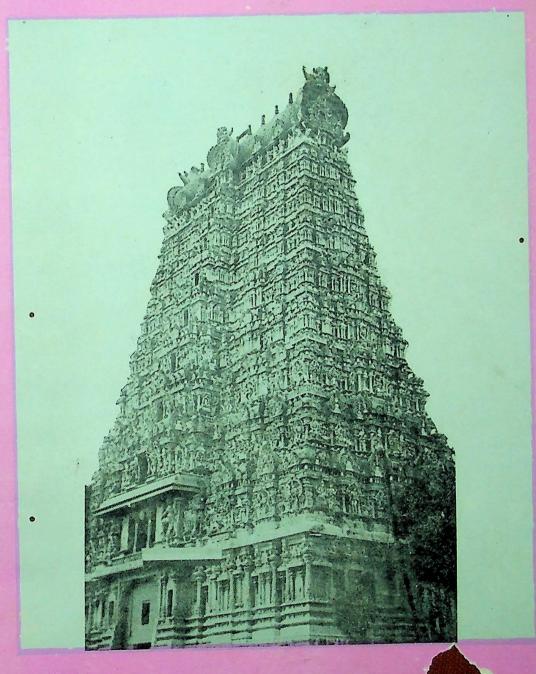
PERIYA PURANAM

VOLUME ONE

UNIVERSITY OF MAI

1974

https://archive.org/details/muthulakshmiacademy

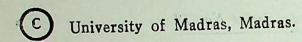
PERIYA PURANAM

Tirumalai Sargam to Mummaiyāl Ulagānda Sargam (Kannada Translation with Transliteration)

VOLUME ONE

by

Dr. A. SHANKER KEDILAYA M.A., B.T., Ph.D., Head of the Department of Kannada, University of Madras.

First Published - 1974.

Price Rs. 15 1-

compact approach of a possible of such as delected.

Company of the state of the sta

- 10 101

Printed at the Rathnam Press, Madras-1.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

(ತಮಿಳು ಮೂಲದೊಡನೆ) ತಿರುಮಲೈ ಸರ್ಗ – ಮುಮ್ಮೈಯಾಲ್ ಉಲಗಾಂಡ ಸರ್ಗ

ಭಾಗ ಒಂದು

भाषान्व :

ಡಾ॥ ಎ. ಶಂಕರ ಕೆದಿಲಾಯ, ಎಮ್.ಎ., ಬಿ.ಟಿ., ಪಿಎಚ್.ಡಿ.,

ವುದ್ರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ 1974 CC-0. In Public Domain. Digtized by Muthulakshmi Research Academy

ci ce (3 do o h

(hashas and

The latest the state of the sta

The Contract of the Contract o

1:

The state of the s

https://archive.org/details/muthulakshmiacademy

PERIYA PURANAM

Tirumalai Sargam to Mummaiyal Ulaganda Sargam (Kannada Translation with Transliteration)

VOLUME ONE

by

Dr. A. SHANKER KEDILAYA, M.A., B.T., Ph.D., Head of the Department of Kannada, University of Madras.

UNIVERSITY OF MADRAS
1974.

WAY A REED A CINCIL

FOREWORD

The University of Madras has been following an enlightened policy of publishing scholarly treatises of various departments including departments of languages such as Tamil, Telugu, Kannada, etc. The publications in languages again are of a widerange such as dictionaries, literary criticism, critical editions of texts and translations from one language to another. the head of translations we have already published translation of Tamil works such as Tirukkural into Hindi and certain Kandams of Kamba Ramayanam into Malayalam. In this line we are now presenting to the Kannada knowing people the first part of translation of the famous Tamil devotional work, the Periapuranam of Sekhizhar, a minister under Kulottunga Chola who reigned in the 12th Century A.D. Sekhizhar, the hagiologist combined in himself a saint, statesman and poet. In this work, otherwise called Tiruthondar Puranam we find high poetic excellence and deep spiritual fervour neatly blended. This work saturated with the spirit of devotion gives an account of the sixty three Saiva Saints in a telling and pleasing manner. authentic ring of the work bespeaks the talent of the author who evidently pressed into service epigraphical and historical evidence as well as local legends in weaving the stories of the saints. work breathes a true cosmopolitan spirit. Monarch mendicant, Harijan and Brahmin, potter and peasant, bachelor and householder, in short men and women of different strata are found working in their own way towards one goal. Periapuranam touches upon certain facets of social life and is useful for a study of the history, economy, religion and culture of the contemporary period in Tamil nadu.

It is seen that the stories of these Saiva Saints spread even beyond the confines of Tamil Nadu and were current in the neighbouring Kannada region and the first Kannada poet to

viii

narrate some of the stories presented in Periapuranam is Harihara who wrote in compositions known as "Regaels".

Dr. A. Shanker Kedilaya, Reader in Kannada has given a literal translation in Kannada of the monumental work of Sekhizhar, the first part of which appears in print now. When completed this will help a comprative study of the stories of these saints in the Tamil and Kannada versions as well as of the Siddhanta School of Saivism in Tamil Nadu and Virasaivism in Karnataka State.

It is hoped that works of this kind introducing outstanding works in one language to readers in other languages will go a long way in fostering proper understanding and appreciation of cultures of peoples in different regions which collectively lend charm and dignity to the composite culture of our Motherland.

University of Madras }

N. D. SUNDARAVADIVELU, Vice - Chancellor.

PREFACE

of the sale of the sales

that they are a production of

The Periyapuranam of Sēkkilar is a great Tamil poem dealing with the lives of the sixty-three Saivite Nāyanārs and consists of 4286 verses divided into 71 cantos. It is important not only as an excellent literary work and a collection of interesting accounts of the Saiva devotees but also as the main source book for S'aivism in Tamil Nāḍu and as a reliable text shedding much useful light on the social, political, geographical and cultural history of mediaeval Tamil Nāḍu. Its author, S'ēkkiļar was the chief minister to the Chola king Anapāya, wellknown as Kulōttunga II. (1133-1150 A.D.).

Many of the stories found in the Periyapuranam are already available in Kannada literature, though in a brief and adapted form. The earliest saint poet who narrated some of these stories in an ecstatic devotional style in Kannada is Harihara; it is believed that he might have also visited some of the Saiva shrines in Tamil-Nādu associated with the Nāyanārs before he wrote his ragales in Kannada. A Comparative study of Periyapuranam with the ragales of Harihara would be quite interesting. The influence of the Tamil classic on the Veerasaiva literature in Kannada also is worth investigation. A complete translation into Kannada of the Periyapuranam is a prerequisite even for such comparative studies.

The present literal translation in Kannada prose of the Periyapuranam together with the original Tamil text in Kannada transliteration, is intended to introduce this great classic to the Kannada scholars and the general public. It is hoped that this translation will give a true picture of the essential greatness of the Tamil work, the true message of the lives of the Nāyanārs and much of the natural descriptions and cultural glimpses found in the original.

Śekkilar's dignified and cultured personality shines throughout in the treatment of the lives of the Nāyanārs. He is a great devotee of Śiva and holds in high respect the Nāyanārs (devotees of Śiva) irrespective of their birth, position or status. And anyone

x

devoid of devotion to Siva loses the regard and esteem of the author whatever may be their position in life.

The Kannada introduction deals in detail with the biography of the author, his work, the *Periyapurāṇam*, its characteristics, excellences and descriptions of geographical divisions, of nature, man and society. The terms which are new to Kannada like Tirumurai, Tēvāram, Tiruvācakam and Tirumantiram have been suitably explained with examples. A note on the flower konrai sacred to Siva has been added to remove its confusion with the flower Karnikara. A list of the novel simili used in this work, lists of the names of trees, flowers, varieties of fish, and places occurring in this valume and a map of Tamil Nādu showing the place-names have been appended. The contents of the entire *Periyapurāṇam* are also given under the respective sub-headings.

The present volume (Vol. I) of the translation consists of the first four cantos of the first Kandam of Periyapuranam beginning from the description of the mountain Kailasa (Tirumalai sarga) upto the story of Chandeśwara Nayanar, corresponding to the first 1255 verses of the original. The Kannada translation of the remaining portion will be published in due course in the succeeding volumes.

Dr. A. SHANKER KEDILAYA,

M.A., B.T., Ph.D.,

Head of the Department of Kannada, University of Madras.

Madras, 1-6-'74.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

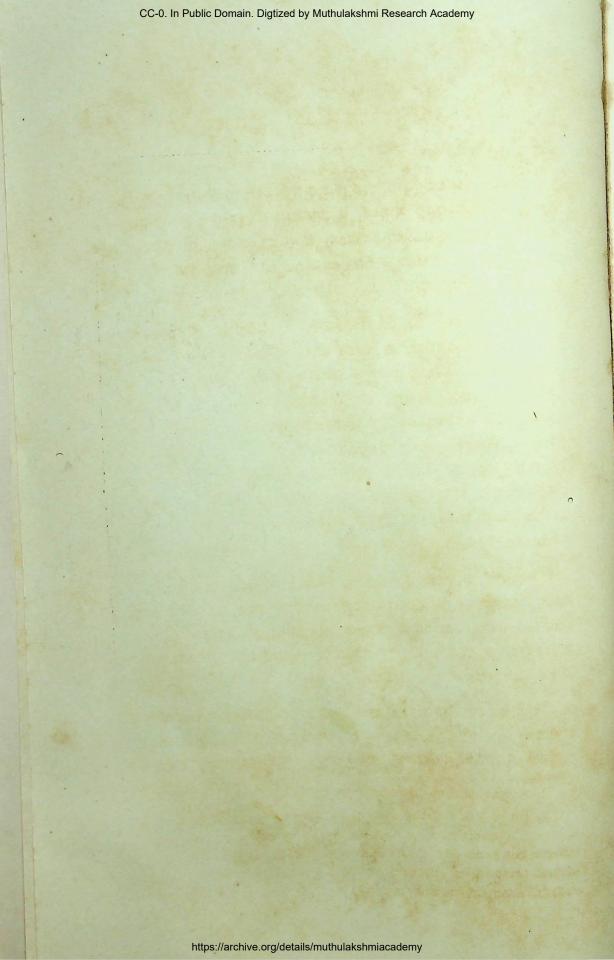
1.	Foreword					
2.	Preface					
3.	ಶೀಕ್ಕೆ ಳಾರನ ಪೆರಿಯವುರಾಣ		1_3			
	ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣ (ಭಾಗ ಒಂದು)		J .			
1.	ಪೀಠಿಕೆ	01010	1			
	ತಿರುವುಲೈ ಸರ್ಗ	6				
2.	ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಹಿರಿಮೆ		5			
3.	ನಾಡಿನ ಹಿರಿಮೆ		17			
4.	ತಿರುವಾರೂರಿನ ಹಿರಿಮೆ		28			
5.	ಭಕ್ತ ಕೂಟದ ಹಿರಿಮೆ	•••	44			
6.	ತಡೆದು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಪುರಾಣ		47			
ತಿಲ್ಲೈವಾಲಂದಣರ ಸರ್ಗ						
1.	ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರು	•••	119			
2.	ತಿರುನೀಲಕಂತ ನಾಯನಾರ	•••	123			
3.	ಇಯರ್ ಪಗೈ ನಾಯನಾರ	400	137			
4.	ಇಳೆಯಾನ್ ಗುಡಿಮಾರ ನಾಯನಾರ	•••	151			
5.	ವೆಯ್ಪೊರುಳ್ ನಾಯನಾರ	• ••	160			
6.	ವಿಱನ್ ಮಿಂಡ ನಾಯನಾರ	•••	168			
7.	ಅಮರನೀತಿ ನಾಯನಾರ	•••	172			
ಇಲೈವುಲಿನ್ತ ಸರ್ಗ						
8.	ಎರಿಪ್ಪತ್ತರ್ ನಾಯನಾರ	•••	188			
9.	ಏಣಾಧಿನಾಥ ನಾಯನಾರ	•••	207			
10.	ಕಣ ಪ್ರ ನಾಯನಾರ		221			

xii

11.	ಕುಂಗುಲಿಯ ಕಲಯ ಕಾಯಕಾರ		284
	ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಅ ನಾಯನಾರ		296
13.	ಆರಿವಾಳ್ತಾಯ ನಾಯನಾರ		309
14.	ಆನಾಯ ನಾಯನಾರ		317
	ಮುಮ್ಮೈಯಾಲುಲಗಾಂಡ ಸರ್ಗ		
15.	ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರ		331
16.	ಮುರುಗ ನಾಯನಾರ	•••	348
17.	ರುದ್ರ ಪಶುಪತಿ ನಾಯನಾರ	•••	353
18.	ತಿರುನಾಳೈವ್ರೋವಾರ್ ನಾಯನಾರ	•••	357
19.	ತಿರುಕುಂಪ್ಪುತೊಂಡ ನಾಯನಾರ		370
20.	ಚಂಡೇಶುರ ನಾಯನಾರ		423
ಆನುಬಂಧ		•••	y J
"	್ತಾ. <u>ವ</u> ಾನುಗಳ ಹೆಸರುಗಳು		
97	್ನಿ. ಸ್ಥ್ರಳಗಳ ಹೆಸರುಗಳು	•••	3 :
,,	ಳ. ನಾಯನಾರರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ಥಳ	dd o	ii
,,	೫. ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಭೂಪಟ	0.00	i
,,	೬. ನೆರಿಯ ಪುರಾಣದ ಸರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು		
	ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ		. 7

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದ ಕರ್ತೈ ಶೇಕ್ಕ್ಗಳಾರ [ಕುನ್ರತ್ತೂರಿನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿರುವ ಶೇಕ್ಕ್ಗಳಾರ ವಿಗ್ರಹದ ಪಠ]

ಶೇಕ್ಕ್ಕಳಾರನ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣ

ಶೇಕ್ಷ್ಮಿಳಾರ

ತೊಂಡವುಂಡಲದಲ್ಲಿರುವ ಕುನ್ರತ್ತೂರಿ¹ನಲ್ಲಿ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರ್ ವಂಶದವರಿದ್ದರು. ಈ ವಂಶವು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ವರ್ಗವಾದ ವೆಲ್ಲಾಳ²ರ ಒಂದು ವಿಭಾಗ. ಆ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಶೈವವುತದ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ವಾಂಸನೊಬ್ಬನು ತೊಂಡವುಂಡಲ ವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದ ಅರಸನ ಆಸ್ಥಾನ ವಿದ್ವಾಂಸನಾಗಿದ್ದನು. ಈತನ ಪತ್ನಿ ಶೈವಮತದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು.

ಈ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡುವುಕ್ಕಳು. ಹಿರಿಯವನ ಹೆಸರು ಅರುಳ್ ಮೊಳಿ ದೇವರ್ ಎಂದು. ಎರಡನೆಯವನ ಹೆಸರು ಬಾಲರಾವಾಯಾರ್ ಎಂದು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ತಮಿಳು ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ವಿದ್ವತ್ತಿ ನಲ್ಲಿ ಪರಣತರಾದರು. ಆಗ ಚೋಳನಾಡನ್ನು ಎರಡನೇ ಕುಲೋತ್ತುಂಗನೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಅನಪಾಯನೆಂಬ ಚೋಳರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಈತನ ಆಳುವಿಕೆಯ ಕಾಲ ಕ್ರಿ. ಶ. 1133 ರಿಂದ 1150 ರ ವರೆಗೆ. ಈತನು ಅರುಳ್ ಮೊಳಿದೇವನ ವಿದ್ವತ್ತನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಆತನಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಚೋಳಪಲ್ಲವರಾಯ ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಅರುಳ್ ಮೊಳಿದೇವನೆ ವೇವನು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದಾಗ ರಾಜನೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದರು.

ಅರುಳ್ನಾನೊಳಿದೇವನು ಶೈವಮತದಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿದ್ದವನು. ಚೋಳನಾಡಿ ನಲ್ಲುಳ್ಳ ತಿರುನಾಗೇಶ್ವರಂ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಈತನು ನಮಿಸಿ ಬಂದನು. ತನ್ನ ಹುಟ್ಟೂರಾದ ಕುನ್ರತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿಯೂ ತಿರುನಾಗೇಶ್ವರಂ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಾಲಯವೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಪೂಜೆ ಉತ್ಸವಾದಿಗಳು ನಡೆಯಲು ಬೇಕಾದ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು.

ಚೋಳ ಅರಸನಿಗೆ ತಮಿಳು ಮಹಾಕಾವ್ಯವಾದ ಜೀವಕಚಿಂತಾಮಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದರವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬರೆದವನು ತಿರುತ್ತಕ್ಕದೇವರ್ ಎಂಬ ಜೈನವಿದ್ವಾಂಸನು. ಅರಸನಿಗೆ ಶೈವಮತ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂದು ಆರುಳ್ಮೂಳಿ

^{1.} ಕುನ್ರತ್ತೂರು ಮದ್ರಾಸಿನ ಸಮಿಪದಲ್ಲಿದೆ.

^{2.} ವೆಲ್ಲಾಳ ಅಥವಾ ವೇಳಾಳ ಎಂಬುದು ತಮಿಳರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಾತಿ. ಈ ಜಾತಿಯವರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೃಷಿಕರು. ಕೆಲ ವೈಶ್ಯರೂ ಈ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ವೇಳಾಳ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಉಪಕಾರಿ ಎಂಬರ್ಥವೂ ಇದೆ. ಬಹುಶಃ ಕೃಷಿಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ವೇಳಾಳರು ಸ್ವಭಾವತಃ ಉಪಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. ವೇಳಾಳರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಆರು ಉದ್ಯೋಗಗಳು ಇವು: ಉಳುಮೆ, ಪಶುಪಾಲನೆ, ವ್ಯಾಪಾರ, ವಾದನವಿದ್ದೆ, ನೇಯ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ದ್ವಿಜಸೇವೆ.

ದೇವನು ಹವಣಿಸಿದನು. ಜೈನಗ್ರಂಥದ ಜೀವಕನ ಚರಿತೆಗಿಂತ ಮಾನವಕುಲಕ್ಕೇ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ, ಸುಂದರರು ತಿರುತ್ತೊಂಡತ್ತೊಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ನಾಯನಾರರ ದಿವ್ಯಪ್ರೇಮದ ಅದ್ಭುತ ಚರಿತೆಗಳನ್ನು ಆತನು ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು ರಾಜನಲ್ಲಿ ಇದು ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಆತನು ಅರುವತ್ತುಮೂವರು ನಾಯನಾರರ ಚರಿತೆಯನ್ನೂ ಉಪದೇಶವನ್ನೂ ಕಾವ್ಯರೂಪವಾಗಿ ಬರೆಯುವಂತೆ ಅರುಳ್ಮೊಳಿದೇವನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಅದಕ್ಕನುವುತಿಸಿ ಆತನು ಚಿದಂಬರದ ನಟರಾಜನ ಪಾದಮೂಲಗಳನ್ನಾ ಶ್ರಯಿಸಿ ಶೈವಪುರಾತನರ ಕುರಿತು ಹಾಡಲು ಮನಮಾಡಿದನು. ಶಿವನು ಆತನಿಗೆ 'ಉಲಕೆಲಾಮ್' (ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕವು) ಎಂಬ ಪದವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಮೊದಲುಮಾಡಿ ಬರೆಯತೊಡಗಿ ಅರುಳ್ಮೊಳಿದೇವನು ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತ ಅರುವತ್ತು ಮೂರು ನಾಯನಾರರ ಚರಿತೆಗಳುಳ್ಳ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರೆದು ಮುಗಿಸಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಅರಸನ ಆಶಯದಂತೆ ಆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು.

ಅರಸನು ಆ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಕವಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದನು. ಅವಧಿಗೆ 'ತೊಂಡರ್ ಶೀರ್ಪರವುವಾರ್' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟನು. ಶೇಕ್ಕಿಳಾರ್ ಕುಲಕ್ಕೆ ಇವನಿಂದಾಗಿ ಹಿರಿಮೆ ಬಂದುದರಿಂದ ಇವನನ್ನು ಶೇಕ್ಕಿಳಾರ್ ಎಂದೇ ಎಲ್ಲರೂ ನಮಿಸ್ತಿ ದರು. ಹಿರಿಯಭಕ್ತರ ಚರಿತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಈ ಭಕ್ತಚರಿತೆಯು 'ಪರಿಯಪುರಾಣ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಲೋಕವಿಖ್ಯಾತವಾಯಿತು. ಪೆರಿಯಪುರಾಣಕ್ಕೆ ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ಪುರಾಣ ವೆಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ. ಭಕ್ತರ ಚರಿತೆ ಎಂಬುದೇ ತೊಂಡರ್ಪುರಾಣವೆಂಬುದರ ಅರ್ಥ.

ಆವೇಲೆ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನು ತನ್ನ ತಮ್ಮನಾದ ಬಾಲರಾವಾಯುರನ್ನು ತನ್ನ ಪದವಿಯಲ್ಲಿ ನಿಯವಿಸಿ ತಾನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದಿ ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದು ತನ್ನ ಉಳಿದ ಜೀವಿತಕಾಲವನ್ನು ಪೆರಿಯಪುರಾಣವನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ, ಶಿವಭಕ್ತರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು

ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿವಭಕ್ತ. ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ. ತನ್ನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶಿವಭಕ್ತರ ಜಾತಿ ಅಂತಸ್ತುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಅವರ ಶಿವಭಕ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಯದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ಗೌರವದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಉಲ್ಲೇಖಸುತ್ತಾನೆ. ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲದವರು, ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳು ಯಾವ ಜಾತಿಗೇ ಸೇರಿರಲಿ, ಯಾವ ಅಂತಸ್ತಿ ನವರೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವಾಗ ಏಕವಚನವನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ.

^{1.} ಭಕ್ತರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪಸರಿಸುವವನು ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ

^{2.} ಸೆರಿಯುವುರಾಣ ಎಂದರೆ ಹಿರಿಯು ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ ಪುರಾಣ.

ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೇಡು, ಹಾನಿಯುಂಟಾಗಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮರೆಸಿಡದೆ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ನಿರೂಪಿಸಿರುತ್ತಾನೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಸುಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಏಣಾಧಿನಾಥ ನಾಯನಾರನು ತನ್ನ ವೈರಿಯಾದ ಅತಿಶೂರನು ತನ್ನೊಡನೆ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನ ಹಣೆಯ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ 'ಇವನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವಲ್ಲಿ ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ, 'ಇವನು ಮನಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವೆನು' ಎನ್ನುವನು (ಪು. 219. ಪ. 635).

ಅತಿಶೂರನು ಏಹಾಧಿನಾಥ ನಾಯನಾರನನ್ನು ಕೊಂದನು ಎಂಬುದರ ಬದಲಾಗಿ, 'ಅತಿಶೂರನು ತಾನು ಚಿಂತಿಸಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದನು' ಎಂದು ಕವಿಯು ಎನ್ನು ವನು. (ಪು. 220. ಪ. 637).

ವೆಯ್ ಪ್ರೈರುಳ್ ನಾಯನಾರನನ್ನು ಮುತ್ತನಾಥನು ಶಿವಭಕ್ತನ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮೋಸದಿಂದ ಕೊಂದುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವಾಗ ಕವಿಯು ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ಹೇಳದೆ, 'ತಾನು ಹಿಂದೆ ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿದನು' ಎನ್ನುವನು. (ಪು 164. ಪ 471). ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಕವಿಯ ಉತ್ತಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತವೆ.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣ

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವು ಎಪ್ಪತ್ತು ಸರ್ಗಗಳಿಂದಲೂ 4286 ವೃತ್ತಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಭಕ್ತರ ಚರಿತೆಗಳು ವಿವರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿವೆ. ಇದನ್ನು ಹನ್ನೆ ರಡನೆಯ ತಿರುಮುರೆ! (ಪವಿತ್ರಗ್ರಂಥ) ಎಂದು ಭಕ್ತರು ಘೋಷಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವು ಚೋಳಕಾಲದ ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಶೈವಗ್ರಂಥ. ಶೀಕ್ಕ್ರಿಳಾರನು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉನ್ನತವಾದ ರಾಜಕೀಯ ಪದವಿಯಿಂದಲೂ, ವಿಪುಲವಾದ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದಲೂ, ಶಿವಭಕ್ತರ ಚರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಸ್ಯೂತವಾದ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಮತಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಭಕ್ತ ನಾಯನಾರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಚೇರ, ಚೋಳ, ಪಾಂಡ್ಯ ಅರಸುಮನೆತನಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರು. ಕೆಲವರು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಅರಸುಗಳು ಮತ್ತು ಮುಖಂಡರು. ಅರಸುಮನೆತನಗಳ ನಿಕಟ

[.] ತಿರುಮುರೆಗಳು: ಇವು ತಮಿಳು ಶೈವಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳು. ಇವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹನ್ನೆರಡು. ತೇವಾರ, ತಿರುವಾಚಕ, ತಿರುವಿಶೈಪ್ಪಾ, ತಿರುಕಲ್ಲಾಂಡು, ತಿರುಮಂತ್ರ, ಪದಿನೊನ್ರಾ ಸ್ತ್ರಿರುಮುರ್ಭೆ ಮತ್ತು ಪೆರಿಯು ಪುರಾಣಗಳೇ ಈ ಹನ್ನೆ ರಡು ತಿರುಮುರೆಗಳು.

ಪರಿಚಯವಿದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಕವಿಗೆ ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಶೈವ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಶಿವಭಕ್ತರ ಕಾಲ, ಜೀವನ, ಇತಿಹಾಸಗಳ ಯಥಾವತ್ತಾದ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಕೊಡಲು ಯೋಗೃತೆ ಇತ್ತು.

ತೇವಾರ¹ವನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನೂ ಈತನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುವುದು. ಇಂತಹ ಕವಿಯು ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವನ್ನು ಶ್ರಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ರಚಿಸಿದುದರಿಂದ, ಈ ಗ್ರಂಥವು ಶೈವನುತ ಮತ್ತು ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕುರಿತಾದ ವಿವರಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಆಳುವ ಅರಸನ ಮಂತ್ರಿಯೊಬ್ಬನು ಹನ್ನೆ ರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ನಾಯನಾರರ (ಶಿವಶರಣರ) ಕುರಿತು ಬರೆದನೆಂಬುದರಿಂದಲೇ ಚೋಳರಾಜನೂ ಅವನ ಪ್ರಜೆಳಗೂ ಈ ಶಿವಶರಣರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗೌರವವಿಟ್ಟದ್ದರೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ? ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಚೋಳಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶೈವಮತದ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ತೆಗಳಿಗೂ ಇದು ದ್ಯೋತಕವಾಗಿದೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶೈನಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ಥಾನ ದೊರೆತುದು ತಿರುಮೂಲ2ರ ತಿರುಮಂತ್ರದ ಕಾಲದಿಂದ. ಇದರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ತೇವಾರ ಸ್ತೋತ್ರಪಾಠಕರೂ, ಮಾಣಿಕ್ಕ ವಾಸಕರೂ ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಗೀತಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿದರು. ಈ ಶೈವ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅರುವತ್ತಮೂರು ಪುರಾತನರು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿ ತೋರಿಸಿರುವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಹನ್ನೆ ರಡನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನು ತನ್ನ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. 13ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೆಯ್ಕಂಡರ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಭೋಧೆಯ 12 ಸೂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಈ ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಮೂರ್ತ ಸ್ವರೂಪ ದೊರೆತಿದೆ

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಚರಿತೆಯು ಐತಿಹ್ಯ ಗಳೊಡನೆ ಬೆರೆತು ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಬೃಹತ್ಕೃತಿ. ಇದು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥವಾದರೂ ಒಂದು ಉತ್ತಮ ಕಾವ್ಯವೆಂದೆನ್ನಿ ಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಸುಂದರರ ಜೀವನ ಚರಿತೆ ಈ ಕಾವ್ಯದ ಸೂತ್ರವೆಂದೆಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಸುಂದರರ ಚರಿತೆಯಿಂದ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವು ಆರಂಭವಾಗುವುದು. ಸುಂದರರ ಜೀವನ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವಿಪುಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದೆ ಅವರ ಜೀವನಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ. ಅವರದು ಬರಿಯ ವಿರಕ್ತ ಭಕ್ತರ ಜೀವನವಲ್ಲ. ಅವರು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಭಕ್ತರು. ಅವರದು ಪವಿತ್ರ ಜೀವನ. ಶಿವನ ಸಖರಾಗಿ ಜೀವನ ದಲ್ಲಿ ಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದುದರಿಂದ ಸಂಸಾರದ ದೋಷಗಳು ಅವರನ್ನಂಟಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಶಿವನಿಂದ ಆಳಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಅವರು ಬಯಸಿದುದನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ಅನುಗ್ರಹಿ ಸುವ ಭಾರ ಶಿವನದಾಗಿತ್ತು. ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಅವರು ಧರಿಸು

^{1.} ತೇವಾರ: ಪುಟ 19 ರಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

^{2.} ತಿರುಮೂಲರ ತಿರುಮಂತ್ರ: ಪುಟ 30 ರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟದೆ.

ತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ರೀತಿಯ ರಾಜರೀನಿಯ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲು ದೇವರೇ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದರು. ತಿರುತ್ತೊಂಡರ ಯಾದಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ವರೆಗಿನ ಘಟ್ಟದ ಸುಂದರರ ಬಾಲ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಶೇಕ್ಕ್ರಿಳಾರ ಕವಿಯು ಚಲೋದಾಗಿ ಹಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆವೇಲೆ ಆ ತಿರುತ್ತೊಂಡರ ಚರಿತೆಗಳು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದು ಹೇಳಲಾಗಿವೆ. ಈ ಭಕ್ತರ ಚರಿತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸುಂದರರ ಉಳಿದ ಜೀವನವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಕೊನೆಗೊಂಡಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಂಪೂರ್ಣತೆ ಯನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ವೈವಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಐಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಕವಿಯು ದೈವಿಕ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ತಾನು ದೃಷ್ಟಿಹೆರಿಸಿದ ಎಡೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನೋಡು ತ್ತಾನೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಭಾವುಕತೆ ಕವಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದೆ.

ಪುರಾತನವಾದ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವನವು ನಿಂತಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪುರಾಣ ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಪುರಾತನ ಭಕ್ತರ ಸತ್ಯಜೀವನವನ್ನೇ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನು ವಿವರಿ ಸಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಭಕ್ತರು ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನು ಹೋಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಈ ಭಕ್ತರ ಕುರಿತಾಗಿದ್ದ ಐತಿಹ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೋಧಿಸಿರಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹೋಗಿ ಬರಲು, ಪರಿಶೋಧಿಸಲು ಬೇಕಾದ ವಿಪುಲ ಆನುಕೂಲ್ಯಗಳು ಒಂದು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ಈತನಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದುವು. ಹೀಗಾಗಿ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವು ಚಾರಿತ್ರಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ.

ಭಕ್ತರನ್ನು ಕುರಿತಾದ ವಿವಿಧ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಹೆಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಿಷಯಗಳೂ ಭಕ್ತರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಅನೇಕ ಸಂಭವಗಳೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತರ ಹೃದಯವನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆ ಸಹಜವಾಗಿದೆ ಈ ಚರಿತೆ ಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣ.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣವೆಂದರೆ ದೊಡ್ಡ ಪುರಾಣವೆಂದರ್ಥ. ಇಲ್ಲಿ ಪುರಾಣವನ್ನು, ಸರ್ಗ, ಪ್ರತಿಸರ್ಗ, ವಂಶ, ಮನ್ವಂತರ, ವಂಶಾನುಚರಿತೆ ಎಂಬ ಪಂಚಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪುರಾಣವೆಂಬರ್ಥದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಲ್ಲ. ಹೆಳೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥ ಎಂಬರ್ಥ ದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಇದು ಭಕ್ತರ ಚರಿತೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಬೃಹದ್ ಗ್ರಂಥ.

ಭಕ್ತಿ, ನಿಷ್ಠೆ, ಆಚಾರಗಳ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಈ ಶಿವಭಕ್ತರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹವೇ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಕಾರಣ ಎನ್ನುವುದು ಸುಂದರರ ಚರಿತೆಯಿಂದ ಸುವಿದಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಶಿವನು ತನ್ನನ್ನು ತಡೆದು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡಲ್ಲದೆ ಈ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕ ಜೀವನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದುವುದು, ಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. 'ಅಹೆಂ ಕರೋಮಾತಿ ವೃಥಾಭಿಮಾನು' ಎಂಬುದನ್ನು ವೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡ ಸುಂದರನು ಶಿವನೇ ತನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡುದೆ ರಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಶಿವನಲ್ಲಿ ಏಕಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಜಮಾನನಿರುವಾಗ ಆಳಿಗೆಲ್ಲಿಯದು ಜೀವನ ನಿರ್ವಹಣದ ಚಿಂತೆ? ಶಿವನೇ ಆತನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಹಿಸಿರುತ್ತಾನೆ.

ತಿರುನೀಲಕಂ ಠನೆಂಬ ಕುಂಬಾರ ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯು ತಿರುನೀಲಕಂರದ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟ ಆಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಜೀವನವಿಡೀ ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ.

ವೈಶ್ಯಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಇಯರ್ಪಗೈ ನಾಯನಾರನು ಶಿಸಭಕ್ತರು ಬಯಸಿದುದೆ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲವೆನ್ನದೆ ಕೊಡುವ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನೇ ಬಯಸಿದ ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ವೇದಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನೀಯು ತ್ತಾನೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯಜನರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದ ವಿಷಯ. ಲೋಕರೂಢಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ವಾಗಿ ಈತನು ಆಚರಿಸಿದುದರಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಇಯರ್ಪನೆಗೈ (ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧನಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದುದರಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಇಯರ್ಪನೆಗೈ (ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧನಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದುದರಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಅನ್ವರ್ಥನಾಮವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಈತನು ಸತಿಯನ್ನು ಶಿನಭಕ್ತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಕಾವಲಿದ್ದು ಈ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಿರೋಧಿಸಿದ ತನ್ನ ನಂಟರಿಷ್ಟರನ್ನೇ ತುಂಡರಿಸಿ ಆತನು ತನ್ನ ಸತಿಯನ್ನು ಕಾಡಿನವರೆಗೆ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯನಾಗುವನು.

ಇಳೆಯಾನ್ ಗುಡಿಮಾರನೆಂಬ ಶೂದ್ರಭಕ್ತನು ತನ್ನ ದಾರಿದ್ರ್ಯುದಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿಥಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಳಕೆಹಾಕಿದ ಬತ್ತವನ್ನೇ ಹೆಕ್ಕಿತಂದು ಅಕ್ಕಿಮಾಡಿ, ಅನ್ನಮಾಡಿ, ಕೀರೆಯಿಂದ ಪರ್ಮರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸುವನು. ಅಡುಗೆ ಮಾಡಲು ಕಟ್ಟಗೆ ಇಲ್ಲವಾಗಲು ಮನೆಯ ಸೂರನ್ನೇ ಕಟ್ಟಗೆಯುನ್ನಾಗಿ ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಸತಿಗೆ ಒದಗಿಸುವನು.

ಚೇದಿನಾಡಿನ ಅರಸನಾದ ವೆಯ್ ಪೊರುಳ್ ನಾಯನಾರನಿಗೆ ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಅಚಲವಾದ ಭಕ್ತಿ. ತನ್ನ ವೈರಿ ಅರಸನೇ ಶಿವಭಕ್ತನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಈತನಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಆತನನ್ನು ಭಕ್ತನೆಂದೇ ಪೂಜಿಸುವನು. ಆತನ ಕೈಯಿಂದ ವಂಚನೆಗೊಳಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕವಾದ ಗಾಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗಲು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ವೈರವನ್ನು ತೋರದೆ ಆ ಶಿವಭಕ್ತವೇಷಕ್ಕೆ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಕಡೆಯವರಿಂದ ಆತನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವನು.

ವೆಲ್ಲಾಳ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ವಿಜನ್ಮಾಂಡನು ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ಶಿವನನ್ನೇ ಸೇವಿಸಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸುಂದರನ ಮೇಲೆಯೇ ಆಕ್ರೋಶಗೊಂಡನು.

ವೈಶ್ಯಕ್ಕಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅಮರನೀತಿ ನಾಯನಾರನು ಅನ್ನಸತ್ರವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ಕರಿಗೆ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಕಂಥೆ, ಕೌಪೀನ, ಮೇಲುಹೊದಿಕೆಯ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ವೇದಿಯನು ತನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಕೌಪೀನವು ಕಾಣದಾಗಲು ಸತಿಸುತರೊಡನೆ ತಾನೇ ತೊಲೆಯ ತಟ್ಟಿಯನ್ನೇರುವನು. ಆಗ ಆ ತಟ್ಟಿಯು ಆ ವೇದಿಯನ ಇನ್ನೊಂದು ಕೌಪೀನದ ಭಾರಕ್ಕೆ ಸವ್ಯವಾಗುವುದು.

ಶಿವಭಕ್ತನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಆರಸನ ಪಟ್ಟದಾನೆಯಿಂದ ವಿಘ್ನವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು (ಅದು ಶಿವಭಕ್ತನು ಕ್ರೊದ ಪುತ್ಪಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಲು), ಎರಿಪತ್ತನು ಆ ಆನೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಪರಶುವಿ ನಿಂದ ಕೊಂದುಹಾಕುವನು.

ಬಿಲ್ಲವ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಏಹಾಧಿನಾಥ ನಾಯನಾರನು ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ವಂಚನೆಗಾಗಿ ಧರಿಸಿ ಬಂದ ವೈರಿಯನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲದೆ ಬಿಟ್ಟು ಅವನಿಂದ ಹತನಾಗಿ ಶಿವಾನು ಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಸೇನಾಪತಿಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮಾನಕ್ಕಂಜಾರ ನಾಯನಾರನು ತನ್ನ ಮಗಳ ವಿವಾಹದ ಮುಂಚಿನ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ತಲೆಕೂದಲನ್ನು ಪಂಚವಟಗಾಗಿ ಬಯಸಿದ ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ಮುನಿವರನಿಗೆ ಒಡನೆಯೇ ಕತ್ತರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ವೇಳಾಳರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ ತಾಯನಾರ್ ಎಂಬ ನಾಯನಾರನು ಶಿವನಿಗೆ ಜನುರ್ವಿಸಲು ಕೊಂಡುಹೋಗುವ ಕೆಂಪುನೆಲ್ಲ ಅಕ್ಕಿ, ಮಾವಿಡಿ, ಕೆಂಪಗಾದ ಕೀರೆ ಇವುಗಳು ನೆಲದ ಬಿರುಕುಗಳಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಲು ಶಿವನ ಸೇವೆಗೆ ಬಂದ ಈ ಎಡರನ್ನು ನೋಡಿ ಅರಿವಾಳಿನಿಂದ ತನ್ನ ಕತ್ತನ್ನೇ ಕತ್ತರಿಸಲು ಉದ್ಯಮಿಸಿದನು.

ಕಲಯರ್ ಎಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭಕ್ತನು ಗುಗ್ಗುಳಧೂಪದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸುವವನು. ತನಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಬಂದು ಗುಗ್ಗುಳವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿದ್ದಾಗ ಆತನ ಪತ್ನಿಯು ತನ್ನ ತಾಲಿಯನ್ನೇ ಮಾರಲು ಗಂಡನಗೆ ಕೊಡುವಳು. ಅವನು ಅದರಿಂದ ಗುಗ್ಗುಳವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ಶಿವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿದನು. ಆತನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಗೊಲ್ಲರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಆನಾಯರ್ ಎಂಬ ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಕೊಳಲ್ಲಿ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನ್ನು ರಾಗಯುಕ್ತವಾಗಿ ನುಡಿಸುತ್ತ ಆ ಗೀತದಲ್ಲೇ ತನ್ಮಯನಾಗಿ ಚರಾಚರಗಳನ್ನೂ ತಲ್ಲೀನಗೊಳಿಸಿ ಶಿವಾನುಗ್ರಹ ಪಾತ್ರನಾಗುವನು.

ವಣಿಜಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನು ಶಿವನಿಗೆ ಚಂದನ ಲೇಸನದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಆ ಊರಿನ ಜೈನ ಅರಸನು ಈತನಿಗೆ ಚಂದನ ಸಿಗದಂತೆ ಮಾಡಲು ಮುಂಗೈಯನ್ನೆ ತೇದು ಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು.

ವೇದಿಯುರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತಂಸಿದ ಮುರುಗ ನಾಯನಾರನು ಶಿವನ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕಿ ಹೂಗಳನ್ನು ನಿಯಮನಿಷೈಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ಶಿವನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಪಂಚಾಕ್ಷರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತ ಆತನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದನು.

ಪಶುಪತಿ ನಾಯನಾರನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭಕ್ತನು. ಆತನು ಕಂಠಪೂರ್ತಿ ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಶ್ರೀರುದ್ರವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಪಿಸಿ ಶಿವನನ್ನು ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿದನು.

ನಂದನಾರ್ ಎಂಬ ಹೊಲೆಯ ಭಕ್ತನು ಡೋಲುಬಡಿಯುವ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರುವವನು. ಶಿವಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಈತನ ಭಕ್ತಿ ವಿಶೇಷಕ್ಕೆ ವೆುಚ್ಚಿ ಶಿವನು ಈ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಹೊರಗಿನಿಂದಲೇ ದರ್ಶನ ಸಿಗುವಂತೆ ನಂದಿಯನ್ನು ಸಂದು ಇರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಚಿದಂಬರಕ್ಕೆ ಹೋಗ ಬೇಕೆಂಬ ದೃಢಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಈ ಭಕ್ತನು ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ತಾನು ಜನಿಸಿದ ಕುಲವು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಆಶೆಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಡುವನು. ಆದರೆ ಭನಹ ನಾಳೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಯು ಆತನಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ಆತನು ತಿಲ್ಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಶಿವಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರನಾಗುವನು.

ತಿರುಕುರಿಪ್ಪುತೊಂಡ ನಾಯನಾರನು ಕಾಂಚೀಪುರದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಡಿವಾಳವೃತ್ತಿಯ ಭಕ್ತ. ಶಿವತಸಸಿಯೊಬ್ಬನು ಕೊಟ್ಟ ಕಂಥೆಯನ್ನು ತಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಂತೆ ಸಂಜ್ಗೆ ಯೊಳಗೆ ಒಗೆದು ಆರಿಸಿಕೊಡಲು ಅಶಕ್ತನಾದಾಗ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನೇ ಒಗೆಯುವ ಕಲ್ಲಿಗೆ ತಾಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಆಗ ಶಿವನು ಆತನನ್ನು ತಡೆದು ಅವನನ್ನ ನುಗ್ರಹಿಸುವನು.

ವಿಚಾರಶರ್ಮನೆಂಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭಕ್ತನು ತಾನು ಮೇಯಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದನಗಳ ಹಾಲಿನಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆತನ ತಂದೆಯು ಆತನನ್ನು ಹೊಡೆದನು. ಆ ಅಭಿಷೇಕದ ಹಾಲಿನ ಕೊಡಗಳನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆದನು. ಆಗ ವಿಚಾರಶರ್ಮನು ಈ ರೀತಿ ಒದೆದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತಂದೆಯೆಂದೂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ತುಂಡರಿಸಿದನು. ಶಿವನು ಈ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಚಂಡೀಶ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಈ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭಕ್ತರು ಶಿವನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ನಿಷ್ಠೆಯ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳು ವಿಸ್ಮಯಕರ! ಊಹನಾತೀತ!

ಹೀಗೆ ಲೋಕರೂಢಿಗೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಈ ಭಕ್ತರು ವರ್ತಿಸಿದುದಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನಾವು ಕೊಡಬಹುದು. ಒಂದು ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ, ಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ, ಶಿವನ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿದ್ದ ಅಚಲವಾದ ನಿಷ್ಠೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಭಕ್ತಿಸಂಥದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಟ್ಟದ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆ. ಈ ಉಚ್ಚನೆಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅವರು ಶಿವಸಾಕ್ವಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಪಡೆದವರ, ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಸಾಮಾನ್ಯರು ಈ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ನೋಡು ತ್ತಿರುವಷ್ಟು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವರು ಶಿವನನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡುತ್ತಿರು

ಶ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಹೊಂದಿದ ಈ ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತರು ಇಂತು ವರ್ತಿಸುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಲ್ಲ. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ.

ಹೀಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಾಯನಾರರ ಚರಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಲಾಂಭನಗಳು, ವಿಭೂತಿ, ಸಂಚಾಕ್ಷರ, ಕೌಪೀನ, ಶಿವಭಕ್ತಸೇವೆ, ಶಿವಾರ್ಚನೆ – ಇವುಗಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಕವಿಯು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಪೆರಿಯಪುರಾಣದ ಈ ಸಂಪುಟದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತರಾದ ಭಕ್ತರುಗಳಲ್ಲಿ ವೇದಿಯರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು ನಾಲ್ವರು. ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತ ರಾಜ, ಒಬ್ಬ ಸೇನಾಪತಿ, ಮೂವರು ಭಕ್ತರು ವೈಶ್ಯಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ವೇಳಾಳರ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು ಮೂವರು. ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತ ಕುಂಬಾರ ಕಸಬಿನವ. ಒಬ್ಬ ಬಿಲ್ಲವರ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವ. ಒಬ್ಬ ಬೇಡರ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವ. ಹೊಲೆಯರ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ. ಗೊಲ್ಲರ ಜಾತಿಯವ ಒಬ್ಬ. ಅಗಸ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾ ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ. ಒಬ್ಬ ಶಿವಭಕ್ತನ ಜಾತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಶಿವಭಕ್ತ ನೆಂದು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಸಿದೆಯಷ್ಟೆ. ಇವರೆಲ್ಲರದೂ ಒಂದೇ ವರ್ಗ – ಶಿವನ ಭಕ್ತವರ್ಗ. ಒಂದೇ ಜಾತಿ – ಶಿವನ ಭಕ್ತ ಜಾತಿ. ಇವರೊಳಗೆ ಭೇದವಿಲ್ಲ ವೈಷಮ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೇಲುಕೀಳಿಲ್ಲ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನ ಇವರನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ಒಂದುಗೂಡಿಸಿದೆ.

ಪೆರಿಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಂತರೆಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತರು. ಮಾನವಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕರುಣೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವವರು. ಸದಾ ಶಿವಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದು ಶಿವ ನಲ್ಲಿಯೇ ಅರ್ಪಿತವಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವರಾಗಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರು. ಅವರ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಶಿವನಾಮವು ನೆಲಸಿರುತ್ತದೆ. ನಿರಾಡಂಬರವಾದ ಉಡುಗೆ ಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಮ್ರವಾಗಿರುವರು ಅವರು. ಆಕುಲವ್ಯಾಕುಲಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಚಿಂತಾಸಕ್ತಿ ಗಳಿಲ್ಲದೆ, ದೇವರನ್ನು ಒಂದೇರೀತಿಯಾಗಿ ಸೇವೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದವರು. ಆ ಶಿವನಿಗಾಗಿ ಸರ್ವವನ್ನೂ ತೃಜಿಸಿದವರು. ತಮ್ಮ ಶ್ರದ್ಧೆ ಗಾಗಿ, ನಂಬಿಕೆಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಇದಿರಿಸಿದವರು. ತಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನೇ ಒತ್ತೆಯಿಟ್ಟವರು. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶೈವಮತದ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ, ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಮೂಲಸಾಧನ ಅಮರಕಾವ್ಯವಾದ ಪೆರಿಯಪುರಾಣ.

ಶಿವಭಕ್ತನ ವೇಷ

ಕಂಥೆ, ಕೌಪೀನ, ವೇಲುಹೊದಿಕೆಯ ಬಟ್ಟಿ, ವಿಭೂತಿಯ ಚೀಲ ಇವುಗಳು ಶಿವ ಭಕ್ತರ ಉಡುಗೆತೊಡುಗೆಗಳಾಗಿದ್ದುವು.

ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಕಾಪಾಲಿಕ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮಹಾವ್ರತಿ ಶಿವಯೋಗಿಯ ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳ ವರ್ಣನೆಯು ಮಾನಕ್ಕಂಜಾರರ ಚರಿತೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶದವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

"ಆ ಮುನಿವರರು ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದರು. ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಂಡನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಶಿಖೆಯ ಕೊನೆ ಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಎಲುಬಿನ ಮಣಿ ಇತ್ತು. ಮುತ್ತುಗಳಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ಎಲುಬುಗಳ ಕುಂಡಲ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲುಬಿನಿಂದ ಮಾಡಿದೆ ಮಣಿಗಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಅವರು ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಯೋಗಪಟ್ಟಿಯಾದ ಉತ್ತರೀಯವನ್ನು ತೋಳಿ ನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಕಪ್ಪಾದ ರೋವ ದಿಂದ ಹಗ್ಗವಾಗಿ ಹುರಿಮಾಡಿದ ಜನಿವಾರವು ಅವರ ಎದೆಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿತ್ತು. ವಿಭೂತಿಯ ಚೀಲವನ್ನು ಜೋತುಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಎಲುಬಿನ ಮಣೆಯನ್ನು ಸುರಿದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕೋವಣ, ನಡುವಿನ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದರು. ಪಾದದಲ್ಲಿ ಪಂಚಮುದ್ರೆಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ಪೂಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು."1

ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ವೃದ್ಧವೇದಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನ ವರ್ಣನೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬಂದಿವೆ: "ಆತನು ಪುಣ್ಯರೂಪವಾದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಬಿಳಿಯಾದ ತಲೆಕೂದಲನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟದ್ದನು. ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಕುಂಡಲವು ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯಿಂದ ಶೋಭಿತವಾದ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರೆಳೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉಪನೀತದೊಡನೆ ತೋಳಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಬಿಳಿಯ ಉತ್ತರೀಯವು ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಿಸಿಲನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದನು. ಕೌಪೀನವು ನಡುವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿತ್ತು. ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರದೊಡನೆ ದರ್ಭೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟದ ವೇಣುದಂಡವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು".2

ವೇದಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ವರ್ಣನೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬಂದಿವೆ: "ಆತನು ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಖೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ್ದನು. ಆತನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿದಾದ ಹುರಿಗಳುಳ್ಳ ಜನಿವಾರದೊಡನೆ ಶೋಭಿಸುವ ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮವೂ, ಕೈಯ ಪವಿತ್ರ ಬೆರಳಲ್ಲಿ ಮರಕತ ಕಿರಣವನ್ನು ಸೂಸುವ ಪವಿತ್ರವೂ, ಮುಂಜಿಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿರುಪಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮೇಖಲೆಯ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟದ ಕೌಪೀನವೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.3

ವೇದಿಯರು ವಸ್ತ್ರದ ಉಡುದಾರವನ್ನೂ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.4

ಶಿವಭಕ್ತರು ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.5

ವಿಭೂತಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ಶಿವಭಕ್ತವೇಷ, ಪಂಚಾಕ್ಷರ – ಇವುಗಳ ಹಿರಿಮೆ, ಭಕ್ತರ

^{1.} ಪೆಂದುವುರಾಣ ಪುಟ 303 ವೃತ್ತ 877-880.

^{2. &}quot; 56 " 165-167.

^{3. &}quot; " 174 " 498, 499.

^{4. ,, 126 ,, 360.}

^{5. ,, 162 ,, 463.}

ಪೂಜೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಶಿವಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದರಿಂದಾಗುವ ಸುಗತಿ – ಇವುಗಳಲ್ಲಾ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿವೆ.

ಪೆರಿಯಪುರಾಣದ ವರ್ಣನಾ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ಇಲ್ಲಿಯ ವರ್ಣನೆ ಕನ್ನಡದ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ವರ್ಣನೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನ ವಾಗಿದೆ. ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ, ಅತಿಶಯೇಕ್ತಿಯ ವರ್ಣನೆಗಳು ತೀರ ಕಮ್ಮಿ. ಇಲ್ಲಿಯ ಕತೆಗಳನ್ನು ಓದುವಾಗ ಇದೊಂದು ಭಕ್ತರ ಚರಿತೆಗಳ ವರದಿ ಎಂಬಭಿಸ್ರಾಯ ಓದುಗರಿಗೆ ಬಂದೀತು. ಇಲ್ಲಿ ಸಹಜ ವಿವರಣೆಗಳಿವೆ. ಸಹಜ ವರ್ಣನೆಗಳಿವೆ. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಹಳಸಿದ ಅಲಂಕಾರಗಳಿಂದ, ಚರ್ವಿತಚರ್ವಣ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕಾವ್ಯಗಳ ನ್ನೋದಿ ಬೇಸರಗೊಂಡವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವರ್ಣನೆ ಸಹಜೋಕ್ತಿಗಳು ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಮೂಡಿಸುವಂತಿದೆ. ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತಿದೆ. ಇತರ ಕಾವ್ಯಗಳ ಕತೆಗಳಿಗಿಂತ ಇಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರಾಂಶ ಹೆಚ್ಚು. ಉತ್ಪುರ್ಣೆಯ ಅಂಶ ಕಮ್ಮಿ.

ಕಾವೇರಿನದಿ ಹೆರಿಯುವ ಜೋಳನಾಡಿನ ವರ್ಣನೆ, ಮಣವಂದ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಯ ವಿವಾಹ ವರ್ಣನೆ, ಕಣ್ಣ ಪ್ಪನ ಹುಟ್ಟುರಾದ ಬೇಡರ ಊರಿನ ವರ್ಣನೆ, ಬೇಡರ ವರ್ಣನೆ, ಅವರ ಸಂಪ್ರದಾಯ, ಸಂಸ್ಕಾರ, ಹೆಬ್ಬ, ಉತ್ಸವಗಳ ಸಹಜ ವರ್ಣನೆ, ಕಣ್ಣ ಪ್ಪನ ಮುಗ್ಧಭಕ್ತಿಯ ವರ್ಣನೆ, ಆಯನಾರನ ಊರಾದ ತಿರುಮಂಗಲಂ ಎಂಬುದು ಇದ್ದ ಮೇನ್ ಮಟನಾಡಿನ ವರ್ಣನೆ, ಆಯನಾರ ನಾಯನಾರರ ಕೊಳಲೂದುವ ವರ್ಣನೆ – ಇವೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾಗಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ.

ನಂದನಾರನ ಊರಾದ ಆದನೂರಿನ ವರ್ಣನೆಯೂ ಸಹಜೋಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ವರ್ಣನೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದೆ. ಆದರಲ್ಲಂತೂ ನಂದನಾರನು ಇದ್ದ ಹೊಲೆಯರ ಪಾಡಿಯ ವರ್ಣನೆಯು ಕನ್ನಡಿಗರಿಗಂತೂ ಹೊಚ್ಚಹೊಸದಾಗಿದೆ. ಅಂತಹ ವರ್ಣನೆಗಳು ಕನ್ನಡಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬಾರವು.

ಕೃಷಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಪಳ್ಳರ (ಹೊಲೆಯರ) ಕುಟುಂಬಗಳಿರುವ ಊರು ಅದು. ಅಲ್ಲಿ ಗದ್ದೆಗಳ ಹುಣಿಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳು ಹಲವಿವೆ. ಅವುಗಳ ಹಳಿಯ ಮಾತುಗಳು ಹೆ.ಲ್ಲಿ ನಿಂದ ಹೊದೆಯಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಈ ಮಾಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಸೋರೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಹೆಬ್ಬಿವೆ.

'ಕೂರಾದ ಉಗುರುಗಳನ್ನೂ ವೃದುವಾದ ಪಾದಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೋಳಿಗಳ ಸಣ್ಣ ಮರಿಗಳ ಕೂಟಗಳು ಆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ತಿರುಗುತ್ತವೆ. ಅವು ಗಳೊಡನೆ ಇದಿರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚರ್ಮದ ಬಾರುಗಳು ಹಾಕಿರುವ, ಬಾಗಿದ ಉಗುರುಗಳುಳ್ಳ ಎಳೆಯ ನಾಯಿಮರಿಗಳು ಓಡಾಡುತ್ತವೆ. ಕರಿದಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಳೆಗಳನ್ನು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಕರಿಯ ಬಾಲಕರು ನಾಯಿವುರಿಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ಓಡಲು ಅವು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಬಗುಳುವ ಮೃದುವಾದ ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಆ ಬಾಲಕರ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಅಡಗಿಸುವುವು.

ಬಲವಾದ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಚರ್ಮಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊಲೆಯರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಲತಿ ಯರು ನಿದ್ರಿಸಿಡುವ ನೆಳಲುಳ್ಳ ಮರುದ ಮರಗಳವೆ. ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಾವು ಗೊಳಸುವ ಹೆಣ್ಣು ಕೋಳಿಗಳು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ದೊಡ್ಡ ಮಣ್ಣಿ ನ ಪಾತ್ರಗಳು ಮಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿ ಹೊದೆದಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ನೆಳಲನ್ನು ತರುವುದು ಮೃದುವಾದ ಗೆಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ ವಂಜಿ ಮರಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನೂ ಬಾರುಕಟ್ಟಿದ ಪಱೆಗಳನ್ನು ತೂಗಾಡಿ ಸಿಟ್ಟ ಮಾಮರಗಳನ್ನೂ, ಸಣ್ಣ ತಲೆಗಳುಳ್ಳ ನಾಯಿಮರಿಗಳು ತಂಗುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ಕೆಳವೊಟರೆಗಳುಳ್ಳ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳನ್ನೂ ಆ ಹೊಲೆಯರ ಪಾಡಿಯು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಯೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು.

ವಿುಕ್ಕ ಬಲುವೆುಯುಳ್ಳ ಆ ಪಳ್ಳರು ಕೃಷಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸ ತಕ್ಕ ಅರುಣೋದಯ ಕಾಲವನ್ನು ಅಳೆದು ತೋರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಗುವ, ಕೆಂಪಗಾದ ತಲೆಯ ಜುಟ್ಟುಳ್ಳ ಹುಂಜಗಳು ತಂಗು ವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ, ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಶೀತಲವಾದ ಗೆಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ ಕಾಂಚಿ ಮರದ ವಿಶಾಲವಾದ ನೆಳಲ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದಟ್ಟವಾದ ಕೂದಲುಗಳುಳ್ಳ, ಚಿಕ್ಕ ಹೊಲತಿಯರು ಬತ್ತಕುಟ್ಟುವ ಹಾಡಿನ ಶಬ್ದವು ಆ ಪಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಸರಿಸಿರುವುದು'.1

ಇದೇ ಧಾಟಯಲ್ಲಿ ಹೊಲೆಯರ ಪಾಡಿನ ವರ್ಣನೆ ಸಹಜ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮುಂದರಿ ಯುವುದು. ಸೂಕ್ಷ್ಮ್ರಪರಿಶೀಲನೆಯ ಫಲವಾದ ಈ ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ವರ್ಣನೆ ಅದೆಷ್ಟು ಮನೋಜ್ಜ್ನ!

ತಿರುಕುರಿಪ್ಪುತೊಂಡ ನಾಯನಾರನ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಮೊದಲು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವರ್ಣನೆಯೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ನಿರೂಪಿತ ವಾಗಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ನೆಲವನ್ನು ಕುರಿಂಜಿ, ಮುಲ್ಲೆ, ಮರುದ, ನೆಯ್ದಿಲ್ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ಹೆಸರಿಸಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಪ್ರಕೃತಿ ವರ್ಣನಾ ರೀತಿಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಕೃತಿಕ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದಾದರೂ, ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದು ಯಾವ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬಂದಿಲ್ಲ. ನೆಲವನ್ನು ಜನವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಸಹಜ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದಂತೂ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯವರ್ಣನಾ ರೀತಿಗೆ ಹೊಸದು.

ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲವೆಂದರೆ ಮಲೆಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಸ್ಥಳ. ಮುಲ್ಲೆ ನೆಲವು ಕಾಡಿ ನಿಂದಾವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರದೇಶ. ಮರುದ ಪ್ರದೇಶವು ಬಯಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

^{1.} ಪೆರಿಯವುರಾಣ, ಪದ್ಮ 1037-1039,

ನೈದಲ್ ನೆಲವು ಸಮುದ್ರ ಸಮಿಸದ ಸ್ಥಳ. ಈ ಪ್ರದೇಶ ವಿಭಾಗಗಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಈ ಕೃತಿಯ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ (372-386) ಕಾಣಬಹುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾವೇಶಿಕ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಶಿಷಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನೂ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನೂ ಕವಿಯು ಈ ವರ್ಣನಾ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕುರಿಂಜಿ ಸ್ಥಳದ ಕೆಲಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಗಾದ ಮಾಡಿಕ್ಯಗಳು ಜಲಪಾತ ಗಳಿಂದಲೂ ನದಿಗಳಿಂದಲೂ ಇಳಿದು ಬರುತ್ತವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೊರಗರು ಇಲ್ಲಿನ ಕೆಲಪೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನಗಳನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಆರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಸಾಡಿ ಅಲಸಂಡೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವರು. ಬೆಟ್ಟದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಡಗಳು ಬಾನಿನಿಂದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತವೆ. ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಜೇನು ಹಾಕಿ ಕಲಸಿದ ಕೆಂಪಗಾದ ತಿನೆಧಾನ್ಯದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳಲಂತೆ ಶಬ್ದಿಸುವ ತುಂಬಿಯ ಕೂಟಗಳು ಕುರಿಂಜಿ ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುವು. ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಿನೈ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ನವಿಲುಗಳು ರೆಕ್ಕೆ ಗಳನ್ನೂ ಸೋಗೆಗಳನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿ ಕುಡೆಯುತ್ತಿರುವುವು. ಗುಂಗುರು ಕೂದಲು ಗಳುಳ್ಳ ಕೊರತಿಯರು ಆ ತಿನೈ ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕಾಯುವರು. ಆ ಕುರಿಂಜಿ ಪ್ರದೇಶ ದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶಿವದೇವಾಲಯವಿರುವ ಕಾಳಹಸ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದೆ. ಬೇಡಬೇಡಿತಿಯರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ತಿರುವಿಡೈಚ್ಚರ ತಿರುಕ್ಕಳುಕ್ಕುನ್ರಗಳೆಂಬ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳೂ ಇವೆ.

ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲವು ಕಾಡಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಗಳ ಕೂಟಗಳು ಹೊಸ ಜೇನನ್ನು ಸವೃದ್ಧವಾದ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಆಲ್ಲಿಯ ಕಾನಗಳಲ್ಲಿ ಪಶುಕೂಟಗಳು ಜಿಂಕೆಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ಆಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲದ ಸಮಿಾವ ದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೀತಲವಾದ ಗೊಂಚಲುಗಳುಳ್ಳ ಕೊನ್ನೆ ಹೊಗಳಿಂದ ಹೊನ್ನಿನಂತಹ ಬಣ್ಣ ವುಳ್ಳ ಎಸಳುಗಳು ಉದುರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇಳ್ಲಿಯ ವಿಶಾಲವಾದ ಪಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಸೇರಿಸಿ ಅಡುಗೆಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣ ಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನವನ್ನು ಆಹಾರವಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ ಇಲ್ಲಿ ವೃುದಂಗವೇ ಮೊದಲಾದ ಪರೆಗಳು ಮೇಘಗಳಂತೆ ಶಬ್ದಿಸಲು ಮುಲ್ಲೆ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಪುಷ್ಪಿಸುವುವು. ಹೊಗೊಂಚಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುರಿರುವ ತುಂಬಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ, ದೊಡ್ಡ ಪ್ರವಾಹವನ್ನುಳ್ಳ ಕಾಡಿನ ತೊರೆಗಳು ಎಡೆಎಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೊರ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ವೃುದುವಾದ ಎಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕುರುಂದ ಮರದ ವೇಲೆ ಹಬ್ಬಿದ ಹೂವಿನ ತ್ತಾದರದಂತಿರತಕ್ಕ ಮುಲ್ಲೆ ಬಳ್ಳಿಗಳ ವೃದುವಾದ ಪೊದರುಗಳಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ಮೊಲಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ಅಡಗಿರುವ ನೀರಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಮುಲ್ಲೆ ನೆಲವು ಒಳಕೊಂಡಿದೆ. ಸುಂದರಿಯರಾದ ಗೊಲ್ಲಿ ತಿಯರು ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನ ತಿರುಮುಲ್ಲೈವಾಯಿಲ್, ಕಲಿಗೈಮಾನಗರ ಎಂಬ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುಲ್ಲೈ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯೇ ಇವೆ.

ವುರುದ ಸ್ಥಳಗಳು ಬಯಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಆದ್ದಿನ ತಟಾಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಯಲ್ ಕಿಸ್ ನಗಳು ಕಟ್ಟಡುಡೆಗಳು ಒದೆಯುವಂತೆ ಹಾರಾಡುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಗಡ್ಡೆಗಳು, ಹಕ್ಕಿಗಳು ತಾವರೆಹೊಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಯುಕೊಂಡು ಇರಾಲ್ ಮಾನುಗಳನ್ನು ಉಣ್ಣು ವುದಕ್ಕೆ ದೆಯಾಗಿವೆ ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಲುವೆಗಳು ಗಡ್ಡೆಗಳಡೆಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ಮರುದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಶೀತಲವಾದ ಹದವಾದ ನೀರಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳುಳ್ಳ ಊರುಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬತ್ತದ ಅಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನವನ್ನೂ, ತುಪ್ಪವನ್ನೂ, ಕಬ್ಬನ್ನೂ, ಇನಿದಾದ ಫಲಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡ ಆಹಾರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಮರುದ ಮರಗಳನ್ನು ಗಿಳಮರಿಗಳು ತಮಗೆ ನಿದ್ರಿಸುವ ಎಡೆ ಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಕಾಮಧೇನು ಸುರಿಸಿದ ಹಾಲು ತೀರ್ಥವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಂಡು ನಂದಿಮಲೆಯಿಂದ ಬಂದು ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲುಳ್ಳ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಚಂದನ, ಅಗಿಲು ಮೊದಲಾದುವುಗಳೊಡನೆ ಮಣಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡುಬಂದು ತಾವರೆಯ ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬುವಂತೆ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಓಡಿಬರುವುದು. ಅದು ಪಾಲಿಯಾರು (ಪಾಲಾರು) ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನೊಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಕೃಷಿಕರು ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಯಿಗೆಯ ದಿನ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರ ಮೂಲಕ ನೀರನ್ನು ಹಾಯಿಸುವರು. ಆ ನೀರು ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೂ ತುಂಬಿ ಮೇಲೇರಿ ಹೋಗಿ, ಹಳ್ಳ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ನಿಡಿದಾದ ಗದ್ದೆಗಳ ದೊಡ್ಡ ಮಡೆ ಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವುದು. ಆ ನೀರು ಬಲವಾದ ಕಟ್ಟಿಗಳುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಕೊಳಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟದ ಮದಗಗಳ ಬಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದುಬಿಡಲು, ಆ ದ್ವಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಹೋಗಿ, ಕೃಷಿಕರು ನೀರಬರವನ್ನು ಕಂಡು ಘೋಷಿಸುವ ಧ್ವನಿಯು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಎಡೆಗಳುಳ್ಳ ಕಾಲುವೆಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನೀರು ಹಾಯು ವುದು. ವಿವಿಧ ಕೃಷಿಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿಬರುವುದು. ಕೆಲ ಎಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಳೆ ವಿರಾನುಗಳು ಕಾಲುವೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡ ವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದರಿಂದ ನೀರ ಕಾಲುವೆ ಗಳು ಬೇರೆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುವುವು. ಶೇಲ್ ಮಾನುಗಳ ಕೂಟವು ಗದ್ದೆಯ ಪಕ್ಕ ಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಪಕ್ಕಗಳನ್ನು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು. ಮದಗುಗಳ ಒಳಹೋಗಿ ನೀರು ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವರಾಲ್ ವಿರಾನುಗಳು ನಿಂತು ನೀರನ್ನು ತಡೆದುಬಿಡುವುವು. ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿವರಗಳ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಈ ಪ್ರದೇಶ ವರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳೆದಿದ್ದ ಕೆಂದಾವರೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖಗಳು ಉದಯಿಸುವುವು. ತಿರುವಲ್ಲಂ, ತಿರುಮಾಲ್ಪಾರು, ತಿರುವ್ವಾಶೂರು ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಈ ಮರುದನೆಲವು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಜನರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಬಯ್ಯಲಿನ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮರುದ ನೆಲಕ್ಕುಳ್ಳ ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ, ಮಲರುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಾಮರಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಮರುದ ನೆಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವೀಣೆಯನ್ನು ಶಬ್ದಿಸುವರು.

ನೆಯ್ದ ಲ್ ಸ್ಥಳಗಳು ಕಡಲಿನ ಸಮಾಪವಿವೆ. ಪರತಿಯರು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಒಣಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇವು ಎಡೆಯಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಎಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಾಮಾನುಗಳ ಮುಳ್ಳು ಗಳುಳ್ಳ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ದೈವವಿಗ್ರಹದಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಡಲ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕೇದಗೆ ಬನಗಳನ್ನು ಇದಿರು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಬಂದರುಗಳಲ್ಲಿ ಹಡಗುಗಳು ಆನೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಬಂದು ಇಳಿಸುತ್ತವೆ. ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ನೆಯ್ದಲ್ ನೆಲಗಳು ವಿರಾನುಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಆಹಾರವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿವೆ. ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನೆಳಲನ್ನು ತರುವ ಕೇದಗೆ ಬನಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ನೆಯ್ದಲ್ ಹೂಗಳು ಅರಳಿರುವ ಜಲವಸತಿಗಳನ್ನೊಳಕೊಂಡಿನೆ. ಬಿಳಿಯ ಮಳಲುಳ್ಳ ಕಡಲಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಸ್ತರು ಬಲಿ ಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಂಪಗಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಬೆಸ್ತರ ಹೆಂಗುಸರು ಶೆಗುಂದಿ ಹೊಗಳ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ತಯಾರಿಸುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಜನರು ಉಸ್ಪನ್ನು ಅಳೆಯುವರು. ಬೆಸ್ತರು ಕೊಂದುಹಾಕಿದ ವಿಶಾನುಗಳು ಒಂದೆಡೆಯ್ನಲ್ಲಿ ವೂರಾಟವಾಗುವುವು. ಮಳಲ ದಿಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಹವಳಗಳನ್ನು ಬೆಸ್ತರ ಹೆಂಗುಸರು ಮಾರುವರು. ಕೆಲ ಬೆಸ್ತರು ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಶಂಖಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತರುವರು. ಎಳ ವಾವಿನಕಾಯಿಯು ಹೋಳುಗಳಂತಿರುವ ಕಣ್ಣು ಗಳುಳ್ಳ ಬೆಸ್ತರ ಹೆಂಗುಸರು ಕಡಲ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಿರಾಯುವರು. ಕಡಲ ದಡಗಳ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪುನ್ನೆ ಮರಗಳ ಹೊಗಳು ಹೊನ್ನಿ ನಂತಹ ಪರಾಗದ ಹುಡಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವುವು. ನಿಡಿದಾದ ಓಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕೇದಗೆಯ ವು ಸ್ಕು ಪೊದರುಗಳು ಕಟ್ಟದ ಬುತ್ತಿಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಹೂವಿನ ಹೆ.ಡಿಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸುವುವು. ಈ ಹುಡಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಗಳು ಉಣ್ಣು ವುವು. ಕಡಲ ಕರೆಯ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿರುವ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕೆಂಪಗಾಗಿಯೂ ಶೀತಲವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ತುಂಬಿದ ಮುಳ್ಳು ಗಿಡಗಳು ವ.ರೆಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿನ ನುಣುಪಾದ ಮಳಲ ಬಿಳುಪನ್ನು ಬದಿಯ ದಾರಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳೆತುಳ್ಳ ಹೂಗಳ ಪರಾಗಗಳು ಮರೆಮಾಡುತ್ತವೆ. ಕಡಲ ಭಾಗದ ಮುಂದೆ ಗುಡಿಸಲುಗಳಿರುವ ಎಡೆಗಳಿವೆ ಬಿದಿರಂತಿರುವ ತೋಳುಗಳುಳ್ಳ ಪರತಿಯರು ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಮಿಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರುವರು. ಅವರ ಬಾಲಭಾಷೆಯಂತಿರುವ ಮಾತುಗಳು ಆ ನೆಲದ ಶೆವ್ವಳಿ ರಾಗದ ವೀಣೆಯ ನಾದದಂತೆ ಇದೆ. ಈ ನೆಮ್ದಲ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯೇ ತಿರುವೊತ್ತಿಯೂರು, ತಿರುವುಯಿಲಾವುರಿ, ತಿರುವಾನ್ಮಿಯೂರು ಮೊದಲಾದ ಪವಿತ್ರ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಹಲವಿವೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ನೂತನ ಉಪಮೆಗಳು

- 'ಕಡಲಿನ ಜಲದ ಅಧಿಕೃವನ್ನು ನಕ್ಕಿ ಕುಡಿಯಲು ಆಶಿಸುವ ಒಂದು ಶುನಕದಂತಿರುವ ನಾನು'
 ಪು. 3 – ಪ. 6.
- 2. 'ಚಿನ್ನದ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯಾದ ವಿಭೂತಿಯು ಅಲಂಕಾರಪ್ರಾಯವಾಗಿ ನಿಂತಂತೆ' 5-1.

16

3.	'ಜೂಜಾಡುವ ಪಗಡೆಕಾಯಂತೆ ಇರುವ ಸ್ತನಗಳುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯ	
	হা 5	4 – ಪ. 157•
4.	'ನಾಯಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಗುಣಾತಿಶಯ	ಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ
	ತಿಳಿಯುವೆನು'	69 – 208.
5.	'ಕಯಲ್ ವಿಗಾನಿನಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಉಮಾಮಾತೆಯ'	
		91 - 264.
6.	'ಸ್ತನಗಳು ಕೊಂಗೈಹೂವಿನ ಮೊಗ್ಗನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ	ಚೆಲುವಿನಿಂದ
	ವಿಸಾರಲು'	94 - 272.
7.	'ಕೆಂಡೆಮಾನಿನಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಪರವೆಯು'	96 – 278.
8.	'ಈಶ್ವರನ ಮಹಿಮಾಯುತವಾದ ವಿಭೂತಿಯಂತೆ ಬೆಳ್ದಿಂಗ	ಳು ಶೋಭಿಸಿತು'
		103 – 298.
9.	'ಸಿಂಹವನ್ನು ಜಗಳಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವ ಗುಳ್ಳಿನರಿಯಂತೆ ಅತಿಶ	ಗಿರನು ಏಣಾಧ
	ನಾಥನನ್ನು ಕರೆದನು'	210 - 607.
10.		ರು ವುಗನನ್ನು
	ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು'	225 - 652.
11		251 - 725.
12	. 'ಗುಲಗುಂಜಿಯುಂತಿರುವ ಕೆಂಪಗಾದ ಕಣ್ಣು ಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಒ	ಂದು ಹಂದಿಯು'
		253 - 729.
13		258 - 745.
I		290 – 839.
1	5. 'ಆ ಸೆಣ್ಮಣಿಯು ಕೆಂಪುವುಣಿಯ (ಮಾಣಿಕ್ಯದ) ದೀಪದ	ಂತಿದ್ದಳು' 301 – 871.
	ر المراجعة ا	
I	6. 'ತಾಯನಾರನ ಸಂಪತ್ತು ಆನೆಯುಂಡ ಬೇಲದಂತೆ ಮಾಡ	311 – 900.
	7. 'ಬಿದಿರಿನಂತಹ ತೋಳುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸರು'	331 - 959.
	, , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	340 – 986 .
	19 9 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1	376 - 1085.
	روف الديار في الماري	
	20. 'ಕೆಂದಾನರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಶಂಖಗಳು ಪಂಎೀಷವನ್ನು ಕೂಡ ನಂತಿನೆ'	379 - 1093
		- 10

- 21. 'ಎಳಮಾನಿನಕಾಯಿಯ ಹೋಳುಗಳಂತಿರುವ ಕಣ್ಣು ಗಳುಳ್ಳ ಬೆಸ್ತರ ಹೆಂಗಸರು' ಪು. 382 – ಪ. 1102.
- 22. 'ಆ ಪರತಿಯರ ಇನಿದಾದ ಬಾಲಭಾಷೆಯಂತಿರುವ ಮಾತುಗಳು ಶಿವ್ವಳಿ ರಾಗದ ವೀಣೆಯ ನಾದದಂತೆ ಇವೆ' 383 1106.
- 23. 'ಆ ಹೆಂಗಸರು ಕಣೆಯುಂತಿದ್ದರು' 391 1126.

ಪೆರಿಯಪುರಾಣನಲ್ಲಿ ಬರುವ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಯುತವಾದ ಕೆಲ ತಮಿಳು ಶಬ್ದಗಳು.

ಕೊನ್ರೈ ಹೊ

ಪೇರುಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಶಿವಪರನಾತ್ಮನ ಅಲಂಕಾರದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕೊನ್ರೈಹೂವಿನ ಪ್ರಸ್ತಾಪವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಶಿವನು ಕೊನ್ರೈಮಾಲೆಯನ್ನು ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವನೆಂದು ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿದೆ. ಮಲಯಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಸೂಚಿಸಿದುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಮಲಯಾಳ ಗ್ರಂಥವಾದ ರಾಮಚರಿತದಲ್ಲಿ 'ಕೊನ್ನ ಚೂಡುಂ ಪುರಾನ್' ಎಂಬ ಮಾತು ಬಂದಿದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವನರ್ಣನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹೊಗಳ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಿಕಾರವು ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ತಮಿಳಿನ ಕೊನ್ರೈಹೊವು ಇದೇ ಕರ್ಣಕಾರವಾಗಿರಬಹು ದೆಂದು ಕೆಲ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಊಹಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ಣಕಾರ ಹೂವಿನ ವರ್ಣನೆಯೂ 'ಕೊನ್ನೆಹೂವಿನ ವರ್ಣನೆಗೆ ಸರಿಹೋಲುತ್ತದಂತೆ.

ಆದರೆ ವಿಚಾರಿಸುವಾಗ ಕರ್ಣಕಾರ ಬೇರೆ ಕೊನ್ರೈ ಬೇರೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ ನಿಘಂಟುಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಪದಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಇವೆ ಕರ್ಣಕಾರಕ್ಕೆ ಕಿಟ್ಟಲ್ ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದಗಳು ಇವು: the tree Plerospermum acerifolium. Willd. (ಕೊಸಗು Hla.; ಕೊಸಗು ಜೆಟ್ಟದಾವರೆ S's.).

ಕೊಪ್ಪಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು: the tree Cassia fistula Lin. a tree with clusters of yellow flowers and long round legumes, the pudding-pipe tree.

ಅವುರಕೋಶದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರುವ ಆರಗ್ವಧ, ಆರೇವತ, ಶಮ್ಯಾಕ, ವ್ಯಾಧಿಘಾತ, ಚತುರಂಗುಲ, ಕೃತಮೂಲ, ಸುವರ್ಣಕ, ಸ್ವರ್ಣಪುಷ್ಪಿ, ರಾಜತರು ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನು ಕೊನ್ರೈಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಮಾನಾರ್ಥಕವಾದ ಕಕ್ಕೆ, ಕೊಂದೆ ಎಂಬ ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಕಿಟ್ಟಲ್ ನಿಘಂಟುವಿನಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಸುನಾನ್ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ವನ್ನೂ ಕೊನ್ರೈ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಕೊನ್ರೈ ಎಂಬ ತಮಿಳು ಪದವನ್ನು ಮಲಯಾಳದಲ್ಲಿ ಕೊನ್ನೆ ಎಂದು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ತಮಿಳು ಶೈವಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾಗುವ ತಿರುಮುರಿ, ತೇವಾರ, ತಿರುವಾಚಕ, ತಿರುಮಂತ್ರ – ಇವುಗಳ ಕುರಿತು ಕೆಲ ವಿವರಣೆಗಳು:

ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನು ತನ್ನ ಪೆರಿಯಪುರಾಣವನ್ನು ರಚಿಸಲು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿರು ವುದು ತೇವಾರ ಮತ್ತು ನಂಬಿಯಾಂಡಾರ ನಂಬಿಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು. ಈತನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದು ತಿರುತ್ತೊಂಡಾರ್ ತಿರುಅಂದಾದಿಯನ್ನು. ಇವಲ್ಲದೆ ದಂತಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಪರಂಪರಾಗತ ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಶಾಸನಗಳನ್ನೂ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರುವಂತೆ ತಿಳಿದುಬರುವುದು. ಪೆರಿಯಪುರಾಣಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವ ಮೂ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ನಾವು ತಮಿಳುನಾಡಿನೊಳಗೇ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ಕಾಲದ ಇತರ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ಮೂಲಗಳ ಕುರಿತು ಹೀಗೆನ್ನ ಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೂ ಪೆರಿಯಪುಸ್ ಣದ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟೈ.

ತಿರುಮುರೆ

ತಿರುವುುರೆಗಳು ಹನ್ನೆರಡು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಮೂರು ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತೇವಾರಗಳನ್ನೊ ಳಕೊಂಡಿವೆ. ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತೇವಾರಗಳನ್ನು ಅನಂತರದ ಮೂರು ತಿರುಮುರೆಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಆಮೇಲಿನ ಏಳನೇ ತಿರುಮುರೆಯಾಗಿ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹಾಡಿದ ತೇವಾರಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಹೀಗೆ ತಿರುಮುರೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಏಳು ಮೇಲಿನ ಮೂವರು ಭಕ್ತರು ಹಾಡಿದ ತೇವಾರಗಳು.

ಈ ಮೂವರ ತೀವಾರಗಳನ್ನು ಹತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಸಮಿಾಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಿದಂಬರ ದೇವಾಲಯದ ಕೋಣೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ತಿರುವಾರೂರನ್ನು ರಾಜಧಾನಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅರಸಾಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ರಾಜನಾದ ಅಭಯ ಕುಲಶೇಖರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ. ಶ. 966–970) ತಿರುವಾರೈಯೂರಿನ ನಂಬಿಯಾಂಡಾರ್ ನಂಬಿಯು ಮೇಲಿನ ಮೂವರು ಭಕ್ತರ ತೇವಾರಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ತಾಳೆ ಓಲೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ಏಳು ತಿರುಮುರೆಗಳಾಗಿ ವರ್ಗಿಕರಿಸಿದನು. ರಾಜರಾಜನ ಅನಂತರ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮಧುರಾಂತಕ ಉತ್ತಮ ಜೋಳ ಅರಸನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ. ಶ. 970–984) ಶಿವಭಕ್ತರು ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ ಈ ಏಳು ತಿರುಮುರೆಗಳೂಡನೆ ಮಾಣಕ್ಕವಾಚಕರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತಿರುವಾಚಕ, ತಿರುಕ್ಕೋವೆಯಾರ್, ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಎಂಟನೇ ತಿರುಮುರೆ ಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿದರು.

ತಿರುಮಾಳಿಕೈ ತೇವರ್, ಶೇನ್ತ್ರನಾರ್, ಕರುವೂರ್ ತ್ರೇವರ್, ಪೂಂದುರುತ್ತಿ ನಂಬಿಕಾಡನಂಬಿ, ಕಂಡರಾದಿತ್ತರ್, ವೇನಾತ್ತಡಿಕಳ್, ತಿರುವಾಲಿಯಮುದನಾರ್, ಪುರುಷೋತ್ತ್ರಮ ನಂಬಿ, ಚೀದಿರಾಯರ್ – ಈ ಒಂಬತ್ತು ಜನ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಾಡು ಗಳು ಒಂಬತ್ತನೇ ತಿರುಮುರಿಯಾಗಿ ನರ್ಗೀಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ತಿರುವಶೈಪ್ಪಾ, ತಿರು ಪಲ್ಲಾಂಡುಗಳೇ ಈ ಹಾಡುಗಳು. ತಿರುಪಲ್ಲಾಂಡು ಶೇನ್ತನಾರರಿಂದ ಅನ್ನಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದು.

ಅರುಪತ್ತಮೂಪರು ನಾಯನಾಗರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ತಿರುಮೂಲರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತಿರುಮಂತ್ರ ಮುಾರುಸಾವಿರವನ್ನು ಹತ್ತನೇ ತಿರುಮುರಿಯಾಗಿ ಪರ್ಗೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವುಧುರಾಂತಕ ಉತ್ತಮ ಜೋಳನ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಸಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದ ಅರುಳ್ನೊಳಿ ಎಂಬ ಸೊದೇ ನೇ ರಾಜರಾಜನು (ಕ್ರಿ. ಶ. 984–1015) ಕೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ ತಿರುನಾರೈ ಯೂರ್ ನಂಬಿಯು ಶಿವಪರಸಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ಅನ್ನಗ್ರಹಿಸಿದ ತಿರುಮುಗ ಪಾಶುರವನ್ನೂ, ಕಾರೈಕ್ಕಾಲ್ ಅಮ್ಮೆ, ಐಯಡಿಗಳ್, ಕಾಡಲರ್ ಕೋನ್ ಎಂಬ ಎರಡನೇ ಮಹೇಂದ್ರ ವರ್ಷ, ಪಟ್ಟಿಸತ್ತಾರ್, ಸಕ್ಕೀರರ್, ಸೂಹಲನೇ ಜೀರನಾನ್ ಪೆರುಮಾಳ್, ಕರುವೂರ್ ತೇವರ್ – ಇವರು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಈ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಹನ್ನೊಂದನೇ ತಿರುಮುರೆಯೆಂದು ಕರೆದನು. ಈ ಹನ್ನೊಂದು ತಿರುಮುರೆಗಳನ್ನೂ ಮೊದಲನೇ ರಾಜರಾಜನು ತಾಮ್ರಫಲಕಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಸಿ ತಿರುವಾರೂರ್ ತ್ಯಾಗೇಶರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ಟನು.

ಮೊದಲನೇ ರಾಜರಾಜನ ಮಗನಾದ ಮೊದಲನೇ ರಾಜೇಂದ್ರನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ (ಕ್ರಿ. ಶ. 992–1042) ಕುನ್ರತ್ತೂರ್ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನು ಪೆರಿಯಪುರಾಣ ಎಂಬ ತಿರು ತ್ತಿಂಡರ ಪುರಾಣವನ್ನು ಹಾಡಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿದನು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ ಮೇಲೆ ಅರಸನು ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನನ್ನು ನಮಿಸಿ ಹಿಂದೆ ಹೆಸರಿಸಿದ ಹನ್ನೊಂದು ತಿರುಮುರೆ ಗಳೊಡನೆ ಈ ತಿರುತ್ತೊಂಡರ ಪುರಾಣವನ್ನೂ ಹನ್ನೆ ರಡನೇ ತಿರುಮುರೆಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ಪುರಾಣವು ಹನ್ನೆ ರಡನೇ ತಿರುಮುರೆ ಯೆಂದು ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು. ಇದು ಅರುವತ್ತಮೂವರು ಶಿವಭಕ್ತರ ಚರಿತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಗ್ರಂಥ.

ತೇವಾರ

ತೇವಾರವು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವಸ್ತುತಿಯ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಮೊದಲು ಈ ಹಾಡುಗಳು ತಿರುಪ್ಪದಿಕಗಳೆಂದೇ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕ್ರಮೇಣ ತೇವಾರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ರೂಢಿಗೆ ಬಂತು. ತೇವಾರಂ ಎಂಬುದನ್ನು ತೇ+ಆರಂ ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿ ದೇವರಿಗೆ ಸೂಡಲಾಗುವ (ಮುಡಿಸಲಾಗುವ) ಹೂಮಾಲೆಯಂತಹ ಒಂದು ಸ್ತೋತ್ರಮಾಲೆ ಎಂದೂ, ತೇ+ವಾರಂ ಎಂದು ವಿಂಗಡಿಸಿ ತೇ=ದೈವ, ವಾರಂ=ಭಕ್ತಿ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಕೊಟ್ಟು, ದೈವಸಂಬಂಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯುತ ಗೀತಹಾಡುಗಳೆಂದೂ ವಿವರಿಸು ತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಉತ್ಸವಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸುವಾಗ ತೇವಾರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ತೇವಾರಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ತೇವಾರಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಓದುವಾರ್ ಎಂಬವರನ್ನು ಈಗೀಗ ನಿಯಮಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರು (ಇವರು ಆಪ್ಪರ್ ಎಂದು ವಿಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದಾರೆ), ತಿರುಜ್ಞಾನೆ ಸಂಬಂಧರು (ಸಂಬಂಧರು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೇ ಇವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧರು) ಮತ್ತು ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿ (ಸುಂದರರು ಎಂದು ಸಂಕ್ಷಿಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಹೆಸರಿಸುತ್ತಾರೆ) – ಈ ಮೂವರು ತೇವಾರಗಳ ರಚಕತ್ರಯರು. ಇವರಲ್ಲಿ ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರು (ಅಪ್ಪರ್) ಮೊದಲನೆಯ ವರು. ತೇವಾರ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಮೂಲತಃ ಇವರ ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೇ ಸಂಬಂಧಿಸಿತ್ತು. ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ್ ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ತಮಿಳು ಸ್ತುತಿಹಾಡುಗಳ ಅರಸರು ಎಂದು ಆರ್ಥ. ಇವರ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಮರುಳ್ನೀಕ್ಕೆಯಾರ್ ಎಂಬುದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿವಭಕ್ತರಾದ ಸಂಬಂಧರು ಇವರನ್ನು ಅಪ್ಪರ್ (ತಂದೆಯವರು) ಎಂಬುದಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸಿದುದರಿಂದ ಆಪ್ಪರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರೇ ಇವರಿಗೆ ರೂಢಿಯಾಯಿತು. ಇವರು ಕ್ರಿ ಶ. ಏಳನೇ ಶತಮಾನದ ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲ್ಲಿದ್ದರೆಂದು ನಾವು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ.

ಇವರ ತೇವಾರ ರಚನೆ ಅತ್ಯುತ್ತವು. ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲು ಉಳಿದ ತೇವಾರಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಲಲಿತ, ಸರಳ, ಮಧುರ, ಸಹಜ. ಇವರು ರಚಿಸಿದ ಹಾಡು ಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ದೊರೆತಿರುವುದು 3066.

ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತರಗುವ ಭಕ್ತಿಯ ಹಾಡುಗಳು ಅಧಿಕೆ ವಾಗಿನೆ. ಈ ಶಿವಭಕ್ತರ ಚರಿತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪವಾಡಗಳ ಪ್ರಸ್ತಾಪದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸ್ತೋತ್ರಗಳೂ ತೇವಾರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಪುರಾಣಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಅನೇಕ ಶಿನಕಥೆಗಳ ವಿಷಯಗಳ ಉಲ್ಲೇಖಗಳೂ ಇವರ ತೇವಾರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಕುರಿತೂ ಇವರು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುನಾವುಕ್ಕರಸರ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಗೋಕರ್ಣದ ಕುರಿತಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಪದಿಕವಿದೆ. ತಾಂಡಕ್ ವೆಂಬ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ಇವರು ಈ ತೇವಾರ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವೃತ್ತರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಇವರದು ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ಅಂತಹ ಒಂದು ತಾಂಡಕ ವೃತ್ತದ ಉದಾಹರಣೆ:

ವಾನರ್ ಕಾಣ್ ವಾನವರ್ಕ್ಕು ಮೇಲಾ ನಾನ್ ಕಾಣ್ ಪಟಮೊಜೀಯು ನ್ತ್ರೆನ್ ಅಮಿಟು ಮುಚ್ಬಿಕ ಣಾನ್ ಕುಮ್ ಆನವನ್ ಕಾ ಣಾನೈನ್ತು ಮಾಟ ನಾನ್ ಕಾ ಹೈಯನ್ ಕಾಣ್ ಕೈಯಿಲನ ಲೇನ್ತಿ ಯಾಟುಮ್ ಕಾನವನ್ ಕಾಣ್ ಕಾನವನು ಕೈರುಳ್ ಚೆಯ್ ತಾನ್ ಕಾಣ್ ಕರುತುವಾ ರಿತಯುತ್ತು ಕೈಮಲ ತ್ತೂ ಅುಮ್

^{1.} ಕಾಂಡಕವೃತ್ತ: (1) ಪ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ 25 ಅಕ್ಷರಗಳಿರುವ ಎಂಟು ಸಾವಗಳುಳ್ಳ ಒಂದು ಹ ಡು. (2) ಸ್ರತಿಪಾದದಲ್ಲಿಯೂ ಆರು ಅಥವಾ ಎಂಟು 'ಶೀರ್'ಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಹಾಡುಗಳಿಂದ ರಚಿಸಿದ ದೇವತಾಸ್ತ್ರೋತ್ರರೂಪವಾದ ಹಾಡು.

ತೇನವನ್ ಕಾಣ್ ಚಿನ್ ಅಟೈಯಾ ಚ್ಚೆಲ್ವನ್ ಅಾನ್ ಕಾಣ್ ಚಿವನವನ್ ಕಾಣ್ ಚಿವಪುರತ್ತಿ ಞ್ ಚಿಲ್ವನ್ ಅಾನೇ.1

ಅನುವಾದ: "ಆತನಿರುವುದು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ. ಆತನು ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳಿಗಿಂತ ಮೇಲಾದವನು. ಸಂಸ್ಕೃತ ತಮಿಳುಗಳೆರಡೂ ಆತನೇ. ಆತನೇ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು. ಆತನು ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮಿಾಯುವವನು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಡೆಯನು. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಟನವನ್ನಾಡಿದ ಬೇಡನು ಆತ. ಬೇಡರವನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದವನಾತ. ಆತನನ್ನು ನೆನೆಯುವವರ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ಒಸರುವ ಮಕರಂದವು ಆತನೇ. ನಮಗೆ ಸಿಗಲು ಕಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಿಯಾಸ್ಪದ ವಸ್ತುವಾತ. ಆತನೇ ಶಿವ. ಶಿವಪುರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರಿಯಾಸ್ಪದ ವಸ್ತು."

ಅಪ್ಪರ ಇನ್ನೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಪದ್ಯದ ಉಲ್ಲೇಖ: ಮಾಚಿಲ್ ವೀಣೈಯು ಮಾಲೈ ಮತಿಯಮುಮ್ ವೀಚು ತೆನ್ ಜಲುಮ್ ವೀಙ್ಕಿನ ವೇನಿಲುಮ್ ಮೂಚು ವಣ್ಟಱೈ ಪೊಯ್ ಕೈಯುಮ್ ಪೋನ್ ಅತೇ ಈಚ ನೆನ್ತೈ ಯಿಣೈಯಟಿ ನೀಟಲೇ.2

ಅನುವಾದ: "ದೋಷರಹಿತವಾದ ವೀಣೆ, ಸಂಜೆಯ ತಿಂಗಳು, ಬೀಸುವ ತೆಂಗಾಳಿ, ಪರಿಮಳಿತವಾದ ಶರತ್ಕಾಲ, ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುವ ಹೊಗೊಳ – ಇವುಗಳಂತೆಯೇ ನನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಈಶನ ಪಾದಕಮಲಗಳ ನೆರಳು."

ಇವರ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಪದ್ಯವು ತುಂಬಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ:

ನಾಮಾರ್ಕ್ಕುಾಡ್ ಕುಟಿಯಲ್ಲೋ ನಮನೈ ಯಞೌ್ಟೀ ನರಕತ್ತಿ ಲಿಟರ್ಪ್ಪುಟೋ ನಟಲೈ ಯಿಲ್ಲೋಮ್

ಏಮಾಪ್ಪ್ರೇವರ್ ಪಿಣಿಯಅಿಯೋವರ್ ಪಣಿವೋ ಮಲ್ಲೋ ವಿುನ್ಪವೇ ಯೆನ್ನಾಳು ನ್ತುನ್ ಪವಿಲ್ಲೈ

ತಾಮಾರ್ಕ್ಕುಙ್ ಕುಟಿಯಲ್ಲಾ ತ್ತನ್ ಮೈ ಯಾನ ಚಙ್ಭರನಱ್ ಚಙ್ಭವೆಣ್ ಕುೞೈಯೋರ್ ಕಾತಿಱ್

^{1.} ಅಪ್ಪರ್ ತೇವಾರ ಪ್ಪದಿಹಂಗಳ್, ಕಟಗಂ ಪ್ರಕಟಣೆ 1928. ಪುಟ 634.

^{2.} ಅದೇ ಪ್ರಕಟಣೆ. ವು. 357.

^{3,} ಆದೇ ಪ್ರಕಟಣೆ. ಪು. 664.

ಅನುವಾದ: "ನಾವು ಯಾರ ಒಕ್ಕಲಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಯುವುನಿಗೆ ನಾವು ಅಂಜುವು ದಿಲ್ಲ. ನರಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ದುಃಖಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಚಂಚಲರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಆಧಿ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಲ್ಲ. ನಾವು ದೈನ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜೀವನವಿಡೀ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವೇ. ನೋವಿಲ್ಲ. ತಾನು ಯಾರ ಕೆಳಗೂ ಇಲ್ಲದ, ಶಂಖದ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ನಾವು ಅನವರತ ಆಳಾಗಿರುವೆವು. ಆತನ ಕೆಂಪಗಾದ ಪಾದಮಲರುಗಳಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವೆವು."

ಹೃದಯದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಸಾರುವ ಸ್ತೋತ್ರ ಇದು:

ನಮಚ್ಚಿ ವಾಯವೇ ಞಾನಮುಙ್ ಕಲ್ವಿಯುಮ್ ನಮಚ್ಚಿ ವಾಯವೇ ನಾನಱಿ ವಿಚ್ಚೈಯುಮ್ ನಮಚ್ಚಿ ವಾಯವೇ ನಾನವಿನ್ ಅೀತ್ತುಮೇ ನಮಚ್ಚಿ ವಾಯವೇ ನನ್ನೆಱಿ ಕಾಟ್ಟುಮೇ.1

'ನಮಶ್ಶಿವಾಯವೇ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಞಾನ, ಎಲ್ಲಾ ವಿದೈ. ನಮಶ್ಶಿವಾಯವೇ ನಾನು ತಿಳಿದ ಕಸಬು. ನಮಶ್ಶಿವಾಯವೇ ನನ್ನ ನಾಲಗೆಯು ಸ್ತುತಿಸುವ ಪದ. ನಮಶ್ಶಿವಾಯವೇ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದು'.

ಇನ್ನೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಸ್ತೋತ್ರ ಹಾಡು: ವಿಜಕಿಜ್ ಜೀಯಿನನ್ ಪಾಲಿಜ್ಪಟು ನೆಯ್ ಪೋಲ್ ಮುಱೈಯ ನಿನ್ಜುನನ್ ಮಾಮಣಿ ಚ್ಚೋತಿಯಾನ್ ಉಜವು ಕೋಲ್ ನ ಟ್ಟುಣರ್ವು ಕಯಿಜ್ಜಿ ನಾಲ್, ಮುಜುಕ ವಾಙ್ಕೆ ಕ್ಕಟೈಯ ಮುನ್ ನಿಜ್ಕುಮೇ.2

'ಕಟ್ಟಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ, ಹಾಲಿನಲ್ಲಿರುವ ತುಪ್ಪದಂತೆ, ಆ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಯಾದವನು ಒಳಗೆ ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವನು. ಪ್ರೇಮವೆಂಬ ಕಡೆಗೋಲನ್ನು ಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಎಂಬ ಹಗ್ಗದಿಂದ ಸುತ್ತಿ ಕಡೆದರೆ ಆಗ ಆತನು ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವ ನಲ್ಲವೇ!'

Two thousand years of Tamil Literature by J. M.
 Somasundaram Pillai, Pub. South India Saiva Siddhanta
 Publishing Society Ltd., Madras-1. 1959. p. 313.

^{2.} ಕ ಅದೇ ಪ್ರಕಟಣೆ. ಭು. 315.

ಅಪ್ಪರರ ತೇವಾರದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಹಾಡುಗಳು ಕೆಲವಿವೆ. ಶಿವನ ವಿಗ್ರಹದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಲು ಮಾಡುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು. ಜಾತ್ಯತೀತವಾದ ಭಾವನೆಗಳು ಹೆಲವು ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿವೆ:

ಚಪ್ಕನಿತಿ ಪತುವುನಿತಿ ಯಿರಣ್ಟು ನ್ತನ್ತು ಪರಣಿಯೊಟು ವಾನಾಳ ತ್ತರುವ ರೇನುಮ್ ಮುಖ್ಯವಾ ರವರ್ ಚೆಲ್ವ ಮತಿಪ್ಪೋ ಮಲ್ಲೋ ಮಾತೇವರ್ ಕ್ಕೇಕಾನ್ತ ರಲ್ಲಾ ರಾಕಿಲ್ ಅಜ್ಕುಮೆಲಾಜ್ ಕುಱೈನ್ತಟುಕು ತೊಟುನೋ ಯರಾ ಯಾವುರಿತ್ತು ತ್ತಿನ್ ಱುಟಲುಮ್ ಪುಲೈಯ ರೇನುಮ್ ಕಜ್ಕೈವಾರ್ ಚಟೈಕ್ಕರನ್ತಾರ್ ಕ್ಕನ್ಪ ರಾಕಿ ಲವರ್ ಕಣ್ಟೀರ್ ನಾಮ್ ವಣಜ್ಕುಜ್ ಕಟವು ಳಾರೇ.1

'ಶಂಖ ಪದ್ಮ ನಿಧಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಭೂಲೋಕ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕಗಳನ್ನು ಆಳುವವ ರಾದರೂ ಅವರು ಮಾದೇವನ ಏಕಾಂತಭಕ್ತರಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾವು ಅವರ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಹವು ಬಗ್ಗಿ, ಅಂಗವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಪಶುಗಳ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸುಲಿದು ಮಾಂಸವನ್ನು ತಿಂದು ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ಹೊಲೆಯರಾಗಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಗಂಗೆಯನ್ನು ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರನ್ನೂ ನಾವು ನಮಿಸುವ ದೇವರೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ'.

ತೇವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಭಾವನೆಗಳ ವಿಷಯಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ತೇವಾರ ಹಾಡುಗಳ ಮಟ್ಟ ಉನ್ನತಿಯದು. ಅನೇಕ ಹಾಡುಗಳು ಹೈದಯದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದಂತಿವೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ತೇವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯವಾದುದು ಅಪ್ಪರರ ತೇವಾರಗಳೇ.

ಸಂಬಂಧರು

ತೇವಾರಗಳನ್ನು ಬರೆದವರಲ್ಲಿ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರು ಎರಡನೆಯವರು. ಸಂಬಂಧರು ಎಂಬುದಾಗಿಯೇ ಇವರು ಜನಪ್ರಿಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಬರೆದಿಟ್ಟ 4158 ಹಾಡುಗಳು ದೊರೆತಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬರೆದಿರಬಹುದಾದ ಸಂಭವ ಇದೆ. ಸಂಬಂಧರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹಿರಿದು. ಇವರು ರಚಿಸಿದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ರಾಗದಿಂದ ಹಾಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತವೆ. ತೇವಾರದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಗಗಳೂ (ಸುಮಾರು 23) ಸಂಬಂಧರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಗೀತದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಬಂಧರ ತೇವಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಿರಿಮೆ ಇದೆ.

^{1.} ಆಪ್ಪರ್ ತೇವಾರ ಪ್ಪದಿಹಂಗಳ್, ಕಟಗಂ ಪ್ರಕಟಣೆ 1928. ಪು. 657.

ರುವುಕ, ಪ್ರಾಸ, ಲಯ, ವರ್ಣಗಳ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಜಾಣ್ಮೆ – ಇವೆಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧರ ತೇವಾರಗಳಲ್ಲಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ:

ಪುಲನೈನ್ತುವು ಪೊಜೀಕಲಪ್ಕು ನೆಱಿಮಯಪ್ಕು ಯಱಿವಟಿಸ್ತಿಟ್ ಟೈಮ್ಮೇಲುನ್ತಿ ಅಲವುನ್ತ ಪೋತಾಕ ವರ್ಷ್ಚ್ಯಾಲೆನ್ ಆರುಳ್ಚೆಯ್ವಾ ನಮ ರುಷ್ಕ್ರೀಯಿಲ್ ವಲಮ್ವನ್ತ ಮಟವಾರ್ಕ ಐಟಮಾಟ ಮುಜವತಿರ ಮಟೈಯೆನ್ಅಷ್ಟು ಚ್ಚಿಲಮನ್ತಿ ಯಲಮನ್ತು ಮರಮೇಜಿ ಮುಕಿಲ್ಪಾಕರ್ಟ್ನ ಸ್ತ್ರಿರುವೈಯಾಆೇ.1

'ನಮ್ಮ ಅಂತಿಮ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ಶಕ್ತಿಗುಂದಿದಾಗ, ಮುಂದಿನ ದಾರಿಯು ಮಂಕಾದಾಗ, ಅರಿವು ಅಸವಳಿದಾಗ, ಪ್ರಯಾಸದ ಉಸಿರಾಟವನ್ನು ಶ್ಲೇಷ್ಮವು ಅವರೋಧಿಸಿದಾಗ, ತಿರುವೈಯಾರಿನ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನನಾದ ಪರಶಿವನು 'ಅಂಜಬೇಡಿ' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು. ಆ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗಸರು ನರ್ತಿಸಲು ಮದ್ದಳೆಯ ನಿನಾದವು ಕೇಳಿಬರುವುದು. ಅಲ್ಲಿನ ಮಂಗಗಳು ಮಳೆಬರುವುದೆಂದು ಹೆದರಿ ಓಡಿ ಮರವೇರಿ ಮುಗಿಲತ್ತ ನೋಡುವುವು'.

ವುಂಗಗಳು ಮುರಜಧ್ವನಿಯನ್ನು ಸಿಡಿಲೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಉದ್ವೇಗಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ನಾವೂ ಮರಣಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಉದ್ವೇಗಗೊಳ್ಳುವೆವೆಂಬುದು ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ.

ಸಂಬಂಧರ ತೇವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ, ಕ್ಷೇತ್ರ, ದೇವಸ್ಥಾನದ ಸುತ್ತಿನ ಊರು, ನದಿ, ಬೀದಿ, ಮನೆ, ಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರು ಆಚರಿಸುವ ಸನ್ಮಾರ್ಗ, ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬರುವ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆಗಳ ವರ್ಣನೆಗಳು – ಇವೆಲ್ಲಾ ಬರುವುವು. ಶಿವನು ಮಾಡಿದ ಅನುಗ್ರಹ ಗಳೂ ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿತವಾಗಿವೆ. ರಾವಣನು ಕೈಲಾಸವನ್ನು ಎತ್ತಿದ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರ ತೇವಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪದಿಕ²ದಲ್ಲಿಯೂ ಎಂಟನೆಯ ಹಾಡಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಸಂಬಂಧರು ಮೃತಳಾದ ಪೂಂಪಾವೈ ಎಂಬವಳ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ ಒಂದು ತೇವಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಹೀಗೆ ಜೀವನಚರಿತೆಯ ಕೆಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ತೇವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ತಿರುಜ್ಞಾನ ಸಂಬಂಧರು ತಾನು ರಚಿಸಿದ ತೇವಾರಗಳ ಕೊನೆಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನುತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಅದರ ಕುರಿ ತಾಗಿಯೇ ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ.

^{1.} ಸಂಬಂಧರ್ ತೇವಾರ ಪ್ರದಿಕಂಗಳ್, ಕಟಗಂ ಪ್ರಕಟಣೆ 1927. ಶುಟ 273.

^{2.} ಪದಿಕ: ಹತ್ತು ಹಾಡುಗಳ ಒಂದು ಗುಂಬಗೆ ಪದಿಕ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಸುಂದರರು

ತೇವಾರ ರಚಕತ್ರಯರಲ್ಲಿ ಸುಂದರರು ಮೂರನೆಯವರು. ಇವರು ರಚಿಸಿದ ತೇವಾರ ಹಾಡುಗಳು 1000. ಈ ತೇವಾರ ಹಾಡುಗಳು ಸುಂದರರ ಭಕ್ತ್ಯತಿಶಯದಿಂದ ತಮ್ಮವೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ.

ಅವರ ತೇವಾರ ಹಾಡುಗಳಿಂದ ಅವರ ಜೀವನಚರಿತೆಯ ಅನೇಕ ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ತೇವಾರ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮೊಳಗಾದ ಹಿಂದಿನ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಜೀವನದ ಸುಖಭೋಗಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಶಿವನನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಚಿನ್ನದ ಹಿಡಿಯ ಬೆತ್ತ, ಕಂಠವಸ್ತ್ರ, ಅನ್ನ, ವ್ಯಂಜನ, ತುಪ್ಪ, ಪರಿಮಳದ್ರವೃ – ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ.1

ವುಗುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮೊಸಳೆಗೆ ಹೇಳುವಂತೆ ಇನ್ನೊಂದು ತೇವಾರದ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದು.²

ಶಿವನು ಬತ್ತವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದುದು ಇನ್ನೊಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲಿದೆ. ಸುಂದರರು ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಳಕೊಂಡು ಶಿವನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ಒಂದು ಹಾಡಿನಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಕಳೆದು ಕೊಂಡ ಕಣ್ಣನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ತೇವಾರ ಹಾಡೊಂದರಲ್ಲಿ ಬರು ತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಸ್ವಂತ ಜೀವನಚರಿತೆಯ ಅಂಶವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ತೇವಾರ ಹಾಡುಗಳು ಬಹಳ. ಸ್ತುತಿರೂಪದ ಭಕ್ತಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನೂ ಸುಂದರರು ಹಲವಾರು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಂಧರ ತೇವಾರ ಹಾಡುಗಳ ವಸ್ತುವಿನ ಕುರಿತಾಗಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನೇ ಸುಂದರ, ಅಪ್ಪರರ ತೇವಾರಗಳ ವಸ್ತುವಿನ ಬಗ್ಗೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ತೇವಾರ ಹಾಡಿನ ಉದಾಹರಣೆ:

ಪೊರ್ನನಾರ್ ವೇನಿಯನೇ ಪುಲಿತ್ತೋಲೈ ಯರೈಕ್ಕಚೈತ್ತು ವಿನ್ನಾರ್ ಚೆಜ್ಚುಟೈಮೇಲ್ ವಿುಳಿರ್ಕೊನ್ಆೈ ಯಣಿನ್ತವನೇ ವುನ್ನ ಮಾಮಣಿಯೇ ಮಟಪಾಟಿಯುಣ್ ಮಾಣಿಕ್ಕಮೇ ಅನ್ ನೇ ಯುನ್ನೈಯಲ್ಲಾ ಲಿನಿಯಾರೈ ನಿನೈಕ್ಕೇನೇ.6

'ಹೊನ್ನಿನ ಮೈಯುಳ್ಳವನೇ! ಹುಲಿದೊವಲನ್ನು ನಡುವಿಗೆ ಬಿಗಿದು ಮಿಂಚಿ ನಂತಹ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮಿಳಿರುವ ಕೊನ್ರೈಹೂವಿನ ಅಲಂಕಾರವುಳ್ಳವನೇ!

1.	ಸುಂದರರ್ ತೇವಾರ ಪ್ರದಿಕಂಗಳ್,	ಕಟಗಂ ಪ್ರಕಟಣೆ 1929.	ವುಟ 108-111.
2.	,,	,,	ವು. 92-ಹಾಡು 4.
3.	"	,,	ಪದಿಹ 20.
4.	,,	,,	ಪದಿಹ 54-ಹಾಡು 9.
5.	,,	,,	ಪದಿಹ 95-ಹಾಡು 2.
6.	,,	,,	ಪದಿಹ 24-ಹಾಡು 1.

ಶಾಶ್ವತನೇ! ಅನರ್ಘರತ್ನವೇ! ಮಟಪಾಡಿ¹ಯ ಮಾಣಿಕೈವೇ! ಆಳಾಗಿರುವ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರನ್ನು ನೆನೆಯಲಿ!'

ತೇನೆಯ್ ಪುರಿನ್ತು ಅಲ್ ಚಿಞ್ಯಾಟೈಯೆನ್ಪುರು
ನಾನತಿಟನ್ತಿಕ ಅೈಷ್ಯಣೈಯ
ಕ್ಕೋನೈಯೆರಿತ್ತೆರಿ ಯಾಟಿಯಿಟಿಷ್ಕುಲ
ವಾನತಿಟಿಷ್ಕುಱೈ ಯಾವುಱೈಯಾಮ್
ಮಾನೈಯಿಟಿತ್ತ ತೊರ್ ಕೈಯನಿಟಿವ್ಮುತ
ಮಾಜುಪಟಪ್ಪೊ ಆೀ ಯುಮ್ಮಲೈಪೋಲ್
ಯಾನೈಯುರಿತ್ತಪಿ ರಾನತಿಟಿಷ್ಕಲಿ
ಕ್ಕಚ್ಚಿಯನೇಕತ ಇತ್ಯಾವತನೇ. —ಇತ್ಯಾದಿ 10 ಹಾಡುಗಳು.2

'ಜೇನೆಯುು, ಪೂಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಅಲುಗಾಡುವ ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ್ರನಿರುವ ಎಡೆ, ಪಂಚಬಾಣನನ್ನು ದಹಿಸಿ ನರ್ತಿಸಿದೆಡೆ, ವೃಷಭನಿರುವ ಎಡೆ, ವೇದಗಳೆಂಬ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಎಡಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನ ಎಡೆ, ಹೊಳೆಯುಂತೆ ಹರಿಯುವ ಮದಜಲವನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಅದರ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸುಲಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ್ರನಿರುವ ಎಡೆ, ಕಾಂಚಿಯಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕದಙ್ಘಾಪದಂ ಎಂಬ ಸ್ಥಳ'.

ಸುಂದರರ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಹಾಗೂ ತುಂಬಾ ಸೊಗಸಾದ ಹಾಡು ಇದು:

ಶಿಲ್ಲೈವಾ ಅನ್ನಡರ್ತ ವ್ಯುಟಿಯಾರ್ಕ್ಕು ವುಟಿಯೇನ್
ಹಿರುನೀಲ ಕಣ್ಟತ್ತು ಕ್ಕುಯವನಾರ್ ಕ್ಕಟಿಯೇನ್
ಇಲ್ಲೈಯೇ ಯೆನ್ನಾತ ವಿಯುಕ್ಪುಕೈಕ್ಕು ಮಟಿಯೇ
ನಿಳೈಯಾನ್ಅರ್ನ್ ಕುಟಿಮಾಜ ನಟಿಯಾರ್ಕ್ಕು ಮಟಿಯೇನ್
ವೆಲ್ಲುಮಾ ವಿುಕವಲ್ಲ ಮೆಯ್ ಪೊರುಳು ಕ್ಕಟಿಯೇನ್
ವಿರಿಪೊಜೀಲ್ ಚೂರ್ಚ್ ಕುನ್ಅತ್ಯಿಯಾರ್ ವಿಜನ್ ವಿುಣ್ಬರ್ಜ್ ಕ್ಕಟಿಯೇನ್
ಅಲ್ಲವೆಸ್ ಮುಲ್ಲೈಯನ್ತಾ ರಮರ್ ನೀತಿ ಕ್ಕಟಿಯೇ
ನಾರೂರ ನಾರೂರಿ ಲಮ್ಮಾನು ಕ್ಕಾಳೇ. —ಇತ್ಯಾದಿ 11 ಹಾಡುಗಳು.3

'ನಿಮ್ಮ ದಾಸರಾದ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿರುವೆನು. ಕುಂಬಾರ ತಿರುನೀಲಕಂಠರಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿರುವೆನು. ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳದೆ ಇದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು

^{1.} ಮಟಪಾಡಿ ಎಂಬುದು ತಿರುಚಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸ್ಥಳ.

^{2.} ಆದೇ: ಪದಿಹ 10.

^{3.} ಅದೇ: ಪದಿಹ 39.

ಬಿಡುವ ಇಯಱ್ ಪಗೈ ನಾಯನಾರರಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿರುವೆನು. ಭಕ್ತ ಇಳ್ಳಿಯಾನ್ ಅನ್ ಕುಡಿಮಾರ ನಾಯನಾರರಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿರುವೆನು. ಜಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿವಂತ ರಾದ ಮೆಯ್ ಪೊರುಳ್ ನಾಯನಾರರಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿರುವೆನು. ಅಮರ್ ನೀತಿ ನಾಯನಾರ ರಿಗೆ ನಾನು ದಾಸನು. ಆರೂರನು (ನಂಬಿಯು) ಆರೂರಿನ ತಂದೆಗೆ (ಶಿವನಿಗೆ) ಭೃತ್ಯನು.' ಹೀಗೆಯೇ ಅರುವತ್ತು ಮೂರು ನಾಯನಾರರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ತಾನು ದಾಸನಾಗಿರುವೆನು ಎಂದು ಸುಂದರರು ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ಪುರಾಣದ ಆರಂಭದ ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ತಿರುವಾಚ**ಕ**

ಪನಿತ್ರ ಶೈವಗ್ರಂಥವಾದ ತಿರುವಾಚಕವನ್ನು ರಚಿಸಿದವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಶೈವ ಅನುಭಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೆಯವರಾದ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರು. ಇವರು ಒಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವಭಕ್ತರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಕೃತಿಯಾದ ತಿರುವಾಚಕದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಗೀತಗಳ ಸಂಕೇತಗಳನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಪಡೆದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಅನುಭವವನ್ನು ತಿರುವಾಚಕದಲ್ಲಿ ತೆರೆದಿರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತಿಗೀತಗಳೆಂದರೆ ತಮಿಳರಿಗೆ ಹೊಳೆಯುವುದು ತಿರುವಾಚಕದ ಹೆಸರು.

ಕವಿಯು ತನ್ನ ಹೈದಯವನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿ ದೇವರೆದುರು ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಭಯ ಕಾತರತೆಗಳು, ಆಶೆ ಸಂತೋಷಗಳೊಡನೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಕೊನೆಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಅಮಿತಾನಂದದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತ ತತ್ವವು ತಿರುವಾಚಕದಲ್ಲಿ ಪಕ್ವಗೊಂಡಿದೆ. ಶಿವನು ತನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುವವ ರನ್ನು ಗುರುವಿನ ರೂಪದಿಂದ ಹುಡುಕಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನೆಂದು ತಿರುವಾಚಕದಲ್ಲಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಗೇ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ. ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರು ತಿಳಿದ ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ ಈ ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗ. ತಾತ್ವಿಕ ವಿಷಯಗಳೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಇವು ಸ್ತುತಿಹಾಡುಗಳಾಗಿ ತಿರುವಾಚಕದಲ್ಲಿ ರೂಪುದಾಳಿವೆ.

ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರು ಶಿವನಿದಿರು ಸಾಷ್ಟ್ರಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ತನ್ನನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಈ ಹಾಡುಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವುದು. ಹೀಗೆ ಶಿವನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನ್ನರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಪರಮಾತ್ಮನೊಡನೆ ಅವರು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿ ದ್ದಾರೆ. ಲೌಕಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವರು ತೊರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಆತ್ಮವು ಅಕ್ಷರಶಃ ಕರಗಿ ದೇವರತ್ತ ಹರಿದಿದೆ. ತಿರುವಾಚಕವಿಡೀ ಇದೇ ಭಾವವು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ತಿರುವಾಚಕ ದಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರ ಆತ್ಮವೃತ್ತಾಂತವೂ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಕೃತಿಯು ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ ಒಂದು ಗ್ರಂಥ. ಮೇಲಿನ ನಾಲ್ಕು ಶೈವ ಅನುಭಾವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಕವಿ.

ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರ ಹಾಡುಗಳು ಸಾಮೂಹಿಕ ಹಾಡುವಿಕೆಗಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಹಾಡು ಗಳಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಗೇಯತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಶಿರುವಾಚಕದ ಹಾಡುಗಳು ಶಿವನ ಮುಂದೆ ಆತ್ಮವು ತನ್ನನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾಡುಗಳು. ಅವರ ಹಾಡಿನ ಪ್ರತಿಪದದಲ್ಲಿಯೂ ಕಾತರತೆ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ಆರ್ತಭಾವಗಳು ಅಭಿವೃಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರು ದೇವರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಅಲ್ಪತೆಯನ್ನೂ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ತನ್ನನ್ನು ಕಠಿಣಹೈದಯಿಯೆಂದೂ ಮೋಸಗಾರನೆಂದೂ ವಿಶೇಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದೇವರನ್ನು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಶಾನೆಷ್ಟು ವಿಫಲನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದೇ ಈ ನೈಚ್ಯಾನುಸಂಧಾನದ ಅರ್ಥ.

ತಿರುವಾಚಕದ ಐವತ್ತೊಂದು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ನೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಸೊಗಸನ್ನೂ ಪಡೆದಿದೆ. ಕವಿಯು ದೇವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಎದೆಕರಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದನ್ನು ನಾವು ಈ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಉದಾಹರಣೆ:

ಹಿಟುಕ್ಕವುಲತ್ತಿರಳ್ ಅನನಿನ್ ಚೇವಟ ಚೇರ್ನ್ತ ಮೈನ್ತ ಪಟುತ್ತಮನತ್ತಟೆಯರ್ ಉಟನ್ ಪೋಯಿನರ್; ಯಾನ್ ಪಾವಿಯೇನ್ ಪುಟುಕ್ಕಣುಟೈ ಪ್ಪುನ್ಕುರಮ್ ಪೈ ಪೊಲ್ಲಾ ಕ್ಕಲ್ವಿ ಞಾನಮಿಲಾ ಅಟುಕ್ಕುಮನ ತ್ತಟೆಯೇನ್, ಉಟೈಯಾಯ್! ಉನ್ ಅಟೈಕ್ಕಲಮೇ! 1

'ರಾಜಿಸುವ ಕವುಲಗಳ ಷಂಡದೋಪಾದಿಯಲಿ ಪರಿಪಕ್ಷಮತಿ ಭಕುತ ವೃಂದಗಳು ನಿನ್ನ ಪದಕಮಲ ಸೇರಿಹರು, ಜ್ಞಾನವಿದ್ಯಾಶೂನ್ಯ ಪಾಪಿಯಾಂ ತ್ವದ್ಭೃತ್ಯ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಶರಣು'.

ತಾತ್ವಿಕ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟದ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ ಉದಾಹರಣೆ:

ಪಟೈಪ್ಪೋಜ್ ಪಟೈಕ್ಕುವ್ ಪಟ್ಟಿಯೋನ್; ಪಟೈತ್ತವೈ ಕಾಪ್ಪೋಜ್ ಕಾಕ್ಕುಜ್ಕಟವುಳ್; ಕಾಪ್ಪವೈ ಕರಪ್ಪೋನ್, ಕರಪ್ಪವೈ ಕರುತಾ ಕ್ಕರುತ್ತುಟೈ ಕ್ಕಟವುಟರುತ್ತಕುಮ್ (ಅರುವಕೈ ಚ್ಚಮಯ ತ್ತಜುವಕೈ ಯೋರ್ಕ್ಕುಮ್ ಎಂಟುಪೇಜಾಯ್ ನಿನ್ ಜಿ ನಿಣ್ಣೋರ್ ಪಕುತಿ)2

^{1.} Popes Translation of Tiruvacakam, XXIV.

^{2.} ede: III 11, 13-16.

'ಆತನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಪುರಾತನನು. ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವವನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ದೇವನು. ಲಯಿಸುವವನನ್ನು ಲಯಿಸುವ ದೇವನು. ಚಿಂತನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಜೀವಿಗಳ ನಾಶವನ್ನು ತಿಳಿದವನು'.

ತತ್ವವು ಕನಿತೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ತಿರುವಾಚಕದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆ:

..... ತಿರುತ್ತಕು ಮತಿಯಿಜ್ಞಣ್ಮೈ ವೈತ್ತೋನ್; ತಿಣ್ಟೆಱ ತಿಜ್ಜೀಯಿನ್ ವೆಮ್ಮೈ ಚೆಯ್ತೋನ್; ಪೊಯ್ತೀರ್ ವಾನಿಜ್ ಕಲಪ್ಪು ವೈತ್ತೋನ್; ಮೇತಕು ಕಾಲಿ ನೂಕ್ಕ ಜ್ಯಣ್ಟೋನ್; ನಿಟಜೀಕಟ್ ನೀರಿಲ್ ಇನ್ಚುವೈ ನಿಕಟ್ ನ್ತೋನ್; ವೆಳಿಪ್ಪಟ ಮಣ್ಣಿ ಜ್ಞೀಣ್ಮೈ ವೈತ್ತೋನ್;

'ಆತನು ಪವಿತ್ರವಾದ ಚಂದ್ರನಲ್ಲಿ ಆತನ ತಂಪನ್ನು ಇಟ್ಟವನು. ಶಕ್ತಿಯುತ ವಾದ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಉಷ್ಣವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವನು. ನಿರ್ಮಲವಾದ ಆಕಾಶ ದಲ್ಲಿ ಅದರ ವ್ಯಾಪಕತ್ವವನ್ನಿಟ್ಟವನು. ಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಅದರ ಶಕ್ತಿ ಯನ್ನಿಟ್ಟವನು. ನೆಳಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ತಂಪನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದವನು. ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಭೂಮಿಗೆ ಅದರ ಭಾರವನ್ನಿತ್ತವನು'.

ತನ್ಮ ಯತೆಯ ವುಟ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಹಾಡುಗಳು ತಿರುವಾಚಕದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು. 'ಎಂಬಾವೈ' ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಕನ್ನೆಯರು ಪೂಜಿಸುವಂತೆಯೂ, ಸೂರ್ಯೋ ದಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಿಕೆಯರನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವರು ವಿರಾಯುವ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳು ವಂತೆಯೂ ಕೇಳುವ ಭಾವವು ಅಡಗಿದೆ. 'ಕುಯಿಲ್' ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇವಿಯಾದ ದೇವನನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯುವಂತೆ ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ಕನೈಯು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳು ವಂತಿದೆ. ಮಾಣಿಕ್ಕವಾಚಕರ ಹಾಡುಗಳು ಬರಿಯ ಕಲ್ಪನಾವಿಲಾಸವಲ್ಲ. ಬರಿಯ ಸಮ್ಮೋಹಕ ಸಂಗೀತವಲ್ಲ. ಅವು ಸರಳ ಸಹಜ ಹಾಡುಗಳು. ತೇವಾರದ ರಚಕತ್ರಯ ರನ್ನು ಶೈವ ಭಕ್ತಿಪಂಥದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣರೆಂದರೆ, ಮಾಣಿಕ್ಯವಾಚಕರನ್ನು ಆ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಶಿಖರವೆನ್ನಬಹುದು.

^{2.} ಅದೇ: III 11, 21-26.

ತಿರುಮೂಲರ ತಿರುಮಂತ್ರ

ತಿರುಮೂಲರು ದೊಡ್ಡ ಯೋಗಿ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಕನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿರುವರು. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತಿರುಮೂಲರು ಸುಮಾರು ಏಳನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ನಾವು ಊಹಿಸಬಹುದು.

ಇವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ತಿರುವುಂತ್ರವು ಒಂಬತ್ತು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಚರಣಗಳಿರುವ 3000 ವೃತ್ತಗಳನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ವೃತ್ತಗಳು ಕಲಿವೃತ್ತ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿವೆ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಮೊತ್ತಮೊದಲನೆಯ ಗ್ರಂಥ. ತಮಿಳಿನ ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಉಗಮ ಇಲ್ಲಿಂದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಿಷಯಗಳು ಪುರಾತನವಾದ ಒಂಬತ್ತು ಶಿವಾ ಗಮಗಳಿಂದ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿವೆ. ತಿರುಮಂತ್ರದ ಶೈಲ ಸರಳವಾದರೂ ವಿಷಯ ಗಹನ. ಸುಂದರರು ತಮ್ಮ ತಿರುತ್ತೊಂಡತ್ತೊಗೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಮೂಲರ ಕುರಿತು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿರುವರು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಈ ಗ್ರಂಥವು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿದ್ದ ಶೈವಮತದ ಪರಿಚಯಸನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು. ಈ ಶೈವಮತದ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿರುವ ಅರುವತ್ತುಮೂವರು ಪುರಾತನರ ಚರಿತೆಯೂ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ತಮಿಳರ ಚಾರಿತ್ರಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಜೀವನದ ಪರಿಚಯವೂ ಈ ಗ್ರಂಥದಿಂದಾಗುವುದು. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಶೇಕ್ಕಿಳಾರನು ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಯಯುತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರುವನು. ಇಲ್ಲಿ ಕಥೆಗಿಂತ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ನನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಉಪಯೋಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು.

ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಪೆರಿಯಪುರಾಣವನ್ನು ಮೂಲದಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ನೋಡಲು ಬಯಸುನ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಈ ಗ್ರಂಥವು ಉಪಯುಕ್ತವಾದೀತು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹರಿಹರನ ಶಿವಶರಣರ ರಗಳಿಗಳು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ. ಈ ಶಿವಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರು ಪೆರಿಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾಯನಾರರು. ಹರಿಹರ ಶೇಕ್ಕಿಳಾರರ ತುಲನಾತ್ಮಕ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಣೀಯವಾಗಿದೆ.

ವುದ್ರಾಸು ೧-೬-೧೯೭೪ ಡಾ॥ ಎ. ಶಂಕರ ಕೆದಿಲಾಯ ರೀಡರ್, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಮದ್ರಾಕು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

ಪೆ ರಿ ಯ ಪು ರಾ ಣ ಎನ್ನಲ್ಪಡುವ

ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ಪುರಾಣವು

ಹೀಠಿಕೆ

- I. ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದವನ್ನೂ, ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಗಂಗೆಯನ್ನೂ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡವನ್ನೂ, ಅಳತೆ ಇಲ್ಲದ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯವಾಗಿ ಇರುವವನೂ ಆದ, ಚಿದಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಟನವಾಡುವವನ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನೂಪುರವಿರುವ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಿಸುವೆನು.
- 2. ಜೇನಿರುವ ಪುಷ್ಪ್ರಗಳು ತುಂಬಿದ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಚಿದಂಬರದ ಚಿತ್ಸ್ಗಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾನಟನ¹ವನ್ನು ಮಾಡುವ ವರದರ ಹೊನ್ನಮಯವಾದ ಶ್ರೀಪಾದ ಗಳನ್ನು ನಮಿಸಿದರೆ, ಮಾಂಸಪಿಂಡವಾದ ಈ ಶರೀರದ ಜನನದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ತಿರುತ್ತೊಣ್ಣರ್ ಪುರಾಣಮ್ ಪಾಯಿ ಕರ್ಮ

ವಾ ೞ್ ತ್ತು

- ಉಲಕೆ ಲಾಮ್ಉಣರ್ ನ್ತೋತಱ್ ಕರಿಯನನ್ ನಿಲವು ಲಾವಿಯ ನೀರ್ಮಲಿ ವೇಣಿಯನ್ ಅಲಕಿಲ್ ಚೋತಿಯನ್ ಅಮ್ಮಲ ತ್ತಾಟುವಾನ್ ಮಲರ್ಚಿ ಲಮ್ಪಟಿ ವಾಟ್ತ್ರಿ ವಣಜ್ಭುವಾಮ್.
- 2. ಊನ ಟೈನ್ತ ಉಟ್ಟ್ ನ್ ಪಿಅವಿಯೇ ತಾನ ಟೈನ್ತ ಉರುತಿಯೈ ಚ್ಚಾರುಮಾಲ್ ತೇನ ಟೈನ್ತ ಮಲರ್ಪೊಟಿಲ್ ತಿಲ್ಲೈಯುಳ್ ಮಾನ ಟಿಞ್ಜಾಯ್ ವರತರ್ಪೊ ಜ್ಞಾಳ್ತೊಟ.

^{1,} ಮಹಾನಟನ = ಪಂಚಕೃತ್ಯ ನಟನ್ನ

ವೆಂದು ಪುರಾಣಂ

2

- 3. ನಾವು ಆರಂಭಿಸುವ ಈ ಕಥೆಯು ಇನಿದಾದ ತಮಿಳ ಪದ್ಯಗಳಾಗಿ ಏರ್ಪಡು ವಂತೆ ಆಗುವ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಐದು ಹಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಜೋಲಿದ ಕಿವಿಗಳಿಂದಲೂ, ನೀಳವಾದ ಮಕುಟದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ, ಕಪೋಲಗಳಲ್ಲಿ ಮದಜಲವು ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಗಜಮುಖನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸುವೆನು.
- 4. ಬಾಲಚಂದ್ರನಿರುವ ಜಡೆಮುಡಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ನಟನವನ್ನಾಡು ವವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಭಕ್ತರನ್ನು ಕುರಿತ ಚರಿತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಪುನೀತರಾದ ಜನರ ಕೂಟವು ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸತಕ್ಕುದು.
- 5. ಅಳತೆ ಇಲ್ಲದ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಭಕ್ತರ ಕೀರ್ತಿಯುತವಾದ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ ನಾನು ಅದನ್ನು ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲದಂತಿದ್ದರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಳತೆಗೆ ಮಿಾರಿದ ಆಸೆಯು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳಲು ಆರಂಭಿಸುವೆನು.
- 3. ಎಟುಕ್ಕುವು ಮಾಕ್ಕತೈ ಇನ್ ಅವಿುಟ್ ಚ್ಚೆಯ್ಯುಳಾಯ್ ನಟಕ್ಕುವು ಮೇನ್ ಮೈ ನಮಕ್ಕರುಳ್ ಚೆಯ್ತಿಟ ತ್ತಟಕ್ಕೈ ಐನ್ತುಟೈ ತ್ತಾಲ್ ಚೆವಿ ನೀಳ್ ಮುಟ ಕ್ಕಟಕ್ಕ ಳಿಜ್ಜೈ ಕ್ಕರುತ್ತುಳ್ ಇರುತ್ತುವಾಮ್.

ತಿ ರು ಕ್ಕೂ ಟ ಮ್

4. ವುತಿವಳರ್ ಚಟೈಮುಟ ಮನ್ಈು ಳಾರೈಮುನ್ ತುತಿಚೆಯುಮ್ ನಾಯನ್ಮಾರ್ ತೂಯ ಚೊಲ್ಮಾಲರ್ ಪ್ರೈತಿ ನಲನ್ ಆುಕರ್ತರು ಶುನಿತರ್ ಪೋವೈ ವಿತಿಮುಱೈ ಉಲಕಿನಿಲ್ ವಿಳಜ್ಕಿ ವೆಲ್ಕವೇ.

ಅ ವೈ ಯ ಟ ಕ್ಕ ಮ್

5. ಅಳವಿ ಲಾತ ಪೆರುಮೈಯ ರಾಕಿಯ ಅಳವಿ ಲಾಅಟಿ ಯಾರ್ಪುಕಟ್ ಕೂಡುಕೇನ್ ಅಳವು ಕೂಟ ಉರೈಪ್ಪರಿ ತಾಯಿನುಮ್ ಅಳವಿ ಲಾಚೈ ತುರಪ್ಪ ಅಱೈಕುವೇನ್,

- 6. ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ತಿಳಿದ ನೀರುಳ್ಳ ಕಡಲಿನ ಜಲದ ಆಧಿಕ್ಯವನ್ನು ನಕ್ಕಿ ಕುಡಿಯಲು ಆಶಿಸುವ ಒಂದು ಶುನಕನಂತಿರುವ ನಾನು, ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲದ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತರ ಉಪಮಾತೀತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಗಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.
- 7. ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆರಂಭಿಸಿದ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮಹತ್ವದಿಂದ ಆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಅರ್ಥವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅಂಗೀಕರಿಸುವರು. ಈ ಚರಿತ್ರೆಗೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಅಲ್ಪವಾಗಿದ್ದರೂ ಸತ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಹಿರಿಯರು ಆ ಚರಿತ್ರೆಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿಯೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವರು.
- 8. ಕೆಂಪಗಾದ ಜ್ಯೋತಿಮಯವಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಅಲಂಕಾರ ಮಂಟಪ ವನ್ನು, ಕೆಂಪಗಾದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಹೊನ್ನಿನಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಚೋಳನಾದ, ಲೋಕ ದಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ನೆಲೆಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ, ಅನಪಾಯನ ರಾಜಸಭೆಯವರು ಈ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಆಸೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರು.

- 6. ತೆರಿವ ರುಮ್ಪೆರು ಮೈತ್ತಿರು ತ್ತೊಣ್ಟರ್ತವ್ ಪೊರುವ ರುಞ್ಙೀರ್ ಪುಕಲಲು ಜ್ಞೀನ್ಮಜ್ಜ ಪ್ಪೆರುಕು ತೆಹ್ಕಟಲ್ ಊಜ್ಜುಹ್ ಪೆರುನಚೈ ಒರುಚು ಣಜ್ಕನೈ ಒಕ್ಕು ನ್ತಕೈಮೈಯೇನ್.
- 7. ಚೆಪ್ಪ ಲುಜ್ಞ ಪೊರುಳಿನ್ ಚಿಱಪ್ಪಿನಾಲ್ ಅಪ್ಪೊ ರುಟ್ಕುರೈ ಯಾವರುಙ್ ಕೊಳ್ವರಾಲ್ ಇಪ್ಪೊ ರುಟ್ಕೆನ್ ನುರೈಚಿಱಿ ತಾಯಿನುಮ್ ಮೆಯ್ಪೈರುಟ್ಕುರಿ ಯಾರ್ಕೊಳ್ವರ್ ಮೇನ್ಮೈಯಾಲ್.
- 8. ವೇಯ ಇವ್ವುರೈ ಕೊಣ್ಟು ವಿರುಮ್ಪುಮಾರ್ಮ ಚೀಯ ನನ್ ತಿರು ಪ್ಪೇರಮ್ಪ ಲಮ್ ಚೆಯ್ಯ ತೂಯ ಪೊನ್ ನಣಿ ಚೋಟನ್ ನೀ ಟೂಟಿ ಪಾರ್ ಆಯ ಚೀರ್ ಅನ ಪಾಯನ್ ಅರಚವೈ.

ಪೆಂದು ಪುರಾಣಂ

4

9. ಅನುಗ್ರಹ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಶಿವಕೈಂಕರ್ಯದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯು ವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಂತಹುದನ್ನು ನೀವು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವರೋ ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳುವುದಾದರೆ, ಆಕಾಶದ ನೆಳಲನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವ ಶುದ್ಧ ಸತ್ಯ ವಚನವಾಗಿರುವಂತೆ ಹೇಳುವೆನು.

10. ಇಲ್ಲಿ ಇದರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುವುದಿದ್ದರೆ, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಬಂದಿರುವ ಎರಡು ವಿಧವಾದ ಕತ್ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಮಾಡುವ ಬಾಹ್ಯಾಂಧ ಕಾರವನ್ನು ನೀಗಿಸುವ ಸೂರ್ಯನಂತೆ, ಅರಿವನ್ನು ಮರೆಸುವ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಒಳಗಿನ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವಂತಹ 'ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ಪುರಾಣ' ಇದು, ಎಂದು ಹೇಳುವೆವು.

ತೂ ಆತ್ಪಿ ಯ ರ್

10. ಇಣ್ಕಿತನ್ ನಾಮನ್ ಕೂಱೀನ್ ಇವ್ವುಲ ಕತ್ತು ಮುನ್ನಾಳ್ ತಣ್ಕಿರುಳ್ ಇರಣ್ಟಿಲ್ ಮಾಕ್ಕಳ್ ಚಿನ್ತೈಯುಟ್ ಚಾರ್ನ್ತು ನಿನ್ ಅ ಪೊಣ್ಕಿಯ ಇರುಳೈ ಏನೈ ಪ್ಪುಅಇರುಳ್ ಪೋಕ್ಕು ಕಿನ್ ಅ ಚೆಪ್ಕತಿರ ವನ್ ಪೋಲ್ ನೀಕ್ಕುಮ್ ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟರ್ ಪುರಾಣಮ್ ಎನ್ ಪಾಮ್.

^{9.} ಅರುಳಿನ್ ನೀರ್ ಮೈ ತ್ತ್ರಿರುತ್ತೊ ಣ್ಟ ಅಿವರುಮ್ ತೆರುಳಿಲ್ ನೀರಿತು ಚೆಪ್ಪುತಱ್ ಕಾಮ್ ಎನಿನ್ ವೆರುಳಿಲ್ ಮೆಯ್ ಮ್ಮೊಟಿ ವಾನ್ ನಿಟಲ್ ಕೂ ಆಿಯ ಪೊರುಳಿನ್ ಆಕುಮ್ ಎನಪ್ಪುಕಲ್ ವಾಮ್ ಅನ್ ಈಿ.

ಶೇಕ್ಕಿಳಾರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ ಎಂಬ ತಿರುತ್ತೊಂಡರ್ ಪುರಾಣವು

ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಹಿರಿಮೆ

- 1. ಚಿನ್ನದ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿಯಾದ ನಿಭೂತಿಯು ಅಲಂಕಾರಸ್ರಾಯವಾಗಿ ನಿಂತಂತೆ, ಉನ್ನತವೂ ಬಹು ನೀಳವೂ ಆದ ಆ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯ ನಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಹತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಯಾವಾಗಲೂ ವಾಸಿಸುವಂತಹ ಕೈಲಾಸವೆಂಬ ಪರ್ವತವಿದೆ.
- 2. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ್ರನು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದುದರ ಕಾರಣವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹ ವಾದ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲಾ ನೇರವಾಗಿ ಕಣ್ಣಿ ನಿಂದ ಕಾಣಲಾಗುವಂತೆ ರೂಪುಗೊಂಡು ನೆಲಸಿದಂತೆ ಈ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವಿದೆ.
- 3. ಎಲ್ಲಾ ಆತ್ಮ್ರಗಳ ಒಳಗಿದ್ದು ಹೃದಯಕವುಲವು ಅರಳುವಂತೆ ಲೋಕವೆಂಬ ಇನಿದಾದ ಸ್ತ್ರೀಯ, ಪ್ರಣವವು ಹೊರಬರುವ ಎಡೆಯಾದ ಹೃದಯಕವುಲವು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ, ತ್ಯಾಗೇಶರು ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತಿರುವಾರೂರು ಆ ಹಿಮಾಲಯದ ತೆಂಕುದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಕಸಿತವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವುದು.

ತಿರು ಮ ಲೈ ಚ್ಚಿಆ ಪ್ಪು

- ಪೊನ್ನಿನ್ ವೆಣ್ತಿರು ನೀಟು ಪುನೈನ್ತ್ರೆನ ಪ್ಪನ್ನುಮ್ ನೀಳ್ಪನಿ ಮಾಲ್ವರೈ ಪ್ಪಾಲತು ತನ್ನೈ ಯಾರ್ಕ್ಕುಮ್ ಅಱಿವರಿ ಯಾನ್ಎನ್ಜುಮ್ ಮನ್ನು ವಾಟ್ಕಾರು ಲೈತ್ತಿರು ಮಾಮಲೈ.
- ಅಣ್ಣ ಲ್ ವೀಜ್ಞಾರು ಕ್ಕೃಪ್ಪೆಜ್ಜ ತಾತಲಿನ್ ನಣ್ಣು ಮ್ ಮೂನ್ ಅುಲ ಕುನ್ನಾ ನ್ ಮಱೈಕಳುಮ್ ಎಣ್ಣಿ ಲ್ ಮಾತವ ಇ್ಟ್ರಿಯ್ಯವ ನ್ತೆಯ್ತಿಯ ಪುಣ್ಣಿ ಯನ್ತಿರ ಣ್ಟುಳ್ಳತು ಪೋಲ್ಪತು.
- ನಿಲವುಮ್ ಎಣ್ಣಿ ಲ್ ತಲಙ್ಕಳುಮ್ ನೀಟೊಳಿ ಇಲಕು ತಣ್ತಳಿರ್ ಆಕಎ ಟುನ್ತತೋರ್ ಉಲಕಮ್ ಎನ್ನುಮ್ ಒಳಿಮಣಿ ವಲ್ಲಿಮೇಲ್ ಮಲರುಮ್ ವೆಣ್ಮಲರ್ ಪೋಲ್ವತಮ್ ಮಾಲ್ವರೈ.

- 4. ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಘೋಷವೂ, ಕಿನ್ನರರು ಬಾರಿಸುವ ವೀಣಾ ನಿನಾದವೂ, ಮೇಘ ಗರ್ಜನೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಶಬ್ದಿಸುವ ಆನೆಗಳ ಘೀಂಕೃತವೂ, ನಿರ್ದುಷ್ಟ್ರವಾದ ದೇವ ದುಂದುಭಿಯ ನಿನಾದಗಳೂ ಆ ಪರ್ವತದ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದ್ದುವು.
- 5. ನಮಸ್ಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತುನಿಂತ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದೇವತೆಗಳ ಕಿರೀಟವಂಕ್ತಿ ಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕಲ್ಪತರುಗಳ ಕುಸುಮಗಳಿಂದ ರಚಿಸಲಾದ ಸುವರ್ಣದಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸತಕ್ಕ ಮಾಲೆಗಳೂ, ಋಷಿಗಳು ಅಂಜಲಿಯಾಗಿ ಎತ್ತಿದ ಕೈಗಳ ಸಾಲೂ ಆ ಗಿರಿಯ ಮುಂಭಾಗ ದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವಿರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.
- 6. ಅಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ದೇವತೆಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳಗಳು. ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದರೆ ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಬಲ್ಲ ಅನೇಕ ಕೋಟ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಭೂತಗಳು ಆ ಪರ್ವತದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹಾಡಿ, ಆಡಿ, ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿವೆ.
- 7. ಶಿವಪರವಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಲು ಬಂದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಆಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವು ದೊರೆಯದುದರಿಂದ ಆತನು ಸವಿತ್ರವಾದ ಹಾಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ ಆ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಅಲ್ಲಿ ಆತನ ವಾಹನವಾದ ಹಂಸವು ಆಗಿರಿಯ ಬಿಳಿದಾದ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ ಹೋಯಿತು.
- 4. ಮೇನ್ ಮೈ ನಾನ್ ಮಱೈ ನಾತಮುಮ್ ವಿಞ್ಜೈಯರ್ ಕಾನ ವೀಣೈಯಿನ್ ಓಚೈಯುಮ್ ಕಾರೆತಿರ್ ತಾನ ಮಾಕ್ಕಳ್ ಮುೞಕ್ಕಮುಮ್ ತಾವಿಲ್ ಚೀರ್ ವಾನ ತುನ್ತುಪಿ ಆರ್ ಪ್ರುಮ್ ಮರುಙೈಲಾಮ್.
- 5. ಪನಿವಿ ಚುಮ್ಪಿಲ್ ಅಮರರ್ ಪಣಿನ್ತುಚೂೞ್ ಅನಿತ ಕೋಟ ಅಣಿಮುಟ ಮಾಲೈಯುಮ್ ಪುನಿತ ಕಱ್ಪಕ ಪ್ಪೊನ್ ನರಿ ಮಾಲೈಯುಮ್ ಮುನಿವರ್ ಅಞ್ಜಲಿ ಮಾಲೈಯುಮ್ ಮುನ್ ನೆಲಾಮ್.
- 6. ನೀಟು ತೇವರ್ ನಿಲೈಕಳುಮ್ ವೇಣ್ಟಿಟಿನ್ ನಾಟುಮ್ ಐಮ್ಪೆರುಮ್ ಪೂತಮುಮ್ ನಾಟ್ಟುವ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಕುಆಟ್ ಚಿಆು ಪೂತಜ್ಕಳ್ ಪಾಟಿ ಆಟುಮ್ ಪರಪ್ಪತು ಪಾಣ್ಕಿಲಾಮ್.
- 7. ನಾಯಕನ್ ಕೞಲ್ ಚೇವಿಕ್ಕ ನಾನ್ಮುಕನ್ ಮೇಯ ಕಾಲಮ್ ಅಲಾಮೈಯಿನ್ ಮಾಣ್ಟವನ್ ತೂಯ ಮಾಲ್ವರೈ ಚ್ಚೋತಿಯಿಲ್ ಮೂಟ್ಕಿಯೋನ್ ಆರಾಯ ಅನ್ನಮುಮ್ ಕಾಣಾ ತಯರ್ಕ್ಕುಮಾಲ್.

- 8. ಕೆವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಶಂಖದ ಉಂಗುರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಮಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವು ಬಹುಕಾಲ ಇದಿರು ನೋಡುತ್ತ ಕಾದಿ ರುವ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಯುದವನಾಗಿ ಬಿಳಿಯ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ವಿನಾಯಕನ ವಾಹನವಾದ ಮೂಹಿಕ ವನ್ನು ನೋಡಿ, ಹಿಂದಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆದ್ದ ಕೆಂಜೊಡರಾದ ಅಗ್ನಿಸ್ಥೂಣವಾದುದು, ಈಗ ಬಿಳುಪಾದ ಕಾಂತಿಯ ಸ್ಥೂಣವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದೆಂಬ ಎಣಿಕೆಯಿಂದ ವಿಷ್ಣುವು ಶ್ವೇತವರ್ಣದ ಅದಿವರಾಹದ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಅದರ ಅಡಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ನೆಲವನ್ನು ತೋಡಿ ನಿಂತಿರುವನು ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟ ಗರುಡನು ಆ ಮೂಹಿಕದ ಸಮಾಪ ಬಂದು ಸೇರುವುದು.
- 9. ರಂಭೆಯೇ ನೊದಲಾದ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರ ನಾಟ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾದ ಮೃದಂಗನಾದ, ಮಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಬ್ಬಿಗಳು ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಸೇರುವ ಘೋಷ-ಇವುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಎರಡು ಕೈಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಧುರಸವಿರುವ ಮಲರು ಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ವಿಮಾನಪಂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸಾಗಿ ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಸ್ತುತಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಕೈಲಾಸ ಮಲೆಯ ಪಕ್ಕಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.
- 8. ಕಾತಿಲ್ ನೆಣ್ ಕುಟೈಯೋನ್ ಕಟಲ್ ತೊಟ ನೆಟಿಯೋನ್ ಕಾಲವ್ ಪಾರ್ ತ್ತಿರುನ್ನ ತುಮ್ ಅಱೀಯಾನ್ ಜೋತಿನೆಣ್ ಕಯಿಲೈ ತ್ತಾಟ್ ವರೈ ಮುಟೈಯಿಲ್ ತುತಿಕ್ಕೈ ಯೋನ್ ಊರ್ ತಿಯೈ ಕ್ಕಣ್ಟು ಮಾತೆಲು ಪಣ್ ಟೈ ಚ್ಚೆ ಇ್ಲು ಟರ್ ಇನ್ ಅು ವೆಣ್ ಚುಟರಾನತೆ ನ್ವತನ್ ಕೀಟ್ ಆತಿ ಏನಮತಾಯ್ ಇಟಕ್ಕಲು ಜ್ಞಾನ್ ಎ ನ್ವತನೈವ ನ್ರಣೈ ತರುಮ್ ಕಲುಬನ್.
- 9. ಅರಮ್ಬೈಯ ರಾಟಲ್ ಮುಬವುಟನ್ ಮರುಙ್ಕಿಲ್ ಅರುವಿಕಳ್ ಎತಿರೆತಿರ್ ಮುಬಙ್ಭ ವರಮ್ಪೆರು ಕಾತಲ್ ಮನತ್ತುಟನ್ ತೆಯ್ವ ಮತುಮಲರ್ ಇರುಕೈಯುಮ್ ಏನ್ತಿ ನಿರನ್ನರಮ್ ಮಿಟೈನ್ನ ವಿಮಾನಜೋ ಪಾನ ನೀಟುಯರ್ ವೞಿಯಿನಾಲ್ ಏಱಿ ವ್ಪುರನ್ನರನ್ ಮುತಲಾಜ್ ಕಟವುಳರ್ ಪೋಜ್ಜ ಪ್ಪೊಲಿವತ ಪ್ರಿರುಮಲೈ ಪ್ಪುರಮ್ಪು.

8

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

IO. ವೇದಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮ, ನಿಷ್ಣು, ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆ ಗಳೂ, ಇನ್ನೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ದೇವಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದವರೂ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಮಣಿ ಗೋಪುರದಲ್ಲಿ ಆತುರದಿಂದ ಬಂದು ಕೂಡಿದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಭೂತಭೇತಾಳರೇ ಮೊದಲಾದ ಗಣನಾಥರು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರಲು ಕನಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಪರಮಶಿವನು ನಟನ ವಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ನಂದಿಯು ಕಾವಲಾಗಿದ್ದನು.

II. ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವರು, ನಾಲ್ಕು ತೋಳುಗಳುಳ್ಳವರು, ವಿಭೂತಿಲಿಪ್ತ ರಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳವರು ನೊದಲಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲಾ ವೃಷಭ ವಾಹನನಾದ ಶಿವನ ಕೃಷೆಯನ್ನು ಪಡೆದವರೇ. ಕೆಂದಾವರೆಯಂತಿರತಕ್ಕ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಳನ್ನೂ ಬೆತ್ತವನ್ನೂ ಹಿಡಿದು, ಸರ್ವಭೂಷಣನೂ ಜಡೆಮುಡಿಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ನಂದಿಯು ಕಾವಲಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದು ಆ ಹಿರಿಮೆಯ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಲ್ಲಿಯೇ.

^{10.} ವೇತನಾನ್ ಮುಕನ್ಮಾಲ್ ಪುರನ್ತರನ್ ಮುತಲಾಮ್ ನಿಣ್ಣ ವರ್ ಎಣ್ಣಿ ಲಾರ್ ಮಜ್ಜುಮ್ ಕಾತಲಾಲ್ ಮಿಟೈನ್ತ ಮುತಱೈರು ನ್ತಟೈಯಾಮ್ ಕತಿರ್ಮಣಿ ಕ್ಕೋಪುರ ತ್ತುಳ್ಳಾರ್ ಪೂತವೇ ತಾಳ ಪ್ಪೆರುಜ್ಯಾಣನಾತರ್ ಪೋಜ್ಞೀಟ ಪ್ಪೋತುವಿಲ್ ನಿನ್ ಱಾಟುಮ್ ನಾತನಾರ್ ಆತಿ ತೇವನಾರ್ ಕೋಯಿಲ್ ನಾಯಕನ್ ನನ್ತಿಯೆಮ್ ಪೆರುಮಾನ್

^{11.} ನೆಜ್ಜಿಯಿ ಜ್ ಕಣ್ಣರ್ ನಾಜ್ಪ್ರಿರು ನ್ತೋಳರ್ ನೀಡಣಿ ಮೇನಿಯರ್ ಅನೇಕರ್ ಪೆಜ್ಜಿಮೇಲ್ ಕೊಣ್ಟ ತಮ್ಪಿರಾನ್ ಅಟಿಯಾರ್ ಪಿಡ್ಡ್ಲ್ ಕನ್ ತನ್ ನರುಳ್ ಪೆಜುವಾರ್ ಮೆಜ್ಜಿವರ್ ಕೈಲ್ಲಾಮ್ ತಲೈಮೈಯಾರ್ಮ ಪಡೆಯುಮ್ ಮಲರ್ ಕೈಟ್ಟಿಯಾರ್ ಪೆಲ್ಟಿಮ್ ಯಿಲ್ ಚುರಿಕೈಯುಮ್ ಪಿರಮ್ಪುಮ್ ಕ್ಜ್ವ್ಟ್ರಿವಾರ್ ಚಟ್ಟಿಯಾನ್ ಅರುಳಿನಾಲ್ ಪೆಜ್ಞಾನ್ ಕಾಪ್ಪತ ಕ್ಕೆಯಿಲೈ ಮಾಲ್ ವರೈತಾನ್.

- 12. ಎಡದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆ, ಬಲದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ತಲೆಯ ಜಡೆಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯನ್ನೂ, ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಒಡಗೊಂಡು, ಪರಿಮಳ ಯುಕ್ತವಾದ (ಕೊನ್ರೈ) ಕರ್ಣಿಕಾರ ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಇರುವ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸವಾಗಿರುವ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೂ, ಸತ್ವಗುಣವು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಜಯಯುಕ್ತನಾದ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯುಳ್ಳ ಅನಪಾಯನ ರಾಜದಂಡದ ಧರ್ಮನ್ಯಾಯಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಆ ಚೋಳರಾಜನ ಮನಸ್ಸಿ ನಂತೆ ನೀಳವಾದ ಆ ಕೈಲಾಸಪರ್ವತವು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
- 13. ಕೈಲಾಸವುಲೆಯ ಆ ರೀತಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಗುಣದವನೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಅಚಿಂತ್ಯ ನಾದ ಆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಖ್ಯಾತಿವಂತ ನಾದ ಉಪಮನ್ಯು ಮುನಿಯು ಇರುತ್ತಿರುವನು.
- 14. ಯದುಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ದ್ವಾರಕಾಧೀಶನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಪಾದವನ್ನಿಟ್ಟಂತಹ ಭೂತನಾಥನನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಸ್ತುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯಮಿಸಿ ಆದಿಯೂ ಅಂತವೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿರುವವನು ಉಪಮನ್ಯು ಮುನಿಯು.
- 12. ಕೈಯಿಲ್ ಮಾನ್ ಮಡುವರ್ ಕಣ್ಕೈ ಕುಡ್ ಚಟೈಯಿಲ್ ಕತಿರಿಳಮ್ ಸಿಱೈ ನಡು ಜ್ಯಣ್ಣಿ ಐಯರ್ ವೀ ಜ್ಞೀರುಕ್ಕು ನ್ತ್ರಸ್ ಮೈಯಿ ನಾಲುಮ್ ಅಳಪ್ಪರುಮ್ ಪೆರುಮೈಯಿ ನಾಲುಮ್ ಮೆಯ್ಯೊಳಿ ತಡಿೈಕ್ಕುನ್ ತೂರ್ಯ ಮೈಯಿ ನಾಲುಮ್ ವೆನ್ ಜೀವೆಣ್ ಕುಟೈ ಅನ ಪಾಯನ್ ಜೆಯ್ಯ ಕೋಲ್ ಅಪಯನ್ ತಿರುಮನ ತ್ತೋಜ್ಕುಮ್ ತಿರುಕ್ಕೆಯಿ ಲಾಯನೀಳ್ ಚಿಲಮ್ಸು.
- 13. ಅನ್ ನ ತನ್ ತಿರು ತ್ತಾಟ್ ವರೈ ಯಿನ್ ಇಟತ್ತು ಇನ್ ನ ತನ್ ಮೈಯನ್ ಎನ್ ಆ ಅಿ ಯಾಚ್ಚಿ ವನ್ ತನ್ ನೈ ಯೇ ಉಣರ್ ನ್ತಾರ್ ವರ್ಮ ತಟೈ ಕ್ಕಿ ನ್ ಅಾನ್ ಉನ್ ನ ರುಞ್ಜೀರ್ ಉಪಮನ್ ನಿಯಮುನಿ.
- 14. ಯಾತ ನನ್ ತುನ ರೈಕ್ಕಿಱೈ ಯಾಕಿಯ ಮಾತ ನನ್ ಮುಟಿ ಮೇಲಟಿ ವೈತ್ತನನ್ ಪೂತ ನಾತನ್ ಪೊರುವರುನ್ ತೊಣ್ಣಿನುಕ್ಕು ಆತಿ ಅನ್ತ್ರಮ್ ಇಲಾಮೈ ಅಟೈನ್ತ್ಯವನ್.

- 15. ನಟರಾಜನಾದ ಪರಶಿವನು ಕರುಣಿಸಿದ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪಾಲ್ಗಡಲ ನ್ನುಂಡು ಮನಸ್ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ತೇಗಿ ಸುಖಿಸುವವನು ಆ ಉಪಮನ್ಯು. ಆ ಮುನಿ ಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಭಕ್ತರೂ ಶಿವಯೋಗಿಗಳೂ ಆದ ಮುನಿಗಳು ಇರುತ್ತಿ ದ್ದರು. ಹೀಗಿರಲು ಒಂದು ದಿನ—
- 16. ಸಾವಿರ ಸೂರ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಕಾಶವೊಂದು ಆ ಮಸಿಗಳ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಯವಾಯಿತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ತಪಸ್ವಿಗಳೆಲ್ಲರೂ, 'ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡುದು ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಇದೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಲು,
- 17. ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಆ ಉಪಮನ್ಯು ಮುನಿಗಳು "ತಿಂಕುದಿಕ್ಕಿನ ತಿರುನಾವಲೂರಲ್ಲಿ ವಿಖ್ಯಾತನಾದ ವನ್ ತೊಂಡ ಮಹಾತ್ಮನು (ಸುಂದರ ನಂಬಿಯು) ಈಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ,
- 18. ಆ ದಿಕ್ಕನ್ನು ನೋಡಿ ಎದ್ದು, ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆನಂದಬಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ನಿಡಿದಾದ ಜಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉಪಮನ್ಯು ಮುನಿಗಳು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ತಮ್ಮ ಸಂದೇಹವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಮುನಿಗಳಲ್ಲಾ ಅವರೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.
- 15. ಅತ್ತರ್ ತನ್ತ ಅರುಟ್ ಪಾಱ್ ಕಟಲುಣ್ಟು ಚಿತ್ತವರ್ ಆರ್ ನ್ತು ತೆವಿಟ್ಟ ವಳರ್ನ್ತವನ್ ಪತ್ತ ರಾಯ ಮುನಿವರ್ಪಲ್ ಲಾಯಿರರ್ ಚುತ್ತ ಯೋಕಿಕಳ್ ಚೂೞ ಇರುನ್ತುೞಿ.
- 16. ಅಜ್ಕರ್ಣ್ ಓರೊಳಿ ಆಯಿರ ಞಾಯಿಡು ಪೊಜ್ಕು ಪೇರೊಳಿ ಪೋರ್ನ್ ಮುನ್ ತೋರ್ನ್ ಟಟ ತ್ರುಜ್ಕು ಮಾತವರ್ ಚೂಟ್ ನ್ರಿರು ನ್ರಾರೆಲಾಮ್ "ಇಜ್ಕು ತೆರ್ನಕೊಲ್ ಅತಿಚಯಮ್" ಎರ್ಡಲುಮ್.
- 17. ಅನ್ತಿ ವಾನ್ ಮತಿ ಕೂಟೆಯ ಅಣ್ಣ ಲ್ ತಾನ್ ಚಿನ್ನಿ ಯಾಉಣರ್ ನ್ತಮ್ಮುನಿ "ತೆನ್ ತಿಚೈ ವನ್ತ ನಾವಲರ್ ಕೋನ್ ಪುಕಟ್ ವನ್ ಅತೊಣ್ಟನ್ ಎನ್ರೈ ಯಾರ್ ಅರು ಳಾಲ್ ಆಣೈ ವಾನ್" ಎನ.
 - 18. ಕೈಕಳ್ ಕೂಪ್ಪಿ ತ್ತೊಟುತೆಲು ನ್ತತ್ತಿಚೈ ಮೆಯ್ಯಿಲ್ ಆನನ್ತ ವಾರಿ ವಿರವಿಟ ಚ್ಚಿಯ್ಯ ನೀಳ್ಚಟೈ ಮಾಮುನಿ ಚೆಲ್ಫ್ಟಲಿ ಐಯಮ್ ನೀಜ್ಯ ವಿನವುವೋರ್ ಅನ್ತಡರ್.

- 19. 'ಶಂಭುವಿನ ಪಾದಕವುಲಗಳಿಗಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ನಮಿಸದ ನೀವು ಇಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದು ಆ ಮುನಿಗಳು ಕೇಳಲು, 'ಶಿವನನ್ನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನಂಬಿ ಆರೂರರೆಂಬವರು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ವಂದನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯರು',
- 20. ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಪುನಹ ನಮಿಸಿದ ಉಪಮನ್ಯುವನ್ನು ಕುರಿತು ಮುನಿವರರು "ಅತಿಯಾದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮೇಲಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದ ಹಿರಿಯರಾದ ನೀವು ನಮಗೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರುಹಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎನ್ನಲು,
- 21. ಉಪವುನ್ಯು ಮುನಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಾಗೆ ವಿವರಿಸುವರು:— ಮಹಿಮಾ ಯುತವಾದ ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ, ಪರವಸ್ತುವಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಧುರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನೂ ವಿಭೂತಿಯನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವವರು ಒಬ್ಬರಿರುವರು.
- 22. ಅವರ ಹೆಸರು ಆಲಾಲಸುಂದರರೆಂದು. ಹಿಂದೊಂದು ದಿನ ಅವರು ಆ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನ ಅರ್ಚನೆಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಂದನೋದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
- 19. "ಚಮ್ಪು వినాతిటి త్వామర్శి ಫ್ರೋತಲಾಲ್ ఎప్పి రానాఇఱిశ్శి ఇ్యూయిక్ తేన్" ఎన "త్తమ్పి రాన్భేత్తన్ అళ్ళమా తటిఇయవన్ తమ్పి ఆరంరన్ నామాతంటుమా తనామ్బేయాన్,"
- 20. ఎనోటు ఈంట ఇట్ఫి ఇాస్టి ఇయమ్పు వార్ "వేనాట బేఱింళి యారాజీయా పిటుత్తవమా ననాటు ఈట్క పిరుమ్పుమా నట్ఫియినేంబమా ఇనాటి మక్కుర్బే జీయ్తరుళా" ఎనాటలుమా,
- 21. ಉಳ್ಳ ವಣ್ಣ ಮ್ ಮುನಿವನ್ ಉರೈಚೆಯ್ವಾನ್ "ವೆಳ್ಳ ನೀರ್ಚ್ಚಟೈ ಮೆಯ್ ಪ್ಪೊರುಳಾಕಿಯ ವಳ್ಳಲ್ ಚಾತ್ತುಮ್ ಮತುಮಲರ್ ಮಾಲೈಯುಮ್ ಅಳ್ಳುಮ್ ನೀಱುಮ್ ಎಟುತ್ತಣೈ ವಾನುಳನ್.
- 22. ಅನ್ ನ ವನ್ ಪೆಯರ್ ಆಲಾಲ ಚುನ್ತರನ್ ಮುನ್ ನಮ್ ಆಜ್ಕೊರು ನಾಳ್ ಮುತಲ್ ವನ್ ತನಕ್ಕು ಇನ್ ನ ಆಮೆನುಮ್ ನಾಣ್ ಮಲರ್ ಕೊಯ್ ತಿಟ ತ್ತುನ್ ನಿ ನಾನ್ ನ ನ್ತನವನ ಚ್ಚೂ ಅಲಿಲ್.

- 23. ಉಮಾದೇವಿಯವರ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾದ ಕೂದಲಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತರಾದ ಮುಖವುಳ್ಳ ಸುಂದರಿಯರಾದ (ಉಮಾದೇವಿಯ) ಸಖಿಯರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆಲಾಲಸುಂದರರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದರು.
- 24. ಉಪಮಾತೀತವಾದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ 'ಆನಿಂದಿತೆ' ಮತ್ತು ಒಪ್ಪ ವಾದ ತಲೆಕೂದಲಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸುಗಂಧ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಮುಡಿದ 'ಕಮಲಿನಿ' ಎಂಬ ಆ ಸಖಿಯರು, ಗೊಂಚಲು ಗೊಂಚಲಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಿನವರಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವೆಂದು ನೆನಸ ಲಾಗುವಂತೆ ಆಲಾಲಸುಂದರರು ಬಂದರು.
- 25. ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಗ್ಭಾಗಕ್ಕೆ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ತರು ವಂತಹ, ದೋಷರಹಿತವಾದ 'ತಿರುತ್ತೊಂಡ ತೊಗೈ' ಎಂಬ ದಶಕಗಳಿಂದ ಯುಕ್ತವಾದ ಹಾಡುಗಳ ರಚಕರೂ ಆಗುವಂತಹ, ಆಲಾಲಸುಂದರರು ಆ ತರುಣಿಯರತ್ತ ತಮ್ಮ ಮನವನ್ನು ಹರಿಸಿದರು. ಆ ತರುಣಿಯರೂ ಆಶೆಗೊಂಡು ಆಲಾಲಸುಂದರರನ್ನು ನೋಡಿದರು.
- 23. ಅಜ್ಕು ಮುನ್ನೆವೆಬ್ಬ ಆಳುಟ್ಟಿ ನಾಯಕಿ ಕೊಜ್ಕು ಚೀರ್ಕುಬಱ್ ಕಾಮಲರ್ ಕೊಯ್ತಟ ತ್ತಿಜ್ಕಳ್ ವಾೞ್ಮ್ ಮುಕ ಚ್ಚೇಟೆಯರ್ ಎಯ್ತಾನಾರ್ ಪೊಜ್ಕು ಕಿನ್ಜ್ ಕನಿನುಟ್ಟಿ ಸ್ಪೂವೈಮಾರ್.
- 24. ಅನ್ತ ವಿಸಲ್ ಚೀರ್ ಅನಿನ್ತಿತೈ ಆಯ್ ಕುಟಿ ಆರ್ ಕನ್ತ ಮಾಲೈ ಕ್ಕಮಲಿನಿ ಎನ್ ಪವರ್ ಕೊಣ್ಣು ಕೊಣ್ಣು ತಿರುಮಲರ್ ಕೊಯ್ ಪುಟೀ ವನ್ತು ವಾನವರ್ ಈಚರ್ ಅರುಳಿನ.
- 25. ಮಾತ ವರ್ಮಚೆಯ್ತ ತೆನ್ತಿಚೈ ವಾಟ್ಸ್ತಿಟ ತ್ರೀತಿ ಲಾತ್ತಿರು ತ್ತೊಣ್ಟ ತ್ತೊಕೈತಾ ಪ್ಪೋತು ವಾರ್ಅವರ್ ಮೇಲ್ ಮನವರ್ ಫೋಕ್ಕಿಟ ಕ್ಕಾತಲ್ ಮಾತರು ಜ್ಯಾಟ್ ಜಿಯಿಲ್ ಕಣ್ಣಿ ನಾರ್.

- 26. ಆ ಆಲಾಲಸುಂದರರು ನೊಗ್ಗುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೊಸ ಹೂಗೊಂಚಲು ಗಳನ್ನೂ, ತನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾಗುವಂತಹ ಇತರ ಹಲವಿಧದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಹಂಸಗಮನೆಯರಾದ ಆ ಸಖಿಯರು ಶೀತಲವಾದ ಹನಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನಾಯ್ದುಕೊಂಡು ತಾವೂ ಹೋದರು. ಅನಂತರದಲ್ಲಿ—
- 27. ಆದಿಮೂರ್ತಿಯಾದ ಪರಶಿವನು ಆಲಾಲಸುಂದರರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕಂಡವನಾಗಿ, "ಎಲೈ ಭಕ್ತನೇ, ಆ ಇಬ್ಬರು ತರುಣಿಯರಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹರಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಭರತಖಂಡದ ತೆಂಕುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೇರಿ ಸುಖಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವೆ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾವಿಸಿದರು.
- 28. ಆಗ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ನಮಿಸಿ, ಮನದಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಣ ಗೊಂಡ ಆಲಾಲಸುಂದರರು, "ಪರಶಿವನೇ, ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಮನಶ್ಚಾಂಚಲ್ಯ ದಿಂದ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸೇವಕನಾದ ನಾನು ದೋಷಪೂರಿತನಾದೆನು. ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮ ಪತ್ತಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ, ಮತಿಯು ಮೋಹಗೊಂಡಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನೀವೇ ನನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲು,
- 26. ಮುನ್ ನಮ್ ಆಜ್ಕವನ್ ಮೊಯ್ ಮ್ಮುಕೈ ನಾಣ್ ಮಲರ್ ಎನ್ ನೈ ಆಟ್ ಕೊಣ್ಟ ಈಚನು ಕ್ಕೇಯ್ವನ ಪನ್ ಮ ಲರ್ ಕೊಯ್ತು ಚೆಲ್ಲ ಪ್ಪ ನಿಮಲರ್ ಅನ್ ನಮ್ ಅನ್ ನವ ರುಜ್ಕೊ ಣ್ಟಕನ್ ಅಪಿಸ್.
- 27. ಆತಿ ಮೂರ್ತ್ತಿ ಅವನ್ ತಿಅಮ್ ನೋಕ್ಕಿಯೇ 'ಮಾತರ್ ಮೇಲ್ ಮನಮ್ ವೈತ್ತನೈ ತೆನ್ ಪುವಿ ಮಾತು ತೋನ್ ಜಿಅ ಮೈಲ್ಲಿ ಯ ಲಾರುಟನ್ ಕಾತಲ್ ಇನ್ ಪಮ್ ಕಲನ್ತ್ ಣೈ ವಾಯ್' ಎನ.
- 28. ಕೈಕ ಳಞ್ಜಲಿ ಕೂಪ್ಪಿ ಕ್ಕಲಜ್ಕಿನಾನ್ 'ಚೆಯ್ಯ ಚೇವಟಿ ನೀಜ್ಕು ಇ್ಪಿಅುಮೈಯೇನ್ ಮೈಯಲ್ ಮಾನುಟ ಮಾಯ್ಮಯ ಜ್ಕುಮ್ ವಟಿ ಐಯ ನೇ! ತಟು ತ್ತಾಣ್ಟರುಳ್ ಚೆಯ್' ಎನ.

ನೆಂಯ ಪುರಾಣಾ

14

- 29. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ್ರನು ಅವರು ಕೇಳಿದ ವರಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಆಲಾಲಸುಂದರರು (ನಂಬಿಯು) ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ತೆಂಕುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ, ಸ್ತ್ರೀಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಮುಗಿಸಿ, ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಆ ಸುಂದರರ ವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಮನ್ಯು ಮುನಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದರು.
- 30. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಲಾಲಸುಂದರರು ಬಂಧನವನ್ನೊದಗಿಸತಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ, ಈ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಗ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಲು, ಉಳಿದ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗಿಂತ ಈ ಪ್ರದೇಶವು ಪಡೆದ ಪುಣ್ಯವಾವುದು? ಎಂದು ಆ ಮುನಿಗಳು ಕೇಳಲು ಉಪಮನ್ಯು ಋಷಿಗಳು ಹೇಳುವರು.
- 31. ಅಸಮಾನವಾದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ವ್ಯಾಘ್ರವಾದನೆಂಬ ನನ್ನ ತಂದೆಯು ಪೂಜಿಸಿದ ಪಾವಿತ್ರೈ, ಹಿರಿಮೆ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರುಗಳಿರುವ ಊರು ಆ ಪುಲಿ ಯೂರು. ಇಂತಹ ಮೇಲ್ಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ಆ ಸ್ಥಳ.
- 32. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ನಾಯಕಿಯರಾದ ಶಿವಕಾನು ಸುಂದರಿ ಮಾತಿಯವರು ಆಸೆಯಿಂದ ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಚಿತ್ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯನಾದ ಪರಶಿವನು ದಿವ್ಯನಟನವನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವನು. ಬೇರೆ ಯಾವ ದೆಸೆಯು ಇಂತಹ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ?
- 29. ಅಪ್ಕು ಣಾಳನ್ ಅತಱ್ ಕರುಳ್ ಚೆಯ್ತುಪಿನ್ ನಪ್ಕೈ ಮಾರುಟನ್ ನಮ್ಪಿನು ಜ್ಞಿತ್ತಿಚೈ ತಪ್ಕು ತೋಜ್ಞಿತ್ತಿಲ್ ಇನ್ ಪುಜ್ಞು ಚ್ಪಾರು' ಮೆನ್ ಆು ಅಜ್ಕು ವನ್ ಚೆಯಲ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ ಅಱೈನ್ತ್ರನನ್.
- 30. ಅನ್ತ ಹಾಳರುವು ಆಪ್ಕುತು ಕೇಟ್ಟವರ್ "ಪನ್ತ ಮಾನುಟ ಪ್ಪಾಱ್ಪಟು ತೆನ್ತಿಚೈ ಇನ್ತ ವಾನ್ತಿಚೈ ಎಟ್ಟಿನುಮ್ ಮೇಱ್ಪಟ ವನ್ತ ಪುಣ್ಣಿಯಮ್ ಯಾತಿ"ನ ಮಾತವನ್.
 - 31. "ಪೊರುವ ರುನ್ತವ ತ್ತಾನ್ ಪುಲ ಕ್ಯಾಲನುಮ್ ಅರುಮು ನಿಎನ್ತೈ ಅರ್ ಚ್ವಿತ್ತುಮ್ ಉಳ್ಳತು ಪೆರುಮೈ ಚೇರ್ ಪೆರುಮ್ ಪಜ್ಜ ಪ್ಪುಲಿಯೂರ್ಎನ್ ಜು ಒರುಮೈ ಯಾಳರ್ ವೈ ಪ್ಪಾಮ್ ಪತಿ ಓಜ್ಭುಮಾಲ್.
 - 32. అక్తి రువ్పతి యిలానెమ్మే ఆళుట్టి మేయోక్త వెఈ్కేట్ కాణ విరువ్పుటనో అక్తనా నిటియ అమ్పల క్తాటుమ్మ జ్ఞాక్తి ఆమ్పేజ లామోతిడ్బి ఎక్కిడ్బి.

https://archive.org/details/muthulakshmiacademy

Row dieses

LA.

33. व्यस्त क्षेत्रुं गरि कर्गि स्वातिक्षित्रकार कर्मि स्वातिकार क्षेत्रकार क्षेत्रकार व्यक्तिकार व्यक्तिकार क्षेत्रकार क

34. वर्षा वैज्ञानिष्यंत्र, ब्रांती क्रांतीक्त्रवर्णिया स्त्रुप्तित्र, ब्रांती २०त ५०२२नेवर्षाव्य म्यूच नव्या हित्याचे स्त्रुप्तिस्ति क्रांतीक्ती क्रांती आर्थ वैद्यार्थ तर्पति मंगु वैमानवर्षां विद्युक्तिया

35. ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲನೆಯುವರಾದ ಸಂಭಿದೇವರು ತಸಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಪರಮಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತವಾದ ಪ್ರದೇಶವಿದು, ಗಂಗಾನಡಿಯನ್ನು ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ವಹ್ನಿ ನೇತ್ರನೂ ನೀಲಕಂತನೂ ಆದ ತಿನಪರಮಾತ್ಮ ನು ವಾಸಿಸಿರುವ ತಿರುವೈಯಾರು ಇರುವುದು ಈ ತೆಂಕುದೆಸೆಯಲ್ಲಿ.

36. ತೆಂಕುದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ತಿವನು ಪೂಜೆ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಎಡೆಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ವಿಸ್ತರಿಸುವಲ್ಲಿ ಇತರ ದಿಕ್ಕುಗಳು ತೆಂಕುದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗವು. ಹೀಗೆ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತವಾದ ದಿಕ್ಕು ತೆಂಕುದಿಕ್ಕು.

- 33. ಪೂತಮ್ ಯಾವೈಯಿನ್ ಉಳ್ಳ,ವರ್ ಪ್ರೇತೆನ ವೇತ ಮೂಲಮ್ ವೆಳಪ್ಪಟು ಮೇತಿನಿ ಕ್ಯಾತಲ್ ಮಣ್ಕೈ ಇತಯ ಕಮಲಮಾಮ್ ಮಾತೊರ್ ಪಾಕನಾರ್ ಆರೂರ್ ಮಲರ್ನ್ತ್ ತಾಲ್.
- 34. ಎನ್ಪು ರಾಟ್ಚ್ ವ್ವೇಟುಲ ಕೀನ್ ಅವಳ್ ತಮ್ಮಿ ರಾನೈ ತ್ತ್ರನಿತ್ತವ ತ್ತಾಲ್ಎಯ್ತಿ ಕ್ಕಮ್ಪೈ ಯಾಜ್ಞೀಲ್ ವಟೀಪಟು ಕಾಡ್ಚ್ ಎನ್ ಟು ಉಮ್ಪರ್ ಪೋಜ್ಜುಮ್ ಪತಿಯುಮ್ ಉಟೈಯತು.
- 35. ನಙ್ಕಳ್ ನಾತನಾಮ್ ನನ್ಕ್ತಿ ತವಞ್ಜಿಯ್ತು ಪೊಜ್ಕು ನೀಟರುಳ್ ಎಯ್ತಿಯ ಪೊಟ್ಪತು ಕಙ್ಕೈ ವೇಣಿ ಮಲರ್ ಕ್ಕಣಲ್ ಮಲರ್ ಜೆಙ್ಕೈ ಯಾಳರ್ ಐಯಾ ಅುಮ್ ತಿಕಲ್ಪತು.
- 36. ತೇಚಮ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ ವಿಳಕ್ಕಿಯ ತೆನ್&ಚೈ ಈಚರ್ ತೋಣಿ ಪುರತ್ತುಟನ್ ಎಙ್ಘಣುಮ್ ಪೂಚ ನೈಕ್ಕು ಪ್ಪೊರುನ್ತುಮ್ ಇಟರ್ಮಪಲ ಪೇಚಿಲ್ ಅತ್ತಿಚೈ ಒಪ್ಪರ ಪಿಱಿಹಿಚೈ".

- 37. ಹೀಗೆಂದು ನಂಬಿಯಾರೂರರ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಆ ಉಪಮನ್ಯು ಮುನಿಯು ಆನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಇತರ ಭಕ್ತರಿಲ್ಲಾ ಮೇಲಾದ ಚರಿತ್ರವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ 'ತಿರುತ್ತೊಂಡ ತೊಗೈ'ಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಈಗ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೇಳತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ.
- 38. ಈ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾದ ದಶಕ (ಹಾಡು) ಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಯಾರೂರರು ಅವತರಿಸಲು ಕಾರಣರಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಾದ ಮಹಿಮಾತಿಶಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ 'ತಿರುತ್ತೊಂಡ ತೊಗೈ' ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಸ್ತ್ರೋತ್ರ ದಶಕಗಳು ನಮ್ಮ ವಂದನೆಗೆ ಅರ್ಹವಾದವುಗಳು.
- 39. ಸತ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಆ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾದ ಶರಣರಲ್ಲಿ ನಂಬಿ ಎಂಬ ಹಿರಿಯರು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲನೆಯವರು. ನಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ನಾವು ಹೇಳಲುಜ್ಜು ಗಿಸುವೆವು.
- 40. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಮನುಜರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಸಾಧನವಾಗುವಂತೆಯೂ ಶೈವ ಸಮಯವು ನೆಲೆನಿಂತು ಶೋಭಿಸುವಂತೆಯೂ ನಂಬಿಯಾರೂರರು ಹಾಡಿದ ಬಹುವಾದ ಖ್ಯಾತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶರಣರು ವಾಸಮಾಡಿದ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಹಿತಪ್ರದವಾದ ಚೋಳ ನಾಡಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವ.
- 37. ಎನ್ಱು ಮಾಮುನಿ ವರ್ನಾಟೊಣ್ಟರ್ ಚೆಯ್ ಕೈಯೈ ಅನ್ ಆು ಚೊನ್ ನ ಪಟಿಯಾಲ್ ಅಟಿಯವರ್ ತೊನ್ ಆು ಚೀರ್ತ್ತಿರು ತ್ತೊಣ್ಟ ತ್ತೊಕೈವಿರಿ ಇನ್ ಜೆನ್ ಆತಾ ವಾಲ್ ಇಜ್ ಕಿಯಮ್ಪು ಕೇನ್.
- 38. ಮಹ್ಜೀ ತಟ್ಕು ಸ್ಪತಿಕರ್ಮವರ್ ಅತೊಣ್ಟರ್ತಾಮ್ ಫುಹ್ಜೀ ಟತ್ತೆಮ್ ಪುರಾಣರ್ ಅರುಳಿಸಾಲ್ ಚೊಹ್ಜ ಮೆಯ್ತ್ತರು ತ್ತೊಣ್ಟ ತ್ತೊಕೈಎನ ಪ್ಪೆಹ್ಜಿ ನಟ್ಪತಿ ಕಮ್ತೊಂಟ ಸ್ಪೆಹ್ಜಿತಾಮ್.
- 39. ಅನ್ತ ಮೆಯ್ ಪ್ಪತಿ ಕತ್ತಟಿ ಯಾರ್ ಕಳ್ಳೆ ನನ್ತಮ್ ನಾತನಾಮ್ ನಮ್ಪಿಯಾ ಣ್ಟಾರ್ ನಮ್ಪಿ ಪುಸ್ತಿ ಆರ ಪ್ಪುಕನ್ ಜವಕೈಯಿನಾಲ್ ವನ್ತ ವಾಱು ವಟಾಮಲ್ ಇಯಮ್ಪುವಾಮ್.
- 40. ಉಲಕನ್ ಉಯ್ಯುವುಮ್ ಚೈವಮ್ನಿನ್ ಅೋಣ್ಕವುಮ್ ಅಲಕಿಲ್ ಚೀರ್ನಮ್ಪಿ ಆರೂರರ್ ಪಾಟಿಯ ನಿಲವು ತೊಣ್ಟರ್ತವ್ ಕೂಟ್ಟಮ್ ನಿಱೈನ್ತುಱೈ ಕುಲವು ತಣ್ಪುನಲ್ ನಾಟ್ಟಣಿ ಕೂಅುವಾಮ್.

ಸೆಂಯ ಪುರಾಣಂ

17

ನಾಡಿನ ಹಿರಿಮೆ

- 41. ಬಹುವಾದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ತಮಿಳಿಗೆ ಎಡೆಯಾಗಿರುವ ಪಸರಿಸಿದ ಎಲ್ಲೆಗಳೊಳಗೆ ಹಿಮಾಲಯಪರ್ವತದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಡಿದಾದ ವ್ಯಾಘ್ರಧ್ವಜವನ್ನೇರಿಸಿದ ಖ್ಯಾತಿಯು ಚೋಳವಂಶದ ಅರಸರದು. ಕಾವೇರಿನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಾದ ಅವರ ಮೇಲ್ಮೆ ಯನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಲು ಆರಂಭಿಸುವೆನು.
- 42. ಆದಿತಪಸಿಗಳಾದ ಅಗಸ್ತ್ಯಕರು ಕೊಂಡುಬಂದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ನೀರುಳ್ಳ ಕಮಂಡಲದಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಕಾವೇರಿನದಿಯು, ಭೂದೇವಿಯು ಸುವರ್ಣದಂತೆ ಕಾಂತಿ ಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ತನ್ನ ಎದೆಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಾಳಿದೆ, ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ, ಪ್ರಶಸ್ತ್ರವಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಉದಿಸಿದ ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ.
- 43. ಮಹಿಮಾಯುತವಾದ ಸಹ್ಯಮಲೆಯಿಂದುದಯಿಸಿದ ಕಾವೇರಿಯು ಉತ್ತಮೆಯಾದ ಭೂಮಿ ಎಂಬ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಸಖಿಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹಲ ಜೀವಕೋಟಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೃಪೆಯಿಂದ ಉಣಿಸಲು ಸಾಧನವಾಗುವಂತಹ ಶೀರನ್ನು ಆ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯು ಪಡೆದಿದೆ.

ತಿರುನಾಟ್ಟು ಚ್ಚಿಆಪ್ಪು

- 41. ಪಾಟ್ಟಿಯಲ್ ತಮಿಟುರೈ ಪಯಿನ್ಱ ಎಲ್ಲೈಯುಟ್ ಕೋಟ್ಟುಯರ್ ಪನಿವರೈ ಕ್ಕುನ್ಱೀನ್ ಉಚ್ಚಿಯಿಲ್ ಕೂಟ್ಟಿಯ ವಳರ್ಪುಲಿ ಚ್ಚೋಟರ್ ಕಾವಿರಿ ನಾಟ್ಟಿಯಲ್ ಪತನೈಯಾನ್ ನವಿಲಲ್ ಉಹ್ಜಿನನ್.
- 42. ಆತಿಮಾ ತವಮುನಿ ಅಕತ್ತಿ ಯನ್ ತರು ಪೂತನೀರ್ ಕ್ಯಮಣ್ಟಲಮ್ ಪೊಟಿನ್ತಿ ಕಾವಿರಿ ಮಾತರ್ ಮಣ್ ಮಟನ್ತೈಪೊನ್ ಮಾರ್ಪಿಟ್ ತಾಟ್ನಾತೋರ್ ಓತನೀರ್ ನಿತ್ತಿಲ ತ್ತಾಮಮ್ ಒಕ್ಕುಮಾಲ್.
- 43. ಚೈಯಮಾಲ್ ವರೈಪಯಿಲ್ ತಲೈಮೈ ಚಾನ್ಅತು ಚೆಯ್ಯಪೂ ಮಕಟ್ಕುನಱ್ ಚೆವಿಲಿ ಪೋನ್ಅತು ವೈಯಕಮ್ ಪಲ್ಲುಯಿರ್ ವಳರ್ತತ್ತು ನಾಟೊಱುಮ್ ಉಯ್ಯವೇ ಚುರನ್ತಳಿ ತ್ತೂಟ್ಟುಮ್ ನೀರತು.

3

- 44. (ಕಾವೇರಿಯು) ೧. ಹೆಚ್ಚಾದ ನೀರು ಸುಳಿಗಳನ್ನು, ಹೊಗಳನ್ನು, ತನ್ನೆಡೆ ಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರವಹಿಸುವ ಹಿರಿಮೆಯಿಂದ, ೨. (ಬಹ್ಮನು) ವಿಷ್ಣು ನಿನ ನಾಭಿ ಕಮಲದಿಂದುದಯಿಸಿದ ವಿಶೇಷದಿಂದ, ೧. (ಕಾವೇರಿಯು) ಹಲವು ಜೀವಕೋಟೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ನೀರಿನಿಂದ ಪೋಷಿಸುವ ಗುಣದಿಂದ, (ಬ್ರಹ್ಮನು) ಹಲಜೀವಕೋಟೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಗುಣದಿಂದ, ೧. (ಕಾವೇರಿಯು) ಅಗಸ್ತ್ರಮುನಿಗಳ ಕಮಂಡಲದಿಂದ ಬಂದಂತಹ ಇತಿಹಾಸ ದಿಂದ, (ಬ್ರಹ್ಮನು) ಕಮಂಡಲುವನ್ನು ಧರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವವನು ಎಂದು ಪುರಾಣಗಳು ಸೂಚಿಸುವಂತಹ ಗುಣದಿಂದ—ಈ ಮೂರು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯು ನಾಲ್ಮೊಗನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಇದೆ.
 - 45. ೧. (ಕಾವೇರಿಯು) ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಉನ್ನತವಾದ ಸಹ್ಯಮಲೆ ಯಿಂದ ಇಳಿದು ಪ್ರವಹಿಸಿ ಬರುವುದರಿಂದ, ೨. (ಗಂಗೆಯು) ಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಜಡೆಮುಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿರುವುದ ರಿಂದ, ೧. (ಕಾವೇರಿಯು) ನೀರ್ಬುಉಕ್ಕಿ ಅತಿಶಯಿಸಿ ಹರಿಯುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಬಿಳಿಯ ತಲೆಯಂತಿರುವ ಆಕಾರಗಳುಳ್ಳ ನೊರೆ ಸಮೂಹೆಗಳನ್ನು ಪ್ರವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಕಾಣುವುದರಿಂದ, ೨. (ಗಂಗೆಯು) ಬಿಳಿತಲೆಯನ್ನು ಉಕ್ಕುವ ನೊರೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ತಾಗಿಕೊಂಡು ಬರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೊದಲನೆಯವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಮುಡಿಯಿಂದ ಬರುವ ಗಂಗೆಯೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ ಕಾವೇರಿನದಿ.
 - 46. ಸುಂದರವೂ ನಿಡಿದೂ ಆದ ಸಹೈಮಲೆಯಿಂದ ಉದಿಸಿ ಬಂದ ಹಿರಿಮೆ ಯಿಂದಲೂ, ಅಗಣಿತನಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ವರ್ಧಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಕೊಡುಗೆಯಿಂದಲೂ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಎಡಭಾಗವನ್ನು ತಮ್ಮೆಡೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಉಮಾಮಾತೆಯ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ನೀರಾಗಿ ಹರಿಯುವ ಕರುಣೆಯ ಪ್ರವಾಹದಂತೆ ಆ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯು ಇದೆ.
 - 44. ಮಾಲಿನ್ಉನ್ ತಿಚ್ಚುಟಿ ಮಲರ್ತನ್ ಮೇಲ್ ವರುಞ್ ಚಾಲ್ಪಿನಾಲ್ ಪಲ್ಲುಯಿರ್ ತರುತನ್ ಮಾಣ್ಪಿನಾಲ್ ಕೋಲನಱ್ ಕಣ್ಟಿಕೈ ತಾಣ್ಕುಣ್ ಕೊಳ್ಕೈಯಾಱ್ ಪೋಲುಮ್ ನಾನ್ ಮುಕನೈಯುಮ್ ಪೊನ್ನ ಮಾನತಿ.
 - 45. ತಿಙ್ಕಳ್ ಚೂ ಟಿಯಮುಟ ಚ್ಚಿಕರ ತ್ತುಚ್ಚಿಯಿಲ್ ಪೊಙ್ಯುವೆಣ್ ತಲೈನುರೈ ಪೊರುತು ಪೋತಲಾಲ್ ಎಙ್ಕಳ್ ನಾ ಯಕನ್ ಮುಟ ವಿಚೈನಿಸ್ ಱೀಯಿಟಿ ಕಙೈಯಾಮ್ ಪೊನ್ನಿಯಾಮ್ ಕನ್ ನಿ ನೀತ್ತಮೇ.
 - 46. ವಣ್ಣ ನೀಳ್ ವರೈತರ ವನ್ತ ಮೇನ್ ಮೈಯಾಲ್ ಎಣ್ಣಿ ಲ್ ಸೇರ್ ಅಜ್ಜು ಭುಮ್ ವಳರ್ ಕ್ಯುಮ್ ಈ ಕೈಯಾಲ್ ಅಣ್ಣ ಲ್ ಸಾ ಕತ್ತೈಯಾ ಳುಟೈಯ ನಾಯಕಿ ಉಣ್ಣೆ ಕಿಲ್ ಕರುಣೈಯಿನ್ ಒಲುಕೈಮ್ ಪೋನ್ ಅತು.

- 47. ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಮಲರುಗಳಿಂದಲೂ, ಜಲದಿಂದಲೂ ಸ್ತುತಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಕೆಂಪಗಾದ ಚಿನ್ನದ ಹುಡಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಎರಡು ತೀರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಅಗಣಿತವಾದ ಶಿವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಸರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಮಿಸುವುದರಿಂದ, ಶೈತ್ಯ ಯುತವಾದ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯು ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನಾಯಕನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರು ಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ.
- 48. ಸುಗಂಧಯುತವಾದ ಜಲದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಯಾಡುವ ನಾರಿಯರ ಸ್ತನಗಳಲ್ಲಿ ಪೂಸಿದ ಕುಂಕುಮವನ್ನೂ, ಲೇಪಿಸಿದ ಚಂದನಕರ್ದಮವನ್ನೂ, ಬೀಸುವ ಅಲೆಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರವಹಿಸುವುದರಿಂದ ಆ ನದಿಯು ಪರಿಶುದ್ಧತೆ ಯನ್ನೂ ಕಾಂತಿಯನ್ನೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಸ್ವಭಾವದ್ದಾದರೂ ತಿಳಿಯಾಗದೆ ಇರುವುದು.
- 49. ತುಂಬಿಗಳು ಸಂಚರಿಸಿ ಝೇಂಕರಿಸಲು, ಗಿರಿಗಳಿಂದಲಾಗಿ ಕೊಂಡುಬರುವ ಹೊಸ ಹೂಗಳ ಜೇನಿನಿಂದ ವರ್ಧಿಸಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಟಾಕಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ನಾಡಿಗೆ ಭಾಗ್ಯ ವನ್ನು ತರುವ ಕಾರಣವಾಗಿ ಕಾವೇರಿನದಿಯು ನೀರು ಕಾಲುವೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾದು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೆರಿಯುತ್ತದೆ.
- 50. ಕರೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಮದಗುಗಳ ದಾರಿಯಾಗಿ ಹಾದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಹೊಸ ನೀರು ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದೂ, ಅದನ್ನು ಇದಿರುಕೊಂಡು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಬಂದ ರೈತರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶಬ್ದಿಸಿ, ಕೈತಟ್ಟ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ ಧ್ವನಿಯು ದೇವತೆಗಳ ಆಕಾಶಲೋಕಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ದಾಟಿಯೂ ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದು.
- 47. ವಮ್ಪು ಲಾಮಲರ್ ನೀರಾಲ್ ವೞಿಪಟ್ಟು ಚ್ಚೆವ್ಪೊನ್ ವಾರ್ಕರೈ ಎಣ್ಣಿ ಲ್ ಚಿವಾಲಯತ್ತು ಎಮ್ಪಿ ರಾನೈ ಇಱೈ ಇ್ವಲಿನ್ ಈರ್ವ್ಪೊನ್ನ್ ಉಮ್ಪರ್ ನಾಯಕರ್ ಕ್ರನ್ಪರುಮ್ ಒಕ್ಕುಮಾಲ್.
- 48. ವಾಚ ನೀರ್ಕುಟೈ ಮಣ್ಕೈಯರ್ ಕೊಣ್ಕೈಯಿಲ್ ಪೂಚು ಕುಣ್ಕುಮ ಮುಮ್ಪುನೈ ಚಾನ್ತಮುಮ್ ವೀಚು ತೆಣ್ಪೆರೈ ಮಾತಿೞಿನ್ ತೊಟುನೀರ್ ತೇಚು ಟೈತ್ತಿನಿ ನುನ್ತೆಳಿ ವಿಲ್ಲತೇ.
- 49. ಮಾವಿ ರೈತ್ತೆ ಟುನ್ ತಾರ್ಪ್ಪ ವರೈತರು ಪೂವಿ ರಿತ್ತ, ಪುತುಮತು ಪ್ಪೊಙ್ಕಿಟ ವಾವಿ ಯಿಆ್ಪ್ರೊಲಿ ನಾಟು ವಳನ್ತ್ರರ ಕ್ಕಾವಿ ರಿಪ್ಪುನಲ್ ಕಾಲ್ಪರನ್ ತೊಙ್ಭುಮಾಲ್.
- 50. ಒಣ್ ತು ಱೈತ್ತಲೈ ಮಾನುತ ಕೂಟುಪೋಯ್ ನುಣ್ಬು ನೀರ್ ನಯ ಲುಟ್ ಪುಕ ನನ್ತೆ ತಿರ್ ಕೊಣ್ಟ ಮಳ್ಳರ್ ಕುರೈತ್ತಕೈ ಓಚೈಪೋಯ್ ಅಣ್ಟರ್ ವಾನತ್ತಿನ್ ಅಪ್ಪುಱಞ್ ಚಾರುಮಾಲ್.

- 51. ಚೆಲುವಾದ ನೇಜಿಯನ್ನು ಕೀಳುವವರ ಕಾರ್ಯವೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಸೂಡಿ ಗಳಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವವರ ಉದ್ಯಮದ ಹಿರಿಮೆಯೂ, ಶಬ್ದಿಸುತ್ತ ಗದ್ದೆಯನ್ನು ಉತ್ತು ರೈತರು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವ ದುಡಿಮೆಯೂ, ಕಾಣುವವರಿಗೆ ಆಸೆಯನ್ನು ಮೇಲೂ ಮೇಲೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿರುವುವು. ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಉದ್ಯಮವೂ ದರ್ಶನೀಯವಾದ ಚಲೋ ದೃಶ್ಯಗಳಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತೋರುತ್ತಿರುವುವು.
- 52. ನೇಗಿಲಿನಿಂದ ಉತ್ತನೇಲೆ, ನೇಗಿಲ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಕೆಸರು ನೀರಾದ ಮೇಲೆ, ಆ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನನ್ನು ನಮಿಸಿ, ನೇಜಿ ನಡುವ ಹೆಂಗಸರ ಕೂಟವೇ ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಕಾವೇರಿಯು ಹರಿಯುವ ನಾಡಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತೋರುವುದು.
- 53. ನಟ್ಟವೇಲೆ, ನೀರು ಹಾದು ಬಂದು ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬತ್ತದ ನೇಜಿಯ ಮೊದಲೆಲೆಯ ಸುರುಳಿ ಬಿರಿದು ತೋರಲು, ಆ ಕಾಲವನ್ನು ಕಂಡು ರೈತರು ಇದು ತಾನೇ ಕಳೆಗಳನ್ನು ಕೀಳುವ ಕಾಲವೆಂದು ತೋರಿಸಲು, ಅದೇ ರೀತಿ ಕಳೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಮುಂದುವರಿಯುವ ರೈತರ ಹೆಂಗಸರು, ಶೀತಲವಾಗಿರುವ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುವ ಶಂಖಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾಲಿಗೆ ಎಡವಲು ತಡೆತಡೆದು ಮೆಲ್ನಡೆಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವರು. ತುಂಬಿಗಳಂತಿರುವ ಕುರುಳುಗಳು ಚಲಿಸುವಂತೆ ಎಳನಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಗಿಗಳನ್ನು ಸೇರುವರು.

- 52. ಉಟುತ ಚಾಲ್ ಮಿಕ ವೂಟಿ ತ್ತೆಳಿನ್ನ ಚೇಟು ಇಟುತು ಚೆಯ್ಯಿನುಳ್ ಇನ್ತಿರ ತ್ತೆಯ್ವತಮ್ ತೊಟುತು ನಾಜು ನಟುವಾರ್ ತೊಕುತಿಯೇ ಪಟುತಿಲ್ ಕಾವಿರಿ ನಾಟ್ಟನ್ ಪರಸ್ಪೆ ಲಾಮ್.
- 53. ಮಣ್ಟುವುನರ್ ಪರನ್ತವಯಲ್ ವಳರ್ಮುತಲಿನ್ ಚುರುಳ್ವಾರಿಯ ಕ್ಕಣ್ಟುಟವರ್ ಪತಜ್ಕಾಟ್ಟ ಕ್ಕಕೈಕಳೈಯುಜ್ ಕಟೈಚಿಯುರ್ಕಳ್ ತಣ್ಟರಳಞ್ ಚೊರಿಪಣಿಲವರ್ ಇಟಱಿಯಿಟೈ ತಳರ್ನ್ತಚೈವಾರ್ ವಣ್ಟಲೈಯುಜ್ ಕುಟಲ್ಅಲೈಯ ಮಟನಟೈಯಿನ್ ವರಮ್ಪಣೈವಾರ್.

^{51.} ಮಾತರ್ ನಾಜು ಪಱಿಪ್ಪನರ್ ಮಾಟ್ಚಿಯುಮ್ ಚೀತ ನೀರ್ಮುಟ ಚೀರ್ಪ್ಪನರ್ ಚೆಯ್ಕೈಯುಮ್ ಓತೈ ಯಾರ್ ಚೆಯ್ ಉಲುನರ್ ಒಲುಕ್ಕಮುಮ್ ಕಾತಲ್ ಚೆಯ್ವತೋರ್ ಕಾಟ್ಟ ಮಲಿನ್ತತೇ.

- 54. ಕನ್ನೈದಿಲೆ ಹೂಗಳನ್ನು ಕ್ರೊದು ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕರಿಯ ಕೂದಲಿನ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಮುಸುರುವ ತುಂಬಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ಓಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರು. ಅವುಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಹೋದರೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮುಸುರುವುವು. ಚಂದ್ರನಂತಿರತಕ್ಕ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬೆವರು ಮೂಡಲು, ಮೊಲ್ಲೆಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳಂತಿರುವ ಹಲ್ಲುಗಳು ಮುಗುಳುನಗೆಯನ್ನು ಸೂಸಲು, ಹೊಸದಾಗಿ ಅರಳಿದ ತಾವರೆ ಹೂವಿನಿಂದ ಒಸರುವ ಜೇನನ್ನು ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೀರುವರು.
- 55. ನೋಡಿದವರು ಇವು ಕಬ್ಬು ಅಲ್ಲ, ನೆಲ್ಲು; ಇವು ಕಂಗು ಅಲ್ಲ, ಕಬ್ಬು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ಗದ್ದೆಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತುಂಬಿಗಳು ನೀಲಮಲರುಗಳ ಎಸಳುಗಳೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದರಿಂದ ಆ ಹೂಗಳ ಕರಿಯ ಹುಡಿ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣಬರು ತ್ತಿರುವುವು. ಇಂತಹ ಹೂಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ತೋರುತ್ತಿರುವುವು. ಇವುಗಳು ಮೊಗ್ಗುಗಳಲ್ಲ, ಮೊಗ್ಗುಗಳಲ್ಲ, ಮೊಗ್ಗುಗಳಂತಿರುವ ಮೊಲೆಗಳೇ. ಇವು ಮುತ್ತುಗಳಲ್ಲ, ಮುತ್ತಿನಂತಿರುವ ವಾರ್ತೆಗಳೇ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳುಳ್ಳ ಹಲವು ಸಾವಿರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ ಆ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು.
- 56. ಕರುಲ್ ಮಾನುಗಳು ಚಲಿಸುವ ತಟಾಕದ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಕೊಬ್ಬಿ ನಿಂದ ರಹಿತವಾದ ಶಂಖದ ಓಡುಗಳನ್ನು ಅನ್ನವನ್ನು ಬೇಯಿಸುವ ಸಣ್ಣ ಪಾನೆಗಳಾ ಗಿಯೂ, ಶಂಖಗಳೊಳಗಿನ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಹೊವಿನ ಜೇನನ್ನೂ ಅಕ್ಕಿ ಮತ್ತು ನೀರಾಗಿಯೂ ಎಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಆಮೆಯ ಚಿಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಒಲೆಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕೆಂಪಗಾದ ಕುಮುದಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ಆಟದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಹುಡುಗಿಯರು ಗಬ್ದೆಯ ಬದಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಿರತರಾಗಿರು ತ್ತಿರುವರು.
- 54. ಚೆಣುೃವಳೈ ಪಱಿತ್ತಡೆವಾರ್ ಕರುಣ್ಯುಟಲ್ ಮೇಲ್ ಚಿಱೈವಣ್ಟೈ ಅಣ್ಕೈವುಲರ್ ಕಳೈಕ್ಕೊಟುಕೈ ತ್ತಯಲ್ ವಣ್ಟುಮ್ ವರವಟೈಸ್ಪಾರ್ ತಿಣ್ಯಣುತಲ್ ವೆಯರ್ವರುವ್ಪು ಚ್ಚಿಅುಮುಱುವಲ್ ತಳವರುವ್ಪು ಪ್ಪೊಣ್ಯುಮಲರ್ ಕ್ಕಮಲತ್ತಿನ್ ಪುತುಮತುವಾಯ್ ಮಟುತ್ತಯರ್ವಾರ್.
- 55. ಕರುವ್ಪುಲ್ಲ ನೆಲ್ಲೆನ್ ಕಕ್ಕಮುಕಲ್ಲ ಕರುವ್ಪುನ್ ನ ಚ್ಚುರುವ್ಪುಲ್ಲ ಕುಟೈನೀಲ ತ್ತುಕಳಲ್ಲ ಪಕಲಿಲ್ಲಾಮ್ ಅರುವ್ಪುಲ್ಲ ಮುಲೈಯೆನ್ ನ ಅಮುತಲ್ಲ ಮೊಟಿಯೆನ್ ನ ವರುವ್ಪುಲ್ಲಾ ಯಿರಜ್ಕುಟೈಚಿ ಮಟನ್ತೈಯರ್ ಕಳ್ ವಯಲ್ ಎಲ್ಲಾಮ್.
- 56. ಕರುಲ್ಪಾಯ್ ಸೈನ್ ತಟನನ್ತೂರ್ಣ ಕಲೀನ್ತ್ರಪೆರುಜ್ ಕರುಜ್ಕುಟಿ ಚಿ ವಿಯಲ್ವಾಯ್ವೆನ್ ವಳೈತ್ತಾಳ ಮಲರ್ವೇರಿ ಉಲೈಸ್ಪೆಯ್ ತಜ್ ಕರುಲಾಮೈ ಅಟುಸ್ಪ್ರೇಜ್ಞೀ ಅರಕ್ಕಾಮ್ಪಲ್ ನೆರುಪ್ಪುತುಮ್ ವಯಲ್ ಮಾತರ್ ಚಿಜುಮಕಳಿರ್ ವಿಳೈಯಾಟ್ಟು ವರಮ್ಪೆ ಲ್ಲಾಮ್.

- 57. ಬಿದಿರಿನಂತಹ ಕಬ್ಬು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲೂ ಕಾಡಾಗಿ ಇರುತ್ತವೆ. ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಎಳದಳರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ನೊಗ್ಗುಗಳು ತೋರುವುವು. ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕರಿಯ ಕುವಲಯಗಳು ಅರಳುವುವು. ದಟ್ಟವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಶಂಖಗಳು ದೊರೆಯುವುವು. ತಟಾಕದ ಬದಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಎಳೆಯ ಹಂಸಗಳು ಇರುವುವು. ಕೊಳಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಡಲಿನಂತೆ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿರುವುವು. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಯಾವ ನಾಡೂ ಯಾವ ಸಂಪತ್ತಿನ ಗುಣಗಳಿಂದಲೂ ಜೋಳನಾಡಿಗೆ ಸರಿಸಮವಾಗದು.
- 58. ಕಬ್ಬಿನ ಆಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವವರು ಕೂಗುವ ಶಬ್ದವೂ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ತುಂಬಿಗಳು ಸೇರಿ ಮೊರೆಯುವ ಶಬ್ದವೂ ಲೋಕವನ್ನು ಮೇಲ್ಮೆಗೆಯುೖುವ ವೇದಗಳ ಶಬ್ದವೂ ಕಡಲ ಮೊರೆತಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಘೋಷವಾಗಿ ಒಂದುಗೂಡುವುದು.
- 59. ಹೆಂಸಗಳು ನಿಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ಉದ್ದವಾದ ದಡಗಳುಳ್ಳ ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂಡು ಹಿಂಡಾದ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಮುಳುಗಿದುದರಿಂದ ಬಾಳೆನಿರಾನುಗಳು ಬಹುವಾಗಿ ಮೇಲೆದ್ದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ತೋಟದ ಕಂಗಿನ ಮೇಲೆ ಹಾರುವ ದೃಶ್ಯಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೋರಿ ಮರ್ಡೆಯಾಗುವ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುವುವು.

- 58. ಆಲೈ ಸಾಯ್ಪ್ರವರ್ ಆರ್ಪ್ಪು ಅುಮ್ ಓಲಮುಮ್ ಚೋಲೈ ವಾಯ್ವರ್ಣ ಟರೈತ್ತೆ ಟು ಚುಮ್ಮೈಯುಮ್ ಭಾಲಮ್ ಓಜ್ಭಿಯ ನಾನ್ ಮುಟೈ ಓತೈಯುಮ್ ವೇಲೈ ಓಚೈಯಿನ್ ಮಿಕ್ಕು ವಿರವುಮಾಲ್.
- 59. ಅರ್ನನರ್ಮ ಆಟುಮ್ ಅಕನ್ ತುಟ್ಟಿ ಫ್ರೈಯ್ಕೈಯಿಲ್ ತುನ್ನನುಮ್ ಮೇತಿ ಪಟಿಯ ತ್ತುತೈ ನ್ತೆಡುಮ್ ಕರ್ನಾ ವಾಳೈ ಕಮುಕಿನ್ಮೇಟ್ ಪಾಯ್ವನ ಮನ್ ನು ವಾನ್ಮಾಟೈ ವಾನವಿಲ್ ಫೋಲುಮಾಲ್.

^{57.} ಕಾಟಿಲ್ಲಾಜ್ ಕಟೈಕ್ಕರುಮ್ಪು ಕಾವೆಲ್ಲಾಜ್ ಕುಟೈಕ್ಕರುಮ್ಪು ಮಾಟಿಲ್ಲಾಜ್ ಕರುಜ್ಕುವಳೈ ವಯಲಿಲ್ಲಾಮ್ ನೆರುಜ್ಕುವಳೈ ಕೋಟಿಲ್ಲಾಮ್ ಮಟಅನ್ನಮ್ ಕುಳಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಕಟಲ್ಅನ್ನ ನಾಟಿಲ್ಲಾಮ್ ನೀರ್ನಾಟು ತನೈಒವ್ವಾ ನಲಮೆಲ್ಲಾಮ್.

- 60. ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ತುಂಬಿಗಳು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ತಟಾಕಗಳ ನೀರು ಹೊಗಳಲ್ಲಿ ಚರಿಸುತ್ತ ಜೇನುಣ್ಣು ವುವು. ಆ ರೀತಿ ತುಂಬಿಗಳು ಜೇನನ್ನು ಹೀರುವ ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿಯೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇರದೆ ಮೇಲೆದ್ದು ಹಾರುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಕಯಲ್ ಮಾನುಗಳು, ತುಂಬಿಗಳು ಬಂದ ಆ ತೋಟಗಳ ಮಧುರವಾದ ಫಲವೃಕ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ಫಲಗಳನ್ನು ಉದುರಿಸಿ ಚದರಿಸುವುವು.
- 61. ನೆಲ್ಲಿನ ಬೆಳೆಗಳು ನಿಶಾಲವಾದ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ತಮಗೆ ಸರಿಸಮನಿಲ್ಲದಂತೆ ಮೇಲೆನಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬೆಳ್ಳಗಾದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು, ಆ ತೆನೆಯು ಯೋಗ್ಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದುದರಿಂದ ಹಸುರನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ಮೇಲೆ ಕದಿರಿನ ಸುರುಳಿ ಬಿರಿಯಲು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಭಕ್ತರ ವಿಕಸಿತವಾದ ಅರಳಿದ ಹೃದಯದಂತೆ ಕದಿರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುತು.
- 62. ಭಕ್ತಿಯ ವಶಪಟ್ಟವರಾಗಿ ಪರವೇಶ್ವರನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಭಕ್ತರು ಒಟ್ಟು ಸೇರುವಾಗ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಿಸಿ ಗೌರವಿಸುವಂತೆ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಶ್ಠೀಳವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಇದಿರಿದಿರಾದ ಸಾಲುಗಳ ಕದಿರುಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲು ತುಂಬಿ ಪಕ್ವವಾದುದ ರಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿದವುಗಳಾಗಿ, ಆ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಶಿವಭೋಗವು ಬೆಳೆಯುವಂತೆಯೇ ನೆಲ್ಲು ಪಕ್ವವಾಗಿ ವರ್ಧಿಸುವುದು.
- 60. ಕಾವಿ ನಿಱ್ಪಪಯಿ ಲುಙ್ಕಳಿ ವಣ್ಣಿನವ್ ವಾವಿ ಯಿಱ್ಪಪಟನ್ ತುಣ್ಣು ಮ್ ಮಲರ್ಮತು ಮೇವಿ ಅತ್ತಟಮ್ ಮಾತೆಪಿ ಪ್ಪಾಕೆಯಲ್ ತಾವಿ ಅಪ್ಪೊಟಿ ಲಿಱ್ಕನಿ ಚಾಟುಮಾಲ್.
- 61. ಚಾಲಿನೀಳ್ ವಯಲಿನ್ ಓಙ್ಕಿ ತ್ತನ್ನಿ ಕರ್ ಇನ್ಱಿ ವಿುಕ್ಕು ವಾಲಿತಾಮ್ ವೆಣ್ಮೈ ಉಣ್ಮೈಕ್ ಕರುವಿನಾಮ್ ವಳತ್ತ ವಾಕಿ ಚ್ಚೂ ಲ್ ಮುತಿರ್ ಪಚಲೈ ಕೊಣ್ಟು ಚುರುಳ್ವಾರಿ ತ್ತಾನು ಕ್ಕನ್ ಪರ್ ಅಲಿನ ಚಿನ್ತೈ ಪೋಲ ಅಲರ್ನ್ತನ ಕತಿರ್ ಕ ಳೆಲ್ಲಾಮ್.
- 62. ಪತ್ತಿಯಿನ್ ಪಾಲ ರಾಕಿ ಪ್ಪರಮನು ಕ್ಯಾಳಾಮ್ ಅನ್ಪರ್ ತತ್ತಮಿಱ್ ಕೂಟ ನಾರ್ಕಳ್ ತಲೈಯಿನಾಲ್ ವಣಜ್ಕು ಮಾಪೋಲ್ ಮೊಯ್ತ್ತಾನೀಳ್ ಪತ್ತಿ ಯಿನ್ಪಾಲ್ ಮುತಿರ್ತಲೈ ವಣಜ್ಕಿ ಮಜ್ಜೈ ವಿತ್ವಕರ್ ತನ್ನು ಸೋಲ ವಿಳೈನ್ನನ ಚಾಲಿ ಯೆಲ್ಲಾಮ್.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

24

- 63. ಆ ವೇಲೆ ರೈತರು ಕೊಯ್ದ ಬತ್ತದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹುಲ್ಲಿನ ಸೂಡಿಗಳಿಂದಾದ ಬೈಹುಲ್ಲಿನ ರಾಶಿಗಳನ್ನು ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಒಂದುಗೂಡಿಸುವರು. ಆಸೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದ ಹಲ ಬಗೆಯ ವಿಸಾನುಗಳನ್ನು ವಿಶಾಲವಾದ ಗುಡ್ಡದಂತೆ ರಾಶಿಹಾಕುವರು. ಕೆಲವರು ಸುರುಳಾಗಿರುವ ಶಂಖಗಳಿಂದ ಸುರಿದ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ದೊಡ್ಡ ಗುಡ್ಡವನ್ನೇ ಮಾಡುವರು. ಕೆಲವರು ಅರಳಿದ ಹೂಗಳ ಗೊಂಚಲುಗಳಿಂದ ಜೇನಿನ ಅಬ್ಬಿಯು ಕೆಳಗೆ ಸುರಿಯಲು ಆ ಹೂಗಳನ್ನು ಗಿರಿಯಂತೆ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಡುವರು.
- 64. ಬೈಹುಲ್ಲುಗಳ ರಾಶಿಯಿಂದ ಬತ್ತವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬೈಹುಲ್ಲಿನ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಕೆಳಗೆ ತಳ್ಳಿ ಕೋಣಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವರು. ಕಪ್ಪಗಾದ ದೊಡ್ಡ ಎತ್ತು ಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವರು. ಇವುಗಳ ಕೂಟವು ಪರ್ವತದ ತುದಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಸುತ್ತುವ ದಟ್ಟವಾದ ಕರಿಯ ಮೋಡಗಳಂತೆ ತೋರುವುವು.
- 65. ಬೈಹುಲ್ಲಿನ ಬತ್ತವನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಕಸಹೊಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಸಲು, ಮಳೆಯ ಹೆನಿಗಳಂತೆ ಆ ಬತ್ತವನ್ನು ಗೆರಸೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೇಲಿನಿಂದ ಸುರಿದು ಗೇರಿ, ಕೆಂಪಗಾದ ಚಿನ್ನದ ಗಿರಿಗಳಂತೆಯೂ, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ನವರತ್ನದ ಗಿರಿಗಳಂತೆಯೂ ತೋರಲು, ವಿಷ್ಣು ಲೋಕವು ಮರೆಯುವಂತೆ ಕೃಷಿಯಲ್ಲಿ ನುರಿತ ರೈತರು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಬತ್ತದ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ, ಉನ್ನತವಾದ ಬೆಟ್ಟಗಳುಳ್ಳ ಲೋಕಸ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿ, ಆ ಫಲವತ್ತಾದ ನೆಲವು ತಾವರೆ ಹೂಗಳಿಂದಲೂ ಜಲಸಂಪತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಕೂಡಿರುವುದು.

- 64. ಚಾಲಿಯಿನ್ ಕಣ್ಣೀ ತುಣ್ಣ ತಟವರೈ ಮುಕಟು ಚಾಯ್ತು ಕ್ಕಾಲಿರುಮ್ ಪಕಟು ಪೋಕ್ಕುಜ್ ಕರುಮ್ಪೆರುಮ್ ಸಾಣ್ಟಿಲ್ ಈಟ್ಟಮ್ ಆಲಿಯ ಮುಕಿಲಿನ್ ಕೂಟ್ಟಮ್ ಅರುವರೈ ಚ್ಚೆಮಯ ಚ್ಚಾರಲ್ ಮೇಲ್ ವಲಜ್ ಕೊಣ್ಟು ಚೂಲುಜ್ ಕಾಟ್ಟಿಯಿನ್ ಮಿಕ್ಕ ತನ್ ಅೀ.
- 65. ವೈತೆರಿ ನ್ತಕ್ಷಿ ಆಜ್ಞೀ ಮಟೈ ಸ್ಪೆಯಲ್ ಮಾನ ತ್ತೂಜ್ಜಿ ಚ್ಚಿಯ್ಯ ಪೊರ್ಟ್ ಕುನ್ ಅುಮ್ ವೇಟು ನವಮಣಿ ಚ್ಚಿಲಮ್ಪುಮ್ ಎನ್ ನ ಕ್ರೈವಿನೈ ಮಳ್ಳರ್ ವಾನಜ್ ಕರಕ್ಕವಾ ಕ್ಕಿಯನೆಜ್ ಕುನ್ ಅಾಲ್ ಮೊಯ್ಯ ರೈ ಉಲಕಮ್ ಪೋಲುಮ್ ಮುಳರಿನೀರ್ ಮರುತ ವೈಪ್ಪು.

^{63.} ಅರಿತರು ಚೆನ್ನೆ ಆ್ ಚೂಟ್ಟನ್ ಅಟುಕ್ಕಿಯ ಅಟುಕ್ಕಲ್ ಚೇರ್ ಪ್ಸಾರ್ ಪರಿವುಱ ತ್ತಟನ್ತ ಪನ್ಮಾನ್ ಪಟರ್ ನೆಟುಜ್ ಕುನ್ ಱು ಚೆಯ್ವಾರ್ ಚುರಿವಳೈ ಚೊರಿನ್ತ ಮುತ್ತಿನ್ ಚುಟರ್ ಪೈರುಮ್ ಪೊರುವು ಯರ್ ಪ್ಸಾರ್ ವಿರಿಮಲರ್ ಕ್ಕುಣ್ಣೈ ನೇರಿ ಪೊಟ್ಟಿನ್ತಿಟ್ ವೆಱ್ಪು ವೈಪ್ಪಾರ್.

- 66. ಅರಸನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಆರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಉಳಿದ ಐದು ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಧರ್ಮ ಮಾಡಿ, ಉಳಿದ ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳಿಂದ ನಮಿಸತಕ್ಕ ದೈವಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಪಿತೃಗಳನ್ನೂ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನೂ ಗುಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿ, ಹೀಗೆ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಕೃಷಿಕರ ಮನೆಗಳ ಮಾಳಿಗೆಗಳು ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಉನ್ನತವಾಗಿದ್ದು ಆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆ ಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತವೆ.
- 67. ಕಬ್ಬಿನ ರಸವನ್ನು ಕಾಸುವಾಗ ಕಬ್ಬಿನ ಆಲೆಯ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾದ ಹೊಗೆಯೂ, ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳು, ತುಂಬಿಗಳು ಏಳುವಂತೆ ಅಗಿಲು ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದ ಹೊಗೆಯೂ, ಯೂಪಗಳು ಇರುವ ಯಾಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಹೊಗೆಯೂ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸತಕ್ಕ ಕರಿಯ ಮೇಘಗಳೂ ಮಂಟಪಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಂದನವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುಳಿದುಕೊಂಡಿವೆ.
- 68. ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳು, ಶೆರುಂದಿ ಮರಗಳು, ಒಳ್ಳೆಯ ಹೂಗಳುಳ್ಳ ವೃಕ್ಷ ವಿಶೇಷಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೂಗಳಿರದೆ ಕಾಯಿಗಳಿರುವ ನಾನಾ ವುರಗಳು, ಗೋಳಿ, ಆಲ, ಕುರವ ಮೊದಲಾದ ಮರಗಳು ತುಂಬಾ ಇವೆ. ಪನೆ, ಚಂದನ, ಕುಂಕುಮ ವೃಕ್ಷಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುವು. ನಿಡಿದಾದ ಎಲೆಗಳ ವಾಂಚಿ, ಕಾಂಚಿ ಮರಗಳು, ತುಂಬ ಹೂಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಕೊಂಗು ಮರಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುವುವು.
- 66. ಅರಚುಕೊಳ್ ಕಟರ್ನ್ ಆ ಅ್ಹಿ ವಿವಿಕುತಿಕೊ ಣ್ಟ ಅ ಬ್ಯಳ್ ಪೇಣಿ ಪ್ರರವರು ಪ್ ಕಟವು ಟ್ ಪೋ ಪ್ರೀ ಕ್ಕುರವರು ಮ್ ವಿರುನ್ತು ಮ್ ಪಣ್ಪಿನ್ ವಿರವಿಯ ಕಿಳ್ಳಿಯು ನ್ತಾ ಬ್ಯಿ ವಿಳಜ್ಭಿಯ ಕುಟಕಳ್ ಓ ಜ್ಯಿ ವರೈ ಪುರೈ ಮಾಟರ್ನ್ ನೀಟಿ ಮಲರ್ನ್ನು ಳ ಪತಿಕಳ್ ಎ ಜ್ಯುಮ್.
- 67. ಕರುಮ್ಪುಟು ಕಳವುರ್ ಆಲೈ ಕ್ಯಮೞ್ನು ನಿಜ್ಜು ಪುಕೈಯೋ ಮಾತರ್ ಕರುಮ್ಪೆ ಅಕಿಲಾಲ್ ಇಟ್ಟ ತೂಪಮೋ ಯೂಪ ವೇಳ್ವಿ ಪ್ಪಿರುಮ್ಪೆಯರ್ ಚ್ಚಾಲೈ ತೋಜುಮ್ ಪಿಅಙ್ಕಿಯ ಪುಕೈಯೋ ವಾಧಿನ್ ವರುಙ್ಕರು ಮುಕಿಲೋ ಚೂಟ್ವ ಮಾಟಮುಮ್ ಕಾವುಮ್ ಎಙ್ಕುಮ್.
- 68. ನಾಳಿಕೇ ರಞೈ ರುನ್ತಿ ನಜುಮಲರ್ ನರನ್ತಮ್ ಎಣ್ಯುಮ್ ಕೋಳಿಚಾ ಲನ್ತ ಮಾಲ ಣ್ಯುಳಿರ್ಮಲರ್ ಕ್ಯುರವಮ್ ಎಣ್ಯುಮ್ ತಾಳಿರುಮ್ ಪೋನ್ತು ಚನ್ತು ತಣ್ಮಲರ್ ನಾಗಮ್ ಎಣ್ಯುಮ್ ನೀಳಲೈ ವಞ್ಚು ಕಾಞ್ಚ್ ನಿಱೈಮಲರ್ ಕ್ಕೋಣ್ಯಮ್ ಎಣ್ಯುಮ್.

- 69. ಮಾಮಠ, ಪಾದರಿ, ಸುರಹೊನ್ನೆ, ಸರಳ ಮೊದಲಾದ ಮಠಗಳೂ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಜಾಜಿ, ಮಾಲತಿ, ನರವ, ಮಾಧವಿ, ವಕುಳ, ಚಂಪಕ ಮೊದಲಾದ ಹೂಬಳ್ಳಿಗಳೂ, ಹೊಗಳಿರುವ ಕೇತಕೀ ಪುನ್ನಾಗ ವೃಕ್ಷಗಳೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ.
- 70. ವುಂಗಳಕರವಾದ ಉದ್ಯವುಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುವುವು. ವಿವಾಹ ಸಂಭ್ರವುದ ವಾದ್ಯಘೋಷಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ಹೆಮ್ಮಕ್ಕಳ ಕಮಲದಂತಿರುವ ಮುಖಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತೋರುವುವು. ಹೆಂಗಸರ ಮಂಜುಲವಾದ ಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾತುಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಬರುವುವು. ಹೆಚ್ಚಾದ ಕಾಂತಿ ಸೂಸುವ ಆಭರಣ ಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತೋರುವುವು. ಹೊಸ ಮಲರುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಆಪ್ಪರಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುವುವು. ಕೆಂಪಗಾದ ಕಯಲ್ ಮಿನಾನುಗಳು ಚರಿಸುವ ಗದ್ದೆಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ತೋರುವುವು. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ವಾಸಿಸತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ.
- 71. ಮುಗಿಲುಗಳ ಗುಂಪುಗಳೂ, ಆನೆಗಳ ಹಿಂಡುಗಳೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ವೇದ ಘೋಷವೂ, ವೇದಾಧ್ಯಯನದ ಸಭೆಗಳೂ, ಯಾಗಗಳೂ, ಅವುಗಳ ಅಂಗಗಳಾದ ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ಸುಖಸಂತೋಷಗಳೂ ಯೋಗ ತಪಸ್ಸುಗಳೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲಾ ಎಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಉಯ್ಯಾಲೆಗಳೂ, ಬೀದಿಗಳೂ, ಸುಖಾನುಭವವೂ, ಸಂತೋಷ ಬಾಳ್ವೆಯೂ ಇವೆ.
- 69. ಚೂತನಾ ಟಲಜ್ಕಳ್ ಎಜ್ಕುವ್ ಚೂರ್ಲ್ ವರ್ಟೈ ಇಗಾರಲ್ ಎಜ್ಕುವ್ ಚಾತಿಮಾ ಲತಿಕಳ್ ಎಜ್ಕುವ್ ತಣ್ತಳಿರ್ ನಅವರ್ಮ ಎಜ್ಕುಮ್ ಮಾತವಿ ಚರಳಮ್ ಎಜ್ಕುಮ್ ವಕುಳಚನ್ ಪಕಜ್ಕಳ್ ಎಜ್ಕುಮ್ ಪೋತವಿಲ್ ಕೈತೈ ಎಜ್ಕುಮ್ ಸೂಕಪು ನ್ನಾಕಮ್ ಎಜ್ಕುಮ್.
- 70. ವುಜ್ಕಲ ನಿನೈಕಳ್ ಎಜ್ಕುಮ್ ಮಣಞ್ವಿಯ್ಕಮ್ ಪಲೈಕಳ್ ಎಜ್ಕುಮ್ ಪಜ್ಕುಯ ವತನಮ್ ಎಜ್ಕುಮ್ ಪಣ್ಕಳಿನ್ ಮಟಲೈ ಎಜ್ಕುಮ್ ಪೊಜ್ಕೊಳಿ ಕ್ಕಲನ್ಕಳ್ ಎಜ್ಕುಮ್ ಪುತುಮಲರ್ ಪ್ಪನ್ತರ್ ಎಜ್ಕುಮ್ ಜಿಜ್ಕಿಯಲ್ ಪಟನಮ್ ಎಜ್ಕುಮ್ ತಿರುಮಕಳ್ ಉಱೈಯುಳ್ ಎಜ್ಕುಮ್.
 - 71. ವೇಕಮುವರ್ ಕಳಿಜುವರ್ ಎಜ್ಕುವರ್ ವೇತಮುವರ್ ಕಿಟೈಯುವರ್ ಎಜ್ಕುವರ್ ಯಾಕಮುವರ್ ಚಟಜ್ಕುವರ್ ಎಜ್ಕುವರ್ ಇನ್ ಪಮುವರ್ ಮಕಿಟ್ಟುವರ್ ಎಜ್ಕುಮ್ ಯೋಕಮುವರ್ ತವಮುವರ್ ಎಜ್ಕುಮ್ ಊಚಲುವರ್ ಮಜುಕುಮ್ ಎಜ್ಕುಮ್ ಪೋಕಮುವರ್ ಪೊಲಿವುಮ್ ಎಜ್ಕುಮ್ ಪುಣ್ಣಿಯ ಮುನಿವರ್ ಎಜ್ಕುಮ್.

- 72. ಹಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ವೀಣೆಗಳು ಎಲ್ಲಿಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ಹೆಂಗಸರ ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಗಾದ ಆಭರಣಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುವ ಹೆಂಗಸರ ತಲೆಕೂದಲುಗಳೂ, ಮಂಜುಳವಾಗಿ ಶಬ್ದಿ ಸುವ ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿಗಳೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವಭಕ್ತರ ಮಠಗಳು ಇವೆ. ಆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಓದುವುದು ಋಕ್ ಮೊದಲಾದ ವೇದಗಳನ್ನು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಂಪಾದ ನಂದನವನಗಳಿವೆ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹಲಸು ಮೊದಲಾದ ಉತ್ತಮ ವೃಕ್ಷಗಳಿವೆ.
- 73. ಕಟ್ಟಡದ ರಚನೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ನಂದನವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆನೆಗಳು ಕಾಣ ಬರುವುವು. ಮಲರುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸುತ್ತ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಹುಡುಗಿಯರ ನರ್ತನದ ಆಟಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ನಿಡಿದಾದ ಬಟ್ಟೆಯ ಧ್ವಜಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ಮಲರಮಾಲೆಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಶೋಭಿಸುತ್ತವೆ. ನಮಿಸುವ ಜನರ ಪಂಕ್ತಿಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬರುತ್ತವೆ.
- 74. ಉತ್ಸವಗಳಿಂದಾದ ಕೋಲಾಹಲವೂ, ಮನೆಗಳಿಂದ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಉಪಚರಿಸುವ ಶಬ್ದವೂ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಮೊದ ಲಾದ ಜಾತಿಗಳ ಜನರು ತಂತವ್ಮು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಲಕರೂ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಕ್ಷಿಗಳೂ ಜಂತುಗಳೂ ವೈರವಿಲ್ಲದೆ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಇರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಆಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಓದುವ ಅಕ್ಷರಗಳೆಂದರೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳು. ಇತರ ನೋವುಗಳು ಅಲ್ಲಿನ ಜನರನ್ನು ಸೋಂಕಲು ಅಂಜುತ್ತಿದ್ದುವು.
- 72. ಪಣ್ಟರು ವಿಪಞ್ಚಿ ಎಙ್ಕುವರ್ ಪಾತಚಿವರ್ ಪಞ್ಚಿ ಎಙ್ಕುವರ್ ವಣ್ಟರೈ ಕುೞಲ್ಕಳ್ ಎಙ್ಕುವರ್ ವಳರಿಚೈ ಕ್ಕುೞಲ್ಕಳ್ ಎಙ್ಕುವರ್ ತೊಣ್ಟರ್ತತನ್ ಇರುಕ್ಕೈ ಎಙ್ಕುವರ್ ಚೊಲ್ಲುವ ತಿರುಕ್ಕೈ ಎಙ್ಕುವರ್ ತಣ್ಟಲೈ ಪಲವುವರ್ ಎಙ್ಕುವರ್ ತಾತಕಿ ಪಲವುವರ್ ಎಙ್ಕುವರ್.
- 73. మాటుపూ తేశజ్కళ్ ఎజ్కుమో వెణ్బుపూ తేశజ్కళ్ ఎజ్కుమో బాటుమోఅ మ్మెన్బే కేళ్ ఎజ్కుమో బయిలుమోత మ్మెన్బే కేళ్ ఎజ్కుమో నిటుకి తేనజ్కళ్ ఎజ్కుమో నీతినీకి తేనజ్కళ్ ఎజ్కుమో తింటుడుంటో మాల్బి ఎజ్కుమో తుణ్బేవరా డూళ్ మాల్బి ఎజ్కుమో.
- 74. ವೀತಿಕಳ್ ವಿಟವಿನ್ ಆರ್ಫ್ಫುಮ್ ವಿರುಮ್ಪಿನರ್ ವಿರುನ್ತಿನ್ ಆರ್ಫ್ಪುಮ್ ಚಾತಿಕಳ್ ನೆಱಿಯಿಲ್ ತಪ್ಪಾ ತನಯರುಮ್ ಮನೈಯಿಲ್ ತಪ್ಪಾ ನೀತಿಯ ಪುಳ್ಳುಮ್ ಮಾವುಮ್ ನಿಲತ್ತಿರು ಪ್ಪುಳ್ಳು ಮಾವುಮ್ ಓತಿಯ ಎಟುತ್ತಾಮ್ ಅಞ್ಚುಮ್ ಉಱುಪಿಣಿ ವರುತ್ತಾಮ್ ಅಞ್ಚುಮ್.

75. ಶೆಂದಮಿಳು (ಶುದ್ಧವಾದ ತಮಿಳು) ಆ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವುದು. ಲೋಕವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಬದಲಿಸಿ, ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ದೆಂದಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಸದಾ ವಿಜಯ ಯುಕ್ತರಾದ ಅನಪಾಯ ಚೋಳ ಅರಸನ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯ ನೆಳಲಲ್ಲಿ ಆ ಲೋಕವು ತಂಪಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಆ ನಾಡ ಹಿರಿಮೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಮಾತುಗಳ ಅಳತೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೇ?

ತಿರುವಾರೂರಿನ ಹಿರಿಮೆ

ಮನುನೀತಿ ಚೋಳನ ಚರಿತೆ ಮತ್ತು ನಂಬಿಯಾರೂರನ ಕಥೆ

76. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಚೋಳನಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಪುರಾತನವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿಯೂ ಇರುವ, ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯು ಸೇವೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ, ಬನ್ನಿ ಪತ್ರವನ್ನೂ ಗಂಗಾನದಿ ಯನ್ನೂ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ ಕೆಂಜೆಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೀಮುಡಿಯಿರುವ ತ್ಯಾ ಗೇಶರು ವಾಸಮಾಡುವುದರಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಊರು ತಿರುವಾರೂರು.

77. ಆ ನಗರದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವೇದರಿನಾದವೂ ವೀಣಾರಿಸ್ವನವೂ ಶಾಂತಿಯುಕ್ತರಾದ ದೇವತೆಗಳು ಮಾಡುವ ಸ್ತೋತ್ರಧ್ವನಿಯೂ, ಗಣಿಕೆಯರ ನರ್ತನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವ ಇನಿದ್ದಾದ ಮದ್ದಳೆಯ ಶಬ್ದವೂ, ಹೆಂಗಸರ ಗಾಯನ ಸ್ವರವೂ ಮೊದಲಾದ ಮಂಜುಲವಾದ ಸ್ವರಗಳು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಎಂಬಂತೆ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದ್ದುವು.

ತಿರುನಕರ ಚ್ಚಿಅವು

- 76. ಚೊನ್ನ ನಾಟ್ಟಟೈ ತ್ತೊನ್ ಮೈಯಿಲ್ ಮಿಕ್ಕತು ಮನ್ನು ಮಾಮಲ ರಾಳ್ ವಜಿ ಪಟ್ಟತು ವನ್ನಾ ಯಾಜು ಮತಿಪೊತಿ ಚಿಥ್ಚಟೈ ಚ್ಚಿನ್ನಾನಿ ಯಾರ್ತಿರು ವಾರೂರ್ ತ್ತಿರುನಕರ್.
- 77. ವೇತ ಓಚೈಯುವು ವೀಣೈಯಿನ್ ಓಚೈಯುವು ಚೋತಿ ವಾನವರ್ ತೋತ್ತಿರ ಓಚೈಯುವು ಮಾತರ್ ಆಟಲ್ ಮಣಿಮುಟ ವೋಚೈಯುವು ಕೀತ ಓಚೈಯು ಮಾರ್ಯಕ್ಕಿಳರ್ ವುಜ್ಞವೇ.

^{75.} ನ್ಹಾವಿುಟ್ ವರೈಪ್ಪಿನ್ ಓಪ್ಕು ನಾಮ್ಪುಕಲ್ ತಿರುನಾ ಟಿನ್ಆುಮ್ ಪ್ರೊಟಿ ನ್ತೋಳಾನ್ ವೈಯಮ್ ಪೊತುಕ್ಕಟಿ ನ್ತಿನಿತು ಕಾಕ್ಕುಮ್ ಕ್ಹೊವನ್ ಅನಪಾ ಯನ್ಫಾ ಅ್ಯುಟೈನಿಟ ಅ್ಯುಳಿರ್ವ ತೆನ್ಆತಾಲ್ ಮಹ್ಹತನ್ ಪೆರುಮೈ ನಮ್ಮಾಲ್ ವರಮ್ಪುಱ ವಿಳಮ್ಪ ಲಾಮೋ.

- 78. ಪಲವಗೆಯ ವಾದ್ಯಗಳಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುವ ಧ್ವನಿಯೊಡನೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಯುಕ್ತವಾದ ಆ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮಣಿಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ತೇರುಗಳ ಸ್ವರವೂ, ಆನೆ ಕುದುರೆಗಳ ಶಬ್ದಗಳೂ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿಶಯವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುವು.
- 79. ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮಹಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಮಂಟಪಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶಾಲವಾದ ಹಜಾರ ಗಳಲ್ಲಿ, ಗೋಪುರ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ, ದಿಣ್ಣೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆ ಸೇರಿರುವ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತರುಣಿಯರು ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿರಲು ಅವರ ಕಾಲ ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಮಂಜುಲವಾಗಿ ಶಬ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.
- 80. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಿಲ್ಲದ ರುದ್ರಕನ್ನಿಕೆಯರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ಈಶ್ವರನ ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಮಾದೇವಿಯ ದಾಸಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಾದ ಕಮಲಿನಿ ಎಂಬವಳು 'ಪರವೆಯಾರ್' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಅವತರಿಸಿದ, ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಮನೆ ಯಾದುದರಿಂದ, ಆ ತಿರುವಾರೂರಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೆಂದು ಬಣ್ಣಿ ಸಲಿ ?
- 81. ಪಸರಿಸಿದ ಬಹುವಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ, ಅನೇಕ ಮಣಿಗಳಿಂದಲಂ ಕೃತವಾದ ಆ ನಗರದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು, ನಂಬಿಯಾರೂರರಿಗೋಸ್ಕರ ದೂತನಾಗಿ ಪರವೆಯರಲ್ಲಿ ಹೋದ ಶಿವನ (ತ್ಯಾಗೇಶನ) ಪಾದಪದ್ಮೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಬೀದಿ. ಈ ಶಿವನ ಅಡಿಯನ್ನು ಮುಡಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಂದು ವರಾಹಾವತಾರವನ್ನು ತಾಳಿದ ವಿಷ್ಣುವು ಭೂಮಿಯಡಿಯೂ, ಹಂಸವಾಹನನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಆಗಸದ ಮೇಲೂ ಹೀಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು.
- 78. ಪಲ್ಲಿ ಯಙ್ಕಳ್ ಪರನ್ತ ಒಲಿಯುಟನ್ ಜೆಲ್ವ ವೀತಿ ಚ್ಚೆ ಅುವುಣಿ ತ್ತ್ರೇರೊಲಿ ಮಲ್ಲಲ್ ಯಾನೈ ಒಲಿಯುಟನ್ ಮಾವೊಲಿ ಎಲ್ಲೈ ಇನ್ಆಿ ಎಲುನ್ತುಳ ಎಙ್ಕಣುಮ್.
- 79. ಮಾಟ ಮಾಳಿಕೈ ಚೂಳಿಕೈ ಮಣ್ಟಸಮ್ ಕೂಟ ಚಾಲೈಕಳ್ ಕೋಪುರಮ್ ತ್ಹೇಕಳ್ ನೀಟು ಚಾಳರ ನೀಟರ ಜ್ಕಿಜ್ಕಣುಮ್ ಆಟಲ್ ಮಾತರ್ ಅಣಿಚಿಲ ಮ್ಪಾರ್ಪ್ಪನ.
- 80. ಅಬ್ಬು ರೈಕ್ಕೆನ್ ನಳವ ಪ್ಪತಿಯಿಲಾರ್ ತಬ್ಬಳ್ ಮಾಳಿಕೈ ಯಿನ್ನಾನೊನ್ ಜು ಚಮ್ಪುವಿನ್ ನಜ್ಭಿ ನಾಳ್ತಿರು ಚ್ಚೀಟ ಪರವೈಯಾಮ್ ಮಜ್ಕೈ ಯಾರ್ಅವ ತಾರಇ್ಚುಯ್ ಮಾಳಿಕೈ.
- 81. ಪಟರ್ನ್ತ ಪೇರೊಳಿ ಪ್ಪನ್ ಮಣಿ ವೀತಿಸಾರ್ ಇಟನ್ತ ಏನಮುಮ್ ಅನ್ ನಮುಮ್ ತೇಟುವಾರ್ ತೊಟರ್ನ್ತು ಕೊಣ್ಟವನ್ ತೊಣ್ಟರ್ ಕ್ಕು ತ್ರೂತುಪೋಯ್ ನಟನ್ತ ಚಿನ್ತಾ ಮರೈಯಟಿ ನಾಱುಮಾಲ್.

ಪೆರಿಯ ಫುರಾಣ ೦

30

- 82. ಕೆಂಪಗಾದ ಕಣ್ಣು ಗಳುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರಿರುವ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಸಿದ ಕುಂಕುಮದ ಹೆನಿಗಳು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೂದಲಲ್ಲಿ ಮುಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಪುಷ್ಪಗಳ ಪರಾಗಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಒಡನೆ ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಹೀಗೆ ಆ ಕುಂಕುಮದ ಹೆನಿಗಳು ಕಾಯಿಗಳಾಗುವುವು.
- 83. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ಭಕ್ತಿಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮನಕರಗದವರು ಯಾರು ತಾನೇ ಇದ್ದಾರೆ? ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಗಳಿಗಳು ಮಂಜುಲವಾದ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ವೃಷಭವನ್ನು ವಾಹನವಾಗುಳ್ಳ ತ್ಯಾಣೀಶರಿರುವ ತಿರುವಾರೂರಿನ ಬೀದಿಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಮಂಜುಲವಾದ ತಿರುಪ್ಪದಿಕ (ಸ್ತೋತ್ರದಶಕ) ಗಳನ್ನು ಹಾಡುವಾಗ ಇತರ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕೇಳುತ್ತಿರುತ್ತವೆ.
- 84. ಬಹುನಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಆಭರಣಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಎಡೆ ಬಿಡದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಶಬ್ದದಿಂದಲೂ, ಹಲಬಗೆಯ ವಸ್ತುವಿಶೇಷಗಳು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸಾಂದ್ರ ವಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಆ ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿಗಳು ಕಡಲಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದುವು.
- 85. ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ವೇದಘೋಷಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಆನೆಗಳು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಭೀಂಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಮಹಿಮಾನ್ವಿತರೂ ಸುಂದರರೂ ಆದ ದೇವತೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ತೋರಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪೂಮಾಲೆಗಳು ಸುತ್ತಿರುವುವು.
- 82. ಚಿಣ್ಕಣ್ ಮಾತರ್ ತೆರುವಿಲ್ ತೆಳಿತ್ತಚೆ ಪ್ರುಣ್ಕು ಮತ್ತಿನ್ ಕುಟಮ್ಮೈ ಅವರ್ಕುಟಲ್ ಪೊಣ್ಕು ಕೋತೈಯಿಱ್ ಪೂನ್ತುಕಳ್ ವೀಟ್ನ್ಪುಟನ್ ಅಜ್ಕಣ್ ಮೇವಿ ಅಟಿಕು ಪುಲರ್ತತ್ತುಮಾಲ್.
- 83. ಉಳ್ಳವ್ ಆರ್ಉರು ಕಾತವರ್ ಊರ್ವಿಟೈ ವಳ್ಳ ಲಾರ್ತಿರು ವಾರೂರ್ ಮರುಣ್ಕಿಲಾಮ್ ತೆಳ್ಳುವರ್ ಓಚೈ ತ್ತಿರುಪ್ಪತಿ ಕಣ್ಕಳ್ ಪೈ ಪ್ರಾಟುವ ಕೇಟ್ಪನ ಪೂವೈಕಳ್.
- 84. ವಿಳಕ್ಕುಮ್ ನಿುಕ್ಕ ಕವರ್ನಕ್ ವಿರವಲಾಲ್ ತುನಕ್ಕಿಲ್ ಪೇರೊಲಿ ಯಾಲ್ ತುನ್ ನು ಪಣ್ಟಣ್ಕಳ್ ವಳತ್ತೊ ಟುಮ್ಪಲ ವಾಱು ಮಟುತ್ತಲಾಲ್ ಅಳಕ್ಕರ್ ಪೋನ್ ಆನ ಆವಣ ವೀತಿಕಳ್.
- 85. ಆರ ಣಪ್ಕಳೇ ಅಲ್ಲ ಮಱುಕಿಟೈ ವಾರ ಣಪ್ಕಳುಮ್ ಮಾಱಿ ಮುಟಿಬ್ಬುಮಾಲ್ ಚೀರ ಣಪ್ಕಿಯ ತೇವರ್ಕ ಳೇಯಲಾಲ್ ತೋರ ಣಿಪ್ಕಳಿನ್ ತಾಮಟ ಇ್ಚೂಟುಮಾಲ್.

- 86. ನಿಡಿದಾದ ಜಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿವತಪಸಿಗಳೂ, ಆಶಿಸತಕ್ಕ ತುಂಬು ಜೀವನದ ಗೃಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರೂ, ಸಂತೋಷದ ಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವವರೂ, ಮುನಿಗಳೂ ವೇದಜ್ಞರೂ ಆದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಆ ನಗರದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಎಡೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
- 87. ಭೂದೇನಿಯ ಸುಂದರವಾದ ವಿಶಾಲ ನೊಸಲಿನಲ್ಲೊಪ್ಪುವ ತಿಲಕದಂತಿತ್ತು ಜೋಳರು ಆಳಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಆ ನಾಡು. ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ರಿಯ ಆವಾಸವಾದ ತಾವರೆಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿ ಬಹುವಾದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು ತಿರುವಾರೂರೆಂಬ ನಗರ.
- 88. ಅಂತಹ ಹಿರಮೆಯ ಪುರಾತನ ನಗರದ ಅರಸನು ಯಾರೆಂದರೆ, ಸಹೆಸ್ರ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯವಂಶೀಯನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ದಿಗೊಂಡ ಅನಪಾಯ ಚೋಳನ ವಂಶಕ್ಕೆ ಆದಿಯವನಾಗಿ ಶೋಭಿಸತಕ್ಕ ವಿಶೇಷವಾದ ರತ್ನಾಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾದ ಮನು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ದೊರೆ.
- 89. ಆ ಅರಸನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ಕಣ್ಣಿ ನಂತೆ ಉಸಿರಿನಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದೇವತೆಗಳು ಸಂತೋಷಿಸುವಂತೆ ಅಗಣಿತವಾದ ಯಾಗ ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು.
- 86. ತಾಟ್ ನ್ತ ವೇಣಿಯರ್ ಚೈವರ್ ತಪೋತನರ್ ವಾಟ್ ನ್ತ ಚಿನ್ತೈ ಮುನಿವರ್ ಮಟೈಯವರ್ ವೀಟ್ ನ್ತ ಇನ್ ಪ ತ್ತುಟೈಯುಳ್ ವಿರವುವಾರ್ ಚೂಟ್ ನ್ತ ಪಲ್ವೇ ಱೀಟತ್ತತ ತ್ತೊಲ್ ನಕರ್.
- 87. ನಿಲಮ ಕಟ್ಟ್ರಟ ಕಾರ್ತಿರು ನೀಳ್ನುತಲ್ ತಿಲಕಮ್ ಒಪ್ಪತು ಚೆಮ್ಪಿಯರ್ ವಾಟ್ಪತಿ ಮಲರ್ಮ ಕಟ್ಕುವಣ್ ತಾಮರೈ ಪೋಲ್ಮಲರ್ತ್ತು ಅಲಕಿಲ್ ಚೀರ್ತ್ತಿರು ವಾರೂರ್ ನಿಳಣ್ಣುಮಾಲ್.
- 88. ಅನ್ ನ ತೊಲ್ ನಕ ರುಕ್ಕರ ಚಾಯಿನಾನ್ ನುನ್ ನು ಚೆಬ್ಭತಿ ರೋನ್ ವಟಿ ತ್ತೋನ್ ಜೀನಾನ್ ಮನ್ ನು ಚೀರ್ ಅನ ಪಾಯನ್ ವಟಿಮುತಲ್ ಮಿನ್ ನುಮ್ ಮಾಮಣಿ ಪ್ಪುಣ್ ಮನು ವೇನ್ತನೇ.
- 89. ವುಣ್ಣಿ ಲ್ ವಾಟ್ತರು ವುನ್ನುಯಿರ್ ಕಟ್ಕೆಲಾಮ್ ಕಣ್ಣು ಮ್ ಆವಿಯುಮ್ ಆಮ್ಪ್ರೆರು ಜ್ಯಾವಲಾನ್ ವಿಣ್ಣು ಳಾರ್ಮಕಿಟ್ ವೆಯ್ತಿಟ ವೇಳ್ವಿಕಳ್ ಎಣ್ಣೆ ಲಾತನ ಮಾಣ ಇಯ್ಹಳಿನಾನ್.

- 90. ಜಯಪ್ರದವಾದ ತನ್ನ ಆಜ್ಞಾ ಚಕ್ರವು ಲೋಕವನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿತರಾದ ಅರಸರು ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆ ವಸ್ತುಗಳು ತನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿಯೇ ಸುತ್ತುವರಿದುಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ತಾನು ಕೋಪವನ್ನು ನೀಗಿದ ಉತ್ತಮ ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲಾಗಿ ಸತ್ಯವೇ ಮೈದೋರಿ ಬಂದ ಆದಿ ಮನುಚಕ್ರವರ್ತಿಯು ಪಡೆದ ಮನುನೀತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಆತನು ತನ್ನ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ಮನುನೀತಿ ಚೋಳನು ಎಂಬ ಸಕಾರಣವಾದ ಹೆಸರನ್ನೇ ತನ್ನ ಸಹಜವಾದ ಹೆಸರಾಗಿ ಪಡೆದನು.
- 91. ಆ ಅರಸನು, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮಹಾವೇದಸ್ವರೂಪರೂ, ಹುತ್ತೇ ವಾಸವಾಗಿ ಉಳ್ಳವರೂ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯೂ ಆಗಿರತಕ್ಕ ವರ್ಲ್ಮೀಕಿನಾಥರ ಪೂಜೆಗೆ ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದವನು. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ 'ಕಾಮಿಕ' ಮೊದಲಾದ ಆಗಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ವಿಧಿಸಿದ ವಿಧಿಗಳು ತಪ್ಪದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತನು.
- 92. ನ್ಯಾಯನೀತಿಗಳೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಜನರು ನಡೆಯುವಂತೆ ವಿಧಿಸಿ, ನೈರಿಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ ರಾಜರುಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಹೊಗಳುವಂತೆ ಲೋಕವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ತಪಸ್ಸಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಲೋಕವು ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ರಾಣಿಯ ಪನಿತ್ರವಾದ ಉದರದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಿಂಹದ ಮರಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರನನ್ನು ಆ ರಾಜನು ಪಡೆದನು.
- 90. ಕೊಹ್ಹ ಆಟಿ ಕುವಲಯ ಇ್ಟ್ರೂಟ್ ನ್ತಿಟ ಚ್ಟ್ರುಪ್ಪು ಮನ್ ನರ್ ತಿಟ್ಟ್ ಕಟ್ಟಿ ಚೂಟ್ ನ್ತಿಟ ಚೈಹ್ಜವ್ ನೀಪ್ಕಿಯ ಚಿಮ್ಮೈಯಿನ್ ಮೆಯ್ ಮ್ಮನು ಸ್ಪ್ರಿಪ್ಹಿ ನೀತಿಯು ನ್ತನ್ ಪೆಯರ್ ಆಕ್ಕಿನಾನ್.
- 91. ಪೊಜ್ಕು ಮಾನುಅೈ ಪ್ರುಹ್ಜೀಟ ಜ್ಕೊಣ್ಟವರ್ ಎಜ್ಕುವರ್ ಆಕಿ ಇರುನ್ತವರ್ ಪೂಚನೈಕ್ಕು ಅಜ್ಕುಡ್ ವೇಣ್ಟುವರ್ ನಿಪನ್ತಮಾ ರಾಯ್ನ್ತುಳಾನ್ ತುಜ್ಕ ಆಗಮಮ್ ಚೊನ್ನ ಮುಱೈಮೈಯೂಲ್.
 - 92. ಅಆನ್ಪೊರು ಳಿನ್ಸ್ ಮಾನ ಅಹನೆಹಿ ವಟಾಮಹ್ ಪುಲ್ಲಿ ಮಹಿಣ್ಯಟ ನ್ರರಚರ್ ಪೋಜ್ಞ ವೈಯಕಮ್ ಕಾಕ್ಕುಮ್ ನಾಳಿಲ್ ಚಿರನ್ರ್ಯನಲ್ ತವತ್ತಾಲ್ ತೇವಿ ತಿರುಮಣಿ ವಯಿಜ್ಜೀನ್ ಮೈನ್ರ್ಯನ್ ಪಿಹನ್ರನನ್ ಉಲಕಮ್ ಪೋಜ್ಞ ಪ್ರೀರ್ಅರಿ ಕ್ಯುರುಳೈ ಅನ್ನಾನ್.

- 93. ಆ ನುನುಟೋಳನು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಪಡೆದ ಯೋಗ್ಯ ನಾದ ಆ ರಾಜಕುಮಾರನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹಿತವನ್ನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಓದಿ, ಕುದುರೆ ಸವಾರಿ, ಆನೆ ಸವಾರಿ, ರಥಾರೋಹ, ಯುದ್ಧಾಭ್ಯಾಸ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಕೊಂಡು, ಮನುಷ್ಯದೇಹವನ್ನು ಪಡೆದುದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಫಲವಿದು ಎಂದೆಲ್ಲರೂ ಹೇಳುವಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದನು.
- 94. ಪುರಾತನವಾದ ನೇದನೇದಾಂಗ ಮೊದಲಾದ ಅಗಣಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸಿ, ಶ್ರೀಷ್ಠನೂ ಧರ್ಮಾತ್ಮನೂ ಆದ ತಂದೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಸಂತೋಷ ಕಾರಣನೂ, ಉತ್ತಮ ಸದ್ಗುಣಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿನು ಹೊಂದಿದವನೂ ಆದ ರಾಜಕುಮಾರನೆಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯನ್ನು ಗಳಿಸುವವನಾಗಿ ಉದಯಿಸುವ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ ಇರುವಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದಿನ ಆ ಕುಮಾರನು,
- 95. ಚಂದ್ರನಂತೆ ಬಿಳುಪಾದ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನುನೀತಿ ಕುಮಾರನು ಸುಂದರವಾದ ದೇವಾಲಯದಿಂದ ಹೊರಟು ಮೇಘಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದ ಮಂಟಪ ಗಳಿರುವ ಬೀದಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಅನೇಕ ರಾಜಕುಮಾರರು ತನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಿಬರಲು, ಪರಿಮಳವು ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರುವ ಮಲರಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕುಂಕುಮ ಚಂದನಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು ಮಿಕ್ಕು ಸೇನೆಗಳು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿಂದ ಬರಲು ರಥದ ಮೇಲೇರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.
- 93. ತನಮುಯನ್ ಅರಿತಿಲ್ ಪೆಹ್ಜ ತನಿಇಟ ಬ್ಯುಮರನ್ ನಾಳುಞ್
 ಚಿನಮುಯನ್ ಅಟೈಯು ನ್ತೆಯ್ವ ಕ್ಯಲೈಪಲ ತಿರುನ್ತ ಓತಿ
 ಕ್ಯವನವಾಮ್ ಪುರವಿ ಯಾನೈ ತೇರ್ಪಟೈ ತ್ತೊಟೀಲ್ಕಳ್ ಕಹ್ಜು
 ಪ್ರವಮುಯನ್ ಅತುವುಮ್ ಪೇಟೇ ಎನವರುಮ್ ಪಣ್ಪಿನ್ ಮಿಕ್ಕಾನ್.
- 94. ಅಳವಿಲ್ತೊಲ್ ಕಲೈಕಳ್ ಮುಜ್ಜಿ ಅರುಮ್ಪೆ ಅಲ್ ತನ್ತೈ ಮಿಕ್ಕ ಉಳವುಕಿಟ್ ಕಾತಲ್ ಕೂರ ಓಙ್ಕಿಯ ಕುಣತ್ತಾಲ್ ನೀಟ ಇಳವರ ಚೆನ್ನು ನ್ರನ್ನು ಎಯ್ತ್ತುತಱ್ ಕಣೆಯ ನಾಕಿ ವಳರಿಳಮ್ ಪರಿತಿ ಪೋನ್ ಕು ವಾಲುನಾಳ್ ಒರುನಾಳ್ ಮೈನ್ತನ್.
- 95. ತಿಪ್ಕಳ್ ನೆಣ್ ಕವಿಕೈ ಮನ್ ನನ್ ತಿರುವಳರ್ ಕೋಯಿಲ್ ನಿನ್ ಟು ಮಪ್ಕುಲ್ ತೋರ್ಯ ಮಾಟವೀತಿ ಮನ್ ನಿನ ಪ್ರುಮರರ್ ಚೂಟ ಕ್ಕೊಪ್ಕಲರ್ ಮಾಲೈ ತಾರ್ಚನ್ತ ಕುಪ್ಕುಮ ಪ್ಯುಲವು ತೋರ್ಟಾನ್ ಪೊಪ್ಕುಯ ತಾನೈ ಚೂಟ ತ್ತೇರ್ ಮಿಚೈ ಪೊಲಿನ್ತು ಪೋನ್ತಾನ್.

34

- 96. ಸ್ತುತಿಸುವ ವಂದಿಗಳು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಸೂತಮಾಗಧರು ಒಂದು ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಬಿಳ ಬಳೆಗಳು ಕಳಚಿ ಕೆಳೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಪರಿಮಳದ ಜಡೆಮುಡಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಾರಿಯರು ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲು, ಮುರದ ಧ್ವನಿಯೊಡನೆ ಶಂಖನಿನಾದವೂ ಸೇರಲು, ಆ ಘೋಷವು ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿ ಬರುತ್ತಿರಲು, ವಿಜಯಿ ಗಳಾದ ಅರಸುಕುಮಾರರು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಾಗಿ ಆ ಮಾಡವೀದಿಯು (ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಬೀದಿಯು) ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.
 - 97. ಚತುರಂಗ ಬಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನುನೀತಿ ಚೋಳನ ನಿಶ್ಚಲವಾದ ಮನ ಸ್ಸನ್ನೂ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಶೋಧಿಸಲು ಬಂದಂತೆ, ಅಪೂರ್ವವಾದ ಹಿರಿಮೆ ಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಧರ್ಮದೇವತೆಯು, ಜನರಿಗೆ ತನ್ನ ರೂಪು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಆಗ ತಾನೇ ಜನನಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸುಂದರವಾದ ಒಂದು ಕರುವಿನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿತು. ಆ ಕರುವುಹಾರುತ್ತ, ಓಡುತ್ತ ಆ ಬೀದಿಗೆ ಬಂತು.
 - 98. ಸುಂದರವಾದ ಆ ಕರುವು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಓಡಿ ಚೆಂಬೊನ್ನಿನ ರಥದ ಚಕ್ರ ದಡಿಗೆ ಬಿದ್ದು ವೃತವಾಯಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಮನೋವೇದನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ತಾಯಿ ಹಸುವು ದಿಗ್ಭ್ರವೆಗೊಂಡೋಡುತ್ತ ಕರುಣಾಪೂರಿತವಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತ ದುಃಖಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮೈ ನಡುಗುತ್ತಿರಲು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

^{96.} ಪರಚುವ ನ್ಲಿಯರ್ಮನ್ ಚೂತರ್ ಮಾಕತರ್ ಒರುಪಾಲ್ ಪಾಜ್ಕರ್ ವಿರೈನಱು ಜ್ಯುಟಲಾರ್ ಚಿನ್ತುವರ್ ವೆಳ್ವಳೈ ಒರುಪಾಲ್ ಮಿಕ್ಕ ಮುರಚೊಟು ಚಜ್ಕವರ್ ಆರ್ಪ್ನ ಮುಟಜ್ಕೊಲಿ ಒರುಪಾಲ್ ವೆನ್ಱಿ ಅರಚಿಳ ಜ್ಯುಮರನ್ ಪೋತುಮ್ ಅಣಿಮಣಿ ಮಾಟ ವೀತಿ.

^{97.} ತನಿಸ್ಪೆರು ನ್ರರುವುಮ್ ತಾನೋ! ತಯಾಇಸ್ಱೀ ತ್ರಾನೈ ಮುನ್ನನ್ ಪನಿಸ್ಪಿಲ್ಚಿ ನ್ರೈಯಿನಿಲ್ ಉಣ್ಮೈ ಪ್ಪಾನ್ಮೈ ಚೋತಿತ್ತಾಲ್ ಎನ್ನ ಮನಿತ್ತರ್ತನ್ ವರವು ಕಾಣಾ ವಣ್ಣ ಮೋರ್ ವಣ್ಣ ಮ್ ನಲ್ಆನ್ ಫುನಿಆ್ಗಳ ಜ್ಯಾಸ್ ಆು ತುಳ್ಳಿ ಪ್ರೋನ್ತತ ಮ್ಮ ಆುಕಿ ನೂಟ್ಟೇ

^{98.} ಅಮ್ರುನಿ ಜ್ಞಾನಿನ್ ಕನ್ಅೋರ್ ಅಪಾಯತ್ತಿನ್ ಊಟು ಪೋಕಿ ಚ್ಚಿನ್ಪೊನಿನ್ ತೇರ್ಕ್ಕಾಲ್ ಮಾತು ವಿಚ್ಛಿಯಿನಾಲ್ ಚೆಲ್ಲ ಪ್ಪಟ್ಟೀ ಉಮ್ಪರಿನ್ ಅಟೈಯ ಕ್ಕಣ್ಟ ಜ್ಯುರುಕುತಾಯ್ ಅಲಮ ನ್ತೋಟಿ ನೆನ್ಪುಟುಮ್ ಅಲಜುಮ್ ಚೋರುಮ್ ಮೆಯ್ನನ್ನಟು ಕ್ಕುಜ್ಜು ವೀಲುಮ್.

- 99. ಗೋನಿನ ದುಃಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ವುನುಕುಮಾರನು 'ಈ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಪಾಯವು ಒದಗಿಬಿಟ್ಟಿತಲ್ಲವೇ' ಎಂದು ಮಾತು ತಡವಲು, ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ದುಃಖವು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅರಿವು ಕೆಟ್ಟು 'ಈ ಕರುವು ನನ್ನ ಜೀವನದ ಹಿರಿಮೆಯು ಇಂದು ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಇನ್ನೇನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ತೇರಿನಿಂದಿಳಿದು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.
- 100. ದುಃಖದಿಂದ ಕೂಗುವ ಆ ಗೋವನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಜೀವವು ನಿಂಡಿ ಯಲು ದುಃಖಪಡುವನು. ನೆಲದಲ್ಲಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕರುವನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಟ್ಟುಸಿಂಟ್ಟು ದುಃಖಸುವನು. 'ವಿಶಾಲವಾದ ಭೂಭಾಗವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ 'ಮನು' ಹೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅಪವಾದವು ಬರಲು ನಾನೊಬ್ಬನು ಹುಟ್ಟಿದಂತಾಯಿತು' ಎನ್ನುವನು.
- IOI. ತಿಳಿಯದೆ ತಂದುಕೊಂಡ ಈ ಪಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು, ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ ರಾದ ವಿಪ್ರರು ನಿಯಮಿಸಿದ ನೀತಿಯಂತೆ ನಡೆಯುವುದು ಧರ್ಮವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತೆಯೇ ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಮನುನೀತಿ ಚೋಳನು, ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯ ಹಿರುವಾಗಲೇ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಆ ಮನುಕುಮಾರನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ದುಃಖವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ವೇದಜ್ಞ ರಾದ ವಿಪ್ರರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು.
- 99. ಮಹ್ಹತು ಕಣ್ಟು ಮೈನ್ತನ್ 'ವನ್ತತಿ ಪ್ರಪಾಯಮ್' ಎನ್ಟು ಚೊಹ್ಹಟು ಮಾಹಿ ನೆಷ್ಟ್ ಲ್ ತುಯರುಟ ನ್ತಹಿಸಿದ ಟೀನ್ತು 'ಪ್ಹೆಮು ಪ್ರನ್ಹಾಮ್ ಇನ್ ಹಿನ್ ಉಣರ್ ವೆನುಮ್ ಪೆರುಮೈ ಮಾಳ ಚ್ಚಿತ್ ಎನ್ ಚೆಯ್ ಕೇನ್' ಎನ್ ಹು ತೇರಿನಿನ್ ಹೀಟಿನ್ತು ವೀಟ್ ನ್ತಾನ್.
- 100. ಅಲಱುಪೇರ್ ಆವೈ ನೋಕ್ಕಿ ಆರುಯಿರ್ ಪತೈತ್ತು ಚ್ಚೋರುಮ್ ನಿಲಮಿಚೈ ಕ್ಕನ್ಆೈ ನೋಕ್ಕಿ ನೆಟತುಯಿರ್ ತ್ತಿರಙ್ಕಿ ನೀಱ್ಕುಮ್ 'ಮಲರ್ ತಲೈ ಉಲಕ ಙ್ಕಾಕ್ಕುಮ್ ಮನುವೆನುಮ್ ಎನ್ಕೋ ಮಾನುಕ್ಕು ಉಲಕಿಲ್ಇ ಪ್ಪಟಿವ ನ್ತೆಯ್ತ ಪ್ಪಿಅನ್ತವಾ ಒರುವನ್' ಎನ್ಪಾನ್.
- IÓI. 'ವನ್ತಡ ಪ್ರಟೀಯೈ ಮಾಹ್ಜುಮ್ ವಕೈಯಿನೈ ಮಱೈನೂಲ್ ವಾಯ್ಮೆ ಅನ್ತಡರ್ ವಿತಿತ್ತ ಆಹ್ಜಾಲ್ ಆಹ್ಜುವ ತಱಮೇ ಆಕಿಲ್ ಎನ್ತೈಈ ತಱಿಯಾ ಮುನ್ನಮ್ ಇಯಹ್ಜುವನ್' ಎನ್ ಮಿ ಮೈನ್ತನ್ ಚಿನ್ತೈವೆ ನ್ತುಯರ ಸ್ತ್ರೀರ್ ಪ್ರಾನ್ ತಿರುಮಱೈ ಯವರ್ ಮುನ್ ಚಿನ್ ಱಾನ್.

- 102. ತನ್ನ ಸ್ರಾಣದಂತಿರುವ ಕರುವು ವೃತಿಹೊಂದಲು ಹಸುವು ಆ ದುಃಖ ವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾರುವಂತೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತ, ಶೋಕದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ, ಜೀವಕೋಟಗಳ ರಕ್ಷಕನಾದ, ಅಧಿಕಾರದಂಡವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವ ಮನುಜೋಳನ ಅರಮನೆಯ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟದ್ದ ಹೊನ್ನಿನ ಘಂಟಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಂಬಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿತು. ಆಗ—
- 103. ಅಪವಾದವು ಬರುವಂತೆ ಸೂಚಿಸುವ ವಾದ್ಯವಿಶೇಷದ ಧ್ವನಿಯೋ, ಪಾಪವೇ ರೂಪುಗೊಂಡು ಶಬ್ದಿಸುವ ನಿನಾದವೋ, ಮನುವೆಂಬ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಮಗನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಬರುವ ಯಮನ ವಾಹನವಾದ ಮಹಿಷದ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟದ ಘಂಟೆಯ ಶಬ್ದವೋ, ಎಂದು ಮೊದಲಾಗಿ ಕೇಳುವವರು ಅಚ್ಚರಿಪಡು ವಂತೆ ತನ್ನ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ಕೇಳದ ಘಂಟಾನಿನಾದವು ಹೊರಹೊಮ್ಮಿ ಮನುನೀತಿ ಚೋಳನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು.
 - 104. ಆ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಮನುನೀತಿ ಚೋಳನು ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಇಳಿದು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಲು, ಚಂದವಾದ ಧ್ವಜವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟರುವ ಬಾಗಿಲಿನ, ಕಾವಲುಗಾರರು, ಅರಸನ ಇದಿರು ಬಂದು, "ಇಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಹಸುವು ಬಂದು ನಿನ್ನ ಜಯಯುಕ್ತವಾದ ಆಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪದ ಬಾಗಿಲ್ಲಿ ತೂಗಿಸಿರುವ ವಿಚಾರಣಾ ಘಂಟೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
 - IO2. ತನ್ನುಯಿರ್ ಕ್ಕನ್ ಅು ವೀಯ ತ್ತಳರ್ ನ್ರ ಆ ತ್ತರಿಯಾ ತಾಕಿ ಮುನ್ನೆರು ಪ್ಪುಯಿರ್ತ್ತು ವಿಮ್ಮಿ ಮುಕತ್ತಿನಿಲ್ ಕಣ್ಣೀರ್ ವಾರ ಮನ್ನುಯಿರ್ ಕಾಕ್ಕು ಇ್ಟ್ವಿಜ್ಕೋಲ್ ಮನುವಿನ್ಪೊಟ್ ಕೋಯಿಲ್ ವಾಯಿಲ್ ಪೊನ್ನಣಿ ಮಣಿಯೈ ಚ್ಚೆನ್ ಅು ಕೋಟ್ಟಿನಾಲ್ ಫುಟೈತ್ತ ತನ್ ಆೇ.
 - 103. ಪೞೀಪ್ಪಱೈ ಮುೞಕ್ಕೋ ಆರ್ ಕ್ಕುವರ್ ಪಾವತ್ತಿನ್ ಒಲಿಯೋ ವೇನ್ತನ್ ವೞಿತ್ತಿರು ಮೈನ್ತನ್ ಆವಿ ಕೊಳವರುಮ್ ಮಱಲಿ ಊರ್ತಿ ಕ್ಕಟುತ್ತಣೆ ಮಣಿಯಿನ್ ಆರ್ ಪ್ಪೋ ಎನ್ನತ್ತನ್ ಕಟೈಮುನ್ ಕೇಳಾ ತ್ತೆ ಟಿತ್ತೆ ಟುಮ್ ಓಚೈ ಮನ್ ನನ್ ಚಿವಿಪ್ಪುಲಮ್ ಪುಕ್ಕ ಪೋತು.
 - 104. ಆಜ್ಕತು ಕೇಟ್ಟ ವೇನ್ತನ್ ಅರಿಯಣೈ ಇಟಿನ್ತು ಪೋನ್ತು ಪೂಜ್ಕೊಟಿ ವಾಯಿಲ್ ನಣ್ಣ ಕ್ಯಾವಲರ್ ಎತಿರೇ ಪೋಜ್ಞಿ 'ಈಜ್ಕಿತೋರ್ ಪಕವ ನ್ತೆಯ್ತಿ, ಇಱೈವ! ನೀನ್ ಕೊಜ್ಜ ವಾಯಿಲ್ ತೂಜ್ಕಿಯ ಮಣಿಯೈ ಕ್ಯೋಟ್ಟಾಲ್ ನುಳಕ್ಕಿಯ' ತೆನ್ ಜು ಚೊನ್ನಾರ್.

105. ಅರಸನು ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ದುಃಖಸುವ ಪಶುವನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಏನಿದಕ್ಕೆ ಆಪತ್ತು ಬಂತು?' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಸಹನೆಯಿಂದ ನೋಡಿದನು. ಆಗ ಮೊದಲು ನಡೆದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದ, ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರ ಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತನಾದ ಹಳೆಯ ನೀತಿಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಅನುಸರಿಸುವ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯು ಅರಸನಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವನು—

106. "ಅರಸನೇ, ನಿನ್ನ ಮಗನು ಮಣಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟರುವ ದೊಡ್ಡ ರಥವನ್ನು ಏರಿ, ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ತೇರುಗಳೂ ಸೇನೆಗಳೂ ತನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಿಬರಲು, ಆ ರಾಜ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕರು ರಥಚಕ್ರದ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತಿತು. ಅದರಿಂದ ದುಃಖಹೊಂದಿದ ಈ ತಾಯಿ ಹಸುವು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮಣಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿತು"

107. ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅರಸನು ಆ ಪಶುವಿನ ದುಃಖವನ್ನು ತಾನೂ ಅನುಭವಿಸಿ, ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ವಿಷವು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏರಿದಂತೆ ವುನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೇದನೆಗೊಂಡು, 'ಈ ಪಾಪಕೃತ್ಯವು ಹೀಗೆ ನಡೆದುಹೋಯಿತೇ? ಎಂದು ಕಷ್ಟಪಡುವನು. ಪಶುವಿನಲ್ಲಿ ಕನಿಕರದಿಂದ ದಯೆಯಿಂದ ಮನೋವ್ಯಾಕುಲತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವನು. 'ನನ್ನ ಆಳುವಿಕೆ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದು!' ಎನ್ನುವನು. 'ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೇನನ್ನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ನೆನೆದು ಏನೂ ತೋಚದವನಾಗಿ ದುಃಖಪಡುವನು.

^{105.} ವುನ್ನವನ್ ಅತನೈ ಕ್ಕೇಳಾ ವರುನ್ತಿಯ ಪಡುವೈ ನೋಕ್ಕಿ, 'ಎನ್ಇತಱ್ ಕುಹ್ಹ' ತೆನ್ಪಾನ್ ಅಮೈಚ್ಚರೈ ಇಕಟ್ನು ನೋಕ್ಕ, ಮುನ್ನು ನಿಕಟ್ನು ಎಲ್ಲಾಮ್ ಅಹಿನ್ತುಳಾನ್ ಮುತಿರ್ನ್ತ ಕೇಳ್ವಿ, ತ್ತೊನ್ನೆ ಅಪ್ಪಿನ್ ಪುತ್ತಿನ್ ಮನ್ನು ಪೊಟುತು ಚೊಲ್ವಾನ್.

^{106. &#}x27;ವಳವ! ನಿನ್ ಪುತಲ್ ವನ್ ಆಪ್ಕ್ರೀರ್ ಮಣಿನೆಟು ನ್ತ್ರೇರ್ಮೇಲ್ ಏಱಿ ಅಳವಿಲ್ ತೇರ್ ತ್ತಾನೈ ಚೂಟ ಅರಚುಲಾ ನ್ತ್ರೆರುವಿಲ್ ಪೋಜ್ಕ್ಯಾಲ್ ಇಳ್ಳೆಯಆನ್ ಕನ್ ಟು ತೇರ್ ಕ್ಯಾಲ್ ಇಟೈಪ್ಪುಕು ನ್ತಿ ಅನ್ತ ತಾಕ ತ್ತಳರ್ ಪುಱುಮ್ ಇತ್ತಾಯ್ ವನ್ತು ವಿಳೈತ್ತತಿ ತ್ತನ್ ಮೈ' ಎನ್ ಅಾನ್.

^{107.} ಅವ್ವುರೈ ಕೇಟ್ಟ ನೇನ್ತನ್ ಆವುದು ತುಯರಮ್ ಎಯ್ತಿ ವೆಪ್ಪಿಟ ನ್ತಲೈಕ್ಕೂ ಣ್ಬಾರ್ಜ್ ಪೋಲ್ ವೇತನೈ ಅಕತ್ತು ಮಿ'ಕ್ಕಿ ಜ್ಕಿಪ್ಪಿನೈ ವಿಳೈನ್ಡ ವಾ'ಡಿಸ್ ಅೀಟರುದುಮ್ ಇರಜ್ಕುಮ್ ಏಜ್ಕುಮ್ 'ಚೆಪ್ಪಿತೆನ್ ಚೆಜ್ಕೋಲ್!' ಎನ್ನುಮ್ ತೆರುಮರುಮ್ ತೆಳೆಯುಮ್ ತೇಲಾಸ್.

38

108. ಆತ್ಮವರ್ಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾದು, ವೈರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜೈಸಿ, ಧರ್ಮದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಅರಸಾಳ್ವಿಕೆಯು ಒಳ್ಳೆಯುದಾಗಿತ್ತು! ಎನ್ನುವನು. ಈ ಪಾಪವು ಹೇಗೆ ಪರಿಹಾರವಾದೀತು? ಎನ್ನುವನು. ತನ್ನ ಎಳೆಗರುವನ್ನು ಕಾಣದಿರುವ ಆ ಹಸುವಿನ ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡು ದುಃಖಸುವನು. ಹೀಗೆ ಅರಸನ ದುಃಖವು ವಿಶೇಷವಾಗಿತ್ತು.

109. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅರಸನ ದು:ಖವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕೆ ರಿಸಿ, "ನೀನು ದು:ಖಪಡುವುದು ಇದರ ಪರಿಹಾರವಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಗೋವಧೆಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ವೇದಪರಿಣತರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಂದ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ, ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಅರಳಿದ ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವುದು ನೀತಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

IIO. ಅರಸನು ಆ ಮಾತಿಗೆ, "ನೀವು ಹೀಗೆ ಪರಿಹಾರ ಹೇಳಿದರೂ ಅದು ತನ್ನ ಕರುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದುಃಖಸುವ ಪಶುವಿನ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗದು. ಆದುದ ರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಪುತ್ರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎನ್ನುವನು. "ನೀವೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ ಅಸತ್ಯವಾದ ಈ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ಸಮ್ಮತಿಸಿದರೆ ಧರ್ಮದೇವತೆಯು ದುಃಖಪಡುವಳು" ಎನ್ನುವನು.

^{108. &#}x27;ಮನ್ನುಯಿರ್ ಪುರನ್ತು ವೈಯಮ್ ಪೊತುಕ್ಕಟ ನ್ನ ಅತ್ತಿಲ್ ನೀಟುಮ್ ಎಸ್ನೆ ಹಿ ನೆಸ್ ಜಾಲ್' ಎನ್ನುಮ್ 'ಎನ್ ಚೆಯ್ತಾಲ್ ತೀರುಮ್' ಎನ್ನುಮ್ ತನ್ ನಿಳ ಜ್ಯನ್ ಜು ಕಾಣಾ ತ್ರಾಯ್ ಮುಕ ಜ್ಯಣ್ಟು ಚೋರುಮ್ ಅನ್ನಿಲೈ ಅರಚನ್ ಉಜ್ಜ ತುಯರಮ್ ಓರ್ ಅಳವಿ ಜ್ಞನ್ ಱಾಲ್.

^{109.} ಮನ್ಕಿರಿಕಳ್ ಅತುಕಣ್ಟು ಮನ್ ನವನೈ ಅಟವಣಣ್ಕಿ 'ಚ್ಚಿನ್ತೈತಳರ್ ನ್ತರುಳುವತು ಮಹ್ಹಿ'ತಟ್ಟು ತ್ತೀರ್ವನ್ ಅಾಲ್ ಕೊನ್ಡಲರ್ ತ್ತಾರ್ ಮೈನ್ತನೈ ಮುನ್ ಕೋವತೈ ಚೆಯ್ ತಾರ್ ಕ್ಯುಮ ಆೈ ಅನ್ತಣರ್ ಕಳ್ ವಿತಿತ್ತಮು ಆೈ ವಟ್ ನಿ ಅತ್ತರ್ ಅಡಿಮ್' ಎನ್ ಆಾರ್.

^{110. &#}x27;ವಟಕೈನ್ ಆು ನೀರ್ ಮೊಟ್ ನ್ತಾಲ್ ಮಹ್ಹಿತುತಾನ್ ವಲಿಪ್ಪಟ್ಟು ಕ್ಯುಟಕ್ಕೆ ನ್ ಟ್ಯೆ ಇಟನ್ತೆ ಲು ಜ್ಯೋವು ಟುನೋಯ್ ಮರುನ್ತಾನೋ? ಇಟಕ್ಕಿ ನ್ ಟೇನ್ ಮೈನ್ತನೈ ಎನ್ ಆಿಲ್ಲೀರು ಇ್ಟ್ರೊಲ್ಲಿಯ ಇ ಚ್ಚುಟಕ್ಕಿ ನ್ ಟುನ್ತಾರ್ ತರುಮನ್ತಾನ್ ಚಲಿಯಾತೋ?'

- III. "ರಾಜ್ಯದ ಆತ್ಮಕೋಟಗಳನ್ನು ಕಾಯುವಾಗ, ಆ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ವಿಘ್ನಗಳಾಗಿ ಶನ್ನಿಂದ, ತನ್ನ ಪರಿಜನಗಳಿಂದ, ವೈರಿಗಳಿಂದ, ಕಳ್ಳರಿಂದ, ಇತರ ಜೀವಿಗಳಿಂದ ಬರುವ ಐದು ಭಯಗಳನ್ನು ರಿವಾರಿಸಿ ಧರ್ಮವು ತಪ್ಪದಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವವನು ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಂರಕ್ಷಕನೆಂಬ ಹೆಸರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾಗುವನಲ್ಲವೆ?"
- 112. "ನನ್ನ ನುಗನು ಮಾಡಿದ ಈ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣವಧೆ ಇಲ್ಲದಿರುವ ಬೇರೆ ಪ್ರತಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಸಮ್ಮತಿಸಿ, ಬೇರೊಬ್ಬನು ಮಾಡಿದ ಕೊಲೆಪಾತಕಕ್ಕೆ ಆತನನ್ನು ನಾನು ವಧಿಸುವೆನು ಎಂದರೆ, ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಆಚರಣೆಗೆ ಬಂದು ಮನುವಿನಿಂದ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಾಸ್ತ್ರಧರ್ಮವು ಮನುಜೋಳರಾಜನಿಂದ ಕೆಟ್ಟುಹೋಯಿತು ಎಂಬ ವಾರ್ತೆಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗುವಂತೆ ನೀವು ಹೀಗೆ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಮಾಡು ತ್ತೀರಿ, ಇಂತು ಧರ್ಮವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡುವುದು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪದ್ಧತಿ" ಎಂದು ರಾಜನು ಹೇಳಿದನು.
- 113. ವುನುಚೋಳನು ಹೀಗೆ ವುಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅರಸನೆ ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಮಂತ್ರಿಗಳು "ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರವು ಹೇಳಿದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಯೂ ಪಶುಹತ್ಯೆಗಳು ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಆ ಕಾರಣ ವಾಗಿ ಮಗನನ್ನು ವಧಿಸುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ, ವೆದಗಳು ಹೇಳುವ ಧರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಬಂದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
- 111. 'ಮಾನಿಲಙ್ಕಾ ವಲನಾವಾನ್ ಮನ್ ನುಯಿರ್ಕಾ ಕ್ಯುಙ್ಕಾಲೈ ತ್ರಾನತನು ಕ್ಯಿಟೈಯೂ ಅು ತನ್ ನಾಲ್ ತನ್ ಪರಿಚನತ್ತಾಲ್ ಊನಮಿಕು ಪಕೈತ್ತಿ ಆತ್ತಾಲ್ ಕಳ್ ವರಾಲ್ ಉಯಿರ್ ತಮ್ಮಾಲ್ ಅನಪಯಮ್ ಐನ್ತುತ್ತೀರ್ ತ್ರ ಅಙ್ಕಾಸ್ಫಾನ್ ಅಲ್ಲನೋ ?'
- 112. 'ಎನ್ಮಗನ್ ಚೆಯ್ ಪಾತಕತ್ತು ಕೈರುನ್ತ್ರವಙ್ಕಳ್ ಚೆಯಇಚೈನ್ತೇ ಅನ್ ನಿಯನ್ ಓರ್ ಉಯಿರ್ ಕೊನ್ ಅಾಲ್ ಅವನೈ ಕ್ಕೊಲ್ ವೇನಾನಾಲ್ ತೊನ್ ಮನುನೂಲ್ ತೊಟೈ ಮನುವಾಲ್ ತುಟೈ ಪುಣ್ಟ ತೆನುಮ್ ವಾರ್ ತ್ರೈ ಮನ್ ನುಲಕಿಲ್ ಪೆ ಅಮೊ ಟೀನ್ತ್ರೀರ್! ಮನ್ತಿ ರಿಕೆಳ್! ವಟಕ್ಕೆ 'ನ್ ಆಾರ್ನ್.
- 113. ಎನ್ಱರಚನ್ ಇಕಟ್ ನ್ತುರೈಪ್ಪ ಎತಿರ್ನಿನ್ ಆ ಮತಿಅಮೈ ಚ್ಚರ್ 'ನಿನ್ ಆನೆಱಿ' ಉಲಕಿನ್ ಕಣ್ ಇತುಪೋಲ್ ಮುನ್ ನಿಕಟ್ ನ್ರತಾಲ್ ಪೊನ್ ಜುವಿತ್ತಲ್ ಮರಸನ್ ಜು ಮಱೈ ಮೊಟೀನ್ತ, ಅಱಮ್ಬು ರಿತಲ್ ತೊನ್ ಜುತೊಟು ನೆಱಿಯನ್ ಱೀ? ತೊಲ್ ನಿಲಙ್ಳಾ ವಲ!' ಎನ್ ಅಾರ್

- 114. ಹಾಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಧರ್ಮಜ್ಞ ನಾದ ಮನು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬಲಿಷ್ಠ ನಾದ ಚೋಳರಾಜನು "ಹೀಗೆ ನೀವು ಹೇಳಿದುದು ಹೋಷಯುಕ್ತವು" ಎಂದು ಬಾಡಿದ ತಾವರೆ ಹೂವಿನಂತೆ ಮುಖ ಬಾಡಿದವನಾಗಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳಿದನು.
- 115. "ನೀವು ಹೇಳುವ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತೋರುವ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಸತ್ಯದ ಗುಣವನ್ನು ನೀವು ಚಿಂತಿಸದೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಯಾವ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪಶುವಾದರೂ ಈ ರೀತಿ ತಾನು ಕರುವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಕಾರಣ ಅತಿಯಾದ ದುಃಖದಿಂದ ದೀರ್ಘಶ್ವಾಸವನ್ನು ಬಿಡುತ್ತ ಘಂಟೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿ ರೋದಿ ಸಿದೆಯೇ ಹೇಳರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.
- 116. "ಹಿಂದೆಯೇ ಇಂದ್ರ, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಸ್ತುತಿಸಿ ನವಿಸಲು ಕೈಲಾಸವಾಸಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ವಿಶೇಷ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಿಂದ ವೀದಿವಿಡಂಗನೆಂಬ ಖ್ಯಾತಿಯಿಂದ ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಜೀವಿಯೊಂದನ್ನು ಕೊಂದವನು ನನ್ನ ಮಗನೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೇ ಯುಕ್ತವು".
- 114. ಅವ್ವಣ್ಣ ಮ್ ತೊಟುತುರೈತ್ತ ಅಮೈಚ್ಚರ್ಕಳೈ ಮುಕಮ್ ನೋಕ್ಕಿ, ಮೆಯ್ವಣ್ಣ ನ್ ತೆರಿನ್ತುಣರ್ನ್ತ ಮನುವೆನ್ನುಮ್ ವಿಅಲ್ ವೇನ್ತನ್, 'ಇವ್ವಣ್ಣ ಮ್ ಪಟುತುರೈತ್ತೀರ್' ಎನ್ಆೆಯಿನ್ ಇಟೈತ್ತೋಯ್ನ್ತ, ಚಿಮ್ನಣ್ಣ ಕ್ರಮಲಮ್ ಪೋಲ್ ಮುಕಮ್ ಪುಲರ್ನ್ತು ಚಿಯಿರ್ತ್ತುರೈಸ್ಟಾನ್.
- 115. 'అవ్వుర్మియిలా వెరునేఱిశాళా అవృనిఱూళ అజనేఱియినా జేవ్వియులుణా మృత్తిరెవూనింగా జీన్తృజీయా కెంర్మే శ్రీనాఱింగా ఎవ్వులశీలా ఎన్ప్రేజ్ఞవూ ఇబ్పేజ్లి క్తామా ఇటరాలా వేవ్వుయిరాత్తు శ్రీకఱిమణి ఎఱిన్తువిలు న్తతు ?' విళమ్పింగా
- 116. 'ಪೋಜ್ಜಿ'ಚೈತ್ತು ಪ್ರುರನ್ತರನ್ ಮಾಲ್ ಅಯನ್ ಮುತಲೋರ್ ಪುಕಟ್ ನ್ರಿ ಆತ್ಬಿಇ್ಟ್, ವೀಜ್ಞಿ'ರುನ್ತ ಪೆರುಮಾನಾರ್ ಮೇವಿಯುಱೈ ತಿರುವಾರೂರ್, ತ್ರೋಜ್ಞ ಮುಟೈ ಉಯಿರ್ಕೊನ್ ಆಸಾನ್ ಆಸಲಿನಾಲ್ ತುಣಿಪೊರುಳ್ ತಾನ್, ಆಜ್ಞವುಮ ಜ್ಞವಱ್ಕೊಲ್ಲುಮ್ ಅತುವೇಯಾಮ್ ಎನನಿನೈಮಿನ್'.

- 117. ಚೋಳರಾಜನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ "ಈ ಪಾಸಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕರುವನ್ನು ಕೊಂದ ಮಗನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದೇ ಯುಕ್ತವಾದುದು. ಈ ಪಶುವು ಮನೋವೇದನೆಪಡುವುದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲಾಗದ ನಾನು ಕಷ್ಟಪಡುವ ಈ ಪಶುವಿನ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದುವುದೇ ಕರ್ತವ್ಯವು" ಎಂದು ಮೇಲಾದ ಧರ್ಮವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಭಯಪಟ್ಟು ಆ ಎಡೆಯಿಂದ ಹೊರಟರು.
- 118. ಚೋಳನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಿಸಿ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ 'ಇವನನ್ನು ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ರಥದ ಚಕ್ರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ' ಎನ್ನಲು ಆ ಮಂತ್ರಿಯು ಅಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಾನು ಮಾಡಲಾಗದಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿ ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅರಸನು ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಆ ಬೀದಿಯ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಬಂದನು.
- 119. ತನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅರಸಾಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರ ನಿದ್ದಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಣಿಸದೆ, ಧರ್ಮದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ನೀತಿ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಮಗನ ಎದೆಯನ್ನು ರಥದ ಚಕ್ರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಹಾಗಿರಿಸಿದನು. ಒಳ್ಳೆಯ ಆಳಿಕೆಯು ಹಿರಿದಾದುದೇ ಹೊರತು ನಿಂದಿತವಾದ ಆಳಿಕೆಯು ಮೇಲಾದುದಲ್ಲ.
- 117. ಎನಮೊಬಿನ್ತು ''ಮಹ್ಜಿ'ತನು ಕ್ಕಿ ನಿಯಿತುವೇ ಚೆಯಲ್ಇವ್ಆನ್ ಮನಮ್ಅಬಿಯು ನ್ತುಯರ್ಅಕ್ಷ್ಣ ಮಾಟ್ಟ್ರಾತೇನ್ ವರುನ್ತುಮ್ಇತು ತನತುಱುಪೇರ್ ಇಟರ್ಯಯಾನುಮ್ ತಾಙ್ಕುವತೇ ಕರುಮಮ್'' ಎನ ಅನಕನ್ ಅರುಮ್ ಪೊರುಳ್ ತುಣಿನ್ತಾನ್ ಅಮೈಚ್ಚುರುಮ್ ಅಞ್ಚಾನರ್ ಆಕನ್ಆಾರ್.
- II8. ಮನ್ನವನ್ತನ್ ಮೈನ್ತನೈಅಙ್ ಕಟ್ಟಿತ್ತೊರುಮನ್ ತಿರಿತನ್ನೈ "ಮುನ್ನಿನವನೈ ಅವ್ವೀತಿ ಮುರಣ್ತೇರ್ಕ್ಕಾಲ್ ಊರ್ಕ" ಎನ ಅನ್ನವನುಮ್ ಅತುಚೆಯ್ಯಾ ತಕನ್ ಜುತನ್ ಆ ರುಯಿರ್ತು ಅಪ್ಪ ತ್ತನ್ ನುಟೈಯ ಕುಲಮಕನೈ ತ್ತಾನ್ ಕೊಣ್ಟು ಮುಂಕಣೈನ್ತಾನ್.
- 119. ಒರುಮೈನ್ತನ್ ತನ್ ಕುಲತ್ತು ಕ್ಯುಳ್ಳಾನ್ಎನ್ ಪತುಮ್ಉಣರಾನ್ ತರುಮಮ್ ತನ್ ವೞಿಚ್ಚಿಲ್ ಕೈ ಕಟನೆನ್ ಆು ತನ್ ಮೈನ್ತನ್ ಮರುಮಮ್ ತನ್ ತೇರಾಟಿ ಉಱ ಊರ್ ನ್ತಾನ್ ಮನುವೇನ್ತ್ರನ್ ಅರುಮನ್ತ ಅರಚಾಟ್ಟ ಅರಿತೋ? ಮ ಜ್ಞಾತಿಳಿತೋತಾನ್!

- I20. ಜೀವಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೃಪೆಯನ್ನು ತೋರುವ ಚೋಳರಾಜನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಮನಕರಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದರು. ದೇವತೆಗಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡು ಹೊಮಳೆಗರೆದರು. ಆ ಅರಸನ ಕಣ್ಣಿ ದಿರೇ ಧರ್ಮವೃಷಭದ ಮೇಲೇರಿ ವೀದಿವಿಡಂಗ ನಾದ ಶ್ರೀತ್ಯಾಗೇಶ ಪರಮಾತ್ಮನು ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟನು.
- 121. ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಬಾಲಚಂದ್ರನಿಂದ, ವಿಷಮನೇತ್ರವುಳ್ಳ ಹೆಣೆ ಯಿಂದ, 'ಎಡಭಾಗವನ್ನ ಲಂಕರಿಸಿದ ಉಮಾದೇವಿಯಿಂದ, ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೆರೆದು ನಿಂತ ಭೂತಗಣಗಳಿಂದ—ಈ ರೀತಿಯ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿವನನ್ನು ಅರಸನು ತನ್ನಿದಿರು ಕಂಡು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲು ವೃಷಭಾರೂಢನಾದ ಶಿವನು ಬಲಿಷ್ಠ ನಾದ ಆ ಚೋಳ ರಾಜನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.
- 122. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ತುಬಿದ್ದ ಕರುವೂ, ಅರಸನ ಹಿರಿಮೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನಾದ ರಾಜಕುಮಾರನೂ, ಮಂತ್ರಿಯೂ ಒಡನೆಯೇ ಎದ್ದರು. ಆಗ ಅರಸನು ಪಟ್ಟ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆದಿಯಾದ ಶಿವನೇ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು ಅದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಪುರುಷಾರ್ಥವೇ ಇಲ್ಲ.
- 120. ತಣ್ಣ ಳವೆಣ್ ಕುಟೈವೇನ್ತನ್ ಚೆಯಲ್ ಕಣ್ಟು ತರಿಯಾತು ಮಣ್ಣ ವರ್ ಕಣ್ ಮಟೈಪೊಟಿನ್ತಾರ್ ವಾನವರ್ ಪೂ ಮಟೈ ಟೊರಿನ್ತಾರ್ ಅಣ್ಣ ಲವನ್ ಕಣ್ಣೆ ತಿರೇ ಅಣಿವೀತಿ ಮಟವಿಟೈಮೇಲ್ ವಿಣ್ಣ ವರ್ ಕಳ್ ತೊಟಿನಿನ್ ಜಾನ್ ವೀತಿವಿಟಿಬ್ಬ ಪ್ಪೆರುಮಾನ್.
- 121. ಚಟೈ ಮರುಷ್ಕಿಲ್ ಇಳಮ್ ಪಿಱೈ ಯುನ್ ತನಿವಿಟಿಕ್ಕುನ್ ತಿರುನುತಲುಮ್ ಇಟವುರುಷ್ಕಿಲ್ ಉಮೈಯಾಳುಮ್ ಎಮ್ಮರುಷ್ಕುಮ್ ಪೂತಕಣಮ್ ಪುಟೈ ನೆರುಷ್ಕುಮ್ ಪೆರುಮೈಯುಮ್ ಮುನ್ ಕಣ್ಬರಚನ್ ಪೋಹ್ಜಿಚೈಪ್ಪ ವಿಟೈ ಮರುವುಮ್ ಪೆರುಮಾನುಮ್ ವಿಱಲ್ ವೇನ್ತ ಆಶ್ ಕರುಳ್ ಕೊಟುತ್ತಾನ್.
- 122. ಅನ್ ನಿಲೈಯೇ ಉಯಿರ್ ಪಿರಿನ್ತ ಆನ್ ಕನ್ ಅುಮ್ ಅವ್ವರಚನ್ ಮನ್ ನುರಿಮೈ ತ್ತ್ವ ನಿಕನ್ ಅುಮ್ ಮನ್ತ್ರಿರಿಯುಮ್ ಉಟನ್ ಎೞಲುಮ್ ಇನ್ ನಪರಿ ಚಾನಾನ್ ಎನ್ ಱಅ್ಗಿನ್ತಿಲನ್ ವೇ ನ್ತ್ರನುಮ್ ಯಾರ್ ಕ್ಯುಮ್ ಮುನ್ ನವನೇ ಮುನ್ ನಿನ್ ಅರಾಲ್ ಮುಟಿಯಾತ ಪೊರುಳುಳತೋ.

^{1.} ವೀದಿ ವಿಡಂಗ = ತಿರುವಾರೂರು ದೇವಾಲಯವಲ್ಲಿರುವ ಉತ್ಸವಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ.

- 123. ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ನಮಿಸಿದ ಮಗನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಚೋಳರಾಜನು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ನೀಗಿದನು. ಹಸುವಿನ ಮೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಸಂದ ಹಾಲನ್ನು ಕರುವು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಣ್ಣಲು, ಮಿಕ್ಕ ಹಾಲಿನಿಂದ ಭೂಮಿಯು ನೆನೆಯಲು ಆ ಪಶುವು ತನ್ನ ದುಃಖದಿಂದ ಪಾರಾಯಿತು.
- 124. ಸುವರ್ಣಮಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಗೋಡೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ತಿರುವಾ ರೂರಿನ ಸುಂದರವಾದ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವನು ಜಯಯುಕ್ತನಾದ ಚೋಳನಿಗೆ ಬೀದಿ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಮರೆಯಾದ ಹಿರಿಯ ಕೃಪೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದು ಶಿವನು ತನ್ನ ಶರಣರಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ದಯೆಯನ್ನು ಏಳು ಲೋಕವೂ ಸ್ತುತಿಸುವುದು.
- 125. ಹೀಗೆ ಧರ್ಮದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅಗಣಿತ ಶರಣರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ, ಶಿವನು ನೆಲೆಯಾಗಿರುವ ತಿರುವಾರೂರಿನ ಮಹಿಮೆಯು ಹೇಳಲಳವಲ್ಲ. ಆ ತಿರುನಗರಕ್ಕೆ ಶಿವನ ದೇವಾಲಯವು ಹೈದಯ ಕಮಲಕ್ಕೆ ಸಮವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.
- 123. ಅಟಪಣಿನ್ತ ತಿರುವುಕನೈ ಆಕಮುಜ ಎಟುತ್ತಣೈತ್ತು ನೆಟಿತುಮಕಿೞ್ ನ್ತರುನ್ತುಯರಮ್ ನೀಙ್ಕಿನಾನ್ ನಿಲವೇನ್ತ್ರನ್ ಮಟಿಚುರನ್ತು ಪೊೞಿತೀಮ್ಪ್ರಾಲ್ ವರುಙ್ಕನ್ ಜು ಮಕಿೞ್ ನ್ತುಣ್ಟು ಪಟನೆನೈಯ ವರುಮ್ಪಚುವುಮ್ ಪರುವರಲ್ ನೀ ಙ್ಕಿಯತನ್ ಜೀ.
- 124. ಪೊನ್ತಯಜ್ಕು ಮತಿಲಾರೂರ್ ಪ್ರುಜ್ಕ್ಯೊಯಿಲ್ ಅಮರ್ನ್ತ್ರಪಿರಾನ್ ವೆನ್ಱಿಮತು ವೇನ್ತ್ರನುಕ್ಕು ವೀತಿಯಿಲೇ ಅರುಳ್ಕೊಟುತ್ತು ಚ್ಚೆನ್ಆರುಳುಮ್ ಪೆರುಜ್ಕರುಣೈ ತ್ತಿಱಜ್ ಕಣ್ಟು ತನ್ಅಟಿಯಾರ್ಕ್ಕು ಎನ್ಆುಮ್ಎಳಿ ವರುಮ್ ಪೆರುಮೈ ಏಟುಲಕುಮ್ ಎಟುತ್ತೇತ್ತುಮ್.
- 125. ಇನೈ ಯವಕೈ ಅಜನೆ ಜಿಂದಿ ಬಾಗ್ಡೆ ರನ್ತೋರ್ ಕ್ಯರುಳ್ ಪುರಿನ್ತು ಮುನೈ ವರವರ್ ಮಕಿಟ್ ನ್ರರುಳ ಪ್ಪೆ ಜ್ಜಾಟೈಯ ಮೂತೂರ್ ಮೇಲ್ ಪುನೈ ಯುವಸ್ ಉರೈ ನಮ್ಮ ಳವಿಲ್ ಪುಕಲಲಾ ನ್ರಕೈ ಮೈ ಯತೋ? ಅನೈ ಯತನು ಕ್ಯಕಮಲರಾವಸ್ ಅಜವನಾರ್ ಪೂಜ್ಕೋಯಿಲ್.

44

ಭಕ್ತಕೂಟದ ಹಿರಿಮೆ

- 126. ಭೂತನಾಯಕರಾಗಿಯೂ, ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವವರಾಗಿಯೂ, ಆದಿ ದೇವರಾಗಿಯೂ ಉಳ್ಳ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಶಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ತೋರಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ 'ಪೂಂಗೋಯಿಲ್' (ಪವಿತ್ರವಾದ ದೇಗುಲ) ಎಂಬ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಾಂತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕಾರದ (ಮದಿಲಿನ) ಶ್ರೀದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಸಮಾಪವಾಗಿ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ದೇವಾಚಿರಿಯನ್ ಮಂಟಪ.
- 127. ತಾವರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೂ, ಇಂದ್ರನೂ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನು ತನ್ನ ನಕ್ಷಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ರಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಷ್ಣು ವೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳೂ, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ತುಂಬಿ ಸ್ತುತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶನಿರುವಂಥಾದ್ದು ದೇವಾಚಿರಿಯನ್ ಎನ್ನುವ ದಿವ್ಯಮಂಟಪವು.
- 128. ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ದುಃಖವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಉಪಕಾರಿಗಳಾದ ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಸೇರಿದ ಭಕ್ತರ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಪೂಸಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಭೂತಿಯ ಬಿಳಿಯ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದಲೂ, ಆ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯಿಂದಲೂ, ಜೀವಿ ಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸತಕ್ಕುದಾಗಿ, ಅವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಬರುವ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಉಲಿಯು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹಬ್ಬುವುದರಿಂದಲೂ, ವಿಶಾಲವಾದ ಅನೇಕ ಪಾಲಕಡಲುಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿದಂತೆ ಇರುವುದು ಆ ದಿವೃಮಂಟಪ.

ತಿರುಕ್ಕೂಟ್ಟ ಚ್ಚಿರಪ್ಪು

- 126. ಪೂತ ನಾಯಕರ್ ಫುಜ್ಞೀಟ ಜ್ಯೊಣ್ಟವರ್ ಆತಿ ತೇವರ್ ಅಮರ್ನ್ತ್ರಪೂಜ್ ಕೋಯಿಲಿಱ್ ಹೋತಿ ಮಾಮಣಿ ನೀಳ್ಚುಟರ್ ಮುನ್ಱಿಲ್ಚೂಟ್ ಮೂತೆ ಯಿಲ್ತಾರು ವಾಯಿಲ್ಮಾನ್ ನಾಯತು.
- 127. ಪೂವಾರ್ ತಿಚೈಮುಕನ್ ಇನ್ತಿರನ್ ಪೂಮಿಚೈ ಮಾವಾಟ್ ಅಕಲತ್ತು ಮಾಲ್ಮಮುತಲ್ ವಾನವರ್ ಓವಾ ತೇವರುಮ್ ನಿಜೈನ್ತು ಆೈ ನ್ತುಳ್ಳತು ತೇವಾ ಚಿರಿಯನ್ ಎನುತ್ತಿರು ಕ್ಕಾವನಮ್.
- 128. ಅರನ್ತೈ ತೀರ್ಕ್ಯುವರ್ ಅಟಿಯವರ್ ಮೇನಿಮೇಲ್ ನಿರನ್ತ ನೀಜ್ಞಾಗಿಳಿ ಯಾಲ್ ನಿಱೈ ತೂಯ್ ಮೈಯಾಲ್ ಪುರನ್ತ ಅಞ್ಚ್ಚಟು ತ್ತೋಚೈ ಪೊಲಿತಲಾಲ್ ಪರನ್ತ ಆಯಿರಮ್ ಪಾಱ್ಯಟಲ್ ಪೋಲ್ವತು.

^{1.} ದೇವಾಚಿರಿಯನ್ = ದೇವಾಶ್ರಯ.

129. ಅಖಿಲಕಾರಣರಾದ (ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ) ಶಿವಪರ ಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಪಾದಗಳನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಮಿಸುವವರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಭಕ್ತರೇ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಆಳುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವರು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಖಿಲ ಲೋಕಗಳಲ್ಲುಳ್ಳವರೂ ಅವರ ಆಳಿಕೆಗೊಳಗಾಗಿ ನಮಿಸಲು, ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರುವರು. ಆದುದರಿಂದ ಆ ದೇವಾಚಿರಿಯ ಸ್ಥಳವು ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿಸಿ ದಂತಿದೆ.

130. ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಭಕ್ತರು ಲೋಕಪಿತನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ ನಿಂದ ಹಿಂದೆಯೇ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರು. ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಮೈಯಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚವೂ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕಂಪನವೂ ಇರುವಂತಹೆ ಮನಸ್ವಭಾವ ವುಳ್ಳವರು. ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವವರು. ಈ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರು ಅಗಣಿತರಾದ ಭಕ್ತರು

131. ದೋಷರಹಿತವಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ತಮ್ಮ ಮೈಮೇಲೆ ಪೂಸಿದ ವಿಭೂತಿಯ ಪವಿತ್ರತೆಯಂತೆಯೇ ಒಳಗೂ ಪರಿಶುದ್ಧರಾಗಿರುವವರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಯಾವ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳಿಸುವರು. ಆದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟೆಂದು ಮಾತಿನಿಂದ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಹಿರಿಮೆಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವವರು.

- 129. ಅಕಿಲ ಕಾರಣರ್ ತಾಳ್ಪಣಿ ವಾರ್ಕಳ್ತಾಮ್ ಅಕಿಲ ಲೋಕಮುಮ್ ಆಳಱ್ ಕುರಿಯರ್ಎನ್ ಟು ಅಕಿಲ ಲೋಕತ್ತು ಳಾರ್ಕಳ್ ಅಟೈತಲಿನ್ ಅಕಿಲ ಲೋಕಮುಮ್ ಪೋಲ್ವ ತತನಿಟೈ.
- 130. ಅತ್ತರ್ ವೇಣ್ಟಿಮುನ್ ಆಣ್ಟವರ್ ಅನ್ಪನಾಲ್ ಮೆಯ್ತ್ತ ಟೈನ್ತು ವಿತಿರ್ಪ್ಪುಟು ಚಿನ್ತೈಯಾರ್ ಕೈತ್ತಿ ರುತ್ತೊಣ್ಟು ಚೆಯ್ಕಟ ಪ್ಟಾಟ್ಟಿನಾರ್ ಇತ್ತಿ ಅತ್ತವರ್ ಅನ್ ಅಿಯುಮ್ ಎಣ್ಣೆ ಲಾರ್.
- 131. ಮಾಚಿ ಲಾತ ಮಣಿತಿಕಲ್ ಮೇನಿಮೇಲ್ ಪೂಚು ನೀಡುಪೋಲ್ ಉಳ್ಳುಮ್ ಪುನಿತರ್ಕಳ್ ತೇಚಿ ನಾಲ್ಎ ತ್ತಿಚೈಯುಮ್ ವಿಳಕ್ಕಿನಾರ್ ಪೇಚ ಒಣ್ಣಾ ಪ್ರೆರುಮೈ ಪಿಡಿಙ್ಕೆನಾರ್.

46

132. ಪರಮಾತ್ಮನ ಅಜ್ಞೆಯಂತೆಯೇ ನೆಲೆಗೊಂಡ, ಪಂಚಮಹಾಭೂತಗಳು ತಮ್ಮ ನೆಲೆಯಿಂದ ಕದಲಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ (ತಮ್ಮ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ) ಉಮಾದೇವಿಯವರನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಮಲರಂತಿರುವ ಪಾದಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮರೆಯದವರು. ಹಿರಿಯರಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರೇಮ ದಿಂದ ಮೊಳೆತ ಭಕ್ತಿಯ ದಾರಿಯಿಂದ ವಿಚಲಿತರಾಗದವರು. ದೋಷರಹಿತವಾದ ಗುಣ ರಾಶಿಯಂತಿರುವವರು.

133. ನ್ಯೂನಾಧಿಕಗಳು ಇಲ್ಲದ ನೆಲೆಯ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನುಳ್ಳವರು. ಮಣ್ಣಿನ ಓಡನ್ನೂ ಚೆಂಬೊನ್ನನ್ನೂ ಒಂದಾಗಿಯೇ ಎಣಿಸುವವರು. ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಜನ್ಮ ವೊಂದನ್ನಲ್ಲದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಆಸೆಯನ್ನಿಡದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವರು.

134. ಇಲ್ಲಿಯ ಭಕ್ತರು ಹಾರವಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಾಲೆ ಯನ್ನು. ಉಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಕಂಥೆಯನ್ನು. ತಾವು ಮಾಡುವ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡಿರುವುದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೈಂಕರ್ಯವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಉಳ್ಳವರು. ಯಾವೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಕುಂದಿಲ್ಲದವರು. ಇವರ ವೀರವನ್ನು ಇಷ್ಟೆಂದು ಅಳತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ?

^{132.} ಪೂತಮ್ ಐನ್ತುಮ್ ನಿಲೈಯಿಱ್ ಕಲಙ್ಕಿನುಮ್ ಮಾತೊರ್ ಪಾಕರ್ ಮಲರ್ತ್ತಾಳ್ ಮಱಪ್ಪಿಲಾರ್ ಓತು ಕಾತಲ್ ಉಱೈಪ್ಪಿನ್ ನೆಱಾನಿಸ್ಱಾರ್ ಕೋತಿ ಲಾತ ಕುಣಪ್ಪೆರುಙ್ ಕುನ್ಆನಾರ್.

^{133.} ಕೇಟುಮ್ ಆಕ್ಕಮುಮ್ ಕೆಟ್ಟ ತಿರುವಿನಾರ್ ಓಟುಞ್ ಚೆಮ್ಪೊನುಮ್ ಒಕ್ಕವೇ ನೋಕ್ಕುವಾರ್ ಕೂಟುಮ್ ಅನ್ಪಾನಿಲ್ ಕುಮ್ಪಿಟ ಲೇಅನ್ ಜಿ ವೀಟುಮ್ ವೇಣ್ಟಾ ವಿಜವಿನ್ ವಿಳಙ್ಕಿನಾರ್.

^{134.} ಆರಜ್ ಕಣ್ಟೆಕೈ ಆಟೈಯುಜ್ ಕನ್ತೈಯೇ ಪಾರಮ್ ಈಚನ್ ಪಡೆಅಲ ತೊನ್ಱೀಲಾರ್ ಈರ ಅನ್ಪನಿರ್ ಯಾತುಜ್ ಕುಱೈವಿಲಾರ್ ವೀರಮ್ ಎನ್ನಾಲ್ ವಿಳಮ್ಪುನ್ ತಕೈಯತೋ?

135. ವೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸ್ವಭಾವಗಳಲ್ಲದೆ, ತಾವು ಬಯಸಿದ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನುಳ್ಳ ವರು. ಕಂಡವರೂ, ಕೇಳಿದವರೂ ಆಶಿಸತಕ್ಕ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸುಸ್ವಭಾವಗಳಿಂದ ಶೋಭಿ ಸುವವರು. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ವಭಾವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ, ತಾಂಡವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರು. ಆದುದರಿಂದ ವಿಶೇಷವಾದ ಕೀರ್ತಿವಂತರು ಈ ಕೂಟದಲ್ಲಿರುವವರು. ಇವರ ಕೈಂಕರ್ಯದ ವಿಧಗಳನ್ನು ಈ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿ ಬದುಕುವೆನು.

136. ಈ ಮಹಾತಪಸಿಗಳ ದಿವ್ಯ ಕೂಟವನ್ನು ನಮ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗದ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ಆಲಾಲ ಸುಂದರರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸುಂದರ ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟ ತ್ತೊಗೈ ಎಂಬ ತಮಿಳು ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಹಾಡಿದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳ ಹೋಗುವೆವು.

ತಿರುತ್ತಾಳ್ಕೊಂಡ ಪುರಾಣಂ

(ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಶಿವನು ತಡೆದು ಅವರನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಸ್ವಾಮಿಯ ಪುರಾಣವು)

137. ಗಂಗೆ, ಚಂದ್ರ, ಹಾವು, ಕರ್ಣಿಕಾರ ಪುಷ್ಪ – ಇವುಗಳನ್ನು ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಶಿವನು ಓಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತನಗೆ ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂಬಿಯಾ ರೂರನ ನಾಡು ಯಾವುದು ಎಂದರೆ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ಚಂದ್ರನಂತಹ ಮುಖಗಳ ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಗಳೆಂಬ ಮಿಾನುಗಳು ಕಿವಿಗಳವರೆಗೆ ಹರಡಿರುವ ತಿರುಮುನೈಪಾಡಿ ಎಂಬ ನಾಡು.

ತಟುತ್ತಾಟ್ ಕೊಣ್ಣ ಪುರಾಣಮ್

137. ಕಣ್ಕೈಯುಮ್ ಮತಿಯುಮ್ ಪಾಮ್ಪುಮ್ ಕಟುಕ್ಕೈಯುಮ್ ಮುಟಿಮೇಲ್ ವೈತ್ತ ಅಜ್ಕಣರ್ ಓಲೈ ಕಾಟ್ಟ ಆಣ್ಟವರ್ ತಮಕ್ಕು ನಾಟು ಮಣ್ಕೈಯರ್ ವತನ ಚೀತ ಮತಿಇರು ಮರುಜ್ಕುಮ್ ಓಟ ಕ್ಷೆಜ್ಕಿಯಲ್ ಕುಣೈಕಳ್ ನಾಟುಮ್ ತಿರುಮುನೈ ಪ್ಯಾಟಿ ನಾಟು.

^{135.} వేఁణ్కు మాఱు నిరుప్పుఱుమూ వేఁటేత్త్తరా తాణ్క వెబ్పిరు మానాతని త్త్తేణ్కరాళళా నిఁణ్క తేంల్పుళ టాంరాతమా నిల్బిమ్బేయ్బీ ఈణ్కు వాటాత్తుకానా ఎనానటినా తేఁత్తుకానా.

^{136.} ಇನ್ತ ಮಾತವರ್ ಕೂಟ್ಟತ್ತೈ ಎಮ್ಪಿರಾನ್ ಅನ್ತಮ್ ಇಲ್ ಪುಕಟ್ ಆಲಾಲ ಚುನ್ತರನ್ ಚುನ್ತ ರತ್ತಿರು ತ್ತೊಣ್ಟ ತ್ತೊಕೈತ್ತವಿಂಟ್ ವನ್ತು ಪಾಟಿಯ ವಣ್ಣಮ್ ಉರೈಚೆಯ್ವಾಮ್.

- 138. ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧವಾದ ತಿರುಮುನೈಪಾಡಿ ಎಂಬ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವೇದದಲ್ಲಿ ಸಾರವಾದ ಶಿವಸಮಯವು ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು, ಶಿವನ ದಯೆಯಿಂದ ಆಲಾಲ ಸುಂದರನು ಅವತರಿಸಿದ, ಮೇಲಾದ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಊರು ಯಾವುದೆಂದರೆ ನೀತಿ ತಪ್ಪದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ತಿರುನಾವಲೂರೆಂಬ ಊರು.
- 139. ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲುಳ್ಳ ಶಿವನಿಗೆ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಸೇವೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಆದಿಶೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದಲ್ಲಿ ಉದಿಸಿದ, ಮೇಲ್ ಶಡೆಯನಾರ್ ಎನ್ನುವ ಶಿವಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ, ತಪ್ಪಿಲ್ಲದ ಪತಿವ್ರತಾಧರ್ಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದ ಪತ್ನಿಯಾದ ಇಶೈಜ್ಞಾನಿಯ ಉದರದಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಕೆಟ್ಟ ನಡೆವಳಿಕೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಲೋಕವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಜನಿಸಿದನು.
- 140. ಶಿವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ತಪೋಕಾರಣವಾಗಿ ಮೇಲ್ಮಿಹೊಂದಿದ ಹಿರಿಯರು ಒಂದುಗೂಡಿ ಆ ಮಗುವಿಗೆ ನಂಬಿಯಾರೂರನು ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನಿಟ್ಟರು. ಆ ಮಗುವು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಂಚಾಯುಧ, ಕಡಗ, ಆಭರಣಗಳನ್ನು, ಎದೆ, ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ, ಚಂದವಾದ ನೆತ್ತಿಬಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ, ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಉಡುದಾರವು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ರಥವನ್ನು ಉರುಳಿಸುತ್ತಾ ಆಡುವ ಒಂದು ದಿವಸದಲ್ಲಿ

^{138.} ಪೆರುಕಿಯ ನಲತ್ತಾಲ್ ಮಿಕ್ಕ ಪೆರುನ್ತಿರು ನಾಟು ತನ್ನಲ್ ಅರುವುಱೈ ಚ್ಚೈವರ್ಮ ಓಜ್ಕ ಅರುಳಿನಾಲ್ ಅವತ ರಿತ್ತ ಮರುವಿಯ ತವತ್ತಾಲ್ ಮಿಕ್ಕ ವಳವ್ಪುತಿ, ವಾಯ್ಮೈ ಕುನ್ಅಾ ತಿರುವುಱೈ ನೀಟುಮ್ ತಿರುನಾವ ಲೂರಾಮ್ ಅನ್ಆೇ.

^{139.} ಮಾತೊರು ಸಾಕ ನಾರ್ಕ್ಕು ನಟ್ಟು ಅಟಮೈ ಚೆಯ್ಯುಮ್ ನೇತಿಯರ್ ಕುಲತ್ತುಳ್ ತೋನ್ ಆಿ ಮೇಮ್ಪುಟು ಚಟೈಯನಾರುಕ್ಕು ಏತಮಿಲ್ ಕೆಆ್ಪುನ್ ವಾರ್ಟ್ಕೈ ಮನೈಇಚೈ ಇತಾನಿ ಯಾರ್ ಸಾಲ್ ತೀತಕನ್ ಆುಲಕಮ್ ಉಯ್ಯ ತ್ತಿರುಅವ ತಾರಮ್ ಚೆಯ್ತಾರ್.

^{140.} కప్పురాన్ అరుళ నాలో కవక్తినాలో మిక్కూర్ ప్యేజ్ఞుమో, నప్పియా రూరర్ ఎనోఱి నామముహ్ జాజ్ఞి మిక్క, ఐమ్పట్టి జేకజ్క్టి జాక్తి అణిమణి కృట్టి జాక్తి, జ్జిమ్బేన్ నాణ్ అర్బియిలో మిన్న కేరుపిలోకేర్ అరుట్బునాళలో.

- 141. ನರಸಿಂಗಮುನೈಯರೆಂಬ ಆ ನಾಡಿನ ಅರಸನು, ಈ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹುವಾದ ಆಶೆಯಿಂದ ತಂದೆಯಾದ ಶಡೆಯನಾರನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇರುವ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ನಂಬಿಯಾರೂರನನ್ನು ತನಗೆ ಮಗನನ್ನಾಗಿ ಪಡೆದು ಕೊಂಡನು.
- 142. ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ನರಸಿಂಗಮುನೈಯರ ಅಭಿಮಾನದ ಮಗನಾಗಿ, ಆ ವಂಶದ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಪಾಲಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಉಪನಯನ ಸಂಸ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಮಂಗಲವಾದ ಅಲಂಕಾರದಿಂದ ವೇದವಿಧಿಯಂತೆ ಉಪವೀತವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅನಂತರ ಬಹುವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ವೈಭವದಿಂದ ಬೆಳೆದು ನಂಬಿಯಾರೂ ರನು ಮದುನೆ ಕಾಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.
- 143. ತಂದೆಯಾದ ಜಡೆಯ ನಾಯನಾರನು ತನ್ನ ಅಸಮ ಪುತ್ರನಿಗೆ, ಆದಿಶೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಲದಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಮೇಲಾದ ಗೋತ್ರಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಶಡಂಕವಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯನಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮ್ರೆಗೆ ಸಮಳಾದ ಅವನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಕೇಳಲು ವಿಪ್ರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.
- 141. ನರಚಿಜ್ಕು ಮುನೈಯರ್ ಎನ್ನುವರ್ ನಾಟುವಾಟ್ ಅರಚರ್ ಕಣ್ಟು ಪರವರು ಜ್ಕ್ಯಾತಲ್ ಕೂರ ಪ್ಪಯನ್ತವರ್ ತಮ್ಪಾಲ್ ಚೆನ್ ಜು ವಿರವಿಯ ನಣ್ಪೆ ನಾಲೇ ವೇಣ್ಟಿನರ್ ಪ್ಹುು ತ್ತಜ್ಕಳ್ ಅರಚಿನ ಜ್ಯುಮರಜ್ ಕೇಟ್ಪ ಅನ್ ಪಿನಾಲ್ ಮಕನ್ ಮೈ ಕೊಣ್ಟಾರ್.
- 142. ಪೆರುಮೈಚಾಲ್ ಅರಚರ್ ಕಾತಱ್ ಪಿಳ್ಳೈಯಾಯ್ ಪ್ರಿನುನುಮ್ ತಪ್ಕಳ್ ವರುಮುಱೈ ಮರಪಿಲ್ ವೈಕಿ ವಳರ್ನ್ತುಮ ಜ್ಯಲಞೈಯ್ ಕೋಲತ್ತು ಅರುಮಱೈ ಮುನ್ನೂಲ್ ಚಾತ್ತಿ ಅಳವಿಲ್ತಿ ಅರ್ಪಕ್ಕು ಕಲೈಕಳ್ ಆಯ್ನ್ತು ತಿರುಮಲಿ ಚಿಱಪ್ಪಿನ್ ಓಜ್ಭಿ ಚ್ಚೀರ್ ಮಣ ಪ್ರರುವ ಇೈಡಿಡ್ ಸ್ತಾರ್.
- 143. ತನ್ರೈಯಾರ್ ಚಟೈಯ ನಾರ್ತವ್ ತನಿತ್ತಿರು ಮಕಟ್ಟು ಚ್ಚೈವ ಅನ್ರಣರ್ ಕುಲತ್ತುಳ್ ತಙ್ಕಳ್ ಅರುಮ್ ಪೆರುಮ್ ಮರತು ಕ್ರೇಱ್ಸ ವನ್ರತೊಲ್ ಚಿಱಪ್ಪಿಱ್ ಪುತ್ತೂರ್ ಚ್ಚಟಙ್ಕವಿ ಮಱೈಯೋನ್ ತನ್ ಪಾಲ್ ಚಿನ್ರಿರು ಅನೈಯ ಕನ್ ನಿ ಮಣತ್ತಿಱ ಇಸ್ಟಿಪ್ಪಿ ವಿಟ್ಟಾರ್.

- 144. ಜಡೆಯ ನಾಯನಾರನು ಇಂತಹ ಕುಲದವನೆಂದು ತಿಳಿದವರೂ, ಗೋತ್ರಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರಿಜ್ಞಾತರೂ, ಸತ್ಯವಾದಿಗಳೂ ಆದ ಮುದಿಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಳಲು, ಶಡಂಕನಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯನು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಮದುವೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನಂಬಿಯಾರೂರನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು.
- 145. ಶಿವಾಚಾರ್ಯನು ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ವಿಪ್ರರು, ನಂಬಿಯಾರೂರನ ತಂದೆಯಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸಂತೋಷಾಧಿಕ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿ, ಮದುವೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತನಾಗಿ, ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ಹೇಳಿ, ಅರಸನು ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣದ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಿ, ಮುಹೂರ್ತ ದಿನವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಮದುವೆಯ ಓಲೆಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.
- 146. ವುದುವೆಯ ಓಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೆಂಗಸರೂ, ಗಂಡಸರೂ, ನಂದನವನಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಪುತ್ತೂರಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಜೆಲುವಾದ ಹೆಂಗಸರೂ, ಗಂಡಸರೂ ಬಗ್ಗಿ ವಿನಯದಿಂದ ಆ ಮದುವೆಯೋಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರು.

^{144.} ಕುಲಮುತಲ್ ಅಱೀವಿನ್ ಮಿಕ್ಕಾರ್ ಕೋತ್ತಿರ ಮುಱೈಯುಮ್ ತೇರ್ನ್ತಾರ್ ನಲಮಿಗು ಮುತಿಯೋರ್ ಚೊಲ್ಲ ಚ್ಚಟ್ಜ್ಯವಿ ನನ್ ಮೈ ಏಜ್ಞು ಮಲರ್ತರು ಮುಕತ್ತನ್ ಆಕಿ ಮಣಮ್ಪುರಿ ಚೆಯಲಿನ್ ವಾಯ್ ಮೈ ಪಲವುಟನ್ ಪೇಚಿ ಒತ್ತ ಪಣ್ಪನಾಲ್ ಅನ್ ಪು ನೇರ್ನ್ತಾನ್.

^{145.} ಮಹ್ಹವನ್ ಇಚೈನ್ತ ವಾರ್ತ್ತೈ ಕೇಟ್ಟವರ್ ವಳ್ಳಲ್ ತನ್ನೈ ಪ್ರಹ್ಷವರ್ ತಮ್ಮಾಲ್ ಚೆನ್ ಈ ಚೊನ್ ನಪಿನ್ ಪೆರುಕು ಚಿನ್ತೈ ಉಹ್ಹಿತೋರ್ ಮಕಿಟ್ ಚ್ಚಿ ಎಯ್ ತಿ ಮಣವಿನೈ ಉವನ್ತು ಚಾಹ್ಜಿಕ್ಕೊ ಕ್ಕೂ ಕ್ಕು ಆತ್ತುನಾಳ್ ಓಲೈ ವಿಟ್ಟಾರ್.

^{146.} ಸುಜ್ಕಲನ್ ಪೊಲಿಯ ಚ್ಚಿಯ್ತ ಮಣವಿನೈ ಓಲೈ ಏನ್ತಿ, ಅಜ್ಕಯುಆ್ ಕಣ್ಣಿ ನಾರುವು ಆಟವರ್ ಪಲರುವು ಈಣ್ಟಿ ಕ್ಕೂಜ್ಕಲರ್ ಚ್ಚೀಲೈ ಮೂತೂರ್ ಕುಟುಕಿನಾರ್ ಎತಿರೇ ವನ್ತು ಪಜ್ಕಯು ವತನಿ ಮಾರುವು ಮೈನ್ತರುಮ್ ಪಣಿನ್ತು ಕೊಣ್ಣಾರ್,

- 147. ವಿವಾಹದ ಓಲೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದುದರಿಂದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಅದನ್ನು ಓದಿ ಹೇಳಿ, ವಿವಾಹ ಸಂಬಂಧದ ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿರಲು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿ ಯಾವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಹಾಕಿದ ಹೊಮಾಲೆಗಳುಳ್ಳ ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿಪ್ರರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಅಂಕುರಗಳು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ನವಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಸಣ್ಣ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿರಿಸಿದರು.
- 148. ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಆಗತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಶಿವಾಚಾರ್ಯನೂ ಇತರ ಬಂಧುಗಳೂ ಮಾಡಲು, ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುವ ಹೊ ಗೊಂಚಲುಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತರಾದ ನಂಬಿಯಾರೂರನನ್ನು, ವಿವಾಹದ ಮೊದಲ ದಿನವೇ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಧಿಯಂತೆ, ವಾದ್ಯಘೋಷದೊಡನೆ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಚಿನ್ನದ ನೂಲಿನ ರಕ್ಷೆಯನ್ನು ಬಂಧುಗಳು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟದರು.
- 149. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇದವಿಧಿಯು ತಪ್ಪದಂತೆ ವಿವಾಹ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯು ತ್ತಿರುವ ಶುದ್ಧವಾದ ವೇದಗಳು ಶಬ್ದಿಸುವ ಹಳೆಯದಾದ ತಿರುನಾವಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯ ಮೊದಲ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಲಕರವಾದ ವಾದ್ಯಗಳು ಶಬ್ದಿಸಲು ಮಧುಯುಕ್ತವಾದ ಜಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ನಂಬಿಯಾರೂರನ ಮದುವೆಯ ಸೊಬಗನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಆಸೆಯುಳ್ಳ ಮನಸ್ಸಿನವನ ಹಾಗೆ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸಿದನು.
- 147. ಮಕಿೞ್ಚ್ರಿಯಾಲ್ ಮಣಮಿ ಕ್ಕೂೞಿ ಮಙ್ಕಲ ವಿನೈಕಳ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ ಪುಕಟ್ಚುಯಾಲ್ ಪೊಲಿನ್ತು ತೋನ್ಱ ಪ್ಪ್ರೇಹ್ಜಿಯ ತೊೞೀಲರಾಕಿ ಇಕೞ್ಚ್ರಿಯೊನ್ ಱಾನುಮ್ ಇನ್ಱಿ ಏನ್ತುಸೂ ಮಾಲೈ ಪ್ಪನ್ತರ್ ನಿಕೞ್ಚ್ರಿಯಿನ್ ಮೈನ್ತರ್ ಈಣೈ ನೀಳ್ಮುನೈ ಚಾತ್ತಿ ನಾರ್ಕಳ್.
- 148. ವುಣವಿನೈ ಕ್ಕನೈನ್ಸ್ ಚೆಯ್ ಕೈ ಮಾತಿನೈ ಪ್ಪಯನ್ತಾರ್ ಚೆಯ್ಯ ತ್ತುಣರ್ ಮಲರ್ ಕ್ಯೋತೈ ತ್ತಾಮ ಚ್ಚುರುವುು ಣೈ ತೋಳಿ ನಾನೈ ಪ್ಪುಣರ್ ಮಣ ತ್ತಿರುನಾಳ್ ಮುನ್ ನಾಟ್ ಪೊರುಸ್ತಿಯ ವಿತಿಯಿ ನಾಲೇ ಪಣೈಮುರಚಿಯಮ್ ಪವಾಟ್ ತ್ತಿ ಪ್ರೈಮ್ ಪೊನ್ ನಾಣ್ ಕಾಪ್ಪು ಚ್ಚೇರ್ ತ್ತಾರ್.
- 149. ಮಾನುಱೈ ವಿತಿನ ಅಾನುಲ್ ನುಣತ್ತುಱೈ ಕ್ಕಟನ್ ಕಳ್ ಆಜ್ಞೀ ತ್ತೂನುಱೈ ಮೂತೂರ್ ಕ್ಕಣ್ಕುಲ್ ನುಜ್ಕಲ ನ್ತುನನ್ಈ ಆರ್ ಪ್ರ ತ್ತೇನುರು ತೊಟೈಯಲ್ ಮಾರ್ ಪನ್ ತಿರುಮಣ ಕ್ಕೋಲ ಜ್ಯಾಣ ಕ್ಕಾಮುಱು ಮನತ್ತಾನ್ ಪೋಲ ಕ್ಕತಿರವನ್ ಉತಯಮ್ ಚೆಯ್ತಾನ್.

ಪೆಂದು ಪುರಾಣಂ

52

150. ನಂಬಿಯಾರೂರನು ನಿತ್ಯಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಬೇಗನೆ ಮುಗಿಸಿ ಜೋಯಿಸರು ಹೇಳಿದ ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಮದುವೆಯ ಆಸೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲು, ಉಪವೀತವನ್ನು ಧರಿಸಿದನು. ಬಹುವಾದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತನೂ ಆದ ನಂಬಿಯಾರೂರನು ತಾನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಮಣಿಮಾಲೆಯೂ ಪುಷ್ಪಹಾರವೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು ಮಜ್ಜನಗೃಹವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

151. ಸುವಾಸನೆಯ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ, ಪುಷ್ಪಗಳ ಸುಗಂಧದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಸಮಿಾಪದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ದೊಡ್ಡ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟರುವ ಚಿನ್ನದ ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳರಿಸಿ, ನೀರನ್ನು ಹೊಯ್ದು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ, ಅರಿಸಿನದ ಹುಡಿಯನ್ನು ಪೂಸಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ (ಶಿವನ ಪ್ರೀತಿಯ) ನಂಬಿಯಾರೂರನ ಶರೀರವನ್ನು ಚಂದವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧುಗಳು ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿದರು.

152. ಅಗಿಲ ಹೊಗೆಯ ಪರಿವುಳವುಳ್ಳ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನುಡಿಸಿ ಮುಗಿಲೆಡೆಯ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ಕೈಬೆರಳುಗಳುಳ್ಳ, ಅಲಂಕರಿಸುವಲ್ಲಿ ನಿಪುಣನಾದವನು ತನ್ನ ಮುಂಗೈವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕೂದಲ ಪಸೆಯನ್ನು ಒರಸಿ ತನ್ನ ಶುದ್ಧವಾದ ಕೈಯ ಉಗುರ್ಗೊನೆ ಗಳಿಂದ ಕೂದಲ ಸಿಕ್ಕನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಪರಿವುಳಯುಕ್ತವಾದ ಕೂದಲುಗಳನ್ನು ಮುಡಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದನು.

- 151. ವಾಚನೆ ಯ್ಯೂಟ್ಟಿ ಮಿಕ್ಕ ಮಲರ್ವರೈ ಅಟುತ್ತ ತೂನೀರ್ ಪಾಚನ ತ್ತಮೈನ್ತ ಪಾಜ್ಕರ್ ಪ್ಪರುಮಣಿ ಪ್ರೈಮ್ರೊನ್ ತಿಣ್ಕಾಲ್ ಆಚನ ತ್ತಣಿನೀರ್ ಆಟ್ಟಿ ಅರಚನ ಇಸ್ಟಾತ್ತಿ ಅನ್ಪಾಲ್ ಈಚನು ಕ್ಕಿನಿಯಾನ್ ಮೇನಿ ಎಟ್ಲ್ ಪೆಟ ವಿಳಕ್ಕಿ ನಾರ್ಕಳ್.
- 152. ಅಕಿಲ್ ನಿರೈ ತ್ತೂಯ ಮೇಯ್ ನ_ ಅಣಿಕೊಳ್ಸ ಟ್ಟಾಟೈ ಚಾತ್ತಿ ಮುಕಿಲ್ ನುಟಿೃ ಮತಿಯಮ್ ಪೋಲ ಕ್ರೈವಲಾನ್ ಮುನ್ ಕೈ ಚೂಟ್ ನ_ ತುಕಿಲ್ ಕೊಟು ಕುತ್ಚ್ ಈರಮ್ ಪುಲರ್ ತ್ತಿತ್ತನ್ ತೂಯ ಚೆಣ್ಕೈ ಉಕಿರ್ ನುತಿ ಮುಱೈಯಿಲ್ ಫೋಕ್ಕಿ ಒಳಿರ್ ನಱು ಇ್ಟಿಕಟಿ ಆರ್ ತ್ತಾನ್

^{150.} ಕಾಲೈಡೆಯ್ ನಿನೈಕಳ್ ಮುಜ್ಜಿ ಕ್ಕಣಿತ ನೂಱ್ ಪುಲವರ್ ಚೊನ್ನ ವೇಲೈವ ನ_ಷೈಯುಮ್ ಮುನ್ನರ್ ನೀತಿಮಣ ಕ್ಯೋಲಮ್ ಕೊಳ್ವಾನ್ ನೂಲಚೈನ್ ತಿಲಜ್ಕು ಮಾರ್ಪಿನ್ ನುಣಜ್ಕುಯ ಕೇಳ್ವಿ ಮೇಲೋನ್ ಮಾಲೈಯುನ್ ತಾರುಮ್ ಪೊಜ್ಕ ಮಜ್ಜಾನ ಚಾಲೈ ಪುಕ್ಕಾನ್.

- 153. ಶುದ್ಧವಾದ ಸುವಾಸನೆಯ ಪಚ್ಚ ಕರ್ಪುರದ ಹುಡಿಯೊಡನೆ ಹಲಹೂಗಳ ಪನಿನೀರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಆದ ಚಂದನದ ಕೆಸರಿನಿಂದ ಶರೀರವನ್ನು ಪೂಸಿ ಕಸ್ತೂರಿದ್ರವದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ ಮಂಗಲಕರವಾದ ಲೇಪನಗಳನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಉಪವೀತರು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ಪವಿತ್ರವು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಲು ಅಂತಹ ನಂಬಿಯಾರೂರನು,
- 154. ಪನಿತ್ರವಾದ ಪುಷ್ಪ್ರಗಳ ಮಾಲೆ, ಭಕ್ತಿಮಾಲೆ ಎಂಬ ಈ ವಿಧವಾದ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಅ**ಲ**ಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ತೊಟ್ಟ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳ ಕಿರಣಗಳಿಂದ ಕತ್ತಲನ್ನೋಡಿ ಸುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ವಿವಾಹಾಲಂಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.
- 155. ನರಸಿಂಗನೊನೈಯುರನ ಸಂಪತ್ತೂ ತನ್ನ ವೇದರಾಶಿಯ ಸಂಪತ್ತೂ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ತಿರುನಾವಲೂರು ವಿವಾಹವುಹೋತ್ಸವದಿಂದ ಕೂಡಿರಲು, ನಂಬಿಯಾರೂ ರನು ಶಿವನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಮೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊನ್ನಿನ ಆಭರಣಗಳಿಂದಲೂ ಮುತ್ತು ಮೊದಲಾದ ಮಣಿಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಮಂಗಲಕರವಾದ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೇರಿಕೊಂಡು ಹೊರಟನು.
- 156. ಹಲವು ವಾದ್ಯಗಳು ಘೋಷಿಸಲು, ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತೋತ್ರಶಬ್ದಗಳು ಕೇಳಿಬರಲು, ಹೆಂಗಸರು ಜಯಕಾರವನ್ನು ನುಡಿಯಲು, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ಶಬ್ದಿಸಲು, ವಿವಾಹವನ್ನು ನೋಡಬಂದು ಕೂಡಿದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿ, ಆ್ಗನೆ ಕುದುರೆ ಮೊದಲಾದ ವಾಹನಗಳಲ್ಲೂ, ಶಿಬಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ವಾಹನಗಳಲ್ಲೂ ಪರಿಜನರು ಏರಿ ಬಂದರು.
- 153. ತೂನಱುಮ್ ಪಚುಙ್ಕರ್ ಪ್ಪೂರ ಚ್ಚುಣ್ಣ ತ್ತಾಲ್ ವಣ್ಣ ಪ್ರೋತಿಲ್ ಆನತಣ್ ಪನಿನೀರ್ ಕೂಟ್ಟ ಅಮೈತ್ತಚ ನ_ನಚ್ಚೇ ಅಾಟ್ಟಿ ಮಾನ್ ಮತ ಚ್ಚಾನ್ತು ತೋಯ್ ನ್ನ ಮಙ್ಕಲ ಕ್ಕಲವೈ ಚಾತ್ತಿ ಪ್ರಾನ್ ಮಱೈ ಮುನ್ನೂ ಲ್ ಮಿನ್ ನ ಪ್ರವಿತ್ತಿರ ಇ್ಚಿರನ್ತ ಕೈಯಾನ್.
- 154. ತೂವುಲರ್ ಪ್ಪಿಣೈಯಲ್ ಮಾಲೈ ತುಣರ್ಇಣರ್ ಕ್ಕಣ್ಣಿ ಕೋತೈ ತಾವುಮ್ಎನ್ ಱೀನೈಯ ವೇಱು ತಕುತಿಯಾಲ್ ಅಮೈಯ ಚ್ಚಾತ್ತಿ ಮಾವುಣಿ ಅಣಿನ್ತ ತೂಯ ವಳರ್ಒಳಿ ಇರುಳ್ಕಾಲ್ ಚೀಕ್ಕುಮ್ ನಾವುನೀಳ್ ಕಲನ್ ಕಳ್ ಚಾತ್ತಿ ನನ್ ಮಣ ಕ್ಕೋಲಮ್ ಕೊಣ್ಖಾನ್.
- 155. ವುರ್ನ್ ತರುವುಮ್ ತಣ್ಕಳ್ ವೈತಿಕ ತ್ತಿರುವುಮ್ ಪೊಣ್ಕ ನನ್ನಗರ್ ನಿಟವು ಕೊಳ್ಳ ನಮ್ಪಿಯಾ ರೂರರ್, ನಾತನ್ ತರ್ನನಟಿ ಮನತ್ತುಟ್ ಕೊಣ್ಟು ತಕುನ್ತಿರು ನೀರು ಚಾತ್ತಿ ಪ್ಪೊನ್ ನಣಿ ಮಣಿಯಾರ್ ಯೋಗ ಪ್ಪುರವಿಮೇಱ್ ಕೊಣ್ಟು ಪೋನ್ತಾರ್.
- 156. ಇಯನ್ಪುಲ ತುನೈಸ್ಪ ಎಙ್ಯುವಸ್ ಏತ್ತೊಲಿ ಎಟುಪ್ಪ ಮಾತರ್ ನಯನ್ತುಪ ಲ್ಲಾಣ್ಟು ಪೋಜ್ಜ ನಾನ್ ಮಱೈ ಒಲಿಯಿನ್ ಓಙ್ಕ ವಿಯನ್ತುಪಾರ್ ವಿರುಮ್ಪ ವನ್ತು ವಿರವಿನರ್ ಕ್ಕಿನ್ ಪ ಇ್ಚ್ಚಿಯ್ ತೇ ಉಯುರ್ನ್ತವಾ ಕನಯಾ ನಙ್ಕಳ್ ವಿಚೈಕ್ಕೊಣ್ಟಾರ್ ಉಚಿೈಯ ರಾನಾರ್.

- 157. ಮಂಗಲವಾದ ಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕೂಟಗಳೊಡನೆ, ಹೂಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ ಗಂಡಸರು ಸಂದಣಿಸಿ, ಜೂಜಾ ಡುವ ಪಗಡೆಕಾಯಂತೆ, ತಾವರೆಯ ಮೊಗ್ಗಿನಂತೆ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿರುವ, ಕುಂಕುಮ ಪರಿಮಳ ದ್ರವ್ಯ ಪೂಸಿರುವ ಸ್ತನಗಳುಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣು ಗಳು ಸುತ್ತಿಬರುವ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದಲೂ,
- 158. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಿವಾಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಿಸುವ ಬಿಳ ಶಂಖಗಳಿಂದಲೂ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಆಭರಣ ಮಣಿಗಳಿಂದಲೂ, ಮುತ್ತು ಮೊದಲಾದ ಮಣಿಗಳಿಂದಲೂ, ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿರುವ ನವಿಲ್ಗರಿಗಳ ಬನಗಳಿಂದಲೂ, ಆ ವಿವಾಹ ವಿಭ್ರಮವು ಕರಿಯ ಕಡಲು ಉಕ್ಕಿ ಪೆರ್ಕಳಿಸುವಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು.
- 159. ಭೇರಿ ನೊದಲಾದ ನಾದ್ಯಗಳು ಶಬ್ದಿಸಲು, ಸಾಲಾಗಿ ಹಿಡಿದ ಚಾನುರ ಗಳೂ, ನುಣಿಗೊಂಚಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟದ ದೊಡ್ಡ ಕೊಡೆಗಳೂ, ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಹೋಗು ತ್ತಿರಲು, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಧ್ವಜನಸ್ತ್ರಗಳು ಅಲ್ಲಾಡಲು, ಹೀಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾದ ವಿನಾಹವು ಆ ಊರಿಗೆ ಬರಲು, ಆ ಕಾರಣದಿಂದ, ಆದಿಶೈನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಆ ಪುತ್ತೂರು, 'ವಿವಾಹ ಬಂದ ಪುತ್ತೂರು' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.
- 160. ಪೂರ್ಣಕುಂಭ, ಧೂಪ, ದೀಪ, ಮೊಳಕೆಧಾನ್ಯಗಳಿರುವ ಪಾತ್ರ ಇವು ಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾದ ಪುಷ್ಪ, ಗರಿಕೆ, ಸುವಾಸನೆಯ ಹುಡಿಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಾ, ಪರಿಮಳಜಲವನ್ನು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹನಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಂಬಿಯಾರೂರನ ವಿವಾಹಾರಂಭವನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳಲು ಬಂದರು. "
- 157. ಮಣ್ಯಲ ಕೀತ ನಾತ ಮಱೈಯವರ್ ಕುೞಾಣ್ಕ ಳೋಟು ತೊಣ್ಕಲುಮ್ ವಿರೈಯುಮ್ ಚೂೞ್ನ್ತ ಮೈನ್ತರುಮ್ ತುವನ್ಱೀರ್ ಚೂತುಮ್ ಸಣ್ಯಯ ಮುಕೈಯುಮ್ ಚಾಯ್ತ್ತು ಪ್ಪಣೈತ್ತಿಡು ನ್ತಡೆಯಿಲ್ ಮಿಕ್ಕ ಕುಣ್ಕುಮ ಮುಲೈಯಿ ನಾರುಮ್ ಪರನ್ತಿಡು ಕೊಳ್ಕೈ ತ್ತಾಕ್ಕೆ.
- 158. ಅರುಙ್ಕಟಿ ಎೞುನ್ತ ಪೋೞ್ತಾತಿನ್ ಆರ್ತತ್ತವೆಳ್ ವಳೈಕ ಳಾಲುಮ್ ಇರುಙ್ಕುೞೈ ಮಕರತ್ತಾಲುಮ್ ಇಲಙ್ಕೊಳಿ ಮಣಿಕ ಳಾಲುಮ್ ನೆರುಙ್ಕಿಯ ಪೀಲಿಚ್ಚೋಲೈ ನೀಲನೀರ್ ತ್ತರಙ್ಕ ತ್ತಾಲುಮ್ ಕರುಙ್ಕಟಲ್ ಕೆಳರ್ನ್ತ ತೆನ್ನ ಕ್ಕಾಟ್ಚಿಯಿಜ್ ಪೊಲಿನ್ತ ತನ್ಱೀ.
- 159. ನೆರುಙ್ಯುತೂ ರಿಯಙ್ಕಳ್ ಏಙ್ಕ ನಿರೈತ್ತಚಾ ಮರೈಕಳ್ ಓಙ್ಕ ಪ್ಪರುಙ್ಕುಟೈ ಮಿಟೈನ್ತು ಚೆಲ್ಲ ಪ್ಪಿಣಙ್ಕುಪೂ ಙ್ಯೊಟಿಕಳ್ ಆಟ ಅರುಙ್ಕಟೆ ಮಣಮ್ ನ ನ್ತೆಯ್ತ ಅನ್ ಅುತೊ ಟೈನ್ ಅುಮ್ ಅನ್ ಪಿಲ್ ವರುಙ್ಕುಲ ಮಱೈಯೋರ್ ಪುತ್ತೂರ್ ಮಣಮ್ ವನ್ತ ಪುತ್ತೂ ರಾಮಾಲ್.
- 160. ನಿಜೈಕುಟಮ್ ತೂಪಮ್ ತೀಪಮ್ ನೆರುಙ್ಭುಪಾ ಲಿಕೈಕಳ್ ಏನ್ತಿ ನಜೈಮಲರ್ ಅಜುಕು ಕಣ್ಣ ಮ್ ನಜುಮ್ಪೊರಿ ಪಲವುಮ್ ವೀಚಿ ಉಜೈಮಲಿ ಕಲವೈ ಚ್ಚಾನ್ತಿನ್ ಉಜುಪುನಲ್ ತೆಳಿತ್ತು ವೀತಿ ಮಱೈಯವರ್ ಮಟವಾರ್ ವಳ್ಳಲ್ ಮಣಮ್ಎತಿರ್ ಕೊಳ್ಳ ವನ್ತಾರ್.

- 161. ವುದುವುಗನನ್ನು ನೋಡಲು ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಕಣ್ಣು ಗಳು ಬೇಕೆಂದು ಆ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಹೇಳುವರು; 'ಷಡಂಕವಿ ಶಿವಾಚಾರ್ಯನ ಮಗಳು ಇಂತಹ ಗಂಡನನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಬಹುವಾದ ತಪವನ್ನು ಮಾಡಿರಬೇಕು' ಎನ್ನುವರು ಕೆಲವರು; 'ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಪಡೆಯಲಾಗುವ ಈ ವಿವಾಹ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಕಂಡು ನಮ್ಮ ಬಾಳ್ವೆಯು ಸಫಲವಾಯಿತು' ಎಂದು ಹಲವರು ನುಡಿಯುವರು. ಗೀತಬದ್ಧ ವಾದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಸಂತೋಷಿಸುವರು ಕೆಲವರು.
- 162. ಈ ನುದುನುಗಳ ಕಣ್ಣು ಗಳಿಂದ ಹೊನ್ಮುವ ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದ ಜಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಉಯ್ಯ ಲಾಡುವೆವು ಎನ್ನು ನರು ಕೆಲವರು. (ನುದುನುಗನು ಏರಿರುವ) ಓಡಿ ಕೊಂಡು ಬರುವ ಕುದುರೆಯು ನಮ್ಮ ಸಮಿಸಪಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನು ವರು ಕೆಲವರು. ಆಭರಣಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಈ ಮದುನುಗನು ಪುಣ್ಯವೇ ರೂಪುದಳಿದು ಬಂದವನು ಎನ್ನು ವರು ಕೆಲವರು. ಇದಿರುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೂಟವು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ನಂಬಿಯಾರೂರನು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.
- 163. ಹೀಗೆ ಬರುವ ವಿವಾಹಸಂಭ್ರಮವುಳ್ಳ ನಂಬಿಯಾರೂರನು ಸುವಾಸನೆ ಯನ್ನು ಸೂಸುವ ವಿವಾಹಚಪ್ಪರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಶಂಖಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಮೇಘ ಕೂಟದಂತೆ ಶಬ್ದಿಸಲು, ಕುದುರೆಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು, ತಾನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿವಾಹದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಹೋಗುವ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಂಭವವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.
- 161. 'ಕಣ್ಯಳ್ಎ ಣ್ಣಿ ಲಾತ ನೇಣ್ಟು ಜ್ಯಾಳೈಯೈ ಕ್ಯಾಣ' ಎನ್ಪಾರ್ 'ಪೆಣ್ಯಳಿಲ್ ಉಯರ ನೋಜ್ಞಾಳ್ ಚಟಿಜ್ಕವಿ ಪೇತೈ' ಎನ್ಪಾರ್ 'ಮಣ್ಯಳಿ ಕೂರ ವನ್ತ್ರ ಮಣಮ್ ಕಣ್ಟು ವಾಟ್ ನ್ಲೋಮ್' ಎನ್ಪಾರ್ ಪಣ್ಯಳಿಲ್ ನಿಱೈನ್ತ್ರ ಕೀತಮ್ ಪಾಟುವಾರ್ ಆಟುವಾರ್ ಕಳ್.
- 162. 'ఆణ్ట్రక్కి అరుళినా నేగ్రాఫ్స్ వేళ్ళత్తుళా అల్ట్రిక్తూడూ' ఎనావారా, 'తాణ్టియ పరియుమా నమ్పూలా తెకుతియినా నటన్తే,' తేనావారా, 'పుణ్ట్యయ జ్కివెనిగి కాణుమా పుణ్ణియ మూరాత్తి,' ఎనావారా, ఈణ్టియ మటవారా కూట్ట్ మా ఇనానన ఇజ్బిప్ప జ్కోనాఱారా.
- 163. ನರುವುಣ ಕ್ಕೋಲ ತ್ತ್ರೆಙ್ಕಳ್ ವಳ್ಳಲಾರ್ ತೆಳ್ಳುವರ್ ವಾಚ ತ್ತಿರುವುಣ ಪ್ಪನ್ತರ್ ಮುನ್ಪು ಚೆನ್ ಅುವೆಣ್ ಚಙ್ಕವರ್ ಎಙ್ಕುವರ್ ಪೆರುವುಟೈ ಕುಲತ್ತಿನ್ ಆರ್ಪ್ಪ ಪ್ಪರಿಮಿಚೈ ಇೞಿನ್ತು ಪೇಣುಮ್ ಒರುವುಣ ತ್ತಿಜತ್ತಿನ್ ಅಙ್ಕು ನಿಕಟ್ನುತು ಮೊೞಿವೇನ್ ಉಯ್ನೈನ್ಸ್

- 164. ವೇದಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದು ಶಬ್ದಿಸುವ ಕೈಲಾಸವಾಸಿಯಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಹಂಸವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಯೂ, ವಿಷ್ಣುವು ವರಾಹ ರೂಪದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೋಡುತ್ತ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿಯೂ, ತುದಿಬುಡವನ್ನೇ ತಿಳಿಯಲಾಗದಂತಹ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನು, ತನ್ನ ಮಾತಿನಂತೆ ಆಲಾಲ ಸುಂದರನೆನ್ನುವ ನಂಬಿಯಾರೂರನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಿಡದೆ ತಡೆದು, ತನ್ನ ತೊತ್ತಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಮನುಷ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಬಂದನು.
- 165. ಹಣೆಗಣ್ಣ ನ್ನು ಮರೆಸಿದ, ಹರಡಿರುವ ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರದಂತೆ ಪುಣ್ಯರೂಪ ವಾದ ವಿಭೂತಿಯು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬಾಲಚಂದ್ರನು ವರ್ಧಿಸು ಪುದರಿಂದ ಅದರ ಕಿರಣಗಳು ಕೆಳಗೆ ಪಸರಿಸುವಂತೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟಿದ ಬಿಳಿಯ ಕೂದಲು ಕೆಳಜಗುಳಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿರಲು,
- 166. ತೊಂಗುವ ಕಿವಿಗೆ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಕುಂಡಲವು ನೇತಾಡಲು ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆಯಿಂದ ಶೋಭಿತವಾದ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಉಪವೀತದೊಡನೆ ತೋಳಿನ ವೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಬಿಳಿಯ ಉತ್ತರೀಯವು ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ತೋರಲು, ಬಿಸಿಲನ್ನು ಹೋಗ ಲಾಡಿಸುವ ಕೊಡೆಯು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಲು,
- 167. ಬಸಿರ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಟ್ಟ ಪುರಾತನವಾದ ಕೌಪೀನವು ನಡುವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಲು, ಬಿಳಿಯ ವಸ್ತ್ರದೊಡನೆ ದರ್ಭೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟದ ವೇಣುದಂಡವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ,
- 164. ಆಲುವುಱೈ ಚೂಟ್ ಕಯಿಲೈ ಯಿನ್ ಕಣ್ ಅರುಳ್ ಚೆಯ್ತ ಚಾಲುನೊಟಿ ಯಾಲ್ ನಟಿ ತಟುತ್ತ ಟಿಮೈ ಕೊಳ್ ವಾನ್ ವೇಲುಱ ಎಟುನ್ತು ಮಿಕು ಕೀಡುಱ ಅಕಟ್ ನ್ತು ಮಾಲುಮ್ ಅರು ನುಕ್ಕು ಮ್ ಅರಿ ಯಾರ್ ಒರುವರ್ ವನ್ತಾರ್.
- 165. ಕಣ್ಣಿಟೈ ಕರನ_ಕತಿರ್ ವೆಣ್ಪಟವು ಎನಚ್ಚೂಲ್ ಪುಣ್ಣಿಯ ನುತಲ್ಪುನಿತ ನೀಜುಪೊಲಿ ವೆಯ್ತ ತ್ತಣ್ಮತಿ ಮುತಿರ್ನ್ತುಕತಿರ್ ಚಾಯ್ಪತೆನ ಮಾತೇ ವೆಣ್ಣರೈ ಮುಟಿತ್ತತು ವಿಲುನ್ತಿಟೈ ಚಲಣ್ಯ,
- 166. ಕಾತಿಲಣಿ ಕಣ್ಟೆಕೈ ವಟನ್ತ ಕುೞೈ ತಾೞ ಚ್ಟ್ರೀತಿಮಣಿ ಮಾರ್ಸಿನ್ ಅಚೈ ನೂಲಿನೊಟು ತೋಳಿನ್ ಮಾತುಪುನೈ ಉತ್ತರಿಯ ವೆಣ್ತುಕಿಲ್ ನುಟಙ್ಕ ಆತಪ ಮೃಱೈಕ್ಕುಟೈ ಅಣಿಕ್ಕರಮ್ ವಿಳಙ್ಕ,
- 167. ಪಣ್ಟಿಚರಿ ಕೋವಣ ಉಟೈಪ್ಪಲವೈು ಕೂರ ಕ್ಕೊಣ್ಬತೊರ್ ಚೞಙ್ಕಲುಟೈ ಆರ್ನ್ಸ್ ೞಕು ಕೊಳ್ಳ ವೆಣ್ತುಕಿ ಲುಟರ್ನಕುಚೈ ಮುಟಿನ್ತುವಿಟು ವೇಣು ತ್ತಣ್ಟೊರುಕೈ ಕೊಣ್ಟುಕೞಲ್ ತಳ್ಳುನಟೈ ಕೊಳ್ಳ,

- 168. ಸೇರಿ ಬೆಳೆದ ಚೆಲುವಿನ ಪಕ್ಷವಾದ ರೂಪವೋ, ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಬೆಳೆದೆ ಮುದಿತನದ ರೂಪವೋ, ವೈದಿಕ ವಿಧಿಗಳ ಪರಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಕಾರಣನಾದ ಆದಿಯ ಹಿರಿಯನೋ ಎಂದು ನೋಡುವವರು ಸಂದೇಹಿಸುವಂತೆ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿ,
- 169. ಹಿಂದೆ ಅಗಣಿತವಾದ ವೇದಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಪರಶಿವನು ವೇದವಿಧಿ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆಗುವ ವಿವಾಹನುಂಟಪದ ಬಳಿ ನಂಬಿಯಾರೂರನ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಸಭೆಯವರೆದುರು ನಿಂತು, 'ನಾನು ಹೇಳುವ ಈ ವಾರ್ತೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
- 170. ಹೀಗೆ ಹೇಳುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಿಸ್ರರೂ ಮದವೆಯ ಅಲಂಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿ ಸಿಂಹದಂತೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಂಬಿಯಾರೂ ರನೂ 'ನೀವು ಬಂದುದು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಇದು ನಾವು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, 'ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ತಿಳಿಸ ಬಯಸುವುದನ್ನು ಅರುಹಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
- 171. ಶಿವನು ನಂಬಿಯಾರೂರನನ್ನು ನೋಡಿ 'ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸ್ನೇಹಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಮಾಡಿರುವ ಆ ನಮ್ಮೊಳಗಿನ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
- 168. ವೊಯ್ತುವಳರ್ ಪೇರಟಕು ಮೂತ್ರವಟ ವೇಯೋ ಅತ್ತಕೈಯ ಮೂಪ್ಪೆನುಮ್ ಅತನ್ ವಟವ ಮೇಯೋ ಮೆಯ್ತ್ರನೆಜ್ ವೈತಿಕಮ್ ವಿಳೈನ_ಮುತ ಲೇಯೋ ಇತ್ತಕೈಯ ವೇಟಮ್ಎನ ಐಯಮುಱ ಎಯ್ತಿ.
- 169. ವನ್ತುತಿರು ಮಾವುಱೈ ಮಣತ್ತೊಟಿಲ್ ತೊಟಜ್ಭುಮ್ ಪನ್ತರಿಟೈ ನಮ್ಮಿಎತಿರ್ ಪನ್ ನುಚಪೈ ಮುನ್ನಾನಿನ್(ಅು) 'ಇನ್ತಮೊಟ' ಕೇಣ್ಮಾನ್ಎತಿರ್ ಯಾವರ್ ಕಳುಮ್' ಎನ್ಅಾನ್ ಮುನ್ತೈಮಱೈ ಆಯಿರಮ್ ಮೊಟಿನ್ತತಿರು ವಾಯಾನ್.
- 170. ಎನ್ ಅುರೈ ಚೆಯ್ ಅನ್ತ್ರಣನೈ ಎಣ್ಣಿ ಲ್ ಮ ಅೈ ಯೋರುಮ್ ಮನ್ ಆ ಲ್ ನಿನೈ ಮ ಜ್ಕಲ ಮಟ ಜ್ಕಲನೈ ಯಾನುಮ್ 'ನನ್ ಅುಮತು ನಲ್ ಪರವು ನಜ್ಕಳ್ ತವರ್ಮ ಎನ್ ಅೇ ನಿನ್ ಅತಿವರ್ಣ್ ನೀರ್ ಮೊಟ್ ಯಿನ್ ನೀರ್ ಮೊಟಿ ಪೆ ತೆನ್ ಅಾರ್.
- 171. ಪಿಳ್ಞಾಕನುಮ್ ನಾವಲರ್ ಪೆರುನ್ತಕೈಯೈ ನೋಕ್ಕಿ 'ಎನ್ನಿಟೈಯುಮ್ ನಿನ್ನಿಟೈಯುಮ್ ನಿನ್ನಟೈಯುಮ್ ನಿನ್ಅಇಚೈ ವಾಲ್ಯಾನ್ ಮುನ್ನುಟೈಯ ತೋರ್ಪೆರು ವಲಕ್ಕಿನೈ ಮುಟಿತ್ತೇ ನಿನ್ನುಟೈಯ ವೇಳ್ವಾಯಿನೈ ನೀಮುಯಲ್ತಿ' ಎನ್ಆಾನ್.

- 172. ಶಿವನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ತನಗೆ ಸರಿಸಮರಿಲ್ಲದಂತಹ ನಂಬಿಯಾರೂರನು 'ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಇರುವ ನಿಮ್ಮೊಂದು ವ್ಯವಹಾರವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಇರುವುದೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯವಾದರೆ ಅದನ್ನು ತೀರಿಸದೆ ನಾನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರುಹಿತಿ' ಎನ್ನಲು ಶಿವಸರಮಾತ್ಮನು ಹೇಳುವನು,
- 173. 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಕೇಳಿರಿ. ತಿರುನಾವಲೂರಿನ ನಂಬಿಯಾರೂರನು ನನ್ನ ಸೇವಕನು. ಇದೇ ನಾನು ಹೇಳಲು ಬಂದಿರುವ ವ್ಯವಹಾರದ ವಿಷಯ' ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಸೇವಕರನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಹೇಳಿದನು.
- 174. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದ ಸಮಸ್ತರೂ 'ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಏನನ್ನು ಮಾಡಲು ಯೋಚಿಸಿದ್ದಾನೆ?' ಎಂದು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಮಿಸಪಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರು. ಕೋಪಿಸಿದರು. ನಕ್ಕರು. ನಂಬಿಯಾರೂರನೂ 'ಈ ವೇದಿಯನ ಮಾತು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ನಕ್ಕನು.
- 175. ತನ್ನನ್ನು ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡಿದ ನಂಬಿಯಾರೂರನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಶರೀರವು ನಡುಗಲು ವ್ಯಸನದಿಂದ ಕೂಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೇಲಾದ ಶಿವನು ಜಾರಿದ ಉತ್ತ ರೀಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, 'ಅಂದು ನಿನ್ನ ತಾತನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಅಡಿಮೆಯೋಲೆಯು ಇದು. ಕಾರ್ಯವು ಹೀಗಿರಲು ನೀನು ನಕ್ಕದ್ದೇನು?' ಎಂದನು.
- 172. ನೆಜ್ಞಾನಿಟ್ ಯಾನ್ ನೊಟಿಯ ನಿನ್ ಅನಿಕರ್ ಇಲ್ಲಾನ್ 'ಉಜ್ಞಾತೊರ್ ನಟಕ್ಕೆನಿಟೈ ನೀಯುಟೈಯ ತುರ್ಣೈಲ್ ತುಜ್ಞಾತು ಮುಟಿತ್ತಲತಿ ಯಾನ್ ನತುವೈ ಚೆಯ್ಯೇನ್; ಮುಜ್ಞಇತು ಚೊಲ್ಲು? ಕೆನ ಎಲ್ಲೈಮುಟಿ ನಿಲ್ಲಾನ್.
- 173. 'ಆವತಿತು ಕೇಣ್ಮಾನ್ ಮುಚ್ಛಿ ಯೋರ್! ಎನ್ಅಟಿ ಯಾನ್ಇ ನ್ನಾ ವಲ್ ನಕರ್ ಊನ್ ಇತು ನಾನ್ ಮೊಟಿವೆ' ತೆನ್ ಜಾನ್ ತೇವರೈಯುಮ್ ಮಾಲಯನ್ ಮುತಲ್ ತಿರುವಿನ್ ಮಿಕ್ಕೋರ್ ಯಾವರೈ ಯುಮ್ ವೇಜಟಿಮೈ ಯಾವುಟೈ ಯ ಎಮ್ಮಾನ್.
- 174. ఎన్జూన్ ఇజ్బియోగ్ అతుకేట్ట్వర్ ఎమ్మ్ రుజ్కుమో సిన్జూర్ ఇరున్పార్ 'ఇవన్ ఎన్సిస్టీ న్పాన్కేంలో' ఎన్జు జిన్జూర్ వేకుణ్బర్ జిరిత్వార్, తిరునావ లూరాన్ 'నన్జూల్ మజ్బీయోగ్ మేంటి' ఎన్జీతిర్ నేంట్రీ నేక్కాన్
- 175. ನಕ್ಕಾನ್ ಮುಕಮ್ ನೋಕ್ಕಿ ನಟುಐಕ್ಕಿ ನುಟಙ್ಕೆ ಯಾರ್ ಕ್ಯುಮ್ ಮಕ್ಕಾನ್ ಮಿಚೈಯು ತ್ತರಿಯತ್ತುಕಿಲ್ ತಾಐಕ್ಕಿ ಮೇಱೆ ಚಿನ್ಅು 'ಅಕ್ಕಾ ಲಮ್ ಉನ್ ತನ್ತೈ ತನ್ ತನ್ತೈ ಆಳ್ ಓಲೈ ಈ ತಾಲ್ ಇಕ್ಕಾ ರಿಯತ್ತೈ ನೀಇನ್ ಜು ಚಿರಿತ್ತತೆನ್ ಎಟಿ' ಎನ್ನ.

176. ದೋಷರಹಿತವಾದ ಆದಿಶೈವ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ನಂಬಿಯಾರೂರನ್ನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸ್ನೇಹವು ಅಂದಿನಿಂದಲೇ ಇದ್ದುದರಿಂದುಂಟಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಕರ್ಷಣದಿಂದ, ನಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, 'ನಿರ್ದೋಷರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇತರ ವಿಪ್ರರಿಗೆ ದಾಸರಾಗುವ ಮಾತನ್ನು ಇಂದು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದೆವು ವಿಪ್ರನೇ, ನಿನಗೇನು ಹುಚ್ಚೋ ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

177. 'ನಾನು ಹುಚ್ಚುನಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಲಿ, ಪಿಶಾಚಿಯಿದ್ದರೂ ಇರಲಿ. ನೀನೀಗ ಎಷ್ಟೊಂದು ತಪ್ಪುಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿರುವಿ. ಆದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ನಾನು ನಾಚಿಕೆ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಯಾರೆಂದು ನೀನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನ್ನೆ ದುರು ನಿಂತು ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ. ನನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ನೀನು ಮಾಡತಕ್ಕುದು? ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

178. 'ನಾನು ಕಾಣುವ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರೂಪು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಉಕ್ಕಿಸುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇವನಲ್ಲಿ ಅಡಿಮೆಯೋಲೆಯು ಉಂಟಿಂಬ ಮಾತಿನ ಸ್ತತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಯುವೆನು' ಎಂದು ನಂಬಿಯಾರೂರನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಅಡಿಮೆಯೋಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸು' ಎಂದನು.

- 176. ಮಾಚಿಲಾ ಮರಪಿಲ್ ವನ್ತ್ರ ವಳ್ಳಲ್ ನೇ ತಿಯನೈ ನೋಕ್ಕಿ ನೇಚಮುನ್ ಕಿಟನ್ತ್ರ ಚಿನ್ತೈ ನೆಕಿೞ್ ಚಿಯಾಲ್ ಚಿರಿಪ್ಪು ನೀಕ್ಕಿ 'ಆಚಿಲ್ಅ ನ್ತಡರ್ ಕಳ್ ವೇಱೋರ್ ಅನ್ತಡರ್ ಕ್ಕಟವೈ ಆತಲ್ ಪೇಚಇನ್ ಱುನ್ ನೈ ಕ್ಕೇಟ್ಟ್ರೀಮ್ ಪಿತ್ತನೋ ಮಱೈಯೋನ್' ಎನ್ಱಾರ್.
- 177. 'ಪಿತ್ತನುಮ್ ಆಕ ಪ್ರಿನ್ ನುಮ್ ಪೀಯನುಮ್ ಆಕ ನೀಯಿನ್ ಅು ಎತ್ತನೈ ತೀಣ್ಕು ಜೊನ್ ನಾಲ್ ಯಾತುಮ ಜ್ಞವಜ್ಞಾಲ್ ನಾಣೇನ್ ಅತ್ತನೈ ಕೈನ್ ನೈ ಒನ್ ಅುಮ್ ಅಱಿನ್ತಿ ಲೈ ಯಾಕಿಲ್ ನಿನ್ ಅು ಎತ್ತಕಮ್ ಪೇಚ ವೇಣ್ಟಾಮ್ ಪಣಿಚಿಯ ವೇಣ್ಬುಮ್' ಎನ್ ಅಾರ್.
- 178. 'ಕಣ್ಟತೋರ್ ವಟವಾಲ್ ಉಳ್ಳ ಜ್ಯಾತಲ್ ಚೆಯ್ ತುರುಕಾ ನಿರ್ಚಾಕುಮ್; ಕೊಣ್ಟತೋರ್ ಪಿತ್ತ ವಾರ್ತ್ತೈ ಕೋಪಮುಮ್ ಉಟನೇ ಆಕ್ಕುಮ್; ಉಣ್ಟೊರಾಳ್ ಓಲೈ ಎನ್ನುಮ್ ಅತನ್ ಉಣ್ಮಾ ಅಜಿವೇನ್' ಎನ್ ಅು ತೊಣ್ಟನಾರ್ 'ಓಲೈ ಕಾಟ್ಟು' ಕೆನ್ ಅನರ್ ತುಣೈವ ನಾರೈ.

60

179. 'ಪತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸು' ಎನ್ನಲು, 'ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ನೀನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆಯೋ? ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಾನು ತೋರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನೀನು ನನಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡತಕ್ಕವನು' ಎಂದಾಗ ನಂಬಿಯು ಕೋಪಗೊಂಡು ಹೆರಿ ಅಜರು ಮುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಶಿವನ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಲುಮೆಯಿಂದ ಹೋದನು.

- 180. ಪ್ರಮಾಣಸತ್ರವನ್ನು ಸೆಳೆದ್ರಕೊಳ್ಳಲು ನಂಬಿಯಾರೂರನು ಹೋಗು ವಾಗ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷದ ಶಿವನು ಮದುವೆಯ ಚಪ್ಪರದೊಳಗೆ ಓಡಲು ನಂಬಿಯಾರೂ ರನು ತಿರುಪ್ಪೂವನದಲ್ಲಿರುವ ಆ ದ್ವಿಜವೇಷದ ಶಿವನನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡನು. ನಂಬಿಯಾರೂರನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾವನು ತಾನೇ ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನು ದಹಿಸಿದ, ಮೇರುವನ್ನು ಬಿಲ್ಲನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಶಿವನನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಬಲ್ಲನು?
- 181. ವೇದಗಳು ಮೊದಲಲ್ಲೇ ಸ್ತ್ರತಿಸಿ ಯಾವನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವುವೋ, ಅಂತಹ ಶಿವನನ್ನು ಸಮಿಾಪಿಸಿ ಹಿಡಿದು, ಬರೆದಿರುವ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡು, ಶಬ್ದಿಸುವ ಕಾಲ್ಗಡಗವುಳ್ಳ ನಂಬಿಯಾರೂರನು, 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸೇವಕರಾಗಿ ಕೆಲಸರುಾಡುವುದು ಯಾವ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವ ನೀತಿ?' ಎಂದು ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ಹರಿದುಹಾಕಿಬಿಟ್ಟನು. ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಶಿವನು (ದ್ವಿಜವೇಷಧಾರಿಯು) 'ಇದು ನೀತಿಯೇ?' ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟನು.
- 179. 'ಓಲೈ ಕಾಟ್ಟಿ' ನ್ ಆು ನಮ್ಪಿ ಉರೈಕ್ಕ 'ನೀ ಓಲೈ ಕಾಣಆ್ ಪಾಲೈಯೋ ಅನೈಮುನ್ ಕಾಟ್ಟ ಪ್ಪಣಿಚೆಯುಆ್ ಪಾಲೈ' ಎನ್ ಆ ವೇಲೈಯಿಲ್ ನಾವ ಲೂರರ್ ವೆಕುಣ್ಟು ಮೇಲ್ ವಿರೈನ್ತು ಚೆನ್ ಆು ಮಾಲಯನ್ ತೊಟರಾ ತಾನೈ ವಲಿನ್ತು ಪಿನ್ ತೊಟಾ ಲುಜ್ಞಾರ್.
- 180. ಆವಣಮ್ ಸಱೀಕ್ಕು ಚೆನ್ ಅ ಅಳವಿನಿಲ್ ಅನ್ತ ಹಾಳನ್ ಕಾವಣ ತ್ತಿಟೈಯೇ ಓಟ ಕ್ಕಟಿತುಪಿನ್ ತೊಟರ್ನ್ತು ನಮ್ಪಿ ಪೂವಣ ತ್ತವರೈ ಉಜ್ಞಾರ್ ಅವರಲಾಲ್ ಪುರಜ್ಕಳ್ ಚೆಜ್ಜ ಏವಣ ಚಿಲೈಯಿ ನಾರೈ ಯಾರ್ತಿಹಿಟರ್ ನ್ತೆಟ್ಟ ವಲ್ಲಾರ್?
- 181. మఱి శాల యినమున్ ఫ్యేజ్లి మలరా వ్రేతమా బెజ్జి నినాణ ఇఱి శ్రవన్తి తేబటరాన్తు బెజ్జి ఎటుతుమా ఆళా ఓల్కి వెజ్కి అఱి శ్రశలలా అణ్డలా 'ఆళాయా అన్న ణరా జీయ్తులా ఎనాన ముఱి ఎనెక్కిఱి యిట్బారా; ముఱి యిట్బానా ముట్ఏ లాతానా.

- 182. ವೇದಗಳಿಗೂ ಸಿಗದ ಶಿವನು ನಂಬಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, 'ಇದು ನೀತಿಯೋ?' ಎನ್ನಲು, ಸಮಿಸಪ ನಿಂತವರು ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿ, 'ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇಲ್ಲದ ವಿಶೇಷದ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ತೀರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹಟ ಮಾಡುವ ಹಿರಿಯ ಮುನಿಗಳೇ, ನೀವೆಲ್ಲಿರುವವರು ಹೇಳಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.
- 183. ಹೀಗೆ ಕೇಳಲು, ದ್ವಿಜವೇಷದ ಶಿವನು, 'ನನ್ನ ಊರು ಇಲ್ಲಿಂದ ಬಹು ದೂರದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಸಮಿಾಪದ ತಿರುವಣ್ಣೈನಲ್ಲೂರೇ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಹಾಗಿರಲು ನೀತಿ ಧರ್ಮ ವೆಂದು ಸಾಹಸವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನನ್ನ ಕೈಯ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಸೆಳೆದು ತಾನು ನನಗೆ ಸೇವಕನೆಂಬುದನ್ನು ಈತನೇ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದನ್ನು,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
- 184. ಶಂಖದ ಉಂಗುರಗಳಿಂದ ಮರೆಯಾದ ಕಿವಿಗಳುಳ್ಳ ಶಿವನನ್ನು, ದೋಷ ರಹಿತನಾದ ನಂಬಿಯು ನೋಡಿ, ಹಳೆಯ ನ್ಯಾಯಸಭೆಗಳ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವರಿವರು ಎಂದು ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿ, ಮನವು ಆಶಿಸಲು, 'ನೀವು ತಿರುವಣ್ಣೈನಲ್ಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಇರುವವ ರಾದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದೋಷಯುಕ್ತವಾದ ಆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳುವಿರಂತೆ, ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಹೇಳದನು.
- 185. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, 'ತಿರುವಣ್ಣೈನಲ್ಲೂರಿಗೆ ನೀನು ಬಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆಲ್ಲಿಯ ಹಿರಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮುಂದೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಬರೆದ ಆ ಮೂಲ ಓಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, 'ನೀನು ನನಗೆ ಆಡಿಮೆಯವನು' ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವೆನು' ಎಂದು ತನ್ನ ದಂಡವನ್ನೂರಿಕೊಂಡು ತಿರುವಣ್ಣೈನಲ್ಲೂರನ್ನು ಸೇರಿದನು.
- 182. ಅರುವುಱೈ ಮಱೈಯಿ ಟೈನ್ನುಮ್ ಅಱೀವತಱ್ ಕರಿಯಾನ್ ಪಟ್ಟಿ ಒರುಮುಱೈ ಮುಱೈಯೋ ಎನ್ನ ಉಟ್ಟಿಸಿನ್ಅಾರ್ ವಿಲಕ್ಕ್ಕಿ 'ಇನ್ತ ಪ್ರೆರುಮುಱೈ ಉಲಕಿಲ್ ಇಲ್ಲಾ ನೆಱಕೊಣ್ಟು ಪಿಣಜ್ಭು ಕಿನ್ಅ ತಿರುಮಱೈ ಮುನಿವ ರೇನೀರ್ ಎಜ್ಕುಳೀರ್ ಚೆಪ್ಪುಮ್' ಎನ್ಱಾರ್.
- 183. ಎನ್ಅಲುಮ್ ನಿನ್ಜ ಐಯರ್ 'ಇಪ್ಯುಳೇನ್ ಇರುವುು ಇೈಯ ತನ್ ಜಿನ್ತ ವೆಣ್ಣೆಯ್ ನಲ್ಲೂರ್, ಅತುನಿಜ್ಯ, ಅಅತ್ತಾ ಅೀನ್ ಅಿ ವರ್ನ್ ಜಿಲ್ ಚೆಯ್ತೆನ್ ಕೈಯಿಲ್ ಆವಣಮ್ ವಲಿಯ ವಾಪ್ಕಿ ನಿನ್ ಜೀವನ್ ಕಿಟಿತ್ತು ತ್ತಾನೇ ನಿರಪ್ಪಿನಾನ್ ಅಟಿಮೈ' ಎನ್ಆತಾನ್.
- 184. ಕ ಟ್ರಿಮೆಟ್ರಿ ಕಾತಿ ನಾನೈ ಕ್ಕೋತಿಲ್ ರೊರರ್ ನೋಕ್ಕೆ 'ಪ್ಪಟ್ಟಿಯಮನ್ ಜಾಟ ಪೋಲುಮ್ ಇವನ್' ಎನ್ಟು ಪಡ್ಪೆನ್ ಮಿಕ್ಕ ಎಟ್ರಿವುಱು ಮನಮುಮ್ ಪೊಪ್ಕು 'ವೆಣ್ಣೆಯ್'ನ ಲ್ಲೂರಾ ಯೇಲ್ಉನ್ ಪಿಟ್ರಿನೆಱಿ ವಟಕ್ಕೈ ಆಪ್ಕೇ ಪೇಚನೀ ಪೋತಾಯ್' ಎನ್ಱಾರ್.
- 185. ವೇತಿಯನ್ ಅತನೈ ಕ್ಕೇಟ್ಟು 'ವೆಣ್ಣೆಯ್'ನ ಲ್ಲೂರಿ ಲೇನೀ ಪೋತಿನುಮ್ ನನ್' ಮಜ್ಜ ಪ್ಪುನಿತನಾನ್ ಮಱೈಯೋರ್ ಮುನ್ ನರ್ ಆತಿಯಿಲ್ ಮೂಲ ವೋಲೈ ಕಾಟ್ಟನೀ ಅಟಮೈ ಯಾತಲ್ ಚಾತಿಪ್ಪನ್' ಎನ್ ಜು ಮುನ್ ನೇ ತಣ್ಟುಮುನ್ ತಾಙ್ಕೆ ಚೈನ್ ಜಾನ್.

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

62

186. ಆ ವಿಪ್ರನ ಹಿಂದೆಯೇ ನಂಬಿಯು ಅಯಸ್ಕಾಂತದಿಂದ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಡುವ ಕಬ್ಬಿಣದಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋದನು. ಈ ವ್ಯವಹಾರವು ಹೇಗಾಗುವುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ಬಂಧುಜನಗಳೂ ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದರು. ಹೀಗೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿರುವ ತಿರುವಣ್ಣೈನಲ್ಲೂ ರನ್ನು ಸೇರಿದರು.

187. ಅಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ದ್ವಿಜನೇಷದ ಶಿವನ 'ತಿರುನಾವಲೂರಿನ ಈ ನಂಬಿಯು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸೇವಕನೆಂಬ ನಾನು ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಹೆರಿದು, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದು ಈಗ ಸೇರಿರುವನು. ಇದು ನನ್ನ ಡೂರು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

188. ಆ ಸಭೆಯ ವಿಪ್ರರು, 'ವೇದಿಯರುಗಳು ಸೇವಕರಾಗುವ ಪದ್ಧತಿಯು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲದ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ' ಎಂದರು. ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿ ನಿಂತ ಆ ವೃದ್ಧ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, 'ನಾನು ಬಂದು ಹೇಳಿದ ಪದ್ಧತಿಯು ಯುಕ್ತವಾದುದಲ್ಲವೇನು? ಇವನು ಹರಿದುಹಾಕಿದ ಪತ್ರವು ಇವನ ತಾತನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟುದು' ಎಂದನು.

^{186.} ಚಿಲ್ಲುನಾನ್ ಮಱೈಯೋನ್ ತನ್ಏನ್ ತಿರಿಮುಕ ಕ್ಕಾನ್ತ್ರಞ್ ಚೇರ್ನ್ತ್ರ ವಲ್ಲಿರು ಮೃಣೈಯು ಮಾಪೋಲ್ ವಳ್ಳ ಲುಜ್ಕಟಿತು ಚೆನ್ಱಾನ್ ಎಲ್ಲೈಯಿಲ್ ಚುಜ್ಜ ತ್ತಾರುವರ್ 'ಇತುಎನ್ನಾವರ್' ಎನ್ಱು ಚೆಲ್ಲ ನಲ್ಲಅ ನ್ತಣರ್ಕಳ್ ವಾಟುವರ್ ವೆಣ್ಣೆಯ್ ನ ಲ್ಲೂರೈ ನಣ್ಣಿ.

^{187.} ವೇತಪಾ ರಕರಿನ್ ವಿುಕ್ಕಾರ್ ವಿಳಜ್ಭುಪೇರ್ ಅವೈಮುನ್ ಚಿನ್ ಅು ನಾತನಾಮ್ ಮು ಟೈಯೋನ್ ಚೊಲ್ಲುಮ್ 'ನಾವಲೂರ್ ಆರೂ ರನ್ ತಾನ್ ಕಾತಲೆನ್ ಅಟಿಯಾನ್ ಎನ್ನ ಕ್ಯಾಟ್ಟಿಯ ಓಲೈ ಕೀಱಿ ಮೂತಱಿ ವೀರ್ ಮುನ್ ಪೋನ್ತಾ ನಿತುಮಹಿತಿನ್ ಮು ಟೈಪ್ಪಾ' ಟಿನ್ ಅಾನ್ತ್

^{188.} ಅನ್ರಡರ್ ಅವೈಯಿಲ್ ಮಿಕ್ಕಾರ್ 'ಮಱೈಯವರ್ ಅಟಿಮೈ ಆತಲ್ ಇನ್ರಮಾ ನಿಲತ್ತಿಲ್ ಇಲ್ಲೈ ಎನ್ಜೊನ್ನಾಯ್ ಐಯಾ' ಎನ್ಆಾರ್ 'ವನ್ರವಾ ಱಚೈವೇ ಅನ್ಆೋ ವಟಕ್ಕಿವನ್ ಕಿಟಿತ್ತ ಓಲೈ ತನ್ರೈತನ್ ತನ್ರೈ ನೇರ್ನ್ರ(ತು)' ಎನ್ಆನನ್ ತನಿಯಾಯ್ ನಿನ್ಅಾನ್.

189. 'ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಿಂದ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಇವರು ತೋರಿ ಸಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ಬೇಗನೆ ಜುಲುವೆಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹರಿದುಹಾಕುವುದು ನಿನಗೆ ಜಯವನ್ನು ತಾರದು. ದೇಹದ ಮಾಂಸವೆಲ್ಲಾ ಒತ್ತಿಹೋಗುವಂತೆ ಪ್ರಾಯಸಂದ ಈ ವೃದ್ಧರು ತನ್ನ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿರುವರು. ಈಗ ನಂಬಿಯ ಅಭಿಸ್ರಾಯವೇನು?' ಎಂದು ಆ ಸಭೆಯ ಹಿರಿಯರು ಕೇಳಿದರು.

190. ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತನಾದ ನಂಬಿಯು, 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ, ನಾನು ಆದಿಶೈನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಿ. ಲೋಕನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ವಿಪರೀತರಾಗಿ ಇವರು ನನ್ನನ್ನು ತಮಗೆ ಸೇವಕನೆಂದು ಸಾಧಿಸುವರಾದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಮಾಯೆ ಇದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನೇನನ್ನು ಹೇಳಲಿ? ನನಗೆ ನಿಶ್ಚೈಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ಇರುವುದು,' ಎಂದನು.

191. ಹೀಗೆ ನಂಬಿಯು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲು, ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಭೆಯವರು ವೃದ್ಧಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ನೋಡಿ 'ನಂಬಿಯು ನಿಮ್ಮ ಸೇವಕ ನೆಂದು ನೀವೀಗ ಹೇಳಿದ ಅನುಚಿತವಾದ ಮಾತನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿಶ್ಚಯಪಡಿಸ ಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೂ ಹೇಳುವರು.

- 189. 'ఇజ్బీనినాలో ఎటుతుమో ఓల్బీ కాట్టినాన్ ఆశీలో ఇన్లాటు నిజ్బియినాలో వలియ వాజ్బి శ్రీటిఖ్స్తు వేజ్జి ఆమేం? తజ్బీయిలామో ఒటుజ్భ మంత్రాన్ వటశ్రీన్మే జ్యార జీంబైన్నానాన్; అజ్బీనిల్ఆ రంగర్ ఎణ్ణమో ఎన్? ఎన్జూర్ అవృయిల్ నిశాబైర్.
- 190. 'ಅನೈತ್ತುನೂಲ್ ಉಣರ್ ನ್ಲೀರ್! ಆತಿಚೈವನೆನ್ ಅಱಿವೀರ್! ಎನ್ನೈ ತ್ತನಕ್ಕುವೇ ಆಟಮೈ ಎನ್ಱಿ ವ್ವನ್ತಣನ್ ಚಾತಿ ತ್ತಾನೇಲ್ ಮನತ್ತಿನಾ ಉಣರ್ ತಱ್ ಕೆಟ್ಟಾ ಮಾಯೈವಿನ್ ಚೊಲ್ಲು ಕೇನ್ ಯಾನ್ ಎನಕ್ಕಿತು ತೆಳಿಯ ವೊಣ್ಣಾ ತೆನ್ ಅನನ್' ಎಣ್ಣ ಮ್ ಮಿಕ್ಕಾನ್.
- 191. ಅವ್ವುರೈ ಅವೈಯಿನ್ ಮುಮ್ಪು ನಮ್ಪಿಯಾ ರೂರರ್ ಚೊಲ್ಲ ಚ್ಚೆವ್ವಿಯ ಮಱೈಯೋರ್, ನಿನ್ ಹಿರುಮಱೈ ಮುನಿಯೈ ನೋಕ್ಕೆ 'ಇವು್ವಲ ಕಿನ್ ಕಣ್ ನೀಯಿನ್ ಱೀವರೈಯುನ್ ನಟಮೈ ಎನ್ ಅ ವೆವ್ವುರೈ ಎಮ್ಮುನ್ ಪೇಹ್ವನೇಣ್ಬುಮ್' ಎನ್ ಅುರೈತ್ತು ಮಾಣ್ಬುಮ್.

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

64

192. 'ಅನುಭವ, ಸಾಕ್ಷಿ, ಬರೆಹ – ಈ ಮೂರರಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ನೀವು ತೋರಿಸಿರ' ಎನ್ನಲು, ಮಾಯೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲ ಕಪಟವಿಪ್ರನು, 'ಕೋಪದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಯು ಮೊದಲೇ ಹರಿದ ಓಲೆಯು ಮೂಲ ಓಲೆಯ ಪ್ರತಿಯು. ಆ ಮೂಲ ಓಲೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

193. 'ಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರೆ ತೋರಿಸಿ' ಎಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಎನ್ನಲು, 'ನಂಬಿಯು ಆ ಮೂಲಪತ್ರವನ್ನು ಎಳೆದು ಹರಿದುಹಾಕದಂತೆ ಆತನಿಗೆ ನೀವು ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಾದರೆ ನಾನು ತೋರಿಸುವೆನು' ಎಂದು ಆ ಕಪಟದ್ವಿಜನು ನುಡಿದನು. 'ನಂಬಿಯು ಅದನ್ನು ಕೆಡಿಸ ದಂತೆ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವೆವು' ಎಂದು ಆ ಸಭೆಯ ವಿಪ್ರರು ಉತ್ತರವಿತ್ತರು. ನಂಬಿಯನ್ನು ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ತಡೆದು ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷಧಾರಿಯಾದ ಶಿವನು ಆ ಮೂಲಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಂಡುಬಂದನು.

194. ಕಂಠದ ನೀಲಿಮೆಯನ್ನು ಮರೆಸಿದ ಶಿವನ ಕೈಯ ಓಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಭೆಯವರು ಅದನ್ನು ಓದುವಂತೆ ಹೇಳಲು, ಅವರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಕರಣಿಕನು, ಆ ಪತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರ ಸುರುಳಿಯ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಡಿಸಿ ಅದರ ಸ್ರಾಚೀನತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಧರ್ಮವಿದರಾದ ಸಭೆಯವರು ಕೇಳುವಂತೆ ವಾಚಿಸ ತೊಡಗಿದನು.

^{193. &#}x27;ವಲ್ಲೈಯೇಲ್ ಕಾಟ್ಟ' ಜ್ಕೌನ್, ನುಱೈಯನನ್ 'ವಲಿಚೆಯ್ ಯಾನುಲ್ ಜೊಲ್ಲನೀರ್ ವಲ್ಲೀ ರಾಕಿಲ್ ಕಾಟ್ಟುವೇನ್' ಎನ್ ಟು ಜೊಲ್ಲ 'ಚೆಲ್ವನಾನ್ ಮಱೈಯೋಯ್! ನಾಜ್ಕಳ್ ತೀಜ್ಕುರ ಒಟ್ಟೋಮ್' ಎನ್ ಅಾರ್ ಅಲ್ಲಲ್ ತಿಂತ್ರ ಕ್ರೌಳ ನಿನ್ ಅಾರ್ ಆವಣ ಜ್ಯೊಣ್ಟು ಚೆನ್ ಅಾರ್.

^{194.} ಇರುಳ್ನುಣಿಸ್ಟ್ರಿ ವಿಟ್ಹಿಸೋನ್ ಕೈಯಿಲ್ ಓಲೈಕ ಣ್ಟ್ರಪೈ ಹೋರ್ ಏವ ಅರುಳ್ಸೆ ಈ ಕರಣ ತ್ರಾನುಮ್ ಆವಣಮ್ ತೊಲುತು ವಾಣ್ಕಿ ಚ್ಚುರುಳ್ಸೆ ಮಿಟೆಯೈ ನೀಕ್ಕಿ ವಿರಿತ್ತನನ್ ತೊನ್ ಮೈ ನೋಕ್ಕಿ ತ್ತರುಳ್ಸೆ ಈ ಚಪೈಯೋರ್ ಕೇಟ್ಪ್ ವಾಚಕಮ್ ಚೆಪ್ಪು ಕಿನ್ ಅಾನ್.

195. 'ವೇದಜ್ಞ ನಾದ ತಿರುನಾವಲೂರಲ್ಲಿರುವ ಆದಿಶೈವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದ ಆರೂರನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಸಮ್ಮತಪತ್ರ. ಮುನಿವರರಾದ ತಿರುವಣ್ಣೈ ನಲ್ಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಪಿತ್ತನೆನ್ನುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ನಾನೂ ನನ್ನ ಸಂತತಿಯವರೂ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು, ಈ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟರುವೆನು. ಹೀಗೆ ಇದು ನನ್ನ ಕೈಬರೆಹೆ.'

196. ಈ ವಾಚಕವನ್ನು ಕೇಳಿದನೇಲೆ ವಾಚಕ ಬರೆಹೆಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಬರೆಹವನ್ನು ಬರೆದವರು ನಿರ್ದೋಷವಾದ ತಮ್ಮ ಬರೆಹವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅವುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ಸಮ್ಮತಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸಭೆಯವರು, 'ಅಯ್ಯಾ ನಂಬಿಯೇ, ನಿನ್ನ ತಾತನ ಕೈಬರೆಹವನ್ನು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲದಂತೆ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳು' ಎಂದರು.

197. ಶರಣರನ್ನು ಒಲುವೆುಯಿಂದ ತಡೆದು ಸೇವೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದಯಾ ಶಾಲಿಯಾದ ಶಿವನು, 'ಇನ್ನು ಅಡಿಮೆಯೋಲೆಯನ್ನು ನಂಬಿಯೇ ಕಾಣಬಲ್ಲವನು. ಇದಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ತಾತನ ಕೈಕಾಗದವು ಪ್ರತ್ಯೇಕವೊಂದು ನಂಬಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಾದರೆ, ಆ ಪತ್ರದೊಡನೆ ಈ ಅಡಿಮೆಯೋಲೆಯ ಬರೆಹಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ನಿಮ್ಮೆ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

^{195. &#}x27;ಅರುವುಱೈ ನಾವಲ್ ಆತಿ ಚೈವನ್ಆ ರೂರನ್ ಚೆಯ್ಕೈ ಪೆರುಮುನಿ ವೆಣ್ಣೆಯ್ ನಲ್ಲೂರ್ ಪ್ಪಿತ್ತನು ಕ್ಕ್ರಿಯಾನುಮ್ ಎನ್ಪಾಲ್ ವರುಮುಱೈ ಮರಫು ಳೋರುಮ್ ವೞಿತ್ತೊಣ್ಟು ಚೆಯ್ತುಱ್ ಕೋಲೈ ಇರುಮೈಯಾಲ್ ಎೞುತಿ ನೇರ್ನ್ತೇನ್ ಇತಱ್ಕಾನಿವೈ ಎನ್ಎ ೞುತ್ತು.'

^{196.} ನಾಚಕ ಙ್ಕೀಟ್ಟ ಸಿನ್ನರ್ ಮಹ್ಜುಮೇಲ್ ಎಟುತ್ತಿ ಟ್ಟಾರ್ಕಳ್ ಆಚಿಲಾ ಎಟುತ್ತೈ ನೋಕ್ಕಿ 'ಅವೈಯೊಕ್ಕುಮ್' ಎನ್ಱ ಪಿನ್ನರ್ ಮಾಚಿಲಾ ಮಱೈಯೋರ್ 'ಐಯಾ! ಮಹ್ಜುಜ್ಕಳ್ ಪೇರ ನಾರ್ತತಮ್ ತೇಚುಟೈ ಎಟುತ್ತೇ ಆಕಿಲ್ ತೆಳಿಯಪ್ಪಾರ್ ತ್ತಱಿಮನ್' ಎನ್ಱಾರ್.

^{197.} ఆన_ ణర్ ಕೂట 'ఇన్నుమ్ ఆళ్ఓల్బి ఇవని కాణ్వాన్ ತನ್ತೈತನ್, ತನ್ತೈ ತಾನ್ ವೇ టిటుకుಕ್ಕೆ ಚ್ಚಾತ್ತು ಣ್ಟಾಕಿಲ್ ಇನ_ ಆ ವಣತ್ತಿ ನೋಟುಮ್ ಎటುತ್ತು ನೀರ್ ಒಪ್ಪು ನೋಕ್ಕಿ ವನ_ ತು ಮೊಟಿಮನ್' ಎನ್ ಱಾನ್ ವಲಿಯ ಆಟ್ ಕೊಳ್ಳುಮ್ ವಳ್ಳಲ್.

ನೆಂದು ಪುರಾಣಂ

66:

198. ಸಭೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನಂಬಿಯ ಸಂದೇಹವು ನಿವಾರಣೆಯಾಗುವಂತೆ ಆತನ ತಾತನ ಪತ್ರವನ್ನು ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ತರಿಸಿ ಎರಡನ್ನೂ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ, 'ಇವೆರಡೂ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿವೆ. ಏನು ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಇದು ತಪ್ಪಿದೆ ಎನ್ನಲು ಇನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದರು.

199. 'ನಂಬಿಯಾರೂರನೇ, ನೀನು ಈ ವೃದ್ಧವೇದಿಯರಿಗೆ ಸೋತಿರುವಿ, ಆದುದರಿಂದ ಅವರೆಂದಂತೆ ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದೇ ನಿನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವು' ಎಂದು ಆ ಸಭೆಯವರು ಹೇಳಲು, ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂಬಿಯು 'ಪೂರ್ವಕರ್ಮ ಫಲವು ಹೀಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಸಮ್ಮತಿಸೆನು ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಾದೀತು?' ಎಂದನು.

200. ಆವೇಲೆ ಆ ಸಭೆಯವರು ವಿಪ್ರವೇಷದ ಶಿವನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುನಿಗಳೇ, ನೀವು ತೋರಿಸಿದ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಊರು ನಮ್ಮ ತಿರುವಣ್ಣೈ ಸಲ್ಲೂರು ಎಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಮನೆ, ಭೂಮಿ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿರಿ' ಎಂದರು.

^{198.} ತಿರಣ್ಟ್ರಮಾ ಮಱೈರೋರ್ ತಾಮುಮ್ ತಿರುನಾವ ಲೂರರ್ ಕೋಮುನ್, ಮರುಣ್ಟತು ತೆಳಿಯ ಮಹ್ಞ ಮಱೈಯವನ್ ಎಟುತ್ತಾಲ್ ಓಲೈ, ಅರುಣ್ ತರು ಕಾಪ್ಪಿಲ್ ವೇಱೊನ್ ಱಟೈತ್ತುಟನ್ ಒಪ್ಪು ನೋಕ್ಕಿ, 'ಇರಣ್ಟುಮ್ಒ ತ್ತಿರುನ್ತ ತೆನ್ನೇ! ಇನಿಚ್ಚೆಯಲ್ ಇಲ್ಲೈ' ಎನ್ಱಾರ್.

^{199. &#}x27;ನಾನ್ ಮಱೈ ಮುನಿವ ನಾರ್ಕ್ಕು ನಮ್ಮಿಯಾ ರೂರರ್! ತೋಜ್ಞೀರ್ ಪಾನ್ ಮೈಯಿನ್ ಏವಲ್ ಚೆಯ್ತಲ್ ಕಟನ್' ಎನ್ ಅು ಪಣ್ಪಿಲ್ ಮಿಕ್ಕ ಮೇನ್ ಮೈಯೋರ್ ವಿಳಮ್ಮ, ನಮ್ಮಿ 'ವಿತಿಮುಱೈ ಇತುವೇ ಆಕಿಲ್ ಯಾನ್ ಇತಱ್ ಕಿಚೈಯೋನ್ ಎನ್ ನ ಇಚ್ಛೆಯುಮೋ' ಎನ್ ಅು ನಿನ್ ಅಾರ್

^{200.} ತಿರುವಿುಕು ವುಱೈಯೋರ್ ನಿನ್ ಆಡಿಟುವುಟ್ರಿ ಮುನಿಯೈ ನೋಕ್ಕಿ 'ಆರುಮುನಿ! ನೀಮುನ್ ಕಾಟ್ಬುಮ್ ಆವಣಮ್ ಅತನಿಲ್ ಎಣ್ಕಳ್ ವೆರುವೈ ಚೇರ್ ಸತಿಯೇ ಯಾಕ ಸ್ಪ್ರೇಚ್ಚಿಯ ತುಮಕ್ಕಿ ವ್ವಾರಿಲ್ ವರುಮುಱೈ ಮನೈಯುಮ್ ನೀಟು ವಾಟ್ ಕ್ರೈಯುಮ್ ಕಾಟ್ಟು' ಕೆನ್ಆಕಾರ್.

- 201. ಜಯಹೊಂದಿದ ಆ ಮುದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು 'ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಅರಿಯಲಾರಿರಾದರೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಬನ್ನಿ. ತೋರಿಸುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಹಿರಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಭೆಯೂ ನಂಬಿಯಾರೂರನೂ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಆ ಊರಿನಲ್ಲುಳ್ಳ ತಿರುವರುತ್ತುರೈ ಎಂಬ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಆ ಮುದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಕಾಣದೆ ದಿಗ್ಭ ್ರಮೆಗೊಂಡು ನಿಂತರು.
- 202. ಬ್ರಾಹ್ಮಣವೇಷದಿಂದ ಬಂದ ಶಿವನು ದೇಗುಲದೊಳಹೊಕ್ಕು ಮರೆ ಯಾಗಲು, 'ನನ್ನನ್ನು ಅಡಿಮೆಯವನೆಂದು ಸಾಧಿಸಿದ ಜನಿವಾರದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಎದೆಯುಳ್ಳ ಆ ವೇದಿಯರು, ನಮ್ಮ ಈಶ್ವರನಿರುವ ಆಲಯದೊಳಹೊಕ್ಕುದು ಎಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯ!' ಎಂದು ನಂಬಿಯಾರೂರನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಉದಿಸಿದ ಆಶೆಯಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಂತು, ಆ ವೇದಿಯರನ್ನು ಕರೆಯಲು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಉಮಾದೇವಿಯೊಡನೆ ವೃಷಭವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ನಂಬಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.
- 203. 'ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನೀನು ನಮಗೆ ಸೇವಕನಾಗಿದ್ದೆ. ಹೆಣ್ಣು ಗಳ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸು ಹೆರಿದ ಆಶೆಯ ಆಧಿಕ್ಯದಿಂದಲೂ, ನಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯಿಂದಲೂ ನೀನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದುಃಖವನ್ನು ಂಟಾಗಿಸುವ ಸಂಸಾರ ಜೀವನವು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸದಂತೆ ನಾವೇ ಬೇಕೆಂದೇ ಬಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ತಡೆದು ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿ ಸ್ಪೀಕರಿಸಿದೆವು.'
- 201. ಪೊರುವರುಮ್ ವೞಕ್ಕಾಲ್ ವೆನ್ಱ ಪುಣ್ಣಿಯ ಮುನಿವರ್ 'ಎನ್ನೈ ಒರುವರುಮ್ ಅಱೀಯಿಾ ರಾಕಿಲ್ 'ಪೋತುಮ್'ಎನ್ ಱುರೈತ್ತು ಚ್ಚೂಟ್ನ್ತ ಪೆರುಮಱೈ ಯವರ್ಕು ೞಾಮುಮ್ ನಮ್ಪಿಯುಮ್ ಪಿನ್ಪು ಚೆಲ್ಲ ತ್ತಿರುವರು ಟ್ಟುಱೈಯೇ ಪುಕ್ಕಾರ್, ಕಣ್ಟಿಲರ್ ತಿಕೈತ್ತು ನಿನ್ಅಾರ್.
- 202. ಎಮ್ಫಿರಾನ್ ಕೋಯಿಲ್ ನಣ್ಣ ಇಲಬ್ಬುನೂಲ್ ಮಾರ್ಪರ್ 'ಎಬ್ಬಳ್ ನಮ್ಪರ್ ಪ್ರೋಯಿಲ್ ಪುಕ್ಕ ತೆನ್ಕೊಲೋ' ಎನ್ ಜು ನಮ್ಪಿ ತಮ್ಪರು ವಿರುಪ್ಪಿ ನೋಟು ತನಿತ್ತೊಟರ್ ನ್ಕ್ಲ ಚೈಪ್ಪ ಮಾತೋ(ಟು) ಉಮ್ಪರಿನ್ ವಿಟೈಮೇಲ್ ತೋನ್ ಆಿ ಅವರ್ ತಮ ಕ್ಕುಣರ್ ತ್ತಲ್ ಉಜ್ಞಾರ್.
- 203. 'మున్ పుస్ నమెక్కు క్రూణ్బన్ మున్ సియ షేట్ఫ్రీ కూర ప్పిన్ పునమ్ పవలాలో పిజన్నన్నే మేణ్డిన్ మీతేపు తున్ పుజు వాటాక్క్రే సిన్ స్క్రి క్రూటర్ వట క్రూటర్ న్ను వన్ను నన్ పుల మజక్కియోర్ మున్ నర్ నామ్ తెటు త్రాణ్యే మో' ఎన్ టూర్

204. ಶಿವನ ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ತನ್ನನ್ನು ಹೆತ್ತ ಪಶುವಿನ ಹೊಂಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕರುವಿನಂತೆ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ತಿಳಿದು, ಕೈಕಾಲು ಮೊದಲಾದ ಅವಯವಗಳಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚನವಾಗಲು, ಮುಗಿದ ಕೈಗಳು ಶಿರದ ಮೇಲಿರಲು, 'ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ಆನಂದ ನೃತ್ಯವನ್ನಾಡಿದ ಶಿವನೇ, ಹೀಗೆ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡುದು ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯವೇ?' ಎಂದು ನಂಬಿಯು ಬಿನ್ನ ಪಮಾಡಿದನು.

205. ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳುವಂತೆ ಪಂಚದುಂದುಭಿಗಳ ಶಬ್ದವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತುಂಬಲು, ದೇವತೆಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಸುರಿಸುವ ಹೂವುಳೆಯು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಲು, ಲೋಕ ದವರು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಲು, ವೇದಗಳು ಬಹುವಾಗಿ ಶಬ್ದಿಸಲು, ನಂಬಿಯನ್ನು ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿ ಕೊಂಡ ಶಿವನು ಹೀಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು.

206. ಪವಿತ್ರವಾದ ವೇದಗಳನ್ನು ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಶಿವನು 'ಅದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಹಿಂದೆ ನೀನು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಜೋರಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದುದರಿಂದ 'ವನ್ ತೊಂಡನ್' ಎನ್ನುವ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವೆ. ನಮಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಲವಿಥದ ಅರ್ಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು ಸ್ತುತಿರೂಪವಾದ ಅರ್ಚನೆ? ಆದುದರಿಂದ ನೀನು ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ತಮಿಳು ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡು' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

^{204.} ಎಸ್ ಆತಿಲುಮ್ ಓಚೈ ಕೇಳಾ ಈನ್ ಆ ಆನ್ ಕನೈಪ್ಪು ಕ್ಕೇಟ್ಟ ಕನ್ ಅುಪೋಲ್ ಕತ ಿನ್ನು ಕರಚರ ಣಾತಿ ಅಜ್ಯಮ್ ತುನ್ ಅೀಯ ಪುಳಕಮ್ ಆಕ ತ್ತೊಲುತಕೈ ತಲೈಮೇಲ್ ಆಕ 'ಮನ್ ಅುಳೀರ್! ಚೆಯಲೋ ವನ್ತು ವಲಿಯಆಟ್ ಕೊಣ್ಟ' ತೆನ್ ಅಾರ್.

^{205.} ಎಣ್ಣಿಯ ಓಚೈ ಐನ್ತುವ್ ವಿಚುವ್ಪುಟೈ ನಿಅೈಯ ಎಣ್ಯುಮ್ ವಿಣ್ಣವರ್ ಪೊಟೀಪೂ ಮಾರಿ ಮೇತಿನಿ ನಿಅೈನ್ತು ವಿಮ್ಮ ಮಣ್ಣವರ್ ಮಕಿಟ್ ಚ್ಚಿ ಪೊಣ್ಯ ಮಅೈಕಳುಮ್ ಮುಟಣ್ಕಿ ಆರ್ಪ್ಪ ಅಣ್ಣಲೈ ಓಲೈ ಕಾಟ್ಟ ಆಣ್ಟವರ್ ಅರುಳಿ ಚ್ಚೆಯ್ ವಾರ್.

^{206. &#}x27;ಮಹ್ಜುನೀ ವರ್ನಮೈ ಪೇಚಿ ವರ್ನ್ಟ್ರೊಣ್ಟರ್ ಎರ್ನುಮ್ ನಾಮಮ್ ಪ್ರೊನೈ; ನಮಕ್ಕುಮ್ ಅರ್ನ್ಪ್ ಪೆರುಕಿಯ ಚಿಆಪ್ಪಿನ್ ಮಿಕ್ಕ ಅಆಗ್ ಚನೈ ಪಾಟ್ಟೀ ಆಕುಮ್; ಆತಲಾಲ್ ಮಣ್ಮಾಬೀಲ್ ನಮ್ಮೈ ಚೊಹ್ಹಿಮಿಟ್ ಪಾಟು' ಕೆನ್ಆಗಾರ್ ತೂಮಆೈ ಪಾಟುಮ್ ವಾಯಾರ್.

207. ಹಿಂದೆ ಶಿರವನ್ನೂ ಪಾದವನ್ನೂ ಹುಡುಕಿದ ಖ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳು ಕಾಣ ದಂತಿದ್ದ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳು ಹಾಡಿದ ವಸ್ತುವಾಗುಳ್ಳ, ಶಿವನು 'ನಮ್ಮನ್ನು ಹಾಡು' ಎನ್ನಲು ಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನಾಗಿ ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ನೃತ್ತವನ್ನಾಡಿದ ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ನಿಂತು,

208. 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂಪದಿಂದ ಸೇವಕನಾದ ನನಗೆ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳ ನನ್ನನ್ನು ಗೆದ್ದು ಸ್ವಹಿತವನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಸೇವಕನಿಗೆ ಹಳೆಯ ನೆನಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಲೋಕ ಜೀವನದ ಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು ತಡೆದು ನನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ದೋಷ ವಿಲ್ಲದ ಅವೃತವನ್ನು ಹೋಲುವವರೇ, ನಿಮ್ಮ ನಿರತಿಶಯ ಗುಣಸಾಗರವನ್ನು ನಾಯಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ನಾನು ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವೆನು? ಹೇಗೆ ಹಾಡುವೆನು?' ಎಂದು ನಂಬಿಯು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು.

209. ಆಗ ತಮ್ಮ ಸೇವಕನಾದ ನಂಬಿಯಾರೂರನನ್ನು ಕೃಪಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಕರುಣಾಪೂರಿತ ದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಇಂತು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನು. 'ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪಿತ್ತ (ಹುಚ್ಚು) ನೆಂದು ಕರೆದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಪಿತ್ತನೆಂದೇ ಸಂಬೋಧಿಸಿ ಹಾಡು.' ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತ ವರ್ನತೊಂಡನು (ಬಲುಮೆಯಿಂದ ಆ್ಥಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ನಂಬಿಯಾರೂರನು) ತನ್ನನ್ನು ತಡೆದು ಅಡಿಮೆಯವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಹಾಡತೊಡಗಿದನು.

^{207.} ತೀಟೆಯ ಅಯನುಮ್ ಮಾಲುಮ್ ತೆಳಿವುಱಾ ಐನ್ಲೆ ಟುತ್ತುಮ್ ಪಾಟಿಯ ಪೊರುಳಾಯ್ ಉಳ್ಳಾನ್ 'ಪಾಟುವಾಯ್ ನಮ್ಮೈ' ಎನ್ನ ನಾಟಿಯ ಮನನ್ತು ರಾಕಿ ನಮ್ಪಿಯಾ ರೂರರ್, ಮನ್ಅುಳ್ ಆಟಿಯ ಚೆಯ್ಯ ತಾಳೈ ಅಞ್ಚಲಿ ಕೂಪ್ಪಿ ನಿನ್ಅು.

^{208. &#}x27;ವೇತಿಯನ್ ಆಕಿ ಎನ್ನೈ ವೞಕ್ಕಿನಾಲ್ ವೆಲ್ಲ ವನ್ತ್ರ ಊತಿಯಮ್ ಅಱೀಯಾ ತೇನು ಕ್ಕುಣರ್ವುತ ನ್ತುಯ್ಯ ಕ್ಕೊಣ್ಟ ಕೋತಿಲಾ ಅಮುತೇ! ಇನ್ಆುನ್ ಕುಣಪ್ಪೆರು ಜ್ಯಟಲೈ ನಾಯೇನ್ ಯಾಕಿನೈ ಅಱೀನ್ತ್ರೆನ್ ಚೊಲ್ಲಿ ಪ್ಪಾಟುಕೇನ್' ಎನಮೊ ಅೀನ್ತಾರ್.

^{209.} ಅನ್ ಪನೈ ಅರುಳಿನ್ ನೋಕ್ಕಿ ಅಜ್ಕಾಣರ್ ಅರುಳಿ ಚ್ಚೆಯ್ವಾರ್ 'ಮುನ್ ಪೆನೈ ಪ್ಪಿತ್ತನ್ ಎನ್ ಅತೀ ಮೊಟಿನ್ತ ನೈ ಆತ ಲಾಲೇ ಎನ್ ಪೆಯರ್ ಪಿತ್ತನ್ ಎನ್ ಅತೀ ಪಾಟುವಾಯ್' ಎನ್ ಅಾರ್; ನಿನ್ ಅ ವನ್ ಪೆರು ನ್ತೊಣ್ಟರ್ ಆಣ್ಟ ವಳ್ಳ ಲೈ ಪ್ಪಾಟಲ್ ಉಜ್ಞಾರ್.

210. ಗೊಂಚಲಾಗಿ ಅರಳಿದ ಮಲರುಗಳನ್ನು ಮುಡಿದ ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನು ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸೇವಕರ ಮೇಲೆ ಸಹಜ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ತಿರುನಾವಲೂರಿಗೆ ಮೊದಲಿನವ ನೆನಿಸಿಕೊಂಡ ನಂಬಿಯು 'ಪಿತ್ತಾಪಿಜೈಶೂಡಿ' ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ ತಿರುಪ್ಪದಿಕವನ್ನು (ಹಾಡನ್ನು) ಈ ಲೋಕದವರೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅನುಕೂಲ ವಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

211. ಎಲ್ಲಾ ನೇಲೈಯ ಗುಣಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತನಗೆ ಸರಿಸಮರಿಲ್ಲದ ನಂಬಿಯು, ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರುವ ಅರ್ಥಸಹಿತವಾಗಿ ಮೊದಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಹಾಡುವ ಇಂದಳ ಎಂಬ ರಾಗವುಳ್ಳ ಆ ತಿರುಪ್ಪದಿಕವನ್ನು ಸಂಗೀತದ ನಲಿದಲ್ (ಅನುದಾತ್ತ) ಪಡುತ್ತಲ್ (ಸ್ವರಿತ) ಎಡುತ್ತಲ್ (ಉದಾತ್ತ) ಎಂಬ ಮೂರು ಲಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಲೋಪಬಾರದೆ, ಅವು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ತಾಳದೊಡನೆ ಸಂಗೀತವು ಸೇರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನು ಸಂತೋಷಪಡುವಂತೆ ಹಾಡಿದನು.

212. ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕದವರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯವಾಗುವಂತೆ ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನು ದಹಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದವರಾದ, ಭಕ್ತರು ವಾಸಿಸುವ ತಿರುವಣ್ಣೈನಲ್ಲೂ ರಿನ ತಿರುವರುತ್ತುರೈ ಯಲ್ಲಿರುವ ಶಿವನು, ಮಧುರ ಪದಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ತಮಿಳು ಪದಿಕವನ್ನು ಸಂಗೀತದಿಂದ ಹಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ನಂಬಿಯನ್ನು, 'ಇನ್ನೂ ಹಲಬಗೆಯಿಂದ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ತುತಿಯನ್ನು ಹಾಡು' ಎಂದು ತುಂಬಿದ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದನು.

^{210.} ಕೊತ್ತಾರ್ ಮಲರ್ ಕ್ಯುಟಿಲಾಳೊರು ಕೂಟಾಯ್ ಅಟಿ ಯವರ್ ಪಾಲ್ ಮೆಯ್ ತ್ತಾಯಿನುಮ್ ಇನಿಯಾನೈಅ ವ್ವಿಯನ್ ನಾವಲರ್ ಪೆರುಮಾನ್ 'ಪಿತ್ತಾಪಿಟೈ ಚೂಟಿ' ಎನ ಪ್ಪೆರಿತಾನ್ತಿರು ಪ್ಪತಿಕಮ್ ಇತ್ತಾರಣಿ ಮುತಲಾಮ್ ಉಲ ಕೆಲ್ಲಾಮ್ ಉಯ್ಯ ಎಟುತ್ತಾರ್.

^{211.} ಮುಱೈಯಾಲ್ ವರು ವುತುರತ್ತುಟ್ಟ್ ಮೊಟೀಇನ್ನ್ನಳ ಮುತಲಿಲ್ ಕುಱೈಯಾನಿಲೈ ಮುಮ್ಮೈಪ್ಪಟ ಕೂಟುಙ್ಕಿಲ ಮೈಯಿನಾಲ್ ನಿಱೈವಾಣಿಯಿನ್ ಇಚೈಕೋಳ್ಫುಣರ್ ನೀಟುಮ್ಬುಕಲ್ ವಕೈಯಾಲ್ ಇಱೈಯಾನ್ಮಕಿಲ್ ಇಚೈವಾಟನನ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ ನಿಕರ್ ಇಲ್ಲಾನ್.

^{212.} ಚೊಲ್ಲಾರ್ ತನಿುಟ್ ಇಚೈಪಾಟರು ತೊಣ್ಟನ್ ತನೈ 'ಇನ್ ನುಮ್ ಪಲ್ಲಾಱುಲ ಕಿನಿಲ್ ನಮ್ಪು ಕಟ್ ಪಾಟು' ಎನ್ ಅು ಅು ಪರಿವಿಲ್ ನಲ್ಲಾರ್ ವೆಣ್ಣೆಯ್ ನಲ್ಲೂರರು ಟುೃ ಅೈವೇವಿಯ ನಮ್ಪನ್ ಎಲ್ಲಾವುಲ ಕುಯ್ಯ ಪ್ಪು ರಮ್ ಎಯ್ತಾ ನ್ ಅರುಳ್ ಚೆಯ್ತಾನ್.

- 213. ನಂಬಿಯಾರೂರನನ್ನು ಶಿವನು ತಡೆದು ತನಗೆ ಆಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಮದುವೆ ನಿಂತುಹೋದ ಕಾರಣದಿಂದ ಪುತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಶಿವಾಚಾರ್ಯರ ಮಗಳು ನಂಬಿಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಚಿಂತಿಸುವ ಧರ್ಮದಿಂದ ಬೇರಾಗದಂತೆ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಅದನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಇತರರಾದರೆ ಬೇರೆ ನಿಧವಾದ ಜಪ, ಪ್ರತ ಮೊದ ಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವರು.
- 214. ನಂಬಿಯನ್ನು ತಿರುವಣ್ಣೈನಲ್ಲೂರಿನ ತಿರುವರುತ್ತುರೈ ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಶಿವನು ತಡೆದು ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ನೀರ್ವೂಗಳಾದ ತಾವರೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ಪುಷ್ಪಿಸಲು ಎಡೆಯಾಗಿರುವ ತಟಾಕಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ತಿರುನಾವಲೂರಿಗೆ ನಂಬಿಯು ಬಂದು, ಶಿವನನ್ನು ನಮಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ತಿರುಪ್ಪದಿಕವನ್ನು ಹಾಡಿದನು.
- 215. ಶಿವನು ವಾಸಿಸುವ ತಿರುತ್ತುರೈಯೂರು ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸೇರಿ, 'ಪಾಪದ ಕಾರಣವಾಗಿ ಪುನಃ ಪಾಪದ ದಾರಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಡೆದು ನನ್ನನ್ನು ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರೇ, ದಾಸನಾದ ನನಗೆ ತಪೋಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ' ಎಂದು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಭವವನ್ನು ಹಿಂಗಿಸು ವಂತಹ ತಿರುಪ್ಪದಿಕವನ್ನು ನಂಬಿಯು ಹಾಡಿದೆನು.
- 213. ಅಯಲೋರ್ತವವನ್ ಮುಯಲ್ವಾರ್ಪಿಟರ್ ಅನ್ಆೀಮಣವನ್ ಅೞೀಯುವನ್ ಚೆಯಲಾಲ್ ನಿಕೆಟ್ ಪುತ್ತೂರ್ವರು ಚಿವವೇತಿಯನ್ ಮಕಳುವನ್ ಉಯರ್ನಾವಲರ್ ತನಿನಾತನೈ ಒೞಿಯಾತುಣರ್ ವೞಿಯಿಲ್ ಪೆಯರಾತುಯರ್ ಚಿವಲೋಕಮುಮ್ ಎಳಿತಾಮ್ ವಕೈ ಪೆಜ್ಞಾಳ್.
- 214. ನಾವಲರ್ ಕೋನ್ ಆರೂರನ್ ತನೈವೆಣ್ಣೆಯ್ ನಲ್ಲೂರಿಲ್ ಮೇಲುಮ್ ಆರು ಟ್ಟು ಟೈಯಮರ್ನ್ಸ್ತ ವೇತಿಯರಾಟ್ ಕೊಣ್ಟ ತಱ್ ಪಿನ್ ಪೂವಲರು ನ್ತಟಮ್ ಪೊಯ್ಕೈ ತ್ತಿರುನಾವ ಲೂರ್ ಪುಕುನ್ತು ತೇವರ್ ಪಿರಾನ್ ತನೈಪ್ಪಣಿನ್ತು ತಿರುಪ್ಪ ತಿಕಮ್ ಪಾಟನಾರ್.
- 215. ಚಿವನುಱೈಯ ನ್ಲಿರುತ್ತುಱೈಯೂರ್ ಚೆನ್ಅಣೈನ್ತು 'ತೀನಿನೈಯಾಲ್ ಅವನೆಱೀಯಿಱ್ ಚಿಲ್ಲಾಮೇ ತಟುತ್ತಾಣ್ಬಾಯ್ ಅಟಯೇಱ್ಕು ತ್ತವನೆಱೀತ ನ್ಲರುಳ್' ಎನ್ಱು ತಮ್ಪಿರಾನ್ ಮುನ್ನಿನ್ ಅು ಪವನೆಱಿಕ್ಕು ನಿಲಕ್ಕಾಕು ನ್ಲಿರುಪ್ಪತಿಕಮ್ ಸಾಟಿನಾರ್.

ಸೆಂಯ ಪುರಾಣಂ

72

- 216. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳು ತನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿ ಅಡಗುವಂತೆ, ತಪಸ್ಸಿನ ಡಾರಿ ಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮಲರುಗಳಿರುವ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಹೊಮ್ಮುವ ಉದ್ಯಾನ ಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ, ತಿರುತ್ತುರೈಯೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ, ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಶೀತಲ ವಾದ ಗಂಗೆಯನ್ನೂ ಜಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ, ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕುಸುಮಗಳಿಂದ ನಂಬಿಯು ಪೂಜಿಸಿದನು.
- 217. ತಿರುತ್ತುರೈಯೂರನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಶಿವನಿರುವ ಹಿರಿಮೆಯ ಇತರ ಹೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನೂ ಸೇರಿ ವಂದಿಸಿ, ಪುಲಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸಿದ ನಟೀಶನ ಆನಂದನೃತ್ತವನ್ನು ಕಂಡು ನಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಸಹಿಸಲಾಗದ ಅಧಿಕ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸೇವಿಸಲು ನಂಬಿಯು ಮನಮಾಡಿದನು.
- 218. ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟದ ಚಂದನವುರಗಳು, ಅಗಿಲುವುರಗಳು, ನವಿಲ ಸೋಗೆ ಗಳು, ಮಲರುಗಳು ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಪಸರಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು, ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ತೀರಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವ ಅಲೆಗಳ ತಂಪಾದ ನೀರನ್ನುಳ್ಳ ಪೆಣ್ಣೈಯಾರನ್ನು (ಪೆಣ್ಣೈ ನದಿಯನ್ನು) ನಂಬಿಯು ದಾಟ, ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ಹೊಡಿದ ರಥದಲ್ಲಿ ಗಮಿಸುವ ರವಿಯು ಪಡುಕಡಲನ್ನು ಸೇರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಿರುವದಿಕೈ ನೀರಟ್ಟಾನ ಎಂಬ ಪುರವನ್ನು ಸೇರಿದನು.

https://archive.org/details/muthulakshmiacademy

^{216.} ಪುಲನೊನ್ಱುಮ್ ಪಟತವತ್ತಿಹ್ ಪುರಿನ್ತನೆಹಿ ಕೊಟುತ್ತರುಳ ಅಲರ್ಕೊಣ್ಟ ನಹುಞ್ಟೀಲೈ ತ್ತಿರುತ್ತುಹೈಯೂರ್ ಅಮರ್ನ್ತರುಳುಮ್ ನಿಲವುನ್ತಣ್ ಪುನಲುಮ್ಒಳಿರ್ ನೀಳ್ಚಟೈಯೋನ್ ತಿರುಪ್ಪಾತಮ್ ಮಲರ್ಕೊಣ್ಟು ಪೋಜ್ಞಿಚೈತ್ತು ವನ್ತಿತ್ತಾರ್ ವನ್ಹೊಣ್ಟರ್.

^{217.} ತಿರುತ್ತುಱೈಯೂರ್ ತನೈಪ್ಪಣಿನ್ತು ಚಿವಪೆರುಮಾನ್ ಅವುರ್ನ್ನರುಳುಮ್ ಪೊರುತ್ತಮಾಮ್ ಇಟಮ್ಪಲವುಮ್ ಪುಕ್ಕಿಱೈ ಇ್ಚ್ ಪ್ಪೊಱ್ಪಾಲಿಯೂರ್ ನಿರುತ್ತನಾರ್ ತಿರುಕ್ಕೂತ್ತು ತೊಟುವತಱ್ ಕು ನಿನೈವುಜ್ಞು ವರುತ್ತನಿಂಕು ಕಾತಲಿನಾಲ್ ವಟೀಕ್ಕೊಳ್ವಾನ್ ಮನಙ್ಕೊಣ್ಬಾರ್.

^{218.} ವುಲೈವಳರ್ಚ ನ_ಕಿಲ್ ಪೀಲಿ ಮಲರ್ ಪರಪ್ಪಿ ಮಣಿಕೊಟ್ ಕ್ಯುಮ್ ಅಲೈತರುತಹ್ ಪುನಱ್ ಪೆಣ್ಣೈ ಯಾಡುಕಟ ನ್ಲೇಱಿಯಪಿನ್ ನಿಲವುಪಚುಮ್ ಪುರವಿನೆಟು ನ್ಲೇರಿರವಿ ಮೇಲ್ ಕಟಲಿಹ್ ಜಿಲಅಣೈಯುಮ್ ಪೊಟುತಣೈಯ ತ್ತಿರುವತಿಕೈ ಪ್ಪು ಅತ್ತಣೈನ್ತಾರ್.

- 219. ಲೋಕವೇ ಸ್ತುತಿಸುವ, ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವ ಆಯುಧವುಳ್ಳ ತಿರುನಾವಕ್ಕರಸರು ಶಿವನ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಾಲಲ್ಲಿ ತುಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೆದರುವೆನು ಎಂದು ಆ ತಿರುವದಿಕೈ ವೀರಟ್ಟ್ರಾನಂ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸದೆ, ಸಣ್ಣ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳುಳ್ಳ ಸಿದ್ಧಕೂಟಗಳಿರುವ ಮಠವನ್ನು ನಂಬಿಯು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.
- 220. ತುಂಬಿಗಳ ಗೀತವು ಕೇಳಿಬರುವ ನಂದನವನಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಮಠ ದಲ್ಲಿ ಅಲೆಗಳುಳ್ಳ, ನೀರು ಹೆಚ್ಚಿರುವ, ಕೆಡಿಲ ನದಿಯ ಎಡದಿಕ್ಕಿ ನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುನೀರಟ್ಟಾನದ ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶಿಸುವ ಮನವುಳ್ಳವನಾಗಿ ನಂಬಿಯು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪರಿಜನರು ನಿದ್ರೆಹೋಗಲು ತಾನೂ ನಿದ್ರಿಸಿದನು.
- 221. ಹೀಗೆ ನಂಬಿಯು ನಿದ್ರಿಸುವುದನ್ನು ತಿರುವೀರಟ್ಟ್ರಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತಿಳಿದು ಮುದಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನೇಷವನ್ನು ತಾಳಿ ಯಾರೂ ತಿಳಿಯ ದಂತೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗುಳ್ಳ ಆ ಮಠದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಮಲರಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದ ನಂಬಿಯಾರೂರನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ತಾವರೆ ಮಲರಂತಿರುವ ತಮ್ಮ ಸಾದ್ದ ಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ತಾವೂ ನಿದ್ರಿಸುವವರಂತೆ ಇದ್ದರು.
- 219. 'ಉಟೈಯಅರ(ಚು) ಉಲಕೇತ್ತುವು ಉಟವಾರ ಪ್ಪಟೈಯಾಳಿ ವಿಟೈಯವರ್ಕ್ಕು ಕ್ಕೈತ್ತೊಣ್ಟು ನಿರುಮ್ಪುಪೆರುಮ್ ಪತಿಯೈವಿತಿತ್ತು ಅಟೈಯುಮತೆಱ್ ಕಞ್ಚುವನ್' ಎನ್ ಅನ್ನಕರಿಲ್ ಪುಕುತಾತೇ ಮಟೈವಳರ್ತಣ್ ಪುಅಮ್ಪಣೈಯಿಱ್ ಚಿತ್ತವಟ ಮಟಮ್ಪು ಕುನ್ತಾರ್.
- 220. ವರಿವಳರ್ಪೂ ಇ್ಟ್ರೀಲೈಚೂರ್ಲ್ ಮಟತ್ತಿಸ್ಕಣ್ ವರ್ನಅೊಣ್ಟರ್ ವಿರಿತಿರೈನೀರ್ ಕ್ಕೆಟಲವಟ ವೀರಟ್ಟ್ ನತ್ತಿಱಿೈತಾಳ್ ಪುರಿವುಟೈಯ ಮನತ್ತಿನರಾಯ್ ಪ್ಪುಟೈಎಜ್ಕುಮ್ ವಿುಟೈಕಿನ್ಅ ಪರಿಚನಮುಮ್ ತುಯಿಲ್ಕೊಳ್ಳ ಪ್ಪಳ್ಳಿಯಮರ್ ನ್ತರುಳಿನಾರ್.
- 221. ಅತುಕಣ್ಟು ವೀರಟ್ಟ ತ್ರವುರ್ನ್ನ ರುಳುಮ್ ಅಪ್ಕಣರುಮ್ ಮುತುವಟಿವಿನ್ ಮಱೈಯವರಾಯ್ ಮುನ್ನೊರುವರ್ ಅಱಿಯಾಮೇ ಪೊತುಮಟತ್ತಿ ನುಟ್ ಪುಕುನ್ತು ಪೂನ್ತಾರಾನ್ ತಿರುಮುಟಿಮೇಲ್ ಪತುಮಮಲರ್ ತ್ರಾಳ್ ವೈತ್ತು ಪ್ರಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳಾರ್ ಫೋಱ್ ಪಯಿನ್ ಆಕಾರ್, 10

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

74

222. ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟುದನ್ನು ತಿಳಿದ ನಂಬಿಯು, 'ವೇದಿಯರೇ, ನಿಮ್ಮ ಪಾದಗಳನ್ನು ನನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುದೇಕೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಕಪಟನೇಷದ ಶಿವನು, 'ನೀನು ನಿದ್ರಿಸಿದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಕಾಲಿಟ್ಟಿನು. ಈ ಪ್ರಮಾದವು ನನ್ನ ಮುಪ್ಪಿನ ಪರಿಣಾಮ' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಅದಕ್ಕೆ ನಂಬಿಯು ಸಮ್ಮತಿಸಿ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಬೇರೆ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಿದ್ರಿಸಿದನು.

223. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಶಿವನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾದವನ್ನಿಡಲು ಕೆಂಪಗಾದ ಕಯಲ್ ಮಾನುಗಳು ಚಲಿಸುವ ತಟಾಕಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ತಿರುನಾವಲೂರಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ನಂಬಿಯು, 'ಇಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಹಲವು ಸಲ ತುಳಿದೆ, ನೀನು ಯಾರು?' ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಜಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಮರೆಸಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷವನ್ನು ತಾಳಿದ ಆ ಪರಶಿವನು, 'ನಮ್ಮನ್ನು ನೀನು ತಿಳಿಯೆಯೋ?' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನವಾದರು.

224. ಆಮೇಲೆ 'ಗರ್ವದಿಂದ ತಿಳಿಯದೆ ನಾನು ಏನನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿನು?' ಎಂದು ನಂಬಿಯು ಮನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಥೆಗೊಂಡು, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿ ವೀರಟ್ಟಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಗಜಚರ್ಮವನ್ನು ಹೊದ್ದ ವೀರಟ್ಟೀಶ್ವರನನ್ನು ನಮಿಸಿ, 'ತಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿಯದವರೂ ಇದ್ದಾರೆಯೇ?' ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗುವ ಪದವನ್ನು ಹಾಡಿದನು.

^{222.} ఆస్మైల్బీఆ రూరన్లుణర్ 'న_రువుఱ్బియ్యయ్'! అన్నటిఎన్ జీన్నియిలోన్మే త్తన్నే' ఎన్న 'త్తిజ్బీయఱియా నెక్బేజీయ్తుకు ఎన్నుట్బీయ మూప్పుక్కాణ్' ఎన్ఱరుళ అతఱా కిజ్బీన్తు తన్నుటిఆ హ్బాల్నిత్త్వి కుయిలమర్న్తాన్ తమిటానాతన్.

^{223.} ಅಣ್ಯುಮವನ್ ತಿರುಮುಟಮೇಲ್ ಮಿಾಟ್ಟುಮ್ ಅವರ್ ತಾಳ್ನೀಟ್ಟ ಚೈಣ್ಯಯಲ್ ಪಾಯ್ ತಟಮ್ಪುಟೈ ಚೂರ್ಟ್ ತಿರುನಾವ ಲೂಗಾಳಿ 'ಇಣ್ಕಿನ್ನನೈ ಪ್ರಲಕಾಲುಮ್ ಮಿತಿತ್ತನೈನೀ ಯಾರ್?' ಎನ್ನ ಕ್ಕಣ್ಕೈ ಚಟೈ ಕ್ಕರನ್ತ ಪಿರಾನ್ 'ಅಱೀನ್ತಿ ಲೈಯೋ' ಎನಕ್ಕರನ್ತಾನ್.

^{224. &#}x27;ಚೆಮ್ಮಾನ್ತಿ ಇೈಯಾನಱೀಯಾ ತೆನ್ ಚೆಯ್ತೇನ್' ಎನತ್ತೆಳನ್ನು 'ತಮ್ಮಾನೈ ಅಱೀಯಾತ ಚಾತಿಯಾರ್ ಉಳರೇ' ಎನ್ ಅು ಅಮ್ಮಾನೈ ತ್ತಿರುವತಿಕೈ ವೀರಟ್ಟಾ ನತ್ತವುರ್ನ್ತ ಕೈಮ್ಮಾನಿನ್ ಉರಿಯಾನೈ ಕ್ಕಟಲ್ ಪಣಿನ್ತು ಪಾಟನಾರ್.

225. ಚಿನ್ನದ ಹುಡಿ, ವುಣಿಗಳ ಗುಂಪು, ಅನೆಗಳ ಬಿಳಿ ದಂತಗಳು, ಬಿಳಿ ಮುತ್ತುಗಳು, ಸುಗಂಧಯುತವಾದ ಕುಸುವುಗಳು, ಚಂದನ ತುಂಡುಗಳು – ಇವು ಗಳನ್ನು ಬಲಿಷ್ಠ ವಾದ ಅಲೆಗಳೆಂಬ ಕರಗಳಿಂದ ಕೊಂಡುಬಂದು ತಿರುವದಿಕೈ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುವಂತೆ ಆ ಊರ ತೆಂಕುದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ತಿರುಕ್ಕೆಡಿಲ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಯು ಮುಳುಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ,

226. ವೀರಟ್ಟ್ರೀಶ್ವರನನ್ನು ನವಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಆ ನದಿಯ ತೆಂಕುತೀರ ದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಲಯುತವಾದ ಬಲಿಯ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ವಾಮನನಾಗಿ ಮೂರಡಿ ನೆಲವನ್ನು ಯಾಚಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುವು ಪೂಜಿಮಾಡಿದ ತಿರುಮಾಣಿಕ್ಕುಳಿ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿದನು.

227. ಆ ತಿರುಮಾಣಿಕ್ಕುಳಿಯ ಮಾಣಿಕ್ಕವರದರನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ನಮಿಸಿದ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವ ಶಿವನಿರುವ ತಿರುತ್ತಿನೈ ನಗರವನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಿರುಪ್ಪಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಡಿ, ವೀಣೆಗಳ ನಾದ, ಮದ್ದಳೆಯ ಸ್ವರ, ವೇದಗಳ ಘೋಷ, ದೇವಕನ್ನಿಕೆಯರ ಸಂಗೀತದ ಸ್ವರ ಇವುಗಳು ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲದ ಚಿದೆಂಬರದ ಸಮಿಸಪ್ಪನಂಬಿಯು ಒಂದು ಸೇರಿದನು.

^{225.} ಪೊನ್ಱೀರಳುಮ್ ಮಣಿತ್ತಿರಳುಮ್ ಪೊರುಕರಿವೆಣ್ ಕೋಟುಕಳುಮ್ ಮಿನ್ಱೀರಣ್ಟ ವೆಣ್ಮುತ್ತುಮ್ ವಿರೈಮಲರುಮ್ ನಱುಙ್ಯುಱಟುಮ್ ವನ್ಱೀರೈಕ ಳಾಱ್ಕೊಣರ್ನ್ತು ತಿರುವತಿಕೈ ವಱೀಪಟಲಾಲ್ ತೆನ್ಱೀಚೈಯಿಲ್ ಕಣಿಕೃುಯೆನುಮ್ ತಿರುಕ್ಕೆಟಲಮ್ ತಿಳೈತ್ತಾಟಿ.

^{226.} ಅಜ್ಯಾಣರೈ ಅಟರ್ಪ್ಲೇ ಅಜ್ಯನ್ ಮಣ್ಣನ್ತ ಪ್ಪೊಣ್ಕುನತಿ ತ್ತೆನ್ ಕರೈ ಪೋರ್ಯ ಪ್ಪೋರ್ವಲಿತ್ತೋಳ್ ಮಾವಲಿತನ್ ಮಜ್ಯಲವೇಳ್ ವಿಯಿಲ್ ಪಣ್ಟು ವಾವುನನಾಯ್ ಮಣ್ಇರನ್ತ ಚೆಜ್ಭಣವನ್ ವಟೀಪಟ್ಟ ತಿರುಮಾಣಿ ಕ್ಯುಟೀಅಣೈನ್ತಾರ್.

^{227.} ಪರವ್ಪೊರುಳೈ ಪ್ಪಣಿನ್ತುತಾಳ್ ಪರವಿಪ್ಪೋಯ್ ಪ್ಪಣಿನ್ತವರ್ಕ್ಕು ವರನ್ತರುವಾನ್ ತಿನೈನಕರೈ ವಣಐಸ್ತಿನರ್ ವಣ್ಣವಿುಟ್ ಪಾಟ ನಾಮ್ಪುಟೈಯಾಟ್ ಒಲಿಮುಟವಿನ್ ನಾತಒಲಿ ವೇತಒಲಿ ಅರಮ್ಪೈಯರ್ತತನ್ ಕೀತಒಲಿ ಅಱ್ತಾತ್ತಿಲ್ಲೈ ಮರುಣ್ಯಣೈನ್ತಾರ್.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

76

228. ಮಧುರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸುಂದರವಾದ ಪುಷ್ಪಹಾರಗಳನ್ನೂ ರತ್ನ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ನಂಬಿಯು, ತಂಪಾದ ಕೆಂದಾವರೆಯಲರುಗಳು ಅಲ್ಲಾಡುವಂತೆ ಸುಂದರವಾದ ಕಯಲ್ ಮಿನುಗಳು ಇದಿರು ಹಾರಲು ಅದರಿಂದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಗಳೂ ನೀರುಹಕ್ಕೆಗಳೂ ಶಬ್ದಿಸಲು ಅಲೆಗಳನ್ನೂ ಬಿಳಿ ಶಂಖಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ತಟಾಕಗಳಿಂದಲೂ, ಹಾರುವ ಮಲಂಗು ಮಿನುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗದ್ದೆ ಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ತನ್ನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವವರ ತ್ರಿವಿಧಮಲಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೊಡುವ ಚಿದಂಬರವೆಂಬ ಸುಂದರವಾದ ಊರಿನ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಸಮಿನಾಪಿಸಿ ಒಡನೆಯೇ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನು.

229. ಅಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನೆ, ಮಾವು, ಗಂಥ, ಸರಳ, ತೆಂಗು, ಲವಂಗ, ನಾರಂಗ, ಕವುಂಗು, ಕುಂಕುಮ, ಬಾಳೆ, ತಿರುಪ್ಪೆ, ವಂಜಿ ಮೊದಲಾದ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಮರಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಎತ್ತರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮೇಘರಾಜಿಗಳನ್ನು ದಾಟ ಇರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇಂತಹ ವೃಕ್ಷೋದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆಗಳು ಸರಗೈಯ್ಯುತ್ತಿರಲು ಅಂತಹ ಪ್ರವೇಶಗಳು ಭೋಗಭೂಮಿಯಾದ ಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಮಿಾರಿಸಿ ರಾಜಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.

228. ತೇವು ಲಙ್ಕಲಣಿ ಮಾಮಣಿ ಮಾರ್ಪಿಟ್ ಚೆಮ್ಮಲ್ ಅಙ್ಕಯಲ್ ಕಳ್ ಚೆಙ್ಕಮ ಲತ್ತ್ರಣ್,

> ಪೂಮ ಲಙ್ಭಎತಿರ್ ಪಾಯ್ವನ ಮಾಟೀ ಪುಳ್ಳ ಲಮ್ಪುತಿರೈ ವೆಳ್ವಳೈ ವಾವಿ, ತ್ತಾಮ ಲಙ್ಭುಕಳ್ ತಟಮ್ಪಣೈ ಚೂಲುಮ್ ತಣ್ ಮ ರುಙ್ಭು ತೊಲು ವಾರ್ಕಳ್ತಮ್ ಮುಮ್ಮೈ,

> ಮಾವು ಲಙ್ಕಳಱ ವೀಟರುಳ್ ತಿಲ್ಲೈ ಮಲ್ಲಲ್ ಅಮೃತಿಯಿನ್ ಎಲ್ಲೈ ವಣಙ್ಕಿ.

229. నాಕ ಚೂತವಕು ಳಜ್ಜರ ಳಜ್ಜೂಟ್ ನಾಳಿ ಕೇರಮ್ಇಲ ವಜ್ಘ ನರನ್ತ್ರಮ್, ಪೂಕ ఞಾಟಲ್ ಕುಳಿರ್ ವಾಟೈ ಮತೂಕಮ್ ಪೊತುಳುಮ್ ವಞ್ಚಿಪಲ ಎಜ್ಕುಮ್ ನೆರುಜ್ಕಿ,

ನೇಕ ಚಾಲವುಲಿ ಜೋಲೈಕ ಳಾಕಿ ಮಿತು ಕೋಕಿಲಮ್ ವಿಟೈನ್ತು ವಿಬಜ್ಜ, ಪ್ರೋಕ ಪೂವಿಯನುಮ್ ವಿುಕ್ಕು ವಿಳಜ್ಭುಮ್ ಪೂಮ್ಸು ಅಮೃಣೈ ಕಟನ್ನು ಪುಕುನ್ಮಾರ್. 230. ಬನ್ನಿ, ಕರ್ಣಕಾರ, ಸುರಹೊನ್ನೆ, ಚಂದನ, ಪಲಾಶ ಮರಗಳು, ಮಂದಾರ, ಕೊಂಗು, ಕುರಾಮರಗಳು, ಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾದ ಹೊನ್ನೆ, ಪಾದರಿ, ಬಿಲ್ವ ಮೊದಲಾದ ಮರಗಳು – ಇವುಗಳಿಂದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಶಿರೀಷ, ಚಂಪಕ, ಸುವಾಸನೆಯ ಮುಲ್ಲಿ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಜಾಜಿ, ನಂದ್ಯಾವರ್ತ, ಕರವೀರಗಳ ಗಿಡಬಳ್ಳಗಳಿಂದ ದಟ್ಟವಾಗಿ, ಹಲವಿಧ ಕುಸುಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ನಂದನವನಗಳನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಸುಗಂಧಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಂಬಿಯಾರೂರನು ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

231. ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಉಮಾಮಾತೆಯು ಕಾಣಬರಲು, ಏಳು ಲೋಕಗಳೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸಲು, ನಟನ ಕಾಲದಲ್ಲಿತ್ತಿದ ಸಾದದ ಗೆಜ್ಜೆಯ ದನಿಯೂ, ನಾಲ್ಕು ನೇದಗಳೂ ಸ್ತುತಿಸುವ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು (ತಿರುತಿಲ್ಲೆಯನ್ನು) ದಿನವೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಬಂದು ನಮಸುವೆವು ಎಂಬ ಎಣೆಕೆಯಿಂದ ಕಡಲು ಸುತ್ತುವರಿದಂತೆ ತೋರುವುದು. ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮೇಘಗಳು ಪಸರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾದ ಪ್ರಾಕಾರದ ಹೊರಗಿನ ಕಂದಕವನ್ನು ನಂಬಿಯು ತನ್ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಸಂತಸ ಪಡೆದನು.

@30. ವರ್ನ್ ಕೊರ್ನ್ ಟೈವಟ್ಟ್ರಿ ಚಣ್ಪಕರ್ಮ್ ಆರಮ್ ಮಲರ್ಪ್ಪು ಲಾಚೊಟು ಚೆರುನ್ತಿಮ ನ್ತಾರಮ್,

> ಕನ್ನ ಕಾರಬ್ಭುರ ವಜ್ಕಮರ್ಚ್ ಪುನ್ನೈ ಕಟ್ಪು ಪಾಟಲರ್ಮ್ ಕೂವಿಳರ್ಮ ಓಜ್ಚು,

> ತ್ತುನ್ನು ಚಾತಿಮರು ಮಾಲತಿ ಮೌವಲ್ ತುತೈನ್ತ್ರ ನನ್ನಿಕರ ವೀರಮ್ ಮಿಟೈನ್ತ್ರ.

> ಪನ್ ಮ ಲರ್ ಪ್ಪುನಿತ ನನ್ತ್ರ ವನಜ್ಕಳ್ ಪಣಿನ್ತು ಚೆನ್ ಅನನ್ ಮಣಜ್ಕಮ ಆ್ ತಾರಾನ್,

231. ಇಟನು ರುಜ್ಕುತನಿ ನಾಯಕಿ ಕಾಣ ಏಟ್ಪಿ ರುಮ್ಪುವನಮ್ ಉಯ್ಯ ಎಟುತ್ತು, ನಟನ ವಿನ್ಆರುಳ್ ಚಲಮ್ಪೊಲಿ ಪೋಜ್ಞುಮ್ ನಾನ್ ಮ ಅೈಸ್ಪತಿಯೈ ನಾಳುಮ್ ವಣಜ್ಘ,

ಕ್ಕಟಲ್ವ ಲಙ್ಕೊಳ್ನತು ಪೋಲ್ಪುಟೈ ಚೂಲು ಙ್ಕಾಟ್ಟಿ ಮೇವಿಮಿಕು ಚೇಟ್ಟಿಲ ಓಙ್ಕುಮ್,

ತಟನು ರುಙ್ಕುವಳರ್ ಮಞ್ಚಿವರ್ ಇಞ್ಚ ತ್ತರ್ಣಿಕಿ ಟಙೈ ಎತಿರ್ ಕಣ್ಬು ಮಕಿೞ್ನಾರ್.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

78

232. ಆ ತಿಲ್ಲೈನಗರದಲ್ಲಿ ಕನಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆನಂದನೃತ್ಯವನ್ನಾಡುವ ಪರಶಿವ ನೆಂಬ ಮಧುರಸದ ಸವಿಯನ್ನು ಸವಿಯುವ ಆಸೆಯಿಂದ ವೇದಗಳೆಂಬ ತುಂಬಿಗಳು ನಿನದಿಸುತ್ತವೆ. ಆ ಪುರದ ಸುತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಪರ್ವತದಂತೆ ಉನ್ನ ತವೂ, ಸುಂದರವೂ, ಮಹಿಮಾಯುತವೂ ಆದ ಮದಿಲನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಆಳವಾದ ಅಗಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವ ತಾವರೆ ಯಲರುಗಳಲ್ಲಿ, ತುಂಬಿಗಳು ಅವುಗಳ ಹತ್ತಿರವೇ ವಿಕಸಿತವಾದ ಕೇದಗೆ ಹೂವಿನ ಪರಾಗ ವೆಂಬ ಬಿಳಿಯ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಮೈಯಲ್ಲಿ ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿ ಭಸ್ಮಾಲಂಕೃತ ಶಿವಶರಣರೆಂದು ಹೇಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುತಿರುಗಿ ಮುಸುರಿ ನಿನದಿಸುವ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಭಕ್ತಿಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವನಾಗಿ ನಂಬಿಯು ಅಲ್ಲಿ ತಲಪಿದನು.

233. ಲೋಕದವರು ಧರ್ಮದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ವಾದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ಅಭ್ಯಾಸವು ಅಲ್ಲಿ ಅನವರತವೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶ್ವೇತಧ್ವಜದ ಹಾರಾಟದೊಡನೆ ಘಂಟೆಯ ನಿನಾದವೂ ಏಳುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಶಬ್ದಗಳು ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕು ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದಿರುಮುಖವಾಗಿ ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ, ಮಾಲೆಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಏಕ್ಷಸ್ಥಳವುಳ್ಳ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವರ ಚಿನ್ನದ ಕಾಂತಿ ಇರುವ ನಾಲ್ಕು ಮುಖಗಳೇ ಇವು ಎಂದು ಹೇಳಬರುವಂತಹ ತಿಲ್ಲೈ ಊರಿನ ಶೋಭಾಯಮಾನವಾದ ನಾಲ್ಕು ಮಹಾದ್ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರೀದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ ನಂಬಿಯು ಸೇರಿದನು.

232. ವುನ್ಈು ಳಾಟುವುತು ನಿನ್ನಚೈ ಯಾಲೇ ಮಱೈಚ್ಚು ರುಮ್ಪ್ರಆೈ ಪುಡುತ್ತೇ, ಪುರ್ಜಿತ್ತಿನ್ ಮರುಜೈೇ, ಕುನ್ಈು ಸೋಲುವುಣಿ ಮಾವುತಿರ್ ಚೂಟು ಬ್ಯುಣ್ಟಕರ್ಚ್ ಕೃಮಲ ವಣ್ಟಲರ್ ಕೈತೈ, ತ್ತುನ್ಈು ನೀಱುಪುನೈ ಮೇನಿಯ ವಾಕಿತ್ತೂಯ ನೀಱುಪುನೈ ತೊಣ್ಟರ್ಕಳ್ ಎನ್ನ, ಚಿಸ್ತನ್ ಚಿನ್ಲೈ ಅನ್ಪೊಟು ತಿಳ್ಳಿತ್ತಿತಿರ್ ಚೆನ್ಆುವುರಲ್.

233. ಸಾರ್ವಿ ಳಜ್ಭವಳರ್ ನಾನ್ ಮುಟ್ಬಿ ನಾತಮ್ ಸಯಿನ್ ಅ ಸಣ್ಪು ಮಿಕ ವಿಣ್ಯೊಟಿ ಆಟುಮ್, ಹೇರ್ವಿ ಳಜ್ಭು ಮಣಿ ನಾವೊಲಿ ಯಾಲುಮ್ ತಿಚ್ಛಿಕಳ್ ನಾನ್ ಕೆತಿರ್ ಪುಜಪ್ಪಟ ಲಾಲುಮ್, ಪುಜಪ್ಪಟ ಲಾಲುಮ್, ತಾರ್ ವಿ ಳಜ್ಭುವರೈ ಮಾರ್ಪಿನ್ ಅಯನ್ ಪೊನ್ ಚತುರ್ ಮುಕಜ್ಭನೆನ ಆಯಿನ ತಿಲ್ಲೈ, ಊರ್ವಿ ಳಜ್ಭುತಿರು ವಾಯಿಲ್ ಕಳ್ ನಾನ್ ಕಿನ್ ಉತ್ತರತ್ತಿಚೆ ವಾಯಿಲ್ ಮುನ್ ಎಯ್ತಿ.

234. ನಂಬಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಆಶೆಹೊಂದಿ ಇದಿರುಗೊಂಡ ಭಕ್ತರು ಇವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರೋ, ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯು ಮೊದಲು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದನೋ, ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ಎದುರೆದುರು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಸಂತೋಷಹೊಂದಿ, ನಟೀಶ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ದರ್ಶಿಸುವ ಆಶೆಯು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬಲು ನಂಬಿಯು ಸ್ವರ್ಣ ಮಯವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಜೆಲುವಾದ ಮಾಳಿಗೆಗಳುಳ್ಳ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದನು.

235. ಆಗ ಜೂಟದಲ್ಲಿ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಗಂಗೆಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ ದೇವ ದೇವನಾದ ನಟೀಶನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಂತಹ ಆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಾಖೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವೇದಗಳು ಶಬ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾಟ್ಯವಾಡುವ ದೇವಕನ್ನಿ ಕೆಯರ ಸಭೆಯು ನಿನದಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇಘಗಳು ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪಂಚದುಂದುಭಿಗಳು ಶಬ್ದಿ ಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾದ ಹೂಮಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮುಸು ರುವ ತುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆನಂದ ಬಾಷ್ಪ್ರಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಶರಣರ ಸ್ತೋತ್ರಗಳು ಎಲ್ಲಿಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದ್ದುವು.

234. ಅನ್ ಸಿನ್ ವನ್ನೆ ತಿರ್ ಕೊಣ್ಣ ಚೀರ್ ಅಟಿಯಾರ್ ಅವರ್ ಕಳೋ ನಮ್ಮಿ ಆರೂರರ್ ತಾನ್ಕೊ

ಮುನ್ಸ್ ಹಿತೈ ಇಚಿನ ರಿಯಾವರೆನ್ ಅಱೀಯಾ ಮುಱೈಮೈ ಯಾಲ್ಎತಿರ್ ವಣಙ್ಕೆ ಮಕಿೞ್ನ್ತು,

ಪಿ**ನ್ ಫು** ಕುಮ್ಪಿಟುಮ್ ವಿರುಪ್ಪಿಲ್ ನಿಜೈನ್ತು ಪೆರುಕು ನಾವಲ್ ನಕ ರಾರ್ ಪೆರು ಮಾನುಮ್,

ಪೊನ್ ಪಿ ಆಬ್ಭುಮಣಿ ಮಾಳಿಕೈ ನೀಟುಮ್ ಪೊರುವಿ ಅನ್ತತಿರು ವೀತಿ ಪುಕುನ್ತಾರ್.

235. ಅಜ್ಕರ್ಣ್ ಮಾನುಱೈ ಮುಬಜ್ಭುಮ್ ಮರುಜ್ಕೀ ಆಟ ರಮ್ಪೈರುರ್ ಅರಜ್ಭು ಮುಬಜ್ಭುಮ್,

ಮಜ್ಕುಲ್ ವಾನಿನ್ಮಿಸುತ್ತು ಇನ್ತುಮ್ ಮುಟಿಜ್ಭುಮ್ ವಾಚ ಮಾಲೈ ಕಳಿಲ್ ವಣ್ಟು ಮುಟಿಜ್ಭುಮ್,

ಪೊಜ್ಭುಮ್ ಅನ್ ಪರುವಿ ಕಣ್ ಪೊಟಿ ತೋಣ್ಟರ್ ಪೋಜ್ಜಿ ಚೈಕ್ಕುಮ್ ಒಲಿ ಎಜ್ಭುಮ್ ಮುಲಜ್ಭುಮ್,

ತಿಜ್ಕಳ್ ತಜ್ಕುಚಟೈ ಕಜ್ಕೈ ಮುಟಜ್ಭುಮ್ ತೇವ ತೇವರ್ ಭರಿ ಯುನ್ಲಿರು ನೀತಿ. 236. ಯಾವ ವಿನಿಧ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡುಳ್ಳ ಕುಬೇರಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಹೋಲುವೆಯಾಗಿ, ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವ, ಎತ್ತರವಾಗಿದ್ದು ಮೇಘಮಂಡಲವನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿರುವ ಅಗಣಿತ ಮಾಳಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಶುಭ್ರವಾದ ಧ್ವಜಗಳು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಯೋಗಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹೋಮಗಳ ಹೊಗೆಯು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಮೇಘಕೂಟಗಳಿಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುವ ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿಗಳಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.

237. ಗೋಪುರದ ಮೇಲ್ಸಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಡುವ ನವಿಲುಗಳು, ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅರಣಿಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಲಾದ ಅಗ್ನಿ, ಇವು ತೋರಿ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಲೆಗಳು ನೇತಾಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ದ್ವಾರಪ್ರದೇಶಗಳ ದಿಣ್ಣೆ ಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮಂಗಲಕಲಶಗಳು, ರಥಗಳ ಕೂಟಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಕಾಶ, ಅನ್ನ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಉತ್ತಮ ಅಕ್ಕಿಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಲಾದ ಅನ್ನದ ರಾಶಿಗಳು, ಅರವಟ್ಟಿಗೆ ಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿರುವ ತಂಪಾದ ಪಾನೀಯಗಳು, ಬೀದಿಯ ಸಂದುಗೊಂದುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳ ಕೂಟಗಳು, ಇವುಗಳು ಕಾಣಬರುವುವು.

236. ಪೋಕ ನೀಟುನಿತಿ ಮನ್ನವನ್ ಮನ್ನಮನ್ ಪುರಜ್ಕಳ್ ಒಪ್ಪನ ವರಮ್ಮಿಲ ಓಜ್ಕಿ, ವರಕ್ಸುಲ ಮುನ್ಪರುಕು ಕಿನ್ಅನ ಪೋಲುಮ್ ಮಾಳಿ ಕೈಕ್ಕುಲಮ್ ವಿುಟೈನ್ತ ಪತಾಕೈ, ಯೋಕ ಚಿನ್ತೈಮಱೈ ಯೋರ್ಕಳ್ ವಳರ್ರಕ್ಕುಮ್ ಓಮ ತೂಮಮ್ ಉದುರ್ ವಾನಿಲ್ ಅಟುಪ್ಪ, ಮೇಕ ಪನ್ತಿಕಳಿನ್ ನಿರಾತಿಟೈ ಎಜ್ಯುಮ್ ವಿನಾನು ಟಿಜ್ಯುವನ ಎನ್ನ ನಿಳಜ್ಚುಮ್.

237. ಆಟು ತೋಕೈವುಟೈ ನಾಜಿಕಳ್ ತೋಱುಮ್ ಅರಣಿ ತನ್ನ ಚುಟರ್ ಆಕುತಿ ತೋಱುಮ್, ಮಾಟು ತಾನುನುಣಿ ವಾಯಿಲ್ ಕಳ್ ತೋಱುಮ್ ನುಙ್ಕಲಕ್ಕಲಚಮ್ ನೇತಿಕೈ ತೋಱುಮ್, ಚೀಟು ಕೊಣ್ಬಒಳಿ ತೇರ್ನಾರೈತೋಱುಮ್ ಚೆನ್ನೆಲ್ ಅನ್ನನುಲೈ ಚಾಲೈಕಳ್ ತೋಱುಮ್, ನೀಟು ತಣ್ಪುನಲ್ ಕಳ್ ಪನ್ತ್ತರ್ಕಳ್ ತೋಱುಮ್ ನಿಱೈನ್ತ್ನ ತೇವರ್ ಕಣಮ್ ನೀಳಿಟೈ ತೋಱುಮ್. 238. ಅಗಣಿತವಾದ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಇರುವ ಅಸೀನುವಾದ ಜೆಲುವೆಂಬುದೆಲ್ಲಾ ಭೂಲೋಕದ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವಂತೆ ಮಂಗಳಯುಕ್ತ ವಾದ ಭಾಗ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರಾದ ಹಿಂದಿನವರು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡಿ ದಂತಹ, ಸೌಂದರ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ತಿಲ್ಲೆಯ ಈಶನು ನಟನವಾಡುತ್ತಿರುವ ದೇವಾಲಯದ ಸುತ್ತಿನ ಒಳಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಯು ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತ ಹೋಗಿ,

239. ನಿಷ್ಣು, ಬ್ರಹ್ಮೆ, ಇಂದ್ರ ನೊದಲಾದ ಹಿರಿಯ ದೇವರುಗಳೂ ಮತ್ತಿತರ ದೇವರುಗಳೂ, ಎಲ್ಲರೂ ಗುಂಪುಕೂಡಿ, ತಪೋಶೀಲಯುಕ್ತರಾದ ಮಹಾ ಮಹಾಮುನಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿರಲು ಹೆಚ್ಚುಕಾಲವಾಗದ ವಿನಾ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲಾರದವರಾಗಿ, ಕಾವಲರ ನಾಯಕರಾದ ನಂದಿದೇವರ ಆಜ್ಞಾದಂಡದ ಪೆಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು ಅದ ರಿಂದಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು, ಬಹುಕಾಲ ಕಾದುಕೊಂಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತಿರಲು, ಭಕ್ತಿಯ ಆಧಿಕೃದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಭಕ್ತರುಗಳೂ ಗಣನಾಥರುಗಳೂ ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಶ್ರೀ ದ್ವಾರವನ್ನು ನಮಿಸಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ದ್ವಾರದ ಸಮಿಸಪ ಬಂದನು.

@38. ఎణ్డ్లో బేంర్ళుల శన్మేత్తినుమూ అుళ్ళ ఎల్ల్ఫీ యిల్ అటకు జీంల్లీయ ఎల్లుమూ, మెణ్డ్లో ఇబ్పతియిలో వెన్తన ఎన్న మెజ్ఫలమో ఫేంలి వెళత్తన ఆశీ, ప్పొణ్డియ ప్పొనీత ఆనో బెర్ కేళ్ మొన్పు పుకటాన్తు బాట్లో పురి పేంఱ్పిన్ విళజ్కుమూ, అణ్డ్లో ఆటుతిరు అబ్పలమూ జూటాన్త అమ్పేన్ విశతిసిన్నే నెప్పి వెణజిక్తి.

239. ಮಾಲ ಯನ್ಚುತ ಮಕನ್ ಪೆರು ನ್ತ್ರೇವರ್ ಮಣ್ಣುಮ್ ಉಳ್ಳವರ್ ಕಳ್ ಮುಣ್ಣುಮ್ ನೆರುಣ್ಣು,

ಚ್ಚೀಲ ಮಾಮುನಿವರ್ ಚೆನ್ಱುಮುನ್ ತುನ್ನ ತ್ತಿರುಪ್ಪಿ ರವ್ಪುನ್ ಅಟಕೊಣ್ಟು ತಿಳ್ಳಿತ್ತು,

ಕ್ಕಾಲನು್ ನೇರ್ಪಟುತಲ್ ಪಾರ್ತ್ತ್ರಯಲ್ ನಿಱ್ಪ ಕ್ಕಾತಲ್ ಅನ್**ಪರ್** ಕಣ ನಾತರ್ ಪುಕುಮ್ಪೊಱ್,

ಕೋಲ ನೀಟುತಿರು ನಾಯಿಲಿಱೈ ಆ್ಟ್ ಕುವಿತ್ತ ಚೆಪ್ಕೈ ತಲೈ ನೇಱೊಟ್ಟು ಪುಕ್ಕಾರ್. 240. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಕಾರವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದೆ ಸುವರ್ಣಮಯವಾದ ಮಾಳಿಗೆ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಸಂತೋಷಾಧಿಕೃ ದಿಂದ ಮತ್ತೂ ಮತ್ತೂ ನಮಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ವೇದದ ಆದಿ ಮಧ್ಯ ಅಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತರ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿಯು ತುಂಬಿದ ತಿರುಚಿತ್ರಂ ಬಲದ ಇದಿರಿರುವ ತಿರುವಣುಕ್ಕುಣ್ ಶ್ರೀ ದ್ವಾರವನ್ನು ನಂಬಿಯು ಒಳಹೊಕ್ಕನು.

241. ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಷ್ಣುಗಳು ಹುಡುಕುತ್ತಿರಲು ಲೋಕವು ಬೆಳಗಲು ನೇದ ಸಮೂಹವು ಶಬ್ದಿಸಲು ದೇಗುಲದ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಆನಂದದಿಂದ ನಲಿಯುತ್ತ ಆ ಈಶನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಮಿಸಲು ಎತ್ತಿದ ಕೈಗಳೂ ಆನಂದಿಸುವ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಇವು ಗಳೊಡನೆ ಲೀನವಾದ ಅಂತಃಕರಣಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ ಪ್ರೇಮಾಧಿಕ್ಯದಿಂದ ರೋಮಾಂಚಿತ ನಾಗಿ ತಪೋಬಲದಿಂದ ಹಿರಿಯನಾದ ನಂಬಿಯು ನಟರಾಜನಾದ ಶಿವಮೂರ್ತಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಮಿಸಿ ಎದ್ದನು.

240. ಪೆರುವುತಿಲ್ ಚಿಜನ_ ಚೆವ್ಪೊನ್ ಮಾಳಿಕೈಯಿನ್ ಪಿಜಿಙ್ಕು ಪೇರವ್ಬುಲಮ್ ಮೇರು,

ವರುಮುಱೈ ವಲಙ್ಕೊ ಣೈಱೈ ಇ್ಚಿಯ ಪಿನ್ನರ್ ವಣಙೈಯ ಮಕಿೞ್ಮಾಮಿಟುಮ್ ಪುಕುನ್ತಾರ್ಯ

ಆರುವುಱೈ ಮುತಲಿಲ್ ನಟುವಿನಿಲ್ ಕಟೈಯಿಲ್ ಅನ್ಸರ್ತತಮ್ ಚಿನ್ತೈಯಿಲ್ ಅಲರ್**ನ**್ತ್ಯ

ತಿರುವಳರ್ ಒಳಿಚೂಟ್ ತಿರುಚ್ಚಿ ಪ್ಪುಲಮ್ ಮುನ್ ತಿರುಅಣು ಕೈನ್ ತಿರು ವಾಯಿಲ್.

241. ವೈಯಕಮ್ ಪೊಲಿಯ ಮಱೈಚ್ಚಿಲ ಮ್ಪಾರ್ಪ್ಪ ಮನ್ಅುಳೇ ಮಾಲಯನ್ ತೇಟ್ರ ಐಯರ್ತಾಮ್ ವೆಳಿಯೇ ಆಟುಕಿನ್ ಱಾರೈ ಅಇ್ಚಲಿ ಮಲರ್ತ್ತಿ ಮುನ್ ಕುವಿತ್ಯ,

ಕೈಕಳೋ ತಿಳೈತ್ತ ಕಣ್ಕಳೋ ಅನ್ತ ಕ್ಕರಣವೋ ಕಲನ್ತ ಅನ್ ಪುನ್ತ, ಚ್ಚಿಯ್ತವ ಪೈರಿಯೋನ್ ಚೆನ್ ಅು ತಾರ್ಲ್ ನ್ತೆ ಲುನ್ತಾ ನ್ ತಿರುಕ್ಕಳ ಜ್ಞುಪ್ಪಟ ಮರುಣ್ಕು. 242. ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಜ್ಞಾನಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಣ್ಣುಗಳು ತಮ್ಮದಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು, ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗದ ನಾಲ್ಕು ಕರಣಗಳ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಚಿತ್ತವೆಂಬೊಂದರಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಸಲ್ಪಡಲು, ಮೂರು ಗುಣಗಳೂ ಶುದ್ಧ ಸಾತ್ವಿಕವೆಂಬ ಗುಣವೊಂದರಲ್ಲೇ ಐಕ್ಯ ಹೊಂದಲು, ಚಂದ್ರಚೂಡನಾದ ಈಶ್ವರನು ನಟನವಾಡುವ ಸುಂದರವಾದ ಶ್ರೀಷ್ಠ ನರ್ತನದಿಂದುಂಟಾದ ಹಿರಿದಾದ ಸುಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದವನಾಗಿ ನಂಬಿಯು ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾದನು.

243. ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿಕಸಿತನಾದ ಆ ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತನು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಆನಂದಬಾಪ್ಪವು ಧಾರೆಧಾರೆಯಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿರಲು, ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು, 'ಚಂದ್ರನನ್ನು ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವರೇ, ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೀ ನರ್ತನವನ್ನು ನೋಡಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಜೀವನವನ್ನು ಪಡೆದು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮಾನವಜನ್ಮವು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸುಖಪ್ರದವಾಯಿತು' ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ಅಚಿಂತ್ಯನಾದ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ದ್ದೇಶಿಸಿ ತೇವಾರ ದಶಕವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಾಡಿ ರೋಮಾಂಚಿತ ನಾದನು.

242. ಐನ್ತು ಪೇರ್ ಅಱೀವುವು್ ಕಣ್ಯಳೇ ಕೊಳ್ಳ ಅಳಪ್ಪರುಮ್ ಕಾಣಙ್ಯಳ್ ನಾನ್ ಕುಮ್,

> ಚಿನ್ರೈಯೇ ಆಕ ಕ್ಯುಣಮ್ಒರು ಮೂನ್ಱುಮ್ ತಿರುನ್ತು ಚಾತ್ತುವಿಕಮೇ ಆಕ,

> ಇನ್ತುವಾಟ್ ಚಟೈಯಾನ್ ಆಟುಮ್ ಆನನ್ತ್ರ ಎಲ್ಲೈಯಿಲ್ ತನಿಸ್ಪೆರು ಜ್ಯೂತ್ತಿನ್,

> ವನ್ತ್ರಪೇರ್ ಇನ್ ಪವೆಳ್ಳತ್ತುಳ್ ತಿಳ್ಳಿತ್ತು ಮಾಱಿಲಾ ಮಕಿೞ್ ಚ್ಚಿಯಿನ್ ಮಲರ್ನ್ತಾರ್.

243. ತೆಣ್ಣಿ ಲಾ ಮಲರ್ನ್ತ ವೇಣಿಯಾಯ್ ಉನ್ಅನ್ ತಿರುನಟಿಡ್ ಕುನ್ಪುಟ ಸ್ಪ್ರೇಕ್ತು,

ವುಣ್ಣಿ ಲೇ ಪನ್ತ್ರ ಪಿಜವಿಯೇ ಎನಕ್ಕು ವಾಲಿತಾಮ್ ಇನ್ ಪರ್ಸ್ 'ಆಮ್' ಎನ್ಜು,

ಕಣ್ಣಿ ಲ್ ಆನನ್ತ ಅರುವಿನೀರ್ ಜೊರಿಯಕ್ಕೈ ಮ್ಮಲರ್ ಉಚ್ಚಿಮೇಜ್ ಕುವಿತ್ತು, ಪ್ಪಣ್ಣಿ ನಾಲ್ ನೀಟ ಅಱಿವರುಮ್ ಪತಿಕಮ್ ಪಾಟನಾರ್ ಪರವಿನಾರ್ ಪಡಿನ್ತಾರ್. 244. ಹಿಂದೆಯೇ ತನ್ನನ್ನು ತಡೆದು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ನಂಬಿಯು ಅನಂದ ನರ್ತನವನ್ನಾಡಿದ ಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ 'ಮುತ್ತುಗಳು ತೇಲಿಬರುವ ಕಾವೇರಿನದಿಯು ಕಾರಣದಿಂದ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಬಯಲುಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದ ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವನಾಗು' ಎಂದು ಆಕಾಶದಿಂದ ಆಗತಾನೇ ಉದಯಿಸಿದ ಒಂದು ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅದನ್ನೇ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ಮೇಲೆದ್ದನು.

245. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅತ್ಯಂತ ಕರುಣೆಯಿಂದ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಆ ಆಜ್ಞೆ ಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ವೇಲೆ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು ಆಗಾಗ ನಮಸ್ಯರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಶ್ರೀ ಚಿದಂಬರವನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ವಿಶಾಲ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ದಾದ ವೇರುಪರ್ವತದಂತೆ ನೆಲದಿಂದೆದ್ದ ತೆಂಕು ಗೋಪುರವನ್ನು ದಾಟ್ಯ

246. ಗೋಪುರ ದ್ವಾರದ ಹೊರಗೆಯೇ ನಿಂತು, ಗೋಪುರದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಅಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ದೇಗುಲದ ಇದಿರ ಒಳಬೀದಿಯನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಆ ನಗರದ ತೆಂಕಣದ್ವಾರವನ್ನು ಕಳೆದು, ಆ ಪುರದ ದಕ್ಷಿಣ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ಕರ್ಣಿಕಾರ ಪುಷ್ಪ್ರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾದ, ಜಟಾಜೂಟನಾದ ಈಶ್ವರನ ಪರಮಕೃಪೆಯನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿದವನಾಗಿ ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟದನು.

244. కోటుక్తుమున్ ఆణ్య కింణ్బనార్ మున్ళు కెనిస్పేరు న్యాణ్బవమ్ పురియం, ఎటుక్తుడి వేటయార్ అరుళినాల్ 'కేరళమ్' ఎఱిపునల్ మేఱితిరేశ్ర ప్పూన్సి, మేటుక్తునిళ్ నెణ్ణ్య ఆరూరిల్ వేరుకే నెమ్పూల్' ఎనే వాసిల్, అటుక్తున్నం తినిల్వెన్తేటున్తే కూర్ నాకమో కేట్టలుమో అకువుణర్ నేత్తున్తారో.

245. ఆటుకినా ఆవరావేంరా అరుళినాలా నిశలూన్త అవ్వణి జేనాని మేంట్రిణ్ను, జూటుత జ్మరజ్మళా అత్వలి కేంణ్బు కేంటున్తుంటుమా పుఱవిట్టి కేంణ్బు, మూటువేం రూళియినా వళరుమా అమ్పలక్త్వే వలజ్యుణ్బు వణజ్మినరా పుంన్తు, నింటువానా వణియ అయరాన్త పేంనా వర్మవేంలా నిల్బిఎటు ಕೋಪುರ జృటిన్తు.

246. ನಿನ್ ಆುಗೋ ಪುರತ್ತೈ ನಿಲಮು ಪ್ರಣಿನ್ತು ನೆಟುನ್ತಿರು ವೀತಿಯೈ ವಣಣ್ಕಿ, ಮನ್ ಅಲಾರ್ ಚೆಲ್ವ ಮಟುಕಿನೂ ಟೀಕಿ ಮನ್ ನಿಯ ತಿರುಪ್ಪತಿ ಅತನಿಲ್, ತೆನ್ ಆಿಚೈ ವಾಯಿಲ್ ಕಟನ್ತು ಮುನ್ ಪೋನ್ತು ಚೇಟ್ಪಟುನ್ತಿರು ವೆಲ್ಲೈ ಇಟ್ಟಿಯಾನ್ ಅರುಳೈಯೇ ನಿನೈವಾರ್ ಕೊಳ್ಳಟ ತ್ತಿರುನತಿ ಕಟನ್ತಾರ್.

- 247. ಪರಿಜನಗಳಾದ ಭಕ್ತರು ತನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು, ಮೂರೆ ಳೆಯ ಜನ್ನದಾರದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಎದೆಯುಳ್ಳ ನಂಬಿಯು, ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ತಂದವಳಾದ ಉಮಾದೇವಿಯ ಶ್ರೀಸ್ತನದ ಕ್ಷೇರವೆಂಬ ಅಮೃತವನ್ನುಂಡು ಬೆಳೆದ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧಸ್ವಾವಿಯು ಅವತರಿಸಿದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಸ್ಥಳವಿದು ಎಂದು ಎಲ್ಲೆ ಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಕಳುಮಲಂ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲಪಿದನು.
- 248. ಪಿಳ್ಳೆಯಾರ್ (ಉಮಾದೇವಿಯ ಪುತ್ರ) ಆದ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರು ಅವತಾರವೆತ್ತಿದುದೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಪುಗಲಿ ಎಂಬ ಈ ಸ್ಥಳದ ಸೀಮೆಗಳೊಳಗೆ ಕಾಲನ್ನಿಟ್ಟು ತುಳಿಯೆನು ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದವನಾಗಿ ಆ ಊರಿನ ಮೇರೆಯ ಹೊರಗೇ ನಿಂತು ನಮಿಸಿ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಂಬಿಯು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣ ಬರುವಾಗ ಉಮಾದೇವಿಯೊಡನೆ ವೃಷಭವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಇರುವವರಾಗಿ ಈಶ್ವರನು ಆ ನಂಬಿಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.
- 249. ನಂಬಿಯು ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಮಿಸಿ ನಿಂತು ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾಗರದ ಮಧ್ಯೆ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ತಿರುತ್ತೋಣಿಪುರದಲ್ಲಿ, ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನೋ, ಅಂತೆಯೇ ನೋಡಿ ನಮಿಸಿ ತನ್ನ ಮನದೊಳಗೇ ಧರಿಸ ಲಾಗುವಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೆನು ಎಂಬರ್ಥದ ಮಂಜುಲವಾದ ಹಾಡನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

^{247.} ಪುಱನ_ರುವಾರ್ ಪೋಜ್ಞಚೈಪ್ಪ ಪ್ಪುರಿಮುನ್ನೂ ಲ್ ಅಣಿಮಾರ್ಪರ್ ಅಜವ್ಪುಯನ್ತಾಳ್ ತಿರುಮುಲೈಪ್ಪಾಲ್ ಅಮುತುಣ್ಟು ವಳರ್ನ_ವರ್ ತಾಮ್ ಪಿರನ_ರುಳುಮ್ ಪೆರುಮ್ಪೇಱು ಪೆಜ್ಞತೆನ ಮುಜ್ಜುಲಕಿಲ್ ಚಿಱನ_ ಪುಕೆಟ್ ಕೈಟುಮಲಮಾಮ್ ತಿರುಪ್ಪತಿಯೈ ಚೆನ್ಆಣೈನ್ತಾರ್.

^{248.} ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ತಿರುಅವತಾ ರಞ್ಚಿಯ್ತು ಪೆರುಮ್ಪುಕಲಿ ಉಳ್ಳುನಾನ್ ಮಿತಿಯೇನ್ 'ಎನ್ ಅೂರೆಲ್ಲೈ ಫ್ಪುಅಮ್ ವಣಜ್ಭಿ ವಳ್ಳಲಾರ್ ವಲಮಾಕ ವರುವ್ಪೊಟುತಿನ್ ಮಾತ್ಕೈಯಿಟಿಡ್ ಕೊಳ್ಳುಮಾಲ್ ವಿಟೈಯಾನುಮ್ ಎತಿರ್ಕಾಟ್ಟ ಕೊಟುತ್ತರುಳ.

^{249.} ಮಣ್ಟಿಯಪೇ ರನ್ ಸಿನಾಲ್ ವರ್ನ ಅೊಣ್ಟರ್ ನಿನ್ ಅಿ ಅೈ ಇ್ಟಿ 'ತ್ತಿಣ್ಟೆ ೈವೇ ಲೈಯಿಲ್ ಮಿತನ್ತ, ತಿರುತ್ತೋಣಿ ಪುರತ್ತಾರೈ ಕಣ್ಟು ಕೊಣ್ಟೇನ್ ಕಯಿಲೈಯಿನಿಲ್ ವೀ ಹಿ ರುನ್ತ್ರ ಪಟಿ ಎನ್ ಅು ಪಣ್ಟರುಮ್ ಇನ್ ನಿಚೈ ಪಯಿನ್ ಅತಿರುಪ್ಪತಿಕಮ್ ಪಾಟನಾರ್.

- 250. ವೇದಗಳು ಹೊಗಳುತ್ತಿರುವ ಈಶ್ವರನು ಈ ರೀತಿ ದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟು ಅಂತರ್ಧಾನನಾಗಲು ನಂಬಿಯು ದಿಗಿಲುಗೊಂಡವನಾಗಿ, ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿವನ್ನು ಪಡೆದು ತಿರುವಾರೂರನ್ನು ವಂದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಂದ ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಸೇರಿ, ತಿರುಕ್ಕೋಲಕ್ಕಾ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತಲಪಿ ಶಿವನ ದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಂದು ಸ್ತೋತ್ರಹಾಡಿನಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ,
- 251. ವುಧುರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟ ತಿರುಪ್ಪುಣ್ ಕೂರಿನ ಶಿವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಹಳವಾದ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬಂದು ನಮಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿ, ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಶಿವಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶಿವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಪುಷ್ಪೋದ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾವೇರಿನದಿಯ ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದನು.
- 252. ವುಲರುಗಳನ್ನೂ ವುಣಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡು ಎರಡು ಕರೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚಿನ್ನದ ಹುಡಿಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲವಂತೆ ಚೆಲ್ಲಿದ ಕಾವೇರಿ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಶಿವನು ನಿಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತಿರುವುಯಿಲಾಡುತುರೈಯನ್ನು ನಮಿಸಿ, ತಿರುವಂಬರ್ ಮಾಗಾಳ ವನ್ನು ಸಮಿಸಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಒಡೆಯನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಮಿಸಿದನು.

^{250.} ಇರುಕ್ಕೋಲವ್ ಇಟುವೈುರುಮಾನ್ ಎತಿರ್ನಿನ್ಜುವರ್ ಎಟುನ್ತರುಳ ವೆರುಕ್ಕೋಳು ಜ್ಞತುನೀಜ್ಕ ಆರೂರ್ ಮೇಱ್ ಚೆಲವಿರುವ್ಪಿ ಪೈರ್ವಕ್ಕೋತ ಇ್ಚೂಟ್ ಪುಱನ ಪ್ಪೆರುಮ್ಪತಿಯೈ ವಣಜ್ಕಪ್ಪೋಯ್ ತ್ತಿರುಕ್ಕೋಲ ಕ್ಕಾವಣಜ್ಜಿ ಚ್ಚಿನ್ತವಿುಟ್ ಮಾ ಲೈಕಳ್ ಪಾಟಿ.

^{251.} ತೇನಾರ್ ಕ್ಯುಮ್ ಮಲರ್ ಜ್ಟೋಲೈ ತ್ತಿರುಪ್ಪುನ್ ಕೂರ್ ನಮ್ಪರ್ಪಾಲ್ ಆನಾಪ್ಪೇ ರನ್ ಪುಮಿಕ ಅಟಪಣಿನ್ತು ತಮಿಜ್ ಪಾಟ ಮಾನಾರ್ ಕ್ಯುಮ್ ಕಾತಲತ್ತಾರ್ ಮಕಿಜ್ ನ್ರಇಟಮ್ ಪಲವಣಣ್ಕಿ ಕ್ಯಾನಾರ್ ಕ್ಯುಮ್ ಮಲರ್ತ್ತಟಿಲ್ಟೂಟ್ ಕಾವಿರಿಯಿನ್ ಕರೈಯಣೈನ್ತಾರ್.

^{252.} వెమ్పులా నులరా అల్బియ మణి కేంటిక్కు నెస్తిటియునూ స్పేన్ఫ్స్ వారా కర్పిప్పోన్ స్పియిల్ కిర్ క్తేమ్ బేటిన్నాటి క్తేమ్పిరాన్ మయిలాటు కుణ్బివణబ్భి క్తాపిల్ జింగా అమ్పర్మా కాళక్తిన్ అమర్ న్తేపిరాన్ అటే బోన్నార్.

- 253. ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕೆಂಪಗಾದ ಜಡೆಯ ಶಿವನು ಆಶಿಯಿಂದ ವಾಸಿಸುವ ತಿರುಪ್ಪುಗಲೂರನ್ನು ಮೊದಲ್ಲಿ ವಂದಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಈಶನ ಪರವುಕೃಪೆಯನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡವನಾಗಿ, ಚಿನ್ನದ ಅಂಚಿನ ಉತ್ತರೀಯದಿಂದಲೂ ಮೂರೆಳೆಯ ಯಜ್ಞೋ ಪವೀತದಿಂದಲೂ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಎದೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ತಿರುನಾವಲೂರಿನ ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತನಾದ ನಂಬಿಯು ತಿರುವಾರೂರನ್ನು ತಲಪಿದನು.
- 254. ರಥಗಳಿಂದ ಚೆಲುವನ್ನು ಪಡೆದ ಬೀದಿಗಳಿರುವ ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ, 'ಹಿರಿದಾದ ಭಕ್ತಿಯ ನಮ್ಮ ನಂಬಿಯಾರೂರನನ್ನು ನಾವು ಅಮಂತ್ರಿಸಲು ಆತನು ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಗಂಗೆಯನ್ನೂ ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಶಿವನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.
- 255. ತಮ್ಮ ಒಡೆಯರಾದ ತ್ಯಾಗೇಶರು ಈ ರೀತಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಆದೇಶಿಸಲು, ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲಾ ತಾವು ತಾವು ಕೇಳಿದ ಆ ಆದೇಶವನ್ನು ಇತರರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ, 'ನಮ್ಮ ಒಡೆಯರ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹವಿರುವ ರೀತಿ ಇದೇ. ಆ ತಿರುವಾರಿನವನಾದ ನಂಬಿಯೂ ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನೇ ಆಗುವನು' ಎಂದುಕೊಂಡು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವರ್ಗ ಲೋಕವೇ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂತೋ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ, ನಂಬಿಯನ್ನು ಇದಿರುಕೊಂಡು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಒಡನೆಯೇ ಮುಂದಾದರು.
- 253. ವಿನ್ನಾರ್ಚೆ ಇ್ಚ್ ಟೈ ಅಣ್ಣ ಲ್ ವಿರುಮ್ಪುತಿರು ಪ್ಪುಕಲಾರೈ ಮುನ್ನಾಕ ಪ್ಪಣಿನ್ತೇತ್ತಿ ಮುತಲ್ವನ್ತನ್ ಅರುಳ್ನಿನೈನ್ತು ಪೊನ್ನಾರುಮ್ ಉತ್ತರಿಯಮ್ ಪುರಿಮುನ್ನೂಲ್ ಅಣಿಮಾರ್ಪರ್ ತಿನ್ನಾವ ಲೂರಾಳಿ ತಿರುವಾರೂರ್ ಚೆನ್ಆಣೈನ್ತಾರ್.
- 254. ತೇರಾರುವು ನೆಟುವೀತಿ ತ್ತಿರುವಾರೂರ್ ವಾಜ್ವಾರ್ಕ್ಕು 'ಆರಾತ ಕಾತಲಿನ್ನವು ಆರೂರನ್ ನಾಮ್ ಅಚ್ಯಿಕ್ಕ ವಾರಾನಿನ್ ಱಾನ್ಅವನೈ ಮಕಿಜ್ನ್ತಿತಿರ್ಕೊಳ್ ವೀರ್' ಎನ್ಆು ನೀರಾರುಮ್ ಚಟೈಮುಟಮೇಲ್ ನಿಲವಣಿನ್ತಾರ್ ಅರುಳ್ಚೆಯ್ತಾರ್.
- 255. ತಮ್ಪಿರಾನ್ ಅರುಳ್ಚೆಯ್ಯ ತ್ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟರ್ ಅತುಚಾಹ್ಲಿ 'ಎಮ್ಪಿರಾನಾರ್ ಅರುಳ್ತಾನ್ ಇರುನ್ತ್ರಪರಿ ಚಿತುವಾನಾಲ್ ನಮ್ಪಿರಾನಾರ್ ಅವಾರ್ ಅವರನ್ ಆತೀ' ಎನುಮ್ ನಲತ್ತಾ ಲ್ ಉಮ್ಪುರ್ನಾ ಟಿಚೀನ್ತ್ರತೆನ ಎತ್ತಿರ್ಕೊಳ್ಳ ಉಟನ್ ಎಟುನ್ತಾರ್.

- 256. ಆಗ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮಾಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಟನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿಡಿದಾದ ಧ್ವಜಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿಟ್ಟುದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಾದ ತೋರಣಗಳನ್ನೂ, ಸೋಗೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಂಗು ಮೊದ ಅಾದುವುಗಳನ್ನೂ, ಎಲೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ, ನಿಡಿದಾದ ಎಲೆಗಳಿರುವ ಬಾಳೆಮರಗಳನ್ನೂ, ನೀರು ತುಂಬಿದ ಹೊನ್ನ ಕಲಶಗಳನ್ನೂ, ಸಾಲಾಗಿರಿಸಿದ ಮಣೆ ದೀಪಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದುವು.
- 257. ಕಾಂತಿಯೂ ಚೆಲುವೂ ಉಳ್ಳ ತಿಣ್ಣೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಪರಿಮಳ ವುಳ್ಳ ಚಂದನಕರ್ದಮಗಳಿಂದ ಪೂಸಿ, ದೋಷರಹಿತವಾದ ಅರಳು, ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಚೂರ್ಣ, ಸುಂದರವಾದ ಮುತ್ತುಗಳು, ಇತರ ಮಣಿಗಳು, ಇವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ರಂಗವಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಪಸರಿಸಿ, ಹೂಮಾಲೆಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಶೀತಲವಾದ ಚಪ್ಪರಗಳಿಂದ ಹೂವಿನ ಹುಡಿಯು ಉದುರಿ ಪಸರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ದೊಳು ಅಡಗುವಂತೆ ಪರಿಮಳ ಯುಕ್ತವಾದ ಪನ್ನೀರನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಹನಿಸಿದರು.
- 258. ಮಂಗಲ ಗೀತೆಗಳು ಹಾಡಲ್ಪಡಲು, ತೂರ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು, ನರ್ತಕಿ ಯರು ನರ್ತನಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ತಿರುವಾರೂರಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಶರಣರು ತಂತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದು ನಂಬಿಯನ್ನು ಇದಿರುಗೊಂಡು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು.

- 257. ಚೋತಿನುಣಿ ನೇತಿಕೈಕಳ್ ತೂನಜುಞಾಗವ ನ್ರಣಿನೀನಿ ಕ್ಯೋತಿಲ್ ಪೊರಿ ಪೊಜ್ ಚುಣ್ಣ ಜ್ಯುಳಿರ್ ತರಳ ಮಣಿಪರಪ್ಪಿ ತ್ತಾತಿವರ್ ಪೂ ನ್ರೊಟೈಮಾಲೈ ತ್ತಣ್ಪನ್ನರ್ ಕಳುಞ್ಚ ಮೈತ್ತು ನೀತಿಕಳ್ನು ಹ್ ತುಕಳ್ ಅಟ್ಜ್ಕು ನಿರೈಪ್ಪನಿನೀರ್ ನಿುಕ ತ್ತೆಳಿತ್ತಾರ್.
- 258. ಮಣ್ಕಲಕೀ ತಮ್ಪಾಟ ಮಟೈನಿಕರ್ ತೊರಿಯ ಮ್ ಮುಟಣ್ಕ ಚ್ಚೆಣ್ಕಯ ಆ್ಕರ್ಣ್ ಮುಜ್ಜೀಟೈಯಾರ್ ತೆಜ್ಜ್ ತೊಳುಮ್ ನಟಮ್ಪಯಿಲ ನಣ್ಕಳ್ ಪಿರಾನ್ ತಿರುವಾರೂರ್ ನಗರ್ ವಾಟ್ವಾರ್ ನವ್ಪಿಯೈಮುನ್ ಪೊಣ್ಕಿಯಿಲ್ ನೀಳ್ ತಿರುವಾಯಿಲ್ ಪುಅಮ್ ಉಅವ ಸ್ಕೆತಿರ್ ಕೊಣ್ಬಾರ್.

^{256.} ಮಾಳಿಕೈಕಳ್ ನುಣ್ಟಸಪ್ಕಳ್ ಮರುಪ್ಕುಸೆರು ಪ್ರೊಟನೆರುಜ್ಕ ತ್ತಾಳಿನ್ನನೆಟು ನ್ತೋರಣಮುಮ್ ತಟ್ಟಿಕ್ಕಮುತು ಬ್ಯುಟೈತ್ತೊಟೈಯುಮ್ ನೀಳಿಲೈಯ ಕತಲಿಕಳುಮ್ ನಿಱೈನ್ತಪಚುಮ್ ಪೊಜ್ಞಚುಮ್ಪುಮ್ ಒಳನೆಟು ಮಣಿನಿಳಕ್ಕುಮ್ ಉಯರ್ವಾಯಿಲ್ ತೊಱುಮ್ ನಿರೈತ್ತಾರ್.

259. ಹೀಗೆ ಬಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸುವ ತಿರುವಾರೂಂನ ಶರಣರನ್ನು ಅವರು ತನ್ನನ್ನು ನವಿಸುವ ಮೊದಲೇ ತಾನು ಕೈಗಳನ್ನಿತ್ತಿ ವಂದಿಸಿ, ಅವರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಎರಡು ಪಕ್ಷದವರೂ ಮನಸ್ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಬಲು, ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಶೋಭಿಸುವ ಬೀದಿಗಳೊಳಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ನಂಬಿಯು ಈಶ್ವರನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ತನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಬಂದ ಶರಣರನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು 'ನಮ್ಮ ಈಶ್ವರನು ಆಶಿಸಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ಥಳವು ಈ ತಿರುವಾರೂರಾಗಿದೆ. ಆ ಈಶ್ವರನು ನಮ್ಮನ್ನೂ ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವನೋ ಕೇಳುವವರಾಗಿ' ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದ ಪಲ್ಲವಿಯುಳ್ಳ ಜೆಲುವಾದ ರಾಗವಿರುವ ಗಾಂಧಾರ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಹಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತನ್ನೊ ಡೆಯನ ದೇಗುಲದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸೇರಿದನು.

260. ನಿಡಿದಾದ ದೇಗುಲದ ದ್ವಾರವನ್ನು ನಂಬಿಯು ನೋಡಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ದೇವೇಶನನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳಿತ್ತಿ ಈಶನು ನೆಲಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಗರ್ಭಗೃಹವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ಅಂಗಣದ್ವಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ವಾಯಿಲ್ ಪುಕ್ಕಾರ್.

12

^{260.} ವಾನುಱ ನೀಳ್ತಿರು ವಾಯಿಲ್ ನೋಕ್ಕಿ ಮಣ್ಣು ಅ ಐನ್ತು ಅು ಸ್ಪಾಲ್ ವಣಪ್ಕಿ,
ತ್ತೀನು ಅತ್ಯಿ ಕೆಟ್ಪಕ ವಾಚಮಾಲೈ ತ್ತೇವಾಚಿರಿಯನ್ ತೊಟುತಿ ಅತೈ ಇ್ಟಿ,
ಊನುಮ್ ಉಯಿರುಮ್ ಉರುಕ್ಕುಮ್ ಅನ್ ಪಾಲ್ ಉಚ್ಚೆ ಕುವಿತ್ತ
ಚೆಪ್ಕೈ ಕಳೋಟುಮ್,
ತೂನ ಅು ಜ್ಯೂ ನ್ ಆತೈಯನ್ ಮೂಲಟ್ಟಾನಮ್ ಚೂಲ್ ತಿರು ಮಾಳಿಕೈ

90

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

261. ಹೆುತ್ತವನ್ನು ವಾಸವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಪುರಾತನರನ್ನು, ಪುಷ್ಪದೇಗುಲ ದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ ಶಿವನನ್ನು, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರುಗಳಿಗೂ ಏಕ ಶರಣ್ಯನಾದ ಆದಿದೇವನನ್ನು, ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯನ್ನು, ತಾವರೆಯಂತಹೆ ತನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಚಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನನ್ನು, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಮಿಸಿ, ತಿರುನಾವಲೂರಿನ ಒಡೆಯನು (ನಂಬಿಯು) ಮಾನವ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದುದರಿಂದ ಹೊಂದ ಬೇಕಾದ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೇ ಹೊಂದಿದನು.

262. ಪ್ರೀತಿಯು ಹೆಚ್ಚಿದುದರಿಂದ ಹೈದಯವು ದ್ರವಿಸಿ ಕರಗಲು, ಆ ಗರ್ಭ ಗೃಹದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವನ ಮುಂದೆ ಅಷ್ಟಾಂಗವಾಗಿಯೂ, ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಂದಲೂ ವಿಧಿ ವತ್ತಾಗಿ ನಮಿಸಿ, ವಿಶೇಷವಾದ ಪ್ರೀತಿಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲು, ತನ್ನ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಗಳನ್ನು ಏಕೀಕರಿಸಿ, ಈಶ್ವರನ ಪಾದವನ್ನು ಹೊಂದಲು, ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸಂತೋ ಷಾಧಿಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆನಿಂತು ನಂಬಿಯು ಮಂಜುಲವಾದ ತೇವಾರ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿದನು.

261. ಪುಜ್ಞೀಟ ಜ್ಯೊಣ್ಟ ಪುರಾತನನೈ ಪ್ರೂಜ್ಯೋಯಿಲ್ ಮೇಯ ಪಿರಾನೈ ಯಾರ್ಕ್ಕುಮ್,

వాట్లోట్ మాత్రంలో మెక్టులు కాంట్లో ప్రాంత్రులో ప్రాంత్రులో, అంకా ఆస్టాన్స్ ఆస్టారులో అంకా ఆస్టాన్స్ ఆస్టార్లో, అంకా ఆస్టార్లో కాంట్లో పిట్టాన్స్ ఆస్ట్రిల్లో, మాట్లా ప్రాంత్రులో సామ్టార్లు అంకా సామ్టార్లు సామ్ట్రి సిట్లాలో. ఆస్టాప్కి సిట్లాలో.

262, ಅನ್ ಪು ಸೆರುಕ ಉರುಗಿ ಉಳ್ಳವರ್ ಅಲೈಯ ಅಟ್ಟಾಜ್ಕ ಪಡ್ವಾಜ್ಕಮಾಕ, ಮುನ್ ಪು ಮುಱೈ ಮೈಯಿ ನಾಲ್ ವಣಜ್ಕಿ ಮುಟಿನಿಲಾ ಕ್ಕಾತಲ್ ಮುತಿರ ಓಜ್ಕಿ,

ನನ್ ಪುಲನ್ ಆಕಿಯ ಐನ್ತುವರ್ ಒನ್ ಆೀ ನಾಯಕನ್ ಚೇವಟ ಎಯ್ತಪ್ಪು ಆ, ಇನ್ ಪವೆಳ್ಳತ್ತಿಟೈ ಮೂರ್ಚಿಕಿನ್ ಆೀ ಇನ್ ನಿಚೈ ವಣ್ಟವು ಟ್. ಮಾಲೈ ಪಾಟ.

263. ಜೀವರು ತನ್ನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ವೇದಗಳ ರೂಪವಾದ ಹುತ್ತವನ್ನೇ ವಾಸವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಈಶ್ವರನು ತುಂಬುಕೃಪೆಯಿಂದ, 'ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ನಿನಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವೆವು. ನಾವು ಹಿಂದೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ತಡೆದು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ಮದುವೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀನು ತಳೆದಿದ್ದ ಮದುವೆಯ ಅಲಂಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದವನಾಗಿ ನಿನ್ನ ಆಶೆಯು ತೀರುವಂತೆ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವವನಾಗು' ಎಂಬೊಂದು ವಾಣಿಯು ನಂಬಿ ಯಾರೂರನಿಗೆ ಆಗ ಕೇಳಿಬಂತು.

264. ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಂಬಿಯು ನಾಶರಹಿತನಾದ, ಹುತ್ತವನ್ನು ಮನೆಮಾಡಿಕೊಂಡಂತಹ ಶಿವನನ್ನು ಬಹುವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಮಿಸಿ ನಿಂತು, 'ಅಂದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಳಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆದು ನಿನಗೆ ಆಳಾಗುವಂತೆ ಬಂದನುಗ್ರಹಿಸಿದ ವೇದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯರೇ, ಇನ್ನೂ ಅಂತೆಯೇ ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಿರುವಾರೂರಲ್ಲಿ ಆಸೆಯಿಂದ ನೆಲೆನಿಂತ ಅಮೂಲ್ಯರತ್ನವೇ, ಜೀವನದ ಹಿತವನ್ನೂ ಕಯಲ್ಐಾನಿನ ಚೆಲುವನ್ನೂ ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಉಮಾಮಾತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲುಳ್ಳ ಶಿವನೇ, ನಾಯಂತಿರುವ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ವಸ್ತುವಾಗಿ ಗೌರವಿಸಿ ಅಂದಿನಂತೆಯೇ ಇಂದೂ ನಿಮ್ಮ ಪಾದಕಮಲದ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ತಂದ ಕಾರ್ಯವು ನೀವು ತೋರಿಸಿದ ಪರಮ ಕೃಪಾಫಲವಲ್ಲವೇ!' ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿದನು.

^{263.} ವಾಟೀಯ ಮಾವುಱೈ ಪ್ರುಕ್ಷೀಟಙ್ಕೊಳ್ ಮನ್ನವನ್ ಆರರುಳಾಲೋರ್ ವಾಕ್ಕು, 'ತ್ತೋಟಮೈ ಆಕೆ ಉನಕ್ಕು ನಮ್ಮೈ ತ್ತನ್ತನಮ್ ನಾಮ್ ಮುನ್ ಪು ತೊಣ್ಟುಕೊಣ್ಟ, ವೇಲ್ವಯಿಲ್ ಅನ್ ಜುನೀ ಕೊಣ್ಟ ಕೋಲಮ್ ಎನ್ ಜುಮ್ ಪುನೈನ್ತು ನಿನ್ ವೇಟ್ ಕೈ ತೀರ, ವಾಟಿಮಣ್ ಮೇಲ್ ವಿನೈ ಯಾಟುವಾಯ್' ಎನ್ ಜಾರೂರರ್ ಕೇಟ್ಗೆ ಎಲುನ್ತತನ್ ಆೇ.

^{264.} ಕೇಟ್ಕ ವಿರುವ್ಪುವನ್ ಅೊಣ್ಟರ್ ಎನ್ಅುವ್ ಕೇಟಲಾ ತಾನೈ ಇಆೈ ಇ್ವಿ ನಿನ್ಅೇ, ಆಟ್ಕೊಳ ವನ_ ಮಱೈಯವನೇ! ಆರೂರ್ ಅಮರ್ನ್ತ ಅರುಮಣಿಯೇ! ವಾಟ್ಕಯಲ್ ಕೊಣ್ಟಕಣ್ ಮಜ್ಕೈ ಪಜ್ಕಾ! ಮಜ್ಞುನ್ ಪೆಂದು ಕರುಣೈಯನ್ಆೀ! ನಾಟ್ಕಮ ಲಪ್ಪುತಮ್ ತನ್ನತಿನ್ ಅುನಾಯಿನೇ ನೈಪ್ಪೊರುಳಾಕು ಎನ್ ಅಾರ್.

92

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

265. ಹೀಗೆ ಸ್ತುತಿಸಿ ಹಲವು ರೀತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಾದ ಮನಸ್ಸಂತೋಷ ದಿಂದ ಜಯಪಡೆಯಹೋಗುವೆನೆಂದು ನಟಸುವಂತೆ, ತಿರುಮೂಲಟ್ಟಾನನಾಥರ ಸನ್ನಿಧಿ ಯಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದು ವೀದಿವಿಡಂಗರಾದ ತ್ಯಾಗೇಶರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ವಂದಿಸಿಯೂ ಸ್ತುತಿಸಿಯೂ ಅದರಿಂದ ಬಾಳ್ವೆಯ ಸಾಫಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿ ದೇವಮಂದಿರವನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ ನಂಬಿಯು ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಅಂದು ಮೊದಲು ಶರಣರೆಲ್ಲರೂ ನಂಬಿಯನ್ನು 'ತಂಬಿರಾನ್ ತೋಳರ್' (ಆದಿದೇವನಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತರಾದವರು) ಎಂಬ ಹೆಸರಿಂದಲೇ ಕೊಂಡಾಡುವರು.

- 266. ಈಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಂಬಿಯು ಆದಿಶೈವರು ವಿಧಿಸಿದ ಸುಂದರ ಲಾಂಛನಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಚಂದನ, ಮಣಿಮಾಲೆ, ಪೂಮಾಲೆ ಎಂಬಿವುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತ ನಾಗಿ, ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುತ್ತ,
- 267. ತಿರುವಾರೂರಿಗೆ ಬಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಮಹಿಮಾತೀತವಾದ ಅದೇ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವನರ್ಧಾಂಗಿಯಾದ ಉಮಾದೇವಿಯ ಪರಿಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಇಬ್ಬರು ಸೇವಕಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳಾದ ಕಮಲಿನಿಯು ಅವತರಿಸಿದಳು.
- 205. ಎನ್ಱು ಸಲಮುಱೈ ಯಾಲ್ವಣಣ್ಕಿ ಎಯ್ತಿಯ ಉಳ್ಳ ಕ್ಕಳಿಸ್ಪಿನೋಟುಮ್, ವೆನ್ಱಿ ಅಟಲ್ಏಟೈ ಪೋಲ್ನ್ ನಟನ್ತು ವೀತಿವಿಟಣ್ಕ ಪ್ರೆರುಮಾನ್ ಮುನ್ಫ್, ಚೆನ್ ಅು ತೊಲುತು ತುತಿತ್ತು ವಾಲ್ ನ್ತು ತಿರುಮಾಳಿಕೈ ವಲಮ್ ಚೆಯ್ತು ಪೋನ್ತಾರ್, ಅನ್ ಅನ್ ಮುತಲಟೆ ಯಾರ್ ಕಳೆಲ್ಲಾ ನ್ತ್ರಮ್ಪಿರಾನ್ ತೋಟರ್ ಎನ್ ಆೈನ್ತಾರ್.
- 266. ವೈವಳರ್ ಕಣ್ಟರ್ ಅರುಳಿನಾಲೇ ವಣ್ಟವಿುಟ್ ನಾವಲರ್ ತಮ್ಮೆರುಮಾನ್, ಚೈವ ವಿಟಿಜ್ಕಾನ್ ಅಣಿಪುನೈನ್ತು ಚಾನ್ತ್ರಮುಮ್ ಮಾಲೈಯುಮ್ ತಾರುಮ್ಆಕ್ಕಿ ಮೆಯ್ ವಳರ್ ಕೋಲಮೆ ಲ್ಲಾಮ್ಫೊಲಿಯ ಮಿಕ್ಕವಿಟುತ್ತವ ವೇನ್ತರ್ ಎನ್ನ, ತ್ತೆಯ್ವ ಮಣಿಪ್ಪುಜ್ಜು ಳಾರೈಪ್ಪಾಟಿ ತ್ತಿಳೈತ್ತು ಮಕಿಟ್ ಪೊಟು ಇತ್ಕೆಲ್ಲಾನಿನ್ ಜಾರ್.
 - 267. ಇತಱ್ಕುಮುನ್ ಎಲ್ಲೈ ಇಲ್ಲಾ ತ್ತಿರುನಕರ್ ಇತನುಳ್ ವನ್ತು ಮುತಆೈರು ಇ್ಕಯಿಲೈ ಆತಿ ಮುತಲ್ವರ್ತವರ್ ಪಣ್ಕಿ ನಾಟ್ಕು ಪ್ರೊತುಕ್ಕಟೆ ನ್ತುರಿಮೈ ಚೆಯ್ಯುಮ್ ಪೂಣ್ಕುಬಿಟ್ ಚೀಟೆ ಮಾರಿಲ್ ಕತಿರ್ನ್ತ ಪೂರ್ಣ ಏನ್ತು ಕೊಣ್ಕಿ ಕ್ಕಮಲಿನಿ ಅವತರಿತ್ತಾಳ್.

268. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆವತರಿಸಿದ ಆಕೆಯು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ರತ್ನವು ಉದಯಿಸಿ ದಂತೆ ರುದ್ರಗಣಿಕೆಯರು ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ದೇವದ ಸಿ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಲು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾದ ಹಿರಿಯರು, ಚಂದ್ರಚೂಡನಾದ ಪರಶಿವನ ದಿವಸವಾದ ಆರ್ದ್ರಾದಿನದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳಾ ಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪರವೈಯಾರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಂತೆ ಇಟ್ಟರು.

269. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಗುವಾಗ, ಸಂಬಂಧಿಕರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ, ಮಗುವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟದೇವತೆಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಆಯಾ ಮಾಸ ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರುವ ಆಯಾ ಪರ್ವಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ತಕ್ಕ ಸಂಸ್ಕ್ರಾರಗಳನ್ನು ಚಂದವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು, ಕೆಂದಾವರೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವ ತರಿಸಿದಳು ಎಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಮನವಿಸಾರಿ ಸಂತಸಪಡಲು, ಪರವೆಯು ನಡೆಯಲು ಕಲಿಯುವ ಮೊದಲು ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಡುವ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಸೇರಿದಳು.

270. ಬಾಲ್ಯಾ ನಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆಯೋ, ದೈವಿಕವಾದ ಸೌರಭ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಹೂವಿನ ಎಳೆ ಮೊಗ್ಗೋ, ಪರಿಮಳದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಜೇನಿನ ಹೊಸ ಇರವೋ, ಸಮುದ್ರದ ಅಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಹವಳದ ಎಳೆಕುಡಿಯೋ, ಪುನ್ಮಥನು ಎಳವೆಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧೋದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಎಳೆ ಧನುಸ್ಸೋ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ,

^{268.} ಕತಿರ್ವವಣಿ ಸಿಜನ್ತ ತೆನ್ನ ಉರುತ್ತಿರ ಕಣಿಕೈ ಮಾರಾಮ್ ಪತಿಯಿಲಾರ್ ಕುಲತ್ತುಳ್ ತೋನ್ ಜಿ ಪ್ರಾವೈಯಾರ್ ಎನ್ನುಮ್ ನಾಮಮ್ ವಿತಿಯುಳಿ ವಿಳಕ್ಕ ತ್ತಾಲೇ ಮೇತಕು ಚಾನ್ ಜೋರ್ ಆನ್ ಜ ಮತಿಯಣಿ ಪುನಿತನ್ ನನ್ನಾಳ್ ಮಜ್ಕಲ ಅಣಿಯಾಲ್ ಚಾಜ್ಞಿ,

^{269.} ಪರವಿನರ್ ಕಾಪ್ಪು ಪೋಜ್ಞೀ ಪ್ಪಯಿಲ್ ಪೆರು ಇಬ್ಬಜ್ಞನ್, ತಿಜ್ಕಳ್ ವಿರವಿಯ ಪರುವಮ್ ತೋಜುಮ್ ವಿಲಾ ಅಣಿ ಎಟುಪ್ಪ, ಮಿಕ್ಕೋರ್ 'ವರಮಲರ್ ಮಣ್ಕೈ ಇಜ್ಕು ವನ್ತನಳ್' ಎನ್. ಚಿನ್ತೈ ತರವರು ಮಕಿಲ್ ಚ್ಚಿ ಪೊಜ್ಕ ತಳರ್ ನಟೈ ಪ್ಪರುವ ಇೈ್ಡೇರ್ ನ್ತಾರ್.

^{270.} ಮಾನಿಳಮ್ ಪಿಣೈಯೋ? ತೆಯ್ವ ವಳರಿಳ ಮುಕೈಯೋ? ವಾಚ ತ್ತೇನಿಳಮ್ ಪತಮೋ? ವೇಲೈ ತ್ತಿರೈ ಇಳಮ್ ಪವಳ ವಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನಿಳಮ್ ಕೊಟಯೋ? ತಿಙ್ಕಟ್ಕತಿರಿಳ ಜ್ಯಾಡಿುನ್ತೋ? ಕಾಮನ್ ತಾನಿಳಮ್ ಪರುವಮ್ ಕಱ್ಭುಮ್ ತನಿಇಳ ನ್ರನುವೋ ಎನ್ನ.

- 271. ಸೌಂದರ್ಯವು ದಿನೇ ದಿನೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರಲು, ಗೋಲಿಯಾಟ್, ಚಿಂಡಿನಾಟ, ಉಯ್ಯಾಲೆ ಇವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾ, ಉಮಾದೇವಿ ಯವರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುವ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಶರೀರವೂ ಆತ್ಮವೂ ದ್ರವಿಸುವಂತೆ ಇನಿದಾದ ಗೀತಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ,
- 272. ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಬರುವ (ಐದರಿಂದ ಏಳು ವರ್ಷಗಳ ವರೆಗಿರುವ) ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ದಾಟ, ಮನಸ್ಸನ್ನಾ ಕರ್ಷಿಸುವ ಚಿಲುವಿನಿಂದ ಶರೀರವು ಕಾಂತಿಯುತವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು, ಸ್ತನಗಳು ಕೊಂಗೆಹೊವಿನ ಮೊಗ್ಗನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಚೆಲುವಿನಿಂದ ಮಾರಲು, ತಾನು ಹಿಂದೆ ಉಮಾದೇವಿಯವರ ಸಖಿಯಾಗಿದ್ದ ಭಾವವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿರಲು ಪರವೆಯು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಳು.
- 273. ಒಂದು ದಿನ ಆಕೆಯು, ತನ್ನ ಸಖಿಯರು ತನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಿಬರಲು, ತನ್ನ ಕೂದಲಿನ ಸೌರಭ್ಯವು ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಹರಡಲು, ತಿರುವಾರೂರ! ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ ಈಶನನ್ನು ವಂದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೋಗುವ ಸದ್ಧತಿಯಂತೆ ತೇರು ಬೀದಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು.
- 271. ನಾಟುಮ್ಇನ್ ಪೊಱ್ಬು ವಾಯ್ ಪ್ರು ನಾಳುನಾಳ್ ವಳರ್ನ್ತು ಪೊಣ್ಣ ಆಟುಮೆನ್ ಕಲಣ್ಭುಮ್ ಪನ್ತುಮ್ ಅಮ್ಮನೈ ಊಚಲ್ ಇನ್ ನ ಪಾಟುಮ್ಇನ್ ನಿಚೈಯುಮ್ ತಣ್ಕಳ್ ಪನಿಮಲೈ ವಲ್ಲಿ ಪಾತಮ್ ಕೂಟುಮ್ಅನ್ ಪುರುಕ ಪ್ಪಾಟುಮ್ ಕೊಳ್ಕೈಯೋರ್ ಕುಱಿಪ್ಪು ತ್ತೋನ್ ಜ.
- 272. ಪಿಳ್ಳೈಮೈ ಪ್ಪರುವವರ್ ಮಿತಾಮ್ ಪೇತೈಮೈ ಪ್ರರುವಮ್ ನೀಣ್ಕಿ,
 ಅಳ್ಳುತಜ್ ಕಮೈನ್ತ ಪೊಜ್ಪಾಲ್ ಅನಜ್ಕನ್ ಮೆಯ್ ತ್ತನಜ್ಕಳ್ ಈಟ್ಟಮ್,
 ಕೊಳ್ಳಮಿ ಕ್ಕುಯರ್ವ ಪೋನ್ ಕೊಣ್ಕು ಕೋಜ್ಕರುಮೈ ವೀಲ್ಪ್ರು,
 ಉಳ್ಳಮೆಯ್ ತ್ತನ್ ಮೈ ಮುನ್ ನೈ ಉಣ್ಮೈಯುಮ್ ತೋನ್ ಅ
- 273. ಪಾಣ್ಕಿಯರ್ ಮರುಣ್ಯು ಚೂಟ ಪ್ರಟರೊಳಿ ಮುಳುಕು ಚೂಟ ತ್ತೇಣ್ಕಮುಟ್ ಕುಟಲಿನ್ ವಾಚಮ್ ತಿಚ್ಛಿಯೆಲಾಮ್ ಚೆನ್ ಈು ಚೂಟ ಓಣ್ಕುವೂ ಜ್ಯೋಯಿಲ್ ಉಳ್ಳಾರ್ ಒರುವರೈ ಅನ್ ಪಿ ನೋಟುಮ್ ಪೂಣ್ಕಟಲ್ ವಣಣ್ಕ ಎನ್ ಅುಮ್ ಪೋತುವಾರ್ ಒರುನಾಟ್ ಪೋನ್ತಾರ್.

^{1.} ತಿರುವಾರೂರು ತಂಜಾವೂರಿನಿಂದ ಐವತ್ತು ಮೈಲು ದೂರವಿದೆ. ಆಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ವರ್ಲೀಕನಾಥ, ತ್ಯಾಗೇಶ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿವೆ.

274. ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡ ನೂಪುರಗಳು 'ಈ ಪಾದ ಗಳು ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಕಾಲಕೆಳಗಿರಿಸಿವೆ' ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಶಬ್ದಿಸು ತ್ತಿದ್ದುವು. ಮಣಿಗಳೊಡನೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕಾಂಚಿ ಎಂಬ ಆಭರಣವು ನಾಗಲೋಕವಾದ ಪಾತಾಳಲೋಕವನ್ನು ನಿತಂಬವು ಜಯಿಸಿಕೊಂಡ ನಂಬಿಕೆಯೊಡನೆ ಅಲ್ಲಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸುರುಳಿದ ಕೂದಲಿಗೆ ಮೇಘಗಳು ಸೋತು ಜೋಲುವ ರೀತಿಯಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಲೋಕವು ನಮಿಸುವುದೆಂದು, ಮುಸುರುತ್ತಿರುವ ತುಂಬಿಗಳ ಹಿಂಡು ಝೇಂಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಪರನೆಯು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆಗ—

275. ಹುತ್ತವನ್ನೇ ತಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ಆಶಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ಇರುವ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ನವಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಪರಿಜನರಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನಂಬಿಯು, ಮಹತ್ತಾದ ಪ್ರಿಯವಾದ ಪ್ರಾರಬ್ಧವು ಸೇರಿಟ್ಟುದರಿಂದ, ಸಂತೋಷವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೆಂಪಗಾದ ಬಾಯೂ, ಬಿಲ್ಲಿನಂತಿರುವ ಹುಬ್ಬುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬಾಣದಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳೂ – ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪರವೆಯನ್ನು ನೋಡಿದನು.

276. 'ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾಣುವ ಈ ವಸ್ತು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಹೊಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಾಖೆಯೋ, ಮನ್ಮಥನು ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಜೀವಿತವಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ವಸ್ತುವೋ, ಸೌಂದರ್ಯವೆನ್ನುವ ವಸ್ತುವು ಗಳಿಸಿದ ಪುಣ್ಯದ ಬೆಳೆಯೋ, ವೇಘದ ವೇಲೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ, ಕನ್ನೈದಿಲೆಯ ಹೊವನ್ನೂ, ಹವಳವನ್ನೂ, ತಾವರೆಯನ್ನೂ, ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಅಂಗಗಳಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಒಂದು ಪರಿಮಳಯುಕ್ತವಾದ ಬಳ್ಳಿಯೋ ಎಂಬಂತೆ ವೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥದೆಂದು ಅಥವಾ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗದಿರುವ ಬೇರೊಂದರಲ್ಲಿ ಉಂಟೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದ ಅದ್ಭುತ ವಸ್ತುವೋ, ಅಥವಾ ಒಂದರಿಂದಲೂ ಉಪಮಾನವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹವೋ, ಇದು ಇಂಥದೆಂದು ತಿಳಿಯೆನು' ಎಂದು ನಂಬಿಯು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡನು.

- 274. ಅಣಿಚಿಲನ್ಸುಟಿಕಳ್ 'ಪಾರ್ವನ್ ಆಟಿಸ್ಪಟು ತ್ತನವ್' ಎನ್ ಜಾರ್ಪ್ಸ ಮಣಿಕಿಳರ್ ಕಾಞ್ಸ್ ಅಲ್ಕುಲ್ ವರಿಅರ ವುಲಕೈ ನೆನ್ಆ ತುಣಿವು ಕೊಣ್ಟಾರ್ಪ್ಸ ಮಞ್ಚು ಚುರಿಕುೞರ್ಜ್ ಕಟ್ಯ 'ವಿಣ್ಣು ಮ್ ಪಣಿಯುಮ್' ಎನ್ಱಿನವ ಣ್ಟಾರ್ಪ್ಸ ಪ್ಪಾವೈಯಾರ್ ಪೋತುಮ್ ಪೋತಿಲ್,
- 275. ಪುಕ್ಷೀಟರ್ಮ್ ನಿರುವ್ಪಿ ನಾರೈ ಪ್ಪೋಜ್ಞಿನರ್ ತೊಟುತು ಚೆಲ್ವಾರ್ ಚುಜ್ಞಿಯ ಪರಿಚ ನಙ್ಕಳ್ ಚೂಟಆ ಳುಟೈಯ ನಮ್ಪಿ ನಜೈರುಮ್ ಪಾನ್ಮ್ ಕೂಟ್ಟ ನಕೈಪೊತಿ ಸ್ತ್ರಿಲಙ್ಕು ಚೆವ್ವಾಯ್ ವಿಟ್ಪುರೈ ನುತಲಿನ್ ವೇಜ್ಕರ್ಷ್ ವಿಳಙ್ಕಿಟೈ ಯವರೈ ಕೃಣ್ಬಾರ್.
- 276. 'ಕಱ್ಪಕತ್ತಿನ್ ಪೂಪ್ಕೊನ್ಫೋ? ಕಾನುನ್ತನ್ ಪೆರುವಾಟ್ಫ್ನೀ? ಪೊಱ್ಪುಟೈಯ ಪುಣ್ಣೆಯತ್ತಿನ್ ಪುಣ್ಣೆ ಯಮೋ? ಪುಯಲ್ಚುಮನ್ತು ವಿಜ್ಭುವಳೈ ಪನಳವುಲರ್ ಮತಿಪೂತ್ತ ವಿರೈಕ್ಕೊಟ ಯೋ? ಅಱ್ಪುತಮೋ? ಚಿವನರುಳೋ? ಅಱಿಯೇನ್' ಎನ್ ಅತಿಚಯಿತ್ತಾರ್.

277. ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಈ ಬಗೆಯಾದ ಒಂದು ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ಬರೆಯಲು ಶಕ್ತನಾದುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ತನ್ನ ವ್ಯಸನವು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪಡೆದ ಒಂದು ಸೌಂದರ್ಯದ ಪ್ರಕಾಶನವು, ಮೇಲೆ, ಕೆಳಗೆ, ನಡು ಎಂಬ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ದೊಡ್ಡ ಫಲವಾಗಿ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದೆ, ಎಂದು ನಂಬಿಯು ಎಣಿಸಿದವನಾಗಿ ಮುಂದೆ ನಡೆದುಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿಂತನು. ಈ ರೀತಿ ಕಂಡು ಸಂದೇಹಪಟ್ಟ ನಂಬಿಗೂ ಆತನಿಂದ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಹೆಣ್ಣೆಗೂ ನಡುವೆ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮನ್ಮಥನು ನಿಂತನು.

278. ಶೀತಲವಾದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸಿದ ಕರ್ಣಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಓಡುವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಕಡೆಗಣ್ಣತ್ತ ಹೊರಳುವ ಕೆಂಡೆಮಿಾನಿನಂತಿರುವ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆದ ಪರವೆಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅಚ್ಚರಿವಡೆಯಲು ದೇವನಾದ ಪರಶಿವನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹ ದಿಂದ ಅವನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದನ್ನೂ ಇದುವರೆಗೂ ತಿಳಿಯದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಪ್ರಕಾಶಯುತವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಂಬಿಯಾರೂರನ ಮೇಲೆ ಆಶೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ಮೊದಲು ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವನು ವಿಧಿಸಿದ ಆಜ್ಞೆಯು ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಹೀಗೆ ಪರವೆಯೂ ನಂಬಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು.

279. ಕಣ್ಣ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಅಡಗದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸೂಸುತ್ತಿರುವ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹೊಮ್ಮುವ ಕಿರಣಗಳ ಪ್ರಸಾರವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯೂ ಬಿದ್ದು ಅಡಗದು. ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಕಾಂತಿರೂಪದ ನಂಬಿಯೂ ಪರವೆಯೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೋಮಲ ಸ್ವಭಾವದ ಪರವೆಗೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ, ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಒಂದು ಹೊಸ ಆಶೆಯು ಅಧಿಕವಾಗಿ, ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ತ್ರೀ ಸಹಜವಾದ ಲಜ್ಜೆ, ಮುಗ್ಧತೆ, ಅಂಜಿಕೆ, ಅಸಹ್ಯ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಗಳನ್ನೂ ಅಡಗಿಸಿ ಮೇಲೆದ್ದಿತು.

- 277. 'ಓವಿಯನಾನ್ ಮುಕನ್ಎಟುತ ಒಣ್ಣಾ ಮೈ ಉಳ್ಳತ್ತಾಲ್ ಮೇವಿಯತನ್ ವರುತ್ತಮುಱ ವಿತಿತ್ತತೊರು ಮಣಿವಿಳಕ್ಕೋ ? ಮೂವುಲಕಿನ್ ಪಯನಾಕಿ ಮುನ್ನನಿನ್ಱ' ತೆನ ನಿನೈನ್ತು ನಾವಲರ್ ಕಾವಲರ್ ನಿನ್ಅಾರ್ ನಟುನಿನ್ಅಾರ್ ಪಟ್ಟಿಮತನಾರ್.
- 278. ತಣ್ಟರಳ ನುಣಿತ್ತೋಟುಮ್ ತಕೈತ್ತೋಟುಮ್ ಕಟೈಪಿಅಲುಮ್ ಕೆಣ್ಟೈನೆಟು ಜ್ಯಣ್ ನಿಯಪ್ಪ ಕ್ಕಿಳರ್ಒಳಪ್ಪೂಣ್ ಉರವೋನೈ ಅಣ್ಟರ್ಪಿರಾನ್ ತಿರುವರುಳಾಲ್ ಅಯಲ್ಅಱಿಯಾ ಮನಮ್ ವಿರುಮ್ಪ ಪ್ರಣ್ಟೈನಿತಿ ಕಟೈಕೂಟ್ಟ ಪ್ರರವೈಯಾ ರುಜ್ಕಣ್ಟಾರ್.
- 279. ಕಣ್ಕೊಳ್ಳಾ ಕೃವಿನ್ಪೊಟ್ಟಿನ್ತ ತಿರುವೇನಿ ಕತಿರ್ವಿರಿಪ್ಪ ವಿಣ್ಕೊಳ್ಳಾ ಪ್ಪೇರೊಳಿಯಾನ್ ಎತಿರ್ನೋಕ್ಕುಮ್ ಮೆಲ್ಲಿಯಲುಕ್ಕು ಎಣ್ಕೊಳ್ಳಾ ಕ್ಯಾತಲಿನ್ಮಾನ್ ಪೆಯ್ತಾತ ತೊರುವೇಟ್ಕೈ ಮಣ್ಕೊಳ್ಳಾ ನಾಣ್ಮಟಮ್ಅ ಚ್ಚಮ್ಪಯಿರ್ಪ್ಪೈ ಪಲಿನ್ತೆ ಅಲುಮ್.

280. ನಂಬಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಆಕೆಯು ಈತನು ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯನಾದ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಯೋ, ತನಗೆ ಸಮಾನವಿಲ್ಲದ ಮನ್ಮ ಥನೋ, ಬಾಡದ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾದ ವಿದ್ಯಾಧರನೋ, ಮಿಂಚಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಜಡೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಿಜವಾದ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದವನೋ, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕದಲಿಸಿದ ಈತನು ಯಾರಿರಬಹುದು? ಎಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹಲಬಗೆಯಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದಳು.

281. ವುಹಾತ್ಮ್ರನಾದ ನಂಬಿಯ ವೇಲುಂಟಾದ ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಣಯ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಮೊದಲೇ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಲಜ್ಜೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಸ್ತ್ರೀಸಹೆಜವಾದ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಗಳು ಒಂದು ಪಕ್ಕವಾಗಿ ಅಡಗಿ ಹೋದಾಗಲೂ, ಸುಂದರ ವಾದ ಹೂವಿನ ವಾಸನೆ ತುಂಬಿದ ಕಪ್ಪುಕೂದಲುಳ್ಳ, ಲತೆಯಂತೆ ಕೋಮಲಳಾದ. ಮುಗ್ಧಸ್ವಭಾವದ ಪರವೆಯನ್ನು ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಫಾಲನೇತ್ರನಾದ ಪರತಿವನನ್ನು ಸೇರಿ ನಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಈಶಭಕ್ತಿಯೇ ಆಧಾರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ತನ್ನ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು,

282. ಧನುರ್ಧಾರಿಯಾಗಿ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧನಾದ ಮನ್ಮಥನಿಂದ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಅನೇಕವಾದ ಬಾಣಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತಿ ನಿರೋಧಿಸಿದರೂ, ಆ ತಡೆಗಳನ್ನು ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಆಧಾರದಿಂದ ದಾಟ, ತಾನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿದ ಹೊಸ ಹೊಮಾಲೆಗಳಿಗೆ ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರಿ ಝೇಂಕರಿಸುತ್ತಿರಲು, ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನು ನೆಲಸಿರುವ 'ಪೂಂಗೋಯಿಲ್' ಎಂಬ ಆಲಯವನ್ನು ಪರವೆಯು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಳು.

^{280.} ಮುನ್ನೇವ ನ್ತಿತಿರ್ತೋನ್ ಅುಮ್ ಮುರುಕನೋ? ಪೆರುಕೊಳಿಯಾಲ್ ತನ್ ನೇರಿಲ್ ಮಾರನೋ? ತಾರ್ಮಾರ್ಪಿನ್ ವಿಷ್ಟ್ಟ್ರಾಯನೋ? ಮಿನ್ ನೇರ್ಚೆ ಇ್ಚ್ಚಟೈಅಣ್ಣ ಲ್ ಮೆಯ್ಯರುಳ್ ಪಿ ಜುಟೈಯವನೋ? ಎನ್ ನೇ! ಎನ್ ಮನನ್ತಿರಿತ್ತ ಇವನ್ ಯಾರೋ? ಎನ ನಿನೈನ್ತಾರ್.

^{281.} ಅಣ್ಣ ಲನನ್ ತನ್ನುರುಣ್ಕೀ ಅಳವಿ ಅನ್ನ ಕಾತಲಿನಾಲ್ ಉಣ್ಣ ಆೈಯುವ್ ಕುಣನಾನ್ ಕುಮ್ ಒರುಪುಟೈ ಚಾಯ್ ನ್ನನಎನಿನುಮ್ ಪಣ್ಣ ಮಲರ್ ಕ್ಯರುಜ್ಯೂನ್ಸ್ತಲ್ ಮಟಕ್ಕೊಟೆಯೈ ವಲಿತಾಕ್ಕಿ ಕ್ಯಣ್ಣು ತಲೈ ತ್ತೊ ಲುಮ್ಅನ್ ಪೇ ಕೈಕ್ಕೊಣ್ಟು ಚೆಲವುಯ್ ಪೃ.

^{282.} ಪಾಣ್ಕೀಟ ಚ್ಚಿಲೈವಳೈತ್ತು ಪ್ಪಟೈಅನಜ್ಯನ್ ವಿಟುಪಾಣಮ್ ತಾಣ್ಕೋಲಿ ಎಮ್ಮರುಜ್ಕುಮ್ ತಟೈ ಜೆಯ್ಯ ಮಟವರಲುಮ್ ತೇಣ್ಕೋತೈ ಮಲರ್ಕ್ಕುಅಲ್ ಮೇಲ್ ಚಿಱೈವಣ್ಣು, ಕಲನ್ತಾರ್ಪ್ಪ ಪ್ರೂಣ್ಕೋಯಿಲ್ ಅಮರ್ನ್ತ್ರಪಿರಾನ್ ಪೊಱ್ಕೋಯಿಲ್ ಪೊಯ್ ಪ್ಪುಕುನ್ತಾಳ್

- 283. ಹಾಗೆ ಪರವೆಯು ಪೂಂಗೋಯಿಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದುದನ್ನು ನಂಬಿಯು ನೋಡಿ, 'ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡ ನವಿಲಿನಂತೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಆಪ್ಯಾಯನಕರಳ್ಳೂ ಎಳಲತೆಯಂತೆ ಕೋಮಲೆಯೂ ಆದ ಈ ಹೆಣ್ಣು ಯಾರು?' ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಭಕ್ತರು, 'ಈಕೆಯೇ ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮಳಾದ ಪರವೆ ಎಂಬಾಕೆಯು, ದೇವತಾ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಿಗೂ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದವಳು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
- 284. ಆಗ ನಂಬಿಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವನು. 'ಈಕೆಯ ಹೆಸರು ಪರವೆ. ಈಕೆಯು ದೇವಸಭೆಯೂ ಆಶಿಸುವ ತಿಲೋತ್ತಮೆ ಮೊದಲಾದ ಅಪ್ಸರೆಯರ್ಗೂಸ್ತುತಿಸ ತಕ್ಕ ದೈವವಂತೆ. ಈಕೆಯ ಮೂಗಿನಲ್ಲಿ ಜೋಲುವ ಮೂಗುತಿಯ ಮುತ್ತುಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಸುಂದರ ದಂತಪಪ್ತಿಗಳು ಮೊಲ್ಲೆಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳಂತೆ ಇವೆ. ಎಂಥವರೂ ಆಶಿಸತಕ್ಕ ಮನೋಹರವಾದ ಆಕೃತಿಯಿರುವ ಈಕೆಯ ಜೆಲುವಿನ ಪಸರಿಕೆಯ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ನನ್ನ ಆಸೆಯು ಸಪ್ತ್ರಸಾಗರದಂತೆ ಸೀಮಾತೀತ ವಾಗಿದೆ'.
- 285. ವೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೊಂಡಾಡಿ, ಇವುಗಳಂತಿರುವ ಇನ್ನೂ ಹಲವೆಣಿಕೆ ಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿದವನಾಗಿ, ತನ್ನ ಈಶನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ಪುರಾತನವಾದ ವಿಧಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟುಪಟ್ಟವನಾಗಿ, 'ನನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಈಶನೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗಿ ಸೇರುವೆನು' ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿ ಹೋಗುವವನಾಗಿ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ನಂಬಿಯು ದೇವದೇವನಾಗಿರುವ ಪರವೇಶನ ದೇಗುಲವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆಗ—
- 283. ವರ್ನಅೊಣ್ಟರ್ ಅತುಕಣ್ಟು 'ಎನ್ ಮನಜ್ಕೊಣ್ಟ ಮಯಿಲಿಯಲಿನ್ ಇನ್ ತೊಣ್ಟೈ ಚ್ಚೆಜ್ಕಾನಿವಾಯ್ ಇಳಜ್ಕೊಟಿತಾನ್ ಯಾರ್' ಎನ್ನ, ಅನ್ ಅಜ್ಕು ಮುನ್ ನಿನ್ ಆಾರ್ 'ಅವರ್ ನಜ್ಕೈ ಪರವೈಯಾರ್ ಚೆನ್ ಜುಮ್ಫರ್ ತರತ್ತಾರ್ ಕ್ಯುಮ್ ಚೇರ್ ವರಿಯಾರ್' ಎನಚ್ಚೆಪ್ಪ,
- 284. 'ಪೇರ್ಪರವೈ ಪೆಣ್ಮೈಯಿನಿಲ್ ಪೆರುಮ್ಪರವೈ ವಿರುಮ್ಪಲ್ ಕುಲ್ ಆರ್ಪರವೈ ಅಣಿತಿಕಟುಮ್ ಮಣಿಮುಱುವಲ್ ಅರುಮ್ಪರವೈ ಚೀರ್ಪರವೈ ಆಯಿನಾಳ್ ತಿರುವುರುವಿನ್ ಮೆನ್ಚ್ ಚಾಯಲ್ ಏರ್ಪರವೈ ಇಟೈಪ್ಪಟ್ಟ ಎನ್ ಆಚೈ ಎಲುಪರವೈ'.
- 285. ಎನ್ಱೀನೈಯ ಪಲವುನಿನೈ ನ್ತೆವ್ಪುರುಮಾನ್ ಅರುಳ್ವಕೈಯಾನ್, ಮುನ್ತೊಟರ್ನ್ತು ವರುಷ್ಕ್ರಾತಲ್ ಮುಱೈ ಮೈಯಿನಾಲ್ ತೊಟಕ್ಕುಣ್ಟು, 'ನನ್ಹತಿನೈಯಾಟ್ ಕೊಣ್ಟವರ್ಪಾಲ್ ನಣ್ಣುವನ್' ಎನ್ ಅುಳ್ ಮಕಿಲ್ನ್ತು, ಚಿನ್ಆುಟೈಯ ನಮ್ಪಿಯುಮ್ಪೋಯ್ ತ್ತೇವರ್ಸಿರಾನ್ ಕೋಯಿಲ್ ಪುಕ,

- 286. ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದ ಪರವೆಯು ದೇವರಿಗೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಬಂದು ಪರವೇಶ್ವರನನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ತನ್ನ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ನಂಬಿಯು ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮೊದಲೇ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇರೊಂದು ಪಕ್ಕವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲಗೊಂಡ ಆಸೆಯಿಂದ ಮೃದು ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಪರವೆಯನ್ನು ತನಗೆ ತಂದುಕೊಡುವಂತೆ ನಂಬಿಯಾರೂರನು ಹಾವಿನ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಾದಪದ್ಮಗಳನ್ನು ನಮಿಸಿದನು.
- 287. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನವಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಸುಂದರವಾದ ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ ಹುತ್ತದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ ನೀಲಕಂಠನಾದ ಪರತಿವನ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದು ತನ್ನ ಇನಿದಾದ ಉಸಿರಿನಂತಿರುವ ಪರವೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದಳು ಎಂದು ಕೆಂಪಗಾದ ಬಾಯಿಯೂ ಬಿಳಿದಾದ ಉಗುರುಗಳೂ ಉಳ್ಳ ಆ ಪರವೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ನಂಬಿಯು ಮುಂದಾದನು.
- 288. ಕರ್ಮಪಾಶದ ಬಂಧನವನ್ನು ತುಂಡರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವರ್ಧಿಸಿರುವ ಈಶ್ವರ ಸೇವೆಯ ಆಶೆಯನ್ನೂ ಕೆಳಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೂ ಒಂದು ಆಶೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿರವಾದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಚಾಂಚಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ತನಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪೂರ್ಣಕಟಾಕ್ಷದಂತಿದ್ದ ಆ ಪರವೆಯು ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದಳು?
- 286. ಪರವೈಯಾರ್ ವಲಜ್ಕೊಣ್ಟು ಪಣಿನ್ತೇತ್ತಿ ಮುನ್ನರೇ ಪುರವಲನಾರ್ ಕೋಯಿಲಿನಿನ್ ಱೊರುವುರುಜ್ಕು ಪುಱಪ್ಪಟ್ಟಾರ್. ವಿರವುಪೆರು ಜ್ಕಾತಲಿನಾಲ್ ಮೆಲ್ಲಿಯಲಾರ್ ತಮೈವೇಣ್ಟಿ ಅರವಿನ್ ಆ ರಮ್ಪುನೈನ್ತಾರ್ ಅಟಪಣಿನ್ತಾರ್ ಆರೂರರ್.
- 287. ಅವ್ವಾರು ಪಣಿನ್ತೇತ್ತಿ 'ಅಣಿ ಆರೂರ್ ಮಣಿಪ್ಪುಜ್ಞಿ'ನ್ ಮೈವಾಲು ನ್ತಿರುಮಿಟ್ಜ್ಬು ವಾನವರ್ಪಾಲ್ ನಿಸ್ಅುಮ್ ಪೋನ್ತು ಎವ್ವಾರು ಚೆನ್ಜ್ ಆಸ್ಎನ್ ಇನ್ ನುಯಿರಾಮ್ ಅನ್ ನಮ್' ಎನ ಚ್ಚಿವ್ವಾಯ್ ವೆಣ್ ನಕೈಕ್ಕೊಟಿಯೈ ತ್ತೇಟುವಾ ರಾಯಿನಾರ್.
- 288. 'ಪಾಚ ಮಾಮ್ ವಿನೈ ಪ್ಪಜ್ಞಿಜು ಪ್ಪಾನ್ ವಿುಕುಮ್ ಆಚೈ ಮೇಲುಮ್ ಓರ್ ಆಚೈ ಅಳಿಪ್ಪತೋರ್ ತೇಚಿನ್ ಮನ್ ನಿಎನ್ ಚಿನ್ತೈ ಮಯಕ್ಕಿಯ ಈಚ ನಾರ್ಅರುಳ್ ಎನ್ನೆ ಜಿ ಚೈನ್ ಆತೇ'.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 289. ದೇವದೇವನಾದ ಪರನೇಶ್ವರನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದನ್ನು ನಂಬುವ ಪದ್ಧತಿಯಿಲ್ಲದ ತನ್ನ ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕದಲಿಸಿ, ಹೆಚ್ಚಾದ ಪರವಶತೆಯನ್ನು ತಂದು ತನ್ನನ್ನು ಲತೆಯಂತೆ ಅಲುಗಿಸಿ, ಪರವೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹ ರೂಪದಂತೆ ಇಂದು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಪರವೆಯು ಯಾವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋದಳು ?
- 290. ಬಂಧಪಾಶವನ್ನೂ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೂ ತರುವ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಶ್ರೀಪಾದ ಗಳನ್ನು ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಣಿಸುವ ತನ್ನ ಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ಬಂದು ಹೊಕ್ಕು, ಮನವನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡು ಜಿಂಕೆಯಂತೆ ನೋಟವನ್ನು ಬೀರಿ, ತನ್ನ ಈಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹವೇ ಮೈದೋರಿದಂತಿರುವ ಪರವೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಳು ?
- 291. ವೇಲೆ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂತಾಪವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದವನಾಗಿ, ತನ್ನ ಉಸಿರಾದ ಪರವೆಯು ಎಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವಳು? ಎಂದು ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ಪುದಿದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಸುವಾಸನೆ ಕೂಡಿದ ಸುಂದರವಾದ ತಲೆಕೂದಲನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಪರವೆಯನ್ನು ಹುಡುಕು ರುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟು ನಂಬಿಯು ದೇವಾಚಾರ್ಯ ಮಂಟಪವನ್ನು ಸೇರಿದನು.

- 290. 'ಪನ್ತವರ್ ವೀಟು ತರುವುರ ಮನ್ಕಟಲ್ ಚಿನ್ತೈ ಆರವುಮ್ ಉನ್ನುಮ್ಎನ್ ಚಿನ್ತೈಯೈ ವನ್ತು ಮಾಲ್ಜೆಯ್ತು ಮಾನ್ಎನ ವೇವಿೞಿತ್ತು ಎನ್ತೈ ಯಾರ್ಅರುಳ್ ಎನ್ನೆ ಆಿ ಚ್ಚಿನ್ಅತೇ'.
- 291. ఎన్టు జాలవుమో ఆజ్ఞలరో 'ఎన్నుయిరో సిన్జ తేజా" కేన నిక్తిల హ్బూణ్ముల్బి మనోజలో వారాశుబలో వెఞ్డియ్మి త్త్వేటువానో ఉనాటు తేఁవా జీరియన్ని జ్వీకర్న_పిన్,

^{289. &#}x27;ಉಮ್ಪರ್ ನಾಯಕರ್ ತಙ್ಕೞಲ್ ಅಲ್ಲತು ನಮ್ಪು ಮಾಱಱಿ ಯೇನೈ ನಟುಕ್ಕುಱ ವಮ್ಪು ಮಾಲ್ಚೆಯ್ತು ವಲ್ಲಯಿನ್ ಒಲ್ಕೆಯಿನ್ಱು ಎಮ್ಪಿ ರಾನ್ಅರುಳ್ ಎನ್ನೆಈ ಚೈನ್ಅತೇ'.

- 292. ಕನ್ನೈದಿಲೆಯ ಮಲರೇ ನೇರವಾಗಿ ಇದಿರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದೋ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಕಣ್ಣು ಗಳಿರುವ ಪರವೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವವನಾದ ನಂಬಿಯು, ಯಾರೊಬ್ಬ ರೂಡನೆಯೂ ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳದೆ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ತಿರುವಾರೂರನ್ನು ರಾಜಧಾನಿ ಯಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುವಂತಹ ಪರಮೇಶ್ವರನು, ಇನಿಯೆಯೂ ಸುಂದರಿಯೂ ಆದ ಪರವೆಯನ್ನು ತನಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟು ಆ ಮೂಲಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಉಸಿರನ್ನು ತನಗೆ ಕೊಡುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ,
- 293. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರವಾದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ನೆಲೆನಿಲ್ಲಿಸುವ ತಿರುನಾವಲೂರಿ ನವನಾದ ನಂಬಿಯ ಮನವು ಬಯಸಿದ ಮಿಂಚಿನಂತಿರುವ ನಡುವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪರವೆ ಯೆಂಬ ಇನಿದಾದ ಅಮೃತವನ್ನು ಕಡಲನ್ನು ದಾಟಿ ಹೋಗಿ ತೋರಿಸುವೆನು ಎಂದು ಹೊರಟುಬಿಡುವಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಣ್ಣ ಗಳುಳ್ಳ ಏಳು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಹೊಡಿದ ತೇರಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸೂರ್ಯನು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಸೇರಲು,
- 294. ಆಗ ಬೇರಾಗದೆ ತಮ್ಮೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಕೋನುಲವಾದ ಸ್ವಭಾನವುಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣು ಪಕ್ಷಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದು ಕೊಳಗಳಲ್ಲಿ ಔತಣವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಧುರವಾಗಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆದು ಪಕ್ಷಿಜಾತಿಗಳು ತಾವು ತಾವು ಸೇಂ ತಂಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗೂಡುಗಳನ್ನು ಹೋಗಿ ಸೇರಲು, ವಿರಹಿಗಳಾದವರು ಅಂಜಿ ನಡುಗಲು ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲವು ಬಂದು ಸೇರಿತು.

^{292.} ಕಾವಿ ನೇರ್ವರು ಜ್ಕಣ್ಣಿಯೈ ನಣ್ಣು ವಾನ್ ಯಾವ ರೋಟುಮ್ ಉರೈಇಯಮ್ ಪಾತಿರುನ್ತು 'ಆವಿ ನಲ್ಕುವರ್ ಆರೂರೈ ಆಣ್ಬವರ್ ಪೂವಿನ್ ಮಜ್ಕೈಯೈ ತ್ತನ್ತು' ಎನುಮ್ ಪೋಟ್ತಾನಿಲ್,

^{293.} నాట్ట్ నలావిజ్మీ నావలం రనాజిన్త్మే వేట్ట్ మినానిట్మీ ఇనానము తెత్తిన్నే క్కాట్మ్ వనాకట్ ల్బిక్కెట్ స్త్రేనాస్ప్పోలా పుట్బుమా పటాబరి త్త్రిరంగనా కటలాపుక.

^{294.} ಎಯ್ತು ಮೆನ್ ಪೆಟೈ ಯೋಟರೈ ತೇರ್ನ್ತುಣ್ಟು ಪೊಯ್ ಕೈ ಯಿಆ್ಸ್ ಕಲ್ ಪೋಕ್ಕಿಯ ಪುಳ್ಳಿನಮ್ ವೈಕು ಚೇಕ್ರೈಕಣ್ ಮೇಅ್ ಚಲವನ್ತತು ಪೈಯುಷ್ ಮಾಲೈ ತಮಿಯೋರ್ ಪನಿಪ್ಪುಅ.

- 295. ಹತ್ತಿಯಂತೆ ಮೃದುಪಾದಗಳಿರುವ ಬೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನರಾದ ದುಷ್ಟ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಹೃದಯ, ವಂಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ದುರ್ಜನರ ಬಲವಾದ ಕರ್ಮ, ಶಿವ ಸಂಚಾಕ್ಷರವನ್ನು ನೆನೆಯದ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಹೃದಯ ಇವುಗಳಂತೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಆಕಾಶವು ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿತು.
- 296. ದೋಷನಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಆಳಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡ ನಂಬಿಯಾರೂರನು ಹೀಗೆ ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತಿರಲು, 'ಮುರಿದು ಹೋಗುವುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯನ್ನು ತರುವ ಸಪೂರವಾದ ನಡುವುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಆಶೆಯಿಂದ ನೀಗಿ ಯಾರು ಬಾಳಬಲ್ಲರು?' ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದೊಡನೆ, ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಹೊಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಇರುಳು ಎನ್ನುವ ಹೆಣ್ಣು ಮೊದಲೇ ತಾನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಮುಗುಳು ನಗೆಯೋ ಎಂದು ಕಾಣುವಂತೆ ಬಿಳಿದಾದ ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಕಾಂತಿಯು ಪಸರಿಸಿತು.
- 297. ಕೇಡನ್ನು ಮಾಡುವ ದುರ್ಜನರಿಗೆ ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಉಸಿರಿನಂತಿರುವ ಪ್ರಿಯರು ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವಾಗ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸತ್ಕುಲೀನರಾದ ಹೆಣ್ಣುಗಳಂತೆ, ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಉಷ್ಣವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣ ಹಸ್ತ್ರಗಳು ಬೀಳಲು ಹೂಗಳು ಬಾಡಿ ಮುಚ್ಚಿದುವು. ಶೀತಲವಾದ ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣ ಹಸ್ತ್ರಗಳು ಮುಟ್ಟಿದಾಗ ಅವು ಅರಳಿದುವು.

^{295.} ಸಞ್ಚಿನ್ ವೆಲ್ಲಟ ಪ್ಪಾವೈಯರ್ ಉಳ್ಳಮುಮ್ ವಞ್ಚ ಮಾಕ್ಕಳ್ತಮ್ ವಲ್ವಿನೈ ಯುಮ್ಮರನ್ ಅಞ್ಯಾ ಟುತ್ತುಮ್ ಉಣರಾ ಅಱಾವಿಲೋರ್ ನೆಞ್ಚುಮ್ ಎನ್ನ ಇರುಣ್ಟತು ನೀಣ್ಟವಾನ್.

^{296. &#}x27;ನುಜುವಿಲ್ ಚಿನ್ತೈನನ್ ಹೊಣ್ಟರ್ ನರುನ್ತಿ ನಾಲ್ ಇಜುನು ರುಜ್ಕುಲಾರ್ ಕ್ಕಿಯಾರ್ಪಿಟೈ ಸ್ಪಾರ್' ಎನ್ ಜು ನಜುನು ಲರ್ಕ್ಕಷ್ಕುಲ್ ನಣ್ಕೈವುಸ್ ಕೊಣ್ಟಪುನ್ ಮುಹುನಲ್ ಎನ್ನ ಮುಕಿಟ್ ತ್ತತು ವೆಣ್ಣಿ ಲಾ.

^{297.} ಅರನ್ತೈ ಚಿಯ್ವಾರ್ ಕ್ಯಲುಙ್ಳಿತ್ತಮ್ ಆರುಯಿರ್ ವರನ್ ಕೈ ತೀಣ್ಯ ಮಲರ್ ಕುಲ ಮಾತರ್ ಪೋಲ್ ಪರನ್ತ ವೆಮ್ಪ ಕಜ್ ಕೊಲ್ಕಿ ಪ್ರನಿಮತಿ ಕ್ಯರಙ್ಕಳ್ ತೀಣ್ಯ ಅಲರ್ನ್ತ ಕಯಿರವರ್ಮ.

298. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜನಿಸುವಂತೆ ಪರವೇಶ್ವರನು ಪ್ರೇರಿಸುವ ಜೀವರು ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನೂ, ಹಿರಿದಾದ ಸುಖವನ್ನೂ, ಶೀತಲತೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ನೆಲಸುವ ಈಶ್ವರನ ಮಹಿಮಾಯುತವಾದ ವಿಭೂತಿಯಂತೆ ಬಿಳಿಯ ಚಂದ್ರಿಕೆಯು ಶೋಭಿಸಿತು.

299. ತಟಾಕದಲ್ಲಿ ಹೆಗಲು ಹೊತ್ತನ್ನು ಕಳೆದ ಸಕ್ಷಿಪಾತಿಗಳು ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಗೂಡನ್ನು ಸೇರಿದುವು. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಪಕ್ಷಿಪಾತಿಗಳ ದನಿಯು ಅಡಗಿದ ಕಾಲವಾದ ಸಂಜೆ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಂಗೈ ಪರವೆಯ ಮೇಲಿನ ಆಸೆಯು ನಂಬಿಯಾರೂರನ ಉಸಿರನ್ನು ಸುತ್ತಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು.

300. 'ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಹಣೆಗಣ್ಣಿನ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದುಹೋದ ಮನ್ಮಥನು ಪುನಃ ಆಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಹೊರಬಂದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಬಾಣವನ್ನೆ ಸೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗುವುದೋ?' ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಕೃಸೆಯು ಇಂತಹುದೋ?' ಎಂದು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು ಮರುಗಿ ಪುನಃ ನಂಬಿಯು ಹೇಳುವನು.

- 298. ತೋಳ್ಳುವು ವುರ್ನನುಯಿರ್ ಕಟ್ಟಿಲಾ ನ್ತೂಯ್ ಮೈಯೇ ಚಾಳ್ಳುವು ಇನ್ ಪಮುಮ್ ತಣ್ ಮೈಯುಮ್ ತನ್ತುಪೋಯ್ ಆಜ್ಞ ಅಣ್ಟಮೆ ಲಾಮ್ಪರ ನ್ತ್ರಣ್ಣ ಲ್ ವೆಣ್ ನೀಜ್ಞೀನ್ ಪೇರೊಳಿ ಪೋನ್ ಅತು ನೀಳ್ ನಿಲಾ.
- 299. ವಾವಿ ಪುಳ್ಳೊಲಿ ಮಾಱಿಯ ಮಾಲೈಯಿಲ್ ನಾವ ಲೂರರುಮ್ ನಣ್ಕೈ ಪರವೈಯಾಮ್ ಪಾವೈ ತನ್ತ ಪಟರ್ಪೆರು ಜ್ಕ್ಯಾತಲುಮ್ ಆವಿ ಚೂರ್ಟ್ನ್ತ ತನಿಮೈಯುಮ್ ಆಯಿನಾರ್.
- 300. 'ತನ್ತಿ ರುಕ್ಕಣ್ ಎರಿತೞ ಲಿಜ್ಪಟ್ಟು ವೆನ್ತ ಕಾಮನ್ ವೆಳಿಯೇ ಉರುಚ್ಚಿಯ್ತು ವನ್ತೆನ್ ಮುನ್ನಾನ್ ಮ ವಾಳಿ ತೊಟುಪ್ಪತೇ! ಎನ್ತೈ ಯಾರ್ಅರುಳ್ ಇವ್ವಣ್ಣ ಮೋ?' ಎನ್ಸಾರ್.

ಪೆಂದು ಪುರಾಣಂ

- 301. 'ಶೀತಲವಾದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಚಂದ್ರನೇ! ದುಃಖತನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡೂ ನಿನ್ನ ಶೀತಲಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಗಮನವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಉಷ್ಣ ಕಿರಣ ಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಪಸರಿಸುವುದೋ? ನನ್ನನ್ನು ತಡೆದು ಆಳಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸರಮೇಶ್ವರನು ಜಲಮಯವಾದ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನೀಳವಾದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಭರಿಸಿದ ದೀರ್ಘವಾದ ಜಟಾಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಬಿಳಿಯು ಆಂದ್ರನಂತೆ ನೀನಿರುವ ರೀತಿಯು ಇಲ್ಲವಲ್ಲಾ!
- 302. 'ಮೇಲೆಮೇಲೆಯೂ ಸಮಿಾಪಿಸಿ ಅಲೆಗಳನ್ನೆಬ್ಬಿಸುವ ಕಡಲೇ! ಇತರ ದೇವತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ದುಃಖಗೊಳಿಸಿದ ವಿಷವನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ತಡೆದು ಆಳಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಉಣ್ಣುವಂತೆ ನಿನ್ನ ಅಲೆಗಳೆಂಬ ಕೈಗಳಿಂದ ತೆಗೆದು ನೀಡಿ ಕೊಟ್ಟ ನೀನು ಇಂದು ನನ್ನನ್ನು ಏನು ಮಾಡಲಾರೆ?
- 303. 'ತಂಪಾದ ದಕ್ಷಿಣಾನಿಲವೇ! ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದುದು ನನ್ನ ಒಡೆಯನಾದ ಈಶ್ವರನಿರುವ ಪುದಿಯಮಲೆ (ಅಗಸ್ತ್ಯವುಲೆ) ಯಲ್ಲಿ. ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿದೆಡೆಯಿಂದ ಹರಿದು ಬಂದ ದಾರಿಯು ದೈವಭಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚಿದ ಚೋಳನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ತಟಾಕಗಳ ದಾರಿ ಯಲ್ಲವೆ? ಹೀಗಿದ್ದೂ ಬಿಸಿಯಾದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಬೀಸುವಂತೆ ನೀನು ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದುದು ಎಲ್ಲಿಯೋ?'

^{301. &#}x27;ಆರ್ತತ್ತಿ ಕಣ್ಟುವಸ್ಎನ್ ಮೇಲ್ ನಿನ್ ಅಬಅ್ಕತಿರ್ ತೂರ್ ಪ್ಪ ತೇ! ಎನೈ ತ್ತೊಣ್ಟುಕೊ ಣ್ಟಾಣ್ಟವರ್ ನೀರ್ತ್ತ ರಜ್ಕು ನೆಟುಜ್ಕಜ್ಕೈ ನೀಳ್ ಮುಡಿ ಚ್ಚಾತ್ತುವಸ್ ವೆಣ್ಮತಿ ಪೋನ್ಅಿಂಬೈ ತಣ್ಮತಿ!'

^{302.} ಆಟುತ್ತು ಮೇನ್ ಮೇಲ್ ಅಲೈತ್ತೆ ಟುಮ್ ಆಟೀಯೇ! ತಟುತ್ತು ಮುನ್ಎನೈ ಆಣ್ಟವರ್ ತಾಮ್ ಉಣ ಕೃಟುತ್ತ ನಞ್ಚುನ್ ತರಙ್ಕ ಕ್ಕರಙ್ಕಳಾಲ್ ಎಟುತ್ತು ನೀಟ್ಟುನೀ ಎನ್ ನೈಇನ್ ಆೆನ್ ಚೆಯಾಯ್ ?'

^{303. &#}x27;ಪಿಜನ್ತ ತೆಜ್ಕಳ್ ಪಿರಾನ್ ಮಲ ಯತ್ತಿಟೈ ಚ್ಚಿಜನ್ತ ಣೈನ್ತತು ತೆಯ್ವನೀರ್ ನಾಟ್ಟಿನಿಲ್ ಪುಜಮ್ಪ ಣೈತ್ತಟರ್ಮ ಪೊಜ್ಕಟಲ್ ವೀಚಿಟ ಮಜಮ್ಪ ಯಿನ್ ಜತೆ ಜ್ಯೋ ? ತಮಿಟ್ ಮಾರುತಮ್!'

304. ವೇಲಿನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಇಂತಹ ರೀತಿಯ ಹಲಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೆಂಬಲಿಸುವಷ್ಟು ಪ್ರಣಯಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ತ್ಯಾಗಿಯಾದ ನಂಬಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವಶದಿಂದ ಸಿಲುಕಿದ ಮನಸ್ಸು ನಿಧಾನಿಸುತ್ತ ಬರಲು ತಾನು ಮಾತ್ರ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಹಂಸದಂತಿರತಕ್ಕ ಪರವೈನಾಚಿಯ ಅವಸ್ಥಾಂತರಗಳನ್ನು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳುವೆವು.

305. ವೇಘದ ಬಣ್ಣ ದಂತೆ ನೀಲವಾದ ಕಂಠವಿರುವ ತ್ಯಾಗೇಶರ ಪಾದಪದ್ಮ ಗಳನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಆ ವಂದನೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಪಡೆದ ಅನುಗ್ರಹದ ಮೂಲಕ ಪತಿಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಪಡೆಯುವವಳಂತೆ ಸಖಿಯರು ತನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಿಬರಲು, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದ ಕಾಲದೊಡನೆ ಸ್ತನಭಾರದಿಂದಾಗಿ ನಡು ಕಂಪಿಸಲು, ಮೆಲ್ನಡೆಯಿಂದ ಹೋಗುವ ಪರವೆಯು ವನ್ ತೊಂಡನಾದ ನಂಬಿಯಲ್ಲಿ, ಆತನು ತನ್ನನ್ನೂ ಸಖಿಯ ರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೋಗಿ ತಿರುಗುವಾಗ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಹುವಾದ ಪರವಶತೆ ಯನ್ನು ಪಡೆದವಳಾಗಿ ತನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ತಿರುಮಾಳಿಗೆಯನ್ನು ಸೇರಿದಳು.

304. ಇನ್ ನ ತನ್ ಮೈಯ ಪಿನ್ ನುಮ್ ಇಯಮ್ಪುವಾನ್ ಮನ್ ನು ಕಾತಲ ನಾಕಿಯ ವಳ್ಳಲ್ ಪಾಲ್ ತನ್ ನ ರುಮ್ಪೆ ಆಲ್ ನೆಷ್ಚು ತಯಜ್ಕ ಪ್ರೋಮ್ ಅನ್ ನಮ್ ಅನ್ ನವಳ್ ಚಿಯ್ ಕೈ ಅಱೈ ಕುವಾಮ್.

305. ಕನಣ್ಯೊಣ್ಣ ಮಣಿಕಣ್ಬರ್ ಕಟಲ್ಪಣಣ್ಕಿ ಕ್ಕಣವನೈ ಮುನ್ ಪೆಜುವಾಳ್ ಪೋಲ್ಯ

ಇನಜ³್ಕಾಣ್ಯ ಚೇಟೆಯರ್ ಕಳ್ ಪುಟೈಚೂಲ ಎಯ್ತು ಪೆರುಜ್ಕ್ಯಾತ ಲೋಟುಮ್,

ತನಙೊ_ರಣ್ಟು ತಳರ್ವುರುಙ್ಕುಱ್ ಪರವೈಯು**ಮ್ನನ್** ಅೊಣ್ಟರ್ಪಾಲ್ ತನಿತ್ತು ಚ್ಚಿನ್ಅ,

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

106

306. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಪರವೆಯು ತನ್ನ ಸಣ್ಣ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಅಲಂಕೃತವಾದ ನೂಪುರಗಳು ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡವುಗಳಂತೆ, (ಅವೆಲ್ಲಾ ರಹಸ್ಯ ವಿಷಯವಾದುದರಿಂದ) ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾಗಿ ಮೆದುವಾಗಿ ಶಬ್ದಿಸಲು, ತನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಬೇರೆ ಯಾರೊಡನೆಯೂ ಮಾತನಾಡದವಳಾಗಿ ಮೆದುವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ನಡೆದು ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೇರಿ ಹೋಗಿ ಮುಖಮಂಟಪದ ಸಮಾಪ ಮರಕತದಿಂದ ರಚಿಸಿದ ಕಂಬಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಸುಂದರವಾದ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಯ ದಿಣ್ಣೆಯ ಮೇಲೆ ಅಸಮಾನವಾದ ಹೊವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು.

307. ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸಖಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, 'ತಿರುವಾರೂರನ್ನು ಆಳುವ ನೀಲಕಂಠವುಳ್ಳ ತ್ಯಾಗರಾಜ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ನಾವು ನಮಿಸುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಇದಿರಾಗಿ ಬಂದವನು ಯಾರು?' ಎಂದು ಪರವೆಯು ಕೇಳಲು, 'ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು ಮೊದಲಾದ ದೊಡ್ಡ ದೇವರುಗಳಿಗೂ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿ ಮೈದೋರಿ ಬಂದು ವಾದಿಸಿ ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ನಂಬಿ ಎಂಬವನೇ ಆತನು. ಆತನು ಶೈವಸಮಯಕ್ಕೇ ಮೊದಲಿನವನಾದ ತಿರುತ್ತೊಂಡ ನಾಗಿರುವನು. ಆತನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಸಖನು. ಶಿವನಿಂದ ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇತರರನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತನು' ಎಂದು ಸಖಿಯು ನುಡಿದಳು.

^{306.} ಚೀಱಟವೇಲ್ ನೂವುರಜ್ಕಳ್ ಅಱಿನ್ತನವೋಲ್ ಚಿಆಿನ್ತನವೇ ಒಲಿಪ್ಪ ಮುನ್ನರ್, ವೇಱೊರುವರ್ ಉಟರ್ನಪೇಚಾಳ್ ಮೆಲ್ಲಅಟಿ ಒತುಜ್ಕುಮಾ ಳಿಕೈಯಿನ್ ಮೇಲಾಲ್, ಏಱಿಮರ ಕತತ್ತೂಣ ತ್ತಿಲಜ್ಕುಮಣಿ ವೇತಿಕೈಯಿಲ್ ನಲಜ್ಕೊಳ್ ಪೊಱ್ಕಾಲ್, ಮಾಱಿಲ್ ಮಲರ್ ಚ್ಚೇಕ್ರೈ ಮಿಚೈ ಮಣಿನಿಲಾ ಮುನ್ ಅಿಲ್ ಮರು ಜ್ಕಿರುನ್ತಾಳ್ ವನ್ತು.

^{307.} ಅವ್ವಳವಿಲ್ ಅರುಕಿರುನ್ತ ಜೀಟಿತನೈ ಮುಕನೋಕ್ಕಿ 'ಆರೂರ್ ಆಣ್ಟ, ಮೈವಿರವು ಕಣ್ಟರೈನಾಮ್ ವಣಜ್ಕಪ್ಪೋಮ್ ಮುಟುಕಿತಿರ್ ಪನ್ತವರಾರ್?' ಎನ್ನ, 'ಇವ್ವುಲಕಿಲ್ ಅನ್ತಣರಾಯ್ ಇರುವರ್ತೇ ಟೊರುವರ್ತಾಮ್ ಎತಿರ್ನಿನ್ ಱಾಣ್ಟ, ಚೈವಮುತಲ್ ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟರ್; ತಮ್ಪಿರಾನ್ ತೋಟನಾರ್; ಎನ್ಱಾಳ್.

308. ಈ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ 'ಅವನು ನಮ್ಮ ಒಡೆಯರಾದೆ ತ್ಯಾಗೇಶರ ಬಂಧುವೋ?' ಎಂದು ಕೇಳಿ, ಆ ಮಾತು ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವ ಮೊದಲೇ ವರ್ನ್ ತೊಂಡನೊಡನೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉಂಟಾದ ಪ್ರೇಮವು ಅಳವುಮಾರಿ ಮೇಲೆ ವರ್ಧಿಸಿದುದರಿಂದ ಮೊದಲೇ ತನ್ನೆ ಡೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿದ್ದ ನಾಚಿಕೆ ಮೊದಲಾದ ನಾಲ್ಕು ಗುಣಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಮಾಯವಾಗಲು ಜೀವ ಒಂದನ್ನೇ ತಾಳಿಕೊಂಡು ಮಿಂಚಿ ನಂತೆ ಅಲ್ಲಾಡುವ ಸಣ್ಣ ದಾದ ನಡುವಿರುವ ಪರವೆಯು ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು ಮೃದುವಾದ ಕುಸುಮಶಯ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಳು.

309. ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಚಂದನಕರ್ದಮವನ್ನು ಪೂಸಿಯೂ, ಉತ್ತಮ ಗಂಧವಿರುವ ಪನ್ನೀರನ್ನು ಮಳೆಯಂತೆ ಸಣ್ಣ ಹನಿಗಳಾಗಿ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹನಿಸಿಯೂ, ಒದ್ದೆಯಾದ ಶೀತಲವಾದ ಎಳೆತಳಿರುಗಳನ್ನು ಮೈಮೇಲಿಟ್ಟು ಉಪಚರಿಸಿಯೂ ಸಖಿಯರು ಪರವೆಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದೆಯೇ ಉಂಟಾದ ದೊಡ್ಡ ಉರಿಗೆ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಸುರಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮತ್ತೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಆಹಾರ ವನ್ನು ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮನ್ಮಥನೂ ಬಂದು ತನ್ನ ಅಸಮಾನವಾದ ಧನುಸ್ಸಿನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಪುಷ್ಪ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಎಸೆದನು.

^{308.} ಎನ್ಜವುರೈ ಕೇಟ್ಟಲುವೇ 'ಎನ್ಫುರಾನ್ ತಮರೇಯೋ!' ಎನ್ನಾ ಮುನ್ನವರ್, ಮನ್ಜಣಿಣ್ಟರ್ ಪಾಲ್ವೈತ್ತ ಮನಕ್ಕಾತಲ್ ಅಳವಿನ್ ಅಿ ವಳರ್ನ್ತು ಪೊಜ್ಘ, ನಿನ್ ಜನಿ ಅತ್ಯಿ ನಾರ್ಣಮುತಲಾ ಜ್ಯುಣಜ್ಭಳುಟರ್ ನೀಜ್ಕುಉಯಿರ್ ಒನ್ ಅು ನ್ತಾಜ್ಕಿ, ವಿನ್ ಅಯೆಜ್ಕು ನುಣ್ಣೆ ಟೈಯಾ ೪್ ವೆವ್ವುಯಿರ್ತತ್ತು ಮೆಲ್ಲಣೈ ಮೇಲ್ ವೀಟ್ನ್ನ ಪೋತು.

^{309.} ಆರನಟು ಇೈಚಟಾಟ್ಟ ಅರುವ್ಪು ನಿನೀರ್ ನಟುನ್ತಿ ವಲೈ ಅರುಕು ನೀಚಿ, ಈರ ಇಳ ನ್ತಳಿರ್ಕ್ಕುಳಿರಿ ಪಟುತ್ತು ಮಟ ವಾರ್ಚಿಯ್ತು ಇವೈಯುಮ್ ಎಲ್ಲಾಮ್, ಪೋಟಲಿನ್ ನೆಯ್ ಚೊರಿನ್ತಾಲ್ ಒತ್ತನ; ಮ ಜ್ಞತನ್ ಮಾತು ಚಮಿತೈ ಎನ್ ನ, ಮಾರನುಮ್ ತನ್ ಪೆರುಇ್ಟ್ ಲೈಯಿನ್ ವಲಿಕಾಟ್ಟ ಮಲರ್ವಾಳಿ ಚೊರಿನ್ತಾನ್ ವನ್ತು.

310. ಹೂವಿನ ಹಾಸಿಗೆಯ ವೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಪರವೆಯು ಅಲ್ಲಿಯೂ ನಿಪ್ರೆ ಬಾರ ದವಳಾಗಿ ಚಂದ್ರಕಾಂತಶಿಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲರ್ಹವಾದ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಸುವ ದಕ್ಷಿಣಾನಿಲವನ್ನೂ ಸಹಿಸಲಾರದಾದಳು. ವೇಘಗಳು ಸಂಚರಿಸುವ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿದ್ದು ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡುವ ಚಂದ್ರನ ಕಿರಣಗಳು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಬೀಸುವುದ ರಿಂದ ಆ ಉಷ್ಣವನ್ನೂ ತಾಳಲಾರದಾದಳು. ತನಗೆ ಸಹಜಸ್ವಭಾವವಾಗಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಸರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದ ಸಹನಶಕ್ತಿಯೂ ಈಗ ಶಿಥಿಲವಾಯಿತು. ಈ ಗುಣದೊಡನೆ ನವಿಲಿನ ಸೋಗೆಯಂತಿರುವ ತನ್ನ ಕರಿಯ ಕೂದಲ ಭಾರವನ್ನೂ ಸಹಿಸಲಾರದವಳಾಗಿ ತಡೆಯ ಲಾಗದ ದುಃಖದಿಂದ ಆಕೆಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳತೊಡಗಿದಳು:

311. 'ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುವ ಮೃದುವಾದ ಕೂದಲುಳ್ಳ ಸಖಿಯರೆ, ಇದೆಂತಹ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಅಮೃತಕಿರಣನಾದ ಚಂದ್ರನೇ ನನ್ನನ್ನು ಸುಡುವವನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈ ಚಂದನ ಕರ್ದಮವನ್ನು ಪನ್ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪೂಸುವ ಸಖಿಯರೆ, ನೀವೇನೋ ಈ ಉದ್ಯಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬೀಸುತ್ತಿರುವ ತಂಗಾಳಿಯೋ ಬೆಂಕಿಯ ಶರೀರದಿಂದಿದೆ. ಸುಂದರವಾದ ಶೀತಲವಾದ ಗಂಗೆಯನ್ನೂ ಹಾವನ್ನೂ ತನ್ನೆ ಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದ ನಂಬಿಯೋ, ಸೇವಕಿಯಾದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ದಯೆತೋರುವುದಿಲ್ಲ.

^{310.} ಮಲರವುಳಿ ನ್ರುಯಿಲಾಜ್ಞಾಳ್; ವರುನ್ರೈನ್ಅಲ್ ಮರುಙ್ಯಾಜ್ಞಾಳ್; ಮಣ್ಯುಲ್ ವಾನಿಲ್, ಮಣ್ಯುಲ್ ವಾನಿಲ್, ನಿಲವುವಿುಟುವರ್ ತಡಲಾಜ್ಞಾಳ್; ನಿಜೈಯಾಜ್ಞಾಮ್ ಪೊಟೈಯಾಜ್ಞಾ ನೀರ್ಮೈ ಯೋಟುವರ್, ಕಲವಮಯಿಲ್ ಎನಎಟುನ್ತು ಕರುಙ್ಯುಡಲಿನ್ ಪರಮಾಜ್ಞಾ ಕ್ರೈಯ ಳಾಕಿ, ಇಲವಇತಲ್ ಚೈನ್ತುವರ್ವಾಯ್ ನೆಕಿಲ್ ನ್ರಾಜ್ಞಾ ಮೈಯಿನ್ವಲಿತೇ ಇನ್ ಚೊನ್ನಾಳ್.

^{311.} ಕನ್ತ ಜ್ಕವುಟ್ ಮೆನ್ ಕುಟರೀರ್! ಇತುಎನ್? ಕಲೈವಾಣ್ ಮತಿಯಮ್ ಕನಲ್ ವಾನ್ ಎನೈ ಇಚ್ ಚನ್ತಿನ್ ತಟಲೈ ಪ್ಪನಿನೀರ್ ಅಳವಿ ತ್ತಟವು ಜ್ಯೂಟಿಯಾರ್! ತವಿರೀರ್! ತವಿರೀರ್! ವನ್ತಿ ಜ್ಯುಲವುಮ್ ನಿಲವುಮ್ ವಿರೈಯಾರ್ ಮಲಯಾ ನಿಲಮುಮ್ ಎರಿಯಾಯ್ ವರುಮಾಲ್, ಅನ್ತಣ್ ಪುನಲುಮ್ ಅರವುಮ್ ವಿರವುಮ್ ಚಟೈಯಾನ್ ಅರುಳ್ ಪೆ ಜ್ಯುಟೈಯಾರ್ ಅರುಳಾರ್.

- 312. 'ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ರಾತ್ರಿಯು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸಹನೆಯೂ ಕಾಪಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯೂ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬರುವಂತಿದೆ. ಸ್ತನಭಾರಗಳೂ ಮನವೂ ಕರಿದುಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟದ ಅನುಭವಗಳು ದುರದೃಷ್ಟೆಯಾದ ನನ್ನೊಬ್ಬಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಡೆಯಬೇಕೋ ಹೇಳಿರಿ.
- 313. 'ಒಬ್ಬರ ಹಾಗೆಯೇ ಹಲವರೂ ಸೇರಿ ದುಃಖವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದೋ? ಮನ್ಮಥನು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಾಣಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಚಂದ್ರನು ವಿಕಸಿತವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾದ ಶ್ರೀಮುಡಿಯವರ (ಈಶ್ವರನ) ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದು ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಕೊಂಡ ನಂಬಿಯೋ, ನಾನು ಪಡುವ ದುಃಖವನ್ನು ತಿಳಿಯದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

312. 'ಪುಲರುವು ಪಟಿಯನ್ ಱೀರವೆನ್ ನಳವುಮ್; ಪೊಱೈಯುಮ್ ನಿಱೈಯುಮ್ ಇಱೈಯುಮ್ ತರಿಯಾ,

ಉಲರುಮ್ ತನಮುಮ್ ಮನಮುಮ್; ವಿನೈಯೇನ್ ಒರು**ವೇನ್** ಅಳವೋ ಪೆರುವಾೞ್ ವುರೈಯಾರ್!

ಪಲರುವು ಪುರಿಯುಮ್ ತುಯರ್ತಾನ್ ಇತುವೋ ? ಪಟೈವುನ್ ವುತನಾರ್ ಪುಟೈ ನೀನ್ ಆಕಲಾರ್ !

ಅಲರುವು ನಿಲವುಮ್ ಮಲರುಮ್ ಮುಟಿಯಾರ್ ಅರುಳ್ಸ್ ಜ್ಯುಟೈಯಾರ್ ಅವರೋ ಅಱೀಯಾರ್.?

313. 'ತೇರುವು ಕೊಟೆಯುವು ಮಿಟೈಯುವು ಮುಱುಕಿಲ್ ತಿರುವಾರೂರೀರ್! ನೀರೇ ಅಲ್ಲಾಲ್,

ಆರೆನ್ ತುಯರವರ್ ಅಱಿವಾರ್ ? ಅಟಕೇನ್!' ಅ**ಟಿಯೇನ್** ಅಯರುವರ್ ಪಟೆಯೋ ಇತುತಾನ್ ?

ನೀರುಮ್ ಪಿಱೈಯುಮ್ ಪೊಱೀವಾಳ್ ಅರವಿನ್ ನಿರೈಯುಮ್ ನಿರೈವೆಣ್ ಟಲೈಯಿನ್ ಪುಟೈಯೇ,

ಊರುವರ್ ಚಟೈಯಾರ್! ಏಟೈನೇಲ್ ವರುವೀರ್! ಉಮತನ್ ಪಿಲರ್ಫೋಲ್ ಯಾನೋ ಉಱುವೇನ್? 314. 'ತೇರುಗಳೂ ಪತಾಕೆಗಳೂ ಗುಂಪಾಗಿ ಸೇರಿ ಶೋಭಿಸುವ ತಿರುವಾರೂರಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ಪರವೇಶ್ವರನೇ, ನೀನಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬಲ್ಲವರು ಯಾರು? ಪರವೇಶ್ವರನೇ, ಸೇವಕಿಯಾದ ನಾನು ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಡುವುದೇ? ಗಂಗೆಯನ್ನೂ ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ, ಚುಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಹಾವಿನ ಕೂಟಗಳು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಎಡೆಕೊಡದೆ ಬಿಳಿದಾದ ಕಪಾಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪರತಿವನೆ, ವೃಷಭವಾಹನದ ಮೇಲೆ ತೋರಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವರೇ, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರಂತೆ ಭಕ್ತಳಾದ ನಾನೂ ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಪಡುವುದೇ?'

315. ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿ ಹಂಬಲಿಸುವ, ಕರಿದಾದ ಮೋಡದಂತೆ ಕಪ್ಪಾಗಿರುವ ಕೂದಲುಳ್ಳ ಪರವೆಯನ್ನೂ, ನಂಬಿಯನ್ನೂ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಕರುಣಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿ ಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಯಾರು ತಾನೇ ನೆನೆಯಬಲ್ಲವರಾಗುವರು? ದೇವತೆಗಳೂ ಬಂದು ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವು ತುಂಬಿದ ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳಿಕೊಂಡು ಬರುವ ತ್ಯಾಗೇಶರು ಅಂದೇ 'ನಂಬಿ ಪರವೆಯರಿಗೆ ಮದುವೆಯನ್ನು ನೀವು ನೆರವೇರಿಸಿರಿ' ಎಂದು ತಿರುವಾರೂರಿನ ಅಡಿಗಳು (ಪೂಜಾರಿಗಳು) ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ,

314. ಎನ್ಱಿನ್ ನನವೇ ಪಲವುಮ್ ಪುಕಲುಮ್ ಇರುಳಾರ್ ಅಳಕ ಚ್ಚುರುಳೋ ತಿಯೈಯುಮ್ ವನ್ಱೊಣ್ ಟರೈಯುಮ್ ಪಟಮೇಲ್ ವರಮುನ್ ಪರುಳ್ವಾನ್ ಅರುಳುಮ್ ವಕೈಯಾರ್ ನಿನೈವಾರ್? ಚೆನ್ ಱುಮ್ ಪರ್ಕಳುಮ್ ಪಣಿಯುಮ್ ಚೆಲ್ವ ತ್ತಿರುವಾರೂರ್ ವಾರ್ಟ್ ಪರುಮಾಳ್ ಅಟಕಳ್, 'ಅನ್ ಅಜ್ಕುಲರ್ ಮನ್ ಆಲೈನೀರ್ ಚೆಯುಮ್' ಎನ್ ಅಟಿಯಾರ್ ಅಜಿಯುಮ್ ಪಟಿಯಾಲ್ ಅರುಳಿ.

315. ವುನ್ನು ನುರ್ಕಟ್ ನಾ ವಲರ್ ಕೋನ್ ಮಕಿಟ 'ಮಣ್ರೈ ಪರವೈ ತ್ರನ್ತೋಮ್ ; ಹನ್ನು ತ್ರನ್ತೋಮ್ ; ಹನ್ನ ವ್ಯಕ್ಟಿನಮ್ ಅಟಿಯಾರ್ ಅಱಿಯುಮ್ ಪಟೆಯೇ ಉರೈ ಚೆಯ್ ತನಮ್' ಎನ್ ಆರುಳಿ, ಪ್ರೈನ್ ನಿನ್ ಪುರಿಯುನ್ ಚಟೈಯನ್ ವಿಟೈಯನ್ ಪೊರುಮಾ ಕರಿಯಿನ್ ಉರಿವೈ ಪುನೈವಾನ್, ಅನ್ನ ನ್ನಟೈಯಾಳ್ ಪಾವೈಕ್ಕು 'ಅಣಿಯ ತಾರೂ ರನ್ ಪಾಲ್ ಮಣಮ್' ಎನ್ ಆರುಳ.

316. 'ಯುವತಿಯಾದ ಪರವೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ನಾಯಕಿಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿವು. ಈ ನೀತಿ ನಾವು ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವು ತಿರುವಾರೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ನಮ್ಮ ಅಡಿಗಳು ತಿಳಿಯುವಂತೆಯೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಕೀರ್ತಿವಂತನಾದ ತಿರುನಾವಲೂರ ನಂಬಿಯು ಸಂತೋಷಿಸುವಂತೆ ನಂಬಿಗೂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಹೊನ್ನನ್ನು ಹುರಿಮಾಡಿದಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ಜಡೆಗಳೂ, ಆನೆಯ ಚರ್ಮದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಂಚುಕವೂ ಉಳ್ಳ ತ್ಯಾಗೇಶರು ಪರವೆಗೂ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು 'ನಿನಗೂ ನಂಬಿಯಾರೂರನಿಗೂ ವಿವಾಹವು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಜರಗುವುದು' ಎಂದು ಕರುಣಿಸಿದರು.

317. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಪ್ರೇಮಿಸಿ ಮಿಲನವು ದೊರಕದ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಂಬಿ ಮತ್ತು ಪರನೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಲೆಯೂ ರಾತ್ರಿಯ ಕತ್ತಲೆಯೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಲು ಸೂರ್ಯನು ಉದಿಸುವ ಕಾಲವಾದ ಅರುಣೋ ದಯದಲ್ಲಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆದ ತಿರುವಾರೂರಿನ ಅಡಿಗಳಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ, ತನ್ನ ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಕ್ಷೇಮವನ್ನೂ ಮಾಡುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಹಿರಿದಾದ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ತಿರುನಾವಲೂರ ನಂಬಿಯು ಸಂತೋಷಿಸುವಂತೆ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಕೂದಲಿರುವ ಪರವೆಯ ಮದುವೆಯನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಜರಗಿಸಿದರು.

316. ಕಾಮ ತ್ತುಯರಿಲ್ ಕವಲ್ಪಾರ್ ನೆಞ್ಚಿ ಆರ್ ಕರೈಯಿಲ್ ಇರುಳುಮ್ ಕಣ್ಯುಲ್ ಕಟಿಫೋಮ್, ಯಾಮ ತ್ತಿರುಳುಮ್ ಪುಲರ ಕೃತಿರೋನ್ ಎಟುಕಾಲೈಯಿಲ್ ನ್ತಟಿಯಾರ್ ಕೂಟ್, ಚ್ಚೇಮ ತ್ತುಣೈಯಾಮ್ ಅವರ್ ಪೇರ್ ಅರುಳೈ ತ್ತೊಟುತೇ ತಿರುನಾ ವಲರ್ ಕೋನ್ ಮಕಿಲ, ತ್ತಾಮ ಕ್ಯುಟಲಾಳ್ ಪರವೈ ವತುವೈ ತಕುನೀರ್ ಮೈಯಿನಾಲ್ ನಿಕಟ ಚ್ಚೆಯ್ತಾರ್.

317. ತೆನ್ನಾವ ಲೂರ್ಮನ್ನನ್ ತೇವರ್ಪಿರಾನ್ ತಿರುವರುಳಾಲ್ ವಿನ್ನಾರು ಜ್ಕ್ಕೊಟಿಮರುಜ್ಕುಲ್ ಪಾವೈಯೆನುಮ್ ಮೆಲ್ಲಿಯಲ್ ತನ್ ಪೊನ್ನಾರುಮ್ ಮುಲೈಓಜ್ಕಲ್ ಪುಣರ್ಕುವಟೀ ಚಾರ್ವಾಕ ಪ್ಪನ್ನಾಳುಮ್ ಪಯಿಲ್ಯೋಕಮ್ ಪರಮ್ಪರೈಯಿನ್ ವಿರುಮ್ಪಿನಾರ್. II2

- 318. ತಿರುನಾವಲೂರ ನಂಬಿಯು ತ್ಯಾಗೇಶಪರಶಿವನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಸಪೂರವಾದ ನಡುವುಳ್ಳ ಸುಂದರಿಯಾದ ಪರವೆಯೊಡನೆ ಬಹುಕಾಲ ಸುಖಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಅಡಿದಾವರೆಗಳನ್ನು ತಲೆಗೆ ಆಭರಣವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡೂ, ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದೂ, ಹಲವು ತಿರುಪ್ಪದಿಕ (ಹಾಡುಗಳ ದಶಕ) ಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತ, ಪರವೆಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಕ್ರೀಡಿಸುವವನಾದನು.
- 319. ಆಕೆಯೊಡನೆ ಅರಮನೆಯ ಪಕ್ಕದ ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ನೀರು ಹೊಗಳು ಅರಳಿ ಶೋಭಿಸುವ ತಟಾಕದ ಪಕ್ಕದ ಕೃತಕಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶೀತಲವಾದ ಮುತ್ತುಗಳಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಿತಾನದ ಕೆಳಗೆ ಸುಂದರವಾದ ಆಸನದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಒಡೆಯನು ನೆಲಸಿರುವ ಪೂಂಗೋಯಿಲನ್ನು ಸೇರಿ ನಮಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಆಸೆಯೊಡನೆ ನಂಬಿಯು,
- 320. ದೇವರುಗಳು ಸ್ತೃತಿಸುವ ಅನರ್ಘವಾದ ಉಡುಪಿನಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ ಕುಂಕುವುಕಲಿತ ಚಂದನಕರ್ದಮವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಂದರವಾದ ಶಿರೋಭೂಷಣ ವನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಾಂತಿಸೂಸುವ ಮಣಿಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಆಭರಣ ಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲಾದ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವವನಾಗಿ ತೋರಲು,
- 318. ತನ್ನೈಯಾ ಳುಟೈಯಪಿರಾನ್ ಚರಣಾರ ವಿನ್ತವುಲರ್ ಚೆನ್ನಿಯಿಲು ಇಸ್ಟಿನ್ತೈಯಿಲುಮ್ ಮಲರ್ವಿತ್ತು ತ್ತಿರುಪ್ಪತಿಕಮ್ ಪನ್ನುತವಿಟ್ ತ್ತೊಟೈಮಾಲೈ ಪಲಚಾತ್ತ್ರಿ ಪ್ಪರವೈಯೆನುಮ್ ವಿನ್ನಾಟೈಯಾಳ್ ಉಟನ್ಕೂಟಿ ವಿಳೈಯಾಟಿ ಚ್ಚಿಲ್ಕಿನ್ಆಾರ್.
- 319. ಮಾತುಟನ್ ಕೂಟವೈಕಿ ಮಾಳಿಕೈ ಮರುಙ್ಕು ಚೋಲೈ ನಿರ್ಣಕ್ಟು ಪೋತಲರ್ ವಾವಿ ಮಾಟು ಚೆಯ್ ಕುನ್ಆೀನ್ ಪುಟೈಯೋರ್ ತೆಹ್ಜೀ ಚ್ಚೀತಳ ತ್ತರಳ ಪ್ಪನ್ತರ್ ಚ್ಚಿಲುನ್ತವಿ ಚಿಲೀನ್ತು ತಜ್ಕಳ್ ನಾತರ್ ಪೂ ಜ್ಕೋಯಿಲ್ ನಣ್ಣಿ ಕ್ಕುವ್ಪಿಟುಮ್ ವಿರುಪ್ಪಾಲ್ ನಮ್ಪಿ.
- 320. ಅನ್ತರ ತ್ತವುರರ್ ಪೋಜ್ಪುಮ್ ಅಣಿಕಿಳರ್ ಆಟೈ ಚಾತ್ತಿ ಚ್ಚನ್ತನ ತ್ತಳಱು ತೋಯ್ನ್ತ ಕುಣ್ಯುಮ ಕೈಲವೈ ಚಾತ್ತಿ ಚ್ಚುನ್ತರ ಚ್ಚುಟಿಯ ಞ್ಯಾತ್ತಿ ಚ್ಚುಟರ್ಮಣಿ ಕೈಲನ್ಕಳ್ ಚಾತ್ತಿ ಇನ್ತಿರ ತ್ತಿರುವಿನ್ ಮೇಲಾಮ್ ಎಟಿಲ್ಮುಕ ವಿಳಣ್ಕಿ ತ್ತೋನ್ಱ

- 321. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಸ್ವರ್ಣದಂಡ, ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಕುಂಡಲಗಳು, ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಿ ಅಲುಗಾಡುವ ಯಜ್ಲ್ಲೋಪವೀತ, ಫಾಲದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವ ವಿಭೂತಿ, ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ನೋಡಿದ ಸ್ತ್ರೀಯರು 'ಈ ಪರವೇಶ್ವರನಿಗೆ ಈ ಅಲಂಕಾರವು ಶೋಭೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು' ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದನು.
- 322. ಶೈವದ ಒಳ್ಳೆಯ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾಗಿ ತಿರುನಾವಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಗಂಡಾನೆಯಂತೆ ಇರತಕ್ಕವನೇ ಎಂದೂ, ವೈರಿಗಳ ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನು ದಹಿಸಿದ ವೃಷಭ ವಾಹನನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳವನೇ ಎಂದೂ, ದೋಷ ವಿದೂರವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ ಹಿರಿಮೆ ಇರುವ ತಿರುವಾರೂರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಹಾತ್ಮನೇ ಎಂದೂ, ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿ ಸಂದಣಿಸಿದ ಪುರಜನರ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೂಟಗಳು ಸ್ತುತಿಸಲು,
- 323. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಜಗಳಮಾಡಲು ಅಭ್ಯಾಸಕೊಡುವ ಗಂಡಾಡು, ಮಂಗ, ಹುಂಜ, ಕವುಜುಗ, ತಿತ್ತಿರಿವಕ್ಕೆ ಎಂಬಿವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎರಡು ಪಕ್ಕ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗುವವರು ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರಲು, ಹೂಗಳು ತುಂಬಿದ ಬುಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಹೋಗು ವವರೂ, ಸುವಾಸನಾ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವೀಳ್ಯದೆಲೆ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಅಡಪದವರೂ ಸುತ್ತಿಬರಲು, ಕಾಡಿಗೆಯಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ವಿಶಾಲವಾದ ಕಣ್ಣು ಗಳಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಪರವಶತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು, ನೀಳವಾದ ಬೀದಿಯ ದಾರಿಯಾಗಿ ನಂಬಿಯು ಬಂದನು.
- 321. ಕೈಯಿನಿಜ್ ಪುನೈಪೊ ಆ್ಕ್ಯೋಲುಮ್ ಕಾತಿನಿಲ್ ಇಲಜ್ಕು ತೋಟುಮ್ ಮೆಯ್ಯಿನಿಲ್ ತುವಳು ನೂಲುಮ್ ನೆಜ್ಜಿಯಿಲ್ ವಿಳಜ್ಕು ನೀಡುಮ್ 'ಐಯನು ಕ್ಕಟಕಿತಾಮ್' ಎನ್ ಜಾಯಿಟಿೈ ಮಕಳಿರ್ ಪೋಜ್ಞ ಚ್ಚೈವಮೆಯ್ ತ್ತಿರುವಿನ್ ಕೋಲ ನ_ಟೈಪ್ಪವೀ ತಿಯಿನೈ ಚ್ಚಾರ್ನ್ತಾರ್.
- 322. 'ನಾವಲೂರ್ ವನ್ತ್ರ ಚೈವ ನಜ್ಞವ ಕ್ಕಳಿಱೀ!' ಎನ್ಟುವುರ್ 'ಮೇವಲರ್ ಪುರಜ್ಕಳ್ ಚಿಜ್ಜ ವಿಟೈಯವರ್ ಕ್ಕನ್ ಪ!' ಎನ್ಟುಮ್ 'ತಾವಿಲ್ ಚೀರ್ ಪ್ರೆರುಮೈ ಆರೂರ್ ಮಟೈಯವರ್ ತಲೈವ!' ಎನ್ಟುಮ್ ಮೇವಿನರ್ ಇರಣ್ಟು ಪಾಲುಮ್ ವೇಟುವೇ ಱಾಯಮ್ ಸೋಜ್ಞ.
- 323. ಕೈಕ್ಯುಟಾ ಕುರಣ್ಯು ಕೋಟಿ ಚಿವಲ್ ಕವು ತಾರಿ ಸಜ್ಞಿ ಸ್ಪಕ್ಕಮುನ್ ಪೋತು ವಾರ್ ಕಳ್ ಸಯಿಲ್ ಮೊಟಿ ಸ್ಪಯಿಜ್ಜಿ ಚೈಲ್ಲ ವಿುಕ್ಕಪೂ ವ್ಪುಟಕೈ ಕೊಳ್ಮೋರ್ ವಿರೈಯಟೈ ಸ್ಪೈಯೋರ್ ಚೂಟ ಮೈಕ್ಕರು ಜ್ಯಣ್ಣಿ ನಾರ್ ಕಳ್ ಮಹುಕನೀಳ್ ಮಹುಕಿಲ್ ವನ್ತಾರ್.

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 324. ಸುಂದರವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿದ ಕುಣಿಯುವ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಅಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವವರು ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು, ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಸೂಸುವ ತೋಳ್ಬಳೆ ಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ತೋಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಎಡೆ ಎಡೆ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ನವಿಲುಗರಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ತಂಪಾದ ನೆಳಲು ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿರಲು, ಮಾಲೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಸುಂದರವಾದ ತೋಳುಗಳಿರುವ ನಂಬಿಯು ವೇದಪಾರಾಯಣವನ್ನು ಮಾಡುವ ವಿಪ್ರರ ನಡುವೆ ಬಂದು ತ್ಯಾಗೇಶರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಸೇರಿದನು.
- 325. ಪರವೇಶ್ವರನ ಸುಂದರವಾದ ದೇಗುಲದ ಮಣಿಮೊಗವಾಡದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದ್ವಾರದ ಮುಂದಿರುವ ದೇವಾಶಿರಿಯನ್! (ಸಾವಿರಕಂಬ) ಮಂಟಪದ ಬಾಗಿಲಿದುರು ಸೇರಿರುವ ದೇವರುಗಳು ಒಂದು ಪಕ್ಕವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಈ ಬುವಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಮಹಿಮೆಯತಿಶಯ ಉಳ್ಳ ಭಕ್ತರು ಸಂಖ್ಯಾತೀತವಾಗಿ ಇರುತ್ತಿರಲು, 'ಇವರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ಸೇವಕ ನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಾಗುವ ದಿವಸ ಯಾವ ದಿವಸವೋ?' ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದೊಡನೆ ತ್ಯಾಗೇಶರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಂಬಿಯು ಹೋಗುವವನಾದನು.
- 326. 'ನಾನು ಈ ಭೃತ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಭೃತ್ಯನಾಗುವೆನು' ಎಂಬ ಪ್ರೀತಿಯು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆದ್ದು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಧ್ವಜಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟರುವ ಎತ್ತರವಾದ ಜಯಪ್ರದವಾದ ಒಳಗೋಪುರದ ಶ್ರೀದ್ವಾರವನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿ ಮುಗಿದುಕೊಂಡು, ಶ್ರೀದೇಗುಲದೊಳಗೆ ನಂಬಿಯು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆಗ ಸುವಾಸನೆಯೂ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಇರುವ ಕರ್ಣಕಾರ ಕುಸುಮಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ತ್ಯಾಗೇಶರು, ನಂಬಿಯ ಇದಿರು ತೋರಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಅವರನ್ನು ಕಂಡು, ಅವರ ಶ್ರೀಪಾದ ಗಳನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡವನಾಗಿ ನಂಬಿಯು ಹೀಗೆ ಸ್ತುತಿಸುವವನಾದನು:
- 324. పూలజ్కల ప్పురవి పణ్ణి ప్యూతువారా సిన్మా ప్యూత, ఇలజ్యూళి వలయ ప్పూజ్రింగా ఇట్టియిట్టి మిట్టిన్ను తేంజ్కల్, నలజ్కిళరా నిటలా తూట నానామఱి మునివ రೋటుమా, అలజ్మల నేం... నానావ నే... జిన్నేననా అణ్ణలా ఈంయులా.
- 325. ಕಣ್ಣು ತಲ್ ಕೋಯಿಲ್ ತೇವಾ ಚಿರಿಯನಾ ಜ್ಯಾವ ಣತ್ತು, ವಿಣ್ಣ ವರ್ ಒಟ್ಟಿಯ ಮಹ್ಮಾನೀಲ್ ವಿುಕ್ಕಚೀರ್ ಅಟಿಯಾರ್ ಕೂಟ, ಎಣ್ಣಿ ಲಾರ್ ಇರುನ್ತ ಪೋತಿಲ್ 'ಇವರ್ ಕ್ಕಿಯಾನ್ ಅಟಿಯೇ ನಾಕ, ಪ್ರಣ್ಣು ನಾಳ್ ಎನ್ನಾಳ್' ಎನ್ಜು ಪರಮರ್ತಾಳ್ ಪರವಿ ಚ್ಚೆನ್ಆಶಾರ್.
- 326. 'ಅಟರುವರ್ ಕ್ಕಟರು ನಾವೇನ್' ಎನ್ನುಮ್ಅ ತರವುಕೂರ, ಕೊಟನೆಟು ಇನ್ಕೊಜ್ಞ ವಾಯಿಲ್ ಪಣಿನ್ತುಕೈ ಕುನಿತ್ತು ಪ್ರಕ್ಕಾರ್, ಕಟಕೊಳ್ಪೂ ಜ್ಯೊನ್ಅತಿ ವೇಯ್ನ್ತಾರ್ ಅವರ್ಕಕ್ಕಿತಿರ್ ಕಾಣ ಕ್ಕಾಟ್ಟುಮ್, ಪಟರುತಿರ್ ತೋನ್ಅಿ ನಿಜ್ಕ ಪ್ರಾತಜ್ಕಳ್ ಪಣಿನ್ತು ಪೂಣ್ಬು.

^{1.} ದೇವಾಶಿರಿಯನ್ = ದೇವಾಶ್ರಯ (ಸಂ.)

- 327. 'ಸ್ಥಿರವಾದ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತರುವ, ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ವೇದಗಳೆಂಬ ತುಂಬಿಗಳು ಸುತ್ತಿ ಶಬ್ದಿಸಲು, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಧ್ಯಾನಿಸುವವರ ಹೃದಯಕಮಲದಲ್ಲಿ ತೋರಿ ವರ್ಧಿಸುವ, ದಿವ್ಯಾನಂದವೆಂಬ ಉತ್ತಮ ಜೇನನ್ನು ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದ ನನ್ನಂಥವನಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು, ಇದಿರಾಗಿ ತಾವೇ ಪ್ರಕಾಶವಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ,
- 328. 'ಲೋಕವು ಉಜ್ಜೀವಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪಂಚಕೃತ್ಯ ನಟನವನ್ನು ಚಿತ್ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಿದ, ಯಮನ ಪ್ರಾಣವೇ ಹೋಗುವಂತೆ ಕೋಪಿಸಿದ, ಉಮಾಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮ ಕೆಂಪಗಾದ ಕೈಯಿಂದ ಉಪಚರಿಸಿ ತಡವಲು ಅವರ ಹಸ್ತಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಕೆಂಪಗಾಗಿ ಕಾಣುವ,
- 329. 'ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರುವ ತಪೋಧನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗನ್ನು ಬೀರಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ಅಜ್ಞಾ ನಿಗಳಿಗೆ ಅರಿವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತಿದ್ದುವ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳಿ ಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳಿಗೂ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಬೆಳಗುವ ಕಾಂತಿಯಾಗಿರುವ, ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತೋರಲಾಗುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ, ವಿಷ್ಣು ವಿನಿಂದ ಕಾಣಲಾಗದ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ,
- 327. ಮನ್ ಪೆ ರುನ್ತಿರು ಮಾವುಱೈ ವಣ್ಟು ಚೂರ್ಚಿನ್ತು ಅನ್ ಪರ್ ಚಿನ್ತೈ ಅಲರ್ನ್ತ ಚೆ ನ್ತಾವುರೈ ನನ್ ಪೆ ರುಮ್ಪರ ಮಾನನ್ತ ನನ್ ಮತು ಎನ್ ತ ರತ್ತುಮ್ ಅಳಿತ್ತೆ ತಿರ್ ನಿನ್ ಆನ.
- 328. ಇಳಾಲಮ್ ಉಯ್ಯ ನಟವುನ್ ಅುಳ್ ಆಟನ; ಕಾಲನ್ ಆರುಯಿರ್ ಮಾಳ ಕ್ಕು ಅುತ್ತನ; ಮಾಲೆ ತಾರ್ಟ್ ಕುಟಲ್ ಮಾಮಲೈ ಯಾಳ್ ಜೆಣ್ಕೈ ಚೀಲ ಮಾಕ ವರುಟ ಚ್ಚಿವನ್ತನ.
- 329. ನೀತಿ ಮಾತವರ್ ನೆಞ್ಚು ಆ ಪೊಲಿನ_ನ; ವೇತಿ ಯಾತವರ್ ತಮ್ಮೈವೇ ತಿಪ್ಪನ; ಜೋತಿ ಯಾಯ್ಎಟು ಇ್ಚೋತಿಯುಟ್ ಜೋತಿಯ; ಆತಿ ಮಾಲಯನ್ ಕಾಣಾ ಅಳವಿನ.

- 330. ವೇದಗಳೆಂಬ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲುವ, ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನನ್ನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ, ಮೇಲೂ ಬರತಕ್ಕ ದೋಷಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿವಾರಿಸಲು ಮನವಾರೆ ಆಶಿಸಿ ನಿಂತ, ಭೂತಗಣಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯ ಕಾದ, ದೇವದೇವನಾದ, ನಿಮ್ಮ ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ಶ್ರೀಸಾದಗಳು'.
- 331. ಈ ರೀತಿ ಸ್ತುತಿಸುವ ನಂಬಿಗೆ ವೃಷಭವಾಹನನಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಯು ಆಶಿಸಿದ ಆ ವಸ್ತುವನ್ನೇ ಅವನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ನೆಲೆಗೊಂಡ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳ ಭಕ್ತರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಶ್ರೀ ಸೇವೆಯ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೂ ಅವರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವರಾದರು.
- 332. 'ಭಕ್ತರು ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ತಮಗೆ ತಾವೇ ಸಮಾನರಾಗುವರು. ದೇವರ ನ್ನಾರಾಧಿಸುವ ಗುಣದಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ತಮಗೆ ಅರ್ಹರೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಯನ್ನು ಪಡೆದವರು. ನಮ್ಮೊಡನೆ ಏಕವಾಗಿ ನಿಂತ ನಿಲುವಿನಿಂದ ಲೋಕವನ್ನು ಜಯಿಸುವರು. ಆದುದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯತೆಗಳು ಒಂದನ್ನೂ ಇಲ್ಲದವರು. ಇತರರಾರೂ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವರು. ಪ್ರೇಮ ತುಂಬಿದವರಾದುದರಿಂದ ಸುಖವನ್ನೇ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಅನುಭವಿಸುವವರು. ಇಹಪರಗಳನ್ನು ದಾಟದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದವರು. ಇಂತಹ ಭಕ್ತರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೀನು ಸೇರುವೆ'.

^{330.} ವೇತ ಆರಣಮ್ ಮೇಟ್ಕೊ ಣೈರುನ್ತನ; ಪೇತೈ ಯೇನ್ಚೆಯ್ ಸಿಣೈಪೊಟು ತ್ತಾಣ್ಟನ; ಏತ ಮಾನವೈ ತೀರ್ಕ್ಕ ಇಚೈನ್ತನ; ಪೂತ ನಾತ! ನಿನ್ ಪುಣ್ಟರೀ ಕಪ್ಪತಮ್.

^{331.} ಇನ್ ನವಾ ಅತೀತ್ತು ನಮ್ಮಿ ಕ್ರೇಟುಚೇ ವಕನಾರ್ ತಾಮುಮ್ ಅನ್ನಿಲೈ ಅವರ್ ತಾಮ್ ವೇಣ್ಟುಮ್ ಅತನೈಯೇ ಅರುಳ ವೇಣೈ ಮನ್ ನುಚೀರ್ ಅಟಿಯಾರ್ ತಙ್ಕಳ್ ವೞಿತ್ತೊಣೈೈ ಉಣರ ನಲ್ಕಿ ಪ್ರಿನ್ ನೈಯುಮ್ ಅವರ್ ಕಳ್ ತಙ್ಕಳ್ ಪೆರುಮೈಯೈ ಅರುಳಿ ಚೈಯ್ವಾರ್.

^{332. &#}x27;ಪೆರುಮೈಯಾಲ್ ತಮ್ಮೈ ಒಪ್ಪಾರ್; ಪೇಣಲಾಲ್ ಎಮ್ಮೈ ಪ್ರೆಜ್ಞಾರ್; ಒರುಮೈಯಾಲ್ ಉಲಕೈ ವೆಲ್ವಾರ್; ಊನಮೇಲ್ ಒನ್ಅುಮ್ ಇಲ್ಲಾರ್; ಅರುಮೈಯಾಮ್ ನಿಲೈಯಿಲ್ ನಿನ್ಅಾರ್; ಅನ್ಪನಾಲ್ ಇನ್ಪಮ್ ಆರ್ವಾರ್; ಇರುಮೈಯು ಜ್ಯಟನ್ತು ನಿನ್ಅಾರ್; ಇವರೈನೀ ಅಟೈವಾಯ್ ಎನ್.ಆು.

- 333. 'ಪರವೇಶ್ವರನು ಈ ರೀತಿ ಆನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಯು 'ನಾನು ದೋಷವು ತೀರಿದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದೆನು' ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ ಇದಿರಾಗಿ ನಮಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲು, 'ವಿಧಿಯಂತೆ ಈ ಭಕ್ತರನ್ನು ನೀನು ನಮಿಸಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸ್ತೋತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಹಾಡುವವನಾಗು' ಎಂದು ಈಶನು ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಲು,
- 334. ತನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಪರವೇಶ್ವರನು ತಾವೇ ಈ ರೀತಿ ಅನುಗ್ರಹಿ ಸಿದ ಆಜ್ಞೆ ಯನ್ನು ಕೇಳಿದವನಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂದ ವಂದಿಸಿ ನಿಂತ ನಂಬಿಯು 'ಆ ರೀತಿ ಇವರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಕ್ಯ ಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದೆಂದೂ, ಇಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದೆಂದೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿದು ಸ್ತುತಿಸುವೆನು? ಆ ಶ್ರೀಸೇವೆಗೆ ನಾನು ಎಂತಹೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವನು? ಇವರನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಕ್ಯ ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ನನಗೆ ನೀವೇ ತಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಬೇಡಿ ನಿಲ್ಲಲು,
- 335. ಪುರಾತನವಾದ ಹಿರಿಯ ಹಿಮಾಲಯದ ಪುತ್ರಿಯಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಪರಿಶುದ್ಧ ಳಾದ ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲುಳ್ಳ ಪರವೇಶ್ವರನು, ಲೋಕವು ಕಷ್ಟ ವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಜ್ಜೀವಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿ ವೇದಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ "'ತಿಲ್ಲೆವಾಬಂದಣರ್ತಮ್ಮಡಿಯಾರ್ಕುಮಡಿಯೇನ್' (ಚಿದಂಬರದ ಪೂಜಾರಿಗಳ ಭೃತ್ಯರಿಗೆ ಭೃತ್ಯನಾಗಿರುವೆನು) ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿ ಅಳವಿಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಈ ಭಕ್ತರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಸ್ತೋತ್ರಮಾಲೆಯನ್ನು ಹಾಡುವವನಾಗು" ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.
- 333. ನಾತರಾರ್ ಅರುಳಿ ಚ್ಚೆಯ್ಯ ನಮ್ಪಿಯಾ ರೂರರ್ 'ನಾನಿಜ್ಕು ಏತನ್ತೀರ್ ನೆಱಿಯೈ ಪ್ರೆಜ್ಞೀನ್' ಎನ್ ಆೆತಿರ್ ವಣಜ್ಕಿಸ್ಪ್ರೇಜ್ಞ 'ನೀತಿಯಾಲ್ ಅವರ್ ಕಳ್ ತಮ್ಮೈ ಪ್ಪಣಿನ್ತುನೀ ನಿಱೈಚೊನ್ ಮಾಲೈ ಕೋತಿಲಾ ವಾಯ್ ಮೈ ಯಾಲೇ ಪಾ' ಟಿನ ಅಣ್ಣ ಲ್ ಕೂಱ.
- 334. ತನ್ ನೈಯಾ ಳುಟೈಯ ನಾತನ್ ತಾನರುಳ್ ಚೆಯ್ಯ ಕ್ಕೇಟ್ಟು ಚ್ಚೆನ್ನನಿಯಾಲ್ ವಣಜ್ಕು ನಿನ್ ಅತಿರುಮುನೈ ಪ್ರಾಟ ನಾಟರ್ 'ಇನ್ ನವಾ ಅೀನ್ ನ ಸಪ್ಪೆನ್ ಅೇತ್ತುಕೇನ್? ಅತಆ್ಕಿ ಯಾನಾರ್? ಪನ್ ನುಪಾ ಮಾಲೈ ಪಾಟುಮ್ ಪರಿಚೆನ ಕ್ಕರುಳ್ ಚೆಯ್' ಎನ್ನ.
- 335. ತೊಲ್ಲೈಮಾಲ್ ವರೈಪಯನ್ತ್ಯ ತೂಯಾಳ್ತನ್ ತಿರುಪ್ಪಾಕನ್ ಅಲ್ಲಲ್ ತೀರ್ ನ್ತುಲಕುಯ್ಯ ಮಱೈಯಳಿತ್ತ ತಿರುವಾಕ್ಕಾಲ್ 'ತಿಲ್ಲೈವಾಟ್ ಅನ್ತ್ರಣರ್ತತಮ್ ಅಟಿಯಾರ್ ಕ್ಕುಪ್ ಅಟಿಯೇನ್ ಎನ್ ಜು ಎಲ್ಲೈಯಿಲ್ ವರ್ಣ್ ಪುಕಟಾರೈ ಎಟುತ್ತಿಚೈಪ್ಪಾ ಮೊಟಿ' ಎನ್ ಆತಾರ್.

- 336. ಮಹಿಮೆಯು ನೆಲೆಗೊಂಡ ಬಯಲುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ತಿರುವಾರೂರ ತ್ಯಾಗೇಶರ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಡಿಯು ತಾಗುವಂತೆ ನಮಿಸಿ ಅವರ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹ ವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳಿಂದ ನೆನೆಯಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಆ ತ್ಯಾಗೇಶರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಂತರ್ಧಾನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನಂಬಿಯು ದೇವಾತಿರಿಯ ಮಂಟಪ (ಸಾವಿರಕಂಬದ ಮಂಟಪ) ದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿರುವ ಭಕ್ತರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವನಾಗಿ,
- 337. ಭಕ್ತರುಗಳ ಕೂಟದಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ನಿಂತೇ ಹಲರೀತಿಯಾಗಿ ನಮಿ ಸಿಯೂ, ಪ್ರೇವುವು ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮತ್ತೂ ವಂದಿಸಿಯೂ ಎದ್ದು, ಆವೇಲೆ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನಾಶವಾಗದ (ಪರಮೇಶ್ವರ ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ) ವೀರವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವ, ಅವರುಗಳೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ, ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಅವರ ಶ್ರೀನಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, 'ಇವರಿಗೆ ಭೃತ್ಯನಾಗಿರುವನು' ಎಂದೂ, ಆಮೇಲೆ ಭಕ್ತರ ಕೂಟಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರತ್ಯಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ, 'ಈ ಕೂಟದವರಿಗೆ ಭೃತ್ಯ ನಾಗಿರುವನು, ಇವರಿಗೆ ಭೃತ್ಯನಾಗಿರುವನು' ಎಂದೂ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಮೇಲೆಮೇಲೇಳುವ ಆಸೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ, 'ತಿರುತ್ತೊಂಡ ತ್ತೊಗೈ' (ಭಕ್ತರ ಕೂಟ) ಎಂದು ಹೆಸರುಳ್ಳ ತಿರುಪ್ಪದಿಕವನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ,
- 338. ದೇವರು ಎತ್ತಿಕೊಟ್ಟ ವಾಕ್ಯವನ್ನೇ ಮೊದಲಾಗಿಟ್ಟು ತೊಡಗಿದ ತಮಿಳು ಪ್ರಬಂಧವಾಗಿ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೊಂಡು, 'ತಿರುತ್ತೊಂಡತ್ತೊಗೈ' ಎಂಬ ತಿರುಪ್ಪದಿಕವನ್ನು, ಆ ಪರಮೇಶ್ವರಧಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿತನಾಗಿ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುದರಿಂದ ಲೋಕವು ಸ್ತುತಿಸುವಂತೆ ತಲೆಯವನಾದ (ಮೊದಲಿನವನಾದ) ನಂಬಿಯು ಹಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ, ಆ ತಿರುಕೂಟದ ಮುಂದೆ ನಮಿಸಿದನು.
- 336. ಮನ್ನುಚೀರ್ ವಯಲ್ಆರೂರ್ ಮನ್ನವರೈ ವನ್ಅೊಣ್ಟರ್ ಜೆನ್ನುಯಱ ಅಟವಣಣ್ಕು ತ್ತಿರುವರುಳ್ಮು ಆ್ಯೊಳ್ಪೊಟುತಿಲ್ ಮುನ್ನಮಾಲ್ ಅಯನ್ಅಱಿಯಾ ಮುತಲ್ವರ್ತತಾಮ್ ಎಲುನ್ತ್ರರುಳ ಅನ್ನಿಲೈಕ ಣ್ಟಟಿಯವರ್ಪಾಲ್ ಚಾರ್ವತನು ಕ್ಕಣೈಕಿನ್ಅತಾರ್.
- 337. ತೂರತ್ತೇ ತಿರುಕ್ಕೂಟ್ಟಮ್ ಪಲಮುಱೈಯಾಲ್ ತೊಟುತನ್ ಪು ಚೇರತ್ತಾಟ್ ನ್ತೆಟುನ್ತರುಕು ಚೆನ್ ಹೆಯ್ತಿ ನಿನ್ ಅಟೀಯಾ ವೀರತ್ತಾರ್ ಎಲ್ಲಾರ್ ಕ್ಕು ನ್ತನಿತ್ತನಿವೇದು ಅಟಯೇನ್ ಎನ್ ಟು ಆರ್ ವತ್ತಾಲ್ ತಿರುತ್ತೊಣ್ಣ ತ್ತೊಕೈಪ್ಪತಿಕಮ್ ಅರುಳ್ ಚೆಯ್ವಾರ್.
- 338. ತಮ್ಮೆರುಮಾನ್ ಕೊಟುತ್ತಮೊಟಿ ಮುತಲಾಕ ತ್ತಮಿಟ್ ಮಾಲೈ ಚ್ಚಿಮ್ಮೆರುಳಾಲ್ ತಿರುತ್ತೊಣ್ಣ ತ್ತೊಕೈಯಾನ ತಿರುಪ್ಪತಿಕಮ್ ಉಮ್ಪರ್ಪಿಸಿರಾನ್ ತಾನರುಳುಮ್ ಉಣರ್ವುಪೆ ಉಲಕೇತ್ತ ಎಮ್ಮೆರುಮಾನ್ ವನ್ ಜೊಣ್ಟರ್ ಪಾಟಿ ಅವರ್ ಎತಿರ್ಪಣಿಸ್ತಾರ್.

339. ಪರವೇಶ್ವರನ ಭೃತ್ಯರು ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಲು, ಆರೂರ ನಂಬಿಯು ತಿರುಕೂಟದ ನಡುವೆ ತಾನೂ ನಿಂತನು. ತ್ಯಾಗೇಶರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದ ನಂಬಿಯು ಹಾಡಿದ ಆ ತಮಿಳು ತಿರುಪ್ಪದಿಕವನ್ನು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಿ, ಪರಮೇಶ್ವರ ನಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಕಾರಣವಾದ ಭೃತ್ಯರ ಸೇವೆಯ ಚಂತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿಸ್ತುತಿಸಲು ಮೇಲ್ಕೊಳ್ಳುವೆನು.

(ಇದು ಶೇಕ್ಕಿಳಾರರ ಮಾತು.) ತಿರುಮಲೈ ಸರ್ಗವು ಸಮಾಪ್ತವು.

1. ಚಿವಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರು

340. ಆದಿಯೂ ನಡುವೂ ಆಗಿ ಪಾಶಪಶುಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ ವಿವೇಚಿಸಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗದ, ಶಿವಜ್ಞಾನದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವ ವಸ್ತುವಾಗಿ, ತೋರಿಸಿಕೊಡುವ ತಿಳಿ ವಾದ ಪ್ರಕಾಶವೂ, ಅದು ತೋರಿಸಲು ತೋರುವ ಅರಿವೂ ಆಗಿ, ಶುದ್ಧ ಅಶುದ್ಧಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಮಾಯೆಗಳಿಂದ ತೋರಿದ ಯಾವ ವಸ್ತುವೂ ಆಗಿ, ಅವೆಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆ ವಿಧವಾಗಿ ಸೇರಿದ ಒಂದು ವಸ್ತುವೇ ಆಗಿ, ಸ್ತ್ರೀಯೂ ಅದರೊಡನೆ ಜತೆಯಾದ ಪುರುಷನೂ ಆಗಿ, ಬೋಧಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವ ತಿಲ್ಲೆಯ (ಚಿದಂಬರದ) ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡುವ ತಿರುನಟನವು ನಮ್ಮಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಬೇಕಾದುದು! ಸ್ತುತಿಸಬೇಕಾದುದು!

I. ತಿಲ್ಲೈವಾಲನ್ತ್ರಣರ್ **ಸ್ರ**ರಾಣವರ್

340. ಆತಿಯಾಯ್ ನಟುವುವು್ ಆಕಿ ಅಳವಿಲಾ ಅಳವುಮ್ ಆಕಿ ಚ್ರೋತಿಯಾಯ್ ಉಣರ್ವುಮ್ ಆಕಿ ತ್ತೋನ್ಅಿಯ ಪೊರುಳುಮ್ ಆಕಿ ಪ್ರೇತಿಯಾ ಏಕಮ್ ಆಕಿ ಪ್ರೆಣ್ಣು ಮಾಯ್ ಅಣುಮ್ ಆಕಿ ಪ್ರೈತಿಯಾ ನಿಟ್ಟು ಮ್ ತಿಲ್ಲೈ ಪ್ರೊತುನಟಮ್ ಫೋಜ್ಜಿ! ಪೋಜ್ಜಿ!

^{339.} ಉಮ್ಪರ್ ನಾ ಯಕರಟಿಯಾರ್ ಪೇರುವಕೈ ತಾವೆುಯ್ತು ನಮ್ಪಿಯಾ ರೂರರ್ ತಿರು ಕ್ಕೂಟ್ಟಿತ್ತಿನ್ ನಟುವಣೈನ್ತಾರ್; ತಮ್ಪಿರಾನ್ ತೋೞರವರ್ ತಾಮ್ಮೊೞಿನ್ತ ತಮೀಟ್ ಮುಱೈಯೇ ಎಮ್ಪಿರಾನ್ ತಮರ್ ಕಳ್ತಿರು ತ್ತೊಣ್ಣೇತ್ತಲ್ ಉಟುಕಿನ್ಆತೀನ್.

120

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

341. ಪಶುಜ್ಞಾನ ಪಾಶಜ್ಞಾನಗಳಿಂದ ಕಲ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅಳತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾಟಿ ನಿಂತ, ಹಿಂದೆ ಹಾಡಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ ಆ ಜ್ಯೋತಿವಸ್ತುವಾದುದು ಕೃಪೆಯನ್ನೇ ದೇಹವಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ, ಅದ್ಭುತವಾದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ನಿಂತು, ವೇದಶಿರಸ್ಸಾಗಿರುವ ಉಪನಿಷದಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲ್ಪಡುವುದೂ, ಜ್ಞಾನಾಕಾಶದ ರೂಪವೇ ಆದ ತಿಲ್ಲೆ ತಿರುಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ನಿಂತು ಸುಂದರವಾಗಿ ನಟನವಾಡುವ ನೂಪುರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದುದೂ ಆದ ಶ್ರೀಸಾದವು, ನಮ್ಮಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವುದು! ಸ್ತುತಿಸಲ್ಪಡುವುದು!

- 342. ಈ ರೀತಿ ನಟರಾಜ ಪರವೇಶ್ವರನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಅವರನ್ನು ತಲೆಯವರಾಗಿ (ಮೊದಲಿಗರಾಗಿ) ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಈ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ವರ್ಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರ ಉತ್ತಮ ಸ್ವಭಾವ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಳಹೋಗುವೆನು. ಇವರು ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಲೇಪಿಸಿ ಕೊಂಡವರಾಗಿ, ದಿವ್ಯಸ್ವರೂಪವುಳ್ಳ ನಟರಾಜನಿಗೆ ತಿರುತ್ತೊಂಡರಾಗುವ ಪೂಜಾರಿಗಳೆಂಬ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದವರು. ಎಲ್ಲಾ ಹಿರಿಮೆಗಳಿಗೂ ಒಂದು ಎಲ್ಲೆಯಾಗಿ ಇರುವವರು. ಸೇವೆಮಾಡಿ ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೇತುವಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತವರು. ಮೇಲುಮೇಲೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನೇ ಆಧಾರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ತಪವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಾಳುವವರು.
 - 343. ವರ್ಧಿಸಿದ ಸೌಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ, ಅತಿಶಯವಾದ ಕಾಂತಿಯುತವಾದ ದಿಪ್ಯಾ ಭರಣಗಳನ್ನು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಚೆಲುವಾಗಿ ಪರವೇಶ್ವರನ ದಿವ್ಯಶರೀರದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅಲಂಕರಿಸಿ, ವೇದವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ, ತಾವು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಇತರ ಸೇವೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಶಸ್ತವೆನಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಪರವೇಶ್ವರನ ದೇಗುಲದೊಳಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮೊದಲಾದ ನಿತ್ಯಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಬರುವವರು.

^{341.} ಕಟ್ಪನೈ ಕಟನ್ತ ಚೋತಿ ಕರುಣೈಯೇ ಉರುವ ಮಾಕಿ ಅಜ್ಬುತ ಕ್ಕೋಲ ನೀಟ ಅರುಮಅೈ ಚ್ಚಿರತ್ತಿನ್ ಮೇಲಾಮ್ ಚಿಟ್ಪರ ಐಯೋಮ ಮಾಕು ನ್ತಿರುಚ್ಚಿಣ್ಣ ಮೃಲತ್ತುಳ್ ನಿನ್ಅು ಪೊಱ್ಪುಟನ್ ನಟಮ್ ಚೆಯ್ ಕಿನ್ಅ ಪೂಜ್ಕಬಲ್ ಪೋಜ್ಜೀ! ಪೋಜ್ಞೀ!

^{342.} ಸೋಜ್ಞೀನೀಳ್ ತಿಲ್ಲೈ ವಾಟ್ ಅನ್ನಣರ್ತಿ ಆರ್ಮ ಪುಕಲ ಲುಜ್ಜೀನ್; ನೀಜ್ಜೀನಾಲ್ ನಿಜ್ಜೀನ್ನ ಕೋಲ ನಿರುತ್ತನು ಕ್ಯುರಿಯ ತೊಣ್ಬಾಮ್ ಪೇಜ್ಜೀನಾರ್; ಪೆರುಮೈ ಕೈಲ್ಲೈ ಆಯಿನಾರ್ ಪೇಣೆ ವಾಟುಮ್ ಆಜ್ಞೀನಾರ್; ಪೆರುಕುಮ್ ಅನ್ ಸಾಲ್ ಅಟಿತ್ತವಮ್ ಪುರಿನ್ತು ವಾಟ್ವಾರ್.

^{343.} బ్యేజ్కియ తిరువిల్ స్టిటువూ బ్యేట్పట్టి బ్రోడేళ్ పన్తి. మజ్మల త్తూటిల్కళ్ జీయ్తు మఱ్మికళాల్ తుతిత్తు మఱ్ఱువూ తబ్బళు క్యేజ్ఞ బట్పిల్ తరుమ్పటి త్త్రల్బేసిన్ ఱుయాత్త్వే అజ్మణర్ కేంయుల్ ಉళ్ళా అకెమ్పటి త్త్రేణ్బు జీయ్నార్.

- 344. ಧರ್ಮವನ್ನೇ ಹುರುಳಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡು, ತತ್ವಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಚತುರ್ವೇದಗಳನ್ನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರಾಗಿ, ಲೋಕವು ಪರಮೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದು ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕೆ, ಕ್ರಮದಂತೆ ಬರುವ ಆಹವನೀಯ, ದಕ್ಷಿಣಾಗ್ನಿ, ಗಾರ್ಹಪತ್ಯಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಅಗ್ನಿಗಳನ್ನೂ ಲೋಪರಹಿತ ವಾಗಿ ತಪ್ಪದೆ ವರ್ಧಿಸಿ, ಕಾಪಾಡಿ, ಅನುಗ್ರಹನಟನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ ಸೌಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಅತಿಶಯಿಸಿ ಶೋಭಿಸುವ ಮೇಲ್ಮೆಯುಳ್ಳವರು.
- 345. ಇವರು ದೋಷರಹಿತವಾದ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಂದುದಲ್ಲದೆ, ನಡುವೆಯೇನೂ ಲೋಪಬಾರದ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡತೆಯನ್ನು ವೇಲ್ಕೊಂಡವರು. ತಮಗೆ ಸ್ವಭಾವವಾದ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಮೊದಲಾದ ಆರು ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನೂ ನಿಯಮದಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದರಿಂದ ಲೋಕದ ಜೀವಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಕಲಿಯು ಬಾರದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿ ದವರು. ತಾವು ಹೊಂದಬಹುದಾದ ಸ್ಥಿರವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವೆಂಬುದು ವಿಭೂತಿಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವ, ಅನುಗ್ರಹಸೌಭಾಗ್ಯವೇ ಎಂದುಕೊಂಡು ಜೀವನ ನಡೆಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕ ಉತ್ಸಾಹವುಳ್ಳವರು. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಯೋಜನವಾದುದು ದೇವರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದ ಭಕ್ತಿಯೊಂದೇ ಆಗಿರುವುದೆಂದುಕೊಂಡ ಹಿರಿದಾದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವವರು.
- 346. ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಮೊದಲಾಗಿಟ್ಟು ಗಣಿಸಲಾದ ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿಯೂ ದೋಷ ವನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ತಿಳಿದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದವರು. ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿಯೂ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರು. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದವು ಗಳನ್ನೇ ಆಶಿಸುವವರು. ಒಂದು ದೋಷವೂ ಇಲ್ಲದವರು. ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಸ್ತುತಿಸುವ ಮಾನ ಕ್ಷಮಾ ಗುಣಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ಕೊಂಡು ಗೃಹೆಸ್ಥಧರ್ಮವನ್ನು ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಳುವವರು.
- 344. ವರುಮುಱೈ ಎರಿಮೂನ್ ಱೋಮ್ಪಿ ಮನ್ನುಯುರ್ ಅರುಳಾಲ್ ಮಲ್ಕ ತ್ತರುಮಮೇ ಪೊರುಳಾ ಕೊಣ್ಟು ತತ್ತುವ ನೆಱಿಯಿಱ್ ಚೆಲ್ಲುಮ್ ಅರುಮಱೈ ನಾನ್ ಕಿನೋಟಾ ಅಜ್ಕಮುಮ್ ಪಯಿನ್ ಅು ವಲ್ಲಾರ್; ತಿರುನಟಮ್ ಪುರಿವಾರ್ ಕ್ಕಾಳಾಮ್ ತಿರುವಿನಾಱ್ ಚಿಆನ್ತ ಚೀರಾರ್.
- 345. ಮು ಟು ವಿಲಾ ಮರಪಿನ್ ವನ್ತು ಮಾ ಜೀಲಾ ಒಟುಕ್ಕವು ಪೂಣ್ಬಾರ್; ಅಜುತೊಟೀಲ್ ಆಟ್ಟಿ ಯಾಲೇ ಅರುಜ್ಕಲಿ ನೀಕ್ಕಿ ಉಳ್ಳಾರ್; ಉ ಟುವತು ನೀಜ್ಞೀನ್ ಚೆಲ್ವಮ್ ಎನಕ್ಕೊಳುವು ಉಳ್ಳಮ್ ಮಿಕ್ಕಾರ್; ಪೆಜುವತು ಚಿವನ್ ಪಾಲ್ ಅನ್ ಪಾರ್ಮ್ ಪೇ ಟಿನ ಸ್ಪೆರುಕಿ ವಾಚ್ವಾರ್.
- 346. ಞಾನವೇ ಮುತಲಾ ನಾನ್ಕುಮ್ ನವೈಯಱ ತ್ತೆರಿನ್ತು ಮಿಕ್ಕಾರ್; ತಾನಮುಮ್ ತವಮುಮ್ ವಲ್ಲಾರ್; ತಕುತಿಯಿನ್ ಪಕುತಿ ಚಾರ್ನ್ತಾರ್; ಊನವೇಲ್ ಒನ್ ಅುಮ್ ಇಲ್ಲಾರ್; ಉಲಕೆಲಾಮ್ ಪುಕಟ್ ನ್ತು ಪೋಜ್ಞಮ್ ಮಾನಮುಮ್ ಪೊಱೈಯುಮ್ ತಾಜ್ಕು ಮನೈ ಅಅಮ್ ಪುರಿನ್ತು ವಾಲ್ವಾರ್. 16

- 347. ಋಜುಸ್ವಭಾವದ ಪರಪೂರ್ಣತೆಯಿಂದ ಆಣವಮಲವನ್ನು ನೀಗಿ, ಅದು ಅಡಗಿಸಿದ ಮನಸ್ಸಿರುವ ದೈವಿಕ ಸ್ವಭಾವವಿರುವ ಮೂರುಸಾವಿರ ವೇದಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅವರು. ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ತಾವು ಸ್ತುತಿಸಿ ಬಾಳುವಂತಹೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಯನ್ನು ಪಡೆದವರು. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಪಡೆಯಬಹುದಾದ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪ್ರಯೋಜನವು ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಮಗೆ ಸಮಾನರಾದವರು ತಾವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂತಹ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾದವರು.
- 348. ತೆಂಕನಾಡ ತಮಿಳಿನ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ತಿರುತ್ತೊಂಡ ತ್ರೊಗೈಯನ್ನು ಹಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಹಿಂದೆ ವನ್ತೊಂಡರಾದ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಾಮಿ ಗಳಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮೊದಲ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತಿರುವಾರೂರ ತ್ಯಾಗೇಶರು ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು, ಆ ಗ್ರಂಥದ ಮೊದಲ್ಲಿಯೇ ಪೋಣಿಸಲಾದ 'ತಿಲ್ಲೆವಾಬಂದಣರ್ತ ಮ್ಮಡಿಯಾರ್ಕುಮಡಿಯೇನ್' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದ ವಸ್ತುವಾದವರು ಇವರೇ ಎಂದು ಕಾಣುವವಾದರೂ, ಇಂದು ಇವರ ಮಹಿಮೆಯು ನಮ್ಮ ವರ್ಣನೆಯ ಮಾತಿನ ಮೇರೆಯೊಳಗೆ ಹಿಡಿದೀತೇ?
- 349. ವಿಶಾಲವಾದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಮೆ ವಡೆದ ತಿಲ್ಲೈ ವಾಟಂದಣರಾದ ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಹೊಗಳ ಸ್ತುತಿಸುವ ದೈವಿಕರಾದ ವೇದಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನಿತ್ಯವೂ ತಿಲ್ಲೈ ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ಪರವಸ್ತುವಿನ ಅನುಗ್ರಹ ನಟನೆಯನ್ನು ಆಶಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿ, ಜೀವಿಸುವವ ರಾಗಿರುತ್ತಿರಲು, ತಿರುನೀಲಕಂಠ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ್ದ ಕುಂಬಾರನಾದ ಭಕ್ತನು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಮೇಲ್ಕೊಂಡು ನಡೆಸಿದ ಸತ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದಕ್ಕೌಡೆ ಯಾದ ತಪಸ್ಸಿನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗುವೆನು

^{347.} ಚೆಮ್ಮೈಯಾಲ್ ತಣಿನ್ತ್ರ ಚಿನ್ತೈ ತ್ತೆಯ್ವಮೇ ತಿಯರ್ಕ ಳಾನಾರ್ ಮುಮ್ಮೈಆ ಯಿರವರ್ ತಾಙ್ಕಳ್ ಫೋಜ್ಞೀಟ ಮುತಲ್ವ ನಾರೈ ಇಮ್ಮೈಯೇ ಪ್ರೇ ವಾಟ್ವಾರ್; ಇನಿಪ್ಪೆ ಅುಮ್ ಪೇಜೊನ್ ಱಿಲ್ಲಾರ್; ತಮ್ಮೈಯೇ ತಮಕ್ಕೊ ಸ್ಪಾನ ನಿಲೈಮೈಯಾಲ್ ತಲೈಮೈ ಚಾರ್ನ್ತಾರ್.

^{348.} ಇನ್ ಆಿನರ್ ಪೆರುನೈ ಎಮ್ಮಾಲ್ ಇಯನ್ಸು ಲಾಮ್ ಎಲ್ಲೈ ತ್ತಾನೋ? ತೆನ್ ಅವಿ ಬಲ್ ಪ್ಪಯನಾಯ್ ಉಳ್ಳ ತಿರುತ್ತೊ ಇಟ್ಟ ತ್ತೊ ಕೈಮುನ್ ಪಾಟ ಅನ್ ಅುವನ್ ತೊಣ್ಟರ್ ತಮ್ಮೈ ಅರುಳಿಯ ಆರೂರ್ ಅಣ್ಣ ಲ್ ಮುನ್ ತಿರು ವಾಕ್ಕಾಲ್ ಕೋತ್ತ ಮುತ ಅಸ್ತಾರು ಳಾನಾರ್ ಎನ್ ಅಾಲ್.

^{349.} ಅಕರಿಟ ತ್ತುಯರ್ನ್ನ ತಿಲ್ಲೈ ಅನ್ನಣರ್ ಅಕಿಲಮ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ ಪುಕಲ್ತುತಿರು ಮುಣ್ಟಿಯೋರ್ ಎನ್ಟುಮ್ ಪೊತುನಟಮ್ ಫ್ರೋಜ್ಜಿ ವಾಟ! ನಿಕಲ್ತುತರು ನೀಲ ಕಣ್ಟ ಕ್ಯುಯವನಾರ್ ನೀಟು ವಾಯ್ಮೈ ತಿಕಲುಮ್ಅನ್ ಪುಟ್ಟಿಯ ತೊಣ್ಟರ್ ಜಿಯ್ತವಮ್ ಕೂಟ ಲುಹ್ಜಾಮ್.

2. ತಿರುನೀಲಕಂಠ ನಾಯನಾರ್

- 350. ಹಿಂದೆ ನಿಶದವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವಾಸಿಸುವ ತಿಲ್ಲೈ (ಚಿದಂಬರ) ಎಂಬ ಪುರಾತನವಾದ ಊರಲ್ಲಿ ಕುಂಬಾರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದವನು ತಿರುನೀಲಕಂಠ ನಾಯನಾರನು. ಈತನು ಉಮಾಮಾತೆಯವರು ಸೇರಿರುವ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು, ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ತಿರುಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಆದಿಯೂ ಅಂತವೂ ಇಲ್ಲದ, ಅದ್ಭುತವೂ ಉಪಮಾತೀತವೂ ಆದ ಶ್ರೀ ನಟನವನ್ನು ಆಡುತ್ತಿರುವ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ನಮಿಸಿ, ಬರುತ್ತಿರುವ ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ಠ ನಾದವನು.
- 351. ಈತನು ಅಸತ್ಯವನ್ನು ನೀಗಿ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವವನು. ಗಂಗೆ ಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮುಡಿಯಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ನಿಜಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೇವೆ ಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಆಶೆಯುಳ್ಳವನು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆನಿಸಿರುವ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ದಲ್ಲಿದ್ದು ನಿಧಿಯಂತೆ ಚಾಚೂತಪ್ಪದೆ ಅದನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವನು. ಶೈವದ ಸತ್ಯವಾದ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಬಾಳುವುದೇ ನಿಜವಾದುದೆಂದೆಣಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ನಡೆಯುವ ಪನಿತ್ರಾಚರಣೆಯುಳ್ಳವನು.
- 352. ಈತನು ಉತ್ತಮ ಪರಂಪರಿಯ ತನ್ನ ವಂಶಮಾರ್ಗದ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೇ ನಡೆಸುತ್ತ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಅಲಂಕಾರ ವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಣ್ಣಿನ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು, ಅವರು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಆದರದಿಂದ ಕೊಟ್ಟು, ಈ ರೀತಿ ಕಾಲಯಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಲ್ಲಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಾರುಣ್ಯದ ಅಲ್ಪಸುಖದ (ಕಾಮದ) ಲೀಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಡುಪಟ್ಟವನಾದನು.

2. ತಿರುನೀಲಕ ಣ್ವ ನಾಯನಾರ್

- 350. ವೇತಿಯರ್ ತಿಲ್ಲೈ ಮೂತೂರ್ ವೇಟ್ಕೋವರ್ ಕಲತ್ತು ವನ್ತಾರ್, ಮಾತೊರು ಪಾಕಮ್ ನೋಕ್ಕೆ ಮನ್ನುಚಿ ಜ್ಞಮ್ಮ ಲತ್ತೇ ಆತಿಯುಮ್ ಮುಟಿವುಮ್ ಇಲ್ಲಾ ಅಜ್ಪುತ ತ್ತನಿಕ್ಕೂ ತ್ತಾಟುಮ್ ನಾತನಾರ್ ಕೆಟಲ್ಕಳ್ ವಾಲ್ತ್ರ್ ವಟಿಸಟುಮ್ ನಲತ್ತಿನ್ ಮಿಕ್ಕಾರ್.
- 351. ಪೊಯ್ಯಟ ನ_ಅತ್ತಿನ್ ವಾಟ್ವಾರ್; ಪುನಱ್ಚಟೈ ಮುಟಿಯಾರ್ ಕ್ಕನ್ಪರ್, ಮೆಯ್ಯಟಿ ಯಾರ್ಕಟ್ ಕಾನ ಪಣಿಚೆಯುವು ವಿರುಪ್ಪಿಲ್ ನಿನ್ಅಾರ್; ವೈಯಕರ್ಮ್ ಪೋಜ್ಜುಮ್ ಚೆಯ್ಕೈ ಮನೈಯಅಮ್ ಪುರಿನ್ತು ವಾಟ್ವಾರ್; ಚೈವಮೆಯ್ ತ್ತಿರುವಿನ್ ಚಾರ್ವೇ ಪೊರುಳಿನ ಚ್ಯಾರು ನೀರಾರ್.
- 352. ಅಳವಿಲಾ ಮರಪಿನ್ ವಾಟ್ ಕ್ರೈ ಮಟ್ಯಲವರ್ ಅಮುತು ಕ್ಯಾಕ್ಕಿ ವಳರಿಳಮ್ ತಿಙ್ಕಟ್ ಕಣ್ಣಿ ಮನ್ ಅುಳಾರ್ ಅಟಿಯಾರ್ ಕ್ರೈನ್ ಅುಮ್ ಉಳಮಕಿಟ್ ಚಿಆಪ್ಪಿನ್ ಮಲ್ಕು ಓಟಳಿ ತ್ತೊಟುಕುಮ್ ನಾಳಿಲ್ ಇಳಮೈಮಿಾ ತೂರ ಇನ್ ಪತ್ತು ಆೈಯಿನಿಲ್ ಎಳಿಯರ್ ಆನಾರ್.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 353. ಈತನ ಹೆಂಡತಿಯು ಅರುಂಧತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವುಳ್ಳವ ಭಾಗಿದ್ದಳು. ಲೋಕದ ಉಜ್ಜೀವನಾರ್ಥವಾಗಿ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಹಾಲಕಡಲಿನಿಂದ ಉಕ್ಕಿ ವೇಲೆದ್ದ ವಿಷವನ್ನು ಭುಂಜಿಸಲು (ಆ ವಿಷವು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮರೆಯಾಗದೆ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಬರುವ ಗುರುತಿನಂತೆ ಶೋಭಿಸಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ) ತಾನು ಮಾಡಿದ ತಪಃ ಪ್ರಯೋಜನ ತಾನೇ ಆ ಅಳನಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ತಡೆಯಿತೋ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ, 'ಈ ಕಂಠವಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನು ತಡೆದು ತಾನೇ ಧರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವುದು?' ಎಂಬಭಿಸ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಈತನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಾದ ನಮ್ಮ ಈಶನ ಕಂಠವನ್ನೇ ಯಾವಾಗಲೂ ನೆನೆಯುವವ ನಾಗಿ 'ತಿರುನೀಲಕಂಠ' ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರುವನು.
- 354. ಜೇನು ತುಂಬಿದ ಚೆಂದಾವರೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗಿಂತಲೂ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಹೆಂಡತಿಯು, ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ತನ್ನ ಗಂಡನು ಒಂದುದಿನ ದೇವದಾಸಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಭಿಮಾನದಿಂದುದಯಿಸಿದ ಮನೋವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ, ಮೇಲ್ಕೊಂಡ ಪ್ರಣಯಕೋಪದಿಂದಾಗಿ, ಗೃಹ ಕೃತ್ಯವನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ವಿಧಿಯಂತೆಯೇ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿಯೂ, ಗಂಡನ ದೇಹಸ್ಪರ್ಶವೊಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಮ್ಮತಿಸದವಳಾದಳು.
- 355. ಆ ಮನೋವ್ಯಥೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಲು, ಭಕ್ತನು ಸುಂದರಿಯಾದ ತನ್ನ ಸತ್ನಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಯಾಚಿಸಿ ಹೇಳಿ, ಇನ್ನು ಆಕೆಯು ಆ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟಳೆಂದು ಆಕೆಯನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಲು ಹೋಗುವಾಗ, 'ನೀವು ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಾದರೆ ತಿರುನೀಲಕಂಠದ ಆಣೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇರುವುದು' ಎಂದು ಆಕೆಯು ಆಣೆಯಿಟ್ಟಳು.

^{353.} ಅವರ್ ತಜ್ಕಣ್ ಮನೈವಿ ಯಾರುವು ಅರುನ್ತತಿ ಕ್ಕು ಅ್ಪಿನ್ ವಿುಕ್ಕಾರ್; ಪುವನಜ್ಕಳ್ ಉಯ್ಯ ಐಯರ್ ಪೊಜ್ಕುನಞ್ ಕಣ್ಣ ಯಾಮ್ ಚಿಯ್ ತವನಿನ್ ಅು ತಟುತ್ತ ತೆನ್ನ ತ್ತಕೈನ್ತು ತಾನ್ ತರಿತ್ತ ತೆನ್ ಅು ಚಿವನ್ಎನ್ ತೈ ಕಣ್ಟ ನ್ತನ್ ನೈ 'ತ್ತಿರುನೀಲ ಕಣ್ಟವು್' ಎನ್ ಪಾರ್.

^{354.} ಆನತ ಣ್ಕೀಳ್ ವರ್ ಅಣ್ಕೋರ್ ಪರತ್ತೈಪಾಲ್ ಅಣೈನ್ತು ನಣ್ಣ ಮಾನಮುನ್ ಪೊಜಾತು ವನ್ತ ಊಟಲಾಲ್ ಮನೈಯಿನ್ ವಾರ್ಚ್ಕೈ ಏನೈಯ ಎಲ್ಲಾಞ್ ಚಿಯ್ ತೇ ಉಟನು ಜೈವು ಇಚ್ಛೆಯಾರ್ ಆನಾರ್; ತೇನಲರ್ ಕಮಲ ಪ್ರೋತಿಲ್ ತಿರುವಿನುಮ್ ಉರುವಮ್ ವಿಕ್ಕಾರ್.

^{355.} ಮೂಣ್ಟಅ ಪ್ರುಲವಿ ತೀರ್ಕ್ಕ ಅನ್ ಪನಾರ್ ಮುನ್ ಪು ಚೆನ್ ಟು ಪೂಣ್ಟಯ ಜ್ಕಿಳಮೆನ್ ಚಾಯಲ್ ಪೊಟ್ಕೊಟ ಅನೈಯಾರ್ ತಮ್ಮೈ ತೀಣ್ಟುವ ಇರನ್ತು ಕೂಟಿ ಮೆಯ್ಯುಟ ಅಣೈಯುಮ್ ಪೋತಿಲ್ 'ತೀಣ್ಟುವೀರಾಯಿನ್ ಎಮ್ಮೈ ತ್ತಿರುನೀಲ ಕಣ್ಟಮ್' ಎನ್ ಅಾರ್.

- 356. ಪರವಸ್ತುವಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ತಿರುನೀಲಕಂಠದಲ್ಲಿ ತಾವು ಮೇಲ್ಕೊಂಡ ಆಶೆಯು ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಶ್ರೀ ಆಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ಭಕ್ತನು, ಶರೀರ ವನ್ನಾಲಿಂಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಯಾಗಿ ಭಾವಿಸದೆ, ಇತರರಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ನೋಡಿ, "ನೀನು 'ನಮ್ಮನ್ನು' ಎಂದು ಒಳಪಡಿಸಿ ಹೇಳಿದುದರಿಂದ, ನಿನ್ನನ್ನಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಜಾತಿಯನ್ನು ಸೇರಿದ ಇತರ ಹೆಂಗುಸರನ್ನೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿ ನಿಂದಲೂ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಾರೆನು" ಎಂದನು.
- 357. ಪತಿವ್ರತೆಯಾದ ಹೆಂಡತಿಯು ತನ್ನ ಶರೀರವು ಪತಿಯ ಶರೀರವನ್ನು ಸೋಂಕದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಆತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತ, ಗೃಹಕೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೆರವೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಳು. ತಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಹೋಗದೆ ಆ ಮನೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಪ್ರೇಮದಿಂದುಂಟಾದ ಸಂಭೋಗವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಬ್ಬರೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಾಳುವವರಾದರು. ಈ ಜೀವನವನ್ನು ಇತರರೊಬ್ಬರೂ ತಿಳಿಯಲಾರದಂತೆ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದರು.
- 358. ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಯೌವನವು ಹೀಗೆಯೇ ಕಳೆಯುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗದ ಹಿರಿಮೆಯ ಆ ಆಣೆಯನ್ನು ಅವರು ಅತಿಕ್ರಮಿಸದೆ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡೇ ಬಂದರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಲಕೆಲವರ್ಷಗಳು ಸಂದುವು. ಯೌವನವು ಕುಂದುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ಶರೀರಸೌಂದರ್ಯವೂ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವು ಉದಯಿ ಸಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾದ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಒಡಲು ಊರುಗೋಲನ್ನಾ ಧರಿಸಿ ನಡೆಯುವ ಸಮಯವು ಬಂದಾಗಲೂ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ತಾವಿಟ್ಟ ಪ್ರೀತಿಯು ಕುಂದದಂತೆ ಆ ಆದರ್ಶದಂಪತಿಗಳು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.
- 356. ಆತಿಯಾರ್ ನೀಲ ಕಣ್ಟ ತ್ತಳವುತಾ ಙ್ಕೊಣ್ಟ ಆರ್ವವಸ್ ಪೇತಿಯಾ ಆಣೈ ಕೇಟ್ಟ ಪೆರಿಯವರ್ ಪೆಯರ್ನ್ತು ನೀಙ್ಕಿ ಏತಿಲಾರ್ ಪೋಲ ನೋಕ್ಕಿ 'ಎಮ್ಮೈಎನ್ ಅತನಾಲ್ ಮಜ್ಞೈ ಮಾತರಾರ್ ತಮೈಯುಮ್ ಎನ್ಅನ್ ಮನತ್ತಿನುಮ್ ತೀಣ್ಟೇನ್' ಎನ್ಅಾರ್.
- 357. ಕಟ್ಪುಟು ಮನೈನಿ ಯಾರುಮ್ ಕಣವನಾರ್ ಕ್ಯಾನ ಎಲ್ಲಾಮ್ ಪೊಟ್ಪುಟ ಮೆಯ್ಯು ಱಾಮಲ್ ಪೊರುನ್ತುವ ಪೋಜ್ಞ ಚ್ಚೆಯ್ಯ ಇಟ್ಪುಟಮ್ ಪೊಟೀಯಾ ತಙ್ಕಣ್ ಇರುವರುಮ್ ವೇಟು ವೈಕಿ ಅಟ್ಪುಟು ಪುಣರ್ಚ್ಚಿ ಇನ್ ಮೈ ಅಯಲಟಿ ಯಾಮೈ ವಾಟ್ ಸ್ತಾರ್.
- 358. ಇಳನ್ಳುಯಿನ್ ಮಿಕ್ಕು ಳಾರ್ಕಳ್ ಇರುವರುಮ್ ಅಱೀಯ ನಿನ್ಅ ಅಳವಿಲ್ ಚೀರ್ ಆಣೈ ಪೋಜ್ಞಿ ಆಣ್ಟುಕಳ್ ಪಲವು ಇಸ್ಟ್ರೆಲ್ಲ ವಳಮಲಿ ಇಳನ್ನು ನೀಙ್ಕಿ ವಟವುಱು ಮೂಪ್ಪು ವನ್ತು ತಳರ್ ವೊಟು ಚಾಯ್ನ್ತುಮ್ ಅನ್ಫ್ ತಮ್ಮರಾನ್ ತಿಅತ್ತು ಚ್ಚಾಯಾರ್.

ವೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

126

359. ಇವರು ಹೀಗೆ ಬಾಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಬೆಂಕಿಯು ಚಿಗುರು ಬಿಟ್ಟು ನೀಳವಾಗಿ ನಿಂತಿತೋ ಎನ್ನುವಂತೆ, ಬಳೆದು ಕಾಂತಿಸೂಸುವ ಜಡೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ತನ್ನ ಸೇವಕನಾದ ನಾಯನಾರನ ಸತ್ಯಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕಂಡು, ಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರು ಇಂತಹ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಉಜ್ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಕೃಪಾಯುಕ್ತನಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯ ವೇಷವನ್ನು ತಳೆದು ಕೊಂಡನು.

360. ತಾನು ನಸ್ತ್ರದ ಉಡುದಾರವನ್ನೂ ಶುಭ್ರಕ್ ಸೀನವನ್ನೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ವ್ರವಾಡುವ, ಕಾಂತಿಸೂಸುವ, ಭಸ್ಮಲೇಪದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಶರೀರ ದಲ್ಲಿಯೂ ತೋಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಎದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬಿದ್ದು ಹೊರಳುವ ಜನಿವಾರದ ಶೋಭೆ ಯೊಡನೆ, ಪಸರಿಸುವ ವಿಭೂತಿಯ ಪ್ರಕಾಶವು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುವ ಬೋಳಾದ ನೆತ್ತಿ, ಯೊಡನೆ,

361. ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವ ನಿಡಿದಾದ ಜಡೆಗಳನ್ನು ಮರೆಸಿ, ಆಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಪಸರಿಸಿದ ತಲೆಕೂದಲುಗಳನ್ನೂ, ವದನದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಸೂಸುವ ಬಿಳಿಯ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೋಲುವ ಮುಗುಳುನಗೆಯನ್ನೂ ಕೊಂಡು, ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ, ನಡೆದು ಬಂದು ತಿರುನೀಲಕಂಠ ಕುಂಬಾರನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು.

- 360. ಕೀಳೊಟು ಕೋವಣಮ್ ಚಾತ್ತಿ ಕೀಟಲಾ ವಾಳ್ವಿಟು ನೀಹಿತಿ ಮಲರ್ನ್ತ ಮೇನಿನೇಲ್ ತೋಳೊಟು ಮಾರ್ಪಟಿಟೈ ತ್ತುವಳುಮ್ ನೂಲುಟನ್ ನೀಳೊಳಿ ವಳರ್ತಿಕು ಮುಣ್ಟ ನೆಹ್ಹಿತಿಯುಮ್.
- 361. ನೆಟುಷ್ಚಟೈ ಕರನ್ತಿಟ ನೆಱಿತ್ತ ಪಮ್ಸೈಯುಮ್ ವಿಟುಜ್ಕತಿರ್ ಮುಱುವಲ್ ವೆ ಣ್ಣಿ ಲವುಮ್ ಮೇಮ್ಪಟ ಇಟುಮ್ಪಲಿ ಪ್ಪಾತ್ತಿರಮ್ ಏನ್ತು ಕೈಯರಾಯ್ ನಟನ್ನು ವೇಟ್ ಕೋವರ್ ತಮ್ಮ ನೈಯಿಲ್ ನಣ್ಣಿ ನಾರ್.

^{359.} ಇನ್ನೆ ಆಿ ಒಟುಕುಮ್ ಕಾಳಿಲ್ ಎರಿತಳಿರ್ ತ್ರಿನ್ ನ ನೀಣ್ಟ ವಿನ್ ನೊಳಿರ್ ಚಟೈಯೋನ್ ತಾನು ನ್ತೊಣ್ಟರೈ ವಿಳಕ್ಕ ಜ್ಯಾಣ ನನ್ ನೆಱಿ ಇತುವಾಮ್ ಎನ್ ಜು ಞಾಲನ್ತಾರ್ ವಿರುವ್ಪಿ ಉಯ್ಯುಮ್ ಅನ್ನೆ ಆಿ ಕಾಟ್ಟುಮ್ ಆಜ್ಞಲ್ ಅರುಟ್ ಚಿವೆ ಯೋಕಿ ಯಾಕಿ.

- 362. ವೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಪ್ಪುವ ತಪೋವೇಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶಿವಯೋಗ ನಾಥನನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ತುಂಬು ವುನಸ್ಸಿನಿಂದ ತಿರುನೀಲಕಂಠನಾಯನಾರನು ಇವರು ಪುಣ್ಯವಂತರಾದ ಭಕ್ತರೆಂಬ ಅಭಿಸ್ರಾಯದಿಂದ ಉಚಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದಿರು ಗೊಂಡು ನಮಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಿದನು.
- 363. ಬಾಲಚಂದ್ರನು ವರ್ಧಿಸುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ಜಡೆಮುಡಿಯುಳ್ಳ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮರೂಪಿ ತಪಸಿಗಳೆಂದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಮಿಕ್ಕ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಪೂಜೋಸಚಾರಗಳನ್ನು ಅತಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಯಿಂದ ಮಾಡಿ, ಅವರ ಮುಂದೆ ನಮಿಸಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಆ ಮೇಲೆ,
- 364. 'ನಮ್ಮ ನಾಯಕರೆ! ಇಂದು ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸೇವೆ ಯಾವುದು? ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುವ ಕರ್ಣಿಕಾರ ಕುಸುಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಡೆಯುಳ್ಳ ತ್ಯಾಗಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ್ರನ ಭಕ್ತನು ಕೇಳಿದನು. ಶಿವ ಯೋಗಿಯ ವೇಷದ ದೇವದೇವನು, 'ನಂಬಿಯೇ! ಈ ಭಿಕ್ಷೆಯ ಓಡನ್ನು ನಿನ್ನ ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ನಾವು ಕೇಳಿದಾಗ ತಿರುಗಿ ತರಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿ,
- 362. ನಣ್ಣಿಯ ತವಚ್ಚಿವ ಯೋಕ ನಾತರೈ ಕ್ಕಣ್ಣು ಆ ನೋಕ್ಕಿಯ ಕಾತಲ್ ಅನ್ ಪರ್ತತಾಮ್ ಪುಣ್ಣಿಯ ತ್ತೊಣ್ಟರಾಮ್ ಎನ್ ಅು ಪೋಜ್ಜಿ ಚೆಯ್ತು ಎಣ್ಣಿಯ ವಕೈಯಿನಾಲ್ ಎತಿರ್ಕೊ ಣೈ(ತ್ತಿಸಾರ್.
- 363. ಸಿಱೈವಳರ್ ಚಟೈಮುಟಿ ಸ್ಪಿರಾನೈ ತೊಣ್ಟರೆನ್ ಅು ಉಚ್ಛೆಯುಳಲ್ ಅಷೈನ್ತುಪೇರ್ ಉಲಕೈ ಕೂರ್ನ್ಸಿಟ ಮುಱೈಮೈಯುನ್ ವೞಪಟ ಮೊೞಿನ್ತ ಪೂಚೈಕಳ್ ನಿಱೈವೆರು ವಿರುಪ್ಪೊಟು ಚಿಯ್ತು ನಿನ್ಅಪಿನ್.
- 364. 'ಎಪ್ಪಿರಾನ್! ಯಾನ್ ಚೆಯುಮ್ ಪಣಿಎತು?' ಎಸ್ ಆನರ್ ವಮ್ಮು ಲಾ ಮಲರ್ ಚ್ಚಟೈ ವಳ್ಳ ಲ್ ತೊಣ್ಟ ನಾರ್; ಉಮ್ಪರ್ ನಾ ಯಕನುಮ್ ಇ ವ್ವೋಟುನ್ ಪಾಲ್ ವೈತ್ತು ನಮ್ಪಿ! ನೀ ತರುಕನಾಮ್ ವೇಣ್ಟುಮ್ ಫೋ' ತೆನ್ ಅು.

^{1.} ನಂಬಿ= ಗಂಡುಸರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾದವನು.

- 365. 'ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದುದು ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ. ತನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ವಸ್ತು ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇದು ಶುದ್ಧಮಾಡುವುದು. ಚಿನ್ನರನ್ನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇದನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಯೋಗ್ಯತೆಯಸ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಜೋಕೆಯಾಗಿ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
- 366. ಪುರಾತನವೂ ಪರಂಪರಾಗತವೂ ಆದ ಕುಂಬಾರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಬಹುವಾದ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ತಿರುನೀಲಕಂಠ ನಾಯನಾರನು ನಮಿಸಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟು ಪುನಃ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು.
- 367. ಹಾಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಆ ಶಿವಯೋಗಿಗಳನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಶಿವಯೋಗಿಯ ವೇಷದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತಮ್ಮ ಚಿದಾಕಾಶವಾದ ಚಿತ್ಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು.
- 368. ಇದಾಗಿ ಹಲದಿನಗಳು ಕಳೆದವೇಲೆ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತಾವು ಹಿಂದೆ ನಾಯನಾರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಟ್ಟ ಸುಂದರವಾದ ಶ್ರೀ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಅದು ಭದ್ರವಾಗಿದ್ದ ಎಡೆಯಿಂದ ಕಾಣದಂತೆ ಮಾಡಿ, ಉತ್ತಮ ಶಿವಮಾರ್ಗಾಚಾರ ತತ್ಪ್ರರನಾಗಿ ದೋಷ ವಿದೂರನಾದ ಕುಂಬಾರ ಭಕ್ತನ ಆರ್ಜವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಲೋಕದವರಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಹಿಂದೆ ಬಂದಂತೆಯೇ ಆತನ ಮನೆಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬಂದರು.
- 365. 'ತನ್ನೈಒ ಪ್ಪರಿಯತು; ತಲತ್ತು ತ್ತನ್ ನುಟೈ ತ್ತುನ್ನಿಯ ಯಾವೈಯು ನ್ತೂಯ್ ಮೈ ಚೆಯ್ವತು; ಪೊನ್ನನುಮ್ ಮಣಿಯಿನುಮ್ ಪೋಜ್ಞ ವೇಣ್ಭುವತು; ಇನ್ ನತನ್ ಮೈಯತಿತು; ವಾಜ್ಯು ನೀ' ಎನ.
- 366. ತೊಲ್ಲೈವೇಟ್ ಕೋವರ್ ಪ್ಯುಲತ್ತುಳ್ ತೋನ್ ಱೀಯ ಮಲ್ಕುಚೀರ್ ತ್ತೊಣ್ಟನಾರ್ ವಣಜ್ಕು ವಾಜ್ಕಿಕ್ಕೊಣ್ಟು ಒಲ್ಲೈಯಿನ್ ಮನೈಯಿಲೋರ್ ಮರುಜ್ಕು ಕಾಪ್ಪುಲುಮ್ ಎಲ್ಲೈಯಿಲ್ ವೈತ್ತುವ ನ್ತಿಅೈಯೈ ಎಯ್ತಿನಾರ್.
- 367. ವೈತ್ತಪಿನ್ ಮಟ್ಟ್ರಿಯವ ರಾಕಿ ವನ್ತರುಳ್ ನಿತ್ತನಾರ್ ನೀಣ್ಕಿಟ ನಿನ್ ತೊಣ್ಟರುಮ್ ಉಯ್ತುಟನ್ ಪೋಯ್ ವಿಟೈ ಕೊಣ್ಟು ಮಾಣ್ಟನರ್ ಅತ್ತರ್ತಾಮ್ ಅಮ್ಮಲಮ್ ಅಣೈಯ ಮೇವಿನಾರ್.
- 368. ಚಾಲನಾಳ್ ಕಟೀನ್ತ ಪಿನ್ಫ್ ತಲೈವನಾರ್ ತಾಮ್ಮುನ್ ವೈತ್ತ ಕೋಲಮಾರ್ ಓಟು ತನ್ನೈ ಕ್ಯುಱಿಯಿಟ ತ್ತಕಲ ಪ್ಪೋಕ್ಕಿ ಚ್ಚೀಲಮಾರ್ ಕೊಳ್ಕೈ ಎನ್ಅುಮ್ ತಿರುನ್ತುವೇಟ್ ಕೋವರ್ ತಮ್ಪಾಲ್ ನಾಲಿತಾಮ್ ನಿಲೈಮೈ ಕಾಟ್ಟ ಮುನ್ಫುಪೋಲ್ ಮನೈಯಿಲ್ ವನ್ತಾರ್.

369. ಬಂದ ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ನಾಯನಾರನು ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಇದಿರ್ಗೊಂಡು ವಿಧಿವತ್ತಾಗಿ ಉಪಚಾರಾದಿ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, 'ದೇವರ ಬರವು ನಾವು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವೇ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ತಾವೇ ಕೊಡಲೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೂ ಬಲ್ಲವರಾದ ಆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, 'ಹಿಂದೆ ನಾವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಟ್ಟ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ನಮಗೀಗ ತಂದುಕೊಡು' ಎಂದನು.

370. ಈ ರೀತಿ ಜೋರಿನಿಂದ ಆ ಶಿವಯೋಗಿಯು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು, ಅದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಯನಾರನು ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ತಾನು ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟಿಡೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನಾ ತನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಮತಿವಿಕಳತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಇತರರನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತಾನೇ ಇತರ ಎಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದನು. ಅದೂ ನಿಷ್ಫಲವಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಆ ಪಾತ್ರೆಯು ಕಾಣದೆ ಹೋದ ಮಾಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದವನಾಗಿ, ಯೋಗಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಮಾತೊಂದನ್ನೂ ಕಾಣದೆ, ಮನೆಯೊಳಗೆ ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತನು.

371. ಶಿವಯೋಗಿಯ ವೇಷದಿಂದ ಬಂದ, ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಎಡಭಾಗದಲ್ಲುಳ್ಳ ಶಿವನು, ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ವಿವಶನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತನಾದ ತಿರುನೀಲಕಂಠನಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ, 'ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದವನೇ! ಇಷ್ಟು ತಾಮಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದು ಘಟ್ಟ ಯಾಗಿ ಕೇಳಲು, ಒಡನೆಯೇ ಆ ಭಕ್ತನು ಹೊರಗೆ ಬಂದು ವಿಷದ ಕುರುಹನ್ನು ಮರೆಸಿದ ಕಂಠವುಳ್ಳ ಯೋಗಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಮುಗಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಇಂತೆಂದು ಹೇಳುವನು:

^{369.} ವನ್ತಪಿನ್ ತೊಣ್ಟನಾರುಮ್ ಎತಿರ್ವಟಿ ಪಾಟು ಚೆಯ್ತು 'ಚಿನ್ತೈಚೆಯ್ ತರುಳಿ ಜ್ಞೆಜ್ಕಳ್ ಚೆಯ್ತವಮ್' ಎನ್. ನಿಟ್ಫ 'ಮುನ್ತೈನಾಳ್ ಉನ್ಪಾಲ್ ವೈತ್ತ ಮೊಯ್ಯೊಳಿ ವಿಳಣ್ಕುಮ್ ಓಟು ತನ್ತುನಿಲ್' ಎನ್. ಎಲ್ಲಾಮ್ ತಾನ್ವೈತ್ತು ವಾಣ್ಕ ವಲ್ಲಾನ್.

^{370.} ಎನ್ಅವರ್ ವಿರೈನ್ತು ಕೂಱ ಇರುನ್ತ್ರವರ್ ಈನ್ತ್ಯ ಓಟು ಚೆನ್ ಅುಮುನ್ ಕೊಣರ್ ವಾನ್ ಪುಕ್ಕಾರ್ ಕಣ್ಟೆಲರ್ ತಿಕೈತ್ತು ನೋಕ್ಕಿ ನಿನ್ ಅವರ್ ತಮ್ಮೈ ಕ್ರೇಟ್ಟಾರ್; ನೇಟೆಯುಮ್ ಕಾಣಾರ್; ಮಾಯೈ ಒನ್ ಅುಮ ಜ್ಯಅಾನ್ತಿ ಲಾರ್ ತಾಮ್ ಉರೈಪ್ಪತೊನ್ ಆೌನ್ ಅಾನ್ ಅಾರ್.

^{371.} ಮಟ್ಟ್ರಿಯವ ನಾಕಿ ನಿನ್ಅ ಮಲೈಮಕಳ್ ಕೇಳ್ವನ್ ತಾನುಮ್ ಉಟ್ಟ್ರಿಯುಳಿಱ್ ಪುಕ್ಕು ನಿನ್ಅ ಒರುಸೆರು ನ್ತೊಣ್ಟರ್ ಕೇಟ್ಸ 'ಇಟ್ಟಿಯುಲಿ ಜ್ಕುಮ್ತ ಪ್ಪುಕ್ಕಾಯ್! ತಾಲ್ತ್ರಾತೆನ್? ಎನ್ನ ವನ್ತು ಕಟ್ಟಿಮೆಟ್ಟ್ ನಾನೈ ಕ್ರೈತೊಲು ತುರೈಕ್ಕ ಲುಕ್ಷಾರ್. 17

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 372. 'ಸುಂದರವಾದ ಮೂರೆಳೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜನಿವಾರದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಎದೆಯುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಂತಿರುವವರೆ! ನೀವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟುಹೋದ ಆ ಅಮೂಲ್ಯ ವಾದ ಭಿಕ್ಷಾ ಸಾತ್ರೆಯನ್ನು ಅದನ್ನಿ ರಿಸಿದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾಣೆನು. ಬೇರೆಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿಯೂ ಅದು ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಪುರಾತನವಾದ ಆ ಪಾತ್ರೆಯ ಬದಲು ಬೇರೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಹೊಸ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕೊಡುವೆನು. ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನನ್ನಿ ಂದಾದ ಈ ಅಪಚಾರವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ನವಿಸಿ ನಿಂತನು.
 - 373. ಹೀಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಂತ ನಾಯನಾರನನ್ನು ಕೋಪಗೊಂಡವನಂತೆ ನೋಡಿ, 'ನೀನು ಹೇಳಿದುದೇನು? ನಾವು ಕೊಟ್ಟ ಮಣ್ಣಿ ನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಓಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚಿನ್ನ ದಿಂದ ಮಾಡಿದುದನ್ನು ತಂದರೂ ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿನು. ಹಿಂದೆ ನಾವು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಆ ಓಡನ್ನೇ ಕೊಂಡು ಬಾ' ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮೊದಲಿನವರಾದ ಆ ಯೋಗಿಯು ಹೇಳಿದನು.
 - 374. 'ಎಂದಿಗೂ ಅಳಿವಿಲ್ಲದ ಹಿರಿಯವರೆ! ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೀವಿಟ್ಟ ಮಣ್ಣ ಓಡು ಕಾಣದಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿಯೂ ನಾನದನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾದ, ದೀರ್ಘಕಾಲ ಬಾಳಕೆ ಬಂದು ಉಪಯೋಗವಾಗತಕ್ಕು ಬೇರೆ ಓಡೊಂದನ್ನು ತರುವೆನೆಂದು ನಾನು ಬಿನ್ನವಿಸಿದುದನ್ನು ದೇವರು ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಕೋಪಿಸಿ ಹೇಳಿದ ಈ ವಾರ್ತೆಯು ನನ್ನ ಚಿಂತನೆ, ಜ್ಞಾನ, ತಿಳಿವು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿತು,' ಎಂದು ನಾಯನಾರನು ಹೇಳಲು,

^{372. &#}x27;ಇಟ್ಟಿಯಣಿ ಮುನ್ನೂಲ್ ಮಾರ್ಪಿನ್ ಎನ್ತೈ! ನೀರ್ ತನ್ತು ಪೋನ, ಎಟ್ಟಿತರುಮ್ ಓಟು ವೈತ್ತ ವೇಱೀಟಮ್ ತೇಟ ಕ್ಕಾಣೇನ್, ಪಟ್ಟಿಯ ಮಹ್ಹಿತನಿಲ್ ನಲ್ಲ ಪಾತ್ತಿರ ನ್ರ್ಯರುವನ್ ಕೊಣ್ಣಿ, ಪ್ರಿಟ್ಟಿಯಿನೈ ಪೊಱುಕ್ಕ ವೇಣ್ಯುಮ್ ಪೆರುಮ! ಎನ್ ಱಿಱೈಞ್ಚಿ ನಿನ್ಆಲಾರ್.

^{373.} ಚೆನ್ನಿಯಾಲ್ ವಣಜ್ಕು ನಿನ್ ಹತೊಣ್ಟರೈ ಚೈಯಿರ್ತ್ತು ನೋಕ್ಕಿ, 'ಎನ್ನ್ ನಿತು ಮೊಟಿನ್ತು ವಾನೀ? ಯಾನ್ ವೈತ್ತ ಮಣ್ಣೋಟರ್ನ್ ಈ, ಪೊನ್ನ್ ನಿನಾಲ್ ಅಮೈತ್ತು ತನ್ತಾಯ್ ಆಯಿನು ಜ್ಯೊಳ್ಳೇನ್; ಪೋಜ್ಞಿ, ಮುನ್ನ್ ನೈನಾನ್ ವೈತ್ತ ಓಟೀ ಕೊಣ್ಟುವಾ' ಎನ್ ಅಾನ್ ಮುನ್ನೊನಿಗನ್.

^{374. &#}x27;ಕೇಟಲಾ ಪ್ಪೆರಿಯೋಯ್! ಎನ್ಸಾಲ್ ವೈತ್ತತು ಕೆಟುತ ಲಾಲೇ ನಾಟಯುಮ್ ಕಾಣೇನ್; ವೇಱು ನಲ್ಲತೋರ್ ಓಟು ಚಾಲ ನೀಟುಚಿಲ್ ವತುತಾನ್ ಒನ್ ಅು ತರುಕಿನ್ ಅೀನ್ ಎನವುಮ್ ಕೊಳ್ಳಾತು ಉಟಿನಿನ್ ಅುರೈತ್ತ ತೆನ್ ಅನ್ ಉಣರ್ ವೆಲಾಮ್ ಒಟ್ತು' ತೆನ್ ನ.

375. 'ನಿನ್ನಿಂದ ಇನ್ನು ಆಗುವುದೇನಿದೆ? ನಿನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಓಡನ್ನು ಕಳವುಮಾಡಿ, ಹಲವು ರೀತಿಯ ವಂಚಕ ನಡತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಬರುವ ನಿಂದೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಾಚದವನಾದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಣುವಂತೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ನನ್ನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಒಂದಡಿ ಕೂಡ ಕದಲಲಾರೆ,' ಎಂದು ಪುಣ್ಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವಸ್ತುವಾಗಿ ನಿಂತ ಈಶ್ವರನು ಹೇಳಿದನು.

376. 'ನಿಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಓಡನ್ನು ನಾನು ಕದ್ದವನೆಲ್ಲ. ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಳವು ಇಲ್ಲದಿರುವುದಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅಂತಹೆ ಎಣಿಕೆಯು ಇಲ್ಲದುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕು ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದು ನಾಯನಾರನು ಕೇಳಲು, ತನ್ನ ಕಂಠದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ವಿಷದ ಕುರುಹನ್ನು ಮರೆಸಿ ಬಂದವನಾದ ಯೋಗಿಯು, 'ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಗನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ಯ (ಪ್ರಮಾಣ) ಮಾಡುವವನಾಗು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

377. 'ಸ್ವಾಮಿ, ನೀವು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಂತೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಪುಣ್ಯಪ್ರದನಾದ ಮಗನಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಬೇರೇನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು, ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದು ಸಾಯನಾರನು ಕೇಳಲು, 'ದೋಷವಿದೂರೆಯೂ ಪೂಜೈಯೂ ಆದ ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತುಂಬಿದ ಹೊಗಳುಳ್ಳ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವವನಾಗು' ಎಂದು ಯೋಗಿಯು ಹೇಳಿದನು.

^{375. &#}x27;ಆವತೆನ್? ಉನ್ಸಾಲ್ ವೈತ್ತ ಅಟೈಕ್ಯಲ ಪ್ರೊರುಳೈ ವೆಳವಿ, ಪ್ರಾವಕರ್ಮ ಪಲವುಮ್ ಚೆಯ್ತು ಪಟೀಕ್ಕುನೀ ಒನ್ಜ್ ಮಾ ನಾಣಾಯ್! ಯಾವರುಮ್ ಕಾಣ ಉನ್ ನೈ ವಳೈತ್ತು ನಾನ್ ಕೊಣ್ಟೇ ಅನ್ ಅ, ಪ್ಪೋವತುಮ್ ಚೆಯ್ಯೇನ್' ಎನ್ ಜಾನ್ ಪುಣ್ಣಿಯ ಪ್ರೊರುಳಾಯ್ ನಿನ್ ಜಾನ್.

^{376. &#}x27;వళత్తినాలా మిక్క ఓటు వేళవినేఁనా అల్లిఁనా; ఒల్ల్స్, ಉళత్తినుమా కళవి లామ్బే క్కినాజీయాకేఁనా? అర్భియుమా? ఎనాన, ಕ్ಕಳತ್ತುನ ఇళ్ళుళత్తు సినాజూనా 'కాతలా అనా మకన్మే వృజ్ఞి, ಕ್ಕುಳತ್ತಿనిలా మೂట్కి పూ? ఎనా జరుళనానా ಕೊಟುమృ ఇల్లనా.

^{377.} ಐಯರ್! ನೀರ್ ಅರುಳಿ ಚ್ಚಿಯ್ತ ವಣ್ಣ ವಿುಯಾನ್ ಚೆಯ್ವ ತಟ್ಟು ಪ್ಪೊಯ್ಯಿ ಲ್ ಚೀರ್ ಪ್ರುತಲ್ವನ್ ಇಲ್ಲೈ; ಎನ್ ಚೆಯ್ ಕೇನ್? ಪುಕಲುಮ್' ಎನ್ನ, 'ಮೈಯು ಚಿಟ್ಟುನ್ ವಿಚ್ಛ ಮನೈಯವಳ್ ತನ್ನೈ ಪ್ಪಟ್ಟಿ' ಮೊಯ್ಯ ಲರ್ ವಾವಿ ಪುಕ್ಕು ಮೂಟ್ಕುವಾಯ್' ಎನಮೊ ಚಿನ್ತಾರ್.

378. ಗಂಗೆಯು ಮರೆಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ಜಡೆಯನ್ನು ಮರೆಸಿ, ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಇದಿರಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತವನಾದ, ಕೆಂಗಣ್ಣುಳ್ಳ ವೃಷಭವನ್ನು ವಾಹನವಾಗುಳ್ಳ ಪರವೇಶ್ವರನು ಈ ರೀತಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು, ಕುಂಬಾರ ಭಕ್ತನು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ, 'ನಮ್ಮೊಳಗಾದ ಒಂದು ಶಪಥದ ಕಾರಣವಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆಕೆಯೊಡನೆ ಮುಳುಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ನಿರಪರಾಧಿತ್ವವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೋರುವಂತೆ ನಾನೇ ಮುಳುಗಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

379. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಈಶ್ವರನು, 'ನಾನು ನಿನ್ನೊಡನೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೀನು ತಿರುಗಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನೀನು ಕದಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲು ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಸುಂದರವಾದ ಚಿಗುರಿನಂತಿರತಕ್ಕ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿನ್ನ ಮೂರ್ಖ ವಾದ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ತಿಲ್ಲೈವಾಟಂದಣರು ಇರುವ ನ್ಯಾಯಸಭೆಗೆ ಹೋಗುವೆನು' ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು.

380. ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದವರೂ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವರೂ ಆದ ತಿಲ್ಲೈವಾಟಂದಣರು ಬಂದು ಕೂಡಿದ್ದ ನಿರ್ದೋಷವಾದ ಸಭೆಯನ್ನು ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಪರಶಿವನು ಸೇರಲು, ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತನಾದ ತಿರುನೀಲಕಂ ತನೂ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಆಸೆಯಿಂದ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಯೋಗಿಯು ಆರಂಭಿಸಿದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡವನಾಗಿ ತಾನೂ ಅವರ ಹಿಂದೆಯೇ ಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು.

^{378.} ಕಣ್ಕೈನತಿ ಕರನ್ನಡಟೈ ಕರನ್ನರುಳಿ ಎತಿರ್ನಿನ್ಅ ವೆಜ್ಯಾಣ್ ನಿಟೈ ಯವರ್ಅರುಳ ವೇಟ್ ಕೋವರ್ ಉರೈಚೆಯ್ವಾರ್; 'ಎಜ್ಯಳಲ್ ಓರ್ ಚಪತತ್ತಾಲ್ ಉಟನ್ ಮೂಲ್ಕ ಇಚೈನಿಲ್ಲೈ; ಪೊಜ್ಭುಪುನಲ್ ಯಾನ್ ಮೂಲ್ಕಿ ತ್ತರುಕಿನ್ ಆೇನ್; ಪೋತುಮ್' ಎನ.

^{379.} ತನ್ನತುಮುನ್ ತಾರಾತೇ ಕೊಳ್ಳಾಮೈ ಕ್ಯುನ್ಮನೈವಿ ಅನ್ನಳಿರ್ಚೈ ಜ್ಕೈಸ್ಪ್ರಜ್ಞೀ ಅಲೈಪುನಲಿನ್ ಮೂಟ್ರ್ಯಾತೇ ಚಿನ್ರೈವಲಿ ತ್ತಿರುಕ್ಕಿನ್ಜಾಯ್! ತಿಲ್ಲೈವಾಟ್ ಅನ್ನೂಣರ್ಕಳ್ ವನ್ನಿರುನ್ನ ಪೇರವೈಯಿಲ್ ಮನ್ನುವನ್ಯಾನ್ ಎನಚ್ಚಿನ್ ಜಾರ್.

^{380.} ನಲ್ಲೊಟುಕ್ಕಮ್ ತಲೈನಿನ್ಜ್ ಶರ್ ನಾನ್ ಮಟ್ಟಿಯಿನ್ ತುಟ್ಟಿಪೋನಾರ್ ತಿಲ್ಲೈವಾಟ್ ಅನ್ತ್ರಣರ್ಕಳ್ ವನ್ತಿರುನ್ತ ತಿರುನ್ತವೈಯಿಲ್ ಎಲ್ಲೈಯಿಲಾನ್ ಮುನ್ ಚೆಲ್ಲ ಇರುನ್ತೊಣ್ಟರ್ ಅವರ್ ತಾಮುಮ್ ಮಲ್ಕುಪೆರು ಜ್ಯಾತಲಿನಾಲ್ ವಟಕ್ಕುಮೇ ಲಿಟ್ಟಣೈನ್ತಾರ್.

- 381. ಶಿನಯೋಗಿಯ ವೇಷದಲ್ಲಿ ಬಂದ ನಮ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನು ತಿಲ್ಲೈವಾಲಂ ದಣರ ಮುಂದೆ 'ಈ ಕುಂಬಾರನು ನಾನು ಆತನಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತಿರುಗಿ ತರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅದರ ಯಥಾರ್ಥತೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಲೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಆತನು ಹಟ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾನೆ' ಎಂದು ದೂರಿದನು.
- 382. ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುವ ಜಡೆಮುಡಿಯನ್ನೂ, ನಾಲ್ಕು ತೋಳು ಗಳನ್ನೂ, ನುೂರು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ, ನೀಲಕಂಠವನ್ನೂ ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಕರುಣೆದೋರಿ ಇದಿರಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತ ವೇದವಿದನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು (ವೇದಿಯನು) ಈ ರೀತಿ ಯಾಗಿ ದೂರು ತರಲು, ತಿಲ್ಲೈವಾಲಂದಣರು, 'ದೃಢಚಿತ್ತವುಳ್ಳ ಕುಂಬಾರರೆ! ಇದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ನೀವು ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು.
- 383. 'ಸವಿತ್ರವಾದ ಮೂರೆಳೆಯ ನೂಲನ್ನು ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆ, ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಈ ವೇದವಿದರಾದ ವಿಪ್ರರು, ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದೆಂದು ರನ್ನಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರವು ನಾನಿಟ್ಟ ಭದ್ರವಾದೆಡೆಯಿಂದ ಹೇಗೋ ಮಾಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ನಡೆದ ಕಾರ್ಯ' ಎಂದು ದೋಷನೆಂಬುದರ ಸೋಂಕೇ ಇಲ್ಲದ ತಿರುತ್ತೊಂಡನು ಹೇಳಿದನು.
- 381. ಅನ್ತಣನಾಮ್ ಎನ್ತೈಪಿರಾನ್ ಅರುಮ ಆೈ ಯೋರ್ ಮುನ್ಪಕರ್ವಾನ್ 'ಇನ್ತವೇಟ್ ಕೋವನ್ ಪಾಲ್ ಯಾನ್ ವೈತ್ತ ಪಾತ್ತಿರತ್ತೈ ತ್ತನ್ತೊ ಆಿಯಾನ್; ಕೆಟುತ್ತಾನೇಲ್ ತನ್ ಮನೈವಿ ಕೈಪ್ಪು ಜ್ಞೀ ವನ್ತು ಮೂ ಆೈಯುನ್ತಾ ರಾನ್; ವಲಿಚೆಯ್ ಕಿನ್ ಅಾನ್' ಎನ್ ಅಾರ್.
- 382. ನಱೈಕವುಲು ಇ್ಚಬೈಮುಟಿಯುಮ್ ನಾಹಿತೀಳುಮ್ ಮುಕ್ಕಣ್ಣು ಮ್ ಕಱೈಮರುವು ನ್ತಿರುವಿಟಿಱುಮ್ ಕರನ್ತರುಳಿ ಎಲುನ್ತರುಳುಮ್ ಮಱೈಯವನ್ ಇತ್ತಿಅಮ್ಮೊಟಿಯ ಮಾಮಱೈಯೋರ್ ಉರೈ ಚೆಯ್ವಾರ್ 'ನಿಱೈಯುಟೈಯ ನೇಟ್ಕೋವರ್! ನೀರ್ಮೊಟಿಯುಮ್ ಪುಕುನ್ತ' ತೆನ.
- 383. 'ನೀಣಿತಿಯಾಮ್ ಇತುವೆನ್ ಅು ನಿನ್ ಅಇವರ್ ತರುಮ್ ಓಟು ಪೇಣಿನಾನ್ ವೈತ್ತ ಇಟವು ಪೆಯರ್ ನ್ತುಕರ ನ್ತತುಕಾಣೇನ್; ಪೂಣಣಿನೂಲ್ ಮಣಿಮಾರ್ ಪೀರ್! ಪುರುನ್ತವರಿ ಚಿತು' ಎನ್ ಅು ಚೇಣಿಟೈಯುಮ್ ತೀಜ್ಕಟೈಯಾ ತ್ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟರ್ ಉರೈ ಚೆಯ್ತಾರ್.

ಪೆರಿಯ ಫುರಾಣಂ

134

- 384. ಈ ರೀತಿ ಇಬ್ಬರ ಮಾತುಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದ ತಿಲ್ಲೈವಾಟಂದಣರು ತೀರ್ಪು ಹೇಳುವವರಾಗಿ, 'ಭಸ್ಮಲೇಪಿತ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಈ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು ನಿಮ್ಮೆಡೆ ಇಟ್ಟ ಓಡು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಈ ಶಿವಯೋಗಿ ವೇದವಿದರು ಕೇಳಿಕೊಂಡಂತೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುವುದೇ ನ್ಯಾಯವು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
- 385. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವವನಾದ ನಾಯನಾರನು ಈ ರೀತಿ ತಿಲ್ಲೈವಾಟಂದಣರು ಹೇಳಿದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೇಳಿ, ಅವರೊಡನೆ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ತಾನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲಾಗದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಾರದವನಾಗಿ, ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಜೈಸಿದ ಆ ಹಿರಿಯ ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, 'ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ನಾನು ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಬರುವವರಾಗಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು.
- 386. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಒಡನೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ವೇದವಿದನಾದ ಶಿವ ಯೋಗಿಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವೃಷಭವಾಹನನಾದ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನು ಇದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತಿರುಪ್ಪು ಲೀಶುರಂ (ವ್ಯಾಘ್ರಪಾದೇಶ್ವರಂ) ಎಂಬ ದೇಗುಲದ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಮಲರ ಉದ್ಯಾನವು ಸುತ್ತುವರಿದ ಕೊಳವನ್ನು ಸೇರಿ, ತಾನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಸಿ ಬರುವ ಆಣೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವನಾಗಿ, ಅದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದಂತೆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬಿದಿರು ದಂಟೆಯ ಒಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ನಾಯನಾರನೂ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ಆತನ ಪತ್ನಿಯೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗ ಹೋದನು.

^{384.} ಶಿರುವುಟೈ ಅನ್ತ ಣಾಳರ್ ಚೆಪ್ಪುವಾರ್ "ಶಿಕಲ್ ನ್ತ ನೀಜಿನ್ ಉರುವುಟೈ ಇವರ್ ತಾಮ್ ವೈತ್ತ ಓಟ್ಟನೈ ಕ್ಕೆಟುತ್ತೀ ರಾನಾಲ್ ತರುವಿುವರ್ 'ಕುಳತ್ತಿಲ್ ಮೂಲ್ಕು ತ್ತರುಕ' ಎನ್ ಜುರೈನ್ತಾ ರಾಕಿಲ್ ಮರುವಿಯ ಮನೈವಿ ಯೋಟು ಮೂಲ್ ಕುತಲ್ ವೞಕ್ಕೇ" ಎನ್ ಜಾರ್.

^{385.} ಅರುನ್ತವ ತ್ತೊಣ್ಟರ್ ತಾಮುಮ್ ಅನ್ತಣರ್ ಮೊಬೀಯ ಕ್ಕೇಟ್ಬು ತ್ತಿರುನ್ತಿಯ ಮನೈ ವಿ ಯಾರೈ ತ್ತೀಣ್ಬಾಮೈ ಚೆಪ್ಪ ಮಾಟ್ಟಾರ್ 'ಪೊರುನ್ತಿಯ ವಕೈಯಾಲ್ ಮೂಲ್ಕಿ ತ್ತರುಕಿನ್ಅೇನ್ ಸೋತುಮ್' ಎನ್ ಅು ಪೆರುನ್ತವ ಮುನಿವ ರೋಟುಮ್ ಪೆಯರ್ ನ್ತುತಮ್ ಮನೈಯೈ ಚ್ಚಾರ್ನ್ತಾರ್.

^{386.} ಮನೈನಿಯಾರ್ ತಮ್ಮೈ ಕ್ಕೊಣ್ಟು ಮಱೈಚ್ಚಿವ ಯೋಕಿ ಯಾರ್ಮನ್ ಚಿನನಿಟೈ ಪ್ಪಾಕರ್ ಮೇವುಮ್ ತಿರುಪ್ಪುಲೀ ಚ್ಚುರತ್ತು ಮುನ್ನರ್ ನನೈಮಲರ್ ಚ್ಚೋಲೈ ನಾನಿ ನಣ್ಣಿತ್ತಮ್ ಉಣ್ಮೈ ಕಾಪ್ಪಾರ್ ಶುನೈಮಣಿ ವೇಣು ತ್ತಣ್ಟಿನ್ ಇರುತಲೈ ಪಿಟಿತ್ತು ಪ್ಪುಕ್ಕಾರ್.

387. ಈ ರೀತಿ ಅವರು ಬಿದಿರಿನ ಎರಡು ಕೊನೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮುಳುಗ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಬಿಳಿಯ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಾಗಿ ಧರಿಸಿ ನಿಂತ ವೇದವಿದ ಶಿವಯೋಗಿಯು, 'ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಕೈಹಿಡಿದು ಮುಳುಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ!' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ದೋಷವಿಲ್ಲದ ನಾಯನಾರನು ತಾನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಮುಳುಗಲಾರದುದನ್ನು ಲೋಕದವರು ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯು ವಂತೆ ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಹಿಂದೆ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದನು.

388. ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿ ಎದ್ದೆಂಡನೆಯೇ ನಾಯನಾರನೂ ಆತನ ಪತ್ನಿಯೂ ತಮ್ಮ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಆಶಿಸತಕ್ಕ ಯೌವನವನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳೂ ಮುನಿಗಳೂ ಅದ್ಭುತಕರವಾಗಿ ಸುರಿಸಿದ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಹೂಮಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತಿರುಗಿ ಮುಳುಗುವಂತಾದುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ನೋಡಿದರು.

389. ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಅವರೀರ್ವರನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡ ಲೋಗರು ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ವೇದವಿದನಾದ ಶಿವಯೋಗಿಯನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇದಾದ ರೀತಿ ತಾನೇ ಏನು? ಎನ್ನುವಂತೆ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಅವರು ಹೊಂದಿದವರಾಗಲು, ಮೇಲೆ ಪರಾಕಾಶ ವಲ್ಲಿ ಶಿವನು ತನ್ನ ಜತೆಗಾತಿಯಾದ ಉಮಾದೇವಿಯೊಡಗೂಡಿ ವೃಷಭವಾಹನದ ಮೇಲೆ ದರ್ಶನ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡರು.

^{387.} ತಣ್ಟಿರು ತಲೈಯುಮ್ ಸ್ಟ್ ಸ್ಪುಕುಮ್ಅವರ್ ತಮ್ಮೈ ನೋಕ್ಕಿ ವೆಣ್ಟಿರು ನೀಟ್ಟು ಮುಣ್ಟ ವೇತಿಯರ್ 'ಮಾತೈ ತ್ತೀಣ್ಟಿ ಕ್ಕೊಣ್ಟುಟನ್ ಮೂಟ್ಕೀರ್' ಎನ್ನ ಕ್ಕೂಟ್ಟಮೈ ಪಾರೋರ್ ಕೇಟ್ಕ ಪ್ಪಣ್ಟುತಮ್ ಚೆಯ್ಕೈ ಚೊಲ್ಲಿ ಮೂಟ್ಕಿನಾರ್ ಸಲುತಿ ಲಾತಾರ್.

^{388.} ವಾವಿಯಿನ್ ಮೂಟ್ಕೆ ಏಱು ಪ್ಯಣವರು ಮನೈವಿ ಯಾರು ಮೇವಿಯ ಮೂರ್ಪು ನೀಪ್ಕಿ ವಿರುಪ್ಪು ಅು ವಿಸ್ತವೈ ಪೆಕ್ಟು, ತ್ತೇವರು ಮುನಿವರ್ ತಾಮು ಇಕ್ಷಿ ಅಪ್ಪೊಟು ಪೊಟ್ಟಿಯು ನ್ತೆಯ್ವ ಪ್ಪೂ ವಿನ್ ಮಾ ಮಟೈಯಿನ್ ಮಿಾಳ ಮೂಟ್ಕುವಾರ್ ಪೋನ್ ಅು ತೋನ್ ಅ.

^{389.} ಅನ್ನಿಲೈ ಯವರೈ ಕ್ಯಾಣು ಮತಿಚಯ ಬ್ಯಣ್ಟಾ ರೆಲ್ಲಾ ಮುನ್ನಲೈ ನಿನ್ಆ ವೇತ ಮುತಲ್ಪರೈ ಕ್ಯಣ್ಟಾ ರಿಲ್ಲೈ; ಇನ್ನಿಲೈ ಯಿರುನ್ತ ವಣ್ಣ ಮೆನ್ ನೆನ ಮರುಣ್ಟು ನಿನ್ಆರ್ ತುನ್ನನಿಯ ವಿಚುಮ್ಮಿ ನೂಟು ತುಣೈಯುಟನ್ ವಿಟೈಮೇಆ್ ಕಣ್ಟಾರ್.

- 390. ತೃಪ್ತಿಹೊಂದುವಂತೆ ಕರಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಮುಗಿದು ನವಿಸಿದರು. ಭಕ್ತರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಶೆಯಿಂದ ದೇವತೆಗಳು ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಆಗಸದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿ, ವೃಷಭವಾಹನದ ಮೇಲಿದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು ಬಂದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕಂಡು ನಾಯನಾರನೂ ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ತಲೆಬಾಗಿ ವಂದಿಸಿದರು.
- 391. ದಿವ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯನಟನವನ್ನಾಡಿ, ಭಕ್ತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹೋಗಿ ಅವರ ಸತ್ಯವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಲೋಕವು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ತೋರಿಸುವವರಾದ ದೇವರ ದೇವರಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ನಾಯನಾರನ್ನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿ, 'ಪಂಚಜ್ಞಾ ನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಜೈಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಶೋಭಿಸುವವರೆ, ನೀವು ಈಗ ನಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ತಿರುಗಿ ಹೊಂದಿದ ಈ ಯೌವನವನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ನೀಗದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವವರಾಗಿರಿ' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ತನ್ನ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು.
- 392. ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಭಕ್ತರೂ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಅನುಗ್ರಹ ದಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅದರ ಫಲವಾದ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿ ಇತರರಾರಿಗೂ ಪಡೆಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಯೌವನವನ್ನು ಪಡೆದವರಾಗಿ ಆಗಲೇ ದಿವ್ಯಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಶೋಭಿಸಿದರು.
- 390. ಕಣ್ಟನರ್; ಕೈಕ ಳಾರ ತ್ತೊಟುತನರ್; ಕಲನ್ತ ಕಾತ ಲಣ್ಟರು ಮೇತ್ತಿ ನಾರ್ಕ; ಳನ್ಪರ್ತತನ್ ಪೆರುಮೈ ನೋಕ್ಕಿ ನಿಣ್ಟರುಮ್ ಪೊಲಿವು ಕಾಟ್ಟಿ ವಿಟೈಯಿನ್ಮೇಲ್ ವರುವಾಯ್ ತಮ್ಮೈ ತ್ರೋಣ್ಟರುಮ್ ಮನೈವಿ ಯಾರು ನ್ತೊಟುತುಟನ್ ಪೋಣ್ಣಿ ನಿನ್ಅಕಾರ್.
- 391. ಮನ್ ಅುಳೇ ತಿರುಕ್ಕೂ ತ್ತಾಟ ಯಟಿಯವರ್ ಮನೈಕ ಟೋ ಅುರ್ಞ ಚೆನ್ ಅವರ್ ನಿಲೈಮೈ ಕಾಟ್ಟು ನ್ತೇವರ್ ಕ ಟೀವರ್ ತಾಮುಮ್ 'ವೆನ್ ಅವೈ ಮುೃಲನಾನ್ ಮಿಕ್ಕೀರ್! ವಿರುಪ್ಪುಟ ನಿರುಕ್ಕ ನಮ್ಮಾ ಲೆನ್ ಅುಮಿ ವ್ವಿಳಮೈ ನೀಜ್ಕಾ' ತೆನ್ ಅತಿಲು ನ್ತರುಳಿನಾರೇ.
- 392. ನಿಜಲುಟೈ ತ್ತೊಣ್ಟ ನಾರುಮ್ ವೆಣ್ಣಕೈ ಚ್ಚೆವ್ವಾಯ್ ಮೆನ್ಆಿ ಳಜಲಿಯಜ್ ಕೂನ್ತ ಲಾರಾ ಮನೈನಿಯು ಮರುಳಿ ನಾರ್ನ್ತ ತಿಜಲುಟೈ ಚೆಯ್ಕೈ ಚೆಯ್ತು ಚಿವಲೋಕ ಮತನೈ ಯೆಯ್ತಿ ಪೈಜಲರು ಮಿಳಮೈ ಪ್ಲಿ ಪ್ರೇರಿನ್ ಪಮ್ಹಾ ರನ್ ಜೀ.

393. ಇತರರಾರೂ ತಿಳಿಯದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪರವೇಶ್ವರನ ತಿರುನೀಲಕಂಠದೆ ದಿವ್ಯ ಆಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಕಾಪಾಡಿ ಬಾಳಿದವರೂ ಲೋಕಭ್ರಮೆಗೆ ಒಳಪಡದಂತೆ ಅದರಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವರೂ ಆದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ತಿರುನೀಲಕಂಠ ನಾಯನಾರರನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಸಿ ಅವರ ಪುರಾಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಆಧಾರ ದಿಂದ, ಮೇಘಗಳು ಜೋತು ತಂಗುವಂತಹ, ಉಚ್ಚವಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅರಮನೆಗಳಿಂದ ಸುಂದರವಾದ ಪುಗಾರ್ನಗರ ಎಂಬ ಕಾವೇರಿ ಪೂಂಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಬಾಳಿದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಾದ ಸತ್ಯಶೀಲಕಾಯಕಗಳನ್ನೇ ಮಾಡುವ ಇಯರ್ಪಗೈ ನಾಯನಾರರು ಮಾಡಿದ ತಿರುತ್ತೊಂಡನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗುವೆನು.

3. ಇಯರ್ ಪಗೈ ನಾಯನಾರ

394. ಪುಗಾರ್ ಎಂಬ ಕಾವೇರಿ ಪೂಂಪಟ್ಟಣವು ನಿಡಿದಾದ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯುಳ್ಳ ಅನಪಾಯ ಚೋಳಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಆತನ ಕುಲದ ಅನೇಕ ಕೀರ್ತಿ ವಂತರಾದ ಚೋಳ ಅರಸರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಮಹತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನಗರ. ಈ ಚೋಳ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವ ಪನಿತ್ರವಾದ ತೀರ್ಥಜಲವುಳ್ಳ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯು ಇಲ್ಲಿನ ಗದ್ದೆಗಳ ಬೆಳೆಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾ ಪೂರ್ವದ ಕಡಲ ಕಡೆಗೆ ಹರಿದು ಅಲ್ಲಿ ಸಂಗಮವಾಗಿ ಆ ಕಡಲನ್ನೂ ಪರಿಶುದ್ಧವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ.

3. ಇಯಱ್ ಪಕೈ ನಾಯನಾರ್ ಪುರಾಣಮ್

394. జేనాని వేణా కుట్మి నిటిన బాయనా జిరుక్కు లమ్పు కటాపే రుక్కియ జీఱప్పినా మనాను తేంల్ప్రకటా మరుతనింరా నాట్టు వేయల్వ ళన్తర నియలాపిని లళిత్తు ప్పూనాని ననానతి మిక్కనింరా బాయాన్తు పుణరి తనాన్బియువూ పునితమా క్కువకుంఠా ననాని టుప్పురు స్త్విరాత్తమునా నుట్టియ నలఇాస్త్రి ఆన్తతు వళమ్పు కాంరా నేకరమా.

^{393.} ಅಯಲಱಿ ಯಾತ ನಣ್ಣ ನುಣ್ಣಲಾ ರಾಣೈ ಯುಯ್ತತ್ತ ಮಯನಿಲ್ ಚೀರ್ ತ್ತೊಣ್ಟ ನಾರೈ ಯಾನಱಿ ನಕೈಯಾಲ್ ವಾರ್ಚಿತ್ತಿ, ಪ್ಪುಯಲ್ವಳರ್ ಮಾಟ ನೀಟುಮ್ ಪೂಮ್ಪುಕಾರ್ ನಣಿಕರ್ ಪೊಯ್ಯಿಲ್ ಚೆಯಲಿಯಱ್ ಪಕೈಯಾರ್ ಚೆಯ್ತ ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟು ಚೆಪ್ಪ ಲುಜ್ಞೀನ್.

ಪೆರಿಯು ಪುರಾಣಂ

138

395. ಇಂತಹ ಬೆಳೆಯ ಸಂಪತ್ತಿರುವ ಹೋಳನಾಡಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಬಾಳುವವರಾದ ಮೊದಲ ನೈಶ್ಯಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು ಇಯರ್ ಪಗೈಯಾರ್ (ಲೋಕಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದವರು) ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನು. ಇವನು ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಹೊಂದಿದ ಸಕಲ ವಿಧದ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದವನು. ಕಿಸುಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಡೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭೃತ್ಯಭಾವವನ್ನು ಆಚರಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾದವನು. ವೇದಗಳೆಂಬ ನೂಪುರಗಳು ಶಬ್ದಿಸುವ ಅಡಿ ಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವನ ಭಕ್ತರು ಯಾರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಇಚ್ಛಿಸಿದುದು ಯಾವುದೇ ಆಗಿದ್ದರೂ 'ಇಲ್ಲ' ಎನ್ನದೆ ಕಡಲು ಸುತ್ತುವರಿದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿತವಾಗುವಂತೆ ಮೊದಲೇ ಕೊಡುವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಸಿ ನಿಂತವನು.

396. ಗಂಗೆಯನ್ನು ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಈಶ್ವರನ ಸೇವಾಪರತೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದ ಭಸ್ಮಲೇಪಿತ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಭಕ್ತನು ಮನದಲ್ಲಿಣಿಸಿದೆಲ್ಲವು ಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ತಾನು ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಶಿವಭಕ್ತರ ಸೇವೆಯ ಫಲವೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

395. ಅಕ್ಕು ಲಪ್ಪತಿ ಕ್ಯುಟಿಮುತಲ್ ವಣಿಕರ್,
ಅಳವಿಲ್ ಚೆಲ್ವತ್ತು ವಳಮೈಯಿ ನಮೈನ್ತಾರ್,
ಚೆಕ್ಕರ್ ವೆಣ್ಪಿ ಆೈ ಚೈ ಟೈಯವ ರಟಮೈ
ತ್ತಿ ಆತ್ತಿನ್ ವಿುಕ್ಕವರ್, ಮಟ್ಟಿ ಚೈಲ ಮೃಟಿಯಾರ್
ವಿುಕ್ಕ ಚೀರಟ ಯಾರ್ ಕಳ್ ಯಾ ರೆನಿನುಮ್
ವೇಣ್ಬುಮ್ ಯಾವೈಯು ವಿುಲ್ಲೈಯೆನ್ ನಾತೇ
ಇಕ ಟಆ್ಪಟ ನಿಕಲ್ ಮುನ್ ಕೊಟುಕ್ಕು
ವಿುಯಲ್ಪಿ ನಿನ್ಅವರ್; ಉಲಕಿಯ ಆ್ ಪಕೈ ಯಾರ್.

396. ಆಱು ಚೂಟಿಯ ವೈಯರ್ವೆ ಯ್ಯಟಿನೈ ಯಳವಿ ಲಾತತೋ ರುಳನಿಱೈ ಯರುಳಾ ನೀಟು ಚೇರ್ತಿರು ಮೇನಿಯರ್ ಮನತ್ತು ನಿನೈತ್ತ ಯಾವೈಯುಮ್ ವಿನೈಪ್ಪಟ ಮುಟಿತ್ತು ಮಾಱಿ ಲಾತನನ್ ನೆಱಿಯಿನಿಲ್ ವಿಳಜ್ಭು ಮನೈಯ ಅಮ್ಪುರಿ ಮಕಿಟ್ ಚ್ಚಿಯಿನ್ ವನ್ತ ಪೇಱಿ ಲಾಮವ ರೇವಿನ ಚೆಯ್ಯುಮ್ ಪೆರುಮೈ ಯೇಯನ ಪ್ರೇಣಿವಾಟ್ ನಾಳಲ್, 397. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಶಿವಜ್ಞಾನದಿಂದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ, ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಸ್ತುವೂ ಆದ, ಎಲ್ಲರೂ ಕಾಣುವಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಚಿತ್ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಾಟ್ಯ ವಾಡುವ, ಈಶ್ವರನು, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ವಿಭೂತಿಯು ತನ್ನ ಹೊನ್ನಿನಂತಹ ಶರೀರ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ಅದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಧೂರ್ತವೇಷವೂ ಆ ಶರೀರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವಾಗಿ ತೋರಲು, ವೇದವಿದನಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದನು. ತಾನು ಈ ರೀತಿ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಬಂದು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ತನ್ನ ನಾಯಕಿಯಾದ ಉಮಾದೇವಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತಿತ್ತೋ ತಿಳಿಯುದಂತಿತ್ತೋ ಎಂಬು ದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಯೆವು. ಈ ರೀತಿ ವೇದಿಯನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಲೋಕದವರು ಕಾಣುವಂತೆ ತನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ ಇಯರ್ಪಪಗೈಯಾರನು ಬೇಡಿದಾವುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲವೆನ್ನದೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದನು.

398. ಹೀಗೆ ಬಂದು ಕಾವೇರಿ ಪೂಂಪಟ್ಟಣದ ವೈಶ್ಯರ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲುಳ್ಳ ಇಯರ್ಪಗೈಯಾರನ ವುನೆಯನ್ನು ಆ ವೇದಿಯ ವೇಷದ ಈಶ್ವರನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು, ಆ ಭಕ್ತನು, 'ನಮ್ಮ ತಂದೆಯೂ ಈಶ್ವರನೂ ಆದ ಭಕ್ತರೇ ಬಂದಿರುವರು' ಎಂದುಕೊಂಡು, ಯಾವಾಗಲೂ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ನಿಂತ ಪ್ರೀತಿಯುಕ್ತವಾದ ಆದರದಿಂದೆದ್ದು, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದಿರ್ಗೊಂಡು ನಮಿಸಿ, ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ವಿಶೇಷವಾದ ಅರ್ಚನೆ ಸೇವೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ, 'ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಬರುವಂತಾದುದು, ನನ್ನ ಹಿಂದಿನವರೂ ಸೇವಕನಾದ ನಾನೂ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲ' ಎಂದು ಉಪಚಾರ ಹೇಳಿ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿಂತನು.

397. ಆಯು ನುಣ್ಪೊರು ಳಾಕಿಯುಮ್ ವೆಳಿಯೇ ಯಮ್ಪ ಲತ್ತುನಿನ್ ಜಾಟುವಾ ರುಮ್ಪರ್ ನಾಯ ಕಿಕ್ಕುಮಹ್ ತಱಿಯವೋ? ಪಿರಿಯಾ ನಣ್ಕೈ ತಾನಱಿಯಾಮೈಯೋ? ವಱಿಯೋನ್ ತೂಯ ನೀಱುಪೊನ್ ಮೇನಿಯಿಲ್ ವಿಳಜ್ಭ ತ್ತೂರ್ತತ್ತ ವೇಟಮು ನ್ತೋನ್ಅವೇ ತಿಯರಾಯ್ ಮಾಯ ವಣ್ಣ ಮೇ ಕೊಣ್ಟುತ ನ್ತೊಣ್ಟರ್ ಮಱಾತ ವಣ್ಣ ಮು ಜ್ಕಾಟ್ಟುವಾನ್ ವನ್ತಾರ್.

398. ವನ್ತು ತಣ್ಪುಕಾರ್ ವಣಿಕರ್ತ ವ್ಯುಅುಕಿನ್
ವುರುಜ್ಕಿ ಯಅ್ಪಕೈ ಯಾರ್ಮವು ಪುಕುತ
'ವೆನ್ತೈ ಹುಮ್ಪಿರಾ ನಟಿಯವ ರಣೈನ್ತಾ'
ರೆನ್ ಅು ನಿನ್ ಅತೋ ರಿನಾಪವಾ ತರವಾಅ್
ಚಿನ್ತೈ ಯನ್ ಪೊಟು ಚೆನ್ ಜಿತಿರ್ ವಣಜ್ಕಿ
ಚ್ಚಿ ಆಪ್ಪಿನ್ ವಿುಕ್ಕವರ್ ಚನೈಕಣ್ ಮುನ್ ಚೆಯ್ತು
'ಮುನ್ತೈ ಹುಮ್ಪೆರು ನ್ತವತ್ತಿನಾ ಲೆನ್ ಕೋ
ಮುನಿವ ರಿಜ್ಕಿ ಅುನ್ತರುಳಿಯ' ತೆನ್ ಅಾರ್.

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

140

399. ಆಗ ಆ ಧೂರ್ತವೇಷದ ವೇದಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, 'ಕರ್ಣಿಕಾರ ಹೊವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಡೆಯಿರುವ ಶಿವನ ಭಕ್ತರು ಆಶಿಸಿ ಕೇಳಿದುದಾವುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳದೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೊಡುವ ನಿನ್ನ ಋಜುಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಒಂದು ವಸ್ತುವನ್ನಿ ಚ್ಛಿಸಿ ಇಂದು ನಿನ್ನೆ ಡೆಗೆ ಬಂದಿರುವೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಒಡಂಬಡುವಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

400. ವೇದಿಯನ ಮಾತನ್ನು ಇಯರ್ ಸಗೈಯಾರನು ಕೇಳಿ, 'ನೀವು ಇಚ್ಛಿ ಸಿದುದು ಯಾವ ವಸ್ತುವೇ ಆದರೂ, ಆ ವಸ್ತುವು ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದುದೇ ಆದರೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ಶಿವಭಕ್ತರ ಸ್ವಂತವಸ್ತುವಿನಂತೆಯೇ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ನೀವು ಬಯಸಿದ ವಸ್ತುವಿಂತಹುದೆಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವರಾಗಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ವೇದಿಯನು, 'ಅನ್ಯೋನ್ಯದಾಂಪತ್ಯದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯ ಲಿಚ್ಛಿಸಿಯೇ ನಾನಿಲ್ಲಿ ಬಂದುದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹೀಗೆ ಆ ಧೂರ್ತವೇದಿಯನು ನೇರವಾಗಿ ಇದಿರಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಹೇಳಿದಾಗಲೂ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಭಕ್ತನಾದ ನಾಯನಾರನು ಅಮಿತವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ ವೇದಿಯನನ್ನು ನಮಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಹೀಗೆಂದನು:

399. ಎನ್ಱು ಕೂಱಿಯ ನಿಯಟ್ಪಕೈ ಯಾರ್ಮನ್
ನೆಯ್ತಿ ನಿನ್ಅವ ಕ್ರೈತವ ಮಟ್ಟಿಯೋರ್
'ಕೊನ್ಱಿತಿ ವಾರ್ಚಟಿತಿ ಯಾರಟ ಯಾರ್ ಕಳ್
ಕುಱಿತ್ತು ವೇಣ್ಟಿನ ಕುಣಮನ ಕ್ಯೊಣ್ಟೇ
ಯೊನ್ಱು ನೀರೆತಿರ್ ಮಱಾತುವ ನ್ಹಳಿಕ್ಕು
ಮುಣ್ಮೈ ಕೇಟ್ಟುನುಮ್ ಪಾಲೊನ್ ಮ ವೇಣ್ಟೆ
ಇನ್ ಬ ನಾನಿಷ್ಕು ವನ್ತನ ನತನು
ಕ್ಕಿಚೈಯ ಲಾಮೆನಿ ಲಿಯಮ್ಪಲಾ' ಮೆನ್ ಱಾರ್.

400. ಎನ್ನ ವವ್ವುರೈ ಕೇಟ್ಟಿಯರ್ ಪಕೈಯಾರ್
'ಯಾತು ಮೊನ್ ಅುಮೆನ್ ಪಕ್ಕಲು ಣ್ಟಾಕಿ
ಲನ್ನ ತೆಮ್ಮಿರಾ ನಟಯವ ರುಟಮೈ;
ಯೈಯ ಮಿಲ್ಲೈ; ನೀ ರರುಳ್ ಚೆಯು' ಮೆನ್,ನ,
'ಮನ್ನು ಕಾತಲುನ್ ಮನೈವಿಯೈ ವೇಣ್ಟಿ
ವನ್ತ ತಿಜ್"ಕಿನ ವಜ್ಯಣ ರೆತಿರೇ
ಚೊನ್ನ ಪೋತಿಲು ಮುನ್ ನೈಯಿನ್ ಮಕಿಲ್ ನ್ತು
ತೂಯ ತೊಣ್ಟನಾರ್ ತೊಳುತುರೈ ಚೆಯ್ವಾರ್.

401. 'ನನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನೊದಲೇ ಇರುವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸಿದುದು ನಮ್ಮಾಶ್ವರನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಅನುಗ್ರಹ!' ಹೀಗೆಂದು ನಾಯನಾರನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿ, ತನ್ನ ಮನೆವಾರ್ತೆಗೆ ಅರ್ಹಳಾಗಿಯೂ, ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಮೆ ಯುಳ್ಳವಳಾಗಿಯೂ, ದಾಂಪತ್ಯಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವಳಾಗಿಯೂ ಇರುವ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, 'ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ವಿವಾಹವಾದ ನನ್ನ ಕುಲಪತ್ನಿಯೆ! ಇಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ತಪಸಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಮಧುತುಂಬಿದ ಹೊಸ ಮಲರುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕೂದಲುಳ್ಳ ಪತ್ನಿಯು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮನಸ್ಸು ಕಲಕಿ ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಾಗಿ ಹೀಗೆಂದಳು:

402. 'ನೀವು ಇಂದಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಆಜ್ಞೆಯು ಇದೇ ಆಗಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ಪ್ರಾಣನಾಥರಾದ ನೀವು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಯಾವುದೊಂದನ್ನೂ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವು ದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ನನಗೆ ಉಂಟೀನು?' ಇಂತು ನುಡಿದು ನಿರುಪಮ ನಾದ ಹಿರಿಯನಾದ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ನಮಿಸಲು, ನಾಯನಾರನೂ ಆಕೆಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ನಮಿಸಿ, ಆಕೆಯನ್ನು ತಪಸಿಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಅವರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ವಂದಿಸಿ ತನಗೇನೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದೆವನಂತೆ ಪರವಶತೆಯಿಂದ ನಿಂತನು.

401. 'ಇತುನೆ ನಕ್ಕುಮುನ್ ಪುಳ್ಳತೇ ನೇಣಿ ಯೆಮ್ಮಿ ರಾನ್ ಚೆಯ್ತ ಸೇಟಿನ' ಕೈನ್ ನಾ ಕ್ಯತುಮೆ ನಚ್ಚೆನ್ ಅು ತಮ್ಮನೈ ವಾಲ್ ಕ್ರೈ ಕ್ಯ ಆ್ಫ್ರಿನ್ ಮೇಮ್ಪಟು ಕಾತಲಿ ಯಾರೈ 'ವಿತಿಮ ಣಕ್ಕುಲ ಮಟನ್ತೈ!ಯಿನ್ ಅುನೈಯಿಮ್ ಮೆಯ್ ತ್ತ ವರ್ ಕ್ಕುನಾನ್ ಕೊಟುತ್ತನ' ನೆನ್ನ, ಮತಮ ಲರ್ ಕ್ಯುಟನ್ ಮನೈವಿಯಾರ್ ಕಲಙ್ಕಿ, ಮನನ್ತೆ ಳಿನ್ತಪಿನ್ ಮಹ್ಜಿತು ಮೊಲಿವಾರ್.

402. 'ಇನ್ ಅು ನೀರೆನ್ ನೈ ಯರುಳ್ ಚೆಯ್ತು ತಿತುವೇ ಲೆನ್ ನು ಯಿರ್ ಕ್ಕೊರು ನಾತರ್ ನೀ ರುರೈತ್ತ ತೊನ್ ಆೈ ನಾನ್ ಚೆಯು ಮತನೈ ಯಲ್ಲಾ ಲುರಿಮೈ ವೇ ಅುಳ ತೋವೆನೆ' ಕೈನ್ ಅು ತನ್ ಆ ನಿಪ್ಪಿರು ಜ್ಯಾಣವರೈ ವಣಜ್ಯ, ತ್ತಾ ಆಸ್ ನ್ತು ತೊಣ್ಟ ನಾರ್ ತಾಮೆತಿರ್ ವಣಜ್ಯ, ಚ್ಚೆ ನ್ ಅು ಮಾತವನ್ ಚೇವೆಟ ಪಡೆನ್ತು ತಿಕೈತ್ತು ನಿನ್ ಅನಳ್ ತಿರುವಿನುಮ್ ಪೆರಿಯಾಳ್.

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

403. ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಕೊಟ್ಟ ಮಹಾ ತಪಸ್ವಿಯಾದ ನಾಯ ನಾರನು ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮನಸ್ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ, ಆ ವೇದಿಯನೊಡನೆ, 'ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸೇವೆ ಯಾವುದು?' ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾ ಪಿಸಲು, ಆ ವೇದಿಯ ವೇಷದ ಪರಮೇಶ್ವರನು, ಈ ಹೆಣ್ಣ ನ್ನು ನಾನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಇವಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೀತಿ ಇರುವ ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಂದಲೂ, ಊರವರಿಂದಲೂ ನನಗೆ ತಡೆಯಾಗದಂತೆ ಊರನ್ನು ಕಳೆದು ಹೋಗುವವರೆಗೆ ನೀನು ಸಹಾಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

404. ಆ ವೇದಿಯನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು, 'ಇವರು ಹೇಳುವುದ ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದು ನಾನೇ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕಾರ್ಯವಿದು. ಸೇವಕನಾದ ನನ್ನೊಡನೆ ಈ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಹೇಳುವವರೆಗೂ ನಾನು ತಡೆದು ನಿಂದುದು ನನ್ನ ತಪ್ಪು' ಎಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆದವನಾಗಿ, ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಹೊನ್ನಿನ ದಿವ್ಯ ಪೀತಾಂಬರದಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಸುಂದರ ವಾದ ನಡುವಿನ ಬಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಕೊಂಡು,

^{403.} ಮಾತು ತರ್ನನೈಮುನ್ ಕೊಟುತ್ತಮಾ ತವರ್ತಾ ಮನಮ ಕಿರ್ಚಾನ್ತುಪೇ ರುವಕೈಯಿನ್ ಮಲರ್ನ್ತೇ, 'ಯಾತು ನಾನಿನಿ ಚ್ಚೆಯ್ಪಣೆ ?' ಯೆನ್ಆತೀ ಯಿಟ್ಬಿ ಇಸ್ಟಿ ನಿನ್ಅವರ್ ತಮ್ಮೆತಿರ್ ನೋಕ್ಕಿ ಚ್ಚಾತಿ ವೇತಿಯ ರಾಕಿಯ ತಲೈವರ್ 'ತೈಯ ಅನ್ ನೈಯಾನ್ ಅನಿಕ್ಕೊಟು ಪೋಕ ಕ್ಕಾತನ್ ಮೇವಿಯ ಚುಹಿಮುಮ್ ಪತಿಯು ಜ್ಯಟಕ್ಕೆ ನೀತುಣೈ ಪೋತುಕ!' ವೆನ್ಅತಾರ್.

^{404.} ಎನ್ಆವ ರರುಳ ಚ್ಚೆಯ್ಯ 'ಯಾನೇಮುನ್ ಚೆಯ್ಯು ಜ್ಞೀವ ಲೊನ್ಱಿತು ತನ್ನೈ ಯೆನ್ನೈ ಯುಟೈಯವ ರರುಳ ಚ್ಚೆಯ್ಯ ನಿನ್ಆತು ಪಿಟೈಯಾ' ಮೆನ್ ಅು ನಿನೈನ್ತುವೇ ಱಿಟತ್ತು ಪ್ಪುಕ್ಕು ಪ್ರೊನ್ ಱಿಕ ಅಲುವೈ ಚಾತ್ತಿ ಪ್ರೂಪ್ಕಚ್ಚು ಪ್ಪೊಲಿಯ ವೀಕ್ಕಿ,

405. ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಗುರಾಣಿಯನ್ನೂ ಧರಿಸಿದವನಾಗಿ, ತಿರುಗಿ ಇದಿರಾಗಿ ಬಂದು ನವಿಸಿ, ವೀರವು ಮಿಕ್ಕಲು ಗಂಡುಸಿಂಹದಂತಿರತಕ್ಕ ನಾಯನಾರನು, ತನ್ನನ್ನು ತಡೆದು ಇದಿರಿಸಿ ಬಂದವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹೋರಾಡಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸಲು ತಯಾರಾದವನಾಗಿ, ತಪಸಿಗಳನ್ನೂ ಅಮ್ಮನವರನ್ನೂ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಹೇಳಿ ತಾನು ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದನು.

406. ಅಮ್ಮ ನವರ ಸಂಬಂಧಿಗಳೂ, ತ್ಯಾಗಿಗಳಾದ ನಾಯನಾರನ ನಂಟ ರಿಷ್ಟರೂ, 'ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾರು ತಾನೇ ಇದುವರೆಗೆ ಮಾಡಿದವರು? ಬೇರೊಬ್ಬರು ಮಾಡದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಇಯರ್ಪನೆಗೆಯಾರನು ಮರುಳು ಹೊಂದಿದವನಾದನೇ? ಅದು ಕಾರಣವಾಗಿ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಬ್ಬನು ಹೋಗಿಬಿಡಲಾದೀತೇ?' ಎಂದು ನೆನೆದು, ಈ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ನಿಂದೆಯಿಂದ ನಾಯನಾರನನ್ನು ಪಾರುಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

407. ಅವರು ಶಕ್ತಿ, ಆಯುಥ, ಬಿಲ್ಲು, ಬಾಣ, ಬಾಳು, ಸುರಿಗೆ – ಎಂಬಿವು ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಮಿಕ್ಕಿ ಏಳುವ ಗಾಳಿಯಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ತಾವಲಿರುವ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ಹೊರಗೆ ಸೇರಿ ಬಹುವಾದ ಕೋಲಾಹೆಲದೊಡನೆ ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರವೇ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದುದೋ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಇದಿರು ಬಂದರು.

- 405. ವಾಳೊಟು ಪಲಕೈ ಯೇನ್ತಿ ವನ್ತೆತಿರ್ ವಣಙ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕ ಆಳರಿ ಯೇಱು ಪೋಲ್ವಾ ರವರೈಮುನ್ ಪೋಕ್ಕಿ ಪ್ಪಿನ್ನ ತೋಳಿಣೈ ತುಣೈಯೇ ಯಾಕ ಪ್ಪೋಯಿನಾರ್ ತುನ್ನಾನಿ ನಾರೈ ನೀಳಿಟೈ ಪ್ಪಟಮುನ್ ಕೂಟಿ ನಿಲತ್ತಿಟೈ ನೀೞ್ತ್ತ ನೇರ್ವಾರ್.
- 406. ಮನೈವಿಯಾರ್ ಚುಜ್ಜಿ ತ್ತಾರುಮ್ ವಳ್ಳಲಾರ್ ಚುಜ್ಜಿತ್ತಾರುಮ್
 'ಇನೈಯತೊನ್ ಱಿಯಾರೇ ಚೆಯ್ತಾ ? ರಿಯುಟ್ಪಕೈ ಪಿತ್ತ ನಾನಾಱ್
 ಪುನೈಯಿಟೈ ತನ್ನೈ ಕ್ಕೊಣ್ಣು ಪೋವತಾ ಮೊರುವ ?' ನೆನ್ ಅು
 ತುನೈಪೆರುಮ್ ಪಟಿಯೈ ವಿಸಾಟ್ಸಾನ್ ಅೊಟರ್ವತಱ್ ಕೆಲುನ್ತು
 ಚೂಚ್ ವಾರ್,
- 407. ವೇಲೊಟು ವಿಲ್ಲುವರ್ ವಾಳು ಇಬ್ಬರಿಕೈಯು ವೆುಟುತ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಕಾಲೆನ ವಿಚೈಯಿಟ್ ಚೆನ್ಈು ಕಟನಕರ್ ಪ್ಪುಅತ್ತು ಪ್ಪೋಕಿ ಪ್ಪಾಲಿರು ಮರುಜ್ಕು ಮಿಾಣ್ಟಿ ಪ್ಪರನ್ತ್ರವರ್ ಪ್ಪಾವಮ್ ಪೊಜ್ಕ ಮೂಲ್ ಕಟಲ್ ಕಿಳರ್ನ್ತ್ತ ತೆನ್ನ ವನ್ತ್ತಿತಿರ್ ವಳೈತ್ತು ಕ್ಕೊಣ್ಬಾರ್.

ವೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

408. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವಲಾಗಿ ನಾಯನಾರನು ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತಿರಲು, ಮಾರ್ಗ ಸಹಾಯಕರಾಗಿರುವ ವೇದಿಯರು, ಬಹು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅಮ್ಮನವರೊಡನೆ ಹೋಗುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, 'ಗುಣಕೆಟ್ಟವನೆ! ನೀನು ಹೋಗದಿರು! ನಮ್ಮ ಕುಲಧ್ವಜದಂತಿರುವ ಅಮ್ಮನವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನಿಂದಾಗಿ ನಮಗೆ ಬಂದ ನಿಂದೆಯು ಹೋಗುವಂತೆ ನೀನು ಹೋಗುವವನಾಗು' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವರು ಸುತ್ತುವರಿದರು.

409. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಬರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆ ವೇದಮುನಿಗಳು ಭಯಪಟ್ಟವ ರಂತೆ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಮ್ಮೆಯಾರನ್ನು ನೋಡಲು, ಅವಳು, 'ನಾಯಕರೇ, ಭಯ ಪಡಬೇಡಿರಿ. ಅವರನ್ನು ಇದುರ್ಪಗೈ ಗೆಲ್ಲುವನು,' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಇದನ್ನು ಶಬ್ದಿಸುವ ವೀರಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟದ ಹಿರಿಮೆಯವನಾದ ನಾಯನಾರನು ಕೇಳಿ, 'ದಾಸನಾದ ನಾನು ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನಿಮಗೆ ವಿಘ್ನಮಾಡದಂತೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸಿ ಬಿಡುವೆನು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೆದರಬೇಡಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡೇ,

410. ಪರಾಕ್ರಮಯುತವಾದ ಗಂಡುಸಿಂಹದಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಕೋಪಾಗ್ನಿಯ ಕಿಡಿಗಳು ಹಾರುತ್ತಿರಲು, ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ತನ್ನ ನಂಟರಿಷ್ಟ ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನೀವೊಬ್ಬರೂ ನನ್ನಿದಿರು ನಿಲ್ಲದಂತೆ ಓಡಿಹೋಗಿರಿ. ಪ್ರಾಣವನ್ನು ೪ಸಿಕೊಳ್ಳರಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಜ್ವಲಿಸುವ ನನ್ನ ಖಡ್ಗದಿಂದ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕಡಿಯಲ್ಪ ಡುವಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತನು.

^{408.} ವಟೀವಿಟು ನ್ರುಣೈಪಿನ್ ಪೋತ ವಟೀತ್ತುಣೈ ಯಾಕಿ ಯುಳ್ಳಾರ್ ಕಟೀಸೆರು ಜ್ಯಾತಲ್ ಕಾಟ್ಟ ಕ್ಕಾರಿಕೈ ಯುಟನ್ಪೋಮ್ ಪೋತಿ 'ಲಟೀತಕನ್! ಪೋಕೇ; ಲೀಣ್ಟ ವರುಜ್ಕುಲ ಕ್ಕೊಟಿಯೈ ವಿಟ್ಟ ಪ್ರಚಿನಿಟ ನೀಪೋ' ವೆನ್ಜು ಪಕರ್ನ್ತಿತಿರ್ ನಿರನ್ತು ವನ್ತಾರ್.

^{409.} ಮಱೈಮುನಿ ಯಞ್ಚಿ ನಾನ್ಪೋನ್ ಮಾತಿನೈ ಪ್ರಾರ್ಕ್ಕ ಮಾತುಮ್ 'ಇಱೈವನೇ! ಯಞ್ಚ ವೇಣ್ಟಾ; ವಿಯಱ್ಪಕೈ ವೆಲ್ಲು' ಮೆನ್ನ; ಮುತ್ತುಕೆ ಅಣ್ಣ ಲ್ ಕೇಳಾ 'ವಟಿಯನೇ ನವರೈ ಯೆಲ್ಲಾ ನ್ರಹತ್ಯಿಯೆಟೈ ಪ್ರಟುತ್ತು ಕಿನ್ಆಕೀನ್; ಅಅರ್ನ್ತರುಳ್ ಚೆಯ್ಯೇ' ಲೆನ್ಆು,

^{410.} ಪೆರುವಿಱ ಲಾಳಿ ಯೆನ್ ನ ಸ್ಪಿಅಣ್ಕಿರಿ ಚಿತಅ ನೋಕ್ಕಿ ಪ್ಪರಿಪವ ಪ್ಪಟ್ಟು ವನ್ತ ಪಟರ್ಪಿರು ಇಬ್ಬಱ್ಞ ತ್ತಾರೈ ಯೊರುವರು ಮೆತಿರ್ನಿ ಲ್ಲಾಮೇ ಯೋಟರ್ಬ್ಪೊಯ್ ಸ್ಪಿಟೈಯು; ಮನ್ಆೀ ಲೆರಿಚುಟರ್ ವಾಳಿಱ್ ಕೂಱತಾಯ್ ತ್ತುಟಿಕಿನ್ಱೀ' ರೆನ್ಆು ನೇರ್ನ್ತಾರ್.

- 4II. ನಾಯನಾರನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಲು, ಸಂಬಂಧಿ ಗಳು, 'ಎಲಾ! ನೀನು ಎಂತಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವೆ? ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯದಿಂದಾಗಿ ಬರುವ ನಿಂದೆಯನ್ನೂ ಇತರರ ಅಪಹಾಸ್ಯವನ್ನೂ ಕಂಡು ನೀನು ನಾಚಿಕೆಪಡುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ವೇದಿಯನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೋ ನೀನು ನಿನ್ನ ಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಬಣ್ಣಿಸುವುದು! ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೃತರಾದರೂ ನಾವು ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿ ಸಾಯುವುದಲ್ಲದೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ವೇದಿಯನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಬಿಡಲಾರೆವು' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.
- 412. ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ, ನಾಯನಾರನು ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನಿಮ್ಮ ಶರೀರಗಳನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ, ಆ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಿಸುಟು, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಆವೇಲೆ ಈ ತಪಸಿಗಳನ್ನು ಹೋಗಬಿಡುವೆನು' ಎಂದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದನು.
- 413. ಹೋರಾಟವು ನೇರ್ಪಟ್ಟು ನಾಯನಾರನು ಇದಿರಿಸಿದಾಗ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಅವನ ಮುಂದೆ ಹೋಗದೆ, ವೃಷಭವಾಹನದ ಮೇಲೇರಿ ಹೋಗುವಂತಹ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ವೇದಿಯರ ವೇಷದಿಂದ ಅಮ್ಮೆಯರೊಡನೆ ನಡೆದುಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಮಿತಿಮಿಾರಿದ ಕೋಸ ದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಇದಿರಿಸಿ ತಡೆದರು.
- 411. 'ಏಟ! ನೀ ಯೆನ್ಚೆಯ್ ತಾಯಾಲ್? ಇತ್ತಿಱ ಮಿಯಮ್ಮು ಕಿನ್ಱಾಯ್; ನಾಟುು ಪಟಿಯು ಮೊನ್ನಾರ್ ನಕೈಯೈಯು ನಾಣಾ; ಯಿನ್ ಅು ಪಾಟಲ ಮುರೈಪ್ಪ ತುನ್ ಅನ್ ಮನೈವಿಯೈ ಪ್ಪನವಱ್ ಕೀನ್ತೋ? ಕೂಟವೇ ಮಟವ ತನ್ಈ ಕ್ಕೊಟುಕ್ಕಯಾ ಮೆಟ್ಟೋ' ಮೆನ್ ಅತಾರ್.
- 412. ಮಹ್ಞವರ್ ಚೊನ್ ನ ಮಾಹ್ಜ ಜ್ರೀಟ್ಬಲು ಮನತ್ತಿನ್ ವನ್ತ್ಯ ಚೆಹ್ಜಮುನ್ ಪೊಜ್ಕ 'ವುಜ್ಕ ಳುಟ್ಹಹುಣಿ ಯೆಜ್ಕು ಆ್ಚೌನ್ತ್ತಿ ಮುಹ್ಜಿನುಮ್ ಮುಯಿರೈ ಯೆಲ್ಲಾಮ್ ಮುತಲ್ವಿಚುಮ್ ಪೇಹ್ಜೀ ಕ್ಕೊಣ್ಟು ನ್ಹ್ಜವರ್ ತಮ್ಮೈ ಫ್ರೋಕ ವಿಟುವ' ನೆನ್ ಆತಿಲುನ್ತಾರ್ ನಲ್ಲೋರ್.
- 413. ನೇರ್ನ_ವ ರೆತಿರ್ನ_ ಫೋತು ನಿಜೈನ_ವ ಚ್ಚುಜ್ಞ ತ್ತಾರುಞ್ ಚಾರ್ನ_ವರ್ ಮುನ್ಫು ಜಿಲ್ಲಾರ್ ತೈಯಲೈ ಕೊಣ್ಟು ಪೆಜ್ಜ ಮೂರ್ನ_ವರ್ ಪಟಮೇಱ್ ಚೆಲ್ಲ ವುಜ್ಞಿತಿ ರುಟನ್ ಜು ಪೊಜ್ಕಿ ಯಾರ್ನ_ವೆ ಞ್ಡಿನತ್ತಾನ್ ಮೇಱ್ಚೆನ್ ಆಟರ್ನ್_ತಿರ್ ತಟುತ್ತಾ ರನ್ಆೇ. 19

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

146

- 414. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಯರ್ಪಗೈಯಾರನು ತುಂಬಾ ಕೋಪಿಸಿ ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನೇ ಸಹಾಯವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಡಬಲವಾಗಿ ಸಾರಿಗೆ (ಗತಿಭಂಗಿ) ಚಾರಿ ಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದು, ಇದಿರಿಸಿದವರ ತೋಳು, ಕಾಲು, ತಲೆಗಳನ್ನು ಶರೀರದಿಂದ ತುಂಡರಿಸಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿ ಕೊಲೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಗಂಡುಹುಲಿಯಂತೆ ವಿಜೃಂಭಿಸಿ ವಿಜಯಿಯಾಗಿ ನಿಂತನು.
- 415. ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಹೆಲವರು ಬಂದು ಸೇರಿ ಇದಿರಿಸುವವ ರಾಗಿಯೂ, ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ತಾವು ಬಯಸಿದ ದೆಸೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇದಿರಿಸುವವ ರಾಗಿಯೂ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಮಾಡುವ ಆಯಾ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿಶಯಿಸಿದ ಪರಾಕ್ರಮ ವುಳ್ಳ ನಾಯನಾರನು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಆಯಾ ಕೂಟದವರನ್ನು ಇದಿರಿಸಿ, ಅವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಣತಕ್ಕ ವೇಗದಿಂದ ಚಾರಿಯಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಯ್ದು ಅವರೊಡನೆ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಕಲೆತು ಇದಿರಲ್ಲಿಯೇ ಆಯಾ ಕೂಟದವರನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ತುಂಡು ತುಂಡುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸಿದನು.
 - 416. ಆ ಯುದ್ಧರೆಂಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ, ಇದಿರಿಸಿದ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಕರುಳುಗಳು ಸುರಿದು ಕೆಳಬಿದ್ದುವು ದೇಹಗಳು ತುಂಡಾಗಿ ಒಡೆದುವು. ತಲೆಗಳು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಉರುಳಿದುವು. ಕಣ್ಣು ಗಳು ಸೇದುಹೋದುವು. ಹೆದ್ದುಗಳು ಕೂಡಿದುವು. ಕಿವ ಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಪಾದಗಳನ್ನೇ ಮನದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ವೀರನಾದ ನಾಯನಾರನನ್ನು ಇದಿರಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಅಳಿದುಹೋದರು.
 - 414. ಚೆನ್ಅವರ್ ತಟುತ್ತ ಫೋತಿ ಲಿಯಅ್ಪಕೈ ಯಾರ್ಮನ್ ಚೀಅಿ ವರ್ನ್ಅುಣೈ ವಾಳೇ ಯಾಗ ಚ್ಚಾರಿಕೈ ಮಾಱಿ ವನ್ತು ತುನ್ಱಿನರ್ ತೋಳು ನ್ತಾಳು ನ್ತ್ರಲೈಕಳು ನ್ತುಣಿತ್ತು ವೀಟ್ ತ್ತು ವೆನ್ಆಟು ಪುಲಿಯೇ ಱಿನ್ ನ ವಮರ್ವಿಳೈ ಯಾಟ್ಟಿನ್ ಮಕ್ಕಾರ್.
 - 415. ಮೂಣ್ಟುಮುನ್ ಪಲರಾಯ್ ನನ್ತಾರ್ ತನಿವನ್ತು ಮುಟ್ಟಿ ನಾರ್ಕಳ್ ವೇಣ್ಟೆಯ ತಿಚೈಕ ಟೋಜುಮ್ ವೇಱುವೇ ಅಮರ್ಚೆಯ್ ಪೋಟ್ತಿ ಲಾಣ್ಟಕೈ ವೀರರ್ ತಾಮೇ ಯನೈವರ್ಕ್ಕುಮ್ ಮನೈವ ರಾಕಿ ಕ್ಕಾಣ್ಟಕು ವಿಚೈಯಿಱ್ ಪಾಯ್ನು ಕಲನ್ತುಮುನ್ ಱುಣಿತ್ತು ವೀಱ್ತ್ತಾರ್.
 - 416. ಚೊರಿನ್ತನ ಕುಟಲ್ಕ ಳೆಣ್ಕು; ನ್ತುಣಿನ್ತನ ಉಟಲ್ಕ ಳೆಣ್ಕುಮ್, ಏರಿನ್ತನ ತಲೈಕ ಳೆಣ್ಕುಮ್; ವಿುಟೈನ್ತನ ಕಟುಕು ಮೆಣ್ಕುಮ್, ಎರಿನ್ತನ ವಿಟೀಕ ಳೆಣ್ಕುಮ್; ಎತಿರ್ಪ್ಪವ ರೊರುವ ರಿನ್ಆೀ ತ್ತಿರಿನ್ತನರ್ ಕಳನಿ ಲೆಣ್ಕುಞ್ ಚಿವರ್ನಕಟಲ್ ಪುನೈನ್ತ ವೀರರ್,

- 417. ಒಡಲ ತುಂಡುಗಳ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಲೆಅಲೆಯಾಗಿ ಕಾಣುವ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹವು ನೇಲೆ ವೇಲೆ ಉಕ್ಕಿತು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಗಾದ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ ಸಂಬಂಧಿಕರ ಕೂಟದಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವರು ಮಾತ್ರ ಬದುಕಿಕೊಂಡರು. ಓಡಿಹೋಗದೆ ಇದಿರಿಸಿದ ಇತರರೆಲ್ಲಾ ಸತ್ತೇಹೋದರು. ಹೀಗಿರಲು ಖಡ್ಗ ವೊಂದನ್ನೇ ಸಹಾಯವಾಗುಳ್ಳ ನಾಯನಾರನು ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಬೇರೆಯಾಗಿ ನಿಂತನು.
- 418. ಹೀಗೆ ನಾಯನಾರನು ಮಂಗಳಕರಳಾದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ವೇದಿಯ ವೇಷದ ಶಿವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಕೊಡುಗೆಯು ನೆರವೇರಲು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಬಂದ ಸಂಬಂಧಿಕ ರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಖಡ್ಗದಿಂದ ತುಂಡರಿಸಿ, ಬಂದ ವಿಘ್ನವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿದವೇಲೆ, ಅಸುಲಭರಾದ ವೇದಮುನಿವರನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಒಡೆಯರೆ! ನೀವು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಈ ಕಾಡನ್ನು ಕಳೆದುಹೋಗುವಂತೆ ನಾನು ಸಹಾಯವಾಗಿ ಒಡನೇ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರೊಡನೆ ಹೋದನು.
- 419. ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣು ಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯುಲಾಗದ ಏಕಮೇವರಾದ ವೇದಮುನಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಮ್ಮೆಯಾರರು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಅವರನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾಯನಾರನು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಹೀಗೆ ಅವರು ತಿರುಚ್ಚಾಯಕ್ಕಾಡಿನ (ಛಾಯಾವನಂ) ಸಮಾಪ ಸೇರುವಾಗ, ವೇದಮುನಿವರಾದ ವೇದಿಯರು, 'ನೀನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಿಂದಿರುಗು' ಎಂದು ನಾಯನಾರನನ್ನು ಆಜ್ಞಾ ಪಿಸಿದರು.
- 417. ಮಾಟಲೈ ಕುರುತಿ ಪೊಜ್ಕ ಮಟನ್ತಚೆ ಜ್ಕಳತ್ತಿ ನಿನ್ಅು ಮಾಟುಅು ಚೆಯಲಿನ್ ವನ್ತ ಕಿಳೈ ಇರೋ ಟಣೈನ್ತಾರ್ ತಮ್ಮಿಲ್ ಓಟೆನಾ ರುಳ್ಳಾ ರುಯ್ನಾ ; ರೊಟಿನ್ತವ ರೊಟಿನ್ತೇ ಮಾಣ್ಟಾರ್; ನೀಟೆಯ ವಾಳು ನ್ತಾಮು ನಿನ್ಅವರ್ ತಾಮೇ ನಿನ್ಅಾರ್.
- 418. ತಿರುವುಟೈ ಮನೈವಿಯಾರೈ ಕ್ಕೊಟುತ್ತಿಟೈ ಚ್ಚೆ ಅುತ್ತು ಮುನ್ಪು ವರುಪೆರು ಇಬ್ಬ ಪ್ಪ ಮೆಲ್ಲಾಮ್ ವಾಳಿನಾ ಜ್ಞಣಿತ್ತು ಮಾಟ್ಟಿ ಅರುಮ ಪೈ ಮುನಿಯೈ ನೋಕ್ಕೆ 'ಅಟಕ ಣೀರ್ ಅಜ್ಬಾ ವಣ್ಣ ಮ್ ಪೊರುವರು ಜ್ಕಾನ ನೀಜ್ಕ ವಿಟುವ' ನೆನ್ ಅುಟನೇ ಪೋನ್ತಾರ್.
- 419. ಇರುವರಾ ಲಱೀಯ ವೊಣ್ಣಾ ವೊರುವರ್ಪಸಿನ್ ಚೆಲ್ಲು ಮೇಟ್ಬಿ ಪೊರುತಿಱಲ್ ವೀರರ್ ಪಿನ್ಫ್ ಪೋತಮುನ್ ಪೋಕುಮ್ ಪೋತಿ ಲರುಮಱೈ ಮುನಿವರ್ ಚಾರ್ಯಕ್ಕಾ ಟತನ್ ಮರು ಪ್ರಣೈಯ ಮೇವಿ ತ್ತಿರುಮಲಿ ತೋಳಿ ನಾನೈ 'ಮಾಳ್' ಎನ ಚ್ಚೆಪ್ಪಿ ನಾನೇ.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 420. ತಪೋಮುನಿವರರಾದ ವೇದಿಯರು ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಲು ಹೇಳಿದಾಗ, ನಾಯನಾರನು ವೇದಿಯರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಗಳನ್ನು ಅಂಜಲಿ ಜೋಡಿಸಿ ಹಿಂದೆ ನಿಂತು, ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಬಂದನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಆ ವೇದಿಯರನ್ನು ಬಾಯಾರೆ ಸ್ತುತಿಸಿ, 'ಇವರ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆನು' ಎಂದು ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.
 - 421. ಇತರರಾರಿಂದಲೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಉತ್ತಮ ಭಕ್ತನಾದ ಇಯರ್ಪಗೆಯಾರನು ಈ ರೀತಿ ತಿರುಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ತಿರುನೀಲಕಂಠರೂ, ಎಂಟು ತೋಳುಗಳುಳ್ಳವರೂ ಆದ ಆ ವೇದಿಯವೇಷದ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅವನನ್ನು ಸಂತಸದಿಂದ ನೋಡಿ, 'ನಿರ್ಮಲಾಂತಃಕರಣನೀತನು, ಹಿಂದಿರು ಗಿಯೂ ನೋಡದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವನು' ಎಂದು ನಿಜಭಕ್ತಿಯನ್ನು ತಾಳಿದ ನಾಯನಾರ ನನ್ನು ತಿರುಗಿ ಕರೆಯುವವರಾದರು.
 - 422. ಸನ್ಮಾರ್ಗಪ್ರವರ್ತಕವಾದ ವೇದಗಳು, ಪಲತರವಾಗಿ ಮೊರೆದು ತಮ್ಮನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರಲು, ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುಗಳು ತಮ್ಮ ತುದಿಬುಡವನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿರಲು, ಇಂತಹ ಹಿರಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ಈಶ್ವರನು, 'ಇಯರ್ಪಗೈ ಮುನಿವರನೇ, ಅಭಯವು! ಇಲ್ಲಿ ನೀನು ಬರುವವನಾಗು. ಅಭಯವು! ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಮರೆಯದವನೇ, ಅಭಯವು! ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೇ, ಅಭಯವು! ಇತರರಾರೂ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳವನೇ, ಅಭಯವು! ಎಂದು ತಾವು ಹಲವು ಸಾರಿ ಅಭಯಕೊಟ್ಟು ಕರೆಯುವವರಾದರು.

^{420.} ತವಮುನಿ ತನ್ನೈ ಮಾಳ ಚ್ಚಾನ್ ನಸಿನ್ ತಲೈಯ ಲಾರ ವವನ್ ಮಲರ್ ಪ್ಪತಪ್ಕಳ್ ಚೂಟಿ ಯ ಇ್ಚಲಿ ಕೂಪ್ಪಿ ನಿನ್ ಅು ಪುವನ್ ಮೂನ್ ಅುಯ್ಯ ವನ್ತ್ರ ಪೂಚುರನ್ ಅನ್ ನೈ ಯೇತ್ತಿ ಇವನರುಳ್ ಪೆಅಪ್ಪೆ ಆ್ಯೇ ನೆನ್ ಅಿಯ ಅ್ ಪಕೈ ಯಾರು ಮಾಣ್ಬಾರ್.

^{421.} ಚೆಯ್ನುತರ್ ಕರಿಯ ಚೆಯ್ ಕೈ ಚೆಯ್ತನ ಜ್ಞೌೂಣ್ಟರ್ ಪೋಕ; ಮೈತಿಕಲ್ ಕಣ್ಟ ನೆಣ್ಬೋಣ್ ಮಱೈಯವನ್ ಮಕಿಲ್ ನ್ತು ನೋಕ್ಕಿ 'ಪ್ಪೊಯ್ ತರು ಮುಳ್ಳ ಮಿಲ್ಲಾನ್ ಪಾರ್ ಕ್ಕಿಲನ್ ಪೋನಾ' ನೆನ್ಱು ಮೆಯ್ ತರು ಚಿನ್ತೈ ಯಾರೈ ಮಾಳವು ಮಟೈಕ್ಕ ಲುಜ್ಞಾನ್.

^{422.} ಇಯಱ್ರಕೈ ಮುನಿವಾ ವೋಲಾ! ಮಾಣ್ಬುನೀ ವರುವಾ ಯೋಲಮ್! ಅಯರ್ಪ್ಫಿಲಾ ತಾನೇ ಯೋಲ! ಯನ್ ಪನೇ ಯೋಲ! ಮೋಲಮ್! ಚೆಯಱ್ಕರು ಇ್ಚುಯ್ ಕೈ ಚೆಯ್ತು ತೀರನೇ ಯೋಲಮ್!' ಎನ್ ಱಾನ್. ಮಯಕ್ಕು ಮಹಿತೈಯೋ ಲಿಟ್ಟು ಮಾಲಯನ್ ಱೀಟ ನಿನ್ ಱಾನ್.

423. ಈ ರೀತಿ ಕರೆದ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಇಯರ್ ಪಗೆಯಾರನು, 'ದಾಸನಾದ ನಾನು ಇದೋ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿನು! ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿನು! ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವರಾಗಿ ಈಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ತಡೆಯುವವರು ಯಾರೇ ಇದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ನನ್ನ ಖಡ್ಗದಿಂದ ತುಂಡರಿಸುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವಸರದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಬಂದನು. ಆಗ ಆ ವೇದಿಯರು ತನ್ನ ದಿವ್ಯದರ್ಶನ ತೋರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಂತರ್ಧಾನರಾದರು.

424. ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದ ನಾಯನಾರನು ಶಿವವೇಷ ಮುನಿವರರನ್ನು ಕಾಣ ದಾದನು. ಅಮ್ಮೆಯಾರನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡನು. ಆದರೆ ಶೋಭಿಸುವ ಹೊನ್ನ ಪರ್ವತವೊಂದು ರಜತಗಿರಿಯ ಮೇಲೆ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುದೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವಂತೆ, ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯಾದ ಉಮಾ ಮಾತೆಯೊಡನೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನನ್ನು ವೃಷಭವಾಹನದ ಮೇಲೆ ಕಂಡನು. ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಸಾಷ್ಟ್ರಾಂಗ ನಮಸ್ಯರಿಸಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಅವರನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

225. 'ದೇವದೇವನೆ! ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸ್ತುತಿಸಲಿ! ನೀವು ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹವು ಬಾಳಲಿ! ನೀವು ನನಗಾಗಿ ಇತ್ತ ದರ್ಶನವು ಹೊಗಳ ಲ್ಪಡತಕ್ಕುದು! ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ತೋರಿ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ದಾಸಪರಂಪರೆ ಯಲ್ಲಿ ದಾಸನನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ. ಈ ಕಾರ್ಯವು ಸ್ತುತಿಸತಕ್ಕುದು! ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ಆನಂದಸಾಗರವನ್ನು ನನಗೆ ನೀವು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಿರಿ. ಈ ಕಾರ್ಯವು ಸ್ತುತಿಸತಕ್ಕುದು! ಚಿತ್ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯನಟನವಾಡುವ ನಿಮ್ಮ ಕೆಂಪಗಾದ ಪಾದಗಳು ಸ್ತುತಿಸತಕ್ಕವು!' ಎಂದು ಹೊಗಳಲು,

^{423.} ಅಟ್ಟಿತ್ತಪೇ ರೋಚೈ ಕೇಳಾ 'ವಟಿಯನೇನ್ ವನ್ತೇನ್! ವನ್ತೇನ್!' ಸಿಟ್ಟಿತ್ತವ ರುಳರೇ ಲಿನ್ನುಮ್ ಪೆರುವಲಿ ತ್ತಟಕ್ಕೈ ವಾಳಿ ನಿಟ್ಟಿತ್ತವ ರಾಕಿನ್ ಜಾರೆನ್ ಱಿಯಜ್ಪಕೈ ಯಾರ್ವ ನ್ತೆಯ್ತ, ಕ್ಕುಟ್ಟಿಪ್ಪೆಪ್ಪಿಲಿ ಕಾತಿ ನಾನು ಮಱೈನ್ತನನ್ ಕೋಲ ಜ್ಯೊಳ್ವಾನ್.

^{424.} ಚೆನ್ಅವರ್ ಮುನಿಯೈ ಕ್ಯಾಣಾರ್; ಚೇಯಿಟೈ ತನ್ನೈ ಕಣ್ಟಾರ್, ಪೊನ್ಆೀಕಟ್ ಕುನ್ಆು ವೆಳ್ಳಿ ಪ್ಪುರುಪ್ಪಿನ್ ಮೇಜ್ ಪೊಲಿನ_ ತೆನ್ನ ತ್ತನ್ ಅುಣೈ ಯುಟನೇ ವಾನಿ ಜ್ಞಲೈವನೈ ವಿಟೈಮೇಜ್ ಕಣ್ಟಾರ್; ನಿನ್ ಆೀಲರ್; ತೊಟುತು ವೀಟ್ ನ್ರಾರ್; ನಿಲತ್ತಿನಿನ್ ಆಿಟುನ್ತಾರ್; ನೇರ್ನ್ತಾರ್.

^{425. &#}x27;ಜೊಲ್ಲುವ ತಱೀಯೇನ್! ವಾಟೀ! ತೋಜ್ಜಿಯ ತೋಜ್ಞಮ್ ಪೋಜ್ಞೀ! ವಲ್ಲಿವ ನ_ರುಳಿ ಯೆನ್ ನೈ ವಟೀತ್ತೊಣ್ಟು ಕೊಣ್ಟಾಯ್ ಪೋಜ್ಞೀ! ಎಲ್ಲೈಯಿ ಲಿನ್ ಪ ವೆಳ್ಳ. ಮೆನಕ್ಕರುಳ್ ಚೆಯ್ತಾಯ್ ಪೋಜ್ಞೀ! ತಿಲ್ಲೈಯ ಮೃಲತ್ತು ಳಾಟು ಇ್ಟ್ ನಟಿ ಪೋಜ್ಞೀ ಯೆನ್ ನ.

- 426. ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ, ಬಿಳಿ ವೃಷಭವನ್ನು ವಾಹನವಾಗುಳ್ಳ ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನಾದ ನಾಯನಾರನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಚಿಂತನೆಯ ಪರಿಣಾಮವೆನಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ನೀನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತಸಹೊಂದಿದೆವು. ದೋಷರಹಿತನೆ! ಅನುಕೂಲೆಯಾದ ಸತಿಯೊಡನೆ ನೀನು ನಮ್ಮೊ ಡನೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಬರುವವನಾಗು' ಎಂದನುಗ್ರಹಿಸಿದರು.
- 427. ಅನುಗ್ರಹಭಾಗ್ಯವು ವರ್ಧಿಸುವ ವುಹಿಮಾತಿಶಯದ ಭಕ್ತನಿಗೂ, ವೈರಾಗ್ಯವುಳ್ಳ ದೈವಗುಣವಾದ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೂ ನಿತ್ಯವಾದ ಮುಕ್ತಿ ಘಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಶಿವಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಸ್ತುತಿಸುತ್ತಿರಲು, ವೃಷಭಾರೂಢನಾದ ಈಶ್ವರನು ತಾವು ಸದಾ ನೆಲಸಿರುವ ತಮ್ಮ ಚಿದಾಕಾಶ ಪೂರ್ಣವಾದ ಪೊನ್ನಂಬಲದೊಳಗೆ ನಿಂತರು.
- 428. ದೇವತೆಗಳು ಹೂವುಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಲು, ವೇದಗಳು ಘೋಷಿಸಲು, ತಪಸ್ವಿಗಳು ಸ್ತುತಿಸಲು, ದೋಷರಹಿತನಾದ ಇಯರ್ಪೆಗೈನಾಯನಾರನು ಶಿವಲೋಕ ದಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನ ಅಗಲಿಕೆಯಿಲ್ಲದಂತಹ ಸಾಮಾಪ್ಯಮುಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದನು. ಈ ಭಕ್ತ ನೊಡನೆ ವೈರಭಾವವನ್ನು ತಾಳಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ವೃತರಾದ ಇತರ ಸಂಬಂಧಿಗಳೂ ಎಂದಸ್ವರ್ಗದ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆದರು.
- 426. ನಿಣ್ಣಿಟೈ ನಿನ್ಱ ವೆಳ್ಳೈ ನಿಟೈಯನ ರಟಿಯಾರ್ ತಮ್ಮೈ ನಿನ್ ಅವೆಳ್ಳೈ ನಿಟೈಯನ ರಟಿಯಾರ್ ತಮ್ಮೈ ನಿನ್ನು ಎಣ್ಣಿಯ ವುಲಕು ತನ್ನ ಲಿಪ್ಪಟಿ ನಮ್ಪಾ ಲನ್ಪ್ ಪಟುತಿ ಲಾತಾಯ್! ನಣ್ಣಿಯ ಪರಿವು ಕಣ್ಟು ಮಕಿಟ್ನ್ ನಮ್; ಪಟುತಿ ಲಾತಾಯ್! ನಣ್ಣಿಯ ಮನೈನಿ ಯೋಟು ನಮ್ಮುಟನ್ ಪೋತು' ಕೆನ್ ಜು.
- 427. ತಿರುವಳರ್ ಚಿಜಸ್ಪಿನ್ ಮಿಕ್ಕ ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟರ್ ತಮಕ್ಕು ನ್ರೇಹ್ಜಿ ವುರುವಿಯ ತೆಯ್ವ ಕ್ಕಱ್ಪಿನ್ ಮನೈವಿಯಾರ್ ತಮಕ್ಕು ನ್ರ್ತಕ್ಕ ಪೊರುಕಿಯ ವರುಳಿ ನೀಟು ಪೇಱಳಿ ತ್ತಿಮೈ ಯೋ ರೇತ್ತ ಪ್ರೊರುವಿಟೈ ಪ್ರಾಕರ್ ಮನ್ ನುಮ್ ಪೊಟ್ಬೊತು ವತನುಟ್ ಪುಕ್ಕಾರ್.
- 428. ವಾನವರ್ ಪೂನಿಸ್ ಮಾರಿ ಪೊಟೀಯಮಾ ಮುಱೈಕ ಳಾರ್ಪ್ಸ ಘಾನಮಾ ಮುನಿವರ್ ಪೋಜ್ಞ ನಲವುಕು ಚಿವಲೋ ಕತ್ತಿಲ್ ಊನವು ಜ್ಞೀತಾಥ್ ಕುಮ್ಪಿ ಟ್ಟುಟನುಱೈ ಪೆರುಮೈ ಪೆಜ್ಞಾರ್ ಏನೈಯ ಚುಜ್ಞ ತ್ತಾರುಮ್ ವಾನಿಟೈ ಯಿನ್ಪಮ್ ಪೆಜ್ಞಾರ್.

429. ಭೋಗಸಾಧನವಾದ ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು, ಈಶ್ವರಭಕ್ತರ ದಾಸನು ತಾನೆಂದು ದೃಢವಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಯಾವೊಂದೂ ಮನಶ್ಚಾಂಚಲ್ಯವಿಲ್ಲದೆ, ವೇದಿಯವೇಷದ ಶಿವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಇಯುರ್ಪಗೈಯಾರನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಅದರ ಆಧಾರದಿಂದ ಭಕ್ತಿಯುತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಭೃತ್ಯಭಾವದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಖ್ಯಾತಿಯ ಇಳೈಯಾನ್ ಕುಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮಾಱನ್ ನಾಯನಾರನ ಭಕ್ತಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸ್ತುತಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುನೆನು.

4. ಇಳೆಯಾನ್ ಗುಡಿಮಾರ ನಾಯನಾರ

- 430. ಕೆಂಪಗಾದ ಹೊನ್ನಿ ನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿ ಶೋಭಿಸುವ ಚಿದಂಬರದ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ನಟನವಾಡುವ ನಟರಾಜರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳು ವವನು ಇಳೆಯಾನ್ ಗುಡಿ ಎಂಬ ಊರಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಮಾಜನ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಹಿರಿಯನು. ಇವನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವನು. ಶೂದ್ರ ಸತ್ಕುಲವು ಮಾಡಿದ ತೆಪಸ್ಸಿನ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಈ ಭೂಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಇವನು ಮಾಡಿದನು.
- 431. ಉಳುವ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವರ್ಧಿಸುವ ಉಳುವ ಸಂಸತ್ತಿ ನಿಂದ ಬರುವ ನೆಲ್ಲು ಮೊದಲಾದ ಧಾನ್ಯಗಳು, ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಹೊಂದಿದ ಅಗಣಿತವಾದ ಇತರ ಭಾಗ್ಯ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೇರಿದ ಚಿಂತನೆಯಿರುವ ಮನ ಈ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಇವನು ಪಡೆದು ಇವುಗಳಿಂದಾಗುವ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.
- 429. ಇನ್ ಪುಟು ತಾರ ನ_ನ್ನೈ ಯಾಚನು ಕ್ಕನ್ ಪ ರೆನ್ಟ್ ತುನ್ ಪುಟು ತುತವು ನ್ತೊಣ್ಬರ್ ಪೆರುಮೈಯೈ ತ್ತೊಟುತು ವಾಟ್ತ್ತಿ ಯನ್ ಪುಟು ಮನತ್ತಾ ನಾತ ನಟಿಯವರ್ ಕ್ಕನ್ ಪು ನೀಟು ಮನ್ ಪುಕ ಟಿಳಚೈ ಮಾರನ್ ವಳತ್ತಿನೈ ವಟುತ್ತ ಲುಜ್ತೀನ್.

4. ಇಳ್ಳೆಯಾನ್ ಕುಟಿಮಾಱ ನಾಯನಾರ್ ಪುರಾಣಮ್

- 430. ಅನ್ಫೊ ನೀಟೆಯ ಲವ್ಪು ಲತ್ತಿನಿ ಲಾಟು ವಾರಟ ಚೂಟುವಾರ್ ತಮ್ಪಿ ರಾನಟ ಮೈತ್ತಿ ಅತ್ತುಯರ್ ಚಾಲ್ಪಿನ್ ಮೇನ್ಮೈ ತರಿತ್ತುಳಾರ್ ನಮ್ಪು ವಾಯ್ ಮೈಯಿ ನೀಟು ಚೂತ್ತಿರ ನಱ್ಕು ಲಞ್ಚ್ ಯ್ ತವತ್ತಿನಾ ಲಿಮ್ಪರ್ ಞಾಲವರ್ ವಿಳಕ್ಕಿ ನಾರಿಳೈ ಯಾನ್ ಕು ಟಪ್ಪತಿ ಮಾಱನಾರ್.
- 431. ಏರಿನ್ ಮಲ್ಕು ವಳತ್ತಿ ನಾಲ್ವರು ಮೆಲ್ಲೈ ಯಿಲ್ಲತೋರ್ ಚೆಲ್ವಮುಮ್ ನೀರಿನ್ ಮಲ್ಕಿಯ ವೇಣಿ ಯಾರಟಿ ಯಾರ್ತಿ ಅತ್ತು ನಿಅೈನ್ತ ತೋರ್ ಚೀರಿನ್ ಮಲ್ಕಿಯ ವನ್ಏನ್ ಮೇನ್ಮೈ ತಿರುನ್ತ ಮನ್ನಾಯ ಚಿನ್ತೈಯುಮ್ ಪಾರಿನ್ ಮಲ್ಕ ವಿರುಮ್ಮಿ ಮಹ್ಜವೈ ಪೆಹ್ಜ ನೀಟು ಪಯನ್ ಕೊಳ್ಳಾರ್.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

432. ಹಾರಗಳಿಂದಲೂ ಎಲುಬುಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಈಶ್ವರನ ಭಕ್ತರೆಂಬ ಒಂದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ನೆನೆದು, ಅದನ್ನೇ ಕಾರಣವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬಂದವರು ಯಾರೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲಸಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದು ಎದುರ್ಗೊಂಡು, ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಕೈಜೋಡಿಸಿ, ಇದಿರಲ್ಲಿ ನಮಿಸಿ ನಿಂತು, ಮಧುರ ವಚನಗಳಿಂದ ಉಪಚಾರ ವನ್ನು ಹೇಳಿ, ಅನಂತರ

433. ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅವರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು, ಉಚಿತಾಸನದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ಅರ್ಚಿಸಿ, ಭಕ್ಷ್ಯ, ಭೋಜ್ಯ, ಲೇಹ್ಯ, ಪಾನೀಯಗಳೆಂಬ ಷಡ್ರಸಯುತವಾದ ಆಹಾರ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಭಕ್ತರ ಇಚ್ಛೆಯುಂತೆ ಉಣಿಸಿ ಅವರ ಅನುಗ್ರಹ ದೊರೆಯುವಂತೆ ಉಪಚರಿಸುವನು.

434. ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಆಳಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಈಶ್ವರನ ಅಗಣಿತ ಭಕ್ತರು ಮನಸ್ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಬಂದು ಭೋಜನ ಮಾಡಿ ಇವನ ಸೇವಾಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದುದರಿಂದ ಬಂದ ನಲ್ಮೆಯಿಂದಾಗಿ ವರ್ಧಿಸುವ ಹಿರಿಯ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಅಷ್ಟಭುಜಗಳುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅಳಕಾಪುರವನ್ನು ಆಳುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಕುಬೇರನೇ ಇವನು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ನಾಯನಾರನು ಬಾಳಿಕೊಂಡು ಬರುವ ದಿನದಲ್ಲಿ,

^{432.} ಆರ ಮೆನ್ಫು ಪುನೈನ್ತ ವೈಯರ್ತ ಮನ್ಪ ರೆನ್ಪತೊರ್ ತನ್ಮುಯಾ ನೇರ ವನ್ತವರ್ ಯಾವ ರಾಯಿನು ನಿತ್ತ ಮಾಕಿಯ ಪತ್ತಿಮುನ್ ಕೂರ ವನ್ತೆತಿರ್ ಕೊಣ್ಬು ಕೈಕಳ್ ಕುವಿತ್ತು ನಿನ್ಅು ಚೆವಿಪ್ಪುಲ ತ್ತೀರ ಮೆನ್ಮತು ರಪ್ಪ ತಮ್ಮರಿ ವೆಯ್ತ ಮುನ್ನುರೈ ಚೆಯ್ತಪಿನ್,

^{433.} ಕೊಣ್ಟು ವನ್ತು ಮನೈಪ್ಪು ಕುನ್ತು ಕುಲಾವು ಪಾತಮ್ ವಿಳಕ್ಕಿಯೇ ಮಣ್ಟು ಕಾತಲಿ ನಾತ ನತ್ತಿಟೈ ವೈತ್ತ ರುಚ್ಚನೈ ಚೆಯ್ತಪಿನ್ ಉಣ್ಟಿ ನಾಲು ವಿತತ್ತಿ ಲಾಜು ಚುವೈತ್ತಿ ಅತ್ತಿನಿ ಲೊಪ್ಪಿಲಾ ವಣ್ಟರ್ ನಾಯಕರ್ ತೊಣ್ಟ ರಿಚ್ಚೈಯಿ ಲಮುತು ಚೆಯ್ಯ ವಳಿತ್ತುಳಾರ್.

^{434.} ಆಳು ನಾಯಕ ರನ್ ಪ ರಾನವ ರಳವಿ ಲಾರುಳ ಮಕಿಲವೇ ನಾಳು ನಾಳು ನಿಱೈನ್ತು ವನ್ತು ನುತರ್ನ್ತ ತನ್ ಮೈಯಿ ನನ್ ಮೈಯಾ ನೀಳು ಮಾನಿತಿ ಯಿನ್ ಪ ರಪ್ಪು ನೆರುಜ್ಕು ಚೆಲ್ವ ನಿಲಾವಿಯೆಣ್ ಟೋಳಿ ನಾರಳ ಕೈಕ್ಕಿ ರುತ್ತಿಯ ತೋಟ ನಾರೆನ ವಾಟುನಾಳ್,

- 435. ಭಾಗ್ಯಗಳು ಅತಿಶಯವಾಗಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸೇವಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಶರೀರಕ್ಕೆ ದುಃಖವನ್ನು ತರುವ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಇವರು ಮಾಡಬಲ್ಲವರಾಗುವರು ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾಗಿ ನೀಡಿಬಂದ ಆ ಭಾಗ್ಯಗಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮರೆಯಾಗಲು, ತೀಘ್ರವಾಗಿ ಬರುವೆಯಾದ (ದಾರಿದ್ರ್ಯದ) ನಿಲುವು ಸೇರುವಂತೆ ತಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿದನು.
- 436. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯವು ಕಮ್ಮಿಯಾದರೂ, ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನೂ ಇಳೆಯಾನ್ ಗುಡಿಯ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನೂ ಆಗಿರುವ ನಾಯನಾರನು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕುಗ್ಗದೆ, ತನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಿಯೂ, ಅಡವಿಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಲಾಗದ ಕಡವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೂ, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡುವವನಾದನು.
- 437. ಆ ನಾಯನಾರನು ಭಕ್ತಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ವರಾಹ, ಹಂಸ ರೂಪಗಳನ್ನು ತಾಳಿದ ವಿಷ್ಣುಬ್ರಹ್ಮರಿಗೇ ತಿಳಿಯ ಲಾಗದ ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನು, ತನ್ನ ವೃಷಭವಾಹನವನ್ನು ಳಿದು, ಸದಾ ಸಂಗಾತಿಯಾದ ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ತವಸಿಯ ವೇಷವನ್ನು ತಾಳಿ, ಈ ಲೋಕವು ಉಚ್ಚೇವಿಸುವ ಕಾರಣವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಬಂದನು.
- 435. ಚೆಲ್ವ ಮೇವಿಯ ನಾಳಿ ಲಿಚ್ಚೆಯಲ್ ಚೆಯ್ವ ತನ್ಱಿಯು ಮೆಯ್ಯಿ ನಾಲ್ ಅಲ್ಲ ನಲ್ಕುರ ವಾನ ಪೋತಿಲುಮ್ ವಲ್ಲ ರೆನ್ಱಱಿ ವಿಕ್ಕವೇ ಮಲ್ಲ ನೀಟೆಯ ಚೆಲ್ವ ಮೆಲ್ಲ ಮಱೈನ್ತು ನಾಟೊಱು ಮಾಱಿವ ನ್ತೊಲ್ಲೈ ಯಿಲ್ವಱು ಮೈಪ್ಪ ತಮ್ಪುಕ ಪುನ್ನ ನಾರ್ತಿಲ್ಲೈ ಮನ್ನಾನಾರ್.
- 436. ಇನ್ ನ ವಾಱು ವಳಞ್ಚು ರುಙ್ಕವು ವೆುಮ್ಪಿ ರಾನಿಳೈ ಯಾನ್ ಕುಟಿ ಮನ್ ನನ್ ಮಾಱನ್ ಮನಞ್ಚು ರುಙ್ಕು ತವಿನ್ ಈ ಯುಳ್ಳನ ಮಾಱೀಯು ನ್ತನ್ ನೈ ಮಾಱಿ ಯಿರುಕ್ಕ ವುಳ್ಳ ಕಟನ್ ಕ ಟಕ್ಕನ ಕೊಣ್ಬುಪಿನ್ ಮುನ್ ನೈ ಮಾಱಿ ಅೀರುಪ್ಪ ಣಿಕ್ಕಣ್ ಮುತಿರ್ ನ್ತ ಕೊಳ್ ಕೈಯ ರಾಯಿನಾರ್.
- 437. ಮಹ್ಞ ವರ್ ಚೆಯ ಲಿನ್ ನ ತನ್ ಮೈಯ ತಾಕ ಮಾಲಯ ನಾನವ ಕ್ಕ್ರೂ ಪೀನಮು ಮನ್ ನ ಮುನ್ತೆ ರಿ ಯಾತ ಕೊಳ್ ಕೈಯ ರಾಯಿನಾರ್ ಪ್ಲೇ ಮೂರ್ ವತ್ತು ಮನ್ ಜಿಟೆಯ ಸೇತೈ ಯಾಳುಟ ನಿನ್ ಆ ಯೋರ್ ನಹ್ಜ ವತ್ತವರ್ ವೇಟ ಮೇಕೊಟು ಞಾಲ ಮುಯ್ ನ್ತಿಟ ನಣ್ಣಿ ನಾರ್. 20

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

154

- 438. ವುಳೆಗಾಲದ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ, ನಿಪ್ರೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದು, ಬೇರೇನೂ ಆಹಾರವಿಲ್ಲ ದುದರಿಂದ ಹೆಸಿವೆಯು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರಲು, ರಾತ್ರಿ ಹೆಚ್ಚಾದುದರಿಂದ ಮನೆ ಕದವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಅಗುಳಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಭದ್ರಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅತಿಥಿಗಳು ಮನೆಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದುದು ನಾಯನಾರನಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಂತು. ಮಧುರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ನಾಯನಾರನು ಕೂಡಲೇ ಹೊರಬಂದು ತಪಸಿಗಳಾದ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಇದಿರ್ಗೊಂಡು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದನು.
 - 439. ಆಮೇಲೆ ಅತಿಥಿಯ ಮೈಯ ಒದ್ದೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಭೋಜನ ಮಾಡಿಸುವ ಆಸೆಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಈ ತಪಸಿಗಳು ತೀರ ಹಸಿದಿರುವರು. ಈಗ ನಾವೇನನ್ನು ಮಾಡುವ' ಎಂದನು. ಆಮೇಲೆ,
 - 440. 'ನವುಗೇ ಈಗ ಉಣಿಸಿಲ್ಲದುದು ಸತ್ಯವಾಗಿದ್ದರೂ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಎಡ ಭಾಗದಲ್ಲುಳ್ಳ, ಶಿವನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಾವು ಇನಿದಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ತಕ್ಕಂತೆ ತಯಾರಿಸ ಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ದಾರಿ ಯಾವುದು?' ಎಂದು ನಾಯನಾರನು ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು.
 - 438. ಮಾರಿ ಕ್ಯಾಲ ತ್ತಿರವಿನಿಲ್ ವೈಕಿಯೋರ್ ತಾರಿ ಪ್ರಿನ್ ಱೀ ಪ್ರಚಿತಲೈ ಕ್ಕೊಳ್ನತು ಪಾರಿ ತ್ತಿಲ್ಲ ಮಟೈತ್ತಪಿನ್ ಪಣ್ಪುಱ ವೇರಿ ತ್ತಾರಾನ್ ಏರುನ್ತೆ ತಿರ್ ಕೊಣ್ಟನನ್.
 - 439. ಈರ ಮೇನಿಯೈ ನೀಕ್ಕೆ ಯಿಟ್ಯಾಟ್ಯುಟು ತ್ತಾರ ವಿನ್ನಮು ತೂಟ್ಟುತಱ್ ಕಾಚೈಯಾ ಹಾರ ಮಾತರೈ ನೋಕ್ಕೆ 'ತ್ತಪೋತನರ್ ತೀರ ವೇಪಚಿ ತಾರ್ಚೆಯ್ವ ತೆನ್' ನೆನ್.
 - 440. 'ನಮಕ್ಕು ಮುನ್ಪಿ ಜ್ಕುಣವಿಲೈ ಯಾಯಿನುಮ್ ಇಮಕ್ಕು ಲಕ್ಕೊಟ ಪ್ಪಾಕರ್ ಕ್ಕಿನಿಯವರ್ ತಮಕ್ಕು ನಾಮಿನ್ ನಟಿಚಿ ಱಕವುಱ ವಮೈಕ್ಕು ಮಾರಿಜ್ಕ ನೇ? ಯಣ ಜ್ಕೀ!' ಯೆನ;

- 441. ಅದಕ್ಕೆ ಆತನ ಪತ್ನಿಯು, 'ನಾನು ಬೇರೊಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಾಣಿನು. ಇತರರಾರೂ ಇಂದು ಕಡ ಕೊಡುವವರಿಲ್ಲ. ಕಾಲವೂ ನಟ್ಟರುಳಾಯಿತು. ಹೋಗಿ ಹುಡುಕಬಹುದಾದ ಇತರ ಎಡೆಗಳು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ. ದುಷ್ಕರ್ಮಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಇಂದು ಏನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿದೆ?' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಅನಂತರ—
- 442. 'ಇಂದು ಹೆಗಲು ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಿದ ನೀರ್ಮೆಳಕೆಯ ಬತ್ತವನ್ನು ನೀವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೊಡುವಿರಾದರೆ ದಾಸಿಯಾದ ನಾನು ತಿಳಿದಂತೆ ಭೋಜನ ವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಇದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಉಪಾಯವು ನನಗೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ' ಎಂದು ವೃಥೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳು.
- 443. ನಾಯನಾರನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ಮೊದಲೇ ಹುಡುಕಿ ಸಂಗ್ರಹಿ ಸಿಟ್ಟ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದವನಂತೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಂತಸಗೊಂಡು, ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಮ್ಮ ಗದ್ದೆಗೆ ಮೊಳಕೆಯ ಬತ್ತವನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಮನಮಾಡಿ ಆಶೆಯಿಂದ ಹೊರಟನು.
- 444. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಳೆಯು ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದುವರಿಂದ ಪಕ್ಕಗಳೂ, ನಡೆಯುವ ದಾರಿಯೂ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಈ ಅಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ, ಕತ್ತಲಾದ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯು, ಕಪ್ಪಗಾದ ಕಾಡಿಗೆಯಂತಿರುವ ಕತ್ತಲೆಯ ಗುಂಪು ತನ್ನ ಸಾಂದ್ರತೆಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಿ ದ್ರವಿಸುವಂತೆ ತೋರಿತು.
- 441. ಮಾತು ಕೂಡುವರ್ಣ 'ಮಜ್ಞಿತೊನ್ಡು ಜ್ಯಾಣ್ಕೆಲೇನ್; ಏತಿ ಲಾರು ವಿುನಿತ್ತರು ವಾರಿಲ್ಲೈ; ಪೋತುಮ್ ವೈಕ್ಹಿಬ್; ಪ್ಪೋಮಿಟಮ್ ವೇಱಿಲೈ; ತೀತು ಚೆಯ್ವಿನೈ ಯೇಆೈನ್ ಚೆಯ? ಲೆನ್ಆು;
- 442. 'ಚೆಲ್ಲ ನೀಣ್ಕ ಪ್ಪಕಲ್ವಿ ತ್ತಿಯಚೆನ್ನೆ ನ್ ಮಲ್ಲ ನೀರ್ಮುನೈ ವಾರಿ ಕ್ಕೊಟುವನ್ತಾ ಲ್ ವಲ್ಲ ವಾಱಮು ತಾಕ್ಕಲು ಮಾಕು; ಮ ಜ್ಞಲ್ಲ ತೊನ್ಱಱಿ ಯೇ' ನೆನ್ ಅಯರ್ವುಱ;
- 443. ಮಹ್ಜಿ ಮಾಹ್ಜಿ ಮನೈನಿಯಾರ್ ಕೂಅಮುನ್ ಪೆಹ್ಜಿ ಚೆಲ್ವ ಮೆನಪ್ಪೆರಿ ತುಣ್ಮಕಿಟ್ ನ್ತುಹ್ಜಿ ಕಾತಲಿ ನಾಲೊರು ಪ್ಪಟ್ಟಿನರ್ ಚುಹ್ಜು ನೀರ್ವಯಲ್ ಚೆಲ್ಲ ತ್ತೊಟಿಙ್ಯುವಾರ್.
- 444. ಪೆರುಕು ವಾನಮ್ ಪಿಅಜ್ಕ ಮಅೈಪೊಟಿ ನ_ರುಕು ನಾಪ್ಪ ಐಅಿವರು ಜ್ಕಜ್ಕುಅಾನ್ ಕರುಕು ವೈಯಿರು ಳಿನ್ಕಣ ಜ್ಕಟ್ಟುವಿ ಟ್ಟುರುಕು ನಿನ್ಅತು ಪೋನ್ಅ ತುಲಕೆಲಾಮ್,

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 445. ಅದನ್ನು ಇತರರಾರು ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದರೂ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಬೇಕು. ಅಂತಹ ಕತ್ತಲೆಯು ತಲೆದೋರಲು, ಅದು ಹೆಚ್ಚಾದ ಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಡಿಗೆಯ ಮೊತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಬರುವಂತಿತ್ತು. ಯಾರಿಗೂ ಹೊರಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ರಾತ್ರಿಯ ನಡುಜಾವದಲ್ಲಿ—
 - 446. ಭಕ್ತಿಯು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು, ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತಂದುಕೊಂಡು, ಮೊಳಕೆ ಬತ್ತವನ್ನು ತುಂಬಿಸಿ ತರಲು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕವುಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಯಾವಾಗಲೂ ಬಳಕೆಯಿದ್ದ ಗದ್ದೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು, ನೀರುಹಕ್ಕಿಗಳು ನಿದ್ರಿಸುವ ಗದ್ದೆಯನ್ನು ಇಳೆಯಾನ್ ಗುಡಿಮಾಱ ನಾಯನಾರನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.
 - 447. ಕಾಲುಗಳಿಂದ ದಾರಿಯನ್ನು ತಡವಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾ ನಡೆದು ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಮಳೆನೀರು ಹರಿಯುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಬತ್ತದ ಬಿಳಿ ಮೊಳಕೆ ಗಳನ್ನು ಕೈಗಳಿಂದ ಸೇರಿಸಿ ಬಾಚಿ ತೆಗೆದು ಬುಟ್ಟ ತುಂಬಾ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು, ಬುಟ್ಟ ಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡವನಾಗಿ ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದನು.
 - 445. ಎಣ್ಣು ವಿುವುವಲ ಕತ್ತವರ್ ಯಾವರು
 ನ್ತುಣ್ಣೆ ನುವುುಟ ತೋನ್ಅಮುನ್ ಅೀನ್ಅೀಟಲ್
 ವಣ್ಣ ನೀಟೆಯ ಮೈಕ್ಕುಲಮ್ ಪಾಮೆನ್ಅು
 ನಣ್ಣಲ್ ಚೆಯ್ಯಾ ನಟುವಿರುಳ್ ಯಾವುತ್ತು,
 - 446. ಉಳ್ಳ ಮನ್ಪುಕೊ ಣ್ಟುಕ್ಕವೋರ್ ಪೇರಿಟಾ ಕ್ಕೊಳ್ಳ ಮುನ್ಕವಿ ತ್ತುಕ್ಕುಱಿ ಯಿನ್ನಟಿ ಪ್ಪುಳ್ಳು ಅಜ್ಭುಮ್ ವಯಲ್ಪುಕ ಪ್ಪೋಯಿನಾರ್ ವಳ್ಳ ಲಾರಿಳೈ ಯಾನ್ಕಾಟಿ ಮಾಜನಾರ್.
 - 447. ಕಾಲಿ ನಾಹ್ಹಟ ವಿಚ್ಚೆನ್ ಅು ಕೈಕಳಾ ಆ್ ಚಾಲಿ ವೆಣ್ಮುಳೈ ನೀರ್ ವಟಿ ಚ್ಚಾರ್ನ್ತನ ಕೋಲಿ ವಾರಿ ಯಿಟಾನಿ ಆೈ ಯಕ್ಕೊಣ್ಟು ಮೇಲೆ ಟುತ್ತು ಚ್ಚುಮನ್ತೊಲ್ಲೈ ಮಾಣ್ಟನರ್.

448. ನಾಯನಾರನು ತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ, ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಪ್ರತೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯು, ಅವರು ಕೊಂಡುಬಂದ ನೆಲ್ಲಿನ ಮೊಳಕೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶೆಯುಳ್ಳವಳಾಗಿ, ನೆಲ್ಲಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಕೆಸರನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ತೊಳೆದು, ಆ ನೀರನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಪತಿಯೊಡನೆ, 'ಈ ಬತ್ತವನ್ನು ಬೇಯಿಸಲು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಲು ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತನಾದ ನಾಯನಾರನು, ಅಂದನಿಲ್ಲದ ಪುರಾತನದ ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮಾಡಿನ ನಿಡಿದಾದ ಸೂರನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಗೆಗಾಗಿ ತುಂಡುಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟನು.

449. ಆ ರೀತಿ ತುಂಡರಿಸಿ ಬೀಳಿಸಿದ ಸೂರಿನ ಬಿದಿರು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಒಲೆಯನ್ನು ರಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನೆಲ್ಲ ಮೊಳಕೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಒಣಗಿಸಿದಮೇಲೆ, ಅವನ್ನು ಅಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಕುಟ್ಟ ತೆಗೆದು, ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿ, ಎಸರಿಗಿಟ್ಟು, ಇನಿದಾದ ಉಣಿಸನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದಮೇಲೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೇಲೇನಿಸಿಕೊಂಡ ಆ ಸತಿಯು 'ಪದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಏನನ್ನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ನಮಿಸಿದಳು.

450. 'ಮಾರ್ಗ ಪರಿಶ್ರನುದಿಂದ ಮೊದಲೇ ಬಳಲಿದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯು ಹೆಸಿವಿನಿಂದ ಬಹುವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುವರು' ಎನ್ನುವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಾಯನಾರನು ಒಡನೆಯೇ ಎದ್ದು ತಮ್ಮ ತೋಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮೊಳೆಸಿ ಇಟ್ಟರುವ, ಕುಳಿಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಹರಿವೆ ಮೊದಲಾದ ಸೊಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ತಡವಿ, ಬಂಧಪಾಶದ ಬೇರನ್ನೇ ಹರಿಯುವವನಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೇರೊಡನೆ ಕಿತ್ತು ತಂದು ಪದಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು.

^{448.} ವನ್ತ್ರಪಿನ್ ಮನೈವಿ ಯಾರುವು ವಾಯ್ತ್ರಲಿ ನಿನ್ಅು ವಾಜ್ಕಿ ಚ್ಚಿನ್ತೈಯಿಲ್ ವಿರುಮ್ಪಿ ನೀರಿಅ್ ಚೇಜ್ಜೀನೈ ಯಲಮ್ಪಿ ಯೂಜ್ಜಿ 'ವೆನ್ತ್ರೞ ಲಟುಪ್ಪಿನ್ ಮಾಟ್ಟ ವಿಱಕಿಲ್ಲೈ' ಯೆನ್, ಮೇಲೋರ್ ಅನ್ತ್ರಮಿಲ್ ಮನೈಯಿ ನೀಟು ಮಲಕ್ಕಿನೈ ಯಱುತ್ತು ವೀೞ್ತ್ತಾರ್.

^{449.} ಮುಱಿತ್ತವೈ ಯಟುಪ್ಪಿನ್ ಮಾಟ್ಟಿ ಮುಳೈವಿತ್ತು ಪ್ಪತಮುನ್ ಕೊಳ್ಳ ವಱುತ್ತಪಿನ್ ನರಿಚಿ ಯಾಕ್ಕಿ ವಾಕ್ಕಿಯ ವುಲೈಯಿಱ್ ಪೆಯ್ತು ವೆಱುಪ್ಪಿಲಿನ್ ನಟಚಿ ಲಾಕ್ಕಿ ಮೇಮ್ಪಟು ಕಱ್ಪಿನ್ ವಿುಕ್ಕಾರ್ 'ಕಱಿಕ್ಕಿನಿ ಯೆನ್ಜೆಯ್ ಕೋ' ಮೆನ್ ಱಿಟೈಫ್ಚಾನಾರ್ ಕಣವ ನಾರೈ.

^{450. &#}x27;ವಟಿ'ವರು ವಿಸ್ಟಿಪ್ಪಿ ನೋಟುಮ್ ವರುತ್ತಿಯ ಸಚಿಯಿ ನಾಲೇ ಯಟಿ'ವುಜು ವೈಯ' ನೆನ್ನು ವುನ್ಪಿನಿಆ್ ಪೊಲಿನ್ತು ಚೆನ್ಆು ಕುಟಿನಿರಮ್ ಪಾತ ಪುನ್ಚೆಯ್ ಕ್ಯುಟುಮ್ಪಯುರ್ ತಟವಿ ಪ್ಪಾಚ ಪ್ಪಟಿ'ಮುತಲ್ ಪಱಿಪ್ಪಾರ್ ಪೋಲ ಪ್ಪಆಿತ್ತವೈ ಕಱಿ'ಕ್ಕು ನಲ್ಲ,

ಸೆಂದು ಪುರಾಣಿಂ

- 451. ಪತಿಯು ನುನಸ್ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಂದ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಅವಳು ಎಲೆ ಬೇರೆ, ದಂಟು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆಯ್ದು ತೆಗೆದು, ಹರಿವೆಯನ್ನು ನೀರಲ್ಲಿ ತೊಳೆದು, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಅಡುಗೆಯ ಅನುಭವ ನೈಪುಣ್ಯದಿಂದ, ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೆಲವು ಪದಾರ್ಥಗಳಾಗಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ, ಹಿಂದಿನ ಭಾಗ್ಯಕಾಲದ ನೆನಪಿನಿಂದ ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೆನೆದು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು, ಆಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿಳಿಯಾಗಿಸಿ, ಖಾದ್ಯಪದಾರ್ಥಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಯಾರಿಸಿ ಮುಗಿಸಿದಳು.
- 452. ಆವೇಲೆ ಅಡುಗೆಯಾದ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಪತಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, 'ಇನ್ನು ಹಿರಿಯರಾದ ಆ ಯೋಗಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಭೋಜನ ಮಾಡಲು ಹೇಳುವ' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಚಿಂತನೆಗೆ ಸಿಗದ ಏಕವೇವವಾದ ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಅತಿಥಿಗಳ ಸಮಿಾಪ ಸೇರಿದನು.
- 453. 'ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ತಡಿಗಾಣದೆ ಬಳಲಿರುವ ದಾಸನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಬಂದ ಹಿರಿಯರೇ! ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಎದ್ದು ಭೋಜನಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರಿ' ಎಂದು ಭಕ್ತಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ನಿರತನಾದ ನಾಯನಾರನು ಹೇಳಲು, ಯೋಗಿಗಳಾಗಿ ಬಂದು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು, ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯವಾಗಿ ಎದ್ದು ತೋರಲು, ಭಾಗ್ಯವಂತನಾದ ನಾಯನಾರನೂ ಅವನ ಪತ್ನಿಯೂ ಪರವಶತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿಂತರು.
- 451. ವುನೈನಿಯಾರ್ ಕೊಲುನರ್ ತನ್ತ ವುನಮಕಿಲ್ ಕಱಿಕ ಳಾಯ್ನು ಪುನಲಿಟೈ ಕಲುವಿ ತ್ತಕ್ಕ ಪುನಿತಪಾ ತ್ತಿರತ್ತು ಕ್ಕೈಮ್ಮೈ ವಿನೈಯಿನಾಲ್ ವೇಱು ವೇಱು ಕಱಿಯಮು ತಾಕ್ಕಿ ಪ್ಪಣ್ಟೈ ನಿನೈವಿನಾಜ್ ಕುಱೈವೈ ನೇರ್ನ್ತು ತಿರವಮು ತಮೈತ್ತು ನಿನ್ಅು,
- 452. ಕಣವನಾರ್ ತಮ್ಮೈ ನೋಕ್ಕಿ ಕ್ಕಱಿಯಮು ತಾನ ಕಾಟ್ಟಿ 'ಯಿಣೈಯಿಲಾ ತವರೈ ಯಾಣ್ಟ ವಮುತುಚೆಯ್ ವಿಪ್ಪೋ' ಮೆನ್ನ್ ಉಣರ್ವಿಲಾ ಲುಣರ ವೊಣ್ಣಾ ವೊರುವರೈ ಯುಣರ್ತತ್ತ ವೇಣ್ಟಿ ಯಣೈಯಮುನ್ ಚೆನ್ ಆು ನಿನ್ ಆ ಇ್ಕವರ್ ತುಯಿ ಲಕ್ಷ್ ಲುಜ್ಞಾರ್.
- 453. ಅಲುನ್ತಿಯ ನಿಟರು ಣೇಣ್ಕಿ ಯಟಿಯನೇ ನುಯ್ಯ ವೆನ್ಪಾಲ್ ಎಲುನ್ತರುಳ್ ಪೆರಿಯೋ! ಯಾಣ್ಟ ವಮುತುಚೆಯ್ ತರುಳ್ಳ' ವೆನ್ ಈು ತೊಲುಮ್ಸನಾ ರುರೈತ್ತ ಪೋತಿಱ್ ಚೋತಿಯಾ ಯೆಲುನ್ತು ತೋನ್ ಅ ಚ್ಚೆ ಲುನ್ತಿರು ಮನೈನಿ ಯಾರು ನ್ತೊಣ್ಟರು ನ್ತಿಕೈತ್ತು ನಿನ್ಅಕಾರ್.

- 454. ಹೆರಿಯಜರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪರಶಿವನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಬಂದ ಶಿವಯೋಗಿಯ ರೂಪು ಇಂದು ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ ತೋರಲು, ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಏನೊಂದೂ ತೋರದೆ ತನ್ಮಯತೆಯಿಂದ ನಿಂತ ಭಕ್ತನಿಗೆ ತಿಳಿಸುವಂತೆ, ಶಂಕರನು ತಾನೇ ಸಂತೋಷ ಗೊಂಡವನಾಗಿ, ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ನೀಳವಾದ ಕೂದಲುಗಳಿರುವ ಉಮಾದೇವಿ ಯೊಡನೆ ವೃಷಭವಾಹನದ ಮೇಲಿದ್ದು ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸನ್ಮಾರ್ಗಯುಕ್ತನಾಗಿ ಭಕ್ತಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ನಾಯನಾರನನ್ನು ನೋಡಿ—
- 455. 'ಎಲೈ ಭಕ್ತನೇ, ಭಕ್ತರ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ದೋಷವಿಲ್ಲದೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ನೀನು, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಶಿವಲೋಕ ವನ್ನು ಸೇರುವೆ. ಕುಬೇರನು ತಾನೇ ನಿನ್ನಿದಿರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ನಿಧಿಗಳನ್ನು ತಾಳಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಆಜ್ಞೆ ಯಂತೆ ಗಣಿಸಿ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ನಿತ್ಯಾ ನಂದವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಕೊಂಡು ನಿತ್ಯವಾಗಿ ಬಾಳುವೆ' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.
- 456. ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ತಕ್ಕುವಾದ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಆಮೇಲೆ ಶ್ರಿಪುರವನ್ನು ದಹಿಸಿದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಭಕ್ತನ ಮುಂದೆ ತೋರಿದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೆಲೆಯಿಂದ ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಕನೆಲೆಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಹೋದನು. ಆ ಹಿರಿಯವನಾದ ಇಳೆಯಾನ್ ಗುಡಿಮಾಱ ನಾಯನಾರನ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮೆಯ್ ಪೊರುಳ್ (ಸತ್ಯವಾದ ವಸ್ತು) ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳ, ಚೇದಿನಾಡ ಅರಸನ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗುವೆನು.
- 454. ಮಾಲಯುಜ್ ಕರಿಯ ನಾತನ್ ವಟವೊರು ಚೋತಿ ಯಾಕ ಚ್ಚಾಲವೇ ಮಯಜ್ಕು ವಾರ್ಕ್ಕು ಚ್ಚಜ್ಕರನ್ ಜಾನ್ ಮ ಕಿಟ್ ನ್ತೇ ಯೇಲವಾರ್ ಕುಟಲಾ ಟನ್ ನೋ ಟಟಪವಾ ಕನನಾಯ್ ತ್ತೋನ್ ಜಿ ಚ್ಚೀಲಮಾರ್ ಪೂಚೈ ಚೆಯ್ತ ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟರ್ ತಮ್ಮೈ ನೋಕ್ಕಿ,
- 455. ಅನ್ ಪನೇ! ಯನ್ ಪರ್ ಪೂಚೈ ಯಳಿತ್ತನೀ ಯಣಙ್ಕಿ ನೋಟುಮ್ ಎನ್ ಪೆರು ಮುಲಕ ಮೆಯ್ತಿ, ಯಿರುನಿತಿ ಕ್ಕಿ ಅವರ್ನ್ ಜಾನೇ ಮುನ್ ಪರು ನಿತಿಯ ಮೇನ್ತಿ ಮೊಲಿವಲೀ ಯೇವಲ್ ಕೇಟ್ಪ, ವಿನ್ ಪಮಾರ್ ನ್ತಿರುಕ್ಕ' ವೆನ್ ಅೇ ಯರುಳ್ ಚೆಯ್ತಾ ನೆವರ್ ಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕಾನ್.
- 456. ಇಪ್ಪರಿ ಚಿವರ್ಕ್ಯು ತ್ತಕ್ಕ ನಕೈಯಿನಾ ಲಿನ್ ಪ ನಲ್ಕಿ ಮುಪ್ಪುರ ಇ್ಟ್ರೆಜ್ಞಾ ರನ್ ಪರ್ ಮುನ್ ಪೆಟು ನ್ತರುಳಿ ಪ್ಪೋನಾರ್ ಅಪ್ಪೆರಿ ಯವರ್ ತನ್ತೂಯ ವಟಿಯಿನೈ ತಲೈವೇಱ್ ಕೊಣ್ಬು ಮೆಯ್ ಪ್ಲೊರುಟ್ ಚೇತಿ ವೇನ್ತನ್ ಚೆಯಲಿನೈ ನಿಳಮ್ಮ ಲುಜ್ಞೀನ್.

ಸೆರಿಯ ಫುರಾಣಂ

5. ಮೆಯ್ಪೊರುಳ್ ನಾಯನಾರ

- 457. ನಲ್ಮೆಯ ಚೇದಿನಾಡಿನ ತಿರುಕ್ಯೋನಲೂರಲ್ಲಿ ಅರಸಾಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ಶಿವಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪರಂಪರಾಗತವಾಗಿ ಆಸ್ಥೆಯನ್ನಿಡುತ್ತ ಬರುವವನು ಮಲಾಡರ ಅರಸನಾದ 'ಮೆಯ್ ಪೊರುಳ್ ನಾಯನಾರ' ಎಂಬವನು. ಇವನು ವೇದ ಸನ್ಮಾರ್ಗದ ಸತ್ಯಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿಸುವಂತಹ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ದವನು. ಮಿಕ್ಕಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಭಕ್ತರ ನೆನಹನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವರ ಆಜ್ಞೆ ಯನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಾ ಬರುವವನು.
- 458. ಅರಸಾಳ್ವಕೆಯ ಧರ್ಮವಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ದೋಷಗಳನ್ನು ಪರಿಹೆರಿಸಿ ಸರ್ವತದಂತೆ ಉಚ್ಚುವಾದ ತೋಳಿನ ಬಲದಿಂದ ಹೆಗೆಗಳನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜೈಸಿ, ಹಿಂದಿನವರು ಹೇಳಿದ ಸನ್ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಚವೂ ತಪ್ಪದೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವವರಾಗಿ ಅಲೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪರವೇಶ್ವರನ ಭಕ್ತರ ವೇಷವನ್ನು ಸದಾ ಚಿಂತನ ಮಾಡುವವನು.
- 459. ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ನೆಲ ಸಿರುವ ದೇಗುಲಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಪೂಜೆಗಳು ತಪ್ಪದೆ ನಡೆದುಬರುವಂತೆಯೂ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಡುವಿಕೆಗಳಿಂದ ಸೇವಿಸುವಂತೆಯೂ ನಾಯನಾರನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಮಾಡಿದ್ದನು. ಭಕ್ತರ ಪಾದಗಳನ್ನೇ ಆಶ್ರಯವನ್ನಾಗಿ ಅವನು ಎಣಿಸಿದ್ದನು.

5. ಮೆಯ್ ಪ್ರೊರುಣಾಯನಾರ್

- 457. ಚೇತಿನನ್ ನಾಟ್ಟನೀಟು ತಿರುಕ್ಕೋವ ಲೂರಿನ್ ಮನ್ನಿ ಮಾತೊರು ಪಾಕ ರನ್ಪಾನ್ ವಟ್ಟವರು ಮಲಾಟರ್ ಕೋಮಾನ್ ವೇತನನ್ ನೆಱಿಯಿನ್ ವಾಯ್ ಮೈ ವಿಳಙ್ಕಿಟ ಮೇನ್ಮು ಪೂಣ್ಟು ಕಾತಲಾ ಲೀಚರ್ ಕ್ಕನ್ಸರ್ ಕರುತ್ತಱಿ ನ್ತೇವಲ್ ಚಿಯ್ವಾರ್;
- 458. ಅರಚಿಯ ನೆಱ'ಯಿನ್ ವನ್ತ್ರ ವಟನೆಱಿ ವಟಾವುಱ್ ಶುಲ್ಲಿ ವರೈನೆಟು ನ್ತೋಳಾಲ್ ವೆನ್ ಟು ಮಾಹ್ಜಲರ್ ಮುನೈಕಣ್ ಮಾಹ್ಜಿ ಯುರೈತಿ ಅವರ್ ಶಾತ ನೀತಿ ಯೋಜ್ಕುನೀರ್ ಮೈಯಿನಿನ್ ವಿಕ್ಕಾರ್ ತಿರೈಚಿಯ್ ನೀರ್ ಚ್ಚಟೈಯಾ ನನ್ ಪರ್ ವೇಟಮೇ ಚಿನ್ ತೈ ಚೆಯ್ವಾರ್.
- 459. ಮಣ್ಸೈಯೈ ಪ್ರಾಕ ಮಾಕ ವುಟೈಯವರ್ ಮನ್ನು ಣ್ಯೀಯಿಲ್ ಎಣ್ಯಣುಮ್ ಪೂಚೈ ನೀಟೆ ಯೇಟಿಚೈ ಪ್ಪಾಟ ಲಾಟಲ್ ಪೊಣ್ಯಯ ಚಿಱಟ್ಪಿನ್ ಮಲ್ಕು ಪೋಜ್ಬುತಲ್ ಪುರಿನ್ತು ವಾಟ್ಪಾರ್, ತಜ್ಕಣಾ ಯಕನು ಕ್ಕನ್ಪರ್ ತಾಳಲಾಟ್ ಚಾರ್ಪೊನ್ ಅಲ್ಲಾರ್,

- 460. ರಾಜಾದಾಯದಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳೂ ನಿಡಿದಾದ ಭಾಗ್ಯಗಳೂ ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ಸಂಚಕೃತ್ಯ (ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಸಂಹಾರ, ತಿರೋಧಾನ, ಅನುಗ್ರಹ) ನಟನ ವನ್ನಾಡುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿಯೇ ಮಾಸಲಾಗಿರುವುವು ಎಂದು ತಿಳಿದವ ನಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಾಯನಾರನು ಶಿವಭಕ್ತರು ಸೇರಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಬೇಡಿದಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದನು.
- 461. ಈ ರೀತಿ ಇವನು ನಡೆದು ಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅರಸನು ಇವನೊಡನೆ ಹೆಗೆಗೊಂಡು, ಇವನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ಆಶೆಯಿಂದ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ಏರಿಬಂದು ತನ್ನ ಚಿನ್ನದ ನೆತ್ತಿಪಟ್ಟದಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಆನೆ, ಯುದ್ಧದ ಕುದುರೆ, ಕಾಲಾಳು ಮೊದಲಾದ ಹಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡವನಾಗಿ, ಹಲಬಾರಿ ಸೋತು ಅವಮಾನ ಹೊಂದಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋದನು.
- 462. ಹೀಗೆ ಸೋತುಹೋದ ವೈರಿ ರಾಜನು ಯುದ್ಧಮುಖದಲ್ಲಿ ನಾಯನಾರ ನನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾರದವನಾಗಿ, ಮೆಯ್ ಪೊರುಳ್ (ಸತ್ಯವಸ್ತು) ಅರಸರ ಶೈವಶೀಲವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿರಿಯ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ವಂಚನೆ ಯಿಂದ ಗೆಲ್ಲಬೇಕೆಂಬ ಮಾತಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಬಾರದಂತಹ ಆ ನೆಲೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಕ್ಕೋವಲೂರಿನೊಳಗೆ ಸೇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ,
- 460. ತೇಟೆಯ ಮಾಟು ನೀಟು ಚೆಲ್ವಮು ನ್ತಿಲ್ಲೈ ಮನ್ಅುಳ್ ಆಟೆಯ ಪೆರುಮಾ ನನ್ಪರ್ ಕ್ಯಾವನ ವಾಕು ಮೆನ್ಅು ನಾಟೆಯ ಮನತ್ತಿ ನೋಟು ನಾಯನ್ಮಾ ರಣೈನ್ತ ಪೋತು ಕೂಟಿಯ ಮಕಿಲ್ಚು ಪೊಬ್ಬ ಕ್ಯುಟೈವಅ ಕ್ಕೊಟುತ್ತು ವನ್ತಾರ್.
- 461. ಇನ್ ನವಾ ಅೊಟುಕು ನಾಳಿ ಲಿಕ್ಜ್ ಅಮ್ ಪುರಿನ್ತೋರ್ ಮನ್ ನನ್ ಅನ್ ನವರ್ ತಮ್ಮೈ ವೆಲ್ಲು ಮಾಚೈಯಾ ಲಮರ್ ಮೇಜ್ ಕೊಣ್ಟು ಪೊನ್ ನಡಿ ಯೋಟೈ ಯಾನೈ ಪೊರುಪರಿ ಕಾಲಾಳ್ ಮಹ್ಷುಮ್ ಪನ್ ಮುಆೈ ಯಿಟನ್ತು ತೋಜ್ಬು ಪರಿಪವ ಪ್ಪಟ್ಟು ಪ್ರೋನಾನ್.
- 462. ಇಪ್ಪಟ ಯಿಟನ್ತ ಮಾರ್ಜ್ನಾ ನಿಕಲಿನಾಲ್ ವೆಲ್ಲ ಮಾಟ್ಟಾನ್ ಮೆಯ್ ಪ್ಪೊರುಳ್ ವೇನ್ತ್ರನ್ ಚೀಲ ಮಱೀನ್ತುವೆ ಣ್ಣೀಅು ಚಾತ್ತುಮ್ ಅಪ್ಪರು ವೇಟ ಜ್ಯೂಣ್ಟೇ ಯುಜ್ಜತ್ತಿಲ್ ವೆಲ್ವಾ ನಾಕ ಚೈಪ್ಪರು ನಿಲೈಮೈ ಯೆಣ್ಣಿ ತಿರುಕ್ಕೋವ ಲೂರಿಱ್ ಚೇರ್ವಾನ್. 21

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

469. ಅದಕ್ಕೆ ಅರಸನು 'ಇದರಿಂದಲೂ ಮೇಲಾದ ಭಾಗ್ಯವು ಬೇರಿದೆಯೇ? ಪರಮಾತ್ಮನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಈ ಅಪೂರ್ವ ಆಗಮವನ್ನು ವಾಚಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸ ಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಮುತ್ತನಾಥನು 'ಇದನ್ನು ನಾನು ವಾಚಿಸಬೇಕಾದರೆ ನೀನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿರಕೂಡದು. ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಹೊಮಾಲೆಯಿಂದ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ದೇವಿಯರು ಈ ಎಡೆಯಿಂದ ಹೋಗಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

470. ಆಗ ಅರಸನು 'ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೇ ಇವಳು' ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತ ದೇವಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತಪೋವೇಷದ ಮುತ್ತನಾಥನನ್ನು ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ತಾನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ತಾನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, ತಾನು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ, 'ಈಗ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

471. ಮುತ್ತನಾಥನು ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೋಸದ ಪುಸ್ತಕಚೀಲವನ್ನು ಮಡಿಲಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಪುಸ್ತಕದ ಕಟ್ಟು ಬಿಚ್ಚುವವನಂತೆ ನಟಿಸಿ ಅರಸನು ನಮಿಸುವ ಸಮಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಅದರೊಳಗೆ ಮರೆಯಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಆಯುಧವನ್ನು ತೆಗೆದು ವೇಗವಾಗಿ ತಾನು ಹಿಂದೆ ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಂತೆ ಮಾಡಿದವನಾಗಲು 'ಸತ್ಯವಾದ ತಪೋವೇಷವೇ ಸತ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವು' ಎಂದು ನಮಿಸಿ ಗೆದ್ದರು ಅರಸರು.

- 469. 'ಪೇಱಿನ ಕ್ಕಿತನ್ ಮೇ ಲುಣ್ಟೋ? ಪಿರಾನರುಳ್ ಚೆಯ್ತ ವಿನ್ತ ಮಾಱ'ಲಾ ಕಮತ್ತೈ ವಾಚಿ ತ್ತರುಳ್ ಚೆಯ ವೇಣ್ಟು' ಮೆನ್ ನ, 'ನಾಱುಪೂ ಜ್ಯೋತೈ ಮಾತು ತವಿರವೇ ನಾನು ನೀಯುಮ್ ವೇಱಿಟ ತ್ತಿರುಕ್ಕ ವೇಣ್ಟು' ಮೆನ್ ಅವನ್ ವಿಳಮ್ಪ ವೇನ್ತನ್.
- 470. ತಿರುವುಕ ಳೆನ್ನ ನಿನ್ ಅತೇವಿಯಾರ್ ತಮ್ಮೈ ನೋಕ್ಕಿ ಪ್ರುಂವುಟನ್ ವಿರೈಯ ವನ್ತ ಪ್ರುರತ್ತಿಟೈ ಪ್ರೋಕ ವೇವಿ, ತ್ತರುತವ ವೇಟ ತ್ತಾನೈ ತ್ತವಿಚಿನ್ ಮೇ ಲಿರುತ್ತಿ ತ್ತಾಮುಮ್ ಇರುನಿಲ ತ್ತಿರುನ್ತು ಪೋಜ್ಜಿ 'ಯಿನಿಯರುಳ್ ಚೆಯ್ಯು' ಮೆನ್ ಅಕಾರ್.
- 471 ಕೈತ್ತಲ ತ್ತಿರುನ್ತ ವಞ್ಚ ಕ್ಯವಳಿಕೈ ಮಟಮೇಲ್ ವೈತ್ತು ಪೃತ್ತಕ ಮನಿಜ್ಪಪ್ಪಾನ್ ಪೋನ್ ಕು ಪುರಿನ್ತವರ್ ವಣಜ್ಭುಮ್ ಪೋತಿ ಆ್ ಪತ್ತಿರಮ್ ವಾಣ್ಕು ತ್ತಾನ್ ಮುನ್ ನಿನೈನ್ತವ ಪ್ಪರಿಚೇ ಚೆಯ್ಯ 'ಮೆಯ್ ತ್ತವ ವೇಟ ಮೇಮೆಯ್ ಫ್ರೈರು' ಳೆನ ತ್ತೊಲುತು ವೆನ್ ಆಕಾರ್.

- 472. ಮುತ್ತನಾಥನು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಹೊತ್ತಿನಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವವನಾದ ತತ್ತನು ಬಹುವೇಗದಲ್ಲಿ ಆ ಎಡೆಗೆ ಬಂದು ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಖಡ್ಗವೆತ್ತಿದನು. ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರಕ್ತಸುರಿಯುವುದರಿಂದ ಬೀಳುವವನಾದ ನಾಯ ನಾರನು ತಾನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಸಮಯದೊಳಗೆ 'ತತ್ತಾ, ಇವರು ನಮ್ಮವರೇ ಆಗಿರುವರು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಡೆದು ಬಿದ್ದನು
- 473. ವೇದನೆಗೊಂಡು ಬಿದ್ದ ಅರಸನ ಆಜ್ಞೆಯಿಂದ ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ದಾಸನಾದ ತತ್ತನು ಅರಸನನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು 'ನಾನು ಈಗ ಏನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ನವಿಸಿಸಿ ಕೇಳಲು, 'ಈಶ್ವರನ ದಾಸರಾದ ಇವರು ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಡೆಯದ ಬಗೆಯಿಂದ ಕಾವಲಿದ್ದು ಇವರನ್ನು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ನೀನು ಬಿಡುವವನಾಗು' ಎಂದು ಅರಸನು ಹೇಳಿದನು.
- 474. ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದವರೆಲ್ಲಾ 'ನಮ್ಮ ಅರಸನಿಗೆ ಕೇಡನ್ನು ಮಾಡಿದ ಈ ಕಪಟ ತಪಸಿಯನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಡುವೆವು' ಎಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗುಂಪುಗೂಡಿದಾಗ, ತತ್ತನು ಆ ತಪಸಿಯನ್ನು ತನ್ನೊಡನೆ ಕೊಂಡುಹೋಗುವವನಾಗಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ 'ಈ ತಪಸಿಯು ಒಡೆಯನ ಆಜ್ಞೆ ಯೇ ಆಗಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
- 4/2. వుఱిృత్తవనా పుకున్త స్టోతి మనమబ్బు వృత్త తత్తనా ఇఱిృప్పుటు తినాకటా కూట్ వాళినా లేఱియ లుజ్ఞూనా, నిఱిృత్తేజి బ్యురుతి జూరి విఁటూ కినాఱూరా నిఁణ్ట కృయాఱా నఱిృప్పటు మళవి 'జ్ఞత్తా! నమరా' ఎన త్తటుత్తు విఁటాన్తారా.
- 473. ವೇತನೈ ಯೆಯ್ತಿ ವೀರ್ಟ್ನ್ತ ವೇನ್ತರಾಲ್ ವಿಲಕ್ಕಪ್ಪಟ್ಟ ತಾತನಾ ನ್ತತ್ತನ್ ಜಾನು ನ್ತಲೈಯಿನಾಲ್ ವಣಙ್ಕಿ ತ್ತಾಙ್ಕಿ 'ಯಾತುನಾನ್ ಚೆಯ್ಕೇ ?' ನೆನ್ನ, 'ವೆಮ್ಪಿರಾ ನಟಿಯಾರ್ ಪೋಕ ಮಾತಿಟೈ ವಿಳಕ್ಕಾ ವಣ್ಣ ಜ್ಯಾಣ್ಟುಪೋಯ್ ವಿಟುನೀ' ಯೆನ್ಆಸಾರ್.
- 474. ಅತ್ತಿಱ ಮಱೀನ್ತಾ ರೆಲ್ಲಾ 'ಮರಚನೈ ತ್ತೀಣ್ಯು ಚೆಯ್ತು ಪೊಯ್ತವರ್ನ್ ಅನ್ ನೈ ಕ್ಕೊಲ್ಫ್ ಮೇನ್ಫುಟೈ ಚೂಲ್ ನ್ತ್ರ ವೋತು ತತ್ತನು ಮವರೈ ಯೆಲ್ಲಾ ನ್ತಟುತ್ತುಟನ್ ಕೊಣ್ಟು ಪೋವಾನ್ 'ಇತ್ತವನ್ ಪೋಕ ಪೈಜ್ಞ ತಿಱೈವನ ತಾಣೈ' ಯೆನ್ಆಾನ್.

ವೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

475. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ಜನರು ಭಯದಿಂದ ದೊರವಾದರು. ಆಮೇಲೆ ತತ್ತನು ತಾನು ಖಡ್ಗಪಾಣಿಯಾಗಿ ಕಾವಲಿದ್ದು, ಆ ತಪಸಿಯೊಡನೆ ನಗರವನ್ನು ದಾಟಹೋಗಿ ದುರ್ಗಮವಾದ ಕಾಡನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಕ್ರೂರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದನು.

476. ಆ ಕಪಟ ತಪಸಿಯನ್ನು ಕಾವಲಿದ್ದು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಆತನೊಡನೆ ಜಗಳ ಮಾಡಬರುವವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ತಡೆದು, ತೊಲಗಿಸಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಆತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಸೋರಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಉಸಿರನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅರಸನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತತ್ತನು ಬಂದು ನಿಂತನು.

477. ಆವೇಲೆ ಅರಸನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನವಿಸಿ ತಪೋವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕೊಲೆಪಾತಕಿಗೆ ಕಾವಲು ನಿಂತು ಆಚ್ಚ್ಗೆಯಂತೆ ಆತನನ್ನು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದೆನೆಂದು ಆತನು ಹೇಳಲು 'ನೀನು ಮಾಡಿದಂತೆ ಯಾರು ತಾನೇ ಮಾಡಬಲ್ಲವರು!' ಎಂದು ಅರಸನು ಅಭಿನಂದನೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕರುಣೆ ಯನ್ನು ತೋರಿದನು.

^{475.} ಅವ್ವಟಿ ಯವರ್ಕ ಳೆಲ್ಲಾ ಮಷ್ಟುಯೇ ಯಕಲ ನೀಪ್ಕು ಚ್ಚಿನ್ವಿಯ ನೆಱಿಯಿಜ್ಞತ್ತನ್ ಱಿರುನಕರ್ ಕಟನ್ತು ಪೋನ್ತು ಕೈವಟ ನೆಟುವಾ ಳೇನ್ತಿ, ಯಾಳುಱಾ ಕ್ಕಾನಞ್ ಚೇರ ವೆನ್ವಿನೈ ಕ್ಕೊಟಿಯೋನ್ ಅನ್ ನೈ ವಿಟ್ಟಿಸಿನ್ ಮಾಣ್ಟು ಪೋನ್ತಾನ್.

^{476.} ಮಹ್ಜವನ್ ಕೊಣ್ಡು ಫೋನ ವಸ್ವಾನೈ ವೇಟ ತ್ತಾನ್ ಮೇಅ್ ಜೆಹ್ಜವರ್ ತಮ್ಮೈ ನೀಣ್ಕಿ ತ್ತೀತಿಲಾ ನೆಱುಯಿಲ್ ವಿಟ್ಟ ಜೊಹ್ಜೀ ಜ್ಕೀಟ್ಕ ವೇಣ್ಟೆ ಜ್ಟೋರ್ಕಿನ್ ಹ ವಾವಿ ತಾಜ್ಕುಜ್ ಕೊಹ್ಜವನ್ ಮುನ್ಫ್ ಚೆನ್ ಅಾನ್ ಕೋಮಕನ್ ಕುಱಿಪ್ಪಿ ನಿನ್ಅಾನ್.

^{477.} ಚೆನ್ ಆಟ ವಣಜ್ಕು ನಿನ್ ಅು 'ಚೆಯ್ತವ ನೇಟ ಇತ್ಕೊಣ್ಟು ವೆನ್ ಅವರ್ಜ್ ಕಿಟೈಯೂ ಅೀನ್ ಅಿ ವಿಟ್ಟನ' ನೆನ್ ಅು ಕೂಅ, 'ವಿನ್ ಅತಿನ ಕ್ರೈಯನ್ ಚೆಯ್ತು ತಿಯಾರ್ ಚೆಯ ವಲ್ಲಾ' ರೆನ್ ಅು ನಿನ್ ಅವರ್ ಅನ್ ನೈ ನೋಕ್ಕಿ ನಿಅತೈ ಪೆರು ಇ್ರರುಣೈ ಕೂರ್ ನ್ತಾರ್.

478. ತನ್ನ ಅನಂತರ ಆಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸತಕ್ಕ ಯುವರಾಜ, ಅಮಾತ್ಯರು ಮೊದಲಾದವರಿಗೂ ತನ್ನ ಮೇಲಣ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವೃಥೆಪಡುತ್ತಿರುವ ಅರಸಿ ಮತ್ತುಳಿದ ಸಂಬಂಧಿಗಳು ಮೊದಲಾದವರಿಗೂ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿ, 'ವಿಧಿಯಿಂದ ನಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವಿಭೂತಿಯೆಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಕಡಮೆಯಾಗದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬರುವವರಾಗಿ' ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಸಿಸಿದಮೇಲೆ ಅರಸನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯನಟನವನ್ನಾಡುವ ಸುಂದರ ನೂಪುರದಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಶಿವನ ಶ್ರೀಪಾದವನ್ನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

479. ಹೀಗೆ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಪಾರ್ವತೀಪತಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಆತನು ಚಿಂತಿಸಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ದರ್ಶನ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಮಿಕ್ಕ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ದೊರೆಯದಂತಹ ತನ್ನ ಶ್ರೀಪಾದದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಸೇರುವಂತೆ ಕೃಪೆದೋರಿದನು. ಹಾಗೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

480. ಆ ಕೃತಿಮ ತಪೋನೇಷಧಾರಿಯು ತನ್ನ ಪ್ರಿಯವಾದ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ತೊಲಗಿಸುವ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದುದನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ಆ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ತನ್ನ ಸ್ವಾಮಿಯ ಭಕ್ತನೇ ಆಗುವನು ಎಂಬ ಅಭಿಸ್ರಾಯದಿಂದ ಭಕ್ತ ವೇಷವನ್ನೇ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ತಾನು ಕೈಕೊಂಡ ಸರ್ಸ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಮಡಿದ ಚೇದಿನಾಡಿನ ಅರಸನಾದ ಮೆಯ್ ಪೊರುಳ್ ನಾಯನಾರನ ಹಿರಿಮೆಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಎಟಕುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವೆನು. ಆ ನಾಯನಾರನ ತಿರುವಡಿಯನ್ನು ತಿರಸಾವಹಿಸಿ ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ 'ದಾಸತನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆಯಿಲ್ಲದವರು' ಎಂದು ಕಂಡವರನ್ನು ಒಡನೆಯೇ ತೊಲಗಿಸಿಬಿಡುವ ವಿರನ್ ಮಿಂಡ ನಾಯನಾರನು ಆಚರಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಯ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗುವೆನು.

^{478.} ಅರಚಿಯ ಲಾಯ ತ್ತಾರ್ಕ್ಕು ಮಟಿವುದು ಜ್ಯಾತ ಲಾರ್ಕ್ಕುಮ್ ವಿರವಿಯ ಚೆಯ್ಕೈ ತನ್ನೈ ವಿಳಮ್ಪುವಾರ್ 'ವಿತಿಯಿ ನಾಲೇ ಪರವಿಯ ತಿರುನೀ ಜ್ಞನ್ಪು ಪಾತುಕಾ ತ್ತುಯ್ಪ್ರೀ' ರೆನ್ಡು ಪುರವಲರ್ ಮನ್ಟು ಳಾಟುಮ್ ಪೂಜ್ಕುಲಲ್ ಚಿನ್ತೈ ಚೆಯ್ತಾರ್.

^{479.} ತೊಣ್ಟನಾರ್ ಕ್ಕಿಮೈಯ ಪ್ಪಾವೈ ತುಣೈವನಾ ರವರ್ಮನ್ ಅಮ್ಮೈ ಕ್ಕಣ್ಟವಾ ಅತಿತಿರೇ ನಿನ್ಈು ಕಾಟ್ವಿತ ನ_ರುಳಿ, ವಿುಕ್ಕ ವಣ್ಟವಾ ನವರ್ಕಟ್ ಕೆಟ್ಟಾ ವರುಟ್ ಕಟ ನೀಟಲ್ ಚ್ಚೇರ ಕ್ಕೊಣ್ಟವಾ ಆಟೈಯ ಅಾವುಅ್ ಕುಮ್ಪಿಟು ಜ್ಕೊಳ್ಕೈ ಯಾನ್ತಾರ್.

^{480.} ಇನ್ ನುಯಿರ್ ಚೆಕುಕ್ಕ ಕ್ಕಣ್ಟು ಮೆಪ್ಪಿರಾ ನನ್ ಪ ರೆನ್ ಅೀ ನನ್ ನೆಱಿ ಕಾತ್ತ ಚೇತಿ ನಾತನಾರ್ ಪೆರುಮೈ ತನ್ ನಿ ಲೆನ್ ನುರೈ ಚೆಯ್ ತೇ ನಾಕ; ವಿಕಲ್ಪಿ ಅನ್ ಮಿಣ್ಬಾರ್ ಪೊಜ್ಞಾಳ್ ಚೆನ್ ನಿವೈ ತ್ತವರ್ ಮುನ್ ಚೆಯ್ತ ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟು ಚೆಪ್ಪ ಲುಜ್ಞೇನ್.

ಪೆರಿಯು ಪುರಾಣಂ

6. ವಿಱನ್ ಮಿಂಡ ನಾಯನಾರ

481. ಸುವಾಸನೆಯ ಕರ್ಣಕಾರ ಕುಸುವು ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಡೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಸರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಹಿರಿಯ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ, ಪರಶುವನ್ನು ಪಡೆದ ಕಾರಣದಿಂದ ಪರಶುರಾಮನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಮುನಿಯು ಪಡೆದ ನಾಡು, ಅಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಹಿರಿಯ ಭಾಗ್ಯಗಳೂ, ಕೃಷಿಯಾದ ನೆಲಗಳಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಭಾಗ್ಯಗಳೂ, ಗಿರಿಗಳಿಂದ ದೊರೆಯುವ ಉತ್ತಮ ಭಾಗ್ಯಗಳೂ ಒಂದಾಗಿ ವರ್ಧಿಸುವ ಗಿರಿನಾಡು.

482. ಕಡಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕಾಂತಿ ಸೂಸುವ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಕಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಬಿದಿರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಶೀತಲ ವಾದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಆನೆಯ ದಂತಗಳಿಂದುದಯಿಸುವ ಪ್ರಕಾಶಯುಕ್ತವಾದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಈ ಮುತ್ತುಗಳೇ ಇವರ (ಈ ಹೆಂಗಸರ) ಹಲ್ಲಿನ ಸಾಲುಗಳು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ದಂತಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೆಂಗಸರು ಬಗೆ ತಿಳಿದು ಆರಿಸಿ ರಾಶಿಮಾಡಿರುವ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನೂ ಜೇರನಾಡಿನ ಹಲ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪುರಾತನವಾದ ತಿರುಚ್ಚೆಂಗುನ್ರೂರಿ!ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

6. ವಿಜನ್ ಮಿಣ್ವ ನಾಯನಾರ್ ಪುರಾಣಮ್

^{481.} ವಿರೈಚಿಯ್ ನಟುಮ್ ಪೂ ನ್ತೊಟೈಯಿತಟಿ ವೇಣಿ ಯಾರ್ ತರ್ಜ್ ಕಟಲ್ ಪರಚಿ ಪ್ಪರಚು ಪೆಟುಮಾ ತವಮುನಿವನ್ ಪರಚಿ ರಾಮನ್ ಪೆಟುನಾಟು ತಿರೈಚಿಯ್ ಕಟಲಿನ್ ಪೆರುವಳನು ನ್ತಿರುನ್ತು ನಿಲನಿನ್ ಚೆಲುವಳನುಮ್ ವರೈಯಿನ್ ವಳನು ಮುಟನ್ ಪೆರುಕಿ ಮಲ್ಕು ನಾಟು ಮಲೈನಾಟು.

^{482.} ವಾರಿ ಚೊರಿಯು ಪ್ರತಿರ್ಮುತ್ತುಮ್ ವಯಲ್ ಮೆನ್ ಕರುಪ್ಪುಟ್ ಪಟುಮುತ್ತುಮ್ ವೇರಲ್ ವಿಳ್ಳೆಯು ಪ್ರುಳಿರ್ಮುತ್ತುಮ್ ವೇಲ ಮರುಪ್ಪಿ ನೊಳಿರ್ ಮುತ್ತುಮ್ ಮೂರ ಲಿನಚ್ಚೊಲ್ ವೆಹ್ಮಾಪುತ್ತ್ರ ನಕೈಯಾರ್ ತೆರಿನ್ತು ಮುಱೈ ಕೋಕ್ಕುಳ್ ಚೇರರ್ ತಿರುನಾ ಟ್ಟೂರ್ ಕಳಿನ್ ಮುನ್ ಚಿಜನ್ತ್ರ ಮೂತೂರ್ ಚೆಪ್ಕುನ್ ಜೂರ್,

^{1.} ತಿರುಚ್ಚೆಂಗುನ್ರೂರು-ಸೀಲಮಿನ ಸಮಿಾಪದ ತಿರುಚ್ಛಂಗೋಡು,

483. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಂಸಗಳು ವಾಸಿಸುವ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಳುವ ಉದ್ದಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಭಾಗೈವನ್ನು ಕೊಂಡು ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿದ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬರುವ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸುಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆವಟ್ಟ ಕುಲದ ವೈದಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯರಾದವರು ಬಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾದ ಊರು ಅದು.

484. ಆ ಸುಂದರವಾದ ಊರಲ್ಲಿ ವೆಲ್ಲಾಳ ಕುಲವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸಲು ನಮ್ಮ ಒಡೆಯನಾದ ವಿಱನ್ ಮಿಂಡನು ಅವತರಿಸಿದನು. ಆತನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಕೆಂಪಗಾದ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ಆಸೆಗಳನ್ನೂ ತೊಲಗಿಸಿಬಿಡುವವನು. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವನು.

485. ಆತನು ಗಂಗೆಯನ್ನೂ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ ಜಡೆಯಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಆಶಿಸಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಊರುಗಳನ್ನೂ ನಮಿಸಿ ಹೋಗುವ ಆಸೆಯಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಹೋಗುವವನಾಗಿ, ಆ ರೀತಿ ನಮಿಸುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷಪಡೆದ ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತರ ಕೂಟದ ಇದಿರಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಸ್ತುತಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಈಶ್ವರನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ನಮಿಸುವ ಹೆಸರನ್ನು ಕಡೆದನು.

^{483.} ಎನ್ನುವರ್ ಪೆಯರಿನ್ ವಿಳಜ್ಭಿಯುಲ ಕೇಟುವರ್ ಪೆರುಮೈ ಯುಟೈ ಯತು ತಾನ್ ಯತು ತಾನ್ ಅನ್ನವರ್ ಪಯಿಲುವರ್ ವಯಲುಟವಿ ನಮೈನ್ತ ವಳತ್ತಾ ಲಾಯ್ನ್ತ ಮುಱೈ ಜೊನ್ನ ನೆಱಿಯಿನ್ ವೞಿಯೊಟುಕು ನ್ತೂಯ ಕುಟಮೈ ತ್ತಲೈನಿಸ್ಅಾರ್ ವುನ್ನು ಜ್ಯುಲತ್ತಿನ್ ಮಾವುಱೈನೂನ್ ಮರಪಿಟ್ ಪೆರಿಯೋರ್ ವಾಲ್ಪತಿಯಾಮ್.

^{484.} ಅಪ್ಪೊಟ್ ಪತಿಯಿ ನಿಟೈನೇಳಾಣ್ ಕುಲತ್ತೈ ವಿಳಕ್ಕ ವನತರಿತ್ತಾರ್; ಚಿಪ್ಪಟ್ ಕರಿಯ ಪೆರುಞ್ವೀರ್ತ್ತಿ ಚ್ಚಿವನಾರ್ ಚೆಯ್ಯ ಕಟಲ್ಸ್ಜ್ ಯೆಪ್ಪ ಜ್ಞೀನೈಯು ಮಱವೆಱೀವಾ; ರೆಲ್ಲೈ ತೆರಿಯ ವೊಣ್ಣಾ ತಾರ್ ಮೆಯ್ ಪ್ರ ತ್ತರ್ ಕಳ್ ಪಾಜ್ ಪರಿವುಟೈಯಾ ರೆಮ್ಪಿರಾನಾರ್, ವಿಜನ್ಮಾನಾಡ್ತರ್.

^{485.} ನತಿಯು ಮತಿಯುಮ್ ಪುನೈನ_ಚಟೈ ನಮ್ಪರ್ ವಿರುಮ್ಪಿ ನಲಞ್ಚಿ ಅನ್ತ ಪತಿಕ ಳೆಜ್ಕು ಜ್ಕುಮ್ಪಿಟ್ಟು ಪ್ಪಟರು ಜ್ಘಾತಲ್ ವಟೀಚ್ಚೆಲ್ವಾರ್ ಮುತಿರು ಮನ್ ಪಿಜ್ ಪೆರುನ್ತೊಣ್ಟರ್ ಮುಱೈವೈ ನೀಟು ತಿರುಕ್ಕೂಟ್ಟ ತ್ತಿತಿರ್ಮುನ್ ಪರವು ಮರುಳ್ ಪೆಜ್ಜೀ ಯಿಱೈವರ್ ಪಾತ ನ್ತೊ ಬಸ್ಪೆಜ್ಞಾರ್. 22

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

170

- 486. ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬೀಸುವ ಅಬ್ಬಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮಲೆನಾಡನ್ನು ದಾಟ ಕಡಲು ಸುತ್ತಿದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ, ಶಿವಭಕ್ತರ ಸ್ಥಿರವಾದ ಸರ್ಕಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತ, ಯಾರೂ ಯಾವೊಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ತನಗೆ ಸರಿಸಮವಿಲ್ಲದ ವಿಅನ್ಮಿಂಡ ನಾಯನಾರನು ಮೇರುಗಿರಿಯನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಬಾಗಿಸಿ ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನಳಿಸಿದ ವೈದಿಕತೇರಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ವಾಸಿಸಿದ ತಿರುವಾರೂರನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಪರಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದನು.
 - 487. ಆಗ ಅನುಗ್ರಹೆಭಾಗ್ಯವು ಸದಾ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ದೇವಾಚಾರ್ಯ ಮಂಟಪದೊಳಗೆ ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಭಕ್ತರನ್ನು ವಂದಿಸದೆ, ಅವರೊಡನೆ ಬಂದು ಸೇರದೆ ಒಂದು ಪಕ್ಕವಾಗಿ ತೊಲಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ವನ್ ತೊಂಡನನ್ನು (ಸುಂದರನನ್ನು) ಬೇರೆಯುವನು (ಭಕ್ತರಿಂದ ಬೇರೆಯಾದವನು) ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಈ ನಾಯನಾರನು ಪಡೆದನು.
 - 488. ಆಕಾಶದವರೆಗೆ ಎತ್ತರವಾಗಿ ನಿಂತ ಮೇರುಗಿರಿಯನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಬಾಗಿಸಿದೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರ ಕೂಟವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸದೆ ಹೋಗುವ ನಂಬಿಯಾರೂರನಿಗೂ ಅವನನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಹಾವನ್ನು ಆಭರಣ ವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೂ 'ಪ್ರತ್ಯೇಕ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಕೂಟದವರಿಂದಲೇ ಪಡೆದ ನೇರವಾದ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಯಾರು ತಾನೇ ಹೇಳಬಲ್ಲರು?
 - 486. ಪೊನ್ಅಾ ಅರುನಿ ಮಲೈನಾಟು ಕಟನ್ತು ಕಟಲ್ಚೂ ಪ್ರಾವಿಯೆಣ್ಯು ಇ್ ಚೆನ್ ಅಾ ಳುಟೈಯಾ ರಟಿಯವರ್ ತನ್ನಿ ಹ್ ಮೈ ಯೊಲುಕ್ಕ ನಟ್ಟಿ ಚೆಲುತ್ತಿ ವರ್ನ ಅಾರ್ಹ್ ಮೇರು ಚ್ಚಿಲೈವಳೈತ್ತು ಪ್ಪುರಣ್ಯಳ್ ಚೆಹ್ಜಿ ವೈತಿಕತ್ತೇರ್ ನಿನ್ ಅಾ ರಿರುನ್ತ ತಿರುವಾರೂರ್ ಪಣಿನ್ತಾರ್ ನಿಕರೊನ್ ಅಿಲ್ಲಾತಾರ್.
 - 487. ತಿರುವಾರ್ ಸೆರುಮೈ ತಿಕಟ್ ಕಿನ್ ಆ ತೇವಾ ಚಿರಿಯ ನಿಟೈಪ್ಪೊಲಿನ್ತು ವುರುವಾ ನಿನ್ ಆ ಚಿವನಟಿಯಾರ್ ತಮ್ಮೈ ತ್ತೊಟುತು ವನ್ತ ಹೈಯಾ ತೊರುವಾ ಱೊತುಖ್ಯುಮ್ ವನ್ ಆತಿೂಣ್ಟನ್ 'ಪುಱಕೆನ್ ಆು'ರೈಪ್ಪ ಚ್ಚಿವನರುಳಾಱ್ ಸೆರುಕಾ ನಿನ್ ಆ ಸೆರುಮ್ ಸೇಱು ಸೆಹ್ಜಾರ್; ಮಹ್ಜುಮ್ ಸೆಆನಿನ್ ಆತಾರ್.
 - 488. ಚೇಣಾರ್ ವೇರು ಚ್ಚಿಲೈವಳೈತ್ತ ಚಿವನಾ ರಟಯಾರ್ ತಿರುಕ್ಕೂಟ್ಟಮ್ ಪೇಣಾ ತೇಕ ಮೂರನುಕ್ಕುಮ್ 'ಪಿರಾನಾ ನ್ತನ್ ಮೈ ಪ್ರಿಅೈಚೂಟಿ ಪ್ಪೂಣಾ ರರವಮ್ ಪುನೈನ್ತಾರ್ ಕ್ಕುಮ್ ಪುಱ' ಕೆನ್ ಅುರೈಪ್ಪ ಮಜ್ಞವರ್ ಪಾಱ್ ಕೋಣಾ ವರುಳೈ ಪೆಜ್ಞಾರ್ ಮ ಜ್ಞಿನಿಯಾರ್ ಪೆಜುಮೈ ಕೂಜುವಾರ್.

- 489. ಲೋಕವು ಉಜ್ಜೀವಿಸಲೂ, ನಾವು ಉಜ್ಜೀವಿಸಲೂ, ಶೈವಸರ್ನ್ಮಾರ್ಗದ ಶೀಲವು ಉಜ್ಜೀವಿಸಲೂ, ತಿರುತ್ತೊಂಡ ತ್ತೊಗೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ನಂಬಿಗಳು ಹಾಡಲು ಶ್ಲಾಘೈವಾದ, ವೇದಗಳು ಮೊರೆದು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, 'ನಾವು ಇರುವುದು ಭಕ್ತರೊಡನೆಯೇ' ಎಂದು ಹೇಳುವವರಾದರೂ, ವಿಷವನ್ನು ಅವೃತ ವಾಗಿಸಿದ ಈಶ್ವರನ ಭಕ್ತರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಯಾರು ತಾನೇ ತಿಳಿದವರು?
- 490. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಲಕಾಲ ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಉತ್ತಮ ಯೋಗ್ಯ ತೆಗಳೆಲ್ಲವುಗಳಿಗೂ ನೆಲೆಯಾದ ಶೈವಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ದಿವ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು ಬಾಳಿದ ವಿಅನ್ ಮಿಂಡ ನಾಯನಾರನು ದಿವ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾದ ರೀತಿಯಿಂದ ಗಣನಾಯಕನಾಗುವ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ನೆಳಲ ಕೆಳಗೆ ಶೋಭಿಸಿದನು.
- 491. ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಹಲವು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರಬೇಕಾದುದೇನು? ತಿರುತ್ತೊಂಡ ತ್ತೊಗೈ ದೊರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಲೋಕವು ಶೋಭಿಸಿ ಬರುವ ಹಿರಿಯ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾದ ವಿಜನ್ಏುಂಡ ನಾಯನಾರನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿಯು ನನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗೀತೇ? ಆತನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ವಹಿಸಿಯೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಪಜಯೂರಿನ ವೈಶ್ಯನಾದ ಅವುರ ನೀತ ಫಾಯನಾರನ ದಿವ್ಯ ಸೇವೆಯು ಚರಿತೆಯನ್ನೂ ಹೇಳತೊಡಗುವೆನು.

^{489.} ಞಾಲ ಮುಯ್ಯ ನಾಮುಯ್ಯ ನಮ್ಪಿ ಚೈವ ನನ್ನೆಱೀಯಿನ್ ಚೀಲ ಮುಯ್ಯ ತ್ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟ ತ್ತೊಕೈಮುನ್ ಪಾಟ ಚ್ಚೆಲುಮು ಟೈಕಳ್ ಓಲ ಮಿಟವು ಮುಣರ್ವರಿಯಾ 'ರಟಿಯಾ ರುಟನಾಮುಳ' ತೆನ್ಱಾಲ್, ಆಲ ಮಮುತು ಚೆಯ್ತಪಿರಾ ನಟಿಯಾರ್ ಪೆರುಮೈ ಯುಜೀನ್ತಾರಾರ್ ?

^{490.} ಒಕ್ಕು ನೆಟುನಾ ಳಿವ್ವುಲಕಿ ಲುಯರ್ನ್ತ ಚೈವ ಪ್ಪೆರುನ್ತನ್ ಮೈ ತೊಕ್ಕ ನಿಲೈಮೈ ನೆಱ ಪೋಜ್ಜಿ ತ್ತೊಣ್ಟುಪೆಜ್ಜ ವಿಜನ್ ಮಣ್ಟರ್ ತಕ್ಕ ವಕೈಯಾ ಜ್ಞವು ಪೆರುಮಾ ನರುಳಿ ನಾಲೇ ತಾಣಿಜಜ್ ಕೀಜ್ ವಿುಕ್ಕ ಕಣನಾ ಯಕರಾಕು ನ್ತನ್ ಮೈ ಪೆಜ್ಜು ವಿಳಙ್ಕಿನಾರ್.

^{491.} ವೇಟು ಸಿರಿತೆನ್ ? ಱೀರುತ್ತೊಣ್ಟ ತ್ತೊಕೈಯಾ ಲುಲಕು ವಿಳಙ್ಕವರುಮ್ ಪೇಟು ತನಕ್ಕು ಕ್ಕಾರಣರಾಮ್ ಸಿರಾನಾರ್ ವಿಅನ್ ಮಿ ಣ್ಟರೈಪ್ಪೆರುಮೈ ಕೂಟು ಮಳವೆನ್ ನಳವಿಜ್ಞೀ ? ಯವರ್ ತಾಳ್ ಚೆನ್ ನಿ ಮೇಟ್ ಕೊಣ್ಟೇ ಯಾಱೈ ವಣಿಕ ರಮರ್ ನೀತಿ ಯನ್ ಪರ್ ಚೆಯ್ ಕೈ ಯಜೈ ಕುವಾಮ್.

ವೆಂದು ಪುರಾಣಂ

7. ಅಮರಫೀತಿ ನಾಯನಾರ

- 492. ಕಾನೇರಿ ನದಿಯು ಹೆರಿಯುತ್ತಿರುವ ಚೋಳನಾಡಿನಲ್ಲಿ, ವೇಘದಿಂದಾ ವೃತವಾಗಿ ಮಧುಮತ್ತತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಂಡುಣಿಗಳು ಮುತ್ತಿದ ಹೊವಿನ ಉದ್ಯಾನ ಗಳಿಂದ ಸುತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು, ತೇರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಬೀದಿಗಳನ್ನೊಳಕೊಂಡು, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನೀಡಿ ನೆಲಸಿದ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸಣ್ಣ ಊರಾದುದು ಪಟ್ಟಿಯಾಱೈ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮ.
- 493. ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ವೈಶ್ಯಕುಲದಲ್ಲಿ ಅಮರನೀತಿಯಾರನು ಅವತರಿಸಿ ದನು. ಚಿನ್ನ, ಮುತ್ತು, ರತ್ನ, ಸುಂದರವಾದ ದುಕೂಲಗಳು ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ನಾಡುಗಳಿಂದಲೂ ಬರುವ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೊಂದಿದೆ ಆ ಊರು. ಆ ವಾಣಿಜ್ಯದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಾಗಿದ್ದನು.
- 494. ಅವನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗಿಟ್ಟು ಯಾವಾಗಲೂ ಧ್ಯಾನಿಸುವುದು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ. ಸಂಜೆಯ ಕೆಂಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸ್ವಂತವಾದ ಭಕ್ತರನ್ನು ಭೋಜನಮಾಡಿಸಿ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಆಸೆ ಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಂಥೆ, ಕೆಳಗಿನ ಬಟ್ಟಿ, ಮೇಲು ಹೊದಿಕೆಯ ಬಟ್ಟಿ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ತನ್ನೆ ಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ತಾನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಜೀವನ ವನ್ನು ಪಡೆದು ಬರುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಸ್ಥಿರವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿ,

7. ಅಮರ್ ನೀತಿ ನಾಯನಾರ್ ಪುರಾಣಮ್

- 492. ಚೀರಿ ನೀಟರು ಚೆನ್ಪಿಯರ್ ಪೊನ್ನಿನನ್ ನಾಟ್ಟು ಕ್ಯಾರಿನ್ ವೇವಿಯ ಕಳಿಯಳಿ ಮಲರ್ ಪ್ಪೊಟಿಲ್ ಚೂಟ್ನ್ತು ತೇರಿನ್ ಮೇವಿಯ ಚೆಲುಮಣಿ ವೀತಿಕಳ್ ಚಿಜನ್ತು ಪಾರಿ ನೀಟೆಯ ಸೆರುಮೈಚೇರ್ ಪತಿಪಟ್ಟಿ ಯಾಱೈ.
- 493. ಮನ್ನು ಮಸ್ಪತಿ ವಣಿಕರ್ತ ಬ್ಯುಲತ್ತಿನಿಲ್ ವನ್ತಾರ್ ಪೊನ್ನು ಮುತ್ತುನನ್ ಮಣಿಕಳುಮ್ ಪೂನ್ತುಕಿನ್ ಮುತಲಾ ವೆನ್ನಿ ಲತ್ತಿನು ಮುಳ್ಳನ ವರುವಳ ತ್ತಿಯಲ್ಪಾ ಲನ್ನಿ ಲೈಕ್ಕಣ್ಮ ಕ್ಕವರಮರ್ ನೀತಿಯಾ ರೆನ್ಪಾರ್.
- 494. ಚಿನ್ರೈ ಚೆಯ್ವತು ಚಿನನ್ ಕಟ ಲಲ್ಲತೊನ್ ಱೀಲ್ಲಾರ್ ಅನ್ರಿ ವಣ್ಣ ರ್ ತ ಮಟಯವರ್ ಕ್ಯಮುತುಚೆಯ್ ವಿತ್ತು ಕ್ಯನ್ ತೈ ಕೀಳುಟೈ ಕೋವಣ ಬ್ಯರುತ್ತಱ ನ್ತುತವಿ ವನ್ರ ಚೆಲ್ವತ್ತಿನ್ ವಳತ್ತಿನಾಲ್ ವರುಮ್ಪಯನ್ ಕೊಳ್ವಾರ್.

- 495. ಮುಕ್ಕಣ್ಣನೂ, ದಿಗಂಬರನೂ, ಪರವಸ್ತುವೂ ಆದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿರುವ ಶಿರುನಲ್ಲೂರಿನಲ್ಲಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಹಿರಿಯ ಉತ್ಸವನನ್ನು ಆಸೆಯಿಂದ ಸೇವಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಭೋಜನಕ್ಕನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಅನ್ನಸತ್ರವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಆಮೇಲೆ ತಾನು ಸಂಬಂಧಿಕರೊಡನೆ ಕೂಡಿ ತಿರುನಲ್ಲೂರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.
- 496. ಅಲ್ಲಿ ತಿರುನೀಲಕಂಠನಾದ ಪರಮಾತ್ಮ್ರನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ನೆಲಸಿರುವ ತಿರು ನಲ್ಲೂರಿನ ಉತ್ಸವಾತಿಶಯದಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ಅನ್ನಸತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸುಖವಾಗಿ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವರ ಕೃಪೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಕೊಂಡು, ದ್ರವಿಸಿದ ಮನವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತಂಗಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ,
- 497. ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಡೆಯಿರುವ, ಹಿರಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ, ತಿರುನಲ್ಲೂರಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ನೀಲಕಂಠನಾದ ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ಕೌಪೀನದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿ, ಅದರ ಮೂಲಕ, ಅನನ್ಯಭಕ್ತರಿಗೆ ಪೂರ್ಣಾನು ಗ್ರಹವನ್ನು ನೀಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ವೇದಿಯರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ,
- 495. ಮುಕ್ಕ ಣಕ್ಕರಾ ಮುತಲ್ವನಾ ರವರ್ತಿರು ನಲ್ಲೂರ್ ಮಿಕ್ಕ ಚೀರ್ವಳರ್ ತಿರುವಿಲಾ ವಿರುಪ್ಪುಟರ್ ವಣಣ್ಕಿ ತ್ತಕ್ಕ ವನ್ಪರ್ಕ ಳಮುತುಚೆಯ್ ತಿರುಮಟ ಇ್ವಮೈತ್ತಾರ್ ತೊಕ್ಕ ಚುಜ್ಜಮು ನ್ತಾಮುಮ್ ನ ನ್ನಷೈನ್ನ ನರ್ ತೂಯೋರ್.
- 496 ಮರುವು ಮನ್ಪೊಟು ವಣಙ್ಕಿನರ್ ಮಣಿಕಣ್ಟರ್ ನಲ್ಲೂರ್ ತ್ತಿರುವಿ ೞಾವಣಿ ಚೇವಿತ್ತು ತ್ತಿರುಮಟ ತ್ತಟಿಯಾರ್ ಪೆರುಕು ವುನ್ಪಮೋ ಟಮತುಚೆಯ್ ತಿಟವರುಳ್ ಪೇಣಿ ಯುರುಕು ಚಿನ್ತೈಯಿನ್ ಮಕಿೞ್ಸ್ತಾಱೈ ನಾಳಿಟೈ ಯೊರುನಾಳ್,
- 497. ಪಿ ಟಿ ಪ್ರತ್ತ ೪ರ್ ಚ್ಚಟೈ ಪ್ರೆರುನ್ತಕೈ ಪ್ಪೆರುನ್ತಿರು ನಲ್ಲೂರ್ ಕ್ಕ ಟಿ ಪ್ರಕ್ಕೆ ಳತ್ತಿಟ್ಟಿ ಕೋವಣ ಪ್ಪೆರುಮೈಮುನ್ ಕಾಟ್ಟಿ ನಿಟಿಪುತ್ತ ವನ್ ಪುಟೈ ತ್ತೊಣ್ಟರ್ ಕ್ಕು ನೀಟರುಳ್ ಕೊಟುಪ್ಪಾನ್ ಮು ಪ್ರಿಕ್ಕು ಲತ್ತೊರು ಪಿರಮಚಾ ರಿಯನ್ ವಟ ವಾಕಿ,

- 498. ಕೆಂಪಗಾದ ಕಿರುಜಡೆಗಳನ್ನು ಮರೆಸಿದ ತಿರುಮುಡಿ ಶಿಖೆಯೂ, ಶೈವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ವಿಭೂತಿಯ ಕಾಂತಿಯೂ, ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಿಳಿದಾದ ಹುರಿಗಳುಳ್ಳ ಜನಿವಾರದೊಡನೆ ಶೋಭಿಸುವ ಜಿಂಕೆಯ ಜರ್ಮವೂ, ಕೈಯ ಪನಿತ್ರ ಬೆರಳಲ್ಲಿ ಮರಕತ ಕಿರಣವನ್ನು ಸೂಸುವ ಪನಿತ್ರವೂ,
- 499. ಮುಂಜಿ ಹೆುಲ್ಲನ್ನು ತಿರುಪಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಹೆಗ್ಗೆದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮೇಖ ಲೆಯ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ವೇದವಾದ ಕೌಪೀನದ ಬಟ್ಟೆಯೂ ಶೋಭಿಸಲು, ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವೇಷವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ದುಷ್ಕರ್ಮದಿಂದುಂಟಾದ ಅಜ್ಘಾನವನ್ನು ನೀಗುವ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ, ಭಕ್ತರ ಹೈದಯದಿಂದ ತೊಲಗದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ ಶಿವನ ಶ್ರೀಪಾದ ಮಲರುಗಳು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಹೊಂದುವಂತೆ (ನಡೆದುಕೊಂಡು),
- 500 ನೋಡಿದವರ ಮನಸ್ಸು ಕರಗಿ ನೀರಾಗುವಂತೆ, ಭಕ್ತರ ಪ್ರೀತಿಯ ಪರಿಶುದ್ಧ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸುವವನಾಗಿ, ಎರಡು ಕೋವಣಗಳು, ವಿಭೂತಿಯ ಚೀಲ, ದರ್ಭೆ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ದಂಡವನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಮರನೀತಿಯ ತಿರುಮಠವನ್ನು ಸೇರಿದನು.
- 498. ಚೆಯ್ಯ ಪುನ್ಚಟ್ಟಿ ಕರನ್ತತೋರ್ ತಿರುಮುಟಿ ಚ್ಚಿಕೈಯುಞ್ ಚೈದ ವೆಣ್ಟಿರು ನೀಜ್ಜುಮು ಣ್ಟತ್ತೊಳಿ ತ್ತಚಿತಿೃಪ್ಪುಮ್ ಮೆಯ್ಯಿನ್ ವೆಣ್ಖುರಿ ನೂಲುಟರ್ ವಿಳಜ್ಕುಮಾನ್ ಱೋಲುಙ್ ಕೈಯಿನ್ ಮನ್ನಿಯ ಪವಿತ್ತಿರ ಮರಕತ ಕೃತಿರುಮ್,
- 499. ಮುಞ್ಚ ನಾಣುಱ ಮುಟಿನ_ತು ಚಾತ್ತಿಯ ವರೈಯಿ ಜ್ಞಞ್ಚ ಮಾಮಱೈ ಕ್ಕೋವಣ ವಾಟೈಯಿನ್ ಅಚೈವುಮ್ ವಞ್ಚ ವಲ್ವಿನೈ ಕ್ಕಱುಪ್ಪುಱು ಮನತ್ತಟಿ ಯಾರ್ಕ ಣಿಞ್ಚ ನೀಣ್ಕಿಟಾ ವಟಮಲರ್ ನೀಣಿಲಮ್ ಪೊಲಿಯ,
- 500. ಕಣ್ಟ ವರ್ಕ್ಕುಟು ಕಾತಲಿನ್ ಮನಜ್ಕರೈ ನ್ತುರುಕ ತ್ತೊಣ್ಟ ರನ್ ಸೆನುನ್ ತೂನೆಱ್ ವೆಳಿಸ್ಪಟು ಪ್ಪಾರಾಯ್ ತ್ತಣ್ಟಿನ್ ಮಿಾತಿರು ಕೋವಣ ನೀಜ್ಞುಸ್ಪೈ ತರುಪ್ಪೈ ಕೊಣ್ಟು ವನ್ತ್ರಮರ್ ನೀತಿಯಾರ್ ತಿರುಮಟ ಜ್ಕುಟುಕ್ಗ

- 501. ಆತನ ದಿವ್ಯನಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ, ಒಳಗೆ ಅರಳಿದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮುಖವು ಹರ್ಷದಿಂದ ಇನ್ನೂ ನಿಕಸಿತವಾಗಲು, ವೇಗದಿಂದ ಬಂದು ನಮಿಸಿ, 'ಇದುವರೆಗೆ ಕಾಣದ ನಿಮ್ಮ ದರ್ಶನವು ಇಂದು ದೊರಕೊಂಡುದು ನಾನು ಮಾಡಿದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲ,' ಎಂದು ಅಮರನೀತಿ ಭಕ್ತನು ಹೇಳಿದನು.
- 502. ಈ ರೀತಿ ಉಪಚರಿಸಿ ಸೇವಿಸುವ ಭಕ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನೀನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ರುಚಿಕರವಾದ ಭೋಜನವನ್ನಿತ್ತು, ಕಂಥೆ, ಉಡುದಾರ, ಬಟ್ಟಿ, ಕೌಪೀನಗಳನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕಾಣ ಬಂದೆನು' ಎಂದು ನೆತ್ತಿಯ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮರೆಸಿ ಬಂದ ಈಶ್ವರನು ಹೇಳಿದನು.
- 503. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಯನಾರನು 'ಈ ಸತ್ರದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ವೇದ ಪಾರಂಗತ ರಾದ ದ್ವಿಜರು ಭೋಜನಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಪರಿಶುದ್ಧರಾದ ವೇದಿಯರೇ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವರು. ಇಂದು ನೀವೂ ಇಲ್ಲಿ ಭೋಜನಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಮಿಸಿದನು.
- 504. ನಮಿಸಿದ ಭಕ್ತನನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಆ ವೇದಿಯನು ನೋಡಿ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದವನಾಗಿ, 'ಪವಿತ್ರತೀರ್ಥವಾದ ಕಾವೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ನಾನು ಬರುವಾಗ ಮಳೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಆಗ ಒದಗುವಂತೆ, ಬೆಚ್ಚಗಾದ ಈ ಕೋವಣವನ್ನು ನಿಮ್ಮೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಬಿಡುವೆನು. ಇದನ್ನು ನೀವು ಜೋಪಾನವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ.'
- 501. ವಟವು ಕಾಣ್ಟಲು ಮನತ್ತಿನು ಮುಕವಿುಕ ಮಲರ್ನ್ತು, ಕಟತು ವನ್ತೆತಿರ್ ವಣಜ್ಕಿ, 'ಯಿಮ್ ಮಟತ್ತಿನಿಱ್ ಕಾಣುಮ್ ಪಟಿಯಿ ಲಾತನೀ ರಣೈಯಮುನ್ ಪಯಿಅವ ಮೆನ್ನೋ ವಟಿಯ ನೇನ್ ಚೆಯ್ತ ?' ತೆನ್ಅನ ರಮರ್ನೀತಿ ಯನ್ ಪರ್.
- 502. ಪೇಣು ಮನ್ಪರೈ ನೋಕ್ಕಿ 'ನೀರ್ ಪೆರುಕಿಯ ಅಟಿಯಾರ್ ಕ್ಕೂಣು ಮೇನ್ಮೈಯಿ ಲೂಟ್ಟಿನಱ್ ಕನ್ತೈಕೀ ಳುಟೈಕಳ್ ಯಾಣರ್ ವೆಣ್ಕಿಟಿ ಕ್ಕೋವಣ ವಿಾತಲ್ಕೇ ಟ್ಟುಮ್ಮೈ ಕ್ಕಾಣ ವನ್ತನ' ಮೆನ್ಆನನ್ ಕಣ್ಣು ತಱ್ ಕರನ್ತೋನ್.
- 503. ಎನ್ ಟು ತಮ್ಪರಾ ನರುಳ್ ಚೆಯ 'ವಿತ್ತಿರು ಮಟತ್ತೇ ನನ್ ಟು ನಾನ್ ಮಟೈ ನ್ಹಪ ರಮುತುಚೆಯ್ ತರುಳ ತ್ತುನ್ ಟು ವೇತಿಯರ್ ತೂಯ್ ಮೈಯಿ ನಮೈಪ್ಪತು ಮುಳತಾ ಲಿನ್ ಟು ನೀರುಮಿ ಜ್ಯಮುತುಚೆಯ್ ತರುಳು'ಮೆನ್ ಆ ಆಟೈ ಇ್ಯ.
- 504. ವಣಣ್ಕು ಮನ್ ಪರೈ ನೋಕ್ಕಿಯ ಮ್ಮಱೈಯವ ರಿಚೈನ್ತೇ 'ಯಣಣ್ಕು ನೀರ್ಪ್ಪೊನ್ನಿ ಯಾಟಿ ನಾನ್ ವರಮಟೈ ವರಿನು ಮುಣಣ್ಕು ಕೋವಣಮ್ ವೈತ್ತುನೀರ್ ತಾರು' ಮೆನ್ ಱೊರುವೆಣ್ ಕುಣಣ್ಕೊಳ್ ಕೋವಣ ನ**್ತಣ್ಟಿ**ನಿ ಲವಿೞ್ತತ್ತತು ಕೊಟುಪ್ಪಾರ್.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 505. 'ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಈ ಕೋವಣದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ನಾನು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬರುವವರೆಗೆ ನೀವಿದನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಮೇಲೆ ನನಗೆ ತರಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೌಪೀನವನ್ನು ದಂಡದಿಂದ ತೆಗೆದು ಆ ನಾಯನಾರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು.
- 506. ನೇದಿಯನು ಕೊಟ್ಟ ಆ ಕೌಪೀನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೋಡ ರಹಿತನೂ ಭಕ್ತನೂ ಆದ ನಾಯನಾರನು, 'ನೀವು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಆಗಮಿಸಿ' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಗಂಗಾನದಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಡೆಯನ್ನು ಮರೆಸಿದವನಾದ ಆ ವೇದಿಯನು ಸಕ್ಕದಲ್ಲುಳ್ಳ, ತಿಳಿಯಾದ ಅಲೆಗಳಿರುವ ಕಾವೇರಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಲು ಹೋದನು.
- 507. ಇತ್ತ ನಾಯನಾರನು, ತಾನು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಕಂಥೆ, ಉಡುದಾರ, ಬಟ್ಟಿ, ಕೌಪೀನ ಎಂಬಿವುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟ ಎಡೆಯಲ್ಲಲ್ಲದೆ, ಬೇರೊಂದು ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವೇದಿಯನು ಕೊಟ್ಟ ಕೌಪೀನವನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿರಿಸಿದನು.
- 505. 'ಓಣ್ಯು ಕೋನಣ ಪ್ರೆರುಮೈಯೈ ಯುಳ್ಳವಾ ಅುವುಕ್ಕೇ ಯಾಣ್ಯು ನಾನ್ ಜೊಲ್ಲ ವೇಣ್ಟುವ ತಿಲ್ಲೈನೀ ರಿತನೈ ವಾಣ್ಕಿ ನಾನ್ ವರು ಮಳವುಮುಮ್ ಮಿಟತ್ತಿಕ ೞಾತೇ ಯಾಣ್ಯು ವೈತ್ತುನೀರ್ ತಾರು' ಮೆನ್ ಅವರ್ ಕೈಯಿಅ್ ಕೊಟುತ್ತಾರ್.
- 506. ಕೊಟುತ್ತ ಕೋವಣ ಐೈಕಿನಾಬ್ಬ ಕೋತಿಲಾ ವರ್ನಪರ್ 'ಕಟುಪ್ಪಿ ಲಿಐೈಟು ನ_ರುಳುನೀರ್ ಕುಳಿ' ತ್ತಿನ ಕ್ಕಪೈೈ ಮಟುತ್ತ ತುಮ್ಮಿಯ ವಳರ್ಚಟೈ ಮಱೈತ್ತವರ್ಮ್ ಮಱೈಯೋ ರಟುತ್ತ ತೆಣ್ಟಿರೈ ಪ್ರೊನ್ನಾನೀ ರಾಟವೆನ್ ಅಕನ್ಆಾರ್.
- 507. ತನ್ನ ಕೋವಣವರ್ ವಾಙ್ಕಿಯ ತನಿಪ್ಪೆರು ನ್ತೊಣ್ಟರ್ ಮುನ್ತೈ ಯನ್ತಣರ್ ಮೊಟೀಕೊಣ್ಟು ಮುನ್ಪುತಾಙ್ ಕೊಟುಕ್ಕು ಙ್ ಕನ್ತೈ ಕೀಳುಟೈ ಕೋವಣ ಮನ್ಱೀಯೋರ್ ಕಾಪ್ಪು ಚ್ಚಿನ್ತೈ ಚೆಯ್ತುವೇ ಱೀಟಿತ್ತೊರು ಚೇಮತ್ತು ವೈತ್ತಾರ್.

- 508. ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೋದ ವೇದಿಯನು ನಾಯನಾರನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರಿಸಿದ ಎಡೆಯಿಂದ ಕೌಪೀನವನ್ನು ಮಾಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಆಮೇಲೆ ನೀಲೋತ್ಪಲಗಳು ಅರಳುವುದಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾದ ಸುಂದರ ಘಟ್ಟಗಳುಳ್ಳ ಕಾವೇರಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ತಿರುಗಿದನೋ ಅಥವಾ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸುವಾಸನೆಯಿರುವ ಜಡೆಯಲ್ಲುಳ್ಳ ಗಂಗಾನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಬಂದನೋ ತಿಳಿಯೆವು. ಆದರೆ ಆಗಸದಿಂದ ಮಳೆಯು ಜೋರಾಗಿ ಸುರಿಯಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಒದ್ದೆಯಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.
- 509. ಕಾಂತಿಯುತವಾದ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಉತ್ತಂಸವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ವೇದಿಯ ವೇಷದ ಶಿವನು ಬಂದು ಸೇರಿದಾಗ, ಪಕ್ಷವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ, ನಾಯನಾರನು, ವೇದಿಯನು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ವಿಧಿಯಂತೆ ಷಡ್ರಸೋಪೇತವಾದ ಭೋಜನವನ್ನು ತಯಾರಿ ಸಿಟ್ಟಿದ್ದು, ಆತನು ಬಂದೊಡನೆ ಆತನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ನಮಿಸಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಜನಿವಾರದಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಎದೆಯುಳ್ಳ ಆ ವೇದಿಯನು,
- 510. ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿಯೆಂಬ ಪರಿಶುದ್ಧ ಜಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸಿ, ನಾಯ ನಾರನನ್ನು ನೋಡಿ, ಶೀತಲಜಲದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದುದರಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾದ ಕೌಪೀನವನ್ನು ಬ್ದದಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ದಂಡದ ಮೇಲಿರುವ ಕೌಪೀನವೂ ಒದ್ದೆಯಾದುದರಿಂದ, 'ನಾನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಕೌಪೀನವನ್ನು ಕೊಂಡುಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
- 508. ಪೋನ ವೇತಿಯರ್ ವೈತ್ತಕೋ ವಣತ್ತಿನೈ ಪ್ಪೋಕ್ಕಿ ಪ್ಪಾನ ಲನ್ತುಱೈ ಪ್ಪೊನ್ನಾನೀರ್ ಪಟನ್ತುವ ನ್ತಾರೋ? ತೂನ ಱುಇ್ಚುಟೈ ಕ್ಕಣ್ಕೈನೀರ್ ತೋಯ್ತುವ ನ್ತಾರೋ? ವಾನ ನೀರ್ಮಟೈ ಪೊಟ್ನಿಟೆ ನನೈನ್ತುವ ನ್ತ್ರಣೈನ್ತಾರ್.
- 509. ಕತಿರಿ ಳಮ್ಮಿ ಆೈ ಕ್ಕಣ್ಣಿಯರ್ ನಣ್ಣಿಯ ಪೊಟುತಿನ್ ಮುತಿರು ಮನ್ಫುಟೈ ತ್ತೊಣ್ಟರ್ತಾ ಮುಅೈಮೈಯಿನ್ ಮುನ್ನೇ ಯತಿಕ ನನ್ಮೈಯಿ ನಱುಚುವೈ ತ್ತಿರುವಮು ತಾಕ್ಕಿ ಯತಿರೆ ಟುನ್ತುಚೆನ್ ಱಿಱೈ ಞ್ಚಿಟ ನಿಅೈನ್ತ ನೂನ್ ಮಾರ್ಪರ್,
- 510. ತೊಣ್ಟ ರನ್ ಪೆನು ನ್ತೂಯನೀ ರಾಟುತಲ್ ವೇಣ್ಟೆ 'ಮಣ್ಟು ತಹ್ ಪುನಲ್ ಮೂಲ್ ಕಿಯ ವೀರತ್ತೈ ಮಾಜ್ಜ ತ್ತ್ರಣ್ಟಿನ್ ಮೇಲುಳ ತೀರನಾನ್ ಅನ್ತ್ರಕೋ ವಣತ್ತೈ ಕ್ಕೊಣ್ಟು ವಾರು'ಮೆನ್ **ಜು**ರೈತ್ತನರ್ ಕೋವಣ ಕ್ಕಳ್ ವರ್. 23

ವೆರಿಯು ಪುರಾಣಂ

- 511. ವೇದಿಯನ ಕಪಟವನ್ನು ತಿಳಿಯದವನಾದ ನಾಯನಾರನು, ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಆ ಕೌಪೀನವನ್ನು ಕಾಣದಾದನು. 'ನಾನು ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಕೌಪೀನವೆಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು?' ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಹುಡುಕುವವನಾದನು.
- 512. ಆ ದಿವ್ಯವಾದ ಕೌಸೀನವು ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದೆ ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಾನು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನಿಡುವ ಇತರ ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹುಡುಕಿ ಕಾಣದಾದನು. ಹೀಗೆ ವೇದಿಯನು ತಂದಿಟ್ಟ ದೊಡ್ಡ ತೊಡರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಏನೂ ತೋರದೆ ನಿಂತನು.
- 513. ಇಂತಹ ಒಂದು ಸಂಭವವು ಬಂದು ಸೇರಿತೇ? ಎಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಡಗೂಡಿ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಬೇರೊಂದನ್ನೂ ನೆನೆಯದವನಾಗಿ ತುಂಬಾ ವ್ಯಥಿಪಟ್ಟನು. ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ನಿಲ್ಲಲೂ ಆತನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ವೇದಿಯನು ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಕೌಪೀನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟನು.
- 514. ಹೀಗೆ ನಾಯನಾರನು ವೇದಿಯನ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, 'ಸ್ವಾಮಾ, ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಕೌಪೀನವನ್ನು ನಾನು ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟಿಡೆಯಿಂದ ಕಾಣದಾಗಿಸಿದವರು ಯಾರೋ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಅದು ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋದ ರೀತಿಯನ್ನೂ ತಿಳಿಯೆನು. ಇಂತಹ ಒಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಬೇರೆ ಕಂಡುದಿಲ್ಲ'.
- 511. ಐಯರ್ ಕೈತನ ನುಱಿವುಱಾ ತನರ್ಕಟಿ ತಣುಕಿ ಯೆಯ್ತಿ, ನೋಕ್ಕುಱ ಕ್ಕೋನಣ ಮಿರುನ್ತವೇ ಱಿಟತ್ತಿನ್ ಮೈಯಿಲ್ ಚಿನ್ತೈಯರ್ ಕಣ್ಟಿಲರ್, 'ವೈತ್ತಕೋ ನಣಮುನ್ ಚೆಯ್ತು ತೆನ್' ನೆನ್ ಅು ತಿಕೈತ್ತ್ಯನರ್ ತೇಟುವಾ ರಾನಾರ್.
- 512. ಪೊಜ್ಕು ವೆಣ್ಕಿಟ್ ಕ್ಕೋವಣಮ್ ಪೋಯಿನ ನೆಱಿನೇಅ್ ಚಪ್ಕೈ ಯಿನ್ಱೀಯೇ ತಪ್ಪಿನ' ತೆನ್ಅುತ ಇ್ವರಕ್ಕಿ ಲೆಜ್ಕು ನಾಟಿಯು ಜ್ಕಣ್ಟಿಲ; ರೆನ್ಚಿಯ್ವಾರ್! ನಿನ್ಱಾ; ರಜ್ಕಣ್ ವೇತಿಯರ್ ಪೆರುನ್ತೊಟ ಕ್ಕಿನಿಲಕ ಪ್ಪಟ್ಟಾರ್.
- 513. ಮನೈವಿ ಯಾರೋಟು ಮನ್ನಿಯ ಕಿಳೈ ಇರು ನ್ತಾಮು ಮನೈಯ ತೊನ್ ಅುವ ನ್ತೆಯ್ತಿಯ ತೆನವಿಟರ್ ಕೂರ್ನ್ತು ನಿನೈವ ತೊನ್ ಱೀಲರ್ ವರುನ್ತಿನರ್; ನಿಱ್ಕವು ಮಾಟ್ಟ್ರಾರ್; ಪುನೈಯ ವೇಱೊರು ಕೋವಣ ಜ್ಯೊಟುಪುಱ ಪ್ರಟ್ಟಾರ್.
- 514. ಅತ್ತರ್ ಮುನ್ ಶುಚೆನ್ 'ಱಟಕ! ದೇರ್ ತನ್ನಕೋ ವಣತ್ತೈ ನೈತ್ತಿ ಟತ್ತುನಾನ್ ಕಣ್ಟೆಲನ್, ಮಹ್ತುನೋ ರಿಟತ್ತಿ ಲುಯ್ ತ್ತೊ ಳಿತ್ತನ ರಿಲ್ಲೈ; ಯಹ್ ತೊಟೀನ್ತವಾ ಅಹೀಯೇ; ನಿತ್ತ ಕೈತ್ತವೇ ಅತಿಚಯ ಜೃಭೈಲೇ' ನೆನ್ಅು,

- 515. 'ನೀವು ಒದ್ದೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಉತ್ತಮ ಕೌಪೀನ ವನ್ನು ತಂದಿರುವೆನು. ಅದು ಜೀರ್ಣವಾದುದಲ್ಲ. ಕೌಪೀನವಾಗಿಯೇ ನೆಯ್ದು ತಯಾರಿ ಸಿದುದು. ಪರಿಶುದ್ಧ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಹಣೆಯುಳ್ಳವರೇ, ನಿಮ್ಮ ಕೌಪೀನ ವನ್ನು ಕಳೆದು ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇದನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ನನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾಯನಾರನು ನಮಿಸಿದನು.
- 516. ಆಗ ವೇದಿಯನು, 'ಅವುರನೀತಿಯವರೆ! ನೀವು ಹೇಳುವ ನೆಲೆಯು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ! ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ದಿನಗಳೂ ಕಳೆದುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ನಾನು ನಿಮ್ಮೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಕೌಪೀನವನ್ನು ನೀವೇ ಕೊಂಡು, 'ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೊಂದು ಕೌಪೀನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದು ಹೇಳುವುದೆ?'
- 517. 'ಒಳ್ಳೆಯ ಕೌಪೀನವನ್ನು ತರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ನೋಡುವುದು ನನ್ನ ಕೌಪೀನವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೋ? ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ವ್ಯಾಪಾರವು ತುಂಬಾ ಚಲೋದಾದುದು!' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದವನಾದ ಪರಮಾತ್ಮ್ರನು ದಳ್ಳುರಿಯೆದ್ದಂತೆ ಕೋಪಿಸಿದನು.
- 515. 'ವೇಟು ನಲ್ಲತೋರ್ ಕೋವಣಮ್ ವಿರುಮ್ಪಿಮುನ್ ಕೊಣರ್ನ್ತೇನ್, ಕೀಟು ಕೋವಣ ಮನ್ಟು; ನೆಯ್ ತಮೈತ್ತತು; ಕಿಳರ್ಕೋ ಣೀಟು ಚಾತ್ತಿಯ ನೆಜ್ಜಿಯಾರ್! ಮಜ್ಞತು ಕಳಳನ್ತು ಮಾಟು ಚಾತ್ತಿಯೆನ್ ಪಿಟಿಸಿಪೊಟು ಪ್ಪೀ' ರೆನ ವಣಜ್ಘ,
- 516. ನಿನ್ಱ ವೇತಿಯರ್ ವೆಕಣ್ 'ಟವುರ್ ನೀತಿಯಾರ್! ನಿಲೈವೈು ನಿನ್ಅು! ಚಾಲವು ನಾಳಿಟೈ ಕಟ್ನಿ_ತು ಮನ್ಱಾ; ಲಿನ್ಱು ನಾನ್ವೈತ್ತ ಕೋವಣ ಜ್ಯೂಣ್ಟತಱ್ ಕಿತಿರ್ವೇ ಆೊನ್ಆು ಕೊಳ್ಕಿನ ವುರೈಪ್ಸ್ ತೇ! ನೀ' ರೆನ ವುರೈಯಾ,
- 517. 'ನಲ್ಲ ಕೋವಣ ಜ್ಯೊಟುಪ್ಪೆನೆನ್ ಅುಲಕಿನ್ ಮೇ ನಾಳುಞ್ ಜೊಲ್ಲು ವಿತ್ತತೆನ್ ಕೋವಣ ಜ್ಯೊಳ್ವತು ತುಣಿನ್ತೋ ? ವೊಲ್ಲೈ ಯಾಜ್ಕುಅು ವಾಣಿಸ ಮಟಕಿತೇ ಯುಮಕ್!' ಕೆನ್ ಆಿಲ್ಲೈ ಯಿಲ್ಲವ ನೆರಿತುಳ್ಳಿ ನಾಲಿನ ವೆಕುಣ್ಖಾನ್.

- 518. ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಮರೆಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ದಂಡವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬಂದ ವೇದಿಯನು, ಈ ರೀತಿ ಕೋಪಿಸಲು ಚಿಂತನೆಯೆಲ್ಲಾ ಕಲಕಿ ಮುಖವು ಬಾಡಿ 'ಸಣ್ಣವ ನಾದ ನನ್ನ ಈ ತಪ್ಪನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ. ಇದು ದಾಸನು ತಿಳಿದು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ವೇದಿಯನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಷ್ಟ್ರಾಂಗ ಬಿದ್ದು ಮೊರೆಯಿಡುವವನಾಗಿ,
- 519. 'ಮಾಡತಕ್ಕುದೆಂದು ತಾವು ವಿಧಿಸಿದ ಕಾರ್ಯವಾವುದನ್ನೂ ನಾನು ಮಾಡುವೆನು. ಈ ಕೌಪೀನವನ್ನಲ್ಲದೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮಡಿ ಬಟ್ಟೆ, ಪಟ್ಟಿ ವಸ್ತ್ರಗಳೆಂಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನೂತನ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತುಂಬಾ ಭಯದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ, ಮನಸ್ಸು ಬಾಡಿ, ವೇದಿಯನ ಶ್ರೀಪಾದ ಗಳನ್ನು ನಾಯನಾರನು ಹಲವು ಬಾರಿ ನಮಿಸಿದನು.
- 520. ಈ ರೀತಿ ನಮಿಸಿದ ಭಕ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ಪರವಸ್ತುವಾದ ವೇದಿಯನು ಕೋಪವು ಕಮ್ಮಿಯಾದವನಂತೆ ತೋರಿಸಿ, 'ನೀವು ತರುವ ಮಣಿ, ಚಿನ್ನ, ಬಟ್ಟಿ ಮತ್ತಿತರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ನಾನೇನನ್ನು ಮಾಡಲಿ? ನಾನು ಧರಿಸುವ ಕೌಪೀನಕ್ಕೆ ಸಮವಾದ ಕೌಪೀನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.
- 518. ಮಱೀಕ ರನ್ತುತ ಣ್ಟೇನ್ತಿಯ ಮಱೈಯವರ್ ವೆಕುಳ ಪ್ರೊಱೀಕ ಲಙ್ಕಿಯ ವುಣರ್ವಿನ ರಾಯ್ಮಮುಕಮ್ ಪುಲರ್ನ್ತು 'ಚಿಱಿಯ ವೆನ್ಪರುಮ್ ಸಿಟೈಪೊಱು ತ್ತರುಳ್ಚಿಯ್ವಾ! ರಟಿಯೇ ನಱಿಯ ವನ್ತತೊನ್ ಱನ್' ಱಿನ ವಟಪಡೆ ನ್ತಯರ್ವಾರ್;
- 519. 'ಜೆಯತ್ತ ಕುಮ್ಪಣಿ ಜೆಯ್ವ; ನಿ ಕ್ಕೋವಣ ಮನ್ಱಿ ನಯತ್ತ ಕುನ್ತನ ನಲ್ಪಪ ಟ್ಟಾ ಟೈಕಳ್ ಮಣಿಕ ಳುಯರ್ತ್ತ ಕೋಟಕೊ ಣ್ಟರುಳು' ಮೆನ್ ಱುಟಮ್ಪಿನಿ ಲಟಾತ್ಕಾ ಪಯತ್ತೊ ಟುಣ್ಕುಲೈ ನ್ತ್ರಟಮಿಚೈ ಪ್ರಲಮುಱೈ ಪಣಿನ್ತಾರ್.
- 520. ಪಣಿಯು ಮನ್ಪರೈ ನೋಕ್ಕಿಯ ಪರವ್ಪೊರು ಳಾನಾರ್. ತಣಿಯು ಮುಳ್ಳತ್ತ ರಾಯಿನಾರ್ ಪೋನ್, 'ನೀರ್ ತನ್ತ ಮಣಿಯುಮ್ ಪೊನ್ ನುನ ಲ್ಲಾಟೈಯು ಮಜ್ಜುಮೆನ್ ಚೆಯ್ಯ ? ವಣಿಯು ಜ್ಯೋವಣ ನೇರ್ತರ ವಮೈಯು' ಮೆನ್ ಆರುಳ.

- 521. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ವೈಶ್ಯಕುಲತಿಲಕನಾದ ಆ ನಾಯನಾರನು, 'ತಾವು ತಮ್ಮ ಕೌಪೀನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬೇರೆ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾದ ಕೌಪೀನವನ್ನು ತರುವ ಬಗೆ ತಾನೇ ಯಾವುದು?' ಎಂದು ನಮಿಸಲು ಹಿತವನಾದ ಆ ವೇದಿಯ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು,
- 522. 'ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ನೀವು ಕಳೆದುಹಾಕಿದ ಆ ಕೌಪೀನಕ್ಕೆ ಸಮನಾದುದಿದು' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ದಂಡದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದು, 'ಇದಕ್ಕೆ ಸಮತೂಕವಾದ ಕೌಪೀನವನ್ನು ತಂದುಕೊಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
- 523. ಇದಕ್ಕೆ ನಾಯನಾರನು ಸಮ್ಮತಿಸಿ, ಒಂದು ತೊಲೆಯನ್ನು ನಾಟಲು ಮೇರುಗಿರಿಯನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಶಿವನು ಆ ತೊಲೆಯ ಒಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕೌಪೀನವನ್ನಿಟ್ಟನು. ನಾಯನಾರನು ತಾನು ನೆಯ್ದ ಕೌಪೀನವನ್ನು ತೊಲೆಯ ಮತ್ತೊಂದು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟನು. ಇದು ಆ ವೇದಿಯನ ಕೌಪೀನದ ಭಾರಕ್ಕೆ ಸಮ ವಾಗಲಿಲ್ಲ.
- 521. ವುಲರ್ನ_ ಚಿನ್ನೈರು ರಾಕಿಯ ವಣಿಕರೇ ಅನೈಯಾ 'ರಲರ್ನ_ ವೆಣ್ಣಿ ಈ ಕ್ಕೋವಣ ಮತಟ್ಕುನೇ ರಾಕ ವಿಲಙ್ಕು ಪೂನ್ತುಕಿಲ್ ಕೊಳ್ವತಱ್ ಕಿಚೈನ_ರುಳ್ ಚಿಯ್ಯಾರ್; ನಲಙ್ಕೊಳ್ ಕೋವಣ ನ_ರುಮ್ಮರಿ ಚಿಯಾ' ತೆನ ನಮ್ಪರ್,
- 522. 'ಉಟುತ್ತ ಕೋವಣ ಮೊೞೀರುನಾ ಮುಣ್ಕೈಯಿ ಜ್ಞರನೀರ್ ಕೆಟುತ್ತ ತಾಕಮುನ್ ಚೊಲ್ಲುಮ ಕ್ಕಿೞೀತ್ತಕೋ ವಣನೇ ರಟುತ್ತ ಕೋವಣ ಮಿತು' ವೆನ್ಱು, ತಣ್ಟಿನಿ ಲವಿೞಾ ವೆಟುತ್ತು, 'ಮಜ್ಞೀತ ನೆಟೈಯಿಟು ಜ್ಯೋವಣ' ಮೆನ್ಱಾರ್.
- 523. 'ನನ್ ಅ ಚಾಲ!' ವೆನ್ ಅನ್ ಪರು ಮೊರುತುಲೈ ನಾಟ್ಟ ಕ್ಯುನ್ ಅ ವಿಲ್ಲಿಯಾರ್ ಕೋವಣ ಮೊರುತಟ್ಟ ಲಿಟ್ಟಾರ್; ನಿನ್ ಅ ವನ್ ಪರು ಐೈುಯಿನಿ ನೆಯ್ತಕೋ ವಣನ್ತ ಟ್ಟೊನ್ ಱೀ ಲೇಯಿಟ ನಿಅೈನಿಲಾ ತೊೞಿನ್ತಮೈ ಕಣ್ಬಾರ್.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

524. ಬಹುವಾದ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ತಾವು ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಹಿಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಉತ್ತಮ ಕೌಪೀನಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇಟ್ಟರೆ ತೊಲೆಯು ಸಮವಾಗಿ ನಿಲುವು ದೆಂದು ಅವುಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಗುರವಾಗಿ ಮೇಲೆದ್ದ ತಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಇಡುತ್ತ ಹೋಗಲು ಅದು ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಂಡು ಮೇಲೆದ್ದೇ ನಿಂತುದನ್ನು ಕಂಡವನಾಗಿ, ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ನಟನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಿಗೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ನಾಯನಾರನು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

525. 'ಇದು ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಮಾಯಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ವೇದಿಯರ ಒಂದು ಕೌಪೀನಕ್ಕೆ ಅಗಣಿತವಾದ ಕೌಪೀನಗಳು ಸಮವಾಗದೆ ಹೋದುವು' ಎಂದು ಆ ನಾಯ ನಾರನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಬಟ್ಟಿಗಳು ಪಟ್ಟಿ ವಸ್ತ್ರಗಳು ಮೊದಲಾದ ಹೆಲವನ್ನಿ ಡುತ್ತಾ ಬರಲಾಗಿ ತಟ್ಟಿಯು ಮೇಲೆದ್ದೇ ನಿಂತಿತು. ಆಮೇಲೆ ಶೋಭಿಸುವ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಜವುಳಿ ಮೂಟಿಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದು ಆ ಮೇಲೆದ್ದ ತಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಆತನಿಟ್ಟನು.

526. ಭಕ್ತನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಿಡುವ ತಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ವೇದಿಯನು ಕೌಪೀನವೊಂದನ್ನಿಟ್ಟ ತಟ್ಟಿಯು ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಭಾರವಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ತಗ್ಗು ವುದೆಂಬುದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾದುದರಿಂದ, ಬಹುವಾದ ಪಟ್ಟಿಗಳೊಡನೆ ಅಗಣಿತವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನಿಟ್ಟರೂ ನಾಯನಾರನ ತಟ್ಟಿಯು ಮೇಲ್ಪಟ್ಟೀ ನಿಂತಿತು. ವೇದಿಯನ ತಟ್ಟಿಯು ಭಾರದಿಂದ ತಗ್ಗಿಯೇ ನಿಂತಿತು.

^{524.} ನಾಟು ಮನ್ಫಾಟು ನಾಯನ್ಮಾರ್ ಕ್ಕಳಿಕ್ಕಮುನ್ ವೈತ್ತ ನೀಟು ಕೋವಣ ಮಟೈಯನೇ ರಾಕವೊನ್ ಅೊನ್ಅಾ ಕ್ಕೋಟು ತಟ್ಟಿನ್ ಮಾ ತಿಟ್ಪಿಟ ಕ್ಕೊಣ್ಟೆಲು ನ್ತತುಕಣ್ ಟಾಟು ಚೇವಟ ಕ್ಕಟಿಯರು ಮಅ್ಖುತ ಮೆಯ್ತಿ,

^{525. &#}x27;ಉಲಕಿ ಲಿಲ್ಲಕೋರ್ ಮಾಯೈ! ಯಿ ಕ್ಕೋನಣ ಮೊನ್ಜು ಕ್ಕಲಕಿಲ್ ಕೋನಣ ಮೊತ್ತಿಲ!' ವೆನ್ಅತಿ ಚಯಿತ್ತು ಪ್ರಲವುಮ್ ವೆಣ್ಣುಕಿಲ್ ಪಟ್ಟುಟ ನಿಟವಿಟ ಉಯರ ವಿಲಕು ಪೂನ್ತುಕಿಜ್ ಪೊತಿಕಳ್ಳೆ ಯೆಟುತ್ತುಮೇ ಲಿಟ್ಟಾರ್.

^{526.} ಮುಟ್ಟ ಲನ್ಸ್ ತವಾರ್ತತ ಮನ್ ಪಿಟು ನ್ತಟ್ಟುಕ್ಕು ಮುತಲ್ವರ್ ಮಟ್ಟು ನಿನ್ ಅತ ಟ್ಟರುಳೊಟು ನ್ತಾಲ್ ವುಅುಮ್ ವಲಕ್ಕಾಲ್ ಪಟ್ಟು ಟುನ್ತುಕಿ ಲನೇಕಕೋ ಟಕಳಟುಮ್ ಪತ್ತರ್ ತಟ್ಟು ಮೇಆ್ಫಟ ತ್ತಾಲ್ ನ್ತತು ಕೋವಣ ತ್ತಟ್ಟು.

- 527. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಯನಾರನು ಆ ವೇದಿಯನೊಡನೆ, 'ಈ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಅಗಣಿತ ವಸ್ತ್ರಜಾತಿಗಳನ್ನೂ ನೇಯಲಿಕ್ಕಾಗಿರಿಸಿದ್ದ ನೂಲಿನ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ವೇಲೆ ವೇಲೆ ರಾಶಿ ಹಾಕಿದರೂ ಈ ತಟ್ಟಿಯು ಹಗುರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದಾಸನಾದ ನಾನು ನನ್ನಿತರ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ತಟ್ಟಿಯ ಮೇಲಿರಿಸಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ' ಎಂದು ನಮಿಸಲು,
- 528. ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಭಾಗವಾಗುಳ್ಳ ವೇದಿಯನು ಇದಕ್ಕೊಪ್ಪಿ 'ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಬೇರೊಂದನ್ನು ಹೇಳಲಾರೆನು. ಇನ್ನಿತರ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ನೀವಿಡಬಹುದು. ಹೇಗೂ ನನ್ನ ಕೌಪೀನದ ತೂಕಕ್ಕೆ ಸಮಬಂದರೆ ಸರಿ. ಇದೇ ನನಗೆ ಬೇಕಾದುದು,' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
- 529. ಆಗ ನಾಯುನಾರನು ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳ, ನವರತ್ನ ಸಮೂಹಗಳು, ಹಲಾವಿಧ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಲೋಹಗಳು, ಹಲವು ಲೋಹಗಳ ಸೇರಿಕೆಯಿಂದಾದ ಹಲಬಗೆಯ ವಿಶ್ರಲೋಹ ಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನೂ ಇವುಗಳಿಂದಾದ ಅಗಣಿತ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಆ ಮೇಲೆದ್ದ ತಟ್ಟಿಯುಲ್ಲಿರಿಸುತ್ತಾ ಬರಲು, ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೊಳಕೊಂಡೂ, ಆ ತಟ್ಟಿಯು ಲಘುವಾಗಿ ಮೇಲೆದ್ದೇ ನಿಂತಿತು. ಲೋಕದವರು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು.
- 527. ಆನ ತನ್ ಮೈಕ ಣ್ಟಟಿಯವ ರಞ್ಚಿಯ ನ್ರಣರ್ ಮನ್ 'ತೂನ ಜುನ್ತುಕಿಲ್ ವರುಕ್ಕನೂಲ್ ವರುಕ್ಕಮೇ ಮುತಲಾ ಮಾನ ಮಿಲ್ಲನ ಕುವಿಕ್ಕವು ನ್ರತ್ಚುನ್ ಮಟ್ಟತುವಾಲ್, ಏನೈ ಯೆನ್ ಆನ ಮಿಟಪ್ಪಿ ಪನಣ್ಟು' ಮೆನ್ ಆೀ ಆೈ ಇ್ಚ್,
- 528. ವುಜ್ಕೈ ಪಾಕರಾ ಮಱೈಯವರ್ ಮಜ್ಞತಜ್ ಕಿಚೈನ್ತೇ 'ಇಬ್ಬು ನಾಮಿನಿ ವೇಜೊನ್ ಜು ಚೊಲ್ಲುವ ತೆನ್ಕೊಲ್! ಅಜ್ಭು ಮಜ್ಜುಜ್ಭು ಟನಜ್ಕಳ ನಾಕಿಲು ಮಿಟುವೀರ್; ಎಜ್ಕಳ್ ಕೋವಣ ನೇರ್ನಿಟ್ಕ ವೇಣ್ಟುವ' ತೆರ್ಜಾರ್.
- 529. ನಲ್ಲ ಪೊನ್ನೊಟುಮ್ ನೆಳ್ಳಿಯು ನವಮಣಿ ತ್ತಿರಳುಮ್ ಪಲ್ವ ಕೈತ್ತಿಱ ತ್ತುಲೋಕಮುಮ್ ಪುಣರ್ಚಚ್ಚಿಕಳ್ ಪಲವು ಮೆಲ್ಲೈ ಯಿಲ್ಫಾರೆಗುಳ್ ಚುಮನ್ತ್ರವ ರಿಟಿಐಟ ಕ್ಕೊಾರ್ಟೈ ಮಲ್ಕು ತಟ್ಟುಮಿ ತೆಲುನ್ತತು; ವಿಯನ್ತ್ರನರ್ ಮಕ್ಟೋರ್.

- 530. ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳ ವಸ್ತುವಾಗಿರುವ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಶಿಸಿದುದರಿಂದ ಭಾರದ ತಟ್ಟಿಯ ಆ ಕೌಪೀನಕ್ಕೆ ಈ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಅಮರನೀತಿಯರ ಧನಸಂಪತ್ತುಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಸಕಲ ಲೋಕಗಳೂ ಸಮವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಾರವು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಖ್ಯಾತಿಯಾದೀತೋ? (ಆಗದು. ಅದರ ಖ್ಯಾತಿಯು ಅದರಿಂದಲೂ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುವುದು).
- 531. ಈ ನೆಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿದ ನಾಯನಾರನು ವೇದಿಯನ ಮುಂದೆ ಇದಿರಾಗಿ ನಿಂತು, 'ಕೇಡಿಲ್ಲದ ಹಲವಿಧ ಧನಸಂಸತ್ತೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮುಗಿಸಿದೆನು. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿಯಿದ್ದರೆ, ನಾನೂ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಮಗನೂ ತೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಏರಿ ನಿಲ್ಲುವೆವು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇರುವುದೋ?' ಎಂದು ಕೇಳಿ ನಮಿಸಿದನು.
- 532. ದೋಷಲೇಶವೂ ಇಲ್ಲದ ನಾಯನಾರನು ಇಂತೆನ್ನಲು ವೇದಿಯನು ಅವನ ನೆಲೆಯನ್ನು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ತೊಲೆಯನ್ನು ಕಾರಣವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಆ ನಾಯನಾರ ನನ್ನು ಈ ಬಂಧವಾಶದಿಂದ ಬಿಡಿಸುವವನಾಗಿ ಆತನು ಸತಿಸುತರೊಡನೆ ತೊಲೆಯಲ್ಲಿ ಏರಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು.

^{530.} ತವನಿ ಅೈನ್ತ್ರನಾನ್ ಮುಟೈಪ್ಪುರು ಣೂಲ್ ಕಳಾಟ್ ಚಮೈನ್ತ ಚಿವನ್ ನಿ ರುಮ್ಪಿಯ ಕೋವಣ ಮಿಟುಞೈ ಟು ನ್ತಟ್ಟು ಕ್ಕವನಿ ಮೇಲಮರ್ ನೀತಿಯಾರ್ ತನಮೆಲಾ ಮನ್ ಅಿ ಪ್ಪುವನಮ್ ಯಾವೈಯು ನೇರ್ನಿಲಾ ವೆನ್ಸ್ ಪತು ಪುಕಟೀ?

^{531.} ನಿಲೈಮೈ ಮಹ್ಹತು ನೋಕ್ಕಿಯ ನಿಕರಿಲಾರ್ ನೇರ್ನಿನ್
'ಱುಲೈವಿಲ್ ಪಹ್ಞನ ಮೊನ್ ಆೊಟಿ ಯಾಮೈಯುಯ್ ತ್ತೊ ಆಿನ್ರೈನ್;
ಆಲೈವ! ಯಾನುಮೆನ್ ಮನೈವಿಯು ಇಚ್ಚಿ ಅವನು ನ್ತಕುಮೇ
ಹುಲೈಯಿ ಲೇಹೀಟ ಪೈ ಅುವತುನ್ ನರು' ಳೆನ ತ್ತೊ ಲುತಾರ್.

^{532.} ಪೊಚ್ಚ ಮಿಲ್ಲಟ ಮೈತ್ತಿಅಮ್ ಪುರಿನ್ತವ ರೆತಿರ್ನಿಸ್ ಆಚ್ಚ ಮುನ್ಪು ಪುರೈತ್ತಲು, ಮಣ್ಕಣ ರರುಳಾ ನಿಚ್ಚ ಯಿತ್ತವರ್ ನಿಲೈಯಿನೈ ತ್ತುಲೈಯೆನು ಇ್ಚಲತ್ತಾ ರಿಚ್ಚ ಟಕ್ಕಿನಿನ್ ಆೇಕ್ಷಾವಾ ರೇಜುತಅ್ ಕಿಚೈನ್ತಾರ್.

- 533. ಇದರಿಂದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ ವೇದಿಯನ ಪಾದಕವುಲಗಳನ್ನು ನವಿಸಿ, ತನ್ನ ಸತೀಸುತರನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ನಾಯನಾರನು ತೊಲೆಯನ್ನೇರಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಹೀಗೆಂದನು.
- 534. 'ಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯ ನೀತಿಮಾರ್ಗವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೇಲ್ಕೊಂಡು, ಆ ಭೃತ್ಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೆ ನಾವು ಯಾವ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸತ್ಯ ವಾದರೆ ಈ ತೊಲೆಯು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಿ.' ಇಂತು ಹೇಳಿ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ತಟಾಕ ಗಳೂ, ಉದ್ಯಾನಗಳೂ ಬಹುವಾಗಿರುವ ತಿರುನಲ್ಲೂರು ಶೋಭೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಮಿಸಿ, ದಿವ್ಯಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನ್ನು ವಿಧಿಯಂತೆ ಹೇಳಿ ದವನಾಗಿ ನಾಯನಾರನು ಸತೀಸುತರೊಡನೆ ತೊಲೆಯ ತಟ್ಟಿಯನ್ನೇರಿದನು.
- 535. ಹೀಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಟ್ಟಿಯನ್ನೇರಲು, ಸಕಲ ಲೋಕಗಳಿಗೂ ಪರಮೇಶ್ವರ ನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಕೌಪೀನವೂ, ಅವರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ದಾಸನಿಗಿದ್ದ ಅಮಿತ ವಾದ ಭಕ್ತಿಯೂ ಸಮನಾದುವು. ಇಂತು ಆ ತೊಲೆಯು ತೂಕ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಮವಾಗಿ ನಿಂತಿತು.
- 533. ಮನಮ ಕಿೞ್ನ್ತ್ ವರ್ ಮಲರ್ಕ್ಕೞಲ್ ಚೆನ್ನಿಯಾಲ್ ವಣಙ್ಕಿ ಪ್ರುನೈಮ ಲರ್ಕ್ಕುೞನ್ ಮನೈವಿಯಾರ್ ತಮ್ಮೊಟು ಪುತಲ್ವನ್ ಅನೈಯಿ ಟಿಕ್ಕೊಟು ತನಿತ್ತುಲೈ ವಲಙ್ಕೊಣ್ಟು ತಕವಾ ಲಿನೈಯ ಜೆಯ್ಕೆ ಪ್ರಿಯ ಲೇಱುವಾರ್ ಕೂಱುವಾ ರೆಟುತ್ತು,
- 534. 'ಇಟ್ಳಿತ್ತ ವನ್ಪನಿನಿ ಲಿಱೈತಿರು ನೀಜ್ಪುಮೆ ಯ್ಯಟಿಮೈ ಪಿಟೈತ್ತಿ ಲೋಮೆನಿಱ್ ಪೆರುನ್ತುಲೈ ನೇರ್ನಿಱ್ಕ!' ವೆನ್ ಅು ಮಟೈತ್ತ ಟಮ್ಪೊಟಿ ಜ್ಞೀರುನಲ್ಲೂ ರಿಱೈವರೈ ವಣಜ್ಕಿ ತ್ತಟೈತ್ತ ವಞ್ಜ್ ಟು ತ್ತೋತ್ತಿನಾ; ರೇಜೀನಾರ್ ತಟ್ಟಿ ಲ್.
- 535. ನುಣ್ಟು ಕಾತಲಿನ್ ಮಹ್ಜವರ್ ಮಕಿೞ್ನುಟ ನೇಜ, ವಣ್ಟರ್ ತಮ್ಮಿರಾನ್ ಱಿರುವರೈ ಕ್ಕೋವಣ ಮತುವು ಜ್ಕೊಣ್ಟ ವರ್ನಪಿನಿಱ್ ಕುಱೈಪಟಾ ವಟಿಯವ ರಟಮೈ ತ್ತೊಣ್ಟು ಮೊತ್ತಲಾ ಲೊತ್ತುನೇರ್ ನಿನ್ಆತ ತ್ತ್ತುಲೈತ್ತಾನ್, 24

ಪೆರಿಯ ಫುರಾಣಂ

- 536. ನಾಯನಾರನ ಭಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಸ್ತುತಿಸಲು, ಆಶ್ಚರ್ಯಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಆತನು ನಮಿಸಿದನು. ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳೆಡೆಯು ತುಂಬುವಂತೆ ಪೊಸಮಧುರ ಕಲ್ಪಕ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸುರಿಸಿದರು.
- 537. ಈ ಹೊನುಳೆಯ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ನುರೆಯಾಗಿ, ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನೇದಿಯನು ಪಾರ್ವತೀಮಾತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನಾದಿಯಾಗಿ ತಿರುನಲ್ಲೂರಿನಲ್ಲಿ ತಾನು ಅನುಗ್ರಹಮಾಡುವ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಂಡವನಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ದರ್ಶನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.
- 538. ಆ ತೊಲೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ನಮಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸುವ ದೋಷವಿದೂರ ನಾದ ನಾಯನಾರನನ್ನೂ ಆತನ ಸತೀಸುತರನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇರುವಂತಹ, ಅಳಿವಿಲ್ಲದ ಹಿರಿಯ ಶಿವಸದವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು ಶಿವಸರಮಾತ್ಮನು ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು.
- 536. ಮತಿವಿ ಳಣ್ಕಿಯ ತೊಣ್ಟರ್ತವ್ ಪೆರುಮೈಯೈ ಮಣ್ಣೋರ್ ತುತಿಚೆ ಯ್ತೆಣ್ಕಣು ಮತಿಚಯ ಮುಱವೆತಿರ್ ತೊಟುತಾರ್, ಕತಿರ್ವಿ ಚುಮ್ಪಿಟೈ ಕರನ್ತಿಟ ನಿರನ್ತಕ ಱೃಕತ್ತಿನ್ ಪುತಿಯ ಪೂಮೞೈ ಯಿಮೈಯವರ್ ಮಕಿಟ್ವುಟನ್ ಪೊೞೀನ್ತಾರ್.
- 537. ಆಣ್ಟರ್ ಪೂವುಟೈ ಪೊಟೀಯಮ ಹಿತನಿಟೈ ಯೊಳಿತ್ತ ಮುಣ್ಟ ವೇತಿಯ ರೊರುವಟಿ ಯಾನ್ ಮುತ ನಲ್ಲೂರ್ ಸ್ಪಣ್ಟು ತಾಮ್ಪಯಿಲ್ ಕೋಲಮೇ ವಿಚುಮ್ಪಿನಿಱ್ ಪಾಕ ಜ್ಯೂಣ್ಟ ಪೇತೈಯು ನ್ತಾಮುಮಾಯ್ ಕ್ಯಾಟ್ಟಿಮುನ್ ಕೊಟುತ್ತಾರ್.
- 538. ತೊಟುತು ಪೋಜ್ಜಿಯ ತ್ತುಲೈವುಚೈ ಕಿನ್ಆುನೇರ್ ತುತಿಕ್ಕುಮ್ ವಲುವಿ ಲನ್ಪರು ಮೈನ್ತರು ಮನೈವಿಯಾರ್ ತಾಮು ಮುಲುತು ವುನ್ನರುಳ್ ಪ್ರಿಚ್ತತ್ತಮ್ ಮುನ್ಆೊಟು ತಿರುಕ್ಕು ಮುಲಿನಿಲ್ ನಾನ್ಪತ ಬೊಟುತ್ತೆಲು ನ್ಫರುಳಿನಾ ರೈಯರ್,

187

539. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಆ ತೊಲೆಯೇ ಅವರನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ವಿಮಾನವಾಗಿ ಮೇಲೇರಲು, ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತನಾದ ಆ ನಾಯ ನಾರನೂ, ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳೂ, ಅಳಿವಿಲ್ಲದ ಮೋಕ್ಷಪದವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಶಿವ ಮೂರ್ತಿಯೊಡನೆ ಕೈಲಾಸದ ಶಿವಪುರವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

540. ತಾವರೆಯಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿಗೂ ಕಾಣಲಸಾಧ್ಯವಾದ ತ್ಯಾಗಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ಎಲ್ಲರೂ ಕೊಂಡಾಡುವ ತಿರುವೆಣ್ಣೈನಲ್ಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ರದ ಪಳಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಲೋಕವು ಉಜ್ಜೀವಿಸಲು ನಂಬಿಯನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಅಂತಹ ನಂಬಿಯಾರೂರನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಬಾಳುವ ಮೊದಲ ನೆಲೆಯೇ ಪ್ರಥಮವಾಗುವುದು.

^{539.} ನಾತರ್ ತನ್ತಿರು ವರುಳಿನಾ ನಱೈರು ನ್ತುಲೈಯೇ ಮಾತು ಕೊಣ್ಟೆಲು ನಿಮಾನವು ತಾಕಿವೇ ಱೈಲ್ಲ ಕ್ರೋತಿ ಲನ್ಪರು ಜ್ಕುಟುಮ್ಪಮು ಜ್ಕುಱೈವಱ ಕ್ಕೊಟುತ್ತ ವಾತಿ ಮೂರ್ತ್ತಿಯಾ ರುಟನ್ಚಿವ ಪುರಿಯಿನೈ ಯಣೈನ್ತಾರ್.

^{540.} ವುಲರ್ವಾಚೈ ಯಯನು ಮಾಲು ಜ್ಯಾಣುತಱ್ ಕರಿಯ ವಳ್ಳಲ್ ಪಲರ್ಪುಕಟ್ ವೆಣ್ಣೆಯ್ ನಲ್ಲೂ ರಾವಣ ಪ್ಪಟ್ಟಿಮೈ ಕಾಟ್ಟ ಯುಲಕುಯ್ಯ ವಾಣ್ಟು ಕೊಳ್ಳ ಪ್ಪ್ರಿಜ್ಞವರ್ ಪಾತ ಮುನ್ನಾ ತ್ತಲೈನಿುಚೈ ವೈತ್ತು ವಾಲು ನ್ತಲೈಮೈನ ನ್ತಲೈಮೈ ಯಾಕುಮ್.

8. ಎರಿಪ್ಪತ್ತರ್ ನಾಯನಾರ

- 541. ವಿಶಾಲವಾದ ಸಾಗರದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಳೆಯ ಎತ್ತನ್ನು ವಾಹನವಾಗುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಿಘ್ನಗಳು ಬಂದಾಗ, ಅವು ಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನಾದ ನಿಸ್ಸೀಮವಾದ ಖ್ಯಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವನಾದ ಎರಿಪ್ಪತ್ತ ನಾಯನಾರನ ಹಿರಿಮೆಯು ನನ್ನ ಮಾತಿನ ವಿವರಣೆಗೆ ಸಿಕ್ಕುುವುದಲ್ಲ. ಆದರೂ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವೆನು.
- 542. ಪುರಾತನವಾದ ಕಾಂತಿಯೂ ಚೆಲುವೂ ಉಳ್ಳ ಬೀದಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ವಿಶಾಲವಾದ ಊರು ಕರುವೂರು. ವಿಜಯದ ಕುರುಹಾಗಿ ಹಿಮಾಲಯದ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರಧ್ವಜವನ್ನು ಹಾರಾಡಿಸಿ, ಆ ಪರ್ವತದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಬೀಳಿಸಿ, ಹೊಸ ದಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಇತರ ದಾರಿಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಸಿದ ಕರಿಕಾಲ ಚೋಳನಿಂದ ಅನಪಾಯ ಚೋಳನ ವರೆಗೆ ಮಹಿಮಾನ್ವಿತರಾದ ಕಿರೀಟಧಾರಿಗಳ ರಾಜಧಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕರುವೂರು.
- 543. ದೇವತೆಗಳು ಸಂತಸದಿಂದ ಸಂಚರಿಸುವ ಇಂದ್ರಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಕೀಳ್ಮಾಡು ವಂತೆ, ಆ ನಗರದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಕಾರಗಳು ಮೇಘಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪ್ತವಾಗಿವೆ. ಮಾಳಿಗೆ ಗಳು ಸಾಲಾಗಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತವೆ. ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ರತ್ನಗಳು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿವೆ. ನಂದನಗಳಲ್ಲಿ ಮಲರುಗಳ ಸುಗಂಧವು ಹೆಚ್ಚಿರುತ್ತದೆ. ತಲೆಕೂದಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಧುಯುಕ್ತವಾದ ಮಲರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ, ಚಂದ್ರನಂತಿರುವ ಮುಖವುಳ್ಳ ಕೆಲಹೆಣ್ಣುಗಳು ನಗರದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವರು.

8. ಎಱೀಪತ್ತ ನಾಯನಾರ್ ಪುರಾಣವ್ಯ

- 541. ಮಲ್ಲನೀರ್ ಞಾಲನ್ ತನ್ ನುಣ್ ಮಲಲಿಟೈ ಯುಟೈಯಾ ನನ್ ಪರ್ ಕ್ಕೊಲ್ಲೈವ ನ್ತುಜ್ಞ ಚೆಯ್ಕೈ ಯುಜ್ಜೀಟ ತ್ತುತವು ನೀರಾ ರೆಲ್ಲೈಯಿಲ್ ಪುಕಲೀನ್ ವಿುಕ್ಕ ನೆಱೀಪತ್ತರ್ ಪೆರುಮೈ ಯೆಮ್ಮಾ ಅ್ ಚೊಲ್ಲಲಾಮ್ ಪಟತ್ತನ್ ಅೀನು ಮಾಚೈಯಾಅ್ ಜೊಲ್ಲ ಲುಜ್ಞಾಮ್.
- 542. ಪೊರ್ನವಲೈ ಪ್ರುಲಿವೆನ್ ಟಿಂಬ್ಯಾ ಪ್ಪುತುವುಲೈ ಯಿಟಿತ್ತು ಪೋಜ್ಖು ವುನ್ನೆಱಿ ವಟೀಯೇ ಯಾಕ ವಯಲ್ ವಟಿ ಯಟೈತ್ತ ಚೋಜನ್ ವುರ್ನಿನಿಯ ವನವಾ ಯನ್ ಚೀರ್ ಮರಸಿನ್ ಮಾ ನಕರ ಮಾಕುನ್ ತೊನ್ ನೆಟು ಜ್ಕರುವೂ ರೆನ್ ನು ಇಬ್ಬಟರ್ ಮಣಿ ವೀತಿ ಮೂತೂರ್.
- 543. ಮಾನುತಿನ್ ನುಞ್ಚು ಚೂಟು; ಮಾಳಿಕೈ ನಿರೈವಿಣ್ ಚೂಟುನ್; ತೂನುಣಿ ನಾಯಿಲ್ ಚೂಟುಞ್; ಚೋಲೈಯಿಲ್ ವಾಚರ್ಞ ಚೂಟುನ್; ತೇನುಲ ರಳಕೆಞ್ ಚೂಟುಞ್ ಚಿಲವುತಿ ತೆರುವು ಚೂಟುನ್; ತಾವುಕಿಟ್ ನ್ ತಮರರ್ ಚೂಟುಞ್ ಚತನುಕ ನಗರನ್ ತಾಟ.

- 544 ವುದಗಜಗಳು ನೀರು ಹೆರಿಯುವ ಸ್ನಾನಘಟ್ಟಗಳ ತೊರೆಗಳಲ್ಲಿ ಆಡು ತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ ನನಿಲುಗಳು ನಗರದ ಸೀಮೆಗಳಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಮಣಿಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ನಾಟ್ಯರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನಲಿಯುವ ನರ್ತಕಿಯರ ಕೂದಲುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಗಳು ವಿಹರಿಸುತ್ತವೆ. ಹಬ್ಬುವ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಚಲಿಸುವ ಧ್ವಜಗಳು ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುತ್ತವೆ. ವಿಶಾಲವಾದ ಲೋಕವು ಕೊಂಡಾಡುವ ಅದ್ವಿತೀಯವಾದ ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಹೀಗೆ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ.
- 545. ಶ್ರೇಷ್ಠವೂ ಸಮೃದ್ಧವೂ ಆದ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ, ದೇವತೆಗಳು ಕೊಂಡಾಡುವ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ, ಚಿನ್ನದ ಕೆಲಸದಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಪ್ರಾಕಾರದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದು ದಾಗಿ, ಬಹುವಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿರುವ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಚಲಿಸದಿರುವ ಶಿವನು ಪತಿ (ಪ್ರಭುವಿನ) ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಬಾಳುವ, ತಿರುವಾನಿಲೈ ಎಂಬ ದೇವಾಲಯವಿರುತ್ತದೆ.
- 546. ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ತರುವ ವೇದಗಳಿಗೂ ಅತೀತನಾಗಿ ನಿಂತ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ಆ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ, ಭವರೋಗಕ್ಕೆ ವೈರಿಯಾದ ಅಜ್ಞಾ ನಾಂಧಕಾರ ವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವ, ನೀಲಕಂಠನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಸೇವೆಮಾಡುವ ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ, ಶಿವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಭಾಗಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದು ಶ್ರೇಷ್ಠಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನು ಒಬ್ಬ ನಿರುವನು. ಅವನು ಶಿವ ಭಕ್ತನಾದ ಎರಿಪ್ಪತ್ತರ್ ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವನು.
- 544. ಕಟಕರಿ ತುಱೈಯಿ ಲಾಟುಙ್; ಕಳಿಮಯಿಲ್ ಪುಱನಿ ಲಾಟು; ಮಟರ್ಮಣಿ ಯರಙ್ಕಿ ಲಾಟು ಮರಿವೈಯರ್ ಚೂೞಲ್ವರ್ಡ್ ಟಲಾಟುಮ್; ಪಟರೊಳಿ ಮಱುಕಿ ಲಾಟುಮ್ ಪಯಿಲ್ಕೊಟಿ ಕತಿರ್ಮಾ ತಾಟುನ್ ತಟನೆಟುಮ್ ಪುನಿಕೊ ಣ್ಟಾಟುನ್ ತನಿನಕರ್ ವಳಮೈ ಯಾತಾಲ್.
- 545. ಮನ್ನಿಯ ಚಿಱಪ್ಪಿನ್ ಮಿಕ್ಕ ವಳನಕ ರತನಿನ್ ಮಲ್ಕುಮ್ ಪೊನ್ನಿಯಲ್ ಪುರಿಚೈ ಚೂೞ್ನು ಚುರರ್ಕಳುಮ್ ಪೋಱ್ಪುಮ್ ಪೋಱ್ಪಾಱ್ ಅುನ್ನಿಯ ವನ್ಪನಿನ್ ಮಿಕ್ಕ ತೊಣ್ಟರ್ತ ಇ್ಚಿನ್ತೈ ನೀಙ್ಕಾ ವನ್ನಿಲೈ ಯರನಾರ್ ವಾಟ್ವ ತಾನಿಲೈ ಯೆನ್ನುಜ್ ಕೋಯಿಲ್.
- 546. ಪೊರುಟ್ಟರು ಮಱೈಕ ಟನ್ತ್ರ ಪುನಿತರೈ ಯಿನಿತ ಕ್ಕೋಯಿನ್ ಮರುಟ್ಟುಱೈ ಮಾಜ್ಜು ಮಾಜ್ಞಾಲ್ ವೞಿಪಟುನ್ ತೊೞೀಲ ರಾಕಿ ಯಿರುಟ್ಕಟು ವೊಟುಙ್ಕು ಕಣ್ಟ ತ್ತಿಅೈಯವರ್ ಕ್ಕುರಿಮೈ ಪೂಣ್ಬಾರ್ ಕ್ಕರುಟ್ಪಿರುನ್ ತೊಣ್ಟು ಚಿಯ್ವಾ ರವರೆಱ ಪತ್ತ ರಾವಾರ್.

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 547. ಮಳೆಯಿಂದ ವರ್ಧಿಸುವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ನೆಲೆನಿಂದ ಶೈವಸಮಯವು ಎಲ್ಲೆ ಲ್ಲಿಯೂ ವರ್ಧಿಸುವಂತೆ, ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಬಣ್ಣ ನಿರುವ ಕೆದರಿದ ಜಡೆಯುಳ್ಳ ಶಿವನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಎಡರುಗಳು ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುಹೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಲಂಘಿಸುವ ಸಿಂಹೆದಂತೆ ಒಡನೆಯೇ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಎಡರುಗಳನ್ನು ಮಾಯವಾಗಿಸುವ ಆಯುಧ ವಾದ ಪರಶುವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿಡಿದಿರುವವನು ಅವನು.
- 548. ಹಿರಿಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಎರಿಪ್ಪತ್ತರ್ ನಾಯನಾರನು ಈ ರೀತಿ ಸೇವೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದ ದಿವಸದಲ್ಲಿ, ತಿರುವಾನಿಲೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯನಾದ ಶಿವಕಾಮಿಯಾಂಡಾರ್ ಎಂಬ ಪುಣ್ಯ ರೂಪನಾದ ಮುನಿವರನು, ತಾನು ವಿಧಿಯಂತೆ ಹೂಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಮಾಲೆಗಳನ್ನೇ ರ್ಪಡಿಸಿ, ತುಂಬುಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ಬರುವನು. ಒಂದು ದಿನ ಎಂದಿನ ಕ್ರಮದಂತೆ,
- 549. ಉದಯಕಾಲದಲ್ಲಿದ್ದು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ, ತಂಪಾದ ತೊರೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಬಾಯನ್ನು ಕಟ್ಟಕೊಂಡು, ಗೊಂಚಲುಗಳಾಗಿ ಮಲರುಗಳು ತುಂಬಿದ ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ನಂದನವನವನ್ನು ಸೇರಿ, ಪಳಗಿದ ಕೈಗಳಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಮಳದಿಂದ ಕೂಡಿ ಅಂದು ಅರಳುವ ಮೊಗ್ಗು ಗಳನ್ನೂ, ಹೂ ಎಲೆ ಬೇರು ಗಳನ್ನೂ, ಪರಶಿವನ ಪೂಜೆಗಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ,
- 547. ಮಟ್ರಿವಳ ರುಲಕಿ ಲೆಜ್ಕು ಮನ್ನಿಯ ಚೈವ ಮೋಜ್ಭ ವಜಲವಿರ್ ಚಟೈಯಾ ನನ್ಸರ್ ಕ್ಕಟಾತನ ವಟುತ್ತ ಪೋತು ಮುಟ್ರಿಯರಿ ಯೆನ್ನ ತ್ತೋನ್ ಮುರಣ್ಕಟ ವೆಱೀನ್ತು ತೀರ್ಕ್ಕುಮ್ ಪಟಮೆ ಪರಚುನ್ ತೂಯ ಪರಚುಮುನ್ ನೆಟುಕ್ಕ ಪ್ರಿಜ್ಞಾರ್.
- 548. ಅಣ್ಣ ಲಾರ್ ನಿಕಟು ನಾಳಿ ಲಾನಿಲೈ ಯಟಿಕ ಳಾರ್ಕ್ಬು ತ್ತಿಣ್ಣೆಯ ವನ್ಫ್ ಕೂರ್ನ್ತ ಚಿವಕಾಮಿ ಯಾಣ್ಟ್ ರೆನ್ನುಮ್ ಪುಣ್ಣೆಯ ಮುನಿವ ನಾರ್ತಾಮ್ ಪುಪ್ಪೆ ಆಿತ್ತಲಜ್ಕಲ್ ಚಾತ್ತಿ ಯುಣ್ಣಿ ಆಿತ್ರ ಕಾತ ಲೋಟು ಮೊಟುಕುವಾ ರೊರುನಾಣ್ ಮುನ್ಫ್ರೇಲ್,
- 549 ವೈಕಱೈ ಯುಣರ್ನ್ತು, ಪೋನ್ತು, ಪುನನ್ಮೂಟ್ಕೆ, ವಾಯುಜ್ ಕಟ್ಟಿ, ಮೊಯ್ ಮ್ಮಲರ್ ನೆರುಜ್ಕು ವಾಚ ನನ್ನನ ವನತ್ತು ಮುನ್ಸ್ ಕ್ರೈಯಿನಿ ಜ್ಞಾತಿನ್ತು, ನಲ್ಲ ಕಮಟ್ ಮುಕೈ ಯಲರುಮ್ ವೇಲೈ ತ್ತಿಯ್ವನಾ ಯಕರ್ಕ್ಕು ಚ್ಚಾತ್ತುನ್ ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿ ತ್ತಾಮಜ್ ಕೊಯ್ತು,

- 550. ಸುಂದರವಾದ ಹೂನಿನ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಂಡವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ದೇಗುಲ ವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅಲಂಕರಿಸುವ ಪ್ರಾತಃ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಹಾಯವಾಗಲು ವೇಗದಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.
- 551. ಆತನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ, ಇತ್ತ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಆ ನಗರದ ಅರಸನಾದ ಅನಪಾಯ ಚೋಳನ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪುಗಳ್ ಚೋಳ ನಾಯನಾರನ ವೈರಿಗಳನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿ, ಯುದ್ಧೆಗಳನ್ನು ಜೈಸುವ ಪಟ್ಟವರ್ಧಿನಿ ಎಂಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಬಿಳಿಯ ಆನೆಯು, ಚೆಲುವಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿದ ಮಹಾನವಮಿಯ ಮುಂಚಿನ ದಿನವಾದ ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ,
- 552. ಮಂಗಲವಾದ ಉತ್ಸವಾಲಂಕಾರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ಹೆರಿ ಯುವ ಆಮ್ರಾವತಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಾಡಿ, ವಿಶೇಷವಾದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮದಜಲವು ಸುರಿಯುತ್ತಿರಲು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತವರು ಭಯದಿಂದ ಓಡಲು, ಇದಿರಲ್ಲಿ ನಿಂತ ವೇತ್ರಹಸ್ತ ರಾದ ಜನರು ಧಾವಿಸಲು, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ದೊಡ್ಡ ಪರ್ವತದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತ ಭಯಂಕರ ವಾಗಿ ಸಮಿಾಪಿಸಿತು.
- 550. ಕೋಲಪ್ಪೂರ್ಜ್ ಕೂಟೈ ತರ್ನನೈ ನಿಱೈತ್ತನರ್ ಕೊಣ್ಟು, ನೆಞ್ಚ್ ಲ್ ವಾಲಿಯ ನೇಚರ್ಜ್ ಕೊಣ್ಟು, ಮಲರ್ಕೈಯಿ ಜ್ಞಣ್ಟುರ್ಜ್ ಕೊಣ್ಟರ್ಜ್, ಕಾಲಯ ಮತನೈ ನೋಕ್ಕೆ ಯಜ್ಕಣರ್ ಕ್ಕಮೈತ್ತು ಚ್ಚಾತ್ತುರ್ಜ್ ಕಾಲೈವ ನ್ತುತವ ವೇಣೈ ಕ್ಕಟಿತಿನಿಲ್ ವಾರಾ ನಿನ್ಅಾರ್.
- 551. ಮಜ್ಞುವ ರಣೈಯ ವಿಸ್ಪ್ರಾಲ್ ವಳನಕ ರತನಿನ್ ಮನ್ನುಜ್ ಕ್ಟ್ರೋವರ್ ವಳವರ್ ತಜ್ಕ್ಕಳ್ ಕುಲಪ್ಪು ಕರ್ಜ್ ಚ್ಚೋಟ ನಾರ್ತವ್ ಪ್ಹ್ರವರ್ ಮುನೈಕಳ್ ಚಾಯ್ ಕ್ಕುಮ್ ಪಟ್ಟನರ್ ತ್ತನಮಾಮ್ ಪಣ್ಪ ಪ್ಹ್ರಿವೆ ಜ್ಕಳಿಱು ಕೋಲಮ್ ಪೆರುಕುಮಾ ನವಮಿ ಮುನ್ನಾಳ್,
- 552. ನುಙ್ಕಲ ವಿಅವು ಕೊಣ್ಟು, ವರುನತಿ ತ್ತು ಆೈನೀ ರಾಟ ಪ್ರೊಙ್ಕಿಯ ಕಳಿಪ್ಪಿ ನೋಟುಮ್ ಪೊಟ್ಟವುತ ಞ್ಯೂರಿಯ, ನಿನ್ಅಾ ರೆಙ್ಕಣು ಮಿರಿಯಲ್ ಪೋಕ, ವೆತಿರ್ಪರಿ ಕ್ಕಾರ ರೋಟ ತ್ತುಙ್ಕಮಾಲ್ ವರೈಪೋಱ್ ಆೋನ್ಆೀ ತ್ತುಣ್ಣಿನ ವಣೈನ್ತ ತನ್ಆೀ,

192

553. ಜಯನನ್ನು ತರುವ ಆ ಆನೆಯು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಏರಿರುವ ಮಾವುತ ರೊಡನೆ ಬಂದು ಬೀದಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ, ಶಿವಕಾಮಿಯಾಂಡಾರನು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿ ರಲು, ಆತನ ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡಿಹೋಗಿ, ಆತನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದಂಡದಲ್ಲಿ ನೇತಾಡು ತ್ತಿದ್ದ ಹೂವಿನ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಈಡಾಡಿತು.

554. ಆ ಆನೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಮಾವುತರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗು ತ್ತಿದ್ದ ಆ ಆನೆಯನ್ನು ಪ್ರಚಂಡ ಮಾರುತವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವವರಂತೆ ತ್ವರೆಯಿಂದ ದೂರಕೊಂಡುಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಜನಿವಾರದಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಎದೆ ಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತನಾದ ಶಿವಕಾಮಿಯಾಂಡಾರನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ, ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೋಪಗೊಂಡು ಮತ್ತೇರಿದ ಆ ಆನೆಯ ಹಿಂದೆಯೇ ದಂಡವನ್ನೆತ್ತಿ ಶಿವದ್ರೋಹಿಯಾದ ಅದನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಬಂದನು.

555. ಆಗ ದೊಡ್ಡ ಆನೆಯು ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತ ದೂರ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟತು. ಸತ್ಯಹಿತಸ್ವಭಾವಗಳಿರುವ ಆ ಶ್ರೇಷ್ಠಭಕ್ತನು ಮುಪ್ಪಿನಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದವನಾಗಿ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಆತನು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಕೈಯಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ಬಡಿದು ತಲೆಯಿಂದ ನೆಲವನ್ನು ಕುಟ್ಟ, ಆಮೇಲೆ ಎದ್ದು, [ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ದುಃಖದಿಂದ ಬಹುವಾಗಿ ಕೋಪವನ್ನು ತಾಳಿ, 'ಶಿವದಾ' (ಶಿವಧೋ) ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಾ ಇಂತು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟನು.

^{553.} ವೆನ್ಱೀಮಾಲ್ ಯಾನೈ ತನ್ ನೈ ಮೇಲ್ಕೊಣ್ಟ ಪಾಕ ರೋಟುರ್ಞಾ ಚೆನ್ಱೊರು ತೆರುನಿನ್ ಮುಟ್ಟ ಚ್ಚಿವಕಾಮಿ ಯಾರ್ಮನುನ್ ಚಿಲ್ಲ ವನ್ಱನಿ ತ್ತಣ್ಟೆ ಜ್ಞೂಐ್ಕು ಮಲರ್ಕೊಳ್ಳೂ ಕ್ಕೂಟೈತ್ತನ್ ನೈ ಪ್ರಿನ್ಱೊಟರ್ ನ್ತೋಟ ಚ್ಚೆನ್ಜು ಪಿಟಿತ್ತುಮುನ್ ಪಱಿತ್ತು ಚಿನ್ತ,

^{554.} ಮೇಲ್ಕೊಡ್ಟು ಸಾಕರ್ ಕಣ್ಟು ನಿಚ್ಛಿಕೊಡ್ಟ ಕಳಿತು ಚಣ್ಟ ಕ್ಕಾಲ್ಕೊಡ್ಟು ಪೋನಾರ್ ಪೋಲ ಕ್ಕಟಿತುಕೊ ಡ್ಟಿಕಲ ಪ್ಪೋಕ ನೂಲ್ಕೊಡ್ಟು ಮಾರ್ಸ್ ಜಿತಿಯೊಡ್ಟರ್ ನೋಕ್ಕಿನರ್ ಪತೈತ್ತು ಪ್ರೊಣ್ಭಿ ಮಾಲ್ಕೊಡ್ಟು ಕಳ್ಜೀನ್ ಪಿನ್ಫ್ ತಣ್ಟುಕೊ ಡ್ಟಿಟಕ್ಕ ವನ್ತಾರ್.

^{555.} ಅಪ್ಪೊಟು ತಣೈಯ ವೊಟ್ಟಾ ತಟಹ್ಕಳ ಆಕರ್ನಾಟು ಪೋಕ, ಮೆಯ್ ಪೈರು ಸ್ತೊಣ್ಟರ್ ಮೂಪ್ಪಾಲ್ ವಿರೈನ್ತುಪಿನ್ ಚಿಲ್ಲ ಮಾಟ್ಬಾರ್, ತಪ್ಪಿನರ್ ವಿಟುನ್ತು, ಕೈಯಾ ಆರೈಯಟಿ ತ್ತಿಲುನ್ತು, ನಿನ್ ಟು, ಚಿಪ್ಪರು ನ್ತುಯರ ನೀಟಿ ಚ್ಚೆಯಿರ್ ತ್ತು, ಮುನ್ 'ಚಿವತಾ' ವೆನ್ ಸಾರ್.

- 556. 'ಮದಗಜದ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸುಲಿದು ಆ ಚರ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದವನೇ, ಶಿವದಾ! ಬಡವರನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವನೇ, ಶಿವದಾ! ಪ್ರೇಮವು ತುಂಬಿದ ಭಕ್ತರುಗಳ ತಿಳಿವಾಗಿರುವವನೇ, ಶಿವದಾ! ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಅಮೃತವೇ, ಶಿವದಾ! ಶಿವದಾ!
- 557. 'ಗಂಗೆಯನ್ನೂ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ ಜಡೆಮುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಆನೆಯು ಚೆಲ್ಲುವುದೇ? ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆಯುವ ಅಸುರರ ಪುರಗಳು ಬೆಂದು ನಾಶವಾಗುವಂತೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಧರಿಸಿದವನೇ, ಶಿವದಾ! ಶಿವದಾ!
- 558. 'ಗತಿಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಶರಣುಹೊಂದಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಮನಾದ ಮಾರ್ಕಂಡೇ ಯನ ಹೈದಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಕಷ್ಟವು ದೂರವಾಗುವಂತೆ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮಾಡಿದವನಾಗಿ, ಅವನನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯುಲು ಬಂದ ಯಮನನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಋಷಿಪುತ್ರನಿಗೆ ಕೃಪೆದೋಂ ಅವನನ್ನು ಳಿಸಿದ ಶಿವನೇ, ಶಿವದಾ! ಶಿವದಾ!'

ವೇಱು

- 556. 'ಕಳಿಯಾ ನೈಯಿನೀ ರುರಿಯಾಯ್! ಚಿವತಾ! ಎಳಿಯಾರ್ ವಲಿಯಾ ವಿುಅೈವಾ! ಚಿವತಾ! ಅಳಿಯಾ ರಟಿಯಾ ರಱಿವೇ! ಚಿವತಾ! ತೆಳಿವಾ ರಮುತೇ! ಚಿವತಾ! ಚಿವತಾ!
- 557. 'ಆಅುಮ್ ಮತಿಯುಮ್ ಮಣಿಯು ಇ್ಚಟೈಮೇ ಲೇಱುಮ್ ಮಲರೈ ಕ್ಕರಿಚಿ ನ್ತುವತೇ? ಪೇಱು ಣ್ಣಿ ನೈವಾರ್ ಪುರಮ್ವೆ ನ್ತವಿಯ ಚ್ಚೀಱು ಇ್ಚಿಲೈಯಾಯ್! ಚಿವತಾ! ಚಿವತಾ!
- 558. 'ತಞ್ಚೀ ಚರಣಮ್ ಪುಕುತು ನ್ತ್ರವಿುಯೋರ್ ನೆಞ್ಚೀಯ್ ತುಯರ ಙ್ಕಿಟನೇರ್ ತೊಟರುಮ್ ಮಞ್ಚೀ ಯೆನವೀಟ್ ಮಱಲಿ ಕ್ಕಿಟೈನೀಳ್ ಚೆಞ್ಚೀ ವಟಿಯಾಯ್! ಚಿವತಾ! ಚಿವತಾ!

^{1.} ಶಿವದಾ, ಶಿವಧೋ ಎಂದರೆ ಎಲೈ ಶಿವನೇ ಎಂದರ್ಥ. ಶಿವನನ್ನು ಕರೆವುದು ಇದರ ತಾತ್ರರ್ಯ.

194

- 559 'ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಶೈವದಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತ, ತಾವು ತಿಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವಾಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಶೋಭಿಸುವ, ಭಕ್ತಕೂಟದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಡುವಿರಿ? ಅಂತವಿಲ್ಲದ ಆದಿಶಿವನೇ!' ಎಂದು ಶಿವಕಾಮಿಯಾಂಡಾರನು ಹೇಳಿದನು.
- 560 ಈ ರೀತಿ ಆತನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಎರಿಪ್ಪುತ್ತರ್ ನಾಯನಾರನು ಕೇಳಿ, ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ, ಕೋಪಾತಿಶಯ ದಿಂದ ಕೂಡಿ, 'ಶಿವನ ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ದ್ವೇಷವುಂಟಲ್ಲವೇ? ಆ ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕುವೆನು' ಎಂದು ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹರಿತವಾದ ಮಡು ವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದನು.
- 561. ಬಂದವನೇ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ 'ಶಿವದಾ' ಎಂದು ಮೊರೆ ಯಿಡುತ್ತಿದ್ದ ಭಕ್ತನಾದ ಶಿವಕಾಮಿಯಾಂಡಾರನನ್ನು ನೋಡಿ, ನಮಿಸಿ, 'ನಿಮಗೆ ಈ ದೊಡ್ಡ ದುಃಖವನ್ನು ತಂದ ಆ ಆನೆಯು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ?' ಎಂದು ಕೇಳಲು, 'ನಮ್ಮ ಈಶನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸತಕ್ಕ ಹೂಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಸೆಳೆದು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿ, ಮುಂದಿನಿಂದ ಇದೋ ಈ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತಷ್ಟೆ' ಎಂದು ಶಿವಕಾಮಿಯಾಂಡಾರನು ಹೇಳಿದನು.
- 559. 'ನೆಟರೋ ನಱಿಯಾ ನೆಱಿಯಾ ರಱಿಯುಮ್ ಪಟಯಾ ಲಟವೈ ಪ್ಪಣಿಚೆಯ್ ತೊಲುಕು ಮಟೆಯಾರ್ ಕಳಿಲ್ ಯಾ ನಾರಾ ವಣೈವಾಯ್ ಮುಟೆಯಾ ಮುತಲಾ!' ಯೆನವೇ ಮೊಲೀಯ,

ವೇಱು

- 560. ఎన్జన రుర్శేక్త మాజ్ఞ మేఱిపేక్త రేతిరి వారా సిన్జనర్ కేళా మూళు నేరుప్పుయిర్ క్తలున్ఱు పూజ్కి 'మన్జన రేటియార్ క్రేన్ఱుమ్ వెటిప్పక్కే కళిఱిం యన్ఱింం, ಕೊನ್ఱತು విఁటాప్ప' నేన్ఱు ಕೊలೈవుటు వేటుత్తు వెన్తార్.
- 561. ವನ್ನವ ರೞೈತ್ತ ತೊಣ್ಟರ್ ತಮೈಕ್ಕಣ್ಟು ವಣಙ್ಕೆ 'ಯುಮ್ಮೈ ಯಿನ್ತವ ಲ್ಲಿಟುಮ್ಪೈ ಜೆಯ್ತ ಯಾನೈಯೆ ಙ್ಯುಜ್ಞ ?' ತೆರ್ನನ್ಗ 'ವೆನ್ತೈಯಾರ್ ಚಾತ್ತುಮ್ ಪೊವೈ ಯೆನ್ಕೈಯಿಱ್ ಪಱಿತ್ತು ಮರ್ಣೈಆ್ ಚಿನ್ತಿಮುನ್ ಪಿೞೈತ್ತು ಪ್ರೋಕಾ ನಿನ್ಅತಿ ತ್ತೆರುವೇ' ಯೆನ್ಅಾರ್.

- 562. 'ಈ ಆನೆಯು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದೀತು' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನಾಯನಾರನು ಒಡನೆಯೇ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕಾರುವಂತಹೆ ಮಡುವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಡುವೂ ತಾನೂ, ಬೆಂಕಿಯೂ ಗಾಳಿಯೂ ಸೇರಿದ ಹಾಗೆ, ಮಿಗಿಲೆನಿಸಿದ ವೇಗದಿಂದ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಆನೆಯನ್ನು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಸಮಾಪಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾದು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಕೆಂಪಗಾದ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಚೂಪಾದ ನಖಗಳೂ ಇರುವ ಸಿಂಹದಂತೆ ಕೋಪಾತಿಶಯದಿಂದ ಕೂಡಿದವನಾಗಿ ಆ ಆನೆಯನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದನು.
- 563. ಹಾಗೆ ಸಂಧಿಸಿ, ನಾಯನಾರನು 'ಇದು ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಪರ ಮಾತ್ಮನು ಸುಲಿದ ಆ ಆನೆಯಂತೆಯೇ ಇದೆ. ಮನುಷ್ಯರೂ ದೇವತೆಗಳೂ ತಡೆದರೂ ಅವರನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಮೇಲೇರಿ ಇದಿರಿಸಿ ಈ ಆನೆಯು ಶಕ್ತಿಗುಂದಿ ಬೀಳುವಂತೆ ತುಂಡರಿಸಿ ಕೊಂದುಬಿಡುವೆನು' ಎಂದು ಮಿನುಗುತ್ತಿರುವ ಮಡುವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಸುತ್ತಾಗಿ ಬೀಸಿ ಕೊಂಡು ಮೇಲೇರಿ ಆರ್ಭಟಿಸಿ ಸಮಾಪಿಸಿ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸಂಕೋಚಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದನು.
- 564. ಆಗ ವೇಲಿದ್ದು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಮಾವುತರನ್ನು ಲಕ್ಷಿಸದೆ, ಸಿಡುಕಿ, ಬಿಸಿ ಯಾದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಾರುವಂತೆ ಕೆಂಪಗಾದ ಕಣ್ಣು ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ, ಆ ಆನೆಯು ತಿರುಗಿ ನಾಯನಾರನ ವೇಲೆ ಹಾಯುವಾಗ ಅದನ್ನು ತಡೆದು, ಅದರ ವೇಲೆ ಹಾದು, ನೆಲವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತಿರತಕ್ಕ ಅದರ ಉದ್ದವಾದ ಸೊಂಡಿಲು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ನಾಯನಾರನು ಮಡುವಿನಿಂದ ತುಂಡರಿಸಿದನು. ತಾಯ ಕಟ್ಟಕ್ಕರೆಯ ಮುಂದೆ ಭಯವು ಇದಿರು ಬಂದೀತೇ!
 - 562. 'ಇಙ್ಕಿತು ಪಿೞೈಪ್ಪ ತೆಙ್ಕೀ ಯಿನಿ' ಯೆನ ವೆರಿವಾಯ್ ಚಿನ್ತು ಮಙ್ಕೈಯಿನ್ ಮೞುವು ನ್ತಾಮು ಮನಲುಮ್ ವೆ ಙ್ಕಾಲು ಮೆನ್ನ ಪೊಙ್ಕಿಯ ವಿಚೈಯಿಱ್ ಚೆನ್ ಱು ಪೊರುಕರಿ ತೊಟರ್ನ್ತು ಪಜ್ಜು ಇಚ್ಚಿಙ್ಕಣ್ವಾ ಳರಿಯಿಱ್ ಕೂಟಿ ಕ್ಕಿಟೈತ್ತನರ್ ಚೀಜ್ಞ ಮಿಕ್ಕಾರ್.
 - 563. ಕಣ್ಟವ 'ರಿತುಮುನ್ ಪಣ್ಣ ಲುರಿತ್ತವ ಕ್ಕಳಿಱೀ ಪೋಲು; ಮಣ್ಟರು ಮಣ್ಣು ಳೋರು ನ್ತಟುಕ್ಕಿನು ಮಟರ್ತತ್ತು ಚ್ಚಿನ್ತಿ ತ್ತುಣ್ಟಿತ್ತು ಕ್ಕೊಲ್ವೇ' ನೆನ್. ಚುಟರ್ಮಮಟು ವಲತ್ತಿಲ್ ವೀಚಿ ಕ್ಕೊಣ್ಟೆ ಟು ನ್ತಾರ್ತ್ತು ಚ್ಚೆನ್. ಕಾಲಿನಾಱ್ ಕುಲುಙ್ಕ ಪ್ಪಾಯ್ನಾರ್.
- 564. ಪಾಯ್ತಲು ಮಿಚೈಕೊ ಣ್ಟುಯ್ ಕ್ಕುಮ್ ಪಾಕರೈ ಕ್ಕೊಣ್ಟು ಚೀಜೀ ಕ್ಕಾಯ್ತಟ ಲುಮಿಟ್ ಕಣ್ ವೇಟ ನ್ತಿರಿನ್ತುಮೇಜ್ ಕತುವ, (ವಚ್ಚನ್ ತಾಯ್ ತಲೈ ಯನ್ ಪಿನ್ ಮುನ್ ಪು ನಿಟ್ಕುಮೇ!) ತಕೈನ್ತು ಪಾಯ್ ನ್ತು ತೋಯ್ ತನ್ತಿ ತ್ತಟಕ್ಕೈ ವೀಟ ಮಟುವಿನ್ ಆುಣಿತ್ತಾರ್ ತೊಣ್ಟರ್.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 565. ಆಗ ಕಡಲಂತೆ ಮೊರೆದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು, ಕಪ್ಪಗಾದ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರುವ ಆ ಆನೆಯು ಹೊರಳಲು, ಅದರೊಡನೆ ಬಂದ ಕ್ರೂರರಾದ ಅಂಕುಶಧಾರಿಗಳಾದ ಮೂವರು ಮಾವುತರನ್ನೂ, ಅನೆಯ ಮೇಲಿದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಮಾವುತರನ್ನೂ, ಈ ಐದು ಮಂದಿಯನ್ನೂ, ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದಂತಹ ತೋಳುಗಳುಳ್ಳ ನಾಯನಾರನು ಬಹುಬೇಗನೆ ಕೊಂದು ನಿಂತನು.
 - 566. ತುಂಡರಿಸಿದುದರಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಮಾವುತರು ಸಾಯಲು, ಇತರ ಮಾವುತರು ಓಡಿಹೋಗಿ, ಅರಸನ ಸುಗಂಧಯುಕ್ತವಾದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಅರಮನೆಯ ದ್ವಾರಪಾಲಕರನ್ನು ನೋಡಿ 'ಕೆಲರಿಂದಾಗಿ ಪಟ್ಟವರ್ಧನವೆಂಬಾನೆಯು ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಕೆಲಮಾವುತರು ಸತ್ತುಬಿದ್ದರು ಎಂದು ನೀವು ತ್ವರಿತದಿಂದ ಅರಸನೊಡನೆ ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದರು.
 - 567. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಣಿಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಬಾಗಿಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಹಿನವರು ಕೇಳಿ, ಅರಸನೆದುರು ಹೋಗಿ ವೀರಗೆಜ್ಜೆಯಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಅವನ ಪಾದ ಗಳನ್ನು ನಮಿಸಿ ನಿಂತು, 'ವೈರಿಗಳಿಲ್ಲದವರೆ, ಚಿನ್ನದ ಫಾಲವಟ್ಟದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಆ ನಿಮ್ಮ ಪಟ್ಟದಾನೆಯನ್ನು 'ಕೆಲವರು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟರು' ಎಂದು ಮಾವುತರು ಬಂದು ಹೇಳಿದರು', ಎಂದರು.
 - 565. ಕೈಯಿನೈ ತ್ತುಣಿತ್ತ ಪೋತು ಕಟಲೆನ ಕೃತಱಿ ವೀೞ್ನ್ತು ಮೈವರೈ ಯನೈಯ ವೇಅಮ್ ಪುರಣ್ಟಿಟ, ಮರುಣ್ಭು ವನ್ತ ವೆಯ್ಯಕೋ ಅ್ಪಾಕರ್ ಮೂವರ್ ವಿಚೈಕೊಣ್ಟಾ ರಿರುವ ರಾಕ ವೈವರೈ ಕ್ಕೊನ್ಱು ನಿನ್ಜಾ ರರುವರೈ ಯನೈಯ ತೋಳಾರ್.
 - 566. ವೆಟ್ಟುಣ್ಟು ಪಟ್ಟು ನೀಲ್ ನ್ತಾ ರೊೞಿಯಮ ಹುಳ್ಳಾ ರೋಟಿ ಮಟ್ಟನಿಲ್ ತೊಬ್ಬನ್ ಮನ್ ನನ್ ವಾಯಿ ಹಿಕ್ಕಾ ವಲರೈ ನೋಕ್ಕಿ 'ಪಟ್ಟವರ್ ತ್ತನಮುಮ್ ಪಟ್ಟು ಪ್ಪಾಕರುಮ್ ಪಟ್ಟಾ ರೆನ್ ಜು ಮುಟ್ಟನೀರ್ ಕಟಿತು ಪುಕ್ಕು ಮುತಲ್ವನು ಕ್ಯುರೈಯು' ಮೆನ್ ಹಾರ್.
 - 567. ಮಹಿನರ್ ಮೊಟಿನ್ತ ಮಾಹಿ ಮಣಿಕ್ಕಟೈ ಕ್ರಾಪ್ಪೋರ್ ಕೇಳಾ ಕ್ಕೊಹಿನನ್ ಜನ್ಪಾಲ್ ವನ್ತು ಕುರೈಕಟಲ್ ಪಣಿನ್ತು ನಿನ್ ಜು 'ಪಹ್ಹಲ ರಿಲಾತಾಯ್! 'ನಿನ್ ಪೊರ್ಟ್ ಪಟ್ಟಮಾಲ್ ಯಾನೈ ವೀಟ ಚೈಹಿನರ್ ಚಿಲರಾ' ಮೆನ್ ಜು ಚೆಪ್ಪಿ ನಾರ್ ಪಾಕ' ರೆನ್ ಜಾರ್.

568. ಚೋಳ ಅರಸನು ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕಾಪಾಡುವ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ ರತ್ನಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ತೋಳುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮುಸುರಿದ ತುಂಬಿಗಳು ಝೇಂಕರಿಸಿ ಏಳುವಂತೆ ಉಂಟಾದ ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗದ ಕೋಪದಿಂದ 'ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದವರು ಯಾರು?' ಎಂದು ಕೇಳದೆ, ಮಣಿಖಚಿತವಾದ ಹೆಬ್ಬಾಗಿಲಿ ನಿಂದ ಎಳೆಯ ಗಂಡುಸಿಂಹದಂತೆ ಹೊರಟುಬಂದನು.

569. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜತಂತ್ರ ಮುಖಂಡರಾದ ಅಮಾತ್ಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವಾದ ಅರಸನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಸೇನೆಯನ್ನು ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಮೊದಲೇ ಡಂಗುರದ ಮೂಲಕ ಸಾರಿದರು. ಆಗ ಸುಂದರವಾದ ಬಟ್ಟಿಯ ಧ್ವಜಗಳು ಆಕಾಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರೆಸಿ ತುಂಬಲು ಯಂತ್ರರಥಗಳೂ, ಕುದುರೆಗಳೂ, ಎಡೆ ಎಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆನೆಗಳೂ ಇದ್ದುಕೊಂಡು,

570. ಬಿಲ್ಲಿನೊಡನೆ ಶಕ್ತಿ, ಬಾಳು, ಡೊಣ್ಣೆ, ಬಿಂಡಿವಾಲ, ಮುಸಲ, ಚಕ್ರ, ಮಡು, ಶೂಲ ಮೊದಲಾದ ಹೆಲಬಗೆಯ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದವರಾಗಿ ವೀರಗೆಜ್ಜೆ ಯಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಅಗಣಿತ ಶೂರಸೈನಿಕರು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಿದ್ಧರಾದರು.

^{568.} ವಳವನು ಜ್ಕೀಟ್ಟ ಫೋತಿನ್ ಮಾಱನ್ಱಿ ಮಣ್ಕಾ ಕ್ಕಿನ್ಅ ಕೆಳರ್ಮಣಿ ತ್ತೋಳ ಲಜ್ಕುಱ್ ಚುರುಪ್ಪಿನ ಜ್ಕಿಳರ್ನ್ತು ಪೊಜ್ಕ ವಳವಿಲ್ ಚೀ ಜ್ಞತ್ತಿ ನಾಲೇ ಯಾರ್ಚೆಯ್ತಾ ರೆನ್ ಜು ಜ್ಕೀಳಾ ನಿಳವರಿ ಯೇಱು ಪೋಲ ವೆಟಿನ್ ಮಣಿ ವಾಯಿ ನೀಜ್ಕ,

^{569.} ತನ್ಕಿರ ತ್ತಲೈನರ್ ತಾಮು ನ್ತಲೈವನ್ಱ ನಿಲೈಮೈ ಕಣ್ಟು ನನ್ತುಱ ಚ್ಚೇನೈ ತನ್ನೈ ವಲ್ವಿರೈ ನ್ತೆ ಅಮುನ್ ಚಾಹ್ ವನ್ತಾ ತ್ತಕಲ ಮೆಲ್ಲಾ ಮಣಿತುಕಿಜ್ ಪತಾಕೈ ತೂರ್ಪ್ಪ ವೆನ್ತಿರ ತ್ತೇರು ಮಾವು ಮಿಟೈಯಿಟೈ ಕಳಿಕು ಮಾಕಿ,

^{570.} ವಿಲ್ಲೊಟು ವೇಲ್ವಾ ಟಣ್ಟು ಪಿಣ್ಟಿಪಾ ಲಙ್ಕಣ್ ಮಿಕ್ಕ ವಲ್ಲೆಲು ಮುಚಲ ನೇಮಿ ಮಲುಕ್ಕಲು ಕ್ಕಟೈಮುನ್ **ಸಾನ** ಪಲ್ಪಟೈ ಕ್ಕಲನ್ ಕಳ್ ಪಜ್ಞಿ ಪ್ಪೈಙ್ಕಲಲ್ ವರಿನ್ತ, ವರ್ನಕ ಣೆಲ್ಲೈಯಿಲ್ ಪಟೈ ಞರ್ ಕೊಟ್ಟು ಜ್ಞಿತಿಲುನ್ತನ ರೆಙ್ಕು; ಮೆಙ್ಕುಮ್.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 571. ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಶಂಖ, ತುತೂರಿ, ಕಹಳೆ, ಭೇರಿ, ತಮಟೆ, ಘಂಟೆ, ದುಡಿ, ತಿಮಿಲೆ, ಸಱ³ ಮೊದಲಾದ ವಾದ್ಯ ಧ್ವನಿಗಳೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಸೇನೆಗಳು ಸೇರಿದುವು. ಈ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೇಘಗಳು ತುಂಬಿದ ಆಕಾಶದ ಸಂಭ್ರಮವು ಕೀಳ್ಪಡುವಂತಾಯಿತು.
- 572. ವಾದ್ಯಧ್ವನಿಯೂ, ಆಯುಧಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಾಗುವ ಶಬ್ದವೂ, ಕುದುರೆಗಳ ಕಂಠಮಾಲೆಯ ಮಣಿಗಳ ಸದ್ದೂ, ಆನೆಗಳ ಬೃಂಹಿತವೂ, ದೊಡ್ಡ ರಥಗಳ ಕೋಲಾಹಲವೂ, ಯೋಧರ ಸಿಂಹನಾದಗಳೂ, ಬಹುವಾಗಿ ಹೊಮ್ಮಿ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರು ವಾಗ ಪ್ರಳಯಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೇಘಗರ್ಜನೆಯೊಡನೆ ಉಕ್ಕುವ ಕಡಲಂತೆ ಶಬ್ದವು ಹೆಚ್ಚಿತು.
- 573. ಲೋಕವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಪ್ರಳಯಮಾರುತವು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಬಂದು ಬೀಸಿದಂತೆ, ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಬರುವ ಚತುರಂಗಬಲವು ತೋರಲು, ತಾನು ಒಂದು ದಿವ್ಯಾಶ್ವದ ಮೇಲೇರಿ ಅರಸನು ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದನು.
- 574. ಆತನು ಬಹುವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಆನೆಯೊಡನೆ ಮಾವುತರು ಸತ್ತುಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳದ ಸಮಿಾಪವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ವೈರಿಗಳಾದವರು ಒಬ್ಬರೂ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೊಡಲಿಯೊಂದನ್ನು ಧರಿಸಿದವನಾಗಿ ಬಲಿಷ್ಠವಾದ ಎರಡು ತೋಳು ಗಳುಳ್ಳವನಾದ ನಾಶಹೊಂದಿದಂತಹ ಆನೆಯಂತೆಯೇ ಭೀಮಕಾಯನಾಗಿ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವ ಓರ್ವ ಶಿವಭಕ್ತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಎದುರಲ್ಲಿ ಕಂಡನು.
- 571. ಚಣ್ಯುಟು ತಾರೈ ಕಾಳ ನ_ಟಣ್ಯೂಲಿ ಮುಟಣ್ಯು ಪೇರಿ ವೆಣ್ಯುರ ಟ್ರವ್ಪೈ ಕಣ್ಟೈ ವಿಯನ್ ಅುಟಿ ತಿಮಿಲೈ ತಟ್ಟಿ ಪೊಣ್ಯೂಲಿ ಚ್ಚಿನ್ ನ ಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಪೊರುಪಟ್ಟಿ ಮಿಟೈನ್ತ ಪೊಱ್ಪಿನ್ ಮಣ್ಯುಲ್ವಾನ್ ಕಿಳರ್ಚ್ಚಿ ನಾಣ ಮರುಣ್ಕಿಟು ನ್ತಿಯಮ್ಮಿ ಮಲ್ಲ.
- 572. ತೂರಿಯ ತ್ತುವೈಪ್ಪು ಮುಟ್ಟು ಇ್ಚುಟರ್ಪ್ಪಟ್ಟಿ ಯೊಲಿಯು ಮಾನಿನ್ ಆರ್ಾವುಣಿ ಯಿಚೈಪ್ಪುಮ್ ವೇಟ ಮುಟಕ್ಕಮು ನ_ಟೆನ್ತ್ರೇರ್ ಚ್ಚೀಡುಮ್ ವೀರರ್ ತ ಇೈರುಕ್ಕಿ ನಾರ್ ಪ್ಪು ಮಿಕ್ಕೆಟು ನ್ತೊನ್ಜಾ ಮೆಲ್ಲೈ ಕ್ಕಾರುಟರ್ನ್ ಕಟೈನಾಟ್ ಪೊಜ್ಕು ಜ್ಕಟಲೆನ ಕ್ಕಲೀತ್ತ ವರ್ನ್ಜೀ.
- 573 ಪಣ್ಣು ಆು ಮುಱುಪ್ಪು ನಾನ್ ಕಿಜ್ ಪಾನ್ತೆ ಟು ಚೇನೈ ಯೆಲ್ಲಾ ಮಣ್ಣಿ ಟೈ ಯಿ ಜುಕಾನ್ ಮೇನ್ ಮೇಲ್ ವನ್ತೆ ಟು ನ್ತತುಪೋ ಜ್ಞಾತೋನ್ ಜಿತ್ತಾನ್ಯ ಜೊನ್ ಜಿತ್ತಾನ್ ಜಿತ್ತಾನ್ ಜಿತ್ತಾನ್ ಜಿತ್ತಾನ್ ಜಿತ್ತಾನ್ ಜಿತ್ತಾನ್ ಪ್ರತಿ ಮಣ್ಣ ನ್ ಜಿತ್ತಾನೆ ಜಿತ್ತಾನ್ ಪುರವಿ ಮೇಲ್ಕೊ ಣ್ಟರಚಮಾ ವೀತಿ ಚೆನ್ ಜಾನ್.
- 574. ಕಟುವಿಚೈ ಮುಟುಕಿ ಪ್ಪೋಕಿ ಕ್ಕಳಿಹಿೊಟುಮ್ ಪಾಕರ್ ವೀೞ್ನ್ಸ್ ಪಟುಕಳ ಬ್ಯುಱುಕ ಚ್ಚೆನ್ಟ್ರಾನ್; ಪಕೈಪ್ಪುಲ ತ್ತವರೈ ಕ್ಯಾಣಾನ್; ವಿಟುಚುಟರ್ ಮಟುವೊನ್ ಅೀನ್ಸ್ತಿ ವೇಜ್ರ್ ತಟಕ್ಕೈ ತ್ತಾಯ ವಟುಕಳ ಆತಿನ್ನ ನಿನ್ಅ ವನ್ಪರೈ ಮುನ್ಫ ಕಣ್ಟಾನ್.

575. ಚಿನ್ನದ ಹುಡಿಗಳು ನೀರೊಡನೆ ಕಲೆತು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾದ ಅರ್ಬಿ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗಿರಿಯಂತೆ ಹೊರಳಬಿದ್ದ ಆನೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತವನು ದೇಗುಲ ದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಆನಂದನರ್ತನವನ್ನು ಮಾಡುವವನೂ ರಜತಗಿರಿವಾಸನೂ ಆದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸೇವಕನಾದವನು. ಆದುದರಿಂದ ಇವನು ಆನೆಯನ್ನೂ ಮಾವುತ ರನ್ನೂ ಕೊಂದವನೆಂದು ಅರಸನು ನೆನೆಯಲಾರದವನಾಗಿ, 'ಆನೆಯನ್ನೂ ಮಾವುತರನ್ನೂ ಕೊಂದು ಗೆದ್ದವರು ಯಾರು ?' ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾದ ಗಂಡುಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

576. ಆಗ ಉಳಿದಿದ್ದ ಮಾವುತರು, ಆತನ ಸಮಿಸಪ ಬಂದು, 'ಸುಗಂಥಯುಕ್ತ ವಾದ ಮಲರಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಮಣಿಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಧರಿಸಿಕೊಂಡವರೆ, ನಿಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಆನೆಯನ್ನು ಇದಿರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳವರು, ಸಮುದ್ರದಿಂದಾ ವೃತವಾದ ಸಮಸ್ತ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲೇ ಯಾವ ಅರಸರು ತಾನೇ ಇದ್ದಾರೆ? ಆನೆಯ ಕೊಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಪರಶುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ನಿಂತ ಇವರೇ ಆಗಿರುವರು' ಎಂದು ನಮಿಸಿ ಹೇಳಿದರು.

577. ಶಂಖದ ಕರ್ಣಾಭರಣವನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ್ರನಿಗೆ ಸಖನಾಗುವ ಗುಣದಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕ ಈತನು, ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಕೊಲೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರಲಾರನು. ಆದುದರಿಂದ ತಪ್ಪು ನಡೆದಿರುವುದು ನಿಶ್ಚಯವೆಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಮಳೆಯಂತೆ ಮದವನ್ನು ಸುರಿಸುವ ಆನೆ, ಕಾಲಾಳು ಮೊದಲಾದ ಸೇನೆಗಳು ಮುಂದೆ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆದು ತಾನು ಮೇಲೇರಿ ಬಂದ ದಿವ್ಯಾಶ್ವದಿಂದ ಅರಸನು ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದನು.

^{575.} ಪೊನ್ಱವ ಆರುವಿ ಕ್ಯುನ್ಆ ಮೆನಪ್ಪುರಳ್ ಕಳ್ಣೀನ್ ಮುನ್ಪು ನಿನ್ಆವರ್ ಮನ್ಆು ಳೆನ್ಆು ನಿರುತ್ತಮೇ ಪುರಿಯುಮ್ ವೆಳ್ಳ ಕ್ಯುನ್ಆವ ರಟೆಯಾ ರಾನಾರ್; ಕೊನ್ಆವ ರಿವರೆನ್ ಆೋರಾನ್; 'ವೆನ್ಆವ ರಿಯಾವ ?' ರೆನ್ಆಾನ್ ವೆಟಪಟ ಮುಟಜ್ಭು ಇ್ನೊಲ್ಲಾನ್.

^{576.} ಅರಚನಾ ಜ್ಯರುಳಿ ಚ್ಚೆಯ್ಯ ವರುಕುಚೆನ್ ಅಣೈನ್ತು ಪಾಕರ್, 'ವಿರೈಚೆಯ್ತಾರ್ ಮಾಲೈ ಯೋಯ್! ನಿನ್ ವಿಅಅ್ಭಳಿ ಜ್ಞಿತಿರೇ ನಿಅ್ಭುಮ್ ತಿರೈಚೆಯ್ ನೀ ರುಲಕಿನ್ ಮನ್ ನ ರಿಯಾರುಳಾರ್? ತೀಜ್ಕು ಚೆಯ್ತಾರ್ ಪರಚುಮುನ್ ಕೊಣ್ಮು ನಿನ್ಅ ವಿವೆ' ರೆನ ಪ್ಪಣಿನ್ತು ಚೊನ್ನಾರ್.

^{57% &#}x27;ಕುಟೈಯಣಿ ಕಾತಿನಾನು ಕೈನ್ ಪರಾ ಬ್ಯುಣತ್ತಿನ್ ವಿುಕ್ಕಾರ್ ವಿಟೈಪಟೈ ನನ್ಱೀ ಕ್ಕೊಲ್ಲಾರ್; ಪಿಟೈತ್ತತುಣ್' ಟೆನ್ ಅುಟ್ ಕೊಣ್ಟು ಮುಟೈಮತ ಯಾನೈ ಚ್ಚೇನೈ ವರವಿನೈ ಮಾಜ್ಞಿ, ಮಜ್ಞ ವುಟೈವಯ ಪ್ರುರವಿ ಮೇನಿನ್ ಆೀಆನ್ತಿ ವ ನುಲಕ ಮನ್ ನನ್.

200

- 578. 'ಕಿರಿದಾದ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರುವ, ವುದಸುರಿಸುವ ಆನೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ತಪಸ್ವಿಗಳು ಹೋಗಿರುವಾಗ ಬೇರೊಂದನ್ನೂ ಮಾಡದೆ, ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಆನೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟರುವ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳವನಾದೆನು. ಚಿತ್ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ನಟರಾಜನ ಭಕ್ತರಾದ ಇವರು ಇಷ್ಟು ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಯಾವ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಏರ್ಪಟ್ಟಿತೋ? ಓ, ಕೆಟ್ಟಿನು!' ಎಂದು ಅರಸನು ಭಯಗೊಂಡವನಾಗಿ,
- 579. ತನ್ನ ಸುತ್ತು ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಬಂದವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ದೂರ ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಸಖರಾದ ಎಱ ಪತ್ತರಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, 'ಸೇವಕನಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿಯದು. ಸೇವಕನು (ತಾನು) ಅಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ವರ್ತಮಾನವೊಂದು, ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದುದಿನ್ನೊಂದು, ಹೀಗಿರಲು ಆನೆಯಿಂದಾದ ದ್ರೋಹಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವು ತಾವು ಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯ ಮಾತ್ರ ಸಾಕಾದೀತೋ? ಅನುಗ್ರಹಿಸ ಬೇಕು' ಎಂದು ಅರಸನು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.
- 580. ಆಗ ದೇವದೇವನ ಸಖರಾದ ಎಱಿಪತ್ತರು ಅರಸನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಚೋಳ ರಾಜನೆ, ಶಿವಕಾಮಿಯಾಂಡಾರನು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಯ್ದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಪತ್ರವುಷ್ಪ್ರಗಳನ್ನು ಈ ಆನೆಯು ಹರಿದೀಡಾಡಿದುದರಿಂದ ಶಿವದ್ರೋಹಿ ಯಾಯಿತು. ಅದನ್ನು ನಾನು ತುಂಡರಿಸಿ ನೆಲದಲ್ಲುರುಳಿಸಿದೆನು.'
 - 578. ಮೈತ್ತಟ ಬ್ಯಾನ್ ಅು ಪೋಲು ಮತಕ್ಕಳಿ ಜ್ಞಿತಿರೇ ಯಿನ್ತ ಮೆಯ್ ತ್ರವರ್ ಜೆನ್ ಅಪೋತು ವೇಜೊನ್ ಅುಮ್ ಪುಕುತಾ ವಿಟ್ಟ ವತ್ತವ ಮುಟೈಯೇ ನಾನೇ; ನಮ್ಪಲ ವಾಣ ರನ್ ಪ ರತ್ತನೈ ಮುನಿಯ, ಕೈಟ್ಟೀ! ನೆನ್ ಕೊಲೋ ಪಿಚಿೈ?' ಯೆನ್ ಅಞ್ಚಿ,
 - 579. ಚೆಱೀನ_ವರ್ ತಮ್ಮೈ ನೀಕ್ಕಿ, ಯನ್ಪರ್ಮುನ್ ಱೀಲುತು ಚೆನ್ 'ನೀ ತಱಿನ್ತಿಲೇ ನಟಯೇ; ನಮ್ಮ ಕ್ರೇಟ್ಟತೊನ್; ಅತುತಾ ಳಿಱ್ಕ; ಮಱಿನ್ತನಿ ಕ್ಕಳಿಜ್ಞಿನ್ ಕುಜ್ಜಿಮ್ ಪಾಕರೋ ಟಿತನೈ ಮಾಳ ವೆಱಿನ್ತತೇ ಪೋತು ಮೋತಾ? ನರುಳ್ಚೆಯು' ಮೆನ್ಱು ನಿನ್ಅತಾರ್.
 - 580. ಮನ್ನವನ್ ಅನ್ನೈ ನೋಕ್ಕಿ ವಾನವ ರೀಚರ್ ನೇಚರ್ 'ಜೆನ್ನಿನಿ! ಯಿ ತ್ತುಜ್ಕ ವೇಟ ಇ್ಚಿವಕಾಮಿ ಯಾಣ್ಟಾರ್ ಕೊಯ್ತು ಪರ್ನನಕಾ ಪರಣರ್ ಚ್ಚಾತ್ತ ಕ್ಕೊಟುವರುವರ್ ಪಳ್ಳಿ ತ್ತಾಮ ನ್ರನ್ನೈಮುನ್ ಪಱಿತ್ತು ಚ್ಚಿನ್ತ ತ್ತರೈಪ್ಪಟ ತ್ತುಣಿತ್ತು ವೀಲ್ತ್ರೀನ್'

- 581. 'ಆನೆಯು ಈ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಅದರೊಡನೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಅಂಕುಶಧಾರಿಗಳೂ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾವುತರೂ, ಅದನ್ನು ತಡೆಯದೆ ಇದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳಾದ ಅವರೂ ಮೃತರಾದರು. ಇದೇ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದುದು' ಎಂದನು. ಅವನು ಹೀಗೆನ್ನಲು, ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರುವ ತೋಳುಗಳುಳ್ಳ ಅರಸನು ಅಂಜಿ ಅವನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ನಮಿಸಿ,
- 582. 'ಶಿವಸರಮಾತ್ಮ್ರನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ಭಕ್ತರ ಸನ್ನಿ ಧಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಗೈದ ಈ ಅಸಚಾರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು. ನನ್ನನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲಬೇಕು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಂಗಳಯುಕ್ತವಾದ ಮಡು (ಪರಶು) ವಿನಿಂದ ಕೊಲ್ಲುವುದು ಯುಕ್ತವಾಗ ಲಾರದು. ಇದು ಆದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದು' ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದವನಾಗಿ ಎತ್ತಿದ ಕೈಗಳಿಂದ ತನ್ನ ನಡುವಿನಲ್ಲಿರುವ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಒರೆಯಿಂದ ಕಳಚಿ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟನು.
- 583. ಉಷ್ಣವಾದ ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಆ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಒರೆಯಿಂದ ಕಳಚಿ ನೀಡುವ ಅರಸನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಓ! ಕೆಟ್ಟಿನು! ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ಖ್ಯಾತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಅರಸನ ಪ್ರೇವುವು ನಿಸ್ಸೀಮವಾದುದೆಂಬುದನ್ನು ಈಗ ಕಂಡುಕೊಂಡೆನು' ಎಂದು ನೆನೆದವನಾಗಿ, ಅರಸನು ನೀಡಿದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರದವನಾಗಿದ್ದು, ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಅರಸನು ತನ್ನನ್ನು ತಾವೇ ನಾಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನೆಂದು ತಿಳಿದವೆ ನಾಗಿ ಹೆದರಿ, ಆ ತಪ್ಪು ಬಾರದಂತೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.
- 591. 'ಮಾತಜ್ಕನ್ ತೀಜ್ಕು ಚೆಯ್ಯ ವರುವರಿ ಕ್ಕಾರರ್ ತಾಮು ಮಾತಜ್ಕು ಕ್ಕಟವು ವಾರುಮ್ ವಿಲಕ್ಕಿಟಾ ತೊಟೀನ್ತು ಪಟ್ಟಾ; ರೀತಿಜ್ಕು ನಿಕಟ್ನಾ' ತೆನ್ಜಾ ರೆರಿಪತ್ತ; ರೆನ್, ಲಞ್ಚಿ ಪ್ಪಾತಜ್ಕಣ್ ಮುಱೈಯಾ ಜ್ಞಾಟ್ನ್ತು ಪರುವರೈ ತ್ತಟನ್ತೋಣ್ ಮನ್ನನ್,
- 582. ಅಜ್ಯಣ ರಟಿಯಾರ್ ತಮ್ಮೈ ಚ್ಚೆಯ್ತವಿ ವ್ವಪರಾ ತತ್ತು ಕ್ಕೆಜ್ಕಿತು ತನ್ ನಾಜ್ ಪೋತಾ; ತೆನ್ ನೈಯು ಜ್ಕೊಲ್ಲ ವೇಣ್ಟು; ಮಜ್ಯಲ ಮಲುವಾಱ್ ಕೊಲ್ಕೈ ವಲಕ್ಕುಮನ್; ಱೀತುವಾ' ಮೆನ್ಱು ಜಿಜ್ಕೈಯಾ ಲುಟೈವಾಲ್ ವಾಜ್ಕಿ ಕ್ಕೊಟುತ್ತನರ್ ತೀರ್ವು ನೇರ್ವಾರ್.
- 583. ವೆನ_ ಅರ್ಱ್ ಚುಟರ್ವಾ ಬೀಟ್ಬು ಮ್ ವೇನ_ನೈ ನೋಕ್ಕಿ 'ಕ್ಕೆಟ್ಟೇ! ನನ_ ವಿಸಲ್ ಪುಕಲಾ ವನ್ಪು ಕ್ಕಳವಿನ್ ಮೈ ಕಣ್ಟೇ' ನೆನ್ ಅು ತನ್ನವಾಳ್ ವಾಜ್ಯ ಮಾಟ್ಟಾರ್, ತನ್ನೈ ತ್ತಾನ್ ಅಂಅಕ್ಕು ಮೆನ್ ಅು ಚಿನ್ನೈ ಯಾ ಲಾಣರ್ ವು ಆ್ಟ್ ವಾಖ್ಕೆ ನಾರ್ ತೀಣ್ನು ತೀರ್ಪ್ಟಾರ್. 26

ಪೆರಿದು ಪುರಾಣಂ

, 202

584. ಆಮೇಲೆ ಅರಸನು ಭಕ್ತನ ಮುಂದೆ ನಮಿಸಿ ನಿಂತು, 'ಇವರು ಈ ಖಡ್ಗೆ ದಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ನನ್ನ ದೋಷವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ನಾನು ಹೊಂದಿದೆನು' ಎಂದು ಸಂತಸಗೊಂಡನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡ ಎಱೀಪ್ಪತ್ತನು ಇದಕ್ಕಂಜಿ,

5\5. 'ಈ ದೊಡ್ಡ ಆನೆಯೂ ಮಾವುತರೂ ವುಡಿದುದು ನನ್ನಿಂದ. ಹೀಗೆ ನನ್ನದೇ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಿದ್ದರೂ, ತನ್ನ ನಡುವಿನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲು ಎಂದು ಹೇಳುವ ಈ ದೊಡ್ಡ ಸಖನಿಗೆ ಕೇಡನ್ನು ನೆನೆವೆನು' ಎಂದು ಕೊರಗಿ ಈ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿಗೆ ಮೊದಲಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ನೀಗುವುದೇ ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ವೆಂದು ನೆನೆದು,

586. ಅರಸನು ಕೊಟ್ಟ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಕತ್ತಿಗಿಟ್ಟು ತುಂಡರಿಸಲು ತೊಡಗು ವಾಗ 'ಹಿರಿಯರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಇಂತು ಮಾಡಿದ ಕಾರಣವೇನು? ಓ! ಕೆಟ್ಟಿನು!' ಎಂದು ತ್ವರೆಯಿಂದ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಅರಸನು ಆ ಕತ್ತಿಯನ್ನೂ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದ ಭಕ್ತನ ಕೈಯನ್ನೂ ಕೂಡಿಯೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು.

- 585. 'ವನ್ಪರು ಪ್ರಳಿಕು ಪಾಕರ್ ಮಟಿಯವು ಮುಟಿವಾ ಳೈತ್ತನ್ ತೆನ್ಪರುಮ್ ಸಿಟೈಯಿ ನಾಲೇ ಯೆನ್ ನೈಯು ಜ್ಯೂಲ್ಸು ಮೆನ್ ಕು ಮನ್ಪನಾರ್ ತಮ್ಮೈ ತೀಪ್ಕು ನಿನೈನ್ತನ' ನೆನ್ ಕು ಕೊಣ್ಟು, 'ಮುನ್ಪನ ತುಯಿರ್ ಚೆ ಕುತ್ತು ಮುಟಪ್ಪತೇ ಮುಟಿ ವೆನ್ ಹಿಡ್ಣಿ,
- 586. ಪುರಿನ_ವರ್ ಕೊಟುತ್ತ ವಾಳೈ ಯನ್ಪರ್ತತ ಪ್ರಟುತ್ತಿಱ್ ಪೂಟ್ಟ ಯುರಿನ್ತಿಟ ಲುಜ್ಜ ಪೋತಿ ಲರಚನುಮ್ 'ಪೆರಿಯೋರ್ ಜೆಯ್ಕೈ ಯುರುನ್ತವಾ ಜೀತುವೆನ್? ಕೆಟ್ಟೀ!' ನೆನ್ಜಿತಿರ್ ಕಟಿತಿಜ್ ಜೆನ್ಅು ಪೆರುನ್ತಟೆ ನ್ಲೋಳಾಜ್ ಕೂಟಿ ಸ್ಪಿಟಿತ್ವನನ್ ವಾಳು ಇತ್ಕೈಯುಕ್ಕಿಮ್.

^{594.} ವಾಙ್ಕೆಯ ತೊಣ್ಟರ್ ಮುನ್ಫು ಮನ್ನನಾರ್ ತೊಲುತು ನಿನ್ಅೀ 'ಯಾಙೈನೈ ವಾಳಿ ನಾಜ್ಕೊನ್ ಅೇನ್ಪುಟೈ ತೀರ್ಕ್ಕ ವೇಣ್ಟಿ ಯೋಙ್ಕಿಯ ವುತವಿ ಜೆಯ್ಯ ಪ್ರೆಜ್ಞನ ನಿವರ್ಪಾ' ಲೆನ್ಆೀ ಯಾಙ್ಕವ ರುವಪ್ಪ ಕ್ಕಣ್ಟ ವೆಱಿಪತ್ತ ರತನು ಕ್ಕಞ್ಚಿ,

5⁹7. ಆಗ ಮಹಾತಪಸ್ವಿಯಾದ ಎಱೀಪ್ಪತ್ತನು ವೃಸನಗೊಂಡು ನಿಲ್ಲಲು, ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಅಧಿಕವಾದ ಸ್ನೇಹಕಾರಣದಿಂದ ಬಂದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ಕಾರಣವಾಗಿ, ವಿಷಕಂಠನೂ, ಅನುಗ್ರಹಶೀಲನೂ ಆದ ಈಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದಲಾಗಿ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶವು ಪಸರಿಸುವಂತೆ ದಿನ್ಯವಾಣಿಯು ಕೇಳಿಬಂತು.

588. 'ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಸೇವೆಯನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತಾಗ್ರಣಿ ಗಳೇ, ಮುಖ್ಯವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಉಂಟಾದ ವ್ಯಸನವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರುವುದಕ್ಕೆ, ಕೆಂಸಗಾದ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ ಚೆಲ್ಲಿದ ಕಾರ್ಯವು ಚಂದ್ರ ನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ನಟರಾಜನ ಕೃಪೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಯಿತು.' ಈ ವಾಣಿಯು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿರಲು ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮಾವುತರೂ ಆನೆಯೂ ಜೀವಂತಾಗಿ ಎದ್ದುನಿಂತವು.

589. ತನ್ನ ಕತ್ತನ್ನು ತುಂಡರಿಯಲು ಹೂಡಿದ ಖತ್ಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ಎಱಿಪ್ಪತ್ತನು ಚೋಳ ಅರಸನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದನು. ಅರಸನೂ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತೀಡಿ ಹರಿತಮಾಡಿದ ಆ ಖತ್ಗವನ್ನು ದೂರ ಎಸೆದುಬಿಟ್ಟು ಎಆಿಪ್ಪತ್ತನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಅವನ ದಿವ್ಯಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಮಿಸಿದನು. ದೇವತೆಗಳು ಶೀತಲವಾದ ಹೂಮಳೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಸುರಿಸಿದರು.

- 587. ವೌವನಾರ್ ವಿಟಾತು ಪಜ್ಜ ಮಾತವರ್ ವರುನ್ತಿ ನಿಜ್ಪ ಅಳವಿಲಾ ಪ್ಪರಿವಿಲ್ ವನ್ತ ವಿಟುಕ್ಕಣೈ ಯಕ್ಷ್ಣ ವೇಣ್ಟೆ ಕ್ಕಳಮಣಿ ಕಳತ್ತು ಚ್ಚಿಯ್ಯ ಕಣ್ಣುತ ಲರುಳಾಲ್ ವಾಕ್ಕು ಕ್ಕಿಳರೊಳಿ ವಿಚುಮ್ಪಿನ್ ಮೇಲ್ವ ನ್ತೆ ಅುನ್ತತು ಪಲರು ಇ್ಕೀಟ್ಪೆ,
- 598. ತೊಟುನ್ತಕೈ ಯನ್ಪಿನ್ ಮಿಕ್ಕೀರ್! ತೊಡ್ಡೆನೈ ಮಣ್ಮೇಱ್ ಕಾಟ್ಟ ಚ್ಚೆಟುನ್ತಿರು ಮಲರೈ ಯಿನ್ ಜು ಚಿನಕ್ಕರಿ ಚಿನ್ತ ತ್ತಿಙ್ಕಟ್ ಕೊಟುನ್ತಡೆ ವೇಡೆ ಕ್ಕೂತ್ತ ರರುಳಿನಾಜ್ ಕೂಟಿ ಜ್ಞೌನ್ ಅಙ್ ಕೆಲುನ್ತತು ಪಾಕ ರೋಟು ಮಿಯಾನೈಯು ಮೆಲುನ್ತ ತನ್ ಜೀ.
- 589. ಈರವೇ ಪೂಟ್ಟುವರ್ ವಾಳೈ ವಿಟ್ಟಿಱಿ ಪ್ಪತ್ತರ್ ತಾಮು ನೇರಿಯರ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಱಾನ್ ಮೇಲ್ ವಿಲುನ_ನರ್, ನಿರುಪರ್ ಕೋನುಮ್ ಪೋರ್ ವಟಿ ವಾಳೈ ಪ್ಪೋಕ ಎಱೀನ_ವರ್ ಕೞಲ್ ಕಳ್ ಪೋಱ್ ಪ್ಪಾರ್ ಮಚೈ ಪ್ಪಣಿನ್ತಾನ್; ವಿಣ್ಣೋರ್ ಪನಿಮಲರ್ ಮಾರಿ ತೂರ್ತ್ತಾರ್.

ವೆರಿಯ ಫುರಾಣಂ

590. ಇಬ್ಬರು ಭಕ್ತರೂ ಎದ್ದುನಿಂತು ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಬಂದ ಆ ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ದೊರೆಯುವ ವೇದಾರ್ಥವಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಹೂವಿನ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪತ್ರಪುಷ್ಪಗಳು ತುಂಬುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು, ಆ ವಿಶೇಷವಾದ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು, ಹಿರಿಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆ ದವನಂತೆ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಶಿವಕಾಮಿಯಾಂಡಾರನು ಎದ್ದು ನಿಂತನು.

591. ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುವ ಅಲರಮಾಲೆ (ಜೋಳರಿಗೆ ಗುರುತಾದ ಹೊ ಮಾಲೆ) ಯಿಂದಲಂಕೃತನಾದ, ಜಯಯುಕ್ತನಾದ ಅರಸನ ಮುಂದೆ, ನಿಪ್ರೆ ತಿಳಿದು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಎಚ್ಚತ್ತಂತೆ ಬಿಸಿಯಾದ ಮದೋದಕವು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿರಲು, ಮುಗಿಲಿ ನಂತೆ ಮೊಳಗಿ, ಕೋಲಾಹಲದೊಡನೆ ಎದ್ದ ಪಟ್ಟವರ್ಧನ ಆನೆಯನ್ನು ಏರಿ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡು ತುಂಬಿದ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಮಾವುತರೂ ಸಮಿಾಪಕ್ಕೆ ಬಂದರು.

592. ಭಕ್ತನಾದ ಎಱೀಪ್ಪತ್ತನು ಅರಸನನ್ನು ನಮಿಸಿ, 'ದಾಸನಾದ ನಾನು ಕಂಡು ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ಈ ದಿವ್ಯವಾದ ಆನೆಯ ಮೇಲೇರಿ ತಮ್ಮ ಅರಮನೆಗೆ ಬಿಜಯು ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಅರಸನು ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ನಮಿಸಿ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯ ನೆಳಲಲ್ಲಿ ಆನೆಯ ಮೇಲೇರಿ ಹೋದನು.

^{590.} ಇರುವರು ಮೆಟುನ್ತು ವಾನಿ ಲೆಲುನ್ತ್ರಪೇ ರೊಲಿಯೈ ಪ್ಪ್ರೇಜ್ಜ ಅರುಮಱೈ ಪ್ಪೊರುಳಾ ಯುಳ್ಳಾ ರಣಿಕೊಳ್ಳಾ ಜ್ಯೂಟೈ ತನ್ನನ್ ಮರುವಿಯ ಪಳ್ಳಿ ತ್ತಾಮ ನಿಱೈನ್ತಿಟ ವರುಳ ಮಜ್ಞ ತ್ತಿರುವರುಳ್ ಕಣ್ಟು ವಾಲ್ನ್ಸ್ತು ಚಿವಕಾಮಿ ಯಾರು ನಿನ್ಅಲಾರ್.

^{591.} ಮಟ್ಟವಿ ಅಲಜ್ಕುಲ್ ವೆನ್ಱೀ ಮನ್ನವರ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಮುನ್ನ ರುಟ್ಟರು ಕಳಿಪ್ಪಿ ನೋಟು ಮುಱಜ್ಭಿಮಿ ತೆಲುನ್ತ ತೊತ್ತು ಮುಟ್ಟವೆ ಜ್ಯಟಜ್ಕಳ್ ಪಾಯ್ನ್ತು ಮುಕಿಲಿನ ಮುಅಜ್ಕಿ ಪ್ರೊಣ್ಕುಮ್ ಪಟ್ಟವರ್ ತನತ್ತೈ ಕ್ಕೊಣ್ಟು ಪಾಕರು ಮಣೈಯ ವನ್ತಾರ್.

^{592.} ಆನಚೀರ್ ತ್ತೊಣ್ಟರ್ ಕುಮ್ಪಿಟ್ 'ಟಟಯನೇನ್ ಕಳಿಸ್ಪ ನಿನ್ನ ಮಾನವೆ ಜ್ಯಳಿಜ್ ಲೇಱಿ ಮಕಿಟ್ ನ್ತೆಟು ನ್ರರುಳು' ಮೆನ್ನ ಮೆನ್ ಮೈಯ ಪ್ರಣಿಮೇಜ್ ಕೊಣ್ಟು ವಣಜ್ಕಿವೆಕ್ ಕುಟ್ಟಿಯ ನೀಟಲ್ ಯಾನೈಮೇಜ್ ಕೊಣ್ಟು ಚೆನ್ ಜಾ ರಿವುಳಮೇಜ್ ಕೊಣ್ಟು ವನ್ತಾರ್.

- 593. ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಸನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧವಾಗಿ ಬಂದ ಸೇನೆಗಳು ಏಳು ಕಡಲುಗಳು ಒಟ್ಟು ಸೇರಿ ಶಬ್ದಿಸಿದಂತೆ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು, ಲೋಕ ದವರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಳಲು, ನಿಡಿದಾದ ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯನಟನವನ್ನಾಡುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಶಿರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವನಾಗಿ ಶಿವಕಾಮಿಯಾಂಡಾರನೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀನಿವಾಸಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ತನ್ನ ದೇಗುಲವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.
- 594. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಕೈಂಕರ್ಯದ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಿವಕಾಮಿಯಾರನು ದೇಗುಲವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು, ಈಶ್ವರನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಎಱ್ಪುತ್ತರ್ ನಾಯನಾರನೂ 'ಏನು! ಚಿತ್ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು!' ಎಂದು ಜೋಳರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೆನೆದು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಸೇವಾಕಾರ್ಯ ನಿಮಿತ್ತ ಹೋಗುವವನಾದನು.
- 595. ಎಱಿಪ್ಪತ್ತ ನಾಯನಾರನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಿಘ್ನಗಳು ಬಂದಿಡೆ ಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡುವಂತಹ ನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು ನಿಯಮದಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಮೇಲ್ಮೆಯುಳ್ಳ ಕೈಲಾಸಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನ ಗಣನಾಯಕರ ನಾಯಕನಾಗುವ ಸ್ಥಾನ ವನ್ನು ಪಡೆದನು.
- 593. ಅನ್ನಿಲೈ ಯೆಲುನ್ತ ಚೇನೈ ಯಾರ್ಕಲಿ ಯೇಲು ಮೊನ್ಱಾಯ್ ಮನ್ನಿಯ ಮೊಲಿಯಿ ನಾರ್ಪ್ಪ, ಮಣ್ಣಿಲಾ ಮಕಿಲ್ಮ್ಸ್ ವಾಲ್ತ್ರ್ಯ ಪ್ಪೊನ್ನಟುಮ್ ಪೊತುವಿ ಲಾಟ ನೀಟಿಯ ಪನಿತರ್ ಪೊ_ಹಾಳ್ ಚೆನ್ನಾಯಿಆ್ ಕೊಣ್ಟು ಜೆನ್ನಾ ತಿರುವಳರ್ ಕೋಯಿಲ್ ಪುಕ್ಕಾನ್.
- 594. ತಮ್ಪಿರಾನ್ ಪಡೆಮೇರ್ಜ್ ಕೊಣ್ಟು ಚಿವಕಾಮಿ ಯಾರು ಇಸ್ಟಾರ ಎಮ್ಪಿರಾ ನನ್ ಪರಾನ ವೆಜಿಪತ್ತರ್ ತಾಮು 'ಮೆನ್ ನೇ! ಯವ್ಪುಲ ನಿಜೈನ್ತಾರ್ ತೊಣ್ಟ ರಜಿವತ ಅ್ಕರಿಯಾ' ರೆನ್ ಅು ಚೆಮ್ಪಿಯನ್ ಪೆರುಮೈ ಯುನ್ ನಿ ತ್ತಿರುಪ್ಪಡೆ ನೋಕ್ಕಿ ಚೈನ್ ಅಾರ್.
- 595. ಮಹ್ಞನ ರಿನೈಯ ತಾನ ವರ್ನಪೆರು ನ್ರೊಣ್ಟು ಮರ್ಣವೇ ಲುಜ್ಜೀಟ ತ್ತ್ರಟಿಯಾರ್ ಮುನ್ಚಿನ್ ಅುತವಿಯೇ ನಾಳು ನಾಳು ನಜ್ಞನ ಕ್ಕೊಳ್ಕೈ ತಾಙ್ಕಿ ನಲಮಿಕು ಕಯಿಲೈ ನೆಜ್ಪಿಆ್ ಕೊಜ್ಜನರ್ ಕಣತ್ತಿನ್ ಮುನ್ನಾ ಙ್ಕೋಮುತ ಜ್ಞಲೈಮೈ ಪೆಜ್ಞಾರ್.

206

596. ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾಸನಾಗುಳ್ಳ ಭಕ್ತನಾದ ಎಱಿಪ್ಪತ್ತರ್ ನಾಯನಾರನು ಮಾಡಿದ ವೀರಕೃತ್ಯವನ್ನೂ, ತನ್ನನ್ನೂ ಕೊಲ್ಲುವಂತೆ ತನ್ನ ನಡುವಿನ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಿಂತ ಜೋಳ ಅರಸನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ, ಅನುದಿನವೂ ಅವರಿಗೆ ಕೃಸೆಮಾಡುವ ಲೋಕಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನು ತಾನೇ ಅಳೆದನು. ಅಲ್ಲದೆ, ನಿಡಿದಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಈ ದಿವೃಭಕ್ತಿಯ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ನೆನೆಯುವಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾರು ತಾನೇ ಅಳತೆಮಾಡಲು ಶಕ್ತರಾಗುವರು?

597. ಮಧುತುಂಬಿದ ಶೀತಲವಾದ ಸುಂದರವಾದ ಕೊನ್ರೈ! ಹೂವಿನಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಕೆಂಜೆಡೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರ ಮಾತ್ಮನ ಸುಂದರ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಕಮ್ಮಿಯಾಗದ ಆಸೆಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತ ಎಱ್ಪುತ್ತ ನಾಯನಾರನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕ ಪರಿಪಾಲನವನ್ನು ಮಾಡುವ ದೇವತೆಗಳು ಸ್ತುತಿಸುವ, ಚಿದಂಬರದ ನಟರಾಜನ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಹೊಗಳುವ ಬಾಳ್ವೆಯುಳ್ಳ, ಏಣಾಧಿನಾಥ ನಾಯನಾರನು ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗುವೆನು.

^{596.} ಆಳುಟೈ ತ್ತೊಣ್ಟರ್ ಚೆಯ್ತ ವಾಣ್ ಮೈಯು ನ್ತಮ್ಮೈ ಕ್ಕೊಲ್ಲ ವಾಳಿನ್ಸ್ ಕ್ಕೊಟುತ್ತು ನಿನ್ ಅವಳವನಾರ್ ಪೆರುಮೈ ತಾನುಮ್ ನಾಳುವು ಜ್ಞವರ್ಕ್ಕು ನಲ್ಕು ನಮ್ಪರ್ತಾ ಮಳಕ್ಕಿ ಲನ್ಱೀ ನೀಳುಮಿ ತ್ತೊಣೈ ನೀರ್ಮೈ ನಿನೈಕ್ಕಿಲಾ ರಳಕ್ಕ ವಲ್ಲಾರ್?

ತೇನಾರು ನ್ತ್ರಹ್ ಪೂಜ್ ಕೊನ್ ಆೈ ಚ್ಚೆ ಜ್ಚುಟೈ ಯವರ್ ಪೊ ಜ್ಞಾಳಿ ಲಾನಾತ ಕಾತ ಲನ್ ಪ ರೆ ಪಿ ಪತ್ತ ರಟಕಳ್ ಚೂಟ ವಾನಾಳು ನ್ತೇವರ್ ಪೋಜ್ಞು ಮನ್ ಱುಳಾರ್ ನೀಡು ಪೋಜ್ಞು ನೇನಾತಿ ನಾತರ್ ಚೆಯ್ತ್ತ ತಿರುತ್ತೊಟ್ ಲಿಯಮ್ಸ್ನ ಲುಜ್ಜೇನ್.

^{1.} ಕೊನ್ರೈ -- ಕರ್ಣಕಾರ.

9. ಏಷಾಧಿನಾಥ ನಾಯನಾರನು

598. ವ್ಯಾಘ್ರಧ್ವಜನನ್ನು ಹಿಮಾಲಯದ ಮೇಲೂರಿ ಆ ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ತಮ್ಮ ನಾಡನ್ನು ಕಾವಲುಮಾಡುವ, ಶೀತಲವಾದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟದ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯೂ, ಜಯಮಾಲೆಯೂ ಇರುವ ಚೋಳರನಾಡು ಭಾಗ್ಯಪೂರ್ಣವಾದುದು. ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಗಳು ಹಾಡುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ಹೂಗಳು ತುಂಬಿರುವ ನಂದನಗಳಿಂದ ಸುತ್ತು ವರಿದ ಗದ್ದೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿಯ ಶೀತಲವಾದ ಗ್ರಾಮಗಳಿಂದ ಸುತ್ತು ವರಿದುದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಹಳೆಯ ಊರು ಎಯಿನನೂರು.

599. ಅಲ್ಲಿ ಶೀತಲವಾದ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ರಸಹೀನವಾದ ಕಬ್ಬಿನೊಡನೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಬ್ಬೂ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಾಗುವಂತೆ ನೆಲ್ಲಿನ ಬೆಳೆಗಳೂ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುವು. ಆ ನೆಲ್ಲಿನ ಕೃಷಿಯಿಂದ ಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬಗಳು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಲು ನೆಲೆಯಾದ ಆ ಜಿಲುವಿನ ಊರಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲವರ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಬಂದವನು ಏಣಾಧಿನಾಥ ನಾಯನಾರ ಎಂಬ ಹಿರಿಯನು.

600. ಅವನು ಪುರಾತನವಾದ ವಿಭೂತಿಯ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಸತ್ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ತಪ್ಪದವನು. ಆರಸರಿಗೆ ಜಯವನ್ನು ತರುವ ಖಡ್ಗಯುದ್ಧ ವನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಡುವ ತನ್ನ ಉದ್ಯೋಗವಾದ ಆ ವಿದೈಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ಠ ನಾದವನು.

9. ಏನಾತಿನಾತ ನಾಯನಾರ್ ಪುರಾಣಮ್

- 598. ಪುಣ್ಟರಿಕವ್ ಪೊನ್ವರೈವೇ ಲೇಜ್ಜ್ ಪ್ಪುವಿಯಳಿಕ್ಕು ನ್ತ್ರಣ್ಟರಳ ವೆರ್ಣಕವಿಕೈ ತ್ತಾರ್ವತಳವರ್ ಚೊಣಾಟ್ಟಲ್ ವಣ್ಟಱೈಪೂ ಞ್ಬ್ಬೀಲೈ ವಯನ್ ಮರುತ ತ್ತರ್ಣಪಣೈಚೂಲ್ ನ್ತ್ರೆಣ್ಟಿಚೈಯು ಮೇಱಿಯಚೀರ್ ಮೂತೂ ರೆಯಿನನೂರ್.
- 599. ವೇಟ ಕ್ಕರುವ್ಪಿನೋಟು ಮೆನ್ ಕರುಮ್ಪು ತಣ್ ವಯಲ ಜ್ಞಾಟ ಕ್ಕತಿರ್ಚ್ಚಾಲಿ ತಾನೋಜ್ಕು ನ_ನ್ ಮೈಯತಾಯ್ ವಾಟ ಕ್ಕುಟಿತಟಿೈತ್ತು ಮನ್ ನಿಯವ ಪ್ಪೊ ಱ್ ಪತಿಯಿ ಲೀಟ ಕ್ಕುಲಚ್ಚಾನ್ ಱಾ ರೇನಾತಿ ನಾತನಾರ್.
- 600. ತೊನ್ ಮೈ ತ್ತಿರುನೀಕ್ಷಿು ತ್ತೊಣ್ಟಿನ್ ವೞಿಪಾಟ್ಟಿ ನನ್ ಮೈಕ್ಕ ಣೆನ್ ಱನಲಮೆನ್ ಱು ಬ್ಯುನ್ ಱಾತಾರ್ ಮನ್ ನರ್ ಕ್ಕು ವೆನ್ ಱಿ ವಟವಾಟ್ ಪಟೈಪಯಿಕ್ಷು ನ್ಹನ್ ಮೈ ತ್ತೊಟಿಲ್ ವಿಷ್ಟ್ಟೈ ಯಿಕ್ಷಲೈಮೈ ಚಾರ್ನ್ನು ಳ್ಳಾರ್.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 601. ಖಡ್ಗವಿದೈಯನ್ನು ಕಲಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಬಂದ ಲಾಭದ ಸಂಸತ್ತನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ ಕರ್ತವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ತನ್ನ ಅಡಿಮುಡಿ ಗಳನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂಥವನನ್ನು (ಶಿವನನ್ನು) ಆಳಾಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದ ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವನು.
 - 602. ಹೆಗೆಗಳೂ ಹೊಗಳುವಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದ ಲಾದರೂ ಅನಿಂದಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೇ ಇವನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಉದ್ಯೋಗದ ದಾಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರ ನಾಗಿ ಅತಿಶೂರನೆಂಬವನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು.
 - 603. ಆತನು ಜಯುಪ್ರದವಾದ ಖಡ್ಗವಿದೈಯ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿತವರಲ್ಲಿ ತನ್ನಿಂದ ವೇಲಾದವರಿಲ್ಲವೆಂಬ ಎಣಿಕೆಯಿಂದ ತುಂಬಾ ಗರ್ವಿತನಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಬಹಳವಾಗಿ ಅಭಿಮಾನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.
 - 601. ವಾಳಿನ್ ಪಟೈಪಯಿಜ್ಜೀ ವನ್ನ ವಳವುಲ್ಲಾ ನಾಳುಮ್ ಪೆರುವಿರುಪ್ಪಿ ನಣ್ಣು ಜ್ಯಟಪ್ಪಾಟ್ಟಿ ಜ್ಞಾಣು ನ್ನಟಮುಟಿಯು ಜ್ಯಾಣಾತಾರ್ ತಮ್ಮೈಯುನ್ತೊಣ್ ಟಾಳುಮ್ ಪೆರುಮಾ ನಟತ್ತೊಣ್ಟರ್ ಕ್ಯಾಕ್ಕುವಾರ್.
 - 602. ನಳ್ಳಾರ್ ಕಳುಮ್ಫೋಜ್ಞು ರನ್ಮೈ ತ್ತುಱೈಯಿನ್ ಕ ಣೆಳ್ಳಾತ ಚೆಯ್ಕೈ ಯಿಯಲ್ ಪಿ ನೊಟುಕುನಾಟ್ ಟಳ್ಳಾತ ತಜ್ಕು ಟೊಟಿಲುರಿಮೈ ತ್ತಾಯತ್ತಿ ನುಳ್ಳಾ ನತಿಚೂರ ನೆನ್ ಪಾ ನುಳನಾನಾನ್.
 - 603. ಮಹ್ಜವನು ಜ್ಯೊಹ್ಜಿ ವಟವಾಟ್ ಪಟೈತ್ತೊ ಜೀಲ್ ಕರ್ ಕಹ್ಜವರ್ ಕ ಟರ್ನನಿರ್ಜ್ ಕಟನ್ತುಳಾ ರಿಲ್ಲೈಯೆನುಮ್ ಪೆಹ್ಜೀಮೈಯಾನ್ ಮಾನಿಲತ್ತು ಮಿಕ್ಕ ಪೆರುಮಿತಮ್ ವನ್ ತುಕ್ಟುಲಕಿ ಹನ್ ನೈಯೇ ಚಾಲ ಮತಿತ್ತುಳ್ಳಾನ್.

604. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆತನ ಉದ್ಯೋಗವು ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಪಾಲು ಗಾರಿಕೆಯ ಖಡ್ಗ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಆಚಾರ್ಯ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬರುವ ವರಮಾನವು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದು, ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಏಹಾಧಿ ನಾಥನ ಉದ್ಯೋಗವು ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಅವನ ವರಮಾನವು ಅಧಿಕ ವಾಗುತ್ತಾ ಬಂತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅತಿಶೂರನು ಏಹಾಧಿನಾಥನಲ್ಲಿ ಸಲ್ಲದ ವೈರವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವವನಾದನು.

605. ಸೂರ್ಯನು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಬರಲು ಕಾಂತಿಹೀನವಾಗುವ ಬೆಳಗಿನ ಚಂದ್ರ ನಂತೆ ತನ್ನ ವರಮಾನವು ಕಮ್ಮಿಯಾಗಲು ಮಾತ್ಸರ್ಯವನ್ನು ಮೇಲ್ಕೊಂಡು ಆ ಅತಿಶೂರನು ತನ್ನ ಬಂಧುಮಿತ್ರರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಏಣಾಧಿನಾಥನೊಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬಗೆದು ಬಂದನು.

606. ಬಲಿಷ್ಠ ನಾದ ತೋಳುಗಳುಳ್ಳ ನಂಟರಿಷ್ಟರೊಡನೆಯೂ, ತನಗೆ ಸಹಾಯ ವಾಗುಳ್ಳ ಯುದ್ಧವೀರರ ಕೂಟದೊಡನೆಯೂ ಬಂದು ಏಣಾಧಿನಾಥನ ಮನೆಯ ಮುಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, 'ಶಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಯ ಉದ್ಯೋಗದ ಪಾಲನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಬಲಿಷ್ಠ ನಾಗಿರುವವನೇ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವನು' ಎಂದು ಅತಿಯಾದ ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಗಿದನು.

^{604.} ತಾನಾಳ್ ವಿರುತ್ತಿನೆಟ ತ್ತಜ್ಕಳ್ ಕುಲ ತ್ತಾಯತ್ತಿ, ನಾನಾತ ಚೆಯ್ ತೊಟಿಲಾ ಮಾಚಿರಿಯ ತ್ತನ್ ಮೈವಳ ಮೇನಾಳು ನ್ತಾನ್ ಕು ಟಿೈನ್ತು ಮಹ್ಜವರ್ ಕೈ ಮೇಮ್ಪಟಲಾ ಲೇನಾತಿ ನಾತರ್ತಿ ತ್ತೀಲಾ ವಿಕಲ್ ಪುರಿನ್ತಾನ್.

^{605.} ಕತಿರೋ ನೆೞವುೞುಙ್ಯಿ ಕ್ಯಾಲ್ಚ್ ಚಾಯು ಙ್ಯಾಲೈ ಮತಿಸೋ ಲೞಿನ್ತು ಪೊಹಿತಾ ಮಹ್ಜವನು ಇಬ್ಬಹ್ಜ ಪ್ರತಿಯೋ ರುಟರ್ನ್ ಕೂಟ ಪ್ರಣ್ಣಿ ಯಮರ್ ಮೇಆೈನ್ ನೆತಿರ್ ಫೋರ್ ವಿಳೈಪ್ಪ ತಹಿತ್ ನೆಯಣ್ಣಿ ತ್ತುಣಿನ್ತೆ ಟುನ್ತಾನ್.

^{606.} ತೋಳ್ಕೊಣ್ಟ ವಲ್ಲಾಣ್ ಮೈ ಚ್ಚುಕ್ಷಿ ತ್ತೊಟುನ್ತು ಹೈಯಾಜ್ ಕೋಳ್ಕೊಣ್ಟ ಪೋರ್ ಮಳ್ಳರ್ ಕೂಟ್ಟ ತ್ತೊಟುಞೈ ನ್ ಅು 'ವಾಳ್ಕೊಣ್ಟ ತಾಯಮ್ ವಲಿಯಾರೇ ಕೊಳ್ವ' ತೆನ ಮೂಳ್ಕಿನ್ ಜೆಕ್ಷಿತ್ತಾನ್ ಮುನ್ಕಟೈಯಿ ನಿನ್ಅಲೈ ತ್ತಾನ್. 27

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 607. ಹೀಗೆ ಆಗ್ನಿ ಮಯವಾದ ಕಣ್ಣು ಗಳುಳ್ಳ ಹುಲಿಯಿರುವ ಭಯಂಕರವಾದ ಗುಹೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಅದನ್ನು ಜಗಳಕ್ಕೆ ಕರೆಯುವ ಗುಳ್ಳಿ ನರಿಯಂತೆ ಅತಿಶೂರನು ತನ್ನ ಪಡೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಏಣಾಧಿನಾಥನಾಯನಾರನ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಅವನನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆದನು.
- 608. 'ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆದವನು ಯಾರು?' ಎಂದು ಗಂಡುಸಿಂಹದಂತೆ ಉತ್ಸಾಹ ದಿಂದ ಎದ್ದು, ನಡುವಿನ ದಟ್ಟಿಯನ್ನು ಎಳೆದು ಕಟ್ಟ, ವೀರಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಹಂತವಾದ ಖಡ್ಗವನ್ನೂ ಹಲಗೆ (ಗುರಾಣಿ) ಯನ್ನೂ ಕೈಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಸನ್ನದ್ಧ ನಾಗಿ ಏಣಾಧಿನಾಥನು ತನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟನು.
- 609. ಆಗ ಅವರ ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧ ಖಡ್ಗವಿವೈಗಳನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಬಲಿಷ್ಠ ಯುವಕರೂ, ಹಿಂದೆ ಕಲಿತು ಬೇರೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡವರೂ, ಹಲವು ಆಯುಧ ಗಳನ್ನೂ ಖಡ್ಗಗಳನ್ನೂ ತಾಳಿದ ಸಂಬಂಧಿಕರೂ ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು.
- 607. ನೆಜ್ಕರ್ಟ್ ಪುಲಿಕಿಟನ್ತ್ರ ನೆಮ್ಮುಟೈಯಿುಱ್ ಚೆನ್ಱಟೈಕ್ಕುಮ್ ಪೈಜ್ಕರ್ಟ್ ಕುಜನರಿಯೇ ಪೋಲ್ವಾನ್ ಪಟೈಕೊಣ್ಟು ಪೊಜ್ಕಿ ಪ್ಪುಱಞ್ಚೂಟ್ ನ್ತು ಪೋರ್ಕುಜೀತ್ತು ನೇರ್ನಿನ್ಅೀ ಯಜ್ಕರ್ಟ್ ಕಟೈನಿನ್ ಅಟೈತ್ತಾ ನೊಲಿಕೇಳಾ,
- 608. 'ಆರ್ಕೊಲ್ ಪೊರವಟೈತ್ತಾ ?' ನೆನ್ಅರಿಯೇ ಜ್ಞೀಟ್ಕ್ ಕಿಳ್ರ್ ನ್ತು ಚೇರ್ವುಪೆ ಕ್ಕಚ್ಚಿಟ್ ಚೆಟೀನ್ತವುಟೈ ಮೇಲ್ ನೀಕ್ಸಿ ವಾರ್ಕಟಲು ಜ್ಕಟ್ಟಿ ವಟವಾಟ್ ಪಲಕೈಕೊಟು ಪೋರ್ಮುನೈಯಿ ಲೇನಾತಿ ನಾತರ್ ಪುಜಪ್ಪಟ್ಟಾರ್.
- 609. ಶುಅಪ್ಪಟ್ಟ ಪೋತಿನ್ ಕಟ್ ಪೋರ್ತ್ತೊಟ್ಟಳ್ ಕರ್ಚುಕುಮ್ ನಿಜಜ್ ಪೆರುಷ್ಟೀರ್ ಕ್ಯಾಳೈಯರ್ ಕಳ್ ವೇಜ್ ಟತ್ತು ನಿನ್ಜ್ ವುಜಪ್ಪಟೈವಾಟ್ ಚುಜ್ಞತ್ತಾರ್ ಕೇಟ್ಟೋಟ ವನ್ತು ಚಿಜಜ್ ಕರುವ್ಘೋರ್ ನೀರರ್ ಕೈರುವುರುಜ್ಭು ಇಟ್ಟೀರ್ನ್ನಾರ್ ಕಳ್ಳ್

- 610. ಮನೆಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆದ ವೈರಿಯಾದ ಅತಿಶೂರನು, ಜಯಯುಕ್ತವಾದ ಗಂಡುಹುಲಿಗೆ ಸಮಾನನಾದ ನಾಯನಾರನ ಮುಂದೆ ನಿಂತು, 'ಖಡ್ಗ ವಿದೈಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದುದರಿಂದ ಬರುವ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ, ಪಾಲುಗಾರಿಕೆಯ ವರಮಾನ ವನ್ನು ನಾನು ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆನಷ್ಟೆ? ಈ ಹೊರಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಬಲಗಳೊಡಗೂಡಿ ಪರಸ್ಪರ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ, ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಜಯಹೊಂದುವವರೇ ಆ ವರಮಾನವನ್ನು ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.
- 611. ಈ ರೀತಿ ಹೆಗೆಯವನಾದ ಆತನು ಹೇಳಲು, ಏಣಾಧಿನಾಥನು, 'ಅದು ಒಳ್ಳೆಯುದೆಂದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರುವುದಿದ್ದರೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಆತನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಯುದ್ಧಕಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತನು. ಆಗ ಕೋಪಗೊಂಡು ಎರಡು ತಂಡದ ವೀರರೂ ವ್ಯೂಹವಾಗಿ ನಿಂತು ಪರಸ್ಪರ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು.
- 612. ವೇಘ ಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಒಳಕೊಂಡು, ವಿುಂಚಿನ ಪಂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಎಡೆಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಳಕೊಂಡು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿಯೂ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿಯೂ ದೊಡ್ಡ ಸಿಡಿಲುಗಳು ಎದುರೆದುರು ಸೇರುವಂತೆ ಗುರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಖಡ್ಗಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿದ ಯುದ್ಧವೀರರು ಕಾಗೆಗಳು ತುಂಬಿದ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಎದುರೆದುರಾಗಿ ಕಲೆತರು.
 - 610. ವನ್ತ್ರಟೈತ್ತ ಮಾಜ್ಞಾನ್ ನಯರ್ಫ್ಫುಲಿಪ್ಫ್ರೇ ತ್ತನ್ನಾರ್ಮು 'ನನ್ತ್ರಮತು ವಾನ್ಪಯಿಜ್ಜು ನಜ್ಞಾಯ ಜ್ಯೊಳ್ಳುಬ್ಯ್ಯಾ ಲಿನ್ತ್ರವಳಿ ಮೇಜ್ ಕೈವಕು ತ್ತಿರುವೇಮ್ ಪೊರುಪಟೈಯುಞ್ ಚನ್ತಿ ತ್ತ್ರಮರ್ವಿಕೈತ್ತಾಜ್ ಚಾಯಾತಾರ್ ಕೊಳ್ವತೆನೆ.
 - 611. ಎನ್ಱುಪಕೈ ತ್ತೋನುರೈಪ್ಪ, ವೇನಾತಿನಾತ 'ರತು ನನ್ಱುನಕ್ಕು ವೇಣ್ಬುಮೇ ನಣ್ಣುವ' ನೆನ್ ಅುಣ್ಮಕಿಲ್ ನ್ತು ಚೆನ್ಅವನ್ಮಾನ್ ಚೊನ್ನ ಚೆರುಕ್ಕಳತ್ತು ಪ್ಪೋರ್ಕುಅಿಪ್ಪ ಕ್ಕನ್ಆಿ ಯಿರುಪಟೈಯು ಜೈ ೖವಕುತ್ತು ನೇರ್ಮಲೈವಾರ್.
 - 612. ವೇಕ ವೊೞುಙ್ಯುಕಣ್ ಮುನ್ಕೊಟು ಮಿನ್ನಿರೈ ತಮ್ಮಿಟೈ ಯೇಕೊಟು ಮಾಕ ಮರುಙ್ಕಿನು ಮಣ್ಣಿ ನುಮ್ ವಲ್ಲುರು ಮೇಱಿತಿರ್ ಚೆಲ್ವನ ವಾಕ ನೆಟುಮ್ಪಲ ಕೈಕ್ಕುಲ ಮಾಳ್ವನೈ ವಾಳುಟೈ ಯಾಟವರ್ ಕಾಕ ಮಿಟೈನ್ತ ಕಳತ್ತಿರು ಕೈಕಳನ್ ವನ್ತು ಕಲನ್ತ ನರ್,

- 613. ವೀರಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟದ ಯುದ್ಧವೀರರು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಶರೀರವನ್ನು ಮರೆಸುವ ಗುರಾಣಿಯನ್ನೂ ಖಡ್ಗವನ್ನೂ ಕೊಂಡು ಯುದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತರು. ಹೀಗೆ ಎರಡು ಪಕ್ಷದ ಸೇನೆಯವರೂ ಇದಿರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಸೇನೆಗಳೂ ಪರಸ್ಪರ ಇದಿರಿಸಿ ನಿಂತಾಗ ಪಾತಾಳಲೋಕ ವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಬರುವ ನಾಗವೀರರ ನಾಲಗೆಗಳು ಮೇಲೆ ನೀಡುವಂತೆ ತೋರಿತು.
- 614. ಕೆಂಪಗಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ, ಬಲವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ನೀರರು, ತಂತನ್ಮು ಬಿಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ ಗುರಿತಪ್ಪದೆ ನಾಟುವ ಅಂಬುಗಳು ಒಂದರೊಡ ನೊಂದು ಸೇರಿ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾರ್ಯವು, ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೋಪದ ಬೆಂಕಿ ಯಿಂದ ಹೊಗೆಹೋಗುವ ಮಂಡಲಗಳಂತೆ ಸುತ್ತುವರಿದು ಕೆಂಪಗಾದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಕೋಸಾಗ್ನಿಯಿಂದ ಎದುರೆದುರಾಗಿ ಹಾರುವ ಕಿಡಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದುವು.
 - 615. ತಮ್ಮ ಆಯುಷ್ಕಾಲದ ಎಲ್ಲೆಯೊಡನೆಯೂ ಕೋಪಗೊಂಡು ಹೋರಾಡ ಬಲ್ಲ ವೀರರುಗಳು ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ಆ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ, ಖಡ್ಗಗಳೊಡನೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ನಿಡಿದಾದ ಕೈಗಳು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ನರ್ತಿಸಿದುವು. ಎದೆಗಳೊಳಗೆ ಶಕ್ತಿ ಆಯುಧಗಳು ಸ್ನಾನಮಾಡಿದುವು. ತಾವು ಕುತ್ತಿ ತುಂಡರಿಸಿದ ತೋಳುಗಳೊಡನೆ ಅಂಬುಗಳು ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುವು. ವೀರರ ಒಡಲನ್ನು ಮೋದಿದ ಖೇಟಕಗಳು ಅವರ ಚರ್ಮದೊಡನೆ ಸೇರಿ ಅಂಟಕೊಂಡುವು. ಕಾಲುಗಳೊಡನೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟದ ವೀರಗೆಜ್ಜೆಗಳು ತುಂಡಾದುವು. ಸುತ್ತಿದ ಮಾಲೆಗಳೊಡನೆ ಅವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ತಲೆಗಳೂ ತುಂಡಾದುವು.
 - 613. ಕಾಲ್ ಕಟಲ್ ಕಟ್ಟಿಯ ಮಳ್ಳರ್ ಕಳ್ಳ ಕೈ ಕಳಿನ್ ಮೆಯ್ಕ ಟೈ ಕೈಯ ವಾಳೋಳ ವಟ್ಟಮು ನೈನ್ತಿಟ ವನ್ತಿರು ಕೈ ಕಳಿನ್ ಮುನ್ತಿನರ್; ವೇಲೊಟು ವೇಲೆತಿರ್ ನೀಳ್ವನ ಮೇವಿಯ ಪಾತಲಮ್ ವಿಟ್ಟುಯರ್ ಞಾಲಮು ಅುಮ್ಪಣೆ ನೀರರ್ ಕ ಹಾನಿಮಿರ್ ಕಿನ್ಅನ ವೊತ್ತನ.
 - 614. ವೆಜ್ಕರ್ಣ್ ವಿಜಜ್ಚಚಿಲೈ ವೀರರ್ಕಳ್ ವೇಜೀರು ಕೈಯಿನು ನೇರ್ಪವರ್ ತಜ್ಕಳ್ ಚಿಲೈಕ್ಕುಲ ಮುನ್ತಿನ ತಾವಿಲ್ ಚರಜ್ಕ ಹೆರುಜ್ಕುವ ವೊಜ್ಕು ಚಿನತ್ತೆರಿ ಯಿಜ್ಪಾಪಕೈ ಪೋಕು ಕೊಟಕ್ಕಳ್ ವಳೈತ್ತೆತಿರ್ ಚೆಜ್ಕರ್ಣ್ ವಿಜೀಕ್ಕನಲ್ ಚಿನ್ತಿಯ ಚೀಜು ಪೊಜೀಚ್ಚಿಲ ವೊತ್ತನ.
 - 615. ವಾನೊಟು ನೀಳ್ಕೈ ತುಟಿತ್ತನ; ಮಾರ್ಪೊಟು ವೇಲ್ಕಳ್ ಕುಳಿತ್ತನ; ತೋಳೊಟು ವಾಳಿ ನಿಲತ್ತನ; ತೋಲೊಟು ತೋಲ್ಕ ಟಕೈತ್ತನ; ತಾಳೊಟು ವಾರ್ಕಟ ಲಿಜ್ಜನ; ತಾರೊಟು ಚೂಟ್ ಚಿರ ಮಜ್ಜನ; ನಾಳೊಟು ಚೀಜ್ ಮಲೈಪ್ಪವರ್ ನಾಟಿಯ ಪೋರ್ಚಿಯ್ ಕಳತ್ತಿನಿಲ್.

616. ಎರಡು ಪಕ್ಕದ ಪಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇನಾಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ವೀರರು ಎದುರೆದುರಾಗಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಾಗ ರಕ್ತಪ್ರವಾಹಗಳು ನದಿಗಳಂತೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದುವು. ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ಕಬಂಧಗಳು ರಕ್ತದ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಳಿದುವು. ಯುದ್ಧ ಸೇನೆಯ ವೀರರು ಗಳ ಒಡಲಿಂದ ಕಡಿದುಹೋದ ಖಂಡಗಳು ಚದರಿದುವು. ಪಕ್ಕಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಕರುಳುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಶರೀರಗಳು ಕೆಳಬಿದ್ದುವು. ಭಯವಾಗುವಂತೆ ಹದ್ದುಗಳು ಕೂಡಿದುವು ಚರ್ಮದ ಬಾರುಗಳು ತುಂಡಾಗಲು ಉಡುಕೆ (ಡಮರು) ಗಳು ಹೊರಳಿದುವು

617. ಬಹುಸಮಯ ವೇಗವಾಗಿ ಎದುರಿಸಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವೀರರಿಬ್ಬ ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ವೈರಿಯ ಕಾಲುಗಳು ಎರಡು ತೊಡೆಗಳೊಡನೆ ತುಂಡರಿಸಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಹೊಡೆದನು. ಈ ರೀತಿ ತುಂಡಾಗಿ ಶರೀರವು ಕೆಳಬೀಳುವ ಮೊದಲೇ ಆ ಎರಡನೆಯವನು ತಾನು ಧರಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಖಡ್ಗದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಗೆದ್ದವನ ಎದೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತುಂಡರಿಸಿದ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹದಂತಿರುವ ಆತನೂ ಸತ್ತನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸತ್ತ ವೀರರು ಹಲವರು ಆ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

618. ಕೂರಾದ ಮೊನೆಯುಳ್ಳ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಪಡೆಗಳ ಯೋಧರು ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಗುರಾಣಿಯನ್ನೂ ಎದೆಯನ್ನೂ ಕುತ್ತಿ ದಾಟಹೋಗುವಂತೆ ಎದು ನೆದುರಾಗಿ ಬಲದಿಂದ ಕುತ್ತಿದವರಾಗಿ, ಆ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ತಂತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣಗಳು ಹೋದ ಮೇಲೂ ಅಂತೆಯೇ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಸಮಪರಾಕ್ರವಿುಗಳಾದ ಇವರು ತಂತಮ್ಮ ಯುದ್ಧ ಪಡೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಅಳತೆಮಾಡಿ ನೋಡುವವರಂತೆ ನಿಂತರು. ಇಂತಹ ವೀರರು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮೃತರಾದರು.

^{616.} ಕುರುತಿಯಿ ನತಿಕಳ್ ಪರನ್ತನ; ಕುಟ್ಬ್ರಿಯುಟ ಲೋಟ ಯಲೈನ್ತನ; ಪೊರುಪಟೈ ಯುಱುತುಣಿ ಚಿನ್ತಿನ; ಪುಟೈಚೊರಿ ಕುಟರುಟಲ್ ಪಮ್ಪಿನ; ವೆರುವರ ವೆರುವೈ ನೆರುಙ್ಕಿನ; ವಿಚಿಯುಱು ತುಟಕಳ್ ಪುರಣ್ಟನ; ಇರುಪಟೈ ತನಿನು ಮೆತಿರ್ನ್ತವ ರೆತಿರೆತಿ ರಮರ್ಚೆಯ್ ಪಱನ್ತಲೈ.

^{617.} ನೀಳಿಟೈ ಮುಟುಕಿ ನಟನ್ತೆ ತಿರ್ ನೇರಿರು ವರಿಲೊರು ವರ್ನ ಆೊಟರ್ ತಾಳಿರು ತೊಟೈಯಱ ಮುನ್ ಪೆಯರ್ ಚಾರಿಕೈ ಮುಱೈಮೈ ತಟನ್ತ ನನ್; ವಾಳೊಟು ವಿಚುಮುಟಲ್ ವೆನ್ ಅವರ್ನ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿ ಯಱಮು ನೆಱಿಸ್ತಿಟ ವಾಳಿಯಿ ನವನು ಮಱಿನ್ತನ; ನಾಯಿನರ್ ಪಲರುಳ ರೆಜ್ಚಣುಮ್,

^{618.} ಕೂರ್ಮನೈ ಯಯಿಲ್ಕೊಟು ಮುಟ್ಟನರ್ ಕೂಟಮು ನುರುವಿಯ ತಟ್ಟುಟ ನೇರುವ ಮುರುವ ವುರಪ್ಪುಟ ನೇರ್ಪಟ ವೆತಿರೆತಿರ್ ಕುತ್ತಿನ ರಾರುಯಿರ್ ಕಲಿಯವು ನಿಱ್ಷವ ರಾಹ್ಮಮೈಯಿ ಲಿರುವರು ಮೊತ್ತಮೈ ವೋರಟು ಪಟ್ಟಿಕೊ ಟಳಪ್ಪವರ್ ಫೋಲ್ಪವ ರಳವಿಲರ್ ಪಟ್ಟಿನರ್.

ವೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 619. ಚಿನ್ನದ ವುಕರಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟ ತಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಉರುಟಾಗಿ ಬಾಗಿಸಿ, ವೈರಿಗಳು ಬಿಟ್ಟ ಅಂಬುಗಳು ಹುತ್ತದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಹಾವುಗಳಂತಿದ್ದುವು. ಅವು ಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ತುಂಡಾಗಿ ನಾಶವಾದರೂ, ಯುದ್ಧವನ್ನು ಬಿಡದವರಾಗಿ, ಜಯವನ್ನು ತರುವ, ನಡುವಿನ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಒರೆಯಿಂದ ಕಳಚಿ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದ ಕೆಲವು ವೀರರು, ಮೊದಲೇ ಸೇರಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ್ಯಗಳು ನಾಶವಾದಮೇಲೂ ಹಿಂದಿನ ದಾನಥರ್ಮಗಳ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ತ್ಯಾಗಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿದ್ದರು.
- 620. ಸ್ರಾಣವುಂಟೆಂದೆಣಿಸಿದುದರಿಂದ, ಸತ್ತುಬಿದ್ದ ಯುದ್ಧವೀರರ ಬಿರಿದ ಮುಖಗಳನ್ನು ಸೇರಿ, ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾರಿಬಂದ ಕರಿಯ ಕಾಗೆಗಳು, ದಟ್ಟವಾಗಿ ಸೇರದೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಸುತ್ತಿ ಬಂದು ಮುಸುರುತ್ತಿದ್ದು ದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಗುಂಪಿನ ನಡುವೆ, ಜ್ಯೋತಿಯೊಡನೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ವೀರರ ಕಣ್ಣು ಗಳು, ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಮ್ಮಾರರು, ತಮ್ಮ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದ ಇದ್ದಲು ತುಂಡುಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಅಗ್ನಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿದ್ದುವು.
- 621. ಹೆಣಗಳು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಕೆಂಪಗಾದ ಕಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಯೋಧರು ಆಯುಧ ಗಳಿಂದ ಗಾಯಗೊಂಡು ಬಿದ್ದಿದ್ದರು. ಆ ಗಾಯಗಳ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಸುರಿದ ಕರುಳು ಗಳನ್ನು, ಹೆದ್ದುಗಳೂ ಗಿಡುಗಗಳೂ ಹಿಡಿದು ವೇಲೇಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗಲೂ ಆ ಗಾಯಾಳುಗಳು ವಿರಕ್ತಿಹೊಂದದೆ ತಾವು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವುಳ್ಳವೆ ರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು, ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರುವಿಕೆಯನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ವಿಧ್ಯಾಧರ ಬಾಲಕರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದರು.

^{619.} ಶೊಱ್ಚಿಲೈ ವಳೈಯ ವೆತಿರ್ನ_ವರ್ ಶುಜ್ಞರ ವನೈಯ ಚರಮ್ಪಟ ವಿಜ್ಞಟೈ ತುಣಿಯವು ನಿನ್ಱೀಲರ್ ವೆಜ್ಞೀಕೊಳ್ ಚುರಿಕೈ ವಳಜ್ಭಾನರ್ ಮುಜ್ಜಿಯ ಪೆರುವಳ ನಿನ್ಱೀಯು ಮುಱ್ಪಟು ಕೊಟೈನಿಲೈ ನಿನ್ಱೀಟ ವುಜ್ನ ವುತವಿಯ ಪಣ್ಪಿನ ರೊತ್ತನ ರುಳರ್ ಚಲ ಕಣ್ಟಕರ್.

^{620.} ಅಟನ್ ಮುನೈ ಮಹವರ್ ಮಟನ್ನವ ರಲರ್ ಮುಕ ಮುಯಿರುಳ ವೆನ್ ಅು ಅು ಪಟರ್ ಚಿ ಅತ್ಯಿ ಕರು ಪ್ರಾಣಿಕ್ಕೆ ಟಿ ಪಟರ್ ವನ ಚುಟಲ್ ವನ ತುನ್ ಅಲಿಲ್ ವಿಟುಚುಟರ್ ವಿಟೀಕ ಳಿರುಮ್ಪು ಚೆಯ್ ವಿನೈ ಇರ್ ತಮುಲೈ ಯಿನ್ ಮುಕಮ್ಮೊತಿ ಪುಟೈ ವಿಟೈ ಕರಿಯಿಟೈ ತಜ್ಕೆಯ ಪುಕೈ ವಿಟು ತಟಲೈ ನಿಕರ್ನ್ನನ.

^{621.} ತಿಣ್ಪಟ್ಟಿ ವಯಲರ್ ಪಿಣವ್ಪುಟು ಜೆಜ್ಕಳ ನುತನಿಟ್ಟಿ ಮುನ್ಚಿಲರ್ ಪುಣ್ಪುಟು ವಟೀಜೊರಿ ಯುಜ್ಕುಟರ್ ಪೊಜ್ಕಿಯ ಕಟ್ಟಕು ಪರುನ್ತೊಟು ಕೊಣ್ಟೆಟು ಪೊಟುತಿನು ಮುನ್ ಜೆಯಲ್ ಕುನ್ ಜುತ ಲಿಲರ್ ತಲೈ ನಿನ್ ಜನರ್ ಎಣ್ಪಟರ್ ಕೊಟಿಎಟು ಪಣ್ಪಯಿಲ್ ವಿಷ್ಟ್ಟ್ರಿಯರ್ ಕುಮರರೈ ವೆನ್ ಜನರ್.

- 622. ಈ ರೀತಿಯ ಭಯಂಕರ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶೂರ ಯೋಧರು ಕಡಿದಾದ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ಹಲವರು ಸತ್ತುಹೋದಮೇಲೆ, ಮಡಿಯದೆ ಬದುಕಿ ಉಳಿದ ತನ್ನ ಪಕ್ಷದ ಹಲವು ಆಯುಧವೀರರು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬರಲು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವನಾಗಿ ಏಣಾಧಿನಾಥನು ಕೋಪದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದನು.
- 623. ತನ್ನ ಕೈಯ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯು ಹಾರಲು, ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೀರ ಗೆಜ್ಜೆಯು ಶಬ್ದಿಸಲು, ವಿಷಕಂಠನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಭಕ್ತನಾದ ಏಣಾಧಿನಾಥನು ಮೇಲೆ ಕಂಡಂತೆ, ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕೋಪಿಸಿ, ಇದುವರೆಗೆ ಸಾಯದೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಈಗ ಅವನನ್ನಿದಿರಿಸಿ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಸೇನಾವೀರರ ತಲೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಭುಜಪರಾಕ್ರಮವನ್ನೂ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿ ತುಂಡರಿಸಿದನು.
- 624. ಕೂಡಿ ಇದಿರಿಸಿದವರೆಲ್ಲಾ ಅಸಮಾನನೀರನಾದ ಏಣಾಧಿನಾಥನ ಖಡ್ಡ ದಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟು ನಾಶವಾದರು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು, ಉಳಿದ ಯೋಧರು ಯುದ್ಧೆ ಕಳವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನೆಲಸಿದ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದ ನಾಶವಾಗುವ ಆಸೆ ಮೊದಲಾದ ಅಜ್ಞ ದೋಷಗಳಂತೆ ಮಾಯವಾದರು.
- 622. ಇಮ್ಮುನೈಯ ನೆನ್ಸೋರಿ ಲಿರುಪಟ್ಟಿಯಿನ್ ವಾನ್ವೀರರ್ ವೆಮ್ಮುನೈಯಿಲ್ ವೀಟಿಯಪಿನ್ ವೀಟಾತು ಮಿಕ್ಕೊೞಿನ್ತ ತಮ್ಮುಟೈಯ ಪಲ್ಪಟ್ಟಿ ಇರ್ ಪಿನ್ನಾಕ ತ್ತಾಮುನ್ಫ್ ತೆಮ್ಮುನೈಯಿ ಲೇನಾತಿ ನಾತರ್ ಚೆಯಿರ್ತತ್ತೆ ಟುನ್ತಾರ್.
- 623. ವೆಞ್ಚಾನವಾ ಟಿಯುವಿುಟ ವೀರ ಕ್ಯಟಲ್ ಕಲಿಪ್ಪ ನೆಞ್ಚಣಿಕ ಣ್ಟರ್ ಕ್ಯನ್ ಪರ್ ತಾಮೆತಿರ್ ನ_ ಘಾಟ್ ಪಿನ್ ಕ ಣೆಞ್ಚಿಯೆತಿರ್ ನಿನ್ ಜವಿಕನ್ ಮುನೈಯಿಲ್ ವೇಲುಟನರ್ ತೆಞ್ಚುರಮುನ್ ತೋಳುರಮುನ್ ತಾಳುರಮುನ್ ತಾನ್ತುಣಿತ್ತಾರ್.
- 624. ತಲೈಸ್ಪಟ್ಟಾ ರೆಲ್ಲಾರು ನ_ನಿನೀರರ್ ವಾಳಿಜ್ ಕೊಲೈಸ್ಪಟ್ಟಾರ್; ಮುಟ್ಟಾತಾರ್ ಕೊಲ್ ಕಳತ್ತೈ ವಿಟ್ಟು ನಿಲೈಸ್ಪಟ್ಟ ಮೆಯ್ಯುಣರ್ವು ನೇರ್ಪಟ್ಟ ಪೋತಿ ಲಲೈಸ್ಪಟ್ಟ ವಾರ್ವಮುತಜ್ ಕುಹ್ಲವ್ ಫೋ ಛಾಯಿನಾರ್,

- 625. ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಳ್ಳ ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧಕಳದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧನನ್ನಿತ್ತಿ ಬಂದು ಸೋತು ಓಡಿಹೋಗುವ ಅಲ್ಪತೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರದುದರಿಂದ, ತನ್ನ ಹಲವು ನೀರುಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋದವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಡಗೊಂಡು, ಅತಿಶೂರನು, ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಬೀಸಿ, ಕೋಪಗೊಂಡ ಹುಲಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಪರಾಕ್ರಮ ವುಳ್ಳ ವೀರನಾದ ಏಣಾಧಿನಾಥನ ಮುಂದೆ ನೇರಾಗಿ ಹೋಗಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.
- 626. ಏಹಾಧಿನಾಥನು ತನ್ನ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಕೂರಾದ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾತ್ರ ಕಾಣುವಂತೆಯೂ ಸಾರಿಗೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬರುವ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ, ತಾನು ಕಾಣ ದಂತೆಯೂ ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟು, ಆ ಅತಿಶೂರನನ್ನು ಬೀಸಿ ತುಂಡರಿಸುವ ಸಮಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಾಗ, ಅವನು ಅದರಿಂದಲೂ ತಪ್ಪಿದವನಾಗಿ, ಸ್ವರ್ಣಾಭರಣ ಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ದೊಡ್ಡ ತೋಳುಗಳುಳ್ಳ ವೀರನಾದ ಏಹಾಧಿಹಾಥನಿಗೆ ಸೋತು ಓಡಿದನು.
- 627. ಈ ರೀತಿ ಓಡಿಹೋದ ಅತಿಶೂರನು, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತುದರಿಂದಾದ ಅವಮಾನವು ಅಧಿಕವಾಗಿ, ನಿಪ್ರೆ ಬಾರದವನಾಗಿ ಇದನ್ನೇ ನೆನೆನೆನೆದು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಮನದಲ್ಲಿ ವೇದನೆಗೊಂಡು 'ಎದುರೆದುರಾಗಿ ಯುದ್ಧಮಾಡದೆ ಹೀನವಾದ ವಂಚನಾ ಕೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವೆನು' ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿದನು.
- 625. ಇನ್ನಿಲೈಯ ನೆಜ್ಕಳತ್ತಿ ನೇಜ್ಞಲೀನ್ತ ಮಾನತ್ತಾರ್ಜ್ ಜನ್ನುಟೈಯ ಪಲ್ಪಟೈಞರ್ ಮಾಣ್ಟಾರ್ ತಮೈಕ್ಕೊಣ್ಟು ಮಾನ್ನೊಳಿವಾಳ್ ವೀಚಿ ವಿಜಲ್ವೀರರ್ ವೆಮ್ಪುಲಿಯೇ ಜನ್ನವರ್ತತಮ್ ಮುನ್ಚೆನ್ ಜತಿಚೂರ ನೇರಟರ್ನ್ನಾನ್
- 626. ಮಹ್ಜವರತ ಇಟ್ಟಿಯ್ ಕೈ ವಟವಾ ಳೊಳಿಕಾಣ ಚ್ಚುಹಿಸಿದರುವು ಪಟ್ಟಣೈಯಿ ಹೊನ್ ಜಾ ವಕೈಕಲನ್ತು ಪಹ್ಜಿಯಟರ್ ಕ್ಯುಮ್ಪೊಟುತಿ ಹ್ಞಾನುವು ಪಟೈಪಿಟಿೈತ್ತು ಪ್ರೊಹಿಟಿನ್ತೋಳ್ ವೀರರ್ ಕ್ಯುಟೈನ್ತು ಪುಹಿಕಿಟ್ಟಾನ್.
- 627. ಫೋನ ವತಿಚೂರನ್ ಪೋರಿ ಲವರ್ ಕ್ಕಟೀನ್ತ ಮಾನಮಿಕ ಮಿಾತೂರ ಮಣ್ಪುಟುವಾನ್ ಕಣ್ಪಟಾ ನಾನಚೆಯ ಲೋರಿರವು ಇಚ್ಚಿನ್ತಿ ತ್ತಲಮರುವಾ 'ನೀನಮಿಕು ವಷ್ಚುನೈಯಾಲ್ ವೆಲ್ಲ' ನೆನ ವೆಣ್ಣಿ ನಾನ್,

628. ಹೀಗೆ ಆ ರಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕಳೆದು, ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ಆತನು, 'ನಮ್ಮ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಊರಲ್ಲಿದ್ದವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ ವಿದೈಯ ಪಾಲುಗಾರಿಕೆಯ ಒಡೆತನವನ್ನು ನಿಶ್ಚೈಸುವ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಲು ಸೇರುವ' ಎಂದು ಎಸಳುಗಳು ತುಂಬಿದ ಹೊಮಾಲೆಯಿಂದಲಂಕರಿಸಿದ ಏಹಾಧಿನಾಥನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬರಲು ಒಬ್ಬ ಆಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

629. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಏಹಾಧಿನಾಥನು 'ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆ ಯುದು' ಎಂದು ಸಮ್ಮತಿಸಿ, 'ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಆತನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಖಡ್ಗ ಪಾಣಿಯೂ ಬಲಶಾಲಿಯೂ ಆದ ಆತನು ಬರಲಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೇಲ್ಕೊಂಡವನಾಗಿ,

630. ತನ್ನ ಸಂಬಂಧಿಕರೇ ಮೊದಲಾದವರೂ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ತಾನೊ ಬ್ಬನೇ, ಕಾಂತಿಯುತವಾದ ಖಡ್ಗವನ್ನೂ, ಸುಂದರವಾದ ಕೈಪಿಡಿಯಿದ್ದ ಗುರಾಣೆಯನ್ನೂ ತಾಳಿ ಹೊರಬಂದು, ವೈರಿಯು ತಿಳಿಸಿದ ಆ ಕಳದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಸೇರಿ ಅವನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡು ನಿಂತನು.

- 628. ಜೇಟ್ಟಾರು ಪ್ಯಪ್ಕುಲ್ ಪುಲರ್ಕಾಲೈ ತ್ತೀಯೋನು 'ನಾಟ್ಟಾರೈ ಕ್ಕೊಲ್ಲಾತೇ ನಾಮಿರುವೇಮ್ ವೇಜೀಟತ್ತು ವಾಟ್ಟಾರು ಜ್ಯೊಳ್ಫೋರ್ ಮಲೈ ಕ್ಕೆ ವರುಕ' ವೆನ ತ್ತೊಟ್ಟಾರ್ಪೂ ನ್ತಾರಾರ್ಕ್ಕು ಚ್ಚೊಲ್ಲಿ ಚೈಲವಿಟ್ಟಾನ್.
- 629. ಇನ್ವಾಱು ಕೇಟ್ಟಲುನೇ ಯೇನಾತಿ ನಾತನಾ 'ರನ್ವಾಱು ಜೆಯ್ತ ಲೞಕಿ' ತೆನವಮೈನ್ತು, 'ಕೈವಾ ಳಮರ್ವಿಕೈಕ್ಕ ತ್ತಾನ್ ಕರುತು ಮಕ್ಕಳ ತ್ತಿಲ್ ವೆನ್ವಾ ಳುರವೋನ್ ವರುಕ' ವೆನ ಮೇಱ್ಕೊಳ್ವಾರ್.
- 630. ಚುಜ್ಜತ್ತಾರ್ ಯಾರು ಮಱೀಯಾ ವಕೈಚುಟರ್ವಾಳ್ ಪೊಜ್ಜಲಕೈ ಯುನ್ತಾಮೇ ಕೊಣ್ಟು ಪುಱಮ್ಪೋನ್ತು ಮುಜ್ಜವನ್ ಮುನ್ ಚೊಲ್ಲಿ ವರುಕ್ಕು ಅತ್ತಿ ವಕ್ಕಳತ್ತೇ ಪಜ್ಜಲನೈ ಮುನ್ ವರವು ಪಾರ್ತತ್ತು ತ್ರನಿನಿನ್ ಅಾರ್,

- 631. ನಂಚನೆಯಿಂದ ಕೇಡನ್ನು ಮಾಡಲು ಮರೆಸಿದ ಕುರುಹುಳ್ಳವನಾಗಿ (ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಮರೆಸಿದವನಾಗಿ) ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕರೆದ ಆ ವಂಚಕನ್ನು 'ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದವರಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಆ ನಾಯನಾರನು ಕೇಡನ್ನು ಮಾಡನು' ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದವನಾದುದರಿಂದ, ನಿಜಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿ ಪಳಗದವನಾಗಿದ್ದು,
 - 632. ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಇಡೀ ಹಣೆ ವ್ಯಾಪಿಸುವಂತೆ ಪೂಸಿ, ಹೈದಯದಲ್ಲಿ ವಂಚನೆಯ ಕಳಂಕವನ್ನೊಳಗೊಂಡು, ಸುಂದರವಾದ ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಖಡ್ಗ ವನ್ನೂ ರತ್ನಗಳು ಪುದಿದ ಗುರಾಣಿಯನ್ನೂ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಧರ್ಮಯುದ್ಧವೀರನಾದ ಏಣಾಧಿನಾಥನಿಗೆ ತಾನು ಹೇಳಿಬಟ್ಟ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತನು.
 - 633. ಜಯಯುತನಾದ ಸಿಂಹವು ತನ್ನ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಪ್ರಾಣಿಯು ಬರುವುದನ್ನು ಎದುರು ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಿಂತ ಹಾಗೆ ನಿಂತ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು, ಆತನ ಸಮಿಾಪ ಸೇರುವವರೆಗೆ ತನ್ನ ಹಣೆಯನ್ನು ಬಲವಾದ ಗುರಾಣಿಯಿಂದ ಮರೆಸಿಕೊಂಡೇ ಎದುರು ಸೇರಿ ಅಸಮಾನವೀರನಾದ ಆತನಿಗೆದುರಾಗಿ ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಮೇಲ್ಕೊಂಡ ತಾನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು.
 - 631. ತೀಣ್ಯು ಕು ಅತ್ತು ಟೈತ್ತ ತೀಯೋನ್ ಅರುನೀಟು ತಾಣ್ಕಿಯ ನೆಜ್ಜಿಯಿನಾರ್ ತಣ್ಕಳೈಯೇ ಯೆನ್ಪಿಟತ್ತು ಮಾಣ್ಯವರು ನ್ತೀಣ್ಕಿಟೈಯಾ ರೆನ್ ಪ ತಟಿನ್ತಾನಾಯ್ ಪ್ರಾಣ್ಕಿ ಜ್ಞೀರುನೀಟು ಪಣ್ಟು ಪಯಿಲಾತಾನ್,
 - 632. ವೆಣ್ಣೀಲು ನೆಜ್ಞಾ ವಿರವ ಶೃತಿ ತ್ರುತ್ತು ಚಿ ಯುಣ್ಣೆ ಇಚ್ಚಿಲ್ ವಷ್ಟ್ ಕ್ಯತ್ತು ಮುಟನ್ ಕೊಣ್ಟು ವಣ್ಣ ಚ್ಚುಟರ್ ವಾಳ್ ಮಣಿಪ್ಪಲಕೈ ಕೈಕ್ಕೊಣ್ಟು ಪುಣ್ಣಿಯಪ್ಪೋರ್ ವೀರರ್ಕ್ಕು ಚ್ಚೊನ್ ನ ವಿಟಮ್ಪುಕುನ್ತಾನ್.
 - 633. ವೆನ್ಆ ಮಟ್ಟಾಲ್ ವಿಟಕ್ಕುವರ ಮುನ್ಸಾರ್ತ್ತು ನಿನ್ಜ್ ಪೋ ನಿನ್ ಜಿ ನಿಲೈಕಣ್ಟು ತನ್ ನೆಜ್ಜೆ ಜೆನ್ ಜು ಕಿಟೈಸ್ಪಳವು ನ್ತಿಹ್ ಪಲಕೈ ಯಾನ್ ಮಟ್ಟಿನ್ತು ಮುನ್ಜ್ ನಿವೀ ರರ್ ಕೈತಿರೇ ಮೂಹ್ಟ್ರಾನ್ ಮಜಮ್ಫೂ ಹ್ಟ್ರಾನ್.

- 634. ಪರಾಕ್ರವುವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವೃಷಭದಂತೆ ಎದುರಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲ ಶಕ್ಕ ಸಮಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ನಾಯನಾರನು ಸಮಿಾಪಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೊಲಗಿದ ವೈರಿಯಾದ ಅತಿಶೂರನು ಗುರಾಣಿಯನ್ನು ಸರಿಸಲು ಹೀನವಾದ ಅವನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ತಾನು ಕಂಡನು.
- 635. ಕಂಡಾಗಲೇ, 'ಆಹಾ! ಕೆಟ್ಟಿನು. ಹಿಂದೆಂದೂ ಇವನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣದ ಬಿಳಿಯ ವಿಭೂತಿಯ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಈಗ ಕಂಡೆನು. ಇನ್ನು ಬೇರೇನು ನೆನೆಯ ಲಿದೆ? ದೇವದೇವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಕೀರ್ತಿಯುಳ್ಳ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಿಗೆ ಇವನು ಭಕ್ತ ನಾದನು,' ಎಂದು ನೆನೆದವನಾಗಿ 'ಇವನು ಮನಮಾಡಿದ ಕಾರ್ಯದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸೇರಿ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವೆನು' ಎಂದು ನಿಶ್ಚೈಸಿದನು.
- 636. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಖಡ್ಗವನ್ನೂ ಗುರಾಣಿಯನ್ನೂ ಕೆಳಗೆ ತೊಲಗಿಸಿ ಬಿಡಲು ಮೊದಲು ನೆನೆದವನಾದರೂ 'ನಿರಾಯುಧನನ್ನು ಕೊಂದನು' ಎಂಬ ನಿಂದೆಯು ಇವನಿಗೆ ಬಾರದಿರಬೇಕು ಎಂದೆಣಿಸಿ ಆ ಬಲವಾದ ಗುರಾಣಿಯನ್ನೂ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸವರಿದ ಖಡ್ಗವನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಯುದ್ಧಮಾಡುವವನಂತೆ ಕಾಣಿಸಿ ಎದುರಿಸಿ ನಿಂತನು.
- 634. ಅಟಲ್ ವಿಟೈಯೇ ಆತಿನ್ ನ ವಟರ್ ತ್ತವನೈ ಕ್ಕೊಲ್ಲು ವಿಟೈತೆರಿನ್ತು ತಾಳ್ ಪೆಯರ್ ಕ್ಕು ಮೇನಾತಿ ನಾತರ್ ಪುಟೈಪೆಯರ್ ನ್ತ ಮಾಜ್ಞಾನ್ ಪಲಕೈ ಪುಅವ್ಪೋಕ್ಕ ಕ್ಕಟೈಯವನ್ ಜನೇಜಿ ತಾಜ್ಕಣ್ಟಾರ್.
- 635. ಕಣ್ಟ ಪೊಲು ತೇ 'ಕೆಟ್ಟೀನ್! ಮುನ್ಪವರ್ಮೇಜ್ ಕಾಹಾತ ವೆಣ್ಟೆರುನೀ ಜ್ಞೀನ್ಪೊಲಿವು ಮೇಜ್ಕರ್ಣ್ಟೇನ್; ವೇಱಿನಿಯೆನ್? ಅಣ್ಟರ್ಪಿರಾನ್ ಚೀರಟಿಯಾ ರಾಯಿನಾ' ರೆನ್ಅುಮನ ಇತ್ಕೂರ್ 'ಟವರ್ತತ್ಯತ್ ಕೊಳ್ಕೈ ಕ್ಯುಅಿವಲಿನಿಜ್ ಪೇ' ನೆನ್ಆು,
- 636. ಕೈವಾ ಳುಟನ್ಪಲಕೈ ನೀಕ್ಕ ಕ್ಕರುತಿಯತು ಚೆಯ್ಯಾರ್ 'ನಿರಾಯುತರೈ ಕ್ಕೊನ್ ಱಾ ರೆನುನ್ತೀಮೈ ಯೆಯ್ತಾಮೈ ವೇಣ್ಟು ವಿವರ್' ಕೈನ್ ಱಿರುಮ್ಮಲಕೈ ನೆಯ್ವಾ ಳುಟನಟರ್ತತ್ತು ನೇರ್ವಾರ್ಪೇ ನೇರ್ನಿನ್ಆಾರ್.

ಪೆರಿಯು ವುರಾಣಂ

- 637. ಈ ರೀತಿ ನಿಂತ ದಿವೃಭಕ್ತನ ಅಂತರ್ಯವನ್ನು ಅರಿಯಬಲ್ಲವರು ಯಾರು? ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಪಾತಕಿಯಾದ ಅತಿಶೂರನು ತಾನು ಜಿಂತಿಸಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ ದನು. ಈ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಿಳಿದವನಾಗಿ ಈ ದಿವೃಭಕ್ತನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂಚಿನಂತಿರುವ ಕೆಂಜೆಡೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತಾನೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ತೋರಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.
 - 638. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹದ ಬಗೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಾವು ಹೇಳಲೇನಿದೆ? ವೈರಿಯ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಪಾಶವನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಲೀನನಾದ ನಾಯನಾರನನ್ನು ಸದಾ ಸಾಯುಜ್ಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಪರವೇಶ್ವರಿ ಯನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಚಿತ್ಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು.
 - 639. ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನು (ಈಶ್ವರನು) ಪೂಸುವ ವಿಭೂತಿಯೇ ಆಧಾರವಾಗುಳ್ಳ ನನ್ಮೊಡೆಯನಾದ ಏಣಾಧಿನಾಥ ನಾಯನಾರನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ನಮಿಸಿ ಕಣ್ಣ ಪ್ರನ್ ಎಂಬ ಓರ್ವ ಮಹಾತ್ಮನು ದೇವದೇವನಾದ ಕಾಳತ್ತಿಯ ಉತ್ತಮರಿಗೆ (ಈಶ್ವರನಿಗೆ) ಮಾಡಿದ ದಿವ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದಂತೆ ಹೇಳಹೋಗುವೆವು.

^{637.} ಅನ್ನಿನ್ ಹೆಡ್ಟಾರ್ ತಿರುವುಳ್ಳ ಮಾರಹಿ ವಾರ್ ? ಮುನ್ನಿನ್ ಹೆ ಪಾತಕನುನ್ ತನ್ ಕರುತ್ತೇ ಮುಹ್ಲುವಿತ್ತಾನ್; ಇನ್ನಿನ್ ಹ ತನ್ ಮೈ ಯಹಿ ವಾ ರಿವರ್ ಕ್ಯರುಳ ಮಿನ್ನನ್ ಹೆಚ್ಚಾಟೈಯಾರ್ ತಾಮೇ ವೆಳಿನಿನ್ ಹಾರ್.

^{638.} ಮಹ್ಞೀನಿನಾಮ್ ಪೋಹ್ಲುವತೆನ್? ವಾನೋರ್ ಪಿರಾನರುಳೈ ಪ್ರಜ್ಞಲರ್ತ ಐೈವಾಳಾರ್ಜ್ ಪಾಚ ಮಹುತ್ತರುಳಿ ಯುಜ್ಞವರೈ ಯೆನ್ ಅು ಮುಟನ್ಪರಿಯಾ ವರ್ನಪರುಳಿ ಪ್ರೊಹೊಟಿಯೊಳ್ ಪಾಕನಾರ್ ಪೊನ್ ನಮ್ಮಲಮಣೈನ್ತಾರ್.

^{639.} ತಮ್ಮೆರುಮಾನ್ ಚಾತ್ತು ನ್ತಿರುನೀಜ್ಜು ಚ್ಚಾರ್ಫುಟೈಯ ವೆಮ್ಪೆರುಮಾ ನೇನಾತಿ ನಾತರ್ ಕಟಲಿಱೈ ಇ್ಟ್ ಯುಮ್ಪರ್ಪಿರಾನ್ ಕಾಳತ್ತಿ ಯುತ್ತಮರ್ಕ್ಕು ಕೃಣ್ಣಪ್ಪ ನಮ್ಮೆರುಮಾನ್ ಚೆಯ್ತಪಣಿ ನಾನ್ತೆರಿನ್ತ ಪಟಿಯುರೈಪ್ಪಾಮ್.

10. ಕಣ್ಣ ಪ್ಪ ನಾಯನಾರ್ ಪುರಾಣಂ

640. ವೈರಿಗಳ ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನು ನಾಶಿಸಿದ ವೃಷಭವಾಹನನಾದ ವೇದವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವನಾದ ಪರವೇಶ್ವರನ ತಿರುಕಾಳತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯನಾರನ ದಿವ್ಯ ನಾಡಾದುದು, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೊಗಳಿ ಕೊಂಡಾಡುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಗ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ನೆಲಸಿದುದೂ, ಹೊಗಳರಳಿದ ತಟಾಕಗಳಿಂದಲೂ ಉದ್ಯಾನಗಳಿಂದಲೂ ಸುತ್ತುವರಿದುದೂ ಆದ ಪೊತ್ತಪ್ಪಿನಾಡು.

641. ಈ ತಿರುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇವರ ಊರಾದುದು ಯಾವುದು ಎಂದರೆ ಮುತ್ತು ಗಳನ್ನು ಬೀಸಿ ಬರುವ ಅಬ್ಬಿಗಳು ಓಡುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ನಿಡಿದಾದ ಮಲೆಗಳು ಸುತ್ತು ವರಿದ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ನುದಿಸಿದ ಆನೆಗಳ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಸೇರಿದ ಬಲಿಷ್ಠ ವಾದ ಬೇಲಿಯು ಮದಿಲಾಗಿ ಸುತ್ತುವರಿದು ಶೋಭಿಸುವ ಹಳೆಯ ನಗರವಾದ ಉಡುಪ್ಪೂರ್ ಎಂಬುದು.

642. ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವವರು ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಕೊರವರು. ಆ ಊರಿನ ಎಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಜೋಲುವ ಕಿವಿಗಳುಳ್ಳ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಬೇಲವುರದ ಗೆಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಚರ್ಮದ ಬಾರುಗಳುಳ್ಳ ಬಲೆಗಳು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುತ್ತವೆ. ಕಾಡುಹಂದಿ, ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಕಡವೆ ಮೊದಲಾದ ಜಿಂಕೆಯ ಜಾತಿಗಳು, ಎಂಬಿವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ದೀವದ ಮೃಗಗಳೂ ಇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮನೆಗಳ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲ ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಟ್ಟದ ಬತ್ತದಲ್ಲಾದ ಅಕ್ಕಿಯು ಒಣಗುವುದು.

10. ಕಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯನಾರ್ ಪುರಾಣಮ್

- 640. ವೇವಲರ್ ಪುರಣ್ಕಳ್ ಚೆಹ್ಜ ನಿಟೈಯವರ್ ವೇತ ವಾಯ್ಮೈ ಕ್ಯಾವಲರ್ ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿ ಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪರ್ ತಿರುನಾಟಿನ್ಪ ನಾವಲರ್ ಪುಕಟ್ ನ್ತು ಪೋಜ್ಜು ನಲ್ಪಳಮ್ ವೆರುಕಿ ನಿನ್ ಜ ಪೂವಲರ್ ವಾವಿ ಚೋಲೈ ಚೂಟ್ ನ್ತಪೊ ತ್ತಪ್ಪಿ ನಾಟು.
- 641. ಇತ್ತಿರು ನಾಟು ತನ್ನಿ ವಿವರ್ತಿರು ಪ್ಪತಿಯಾ ತೆನ್ನಿ ನಿತ್ತಿಲ ವರುವಿ ಚ್ಚಾರ ನೀಳ್ವರೈ ಚೂಲ್ಸ್ನ್ತ ಪಾಜ್ಯರ್ ಮತ್ತವೆ ಜ್ಕಳಿಜ್ಜು ಕ್ಯೋಟ್ಬು ವನ್ಅೊಟರ್ ವೇಲಿ ಕೋಲಿ ಯೊತ್ತಪೇ ರರಣ ಇ್ಚೂಲ್ಸ್ತ್ತ ಮುತುಪತಿ ಯುಟಪ್ಪು ರಾಕುಮ್.
- 642. ಕುನ್ಅವೆ ರತನಿಲ್ ವಾರ್ಚ್ವಾರ್ ಕೊಟುಞೈವಿ ಇವುಲಿ ಯಾರ್ತ್ತ ವನ್ಱೆರಳ್ ವಿಳವಿನ್ ಕೋಟ್ಟು ವಾರ್ವಲೈ ಮರುಜ್ಭು ತೊಜ್ಚ ಪ್ಪನ್ಱೀಯುಂ ಪುಲಿಯು ಮೆಣ್ಕು ಜ್ಘಟಮೈಯು ಮಾನಿನ್ ಪಾರ್ವೈ ಯನ್ಱೆಯುಂ ಪಾರ್ಟೈ ಮುನ್ಅೀ ಲೈವನ ಮುಣಜ್ಭು ಮೆಜ್ಕುಮ್.

ಬೇಡರ ಬಾಲಕಿಯರೂ ಇರುವರು.

ವೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

643. ಆ ಊರಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಬಲವಾದ ಹುಲಿಮರಿಗಳೊಡನೆಯೂ ಜಯ್ಯಯುಕ್ತ ವಾದ ಆನೆಮರಿಗಳೊಡನೆಯೂ, ಎಣ್ಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಜಡೆಕಟ್ಟದ ತಲೆಯುಳ್ಳ ಬೇಡರ ಬಾಲಕರು ಆಶಿಸಿ ಆಟವಾಡುವ ದೃಶ್ಯಗಳೂ ಇವೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಶಾಯುಕ್ತ ವಾಗಿ ಸಮಿಾಪ ಬರುವ ಹೆಣ್ಣು ಜಿಂಕೆಗಳೊಡನೆ ಸುಖ ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಕೂಡಿ ಆಡುವ

644. ಗೆಲ್ಲುವ ಅಯುಧವೂ, ಭಯಾವಿಲ್ಲದ ಪರಾಕ್ರವುವೂ, ಕ್ರೂರವಾದ ಮಾತೂ ಉಳ್ಳ ಬೇಡರ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲೂ ಕೊಲ್, ತುಂಡರಿಸು, ಕುತ್ತು ಎಂದು ಘರ್ಜಿಸಿ ಹೇಳು ವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲದೆ, ಕೆಲ ಹರಳುಗಳುಳ್ಳ ಉಡುಕ್ಕೂ, ಊದುವ ಕೊಂಬೂ, ಸಣ್ಣ ಮುಖವುಳ್ಳ ಪುಟ್ಟ ಪಱೆಯೂ ಸೇರಿ ಹೆಚ್ಚುವ ಶಬ್ದದಿಂದಲೂ ದೊಡ್ಡ ದಾಗಿ ಶಬ್ದಿಸಿ ಓಡುವ ಅರುವಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಇವೆ.

645. ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ದಾರಿಹೋಕರ ದರೋಡೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗ ವಾಗಿ ಕೊಂಡ ಬೇಡರು ಪಕ್ಕದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಬೇರೆ ಬೇರಾದ ಹಲಬಗೆಯ ರೂಪಗಳಿಂದ ವಿುಕ್ಕಿ ಸೇರಿದ ಹಸುಗಳ ಕೂಟಗಳಲ್ಲದೆ, ಬಾನಲ್ಲಿ ಗುಡುಗಿನ ದನಿಯೊಡನೆ ಸುಳಿಯುವ ಮೇಘಗಳೊಡನೆ ಎದುರಾಗಿ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಮದ್ದಾನೆಯ ಹಿಂಡುಗಳೂ ಇವೆ.

^{643.} ವನ್ಪುಲಿ ಕ್ಯುರುಳೈ ಯೋಟುಮ್ ವಯಕ್ಕರಿ ಕ್ವನ್ಱಿ ನೋಟುಮ್ ಪುನ್ಅಲೈ ಚ್ಚಿಜುಮ ಕಾರ್ಕಳ್ ಪುರಿನ್ತುಟ ನಾಟ ಲನ್ಱಿ ಯನ್ಪುಜು ಕಾತಲ್ ಕೂರ ವಣೈಯುಮಾನ್ ಪಿಣೈಕ ಳೋಟುಮ್ ಇನ್ಪುಜ ಮರುವಿ ಯಾಟು ಮೆಯಿಜ್ಜಿಯರ್ ಮಕಳಿ ರಿಜ್ಭುಮ್.

^{644.} ವೆಲ್ಪಟ್ಟಿ ತ್ತಡುಕಣ್ ವೆಞ್ಬಾಲ್ ವೇಟ್ಟುವರ್ ಕೂಟ್ಟ ನ್ತೋಡುಮ್ ಕೊಲ್ಲೆಡಿ ಕುತ್ತೆನ್ ಹಾರ್ತ್ತು ಕ್ಯುಲುವಿಯ ವೋಚೈ ಯನ್ಆಿ ಚ್ಚಿಲ್ಲರಿ ತ್ತುಟೆಯು ಜ್ಯೊಮ್ಪು ಇ್ಚಿಡುಕಣಾ ಕುಳಿಯು ಜ್ಯೂಟಿ ಕ್ಕಲ್ಲೆನು ಮೊಲಿಯಿನ್ ಮೇಲು ಜ್ಯಡಜ್ಕಿಚೈ ಯರುವಿ ಯೆಜ್ಭುಮ್.

^{645.} ಆಜಲೈ ತ್ತುಣ್ಣು ಮ್ ವೇಟ ರಯಜ್ ಪುಲ ಜ್ಯವರ್ನ್ಸ್ತು ಕೊಣ್ಟ ವೇಜುಪ ಲ್ಲುರುವಿನ್ ಮಿಕ್ಕು ವಿರವುಮಾ ನಿರೈಕಳನ್ ಜೀ ಯೇಜುಟೈ ವಾನ ನ್ತನ್ನಿ ಲಿಟಕ್ಕುರ ಲೆಜೀಲಿ ಯೋಟು ಮಾಜುಕೊಣ್ ಮುಬಕ್ಕ ಜ್ಯಾಟ್ಟು ಮತಕ್ಕೈಮಾ ನಿರೈಕ ಳೆಜ್ಚುಮ್.

646. ಕಾಡಿಗೆಯ ಮೊತ್ತದಂತಹ ಶರೀರಕಾಂತಿಯೂ, ಭಯಂಕರವಾದ ಕಾರ್ಯವೂ ಉಳ್ಳ ಬೇಡರು ತಮ್ಮೆಡೆಯಲ್ಲಿ ದಯೆ, ಭಯ ಎಂಬಿವೆರಡನ್ನೂ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಪಡೆಯದಿದ್ದವರು. ಬಲವಾದ ತೊಗಲುಡುಗೆಯುಳ್ಳವರು. ಬೆಟ್ಟದ ಜೇನೂ ಮಾಂಸವೂ ಕಲೆತ ಇನಿದಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಉಣ್ಣು ವರು. ನಂಜೂಡಿದ ಅಗ್ನಿ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಳ್ಳವರು. ಈ ರೀತಿಯ ಬೇಡರುಗಳಿಗೆ ನಾಯಕನು ನಾಗನೆಂಬವನು.

647. ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದವನಾದರೂ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ಕುಲದ ಕಾರಣದಿಂದ ದೋಷಾಚರಣೆಯನ್ನೇ ಗುಣ ವೆಂದುಕೊಂಡು ಬಾಳುವವನು. ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವನು. ಬಿಲ್ಲುದ್ದಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ನಿವುಣನು. ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೋಪವುಳ್ಳ ಸಿಂಹದಂತಿರತಕ್ಕವನು. ಅವನ ಕುಗ್ರಾಮಗಳ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದವಳು ತತ್ತೈ ಎಂಬವಳು.

648. ಆಕೆಯು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಬೇಡರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಒಂದು ಹೆಳೆಯ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವಳು. ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ತಾಳಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡವಳು. ಎಡೆಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಸುರಿದು ಹೆಡತಲೆಯ ಕೆಳಗೂ ನೀಳವಾಗಿ ಜೋಲುವಹಾಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡವಳು. ನವಿಲಗರಿಗಳಿಂದಲೂ ಎಲೆಚಿಗುರುಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿ, ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುವ ಹೊಮಾಲೆಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೆಯಾಗಿ ಧರಿಸಿ ಭಯವನ್ನು ತರುವ ಹೆಣ್ಣು ಸಿಂಹದಂತೆ ಇರತಕ್ಕವಳು.

^{646.} ಮೈ ಚ್ಚೆ ಱೀ ನ_ನೈಯ ಮೇನಿ ವರ್ಗ್ ಅೊಲೀಲ್ ಮಹವರ್ ತಮ್ಪಾ ಲಚ್ಚಮು ಮರುಳು ಮೆನ್ ಅು ಮಟೈ ವಿಲಾ ರುಟೈವರ್ನ್ ಅೋಲಾರ್ ಪೊಚ್ಚೈಯಿ ನಅವು ಮೂನಿನ್ ಪುಟುಕ್ಕಲು ಮುಣವು ಕೊಳ್ಳು ನಚ್ಚ ಬಹ್ ಪಕಟ್ ವೇಟರ್ ಕೃತಿಪತಿ ನಾಕ ನೆನ್ಸಾನ್.

^{647.} ಸೆಹ್ಲಿಯಾಟ್ ಅವಮುನ್ ಚೆಯ್ತಾ ನಾಯಿನುಮ್ ಪಿಅಪ್ಪಿನ್ ಚಾರ್ಪಾಟ್ ಕುಜ್ಜಮೇ ಕುಣಮಾ ವಾಟ್ವಾನ್; ಕೊಟುಮೈಯೇ ತಲೈನಿನ್ ಅುಳ್ಳಾನ್; ವಿಜ್ಞಾೂಟೀಲ್ ವಿಜಿವಿನ್ ಮಿಕ್ಯಾನ್; ವೆಞ್ವಾನ ಮಟ್ಟ್ರಾಲ್ ಫೋಲ್ವಾನ್; ಮಜ್ಜವನ್ ಕುಱೀಚ್ಚಿ ವಾಟ್ಕ್ ಪೈ ಮನೈವಿಯು ನ_ತ್ತೈ ಯೆನ್ಸಾಳ್.

^{648.} ಅರುವ್ಪು ಅರ್ನ ಮಅವರ್ ತಾಯ ತ್ತಾ ನ್ ಅತೊಲ್ ಕುಟಿಯಿಲ್ ವನ್ತಾ ಳ್; ಇರುಮ್ಪುಲಿ ಯೆಯಿಜ್ಜು ತ್ತಾಲಿ ಯಿಟೈಯಿಟೈ ಮನವು ಕೋತ್ತು ಪೈರುಮ್ಪುಅ ಮಲೈಯ ಪ್ಪೂಣ್ಬಾಳ್; ಪೀಲಿಯು ಜ್ಯುೞಿಯು ನ್ತಟ್ಟ ಚ್ಚುರುಮ್ಪುಅು ಪಟಲೈ ಮುಚ್ಚಿ ಚ್ಚೂರಂ ಪ್ರಿಣವು ಸೋಲ್ವಾಳ್.

ಸೆರಿಯ ವುರಾಣಂ

- 649. ಸಮಾನವಿಲ್ಲದ ಹಿರಿಮೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನವರಾದ ಈ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಪುತ್ರಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಲು, ಆ ಭಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಆತೆಯು ಹೆಚ್ಚಿದುದರಿಂದ, ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಸೂಸುವ ಆರಳಿದ ಹೂಗಳ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಕೆಂಪಗಾದ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧವನ್ನು ತಾಳಿದ ಮುರುಗ ವೇಳಿದ ಹೇಗುಲದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಅವರು ಅನುದಿನವೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.
 - 650. ಆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಅಂಗವಾಗಿ ಹೆುಂಜಗಳನ್ನೂ ರೇಖೆಗಳುಳ್ಳ ನವಿಲು ಗಳನ್ನೂ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು, ತೋರಣವಾಗಿ ಮಣಿಗಳನ್ನು ನೇತಾಡಿಸಿ, ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುವ ಸುಂದರವಾದ ಕದಂಬ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಜೋತುಬಿಟ್ಟು, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಲವುಳ್ಳ ಸುಂದರವಾದ ನೀಳಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತಾಳಿದ ಮುರುಗಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಸ್ತ್ರೋತ್ರ ರೂಪವಾದ ಶೋಭಾನೆ ನರ್ತನ²ವನ್ನಾಡಿ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವೇಶದ ನರ್ತನ³ವನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ದೊಡ್ಡ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಮೇಲೆ,
 - 651. ಮಾಸಿದ ಗಾಯದ ಕಲೆಗಳು ತುಂಬಿದ ಒಡಲುಳ್ಳ ಬೇಡರ ಅಧಿಸತಿ ಯಾದ ನಾಗನಿಗೆ, ಪ್ರಾಕಾರಗಳುಳ್ಳ ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನು ದಹಿಸಿದ ನನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಗನಾದ, ಜಯಯುಕ್ತವಾದ ನವಿಲವಾಹನವನ್ನುಳ್ಳ, ಕ್ರೌಂಚ ಮಲೆಯನ್ನು ಕುತ್ತಿ ತುಂಡುಮಾಡಿದ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವ ದೀರ್ಘಹಸ್ತ ವನ್ನುಳ್ಳ, ಖ್ಯಾತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿದಾದ ಮುರುಗಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವಾಯಿತು.

^{649.} ಪೊರುವರು ಇಟ್ಟಿ ಅಪ್ಪಿನ್ ಮಿಕ್ಕಾ ರಿನರ್ ಕೈನಿ ವುೃತಲ್ವರ್ ಪ್ರೇಟೀ ಯರಿಯತೆನ್ ಱಿನರು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ನತಱ್ ಪಟು ಕಾತ ಲಾಲೇ ಮುರುಕಲ ರಲಜ್ಕು ಆಕೆ ಪ್ವೇನ್ ಮುರುಕವೇಳ್ ಮುನ್ ಱಿ ಆ ಚೆನ್ ಅು ಪರವುತಲ್ ಚೆಯ್ತು ನಾಳುಮ್ ಪರಾಯ್ ಕೃಟ ನೆಆಿಯಿ ನಿಆ್ ಪಾರ್,

^{650.} వారణ జ్ఞోడ ల్యీటు వరిమయిఱూ ಕులజ్హళా ఏట్బ ತ್ತೋರಣ ಮಣಿಕ ಟೂಕ್ಕಿ జ్జురుమృణి ಕತಮ್ಮ ನಾఱి ಪ್ರೋರಣಿ ನೆಟುವೇ ಲಾಱ್ ಕು ಪ್ಪುಕಟ್ ಪುರಿ ಕುರವೈ ತೂಹ್ಕ ಪ್ರೇರಣ ಜ್ಯಾಟಲ್ ಜಿಯ್ತು ಪರುವಿಟಾ ವೆಟುತ್ತ ಪಿನ್ಅತ್ಯಿ,

^{651.} ಪಯಿಲ್ಪಟು ಪ್ರೊಲಿನ_ ಯಾಕ್ಸೈ ವೇಟರ್ತವರ್ ಪತಿಯಾ ನಾಕಜ್ ಕೆಯಿಲುಟೈ ಪ್ಪುರಜ್ಕಳ್ ಜಿ. ವೆನ್ ತೈಯಾರ್ ಮೈನ್ತ ರಾನ ಮಯಿಲುಟೈ ಕ್ಯೊ. ಫೂರ್ತಿ ವರೈಯುರ ಇಕ್ಟಿಬತ್ತ ತಿಹ್ಮು ಯಯಿಲುಟೈ ತ್ರಟಕ್ಕೈ ವೆನ್ಱೀ ಯಣ್ಣ ಲಾ ರರುಳಿ ನಾಲೇ,

^{1.} ಮುರುಗನೇಳ್ - ಆಶಿಸತಕ್ಕ ಮುರುಗ (ಸುಬ್ರಮಣ್ಯ). 2, ಶೋಭಾನೆ ನರ್ತನ -ಕುರವೈ ಕೂತ್ತು. 3. ಅಣ್ಣಂಗಾಡಲ್.

- 652. ಬೇಡರ ಕುಲವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ತತ್ತೆಯ ಬಸುರಲ್ಲಿ ಗರ್ಭವು ಉಂಟಾ ಗಲು, ಪ್ರತಿಮಾಸವೂ ವಿಧಿಯಂತೆ ಊನವಿಲ್ಲದ ಬಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಒಂದು ವಿಧದ ಗ್ರಾಮ್ಯನರ್ತನವನ್ನಾಡುತ್ತ, ಹೀಗೆ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಆ ತಿಂಗಳುಗಳು ಕಳೆಯಲು, ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನನ್ನು ಉಪ್ಪುಕಡಲು ಪಡೆದಂತೆ ತತ್ತೆಯು ಮಗನನ್ನು ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು.
- 653. ಆನೆಯ ದೊಡ್ಡ ಕೋಡುಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಬಿದಿರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ನಿರ್ದೋಷವಾದ ಶೀತಲವಾದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಇತರ ರತ್ನಗಳನ್ನೂ ಬೇಡರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸುರಿದರು. ಈ ಮಣೆಮಳೆ ಯಲ್ಲದೆ, ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ ತುಂಬಿಗಳು ಎದ್ದು ಹಾರಲು, ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಮಲರ ಮಳೆಯೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಸುರಿಯಿತು. ಸಣ್ಣ ಹರಳುಗಳುಳ್ಳ ಸಣ್ಣ ದುಡಿ!ಗಳಲ್ಲದೆ ದೇವ ದುಂದುಭಿಗಳೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಶಬ್ದಿಸಿದುವು.
- 654. ಆಗ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ಮಲೆಕೊರವರ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬಗಳು ಬಾಳುವ ಚಿತ್ತೂರಿ²ನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಜನರ ಕೂಟವು ಉತ್ಸವವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷ ವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕರಿಯ ಬೆಟ್ಟವು ಕಾಳಮೇಘವನ್ನು ಮೇಲಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ದಂತೆ ತಂದೆಯಾದ ನಾಗನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥವಾದ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರತಕ್ಕ ತನ್ನ ಉನ್ನತ ತೋಳುಗಳು ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಗನನ್ನೆ ತ್ತಿಕೊಂಡನು.
- 652. ಕಾನವರ್ ಕುಲಮ್ಏ ಳಜ್ಕ ತ್ತತ್ತೈ ಪಾಜ್ ಕರುಪ್ಪ ನೀಟ ವೂನಮಿಲ್ ಪಲಿಕಳ್ ಪೋಕ್ಕಿ ಯುಜುಕಟನ್ ವೆಱಿಯಾ <mark>ಟ್ಟೋಟುಮ್</mark> ಆನವ ತ್ತಿಜ್ಕಳ್ ಚೆಲ್ಲ ವಳವಿಲ್ಚೆಯ್ ತವತ್ತಿ, ನಾಲೇ ಪಾನ್ ಮತಿ ಯುವರಿ ಯಿಾನ್ಜ್ ಲೆನಮಕ ಪ್ಪಯನ್ತ ಫೋತ್ಕು
- 653. ಕರಿಪ್ಪರು ಮರುಪ್ಪಿನ್ ಮುತ್ತು ಜ್ಯಾಟೈವಿಳೈ ಚೆಟುನೀರ್ ಮುತ್ತುಮ್ ಪೊರುಪ್ಪಿನಿನ್ ಮಣಿಯುಮ್ ವೇಟರ್ ಪೊಟಿತರು ಮಟೈಯೇ ಯನ್ಱಿ ವರಿಚ್ಚುರುಮ್ ಪಲೈಯ ವಾನಿನ್ ಮಲರ್ಮಟೈ ಪೊಟಿನ್ತ ತೆಜ್ಚುಮ್; ಅರಿಕ್ಕುು ನ್ತುಪಿಯೇ ಯನ್ಱಿ ಯಮರರ್ತು ನ್ತುಪಿಯು ಮಾರ್ತ್ತ.
- 654. ಅರುವರೈ ಕ್ಯುಜವರ್ ತಪ್ಪ ಳಕನ್ ಕುಟ ಚ್ಚೀಜೂ ರಾಯನ್ ಪೆರುವಿಟಾ ವೆಟುತ್ತು ವಿುಕ್ಕ ಪೆರುಜ್ಕಳ ಕೂರು ಜ್ಕ್ರಾಲೈ ಕ್ಕರುವರೈ ಕಾಳ ವೇಕ ವೇನ್ತಿಯ ತೆನ್ನ ತ್ತಾತೈ ಪೊರುವರೈ ತ್ತೋಳ್ ಕ ಳಾರ ಪ್ಪುತಲ್ಪನೈ ಯೆಟುತ್ತು ಕ್ಕೊಣ್ಟಾನ್.

^{1.} ದುಡಿ—ಒಂದು ವಿಧ ಉಡುಕ್ಕೆ. 2. ಚಿತ್ತೂರು—ಸಣ್ಣ ಊರು. 29

- 655. ಕಪ್ಪಗಾದ ಕಿರಣಕಾಂತಿಯನ್ನು ಪಸರಿಸಿ ಸೂಸುವ ಸುಂದರ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಆ ಮಗುವೂ ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿಮರಿಯಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದು, ಬೇಡರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಅಳತೆಗೆ ಬಾರದ ಶ್ರೀಷ್ಠ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ತರುವ ಕುರುಹುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿತು.
- 656. 'ಈ ಮಗುವು ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಭಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಿಣ್ಣ ನ್! ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆಯಿರಿ' ಎಂದು ನಾಗನು ಹೇಳಲು, ಬಲಿಷ್ಠರಾದ, ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಬೇಡರು ಅಂತೆಯೇ ಘೋಷಿಸಿದರು. ಪುಣ್ಯದ ತಿರುಳಾದ ಅಸಮಾನವಾದ ಹಿರಿಮೆಗಳ ರೂಪುಳ್ಳ ಆ ಮಗುವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸುಂದರವಾಗಿ ತೋರುವಂತೆ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಂದೇ ಅಲಂಕರಿಸಿದರು.
- 657. ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ದೇವರು ರಕ್ಷೆಯಾಗಲು, ತಮ್ಮ ಬೇಡರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ, ನಿರ್ದೋಷವಾದ ಹಳೆಯ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಕಾರ್ಯಗಳ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿ, ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಎಳೆತಳಿರುಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿಸಿ, ಬೆಟ್ಟದ ಬೇವಿನ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಸಾಲಾಗಿಟ್ಟು ಎಡೆಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೋದ ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ನಡುದಾರವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ಮಗುವು ಸುಂದರವಾಗಿ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನವಾಗುವ ದಿನದಲ್ಲಿ,

^{655.} ಕರುಣ್ಕತಿರ್ ವಿರಿಕ್ಕು ಮೇನಿ ಕ್ಯಾಮರು ಕುಟವಿ ತಾನು ವಿರುಮ್ಬುಲಿ ಪ್ಪಱಟೀ ನೋಣ್ಕಿ ಯಿಅವುಳ ರಳವೇ ಯರ್ನ್ ಅಂ ಯರುಮೈ ಅಲುಲಕ ಮೆಲ್ಲಾ ಮಳಪ್ಪರುಮ್ ಪೆರುಮೈ ಕಾಟ್ಟಿ ತ್ತರುಣ್ಕುಱೀ ಪಲವು ಇಸ್ಟಾಹಿ ನ್ತನ್ ಮೈಯಿಆ್ ಪೊಲಿನ್ತು ತೋನ್ ಅ,

^{656.} ಅಣ್ಣ ಲೈ ಕೈಯಿ ಲೇನ್ಕ್ ಆರುಮೈಯಾ 'ಲುರಿಮೈ ಪ್ಪೆರು ನ್ಕಿಣ್ಣ ನೆನ್ ಱಿಯಮ್ಪು' ಮೆನ್ನ ತ್ತಿಣ್ ಜೆಲೈ ವೇಟ ರಾರ್ತ್ತಾರ್; ಪುಣ್ಣೆ ಯ ಪ್ಪೊರುಳಾ ಯುಳ್ಳ ಪೊರುವಿಲ್ ಚೀ ರುರುವಿ ನಾನೈ ಕ್ಷಣ್ಣಿ ನು ಕ್ಕಣಿಯಾ ತ್ತಙ್ಕಳ್ ಕಲನ್ ಪಲ ವಣಿನ್ತಾ ರನ್ ಱೀ.

^{657.} ವರೈಯುಱೈ ಕಟವುಟ್ ಕಾಪ್ಪು ಮಱಕ್ಕುಟ ಮರಸಿ ಆ್ಯ್ಯಾಳ್ ಪುರೈಯಿಱೊನ್ ಮುಱೈಮೈ ಕ್ರೇಟ್ಪ ಪ್ಪುರುನ್ತುವ ಪೋಜ್ಜಿ ಚ್ಚಿಯ್ತು ಏರೈಯಿಳ ನ್ಹಳಿರು ಇಣ್ಟಟ್ಟಿ ವೇಮ್ಪಿಟೈ ತ್ತಿಟೈಯೇ ಕೋತ್ತ ವರೈಮಣೆ ಕ್ಕವಟ ಕಟ್ಟಿ ಯಟಕುಱ ವಳರ್ರಕ್ಕು ನಾಳಿಲ್,

^{1. &#}x27;ತಿಣ್ಣ ನ್-ಪರಾಕ್ರಮಿ,

- 658. ಅದರ ವೇಲೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರುವ ಪರ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಸೌಭಾಗ್ಯಾತಿಶಯದ ಉತ್ಸವದೊಡನೆ ದೈವಗಳಿಗೆ ಬಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆಯಾ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಲ ವಾದ್ಯಗಳು ವೇಲೆ ವೇಲೆ ಶಬ್ದಿಸಲು, ಬಂದು ಕೂಡಿದ ಬೇಡರಿಗೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಸಂತೋಷದ ಆಟದಿಂದ ಆನಂದವನ್ನು ಮಾಡಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದುದ ರಿಂದಾದ ಆಶೆಯಿಂದ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ನಡೆಸಿದರು.
- 659. ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆದು ವುರು ವರ್ಷ ಬಂದವೇಲೆ ಹೆಚ್ಚೆಯ ನಡುಗು ವಿಕೆಯು ನೀಗಿ ಎಳನಡಿಗೆಯ ಪರ್ವವು ಬಂದಿತು. ಆಗ ಕೆಂಪಗಾದ ಸಣ್ಣ ಕೂದಲು ಗಳುಳ್ಳ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ಹುಲಿಯುಗುರಿನ ಆಭರಣವನ್ನಿಟ್ಟು, ಉಕ್ಕಿ ಏಳುವ ಕೋಪವುಳ್ಳ ಕೆಂಗಣ್ಣಿನ ಮುಳ್ಳುಹಂದಿಯ ಮುಳ್ಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಎಡೆಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಗ್ಗ ದಲ್ಲಿ ಸುರಿದ ಹುಲಿಹಲ್ಲುಗಳ ಮಾಲೆಯನ್ನು ನಲ್ಮೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡುವಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ,
- 660. ಹೆಸುರಾದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ರತ್ನಗಳೊಡನೆ ಇತರ ಹಲವಿಧದ ರತ್ನ ಗಳನ್ನೂ ಕೋದ ಕಾಲಗೆಜ್ಜೆಯು ಶಬ್ದಿಸಲು, ಕಾಸುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಕಟ್ಟದ ಆಭರಣ ಗಳಿಂದ ಸೇರಿದ ಉಡುದಾರವನ್ನು ಕಟ್ಟ, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಆನೆಯ ದಂತದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಾಲದಂಡೆಯನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ರತ್ನಗಳು ತುಂಬಿದ ಕರ್ಣಾಭರಣವು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ಹೀಗೆ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಮಗುವು ದೋಷರಹಿತವಾದ ಇಂತಹ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ನೋಡುವವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಆಡುತ್ತಿರುತ್ತಿತ್ತು.
- 658. ವರುಮುಱೈ ಪ್ರರುವ ನ್ತೋಱುಮ್ ವಳಮಿಕು ಚಿಱಪ್ಪಿ ಜ್ಞಿಯ್ವ ಪ್ಪೆರುವುಟೈ ಕೊಟುತ್ತು ತ್ತೊಕ್ಕ ಪೆರುವಿಱಲ್ ವೇಟರ್ ಕೆಲ್ಲಾ ನ್ತಿರುವುಲಿ ತುೞನಿ ಪೊಜ್ಭ ಚ್ಚೆಟುಜ್ಭಳಿ ಮಕಿಟ್ ಚ್ಚಿ ಚೆಯ್ತೇ ಯರುಮೈಯಿಱ್ ಪುತಲ್ವರ್ ಪ್ಪೆಜ್ಜ ವಾರ್ವಮು ನ್ತೋನ್ ಅವುಯ್ ತ್ತಾರ್.
- 659. ಆಣ್ಟೆತಿ ರಣೈನ್ತು ಚಿಲ್ಲ ವಿಟುವುಟಿ ತ್ತಳರ್ವ ನೀಣ್ಕಿ ಪ್ರಾಣ್ಟೆಕಲ್ ಚಿಱುವುನ್ ಕುಣ್ಚಿ ಪ್ರುಲಿಯುಕಿರ್ ಚ್ಚುಟ್ಟ ಚಾತ್ತಿ ಮೂಣ್ಟೆಲು ಚಿನತ್ತು ಚ್ಚೆಪ್ಕಣ್ ಮುಳವುಮು ಳ್ಳರಿನ್ತು ಕೋತ್ತ ನಾಣ್ಟರು ಮೆಯ್ಹಿು ತ್ತಾಲಿ ನಲಙ್ಕಿಳರ್ ಮಾರ್ಪಿ ಜೂಙ್ಕ,
- 660. ಪಾಚೊಳ ನುಣಿಯೋ ಟಾರ್ತ್ತ ಪನ್ ನುಣಿ ಚ್ಚತಙೈು ಯೇಙ್ಕ ಕ್ಕಾಚೊಟು ತೊಟುತ್ತ ಕಾಪ್ಪು ಕ್ಕಲನ್ ಪುನೈ ಯರೈ ಞಾಣ್ ಜೇರ್ತ್ತಿ ತ್ತೇಚುಟೈ ನುರುಪ್ಪಿ ಜ್ಞಣ್ಟೈ ಚೆಱಿನುಣಿ ಕ್ಕುತನ್ಪೈ ವಿನ್ ನ ಮಾಚಱು ಕೋಲ ಜ್ಕಾಟ್ಟಿ ಮಱುಕಿಟೈ ಯಾಟು ನಾಳಿಲ್,

ವೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

661. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಶೀತಲವಾದ ಮಲರಮಾಲೆಯನ್ನು ಮುಡಿದ ತಂದೆಯೂ ತಾಯಿಯೂ ಸಂತೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆಯೇ ತಳರ್ನಡೆಯನ್ನು ನಡೆದುಬಂದು, ಪುಣ್ಯ ಪ್ರದವಾದ ಗಂಗೆಯ ನೀರಿಗಿಂತಲೂ ಪವಿತ್ರವಾದ ಬಾಯ್ನು ರಿನಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ನೆನೆದು ಅಮೃತವಾಗಿಸಿ ಹೊರಬರುವ ಇನಿದಾದ ತೊದಲು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ಮೆಲ್ಲಿಯ ಕೆಂಪಾದ ಬಾಯನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತ, ಮಗುವು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

662. ಯುದ್ಧಮಾಡುವ ಹುಲಿಯಾದ ಕೊಳ್ಳೆಯ ವೃಗದ, ತೆರೆದ ವಿಶಾಲ ವದನವನ್ನು ಸಣ್ಣ ಗುಹೆಯೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು, ತನ್ನ ಸುಂದರವಾದ ಕೈಯನ್ನು ಅದರೊಳಗೆ ನೀಡಲು, ಪ್ರೀತಿವಿಸಕ್ಕ ತಂದೆಯು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಪರಿತಾಪಪಟ್ಟು ಹಸುರೆಲೆ ಗೊಂಚಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ತಟ್ಟ ನಿವಾರಿಸಲು, ಈ ದುಃಖ ದಿಂದ (ಶಿವನ ಕಣ್ಣು ಗಳಾದ) ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ತೀರಿಸುವ! ಚೆಲುವು ವರ್ಧಿಸುವ ಕಣ್ಣು ಗಳಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಬರುವ ಹನಿಮುತ್ತನ್ನು ತಾಯಾದ ತತ್ತೆಯು ಬಾಯಿಮುತ್ತನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು.

663. ಆ ಮಗುವು ಉಡುಕ್ಕಿನಂತೆ ಇರುವ ಮರದ ಕೊರಡನ್ನು ಉರುಳಿ ಓಡಿಸುವುದು. ನಾಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ ಹೆಗ್ಗವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ತುಂಡುಮಾಡುವುದು. ಬೇಡಬಾಲಕಿಯರು ಆಡಲು ಕಟ್ಟಿದ ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತಳಿರಿನಂತಹೆ ಸಣ್ಣ ಪಾದಗಳಿಂದ ಅಳಿಸುವುದು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದ ಬೇಡಬಾಲಕರೊಡನೆ ಸೇರಿ ಆ ಸಣ್ಣ ಊರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಣ್ಣ ನಡೆಯ ಜೇಷ್ಟೆಯಾಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡುವುದು.

^{661.} ತಣ್ಮಲ ರಲಜ್ಕು ಜ್ಞಾತೈ ತಾಯ್ಮನ ಜ್ಕಳಿಪ್ಪ ವನ್ತು.
ಪುಣ್ಣೆಯ ಕ್ಕಜ್ಕೈ ನೀರಿಜ್ ಪುನಿತಮಾ ನ್ತಿರುವಾಯ್ ನೀರಿ
ಲುಣ್ಣನೈ ನ್ತಮುತ ಮೂಱಿ ಯೊಟುಕಿಯ ಮಟಲೈ ತ್ತೀಞ್ಬ್ವಾಲ್
ವಣ್ಣಮೆನ್ ಕುತಲೈ ಚೆವ್ವಾಯ್ ಕುತಟ್ಟಿಯೇ ವಳರಾ ನಿನ್ಜಾರ್.

^{662.} ಪೊರುಪುಲಿ ಪ್ಪಾರ್ವೈ ಸ್ಪೇಟ್ವಾಯ್ ಮುಟೈಯೆನ ಪ್ಪೊಟ್ಕೈ ನೀಟ್ಟ ಪ್ಪರಿವುಟೈ ತ್ತನ್ತೈ ಕಣ್ಟು ಸ್ಪೆನ್ತಟ್ಟಿ ಕೈಕ್ಕೊ ಹ್ಟೋಚ್ಚ ವಿರುಚುಟರ್ ಕ್ಯುಜುಕ ಡ್ಟೀರ್ಕ್ಕು ಮೆಟೀಲ್ವಳರ್ ಕಣ್ಣೀರ್ ಮಲ್ಕಿ ವರುತುಳಿ ಮುತ್ತ ಮತ್ತಾಯ್ ವಾಯ್ಮುತ್ತ ಜ್ಕೊಳ್ಳ ಮಾಜ್ಞೀ.

^{663.} ತುಟಕ್ಕುಱ ಟುರುಟ್ಟ ಯೋಟಿ ತ್ತೊಟಕ್ಕುನಾಯ್ ಪ್ರಾಚ ಇಬ್ಬಹ್ಲಿ ಪಿಟಿತ್ತಱು ತ್ತೆಯಿನೈ ಪ್ಪಿಳ್ಳೈ ಪ್ಪೇತೈಯ ರಿಟೈತ್ತ ವಣ್ಟ ಲಟಚ್ಚಿಱು ತಳರಾಜ್ ಚಿನ್ತಿ, ಯರುಕುಱು ಚಿಱುವ ರೋಟು ಇ್ಕುಟಚ್ಚೆಱಿ ಕುರವ್ಪೈ ಯೆಣ್ಕು ಇಕ್ಕಿಅುನಟೈ ಕ್ಕುಟುಮ್ಪು ಚೆಯ್ತು.

ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರುವ ಅವರ ಕಣ್ಣಿನ ದಾನವನ್ನು ಸಂಕೇತದಿಂದ ಸೂಚಿಸಿದಂತಾಯಿತು.

- 664. ಈ ರೀತಿಯ ಹಲವಾಟಗಳನ್ನಾಡುತ್ತ ಐದು ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದುವು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಬರುವ ಆರನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಿತ್ತೆಬ್ಬಿಸಿದ ಚರ್ಮದ ಬಾರನ್ನೂ ಕಣ್ಣಿ ಯನ್ನೂ ಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಧರ್ಮದಿಂದ ಬೇಡಬಾಲಕರೊಡನೆ ಮಲರುಗಳು ತುಂಬಿದ ಗೆಲ್ಲುಗಳಿರುವ ಮರಗಳು ಬೆಳೆದ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಿಯೂ, ಕುಟುಂಬಗಳು ತುಂಬಿದ ಬೆಟ್ಟಗಾಡಿನ ಸಣ್ಣ ಊರುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಆನೆ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಉಅಲೆಯ! ಮೂಲಕವಾಗಿ ಆ ಬಾಲಕನು ಬೇಲಿಯ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಸಣ್ಣ ಕಾಡನ್ನು ಸೇರುವನು.
- 665. ಅಲ್ಲಿ ಆ ಬಾಲಕನು ವಿುಕ್ಕ ವೇಗವುಳ್ಳ ಮೊಲದ ಮರಿ, ಕಾಡುಹಂದಿಯ ಮರಿ, ಹುಲಿಮರಿ, ಜೋಲುವ ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೆಂಸಗಾದ ಕಾಡುನಾಯಿಯು ಮರಿ, ಇವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ವೇಗದಿಂದ ಓಡಿ, ಇವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಮನೆ ಬಾಗಿಲ ಇದಿರ ಮರಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟುವನು. ಈ ರೀತಿ ತಿಣ್ಣನು ಬೆಳೆಯಿಸಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು.
- 666. ಬೇಡರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮುದಿಯವಳಾದ ಕುರತ್ತಿಯು ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳ ಪ್ರಕಾಶವು ಬಿರಿದು ಶೋಭಿಸುವ ಹಗಲು ಕಳೆದ ಸಂಜೆಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಾಸಿವೆ ಹೊಗೆಯನ್ನು ದೃಷ್ಟಿತೆಗೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ನಿವಾಳಿಸಿ, ಉಣಿಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಈ ಬಾಲಕ ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಡಿಲಲ್ಲಿಟ್ಟು ನಿದ್ರೆಮಾಡಿಸಿ, ರಾತ್ರಿಕಾಲವು ಕಳೆದಮೇಲೆ ಮಾಂಸದ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಆಮೇಲೆ ಆತನು ಮಾಡುವ ಬಾಲರಾಟದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯಲು ತಿಣ್ಣ ನು ಬಿಲ್ಲು ವಿದೈಯನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುವ ಪರ್ವವನ್ನು ಮುಟ್ಟದನು.
- 664. ಅನೈಯನ ಸಲವು ಇ್ಚಿಯ್ತೇ ಯೈನ್ತಿ ನ್ ಮೇ ಲಾನ ವಾಣ್ಟಿನ್ ವನೈತರು ವಟವಾರ್ ಕಣ್ಣಿ ಮಱಚ್ಚಿಅು ಮೈನ್ತ ರೋಟು ಇಚ್ಚಿನೈಮಲರ್ ಕ್ಯಾವು ಳಾಟ ಚ್ದೆ ಆಿಕುಟ ಕ್ಯುರಿಚ್ಚಿ ಚೂರ್ಚನ್ತ ಪುನೈಮರು ಪ್ರಅಲೈ ವೇಲಿ ಪ್ಪುಅಚ್ಚಿಅು ಕಾಣಿಆ್ ಪೋಕಿ,
- 665. ಕಟುಮುಯರ್ಜ್ ಪದಿಲಿ ನೋಟು ಜ್ಯಾನವೇ ನತ್ತಿನ್ ಕುಟ್ಟಿ ಕೊಟುವರಿ ಕ್ಯುರುಳೈ ಚೆನ್ನಾಯ್ ಕ್ಕೊಟುಞ್ಚಾವಿ ಚ್ಚಾಪ ಮಾನ ಮುಟುಕಿಯ ವಿಚೈಯಿ ಲೋಟಿ ತ್ತೊಟರ್ನನ್ತುಟರ್ ಪಜ್ಜಿ ಮುಜ್ಜಿತ್ತಿಟುಮಾ ತ್ತಿರಳಿದ್ ಕಟ್ಟಿ ವಳರ್ಪ್ಪನ ವೆಣ್ಣಿ ಲಾತ.
- 666. ಅಲರ್ ಪಕಲ್ ಕಟೀನ್ತ ವನ್ತಿ ಯೈಯವಿ ಪ್ಪುಕೈಯು ಮಾಟ್ಟಿ ಕ್ಯುಲಮತು ಕುಱತ್ತಿ ಯೂಟ್ಟಿ ಕೊಣ್ಟುಕ ಣ್ಟುಯಿಜ್ಜಿ ಕೈಜ್ಯುಲ್ ಪುಲರವೂ ನುಣವು ನಲ್ಕಿ ಪ್ಪುರಿವಿಳೈ ಯಾಟ್ಟಿನ್ ವಿಟ್ಟು ಚೈಲಮುಱೈ ಯಾಣ್ಟು ಚಲ್ಲ ಚೈಲೈಪಯಿಲ್ ಪರುವ ಇೈೀರ್ನ್ತಾರ್.

^{1.} ಉಟಲೆ = ಸುತ್ತುವ ಬಾಗಿಲು (ತುಳು: ಉರೋಳು).

ಸೆರಿಯ ಫುರಾಣಂ

- 667. ವುಗನು ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ವಿದೈ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡತಕ್ಕ ಪರ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದುದನ್ನು ನೋಡಿ, ತಂದೆಯು ಮನಮಿಕ್ಕು ಸಂತೋಷಿಸಿ, ತನ್ನ ತೋರವಾದ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಮಗನನ್ನಾಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಆತನಿಗೆ ಬಿಲ್ವಿದೈ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಸಲು ಎಣಿಸಿ, ಮೊದಲೇ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅನುಭವವೃದ್ಧರನ್ನು ಕರೆದು ಕೂಡಿಕೊಂಡು, ಅವರೊಡನೆ ಆರಯ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ಆ ವೃತ್ತಾಂತ ವನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ಅಧರ್ಮಿಗಳಾದ ಬೇಡರುಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟನು.
- 668. ಬೇಡರ ಅರಸನಾದ ನಾಗನು 'ಜಯಯುಕ್ತವಾದ ಸುಬ್ರಮಣ್ಯನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಪಡೆದ ಬುದ್ಧಿ ಶಾಲಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಾರ್ಯವುಳ್ಳ ತಿಣ್ಣ ನವರು ಬಿಲ್ಲುಹಿಡಿಯುವರು' ಎಂದು ಜಯಸೂಚಕವಾದ ಉಡುಕ್ಕೆಯನ್ನು ಶಬ್ದಿಸಿಯೂ, ಮಾತಿನಿಂದಲೂ ಸಾರಿದ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಪಕ್ಕದ ಮಲೆಗಳನ್ನಾಳುವ ಬೇಡ ನಾಯಕರೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿದರು.
- 669. ಒಡನೆಯೇ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ವಸ್ತುಗಳಾದ ರತ್ನ, ಚಿನ್ನ, ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಹುಲಿತೊಗಲು, ಇದಿರಿಸಿದವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಆನೆಯ ಕೊಂಬು, ನವಿಲಗರಿಯ ಕಟ್ಟುಗಳು, ಜೇನು, ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಹಲಬಗೆಯ ಕಳ್ಳು, ಫಲ, ಗೆಣಸು—ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ವಿದೈಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾದ ಬೇಡರುಗಳು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹಲದೆಸೆಗಳಿಂದ ಬಂದರು.
- 667. ತನ್ತೈಯು ಮೈನ್ತ ನಾರೈ ನೋಕ್ಕಿತ್ತನ್ ಅಟಿತ್ತ ತೋಳಾಱ್ ಚಿನ್ತೈಯುಣ್ ಮಕಿಟ ಪ್ಪುಲ್ಲಿ ಚ್ಚಿಲೈತ್ತೊೞಿಲ್ ಪಯಿಜ್ಜ ವೇಣೈ ಮುನ್ತೈಯ ತ್ತುಱೈಯಿನ್ ಮಿಕ್ಕ ಮುತಿಯುರೈ ಯೞೈತ್ತು ಕ್ಕೂಟ್ಟಿ ವನ್ತನಾಟ್ ಕುಱಿತ್ತ ತೆಲ್ಲಾ ಮಅವರ್ಕ್ಕು ಚ್ಚೊಲ್ಲಿ ವಿಟ್ಟಾನ್.
- 668. 'ವೇಟರ್ ಪ್ರೋಮಾ ನಾಕನ್ ವೆನ್ಱಿವೇ ಳರುಳಾರ್ಜ್ ಪ್ಹೆ ಜೇಟರಿನ್ ವಿುಕ್ಕ ಚೆಯ್ ಕೈ ತ್ತಿಣ್ಣ ನ್ವಾಜ್ ಪಿಟಿಕ್ಕಿನ್ ಅಶಾಸಿನ್ ಅತಾಟಿಯ ಜ್ರುಟಿಯು ಇತ್ತಾಜ್ಜಿ ಯುಟ್ಟಿನ್ತಪೇ ರೋಚೈ ಕೇಟ್ಬು ಮಾಟುಯರ್ ಮಲೈಕ ಳಾಳು ಮಅಕ್ಕುಲ ತ್ತಲೈವ ರೆಲ್ಲಾಮ್,
- 669. ವುಲೈಪಟು ಮಣಿಯುಮ್ ಪೊನ್ನು ನ್ನರಕಮುಮ್ ವರಿಯಿನ್ ಅತೀಲು ಪ್ರೂಲೈಪುರಿ ಕಳ್ಳಿು ಕ್ಯೋಟುಮ್ ಪೀಲಿಯಿನ್ ಕುವೈಯು ನ್ತೇನು ನ್ತೊಲೈವಿಲ್ ಪನ್ನ ಹಮ್ಮ ಮೂನುಮ್ ಪಲಜ್ಕಳಾ ಜ್ಯೀಟಿಜ್ಕು ನ್ತುನ್ ಅ ಚ್ಚಿಲೈಪಯಿಲ್ ವೇಟರ್ ಕೊಣ್ಟು ತಿಚಿೃತೊಟು ನೆರುಜ್ಕ ವನ್ತಾರ್.

670. ವೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ವಿಪುಲವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗ್ಯಗಗಳೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರು ವುದರಿಂದ ತನಗೆ ಸಮಾನವಿಲ್ಲದ ಆ ಸಣ್ಣ ಊರಿನ ಎಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಅಡಕವಾಗದಷ್ಟು ಜನ ಬೇಡರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದು ಕೂಡಿದರು. 'ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹಲ ಹಿರಿಯ ನಂಟರಿಷ್ಟರು ಕೂಡಿ ಕೊಂಡಾಡಲು ದೈವಕ್ಕೆ ಹಲವು ಬಲಿಹರಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಲ್ಲ ಅಭ್ಯಾಸದ ಆರಂಭೋತ್ಸವವನ್ನು ಮಾಡುವವರಾಗಿ' ಎಂದು ಬೇಡರರಸನಾದ ನಾಗನು ಹೇಳಿದನು.

671. ಕೆಲಸಗಾರರು ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿ ತಾಳಲು, ಮಧುವಿನೊಡನೆ ಅರಳುವ ಕೊನ್ರೈ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಸುವರ್ಣಗಿರಿಯಾದ ದಿವೃಧನುಸ್ಸು, ಅವರಿಗೆ ಹಾಲ್ಗಡಲ ಅಮೃತವನ್ನು ವಿಷವಾಗಿಸಲು, ಇವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಂದಮೇಲೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಡಿ ನಲ್ಲು ಮೃಗಗಳ ಮಾಂಸವನ್ನು ಭೋಜನವಾಗಿ ತರಲು ಸಾಧನವಾದ ಆ ಧನುಸ್ಸಿಗೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರು.

672. ಧನುಸ್ಸಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಕಟ್ಟದ ಹಗ್ಗದಂತಹ ಬಲವಾದ ಹುಲಿಯ ನರದಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಉತ್ತಮವಾದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾಗನಾರನು ಪಡೆದು, ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವರಾದ ಬೇಡರ ಕುಲವು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು ಅವತರಿಸಿದ ವಿಶೇಷವಾದ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರುವ ತಿಣ್ಣನ ಸುಂದರವಾದ ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ರಕ್ಷೆಯಾಗಿ ಕಟ್ಟದನು. ಮಲೆ ವಾಸಿಗಳಾದ ಆ ಬೇಡಜನರೆಲ್ಲರೂ ವಂಶಕ್ಕುಚಿತವಾದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಹರಸಿದರು.

- 670. ಮಲ್ಕಿಯ ವಳಜ್ಕು ಳೆಲ್ಲಾ ನಿಟ್ಟಿನ್ಪಿಟ ಮಾಱೀಲ್ ಚೀಅೂ ರೆಲ್ಲೈಯಿ ಲಟಿಜ್ಕಾ ವಣ್ಣ ವಿಸಾಣ್ಟಿನರ್ ಕೊಣರ್ನ್ತಾ; ರೆಜ್ಕುಮ್ 'ಪಲ್ಪಿರು ಜ್ಕಿಳೈಞರ್ ಪೋಜ್ಞ ಪ್ಪರಾಯ್ ಕ್ಕಟನ್ ಪಲವು ಇಸ್ತಿಯ್ತು ವಿಲ್ವಿಆಾ ವೆಟುಕ್ಕ' ವೆನ್ಆು ವಿಳವ್ಪಿನಾನ್ ವೇಟರ್ ಕೋಮಾನ್.
- 671. ಪಾನ್ ಮೈಯಿ ಆಗ್ ಚಮೈತ್ತು ಕ್ಕೊಣ್ಟು ಪಟೈಕ್ಕಲಮ್ ವಿನೈ ಇರೇನ್ತ ತ್ತೇನಲರ್ ಕೊನ್ ಆೈ ಯಾರ್ ತನ್ತಿರುಚ್ಚಿಲೈ ಚ್ಚೆಮ್ಸೊನ್ ಮೇರು ವಾನತು ಕಟಲಿ ನಞ್ಚ ಮಾಕ್ಕಿಟ ವವರ್ ಕ್ಕೇ ಪಿನ್ ನು ಜ್ಕಾನವೂ ವಮುತ ಮಾಕ್ಕು ಇ್ಚಿಲೈಯಿನೈ ಕ್ಕಾಪ್ಪು ಚ್ಛೇತ್ತಾರ್.
- 672. ಚಿಲೈಯಿನೈ ಕ್ಕಾಪ್ಪು ಕಟ್ಟು ನ್ತಿಣ್ಪುಲಿ ನರಮ್ಪಿಱ್ ಚೆಯ್ತ ನಲಮಿಕು ಕಾಪ್ಪು ನನ್ನನಾ ಣಾಕನಾರ್ ಪಯನ್ತ ನಾಕರ್ ಕುಲವರ್ವಿ ಜ್ಯಾರಿಯ ಕುನ್ಆಿನ್ ಕೋಲಮುನ್ ಕೈಯಿಆ್ ಚೇರ್ತ್ತಿ ಮಲೈಯುಱೈ ಮಾಕ್ಕ ಳೆಲ್ಲಾಮ್ ವಾಚ್ತ್ತಿಟುತ್ತಿಯಮ್ಮಿ ನಾರ್ಕಳ್,

ಪೆರಿಯು ಪುರಾಣಂ

673. ಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬತ್ತದೆ ಅನ್ನ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಹುಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಾಗುವ ಧಾನ್ಯದ ಅನ್ನ, ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಉತ್ತಮ ಅನ್ನ, ಬಿದಿರಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನ—ಇವುಗಳನ್ನು ಪಾಕವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರಾದ ಬೇಡರು ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಅನ್ನದೊಡನೆ ಮಾಂಸವನ್ನೂ ಗೆಣಸನ್ನೂ ಸೇರಿ ಕಲಸಿ ಕೃತಕಾದ್ರಿಯಂತೆ ರಾಶಿ ಹಾಕಲು, ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳದ ಕೋಪಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಬೇಡರು ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಉಣ್ಣಲು ಬಂದು ಕೂಡಿಕೊಂಡರು.

674. ಕೆಂಪು ತಿನೆ ಯನ್ನೂ ಜೇನನ್ನೂ ಕೂಡಿ ಉಣ್ಣು ವವರು, ಬೆಂದ ಮಾಂಸ ವನ್ನು ಜೇನಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಉಂಬವರು, ಬೇಲದ ಹಣ್ಣ ನ್ನು ಜೇನು ಸೇರಿಸಿ ಕಲಸಿ ಉಂಡೆ ಮಾಡಿ ಉಣ್ಣು ವವರು, ಸತ್ತುಬಿದ್ದ ಗೆದ್ದಲುಹುಳದ ಉಣಿಸನ್ನು ಆಸೆಯಿಂದ ಉಣ್ಣು ವವರು—ಈ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಬೇರಾದ ಲೆಕ್ಕ ನಿಲ್ಲದ ಹಲ ಆಹಾರಗಳನ್ನು ಣ್ಣು ವವರು ಅಗಣಿತ ರಾದ ಬೇಡರು.

675. ಆ ಊರಲ್ಲಿರುವವರೂ ಬೆಟ್ಟದ ಪಕ್ಕದೆಡೆಗಳಿಂದ ಬಂದವರೂ ಆ ಬೇಡರು. ತಂತಮ್ಮ ಊರಿಗೂ, ತಂತಮ್ಮ ಒಡಲಿಗೂ ತಕ್ಕುದಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ತುಂಬಾ ಉಂಡು ತೇಗಿದ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡ ಬೇಡಿತಿಯರೂ ಆಕಾಶದ ಮೇಲಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಸೂರ್ಯನ ಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಾಲವು ಕಳೆಯಲು, ಅಗಣಿತವಾದ ಹಲಬಗೆಯ ಮದ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಮಾದಕವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಒಂದು ಆಟದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿ ರೇಖೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಿಲ್ಲುಗಳ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವವರಾದರು.

^{673.} ಐವನ ವಟಚಿಲ್, ವೆವ್ವೇ ಅನ್ಬುನ್ತನ ಪುಅ್ಪಾರ್ಅ್ ಚೊನ್ಆೀ, ಮೊಯ್ವರೈ ತ್ತಿನೈಮೆನ್ ಚೋಟು, ಮೂಜ್ಕಿಲ್ವನ್ ಪತಜ್ಕಣ್, ಮಜ್ಞು ಜೈ ವಿನೈ ಯೆಯಿನ ರಾಕ್ಕಿ ಕ್ಕಲನ್ತವೂನ್ ಕಿೞಜ್ಕು ತುನ್ಅ ಚ್ಚಿಯ್ವರೈ ಯುಯರ್ಪ್ನ ವೆಜ್ಕು ಜ್ಕಲನ್ತನರ್ ಚಿನವಿಲ್ ವೇಟರ್.

^{674.} ಚೆನ್ತಿನೈ ಯಟಿಯು ನ್ತೇನು ಮರುನ್ತುವಾರ್; ತೇನಿ ಜ್ಞೀಯ್ತುತ್ತು ವೆನ್ತವೂ ನಯಿಲ್ವಾರ್; ವೇರಿ ವಿಳಜ್ಭನಿ ಕ್ರವಳ ಜ್ಯೋಳ್ವಾರ್; ನನ್ತಿಯ ವೀಯ ಲುಣೈ ನಚ್ಛೆಯೊಟು ಮಿಚೈವಾರ್; ವೆನ್ವೇ ಅನ್ತಮ ಲುಣವಿನ್ ಮೇಲೋ ರಾಯಿನ ರಳವಿ ಲಾರ್ಕಳ್.

^{675.} ಆಯಲ್ ವರೈ ಪ್ರುಲತ್ತಿನ್ ವನ್ತಾ ರರುಜ್ಯುಟ ಯಿರುಪ್ಪಿ ಲುಳ್ಳಾ ರಯಲ್ ವಕೈ ಯುಣವಿ ಲಾರ್ನ್ತ ವೆಯ್ಹಿಂಯ ರೆಯಿನ ರೆಲ್ಲಾ ಮುಯರ್ ಕತಿ ರುಚ್ಚಿ ನೀಜ್ಕ ವೊಟ್ಟಿವಿಲ್ ಪನ್ ನಡವು ಮಾನ್ತಿ ಮಯಲುಜು ಕಳಿಪ್ಪಿ ನೀಟಿ ವರಿಚಿಲೈ ವಿಜವು ಕೊಳ್ಳಾರ್.

^{1.} ತನೆ- ಒಂದು ವಿಧ ಧಾನ್ಯ.

- 676. ಹೆಸುರೆಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ, ಇತರ ಹಲವಗೆಯ ಹೊಮಾಲೆಗಳನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಡಿದು, ಮಣಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಎದೆಯ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಶರೀರವನ್ನು ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪು, ಶಂಖ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ವೆಟ್ಟ ಹೂವೇ ಮೊದಲಾದವುಗಳ, ತಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಧರಿಸುವ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಆಚಾರ್ಯನು ತಾಳಿದ ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಲಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ನಿಂತರು.
- 677. ತೊಂಡಕವೆಂಬ ಸಣ್ಣ ವಾದ್ಯವೂ, ಕೊಂಬೂ, ಉಡುಕ್ಕೆಯೂ, ತೂತು ಮಾಡಿದ ಬಿದಿರಿನ ವಾದ್ಯವೂ, ಎಂಟು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿ ಎದ್ದು ಧ್ವನಿಸಲು, ಅವು ಗಳಿಂದೆದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದದೊಡಗೂಡಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ ಬೇಡರ ಘೋಷವು ವಿಶಾಲವಾದ ಆಕಾಶ ತುಂಬಿ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಯಾಗಲು ಉತ್ಸವದ ಹಿರಿಮೆಯ ಆ ಊರನ್ನು ಅವರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಸುತ್ತಿದರು.
- 678. ಈ ರೀತಿ ಬೇಡರು ತಮ್ಮ ಒಂದು ವಿಧದ ನರ್ತನವನ್ನಾಡಲು, ಬೇಡಿತಿ ಯರು ತುಣಂಗ ನರ್ತನ¹ವನ್ನಾಡಲು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಭೀತಿಯನ್ನು ತರುವ ಗ್ರಾಮ ದೈವ ನರ್ತನವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಆಡಲು, ಜಯವನ್ನು ತರುವ ಬಿಲ್ಲಿನ ಉತ್ಸವವನ್ನು ದಿನವಿಡೀ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಂದು, ಏಳನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಇಮ್ಮಡಿ ಯಾಗಿ ಆ ಕೊಂಡಾಟಗಳನ್ನು ಚೆಲುವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ,
 - 676. ಪಾಚಿಲೈ ಪ್ಪಟಲೈ ಚುಕ್ಷಿ ಪ್ರನ್ ಮಲರ್ ತ್ತೊಟೈಯಲ್ ಕೂಟಿ ಕ್ಕಾಚುಟೈ ವಟತ್ತೋಲ್ ಕಟ್ಟ ಕ್ಯವಟವೆಯ್ ಕ್ಯಲನ್ ಕಳ್ ಪೂಣ್ಟು ಮಾಚಿಲ್ ಚೀರ್ ಲೆಟ್ಟ್ ಮುನ್ ನಾ ವರುತುಱೈ ಕ್ಕಣ್ಣೆ ಕೂಟ ಯಾಚಿಲಾ ಚಿರಿಯ ನೇನ್ತು ಮಟಱ್ಟಿಲೈ ಮರುಙ್ಭು ಚೂಲ್ ನ್ತಾರ್.
 - 677. ತೊಣ್ಟಕ ಮುರಚ ಜ್ಯೊಮ್ಪು ನ್ತುಟಕಳು ನ್ತುಳೈಕೊಳ್ ವೇಯು ಮೆಡ್ಟೆಚೈ ನಿಟೈನ್ತು ವಿಮ್ಮ ವೆಲುನ್ತಪೇ ರೊಲಿಯಿ ನೋಟು ನ್ತಿಣ್ಟೆಆನ್ ಮಱವ ರಾರ್ಪ್ಪು ಚ್ಚೇಣ್ವಿಚುಮ್ ಪಿಟಿತ್ತು ಚ್ಚೆಲ್ಲ ಕ್ಕೊಣ್ಟಚೀರ್ ವಿಟವು ಪೊಜ್ಗ ಕುಱಿಚ್ಚಿಯೈ ವಲಜ್ಕೊ ಣ್ಟಾರ್ಕಳ್.
 - 678. ಕುನ್ಅವರ್ ವರಿಕೊ ಣ್ಟಾಟ ಕ್ಕೊಟಿಚ್ಚಿಯರ್ ತುಣಙೈ ಯಾಟ ತ್ತುನ್ಅಿಯ ಮಕಿಲ್ ಚ್ಚಿ ಯೋಟು ಇ್ವೂರರ ಮಕಳ ರಾಟ ವೆನ್ಱಿನಿಲ್ ನಿಅನಿ ನೋಟುಮ್ ವಿರುಪ್ಪುಟೈ ಯೇಲಾ ನಾಳಾ ಮನ್ಱಿರು ಮಟಙ್ಯು ಚಿಯ್ಕೈ ಯಲಕುಅ ವಮೈತ್ತ ಪಿನ್ಅೈ.

^{1.} ತುಣಂಗ ನರ್ತನ = ಮುಂಗೈಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಅಡುವ ಒಂದು ವಿಧ ನರ್ತನ.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

- 679. ಸೂರ್ಯನು ಆಗಸದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತನುಟ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಮಂಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ತುಂಬಲು, ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಗೆಯ ಮಂಗಳ ವಾದ್ಯಗಳು ಶಬ್ದಿಸಲು, ಆ ಬೇಡರು ತಮ್ಮ ಹಳೆಯ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಬಿಲ್ವಿದೈಯ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡುವ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದವರೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಪ್ರಕಾಶಬೀರುವ, ಕಪ್ಪಗಾದ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಲುಮೆಯುಳ್ಳ ವೃಷಭದಂತಿರತಕ್ಕ ತಿಣ್ಣನನ್ನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿಸಿದರು.
 - 680. ಸುಂದರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಬಿಲ್ವಿದ್ಯೆಯ ವಿಧಿಗಳನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ಮುಂಚೆಯೇ ಮಾಡಿಟ್ಟ, ಅದರ ಅಭ್ಯಾಸದ ಕಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ವಿಧಿಯಂತೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಮಿಸಿ, ಸೇರಿದ ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿ, ಒಂದೊಂದು ದಿನವೂ ಬಲವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುವ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ, ನನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಕಾನವರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದವತರಿಸಿದ ಸಿಂಹದಂತಿರುವ ತಿಣ್ಣನು, ಕೊನೆಹೊಂದುವಂತೆ ಕಲಿತು ಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.
 - 651. ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ಶಿವಪುಣ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದುಗೂಡಿ, ಅವತರಿಸಿ, ಮೇಲು ಮೇಲೂ ವರ್ಧಿಸುವ ಭಾಗ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೋಲುವ ತಿಣ್ಣನು ಆಶಿಸತಕ್ಕು ಸುಂದರವಾದ ಬಿಲ್ವಿದೈಯನ್ನೂ ಅದರೊಡನೆ ಇತರ ಆಯುಧಗಳ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಲಿತು, ಪಸರಿಸಿದ ಚಿಲುವು ಮೇಲುಮೇಲೂ ವರ್ಧಿಸಲು, ಎಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ಹೆದಿನಾರು ವಯಸ್ಸಿನ ಪರ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.
 - 679. ವೆಜ್ಕತಿರ್ ನಿಚುನ್ಪಿ ನುಚ್ಚಿ ನೇನಿಯ ಪೊಲುತಿ ಲೆಜ್ಕು ಮಣ್ಯಲ ವಾರ್ಜಿತ್ತು ಮಲ್ಕ ಮರುಜ್ಕುಪಲ್ ನಿಯಜ್ಕ ಳಾರ್ಪ್ಸ್ ತ್ತಜ್ಕಟೊನ್ ಮರಸಿನ್ ನಿಷ್ಟ್ಟಿನ ತ್ತನುತ್ತೊ ಆಲ್ ವಲವರ್ ತಮ್ಪಾರ್ಆ್ ಪೊಜ್ಕೊಳಿ ಕ್ಕರುಮ್ಸೇ ರೇಜ್ಟ್ ಪ್ರೊರುಚಿಲೈ ಸಿಟಿಸ್ಸಿ ತ್ತಾರ್ಕ್ ಕ್ಲ್
 - 680. ಪೊಜ್ಞಟ ವರೈಯಿನ್ ಪಾಣ್ಕರ್ ಫ್ಪುರಿವುಱು ಕಟನ್ ಮುನ್ ಚೆಯ್ತ ವಿಜ್ಞಾನಿಕಿ ವರ್ಣಿಕೆ ನಡ್ಡಿ ವಿತಿಮುಱೈ ವಣಣ್ಕಿ ಮೇವು ಮುಜ್ಜೈನಾ ಟ್ಟೊಟಿಣ್ಕು ನಾಳು ಮಟಿಱ್ಚಿಲೈ ಯಾಣ್ ಮೈ ಮುಜ್ಜ ಕ್ಕಜ್ಜಿನ ನೆನ್ ನೈ ಯಾಳು ಜ್ಕಾನವರ್ ಕ್ಕರಿಯ ಚಿಣ್ಕ ಮ್.
 - 681. ವಣ್ಣನೆ ಇ್ಟ್ರಲೈಯು ಮಹ್ಞ ಪ್ಪಟೈಕಳು ಮಲರ ಕ್ಕ್ರಹ್ಜು ಕ್ಕಣ್ಣ ಕನ್ ಚಾಯಲ್ ಪೊಸ್ಕ ಕ್ಕಲೈವಳರ್ ತಿಸ್ಕ ಕೇಪೋಲ್ ಎಣ್ಣಿ ರ ಣ್ಯಾಣ್ಟೆನ್ ಚೆಪ್ಪಿ ಯೆಯ್ತಿ ನಾ ರೆಲ್ಲೈ ಯಿಲ್ಲಾ ಪ್ರುಣ್ಣಿಯ ನ್ತೋನ್ ಈ ಮೇನ್ ಮೇಲ್ ವಳರ್ವತನ್ ಪೊಲಿವು ಪೋಲ್ಕಾರ್.

682. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಿಣ್ಣ ನ ವಯೋಘಟ್ಟವು ಪೂರ್ಣವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪರಾಕ್ರವಿಗಳಾದ ಕುರವರು ಬಾಳುವ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಆ ಊರಿಗೆ ನಾಯಕನಾದ, ಕರಿಯ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರುವ ತೋರವಾದ ತೋಳುಗಳುಳ್ಳ, ನಾಗನೂ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುಕಾಲ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾಳಿದ ಸುಂದರವಾದ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಬೇಟಿ ಯಾಡಿಯೂ, ವೈರಿಕೂಟದವರ ಹಲವು ಹಸುಕೂಟಗಳನ್ನು ಕವರಿ¹ಯೂ ತನಗೆ ಸ್ವಂತವಾದ ಕಾನ²ಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಯೂ, ಒಡಲಿನಲ್ಲಿ ಬಲಹೀನತೆಯನ್ನು ತರುವ ಮುಪ್ಪಿನ ಪರ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

683. ಚೆಲುವಿನ ಎಡೆಗಳುಳ್ಳ ಬೆಟ್ಟದ ವಿಶಾಲಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬನಗಳಾದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪರಾಕ್ರಮಯುತವಾದ ಕಾಡುಹೆಂದಿ, ಹುಲಿ, ಕರಡಿ, ಕಡವೆ, ಕಾಡುದನ, ಮರೆ, ಜಿಂಕೆ ಮೊದಲಾದ ಮೃಗಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೂಡಿ, ಮೇಲೆ ಬಂದು ನಾಶಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದಾಗ, 'ಇಡೀ ತಿಂಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಬೇಟೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆಯದೆ ವಿಳಂಬವಾದುದರಿಂದ ಈ ಕೇಡುಗಳು ನೇರಿಟ್ಟುವು' ಎಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ಬೇಡರುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿ ಹೊರಟು ತಮ್ಮ ಕುಲಕ್ಕೆ ನಾಯಕ ನಾದ, ಶೀತಲವಾದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಾಗನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ವೇಱು

682. ಇವ್ವಣ್ಣ ಸ್ಕ್ರಿಣ್ಣ ಸಾರ್ ನಿರಮ್ಪು ನಾಳಿ
ಲಿರುಜ್ಕುಅವರ್ ಪೆರುಜ್ಕು ಜೀಚ್ಚಿ ಕ್ಕೆ ಅೈವ ನಾಯ
ಮೈವಣ್ಣ ವರೈನೆಟುನ್ತೋ ಹಾಕನ್ ಅಾನು
ಮಲೈಯೆಜ್ಕುವರ್ ವನಮೆಜ್ಕುಮ್ ವರಮ್ಪಿಲ್ ಕಾಲ
ಪ್ರೈವಣ್ಣ ಚ್ಚಿಲೈವೇಟ್ಟೈ ಯಾಟ ತ್ತಿವ್ವರ್
ಕಣಸಿರೈಕಳ್ ಪಲಕವರ್ನ್ತು ಕಾನ ಜ್ಕಾತ್ತು
ಮೆಯ್ವಣ್ಣ ನ್ತಳರ್ಮು ಪರುವ ಮೆಯ್ತಿ
ವಿಲ್ಲು ಅವಿನ್ ಪೆರುಮುಯಅ್ಜಿ ಮೆಲಿವಾ ನಾನಾನ್.

683. ಅಣ್ಕಣ್ ಮಲೈ ತಟಞ್ಚಾರಅ್ ಪುನಣ್ಯ ಳೆಣ್ಯು ಮಟಲೇನಮ್ ಪುಲಕರಟ ಕಟಮೈ ಯಾಮಾ ವೆಣ್ಕಣ್ ಮರೈ ಕಲೈಯೊಟುಮಾನ್ ಮುತಲಾ ಯುಳ್ಳ ಮಿರುಕಣ್ಕಣ್ ಮಿಕನೆರುಣ್ಕು ಮಾತೂರ್ ಕಾಲೈ 'ತ್ತಿಣ್ಕಣ್ ಮುಆೈ ವೇಟ್ಟೈವಿನೈ ತಾರ್ಅತ್ತ' ತೆನ್ ಅು ಚಿಲೈ ವೇಟರ್ ತಾಮೆಲ್ಲಾ ನ್ತಿರಣ್ಟು ಚೆನ್ ಅು ತಜ್ಕಳ್ ಕುಲ ಮುತ್ಹುಲೈವ ನಾಕಿ ಯುಳ್ಳ ತಣ್ಣೆರಿಯ ನಾಕನ್ ಪಾರ್ಅ್ ಚಾರ್ನ್ತು ಚೊನ್ ನಾರ್.

ಕವರು - ಅಪಹರಿಸು.
 ಕಾನ - ಕಾಡು.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

684. ಬೇಡರು ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆ ನಾಗನು ತನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಕೊಂಡುಬರುವ ಮುಪ್ಪಿನ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಬೇಡರಿಗೆ ಹೇಳುವನು. 'ಮುಪ್ಪಿನ ಕಾರಣವಾಗಿ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹದ ಬಲಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮಗನನ್ನು ನಿಮಗೆ ನಾಯಕನಾಗಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ.' ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಮೊದಲು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟು, ಆಮೇಲೆ ಸಂತೋಷಿಸಿ, ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನು ನಮಿಸಿ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುವರು.

685. 'ಇಷ್ಟುಕಾಲ ನಿನ್ನ ಬಿಲ್ಬಲುವೆುಯಿಂದ ಆಳತಕ್ಕ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಆಶ್ರಯ ದಲ್ಲಿ ಇನಿದಾಗಿ ಉಂಡು, ಕೇಡಿಲ್ಲದೆ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅಯ್ಯನೇ! ನೀನು ಆಹ್ಲೈಯಿಟ್ಟ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮತಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವುದಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಸಮಿಾಪದ ದಾರಿಯು ಬೇರೆಯುಂಟೇ? ಅದುವಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯವಾದ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ ತಿಣ್ಣನನ್ನು ನಿನ್ನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮೇಲ್ಮೆ ಯನ್ನು ಹೊಂದಲು ಪಡೆದು ತಂದಿರುವೆ. ಶೋಭಿಸುವ ಮೇಲ್ಮೆ ನಡೆದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯಕಳುಹಿಸಿ, ನಿನಗೆ ಸ್ವಂತವಾದ ಬೆಟ್ಟದಾಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸು' ಎಂದು ಆ ಬೇಡರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳಿದರು.

684. ಜೊನ್ನವುರೈ ಕೇಟ್ಟಲುವೇ ನಾಕನ್ ಜಾನುಞ್
ಜೂಟ್ನ್ಸ್ವವರು ತನ್ಮೂಪ್ಪಿನ್ ಅೊಟರ್ವು ನೋಕ್ಕಿ
ಮುನ್ನವರ್ಕಟ್ ಕುರೈಜೆಯ್ವಾನ್ 'ಮೂಪ್ಪಿ ನಾಲೇ
ಮುನ್ಫ್ ಫೋಲ್ ವೇಟ್ಟೈಯಿನಿನ್ ಮುಯಲ ಕಿಲ್ಲೇ;
ನೆನ್ಮಕನೈ ಯುಜ್ಕಳುಕ್ಕು ನಾತ ನಾಕ
ವೆಲ್ಲೀರುಜ್ ಕೈಕೊಹ್ಮಾನಿನ್!' ನೆನ್ಅ ಪೋತಿನ್
ಅನ್ನವರು ವಿರಜ್ಫಿಪ್ಪಿನ್ ಮಕಿಲ್ಸ್ನ್ತು ತಜ್ಫೀಂ
ನಟವಣಜ್ಕಿ ಯಿಮ್ಮಾ ಜ್ಞ ಮಱೈಕಿನ್ ಹಾರ್ಕ್

685. 'ಇತ್ತನೈಕಾ ಲಮುನಿನತು ಚಿಲೈಕ್ಟೀಟ್ ತ್ತಙ್ಕಿ

ಯಿನಿತುಣ್ಟು ತೀಙ್ಕೆನ್ಟ್ ಯಿರುನ್ತೋ!; ಮಿನ್ನವಸ್

ಅತ್ತ! ವುನ ತರುಳ್ವಲೀಯೇ ನಿಟ್ಪ ತಲ್ಲಾ

ಲಟುತ್ತನೆಱ್ ವೇಜುಳತೋ?; ವತುವೇ ಯನ್ಟ್

ಮೆಯ್ತ್ತವಿಱಟ್ ಅೀಣ್ಣ ನೈಯುನ್ ಮರಪಿಟ್ ಚಾಲ

ಮೇಮ್ಪಟವೇ ಪೆಕ್ಟಳಿತ್ತಾಯ್; ವಿಳಙ್ಕು ಮೇನ್ಮನ್ಟು

ವೈತ್ತಚಿಲೈ ಮೈನ್ತನೈಯಾಣ್ ಟಟ್ಟಿತ್ತು ನುಙ್ಕಳ್

ವರೈಯಾಟ್ಟ ಯತು' ಳಿನ್ಜೂರ್ ಮಕಿಟ್ನನ್ತು ವೇಟರ್.

686. ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ಬೇಡರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲು, ನಾಗನು ತಿಣ್ಣ ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟು 'ಕನ್ನಿವೇಟೆ'ಗೆ ಹೋಗು ವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಕಾಡದೈವಗಳು ಸಂತೋಷಿಸುವಂತೆ ಬಲಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವಂಶದ ಮಾರ್ಗಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ದೇವರಾಟ್ಟಿ' ಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಹೊರಟು ಆ ನಿಲವನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಅವಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು, ನರೆದ ಮುದುಕಿಯಾದ ಅವಳೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಂತೋಷಿಸಿ ಸಂಭ್ರಮ ದಿಂದ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬಂದಳು.

687. ದೇವರಾಟ್ಟ್ರಯು ರೇಖೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಡ ಚಿಗುರುಗಳಲ್ಲಾದ ಮುಡಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ, ಗಂಡುಜಿಂಕೆಯ ಕೊಂಬಿನ ತುಂಡಿನ ಕರ್ಣಾಭರಣ ವನ್ನು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಜಿಂಕೆಯ ಬಸಿರ ಅರಿದಾರೌದಲ್ಲಿ ಬೊಟ್ಟಟ್ಟು, ನವಿಲ ಕಂಠದಂತೆ ಬಣ್ಣ ವಿರುವ ಶಂಖವುಣಿಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಮೊಲೆಯು ಸರಿದು ಕೆಳಬೀಳುವಂತೆ ಜೋಲಲು, ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟದ ಮರವುರಿ ಯ ಮೇಲೆ ಎಲೆಯೊಡನೆ ನವಿಲಗರಿಯ ಕಲಾಪಗಳೂ ನೇತಾಡಲು, ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಹೂವೂ, ಬೆಟ್ಟದ ನೆಲ್ಲೂ ಸೇರಿದ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತನಾದ ಬೇಡರ ನಾಯಕನಾದ ನಾಗನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಿಂತಳು.

686. ಚಿಲೈನುಅನ ರುರೈಜೆಯ್ಯ ನಾಕನ್ ಅಾನುನ್

ತಿಣ್ಣ ನೈಮುನ್ ಕೊಣ್ಟು ನರ ಚ್ಚೆಪ್ಪಿ ವಿಟ್ಟು
'ನುಲೈನುರುವು ನೆಟುಜ್ಯಾನಿಜ್ ಕನ್ನ ನೆಟ್ಟೈ

ವುಕನ್ಫೋಕ ಕ್ಯಾಟುಪಲಿ ಮಕಿಬ ಫುಟ್ಟ

ತ್ತಲೈನುರಪಿನ್ ನಟಿವನ್ತು ತೇನ ರಾಟ್ಟೆ

ತನೈಯಟೈವು' ನೆನವಜ್ಜು ಚ್ಚೋರ್ ನ್ತೋರ್ ಚೆನ್ ಅು
ನಿಲೈನೈಯನ ಟನೈಕ್ಯುರೈಪ್ಪ ನರೈಮೂ ತಾಟ್ಟೆ

ನೆಟಿತುವನ್ತು ವಿರುಪ್ಪಿನೋಟುಜ್ ಕಟತು ವನ್ತಾಳ್.

687. ಕಾನಿಲ್ ನಂ ತ್ತಳಿರ್ತುತೈನ್ತ ಕಣ್ಣೆ ಚೂಟಿ

ಕ್ಕಲೈವುರುಪ್ಪಿ ನರಿನ್ತ ಕುಟ್ಟೆ ಕಾತಿಜ್ ಪೆಯ್ತು

ಮಾನಿನ್ನಯು ಜಿರಿತಾರ ತ್ತಿಲಕ ವಿಟ್ಟು

ವುಯಿಟ್ ಕಲುತ್ತು ಮನವುಮಣಿ ವಟಮುಮ್ ಪೂಣ್ಟು ತಾನಿಟಿನ್ತು ತಿರಣ್ಕಿಮುಲೈ ಚರಿನ್ತು ತಾಟ

ತ್ತಟೈಸ್ಪೀಲಿ ಮರವುರಿಮೇಱ್ ಚಾರ ವೆಯ್ತಿ ಪ್ರೂನೆರುಜ್ಕು ತ್ತೋರೈಮಲಿ ಚೇಟೈ ನಲ್ಲಿ

್ಪುನರುಜ್ಕು ತ್ರ್ಯೋರೈಮಲ ಹೀವು ಸಲ್ಕ ಪ್ಪೋರ್ವಪೇಟರ್ ಕೋಮಾನೈ ಪ್ಪೋಜ್ಜಿ ನಿನ್ಆಕಾಳ್.

^{1.} ಮೊದಲ ಬೇಟೆ. 2. ದೈವಾವೇಶವನ್ನು ಪಡೆದ ಮುದುಕಿ. 3. ಒಂದು ವಿಧದ ರಸ್ತ 4. ನಾರುಬಟ್ಟಿ.

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

688. ಈ ರೀತಿ ಬಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ ನಿಂತ ಕುರತಿಯಾದ ಮುಸ್ಪಿನ ದೇವರಾಟ್ಟ್ರ ಯನ್ನು ಇದಿರು ನೋಡಿ, 'ಅಮ್ಮಾ, ನೀನು ದಾರಿದ್ರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವೆಯಾ?' ಎಂದು ನಾಗನು ಕೇಳಲು, ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಅಶೀರ್ವದಿಸಿ, 'ಒಳ್ಳೆಯ ಮೃದುಮಾಂಸವೂ, ಹುತ್ತದ ಸತ್ತ ಪಾತೆಗಳೂ, ಜೇನೂ, ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲುಂಟಾಗುವ ಮತ್ತಿತರ ವಸ್ತುಗಳೂ, ಬೇರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ವಸ್ತುಗಳೂ ಆದ ನನಗೆ ಬೇಕಾದವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೊದಲೇ ನೀನು ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ನಿಬಂಧನೆಯಂತೆ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸೌಖ್ಯದಿಂದ ಅನುಭವಿಸಿ ಬಾಳಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಸಿದ ಕಾರ್ಯವಾವುದು?' ಎಂದು ಆಕೆಯು ಕೇಳಿದಳು

689. ಇದಕ್ಕೆ ನಾಗನು 'ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಂತವಾದ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ನಾನು ಕೊಡಲು, ಮಾರ್ಗತಪ್ಪದ ನನ್ನ ಕುಲಪುತ್ರನಾದ ತಿಣ್ಣನು ಅದನ್ನು ತಾಳಿ ನಾಯಕನಾಗಿ ನಿಂತು, ಹೆಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟದ ಭಯಂಕರವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ಬೇಡರನ್ನು ಪರಿಪಾಲನ ಮಾಡುವ ಮಲೆಯಾಳ್ವಿಕೆಯ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು. ಅವನಿಗೆ ನನಗಿಂತಲೂ ಮೇಲಾಗಿ ಬೇಟೆಯ ವೃತ್ತಿಯು ಸದಾ ಸಿದ್ಧಿಸುವಂತೆಯೂ, ವೈರಿಗಳ ಪಕ್ಕದೆಡೆಗಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವಲ್ಲಿ ಜಯ ಉಂಟಾಗುವಂತೆಯೂ, ಬನದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ದೈವಗಳು ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡು ಉಣ್ಣುವಂತೆ ಕಾಡುಬಲಿ ಕೊಡುವವಳಾಗು' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವೂ ವ್ಯಾಕುಲವಿಲ್ಲದೆ ಹೇಳಿದನು.

698. ನಿರ್ಗಣಮುತು ಕುಣಕ್ಕೋಲ ಪ್ರಟಿಮ ತ್ತಾಳೈ
ನೇರ್ನೋಕ್ಕೆ 'ಯನ್ನೈ! ನೀ ನಿರಪ್ಪು ನೀಜ್ಕು
ನರ್ಸಣೀನಿತಿ ನಿರುನ್ತನೈಯೋ?' ವೆನ್ ಜು ಕೂಡು
ನಾಕನೆತಿರ್ ನಲಮ್ಮೆ ರುಕ ವಾರ್ಚಿತ್ತಿ, 'ನಲ್ಲ
ಮೆನ್ ಜಚೈಯು ಮಿಾಯಲೊಟು ನಜವುಮ್ ವೆಜ್ಫ್ಲಿ ಲ್
ವಿಳೈವಳನುಮ್ ಪಿಜವಳನುಮ್ ವೇಣ್ಟೆ ಜ್ಞಿತಿಲ್ಲಾ
ಮನ್ ಜುನೀ ನೈತ್ತಪಟ ಪೆಜ್ಜು ವಾರ್ಚವೇ;
ನಟ್ಟಿತ್ತಪಟ ಯೇನ್?' ನೆನ್ ಜು ಳಣಜ್ಕು ಚಾರ್ ಸ್ತಾಳ್.

689. 'ಕೋಟ್ಟವಿಲಿನ್ ಕುಲಮೈನ್ತನ್ ಱಿಣ್ಣ ನೆಜ್ಕಳ್
ಕುಲತ್ತಲೈನೈ ಯಾನ್ಕೊಟುಪ್ಪ ಕ್ಕೊಣ್ಟು ಪೂಣ್ಟು
ಪೂಟ್ಟು ಅವರ್ಷ್ ಚಿಲೈವೇಟರ್ ತಮ್ಮೈ ಕ್ಕಾಕ್ಕುವರ್
ಪೊರುಪ್ಪುರಿಮೈ ಪುಕುಕಿನ್ ಅತ್ಯಾ ನವನು ಕೈನ್ ಅುಮ್
ವೇಟ್ಟೈವಿನೈ ಯೆನಕ್ಕುಮೇ ಲಾಕ ವಾಯ್ತತ್ತು
ವೇಜುಪುಲಜ್ ಕವರ್ ವೆನ್ ಱಿ ಮೇವು ಮಾಡಿು
ಕಾಟ್ಟಲು ಹಿತ್ತಿ ತೆಯ್ತು ಜ್ಯಳ್ ವಿರುಮ್ಪಿ ಯುಣ್ಣ
ಕ್ಕಾಟುಪಲಿ ಯೂ' ಟೈನ್ ಅತಾನ್ ಕವಲೈ ಯಿಲ್ಲಾನ್.

690. ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ದೇವರಾಟಿಯು ಬಹು ಸಂತೋಷಿಸಿ, 'ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬರುವ ನನಗೆ ಮೊದಲು ಯಾವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಲ್ಪಡದ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಕುನಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದುವು. ಅದರಿಂದ ಜಯಯುಕ್ತವಾದ ರೇಖೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಿನ್ನ ಮಗನಾದ ತಿಣ್ಣನು ನಿನ್ನ ಅಳತೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮೇಲಾಗುವನು' ಎಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ಜಯವನ್ನು ತರುವ ವನದೈವಗಳು ಹರ್ಷಿಸುವಂತೆ ಕಾಡುಬಲಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏನೊಂದೂ ಕೊರತೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದಳು.

691. ಜೀನರಾಟ್ಟ್ರಯು ಹೋದನೇಲೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದ ತಂದೆಯು ಕರೆಸಲು ಕೇಳಿ, ಕಪ್ಪಗಿನ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಜುಟ್ಟನ್ನೂ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಮಾಲೆಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ನೀಲಮಣೆಗಿರಿಯೊಂದು ಬಂದಂತೆ ತಿಣ್ಣ ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ಹೆಲಬೇಡರು ನಮಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಒಡನೆಯೇ ಬಂದು ತಂದೆಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಮಿಸಿದಾಗ, ತಂದೆಯಾದ ನಾಗನು ನೇರಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಸಣ್ಣ ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಎತ್ತರವಾದ ಎರಡು ತೋಳು ಗಳಿಂದ, ಮಗನೆಂಬ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು, ಜೆಲುವಾದ ಹುಲಿದೊಗಲಿನ ಆಸನದಲ್ಲಿ ತನ್ನಿದಿರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

690. ವುಜ್ಞವನ್ ಅನ್ ಮೊಟ್ ಕೇಟ್ಟ ವರೈಚ್ಚೂ ರಾಟ್ಟ್ರ 'ಮನಮಕಿಟ್ ನ್ರಿ. ಜ್ ಕನ್ ಪೋಟು ವರುಕಿನ್ ಅೇನು ಕೈಜ್ಟೈಯಿನುಜ್ ಕುಱ್ ಕಣ್ ಮಿಕ ನಲ್ಲ ವಾನ; ವಿತನಾಲೇ ಯುನ್ ಮೈನ್ತ್ರನ್ ಅಣ್ಣ ನಾನ ವೆಜ್ಜಿ ವರಿ ಚ್ಚಿಲೈಯೋನಿನ್ ನಳವಿ ಲನ್ ಅಿ ಮೇಮ್ಪಟುಕಿನ್ ಆರಾ' ನೆನ್ ಅು ವಿರುಪ್ಪಿ ವಾಲ್ ತ್ತಿ ಕ್ಕೊಜ್ಜವನ ತೆಯ್ವ ಜ್ಯಾಣ್ ಮಕಿಟ ವೂಟ್ಟ ವೇಣ್ಟುವನ ಕುಜೈವಿನ್ ಆಿ ಕ್ಕೊಣ್ಟು ಪೋನಾನ್'.

691. ತೆಯ್ವನಿಕಟ್ ಕುಱನುುತಿಯಾಳ್ ಚೆನ್ ಅಪಿನ್ ಪು

ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ ಚಿಲೈತ್ತಾತೈ ಯಟೈಪ್ಪ ಚ್ಚೀರ್ಕೊಳ್
ಮೈವಿರವು ನಟುಬ್ಬು ಇ್ಚ್ ವಾಚ ಕ್ಯಣ್ಣಿ
ಮಣಿನೀಲ ಮಲೈಯೊನ್ ಜು ವನ್ತು ತೆನ್ ನ

ಕೈವಿರವು ಚಿಲೈವೇಟರ್ ಪೋಜ್ಞ ವನ್ತು

ಕಾತಲ್ ಪುರಿ ತಾತೈಕಟಲ್ ವಣಬ್ಬು ಮ್ ಪೋತಿಜ್
ಚಿನ್ವರೈಪೋರ್ಜ್ ಪುಯಮಿರಣ್ಟು ಇ್ಟ್ಲಿ ಬು ಪ್ರುಲ್ಲಿ
ಜ್ಚೆ ಬುಮ್ಪುಲಿತ್ತೋ ಲಿರುಕ್ಕೈಯಿನ್ ಮುನ್ ಜೇರ ವೈತ್ತಾನ್,

692. ನಾಗನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಮಗನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನಾನು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದುದರಿಂದ, ಹಿಂದಿನಂತೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬೇಟೆ ಯಾಡಲು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನ್ನಿಂದಾಗದು. ನನಗಿಂತಲೂ ಮೇಲಾಗಿ ನೀನು ನೆಲೆಗೊಂಡ ಮಲೆವಾಸಿಗಳಾದ ಈ ಬೇಡರ ಕುಲದ ಪರಿಪಾಲನೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ಹೆಗೆಗಳ ಊರನ್ನು ಜೈಸಿ, ಮೃಗಬೇಟೆಯನ್ನಾಡಿ, ವಂಶಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬರತಕ್ಕ ಸ್ವಂತ ಹೆಕ್ಕಿನ ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ವಹಿಸುವವನಾಗು' ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ, ತನ್ನ ಅರಸಾಳ್ವಿಕೆಯ ಗುರುತಾದ ಉಡುವ ಚರ್ಮವನ್ನೂ, ಖಡ್ಗವನ್ನೂ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಕೊಟ್ಟನು.

693. ತಂದೆಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅದರಿಂದ ಪರಿತಾಪಪಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ವಂಶದ ನಾಯಕತೆಗೆ ಒಂದು ಆಧಾರವು ಬೇಕಾದಂತಹ ಕೊರತೆ ಯನ್ನು ನೀಗಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಳಕೊಂಡ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ತಂದೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಹೇಳಲಾರದೆ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯನಾದ ಅವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಅವನು ವಿಧಿಯಂತೆ ಕೊಟ್ಟ ಮೊದಲಸುರಿಗೆಯನ್ನೂ ಉಡುಗೆಯ ತೊಗಲನ್ನೂ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಭಾರದ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ತಾಳಿ ನಿಂತವನಾದ ತಿಣ್ಣನಿಗೆ ಅವನ ಪೂಜ್ಯ ತಂದೆಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೇಳುವನು.

693. ತನ್ರೈನಿಲೈ ಯುಟ್ಕೊಣ್ಟು ತಳರ್ವ ಕೊಣ್ಟು,
ತಜ್ಕಳ್ ಕುಲ ತ್ತಲೈ ಮೈಕ್ಕು ಚ್ಚಾರ್ವ ತೋನ್ ಅ
ವನ್ರಕು ಆೈ ಪಾಟತನೈ ನಿರಪ್ಪು ಮಾಡು
ಮನಜ್ಕೊಣ್ಟ ಕು ಅೀಪ್ಪಿನಾನ್ ಮ ಜಾವೆ ಪಿ ಕೊಣ್ಟು,
ಮುನ್ರೈಯವರ್ನ ಕೆ ಅಲ್ ವಣಜ್ಕಿ ಮು ಅೈ ಮೈ ತನ್ರ,
ಮುತಹ್ ಚುರಿಕೈ ಯುಟೈ ತೋಲುಮ್ ವಾಜ್ಕಿ ಕ್ಕೊಣ್ಟು
ಚಿನ್ರೈಪಾ ಜ್ಯೊಳನಿನ್ ಅತಿಣ್ಣ ನಾರ್ ಕ್ಕು
ತ್ತಿರುತ್ತಾತೈ ಮುಕಮಲ್ ನ್ರು ಚೆಪ್ಪು ಕಿನ್ ಜಾನ್

694. 'ನಮ್ಮ ಕುಲದ ಬೇಡರನ್ನೂ ಸ್ವಂತದ ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನೂ ನಾನು ವಹಿಸಿ ಕೊಂಡು ಪರಿಪಾಲಿಸಿದುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೇಲಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಯುದ್ಧ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕದ ವೈರಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕವರ್ದ, ಆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಏರ್ಪಡುವ ಭಾಗ್ಯವು ಕಡಮೆಯಾಗದ ಮೇಲ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳುವವನಾಗು. ಆಶಿಸತಕ್ಕ ಬೇಟೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೇಟೆಗಳು ನಿನಗೆ ದೊರೆಯುವುವು. ನೀನು ತಾಮಸ ಮಾಡದೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಬಲಿಷ್ಠರೂ ಕ್ರೂರರೂ ಆದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ಬೇಡರುಗಳೊಡನೆ ಹೊರಡುವವನಾಗು'. ಈ ರೀತಿ ನಾಗನು ತಿಣ್ಣನಿಗೆ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟನು.

695. ಕೆಂಸ್ಗಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಜಯಯುಕ್ತವಾದ ಗಂಡುಸಿಂಹದಂತೆ ಸರಾಕ್ರವುವುಳ್ಳ ತಿಣ್ಣ ನು, ತಪಸ್ಸಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಕ್ರೂರವಾದ ಕಣ್ಣು ಗಳನ್ನೂ ಜಯವನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ತಂದೆಯ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಷ್ಟ್ರಾಂಗ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಎದ್ದು ನಿಂತು ಅನುಮತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದು, ಬೇಡರೊಡನೆ ಹೋಗಿ, ಆಮೇಲೆ ಮಂಗಲಕರವಾದ ನೀರುಳ್ಳ ಒರತೆನೀರಲ್ಲಿ ನೀರಾಡಿ² ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿ, ಆ ರಾತ್ರಿ ತೀರುವ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದಲ್ಲಿ ರೇಖೆಗಳಿರುವ ಬಿಲ್ಲಿನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಯವನ್ನು ತರುವ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕೊಂಡು, ಬೇಟೆಯ ವೇಷವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸುವ ಉದ್ದಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಕೈ ಉಳ್ಳ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳೊಡನೆ ಸಂತೋಷಿಸಿ ಅಲಂಕಾರದ ಎಡೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

694. 'ನಮ್ಮುಟೈಯ ಕುಲವುಱವರ್ ಚುಜ್ಜ ತ್ತಾರೈ ನಾನ್ ಕೊಣ್ಟು ಪರಿತ್ತತನ್ ಮೇ ನಲಮೇ ಚೆಯ್ತು ತೆಮ್ಮು ನೈಯಿ ಲಯುಟ್ಪು ಲಜ್ಯುಲ್ ಕವರ್ ನ್ತು ಕೊಣ್ಟ ತಿಣ್ಚೆ ಲೈಯಿನ್ ವಳಮೊಬಿಯಾ ಚ್ಚಿ ಅಪ್ಪಿನ್ ವಾರ್ಚುವಾಯ್! ವೆಮ್ಮು ನೈಯಿಲ್ ವೇಟ್ಟೈ ಕಳು ಮುನಕ್ಕು ವಾಯ್ ಕ್ಕುಮ್; ವಿರೈನ್ತು ನೀ ತಾಲಾತೇ ವೇಟ್ಟೈ ಯಾಟ ಇಮ್ಮು ರಣ್ ವೆ ಇಸ್ತಿ ಲೈವೇಟರ್ ತಜ್ಜ ಳೋಟು ಮೆಲುಕ!' ವೆನ ವಿಟೈಕೊಟುತ್ತಾ ನಿಯಲ್ಪಿ ನಿನ್ಅಾನ್.

695. ಚೆಜ್ಕರ್ಷವಯ ಕ್ಕೊಳರಿಯೇ ಅರ್ಸ್ ನೆ ತಿಣ್ಮೈ

ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ ಚೆಯ್ತು ವತ್ತಿನ್ ಪೆರುಮೈ ಸೆಆ್

ವೆಜ್ಕರ್ಣವಿಜ ಜ್ಞಾತೈಕಟಲ್ ವಣಜ್ಕು ನಿನ್ಟ್
ವಿಟೈಕೊಣ್ಟು ಪುಜವಸ್ಪೋನ್ತು ವೇಟ ರೋಟು

ಮಜ್ಕಲನೀರ್ ಚುನೈಪಟನ್ತು ಮನೈಯಿನ್ ವೈಕಿ

ವೈಕಿರುಳಿನ್ ಪುಲರ್ಕಾಲೈ ವರಿವಿಜ್ ಚಾಲೈ

ಪ್ರೊಣ್ಯುಚಿಲೈ ಯಟಲ್ವೇಟ್ಸೈ ಕ್ಯೋಲ ಜ್ಯೊಳ್ಳ

ಪ್ರುನೈತೊಟ್ಜ್ಸೈ ವಿನೈ ಇರೊಟುಮ್ ಪೊಲಿನ್ತು ಪುಕ್ಕಾರ್.

^{1.} ಅಪಹರಿಸಿ. 2. ಸ್ನಾನಮಾಡಿ.

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

696. ಸಾಂದ್ರತೆಯಿರುವ ದಟ್ಟವಾದ ತಲೆಕೂದಲ ಸುರುಳುಗಳು ಹೋಗಿ ನೇರಾಗಿ ನಿಮಿರಿ ನಿಲ್ಲುವ ಹಾಗೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಿಕಟ್ಟ, ಅದರಲ್ಲಿ ತಳಿರುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಾಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಅದರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಪ್ರಕಾಶಯುಕ್ತವಾದ ನವಿಲು ಗರಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಮುಲ್ಲೆಮಾಲೆಯೊಡನೆ ಕುರಿಞೀಹೂವನ್ನೂ ವೆಟ್ಟಹೂವನ್ನೂ ತುಂಬಿದ ತುಂಬಿಗಳ ಕೂಟವು ಮುಸುರುವಂತೆ ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ ಹಿಂಭಾಗ ದಲ್ಲಿ ಸೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿ,

697. ಮುಂಭಾಗದ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ, ನವಿಲಗರಿಯ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎಡೆಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಗುಲಗುಂಜಿ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಒಡನೆ ಇಟ್ಟು, ಸುತ್ತಿದ ರೋಮಗಳ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹೊಂದು ವಂತೆ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಮಿಂಚಿನಂತಹ ಶಂಖದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಬೆಳ್ಳಿಯ ತೋಡು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿ ಎರಡು ಪಕ್ಕವೂ ನಿಲ್ಲಲು ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಇಟ್ಟು,

698. ಬಿಳಿಯಾದ ಮುತ್ತಿನ ಶಂಖ ಇತ್ಯಾದಿ ಚಿಪ್ಪುಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾಶ ಯುತವಾದ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಕೊಂಡು, ಶಂಖನುಣಿಯೊಡನೆ ಹಲಬಗೆಯ ಮಣಿಗಳನ್ನೂ ಕೋದು, ಅವುಗಳಿಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಂದಿಯ ಕೋರೆಗಳನ್ನು ಬಾಲಚಂದ್ರನ ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಜೋಲುಬಿಟ್ಟು, ಇವುಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಹುಲಿಯ ಬಲವಾದ ಚರ್ಮದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಕಟ್ಟ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಶಟ್ಟಿಯುಂತಹ ತಳವನ್ನು ಕೊಂಡ ಚನ್ನವೀರಂ ಎಂಬ ಜಯಯುಕ್ತವಾದ ಮಾಲೆಯು ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಲು,

ವೇಱು

^{696.} ನೆಜೀಕೊಣ್ಟ ಕುಞ್ಚು ಚ್ಚುರುಟುಞ್ಚು ನಿಮಿರ್ನು ಪೊಣ್ನ ಮುಱೀಕೊಣ್ಟ ಕಣ್ಣಿ ಕ್ಕಿಟ್ಟೆ ಮೊಯ್ಯೊಳಿ ಪ್ರೀಲಿ ಚೇರ್ತ್ತಿ, ವೆಱೀಕೊಣ್ಟ ಮುಲ್ಲೈ ಪ್ರಿಣೈಮಾತು ಕುಜೀಞ್ಚು ವೆಟ್ಟ ಚೆಱೀಕೊಣ್ಟ ವಣ್ಟಿನ್ ಕುಲ ಞ್ಚೀರ್ಕೊಳ ಪ್ರಿನ್ ಪು ಚೆಯ್ತು,

^{697.} ಮುನ್ನೆಜ್ಜಿಯಿನ್ ಮಿತು ಮುರುನ್ತಿಟೈ ವೈತ್ತ ಕುನ್ಅೀ ತನ್ನು ಕುನ್ಟ್ಯು ಮುರುರ್ಕ್ಕೆಯಿ ಅತಾರ ಚ್ಟಾತ್ತಿ, ಮನ್ನು ಜ್ಯೀಕಿಯ್ ಚಪ್ಕು ವಿಳಜ್ಕುವೆಣ್ ಟೋಟು ಕಾತಿನ್ ಮನ್ನು ಸ್ಪುಟೈ ನಿನ್ಜನ ಮಾಮತಿ ಪೋಲ ವೈಕ,

^{698.} ಕಣ್ಟತ್ತಿಟೈ ವೆಣ್ಕವ ಟಕ್ಕತಿರ್ ಮಾಲೈ ಚೇರ ಕ್ಕೊಣ್ಟಕ್ಕೊಟು ಪನ್ಮಣಿ ಕೋತ್ತಿಟೈ ಯೇನ ಕ್ಕೋಟು ತುಣ್ಟಪ್ಪಿಱೈ ಪೋಲ್ವನ ತೂಙ್ಕಿಟ, ವೇಙೈ ವನ್ಆತೀ ಜ್ಞಣ್ಟೈಚ್ಚೆಯಲ್ ಪೊಜ್ಕಿಯ ಚುನ್ನವೀ ರನ್ತ ಯಜ್ಕ,

^{1.} ಜಿಂಕೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ರೋಮದ ಹಗ್ಗ.

699. ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಆನೆಯ ದಂತದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣ ಮಣಿಗಳ ಮಾಲೆಯು ಕೆಳಬೀಳುವಂತೆ ಜೋಲಲು, ಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ತೋಳಲ್ಲಿ ಬಾಹುಬಳಿಗಳು ಚೆಲುವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಕಂಕಣವು ಮುಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಲು, ಬಿಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಾರಮೊಳಗಿನಂತೆ ಝೇಂಕಾರ ಮಾಡಲು ಕೈ ಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ಚೀಲವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ,

700. ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ನವಿಲಗರಿಯುಳ್ಳ ಹುಲಿದೊಗಲಿನ ಉಡುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕಡಲಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದುವ ಬಿಳಿಯ ಹಲಬಗೆಯ ಕಡಲ ಚಿಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕೋದು, ಚೌಕಟ್ಟಾಗಿ ಕಟ್ಟ, ಸಾಲಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವ ನಿಡಿದಾದ ಖಡ್ಗದ ಒರೆಯ ತೊಗಲನ್ನು ಸುರಿಗೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧ ರಸವನ್ನು ಹಾಕಿದ ಚರ್ಮದ ಬಾರನ್ನೂ ಬೆಸುಗೆ ಯನ್ನೂ ಹಾಕಿ ಕಟ್ಟ,

701. ಕಾಲಲ್ಲಿ ವೀರಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿ ಹೊಲಿಗೆಯುಳ್ಳ ನಿಡಿದಾದ ಮೆಟ್ಟು ಶೋಭಿಸಲು, ಭಾರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬಲವಂದು ನಮಿಸಿ, ತಿಣ್ಣನು ತನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ವಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಗ್ಗವನ್ನೇರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿ ತಾಳಿದನು.

- 699. ಮಾರ್ಸಿಱ್ಚಿಱು ತನ್ತ ಮಣಿತ್ತಿರಣ್ ಮಾಲೈ ತಾೞ, ತ್ತಾರಿಜ್ಪೊಲಿ ತೋಟ್ವಲ ಯಙ್ಕ ಟಟೈತ್ತು ಮಿನ್ನ, ಚ್ಚೇರ್ವಿಟ್ಬೊಲಿ ಕಙ್ಕಣ ಮಿತು ತಿಕಟ್ನು ಮುನ್ಕೈ ಕ್ಯಾರ್ವಿಟ್ಚಿಱಿ ನಾಣೆಱಿ ಕೈಚ್ಚೆಱಿ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟೆ,
- 700. అర్బేయిఱాడర ణత్పం యాట్బియిన్ మింతు బొవ త్తిరిబ్రియిఱ్పటు నేళ్ళల శారాత్తు విళిమ్పు జీగరాత్తి, సిర్బేయిఱ్బిలి సిళుట్టి తేబల్కురి శ్రీప్పు అళ్యుటా విర్బేయిఱ్పువరా వారావిడి పూశ్తి యటిశ్వేత్తు విగిశ్తీ,
- 701. ఏఁరఈ ఆలో శాలిన్ విళజ్క వణిన్ను హాత ఇక్కిఁరత్తుటు నిఁటు జిరుప్పు విరుప్పు వాయా ప్ప హ్యారప్పేరు పిల్వల జక్కిణ్బు పణిన్ను తిణ్ణన్ జూరత్తికు కాండిక్తిందు కాండిక్కి తేడ్లు పియున్ను తాజక్కి,

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

244

702. ಆವೇಲೆ ಭುವನದ ಕಷ್ಟವು ನೀಗಲು, ಎತ್ತರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಕಾಳ ಮೇಘದಂತೆ ಠಣ್ಣೆಂದು ಶಬ್ದಿಸಲು, ಭಯಂಕರವಾದ ಕೋಪದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಮೃಗಗಳು ತೊಲಗಿ ಓಡಲು, ತನ್ನ ಕೆಂಪಗಾದ ಕರತಲದಿಂದ ಸವರಿ, ಬಿಲ್ಲ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಮೆದುವಾಗಿ ಝೇಂಕರಿಸಿದನು.

703. ಸಣ್ಣ ರೋಂಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಪರಾಕ್ರವುಯುತವಾದ ಗಂಡುಸಿಂಹ ದಂತಿರುವ ತಿಣ್ಣ ನು ತನ್ನೊಡನೆಯೇ ಬರುವಂತೆ ಬೇಹುಕಾರರಿಗೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ವಿಧಸಿ, ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಬೇಡರ ಕೂಟಗಳ ಉಡುಕೆಯು ಶಬ್ದಿಸುವ ಮುಂದಿಲ ಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವರು ಹರಸುವ ಹಲಬಗೆಯ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಲು, ಬಲವಾದ ಅಂಬುಗಳನ್ನು ಅಂಬುಗೂಡಿ²ನಿಂದ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಂತನು.

704. ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಾಳಿದ ಬೇಡರು, ಬೇಟಿಗೆ ತಯಾರಾಗಿ ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದಾಗ, ನೀಲೋತ್ಸಲ ಮಲರುಗಳ ದೊಡ್ಡ ಗೊಂಚಲುಗಳ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಪಸರಿಸುವ ನೀಲಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ತಿಣ್ಣನ ಮುಂದೆ, ಜೇನು, ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಂಸ, ಕಳ್ಳು, ಅರಳು ಇನ್ನೂ ಇವುಗಳಂತೆಯೇ ಬೇರಿತರ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಕಾಡುಬಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ದೇವರಾಟ್ಟಿಯು ಬಂದಳು.

^{702.} ಅಜ್ಕಾಪ್ಪೊಟು ತಿ**ಲ್ಪು**ನ ನತ್ತಿಟರ್ ವಾಜ್ಕ ವೋಜ್ಕಿ ತ್ತುಜ್ಕಪ್ಪೆರು ಮಾವುಟಿೈ ಪೋನ್ ಅು ತುಣ್ಣೆನ್ ಅೊಲಿಪ್ಪ ವೆಜ್ಕಟ್ ಚಿನ ನೀಟು ವಿಲಜ್ಕು ವಿಲಜ್ಕಿ ನೀಜ್ಕ ಚ್ಚಿಜ್ಕೃತ್ತಲ ತ್ತಾಹ್ಹಟ ವಿಚ್ಚಿ ಅು ನಾಣೆ ಅೀನ್ತಾರ್.

^{703.} ಪಲ್ವೇಱು ವಾಳಿ ಪುತೈಪಾರ್ತ್ತುಟನ್ ಪೋತ ವೇವಿ ವಿಲ್ವೇಟ ರಾಯ ತ್ತುಟಮೇವಿ ಯೊಲಿಕ್ಕು ಮುನ್ಅಿ ಆಸ್ ಚೊಲ್ವೇಱು ವಾಟ್ ತ್ತು ತ್ತಿಚೈತೋಟು ನ್ತುತೈನ್ತು ವಿಮ್ಮ ವಲ್ಲೇಱು ಪೋಲ್ವಾ ರಟಲ್ವಾಳಿ ತೆರಿನ್ತು ನಿನ್ಅಾರ್.

^{704.} ಮಾನಚ್ಚಲೈ ವೇಟರ್ ಮರುಜ್ಭು ನೆರುಜ್ಭು ಪೋತಿಱ್ ಪಾನಱ್ ಕುಲ ಮಾಮಲ ರಿಱ್ಪಟರ್ ಚೋತಿ ಯಾರ್ಮನ್ ಱೇನಜ್ಞಚೈ ತೇಱಲ್ ಚರುಪ್ಪೊರಿ ಮಜ್ಜು ಮುಳ್ಳ ಕಾನಪ್ಪಲಿ ನೇರ್ಕಟ ವುಟ್ ಪೊಱೈ ಯಾಟ್ಟ ವಂತಾಳ್.

^{1.} ಮನೆಯ ಮುಂಭಾಗ, ಕಳ. 2. ಬತ್ತಳಿಕೆ.

705. ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ನಿಂತು ಮುಸುರಿರುವ ಬಿಲ್ಲಬೇಡರು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲು ದೇವರಾಟ್ಟ್ರಯು ತ್ಯಾಗಿಯಾದ ತಿಣ್ಣನ ಸಮಾಪವನ್ನು ಸೇರಿ ಅವನ ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನಿಟ್ಟು 'ನಿನ್ನ ಅಜ್ಜನಿಗೂ ಇಂತಹ ಮೇಲ್ಮೆಯು ಇದ್ದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಬಲುಮೆಯು ಬಹು ಹಿರಿದು. ಇದು ನಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗದು' ಎಂದು ಆತೀರ್ವದಿಸಿದಳು.

706. ಈ ರೀತಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸುವ ದೇವರಾಟ್ಟ್ರೆಗೆ ಬಹುವಾದ ಹಿರಿಯ ಸನ್ಮಾನ ಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ, ಹೋಗಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟು, ಬಲವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾಳಿದ, ಕಾರ್ಗಾಲದ ಮಳೆಯ ಮೋಡದಂತೆ ಸತ್ಯವಾದ ಕಾಣುವಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಂಡ ತಿಣ್ಣ ನು ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ತಾಳಿ ಹೊರಟನು.

707. ಹೀಗೆ ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಎದ್ದು ಗಂಡುಸಿಂಹದಂತೆ ಹೊರಟ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ತಿಣ್ಣನ ಮುಂದೆ, ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಜೋಡುಗಳುಳ್ಳವನಾಗಿ, ವಿಶಾಲವಾದ ಚರ್ಮವನ್ನು ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟದ ದೀರ್ಘವಾದ ತೊಗಲುಡುಗೆಯನ್ನು ತಾಳಿಕೊಂಡು, ಧೈರ್ಯವು ವುಳ್ಳವರೂ, ಅಂಬುಗಳೊಡನೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ಕೈಗಳುಳ್ಳವರೂ ಆಗಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಕಠೋರರೂ, ಪರಾಕ್ರವಿುಗಳೂ ಆದ ಬೇಡರುಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಸೇರಿದ ಕೂಟವು ಮೇಲೆದ್ದಿತು.

- 705. ನಿನ್ಆೆ ಪ್ಕು ಮೊಯ್ಕು ಇಗ್ಡಿಲೈವೇಟರ್ಕ ಣೀಜ್ಕ ಪ್ರುಕ್ಕು ಚ್ಚಿನ್ ಅಜ್ರು ವಳ್ಳ ಆೇರುನ್ಹೇಯಿು ಆ ಚೇಟೈ ಚಾತ್ತಿ 'ಉನ್ಆನ್ತೈ ತನ್ತೈಕ್ಕು ಮಿನ್ನನ್ಮೆ ಕಳುಳ್ಳ ವಲ್ಲ ನನ್ಆುಪ್ಪುರಿ ತುನ್ಮಾಕ ನಮ್ಮಳ ವನ್ಆಿ ತಿನ್ಆಾಳ್.
- 706. ಅಪ್ಪ್ಲೆ ಯಾನ್ ವಾಟ್ ತ್ತು ಮಣಬ್ಬುಟೈ ಯಾಟ್ಟಿ ತನ್ನೈ ಚ್ಚಿಪ್ಪ ಆ್ ಕರಿ ತಾಯ ಚಿಜಪ್ಪೆ ತಿರ್ ಚೆಯ್ ತು ಪೋಕ್ಕಿ ಕ್ರೈಪಜ್ಞೆಯ ತಿಣ್ಚಿಲೈ ಕಾರ್ ಮಟ್ಟಿ ಮೇಕ ಮೆನ್ ನ ಮೆಯ್ ಪ್ಪೊಟ್ಟುಟೈ ವೇಟ್ಟೈಯಿನ್ ಮೇಆ್ಕೊಕ್ ಟಿಲುನ್ತು ಪೋನ್ತಾರ್.
- 707. ತಾಳಲ್ ವಾಟ್ಚ್ ರುಪ್ಪರ್ ತೋಱ ಟೈತ್ತ ನೀಟು ತಾನೈಯಾರ್ ವಾಳಿ ಯೋಟು ಚಾಪ ಮೇವು ಕೈಯರ್ ವೆಯ್ಯ ವರ್ನಕಣಾರ್ ಆಳಿ ಯೇಱು ಪೋಲ ವೇಕು ಮಣ್ಣ ಲಾರ್ಮು ನೆಣ್ಣಿ ಲಾರ್ ಮಾಳಿ ವೇಟರ್ ನೀಟು ಕೂಟ್ಟ ಮಕ್ಕು ಮೇಲೆ ಲುನ್ತತೇ.

ಹೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

246

708. ಬಲವಾದ ಸಂಕಲೆಯಿಂದ ಸೇರಿ ಕಟ್ಟದ ಹೆಗ್ಗವನ್ನು ವೀರರು ಗಟ್ಟ ಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ನಾಯಿಗಳು, ಬೇಡರ ಬಿಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಸೇರಿರುವ ಜಯ ವಧಿತೆಯ ಪಾದಗಳು ಮುಂದೆ ನೀಡುವಂತಿರತಕ್ಕ ಕೆಂಪಗಾದ ನಾಲಗೆಗಳು ಜೋಲುವ ಬಾಯಿಗಳುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಸೇರದೆ ಓಡುವುವು.

709. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಬಲೆಯ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೂ ಬಿಲ್ಲ ಉದ್ಯೋಗ ವನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲು, ಆ ದ್ವಂದ್ವವಾದ ಬಲೆಯ ಕಟ್ಟನ್ನು ತುಂಡರಿಸು ವಂತೆ ಹೊಂದುವ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ತಿಣ್ಣ ನ ಮುಂದೆ, ಮೇಘಗಳು ಸುತ್ತಿದ ಮಲೆ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬೇಟೆಯ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಬಲೆಯನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ನಿಡಿದಾದ ಬಾರುಗಳನ್ನೂ ಹಲವಿಧದ ಬಲೆಗಳನ್ನೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಕುರವರು ಈ ಕೂಟದ ಮುಂದೆ ಹೋದರು.

710. ದೊಡ್ಡ ವೇದಗಳು ಕೂಡಿ ಹುಡುಕುವಂತೆ ಶೀತಲವಾದ ಚಂದ್ರ, ಅಡಂಬು ಬಳ್ಳಿ, ಕೊನ್ರೈ ಹೂ – ಇವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸುವ ಜಡೆಯುಳ್ಳವನಾದ ಈಶ್ವರನನ್ನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ನೀಡಿ ಜ್ಞಾನನೇತ್ರದಿಂದ ಕಾಣುವ ಭಕ್ತನಾದ ತಿಣ್ಣನ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಬೇಟೆಯ ಕೊಳ್ಳೆಮೃಗಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ (ಆ ಕುರವರು) ಹೋದರು.

^{708.} ವರ್ನ್ ಟರ್ ಪ್ರಿ ಣಿತ್ತ ಪಾಚವರ್ ವರ್ನ್ ಪುಳ್ಳರ್ ಕೊಳ್ಳವೇ ವೆನ್ ಆಿ ಮಣ್ಕೈ ವೇಟರ್ ವಿಲ್ಲಿನ್ ಮಿಾತು ಮೇವು ಪಾತಮುನ್ ಚೆನ್ ಅು ನೀಳು ಮಾಱು ಪೋಲ್ವ ಚೆಯ್ಯ ನಾವಿನ್ ವಾಯವಾಯ್ ಒನ್ ಅೊ ಟೊನ್ ಅು ನೇರ್ಪ ಟಾಮ ಲೋಟು ನಾಯ್ಕಳ್ ಮಾಟಿಲಾಮ್.

^{709.} ಪೋರ್ವ ಲೈಚ್ಚೆ ಲೈತ್ತೊ ಟಿಟ್ ಪು ಅತ್ತಿ ಲೇವಿ ಳೈಪ್ಪವ ಚ್ಯಾರ್ವ ಲೈತ್ತೊ ಟಕ್ಕ ಜುಕ್ಕ ವೇಕು ಮೈಯರ್ ತಮ್ಮು ನೇ ಕಾರ್ವ ಲೈಪ್ಪ ಟುತ್ತ ಕುನ್ ಜು ಕಾರ ಮಾವ ಳೈಕ್ಕನೀಳ್ ವಾರ್ವ ಲೈತ್ತಿ ಅಞ್ಚು ಮನ್ತು ಲನ್ತ ವೆಱ್ಪರ್ ಮುನ್ತಿನಾರ್.

^{710.} ಕಣ್ಣಿ ಮಾನು ಱೈಕ್ಕು ಲಜ್ಕ ಹಾಟ ವೆನ್ ಅು ನೀಟುನು ತ್ತಣ್ಣಿ ಲಾವ ಟಮ್ಪು ಕೊನ್ ಟೈ ತಜ್ಕು ವೇಣಿ ಯಾರ್ ತಮ್ಮೆ ಕ್ಕಣ್ಣಿ ನೀಟು ಪಾರ್ವೈ ಯೊನ್ ಅು ಕೊಣ್ಟು ಕಾಣು ಮನ್ ಪರ್ ಮುನ್ ಎಣ್ಣಿ ಲ್ ಪಾರ್ವೈ ಕೊಣ್ಟು ವೇಟ ರೆಮ್ಮ ರುಜ್ಕು ಮೇಕಿನಾರ್.

- 711. ಕೊಂಬುಗಳು ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಿಸಲು, ಸಣ್ಣ ಮುಖವಿರುವ ಸಣ್ಣ ಹಜ³ಗಳು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಿಸಲು, ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಬೆಯು ಶಬ್ದಿಸಲು, ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುವುದರಿಂದುಂಟಾದ ಹಿರಿಯ ಧ್ವನಿಯು ಹೊಮ್ಮಲು, ಬೇಡರ ದೊಡ್ಡ ಕೂಟವು ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ಹೋಯಿತು.
- 712. ದಟ್ಟವಾದ ಹಸುರಾಧ ನೀಡಿದ ಮರಗಳ ಕೂಟಗಳುಳ್ಳ ಕಾಡನ್ನು ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಬರುವ ಕಪ್ಪಗಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಳುಳ್ಳ ಬಲಶಾಲಿಗಳಾದ ಬೇಡರ ಸೇನೆಯಾದುದು, ಅಪ್ಪಳಿಸುವ ಹಿರಿಯ ಅಲೆಗಳುಳ್ಳ ಕಡಲಿನ ಹರಹಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಗುವ ದೊಡ್ಡ ಕರಿಯ ಅಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ನೀಳವಾದ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕಾಳಿಂದಿ ನದಿಯಂತಿತ್ತು.
- 713. ತೆಂಕಣ ಮಲೆಯ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆಯ ಹಲಜಾತಿಗಳು, ಹೆಂದಿಗಳು, ಕ್ರೂರವಾದ ಮರೆಜಾತಿಗಳು ಮೊದಲಾದ ಹಲಬಗೆ ಜಂತುಕೂಟಗಳು ಸೇರಿ ನಿಂತಿವೆ ಎಂದು ಅವುಗಳ ಅಡಿವಜ್ಜೆ ಗಳಿಂದ ತಿಳಿದ ಬೇಹುಗಾರನೊಬ್ಬನು ತಿಳಿಸಲು ಬೇಡರುಗಳು ಬಾರುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಲವಾದ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಓಡಿದರು.
- 711. ಕೋಟು ಮುನ್ಪೊ ಲಿಕ್ಕ ವುಜ್ಕು ಅುಜ್ಕ ಹಾಕು ಳಿಕ್ಕುಲಮ್ ಮಾಟು ಚೆನ್ ಱಿ ಚೈಪ್ಪ ವುಮ್ಮ ರುಜ್ಕು ಪಮ್ಮೈ ಕೊಟ್ಟವು ಇ್ಟೀಟು ಕೊಣ್ಟ ಕೈವಿ ಳಿಚ್ಚಿ ಅನ್ತ ವೋಚೈ ಚೆಲ್ಲವುಜ್ ಕಾಟು ಕೊಣ್ಟೆ ಮುನ್ತ ವೇಟು ಕೈವ ಳೈನ್ತು ಚೆನ್ಅತೇ.
- 712. ನೆರುಜ್ಕು ಪೈನ್ತ ರುಕ್ಕು ಲಜ್ಕ ಣೀಟು ಕಾಟು ಕೂಟನೇರ್ ವರುಜ್ಕ ರುಞ್ಚಿ ಲೈತ್ತ ಟಕ್ಕೈ ಮಾನ ವೇಟರ್ ಚೀನೈತಾನ್ ಪೊರುನ್ತ ಟನ್ತಿ ರೈಕ್ಕ ಟಱ್ಪ ರಪ್ಪಿ ಟೈಪ್ಪು ಕುಮ್ಪೆರುಜ್ ಕರುನ್ತ ರಜ್ಕ ನೀಳ್ಪು ನಱ್ಕ ಳಿನ್ತಿ, ಕನ್ ನಿ ಯೊತ್ತತೇ.
- 713. ತೆನ್ಈ ಚೈಪ್ಪೊ ರುಪ್ಪು ಟರ್ನಚೆ ಈನ್ತ ಕಾನಿನ್ ಮಾನಿನಮ್ ಪರ್ನಈ ವೆನ್ಮು ರೈಕ್ಕ ಣಪ್ಕ ಳಾತಿ ಯಾನ ಪಲ್ಕಾಲ ನ್ತುನ್ಈ ನಿನ್ಅ ವೆನ್ಅ ಟಚ್ಚು ವಟ್ಟ ನೊಆರ್ ಚೊಲ್ಲವೇ ವರ್ನ್ ಟಕ್ಕೈ ವಾರ್ಕೊ ಟಿಮ್ಮ ರುಪ್ಕುಮ್ ವೇಟ ರೋಟನಾರ್.

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

248

714. ದಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಬಾರುಗಳನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕಟ್ಟ, ಬಲ ವಾದ ಬಲೆಯ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಾಡನ್ನು ಸುತ್ತಿಕಟ್ಟ ನೋಡುವವರು ಅಂಜುವಂತೆ ಯೋಜನದಗಲದ ಕಾಡೆಡೆಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಕಾವಲು ಮಾಡಿ, ಬಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಹಿಡಿದ ಕೈಗಳುಳ್ಳ ಸಣ್ಣ ಪೊದರಂತಿರುವ ತಲೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಬೇಡರುಗಳು ತಿಣ್ಣನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರು.

715. ತನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ಕೈಗಳುಳ್ಳ ವೀರನಾದ ತಿಣ್ಣ ನೂ, ಇತರ ಬಿಲ್ಲ ಬೇಡರೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ಮೊದಲು ಮೇಘವು ಸಂಚರಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಮಲೆಯ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಬಂದ ಜಂತುಗಳನ್ನು ಹೆದರಿ ಓಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಹಾರಿ ಹಿಡಿಯುವ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಲಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು, ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗುವ ನೀಳವಾದ ಅಂಬು ಗಳೊಡನೆ, ಕಾವಲಿರುವ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

716. ವೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕ್ರೂರವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುವಂತೆ ನಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಬಿಟ್ಟು, ನೇರವಾಗಿ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಮೊದಲೇ ಆರಯ್ದ ಅಂಬುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೇಡರ ಕೂಟವು ಓಡಿ, ಉಡುಕೆಗಳೂ ಬಂಬೆಗಳೂ ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಉಂಟುಮಾಡಲು, ಅದರೊಡನೆ ಕೈಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿಯೂ ಬಾಯಿಂದ ಶಬ್ದಮಾಡಿಯೂ ಕಾಡಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ರಹಸ್ಯವಾದ ಆಶ್ರಯಗಳಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿದರು.

^{714.} ಓಟಿಯೆ ಅಿನ್ತು ವಾರೊ ಟುಕ್ಕಿ ಯೋಚ ನೈಪ್ಪ ರಪ್ಪಿಲಾಮ್ ನೆಟೆಯ ತಿಣ್ವ ಲೈತ್ತೊ ಟಕ್ಕು ನೀಳಿ ಟೈಪ್ಪಿ ಣಿತ್ತುನೇರ್ ಕಟಕೊ ಳಪ್ಪ ರನ್ತು ಕಾಟು ಕಾವಲ್ ಜೆಯ್ತ ಮೈತ್ತಪಿನ್ ಜಿಟಿತ ಲೈಚ್ಚಿ ಲೈಕ್ಕೈ ವೇಟರ್ ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ಮು ನಣ್ಣಿ ನಾರ್.

^{715.} ವೆಞ್ಚು ಲೈಕ್ಕೈ ನೀರ ನಾರುಮ್ ವೇಟ ರೋಟು ಕೂಟಮುನ್ ಮಞ್ಚ ಲೈಕ್ಕು ಮಾಮ ಲೈಚ್ಚ ರಿಪ್ಪು ಱತ್ತು ವನ್ನ್ರಮಾ ವಞ್ಚು ನಿತ್ತ ಟರ್ಕ್ಕು ನಾಯ್ಕು ಳಟ್ಟ ಮಾಕ ವಿಟ್ಟುನೀಳ್ ಚಿಞ್ಚ ರತ್ತಿ ನೋಟು ಚೂಲಲ್ ಚೆಯ್ತ ಕಾನು ಳೆಯ್ತಿ ನಾರ್.

^{710.} ವೆಯ್ಯ ಮಾವೆ ಟುಪ್ಪ ವೇವಿ ವೆಜ್ಪ ರಾಯ ಮೋಟನೇ ರೆಯ್ಯುಮ್ ವಾಳಿ ಮುನ್ಱಿ ರಿನ್ತು ಕೊಣ್ಟು ಚಿಲ್ಲ ವೆಙ್ಕಣುಮ್ ಮೊಯ್ಯು ರಜ್ಜು ಟಕ್ಕು ಲಙ್ಕಳ್ ಪಮ್ಪೈ ಮುನ್ಚ ಲೈತ್ತಿಟ ಕ್ಕೈವಿ ಳಿತ್ತ ತಿರ್ತತ್ತು ಮಾವೆ ಟುಪ್ಪಿ ನಾರ್ಕಳ್ ಕಾನೆಲಾಮ್.

717. ಕಾಡುಹೆಂದಿಗಳೊಡನೆ, ಜಿಂಕೆಯ ಜಾತಿಗಳು, ಕರಡಿಗಳು, ಗಂಡು ಜಿಂಕೆ ಜಾತಿಯ ಕೂಟಗಳು, ಕಾಡೆಮ್ಮೆಗಳು, ಅನೆಗಳು, ಕ್ರೂರವಾದ ಹುಲಿ ಜಾತಿಗಳು, ಕಾಡುವುರೆಗಳು ಆದ ಜಂತುಗಳು ಬಹುವಾಗಿ ಭಯಗೊಂಡು ಎದ್ದು ಕೋಪಧ್ವನಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾರಿ ಓಡಲು, ಬೀಡರು ಕೂಟವಾಗಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಅಡರಿ ಧ್ವನಿಮಾಡಿ ಅಂಬುಗಳನ್ನೆ ಸೆದು ಅವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಿದರು.

718. ಹೆಲವು ಗಂಡು ಜಿಂಕೆಗಳ ಕಾಲು ತುಂಡಾದುವು, ನಡು ತುಂಡಾದುವು, ತಲೆಗಳು ಕತ್ತರಿಸಿ ಬಿದ್ದುವು. ಶರೀರದೊಳಹಾಯ್ದ ಅಂಬುಗಳೊಡನೆ ಕರುಳು ಹೊರಗೆ ಸುರಿಯಲು ಮರೆಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮೃತವಾದುವು. ಕೂಟವಾಗಿ ಸೇರಿದ ಕಾಡೆಮ್ಮೆ ಗಳ ನೀಳವಾದ ಶರೀರದೊಳಗೆ ಬೇಡರು ಬಿಟ್ಟ ಅಂಬುಗಳು ಹಾಯ್ದು ಕುತ್ತಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು, ಅವು ಬಲಹೀನವಾಗಿ, ನಿಡಿದಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ನೋವಿನಿಂದ ಹೊರಳು ವಂತಾದುವು. ಬಲವಾದ ಅಂಬುಗಳು ಕುತ್ತಿದುದರಿಂದ ಹಲ ಜಿಂಕೆಗಳು ತಲೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಶರೀರವು ನರ್ತಿಸಲು ಬೀಳುವಂತಾದುವು.

719. ನುುಂದೆ ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ಹಂದಿಗಳಿಗೆ ಕ್ರೂರವಾದ ಬಾಣ ತಾಗಿ ಹೆಡ ತಲೆಯೂ ಭಾಗವಾಗುವಂತೆ ವೇಗದೊಡನೆ ಕುತ್ತಿ ದಾಟದುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಗಾಯದ ದ್ವಾರದಿಂದ ಕೆಂಪಾದ ಬೆಂಕಿಯಂತಹ ರಕ್ತವು ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಸುರಿಯಲು, ಅದರ ಮೇಲೂ ಅಂಬುಗಳು ಸೇರಿ ಹಾದು ಅವುಗಳ ತಲೆಯನ್ನು ಕುತ್ತಿ ಆ ದಾರಿಯಾಗಿ ದಾಟ ಹೊರ ಹೋದಾಗ, ಎದುರು ಹಾದು ತೆರೆದ ಬಾಯೊಡನೆ ಓಡಿಬಂದ ಹುಲಿಗಳ ಬಲವಾದ ಹಲ್ಲುಗಳಿಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಲು ಆಯಾ ಹುಲಿಗಳು ಆಯಾ ಹಂದಿಗಳನ್ನು ಕೋಸದಿಂದ ಮುತ್ತುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು.

ವೇಱು

- 718. ತಾಳಱುವನ ವಿಟೈತುಣಿವನ ತಲೈತುವಿವನ ಕಲೈಮಾ; ವಾಳಿಕಳೊಟು ಕುಟಲ್ಜೊರಿತರ ಮಱಿವನಚಿಲ ಮರೈಮಾ; ನೀಳುಟಲ್ ವಿಟು ಚರಮುರುವಿಟ ನಿಮಿರ್ವನವಿಟೈ ಕಟಮಾ; ಮಾಳಿಕೊಳ್ಕಣೈ ಪಟುಮುಟಲೆಬ ವಿಬುವನಪಲ ವುಚೈಯೇ.
- 719, ವೆಜ್ಕಣೈಪಟು ಪಿಟರ್ಕಿಂಟಿ ವಿಚೈಯುರುವಿಯ ಕಯವಾಯ್ ಚೆಜ್ಕನಲ್ಪಟ ವತನೊಟುಕಣೈ ಚೆಂಬುಮುನಿರು ಕರುಮಾ ವಜ್ಕಿಂಬಚಿರ ಮುರುವಿಯಪೊಲು ತಟಲೆಯಿಂದು ವತನೈ ಪ್ರೊ ಜ್ಕಿಯಚಿನ್ನ ಮೊಟುಕವರ್ವನ ಪುರೈವನಚಿಲ ಪುಲಕಳ್. 32

^{717.} ಏನ ಮೋಟು ಮಾನಿ ನಜ್ಯ ಳೆಣ್ಕು ತಿಣ್ಯ ಲೈಕ್ಯುಲಮ್ ಕಾನ ಮೇತಿ ಯಾನೈ ವೆಮ್ಸು ಲಿಕ್ಕ ಣಜ್ಕಳ್ ಕಾನ್ ಮರೈ ಯಾನ ಮಾವ ನೇಕ ಮಾವೆ ರುಣ್ಟೆ ಟುನ್ತು ಪಾಯಮುನ್ ಚೇನೈ ವೇಟರ್ ಮೇಲ ಟರ್ನ್ತು ಚೀಱಿ ಯಮ್ಮಿ ನೂಱಿನಾರ್.

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

250

720. ಹೆಲ ಗಂಡುಜಿಂಕೆಗಳ ಹಿಂದಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬೇಡರು ಎಸೆದ ಅಂಬು ಗಳು ತಮ್ಮ ಒಡಲ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಟಲು, ಆ ಅಂಬುಗಳು ಅವುಗಳ ಬಸಿರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕು, ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮುಖದ ನಡುವಿನಿಂದ ಹೊರಬರಲು, ಮಿಕ್ಕ ವೇಗದಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾರಕವಾದ ಆ ಅಂಬುಗಳು, ಆ ರೀತಿ ಎಸೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಗಂಡು ಜಿಂಕೆಗಳ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಅದರಿದಿರಲ್ಲಿ ಓಡಿ ಸಮಾಪ ಬಂದ ಜಿಂಕೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಾಟ ಅದನ್ನು ದಾಟ ಬರಲು, ಆ ಜತೆಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಇದಿರು ಹಾದು ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವವು ಗಳಂತಿದ್ದುವು.

721. ಕರಿಯ ವುಲೆಯೊಂದು ಬಿಲ್ಲಿನೊಡನೆ ಓಡಿ ಬಂದಿತೆಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಯುದ್ಧಮುಖದಲ್ಲಿ ನೇರಾಗಿ ಬಂದ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳವನಾದ ತಿಣ್ಣನು ಎದುರಿಸಿ ನಿಂತು ಬಿಡುವ ಅಂಬುಗಳು ಇದಿರಿರುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆ ಬಾಣಗಳು ಹೋರಾಡುವ ಆನೆಗಳೊಡನೆಯೂ ಮಿಕ್ಕುಕೋಪದ ಸಿಂಹಗಳಿಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಎಡೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಅವುಗಳ ಒಡಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಕ್ಕಿದುದರಿಂದ ಆ ವನವು ಮೇಲೆ ಬರುವ ರಾತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಹಗಲುಗಳ ಸೇರುವೆಯಂತೆ ಕಾಣುವುದು.

722. ನಿಡಿದಾದ ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ವೇಗದೊಡನೆ ಮೇಲೆ ಹಾರುವ ದೊಡ್ಡ ಮುಗಿಲುಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಮೇಲೆ ಹಾರುವ ಜಿಂಕೆಗಳಿಗೆ, ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಕೊಂಡ ವೀರಗೆಜ್ಜೆಯುಳ್ಳ ಮರವೆರುಗಳು ಬಿಡುವ ಅಂಬಿನ ಸಾಲುಗಳು ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ಎಸೆಯಲ್ಪಡುವುವು. ಇವು ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಬೀರುವ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳ ಚಂದ್ರ ನಿಂದ ಬೇರಾಗುವಂತೆ ಆ ಚಂದ್ರಮಂಡಲದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಿಸುವ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದೊಡನೆ ಸಂಚಾರಮಾಡುವ ರಾಹು ಎಂಬ ಹಾವುಗಳಂತೆ ಕಾಣ ಬರುವುವು.

^{720.} ಸಿನ್ ಮು ಹವರ್ ಕೆಳ್ ವಿಟುಪಕ ಟೀಕೆಳ್ ಪಿ ಹಿಕು ಅವರು ಆೀಟೈ ಪೋಯ್ ಮುನ್ ನಟುಮುಕ ಮಿಚೈ ಯುರುವಿಟ ಮುಟುಕಿಯವಿಚೈ ಯುಟನ ಕ್ಕೊನ್ ಮುನೈಯಟು ಚರವಿನ ಮೆತಿರ್ ಕು ಹುಕಿಯ ಮುಕ ಮುರುವ ತ್ತನ್ ನೆತಿರಿತರ್ ಪೊರುವನನಿಕರ್ ತಲೈಯ ನಪಲ ಕಲೈ ಕಳ್.

^{721.} ಕರುವೈಯೊರು ತನುವೊಟುವಿಚೈ ಕಟುಕಿಯತಿನ ಮುನೈನೇರ್ ಕುರಿಚಿಲ್ ಮುನ್ಎಟು ಮಟುಚರಮೆತಿರ್ ಕೊಲೈಪಯಿಲ್ ಪೊಟು ತವೈಯೇ ಪೊರುಕರಿಯೊಟು ಚಿನವರಿಯಿಟೈ ಶುರೈಯಱವುಟಲ್ ಪುಕಲಾಲ್ ವರುಮಿರವೊಟು ಪಕಲಣೈವನ ವೆನಮಿಟೈಯುಮ ವ್ವನಮೇ.

^{722.} ನೀಳಬೈವಿಚೈ ಮಿಚೈಕುತಿಕೊಳ ನೆಟುಮುಕಿಱೊಟ ವೆಲುಮಾನ್ ಅಾಳುಱುಕಟನ್ ಮಱವರ್ ಕಳ್ ನಿಟು ಚರನಿರೈತೊಟರ್ ವನತಾಮ್ ವಾಳ್ ನಿಟುಕತಿರ್ ಮತಿಪಿರಿವುಱ ವರುಮೆನವಿಲು ಮುಲೈಯೈ ಕ್ಕೋಳೊಟುಪಯಿಲ್ ಪಣಿತೊಟರ್ ನಿಲೈ ಕೊಳವುಳವೆತಿರ್ ಪಲವೇ.

^{1.} ನುರವ - ಬೇಡ.

723. ಸಂಹರಿಸುವ ಬಾಣಗಳು ಒಡಲ್ಲಿ ನಾಟದುದರಿಂದ ಮಲೆಯ ಇಳಿಜಾರಾದ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲು ನೆಲೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯದೆ ಸುತ್ತುವುದರಿಂದ, ಸಾಲಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಸಾಂದ್ರವಾಗಿ ಸೇರಿದ ಎಲೆಗಳ ಕೂಟವು ತುಂಬಿದ ದಟ್ಟವಾದ ಪೊದರುಗಳುಳ್ಳ ಆ ಕಾಡಿನ ಮೇಲೆ, ಕಡಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ನೀರನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಬಿದ್ದು ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಕರಿಯ ಮುಗಿಲ ಕೂಟಗಳಂತೆ, ಕರಿಯ ಮರೆಗಳ ಕರಡಿಗಳ ಕೂಟಗಳೊಡನೆ ಕಾಡೆಮ್ಮೆಗಳು ಬೀಳುವವುಗಳಾದುವು.

724. ಹೆಲದಾರಿಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟರುವ ಬಲೆಗಳು ತುಂಡಾಗುವಂತೆ ಭಯದಿಂದ ಸುಳಿದುಹೋಗುವ ಜಂತುಗಳು ಬಂಡೆ ಕಲ್ಲಿನ ದಾರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಲು ಮುಂದಾದುವು ಗಳನ್ನು ತಡೆಯುವಂತೆ, ಕೋಪದಿಂದ ಹಿಡಿಯುವ ನಾಯಿಗಳು, ಹಿಂದಿನ ಜನನಮರಣ ಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸುವ ಪಾಪವುಣ್ಯಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಕರ್ಮಗಳಾದ ಬಲೆಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟು ತಮ್ಮ ನೆಲೆತಪ್ಪಿ ಸುತ್ತುವರಿಯುವವರ ಸನ್ಮಾರ್ಗ ಸೇರಿದ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತ ವಾಗುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಿಡದಂತೆ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ತಡೆಮಾಡಿದ ಸಂಚಕರ್ನೇಂದ್ರಿಯಗಳಂತಿದ್ದುವು.

725. ಕ್ರೂರವಾದ ವುಗಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಓಡಿಯೂ, ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಲೆ ಮಾಡುವ ಬಿಲ್ಲ ಬೇಡರುಗಳು, ಉಡುಕೆಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಕಾಲುಳ್ಳವುಗಳೂ ಮಡಚಿದ ಕಿವಿಗಳುಳ್ಳವುಗಳೂ ಆದ ಆನೆಮರಿ ಹಿಂಡುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೇಟಿಯನ್ನು ಮಾಡರು. ಶಬ್ದ ವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಓಡಿ ಹಾರುವ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಮಾಡರು. ಗರ್ಭಧರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಡೆತಡೆದು ನಡೆದುಬರುವ ಹೆಣ್ಣು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡರು.

^{723.} ಕಟಲ್ ವಿರಿಪುನಲ್ ಕೊಳವಿಲುವನ ಕರುಮುಕಿಲಿನ ನಿರೈಯೇ ಪಟರ್ ವೊಟುಚಿಱಿ ತಟ್ಟಿಪೊತುಳಿಯ ಪಯಿಲ್ ಪುತಲ್ ವನ ಮತ**ಸ್**ಮೇ ಲಟಲುಱುಚರ ಮುಟಲುಱವರೈ ಯಟಿಯಿಟಮಲ ಮರಲಾನ್ ವಿುಟೈಕರುಮರೈ ಕರಟಕಳೊಟು ವಿಲುವನವನ ಮೇತಿ.

^{724.} ಪಲತುಱೈಕಳಲ್ ಪೆರುವರಲೊಟು ಪಯಿಲ್ವಲೈಯಱ ನುಟೈಮಾ ವಲಮೊಟುಪಟರ್ ವನತಕೈವುಱ ವುಱುಚಿನಮೊಟು ಕವರ್ನಾಯ್ ನಿಲವಿಯವಿರು ವಿನೈವಲೈಯಿಟೈ ನಿಲೈಚುಚಲ್ಪವರ್ ನೆಱಿಚೇರ್ ಪುಲನುಱುಮನ ನಿಟೈತಟೈಚಿಯ್ತತ ಪೊಱಿಕಳಿನಳ ವುಳವೇ.

^{725.} ತುಟಿಯಟಿಯನ ಮಟಹಿನಿಯನ ತುಱುಕಯಮುನಿ ತೊಟರಾರ್; ವೆಟಪಟನಿರಿ ಚಿಱುಕುರುಳೈಕಣ್ ನಿುಚೈಪಟುಕೊಲೈ ನಿರವಾರ್; ಆಟಿತಳರ್ವುುಱು ಕರುವುಟೈಯನ ನಣೈವುಱುಪಿಣೈ ಯಲೈಯಾರ್; ಕೊಟೆಯನನೆತಿರ್ ಮುಟುಕಿಯುಮುಱು ಕೊಲೈವುರಿಚಲೈ ಮಅವೋರ್.

726. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಲೆಯಾದ ನೀಚವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಬೇಟೆಯು ಎದುರು ನಡೆದುಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಅನೆಗಳೂ ಅಂಜುವಂತೆ, ದಟ್ಟವಾಗಿ ಸೇರಿದ ಕಾಡೂ ಅದುರು ವಂತೆ, ಮೇಲೇಳುವ ಒಂದು ಹಂದಿಯು! ಗುಡುಗಿನ ಗರ್ಜನೆಯೊಡನೆ ಮಳೆಸುರಿಸುವ ಕರಿಯ ಮುಗಿಲಂತೆ ಮೊಳಗನ್ನು ಮಾಡಿ, ಹೊರಹೊರಟಂತೆ ಕಾಣುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಕಾರುತ್ತ, ಸುತ್ತಿ ಸೇರಿದ ಬಲೆಗಳು ತುಂಡಾಗುವಂತೆ ಹೊರಹೊರಟು ಮಿಕ್ಕಿದ ವೇಗದೊಡನೆ ಓಡಿತು.

727. ಓಡುವ ಹೆಂದಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ಬಲುನೆುಯಿಂದ ಹೋರಾಡುವ ಬೇಡರಿಗೆ ಗಂಡುಸಿಂಹದಂತಿರತಕ್ಕ ತಿಣ್ಣನು, ಹುಡುಕಿ ಸಮಿಾಸಿಸಿ ಹಿಡಿಯುವ ವೇಗದೊಡನೆ ಅದು ಹೋಗುವ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಾಗ, ಮತ್ತಿತರ ಬೇಡರುಗಳು, ತಾವು ಒಬ್ಬರೂ ತಿಳಿಯದಿದ್ದು, ತಾವೂ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಅದನ್ನು ಸಮಿಾಪಿಸಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟುವಾಗ, ಬಾಣದಿಂದ ಬೇಟೆಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲುವ ಬಿಲ್ಲುಳ್ಳವನಾದ ಆ ತಿಣ್ಣನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯಾಗದವರಾಗಿ ಯೌವನಪರ್ವವುಳ್ಳ ಇಬ್ಬರು ಬೇಡರು² ಅವರೊಡನೆಯೇ ಇದ್ದರು.

728. ಆರಯ್ದ (ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ) ಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟದ ವೀರರಾದ, ನೀಳವಾದ ಬರೆಗಳಿರುವ ಬಿಲ್ಲುಳ್ಳ, ನಾಣ, ಕಾಡ ಎಂಬ ಆ ಇಬ್ಬರೂ ಮಲೆಯ ರಕ್ಷಕನಾದ ತಿಣ್ಣ ನೊಡನೆ ವೇಗವಾಗಿ ಸೇರಲು, ಬಿಡುವ ಬಾಣಗಳನ್ನೂ ಕೊಲೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ನಾಯಿ ಗಳನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿ, ನಿಡಿದಾದ ಮಲೆಯ ಇಳಿಜಾರಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ನೆಳಲ್ಲಿ ವೇಗವುಳ್ಳ ಹಂದಿಯು ಓಡಿತು.

^{726.} ಇನ್ವಕೈವರು ಕೊಲೈಮಱನಿನೈ ಯೆತಿರ್ನಿಕಟ್ ವುಟಿ ಯತಿರ ಕ್ರೈವರೈಕಳುವು ವೆರುವುಱಮಿಟೈ ಕಾನೆಟುವತೊ ರೇನಮ್ ಪೆಯ್ ಕರುಮುಕಿ ಲೆನವಿಟಯೊಟು ಪಿತಿರ್ಕನಲ್ ವಿಟೀ ಚಿತಹಿ ಮೊಯ್ ವಲೈಕಳೈ ಯಱನಿಮಿರ್ವುಹ ಮುಟುಕಿಯಕಟು ವಿಚೈಯಿಲ್.

^{727.} ಪೋವುತುತನೈ ಯಟುತಿಱಲೊಟು ಪೊರುವುಱವರ್ಕ ಳರಿಯೇ ಆತಾಮವರ್ತೊಟರ್ ವುಱುಮ್ವಾಚೈಯುಟ ನಟವಟ್ಟಿಕೆಲು ಮಳವಿಱ್ ಅತಾಮೊರುವರು ಮಱಿಕಿಲರವರ್ ತನಿತೊಟರ್ವುಟಿ ಯತನ್ ಮೇಲ್ ಎಮುನೈಯಟು ಚಿಲೈವಿಟಲೈಕ ಳಿರುವರ್ಕಕಟಿ ಪಿರಿಯಾರ್.

^{728.} ನಾಟಯಕಟಲ್ ವಯವರ್ ಕಳವರ್ ನಾಣನುನೆಟು ವರಿವಿಜ್ ಕಾಟನುವುನು ಮಿರುವರುವುಲೈ ಕಾವಲರೊಟು ಕಟಿತಿಜ್ ಕೂಟನರ್ವಿಟು ಪಕಟೀಕಕೊಟು ಕೊಲೈಇಮಲಿಕಳ್ ವಟುವಿ ನೀಟಿಯಚರಿ ಪಟರ್ವವತುತರು ನೀಡಲಿನ್ಎರೈ ಕೇಡಲ್.

^{1.} ಇದು ಆಣವ ಮಲವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು. 2. ಇಬ್ಬರು ಬೇಹರು ಪಾಪಪುಣ್ಯ ಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದು.

729. ಗುಲಗುಂಜಿಯನ್ನು ಹೋಲುವಂತಹೆ ಮುಂದೆ ಹೊರ ಹೊರಟಂತಿರುವ ಕೋಪಿಸುವಂತೆ ಜ್ವಲಿಸುವ ಕ್ರೂರವಾದ ಕಣ್ಣು ಗಳನ್ನೂ, ಸಿಡಿಲಂತೆ ಘರ್ಜಿಸುವ ಧ್ವನಿ ಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಹಂದಿಯೊಂದು, ಮಿಕ್ಕಿದ ಬಲವಾದ ಪರಾಕ್ರಮದೊಡನೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೂರ ಓಡಿ, ದೊರೆತ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬೆಟ್ಟದಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಇರುವ ಒಂದು ಕಾಡಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮೇಲೂ ಹೋಗಲು ಪರಾಕ್ರಮವು ಕೈ ಬಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲುಳ್ಳ ಮರಗಳ ಕೂಟದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು.

730. ಕೊಲೆಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮೇಲ್ಕೊಂಡ ಬೇಡಕುಲದವರ ನಾಯಕನಾದ ಶಿಣ್ಣ ನು ಆ ಮರಗಳು ಬೆಳೆದ ಕಾಡಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಹೆಂದಿಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಶಿಳಿದವನಾಗಿ ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಎಸೆಯುವ ಅಂಬುಗಳಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲು ಮನ ಮಾಡದವನಾಗಿ, ವೇಗದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸಮಿಸಾಪಿಸಿ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಪಡೆಯು ವಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ನಡುವಿನ ಸುರಿಗೆಯನ್ನು ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಒರೆಕಳಚಿ ಅದರೊಡಲು ತುಂಡಾಗುವಂತೆ ಕುತ್ತಿದನು.

731. ಬೇಡರ ನಾಯಕನಾದ ಕರಿಯ ಶರೀರವೂ ಕೆಂಗಣ್ಣೂ ಉಳ್ಳ ತಿಣ್ಣನು ವೇಗವಾಗಿ ಕುತ್ತಿದುದರಿಂದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ಬಿದ್ದ ಹೆಂದಿಯನ್ನು ನಾಣನು ಕಂಡು, 'ಕಾಡನೇ, ಇಂದು ಇದರ ಹಿಂದೆ ಹೆಲಗಾವುದಗಳು ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿವು. ಗಂಡು ಮಗನಾದ ಇವನು ಈ ಹೆಂದಿಯನ್ನು ಕೊಂದನು. ಅಬ್ಬಾ!' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಇಬ್ಬರೂ ಅವನಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನವಿಸಿದರು.

ವೇಱು

731. ವೇಟರ್ ತರ್ಜ್ ಕರಿಯ ಚೆಪ್ಕರ್ಣ್ ವಿಲ್ಲಿಯಾರ್ ವಿಚೈಯಿಟ್ ಕುತ್ತ ಮಾಟರು ತುಣಿಯಾಯ್ ವೀಲ್ ನ್ತ ವರಾಕತ್ತೈ ಕಣ್ಟು ನಾಣನ್ 'ಕಾಟನೇ! ಯಿತನ್ ಪಿನ್ ನಿನ್ ಜು ಕಾತಪ್ಕಳ್ ಪಲವ ನ್ತ್ರೆಯ್ ತ್ರೋಮ್; ಆಟವರ್ನ್ ಕೊರ್ನಲಾ ನಚ್ಚೋ!' ವೆನ್ ಜವ ರಟಯು ಹಾಲ್ ನ್ರಾರ್.

^{729.} ಕುನ್ಱೀಯೈನಿಕರ್ ಮುನ್ಚಿಅವೆರಿ ಕೊಟುವಿಟೀಯಿಟಿ ಕುರನೀಳ್ ಪನ್ಱೀಯುಮಟಲ್ ವರ್ನ್ಆೀಅಲೊಟು ಪಟರ್ನೆಅೀನೆಟಿ ತೋಟಿ ತ್ತುನ್ಅೀಯತೊರು ಕುನ್ಆಟವರೈ ಚುಲವಿಯಚಿಆೀ ಚೂಬಿಆ್ ಚೆನ್ಆತನಿಟೈ ನಿನ್ಆತುವಲಿ ತೆರುಮರಮರ ನಿರೈಯಿಲ್.

^{730.} ಅತ್ತರುವಳರ್ ಚುಟಲಿಟೈಯಟೈ ಯತನಿಲೈಯಱಿ ಸನರ್ಮನಾನ್ ಕೈತ್ತೆರಿಕಣೈ ಯಿನಿಲಟುವತು ಕರುತಲರ್ವಿಟೈ ಕಟುಕಿ ನೊಯ್ತತ್ತೆ ಟುಚುಟರ್ ವಿಟುಚುರಿಕೈಯೈ ಮುನೈಪೆಅವೆತಿ ರುರುವಿ ಕ್ಯುತ್ತಿನರುಟನ್ ಮುಱಿಪಟಿವೆಱ್ ಕುಲಮಅವರ್ಕ ಟಲೈನರ್.

ವರಿಯ ಪುರಾಣಂ

254

732. ಮೇಲೂ ಅವರು ತಿಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳುವವರಾಗಿ, 'ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿ ನಡೆದುಬಂದುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಹಸಿವು ನಮಗಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದೊರೆತ ಈ ಹೆಂದಿಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಂದು, ನಾವೂ ತಿಂದು, ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ಜಯವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಬೇಟೆಯ ಕಾಡಿನಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಹೋಗಿ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

733. ಅವರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಲು, ತಿಣ್ಣ ನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಈ ವನದೊಳಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ತಣ್ಣೀರು ಎಲ್ಲಿದೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಲು, 'ಇದಿರಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ತೇಗು ಮರಗಳ ಕಾಡನ್ನು ದಾಟಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಡಿದಾದ ಕಿರುಬೆಟ್ಟದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತಂಪಾದ ಪೊನ್ ಮುಗಲಿಯಾರು! ಓಡುವುದು' ಎಂದು ನಾಣನು ಹೇಳಿದನು.

734. ವೇಲೆ ವೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಕೋಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ಬೇಡ ನಾದ ನಾಣನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದವೇಲೆ ತಿಣ್ಣನು, 'ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ. ಈ ಹಂದಿ ಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾನೂ ಆ ಎಡೆಯತ್ತ ಹೊರಟನು. ಅರೆ ಗಾವುದ ದೂರ ಹೋದವೇಲೆ ಕೆಂಗಣ್ಣ ವೃಷಭವನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ್ರನು ಇದ್ದನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿ ಮಲೆಯ ಪಕ್ಕದ ಕಾಡನ್ನು ಕಂಡರು.

^{732.} ಮಹ್ಞನರ್ ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ಕ್ಕು ಮೊಲೀಕಿನ್ಅಾರ್ 'ವಲೀವ ನ್ರಾಹ್ಜ ವುಹ್ಞತು ಪಚಿವ ನ್ರೆಮ್ಮೈ ಯುತವಿಯ ವಿತನೈ ಕಾಯ್ಚ್ಚಿ ಚ್ಚುಜ್ಞಾನೀ ಯರುನ್ತಿ ಯಾಮು ನ್ರಿನ್ ಅುತ ಣ್ಣೀರ್ಕು ಟಿತ್ತು ವೆಹ್ಳಿಕೊಳ್ ವೇಟ್ಟೈ ಕ್ಯಾಟು ಕುಜುಕುವೋ ಮೆಲ್ಲ' ವೆನ್ಅಾರ್.

^{733.} ಎನ್ಆವರ್ ಕೂಟ ನೋಕ್ಕೆ, ತ್ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ 'ತಣ್ಣೀ ರೆಣಕ್ಕೀ ನನ್ ಜುಮಿ ವ್ವನತ್ತಿ ಲುಳ್ಳ?' ತೆನ್ಜುರೈ ಚೆಯ್ಯ, ನಾಣನ್ 'ನಿನ್ಜವಿ ಪೈರಿಯ ತೇಕ್ಕೆ ನಪ್ಪುರ ಇ್ಟಾನ್ಜಾ ನೀಣ್ಟ ಕ್ಕುನ್ಜಿನು ಕ್ಕಯಲೇ ಯೋಟು ಜ್ಕುಳಿರ್ನ್ತವೊನ್ ಮುಕಲಿ' ಹೆಸ್ಆಾನ್.

^{734.} ವೊಜ್ಕಿಯ ಚಿನವಿಲ್ ವೇಟರ್ನ ಚೊನ್ನಪಿನ್, 'ಪೇವೋ ಮುಜ್ಕೀ; ಯುಜ್ಕಿತು ತನ್ನೈ ಕ್ಕೊಣ್ಟು ಪೋತುಮಿ' ನೆನ್ಅು, ತಾಮು ಮಜ್ಕುತು ನೋಕ್ಕಿ ಚ್ಚಿನ್ಅಾರ್; ಕಾವತ ಮರೈಯಿಆ್ ಕಣ್ಬಾರ್ ಚಿಜ್ಕುಣೇ ಅುಟೈಯಾರ್ ವೈಕು ನ್ತಿರುಮಲೈ ಚ್ಚಾರಆ್ ಚೋಲೈ.

^{1.} ಸ್ವರ್ಣಮುಖೀ ನದಿ.

735. 'ನಾಣನೇ! ಮುಂದೆ ತೋರುವ ಕಿರುಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಸೇರುವ' ಎಂದು ತಿಣ್ಣ ನು ಹೇಳಲು, ನಾಣನು¹, 'ನೀನು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಹೋಗುವೆಯಾದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದೃಶ್ಯವು ಕಾಣದೊರೆಯುವುದು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತವಾಗಿರುವ ಈ ತಿರುಕಾಳತ್ತಿ ಮಲೆಯ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ತಿರುವುಗಳು ಒಂದೂ ಇಲ್ಲದಿರುವ (ನಮ್ಮನ್ನು ಹಾಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಮಾಡುವ) ಕುಡುಮಿ ದೇವರು² ಮಲೆಯ ಉಚ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವರು. ನಾವು ನಮಸ್ಕರಿಸ ಬಹುದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

736. 'ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದೇಕೆ? ಈ ಮಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಈ ಎಡೆಯನ್ನು ಸಮಿನಾಪಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನನ್ನ ಮೇಲುಳ್ಳ ಭಾರವು ಕಮ್ಮಿಯಾಗುವಂತೆ ಅನುಭವವು ಏರ್ಪಡುವುದು. ಆಶೆಯು ಮೇಲೂ ಮೇಲೂ ಹೆಚ್ಚಲು ಹೃದಯವು ಬೇರೊಂದು ಆಶೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುದಾಗಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ದೇವರು ಇರುವೆಡೆ ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಹೋಗುವೆಯಾಗು,' ಎಂದು ತಿಣ್ಣನು ಹೇಳಿದನು.

737. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಲು, ಆ ಇಬ್ಬರೂ ಅವನೊಡನೆ ಹೊರಟು, ದಡಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ಬಿದಿರಿನ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಕರಿಯ ಅಗಿಲ ಕೊರಡುಗಳನ್ನೂ, ಚಂದನ ಮರಗಳನ್ನೂ, ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಇತರ ಮಣಿಗಳನ್ನೂ, ಹೊನ್ನನ್ನೂ, ವಜ್ರವನ್ನೂ, ಮಳಲರಾಶಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಲೆಗಳಿಂದ ಮುನ್ನವೇ ತೆರಳಿಸಿ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟ ತಿರುಮುಗಲಿ ನದಿಯನ್ನು ಬಂದು ಸೇರಿದರು.

^{735. &#}x27;ನಾಣನೇ! ತೋನ್ ಅು ಪ್ಕುನ್ ಅಿ ನಣ್ಣು ವೋ' ಮೆನ್ ನ, ನಾಣನ್, 'ಕಾಣನೀ ಪೋತಿ ನಲ್ಲ ಕಾಟ್ ಚಿಯೇ ಕಾಣು; ವಿುನ_, ಚ್ಚೇಣುಯರ್ ತಿರುಕ್ಕಾ ಳತ್ತಿ ಮಲೈವಿಚೈ ಯೆಟುನ್ತು ಚೆವ್ವೇ ಕೋಣವಿುಲ್ ಕುಟುವಿು ತ್ತೇವ ರಿರುಪ್ಪರ್; ಕು ವ್ಯಿಟಲಾ' ಮೆನ್ ಅಾನ್.

^{736.} ಆವತೆನ್? ನಿತನೈ ಕ್ಯಣ್ಟಿ ಙ್ಕಣೈತೊಟು ಮೆನ್ಮೇಟ್ ಪಾರಮ್ ಪೋವತೊನ್ ಟುಳತು ಪೋಲು; ಮಾಚೈಯುಮ್ ಪೊಙ್ಕಿ ಮೇನ್ಮೇನ್ ಮೇವಿಯ ನೆಜ್ಚುಮ್ ವೇಟೋರ್ ವಿರುಫ್ಫುಟ ವಿರೈಯಾ ನಿಟ್ಕುಮ್, ತೇವರ ಙ್ಕಿರುಪ್ಪ ತಿಙ್ಕೇ? ಫೋ' ತೆನ್ಟಾರ್ ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ತಾಮ್.

^{737.} ಉರೈಚೆಯ್ತು ವಿರೈನ್ತು ಚೆಲ್ಲ ವವರ್ಕಟು ಮುಟನೇ ಪೋನ್ತು ಕರೈವಳರ್ ಕಟ್ಟಿಯುನ್ ಮುತ್ತು ಜ್ಯಾರಕಿಜ್ ಕುಱಟು ಇ್ವನ್ತುಮ್ ವರೈತರು ಮಣಿಯುಮ್ ಪೊನ್ನುಮ್ ವಯಿರಮುಮ್ ಪುಳಿನ ನ್ತೋಜು ನ್ತಿರೈಕಣ್ಮುನ್ ಱೀರಟ್ಟಿ ವೈತ್ತ ತಿರುಮುಕ ಲಿಯಿನೈ ಚ್ಚಾರ್ನ್ತಾರ್.

^{1.} ನಾಣ – ಧರ್ಮ ಪುಣ್ಯಗಳ ಸಂಕೇತ. 2. ಜಡೆಮುಡಿಯುಳ್ಳ ದೇವರು.

738. ಅಲ್ಲಿ ಆ ನದಿಯ ಕರೆಯ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಂತವಾದ ಮರದ ನೆಳಲ್ಲಿ ಹಂದಿಯ ಒಡಲನ್ನಿಟ್ಟು, ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ಕಾಡನನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಣ್ಣನು 'ಮರದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಕಡೆಯುವ ಕೋಲನ್ನು (ಅರಣಿಯನ್ನು) ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ನೀನು ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವವನಾಗು. ಈ ಮಲೆಯನ್ನೇರಿ ನಾವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡು ಬಂದು ಸೇರುವೆವು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾಣನೂ ತಾನೂ ಹೋದರು.

739. ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರಿದ ದಡವನ್ನು ಸುತ್ತಿದ ನಂದನಗಳ ಮಲರು ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲಂಕೃತವಾದ ಮುಗಲಿನದಿ ಯ ತಿಳಿಯಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿಳದು ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿಯಾದ ತಿಣ್ಣನು, ಸಂತೋಷವು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಆನಂದವು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಉಕ್ಕಲು ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿ ಮಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡೇ ಶೀತಲತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಪ್ರವಹಿಸುವ ಆ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಹೋಗಿ ಎತ್ತರವಾದ ಮಲೆಯ ಪಕ್ಕವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

740. ಸೂರ್ಯನು ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಿಗೇರಲು, ದೈವಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಆ ದೊಡ್ಡ ವುಲೆಯ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಿಸುವ ಐದು ದೇವದುಂದುಭಿಗಳ ನಿನಾದವು ಕಡಲನೊರೆತದಂತೆ ಮೊಳಗಲು, 'ನಾಣನೇ, ಇದು ಏನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ ತಿಣ್ಣ ನಿಗೆ, 'ಈ ಮಲೆಯ ಜೇನಿನ ರಾಶಿಯನ್ನು (ಶಿವಸರಮಾತ್ಮನನ್ನು) ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಧುಯುತವಾದ ಮಲರು ಗಳಲ್ಲಿದ್ದು ಬರುವ ಜೇನುಹುಳಗಳು (ಭಕ್ತರು) ಮುಸುರಿ ಆಮೇಲೆ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಎದ್ದು ಹೋಗುವಾಗ ಮಾಡುವ ಶಬ್ದ ವಾಗಿದ್ದೀತು' ಎಂದು ನಾಣನು ಹೇಳಿದನು.

- 738. ಆಪ್ಕತನ್ ಕರೈಯಿನ್ ಸಾಪ್ಕೋ ರಣಿನಿಬಱ್ ಕೇಬಲಿಟ್ಟು ವಾಪ್ಕುವಿಜ್ ಕಾಟನ್ ಅನ್ನೈ ಮರಕ್ಕಟೈ ತೀಕ್ಕೋಲ್ ಪಣ್ಣಿ 'ಯಾಣ್ಕುನೀ ನೆರುಪ್ಪು ಕ್ಯಾಣ್ಪಾ ಯಿಮ್ಮಲೈ ಯೇಜೀ ಕ್ಕಣ್ಟು ನಾಪ್ಕಳ್ವ ನ_ಷೈವೋ' ಮೆನ್ಆು ನಾಣನು ನ್ತಾಮುಮ್ ಪೋನ್ತಾರ್.
- 739. ಅಳಿಮಿಟೈ ಕರೈಚೂಲ್ ಜೋಲೈ ಯಲರ್ಕಳ್ ಕೊ ಣ್ಯಣೈನ_ ವಾಹಿನ್ ಜಿಳಿವುನ ಲಿಟೀನ್ತು ಚಿನ್ನೈ ತಿಳಿವುದು ನ್ರಿ.ಣ್ಣ ನಾರ್ತಾಮ್ ಕಳಿವರು ಮಕಿಲ್ ಚಿ. ಪೊಜ್ಯ ಕ್ಯಾಳತ್ತಿ ಕಣ್ಟು ಕೊಣ್ಟು ಕುಳಿರ್ವರು ನತಿಯೂ ಟೀಕಿ ಕ್ಯುಲವರೈ ಚ್ಟಾರಲ್ ಚೀರ್ನ್ತಾರ್.
- 740. ಕತಿರವ ನುಚ್ಚಿ ನಣ್ಣ ಕ್ಯಟವುಹ್ಮಾರ್ ವರೈಯಿ ನುಚ್ಚಿ ಯತಿರ್ತರು ಮೋಚೈ ಯೈನ್ತು ಮಾರ್ಕರಿ ಮುಬಕ್ಕ ಜ್ಯಾಟ್ಟ್, 'ವಿತುವೆನ್ಕೊ? ನಾಹಾ?' ವೆನ್ಅಾರ್ 'ಕ್ಕಿಮ್ಮಲೈ ಪ್ಪರುನ್ತೇನ್ ಚೂಲ್ ನ್ತು ಮತುಮಲ ರೀಕ್ಕಣ್ ಮೊಯ್ತ್ತು ಮರುಜ್ಕುಲು ಮೊಲಿಕೊ' ಲೆನ್ಅಾನ್.

^{1.} ಮುಗಲಿ ನದಿ = ಸ್ವರ್ಣಮುಖ ನದಿ.

741. ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸುಗಳ ಕೂಟವು ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಸುಖವಾದ
ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿತೋರಿಸಲು, ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗದ ಆಶಿಯು ಉಕ್ಕಿ ಸ್ಥಿರವಾದ ಪ್ರೇಮ
ವಾಗಿ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತಾಳಲು, ತ್ಯಾಗಿಯಾದ ಈಶ್ವರನ ಮಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ
ಎಲುಬುಗಳು ಒಳಗೆ ಸೆಳೆದಿರಲು, ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ ಎದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಆಶೆಯೊಡನೆ,

742. ನಾಣನೂ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಯೂ ತನುಗೆ ನೊದಲೇ ಶೀತಲವಾದ ಮಲೆ ಯನ್ನು ಏರಿಹೋಗಲು, ತಿಣ್ಣನು ತಾನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ತತ್ವಗಳೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ಪಡಿ (ಮೆಟ್ಟಲು) ಗಳನ್ನೇರಿ, ಶಕ್ತಿಯೇ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದ ಶಿವವನ್ನು ಸಮಿಾಪವಾಗಿ ಸೇರುವವರಾದ ಶಿವಯೋಗಿಗಳಂತೆ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವ ನಿಡಿದಾದ ಮಲೆಯನ್ನೇರಿ ನೇರಾಗಿ ಹೋಗುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ,

743. ತಿಣ್ಣನು ಬಾಲಚಂದ್ರನು ಸೇರಿದ ಜಡೆಯುಳ್ಳವನನ್ನು ನೋಡುವ ಮೊದಲೇ, ಆತನ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ಕರುಣೆಮಿಕ್ಕ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಕೊಂಡ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯು ಇವನ ಮೇಲೆ ಬೀಳಲು, ಸೇರಿದ ಜನ್ಮದ ಹಿಂದಿನ ತೊಡರುಗಳು ಇವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲಲು, ಅವುಗಳನ್ನು ನೀಗಿದವನಾಗಿ, ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಕಾಶದ ನೆಳಲಲ್ಲಿ ಸಮಾನ ವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯೇ ರೂಪುತಾಳಿದಂತವನಾದನು.

^{741.} ಮುನ್ಫುಡೆಯ್ ತನತ್ತಿ ನೀಟ್ಟ ಮುಟಿನಿಲಾ ನಿನ್ಸ ಮಾನ ವನ್ಪುನೈ ಯೆಟುತ್ತು ಕ್ಯಾಟ್ಟ ವಳನಿಲಾ ವಾರ್ವಮ್ ಪೊಜ್ಕು ಮನ್ಪುರು ಜ್ಯಾತಲ್ ಕೂರ ವಳ್ಳಲಾರ್ ಮಲೈಯೈ ನೋಕ್ಕೆ ಯೆನ್ಫುನೆ ಕ್ಕುರುಕಿ ಯುಳ್ಳ ತ್ತಿಲುಪ್ಪರು ವೇಟ್ಕೈ ಯೋಟುಮ್,

^{742.} ನಾಣನು ಮನ್ಫು ಮುನ್ಫು ನಳಿರ್ವರೈ ಯೇಱ ತ್ತಾಮುಮ್ ಪೇಣುತ ತ್ತುವಙ್ಯ ಳೆನ್ನುಮ್ ಪೆರುಕುಚೋ ಪಾನ ಮೇಱಿ ಯಾಣೈಯಾಞ್ ಚಿವತ್ತೈ ಚ್ಚಾರ ವಣೈಪವರ್ ಪೋಲ ನೈಯರ್ ನೀಣಿಲೈ ಮಲೈಯೈ ಯೇಱಿ ನೇರ್ಪಟ ಚ್ಚೆಲ್ಲುಮ್ ಪೋತಿಲ್,

^{743.} ತಿಜ್ಕಳ್ ಚೇರ್ ಚಟೈಯಾರ್ ತಮ್ಮೈ ಚೆನ್ ಅವರ್ ಕಾಣಾ ಮುನ್ ನೇ ಯಜ್ಕಣರ್ ಕರುಣೈ ಕೂರ್ನ್ತ ವರುಟ್ಟರು ನೋಕ್ಕ ಮೆಯ್ತ ತ್ತಜ್ಕಿಯ ಪವತ್ತಿನ್ ಮುನ್ ನೈ ಚ್ಚಾರ್ ಪುವಿ ಟ್ಟಕಲ ನೀಜ್ಕಿ ಪ್ರೊಜ್ಕಿಯ ಪೊಳಿಯಿ ನೀಡಿಆ್ ಪೊರುವಿಲನ್ ಪರುವ ಮಾನಾರ್. 33

744. ಆಕಾಶದವರೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ತಿರುಕಾಳತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಏಳುವ ಮೊಳಕೆಯಾಗಿಯುಳ್ಳ ಏಕನಾಯಕನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಿಣ್ಣ ನು ಕಂಡನು. ಆ ದರ್ಶನದಿಂದ ಉಂಟಾದ ದೊಡ್ಡ ಸಂತೋಷವಾದ ಭಕ್ತಿಯ ವೇಗವಾದುದು ಮೇಲೆ ಬರಲು, ಹೆಚ್ಚಾದ ವೇಗದಿಂದ, ಮೋಹಗೊಂಡು ಓಡಿಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ನಿಂತನು.

745. ಬಹುಸಮಯ ಆ ರೀತಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿ ನಿಂತು, ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ರೋಮ ಕೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಪುಳಕವು ಹೊಮ್ಮಲು, ಮಲರಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣೀರು ಅರ್ಬಿ ಯಂತೆ ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯಲು, 'ಭಕ್ತನಾದ ನನಗೆ ಇವನು ತಾನೇ ಇಲ್ಲಿ ದೊರೆತನು! ಅಬ್ಬಾ! ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ!' ಎಂದು ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಸರಿಸಮನಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತಿಯು ತಾನೇ ಒಂದು ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿತು ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಲು,

746. 'ಕ್ರೂರವಾದ ನೀಚಕುಲದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಬೇಡರ ಜಾತಿಯಂತೆ, ಆನೆ, ಕರಡಿ, ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ ಮೊದಲಾದ ಕ್ರೂರಜಂತುಗಳು ಸಂಚರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ಕಾಡಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನೊಡನೆ ಸಹಾಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಓ, ಕೆಟ್ಟಿನು! ನೀನು ಈ ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇ?' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಬೇಗುದಿಗೊಂಡನು.

^{744.} ಮಾಕನಾರ್ ತಿರುಕ್ಕಾ ಳತ್ತಿ ಮಲೈಯೆಟು ಕೊಟುನ್ತಾ ಯುಳ್ಳ ವೇಕನಾ ಯಕರೈ ಕ್ಕಣ್ಟಾ; ರೆಟುನ್ತ್ರಪೇ ರುವಕೈ ಯನ್ಪನ್ ವೇಕಮಾ ನತುಮೇಜ್ ಚೆಲ್ಲ ಮಿಕ್ಕತೋರ್ ನಿರೈನಿ ನೋಟು ಮೋಕಮಾ ಯೋಟಿ ಚ್ಚಿನ್ಱಾರ್; ತಟುವಿನಾರ್; ಮೋನ್ತು ನಿನ್ಜಾರ್.

^{745.} ನೆಟಿತುಪೋ ತುಯಿರ್ತತ್ತು ನಿನ್ಅು, ನಿಟೈನ್ತೆ ಟು ಮಯಿರ್ಕ್ಕಾ ಅೋಟುಮ್ ವೆಟವೆಲಾಮ್ ಪುಳಕಮ್ ಪೊಜ್ಚ, ಮಲರ್ಕ್ಕಣ್ಣೀ ರರುವಿ ಪಾಯ, 'ಅಟಯನೇಜ್ ಕಿವರ್ತಾ ವಿಣ್ಕೀ ಯಕಪ್ಪಟ್ಟಾ ರಚ್ಚೋ!' ವೆನ್ ಅು ಪಟಯಿಲಾ ಪ್ರರಿವು ತಾನೋರ್ ಪಟವಮಾಮ್ ಪರಿಚು ತೋನ್ ಅ,

^{740.} ವೆಮ್ಮ ಆ ಕ್ಯುಲತ್ತು ವನ್ತ ವೇಟ್ಟುವ ಚ್ಚಾತ್ತಿ ಯಾರ್ಪೋರ್ ಕೈಮ್ಮಲೈ ಕರಟ ವೇಣ್ಕೈ ಯರಿತಿರಿ ಕಾನ ನ್ತನ್ ನಿಲ್ ಉಮ್ಮಟನ್ ಅಣ್ಟಿಯಾ ಯುಳ್ಳಾ ರೊರುವರು ವಿನ್ಆೀ ಕೈಟ್ಟೇನ್! ಇಮ್ಮಲೈ ತನಿಯೇ ನೀರಿ ಇಗಿರುಪ್ಪತೇ!' ಯೆನ್ಅು ಸೈನ್ತಾರ್.

747. ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಲ್ಲು ಕೆಳಬಿದ್ದುವನ್ನು ತಿಳಿಯದವನಾಗಿ, ವೃಷಭದಂತಿದ್ದ ತಿಣ್ಣನು, ತಿರುಗಿ 'ಈ ಹಸುರೆಲೆಯೊಡನೆ ಹೂವನ್ನೂ ಕೊಯ್ದಿಟ್ಟು, ತಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ಅಭಿಷೇಚಿಸಿ, ಈ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಯಾರೋ?' ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೊಡನೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ನಾಣನು, 'ನಾನು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದಿರುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

748. 'ಹೆಚ್ಚಾದ ಪರಾಕ್ರನುವುಳ್ಳ ನಿನ್ನ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆ ಯಾಡುತ್ತ ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಈ ಮಲೆಯೆಡೆಗೆ ಬಂದೆವು. ಆಗ ಶೀತಲವಾದ ನೀರಿನಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಯುಕ್ತವಾದ ಎಲೆಯಿಂದಲೂ ಹೂವಿ ನಿಂದಲೂ ಈತನನ್ನ ಲಂಕರಿಸಿ, ನಿವೇದನವನ್ನೂ ಮಾಡಿ, ಮೊದಲು ಕೆಲಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮೆಣನು ಇಂದು ಕಾಣುವಂತೆಯೇ ಅಂದೂ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ ಇಂದು ಇದನ್ನು ಅವನೇ ಮಾಡಿದ್ದಿರಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

749. ವುನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿ ಬಂದುದಾಗಿಯೂ, ಆತಂಕ ಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೆಚ್ಚಿದ ಅಳತೆಗೆ ಮಿಕ್ಕುದೂ ಆದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ 'ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿ ನಾಯನಾರನಾದ ಕುಡುಮಿ ದೇವನಿಗೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಇನಿದಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಇವೇ ಆಗಿರಬೇಕು' ಎಂದು ತಿಣ್ಣನು ಇದನ್ನೇ ದೃಢವಾಗಿ ನೆನೆದುಕೊಂಡು, ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ ನನ್ನು ಅಗಲಲಾರದೆ ಅಳತೆಗೆ ಮಾರಿದ ಪ್ರೀತಿಯು ಹೆಚ್ಚಲು,

^{747.} ಕೈಚ್ಚಿಲೈ ವಿಲುನ್ತ ತೋರಾರ್ ಕಾಳೈಯಾರ್ ಮಿಾಳ 'ವಿನ್ತ ಪ್ಪಚ್ಚಿಲೈ ಯೋಟು ಪೂವುಮ್ ಪಱಿತ್ತಿಟ್ಟು ನೀರುಮ್ ವಾರ್ತತ್ತು ಮಚ್ಚಿತು ಚೆಯ್ತಾರ್ ಯಾರೋ ?' ವೆನ್ಆಲು ಮರುಖ್ಯು ನಿನ್ಆ ವಚ್ಚಿಲೈ ನಾಣನ್ ಱಾನು 'ನಾನಿತು ವಱಿನ್ತೇ' ನೆನ್ಪಾನ್,

^{748. &#}x27;ವನ್ಱೀಱ ಲುನ್ತೈ ಯೋಟು ಮಾವೇಟ್ಟೈ ಯಾಟ ಪಣ್ಟಿ ಕ್ಕುನ್ಱೀಟೈ ವನ್ತೋ ಮಾಕ, ಕ್ಕುಳಿರ್ನ್ತನೀ ರಿವರೈ ಯಾಟ್ಟಿ, ಯೊನ್ಱೀಯ ವಿಲೈಪ್ಪು ಚ್ಚೂಟ್ಟಿ, ಯೂಟ್ಟಿ, ಮುನ್ ಪಱೈನ್ತೋರ್ ಪಾರ್ಸ್ಫಾ ನನ್ಱೀತು ಚೆಯ್ತಾ; ನಿನ್ಱು ಮವನ್ಚೆಯ್ತಾ ನಾಕು' ಮೆನ್ಱಾನ್.

^{749.} ಉಣ್ಣೆ ಆೈ ನ್ತೆ ಟುನ್ತ ತೇನು ಮೊಟಿವಿನ್ ಆಿ ಯಾರ್ ವನ್ ಪಿ ಜಿಣ್ಣ ನಾರ್ 'ತಿರುಕ್ಕಾ ಳತ್ತಿ ನಾಯನಾರ್ ಕ್ಕಿನಿಯ ಚೆಯ್ ಕೈ ಯೆಣ್ಣೆಯ ವಿವೈಕೊ ಲಾ' ಮೆನ್ ಆಿತುಕಟೈ ಪ್ಪಿಟಿತ್ತು ಕ್ಕೊಣ್ಟ ವ್ಯಣ್ಣ ಲೈ ಪ್ಪಿರಿಯ ಮಾಟ್ಟಾ ವಳವಿಲಾ ತರವು ನೀಟ,

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

260

750. 'ಈತನನ್ನು ನಾನು ಕಂಡುಬಿಟ್ಟಿನು. ಇದುವರೆಗೆ ಈತನು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವಾಗಿ ಇದ್ದಿರುವನಲ್ಲಾ! ಈತನಿಗೆ ಉಣಿಸಿಗಾಗಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ಕೊಡುವವರೂ ಇಲ್ಲ. ಈತನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಗಲಿರಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏನನ್ನು ಮಾಡಲಿ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾನು ಈತನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ತಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಬೇಕು' ಎಂದು ನೆನೆದು,

751. ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋಗುವನು. ತಿರುಗಿ ಬರುವನು. ಆಲಿಂಗನ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವನು. ತಿರುಗಿ ಹೋಗುವನು. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ನಿಲ್ಲುವನು. ಕರುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವ ಈದ ಹಸುವಿನಂತೆ ತೊಳಲುವನು. 'ನಾಣನೇ, ದೇವರು ಭೋಜನ ವನ್ನು ಮಾಡಲು, ಮೃದುವಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ದೋಷವಿಲ್ಲದಂತೆ ತಿಳಿದು ನಾನು ಒದಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಬರುವನು' ಎನ್ನುವನು.

752. 'ನೀನು ಯಾರನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿರುವುದು? ಎಂಬೆ ಣಿಕೆಯಿಂದ, ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಅಗಲಿ ಹೋಗಲಾರೆನು. ನೀನು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಇರಲು ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲೂ ಆರೆನು' ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿರಲು, ಒಮ್ಮೆ ಹೋಗಿ ಬರಲು ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿದವನಾಗಿ, ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮಲ ರಂತಿರುವ ಕೈಗಳಿಂದ ದೇವರನ್ನು ನಮಿಸಿ ಹೋದನು.

^{750. &#}x27;ಇವರ್ತವೆುೖ ಕ್ಕಣ್ಟೇ ನುಕ್ಕು ತ್ತನಿಯರಾ ಯಿರುನ್ತಾ; ರೆನ್ನೇ! ಯಿವರ್ತವು ಕ್ಕಮುತು ಚೆಯ್ಯ ನಿಱೈಚ್ಚಿಯು ವಿಟುವಾ ರಿಲ್ಲೈ; ಯಿವರ್ತವೆುೖ ಪ್ಪಿರಿಯ ವೊಣ್ಣಾ; ತೆನ್ಚರ್ಯಕೇ; ನಿನಿಯಾನ್ ಚಾಲ ವಿವರ್ತಮ ಕ್ಕಿಱೈಚ್ಚಿ ಕೊಣ್ಟಿ ಜೈಯ್ತವುಮ್ ವೇಣ್ಟು' ಮೆನ್ಆು,

^{751.} ಪೋತುವರ್; ಮಾಣ್ಟು ಚಿಲ್ವರ್; ಪುಲ್ಲುವರ್; ಮಾಳ ಪ್ಪೋವರ್; ಕಾತಲಿ ನೋಕ್ಕಿ ನಿಟ್ಪರ್; ಕನ್ಜಕಲ್ ಪುನಿಜ್ಞಾ ಪ್ಪೋಲ್ವರ್; 'ನಾತನೇ ಯಮುತು ಚೆಯ್ಯ ನಲ್ಲವು ಲ್ಲಿಟೈ ಚ್ಚಿ ನಾನೇ ಕೋತಱ ತ್ತೆಱಿನ್ತು ವೇಜು ಕೊಣೈಣ್ಕು ವರುವೇ ನೆನ್ಪಾರ್;

^{752.} ಆರ್. ತಮ ರಾಕ ನೀರಿ ಜ್ಕುರುಪ್ಪತೆನ್ ಆಕಲ ಮಾಟ್ಟೀನ್; ನೀರ್. ಪಟಿ ತ್ತಿರುಕ್ಕ ವಿಜ್ಕು ನಿಜ್ಕುವು ಜ್ಕಿಲ್ಲೇ' ನೆನ್ ಅು ಜೋರ್. ತರು ಕಣ್ಣೀರ್ ವಾರ ಪ್ರೋಯ್ವರ ತ್ತುಣಿನ್ತಾ ರಾಕಿ ವಾರ್. ಚಿಲೈ ಯೆಟುತ್ತು ಕ್ಕೊಣ್ಟು ಮಲರ್ಕೈಯಾ ಜ್ಞಾತಿ ಅುತು ಪೋನ್ತಾರ್.

753. ದೇವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊಲಗಿ, ದಟ್ಟವಾದ ಮಲೆಯಿಂದ ಕೆಳಬಂದು, ನಾಣನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಸೇರಲು, ಹಿಂದಿನ ಲೌಕಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಶೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಭಕ್ತಿಯೇ ತನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಸಲು, ಅವನು, ಹೊನ್ನಹುಡಿಗಳು ತೆರಳಿ ಎರಡು ಕರೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರಿರುವಂತಹ ತಿರುಮುಗಲಿ ನದಿಯ ಎದುರು ಪಕ್ಕದ ಕರೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಹೊಸ ಮಲರುಗಳು ತುಂಬಿದ ವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

754. ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಕಾಡನು ಎದುರು ಬಂದು ನಮಿಸಿ, 'ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತಯಾಂ ಸಿರುವೆನು. ಕೊಂಬುಳ್ಳ ಹಂದಿಯ ಅವಯವಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವು ಗುರುತಿಸಿರುವಂತೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳರಿ. ನಾವು ಇಂದು ತಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಕಾಲವು ಮಿಾರುವಷ್ಟು ನೀವು ತಾಮಸಮಾಡಿದ ಕಾರಣನೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಲು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ನಾಣನು,

755. 'ಇವನು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಡುವಿದೇವರನ್ನು ಕಂಡು ಆಲಿಂಗನಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹಿಡಿಯಲು ತಕ್ಕುದಾದ ಎಡೆಯನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಿಡದ ಬಲವಾದ ಉಡುವಿನಂತೆ ಅವರನ್ನು ನೀಗದವನಾದನು. ಆ ದೇವರು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಂಸವನ್ನು ಕೊಂಡುಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದನು. ನಮ್ಮ ವಂಶದ ನಾಯಕತ್ವ ವನ್ನು ಈತನು ಬಿಟ್ಟನು. ದೇವರಿಗೆ ಆಳಾದನು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

^{753.} ಮುನ್ಪುನಿನ್ ಅರಿತಿ ನೀಜ್ಕಿ ಮೊಯ್ವರೈ ಯಿಟೀನ್ತು ನಾಣನ್ ಪಿನ್ಪುವ ನ್ಷಣೈಯ ಮುನ್ನೈ ಪ್ಪಿಅತುಱೈ ವೇಟ್ಕೈ ನೀಜ್ಕು ಯನ್ಪುಕೊ ಣ್ಟುಯ್ಪು ಚ್ಚಿಲ್ಲು ಮವರ್ತಿರು ಮುಕಲಿ ಯಾಜ್ಞೀನ್ ಪೊನ್ಪುನೈ ಕರೈಯಿ ಲೇಱಿ ಪ್ಪುತುಮಲರ್ ಕ್ಕಾವಿಱ್ ಪುಕ್ಕಾರ್.

^{754.} ಕಾಟನು ಮೆತಿರೇ ಚೆನ್ ಅು ತೊಲುತು 'ತೀ ಕ್ಕಟೈತ್ತು ವೈತ್ತೇನ್; ಕೋಟುಟೈ ಯೇನ ಮುಜ್ಕರ್ ಕು ಅಿಪ್ಪಟಿ ಯು ಅುಪ್ಪೈ ಯೆಲ್ಲಾ ಮಾಟು ಹಿನೇಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳು; ಮ ಅಿತ್ತು ನಾಮ್ ಪೋಕೈ ಕ್ಕಿನ್ ಅು ನೀಟನೀರ್ ತಾಲ್ ತ್ತ ತೆನ್ ನೋ?' ವೆನ್ ಅಲು ನಿನ್ ಅನಾಣನ್,

^{755.} ಅಣ್ಕಿವರ್ ಮಲೈಯಿ ಜ್ಞೇವರ್ ತಮ್ಮೈಕ್ಕ ಣ್ಟಣೈತ್ತು ಕ್ಕೊಣ್ಟು ವಜ್ಕಿನೈ ಪ್ಪಜ್ಜಿ ಪ್ರೋಕಾ ವಲ್ಲುಟು ಮೈನ್ ನ ನೀಣ್ಕಾ; ನಿಣ್ಕುಮ ತ್ತೇವರ್ ತಿಣ್ಣ ವಿಜೈಚ್ಚಿಕೊ ಣ್ಟೇಕ ಪ್ಪೋನ್ತಾನ್; ನಜ್ಯುಲ ತ್ತಲೈಮೈ ವಿಟ್ಟಾ; ನಲಪ್ಪಟ್ಟಾನ್ ಜೀವರ್ ಕೈನ್ಜ್ ಸಾನ್.

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

262

756. 'ತಿಣ್ಣಾ! ಏನು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ! ಎಂತಹ ಮತಿವಿಕಳತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ! ನೀನು ಬೇಡರುಗಳಾದ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ನಾಯಕನಲ್ಲವೇ?' ಎಂದು ಕಾಡನು ಕೇಳಲು, ಅವನ ಮೊಗವನ್ನೂ ನೋಡದವರಾಗಿ, ಬಲವಾದ ಆ ದೊಡ್ಡ ಹೆಂದಿಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಸುಟ್ಟು, ಮಿಕ್ಕ ಇನಿದಾದ ಮಾಂಸಗಳನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ತುಂಡುಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು,

757. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕೋಲ್ಲಿ ಕೋದು ಕಾಯಿಸಿ, ಆ ಕೊಬ್ಬುಳ್ಳ ಮಾಂಸಗಳು ಒಳ್ಳೆಯ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಸುಡಲು, ಅವುಗಳ ಇನಿದಾದ ರುಚಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ತಿಳಿಯು ವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಡಿದು ರುಚಿನೋಡಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ರುಚಿಯಾದುವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೊದಲೇ ಒಣಗಿದೆಲೆಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿರುವ ದೊನ್ನೆ ಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಇಡುವವನಾದನು.

758. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತವರಾದ ನಾಣನೂ ಕಾಡನೂ 'ಮಿಕ್ಕ ಮತಿವಿಕಳತೆಯನ್ನು ಮೇಲೂ ಪಡೆದವನಾದನು. ಏನು! ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಪಡೆದ ಹಂದಿಯ ಮಾಂಸವನ್ನು ಕಾಸಿ, ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಅಗಿದು ರುಚಿ ಇಲ್ಲದ ಇತರ ಮಾಂಸಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಉಗಿದುಬಿಡುವನು. ಹೆಚ್ಚು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದರೂ ತಾನು ಉಣ್ಣಲು ನೆನೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪಡೆದ ಈ ಮಾಂಸವನ್ನು ನಮಗೂ ಕೊಡುವ ಸ್ವಭಾವವಿಲ್ಲದವನಾದನು. ಇತರ ಮಾಂಸಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಸುಡುವನು'.

^{756. &#}x27;ಎನ್ಚೆಯ್ತಾಯ್ ತಿಣ್ಣಾ! ನೀ ತಾನ್, ಎನ್ನಮಾಲ್ ಕೊಣ್ಟಾ ? ಯೆಜ್ಕಳ್ ಮುನ್ಪೆರು ಮುತಲಿ ಯಲ್ಲೈ ಯೋ?' ವೆನ, ಮುಕತ್ತೈ ನೋಕ್ಕಾರ್, ವನ್ಪೆರುಮ್ ಪನ್ಱೀ ತನ್ನೈ ಯೆರಿಯಿನಿಲ್ ವತಕ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕ ವಿನ್ಫುರು ತಚ್ಛೆಕಳ್ ವೆವ್ವೇ ಅಮ್ಪಿನಿ ಲೀರ್ನು_ ಕೊಣ್ಟು,

^{757.} ಕೋಲಿನಿಜ್ ಕೋತ್ತು ಕಾಯ್ಚ್ಚಿ ಕ್ಕೊಬುನ್ತಚೈ ಪತತ್ತಿಲ್ ವೇವ ಲಾಲಿಯ ಚುವೈಮುನ್ ಕಾಣ್ಪಾನ್ ವಾಯಿನಿ ಲತುಕ್ಕಿ ಪ್ಪಾರ್ತ್ತು ಚ್ಚಾಲವು ಮಿನಿಯ ವೆಲ್ಲಾ ಇ್ಚರುಕಿಲೈ ಯಿಣೈತ್ತ ಕಲ್ಲೈ ಯೇಲವೇ ಕೇರಲಿ ಕ್ಟೂಟ ವತನ್ಮಾಚೈ ಯಿಟುವಾ ರಾನಾರ್.

^{758.} ಮರುಜ್ಕುನಿ ಸ್ಟವರ್ಕಳ್ ಪಿನ್ ನು ಮಯನ್ ಮಿಕ ಮುತಿರ್ ನ್ತಾ; ನೆನ್ ನೇ! ಯುರುವೈ ಅಲಿಟೈ ಚ್ಚಿ ಕಾಯ್ ಚ್ಚಿ ಯತುಕ್ಕಿವೇ ಅುಮಿಟಾ ನಿನ್ ಅಾನ್, ಪೆರುಮ್ನ ಚಿ ಯುಟೈಯ ನೇನುಮ್ ಪೇಚ್ಚಿಲ; ನಮಕ್ಕುಮ್ ಪೇಜು ತರುಮ್ಮರಿ ಚುಣರಾನ್; ಮುಕ್ಷೈ ತ್ತಚೈ ಪುಜ ತ್ತೆ ಆಿಯಾ ನಿನ್ಅಾನ್;

759. 'ಈ ತಿಣ್ಣನು ವೈವತನ್ಮಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವನು. ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವ ಮಾರ್ಗವೊಂದನ್ನೂ ಕಾಣೆವು. ನಾವು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ದೇವರಾಟ್ಟಯನ್ನು ನಾಗನೊಡನೆ ಕೊಂಡುಬಂದು ಇದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು. ಬೇಟಿಯಾಡಿದ ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಇತರ ಕೆಲಸದಾಳುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವೆವು' ಎಂದು ನೆನೆದು ಹೋದರು.

760. ಬೇಡರಿಬ್ಬರು ಹೋದುದನ್ನು ತಿಣ್ಣನು ತಿಳಿಯದವನಾಗಿ, ವೇಗದಿಂದ ದೊನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ದೇವರನ್ನು ಮಜ್ಜನ ವಾಡಿಸಲು ನೆನೆದು, ತನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬಾಯಿಯ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ನದಿಯ ಒಳ್ಳೆಯ ನೀರನ್ನು ಕೊಂಡು, ಕೊಯ್ದು ತೆಗೆದ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಪತ್ರವುತ್ತು ಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ತಲೆಕೂದಲಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವನಾಗಿ,

761. ಕೂರಾದ ಅಂಬಿನೊಡನೆ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ತಾಳಿ ಕಲ್ಲಿ 1 ಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮೃದುಮಾಂಸದ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, 'ಒಳ್ಳೆಯವನಾದ ನಮ್ಮ ಈಶ್ವರನು ಹೆಚ್ಚು ಹಸಿದಿರುವನು' ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸಿ, ವೃಥೆಪಟ್ಟು, ಬಹುವೇಗದಿಂದ ಈಶ್ವರನ ಮಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು.

- 759. 'ತೇವುಮಾಲ್ ಕೊಣ್ಟಾ ನಿನ್ತ ತ್ತಿಣ್ಣನ್; ಮ ಜ್ಞಿತನೈ ತ್ತೀರ್ಕ್ನ ಲಾವತೊನ್ ಱಱಿಯೋನ್; ತೇವ ರಾಟ್ಟಿಯೈ ನಾಕ ನೋಟು ಮೇವಿನಾಜ್ ಕೊಣರ್ನ್ತು ತೀರ್ಕ್ಕ ವೇಣ್ಬುಮ ವ್ವೇಟ್ಟೈ ಕ್ಯಾಟ್ಟಿ ಲೇವಲಾಟ್ ಕಳ್ಳೆಯುಜ್ ಕೊಣ್ಟು ಪೋತು' ಮೆನ್ ಆತಿಣ್ಣೆ ಪ್ರೋನಾರ್.
- 760. ಕಾನವರ್ ಪೋನ ತೋರಾರ್; ಕಟಿತಿನಿಆ್ ಕಲ್ಲೈ ಯಿನ್ ಕ ಣೂನಮು ತಮೈತ್ತು ಕ್ಕೊಣ್ಟು, ಮೆ ಇ್ಚನ ಮಾಟ್ಟ ವುನ್ ನಿ ಮಾನತಿ ನನ್ ನೀರ್ ತೊಯೆ ವಾಯಿನಿಆ್ ಕೊಣ್ಟು, ಕೊಯ್ತೆ ತೂನೆ ಜುಪೈಯ ಕ್ಕೊಣ್ಟಾರ್,
- 761. ತನುವೊರು ಕೈಯಿಲ್ ವೆಯ್ಯ ಚರತ್ತುಟನ್ ಱಾಙ್ಕಿ ಕ್ಕಲ್ಲೈ ಪ್ರುನಿತಮೆ ಲ್ಲಿ ಟೈ ನಲ್ಲ ಪೋನಕ ಮೊರುಕೈ ಯೇನ್ತಿ.
 ಯಿನಿಯವೆ ಮ್ಪಿರಾನಾರ್ ಚಾಲ ಪ್ಪಚಿಪ್ಪರೆನ್ ಱಿರಣ್ಕಿ ಯೇಜ್ಕಿ ನನಿವಿರೈ ಸ್ತಿಆಪೈವರ್ ವೆಜ್ಪ್ ಪೈ ನಣ್ಣಿ ನಾರ್ ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ ತಾಮ್.

^{1.} ಕಲ್ಲಿ=ದೊನ್ನೆ.

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

264

762. 'ತನ್ನ ನಾಯಕರಾದ ದೇವನು ಕ್ಷೀಣವಾಗಿರುವನು' ಎಂದು ವೇಗವಾಗಿ ಹೋಗಿ, ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಮೊದಲಿನವನಾದ ಆತನನ್ನು ಕಂಡು, ಆತನ ಶ್ರೀಮುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಮಲರುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಾಲಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಸುಂದರವಾದ ಮೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಒರಸಿ ತೆಗೆದು, ಬಾಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಭಿಷೇಕಜಲವನ್ನು, ಉಂಟಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಗುಳುವವನಂತೆ ಮಲರಹಿತನಾದವನ ಶ್ರೀಮುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟನು.

763. ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಶೋಭಿಸುವ ಕೆಂಪಾದ ಕೈಯುಳ್ಳ ತಿಣ್ಣ ನು, ಈಶ್ವರನಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ತನ್ನ ತಲೆಯ ಜುಟ್ಟನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದ ಪತ್ರಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಕಾಳತ್ತಿಮಲೆಯ ಮೇಲೆ ಉದಯಿಸಿರುವ ತಮ್ಮ ಈಶ್ವರನ ಶ್ರೀಮುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಒಣಗಿದೆಲೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಕುತ್ತಿಮಾಡಿದ ದೊನ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಾಂಸದ ಆಹಾರವನ್ನು ಎದುರಲ್ಲಿಟ್ಟು,

764. 'ಕೊಬ್ಬುಳ್ಳ ಮಾಂಸಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದು ತುಂಡರಿಸಿ ತೆಗೆದು, ಕೋಲಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ವವಾಗಿ ಕಾಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಆಗಿದು ನೋಡಿ, ಹಿಂದೆ ಅನುಭವಪಟ್ಟ ನಾಲಗೆಯಿಂದ ಇನಿದಾದ ರುಚಿಯನ್ನು ಆರಯ್ದು ನೋಡಿ ನಿವೇದಿಸಿದ ಈ ಮಾಂಸವು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ. ನಾಯನಾರೇ¹, ದೇವರು ಇದನ್ನು ಭುಜಿಸ ಬೇಕು' ಎಂದನು.

^{762.} ಇಳೈತ್ತನರ್ ನಾಯ ನಾರೆನ್ ಆೀಣ್ಬಚ್ಚೆನ್, ಅತಿಯ್ತು, ವೆಟ್ಪಿನ್ ಮುಳೈತ್ತೆಲು ಮುತಲೈ ಕ್ಕಣ್ಟು, ಮುಡಿವಿಚೈ ಮಲರೈ ಕ್ಕಾವಿಲ್ ವಳೈತ್ತವೊಟ್ ಚೆಱುಪ್ಪಾನ್ ಮಾಹ್ಜಿ, ವಾಯಿನ್ ಮ ಇ್ವನನೀರ್ ತನ್ನೈ ವಿಳೈತ್ತವನ್ ಪುಮಿಟ್ ವಾರ್ ಫೋಲ ವಿಮಲನಾರ್ ಮುಟಿಮೇಲ್ ವಿಟ್ಟಾರ್.

^{763.} ತಲೈವಿಚೈ ಚುವುನ್ತ ಪಳ್ಳಿ ತ್ತಾಮತ್ತೈ ತಟ್ಟ್ ಭತ್ತಿ ಮಲೈವಿಚೈ ತ್ತಮ್ಮ ರಾನಾರ್ ಮುಟಿವಿಚೈ ವಣಜ್ಕಿ ಚ್ಚಾತ್ತಿ, ಚ್ಚಿಲೈವಿಚೈ ಪೊಲಿನ್ತ ಚೆಪ್ಕೈ ತ್ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ ಚೇರ್ತ್ತ ಕಲ್ಲೈ ಯಿಲೈವಿಚೈ ಪ್ಪಟೈತ್ತ ವೂನಿನ್ ಱಿರುವಮು ತೆತಿರೇ ವೈತ್ತು,

^{764. &#}x27;ಕೊಟುವಿಯ ತಚ್ಛೆಕ ಳೆಲ್ಲಾಬ್ ಕೋಲಿನಿ జ్ఞ కిరిన్తు ಕೋತ್, ತಬ್ ಕಟಲುಜು ಪತತ್ತಿಜ್ ಕಾಯ್ ಚ್ಚಿ, ಪ್ಪಲ್ಲಿನಾ ಲತುಕ್ಕಿ, ನಾವಿಜ್ ಪಱಕಿಯ ವಿನಿಮೈ ಪಾರ್ತ್ತು, ಪ್ಪಟೈತ್ತವಿ ವ್ವಿ ಆೈಚ್ಚಿ, ಚಾಲ ಅಜಕಿತು; ನಾಯ ನೀರೇ! ಯಮುತುಚೆಯ್ ತರುಳುಮ್' ಎನ್ಆಕಾರ್.

^{1.} ನಾಯನಾರು= ನಾಯಕರು.

765. ಈ ರೀತಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ, ಭೋಜನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ, ಬೇಡ ನಾಯಕನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಕಾಳತ್ತಿ ಮಲೆಯ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಇನಿದಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರವು ಇನ್ನೂ ಬೇಕು ಎಂದು ಕಣ್ಣಪ್ಪನ ಏಳುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಶಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ತನ್ನ ಹಲವಾದ ನೀಳವಾದ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಸೂರ್ಯನು ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ತವಿಸಿದನು.

766. ಹೀಗೆ ಹೆಗಲು ಅಂತ್ಯಗೊಳ್ಳಲು, ತಿಣ್ಣನು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ಕ್ರೂರವುಗಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ ಎಂದು ಹೆದರಿ, ಸತ್ಯದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗದ ಸನ್ಮಾರ್ಗವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವುನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಧರಿಸಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿ, ಈಶ್ವರನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕರಿಮಲೆಯಂತೆ ಅಗಲದೆ ನಿಂತನು.

767. ಸಮಿಸಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ತಪಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಯೂ, ವೆುಘಗಳು ಸಂಚರಿಸುವ ಮಲೆಗಳನ್ನು, ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಯೂ, ಮುನಿಗಳೂ ದೇವರು ಗಳೂ ತಾವು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಆಶೆಯು ಮೊದಲೇ ಹೆಚ್ಚಲು, ತೃಪ್ತಿಹೊಂದದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡಂತೆ ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿ ನಿಡಿದಾದ ಇರುಳು ನೀಗುವಂತೆ ತಿಣ್ಣ ನು ನಿಂತನು.

^{766.} ಅವ್ವೞಿ ಯನ್ತ್ರಿ ಮಾಲೈ ಯಣೈತಲು ವಿುರವು ಚೀರುಮ್ ವೆವ್ವಿಲ ಜ್ಯುಳವೆನ್ ಅಞ್ಚಿ ಮೆಯ್ಮೈಯಿನ್ ವೇಱು ಕೊಳ್ಳಾ ಚ್ಚೆವ್ವಿಯ ವನ್ಫು ತಾಜ್ಕಿ ತ್ತಿರುಕ್ಸೈಯಿಜ್ ಚಿಲೈಯು ಸ್ತಾಜ್ಕಿ ಮೈವರೈ ಯೆನ್ನ ವೈಯರ್ ಮರುಜ್ಕುನಿನ್ ಅಕಲಾ ನಿನ್ಅಾರ್.

^{767.} ಚಾರ್ ವರು ನ್ನವಜ್ಯಳ್ ಚೆಯ್ತು ಮುನಿವರು ಮಮರರ್ ತಾಬಿಜ್ ಕಾರ್ ವರೈ ಯಟವಿ ಚೇರ್ ನ್ತು ಜ್ಯಾಣುತ ಆ್ಯರಿಯಾರ್ ತಮ್ಮೈ ಯಾರ್ ವಮುನ್ ಪೆರುಕ ವಾರಾ ವನ್ ಪಿನಿಱ್ ಕಣ್ಟು ಕೊಣ್ಟೇ ನೇರ್ ಪೆಱ ನೋಕ್ಕಿ ನಿನ್ ಅಾರ್ ನೀಳರು ಡೇಜ್ಕ ನಿನ್ ಆಾರ್. 34

ಸೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

266

768. ಬಿದಿರುಗಳಿಂದ ಉದುರುವ ಮುತ್ತಿನ ಕೂಟಗಳಿಂದ ಕಿರಣಗಳ ಪ್ರಕಾಶವು ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಿರುವುದರಿಂದಲ್ಯೂ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾವುಗಳು ಉಗುಳಿದ ಕೆಂಪ ಗಾದ ಮಣಿಗಳ ಕೆಂಪು ಸೊಡರು ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮುಸುರಿದುದರಿಂದಲೂ ಆ ದೃಶ್ಯವು, ಚಂದ್ರನು ಪಸರಿಸಿದ ಕಿರಣಗಳುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯನೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಕರ್ಣಾಭರಣ ವನ್ನು ತಾಳಿದ ಕಿವಿಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಈ ತಿರುಮಲೆಯನ್ನು ಅಮಾವಾಸೈಯ ದಿನ ಸೇವಿಸಲು ಬಂದಂತೆ ಇದ್ದಿತು.

769. ಅಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ ಹಲಬಗೆಯ ಮಣಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ಹೊಮ್ಮುವುದರಿಂದ, ಮಠಕತಮಣಿಗಳೂ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ನೀಲಮಣಿಗಳೂ ಪಸರಿ ಸುವ ಜ್ಯೋತಿಗಳಾದ ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ಹೋರಾಡಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋದ ರಾತ್ರಿಕಾಲವೂ ಅಂಧಕಾರವೂ! ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

770. ಕೆಂಪಗಾದ ಅಗ್ನಿ ಜ್ಯೋತಿಯ ಪ್ರಕಾಶದಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಂತಿಸೂಸುವ ದೊಡ್ಡ ಜ್ಯೋತಿಮರಗಳ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದಲೂ, ಹೆಣ್ಣು ಮಂಗಗಳು ಬೆಟ್ಟದ ಕಂದರಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಮುತ್ತುಮಣಿಗಳ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದಲೂ, ಹೆಗೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಐದು ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಜೈಸಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುನಿಗಳ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಹಿರಿಯ ಜ್ಯೋತಿಯಿಂದಲೂ, ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ತಿರುಕಾಳತ್ತಿ ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯು ಸೇರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

770. ಚೆನ್ನ ಟ ಲೊಳಿಯಿ ಜ್ಞೀನ್ ಟು ನ್ನೀಪಮಾ ಮರಪ್ಯ ಳಾಲು, ಮನ್ನಿ ಕಣ್ ಮುಟೈಯಿಲ್ ವೈತ್ತ ಮಣಿವಿಳ ಕ್ಕೊಳಿಕ ಳಾಲು, ಮೈನ್ತು ಮಾ ಜಟಕ್ಕೆ ಯುಳ್ಳಾ ರರುಮ್ಪೆರು ಇಸ್ಟೋತಿ ಯಾಲು, ಮೆನ್ನೈಯಾರ್ ತಿರುಕ್ಕಾ ಳತ್ತಿ ಮಲೈಯಿನಿ ಲಿರವೊನ್ ಆಲ್ಲೈ.

^{768.} ಕಟ್ಟ್ರಿಚೊರಿ ತಾಳ ಕ್ಕುನ್ಅೀಟ್ ಕತಿರ್ನಿಲ ಪೊರುಪಾಟ್ ಪೊಬ್ಬ, ಮುಟ್ಟ್ರಿಯರ ವುವಿಟ್ನ್ನು ಚೆಯ್ಯ ಮಣಿವೆಯಿ ಲೊರುಪಾನ್ ಮೊಯ್ಮ್ಸ್ನ್ನು ತ್ತುಟ್ಟ್ರಿಕತಿರ್ ಪ್ಪರಿತಿ ಯೋಟು ಇ್ಟ್ರನ್ತಿರ್ರ ಅಲೈಯು ವಾವಿಟ್ ಕುಟ್ಟ್ರಿಯಣಿ ಕಾತರ್ ವೆಱ್ಪು ಕ್ಟುವ್ಪಿಟ ಚ್ಚೆನ್ಅಾ ಲೊಕ್ಕುವ್.

^{769.} ವಿರವುಪನ್ ಮಣಿಕಳ್ ಕಾನ್ ಅವಿರಿಕತಿರ್ ಪ್ಪಟಲೈ ಪೊಬ್ಬ ಮರಕತ ಮೊಳಕೊ ಡೀಲ ಮಣಿಕಳು ಮಿಮೈಕ್ಕು ಇ್ಟ್ರೀತಿ ಪೊರವಿರು ಚುಟರು ಕ್ಕಳ್ಬು ಪ್ಪೋಯಿನ ಪುಟೈಕ ಟೋಟು ವಿರವಿರು ಳೊತುಬ್ಕಿ ನಾಲೇ ಪೋನ್ ಅುಳ ತೆಬ್ಬು ಮೆಚ್ಚುಮ್.

^{].} ರಾತ್ರಿಕಾಲವು ಮರಕತನುಣಿಯು ಪ್ರಕಾಶವನ್ನೂ, ಅಂಥಕಾರ**ವು ನೀಲಮಣಿ ಯ ಪ್ರಕಾಶ** ವನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ.

771. ನೊದಲು ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ನೀಗಿ ಅದರೊಡನೆ ಕತ್ತಲೆಯು ತುಂಬಿದ ಯಾವುವು ಕಳೆದು ರಾತ್ರಿಯು ಕನ್ಮುಯಾಗಲು, ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ಹೆಕ್ಕಿಗಳು ದೊಡ್ಡ ಕೂಟವಾಗಿ ಶಬ್ದಿಸುವುದರಿಂದ ಆ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕರಿಯ ಕಡಲಂತೆ ನಿಂತ ನಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ ವೀರನಾದ ತಿಣ್ಣ ನು ತಾನು ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯ ನಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಪರಮಾತ್ಮ ನಿಗೆ ಮಾಂಸ ಆಹಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಕಾರಣವಾಗಿ,

772. ದೊಡ್ಡ ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಹಂದಿಯೊಡನೆ ದೊಡ್ಡ ಗಂಡುಜಿಂಕೆ, ಕಾಡು ಜಿಂಕೆಗಳು, ಇತರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವೃಗಗಳಾದುವುಗಳನ್ನು ತಂತ್ರದ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂದು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾಲವನ್ನು ನೆನೆದು, ರೂಪವು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದ ಹೊತ್ತಾದ ತೀರ ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಯಾವ ವೈರಿಯನ್ನೂ ನಾಶಪಡಿಸಬಲ್ಲ ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತಿಕೊಂಡು ತ್ಯಾಗಿಯಾದ ಕುಡುವಿುದೇವನನ್ನು ನವಿಸಿ ಹೋದನು.

773. ಸೇರಿದ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಕಳೆದು ಭಕ್ತಿರೂಪವಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ತಿಣ್ಣನು ಬೇಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡುಜಂತುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ತಡೆಯಲು, ಅವುಗಳನ್ನು ಮರೆಸಿ ಮೊದಲೇ ಇಟ್ಟ ಕರಿಯ ತೆರೆಯನ್ನು ನೀಗಿ, 'ಅವನ್ನು ಕೊಳ್ಳ' ಎಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುವಂತೆ, ತೇರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸೂರ್ಯನು ಸತ್ಯಸ್ವಭಾವವನ್ನೇ ತೋರಿಸಿ ಕಿರಣಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಮೇಲೇಳುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ,

ವೇಱು

773. ಮೊಯ್ ಕಾಟ್ಟು ಮಿರುಳ್ ವಾಜ್ಕಿ ಮುಕಪ್ಕಾಟ್ಟು ನ್ತೇರಿರವಿ ಮೆಯ್ ಕಾಟ್ಟು ಮನ್ ಫುಟೈಯ ವಿಲ್ಲಿಯಾರ್ ತನಿವೇಟ್ವೈ ಯೆಯ್ಯಾಟ್ಟಿನ್ ಮಾವಳೈಕ್ಕ ವಿಟ್ಟಕರು ನ್ತಿ ರೈಯೆಟುತ್ತು ಕ್ರೈಕಾಟ್ಟು ವಾನ್ ಪೋಲ ಕೃತಿರ್ಕಾಟ್ಟಿ ಯೆಲುಮ್ಸೋತಿಲ್,

^{771.} ವರುಙ್ಕಱೈ ಪ್ಪೊಟುತು ನೀಙ್ಕಿ ಮಲ್ಕಿಯ ಯಾನು ಇಸ್ಟಿನ್ಅು ಚುರುಙ್ಕಿಟ ವಱೀನ್ತ ಪುಳ್ಳಿನ್ ಚೂರ್ಚ್ಚಿಲ ಮ್ಪೋಚೈ ಕೇಟ್ಟು ಕ್ಕರುಙ್ಕಟ ಲೆನ್ನ ನಿನ್ಆ ಕಣ್ಟುಯಿ ಲಾತ ವೀರರ್ ಅರುವ್ಪುಱ ಜ್ಞವ್ಬು ರಾನಾರ್ ಕ್ಕಮುತುಕೊ ಣ್ಟಣೈಯ ವೇಣ್ಮೆ,

^{722.} ಏಜುಕಾ ಆ್ಫರ್ನಜೀ ಯೋಟು ಮಿರುಜ್ಕಲೈ ಪುನಮಾನ್ ಮಜ್ಜುಮ್ ವೇಜುವೇ ಜೀನಜ್ಕಳ್ ವೇಟ್ಟೈ ವಿನೈತ್ತೊಬೀಲ್ ವಿರಕಿ ನಾಲೇ ಯೂಜುಚಿಯ್ ಕಾಲ ಇಸ್ಟಿಸ್ತಿ ತ್ತುರುಮಿಕ ತ್ತೆರಿಯಾ ಪ್ರೋತಿನ್ ಮಾಜುಟು ಚಿಲೈಯು ಜ್ಯೂಣ್ಟು ವಳ್ಳಲೈ ತ್ತೊಬುತು ಪೋನ್ತಾರ್.

268

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

774. ಹಿರಿಮೆ ಹೊಂದಿದ ಶಿವಾಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಶಿವಪೂಜೆಯ ವಿಧಿಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಮಲರುಗಳು, ಒಳ್ಳೆಯ ತೀರ್ಥ ಮೊದಲಾದ ಪೂಜಾವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು, ಆ ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ತೋರುವ ವಿಷವು ಶೋಭಿಸುವ ಕಂಠ ವನ್ನುಳ್ಳ ಮುದ್ದಾದ ಕಾಳತ್ತಿನಾಥರನ್ನು ನಿಯಮವಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಬರುವುದರಿಂದಾದ ತಸಸ್ಸುಳ್ಳ ಶಿವಗೋಚರಿಯಾರ್ ಎಂಬ ಮುನಿಯು ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

775. ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಂದ ದೇವರ (ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ) ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ನಿಯಮದೊಡನೆ ಮಾಡುವವನಾದ ಆ ಮುನಿಯು ಬೆಂದ ಮಾಂಸವೂ ಎಲುಬೂ ಸನ್ನಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು, ದೂರದಲ್ಲಿ ದಾಟ ಕಾಲಲ್ಲಿ ತುಳಿಯದೆ ಹಾರಿ ಓಡಿ ಹೋಗಿ, 'ಓ ಕೆಟ್ಟಿನು. ಈ ಅನುಚಿತವನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡಿದರು ?' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಿ,

776. 'ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ನೇರಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಜದ ಬೇಡರೇ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿರ ಬೇಕು. ದೇವದೇವನೇ, ನಿಮ್ಮ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಅನುಚಿತವನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿ ಹೋಗುವುದೇ? ಈ ರೀತಿಯ ಅನುಚಿತವು ಬಂದು ಏರ್ಪಡಲು ದೇವರು ಸಮ್ಮತಿಸುವುದೇ?' ಎಂದು ಕಂಪನಗೊಂಡು ಬಿದ್ದು ಮಿಕ್ಕ ದುಃಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

^{774.} ಎಯ್ತಿಯಚೀ ರಾಕವುತ್ತಿ ಲಿಯವ್ಪಿಯಪೂ ಚನೈಕ್ಕೇಱ್ಸ ಕ್ಕೊಯ್ತವುಲ ರುಮ್ಪುನಲು ಮುತಲಾನ ಕೊಣ್ಟಣೈನ್ತಾರ್ ಮೈತೞೈಯು ಜ್ಯಣ್ಟತ್ತು ಮಲೈಮರುನ್ತೈ ನೞಿಸಾಟು ಚೆಯ್ತುವರು ನ್ತನಮುಟೈಯ ಮುನಿವರ್ಚಿನ ಕೋಚರಿಯಾರ್.

^{775.} ವನ್ತುತಿರು ಮಲೈಯಿನ್ ಕಣ್ ವಾನವರ್ ನಾ ಯಕರ್ ಮರುಣ್ಯು ಚಿನ್ರೈನಿಯ ಮತ್ತೋಟು ಇ್ಟ್ ಲೈನ್ ಆತಾರ್ ತಿರುಮುನ್ ಪು ವೆನ್ತವಿ ಜೈಯುಮೆಲುಮ್ಪು ಜ್ಯಣ್ಟ ಕಲ ಮಿತಿತ್ತೋಟ 'ಯಿನ್ತವರು ಚಿತಣ್ಕೆಟ್ಟೇ! ನಿಯಾರ್ ಚೆಯ್ತಾ ?' ರೆನ್ ಆಟಿವಾರ್,

^{776. &#}x27;ಮೇವನೇರ್ ವರವಞ್ಚಾ ವೇಟುವರೇ ಯಿತುಚೆಯ್ತಾರ್; ತೇವತೇ ವೀಚನೇ! ತಿರುಮುನ್ ಪೇ ಯಿತುಚೆಯ್ತು ಪೋವತೇ! ಯಿವ್ವಣ್ಣಮ್ ಪುಕುತನೀರ್ ತಿರುವುಳ್ಳ ಮಾವತೇ?' ಯೆನಪ್ಪತಱಿ ಯಮುತುವಿಟು ನ್ತಲಮನ್ತಾರ್.

777. 'ಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಳೆದೆದ್ದ ಜ್ಯೋತಿಯ ಮೊಳಕೆಯಾದ ಕಾಳತ್ತಿಯಪ್ಪನ ಪೂಜೆಯೂ ತಾಮಸವಾಗುವಂತೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಇರುವುದೇನು?' ಎಂದು ನೆನೆಸಿ, ಆ ಮಾಂಸವನ್ನೂ ಎಲುಬನ್ನೂ ಅದರೊಡನೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಎಲೆಗಳನ್ನೂ ಮೆಟ್ಟಿನ ಗುರುತು ಗಳನ್ನೂ, ನಾಯಿಪಾದಗಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಗಳನ್ನೂ ಅಲಗಿನಿಂದ ಸರಿಸಿ ಶುದ್ಧಮಾಡಿದಮೇಲೆ, ಶಿವಗೋಚರಿಯಾರನು ತಿರುಮುಗಲಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

778. ದೋಷವು ಸೇರಿದುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಪಾಪವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸು ವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಪನಿತ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯ!ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನನಿಸಿ, ಪೂಜೆಗೆ ದೊರೆತ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಮಾಡುವ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ, ದೋಷರಹಿತವಾದ ಅಭಿಷೇಕವೇ ಮೊದಲಾದ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅಂಗಗಳನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿದ ರೀತಿಯಂತೆಯೇ ಮುಗಿಸಿ, ಮೊದಲಿನವ²ನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಶಿವಗೋಚರಿಯಾರನು ನಮಿಸಿದನು.

779. ನವಿಸಿ ಎದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ್ರನೇ ಪರವಸ್ತುವಾಗುವನು ಎಂದು ಹೆಲರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಂಬಿ ಶಬ್ದಿಸುವ ವೇದಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ, ಜೆಡೆಮುಡಿಯಿರುವ ಕೃಪಾನೇತ್ರನಾದ ಕಾಳತ್ತಿಯಪ್ಪ ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಶಾಂತವಡೆದ ಮನವುಳ್ಳ ಶಿವ ಗೋಚರಿಯಾರನು ತಾನು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವ ವನವನ್ನು ಸೇರಿದನು.

^{777. &#}x27;ಪೊರುಪ್ಪಿಲೆಮು ಞ್ಯುಟರ್ಕ್ಕೊಟುನ್ತಿನ್ ಪೂಚನೈಯು ನ್ತಾರ್ಚ್ಕ್ರನಾನ್ ಇರುಪ್ಪತಿನಿ ಯೆನ್ ?' ನೆನ್ಆ ವ್ವಿಱೈಚ್ಚಿಯೆಲು ಮ್ಪುಟನಿಲೈಯು ಞೈರುಪ್ಪಟೆಯು ನಾಯಟೆಯು ನ್ತಿರುವಲಕಾನ್ ಮ್ಹಾತಿಯಪಿನ್ ವಿರುಪ್ಪಿನೊಟು ನ್ತಿರುಮುಕಲಿ ಪ್ಪುನನ್ಮೂಟ್ಕಿ ವಿರೈನ್ತ್ರಣೈನ್ತಾರ್.

^{778.} ಪಟುತುವುಕು ನ_ತುತೀರ ಪ್ಪವಿತ್ತಿರಮಾ ಇೈಯಲ್ ಪುರಿನ್ತು ತೊಲುತುಪೆಱು ವನಕೊಣ್ಣು ತೂಯಪೂ ಚನೈತೊಟ್ಙ್ಕಿ ವಲುವಿಱಿರು ಮಞ್ಚನವೇ ಮುತಲಾಕ ವರಮ್ ಪೂಜೈ ಮುಲುತುಮುಱೈ ಮೈಯಿನ್ ಮುಟಿತ್ತು ಮುತಲ್ವನಾರ್ ಕಲಲ್ ಪಣಿನ್ತಾರ್.

^{779.} ಪಣಿನ್ತೆ ಟುನ್ತು, 'ತನಿಮುತಲಾಮ್ ಪರ' ನೆನ್ ಜು ಪನ್ ಮು ಟಿೈಯಾ ಜ್ಞುಣಿನ್ತ ಮಱೈ ಮೊಟಿಯಾಲೇ ತುತಿಚೆಯ್ತು, ಚುಟರ್ತಿತ್ತಿಷ್ಕ ಳಣಿನ್ತ ಚಟೈ ಮುಟಕ್ಕಜ್ಟೈ ಯಷ್ಕಣರೈ ವಿಟೈಕೊಣ್ಟು, ತಣಿನ್ತಮನ ತ್ತಿರುಮುನಿವರ್ ತಪೋವನತ್ತಿ ನಿಟೈಚ್ಚಾರ್ನ್ತಾರ್.

^{1.} ಪುಣ್ಮಾರ್ಚನೆ. 2. ಈಶ್ವರ.

ವೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

270

780. ಈ ರೀತಿ ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಯು ಹೋದನು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕಾಡಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿಗೆಯ ಬಣ್ಣ ದ ಕರಿಯ ಜುಟ್ಟರುವ ಕಾಡಿನ ಬೇಡರ ನಾಯಕನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಮಂಡಲಾಕಾರವಾಗಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಕಾಡಬೇಟೆಯನ್ನು ಒಬ್ಬನಾಗಿಯೇ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೇಳುವೆನು. ಅದರಿಂದ ಪಾಪದ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವೆನು.

781. ಮಲೆಯ ಹೊರಗೆ ಸೇರಿದ ತಿಣ್ಣನು ಒತ್ತಾಗಿ ತುರುಗಿದ ಕಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಮಲೆಗಳ ಎಡೆ ಇಳಜಾರಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲಜಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಮೇದು ಬರುವ ದೊಡ್ಡ ಹೆಂದಿಗಳನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿಯೂ, ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಒಂದು ದಾರಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ಏರುವ ಜಿಂಕೆಜಾತಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಅವು ತಮ್ಮನ್ನು ತಿಳಿಯದಂತೆ ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂದೂ,

782. ಗಂಡುಜಿಂಕೆಯಂತೆ ಕರೆಯುವ ಪರಿಣತವಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಕೂಗಿ ಕರೆದು, ಅವುಗಳು ಸಮಿಾಪಿಸಿದಾಗ ಅವು ಕಷ್ಟಪಡುವಂತೆ ಅವುಗಳ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕುತ್ತಿ ದಾಟಹೋಗತಕ್ಕ ಕೂರಾದ ತುದಿಯುಳ್ಳ ಕ್ರೂರವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನೆ ಸೆದೂ, ಅಡಿಹೆಜ್ಜೆ ಗಳಿಂದ ಕಂಡು ಮರೆಜಾತಿಗಳು ನಿದ್ರಿಸುವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನೆ ಸೆದೂ, ಕಡವೆಗಳನ್ನು ಸಮಿಾಪಿಸಿ ಎಸೆದೂ, ಬಿಸಿಲನ್ನು ತರುವ ಸೆಕೆಯು ಹೆಚ್ಚಾದ ಸೂರ್ಯಕಿರಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬೇಟೆಯ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸಿದನು.

^{780.} ಇವ್ವಣ್ಣ ಮ್ ಪೆರುಮುನಿನ ರೇಕಿನಾ; ರಿನಿಯಿಸ್ಪಾನ್ ಮೈನಣ್ಣ ಕ್ಕರುಣ್ಯು ಇ್ಟ್ ವನವೇಟರ್ ಪೆರುಮಾನಾರ್ ಕೈನಣ್ಣ ಚ್ಚಿಲೈವಳೈತ್ತು ಕ್ಕಾನ್ ವೇಟ್ಟೈ ತನಿಯಾಟ ಚ್ಚಿಯ್ವಣ್ಣ ತ್ತಿಅಮೊಲಿವೇನ್ ಅೀವಿನೈಯಿನ್ ಆಿಅಮೊಅಿವೇನ್.

^{781.} ತಿರುವುಲೈಯಿನ್ ಪುಱವ್ಪೋನ ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ ಚೆಱಿತುಱುಕಟ್ ಪೆರುವುಲೈಕ ಳಟೈಚ್ಚರಿನಿಟ್ ಪೆರುವ್ಪುನ್ಱಿ ಪುನಮೇಯ್ನ್ತು ವರುವನವು ನ್ತುಣಿಪಟುತ್ತು ಮಾನಿನಙ್ಕಳ್ ಕಾನಿಟೈನಿನ್ ಱೊರುವಲಿಚ್ಚೆನ್ ಱೀಅುತುಱೈ ಯೊಳಿನಿನ್ಅು ಕೊನ್ಆರುಳಿ,

^{782.} ಪಯಿಲ್ ನಿಳಿಯಾಜ್ ಕಲೈಯಟೈತ್ತು ಪ್ಪಾಟುಪಿಜ ವೂಟುರುವುಮ್ ಆಯಿಲ್ ಮುಕವೆ ಜ್ಕಾಣೈಪೋಕ್ಕಿ ಯಟಿಯೊಳ್ಳಿ ಮರೈಯಿನಜ್ಕಳ್ ತುಯಿಲಿಟೈಯಿಜ್ ಕಿಟೈಯೆಯ್ತು ತೊಟರ್ನ್ತುಕಟ ಮೈಕಳೆಯ್ತು ವೆಯಿಲ್ಪಟುವೆ ಜ್ಕತಿರ್ಮುತಿರ ತ್ತನಿವೇಟ್ಟೈ ವಿನೈಮುಟಿತ್ತಾರ್.

783. ಈ ರೀತಿ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಜಂತುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಶಾಲವಾದ ವನದ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಬಲವಾದ ಉಡೆವಾಳನ್ನು ಒರೆಯಿಂದ ತೆಗೆದು, ಬೆಂಕಿ ಯುಂಟಾಗುವ ಕೋಲನ್ನು ತುಂಡುಮಾಡಿ ತೆಗೆದು, ಮರದ ಗೆಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುವಾಸನೆ ಯುಳ್ಳ, ಜೇನನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತೇಗಿನ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ದುಂಡಗಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊನ್ನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗಿನ ಎಡೆಯು ವಿಶಾಲವಿರುವಂತೆ ಜೋಡಿಸಿ ಹೊಲಿದು ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು.

784. ಕಟ್ಟಗೆ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಮುರಿದು ಸೇರಿಸಿಟ್ಟು, ಅರಣಿ ಕಾಷ್ಠದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬೆಂಕಿಯುಂಟಾಗುವಂತೆ ವರ್ಧಿಸಿ, ಜಂತುಗಳನ್ನು ಹರಿತವಾದ ಬಾಣದಿಂದ ತುಂಡುಮಾಡಿ, ಕೊಬ್ಬುಳ್ಳ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಉರುಟಾಗಿ ತುಂಡರಿಸಿ, ದೊರೆತುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏಳುವ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಡತಕ್ಕುದಾದುದನ್ನು ಸುಟ್ಟು,

785. ಹೆರಿತವಾದ ಬಾಣದಿಂದ ನಾಶಿಸುವ, ವಿಭಾಗವನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಜಂತುಗಳ ಹಲ ಅವಯವಗಳ ಮಾಂಸವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತುಂಡರಿಸಿ ತೆಗೆದು, ಬೇರೆ ಒಂದು ದೊನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು, ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಡಲು ನಿಡಿದಾದ ಕೋಲಲ್ಲಿ ಕೋದು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುಟ್ಟು, ಒಳ್ಳೆಯವಾದ ಉಣಿಸನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಲು, ರುಚಿನೋಡಲು ಪ್ರವೇಶಿಸುವವನಾಗಿ,

^{783.} ಪಟ್ಟವನ ವಿಲಣ್ಕಿಲ್ಲಾಮ್ ಪಟರ್ವನತ್ತಿ ಲೊರುಚೂಟ ಲಿಟ್ಟರುಕು ತೀಕ್ಕಟೈಕೋ ಲಿರುಞ್ಚಾರಿಕೈ ತನೈಯುರುವಿ ವೆಟ್ಟಿನಱು ಜ್ಕೋಜ್ಞೀನೈ ಮಿಕಮುಱಿತ್ತು ತ್ತೇಕ್ಕಿಲೈಯಾಲ್ ಪಟ್ಟಮುಱು ಪೆರುಙ್ಕಲ್ಲೈ ಮರುಙ್ಕುಪುಟೈ ಪಟವಮೈತ್ತಾರ್.

^{784.} ಇನ್ತನತ್ತೈ ಮುಱೀತ್ತಟುಕ್ಕೆ ಯೆರಿಕಟೈಯು ಮರಣಿಯಿನಿಲ್ ವೆನ್ತಟಲೈ ಪ್ಪಿಱಪ್ಪಿತ್ತು ಮಿಕವಳರ್ತತ್ತು ಮಿರುಕಣ್ಕಳ್ ಕೊನ್ತಿಯಯಿ ಲಲಕಮ್ಪಾರ್ಅ್ ಕುಟ್ಟಮಿಟ್ಟು ಕ್ಕೊಟುಪ್ಪರನ್ತು ವನ್ತನಕೊ ಣೈಟುನ್ತಟಲಿಲ್ ವಕ್ಕುವನ ವಕ್ಕುವಿತ್ತು,

^{785.} ವಾಯಮ್ಸ್ನಾ ಲೞಿ ಪ್ಪತುವುಮ್ ವಕುಪ್ಪತುವು ಇಸ್ಟಿಯ್ತವಜ್ಞಿ ನಾಯವುಜು ಪ್ಪಿ ಆಸ್ಟಿಯೆಲಾ ಮರಿನ್ತೊರುಕ ಲ್ಲೈಯಿಲಿಟ್ಟು ಕ್ಕಾಯನೆಟು ಜ್ಕೋಲ್ಕೋತ್ತು ಕ್ಕನಲಿನ್ ಕ ಣುಱಕ್ಕಾಯ್ ಚ್ಚಿತ್ತುಯತಿರು ವಮುತಮೈಕ್ಕ ಚ್ಚುವೈಕ್ಕಾಣ ಲುಱುಕಿನ್ ಅಕಾರ್,

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

272

- 786. ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ತಿನ್ನಿಸುವ, ಸುಂದರನಾದ ಅಗ್ನಿದೇವನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅಗಣಿತರಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಆಹಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟಹಾಗೆ, ಕಾಳತ್ತಿನಾಥನಿಗೆ ಆಗುವ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ತಾವು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ, ಏರ್ಪಡಿಸಲು ತಿಣ್ಣನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರವಾದ ಆ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಇಟ್ಟು ನೋಡಿದನು.
- 787. ಒಳ್ಳೆ ಪಕ್ಷವಾಗಿ ಸುಟ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ರುಚಿಕಂಡ ಮಾಂಸದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ದೊನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದಿಟ್ಟು ಜೇನನ್ನು ಹಿಸುಕಿ, ಕಲಸಿ, ಅದನ್ನು ನೈವೇದ್ಯವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅತಿಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿ ಪತ್ರಪುಷ್ಪವನ್ನೂ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮಜ್ಜನವನ್ನೂ ಹಿಂದಿನ ದಿನದಂತೆಯೇ ಒಡನೆಯೇ ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಿಣ್ಣನು ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.
 - 788. ಹೀಗೆ ಬಂದು ತಿರುಕಾಳತ್ತಿ ಮಲೆಯನ್ನು ಏರಿ, ವನಬೇಡರ ನಾಯಕನಾದ ತಿಣ್ಣನು ದೇವರ ನಾಯಕನಾದ ಕುಡುಮಿದೇವರನ್ನು ಸೇರಿ, ಶಿವಗೋಚರಿಯಾರನ ಪೂಜೆನಿರ್ಮಾಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ದಿನದಂತೆ ತೆಗೆದಮೇಲೆ, ಹಿಂದಿನ ವಿಧಾನದಂತೆ ತನ್ನ ಪೂಜೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮುಗಿಸುವವನಾಗಿ,
 - 786. ಎಣ್ಣಿ ಅನ್ತ ಕಟವುಳರು ಕ್ಕಿಟುಮುಣವು ಕೊಣ್ಬುಟ್ಟು ಮ್ ವಣ್ಣ ವೆರಿ ವಾಯಿನ್ ಕಣ್ ವೈತ್ತತೆನ ಕ್ಕಾಳತ್ತಿ ಯಣ್ಣ ಲಾರ್ ಕ್ಕಾಮ್ಸರಿಚು ತಾಞ್ಚೋತಿ ತ್ತಮೈಸ್ಪತಜ್ಭು ತ್ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ ತಿರುವಾಯಿ ಲಮೈತ್ತಾರೂನ್ ಱೀರುವಮುತು.
 - 787. ನಲ್ಲಪತ ಮುಹಿವೆಙ್ಕು ನಾವಿನ್ ಕ ಣಿಟುವಿುಱೈ ಚ್ಚಿ ಕಲ್ಲೈಯಿನಿಱ್ ಪಟೈತ್ತುತ್ತೇನ್ ಪಿಟಿನ್ತುಕಲ ನ_ತುಕೊಣ್ಟು ವಲ್ವಾರೈನ್ತು ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿ ತ್ತಾಮಮುನ್ತೂಯ್ ಮಜ್ಚಾನಮುಮ್ ಒಲ್ಲೈಯಿನಿನ್ ಮುನ್ಪುಪೋ ಲುಟನ್ಕೊಣ್ಟು ವನ್ತ್ರಣೈನ್ತಾರ್.
 - 788. ವನ್ತುತಿರು ಕ್ಯಾಳತ್ತಿ ಮಲೈಯೇಱಿ ವನವೇಟರ್ ತನ್ತಲೈವ ನಾರಿಮೈಯೋರ್ ತಲೈವನಾರ್ ತಮೈಯೆಯ್ತಿ ಯನ್ತಣನಾರ್ ಪೂಚೈಯಿನೈ ಮುನ್ಫರ್ಪೋ ಲಕ್ಜ್ಬಿಯಪಿನ್ ಮುನ್ತೈಮುಱೈ ತಮ್ಮುಟೈಯ ಪೂಚನೈಯಿನ್ ಚೆಯನ್ ಮುಟಪ್ಪಾರ್,

789. ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ದೊನ್ನೆಯೊಡನೆ ಮುಂದಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು, 'ಇದು ನಿನ್ನೆ ತಂದುದಕ್ಕೆಂತಲೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿದೆ. ಹಂದಿ ಮಾಂಸದೊಡನೆ ಜಿಂಕೆ, ಗಂಡುಜಿಂಕೆ, ಮರೆ, ಕಡವೆ ಎಂಬ ಈ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಆಹಾರವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿ ಸಿದೆ. ಭೃತ್ಯನಾದ ನಾನು ರುಚಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಜೇನೂ ಕೂಡ ಕಲೆತಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಿಹಿಯಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

790. ತಿಣ್ಣ ನು ಈ ರೀತಿ ಕಾಳತ್ತಿಯುಪ್ಪನಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಆರ್ಪಿಸಿ, ತನ್ನ ಅಸದೃಶವಾದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವವನಾಗಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಬಂದೇಳುವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಾಳತ್ತಿಯುಪ್ಪನ ಮುಂದೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ನಿದ್ರಿಸನು. ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವನು.

791. ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಯಾದ ಶಿವಗೋಚರಿಯಾರನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬಂದು ಸಮಾಪಿಸಿ, ಬೇಡನಾದ ತಿಣ್ಣನು ಮಾಡುವ ಪೂಜೆಗೆ ಬಹುವಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು, ಅದನ್ನು ಕೆಟ್ಟುವೆಂದುಕೊಂಡು, ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ವಿಧಿಯಂತೆ ನಿವಾರಿಸಿ, ತಕ್ಕ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬರುವವನಾದನು.

^{789.} ಊನವುತು ಕಲ್ಲೈಯುಟನ್ ವೈ 'ತ್ತಿತುಮುನ್ ನೈಯಿನನ್ಱಾಲ್; ಏನವೊಟು ಮಾನ್ಕಲೈಕಣ್ ಮರೈಕಟಮೈ ಯಿವೈಯಿಜ್ಜಿ ವಾನವುಱು ಪ್ಪಿಱೈಚ್ಚಿಯಮು; ತಟೆಯೇನು ಇ್ಚುವೈಕಣ್ಟೇನ್; ತೇನುಮುಟನ್ ಕಲನ್ತತಿತು ತಿತ್ತಿಕ್ಕು' ಮೆನಮೊೞಿನ್ತಾರ್.

^{790.} ఇబ్పరిడు తిరువముతు డియ్విత్తు త్రామ్ముట్టియ ఒబ్బరియ పూడెన్బేజీయో తెన్నే జియిలో ఒటుకువారో ఎబ్బే టుతుమో మేఁనోమేఁల్వ స్తేటుమో ఆనో బాలో కాళత్తి. అబ్పరోఎతిరో అల్లుజిబ్బారో బేకలోవేఁట్క్టి ఆటువారో.

^{791.} ಮಾಮುನಿವರ್ ನಾಟೋಟುಮ್ ವನ್ತಣೈನ್ತು ವನವೇನ್ತರ್ ತಾಮುಯಲುಮ್ ಪೂಚನೈಕ್ಕು ಚ್ಚಾಲಮಿಕ ತ್ತಳರ್ವೆಯ್ತಿ ತ್ತೀಮೈಯೆನ ಅತುನೀಕ್ಕೆ ಚ್ಚೆಪ್ಪಿಯಆ ಕಮವಿತಿಯಾಲ್ ಆಮುಱೈಯಿಲ್ ಆರ್ಚ್ಚನೈಚೆಯ್ತು ಅನ್ನೆ ಆಿಯಿಲ್ ಒಲುಕುವರಾಲ್, 35

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

274

792. ನಾಣನೊಡನೆ ಕಾಡನೂ ಹೋಗಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನು ನಾಗನಿಗೆ ಹೇಳಿದವೇಲೆ ಆಹಾರವೂ ನಿದ್ರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ, ದೇವರಾಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ತಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತು, ಈಶ್ವರನನ್ನೇ ಸ್ತುತಿಸುವ ಮಗನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ತಿಳಿದಂತೆ ಅವನ ಮನವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಕಾಣುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತಾವು ನೆನೆದ ಲಕ್ಷ್ಯದ ವಶದಲ್ಲಿ ಅವನು ಬರದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕೈಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹೋದರು.

793. ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ತಿರುಕಾಳತ್ತಿಯಪ್ಪನ ಅನುಗ್ರಹದೃಷ್ಟಿಯು ಬಿದ್ದುದರಿಂದ! ಸ್ಪರ್ಶವೇದಿಯಿಂದ ಕಬ್ಬಿಣವು ಹೊನ್ನಾದಂತೆ, ಶರೀರದ ಸ್ವಭಾವವೂ, ಪಾಪಪುಣ್ಯ ಗಳೆಂಬ ಕರ್ಮಗಳೆರಡೂ, ಸೇರುವ ಮೂರು ಮಲ²ಗಳೂ ನಾಶವಾದುದರಿಂದ, ಹಿಂದಣ ಪಶುಬೋಧ ಸ್ವಭಾವವು ಬೇರೆಯಾಗಿ ಶಿವಬೋಧ ರೂಪವಾಗಿ ಸಂಚಾರವನ್ನು ಮಾಡುವ ತಿಣ್ಣನು ಸಂಬಂಧಿಕರಾದ ನಾಗ, ದೇವರಾಟ್ಟ ಮೊದಲಾದ ಬೇಡರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಇರುವನೇ?

794. ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತನಾದ ತಿಣ್ಣ ನು ತಿಳಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲು, ನೆಲೆವಟ್ಟ ಆಗಮನಿಧಿಯಂತೆ ಮಹಾಮುನಿಯಾದ ಶಿವಗೋಚರಿಯಾರನು ಅರ್ಚಿಸಿ, 'ನನ್ನ ಈಶ್ವರನೇ, ಈ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಅನುಚಿತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಇದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿದನು.

^{792.} ನಾಣನೊಟು ಕಾಟನುಮ್ ಪೋಯ್ ನಾಗನುಕ್ಕು ಚ್ಟ್ರೊಲ್ಲಿಯಪಿನ್ ಊಣಮ್ಉಱ ಕ್ಕಮುಮ್ಇನ್ಱಿ ಅಣಜ್ಕುಱೈವಾ ಕೈಯುಜ್ಕೊಣ್ಟು ಪೇಣುಮಕ ನಾರ್ತಮ್ಪುಲ್ ವನ್ತ್ತೆಲ್ಲಾಮ್ ಪೇತಿತ್ತು ಕ್ಕಾಣುನೆಱಿ ತಜ್ಕಳ್ಕು ವಾರಾಮಲ್ ಕೈವಿಟ್ಟಾರ್.

^{793.} ಮುನ್ಪುತಿರು ಕ್ಯಾಳತ್ತಿ ಮುತಲ್ಪನಾರ್ ಅರುಳ್ನೋಕ್ಕಾಲ್ ಇನ್ಪುಟುವೇ ತಕತ್ತಿರುಮ್ಪು ಪೊನ್ನನಾಡಿಕ್ ಪೋಲ್ಯಾಕ್ಕೈ ತ್ತನ್ಪಂಚುಮ್ ವಿನೈಇರಣ್ಟುಮ್ ಚಾರುಮಲ ಮುನ್ಟವುಗಳಿ ಅನ್ಪುಪಿಟಮ್ ಪಾಯ್ತ್ರಿರಿವಾರ್ ಅವರ್ಕರುತ್ತಿನ್ ಅಳವಿನರೋ?

^{794.} ಅನ್ನಿಲೈಯಿಲ್ ಅನ್ ಪನಾರ್ ಅಱೀನ್ತನೆಱೀ ಪೂಚಿಪ್ಪ ವುರ್ನ್ನಿಯಆ ಕಮಸ್ಪ್ರಟಿಯಾಲ್ ಮಾಮುನಿವರ್ ಅರುಚ್ಚಿ'ತ್ತಿಜ್ಯು ಎನ್ ನುಟೈಯ ನಾಯಕನೇ! ಇತುಚೆಯ್ತಾರ್ ತಮೈಕ್ಯಾಣೇನ್; ಉನ್ ನುಟೈಯ ತಿರುವರುಳಾಲ್ ಒಟಿತ್ತರುಳ ವೇಣ್ಬುಮ್' ಎನ.

^{1.} ಸ್ವರ್ಶದೀಕ್ಷೆ. 2. ಆಜನ, ಕರ್ಮ, ಮಾಯೆ ಎಂಬ ಮೂರು ಮಲಗಳು.

795. ಆ ರಾತ್ರಿ ಆ ಮುನಿಯ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ಜಡೆಮುಡಿ ಯುಳ್ಳ, ವೇದವಸ್ತುವಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, 'ನೀನು ಅವನನ್ನು ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಬೇಡಮಾತ್ರನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ಅವನ ಒಳ್ಳೆಯದಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳು' ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿ,

796. 'ಅವನ ಶರೀರವಿಡೀ ನನ್ನೆ ಡೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಭಕ್ತಿ ಮಯನೇ ಆಗಿದೆ' ಎಂದೂ, 'ಅವನ ತಿಳಿವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ತಿಳಿವೇ' ಎಂದೂ, 'ಅವನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದವುಗಳೇ ಆಗುವುವು' ಎಂದೂ ಹೇಳಿ, 'ಅವನ ನಿಲವು ಈ ಸ್ವಭಾವದ್ದು. ನೀನು ಇದನ್ನು ತಿಳಿಯುವವನಾಗು' ಎಂದನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

797. 'ನಾಳೆ ನೀನು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದರೆ ಅವನ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಕಾಣಿಸಲು, ಆ ಕೃತ್ಯಗಳಿಂದ ನನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಭಕ್ತಿಯಿರುವ ಸ್ವಭಾವ ವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುವೆ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ತಳಮಳವು ಮಾಯವಾಗುವುದು' ಎಂದು ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಯಾದ ಶಿವಗೋಚರಿಯಾರನಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಡೆಮುಡಿಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ ನು ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು.

^{795.} ಅನ್ಆೀರವು ಕನವಿನ್ ಕಣ್ ಅರುಳ್ಮುನಿವರ್ ತಮ್ಪಾಲೇ ವಿನ್ಆೀಕಲು ಇ್ಚುಟೈಮವುಲಿ ವೇತಿಯರ್ತಾಮ್ ಎಲುನ್ತರುಳಿ 'ವನ್ತ್ ಅಲ್ ವೇಟುವನ್ ಎನ್ ಅು ಮಹ್ಜವನೈ ನೀನಿನೈಯೇಲ್; ನನ್ ಅವನ್ ತನ್ ಚೆಯಲ್ ತನ್ ನೈ ನಾಮುರೈಪ್ಪ ಕ್ಕೇಳ್'ಎನ್ ಅು.

^{796.} ಅವನುಟೈಯ ವಟವೆಲ್ಲಾವ್ ನಮ್ಮಕ್ಕಲ್ ಅನ್ಪನ್ಅುಮ್ ಅವನುಟೈಯ ಅಱಿವೆಲ್ಲಾಮ್ ನಮೈಅಱಿಯುಮ್ ಅಱಿವೆನ್ಅುಮ್ ಅವನುಟೈಯ ಚೆಯಲೆಲ್ಲಾಮ್ ನಮಕ್ಕಿನಿಯ ವಾಮ್ಎನ್ಅುಮ್ ಅವನುಟೈಯ ನಿಲೈಇವ್ವಾ ಅಱಿನೀ'ಎನ್ ಆರುಳ್ಚೆಯ್ವಾರ್.

ಹೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

276

798. ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ದೊಡ್ಡ ಮುನಿಯಾದ ಶಿವ ಗೋಚರಿಯಾರನು ಕನಸಿನ ನೆಲೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದವೇಲೆ, ಎಚ್ಚರದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ತಂದು, ಹೊತ್ತು ಮೂಡುವವರೆಗೂ ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸದವನಾಗಿ, ಮನದಲ್ಲಿ ವಿುಕ್ಕ ಅದ್ಭುತವೂ ಭಯವೂ ಒಡನೆ ಉಳ್ಳವನಾಗಿ, ವೇಗವುಳ್ಳ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ತೇರಿನ ಮೇಲೆ ತೋರುವ ಸೂರ್ಯನ ಕಿರಣಗಳು ತೋರಿದ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ (ಅರುಣೋದಯದಲ್ಲಿ),

799. ಹಿಂದಿನ ದಿನದಂತೆಯೇ ಬಂದು ತಿರುಮುಗಲಿಯ ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತನಗೆ ಈಶ್ವರನಾದ ಕಾಳತ್ತಿಯಪ್ಪನು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದುದನ್ನು ಹಲರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆನೆದುಕೊಂಡೇ, ತಿರುಕಾಳತ್ತಿಮಲೆಯನ್ನು ಏರಿ, ಹಿಂದಿನಂತೆ ದೇವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಂತನು.

800. ತಾನು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಕಂಡವೇಲೆ ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರುವ ಆರನೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯು ಕಳೆದ ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವೇದದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತನಾದ ಮುನಿಯು ಬಂದು ಸಮಿಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ, ಕರಿಯ ಮುಗಿಲಂತೆ ನಿಂತ ಕಣ್ಣು ನಿದ್ರೆಯನ್ನು ಪಡೆಯದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಾಳಿದ ತಿಣ್ಣನು, ಸನ್ನಿಧಾನದಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ, ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ತರುವ ಮೊರೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ದೊಡ್ಡ ಬೇಟಿಯನ್ನಾಡಿ,

^{798.} ಕನವುನಿಲೈ ನೀಜ್ಕಿಯಸಿನ್ ವಿಚಿತ್ತುಣರ್ನ್ತು ಕಜ್ಕುಲಿಟೈ ಪ್ರುನೈತವತ್ತು ಮಾಮುನಿವರ್ ಪುಲರ್ವಳವು ಜ್ಯಾಣ್ ತುಯಿಲಾರ್ ಮನಮುಱುವು ಱ್ಪುತಮಾಕಿ ವರುವ್ಪುಯಮುಮ್ ಉಟನಾಕಿ ತ್ತುನೈಪುರವಿ ತ್ತನಿತ್ತೀರ್ ಮೇಲ್ ತೋನ್ ಱುವಾನ್ ಕತಿರ್ ತೋನ್ ಱ.

^{799.} ಮುನ್ನೈನಾಳ್ ಪೋಲ್ವನ್ತು ತಿರುಮುಕಲಿ ಶುನಲ್ ಮೂಟ್ಕಿ ಪ್ರನ್ ಮುಣೈಯುಮ್ ತಮ್ಪಿರಾನ್ ಅರುಳ್ ಚಿಯ್ತ ಪಟನಿನೈನ್ತು ಮನ್ನುತಿರು ಕಾಳತ್ತಿ ಮಲೈಏಱಿ ಮುನ್ ಶುಪೋಲ್ ಪಿ ಇ್ಞ ಕನೈ ಪೂಚಿತ್ತು ಪ್ಪಿನ್ ಪಾಕ ಒಳಿತ್ತಿರುನ್ತಾರ್.

^{800.} ಕರುಮುಕಿಲ್ ಎನ್ನ ನಿನ್ ಕ್ಷಕ್ಷಾಪಟಾ ವಿಲ್ಲಿ ಯಾರ್ತಾಮ್ ವರುಮುಱೈ ಆಱಾಮ್ ನಾಳಲ್ ವರುಮ್ ಇರ ವೊಟೀನ್ತ ಕಾಲೈ ಆರುಮಱೈ ಮುನಿವ ನಾರ್ವ ನ್ತ್ರಣೈವತನ್ ಮುನ್ನಮ್ ಪೋಕಿ ತ್ತರುಮುಱೈ ಮುನ್ಫ್ ಪೋಲ ತ್ತನಿಸ್ಪರು ವೇಟ್ಟೈ ಯಾಟಿ.

801. ಅಸಮಾನವಾದ ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ತಿರುಮಜ್ಜನ ಜಲ ವನ್ನೂ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏರಿಸಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಹೊಸಮಲರುಗಳನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ದೃಢಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಅಮೃತದಂತಿರುವ ಭಗವಂತನಾದ ನಿಧಿಯಂತಿರತಕ್ಕವನ್ನೂ ತಿರುಕಾಳತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದವನೂ ಆದ ಗಂಗಾನದಿಯು ಸೇರಿದ ಜಡೆಯವನ ಸಮಿಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದವನಾಗಿ,

802. 'ಇಷ್ಟೊಂದು ಹೊತ್ತು ತಾವುಸ¹ವನ್ನು ಮಾಡಿದೆನು,' ಎಂದು ನೆನೆದು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುವವರ ಇದಿರು ನೇರ್ಪಟ್ಟ ಹಲ ಶಕುನಗಳು ಕೆಟ್ಟುದನ್ನು ಸೂಚಿಸಲು, 'ಕೇಡನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಈ ರೀತಿಯ ಶಕುನಗಳು ಮುಂದೆ ಸೇರಿ ರಕ್ತ ಕುರುಹನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ನಾಯಕನಿಗೆ ಏನು ನಡೆಯಿತೋ? ಓ! ಕೆಟ್ಟೆನು!' ಎಂದು ಬಂದು ಸೇರುವಾಗ,

803. ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಕಾಳತ್ತಿಯಪ್ಪನು ಶಿವಗೋಚರಿಯಾರನಿಗೆ ತಿಣ್ಣನ ಭಕ್ತಿಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಕಾಣಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ತನ್ನ ಕಣ್ಣು ಗಳೊಂದರಲ್ಲಿ ಒಡನೆಯೇ ತುಣ್ಣೆಂದು ರಕ್ತವು ಹಾದು ಹೊರಗೆ ಓಡಿ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿ ಇದ್ದವನಾಗಲು, ಸುಂದರವಾದ ಕೊಲೆಮಾಡತಕ್ಕ ಬಿಲ್ಲನ್ನುಳ್ಳ ಆ ತಿಣ್ಣನು, ಅದನ್ನು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಹು ವೇಗದಿಂದ ಓಡಿಬಂದನು.

^{801.} ಮಾಱಿಲ್ಊನ್ ಅಮುತುಮ್ ನಲ್ಲ ಮಞ್ಚನ ಪ್ಪುನಲುಮ್ ಚೆನ್ನಿ ಏಱುನಾಣ್ ಮಲರುಮ್ ವೆವ್ವೇ ಱಿಯಲ್ಪಿನಿಲ್ ಅಮೈತ್ತು ಕೊಣ್ಟು ತೇಱುವಾರ್ ಕ್ಕಮುತ ಮಾನ ಚೆಲ್ವನಾರ್ ತ್ತಿರುಕ್ಕಾ ಳತ್ತಿ ಆಱ್ರಚೇರ್ ಚಟೈಯರ್ ತಮ್ಮೈ ಅಣುಕವ ನ್ತಷೈಯಾ ನಿನ್ಱಾರ್.

^{802. &#}x27;ಇತ್ತನೈ ಪೊಟುತು ತಾರ್ಚ್ತ್ರೇನ್' ಎನವಿರೈ ನ್ತೇಕುವಾರ್ಮುನ್, ಮೊಯ್ ತ್ತಪಲ್ ಚಕುನಮ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ ಮುಱೈಮುಱೈ ತೀಜ್ಕು ಚೆಯ್ಯ, 'ಇತ್ತಕು ತೀಯ ಪುಟ್ಕಳ್ ಈಣ್ಬಮುನ್ ಉತಿರ ಜ್ಕಾಟ್ಟುಮ್, ಅತ್ತನು ಕೈನ್ಕೊಲ್ ಕೆಟ್ಟೀನ್! ಅಟುತ್ತತೆನ್' ಅಣೈಯುಮ್ ಪೋತಿಲ್,

^{803.} ಅಣ್ಣ ಲಾರ್ ತಿರುಕ್ಕಾ ಳತ್ತಿ ಅಟಕಳಾರ್ ಮುನಿವ ನಾರ್ಕ್ಕು ತ್ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ ಪರಿವು ಕಾಟ್ಟ ತ್ತಿರುನಯ ನತ್ತಿಲ್ ಒನ್ ಜು ತುಣ್ಣಿನ ಉತಿರವರ್ ಪಾಯ ಇರುನ್ತನರ್; ತೂರ ತ್ತೇ ಅವ್ವಣ್ಣ ವೆ ಇ್ಚಿಲೈಯಾರ್ ಕಣ್ಟು ವಲ್ ವಿರೈ ನ್ತೋಟವನ್ತಾರ್.

^{1.} ತಾಮಸ = ತಡ.

278

ವೆರಿಯು ಪುರಾಣಂ

804. ಈ ರೀತಿ ಬಂದ ಹೆಸಿಯ ಹೆಸುರೆಲೆಗಳಿಂದಾದ ಮಾಲೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತ ನಾದ ತಿಣ್ಣ ನು ರಕ್ತವು ಸುರಿಯುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಮತಿವಿಕಲನಾದನು. ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಜ್ಜನಜಲವು ಜಿಲ್ಲಲು, ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾಂಸಾಹಾರವು ಬಿಲ್ಲ ನೊಡನೆ ಚದರಿ ಬೀಳಲು, ಗೊಂಚಲಾಗಿ ಅರಳಿರುವ ಸತ್ರವುಷ್ಪಗಳು ಕುಡುಮಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲಾಡಿ ಕೆಳಗುದುರಲು, ಮನನೊಂದು ನೆಲದಲ್ಲಿ ನಡುಗಿ ಬಿದ್ದನು.

805. ಬಿದ್ದ ತಿಣ್ಣನು ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ರುಧಿರವನ್ನು ತೊಡೆದನು. ಆ ರಕ್ತದ ಹಾಯುವಿಕೆಯು ನಿಲ್ಲುವುದನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮಾಡತಕ್ಕುದು ಇಂತಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಟ್ಟು ತಿರುಗಿ ಕೃತಿ ವಿಸ್ಮೃತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬಿದ್ದನು. ಆಮೇಲೆ ಬೇಗುದಿಗೊಂಡು, 'ಇದನ್ನು ಯಾರು ಮಾಡಿದರು?' ಎಂದೆಣಿಸಿ ಎದ್ದನು. ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿದನು. ಬಿಲ್ಲನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

806. ಯೋಗ್ಯವಾದ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಆರಯ್ದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, 'ಈ ಮಲೆ ಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವೈರಿಯಾಗಿ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ ಕ್ರೂರಬೇಡರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರೋ? ಸಿಂಹವೇ ಮೊದಲಾದ ಜಂತುಗಳು ಮಾಡಿರುವುವೋ? ತಿಳಿಯೆನು,' ಎಂದೆಣಿಸಿ, ನಿಡಿದಾದ ದೊಡ್ಡ ಮಲೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೂರ ಹುಡುಕಿ ಹೋದನು.

^{804.} ವನ್ನವರ್ ಕುರುತಿ ಕಣ್ಬಾರ್; ಮಯಐ್ಕಿನಾರ್; ವಾಯಿಲ್ ನನ್ನೀರ್ ಚಿನ್ತಿಟ ಕೈಯಿಲ್ ಊನು ಇ್ಚಿಲೈಯುಟನ್ ಚಿತಱಿ ವೀಟ ಕ್ಕೊನ್ನಲರ್ ಪಳ್ಳಿ ತ್ತಾಮಮ್ ಕುಇ್ಚಿನಿನ್ ಅಲೈನ್ತು ಚೋರ ಪ್ರೈನ್ತಟೈ ಅಲಙ್ಕಲ್ ಮಾರ್ಪರ್ ನಿಲತ್ತಿಟೈ ಪ್ರತೈತ್ತು ವೀಲ್ಸ್ತಾರ್.

^{805.} ವಿಲುನ್ತವರ್ ಎಲುನ್ತು ಚೆನ್ ಅು ತುಟೈತ್ತನರ್ ಕುರುತಿ; ವೀಲ್ ವತು ಒಲೀನ್ತಿಟ ಕ್ಯಾಣಾರ್; ಚೆಯ್ವ ತಱೀನ್ತಿಲರ್ ಉಯಿರ್ತತ್ತು ಮಾಳ ಅಱೀನ್ತುಪೋಯ್ ವೀಲ್ ನ್ತಾರ್; ತೇಱಿ 'ಯಾರಿತು ಚೆಯ್ತಾರ್?' ಎನ್ನಾ ಎಲುನ್ತನರ್; ತಿಚೈಕಳ್ ಎಜ್ಭುಮ್ ಪಾರ್ತತ್ತನರ್; ಎಟುತ್ತಾರ್ ವಿಲ್ಲುಮ್

^{806.} ವಾಳಿಯು ನ್ರೆರಿನ್ತು ಕೊ ಣೈ 'ಮ್ ಮಲೈಯಿಟೈ ಎನಕ್ಕು ಮಾಅತಾ ಮಾಳಿವೆ ಮ್ಮ ಅವರ್ ಚೆಯ್ತಾರ್ ಉಳರ್ಕೋಲೋ? ವಿಲಣ್ಕಿನ್ ಚಾತಿ ಆಳಿಮುನ್ ನಾಕಿ ಯುಳ್ಳ ವಿಳೈತ್ತವೋ? ಅಱಿಯೇನ್ ಎನ್ ಜು ನೀಳಿರು ಜ್ಯುನ್ ಆತ್ಮೆ ಚ್ಚಾರಲ್ ನೆಟಿತಿಟೈ ನೇಟೆ ಚ್ಚೆ ನ್ ಆತಾರ್.

807. ಆ ರೀತಿ ಹುಡುಕಿದ ತಿಣ್ಣನು ಅಂತಹ ಬೇಡರುಗಳನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರೂರಜಂತುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿಯೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ತಿರುಗಿ ಕಾಳತ್ತಿಯಸ್ಪ ನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹೆಚ್ಚಾದ ಶೋಕದೊಡನೆ ಮಲರಂತಹ ಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪಕ್ಕದಿಂದ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಯಲು ಅಳುವವ ನಾಗಿ,

808. 'ಈ ಪರವುನಿಗೆ ಪಾಪಿಯಾದ ನಾನು ಕಂಡಂತೆ, ಈ ರೀತಿ ನಡೆದು ದೇನೋ? ಉಸಿರಿಗಿಂತಲೂ ಪ್ರಿಯನಾದ ನನ್ನ ತಂದೆಗೆ ಇದು ಏನಾಯಿತು? ಬಂದು ಸೇರಿದವರು ಬಿಟ್ಟು ತೊಲಗಲಾರದ ವಿಮಲನಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು? ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯ ಪೊಂದನ್ನೂ ನಾನು ತಿಳಿಯೆನು' ಎಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟು ತಿರುಗಿ ನೆನೆಯುವವನಾಗಿ,

809. 'ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ನಿಲ್ಲುವುದೋ ತಿಳಿಯೆನು. ನಮ್ಮ ಈಶ್ವರನೆಡೆ ಯಲ್ಲಿ ಈ ಕೇಡು ಮಾಡಿದವರನ್ನು ಕಾಣೆನು. ಒತ್ತೊತ್ತಾದ ವೀರಗೆಜ್ಜೆ ಗಳನ್ನು ಧಂಸಿದ ಬೇಡರು ಪ್ರಕಾಶವುಳ್ಳ ನೀಳವಾದ ಅಂಬಿನಿಂದ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಗಾಯಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಗುಣಪಡಿಸುವ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ಮದ್ದುಗಳನ್ನು ಹೊನ್ನಿನ ಹುಡಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಲೆಯ ಬುಡದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬರುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋದನು.

- 807. ವೇಟರೈ ಕ್ಯಾಹಾರ್; ತೀಯ ವಿಲಬ್ಬುಕಳ್ ಮರುಬ್ಭುಮ್ ಎಬ್ಬುಮ್ ನಾಟಿಯು ಜ್ಯಾಹಾರ್; ಮಾಣ್ಟುಮ್ ನಾಯನಾರ್ ತಮ್ಪುಲ್ ವನ್ತು ನೀಟರು ಚೋಕ ತ್ತೋಟು ನಿಱೈಮಲರ್ ಪ್ಪಾತಮ್ ಪ್ಹಾಿ ಮಾಟುಱ ಕ್ಯಟ್ಟ ಕ್ಕೊಣ್ಟು ಕತಱಿನಾರ್ ಕಣ್ಣೀರ್ ವಾರ.
- 808. 'ಪಾವಿಯೇನ್ ಕಣ್ಟ ವಣ್ಣ ಮ್ ಪರಮನಾರ್ ಕ್ಯಟುತ್ತ ತೆನ್ನೋ? ಆವಿಯಿನ್ ಇನಿಯ ಎಬ್ಬಳ್ ಅತ್ತನಾರ್ ಕ್ಯಟುತ್ತ ತೆನ್ನೋ? ಮೇವಿನಾರ್ ಪಿರಿಯ ಮಾಟ್ಟಾ ವಿಮಲನಾರ್ ಕ್ಯಟುತ್ತ ತೆನ್ನೋ? ಆವತೊನ್ ಜಱಿಕಿ ಲೇನ್ಯಾನ್; ಎನ್ಜೆಯ್ಕೇನ್' ಎನ್ಜು ಪಿನ್ನಮ್
- 809. 'ಎನ್ಜೆಯ್ತಾಲ್ ತೀರು ಮೋತಾನ್? ಎಮ್ಫಿರಾನ್ ತಿಅತ್ತು ತೀಜ್ಯು, ಮುನ್ಜೆಯ್ತಾರ್ ತಮ್ಮೈ ಕ್ಯಾಣೀನ್; ಮೊಯ್ ಕಟಲ್ ವೇಟರ್ ಎನ್ಆುಮ್, ಮಿನ್ಜೆಯ್ವಾರ್ ಪಕಟಿ ಪ್ಪುರ್ಣಕಳ್ ತೀರ್ಕ್ಯುಮೆಯ್ ಮರುನ್ತು ತೇಟ್ರ ಪ್ರೊನ್ಜೆಯ್ತಾಲ್ ವರೈಯಿಟ್ ಕೊಣ್ಣು ವರುವನ್ನನಾನ್' ಎಸ್ಆು ಫೋನಾರ್.

ವೆರಿಯು ಪುರಾಣಂ

280

810. ತಿಣ್ಣ ನು ಮದ್ದುಮೂಲಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಅವು ಇರುವ ಎಡೆಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದವ ನಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲೂ, ತನ್ನ ಜಾತಿಯಿಂದ ದೂರವಾದ ಕೆಂಪ ಗಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ವೃಷಭದಂತೆ ಕಾತರತೆಯಿಂದ ಹೋಗಿ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ದುಮೂಲಿಕೆ ಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದುಕೊಂಡು, ಭೂತನಾಥನಾದ ಕಾಳತ್ತಿಯುಪ್ಪನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತಾನು ಇಟ್ಟ ಮನಸ್ಸಿನ ವೇಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಆ ಮದ್ದುಗಳನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಅವನು ಕಣ್ಣು ಗಳಲ್ಲಿ ಆ ನೀರನ್ನು ಸುರಿದನು.

811. ಈ ರೀತಿ ಹಿಂಡಿ ಸುರಿದ ವುದ್ದಿನಿಂದ ತಿರುಕಾಳತ್ತಿಯಪ್ಪನ ಕಣ್ಣಿನ ಗಾಯದಿಂದ ಬರುವ ರಕ್ತವು ಕಮ್ಮಿಯಾಗದೆ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಸುರಿಯಲು, ಅವನು ನೋಡಿ, 'ಈ ದಿನದ ವಿಸತ್ತನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮಾಡತಕ್ಕು ದೇನೋ?' ಎಂದು ಆರಯ್ದು ಎಣಿಸುವನು. 'ಮಾಂಸವೇ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಟ್ಟ ನೋವನ್ನು ಗುಣ ಪಡಿಸುವುದು' ಎನ್ನು ವ ಹಳಿಮಾತು ತನ್ನ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿ ಬರಲು ಅದನ್ನು ತಿಳಿದನು.

812. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ಮದ್ದು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತೋಡಿ ಅಂಟಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಕಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ನೋವಿಗೆ ಇದೇ ಮದ್ದಾಗಿ, ಅದರಿಂದ ಗಾಯದಿಂದ ಸುರಿಯುವ ರಕ್ತವು ಬರದಂತೆ ನಿಲ್ಲಲೂ ಸಾಧ್ಯ ವಾದೀತು' ಎಂದು ನೆನೆದು, ಆನಂದದಿಂದ ಕೂಡಿ ಮನದಲ್ಲಿ ಹೆರ್ಷಿಸಿ, ಈಶ್ವರನ ಮುಂದಿದ್ದುಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಕಣ್ಣ ಬುಡವನ್ನು ಬಾಣದಿಂದ ಕುತ್ತಿ ತೋಡಿ ತೆಗೆದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನೊದಲಿನವನೆ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಸಲು,

^{810.} ನಿನೈತ್ತನರ್ ವೇಟು ವೇಟು ನೆರುಙ್ಕಿಯ ವನಙ್ಕಳ್ ಎಙ್ಕುಮ್, ಇನತ್ತಿಟೈ ಪ್ಪಿರಿತ್ತ, ಚಿಙ್ಕಣ್ ಏಜಿನ ವೆರುಕ್ಕೊ ಣೈಯ್ತಿ, ಪ್ರುನತ್ತಿಟೈ ಪ್ರಜೀತ್ತು ಕ್ಕೊಣ್ಟು ಪೂತನಾ ಯಕನ್ಪಾಲ್ ವೈತ್ತ, ಮನತ್ತಿನು ಙ್ಕಟತು ವನ್ತಮ್ ಮರುನ್ತುಕಳ್ ಪಿೞಿತ್ತು ವಾರ್ತ್ತಾರ್.

^{811.} ಮಹ್ಜವರ್ ಪಿೞಿನ್ತು ವಾರ್ತ್ತ, ಮರುನ್ತಿ, ನಾಲ್ ತಿರುಕ್ಕಾ ಳತ್ತಿ.
ಕ್ಕೊಹ್ಜವರ್ ಕಣ್ಣಿ, ಆರ್ ಪುಣ್ಣೀರ್ ಕುಱೈಪಟಾ ತಿಟೀಯ ಕ್ಯಣ್ಟು ಮ್,
'ಇಜ್ಜೈಯಿನ್ ನಿಲೈಮೈ ಕೆನ್ನೋ' ಇನಿಚ್ಚಿಯಲ್ ಎನ್ ಅು ಪ್ಪಾರ್ ಪ್ಪಾರ್,
'ಉಹ್ಜನೋಯ್ ತೀರ್ಪ್ಪ ತೂನು ಕ್ಕೂ' ನೆನುಮ್ ಉರೈಮುನ್ ಕಣ್ಬಾರ್.

^{812. &#}x27;ಇತಱ್ ಕಿನಿ ಯೆನ್ ಕ ಣಮ್ಪಾ ಲಿಟನ್ತಪ್ಪಿ ನೆನ್ ತೈ ಯಾರ್ ಕಣ್ ಅತಱ್ ಕಿತು ಮರುನ್ತಾಯ್ ಫ್ಪುಣ್ಣೀರ್ ನಿಱ್ಕವು ಮಟುಕ್ಕು' ಮೆನ್ ಅು ಮತಱ್ ತ್ತೆಲು ಮುಳ್ಳ ತ್ತೋಟು ಮಕಿಲ್ ನ್ರುಮುನ್ ನಿರುನ್ತು ತಜ್ರಣ್ ಮುತಱ್ ಚರ ಮಟುತ್ತು ವಾಣ್ಕಿ ಮುತಲ್ವರ್ ತ ಜ್ರಣ್ಣಿ ಲಪ್ಪ,

^{1,} ಮೊದಲಿನವನು = ಪ್ರಥಮನಾದ ಈಶ್ವರನು.

813. ರಕ್ತವು ನಿಂತುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಆ ಹಿರಿಸಂತಸದಿಂದ ನೆಲದಿಂದ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಾರಿದನು. ಮಲೆಯಂತೆ ಬೆಳೆದ ತನ್ನ ತೋಳುಗಳನ್ನು ತಟ್ಟಕೊಂಡನು. ನೃತ್ಯವನ್ನಾಡಿ, 'ನಾನು ಮಾಡಿದ ಈ ಯೋಚನೆಯು ಬಹು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು' ಎಂದು ನಗುವು ತೋರಲು ಉಂಟಾದ ಆನಂದದಿಂದ ಉನ್ಮತ್ತರಂತಹ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕವನಾದನು.

814. ನಾಯಕನಾದ ಕಾಳತ್ತಿಯಪ್ಪನು, ತನ್ನ ಬಲಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಲಕಣ್ಣನ್ನು ತೋಡಿ ಅಂಟಿಸಿದ ತ್ಯಾಗಿಯಾದ ಕಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯನಾರನ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಮೇಲೂ ಕಾಣಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತನ್ನ ಎಡಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕೆಂಪಗಾದ ರಕ್ತವು ಜೋರಾಗಿ ಸುರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೇಡರ ಕುಲವು ಮಾಡಿದ ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸು ಕಾರಣವಾಗಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅವತರಿಸಿದ ಸಂಭವದಿಂದ ದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮನಾದ ತಿಣ್ಣನು ಅದನ್ನು ಕಂಡನು.

815. ಕಂಡೊಡನೆ, 'ಕೆಟ್ಟಿನು! ನಮ್ಮ ಕಾಳತ್ತಿಯಪ್ಪನ ಕಣ್ಣು ಗಳಲ್ಲೊಂದರಲ್ಲಿ ಬಂದ ಗಾಯದಿಂದ ಸುರಿದ ರಕ್ತವು ಬರದಂತೆ ನಿಂತುಹೋಗಲು, ಇನ್ನೊಂದು ಕಣ್ಣಿ ನಿಂದ ರಕ್ತವು ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ನೋವನ್ನು ತೀರಿಸುವ ಮದ್ದನ್ನು ಅನುಭವದಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡೆನು. ಬರಲಾಗದ ಇದು ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಅಂಜಲಾರೆನು. ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಉಳಿದಿದೆ. ಆ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೋಡಿ ದೇವರ ಕಣ್ಣೆ ನಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಸಿ ಈ ನೋವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸುವೆನು' ಎಂದು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆನೆದು,

^{813.} ನಿನ್ಅಚೆ ಬ್ಯುರುತಿ ಕಣ್ಟಾರ್; ನಿಲತ್ತಿನಿನ್ ಅೇಅ ಪ್ಪಾಯ್ನ್ತಾರ್; ಕುನ್ಅೆನ ವಳರ್ನ್ತ ತೋಳ್ಕಳ್ ಕೊಟ್ಟಿನಾರ್; ಕೂತ್ತುಮಾಟಿ 'ನನ್ಅುನಾನ್ ಚೆಯ್ತ ವಿನ್ತ ಮತಿ'ಯೆನ ನಕೈಯು ನ್ತೋನ್ಅ ವೊನ್ಅೆಯ ಕಳಿಪ್ಪಿ ನಾಲೇ ಯುನ್ಮತ್ತರ್ ಪೋಲ ಮಿಕ್ಕಾರ್.

^{814.} ವಲತ್ತಿರು ಕ್ಕಣ್ಣಿ ಜ್ಞಙ್ಯ ಣಪ್ಪಿಯ ವಳ್ಳ ಲಾರ್ತತನ್ ನಲತ್ತಿನೈ ಪ್ಪಿನ್ ನು ಜ್ಯಾಟ್ಟ ನಾಯನಾರ್ ಮಜ್ಞೈ ಕಣ್ಣಿ ಲುಲಪ್ಪಿಲ್ ಚೆ ಜ್ಯುರುತಿ ಪಾಯ ಕ್ಕಣ್ಟನ ರುಲಕಿಲ್ ವೇಟರ್ ಕುಲಪ್ಪೆರು ನ್ತ್ವವತ್ತಾಲ್ ವನ್ತ್ತ ಕೊಳ್ಳೈಯಿ ನುಮ್ಪರ್ ಮೇಲಾರ್.

^{815.} ಕಣ್ಟಪಿನ್ 'ಕೆಟ್ಟೀ! ನೆಜ್ಕಳ್ ಕಾಳತ್ತಿ ಯಾರ್ ಕ ಹೊನ್ ಅು ಪುಣ್ಟರು ಕುರುತಿ ನಿಜ್ಚ, ಮಜ್ಞೈ ಕ್ಕರ್ಣ್ ಕುರುತಿ ಪೊಜ್ಭಿ ಮಣ್ಟುಮ ಜ್ಞೀತನ ಕ್ಕರ್ಷ್ಟೀನ್ ಮರುನ್ತು ಕೈ ಕಣ್ಟೇ; ನಿರ್ನ್ ನು ಮುಣ್ಟೊರು ಕಣ್ಣ ಕ್ಕಣ್ಣೈ ಯಿಟನ್ತ್ರಪ್ಪಿ ಯೊಲೀಪ್ಪೇ' ನೆರ್ನ್ ಆು, 36

- 816. ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೋಡಿ, ನೊಸಲಕಣ್ಣುಳ್ಳ ದೇವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಸಲು, ಕಾಣುವ ಹಿಂದಿನ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಎಣಿಸುವವನಾಗಿ, ತಿಣ್ಣನು ಈಶ್ವರನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಎಡಕಾಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದರಿಂದ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಎದ್ದ ಆಶೆಯಿಂದ, ಸಮಾನವಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಬಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕುತ್ತಲು, ದೇವದೇವನಾದ ಕಾಳತ್ತಿ ನಾಥನು ಸಹಿಸಲಾರದವನಾಗಿ,
- 817. ಕೆಂಪಗಾದ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಬಿಳಿಯ ವೃಷಭನನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ವನ್ಯೂ ತಿಣ್ಣ ನನ್ನು ಆಳಾಗಿಕೊಂಡ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನೂ-ಆಗಿ, ಆ ತಿರುಕಾಳತ್ತಿ ಅದ್ಭುತನ! ಕೈಯು ತೋರಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣ ನ್ನು ತೋಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ತಿಣ್ಣ ನ ಕೈಯನ್ನು ತಡೆಯಲು, ಹಾವನ್ನು ಕಂಕಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ಈಶ್ವರದೇವನು ಅವೃತ ಸದೃಶ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಿಂದ ಮೂರು ಸಲ 'ಕಣ್ಣ ಪ್ರನೇ ನಿಲ್ಲು' ಎಂದನು.
 - 818. ಬೇಡರ ನಾಯಕನಾದ ಕಣ್ಣ ಪ್ಪನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೋಡಿ, ದೇವರ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಸಿದುದನ್ನೂ, ಅವನು ನಿವೇದಿಸಿದ ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಆಶಿಸಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಸ್ವಾಮಿಯಾದ ಕಾಳತ್ತಿನಾಥನು, ಅವನು ಮತ್ತೊಂದು ಕಣ್ಣನ್ನು ತೋಡುವ ಕೈಯನ್ನು ಮೊದಲೇ ಹೊಂದಿ ಹಿಡಿದುದನ್ನೂ ಪೂರ್ಣಜ್ಞಾನವುಳ್ಳ ಮುನಿಯಾದ ಶಿವಗೋಚರಿಯಾರನು ಕಂಡನು. ವೇದಗಳು ಘೋಷಿಸಲು, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳು ಕಲ್ಪಕ ಹೊಸಮಲರುಗಳ ಮಳೆ ಸುರಿಸಿದರು.
 - 816. ಕಣ್ಣುತಲ್ ಕಣ್ಣಿ ಹಿಬ್ಬ ಣಿಟತ್ತಪ್ಪಿ ಆ್ ಕಾಣು ನೇರ್ಸಾ ಟಿಣ್ಣು ವಾರ್ ತಮ್ಪಿ ರಾನ್ಆನ್ ಆಿರುಕ್ಕಣ್ಣಿ ಲಿಟಕ್ಕಾ ಲೂನ್ ಆ ಯುಣ್ಣೆ ಆೈ ವಿರುಪ್ಪಿ ನೋಟು ಮೊರುತನಿ ಪ್ರಕಟೀ ಕೊಣ್ಟು ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ ಕಣ್ಣಿ ಲೂನ್ ಆತ್ತರಿತ್ತಿಲರ್ ತೇವ ತೇವರ್,
 - 817. ಚೆಪ್ಕರ್ಣವೆಳ್ ವಿಟೈಯಿನ್ ಪಾಕರ್, ತಿಣ್ಣ ನಾರ್ ತಮ್ಮೈಯಾಣ್ಟ ವಪ್ಕಣರ್, ತ್ತಿರುಕ್ಕಾ ಳತ್ತಿ ಯುಜ್ಪುತರ್ ತಿರುಕ್ಕೈ ಯಮ್ಪಾರ್ ಱಪ್ಕರ್ಣಮು ನಿಟಕ್ಕು ಪೈಟ್ಯು ತ್ತಟುಕ್ಕಮೂ ನ್ಅಟುಕ್ಕು ನಾಕ ಕಪ್ಕಣ ರಮುತ ವಾಕ್ಕು 'ಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ ನಿಱ್ಕ' ವೆನ್ಅ.
 - 818. ಕಾನವರ್ ಸೆರುಮಾ ನಾರ್ತ ಜ್ಕಡ್ಡೆ ಟ ನ್ತಪ್ಪುಮ್ ಪೋತು ಮೂನಮು ತುಕನ್ತ ವೈಯ ರಾಜ್ಞುಮುನ್ ಪಿಟಕ್ಕುಮ್ ಪೋತು ಞಾನಮಾ ಮುನಿವರ್ ಕಣ್ಟಾರ್; ನಾನ್ ಮುಕನ್ ಮುತಲಾ ಯುಳ್ಳ ವಾನವರ್ ವಳರ್ಪೂ ಮಾರಿ ಪೊಟೀನ್ತನರ್ ಮಱೈಕ ಳಾರ್ಪ್ಪ.

^{1.} ಅಮೃತನ= ಅಶ್ಚರ್ಯ ಸ್ಥಭಾವವುಳ್ಳವನ.

819. ಈಶ್ವರನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಂದ ಅನಾಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿ, ತನ್ನ ಎಡಕಣ್ಣನ್ನು ತೋಡಿ ಅಂಟಸಲು ಸಹಾಯವಾಗಿ ನಿಂತ ಕಣ್ಣ ಸ್ಪನ ಕೈಯನ್ನು ವೃಷಭಧ್ವಜವನ್ನು ಎತ್ತಿದವನಾದ ಕಾಳತ್ತಿಯಪ್ಪನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, 'ನಿನಗೆ ಸಮಾನನೂ ನಿನಗಿಂತ ಶ್ರೇಷ್ಠನೂ ಇಲ್ಲದವನೇ, ನನ್ನ ಬಲದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವವ ನಾಗು' ಎಂದು ನೆಲೆಗೊಂಡ ದೊಡ್ಡ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮೇಲಾಗಿ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಪ್ರಯೋಜನವು ಬೇರೆ ಉಂಟೋ?

820. ವೇಘವು ಸಂಚರಿಸುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಈಶ್ವರನ ಕಣ್ಣು ಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಗಾಯದಿಂದ ಬರುವ ಕೆನ್ನೀರನ್ನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ ತಡೆಯುವ (ಗುಣಪಡಿಸುವ) ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳ ನಾಯಕನಾದ ಕಣ್ಣಪ್ಪ ನಾಯನಾರನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ನನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಗಂಗೆಯಿರುವ ಜಡೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತಿರುಕ್ಕಡವೂರಿನ ಕಲಯನಾರಾದ ಮಿಕ್ಕ ಕೀರ್ತಿಯಿಂದ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟವನ ದಿವ್ಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳತೊಡಗುವೆನು.

^{819.} ಪೇಱಿನಿ ಯಿತನ್ ಮೇ ಲುಹ್ಟೋ ? ಪಿರಾನ್ ಱೀರು ಕ್ಕಣ್ಣಿ ಲ್ ವನ್ತ ಊರುಕ ಣ್ಟ ಇ್ಟ್ ತ್ತಷ್ಕ ಣಿಟನ್ತಪ್ಪ ವ್ರತವು ಇತ್ಕೈಯೈ ಯೇಱುಯರ್ ತ್ತವರ್ ತ ಇತ್ಕೈಯಾರ್ಱ್ ಪಿಟಿತ್ತು 'ಣೈನ್ ವ ಲತ್ತಿನ್ ಮಾಱಿಲಾಯ್ ! ನಿಱ್ಕ' ವೆನ್ ಅು ಮನ್ ನುಪೇ ರರುಳ್ ಪು ರಿನ್ತಾರ್.

^{820.} ವುಜ್ಯಲ್ ವಾಟ್ ತಿರುಕ್ಕಾ ಳತ್ತಿ ಮನ್ ನನಾರ್ ಕಣ್ಣಿ ಆ್ ಪುಣ್ಣೀರ್ ತಜ್ಯಣಾನ್ ಮಾಜ್ಞ ಪೆಜ್ಜಿ ತಲೈವರ್ತಾ ಟಲೈಮೇಜ್ ಕೊಣ್ಟೇ ಕಣ್ಕೈ ವಾಟ್ ಚಟೈಯಾರ್ ವಾಟುಜ್ ಕಟವೂರಿಜ್ ಕಲಯ ನಾರಾಮ್ ಪೊಷ್ಕಿಯ ಪುಕಲೀನ್ ಮಿಕ್ಕಾರ್ ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟು ಪುಕಲ ಲುಜ್ಜೇನ್.

284

II. ಕುಂಗುಲಿಯ ಕಲಯ ನಾಯನಾರನು

821. ನೀರಿನ ಸಂಪತ್ತು ಪೂರ್ಣವಾದುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಹಿರಿಮೆ ಗೊಂಡು ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ, ನೆಲೆವಡೆದ ಕಾವೇರಿಯು ಹರಿಯುವ ಚೋಳನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಿರಿಮೆ ಯುಳ್ಳ ವೇದಿಯರು ವಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ಪ್ರಾಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಊರು, ಅಲೆಗಳು ಬೀಸುವ ನೀರನ್ನುಳ್ಳ ಗಂಗಾನದಿಯು ಇರುವ ನಿಡಿದಾದ ಜಡೆಯವನೂ, ಭಕ್ತನಾದ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಲು ಬಂದ ಯಮನನ್ನು ಒದೆದ ಕೆಂಪಗಾದ ಪಾದವುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ನೆಲಸಿ ಬಾಳುವುದಾದ 'ತಿರುಕ್ಕಡವೂರು' ಎಂಬುದಾಗುವುದು.

822. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೂ ಭಾಗ್ಯವೂ ಉಳ್ಳ ಆ ತಿರುಕ್ಕಡವೂರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲೂ ಬಯಲುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಬೆಳೆಯುವ ಕೆಂಪು ನೆಲ್ಲು ಇದೆ. ಬಯಲಿನ ಹರಹುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಶಂಖಗಳೂ, ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಸುಂದರವಾದ ಮುತ್ತುಗಳೂ ಇವೆ. ಬಯಲುಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲೂ ಯಾಗಶಾಲೆಗಳಿವೆ. ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲೂ ಕೆಂಪಗಾದ ನೀಲೋತ್ಪಲ ಕೂಟಗಳಿವೆ. ಕಾಡಿನಂತೆ ಜಿಲುವಾದ ಕಂಗಿನ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಮೇಘಗಳಿವೆ. ಅವು ಗಳಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಎಡೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಆ ಊರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಗಳುವುದು ತೋರಿ ಬರುವುದು.

11. ಕುಣ್ಕುಲಿಯ ಕಲಯ ನಾಯನಾರ್

- 821. ವಾಯ್ನ್ತನೀರ್ ವಳತ್ತಾ ಲೋಐ್ಕಿ ವುನ್ನಿಯ ಪೊನ್ನ ನಾಟ್ಟಲ್ ಏಯ್ನ್ತಚೀರ್ ಮಱೈಯೋರ್ ವಾಟು ಮೆಯಿಱ್ಪತತಿ ಯೆಱಿನೀರ್ ಕ್ಕಜ್ಕೈ ತೋಯ್ನ್ತನೀಳ್ ಚಟೈಯಾರ್ ಪಣ್ಟು ತೊಣ್ಟರ್ಮೇಲ್ ವನ್ತ್ತ ಕೂಆ್ಟ್ರಿ ಕ್ಕಾಯ್ನ್ತಚೇ ವಟಿಯಾರ್ ನೀಟಿ ಯಿರುಪ್ಪತು ಕಟವೂ ರಾಕುಮ್.
- 822. ವಯಲೆಲಾಮ್ ವಿಳೈ ಹೆಞ್ ಚಾಲಿ; ವರಮ್ಪೆ ಲಾಮ್ ವಳೈಯಿನ್ ಮುತ್ತಮ್; ಅಯಲೆಲಾಮ್ ವೇಳ್ವಿ ಚ್ಚಾಲೈ; ಯಣೈಯೆಲಾ ಜ್ಯಲುನೀರ್ ಕೈ ಜ್ವೈ; ವುಯಲೆಲಾ ಜ್ಯಮುಕಿನ್ ಕಾಟ; ಪ್ಪು ಅಮೆಲಾ ಮತನ್ ಚೀರ್ ಪೋಕ್ಟಲ್; ಹೆಯಲೆಲಾ ನ್ತೊ ಟಿಲ್ ಕ ಳಾಹೀ ಜಿಲುನ್ತಿರು ಕೃಟವೂ ರೆನ್ ಅುಮ್.

823. ಕಾಡಿಗೆ ತೀಡಿದ ಅಂಗೈಯಂತೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಣ್ಣು ಗಳನ್ನುಳ್ಳ ರೈತರ ಸ್ತ್ರೀಯರು, ಕೂಡಿ ಆಡುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ವಿಶಾಲವಾದ ಬಯಲುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಮರುತ ನೆಲ¹ದ ಗೀತಧ್ವನಿಯು ತುಂಬಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಹುರಿಯಾಗಿಸಿ ನೂಲುಮಾಡಿದ ಮೂರು ನೂಲಿನ ಜನಿವಾರದಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಎದೆಯುಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ವೈದಿಕ ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಎಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಾಮವೇದವನ್ನು ಹಾಡುವ ಗಾನವು ಎದ್ದು ಕೇಳುವುದು.

824. ನಿಡಿದಾದ ಕೊಂಬುಗಳುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಎಮ್ಮೆಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು (ಕರುವನ್ನು ನೆನೆದು) ಹಾಲು ಸುರಿಸಿದ ಆ ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಗಾದ ಕಯಲು ಮಾನುಗಳು ಹಾರುವುದರಿಂದ ಆ ನೀರ ಹನಿಗಳು ಬಿದ್ದ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ತಾವರೆಗಳು (ಹಾಲಿನ) ಮಧುರವಾದ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳವುಗಳಾಗುವುವು. ಮೇಘಗಳು ಸಂಚರಿಸುವಷ್ಟು ಉನ್ನ ತವಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳುಳ್ಳ ಯಾಗಶಾಲೆಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ತಂಗತಕ್ಕ ಮೇಘಗಳೂ, ಅಲ್ಲಿ ಅವು ಹನಿಸಿದ ನೀರೂ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಹುತಿಗಳ ಪ್ರತ್ಯಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಹೊಗೆಯ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡುವುವು.

825. ಸೇರಿದ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳ, ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಬಾಳುವವ ನಾದ ಹಿರಿವುಯ ವೇದವಿಧಿಯಂತೆ ಜನಿವಾರವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಎದೆಯುಳ್ಳ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನೊಬ್ಬನು ಕಲಯರ್ ಎಂಬವನು. ಅವನು ಗಂಗೆಯನ್ನು ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಧರಿಸುವ ಜಡೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ದಿನವೂ ಪರವಶತೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಬಹುಭಕ್ತಿಯ ವುನಸ್ಸುಳ್ಳವನು. ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠನು.

^{823.} ಕುಟಣ್ಸೈಯಿ ನಕನ್ ವಾರ್ಪಕಟ್ ಕಟೈ ಚಿಯರ್ ಕುಟುವಿ ಯಾಟುಮ್ ಇಟವ್ಪುಟು ಪಣ್ಣೈ ತೋಜು ವೆಂಬವನ ಮರುತಮ್ ಪಾಟಲ್; ವಟಮ್ಪುರಿ ಮುನ್ನೂ ನ್ ಮಾರ್ಪನ್ ವೈತಿಕ ಮಱೈಯೋರ್ ಚೆಯ್ಕೈ ಚ್ಚಟಷ್ಕುಟೈ ಯಿಟ್ಯೂ ಟೋಜು ವೆಂಬವನ ಚಾಮಮ್ ಪಾಟಲ್.

^{824.} ತುಙ್ಕನೀಣ್ ಮರುಸ್ಪಿನ್ ಮೇತಿ ಪಟನ್ತುಪಾಲ್ ಚೊರಿನ್ತ ವಾವಿ ಚ್ಚಿಙ್ಕರುಲ್ ಪಾರ್ಯನ್ತು ವಾಚ ಕ್ಕಮಲಮುನ್ ತೀಮ್ಪಾ ನಾಱುಮ್; ಮುಙ್ಕುಱೊಂಯ್ ಮಾಟ ಚ್ಚಾಲೈ ಮರುಙ್ಕಿಱೈ ಯೊತುಙ್ಕು ಮುಞ್ಚುಮ್ ಅಙ್ಕವೈ ಪೊೞಿನ್ತ ನೀರು ಮಾಕುತಿ ಶ್ಪುಕೈಪ್ಪಾ ನಾಱುಮ್.

^{825.} ಮರುವಿಯ ತಿರುವಿನ್ ಮಿಕ್ಕ ವಳವ್ಪುತಿ ಯತನಿಲ್ ವಾಚ್ ವಾರ್ ಅರುವುಱೈ ಮುನ್ನೂ ನ್ ಮಾರ್ಪಿ ನನ್ನ ಇರ್ ಕಲಯ ರೆನ್ ಪಾರ್ ಪೆರುನತಿ ಯಣಿಯುಮ್ ವೇಣಿ ಪ್ರಿರಾನ್ ಕಟಲ್ ಪೇಣಿ ನಾಳುಮ್ ಉರುಕಿಯ ವನ್ ಪು ಕೂರ್ನ್ನ ಚಿನ್ರೈಯಾ ರೊಟುಕ್ಕ ಮಿಕ್ಕಾರ್.

^{1.} ವುರುತಕೆಲ – ಬಯಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ನೆಲ.

826. ಅವನು, ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದ ಬಾಲ ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮುನಿಯು ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡುದರಿಂದ, ಅವನ ಭಯವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಾಶಪಡಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಬಗೆಯಿಂದ, ವಿಷ್ಣು ವೂ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರೂ ಕಾಣದ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಂಡು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಂದು, ಕಾಲನನ್ನು ಒದೆದು ತಳ್ಳಿ ಅವನ ಉಸಿರನ್ನು ಹೋಗ ಲಾಡಿಸಿದ ಅಮೃತಗಟೇಶ¹ನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ್ರನಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಗುಗ್ಗುಳದ ಧೂಪವನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ತುಂಬಿ ಬೀಸುವಂತಿಡುವ ದಿವ್ಯಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾದನು.

827. ಗಂಗೆಯ ಜಲವು ಶಬ್ದಿಸುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ಶ್ರೀಮುಡಿಯೂ, ನೊಸಲ ಕಣ್ಣೂ ಉಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ, ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಹೊಮ್ಮುವ ಗುಗ್ಗುಳ ಧೂಪವನ್ನು ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವಂತೆ ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸಿ ಬಂದವನಾಗಿ ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಬರುವುಯು (ದಾರಿದ್ರ್ಯವು) ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲು, ಆಮೇಲೆಯೂ ತನ್ನ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ತಾನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಆ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವವನಾದನು.

828. ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಾರಿದ್ರೈವು ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾದುದ ರಿಂದ ತನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯ ಭೂಮಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿಯೂ, ಸ್ವಂತದ ಆಳುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಕ್ರಯಿಸಿಯೂ, ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ತೀರಿಹೋಗಲು, ರೂಢಿಯಾಗಿ ಬಾಳಿ ಕೊಂಡು ಬಂದ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಸಂಬಂಧಿಕರೊಡನೆ ದಾರಿದ್ರೈದಿಂದ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟನು.

^{826.} ಪಾಲನಾ ಮಱೈಯೋನ್ ಪಹ್ಜಿ ಪ್ಪಯಾಣ್ಕಿಟು ತ್ತರುಳು ಮಾಹ್ಜಾನ್ ಮಾಲುನಾನ್ ಮುಕನು ಜ್ಯಾಾಣಾ ವಟವುಕೊ ಣೈತಿರೇ ವನ್ತು ಕಾಲನಾ ರುಯಿರ್ಚೆ ಹ್ಜಾರ್ಕ್ಕು ಕ್ಕಮರ್ಚನ್ತಕು ಬ್ಯುಲಿಯ ತ್ತೂಪರ್ಜ್ ಚಾಲನೇ ನಿಱೈನ್ತು ವಿಮ್ಮ ವಿರುಮ್ಪಣೆ ತಲೈನಿನ್ ಅುಳ್ಳಾರ್.

^{827.} ಕಣ್ಕೈನೀರ್ ಕ್ಕಲಿಕ್ಕು ಞ್ಚಾನ್ನ ಕ್ಕಣ್ಣುತ ಲೆಮ್ಪಿ ರಾಱ್ಕು ಪೊಜ್ಕುಕು ಜ್ಕುಲಿಯ ತ್ತೂಸಮ್ ಪೊಲಿವುಱ ಸೋಹ್ಜಿ ಚ್ಚಿಲ್ಲ ವಜ್ಕವ ರರುಳಿ ನಾಲೇ ವಱುಮೈವ ನ್ತಟೈನ್ತ ಪಿನ್ನಾನನ್ ತಜ್ಕಣಾ ಯಕರ್ಕ್ಕು ತ್ತಾಮುನ್ ಚೆಯ್ಪಣೆ ತವಾಮೈ ಯುಯ್ತತ್ತಾರ್.

^{828.} ಇನ್ನೆ ಆಿ ಯೊಟುಕು ನಾಳಿ ಲಿಲಮ್ಪಾಟು ನೀಟು ಚಿಲ್ಲ ನನ್ ನಿಲ ಮುಜ್ಜುಮ್ ವಿಜ್ಞು ನಾಟೆಯ ವಟವೈು ವಿಜ್ಞುಮ್ ಪನ್ ನೆಟು ನ್ತ್ರನಜ್ಕಣ್ ಮಾಳ ಪ್ರಯಿನ್ ಮನೈ ವಾಟ್ ಕ್ರೈ ತನ್ ನಿನ್ ಮನ್ ನಿಯ ಚುಜ್ಜಿ ತ್ತೋಟು ಮಕ್ಕಳುಮ್ ವರುನ್ತಿ ನಾರ್ ಕಳ್.

^{1.} ಅಮೃತ ಗಟೀಶ – ಅಮೃತ ಘಟೀಶ್ವರ.

829. ಊಟಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಧನವು ಯಾವುದೊಂದೂ ದೊರೆಯುದುದರಿಂದ ಎರಡು ಹೆಗಲು ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ, ವ್ಯಥೆಪಡುವ ಪುತ್ರರನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಬಂಧಿಕರನ್ನೂ ನೋಡಿ ಪ್ರೀತಿಯುಳ್ಳ ಪತ್ನಿಯು ತನ್ನ ಪತಿಯಾದ ಕಲಯನಾರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ದೋಷ ರಹಿತವಾದ ವುಂಗಲಸೂತ್ರದ ತಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು 'ಇದಕ್ಕೆ ನೆಲ್ಲನ್ನು ಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

830. ಆಗ ಆ ತಾಲಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೆಲ್ಲನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದ ಕ್ಯಾಗಿ ಅವನು ಹೋಗಲು, ಅನರ್ಘವಾದ ಗುಗ್ಗುಳದ ಮೂಟಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ವಣಿಜನು ಇದಿರಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರಿದನು. 'ಈ ಮೂಟಿಯು ಏನು?' ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಲು, ಅವನು 'ಗಗ್ಗುಳ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೂರೆಳೆಯ ಜನಿವಾರ ವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಎದೆಯುಳ್ಳ ಅವನು ಸಂತಸದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವವನಾದನು.

831. 'ಗಂಗೆಯನ್ನು ಕೆಂಪಗಾದ ಜಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನ (ಈಶ್ವರನ) ಪೂಜೆಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ನರುಗಂಪುಳ್ಳ ಗುಗ್ಗುಳವು ಇದಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಇಂದು ಪಡೆದವನಾದೆನು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಗ್ಯವು ಬೇರುಂಟೀ? ಪಡೆಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಈ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು ಬೇರೇನಿದೆ?' ಎಂದು ಆಶೆಯು ಮಿಕ್ಕಲು,

- 829. ಯಾತೊನ್ಱು ಮಿಲ್ಲೈ ಯಾಕಿ ಯಿರುಪಕ ಲುಣವು ಮಾಱಿ ಪ್ಪೇತುಱು ಮೈನ್ತ ರೋಟು ಪೆರುಕುಚು ಜ್ಞಾತ್ತೈ ನೋಕ್ಕಿ ಕ್ಕಾತಲ್ಚ್ಯಾಯ್ ಮನೈವಿ ಯಾರ್ ತಜ್ಚಣವನಾರ್ ಕಲಯ ನಾರ್ಕೈ ಕ್ಕೋತಿನ್ ಮ ಜ್ಯಲನೂ ಜ್ಞಾಲಿ ಕೊಟುತ್ತು 'ನೆಱ್ ಕೊಳ್ಳು' ಮೆನ್ಱಾರ್.
- 830. ಅಪ್ಪೊಟು ತತನೈ ಕ್ಕೊಣ್ಟು ನೆಟ್ ಕೊಳ್ನಾ ನವರುನ್ ಪೋಕ ಪೊಪ್ಪಿಲ್ ಕು ಪ್ಕುಲಿಯ ಜ್ಕೊಣ್ಟೋರ್ ನಡೆಕನು ಮೆತಿರ್ವನ್ ತುಹ್ಜಾನ್; 'ಇಪ್ಪೊತಿ ಯೆನ್ ಕೊ?' ಲೆನ್ ಜಾರ್ ಕ್ಕುಳ್ಳವಾ ಱಿಯಮ್ಪ ಕ್ಕೇಟ್ಟು ಮುಪ್ಪುರಿ ಮುನ್ನೂರ್ ಮಾರ್ಪರ್ ಮುಕವುಲರ್ ನ್ತಿತನೈ ಚ್ಚೊನ್ನಾರ್.
- 831. 'ಆಟುಚೆ ಇ್ಚಬೈಮೇಲ್ ವೈತ್ತ ವಶ್ಯಣರ್ ಪೂಚೈ ಕ್ರೇಜ್ಜ ನಾಜುಕು ಬ್ಯುಲಿಯ ಮಾತೇ ನಾನಿನ್ಟು ಪೆಜ್ಜೇನ್; ನಲ್ಲ ಪೇಜುಮ ಜ್ಞೀತನ್ ಮೇ ಲುಣ್ಟೋ? ಪೆಜಾಪ್ಪೇಟು ಪೆಜ್ಜು ವೈತ್ತು ವೇಱಿನಿ ಕ್ಕೊಳ್ವತೆನ್?' ನೆನ್ ಅುಆೈತ್ತೆ ಬುಮ್ ವಿರುಪ್ಪಿನ್ ಮಿಕ್ಕಾರ್,

832. 'ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೊನ್ನನ್ನು ತರಲು ನೀವು ಈ ಗುಗ್ಗುಳವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡುವವರಾಗಿ' ಎಂದು ಕಲಯನಾರನು ಹೇಳಲು, ವಣಿಜನು 'ದೇವರು ಯಾವುದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸುವಿರಿ?' ಎಂದನು. ಕಲಯನಾರನು ತಾನು ತಂದಿದ್ದ ತಾಲಿ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಆಗ ವಣಿಜನು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಗುಗ್ಗುಳದ ಮೂಟಿ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಕಲಯನಾಯನಾರನು ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಅಂತರಂಗವು ತುಂಬಿದ ಅಧಿಕ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹೊರಟನು.

833. ತನಗೆ ಸರಿಸಮವಿಲ್ಲದ ಕಲಯನಾಯನಾರನು, ವೃಷಭವನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನ ವೀರಟ್ಟಾನ ತಿರುಕ್ಕೋಯಿಲಿಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸೇರಿ, ತನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೂ ತನ್ನನ್ನು ಆಳುವ ಒಬ್ಬನೂ ಆದ ಈಶ್ವರನ ಭಂಡಾರದಲ್ಲಿ ಆ ಮೂಟಿ ಯನ್ನಿಟ್ಟು ಬೇರೆಲ್ಲಾ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನೂ ಮರೆತು, ಭಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚಲು, ಆ ಜಡೆಯುಳ್ಳವನ ಹೂವಿನಂತಿರುವ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದನು.

834. ಆ ರೀತಿ ಭಕ್ತನು ಆ ತಿರುವೀರಟ್ಟ್ರಾನದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಈಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹ ದಿಂದ ಕುಬೇರನು ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ನಿಧಿಯನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರುವಂತೆ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿರುವಂತೆ, ಹೊನ್ನು ನೆಲ್ಲು ತುಂಬಿದ ರಾಶಿಗಳೂ, ಸರಿಸಮಾನವಿಲ್ಲದ ಇತರ ವಸ್ತುಗಳೂ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಲು ನೆಲಸಿದ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯವಾಗಿಟ್ಟನು.

^{832. &#}x27;ಪೊನ್ಱಾ ತ್ತಾರು' ಮೆನ್ಆು ಪುಕನ್ಅೀಟ ವಣಿಕನ್ ಜಾನು 'ಮೆನ್ಜಾ ವಿಚೈನ್ತ ?' ತೆನ್ನ ತ್ತಾಲಿಯೈ ಕ್ಕಲಯ ರೀನ್ತಾರ್; ಅನ್ಆವ ನತನೈ ವಾಣ್ಕಿ ಯಪ್ಪೊತಿ ಕೊಟುಪ್ಪ ಕ್ಕೊಣ್ಟು ನಿನ್ಜೀಲರ್ ವಿರೈನ್ತು ಚಿನ್ಜಾರ್ ನಿಱೈನ್ತೆ ಬು ಕಳಿಪ್ಪಿ ನೋಟುಮ್.

^{833.} ವಿಟೈಯವರ್ ವೀರಟ್ಟಾನಮ್ ವಿರೈನ್ತುಚೆನ್ ಅತಿಯ್ತಿ ಯೆಸ್ನೈ ಯುಟೈಯವ ರೆಮ್ಮೈಯಾಳು ಮೊರುವರ್ತಮ್ ಪಣ್ಟಾ ರತ್ತಿಲ್ ಅಲಟೈವುಆ ವೊಟುಕ್ಕಿ ಯೆಲ್ಲಾ ಮಯರ್ತ್ತೆಲು ಮನ್ ಪು ಪೊಜ್ಚ ಚ್ಚಟೈಯವರ್ ಮಲರ್ತ್ತಾಳ್ ಪೋಜ್ಜಿ ಯಿರುನ್ತನರ್ ತಮಕ್ಕೊ ಪ್ರಿಲ್ಲಾರ್.

^{834.} ಅನ್ ಪರ ಜ್ಕಿರುಪ್ಪ ನಮ್ಪ ರರುಳಿನಾ ಲಳಕೈ ವೇನ್ತನ್ ಅನ್ ಪೆರು ನಿತಿಯನ್ ತೂರ್ತ್ತು ತ್ತರಣಿಮೇ ನೆರುಷ್ಕು ವೆಜ್ಕುವರ್ ಪೊನ್ ಪಯಿಲ್ ಕುವೈಯು ನೆಲ್ಲುಮ್ ಪೊರುವಿಲ್ ಪಲ್ ವಳನುಮ್ ಪೊಜ್ಕ ಮನ್ ಪೆರು ಇಟ್ಟಿಲ್ವ ಮಾಕ್ಕೆ ವೈತ್ತನನ್ ಮನೈಯಿ ನೀಟ.

- 835. ಈ ರೀತಿ ಇರಲು ಇತ್ತ ಕಲಯನಾರನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಮಕ್ಕಳೂ ಹಸಿನಿ ನಿಂದ ಕುಂದಿ ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮೈ ಮರೆತು ಆಯಾಸದಿಂದ ನಿದ್ರಿಸಿರುವಾಗ ಒಳ್ಳೆಯ ತಪಸ್ಸಿನ ಕುಡಿಯಂತಿರತಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರನು ಈ ಭಾಗ್ಯಗಳುಂಟಾದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು, ಅವಳು ತಿಳಿದೆದ್ದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡಂತೆ ಉಳ್ಳ ಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಂಡಮೇಲೆ ಇಂತು ನೆನೆಯುವವಳಾದಳು.
- 836. ಎಳತಳಿರ ಶಾಖೆಯಂತಿರತಕ್ಕ ಅವಳು, ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಟ್ಟ ಸುಂದರವಾದ ಹೊನ್ನರಾಶಿ, ನೆಲ್ಲು, ಅಕ್ಕಿ ಮೊದಲಾಗುಳ್ಳ ಎಲ್ಲವೂ ನಮ್ಮ ಈಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರವೇ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ತನ್ನ ನಾಯಕನಾದ ಸಮಾನ ವಿಲ್ಲದ ಹಿರಿಯ ನಾಯನಾರನಿಗೆ ಭೋಜನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಲು ಅಡುಗೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು.
- 837. ಕಾಲನನ್ನು ಒದೆದುರುಳಿಸಿದ ಕೆಂಪಗಾದ ಕಾಲುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ್ರನು, ಶಿವನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಭಕ್ತಿ, ಚಿಂತನಗಳುಳ್ಳವನಾದ ಕಲಯನಾರನು ತಿಳಿಯು ವಂತೆ 'ನೀನು ಹೆಚ್ಚು ಹಸಿದಿರುವಿ ನಿನ್ನ ವಿಶಾಲವಾದ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಹಾಲೊಡನೆ ಕಲೆತ ಇನಿದಾದ ಆಹಾರವನ್ನುಂಡು ಹಸಿವಿನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೀಗುವವ ನಾಗು' ಎಂದನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.
- 835. ವುಜ್ಞನರ್ ಮನೈವಿ ಯಾರು ಮಕ್ಕಳುಮ್ ಪಚಿಯಾಲ್ ವಾಟಿ ಯಜ್ಞೈನಾ ಳಿರವು ತನ್ನು ಲಯರ್ವವು ತ್ತುಯಿಲುಮ್ ಪೋತಿಲ್ ನಜ್ಜವ ಕ್ಕೊಟೆಯ ನಾರ್ಕ್ಕು ಕ್ಕನವಿಟೈ ನಾತ ನಲ್ಕ ತ್ತ್ಹಿತಿನ ವುಣರ್ನ್ತು ಚೆಲ್ವ ಜ್ಯಣ್ಟಪಿನ್ ಚಿನ್ತೈ ಚೆಯ್ವಾರ್.
- 836. ಕೊವ್ಪುನಾ ರಿಲ್ಲ ವೆುಜ್ಕು ಜ್ಕುಟ್ಟ್ ವಿಲಾ ನಿಟ್ಟ್ ವಿಟ್ ಕಾಣುಮ್ ಅನ್ಪೊನಿನ್ ಕುವೈಯು ನೆಲ್ಲು ಮರಿಚಿಯು ಮುತಲಾ ಯುಳ್ಳ ವೆಮ್ಪಿರಾ ನರುಳಾ ಮೆನ್ಜೇ ಯಿರುಕರ ಜ್ಕುವಿತ್ತು ಪ್ಪೋಜ್ಞಿ ತ್ತಮ್ಪೆರು ಜ್ಯಣವ ನಾರ್ಕ್ಕು ತ್ತಿರುವಮು ತಮೈಕ್ಕ ಚಾರ್ನ್ತಾರ್.
- 837. ಕಾಲನೈ ಕ್ಕಾಯ್ನ್ತ ಚೆಯ್ಯ ಕಾಲನಾರ್ ಕಲಯ ನಾರಾವರ್ ಆಲುವುನ್ ಪುಟೈಯ ಚಿನ್ತೈ ಯಟಿಯವ ರಜೀಯು ಮಾಜ್ಞಾಜ್ 'ಚಾಲನೀ ಪಚಿತ್ತಾ ಯುನ್ಜನ್ ಆಟನೆಟು ಮನೈಯಿ ನಡ್ಡಿ ಪ್ರಾಲಿನಿನ್ ನಟಿಚಿ ಲುಣ್ಟು ಪರುವರ ಲೊಲಿಕೆ' ವೆನ್ಱಾರ್. 37

- 838. ಕಲಯನಾರನು, ಈ ರೀತಿ ಈಶ್ವರನು ಹೇಳಿದ ಅನುಗ್ರಹೆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ನವಿಸಿ, ಗಂಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಶಿರವುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೆ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಲೂ ಅಂಗೀಕರಿಸದಿರಲೂ, ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲೂ ಹೋಗ ದಿರಲೂ ಆಗದೆ, ದೇಗುಲದಲ್ಲಿರಲೂ ಭಯಗೊಂಡವನಾಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾಳಿ, ಶಂಕರನ ದೇಗುಲದಿಂದ ಹೋಗಿ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರುವ ಮನೆಗಳು ತುಂಬಿದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು.
- 839. ನಾಯನಾರನು ತನ್ನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ನಿಧಿ ಗಳೊಡನೆ ಇತರ ಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡು ನಿಂತು, ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಬಿಲ್ಲಿನಂತಿರುವ ನೆತ್ತಿಯುಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣೇ, ಈ ಭಾಗ್ಯೋದಯವು ಬಂದ ರೀತಿ ಹೇಗೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಲು, ಅವಳು 'ಕರಿಯ ಇರುಳಂತಿರತಕ್ಕ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ತಿರುನೀಲಕಂಠನಾದ ತಮ್ಮ ಈಶ್ವರನು ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀರಿದುದರಿಂದ ಈ ಭಾಗ್ಯವು ಬಂತು' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.
 - 840. ವಿಎಂಚಿನಂತಿರುವ, ಸಾಧುಸ್ವಭಾವದ ಅಮ್ಮನು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಲ್ಕು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಕಲಯನಾರನು ನೆಲೆವಟ್ಟ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯಗಳ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯೂ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಈಶ್ವರನೂ ಆದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವು ಇದ್ದ ರೀತಿ ತಾನೇ ಏನು!' ಎಂದು ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ತುತಿಸಿದನು.
 - 838. ಕಲಯನಾ ರತನೈ ಕ್ಕೇಳಾ, ಕ್ಕೈತೊಟು ತಿಱೈಫ್ಟ್, ಕ್ಕಣ್ಕೈ ಯಲೈಪುನಱ್ ಚೆನ್ನ್ ಯಾರ್ತ ವುರುಣ್ಮು ತ್ತಿರುಕ್ಕ ವಫ್ಟ್, ತ್ತಲೈವಿುಚೈ ಪ್ಪಣಿವೇಱ್ ಕೊಣ್ಟು ಚಪ್ಕರನ್ ಕೋಯಿ ನಿನ್ಅು ಮಲೈನಿಕರ್ ಮಾಟವೀತಿ ಮರುಜ್ಕುತಮ್ ಮನೈಯೈ ಚ್ಚಾರ್ನ್ತಾರ್.
 - 839. ಇಲ್ಲತ್ತಿ ಆರ್ ಚೆನ್ ಅು ಪುಕ್ಕಾ ರಿರುನಿತಿ ಕ್ಯುವೈಕ ಳಾರ್ನ್ಡ ಜಿಲ್ಪತ್ತೈ ಕ್ಯಣ್ಟು, ನಿನ್ ಅು, ತಿರುವುನೈ ಯಾರೈ ನೋಕ್ಕಿ, 'ವಿಲ್ಲೊತ್ತ ನುತಲಾ! ಯಿನ್ತ ವಿಳೈವೆಲಾ ವೆನ್ ಕೊ?' ಲೆನ್ ನ, 'ಅಲ್ಲೊತ್ತ ಕಣ್ಟ ನೆಮ್ಮಾ ನರುಟರ ವನ್ತ' ತೆನ್ ಅಸಾರ್.
 - 40. ನಿರ್ನಾನಿಟೈ ಮಟವಾರ್ ಕೂಆ ಮಿಕ್ಕಚೀರ್ ಕ್ಕಲಯ ನಾರ್ತಾ ಮನ್ನಿಯ ಪರುಷ್ಟ್ರಿಲ್ವತ್ತು ವಳಮಲಿ ಚಿಱಪ್ಪೈ ನೋಕ್ಕಿ 'ಯೆನ್ನೈಯು ಮಾಳು ನ_ನ್ಮೈ ಕ್ಕೆನ್ತೈಯೆಮ್ ಪೆರುಮಾ ನೀಚನ್ ಅನ್ನರು ಆರುನ್ತ ವಣ್ಣ' ಮೆನ್ಆುಕೈ ತಲೈಮೇಱ್ ಕೊಹ್ಟಾರ್.

841. ತಾವರೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿರುವ ಪ್ರಶಸ್ತಳಾದ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮ್ಮಿಗಿಂತಲೂ ಮೇಲಾದ ಅತನ ಪತ್ನಿಯು ಉಣ್ಣು ವ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೊಳೆದು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಬೇಗ ತನ್ನ ಗಂಡರಿಗೂ ಗಂಡನೊಡರಿರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರಿಗೂ ವಿಧಿಯಂತೆ ದೀಪ ಮೊದಲಾದುವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಪೂಜಿಸಿ ಇಧಿದಾದ ಭೋಜನವನ್ನು ಬಡಿಸಲು, ಅಸಾಧ್ಯನಾದ ವೇದಜ್ಞ ನಾದ ಕಲಯನಾರನು ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

842. ಎಲ್ಲ ಊರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೆ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳವನಾದ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಭೋಜನವನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಶ್ಲಾಘೃವಾದ ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ಹಾಲು ಇವುಗಳೊಡನೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಶಿವನ ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ದಿವಸದಲ್ಲಿ,

843. ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣುಳ್ಳ, ಬಿಳಿಯ ವೃಷಭದ ಮೇಲಿರುವ, ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಯುಳ್ಳವನು, ಕುಸಿದು ನಿಂತುದನ್ನು ಕಂಡು ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಚೋಳ ಅರಸನು ಆಶೆ ಹೆಚ್ಚಿ, ತನ್ನ ಆನೆ ಮೊದಲಾದು ವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೂಡಿ ಎಳೆಯಲು, ಆಗಲೂ ಈಶ್ವರನ ವಿಗ್ರಹವು ಸರಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲದುದನ್ನು ಕಂಡು, ಅರಸನು ರಾತ್ರಿಯೂ ಹೆಗಲೂ ತೀರದ ಮನೋವೃಥೆಯಿಂದ ಇರುತ್ತಿರಲು,

^{841.} ಪತುವುನ ಹೀರುವಿನ್ ಮಿಕ್ಕಾರ್ ಪರಿಕಲ ನ್ತಿರುತ್ತಿ ಕ್ಕೊಣು ಕತುಮೆನ ಕ್ಕಣವ ನಾರೈ ಕ್ಕಣ್ಣು ತಜ್ ಕನ್ ಪ ರೋಟುವು ವಿತಿಮುಱೈ ತೀಪ ಮೇನ್ತಿ ಮೇವುವಿನ್ ನಟಿಚಿ ಲೂಟ್ಟ ವತುನಕರ್ ನ್ತಿನ್ ಪ ಮಾರ್ನ್ತಾ ರರುವುಱೈ ಕ್ಕಲಯ ನಾರ್ತಾಮ್.

^{842.} ಊರ್ ತೊಱುಮ್ ಪಲಿಕೊಣ್ಟು ಯ್ ಕ್ಕು ಮೊರುವನ ತರುಳಿ ನಾಲೇ ಪಾರಿನಿ ಲಾರ್ನ್ತ ಚಿಲ್ವ ಮುಟೈಯರಾಮ್ ಪಣ್ಪೆ ನೀಟ ಚ್ಚೀರುಟೈ ಯಟಿಚಿ ನಲ್ಲ ಚೆಲುಙ್ಕಱಿ ತಯಿರ್ ನೆಯ್ ಪಾಲಾ ಲಾರ್ ತರು ಕಾತಲ್ ಕೂರ ವಟಿಯವರ್ ಕ್ಕುತವು ನಾಳಿಲ್,

^{843.} ಜೆಪ್ಕಣ್ ನೆಳ್ಳೇ ಹೀನ್ ಪಾಕನ್ ಅಿರುಪ್ಪನ ನ್ರಾಳಿನ್ ನೇವು ಮಷ್ಟಣನ್ ಚೆಮ್ಮೈ ಕಣ್ಟು ಕುಪ್ಪಿಟ ವರಚ ನಾರ್ವವರ್ ಪೊಜ್ಕಿತ್ತನ್ ನೇಟಮೆಲ್ಲಾವರ್ ಪೂಟ್ಟವು ನೇರ್ನಿ ಲ್ಲಾಮೈ ಕ್ಕಷ್ಕುಲುವರ್ ಪಕಲು ಸ್ತೀರಾ ಕ್ಕವಲೈಯು ಹಿಂಬಿಸ್ಕ್ ಚೈಲ್ಲ,

- 844. ಅರಸನ ಆ ವ್ಯಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದೋಷರಹಿತವಾದ ಕೀರ್ತಿಯೂ, ಸರ್ಕ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಆಚಾರವೂ ಉಳ್ಳ ಕಲಯನಾರನು, ಅರಸನು ಕುಸಿದು ನಿಂತ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಸುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹಿಸಿರುವನು ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಅರಸನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಮ್ಮತಿಸಿ, ನೇರವಾಗಿ ಕೊಂಡ ಮಿಂಚಿನ ಕಿರಣಗಳಂತಿರುವ ಜಡೆ ಯುಳ್ಳ ವಿಕೃತವಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಮಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಿರುಕ್ಕಡವೂರಿನಿಂದ ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದನು.
 - 845. ಕೊಡಲಿಯನ್ನೆತ್ತಿದ ಕೆಂಪಾದ ಕೈಯನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಇದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ, ತಾನು ಬರುವ ಮಾರ್ಗದ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ದೇಗುಲಗಳಿಗೂ ಹೋಗಿ ನಮಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಾ, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ರಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ವೇದವಿಧ್ವಿ ಪ್ರಪ್ಪದಂತೆ ಆಹವನೀಯ ಮೊದಲಾದ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಅಗ್ನಿಗಳನ್ನೂ ವರ್ಧಿಸಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ವೇದಿಯರು, ಬಾಳುವ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಹೂವಿನ ನಂದನಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.
 - 846. ತಾನು ಕೈಕೊಂಡ ಆಶೆಯಿಂದ ಹೊಂದಿದ ವ್ಯಸನವುಳ್ಳವರನ್ನು, ಆನೆ ಗಳೊಡನೆ ನಿರ್ದೋಷವಾದ ಸೇನೆಗಳೂ ತಾವೂ ಮಾಡುವ ಕೈಂಕರ್ಯವು ಸರಿಯಾಗದುದ ರಿಂದ ನೆಲದ ವೇಲೆ ಉತ್ಸಾಹರಹಿತವಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಬಲಗುಂದಿದ ಅರಸರನ್ನು, ಮಹಾ ತಪಸ್ವಿಯಾದ ಕಲಯನಾರನು ನೋಡಿ ಮನದಲ್ಲಿ ವ್ಯಥೆಗೊಂಡು,
 - 844. ವುನ್ನವನ್ ವರುತ್ತ ಜ್ಫೀಟ್ಟು ಮಾಚಜು ಪುಕೆೞಿನ್ ಮಿಕ್ಕ ನನ್ನೆಱೀ ಕ್ಕಲಯ ನಾರ್ತಾ ನಾತನೈ ನೇರೇ ಕಾಣು ಮನ್ನೆಱೀ ತಲೈನಿನ್ ಱಾನೆನ್ ಅರಚನೈ ವಿರುಮ್ಪಿ ತ್ತಾಮು ಮಿನ್ನೆಱೀ ತ್ತನೈಯ ವೇಣಿ ವಿಕಿರ್ತನೈ ವಣಜ್ಕ ವನ್ತಾರ್.

 - 846. ಕಾತಲಾ ಲರಚ ನುಜ್ಞ ವರುತ್ತವು ಪ್ಯಳಿಸ್ಪಿ ನೋಟು ತೀತಿಲ್ ವನ್ ಚೇನೈ ಚೆಯ್ಯು ನ್ತಿರುವುಣಿ ನೇರ್ಪ ಟಾಮೈ ಮೇತಿನಿ ಮಿಚೈಯೇ ಯೆಯ್ತತ್ತು ವೀಟ್ ನ್ತಿಳ್ಳಿ ಪ್ರತುವು ನೋಕ್ಕಿ ಮಾತವ ಕೃಲಯರ್ ತಾಮು ಮನತ್ತಿನಿಲ್ ವರುತ್ತ ಮೆಯ್ತಿ,

847. ಸೇನೆಯೂ ಆನೆಗಳನ್ನೊ ಳಕೊಂಡ ಕೂಟವೂ ಆಯಾಸಪಟ್ಟು ಆಮೇಲೂ ಉತ್ಸಾಹನಿಲ್ಲದ ನೆಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನಾನೂ ಈ ಆಯಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿ ಕಷ್ಟ ಪಡುವ ಕೈಂಕರ್ಯದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು' ಎಂದು ಅಭಿಸ್ರಾಯಗೊಂಡು, ಜೇನು ತುಂಬಿ ಅರಳುವ ಕರ್ಣಿಕಾರಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಈಶ್ವರನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟದ ಹೊವಿನ ಕುಚ್ಚುಗಳು ಸುತ್ತಿದ ಬಲವಾದ ಹೆಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಅದನ್ನು ತನಗೆ ಹೂಡಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕತ್ತಿನಿಂದ ಪ್ರಯಾಸಗೊಂಡು ಎಳೆಯತೊಡಗಿದನು.

848. ಒಂದೇ ಹಟವನ್ನು ಹೊಂದಿದ, ಭಕ್ತಿಯಾದ ನಾರಿನಿಂದ ಹುರಿಮಾಡಿದ ಹೆಗ್ಗದಿಂದ, ವೈರಾಗ್ಯವುಳ್ಳ ಭಕ್ತರು ಆಯಾಸದಿಂದ ಕಷ್ಟಗೊಂಡವೇಲೂ ಆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ಇದಿರಾಗಿ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಓರೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಮನ ಬರುವುದೋ? ಕಲಯನಾರನ ಮನದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಭಲವನ್ನು ಕಂಡ ಆ ಸಮಯ ದಲ್ಲಿಯೇ ಮಹಿಮಾವಂತನಾದ ಪರಮಾತ್ಮನು ನೇರವಾಗಿ ನಿಂತನು. ದೇವರುಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಘೋಷಿಸಿದರು. ಹೊನ್ನಿನ ಮಳೆ ಕರೆದರು.

849. ಭೂಮಿಯು ನೇಲೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬುವಂತೆ ಅಧಿಕವಾಗಿ ಕಲ್ಪಕ ಹೊವುಳೆಯನ್ನು ಸುರಿಸಿದರು. ತೇರುಗಳಿಂದ ಅತಿಶಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅರಸನ ಸೇನೆಗಳು, ಆನೆಗಳು, ಇವೆಲ್ಲಾ ವೇಘವನ್ನು ಪಡೆದ ನಂದನದಂತೆ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದುವು. ವೀರಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟದ ಅರಸನು ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಮುಗಿದು, ಭಕ್ತರ ಮಲರಿನಂತಹ ಪಾದಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೊಂಡು ನಮಿಸಿ,

- 847. ಚೇನೈಯು ಮಾನೈ ಪೂಣ್ಟ ತಿರಳುವೆಯ್ ತ್ತೆೞಾಮೈ ನೋಕ್ಕಿ 'ಯಾನುಮಿ ವ್ವಿಳೈಪ್ಪು ಜ್ಞೆಯ್ ಕ್ಕು ಮಿತುಪೆಱ ವೇಣ್ಟು' ವೆುನ್ಜು ತೇನಲರ್ ಕೊನ್ಜೈ ಯಾರ್ತ ನ್ತಿರುವೇನಿ ಪ್ಪೂಙ್ಕ ಚ್ಚೇಯ್ನ್ತ ಮಾನವನ್ ಕಯಿಜು ಪೂಣ್ಟು ಕಟುತ್ತಿನಾಲ್ ವರುನ್ತ ಲುಜ್ಞಾರ್.
- 848. ನಣ್ಣಿಯ ವೊರುವೈು ಯನ್ಸ್ ನಾರುಱು ಪಾಚ ತ್ತಾಲೇ ತಿಣ್ಣಿಯ ತೊಣ್ಟರ್ ಪೂಟ್ಟಿ ಯಿಳೈತ್ತಪಿನ್ ಱಿಱಮ್ಪಿ ನಿಱ್ಕ ವೊಣ್ಣು ಮೋ? ಕಲಯ ನಾರ್ತ ಮೊರುಪ್ಪಾಟು ಕಣ್ಟ ಪೋತೇ ಯಣ್ಣ ಲಾರ್ ನೇರೇ ನಿನ್ಱಾ; ರಮರುಮ್ ವಿಚುಮ್ಪಿ ಲಾರ್ತ್ತಾರ್,
- 849. ಪಾರ್ವಿಟಿಕೈ ನೆರುಜ್ಕ ವೆಜ್ಕುವ್ ಪರಪ್ಪಿನರ್ ಪಯಿಲ್ ಪೂ ಮಾರಿ; ತೇರ್ ಮಲಿ ತಾನೈ ಮನ್ ನನ್ ಚೇನೈಯು ಜ್ಕಳಿಜು ಮೆಲ್ಲಾ ಜ್ಕ್ಯಾರ್ ಪೆರು ಕಾನಮ್ ಪೋಲ ಕ್ಕಳಿತ್ತನ; ಕೈಕಳ್ ಕೂಪ್ಪಿ ವಾರ್ ಕಟಲ್ ವೇನ್ತನ್ ಆೊಣ್ಟರ್ ಮಲರಟ ತಲೈಮೇಲ್ ವೈತ್ತು,

- 850. 'ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವ ತ್ರಿಪುರಗಳೂ ಭಸ್ಮವಾಗಿ ಸುಟ್ಟುಹೋಗು ವಂತೆ ವೇದಗಳೆಂಬ ಅಶ್ವಗಳು ಹೂಡಿದ ತೇರಲ್ಲಿ ಮೇರುಗಿರಿಯನ್ನು ಬಲವಾದ ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಮಂಡಲಾಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿನಿಂತ ಜಡೆಯಪ್ಪನ ಸರಿಯಾದ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ದಾಸನಾದ ನಾನು ದರ್ಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಿರಿ. ಮಣ್ಣ ನ್ನು ಬಗೆದು ವರಾಹರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೋದ ವಿಷ್ಣುವೂ ಹುಡುಕಿ ಕಾಣಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಮಲರಂತಹ ಪಾದಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಭಕ್ತರಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರು ತಾನೇ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಬಲ್ಲವರು?'
- 851. ಈ ರೀತಿ ಭಕ್ತನಾದ ನಾಯನಾರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಈಶ್ವರ ನಿಗೆ ತಕ್ಕಂತಹ ಹೆಲವು ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಆಮೇಲೆ ನೆಲಸಿದ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯುಳ್ಳ ಅರಸನು ತನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಆಮೇಲೂ ಸಮಾನವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತನಾದ ಕಲಯ ನಾರನು ಚಿತ್ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಟನವಾಡುವವನ ಮಲರಿನಂತಹ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದು,
- 852. ಕೆಲದಿನಗಳು ಕಳೆದವೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದಲೂ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ತಿರುಕ್ಕಡವೂರನ್ನು ಸೇರಿ ತನ್ನ ಎಂದಿನ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಿಲ್ಲದ ಶೀಕಾಟ್ ಯ ನಾಯಕನಾದ, ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಬಾಲಕನೂ, ತಿರುತ್ತಾಂಡಕ ವೆಂಬ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಿದುದರಿಂದ ತಾಂಡಕವೇಂದನಾದ ತಿರುನಾವಕ್ಕರಸನೂ, ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಅತಿಶಯಕೀರ್ತಿಯುತನಾದ ಅರಸನೂ ಒಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆಗಾಗಿ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು,

^{850. &#}x27;ವಿಣ್ ಪಯಿಲ್ ಪುರಣ್ಕಳ್ ವೇವ ವೈತಿಕ ತ್ತೇರಿನ್ ಮೇರು

ತ್ತಿಣ್ ಚಿಲೈ ಕುನಿಯ ನಿನ್ ಅಾರ್ ಚೆನ್ನಿಲೈ ಕಾಣ ಚ್ಚೆಯ್ ತೀರ್;

ವುಣ್ ಪಕಿರ್ ನ್ತವನು ಜ್ಯಾಣಾ ಮಲರಟ ಯಿರಣ್ಟುಮ್ ಯಾರೇ
ಪಣ್ ಪುಟೈ ಯಟಿಯಾ ರಲ್ಲಾ ಆತ್ ಪರಿನ್ತು ನೇರ್ ಕಾಣ ವಲ್ಲಾರ್ ?'

^{851.} ಎನ್ಅುವೆಯ್ ತೊಣ್ಟರ್ ತಮ್ಮೈ ಯೇತ್ತಿಯ ಜೈನ್ಸಿ ರಾನು ಕ್ಕೊನ್ಅಿಯ ಪಡೆಕಣ್ ಮಜ್ಜು ಮುಳ್ಳನ ಪಲವು ಇಟ್ಟಿಯ್ತು ನಿನ್ಜವೆಗ್ ಕವಿಕೈ ಮನ್ನ ನೀಜ್ಕವು, ನಿಕರಿ ಲನ್ಪರ್ ಮನ್ಆಟೈ ಯಾಟಲ್ ಜೆಯ್ಯು ಮಲರ್ಕ್ಕಟಲ್ ವಾಟ್ತ್ತು ವೈಕ್ಕಿ

^{852.} ಚಿಲಸಕಲ್ ಕಟ್ನ್ತ ಪಿನ್ ಪು ತಿರುಕ್ಕಟ ವೂರಿ ನಣ್ಣಿ ನಿಲವುತಮ್ ಪಣಿಯಿ ಆಜ್ಕಿ ನಿಕಟುನಾ ಣಿಕರಿಲ್ ಕಾಟೀ ತ್ತಲೈವರಾಮ್ ಪಿಳ್ಳೈ ಯಾರು ನ್ತಾಣ್ಟಕ ಚ್ಚತುರ ರಾಕು ಮಲರ್ಭಕ ಆರಚು ಜ್ಯೂಟ ವನ್ತೆಟು ನ್ತರುಳ ಕಣ್ಟು,

853. ಸಂತೋಷವು ಹೆಚ್ಚಲು ಅವರನ್ನು ಎದುರುಗೊಂಡು ಕೂಡಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ಘನಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಹಿರಿಮೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಷಡ್ರಸ ಯುತವಾದ ಭೋಜನವನ್ನು ಉಣ್ಣಿಸಿ, ಅವರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಹೊಂದಿದುದಲ್ಲದೆ ಅದರೊಡನೆ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಸುಂದರವಾದ ಕರ್ಣಿಕಾರ ಮಲರುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತ ನಾದ ಈಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನೂ ಪಡೆದನು.

854. ಕಬ್ಬನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗುಳ್ಳ ವುನ್ಮಥನನ್ನೂ, ಯಮನನ್ನೂ ದಂಡಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ನೆಲಸಿದ ತಿರುಕ್ಕಡವೂರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಯನಾರನು ನೆಲೆಯಾಗಿ ಬಾಳಿ ಭಕ್ತಿಯು ಮೇಲೂ ಮೇಲೂ ಅಧಿಕವಡೆಯಲು, ಸ್ಥಿರನಂಬಿಕೆಯುಂಟಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ನೆಮ್ಮದಿಯು ಉಂಟಾದುದರಿಂದ ತಾನು ಮಾಡತಕ್ಕು ಹಲ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಶಿವನ ಶಾದದ ನೆಳಲನ್ನು ಸೇರಿದನು.

855. ಜೇನುತುಂಬಿದ ಮಲರಮಾಲೆಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ, ಹೆಂಡತಿಯ ತಾಲಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ವೃತ್ತವಾದ ಶೀತಲ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಗುಗ್ಗು ಅದ ಧೂಪದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸಿದ ಸ್ವಭಾವವೂ ವೈರಾಗ್ಯವೂ ಉಳ್ಳ ಕಲಯನಾರನನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಅವನ ಅನುಗ್ರಹದ ಆಧಾರದಿಂದ, ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಜನಾಯನಾರನ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವುಳ್ಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸ್ತುತಿಸಹೋಗುವೆನು.

^{853.} ಮಾಱೀಲಾ ಮಕಿೞ್ ಚ್ಚಿ ಪೊಜ್ಕ ವೆತಿರ್ಕೊಣ್ಟು ಮನೈಯಿ ಲೆಯ್ತಿ ಯಾಱೀಲಾ ವರ್ನಪಿನ್ ಮಿಕ್ಕಾರ್ ಕ್ಕಿನ್ ನಮು ತೇಱ್ಕು ಮಾಜ್ಞಾಲ್ ಆಱುನಱ್ ಚುವೈಕ ಳೋಙ್ಕ ವಮೈತ್ತವ ರರುಳೇ ಯನ್ಱೀ ನಾಱುಪೂ ಙಸ್ಕೊನ್ಱೈ ವೇಣಿ ನಮ್ಪರ್ತ ಮರುಳುಮ್ ಪೆಜ್ಞಾರ್.

^{854.} ಕರುಪ್ಪುವಿ ಲ್ಲೋನೈ ಕ್ಕೂಜ್ಜೈ ಕ್ಕಾರ್ಯನ್ತವರ್ ಕಟವೂರ್ ಮನ್ನಿ ವಿರುಪ್ಪುಱು ಮತ್ತು ಮೇನ್ಮೇಲ್ ವಿಕ್ಕೆಟುಮ್ ವೇಟ್ಕೈ ಕೂರ ಒರುಪ್ಪಟು ಮುಳ್ಳ ತ್ತರ್ಮಮೈ ಯಣ್ಮೈಯಾ ಜ್ಞಮಕ್ಕು ನೇರ್ನ್ತ ತಿರುಪ್ಪಣಿ ಪಲವು ಇೈಯ್ತು ಚಿವಪದ ನಿಟಲಿಱ್ ಚೇರ್ನಾತ್ತರ್.

^{855.} ತೇನಕ್ಕ ಕೋತೈ ಮಾತರ್ ತಿರುನೆಟು ನ್ತಾಲಿ ಮಾಱಿ ಕ್ಕೂನ್ಹ್ರಣ್ ಪಿಱೈಯಿ ನಾರ್ಕ್ಕು ಕ್ಕುಬ್ಕುಲಿ ಯಣ್ಕ್ಕೊ ಣ್ಟುಯ್ತತ್ತ ಪಾನ್ ಮೈತ್ತಿಣ್ ಕಲಯ ನಾರೈ ಪ್ರಣಿನ_ವ ರರುಳಿ ನಾಲೇ ಮಾನಕ್ಕ ಇಳ್ಬಾಆರ್ ವಿಚ್ಛ ವಣ್ಪುಕಲ್ ವಲುತ್ತ ಲುಱ್ಷೀನ್.

296

12. ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಱ ನಾಯನಾರ

856. ಗೆಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕೋಲ್ಜೇನು ಸುರಿಯಲು, ಆ ಜೇನಿನ ರಸದಿಂದಾಗಿ ಸತ್ವವು ತುಂಬಿ ಬೆಳೆದ ಫಲಗಳ ರಸವು ಕಾಲುವೆಯಂತೆ ಹರಿಯುವ ಪ್ರವಾಹವು ಬಯಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಕಬ್ಬಿನ ರಸದ ದೊಡ್ಡ ತೊರೆಯನ್ನು ಕೂಡಿ, ಆ ರಸಗಳ ಸೇರುವಿಕೆಯು ಸುವಾಸನೆ ಯನ್ನು ಬೀರುವ ಊರಾದ 'ಕಂಜಾರೂರು' ಎಂಬುದು, ಆಕಾಶಗಂಗೆಯನ್ನು ಕೆಂಜೆಡೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಆಶಿಸಿ ವಾಸಿಸಿಕೊಂಡು ಇರುವುದೂ, ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಯುಕ್ತವಾದ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿತ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಂದ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಲ್ಪಡುವ ಮೇಲ್ಮೆಯುಳ್ಳುದೂ ಆಗುವುದು.

857. ನೀಲವುಲರಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ರೈತ ಹೆಣ್ಣುಗಳು, ಕೀಳುವ್ ಕಳೆ ಹುಲ್ಲುಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿ ಒಂದು ಪಕ್ಕ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ನೀರು ಒಳಗೆ ಸೇರಿದುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೇ ಕೊಬ್ಬಿ ನಿಂತು, ಹೂವಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪನ್ನು ತೋರುವ ತಣ್ಣೇರಿನಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಹೂವಾದ, ಮೃದುವಾದ ಕೆಂಪಗಾದ ನೀಲೋತ್ಸಲ ಹೂವಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ನೆಲ್ಲ ಕದಿರುಗಳು ಓರೆಯಾಗಿ ನಮಿಸುವ, ಮಣ್ಣು, ನೀರು ಎಂಬೆರಡು ಬಗೆಯ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರುವ ಸಂಪತ್ಸ ಮೃದ್ಧಿಯಾದ ಬಯಲುಗಳು ಆ ಊರ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿವೆ.

858. ಕೂಟವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ರೈತ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಹಿಂದಲೆಯು, ಮೇಘೆ ಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾದ ಕೂದಲನ್ನು ಕಾಣಿಸಲು, ನಡುವಾದುದು ಬನದಲ್ಲಿರುವ ನವಿಲಿನ ಇನಿದಾದ ತೋರ್ಕೆಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಡಲು, ಮುಖವು ಮೊಲದ ಕಳಂಕವನ್ನುಳ್ಳ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಅಪಹಾಸಮಾಡುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಲು, ಒಳ್ಳೇ ಬೆಳೆದ ಕಯಲುವಿತಾನುಗಳು ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸಲು, ಅಂತಹ ಮಿಾನುಗಳಿಗೆಡೆಯಾದ ಹಲ ತಟಾಕಗಳೂ ನೆಲ್ಲ ಕದಿರುಗಳನ್ನು ಮೇಲೆ ತೋರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿ ನಿಲ್ಲುವ ದೊಡ್ಡ ಬಯಲುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿವೆ

12. ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಜ ನಾಯನಾರ್

- 856. ವೇಲಾಜು ಜಿಞ್ಚಟೈ ಮೇಲ್ ವೈತ್ತವರ್ ತಾಮ್ ವಿರುವ್ಪಿಯತು ನೂಲಾಜು ನನ್ ಕುಣರ್ ವೇರ್ ತಾಮ್ಪಾಟು ನೋನ್ ಮೈಯತು ಕೋಲಾಜು ತೇನ್ ಪೊಟಿಯ ತ್ತೊಟುಜ್ಛನಿಯಿನ್ ಚಾಱೊಡುಕು ಜ್ಕಾಲಾಜು ವಯಱ್ಕರುವ್ಪಿನ್ ಕಮಟ್ಟಾ ಆೂರ್ ಕರ್ಞ್ಯಾಹೂರ್.
- 857. ಕಣ್ಣೀಲ ಕ್ಕಟೈಚಿಯರ್ಕಳ್ ಕಟುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಿ ಅಕ್ ಪಿಟ್ರಿ ತ್ತೊತು ಬ್ರಿ ಉಣ್ಣೀರ್ಮೈ ಪುಣರ್ಚ್ಚಿಕ್ಕಣ್ ಉಟ್ಬಿತ್ತು ಮಲರ್ ಕ್ಕಣ್ಚಿವಕ್ಕುಮ್ ತಣ್ಣೀರ್ಮೆನ್ ಕಟುನೀರ್ಕ್ಕು ತ್ತಟಿಸ್ಟಾಲಿ ತಲೈವಣಬ್ಬುಮ್ ಮಣ್ಣೀರ್ಮೈ ನಲಸ್ಚ್ ಅನ್ತ ವಳವಯಲ್ಕಳ್ ಉಳ ಅಯಲ್ಗಳ್.
- 858. ಪುರುಲ್ಯಾಟ್ಟು ಜ್ಯೂನ್ತ್ಲಲ್ ಚಿಕು ಪುಅಪ್ಯಾಟ್ಟ ಪ್ಪುನಮಯಿಲಿನ್ ಇಯಲ್ಯಾಟ್ಟಿ ಇಟೈಒತುಪ್ಕು ಇನಪ್ಯಾಟ್ಟುಮ್ ಉಚಿತ್ತಿಯರ್ಕಣ್ ಮುಯಲ್ಯಾಟ್ಟುಮ್ ಮತಿತೋಱ್ಕುಮ್ ಮುಕಷ್ಯಾಟ್ಟ ಕ್ಕಣ್ಮೂರಿ ಕ್ಕಯಲ್ಯಾಟ್ಟು ನ್ತಟಪ್ಯಳ್ಪಲ ಕತಿರ್ಕಾಟ್ಟು ನ್ತಟಮ್ಪಣೈಕೆಳ್.

859. ಕೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಚೆಲುವಾದ ಶೀತಲವಾದ, ಮರುತ ನೆಲದ ಪಕ್ಕದೆ ಗದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ, ಒಳ್ಳೇ ಸೊಗಸಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಕೊಬ್ಬಿದ ನೆಲ್ಲ ಕದಿರು, ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದು, ಆ ಗದ್ದೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲುಳ್ಳ ದಟ್ಟವಾದ ಬೇಲಿಯು ಹಸಿಯ ಕವುಂಗು ಮರಗಳ ಕತ್ತಿನವರೆಗೆ ಬೆಳೆದು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಎದ್ದ ಆ ಕವುಂಗುಗಳ ಬಲವಾದ ಗೊನೆಯನ್ನು ಮಂಡಲವಾಗಿ ಬಾಗಿಸಲು, ಅವು ತುಂಬಿಗಳಿಗೆಡೆಯಾದ ನಂದನದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ರೈತರು ಆ ಗೊನೆಗಳನ್ನು ತುಂಡುಮಾಡುವ ನಿಡಿದಾದ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಕತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಒಂದೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತೋರುವುವು.

860. ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನವುಯುವಾದ ಹಲವು ವುನೆಗಳು ಮಡಿಲುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತು ವರಿದು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ದಿನ್ನೆಗಳೂ ಸುಂದರವಾದ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಧ್ವಜಗಳೂ ಇವೆ. ಬೀದಿಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುವವರ ಜ್ಞಾ ನೇಂದ್ರಿ ಯುಗಳನ್ನು ಹೂಬಾಣಗಳಿಂದ ಮರುಳಾಗಿಸುವ ಸ್ತನಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಬಳ್ಳಿಯಂತಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಗಳಿರುವ ಕೆಲಬೀದಿಗಳು ಎತ್ತರವಾದ ತೋರಣಗಳಿಂದಲೂ ಪೂರ್ಣಕಲಶಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿವೆ.

861. ಸುಂದರವಾದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ನವಿಲಿನಂತಿರುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ನಟನ ವಾಡಲು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾಗಿ ಶಬ್ದಿಸುವ ಮೃದಂಗಗಳ ಸಂಭ್ರಮಗಳು ಹೆಚ್ಚಿರುವ ಬೀದಿಗಳುಳ್ಳ ಕಂಜಾರೂರು ಹಿರಿಮೆಹೊಂದಿದ ನೆಲೆಯಾದ ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದ ಆಚರಣೆ ಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಉಳ್ಳ, ಕೃಷಿಯ ಉದ್ಯೋಗವಿರುವ ಭಾಗ್ಯವಂತ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಶೋಭಿತವಾಗಿದೆ.

^{859.} ಚೇಱಣಿತಣ್ ಪಟನವಯಲ್ ಜಿಲುನೆಲ್ಲಿನ್ ಕೊಲುಙ್ಚತಿರ್ಪೋಯ್ ವೇಱರುಕು ವಿುಟೈವೇಲಿ ಪ್ಪೈಙ್ಕಮುಕಿನ್ ವಿುಟಿಜುರಿಞ್ಚಿ ಮಾಱಿಲುಕಿಣ್ ಕುಲೈವಳೈಪ್ಪ ವಣ್ಟಲೈತ ಣ್ಟಲೈಯುೞವರ್ ತಾಱರಿಯುಮ್ ನೆಟುಙ್ಕೊಟುವಾಳ್ ಅನೈಯವುಳ ತನಿಇಟಙ್ಕಳ್.

^{860.} ಪಾಣ್ಕುವುಣಿ ಪ್ರಲವೆಯಿಲುಮ್ ಕಲವೆಯಿಲುಮ್ ಉಳಮಾಟಮ್; ಭಾಣ್ಕರಣಿ ತುಕಿಜ್ಕೊಟಿಯುಮ್ ನಕಿಱ್ಕೊಟಿಯುಮ್ ಉಳ ಅರಣ್ಕಮ್; ಓಣ್ಕುನಿಲೈ ತ್ತೋರಣಮುಮ್ ಪೂರಣಕು ಮೃಮುಮ್ಉಳವಾಲ್ ಪೂಣ್ಕಣೈವೀ ತಿಯಿಲ್ಅಣೈವೋರ್ ಪುಲಮುಕು ಇ್ಚ್ಬಲಮುಕು.

^{801.} ವುನೈಚಾಲುಮ್ ನಿಲೈಯಅತ್ತಿನ್ ವಟಿವನ್ತ ವಳವ್ಪುರುಕುಮ್ ವಿನೈಚಾಲುಮ್ ಉಟವುತೊಟಿಲ್ ಮಿಕ್ಕಪೆರುಜ್ಕುಟ ತುವನ್ ಅೀ ಪ್ಪುನೈಚಾಯಲ್ ಮಯಿಲನೈಯಾರ್ ನಟಮ್ಪುರಿಯ ಪ್ಪುಕಲ್ ಮುಟವಮ್ ಕನೈಚಾಱು ಮಿಟೈ ನೀತಿ ಕ್ಕರ್ಣ್ಚಾಱು ವಿಳಜ್ಕಿಯತಾಲ್. 38

- 862. ಸತ್ಯವಸ್ತುವನ್ನು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡವನ್ನೂ ಪರಿ ಶುದ್ಧವಾದ ವೇಳಾಳವಂಶದ ಕ್ಷೇಮನಿಧಿಯಂತಿರುವ ಮೇಲ್ಮೆಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ, ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಜನು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಾಳುವ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಅರಸರ ಸೇನಾಪತಿಯ ಕುಲವು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವಂತೆ ಅವತರಿಸಿದನು.
 - 863. ಆತನು ನಮ್ರತೆಯನ್ನು ಬಹಿರಂಗಪಡಿಸುವ ರೂಪುಳ್ಳವನು. ಹಾವಿ ನೊಡನೆ ಶೀತಲವಾದ ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಜಡೆಮುಡಿಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಆಳಾಗಿರುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಕೊರತೆ ಇಲ್ಲದ ಹಿರಿಯ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಳ್ಳವನು. ಈಶ್ವರನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ವೈರಾಗ್ಯ ವಂತ ಭಕ್ತರ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮೇಲ್ಕೊಂಡವನು.
 - 864. ಸಮಾನವಿಲ್ಲದ ಸಂಪತ್ತಿನ ಭಾಗ್ಯಗಳು ಹೆಚ್ಚಲು, ಆ ಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ, ಗಂಗಾನದಿಯು ಸಂಚರಿಸುವ ಜಡೆಮುಡಿಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಅನಂತವಾದ ಭಕ್ತಿ ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳವರಿಗೇ ಸೇರತಕ್ಕುದೆಂದು, ಅವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆ ಭಕ್ತರು ನೇರವಾಗಿ ಕೇಳುವ ಮೊದಲೇ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದನು.
 - 862. ಅಪ್ಪತಿಯಿಲ್ ಕುಲಪ್ಪತಿಯಾಯ್ ಅರಚರ್ಚೇ ನಾಪತಿಯಾಮ್ ಚೆಪ್ಪವರು ಜ್ಯುಟಿನಿಳಜ್ಕು ತ್ತಿರುಅವತಾ ರಞ್ವಿಯ್ತಾರ್ ಮೆಯ್ ಪ್ಪೊರುಳೈ ಆಱೀನ್ತುಣರ್ನ್ತಾರ್ ವಿಲುಮಿಯವೇ ಳಾಣ್ಕುಟಮೈ ವೈಪ್ಪನೈಯ ಮೇನ್ ಮೈಯಿನಾರ್ ಮಾನಕ್ಕ ಇಸ್ಟಾಅನಾರ್.
 - 863. ಪಣಿವುಟೈಯ ನಟವುಟೈಯಾರ್; ಪಣಿಯಿನೊಟುವು ಪನಿಮತಿಯಿನ್ ಅಣಿವುಟೈಯ ಚಟ್ಟಿಮುಟಿಯಾರ್ ಕ್ಕಾಳಾಕುಮ್ ಪತಮ್ ಪೆಹ್ಜಿ ತಣಿನಿಲ್ ಪೆರುಮ್ ಪೇಹುಟೈಯಾರ್; ತಮ್ಪಿರುಮಾನ್ ಕಟಲ್ ಚಾರ್ ನ್ತ ತುಣಿವುಟೈಯ ತೊಣ್ಟರ್ ಕ್ಕೇ ಏವಲ್ ಚಿಯು ನ್ತೊ ಅೀಲ್ ಪೂಣ್ಬಾರ್.
 - 864. ಮಾಱೀಲ್ ಸೆರು ಇ್ಟ್ರೆಲ್ಡತ್ತಿನ್ ವಳವು ಸೆರುಕ ಮಹ್ಹತೆಲಾಮ್ ಆಱುಲವು ಇ್ಟ್ ಟೈಕ್ಕಜ್ಜೈ ಅನ್ತ ಇರ್ ತಮ್ ಆಟಯಾರಾಮ್ ಈ ಆೀಲ್ ಸೆರು ನ್ತಿರುವುಟೈಯಾರ್ ಉಟ್ಟಿಯಾರೆನ್ ಆೀಯಾವೈಯುನೇರ್ ಕೂ ಅುವತನ್ ಮುನ್ ಅವರ್ ತ ಜ್ಯು ಆೀಪ್ಪ ಅೀನ್ತು ಕೊಟುತ್ತು ಳ್ಳಾರ್.

865. ವಿಶಾಲವಾದ ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ . ಇಂತಹ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನಾದ ಆ ಹಿರಿಯನಿಗೆ ಹಲ ಕಾಲದಿಂದ ಪುತ್ರಭಾಗ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದುದ ರಿಂದ, ಆತನು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಶಿವಾನುಗ್ರಹ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ವಿಷ್ಣು ವೂ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಹೂವಿನಂತಹ ಅಡಿಗಳನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಿದನು.

866. ಕುಳೆ (ಓಲೆ) ಯನ್ನು ತಾಳಿ ಜೋತು ಅಲ್ಲಾಡುವ ಕಿವಿಯನ್ನುಳ್ಳ ನಟರಾಜಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಮಳೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಹಿರಿಯ ಪಾತಿ ವ್ರತ್ಯವನ್ನುಳ್ಳ ಗೃಹಿಣಿಯರಿಂದ, ಕರ್ಮದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಈ ಜನ್ಮಗಳ ಸುಳಿ ಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಾಣುವಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಲು, ವಂಶದ ಕುಡಿ ಯಂತಹೆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ನಾಯನಾರನು ಪಡೆದನು.

867. ವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಹಿರಿಯ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಹಳೆಯೂರು ಅನಂದ ದಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲು, ಸಂಗೀತದ ಪೂರ್ಣತೆಯುಳ್ಳ ಮಂಗಲ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಶಿವಧರ್ಮದ ನೆಲೆಯಾದ ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯದಂತಹ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾಡಿ, ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುವ ದಾದಿಯರು ಮಗುವನ್ನು ಲಾಲನೆಮಾಡಲು, ಚಿನ್ನದ ಕುಡಿಯಂತಿರುವ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನು ನಾಯನಾರನು ಬಳೆಸುವವನಾದನು.

- 865. ವಿರಿಕಟಲ್ಚೂಟ್ ಮಣ್ಣು ಲಕೈ ವಿಳಕ್ಕಿಯಇ ತ್ತನ್ನೈಯರಾಮ್ ಪೆರಿಯವರ್ಕ್ಕು ಮುನ್ಜಿಲನಾಟ್ ಪಿಳ್ಳೈಪ್ಪೇ ಆೀನ್ಮೈಯಿನಾಲ್ ಅರಿಯಱಿಯಾ ಮಲರ್ಕ್ಕಟಲ್ಕಳ್ ಅಱೀಯಾಮೈ ಅಱಿಯಾತಾರ್ ವರುಮಕವು ಪೆಱಱ್ಪೊರುಟ್ಟು ಮನತ್ತರುಳಾಲ್ ವಟುತ್ತಿನಾರ್.
- 866. ಕುಟ್ರೌಕ್ಕಲೈಯುರ್ವ್ ವಟಕಾತಿಲ್ ಕೂತ್ತನಾರ್ ಅರುಳಾಲೇ ಮಟ್ರಿಕ್ಕುತವುರ್ಮ್ ಪೆರುಣ್ಕು ಆಗ್ ಪಿನ್ ಮನೈಕ್ಕಿಟಿತ್ತಿ ಯಾರ್ ತಮ್ ಪಾಲ್ ಇಟ್ರಿಕ್ಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಯನ್ ಚೂಟ್ ನ್ನ ಇಪ್ಪಿ ಅನಿ ಕ್ಕೊಟುಳ್ಬೂ ಟಲ್ ಪಿಟ್ರಿಕ್ಕು ತೆಹಿತಿ ತಮಕ್ಕುತವ ಪ್ರೆ ಹ್ ಕೊಟೆಯೈ ಪ್ರೆಜ್ಜಿಯ ತ್ತಾರ್.
- 867. ಪಿಆನ್ತ ಪೆರು ಮಕಿೞ್ ಚ್ಚಿಯಿನಾಲ್ ಪೆರುಮೂತೂರ್ ಕಳಿಚಿಱಪ್ಪ ಚ್ಚಿ ಆನ್ತ ನಿಱೈ ಮಣ್ಕಲತೂ ರಿಯಮ್ಮುೞಣ್ಕ ತ್ತೇವರ್ಪಿರಾನ್ ಅಆನ್ತ ಲೈನಿನ್ ಆವರ್ ಕೈಲ್ಲಾಮ್ ಅಳವಿಲ್ ವಳ ತ್ತರುಳ್ ಪೆರುಕ್ಕಿ ಪ್ಪು ಆನ್ತ ರುವಾರ್ ಪೋಜ್ಜೀಚೈಪ್ಪ ಪ್ಪೊ ಆ್ಕೊಟೆಯೈ ವಳರ್ ಕ್ಕಿನ್ ಆರ್ಾ.

300

868. ಕಾಸ್ಪಿ 1ನಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾಗುವ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದು, ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುವ ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಹೂಗಳನ್ನು ಮುಡಿಯುವ ಸುರುಳಿದ ಕೂದಲೂ, ಹೊನ್ನಿ ನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕುಂಡಲವೂ ಒಂದಾಗಿ ಜೋಲಾಡಲು, ನುಣುಪಾದ ಸಣ್ಣ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಳ್ಳ ಮೇಖಲೆಯಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಪಾವಡೆಯೊಡನೆ (ಲಂಗದೊಡನೆ) ಕೋದಿರುವ ಕಿಂಕಿಣಿಯು ಶಬ್ದಿಸಲು, ಎಳತಳಿರಂತಹ ಮೃದುವಾದ ಅಡಿಗಳಿಂದ ಆ ಮಗು ಮೆದುವಾಗಿ ನಡೆದುದು.

869. ಉತ್ತಮೆಯಾದ ಆ ಹೆಣ್ಣು, ತನ್ನನ್ನು ಪಾಲನೆಮಾಡುವ ದಾದಿಯರು ಸುತ್ತುವರಿಯಲು, ಅವರ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಸುಂದರವಾದ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ, ಮಲರಂತಹ ಮೃದುವಾದ ಕೈಗಳಿಂದ, ಮಣಲಿನಿಂದ ಸಣ್ಣ ಮನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟು ಕಾಲಿನ ಕಡಗ ಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಣಿಗಳು ಅಲ್ಲಾಡಿ ಶಬ್ದಿಸುವಂತೆ ಗಜ್ಜುಗೆ ಆಡುವುದೇ ಮೊದಲಾದ ಆಟ ಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ ಮೊಲೆಗಳು ಮೊಗ್ಗಿನಂತೆ ತೋರುವ ಹುಡುಗಿಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಪಡೆದಳು.

870. ಸೌಂದರ್ಯವು ಶರೀರದಿಂದ ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರಲು, ಮಿಂಚಿನಂತಿರುವ ನಡು ವನ್ನು ಪಡೆದ ಸ್ತನಗಳು ಮನವನ್ನು ವ್ಯಥೆಗೊಳಿಸುತ್ತಿರಲು, ಎಳೆನಗುವು ಹೊರಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಮುಗಿದ ಮುತ್ತನ್ನು ಹೋಲುವ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಮೊಗ್ಗಿ ನಂತಹ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ, ಮೃದುವಾದ ಲತೆಯಂತಿರುವ ನಡುವನ್ನೂ, ಶೀತಲವಾದ ಸುರುಳಿ ಕೂದಲನ್ನೂ, ಸುಂದರವಾದ ತಳಿರಂತಿರುವ ಕೆಂಪಗಾದ ಕೈಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳ, ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಉದಯಿಸಿದ ಲತೆಯ ಎಳೆಕುಡಿಯಂತಿರುವ ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ವಿವಾಹದ ಪರ್ವವು ಬಂದು ಸೇರಲು,

^{868.} ಕಾಪ್ಪಣಿಯು ವಿುಳಣ್ಣು ಅವಿ ಪ್ಪತನೀಣ್ಕಿ ಕ್ಕಮಲ್ ಚುರುವಿಸ್ ಪಾಟ್ನಯಿಲು ಇಬ್ಬರುಟ್ ಕುಟಲುಮ್ ಪೊಲಣ್ಯುಟೈಯು ಮುಟನ್ ಅಾಟ ಯಾಪ್ಪು ಅುಮೆನ್ ಚಿಹುಮಣಿಮೇ ಕಲೈಯಣಿಚಿ ಹ್ಷಾಟೈಯುಟನ್ ಕೋಪ್ಪ ಪೈಕಿಣ್ ಕಿಣಿಯಚೈಯ ಕ್ಕು ಅುನ್ತಳಿರ್ ಮೆ ಲ್ಲಟಿಯೊತುಣ್ಕಿ,

^{869.} ಶುನೈ ವುಲರ್ ನೆುನ್ ಕರೆಜ್ಕಳಿನಾಜ್ ಫೋಜ್ಞೀಯತಾ ತಿಯರ್ ನಟುವಣ್ ಮನೈಯಕತ್ತು ಮಣಿಮುನ್ಜೀನ್ ಮಣಜ್ಜೀ ಲಿಟೈತ್ತುಮಣಿ ಕ್ಕನೈಕುರನೂ ಪುರಮಲೈಯ ಕ್ಕಟನ್ ಮುತಲಾ ಪ್ಪಯಿನ್ ಅುಮುಲೈ ನನೈಮುಕೆಞ್ಚ್ ಯ್ ಮುತಜ್ಪರುವ ನಣ್ಣಿ ನಳ ಪ್ಪೆಣ್ಣ ಮುತಮ್.

^{870.} ಉಜುಕವಿನ್ಮೆಯ್ ಪ್ಪುಜಪ್ಪೊಲಿಯ ಒಳಿನುಚುಪ್ಪೈ ಮುಲೈವರುತ್ತ ಮುಜುವಲ್ ಪುಜ ಮಕಲಾತ ಮುಕಿಣ್ಮುತ್ತ ನಕೈಯೆನ್ನುವು ನಜುಮುಕೈಮೆನ್ ಕೊಟಮರುಷ್ಕು ನಳಿರ್ಚ್ಚುರುಳನ್ ತಳಿರ್ ಚ್ಚೆಪ್ಕೈ ಮಜುವಿಲ್ಕು ಕ್ಕೊಟುನ್ತಿನುಕ್ಕು ಮಣಪ್ಪರುವಮ್ ವನ್ತಣೈಯ,

^{1.} ಕಾಶ್ಪು - ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ ಇಡುವ ಲೋಹದ ಒಂದು ಬಳಿ.

871. ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ಮೇಲಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವ ಕೆಂಪುವುಣಿಯ (ಮಾಣಿಕ್ಯದ) ದೀಹ ದಂತಿರುವ, ಸಮಾನವಿಲ್ಲದ ಆ ಪೆಣ್ಮಣಿಯನ್ನು, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವೇಳಾಳ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಸಮಾನವಾದ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದವಳಾಗಿ, ತಿರುನೀಲಕಂಠವನ್ನುಳ್ಳ ವೇದಿಯರಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಭಕ್ತನಾದ ವೀರಗೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಏಯರ್ಕೋರ್ಣ ಕುಲದ ಕಲಿಕ್ಕಾಮನಾರನಿಗೆ ವಿವಾಹದ ವಿಷಯ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿರಿಯರಾದ ಮುದಿಯರು ಬಂದು ಸೇರಿದರು.

872. ಈ ರೀತಿ ಬಂದ ಜ್ಞಾನವೃದ್ಧರನ್ನು ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಅನು ಹಿರಿಯರ ವಿಧಿಯಂತೆ ಹಾರ್ದಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಅವರು ಹೇಳಿದ ವಿವಾಹದ ಕುರಿತಾದ ಮಾತು ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾಗಿ ಇದು ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದೆಂದು ಮನಸ್ಸಂತೋಷದೊಡನೆ ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡಿ ಕೊಡಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

873. ಆ ವೃದ್ಧರು ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಅನು ವಿವಾಹವನ್ನು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನೆಂಬ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಲು, ಮಲೆಯಂತಿರುವ ತೋಳುಗಳುಳ್ಳ ಏಯರ್ ಕೋಣಾರನು (ಕಲಿಕ್ಕಾಮನಾರನು) ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿವಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಮಿಕ್ಕಿದ ಆಶೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಇದ್ದವನಾಗಲು, ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಕ್ಕದವರಿಗೂ ಹೊಂದುವುದಾದ ವಿವಾಹವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮಂಗಲದಿನವನ್ನು, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ ಮೊದಲಾದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿಗಳಾದವರು ನಿಶ್ಚೈಸಿದರು.

^{871.} ತಿರುವುಕಟ್ಕು ಮೇಲ್ವಿಳಬ್ಬು ಇ್ಚ್ವಿಮ್ಮಣಿಯಿನ್ ಅೀಪವೆನು ಮೊರುವುಕಳೈ ಮಣ್ಣು ಲಕಿ ಲೋಪ್ಕುಕುಲ ಮರಪಿನರಾಯ್ ಕ್ಕರುವಿುಟ್ಜು ಮಱೈಯವನಾರ್ ತಮರಾಯ ಕಲಲೇಯರ್ ಪೆರುವುಕಱ್ಕು ಮಕಟ್ಪೀಚ ವನ್ತಣೈನ್ತಾರ್ ಪೆರುಮುತಿಯೋರ್.

^{872.} ವನ್ತ್ರಮೂ ತಱೀವೋರೈ ಮಾನಕ್ಕ ಇಸ್ಟಾಅನಾರ್ ಮುನ್ತೈಮುಱೈ ಮೈಯಿನ್ ನಿರುಮ್ಪ ಮೊಲೀನ್ತಮಣ ತ್ತಿರಣ್ಕೀಟ್ಟೇ 'ಎನ್ತ್ರಮತು ಮರಪಿನುಕ್ಕು ತ್ತರುಮ್ಪರಿಚಾ ಲೇಯು' ಮೆನ ಚಿನ್ತೈಮಕಿಲ್ ವುಅವುರೈತ್ತು ಮಣನೇರ್ನ್ತು ಚೆಲವಿಟ್ಟಾರ್.

^{873.} ಚೆನ್ಅವರು ಜ್ಕರ್ಇ್ಚಾಆರ್ ಮಣವಿಚೈನ್ತ, ಪಟಚಿಪ್ಪ ಕ್ಕುನ್ಅನೈಯ ಪುಯತ್ತೇಯರ್ ಕೋನಾರು ವಿುಕವಿರುವ್ಪಿ ನಿನ್ಅನಿಲೈ ಮೈಯಿನಿರಣ್ಟು ತಿಅತ್ತಾರ್ಕ್ಕು ನೇರ್ವಾಯ ಮನ್ಆಲ್ಎನೈ ಮಜ್ಕಲನಾಣ್ ಮತಿನೂಲ್ವ ಲ್ಲವರ್ವಕುತ್ತಾರ್.

302

ಪರಿಯ ಫುರಾಣಂ

- 874. ವಿವಾಹೆಯೋಗ್ಯಳಾದ ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ತ್ಯಾಗಿಯಾದ ಮಾನಕ್ಕಂ ಜಾರನು ಮಂಗಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಶಿಸಿ, ತನ್ನ ಕುಲದಲ್ಲುಳ್ಳ ಮಕ್ಕ ಸಂಬಂಧಿಕರೆಲ್ಲ ಹಿರಿ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳಲು, ನವಧಾನ್ಯಗಳ ಬಿಳಿ ಮೊಳಕೆಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹೊನ್ನಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಎಡೆಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿಟ್ಟು ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ, ಶೀತಲವಾದ ನಂದನಗಳುಳ್ಳ ಆ ಹೆಳೆಯ ನಗರವನ್ನು ವಿವಾಹ ವೈಭವವು ಉಂಟಾಗುವಂತೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿದನು.
- 875. ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಅನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು, ಆ ಪೆಣ್ಮಣಿಯನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿ ಪಡೆದು ಕೈಹಿಡಿಯಲು ಬರುವ, ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೂ ಹಿರಿಮೆ ಗರಿಮೆಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳ, ಏಯರ್ ಕುಲಕ್ಕೆ ನಾಯಕನಾದ ಕಲಿಕ್ಕಾಮನ್ಯೂ ತನ್ನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ಅನುರೂಪರಾದ ಸಂಬಂಧಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಟವಾಗಿ ಸೇರಿ, ಅವರು ಇನಿದಾದ ವಾದ್ಯಗಳು ಶಬ್ದಿಸಲು, ಮುಗಿಲುಗಳು ಸೇರಿದ ಹೊದೋಟಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಕಂಜಾರೂರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬರಲು,
- 876. ತ್ಯಾಗಿಗಳಾದ ಕಲಿಕ್ಕಾವುನ ವಿವಾಹದ ಪ್ರಯಾಣವು ಆ ಕಂಜಾರೂರ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಮಲರಂತಿರುವ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ, ಪ್ರಕಾಶಯುಕ್ತವಾದ ಆಭರಣದಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಹೆಣ್ಣುನ್ನು ಹೆತ್ತವರ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ, ಮೇಲೆ ಹೊರಳುವ ಅಲೆಗಳುಳ್ಳ ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಲೋಕವು ಉಜ್ಜೀವಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ (ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಜನ) ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ ಪರವಸ್ತುವೂ ದೇವದೇವನೂ ಆದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಮುನಿವರನ ವೇಷವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬರುವವನಾದನು.
- 874. ವುಜ್ಕಲಮಾ ಇೈಯಲ್ ವಿರುವ್ಪಿ ಮಕಟ್ಪೆಯನ್ತ ವಳ್ಳಲಾರ್ ತಜ್ಕುಲನೀಳ್ ಚುಜ್ಜಮೆಲಾ ನ್ತ್ರಯಜ್ಕುಪೆರು ಜ್ಕಳಿಚಿ ಪ್ಪ ಪ್ರೊಜ್ಕಿಯವೆಣ್ ಮುಳೈಪೈಯ್ತು ಪೊಲಜ್ಕಲಜ್ಕು ಳಿಟೈ ನೆರುಜ್ಕ ಕ್ಕೊಜ್ಕಲರ್ ತಣ್ ಪೊಟೀನ್ ಮೂತೂರ್ ವತುವೈಮುಕ ಜ್ಯೋಟಿತ್ತಾರ್.
- 875. ಕಷ್ಟಾಆರ್ ಮಕಟ್ಕೊಟುಪ್ಪ ಕ್ರೈಪ್ಪಿಟಕ್ಕ ವರುಕಿನ್ಅ ಎಷ್ಟಾತ ಪುಕಟ್ಪುರುಮೈ ಯೇಯರ್ಕುಲ ಪ್ಪೆರುಮಾನು ನ್ತಷ್ಟಾಲ್ಪು ನಿಱೈಚುಱ್ಞ ನ್ತಲೈನಿಱೈಯ ಮುರಚಿಯಮ್ಪ ಮಷ್ಟಾಲು ಮಲರ್ಚ್ಟೋಲೈ ಕ್ಕಷ್ಟಾಹ್ಜಿನ್ ಮರುಜ್ಯಣೈಯ,
- 876. ವಳ್ಳಲಾರ್ ಮಣಮವ್ವುರ್ ಮರುಜ್ಯಣೈಯಾ ಮುನ್ಮಲರ್ಕ್ಬಣ್ ಒಳ್ಳಿಟ್ಟಿಯೈ ಪ್ಪಯನ್ತಾರ್ತ ನ್ತಿರುಮನೈಯಿ ಲೊರುವಟಿಯೇ ತೆಳ್ಳುತಿರೈ ನೀರುಲಕ ಮುಯ್ವತಟ್ಕು ಮಜ್ಞವರ್ತವರ್ ಉಳ್ಳನಿಲೈ ಪ್ಪೊರುಳಾಯ ವುಮ್ಪರ್ಪಿರಾನ್ ಜಾಮಣೈವಾರ್.

877. ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ, ನೆತ್ತಿಯ ವೇಲೆ ಮುಂಡನ ಮಾಡಿದ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟ ಶಿಖೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಎಲುಬು ಮಣಿಯೂ, ಹಿಂದೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಬರಿಯ ಅಸ್ಥಿಸಂಜರದ ಪೂರ್ಣ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡ ಆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಆ ಎಲುಬನ್ನು ಕಡೆದು ತೆಗೆದ ಬಿಳಿಯ ಮುತ್ತು ಗಳಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಾಡುವ ಕುಂಡಲವೂ,

878. ಆ ಎಲುಬಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಕೋದು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಜೋಲುವ ಮಾಲೆಯೂ, ಹೆಡೆಯನ್ನುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಹಾವಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತೋಳಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸುವ ಯೋಗಪಟ್ಟಿಯಾದ ಉತ್ತರೀಯವೂ, ಕಪ್ಪಾದ ರೋಮದಿಂದ ಹೆಗ್ಗವಾಗಿ ಹುರಿಮಾಡಿದ ಜನಿವಾರವೂ, ಋಜುಸ್ವಭಾವದ ಮನಸ್ಸ ನ್ನುಳ್ಳ ಭಕ್ತರ ಜನ್ಮವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವ ವಿಭೂತಿಯ ಚೀಲವೂ,

879. ಮುಂಗೈಯೆಡೆಯಿಂದ ಒಂದು ಎಲುಬುಮಣೆಯನ್ನು ಸುರಿದು ಧರಿಸಿದ ಶೋಭಿಸುವ ಹೆಗ್ಗವೂ, ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವೇದಗ್ರಂಥಗಳಾದ ಕೋವಣದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟದ ನಡುವಿನ ವಸ್ತ್ರವೂ, ಪಾದದಲ್ಲಿ ಪಂಚಮುದ್ರೆಗಳೂ (ಪದ್ಮ, ಶಂಖ, ಮಕರ, ಚಕ್ರ, ದಂಡ ರೇಖೆಗಳೂ) ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶೋಭಿಸಲು,

^{877.} ಮುಣ್ಟ ನಿಱೈ ನೆಱ್ಜಿಯಿನ್ ಮೇನ್ ಮುಣ್ಟಿತ್ತ ತಿರುಮುಟಿಯಿ ಆ್ ಕೊಣ್ಟಚಿಕೈ, ಮುಚ್ಚಿಯಿನ್ ಕಟ್ ಕೋತ್ತಣೆನ್ತ ವೆಱ್ಪು ಮಣಿ, ಪಣ್ಟೊರುವ ನುಟಲಜ್ಕರ್ಮ ಪರಿತ್ತನಾ ಳತುಕಟೈನ್ತ ವೆಣ್ಟರಳ ಮೆನಕ್ಕಾತಿನ್ ವಿಚೈಯಚೈಯು ಜ್ಯುಣ್ಟಲಮುಮ್,

^{878.} ಅವ್ವೆ ನ್ ಪಿ ನೊಳವುಣಿಕೋ ತ್ತಣಿನ್ತತಿರು ತ್ತಾಟ್ವಟಮುಮ್, ಪೈವರ್ ಪೇ ರರವೊಟಿಯ ತ್ತೋಳಿಲಿಟುಮ್ ಪಟ್ಟಕೈಯು, ಮೈವನ್ತ ನಿಱಕ್ಕೇಚ ವಟಪ್ಪುಣು ನೂಲು, ಮನ ಚ್ಚಿವ್ವನ್ ಪರ್ ಪವಮಾಜ್ಜು ನ್ತಿರುನೀಜ್ಜು ಪ್ಪೊಕ್ಕಣಮುಮ್,

⁸⁷⁹ ಒರುಮುನ್ಕೈ ತ್ತನಿಮಣಿಕೋ ತ್ತ್ರಣಿನ್ತವೊಳಿರ್ ಚೂತ್ತಿರಮುಮ್, ಅರುಮಱೈನೂಱ್ ಕೋವಣತ್ತಿನ್ ಮಿಚೈಯಚೈಯುನ್ ತಿರುವುಟೈಯುಮ್, ಇರುನಿಲತ್ತಿನ್ ಮಿಚೈತ್ತೋರ್ಯನ್ತ್ರ ವೆಲುತರಿಯ ತಿರುವಟಿಯುನ್, ತಿರುವಟಿಯು ಜ್ಞೀರುಪ್ಪ ಇ್ಟ್ ಮುತ್ತಿರೈಯು ನ್ತಿಕೆಟ್ನ್ತಿಲಙ್ಯ,

- 880. ಬೆಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿದ ಬೂದಿಯಂತೆ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಶೋಭಿಸುವ ನಾಶವಿಲ್ಲದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ತುಂಬಾ ಪೂಸಿದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಧ್ವಜಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವ ಬೀದಿಯನ್ನು ಸೇರಿ, ಶೀತಲವಾದ ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ತನ್ನ ಅಡಿಗಳು ನೆಲಸಿ ತಂಗುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಭಕ್ತನಾದ ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಜ ನಾಯನಾರನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.
- 881. ಬಂದ ಆ ಮುನಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಎದ್ದುನಿಂತು ಮನವಿುಕ್ಕಿ ಆನಂದಪಟ್ಟು ಸಂತೋಷ ತುಂಬಿದ ದೊಡ್ಡ ನಾಯನಾರನು, 'ನನ್ನ ತಂದೆಯ ದೇವರಾದ ತಪೋವಂತ ನಾದ ಹಿರಿಯರು, ಈ ಎಡೆಗೆ ಬಂದುದರಿಂದ ದಾಸನಾದ ನಾನು ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದೆನು' ಎಂದು ಮನಕರಗಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ನಮಿಸಿದನು.
- 882. ತಪಸ್ವಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಈಶ್ವರನು ಸಜ್ಜನಭಕ್ತನಾದ ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಜ ನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಬರುವ ಮಂಗಲ ಕಾರ್ಯವೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಲ್ಲು ಅವನು 'ದಾಸನಾದ ನಾನು ಪಡೆದ ಮಗಳೊಬ್ಬಳ ವಿವಾಹ ಕಾರ್ಯವಿದು' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಆ ಹಿರಿಯ ತಪಸ್ವಿಯು, 'ನಿಮಗೆ ಮೇಲೂ ಇತರ ಮಂಗಲಗಳು ಉಂಟಾಗಲಿ' ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು.
- 880. ಪೊಟಿಮೂಟು ತಱಲೆನ್ ನತ್ತಿರುಮೇನಿ ತನಿಜ್ ಪೊಲಿನ್ತ ಪಟನೀಟು ತಿರುನೀಜ್ಜೀನ್ ಪರಪ್ಪಣಿನ್ತ ಪಾನ್ ಮೈಯರಾಯ್, ಕ್ಕೊಟಿನೀಟು ಮಱುಕಣೈನ್ತು ತಮ್ಮುಟೈಯ ಕುಳಿರ್ಕಮಲ ನ್ತಟಿನೀಟು ಮನತ್ತನ್ ಪರ್ ತಮ್ಮನೈಯಿ ನಕಮ್ ಪುಕುನ್ತಾರ್.
- 881. ವನ್ತಣೈನ್ತ ಮಾನಿರತ ಮುನಿವರೈಕ್ಕಣ್, ಟಿತಿರೆಲುನ್ತು, ಚಿನ್ತೈಕಳಿ ಕೂರ್ನ್ತು, ಮಕಿಲ್ ಚಿಜನ್ತಪೆರು ನ್ಲೊಣ್ಟನಾರ್ 'ಎನ್ತೈಪಿರಾನ್ ಪುರಿತವತ್ತೋ ರಿನ್ವಿಟತ್ತೇ ಯೆಲುನ್ತರುಳ ವುಯ್ ನ್ಲೊ ಬಿನ್ತೇ ನಟಯೇ' ನೆನ್ ಅುರುಕಿಯವನ್ ಪೊಟುಪಣಿನ್ತಾರ್.
- 882. ನಜ್ಜವರಾಮ್ ಪೆರುಮಾನಾರ್ ನಲವಿುಕುಮನ್ ಪರೈನೋಕ್ಕಿ
 'ಯುಜ್ಞಚೆಯನ್ ಮಪ್ಕಲಮಿಜ್ ಕೊಲುಕುವತೆನ್' ನೆನ, 'ವಟಿಯೇನ್ ಪ್ಹೇತೊರು ಪೆಣ್ಕೊಟಿತನ್ ವತುವೈ' ಯೆನ, ಪ್ಪೆರುನ್ತವರುಮ್ 'ಮಜ್ಜುಮಕ್ಕು ಚ್ಚೋಪನಮಾ ಕುವ' ತೆನ್ ಜು ವಾಯ್ ಮೊೞಿನ್ತಾರ್.

883. ಒಡನೆಯೇ ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಅನು, ಜ್ಞಾನರೂಪುಳ್ಳವನಾಗಿ, ತಪೋ ವೇಷವನ್ನು ತಾಳಿದವನ ಶ್ರೀಪಾದದಲ್ಲಿ ತಾನು ಬಿದ್ದು ನಮಿಸಿ, ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, ವಿವಾಹಾಲಂಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿದ, ಮಧುರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೊಸದಾಗಿ ಅರಳದ ಹೊ ಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತಳಾದ ಮಗಳನ್ನು ಒಡನೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ತಿರುನೀಲಕಂಠವನ್ನು ಮರೆಸಿ ಬಂದವರಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಮಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

884. ತನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವವರಿಗೆ ತನ್ನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡುವವ ನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ನಮಿಸಿ ಎದ್ದು ನಿಂತ ಸಾಧ್ವಿಯಾದ ಲತೆಯಂತಿರುವ ಕನೈಯ, ಮೇಘವು ವಿಸ್ತರಿಸಿದಂತೆ ನಿಡಿದಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಬೆಳೆದ, ಹೂವಿ ನಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಕೂದಲಿರುವ ತಲೆಯ ಹಿಂಭಾಗವನ್ನು ನೋಡಿ, ನಮಿಸಿ ನಿಂತ ಸತ್ಯಸ್ವಭಾವದ ಭಕ್ತನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ದೇವವನಿತೆಗೆ ಸಮಾನಳಾದ ಇವಳ ತಲೆಕೂದಲು ನನಗೆ ಪಂಚವಟೆಗೆ (ಕೂದಲಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಡುವ ಜನಿವಾರಕ್ಕೆ) ಆದೀತು' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

885. ಈ ರೀತಿ ಅವನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಾನಕ್ಕಂಜಾ ಜನು, ನಡುವಿನ ಬಾಳನ್ನು ಒರೆಯಿಂದ ಕಳಚ್ಚಿ, "ಈ ಕೂದಲನ್ನು ಉತ್ತಮವಸ್ತುವಾಗಿ ಕೊಂಡು 'ಇದು ಪಂಚವಟಗೆ ಆಗುವುದು' ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪದೆದೆನು" ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ಹೂವಿನ ಲತೆಯಂತಿರುವ ಮಗಳ, ರಾತ್ರಿಯಂತಿರುವ ಕರಿಯ ಕೂದಲನ್ನು ಬುಡದೊಡನೆ ತುಂಡರಿಸಿ, ಎದುರು ನಿಂತ ಮೈಮರೆವನ್ನು ಮಾಡುವ ಜನ್ಮದ ನೋವನ್ನು ತುಂಡರಿಸುವವನ ಮಲರಿನಂತಹ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲು,

^{883.} ಞಾನಚ್ಚಿಯ್ ತವರಟವೇಟ್ ಪಡಿನ್ತುವುನೈ ಯಕನಡ್ಡಿ ಮಾನಕ್ಕ ಞ್ಬಾಅನಾರ್ ಮಣಕ್ಕೋಲಮ್ ಪುನೈನ್ತಿರುನ್ತ ತೇನಕ್ಕ ಮಲರ್ಕ್ಕೂನ್ತ ಜ್ಞೀರುಮಕಳ್ಳೆ ಕ್ಕೊಣ್ಬಣೈನ್ತು ಪಾನಆ್ಕ ನ್ತರಮಱೈತ್ತು ವರುಮವರೈ ಪ್ಪಣಿವಿತ್ತಾರ್.

^{884.} ತಜ್ಚರಣ ತ್ತಿಟೈಪ್ಪಣಿನ್ತು ತಾರ್ಟ್ನ್ತಿಟುನ್ತ ಮಟಕ್ಕೊಟಿತನ್ ಮಜ್ಚುತಟಿತೃ ತ್ತೆನವಳರ್ನ್ತ ಮಲರ್ಕ್ಯೂನ್ಕ್ರೆ ಈ ಪುಹನೋಕ್ಕಿ, ಯಜ್ಚುಲಿಮೆಯ್ ತ್ತೊಣ್ಟರೈಪ್ಪಾರ್, 'ತ್ತಣಙ್ಕಿವಟರ್ ಮಯಿರ್ನಮಕ್ಕು ಪ್ಪಜ್ಚವಟ ಕ್ಕಾ' ಮೆನ್ಱಾರ್ ಪರವವಟ ತ್ತಲಙ್ಕೊಟುಪ್ಪಾರ್.

^{885.} ಅರುಳ್ಚಿಯ್ತ ಮೊಟ್ಟ್ ನಟ್ಟ್ ಚುರಿಕೈ ತನೈಯುರುನಿ, 'ಪ್ಪುರುಳ್ಚೆಯ್ತಾ ಮೆನಪ್ಪ್ರಿಜ್ನೇ' ನೆನಕ್ಕೊಣ್ಟು, ಪೂಜ್ಕ್ಕೊಟಿತನ್ ಇರುಳ್ಚೆಯ್ತು ಕರುಜ್ಕೂನ್ತ ಲಟಿಯಲರಿನ್, ತೆತಿರ್ನಿನ್ ಆ ಮರುಳ್ಚೆಯ್ತು ಪಿಆಪ್ಪರುಪ್ಪಾರ್ ಮಲರ್ಕ್ಕರತ್ತಿ ನಿಟೈನೀಟ್ಟ, 39

- 886. ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವವನಂತೆ ನಿಂತ ವೇದಸ್ತುತನಾದ ಆ ತಪಸ್ವಿಯು ಮರೆಯಾಗಿ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತೀಮಾತೆಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಎಳೆಯ ವೃಷಭವಾಹನೆ ವನ್ನೇರಿ, ಶಿವನು ಉನ್ನತವಾದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ಆಕಾಶವೂ ನೆಲವೂ ತುಂಬಲು ಸುಂದರವಾದ ಕಲ್ಪಕ ಹೂಮಳೆಯು ಸುರಿಯಿತು. ಭಕ್ತನಾದ ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಱ ನಾಯನಾರನು ನಮಿಸಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಸಾಷ್ಟ್ರಾಂಗ ಬಿದ್ದನು.
- 887. ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಎದ್ದು ಮೈವುರೆತು ನಿಂತ ಋಜುಸ್ವಭಾವದ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಬಾಲಚಂದ್ರನು ಅಲ್ಲಾಡುವಂತೆ ವರ್ಧಿಸಿ ಬೀಳುವ ಗಂಗೆಯು ಇರುವ ಜಡೆ ಯನ್ನುಳ್ಳ ನಟರಾಜನು 'ನಿನಗೆ ನಮ್ಮೆಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಭಕ್ತಿಯ ರೀತಿಯನ್ನು ಶ್ಲಾಘೈ ವಾದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆವು' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ತಾನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.
- 888. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಗಣನಾಥನು ಸ್ತುತಿಸಲು, ದೇವತೆಗಳು ಕೂಟವಾಗಿ ಬರಲು, ವೃಷಭವಾಹನವನ್ನೇರಿ ಬಂದು ನಿಂತ ಪರವೇಶ್ವರನನ್ನೂ, ಪರವೇಶ್ವರನ ದೊಡ್ಡ ಕರುಣೆಯ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನೂ, ಇದಿರು ನಿಂತವನಾದ ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಱನು ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವಾಗಲೂ ಸ್ತುತಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಪಡೆದನು.
- 886. ವಾಜ್ಕುವಾರ್ ಫೋನಿನ್ಆ ನುಱೈಪ್ಪೊರುಳಾ ಮನರ್ಮು ಹೈನ್ತು ಪಾಜ್ಕಿನ್ ಮಲೈ ನಲ್ಲಿಯುಟನ್ ಪಟೈಯನುೞ ವಿಟೈಯೇಱಿ ಯೋಜ್ಕಿಯವಿಣ್ ವಿಚೈವನ್ತಾ; ರೊಳಿವಿಚುಮ್ಪು ನಿಲನೆರುಜ್ಯ ತ್ತೂಜ್ಕಿಯಪೊನ್ ಮಲರ್ಮಾರಿ; ತೊಟುಮ್ಪರ್ತಿಕೊಟು ತೆತಿರ್ವಿಟುನ್ತಾರ್.
- 887. ವಿಲುನ್ತೆ ಲುನ್ತು ಮೆಯ್ ಮ್ಮ ಆನ್ತ ಮೆಯ್ಯ ನ್ ಪರ್ ತಮಕ್ಕು ಮತಿ ಕ್ಕೂ ಲುನ್ತಲೈಯ ವಿಲುಜ್ಕ ಜ್ಕೈ ಕುತಿತ್ತ ಚಟ್ಟಿ ಕ್ಕೂತ್ತನಾರ್ 'ಎಲುಮ್ಪ ರಿವು ನಮ್ಪ ಕ್ಕ ಲುನಕ್ಕಿರುನ್ತ ಪರಿಚಿನ್ತ ಚೆಚ್ಚಲುಮ್ಪುವನ ಜ್ಕಳಲೇಱ ಚೈಯ್ ತೋ' ಮೆನ್ ಅರುಳ್ ಚೆಯ್ತಾರ್.
- 888. ಮರುಜ್ಕುಪೆರು ಜ್ಕಣನಾತರ್ ಪೋಜ್ಞೀಚೈಪ್ಪ ವಾನವರ್ಕಳ್ ನೆರುಜ್ಕವಿಟೈ ಮೇಆ್ಕೊಣ್ಟು ನಿನ್ಅವರ್ಮುನ್ ನಿನ್ಅವರ್ತಾಮ್ ಒರುಜ್ಕಿಯನೆ ಇ್ಟ್ರೀಟುಕರಜ್ಕ ಳುಚ್ಚಿಯಿನ್ ಮೇಅ್ ಕುವಿತ್ತೈದುರ್ ಪೆರುಜ್ಕರುಣೈ ತ್ತಿಅಮ್ ಪೋಜ್ಜುಮ್ ಪೆರುಮ್ ಪೇಅು ನೇರ್ ಪೆಜ್ಞಾರ್.

889. ಭಕ್ತರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಮೇಲೆ ದೇವರುಗಳು ಸ್ತುತಿಸಲು ಇಂಡೈ ಹೊಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಿಡಿದಾವ ಜಡೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಮರೆ ಯಾದನು. ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ತಲೆಕೂದಲನ್ನುಳ್ಳ ಮದು ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಕಂಡವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆನಂದಿಸುವಂತೆ ವಿವಾಹಾಲಂಕಾರದೊಡನೆ ಕಲಿಕ್ಕಾಾ ಮನು ಬಂದು ನಿಂತನು.

890. ಬಂದು ಸೇರಿದ ಕಲಿಕ್ಕಾವುನಾರನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೂ ನೆನೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಡಿದವರಿಂದ ಕೇಳಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕು ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ಈಸ್ವರನು ಮಾಡಿದ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಆಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಥೆಗೊಂಡಾಗ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿದ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

891. ಇದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದುಂಟಾದ ದುಃಖವನ್ನು ನೀಗಿ ದವನಾಗಿ ದೇವದೇವನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಹಿಂದೆ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ರೀತಿಯೇ ಮಲರುಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ತಲೆಕೂದಲು ಉಂಟಾದ, ಹೂವಿನ ಬಳ್ಳಿಯಂತಿರುವ ಮದುಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ದ್ರವ್ಯನಿಧಿಗಳನ್ನು ಇದ್ದವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಯ ಸಂತೋಷವು ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಹೆಬ್ಬುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಂದ ಕೂಡಿ ಮದಿಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತಿದ ತನ್ನ ಹಳೆಯೂರನ್ನು ಸೇರಿದನು.

^{889.} ತೊಣ್ಟನಾರ್ ತಮಕ್ಕರುಳಿ, ಚ್ಚೂಟ್ನಿವೆುೖಯೋರ್ ತುತಿಚೆಯು ಇಷ್ಟುವಾರ್ ಚಟೈಮುಟಿಯಾ ರೆಲುನ್ತರುಳಿ ಪ್ಪೋಯಿನಾರ್, ವಣ್ಟುವಾರ್ ಕುಟಱ್ಕಾಪಿಟೆಯೈ ಕ್ರೈಪ್ಪಿಟಿಕ್ಕ, ಮಣಕ್ಕೋಲಜ್ ಕಣ್ಟವರ್ಕಳ್ ಕರ್ಣಕಳಿಪ್ಪ, ಕ್ಯಲಿಕ್ಕಾಮ ನಾರ್ಪಕುನ್ತಾರ್.

^{890.} ವನ್ತಣೈನ್ತ ವೇಯರ್ಕುಲ ಮನ್ನವನಾರ್ ಮಹ್ಷನ್ತ ಚ್ಚಿನ್ತೈನಿನೈ ವರಿಯಚೆಯಲ್ ಚೆಱಿನ್ತವರ್ಪಾರ್ಜ್ ಕೇಟ್ಟರುಳಿ, ಪ್ಪುನ್ತಿಯಿನಿನ್ ಮಿಕವುವನ್ತು, ಪುನಿತನಾ ರರುಳ್ಪೋಕ್ಷಿ, ಚ್ಚಿನ್ತೈತಳರ್ ನ್ತರುಳ್ಚೆಯ್ತ ತಿರುವಾಕ್ಕಿನ್ ಱೀಜಾತ್ಕೇಟ್ಟು,

^{891.} ವುನನ್ತಳರು ವಿಟರ್ನೀಣ್ಕಿ, ವಾನವರ್ನಾ ಯಕರರುಳಾರ್ಅ ಪುನೈನ್ತವುಲರ್ ಕ್ಕುಟಲ್ಪ್ ಪೂಪ್ಕೊಟಿಯೈ ಮಣಮ್ಪಾಣರ್ನ್ತು, ತನಮ್ಪೊಟೀನ್ತು, ಪೆರುವತುವೈ ಯುಲಕೆಲಾ ನ್ತಲೈಚಿಅಪ್ಪ ವಿನಮ್ಪಿರುಕ ತ್ತಮ್ಮುಟೈಯ ವೆಯಿನ್ಮೂತೂರ್ ಚೆನ್ಅಣೈನ್ತಾರ್.

308

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

892. ಒಬ್ಬ ವುಗಳ ಕೂದಲನ್ನು ಆಕೆಯ ವಿವಾಹದಿನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾ ಪ್ರತಿಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ನೀಡಿದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಮಾನಕ್ಕಂಜಾಱ ನಾಯನಾರನ ಸ್ವಭಾವ ವನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಹಿರಿಮೆಯು ನನ್ನ ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗುವುದೋ? ಸಿಗದು. ನೆಲದ ಬಿರುಕಿನಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲಿದ ಮಾವಿನ ವಿಡಿಗಳನ್ನು ಈಶ್ವರನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸವಿಯುವ 'ವಿಡೇಲ್' (ಮಾವಿಡಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ತುಂಡು ಮಾಡುವಾಗ ಆಗುವ ಶಬ್ದ) ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳವನಾದ ಅರಿವಾಳ್ತಾಯ ನಾಯನಾರನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳತೊಡಗುವೆನು.

^{892.} ಒರುವುಕಳ್ ಕೂನ್ತ ಅನ್ ನೈ ವತುವೈನಾ ಳೊರುವರ್ ಕ್ಕೀನ್ತ ಪರುಮೈಯೂರ್ ತನ್ ಮೈ ಪೋಜ್ಪುಮ್ ಪೆರುಮೈಯೆನ್ ನಳವಿ ಜ್ಞಾಮೇ? ಮರುವಿಯ ಕಮರಿಜ್ ಪುಕ್ಕ ಮಾವಟು ವಿಟೀ! ಲೆನ್ ನೋಚೈ ಯುರಿಮೈಯಾಜ್ ಕೇಟ್ಕ ವಲ್ಲಾರ್ ತಿಜವುಣಿ ಯುರೈಕ್ಕ ಲುಜ್ಜೇನ್.

13. ಅರಿವಾಳ್ತಾಯ ನಾಯನಾರ

893. ಕರಣವುಂಗಲಂ ಎಂಬುದು ನೀರು ಪ್ರವಹಿಸುವ ಕಾವೇರಿ ಹೆರಿಯುವ ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಊರು. ತುಂಬಿಗಳು ಆಶೆಯಿಂದ ಮುಸುರಿ ಝೇಂಕರಿಸಲು, ಕೋಮಲವಾದ ಗಿಣ್ಣು ಗಳುಳ್ಳ ನಿಡಿದಾದ ಕಬ್ಬು ಜೇನು ಸುರಿಸುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ಊರದು.

894. ಕೆಂಪಗಾದ ನೆಲ್ಲುತುಂಬಿದ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಾಗಿ ಕೀಳಲ್ಪಟ್ಟ, ಮೊದಲೇ ಶಂಖವು ಉಂಟುಮಾಡಿ ತಂಗಿದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತೋರುವ ತಾವರೆ ಹೂಗಳನ್ನು ರೈತರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಿರುವ ದೃಶ್ಯವು ತೋರಿಕೆಯಿಂದ, ಅವರು ಪದ್ಮನಿಧಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಿರುವ ದೇವರುಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿರುವರು.

895. ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಆ ಸಣ್ಣ ಊರಲ್ಲಿ, ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುವ ಕೂದಲನ್ನುಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಮುಖಗಳಲ್ಲಿ, ಕುಳೈ (ಕರ್ಣಾಭರಣ) ಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟು ವಂತೆ ನೀಲಮಲರಂತಹ ಕಣ್ಣುಗಳು ನೀಡಿರುವುವು. ಅವರ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಮೆರುಗಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ ನೀಲಮಣಿಗಳುಳ್ಳ ಆಭರಣಗಳು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುವು. ಕಯಲ್ ಮಾನುಗಳು ಹಾರುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ಗದ್ದೆಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲುಳ್ಳ ಕೊಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಕುಳೈ ಎಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ನೀಲೋತ್ಪಲಗಳು ನಿಡಿದಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಹೂ ಬಿಡುವುವು.

13. ಅರಿವಾಟ್ಟಾಯ ನಾಯನಾರ್

- 893. ವರುಮ್ಪು ನಱ್ಪಾಪೊನ್ ನಿ ನಾಟ್ಟ್ರೊರು ವಾೞ್ಪಾಪತಿ ಚುರುಮ್ಪು ವಣ್ಟ್ರೊಟು ಚೂೞ್ನ್ತು ಮುರನ್ಱೀಟ ವಿರುಮ್ಪು ಮೆನ್ ಕ ಣುಟೈಯವಾರ್ಯ ವಿಟ್ಟುನೀಳ್ ಕರುಮ್ಪು ತೇನ್ ಪೊಟಿ ಯುಙ್ಕಣ ಮಙ್ಕಲಮ್.
- 894. ಚೆನ್ನೆ ಲಾರ್ವಯುಆ್ ಕಟ್ಟಚೆ ನ್ತಾಮರೈ ಮುನ್ನರ್ ನನ್ತುಮಿಟ್ ಮುತ್ತರ್ಞ ಚೊರಿನ್ತಿಟ ತ್ತುನ್ನು ಮಳ್ಳರ್ಕೈ ಮ್ಮೇಱ್ಕೊಣ್ಟು ತೋನ್ ಅುವಾರ್ ಮನ್ನು ಪಙ್ಕಯ ಮಾನಿತಿ ಪೋನ್ ಅುಳಾರ್.
- 895. ವಳತ್ತಿ ನೀಟುವು ಪತಿಯತನ್ ಕಣ್^{ವರಿ} ಯುಳರ್ತ್ತು ಮೈಮ್ಫ್ರಾ ಲುಟೈಯೋರ್ ಮುಕತ್ತಿನುಙ್, ಕಳತ್ತಿನ್ ಮಿತುಙ್, ಕಯಲ್ ಪಾಯ್ ವಯಲಯಱ್ ಕುಳತ್ತು, ನೀಳುಙ್ ಕುೞೈಯುಟೈ ನೀಲಙ್ಕಳ್.

- 896. ಆ ಒಳ್ಳೆಯ ಊರಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಇಲ್ವಾಳ್ಕೆಯಲ್ಲಿ (ಗೃಹಸ್ಥಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ) ಇರುವವನು. ಬಹು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ಬಂದು ಕೂಡಿದ ದೊಡ್ಡ ನಿಧಿಯಿಂದ ಭಾಗ್ಯವು ತುಂಬಿದ ವೇಳಾಳರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ನಾಯಕ ನಾದವನು.
- 897. ಅವನು ತಾಯನಾರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನು. ಬಹುಕಾಲ ಸೇರಿದ್ದೂ ದೃಢನಿಶ್ಚಯವಿಲ್ಲದ ವಿಷ್ಣುವೇ ಮಣ್ಣನ್ನು ತೋಡಿ ಹುಡುಕಿಯೂ ತಿಳಿಯದ, ಪರಿಶುದ್ಧ ವಾದ ಹೊಸವುಲರಂತಿರುವ ಶಿವನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಸೇರಿ ಉಳ್ಳವನು.
- 898. ಶೋಭಿಸುವ ಕೆಂಪಗಾದ ಜಡೆಯುಳ್ಳ ವೇದಿಯನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮ ನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವೆಂದು ಕೆಂಪುನೆಲ್ಲಿನ ಅಕ್ಕಿಯ ಇನಿದು ಆಹಾರದೊಡನೆ, ಕೆಂಪಗಾದ ಕೀರೆಯನ್ನೂ, ಜೆಲುವಾದ ಮಾಮಿಡಿಗಳ ಹಸುರು ಗೊಂಚಲುಗಳನ್ನೂ ಒಂದೊಂದು ದಿನವೂ ನಿಯತಿ ಯಾಗಿಕೊಂಡು ಅವನ್ನು ಭೋಜನಮಾಡುವಂತೆ ದೇವರಿಗೆ ನಾಯನಾರನು ನಿವೇದಿ ಸುವನು.
- 896. ಅಕ್ಕು ಲಪ್ಪತಿ ತನ್ ನಿ ಲಱನೆಱಿ ತ್ತಕ್ಕ ಮಾವುನೈ ವಾಟ್ ಕ್ರೈಯಿ ಜ್ಞಿಜ್ಭಿನಾರ್ ತೊಕ್ಕ ಮಾನಿತಿ ತ್ತೊನ್ ಮೈಯಿ ಲೋಜ್ಭಿಯ ಮಿಕ್ಕ ಚೆಲ್ವತ್ತು ವೇಳಾಣ್ ಟಲೈಮೈಯಾರ್.
- 897. ತಾಯ ನಾರೆನು ನಾವು ನ್ತರಿತ್ತುಳಾರ್; ಚೇಯ ಕಾಲ ನ್ತೊಟರ್ನ್ತು ನ್ತೆಳಿವಿಲಾ ಮಾಯ ನಾರ್ಮಣ್ ಕಿಳೈತ್ತಱಿ ಯಾತವ ತ್ತೂಯ ನಾಣ್ಮಲರ್ ಪ್ಪಾತ ನ್ತೊಟರ್ನ್ತುಳಾರ್.
- 898. ವಿನಗನು ಚೆಪ್ಚಾಟೈ ವೇತಿಯರ್ ಕ್ಯಾಮೆನ್ ಅು ಚೆನ್ನೆ ಲಿನ್ ನಮು ತೋಟುಚೆ ಪ್ರೀರೈಯುಮ್ ಮನ್ ನು ಸೈನ್ತುಣರ್ ಮಾವಟು ವುಷ್ಕಾಣರ್ ನ್ತನ್ ನ ವೆನ್ ಅು ಮಮುತುಚೆಯ್ ವಿಪ್ಪರಾಲ್.

- 899. ಈ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಕಷ್ಟಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮನಸ್ಸಿ, ನಿಂದ ಬಿಡದೆ ಹಿಡಿದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರಲು, ಅವನನ್ನು ತನ್ನೆಡೆ ಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು, ಪುರಾತನವಾದ ವೇದಗಳಿಗೆ ಮೊದಲವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ಅವನಿಗೆ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಅವು ಹೋದ ದಾರಿ ತಿಳಿಯ ದಂತೆ ಬದಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.
- 900. ತನ್ನೆ ಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಪತ್ತು ಆನೆಯುಂಡ ಬೇಲದಂತೆ ಮಾಯವಾಗಲು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಭಾಗವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಈಶ್ವರನಿಗೆ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿ ಅಭ್ಯಾಸ ವಾಗಿದ್ದ ಆ ನಿರ್ದೋಷವಾದ ಸೇವೆಯನ್ನು ನಾಯನಾರನು ತಪ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲ.
- 901. ಕಷ್ಟವನ್ನು ತರುವ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಏರ್ಪಟ್ಟರೂ, ಕೂಲಿಗೆ ನೆಲ್ಲನ್ನು ಕೊಯ್ದು ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಿಂದ, ನಿಡಿದಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಆ ಕೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಂಪಗಾದ ನೆಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಪಡೆದವುಗಳನ್ನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಇನಿದಾದ ನಿವೇದನವಾಗಿ ಒಡನೆಯೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.
- 899. ಇನ್ತ ನನ್ನಿಲೈ ಯಿನ್ನಲ್ ನೆನ್ತಿಯ್ತಿನುಞ್ ತಿನ್ರಿ ನೀಜ್ಕಾ ಚ್ಚೆಯಲಿ ನುವನ್ತಿಟೆ ಮುನ್ತೈ ವೇತ ಮುತಲ್ವ ರವರ್ ವಟಿ ವನ್ತ ಚೆಲ್ವ ಮಱೀಯಾಮೈ ಮಾಹ್ಜೀನಾರ್.
- 900. ವೇವು ಚೆಲ್ವ ಜ್ಯಳಿಜುಣ್ ವಿಳಜ್ಭನಿ ಯಾವ ತಾಕಿ ಯೞಿಯವು ಮನ್ಪನಾಲ್ ಪಾವೈ ಪಾಕರ್ಕ್ಬು ಮುನ್ಪು ಪಯಿನ್ಅವ ತ್ತಾವಿಲ್ ಚೆಯ್ಕೈ ತವಿರ್ನ್ತಿಲರ್ ತಾಯನಾರ್.
- 901. ಅಲ್ಲ ನಲ್ಕು ವಾಯಿಟ ಕ್ಕೂಲಿಕ್ಕು ನೆಲ್ಲ ಅುತ್ತು ಮೆಯ್ ನ್ನೀಟಿಯ ವನ್ ಪಿನಾಲ್ ನಲ್ಲ ಚೆನ್ನೆಲಿಆ್ ಪ್ಹೇನ ನಾಯನಾರ್ ಕ್ಕೊಲ್ಲೈ ಯಿನ್ ನಮು ತಾಕ್ಕೊ ಜ್ಟೊಬುಕುವಾರ್.

- 902. ಕೆಂಪಗಾದ ನೆಲ್ಲನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಯ್ದು, ಕೂಲಿಯಾಗಿ ತಾನು ಪಡೆಯುವ ಕೆಂಪಗಿನ ನೆಲ್ಲನ್ನೆಲ್ಲಾ, ಈಶ್ವರನಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಪ್ಪಗಾದ ನೆಲ್ಲನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಪಡೆದ ಕೂಲಿಯ, ಕಪ್ಪಗಾದ ಭತ್ತವನ್ನು ತನ್ನ ಆಹಾರದ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ನಡೆದುಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ವಿಷ್ಣು ನಿಗೂ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಾಗದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಆ ನೆಲೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ನೆನೆದನು.
 - 903. ಅಲ್ಲಿನ ಗಡ್ಡೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಇದಿರಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಸುಂದರವಾದ ನಿಡಿದಾದ ಕದಿರುಗಳುಳ್ಳ ಕೆಂಪಗಾದ ನೆಲ್ಲೇ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಆಗಿಬಿಡಲು, ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ನಾಯನಾರನು, 'ಇದು ದಾಸನಾದ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ' ಎಂದುಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆನಂದಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಕೂಲಿಯಾಗಿ ಕೆಂಪಗಾದ ನೆಲ್ಲನ್ನು ಕೊಂಡು ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಬಹು ಆದರದಿಂದ ನಿವೇದಿಸುವವನಾಗಿ ಬಂದನು.
 - 904. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಊಟನಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಕಮ್ಮಿಯಾಗದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಪತ್ನಿಯು ನುನೆಯ ಹೊರಭಾಗವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೈಯಿಂದ ಹರಿಯತಕ್ಕ ಎಲೆಯ ತರಕಾರಿ ಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿಡಲು ಅದನ್ನೇ ಉಂಡು, ತಾನು ನಿಯತಿ ಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕೈಂಕರ್ಯದ ಕರ್ತವ್ಯವು ನಿಂತುಹೋಗದಂತೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬರುವ ದಿನದಲ್ಲಿ,

- 903. ನಣ್ಣಿಯ ನಯಲ್ಕ ಳೆಲ್ಲಾನ್ ನಾಟೊು ನುನ್ನಣ್ ಕಾಣ ವಣ್ಣ ವಾರ್ ಕತಿರ್ಚ್ವೆ ಇ್ಟಾಲಿ ಯಾಕ್ಕಿಟ, ಮಕಿಟ್ನ್ನು ಚಿನ್ತೈ ಯಣ್ಣ ಲಾ ರಜುತ್ತ ಕೂಲಿ ಕೊ 'ಣೈಕ್ ತಟಯೇನ್ ಚಿಯ್ತ ಪುಣ್ಣೆಯ' ಮೆನ್. ಫೀತ ನಮುತುಚೆಯ್ ವಿಸ್ಪಾ ರಾನಾರ್.
- 904. ಪೈಕಲು ಮುಣವಿ ಲಾಮೈ ಮನೈಪ್ಪಟ ಪ್ರೈಯಿನ್ಆ್ ಫುಕ್ಕು ನೈಕರ ಶುಲ್ಲಾ ವನ್ಪು ನಣ್ಕೈಕೈ ಯಟಕು ಕೊಯ್ತು ಪೆಯ್ಕಲ ತ್ತಮೈತ್ತು ವೈಕ್ಕ ಪ್ಪೆರುನ್ತಕೈ ಯರುನ್ತಿ ತ್ತಪ್ಕಳ್ ಚಿಯ್ಕಟನ್ ಮುಟ್ಟಾ ವಣ್ಣ ನ್ತಿರುಪ್ಪಣೆ ಚಿಯ್ಯು ನಾಳಿಲ್,

^{902.} ಚಾಲಿ ನೇಟೆ ಯಱುತ್ತವೈ ತಾವ್ಪುೆ ಅು ಜ್ಯೂಲಿ ಯೆಲ್ಲಾ ನ್ತಿರುವಮು ತಾಕ್ಕೊಣ್ಟು ನೀಲ ನೆಲ್ಲರಿ ಕೂಲಿಕೊ ಣ್ಟುಣ್ಣು ನಾಳ್ ಮಾಲ ಯಱ್ಕಾರಿ ಯಾರತು ಮಾಜ್ಞುವಾರ್.

905. ವುನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಲೆಯ ತರಕಾರಿಗಳು ಮುಗಿದುಹೋಗಲು, ಅರುಂಧತಿಯನ್ನು ಹೋಲುವ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯವನ್ನುಳ್ಳ ಆ ಸತಿಯು ತಣ್ಣೀರನ್ನು ಕೊಡಲು, ಅದನ್ನೇ ಆಹಾರವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನೂ ದಿನನಿತ್ಯದ ನೆಲ್ಲನ್ನು ಕೊಯ್ಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದನು. ಇಂತಹ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಮೊದಲವನ (ಈಶ್ವರನ) ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದುದನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿ ಹೇಳುವ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದೆನು.

906. ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲು, ಮೇಲು ಮೇಲೂ ವರ್ಧಿಸುವ ಅವನ ಭಕ್ತಿಯಂತೆಯೇ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಕೆಂಪಗಾದ ಭತ್ತದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನೂ ಮಾಮಿಡಿ ಯನ್ನೂ, ಮೃದುವಾದ ಕೆಂಪಗಾದ ಕೀರೆಯನ್ನೂ, ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೀಗಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಭಕ್ತನಾದ ನಾಯನಾರನು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು, ಅವನ ಹಿಂದೆ ಹೋಗುವ ಪತ್ನಿಯು ಆವಿನಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಐದು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು (ಪಂಚಗವ್ಯ ವನ್ನು) ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಳು.

507. ಈ ರೀತಿ ಹೋಗುವಾಗ ಶರೀರವು ಆಯಾಸಗೊಂಡುದರಿಂದ ಕಾಲು ತಡವರಿಸಿ ತಪ್ಪಿ ವ್ಯಥೆಗೊಂಡು ಬಿದ್ದವನನ್ನು ಪಂಚಗವ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡು ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದ ಕೈಯಿಂದ ಬೀಳದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುವ ಆಶೆಯಿಂದ, ಪತ್ನಿಯು ಅವನನ್ನು ಆಧರಿಸಿಯೂ, ಕೆಂಪುನೆಲ್ಲ ಅಕ್ಕಿ, ಮಾಮಿಡಿ, ಕೆಂಪಗಾದ ಕೀರೆ ಎಂಬೆಲ್ಲವೂ ನೆಲದ ಬಿರುಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜೆಲ್ಲಲು, ಅದನ್ನು ಕಂಡು, ಭೂತನಾಥನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತನಾದ ನಾಯುನಾರನು, 'ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು' ಎಂದು,

^{905.} ವುನೈವುರು ಜ್ಯಟಕು ಮಾಳ ವಟನೆಟು ವಾನ ಮಾನೇ ಯನೈಯವರ್ ತಣ್ಣೀರ್ ವಾರ್ಕ್ಕ ವಮುತುಚೆಯ್ ತನ್ ಸ ನಾರುಮ್ ವಿನೈಚೆಯನ್ ಮುಟಿತ್ತು ಚ್ಚೆಲ್ಲ ಮೇವುನಾ ಳೊರುನಾಣ್ ಮಿಕ್ಕ ಮುನೈವನಾರ್ ತೊಣ್ಟರ್ ಕ್ಕಜ್ಕು ನಿಕೞ್ ನ್ತತು ಮೊೞಿಯ ಪ್ರೆಜ್ಞೀನ್.

^{906.} ಮುನ್ ಪು ಪೋನ್ ಮುತಲ್ವನಾರೈ ಯಮುತುಚೆಯ್ ವಿಕ್ಕ ಮೂಳುಮ್ ಅನ್ ಪುಪೋ ಜ್ಞೂಯ ಚೆನ್ನೆ ಲರಿಚಿಮಾ ವಟುಮೆನ್ ಕೀರೈ ತುನ್ ಪುಪೋ ಮನತ್ತು ತ್ತೊಣ್ಟರ್ ಕೂಟೈಯಿಜ್ ಚುಮನ್ತು ಪೋತ ಪ್ಪಿನ್ ಪುಪೋ ಮನೈವಿ ಯಾರಾನ್ ಪೆಜ್ಞವ ಇೈ್ನನ್ತಿ ಚ್ಚೆನ್ಆಕಾರ್.

^{907.} ಪೋತರಾ ನಿನ್ ಪಪೀತು ಪುಲರ್ನ್ತುಕಾ ಆಳರ್ನ್ತು ತಪ್ಪಿ ಮಾತರಾರ್ ವರುನ್ತಿ ವೀಟ್ ವಾರ್ ಮಟ್ಯಲ ಮೂಟು ಕೈಯಾ ಆ್ ಕಾತಲಾ ಲಣೈತ್ತು ಮೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಮಂಟೈ ಚ್ಚಿನ್ತ ಕೈಣ್ಬು ಪೋತನಾ ಯಕರ್ತನ್ ತೊಣ್ಟರ್ 'ಪೋವತ ಇ್ಕಿನಿಯೇ' ನೆನ್ ಅು, 40

- 908. ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಂಪಗಾದ ಕೀರೆಯೂ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಮಾಮಿಡಿಯೂ, ಜೆಲ್ಲಿಹೋದುದರಿಂದ, ಕಷ್ಟವನ್ನು ತೀರಿಸಿ ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವನಾದ ಶಿವಪರ ಮಾತ್ಮನು ಅವನ್ನು ಭೋಜನಮಾಡಿ, 'ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಬಹುವಾದ ಕೇಡನ್ನುಳ್ಳ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುದಾದೆನು,' ಎಂದು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅರಿವಾಳನ್ನು ಹೊಡಿ ತನ್ನ ಕಂಠವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಲು ಉದ್ಯಮಿಸಿದನು.
 - 909. 'ನನ್ನನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪರಮಾತ್ಮನು ತಾನು ಆಹಾರ ಸೇವಿ ಸಿಲ್ಲ!' ಎಂದು ಕತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅರಿವಾಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ದೋಷವನ್ನು ನೀಗಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸೇರಿದ ಜನ್ಮಪಾಶವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವಂತೆ, ಹೈದಯದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಕೊರಲ ಬಳೆಯು ತುಂಡಾಗಿ ಕೊಯ್ದುಹೋಗುವಂತೆ ಕತ್ತಿನೊಡನೆ ಕೊರಲ ಬಳೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವವನಾದನು.
 - 910. ದೋಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಚಿಂತೆಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತನು ತನ್ನ ಕತ್ತನ್ನು ತುಂಡರಿಸುವ ಅರಿವಾಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ, ದೋಷವಿಲ್ಲದ ತ್ಯಾಗವುಳ್ಳ ಕೈಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಡೆಯಲು, ಅಂಬರದಲ್ಲಿ ನಟನವಾಡುವ ಈಶ್ವರನು ನೀಡಿದ ಎಡಕೈಯೂ, ಮಾಮಿಡಿಯ 'ವಿಡೇಲ್, ವಿಡೇಲ್' (ಮಾಮಿಡಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿದಾಗ ಆಗುವ ಶಬ್ದ) ಎಂಬ ಧ್ವನಿಯೂ ಬಿರುಕಿನಲ್ಲಿಂದ ಆಗಲೇ ಒಂದಾಗಿ ಎದ್ದುವು.
 - 908. ನಲ್ಲಚೆ ಇ್ಕೀರೈ ತೂಯ ಮಾವಟು ವರಿಚಿ ಚಿನ್ತ, 'ಅಲ್ಲಱೀರ್ ತ್ತಾಳ ವಲ್ಲಾ ರಮುತುಚೆಯ್ ತರುಳು ಮಸ್ಪೇ ಱತಿಲ್ಲೈಯಿ ಱೀಮೈ ಯೇನಿ ಇತ್ಕೆಯ್ತಿಟ ಪ್ಪೆಱ್ಞಿ ಲೇ' ನೆನ್ ಱೊಲ್ಲೈಯಿ ಲರಿವಾಟ್ ಪೂಟ್ಟಿ ಯೂಟ್ಟಿಯೈ ಯರಿಯ ಲುಱ್ಞಾರ್;
 - 909. 'ಆಟ್ ಕೊಳು ಮೈಯರ್ ತಾವಿ ಜ್ಯಮುತು ಚೆಯ್ ತಿಲರ್ ಕೊ' ಲೆನ್ ನಾ ಪ್ಪುಟ್ಟಿಯ ವರಿವಾಳ್ ಪಜ್ಜಿ ಪ್ಪುರೈಯಱ ವಿರವು ಮನ್ಪು ಕಾಟ್ಟಿಯ ನೆಱಿಯಿ ನುಳ್ಳ ನ್ತೂಣ್ಟಱ ಕ್ಕಟುತ್ತಿ ನೋಟೀ ಯೂಟ್ಟಿಯು ಮರಿಯಾ ನಿನ್ಅಾ ರುಱುಪಿಱ ಪ್ಪರಿವಾ ರೊತ್ತಾರ್.
 - 910. ಮಾಚಲು ಚಿನ್ತೈ ಯನ್ಪರ್ ಕಲುತ್ತರಿ ಯರಿವಾಟ್ ಪಜ್ಜು ಮಾಚಿಲ್ವರ್ಣ್ ಕೈಯೈ ಮಾಜ್ಜಿ ವಮ್ಪಲ ತ್ತಾಟು ಮೈಯರ್ ವೀಚಿಯ ಜೆಯ್ಯ ಕೈಯು, ಮಾವಟು 'ವಿಟೀಲ್ವಾ ಟೀ' ಲೆನ್ ನೋಚೈಯುಜ್, ಕಮರಿ ನಿನ್ಅು ಮೊಕ್ಕವೇ ಯೆಟುನ್ತ ವನ್ಅತೀ.

911. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈಶ್ವರನ ಕೈಯು ಅರಿವಾಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ನಾಯನಾರನ ಬಲವಾದ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದಾಗ, ಅವನು ಭಯಗೊಂಡು, ಆಗಲೇ ಅರಿವಾಳಿನಿಂದ ಉಂಟಾದ ಗಾಯವು ಮಾಯಲು, ಕ್ರೂರವಾದ ಕರ್ಮವು ಬಿಟ್ಟು ನೀಗಿ, ಬಹುವಾಗಿ ಸಂತೋಷವು ಹೆಚ್ಚಲು, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನನ್ನು ಒಂದು ವಸ್ತುವಾಗಿ ನೆನಸಿ ತಂದ ಅನುಗ್ರಹದ ಕರುಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ಅಂಜಲಿಯಾಗಿ ಎತ್ತಿ ನಮಿಸಿ ನಿಂತು,

912. 'ದಾಸನಾದ ನನ್ನ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದೂ ನನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನಿ ಚಿ ಸಿ ಅದನ್ನು ಒಂದು ವಸ್ತುವಾಗಿ ಮನ್ನಿಸಿ, ನೆಲದ ಬಿರುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ನೈವೇದ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಪರಮವಸ್ತುವೇ, ಸ್ತೋತ್ರವು! ಡಮರುಗದಂತಿರತಕ್ಕ ನಡುವನ್ನು ಕ್ಯು ಉಮಾಮಾತೆಯವರನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲು ಕ್ಯು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಜ್ಯೋತಿಯೇ ಸ್ತೋತ್ರವು! ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಹವಳದಂತಿರತಕ್ಕೆ ಶರೀರವನ್ನೂ ಹುರಿಜಡೆ ಯನ್ನೂ ಉಕ್ಕ ಪುರಾತನನೇ ಸ್ತೋತ್ರವು!'

913. ಎಂದು ಆತನು ಸ್ತುತಿಸಲು, ವೃಷಭಾರೂಢನಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ದರ್ಶನ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, 'ನೀನು ಮಾಡಿದ ಕೈಂಕರ್ಯವು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಸುಂದರವಾದ ನೊಸಲುಳ್ಳ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವವನಾಗು!' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಅಂಬರದಲ್ಲಿ ನಟನವಾಡುವ ಪರಮಾತ್ಮನು, ಅವನು ತನ್ನೊಡ ನೆಯೇ ಕೂಡಿಬರಲು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು.

^{911.} ತಿರುಕ್ಕೈಚೆನ್ ಆರಿವಾಟ್ ಸಜ್ಜು ನ್ರಿಕ್ಕೌಯೈ ಸ್ಪಿಟಿತ್ತ ಪೋತು ವೆರುಕ್ಕೊಟ ಜ್ಕೂಱು ನೀಜ್ಕ ವೆವ್ವಿನೈ ವಿಟ್ಟು ನೀಜ್ಕಿ ಪ್ಪಿರುಕ್ಕವೇ ಮಕಿಟ್ ಚ್ಚಿ ನೀಟ, ತ್ತವ್ಪುರಾನ್ ಪೇಣಿ ತ್ತನ್ತ ವರುಟ್ ಪೆರು ಜ್ಕರುಣೈ ನೋಕ್ಕಿ ಯಇ್ಬಲಿ ಕೂಪ್ಪಿ ನಿನ್ಜು,

^{912. &#}x27;ಅಟರುನೇನ್ ಅಱಿವಿ ಲಾಮೈ ಕಣ್ಟುಮ್ ಎನ್ ಅಟಿಮೈ ವೇಣೈಸ್ ಪಟವಿರಾಚೈ ಕ್ರಮರಿಲ್ ವನ್ತಿಹ್ ಕಮುತುಚೆಯ್ ಪಾನೇ ಪೋಱಿ! ತುಟರುಟೈ ಪಾಕಮಾನ ತೂಯನಱ್ ಚೋತಿ ಪೋಱಿ! ಪೊಟರುಣಿ ಪವಳ ಮೇನಿ ಫ್ಪುರಿಚಟೈ ಫ್ಪುರಾಣ ಪೋಱಿ!'

^{913.} ಎನ್ಅವರ್ ಫೋಜ್ಞೀ ಚೆಯ್ಯ ಇಟಪವಾ ಕನರಾಯ್ ತ್ತೋನ್ ಆೀ 'ನನ್ ಜು ನೀ ಪುರಿನ್ತ್ಯ ಚೆಯ್ ಕೈ; ನನ್ನು ತ ಲುಟನೇ ಕೂಟ ಎನ್ ಜುಕಮ್ ಉಲಕಿಲ್ ವಾಜ್ ವಾಯ್' ಎನ್ ಅವರ್ ಉಟನೇ ನಣ್ಣ ಮನ್ ಜುಳೇ ಆಟುಮ್ ಐಯರ್ ಮಟವಿಟೈ ಉಕೈತ್ತು ಚೈನ್ ಆಾರ್.

316

914. ಭಕ್ತಿಯುತವಾದ ಚಿಂತನೆಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತನಾದ ನಾಯನಾರನು, 'ಪರ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಹಿರಿಯನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಇಲ್ಲಿ ಭೋಜನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ' ಎಂದುಕೊಂಡು, ರೇಖೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಮಾಮಿಡಿಯ 'ವಿಡೇಲ್' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಅವನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ತನ್ನ ಬಲವಾದ ಕತ್ತನ್ನು ಅರಿವಾಳಿ ನಿಂದ ಕತ್ತರಿಸುವ ಉದ್ಯಮದಿಂದ, ಅರಿವಾಳ್ತಾಯನಾರ್ ಎಂಬ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಹೆಸರನ್ನುಳ್ಳವನಾದನು.

915. ಕೆಂಪಗಾದ ನೆಲ್ಲ ಅಕ್ಕಿ ಮೊದಲಾದುವು ಚೆಲ್ಲಲು, ಅವು ಚೆದರಿದ ಆ ಬಿರುಕೇ ಕಾರಣವಾಗಲು, ಈಶ್ವರನು ಭೋಜನಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು, ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾವಿುಡಿಯ 'ವಿಡೇಲ್' ಎಂಬ ಶಬ್ದವು ತನ್ನ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಕೇಳುವವನಾಗಿ ಭಾಗ್ಯ ಪಡೆದ ಭಕ್ತನಾದ ನಾಯನಾರನ ಪಾದವನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಆ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆಯನಾರನ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಂತೆ ಸ್ತುತಿಸತೊಡಗುನೆನು.

^{914.} ಪರಿವುಱು ಚಿನ್ತೈ ಅನ್ಸ್ಪರ್ ಪರವ್ಪೊರು ೪ಾಕಿ ಯುಳ್ಳ ಪೆರಿಯವರ್ ಅಮುತು ಚೆಯ್ಯ ಪ್ಹೇಿಲೀನ್ ಎನ್ಱು ಮಾವಿನ್ ವರಿವಟು ವಿಟೀಲೆ ನಾಮುನ್ ವರ್ನಕಲು ತ್ತ್ರರಿವಾಳ್ ಪೂಟ್ಟಿ ಅರಿತಲಾಲ್ 'ಅರಿವಾಟ್ಟಾಯರ್' ಆಯಿನಾರ್ ತೂಯ ನಾಮಮ್.

^{915.} ಮುನ್ನಿಲೈ ಕನುಚೇ ಯಾಕ ಮುತಲ್ ವನಾರ್ ಅಮುತು ಚೆಯ್ಯ ಜೆನ್ನೆಲಿನ್ ಅರಿಚಿ ಚಿನ್ತ ಚ್ಚೆವಿಯುಱ ವಟುವಿನ್ ಓಚೈ ಅನ್ನಿಲೈ ಕೇಟ್ಟ ತೊಣ್ಬರ್ ಅಟಿಯಿಣೈ ತೊಲುತು ವಾಲ್ತುತ್ತಿ ಮನ್ನುಮ್ ಆ ನಾಯರ್ ಚೆಯ್ ಕೈ ಅಱೀನ್ತವಾ ವಲುತ್ತ ಲುಹ್ಜೀನ್.

14. ಆನಾಯ ನಾಯನಾರ

- 916. ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡುವ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಸುಂದರವಾದ ನಂದನಗಳಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದ ಚಂದ್ರನು ಬಂದು ಏರಲು, ನೆಲ್ಲಿನ ಸೂಡಿಗಳು ಹರಹಿದ್ರಗದ್ದೆಗಳ ಹುಣಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಗಳು ಏರಲು, ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟ ಎತ್ತರವಾದ ಬೈಹುಲ್ಲ ರಾಶಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಸಂಚರಿಸಿ ತಂಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಮೇಘಗಳು ಏರಲು, ನೆಲೆವಟ್ಟ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳುದು 'ಮೇನ್ಮಲ ನಾಡು' ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ನೀರಿನ ಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳ ನಾಡು.
- 917. ಅಲ್ಲಿ ನೆರಿಹಿಡಿದು ಉಟ್ಟ ಬಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದ ಚೆಲುವು ಉಳುವ ಹೆಂಗಸರದು. ಅವರ ಎಣ್ಣೆ ಸವರಿದ ತಲೆಕೂದಲ ಕರಿಯ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ವೈದುವಾದ ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ತುಂಬಿಗಳು ನಿದ್ರಿಸುವುವು. ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ತಾವರೆಯ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ನಿಡಿದಾದ ಕಯಲು ಮಿಾನುಗಳು ಒರಗುವುವು. ಮಾಮರದ ನಂದನಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುವಾಸನೆಯೂ ಶೈತ್ಯವೂ ಉಳ್ಳ ನೆಳಲ್ಲಿ ಕರಿಯ ಎಮ್ಮೆಗಳು ನಿದ್ರಿಸುವುವು.
- 918. ಕಬ್ಬಿನ ಆಲೆಗಳನ್ನು ರೈತರು ನಡೆಸುವಾಗ ಅದರ ಜತೆಮರಗಳು ಹೆಲವು ಸಲ ಸುತ್ತಿ ಬರುವುದರಿಂದ ಏಳುವ ಇಂಪಾದ ಶಬ್ದದಿಂದ, ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಂಸಗಳು ತಂಗುವ ಶೀತಲವಾದ ಸ್ನಾನಘಟ್ಟಗಳುಳ್ಳ ತಟಾಕಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಕಬ್ಬಿನ ರಸವನ್ನು ಕಾಯಿ ಸುವ ಹೊಗೆಯಿಂದ, ಮುಗಿಲಿನ ದೃಶ್ಯದಂತಿರುವ ಸ್ವಭಾವವು ತೋರಿಬರುವುದು.

14. ಆನಾಯ ನಾಯನಾರ್

- 916. ಮಾಟು ವಿರೈಪ್ಪೊಲಿ ಚೋಲೈಯಿನ್ ವಾನ್ ಮತಿ ವನ್ತೇಜ, ಚ್ಚೂಟು ಪರಪ್ಪಿಯ ಪಣ್ಣೈ ವರಮ್ಪು ಚುರುವ್ಪೇಱ, ಈಟು ಪೆರುಕ್ಕಿಯ ಪೋರ್ಕಳಿನ್ ಮೇಕ ವಿುಳೈತ್ತೇಱ, ನೀಟು ವಳತ್ತತು ಮೇನ್ ಮಟ ನಾಟೆನು ನೀರ್ನಾಟು.
- 917. ನೀವಿ ನಿತಮ್ಪ ಪುಟತ್ತಿಯರ್ ನೆಯ್ ಕ್ಯುಟನ್ ಮೈಚ್ಚೂಟಲ್ ಮೇವಿ ಯುಱಷ್ಕುವ ಮೆನ್ ಚಿಜೈ ವಣ್ಟು; ವಿರೈಕ್ಕಷ್ಟ ಪ್ಪುವಿ ಲುಱಷ್ಕುವ ನೀಳ್ಕಯಲ್; ಪೂಮಲಿ ತೇಮಾವಿನ್ ಕಾವಿ ನಱುಷ್ಕುಳಿರ್ ನೀಟಲು ಅಷ್ಕುವ ಕಾರ್ಮೇತಿ.
- 918. ವರ್ನ್ ನಿಲೈ ಮಳ್ಳ ರುಕೈಪ್ಪ ವೆಲುನ್ತ ಮರಕ್ಕೋವೈ ಪರ್ನಮುಱೈ ವನ್ತೆ ಲು ಮೋಚೈ ಪಯಿನ್ ಜಮುಟಕ್ಕತ್ತಾಲ್ ಅನ್ ನ ಮರುಜ್ಯುಱೈ ತಣ್ಬು ಆೈ ವಾವಿ ಯತನ್ ಪಾಲೈ ಕ್ಕನ್ ನ ಲಟುಮ್ಪುಕೈ ಯಾನ್ ಮುಗಿಲ್ ಚೆಯ್ವ ಕರುಪ್ಪಾಲೈ.

- 919. ಉಕ್ಕಿದ ನದಿಯ ಅಲೆಗಳು ಬೀಸಾಡಿದ ಶಂಖಗಳು, ದೊಡ್ಡ ಎಲೆ ಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಬಾಳೆಯ ಹಸುರಾದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದ ಬಳ್ಳಿಗಳ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಏರಿ ಹೋಗಿ, ಹಸುರಾದ ಕವುಂಗಿನ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ಏರಿ ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಹಾಳೆಗಳು ಹೂ ಉದಿರಿಸುವಂತೆ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವುವು.
- 920. ಸುವಾಸನೆಯ ಹೂಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಗದ್ದೆಗಳ ಸಮಿಾಪದ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಕಾಡುಭಾಗವು ಸುತ್ತುವರಿದ ಪಕ್ಕನೆಲವು, ಹಸು ಈದ, ಮಿಕ್ಕ ಎಳವೆಯನ್ನುಳ್ಳ, ಜಿಗಿದು ಹಾರುವುದರಿಂದ ಕಾಡುನೆಲದಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ, ಓಡಾಡಿ ನಡೆಯುವ ಎಳೆಗರುವು ತೋಟದಲ್ಲಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಜಿಂಕೆವುರಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಹಾರಿ ಓಡುವ ಭಾಗ್ಯವಿರುವಂತಹುದು.
 - 921. ಕಾರ್ಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮಲರುವ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಶೀತಲವಾದ ಹಲ್ಲಿನಂತಿರುವ ಬಿಳಿ ದಾದ ಹೊಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತುಂಬಿಗಳು ಕಣ್ಣಂತೆ ಮಲರುವ ಕನ್ನೈದಿಲೆಯ ಮಲರುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುರಿರುವುವು. ಕಾಯರ್ಮರದ ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರಶಸ್ತ್ರವಾದ ಕೊಂಬುಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೊಕ್ಕರೆಗಳು ದೊಡ್ಡ ನೆಲ್ಲ ಪಯಿರನ್ನುಳ್ಳ ಗಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಮೇಲೆಜ್ಜು ಹಾರುವ ಕಯಲುಮಾನುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾರಿಕೊಂಡಿರುವುವು.

^{919.} ಪೊಜ್ಕಿಯ ಮಾನತಿ ನೀಟಲೈ ಯುನ್ತು ಪುನಱ್ಚಾನ್ ತುಜ್ಕು ವಿಲೈಕ್ಕತ ಲಿಪ್ಪುತನ್ ಮಿತು ತೊಟಕ್ಕಿಪ್ಪೋಯ್ ತ್ತಜ್ಕಿಯ ಪಾಚಟೈ ಚೂಲ್ಕಾಕೊಟ ಯೂಟು ತವಲ್ನ್ತೀಜಿ ಪ್ರೈಜ್ಕಮು ಕಿನ್ಆಲೈ ಮುತ್ತ ಮುತಿರ್ಕ್ಕುವ ಪಾಳೈಯೆನ.

^{920.} ಅಲ್ಲಿ ವುಲರ್ ಪ್ರಟ ನತ್ತಯ ನಾಕಿಟ ವಾನೀನುಮ್ ಒಲ್ಲೈ ಮುಟುಪ್ಪೈ ಯುಕೈಪ್ಪಿ ನುಟಕ್ಕು ಕುಟಕ್ಕನ್ ಜು ಕೊಲ್ಲೈ ಮಟಕ್ಕುಲು ಸಾನ್ ಮಱಿ ಯೋಟು ಕುತಿತ್ತೋಟುಮ್ . ಮಲ್ಕು ವಳತ್ತತು ಮುಲ್ಲೈ ಯುಟುತ್ತ ಮರುಙ್ಕೋರ್ಪಾಲ್.

^{921:} ಕಣ್ಮಲರ್ ಕಾವಿಕಳ್ ಪಾಯ ವಿರುಪ್ಪನ ಕಾರ್ಮುಲ್ಲೈ ತ್ತಣ್ಣಕೈ ವೆಣ್ಮುಕೈ ಮೇವು ಚುರುಮ್ಪು; ತಟಞ್ಬಾಲಿ ಪ್ಪಣ್ಣೈ ಯೆಟುಜ್ಕಯಲ್ ಪಾಯ ವಿರುಪ್ಪನ ಕಾಯಾವಿನ್ ವಣ್ಣ ನೆಜುಞ್ಚಾನೈ ಮೇವಿಯ ವನ್ ಚಿಜೈ ವಣ್ಣಾನಮ್.

- 922. ವುರದ ಗೆಲ್ಲಿನ ಹೊರಗೆ ತುಂಬಿಗಳು ಅಲೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸೆಯಾದ ಉದ್ಯಾ ಗಳಲ್ಲಿ, ವೇಲೆ ಬಾನದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಓಡುವ ಸೂರ್ಯನ ಉಷ್ಣ ಕಿರಣಗಳು ತಂಗುವಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ, ಒಳ್ಳೆಯದಾದ ಆ ವೇಲ್ ಮಟನಾಡು (ಪಡದೆಸೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಟವರು ಗಳು ಇರುವ ನಾಡು) ಈ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಆಭರಣವಾಗಲು, ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾಳ್ವೆಯನ್ನು ತರತಕ್ಕ ತಿರುಮಂಗಲಂ ಎಂಬ ದೊಡ್ಡ ಪುರಾತನ ಊರು ಆ ನಾಡಿಗೆ ಸರಿಸಮಾನವಿಲ್ಲದ ಮಂಗಲಸೂತ್ರದಂತಿದೆ.
- 923. ಆ ಪುರಾತನ ಊರು ಸಮಾನವಿಲ್ಲದ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬಗಳು ವಂಶ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಬಾಳಿ ಬರುವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ನೀಗದೆ, ಸ್ಥಿರವಾದ ಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವೃದ್ಧಿಮಾಡಿ, ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಉತ್ತಮ ಗುಣದೊಡನೆ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಹಿರಿದಾದ ಮಹತ್ವದಿಂದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದಾಗಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ ಆ ಊರಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ ಆಯುರ್ ಕುಲದಲ್ಲಿ (ಗೋವಳರ ಕುಲದಲ್ಲಿ) ಸೇರಿದವನು ಆನಾಯರ್ ಎಂಬವನು.
- 924. ಅವನು ಆಯರ್ಕುಲಕ್ಕೆ ಶೋಭೆಯನ್ನು ತರಲು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದವನು. ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಸೂಸುವ ವಿಭೂತಿಯನ್ನಾ ಶಿಸುವ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವವನು. ಮನೋವಾಕ್ಯಾಯಗಳಿಂದ, ಭೂತಗಣಗಳೊಡನೆ ನಟನವಾಡುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದನ್ನು ನಮಿಸದವನು.
- 922. ಪೊಜ್ಕರಿಲ್ ವಣ್ಟು ಮುಱವ್ಪುಲೈ ಚೋಲೈಕಣ್ ಮೇಲೋಟುಮ್ ವೆಜ್ಕತಿರ್ ತಜ್ಕ ವಿಳಜ್ಕಿಯ ಮೇನ್ ಮಟ ನನ್ ನಾಟಾಮ್ ಅಜ್ಕತು ಮಣ್ಣಿ ನರುಜ್ಕಲ ಮಾಕ, ವತಱ್ ಕೇಯೋರ್ ಮಜ್ಕಲ ಮಾನತು ಮಜ್ಕಲ ಮಾಕಿಯ ವಾೞ್ ಮೂತೂರ್.
- 923. ಒಪ್ಪಿಲ್ ಪೆರುಜ್ಕುಟ ನೀಟಿಯ ತನ್ ಮೈಯಿ ಲೋವಾಮೇ ತಪ್ಪಿಲ್ ವಳಜ್ಕಳ್ ಪೆರುಕ್ಕಿ ಯಱಮ್ಪುರಿ ಚಾಲ್ಪೋಟು ಇ್ಚಿಪ್ಪ ವುಯರ್ನ್ತ ಚಿಱಪ್ಪಿನ್ ಮಲಿನ್ತತು ಚೀರ್ಮೆವುಮ್ ಅಪ್ಪತಿ ಮನ್ನಿಯ ವಾಯರ್ ಕುಲತ್ತವ ರಾನಾಯರ್.
- 924. ಆಯರ್ ಕುಲತ್ತೈ ವಿಳಕ್ಕಿಟ ವನ್ತುತ ಯಞ್ವಿಯ್ತಾರ್; ತೂಯ ಚುಟರ್ತತ್ತಿರು ನೀಟು ವಿರುಮ್ಪು ತೊಲುಮ್ಪುಳ್ಳಾರ್; ವಾಯಿನಿನ್ ಮೆಯ್ಯಿನ್ ವಲುತ್ತು ಮನತ್ತಿನ್ ವಿನೈಪ್ಪಾಲಿಜ್ ಸೇಯುಟ ನಾಟು ಪಿರಾನಟಿ ಯಲ್ಲತು ಪೇಣಾತಾರ್.

- 925. ಅವನು ಹಸುವಿನ ಕೂಟಗಳನ್ನು ವಿಶಾಲವಾದ ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲದ ಕಾಡಿಗೆ ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲುಳ್ಳ ಕ್ರೂರವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಂದಲೂ ರೋಗಗಳಿಂದಲೂ ಬರುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸಿ ಕಾದು, ಆ ಪಶುವಿನ ಕೂಟಗಳು, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಶುದ್ಧ ವಾದ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಮೇದು, ನಿರ್ಮಲವಾದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುವಂತೆ ಕಾಪಾಡಿದನು.
- 926. ಕರುಗಳು, ಹಾಲು ಕರೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಎಳೆಪಶುಗಳು, ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಪಶುಗಳು, ಸಣ್ಣ ರೋವುವುಳ್ಳ ತಲೆಯನ್ನೂ ಮೃದುಸ್ವಭಾವವನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಗರ್ಭದ ಹಸುಗಳು, ಆಗ ತಾನೇ ಈದ ಕರುವುಳ್ಳ ಪಶುಗಳು, ಜಯವುಳ್ಳ ವೃಷಭಗಳ ಕೂಟಗಳು, ಈ ರೀತಿ ಜಾತಿಗಳ ವಿಂಗಡಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ದನಕಟ್ಟುವ ಸಾಲಿನ ಗೂಟಗಳಿವೆ.
- 927. ಪಶುಕೂಟಗಳು ಈ ರೀತಿ ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುವಂತೆ ಕಾಪಾಡಿ, ಗೋವಳರು ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನಡೆದು ತಾನು ಆಜ್ಞಾಸಿಪಿದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲಲು, ಆಯರ್ ಕುಲವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಹಿರಿಯನಾದ ಅನಾಯರು, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಹೊಂದಿದ ಸಂಗೀತರಾಗದೊಡನೆ ಪಿಳ್ಳಂಗೋವಿ ಬಾರಿಸುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

^{925.} ఆసిర్మే కూట్ వకనావుజ విజూకూటు జేనాటింటి ಕ್ಯಾನುజి శ్రీ తీయ విలజ్కుజు న్యయాకళా కటెన్తేజ్కు న్యూనటు మేనావు లరుస్తి విరుప్పియ తూనింరుణా టూనమి లాయ ములప్పిల వెల్త వెళిత్తుళ్ళారా.

^{926.} ಕನ್ಱೊಟು ಪಾನ್ ವುಱೈ ನಾಕು ಕಱಪ್ಪನ ಪಾಲಾವುಮ್ ಪುನ್ಅಲೈ ಮೆನ್ ಚಿನೈ ಯಾನೊಟು ನೀಟು ಪುನ್ಹಿತಾವುಮ್ ವೆನ್ಱೀ ವಿಟೈಕ್ಕುಲ ಮೋಟು ವಿನನ್ತೊ ಅುಮ್ ವೆಪ್ಪೇ ಜೀ ತುನ್ ಆೀ ನಿಱೈನ್ತು ಆ ಚೂಟ ಲುಟನ್ ಪಲ ತೋಟ್ಕಾಳ್.

^{927.} ಆವಿ ನಿರೈಕ್ಕುಲ ಮಪ್ಪಟಿ ಪಲ್ಕ ವಳತ್ತೆ ನ್ ಅು ಜ್ಕೋವಲ ರೇವಲ್ ಪುರಿಸ್ತಿಟ ವಾಯರ್ ಕುಲಮ್ಪೇಣು ಜ್ಕಾವಲರ್ ತಮ್ಪೆರು ಮಾನಟಿ ಯನ್ ಪುಜು ಕಾನತ್ತಿ ನ್ ಮೇವು ತುಳೈಕ್ಕರು ವಿಕ್ಯುೞಲ್ ವಾಚನೈ ಮೇಜ್ಕೊಣ್ಟಾರ್.

- 928. ಶುರಾತನವಾದ ಸಂಗೀತಕಲೆಯ ವೇದಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ವಿಧಿಯಂತೆ, ಎದ್ದು ಬೆಳೆದ ಬಿದಿರಿನ ತುದಿಯ ನಾಲ್ಕು ವಿಭಾಗಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಡುಮಾಡಿ ಎಡೆಯ ಭಾಗವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಸ್ವರಗಳುಂಟಾಗುವ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಗಳ ಸಾಲನ್ನು ಮಾಡಿ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಯನ್ನುಂಟಾಗಿಸುವ ದ್ವಾರವನ್ನೂ ಆಮೇಲೆ ದೋಷನಿಲ್ಲದಿರುವ ಒಂದೊಂದಂಗುಲದ ಅಂತರಗಳಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿ,
- 929. ಈ ರೀತಿ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಬಿದಿರಿನ ಕೊಳಲಾದ, ದ್ವಾರದಿಂದ ನಾದಬರತಕ್ಕ ನಾದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಬರುವ ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಶ್ರುತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಬಾರಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಬೇರೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗದೆ ಸಂಗೀತದಿಂದ ತಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಚರಾಚರಗಳಲ್ಲಾ ಸೇರಿಬರುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಕರುಣೆ ಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸಂಗೀತಾಮೃತವನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟು ಈ ರೀರಿ ಬಾಳ್ವೆ ನಡೆಸುವನು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ,
- 930. ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಮಲರಮಾಲೆಯು ಶೋಭಿಸಿ ಕಾಣಿಸಲು, ತಲೆಕೂದಲ ಸಿಕ್ಕು ತೆಗೆದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಉನ್ನತವಾಗುವಂತೆ, ಮುಡಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕೂದಲ ಗೊಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟದ ಕಣ್ಣಿ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿಟ್ಟು, ಹೆಸುರಾದ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಳ್ಳ ಮೃದುವಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದಾದ ಹೆಗ್ಗದಲ್ಲಿ ನರುವಿಲ ಹೊಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ, ಹೊನ್ನ ಕಾಸುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟದ ಹೆಗ್ಗದಿಂದ ಕರಿಯ ಕೂದಲ ಮುಡಿಯ ಹೊರಭಾಗ ವನ್ನು ಕಟ್ಟ,

^{928.} ಮುನ್ತೈ ಮಱೈ ತೂನ್ ಮರಸಿನ್ ಮೊೞೀನ್ತ ಮುಱೈ ಯೆಳುನ್ತ ವೇಯ್ ಅನ್ತ ಮುತ ನಾಲಿರಣ್ಣಿ, ನರಿನ್ತುನರಮ್ ಪುಱುತಾನಮ್ ವನ್ತತುಳೈ ನಿರೈಯಾಕ್ಕಿ ವಾಯುತಲ್ ವೞಙ್ಕುತುಳೈ ಯನ್ತ ಮಿಲ್ ಚೀ ರಿಟೈಯಾಟ್ಟಿ ನಙ್ಕುಲಿಯೆಣ್ ಕಳಿಲಮೈತ್ತು,

^{929.} ಎಟುತ್ತಕುಅಜ್ ಕರುವಿಯಿನಿ ಲೆಮ್ಫಿರಾ ನೆಲುತ್ತೈನ್ತು ನ್ತೊಟುತ್ತಮುಱೈ ಯೇಅಿಚೈಯಿನ್ ಚುರುತಿಪೆಱ ವಾಚಿತ್ತು ತ್ತಟುತ್ತಚರಾ ಚರಜ್ಕಳಲಾ ನ್ತಜ್ಕವರು ನ್ತಜ್ಕರುಣೈ ಯಟುತ್ತವಿಚೈ ಯಮುತಳಿತ್ತು ಚೈಲ್ಕಿನ್ಅಾ ರಜ್ಕೊರುನಾಳ್,

^{930.} ವಾಚನುಲರ್ ಪ್ರಿಣೈಪೊಜ್ಕ ಮಯಿರ್ನುಟುತಿ, ಮರುಜ್ಕುಯರ್ನ್ತ ತೇಚುಟೈಯ ಚಿಕಟಿಕೈಯಿಜ್ ಜೆಜೀಕಣ್ಣಿ ತ್ತೊಟೈಚೆರುಕಿ, ಪ್ರಾಚಿಲೈಮೆನ್ ಕೊಟಯಿನ್ ಮಟರ್ಮ ಪಯಿಲನಜು ವಿಲಿಖನೈನ್ತು, ಕಾಚುಟೈನಾ ಣತಜ್ಕಯಲೇ ಕರುಷ್ಚುರುಳಿನ್ ಪುಜಜ್ಕಟ್ಟಿ,

- 931. ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಬಿಳಿಹೂವಿನ ಎಲೆಯ ಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಸುರೆಸಳೂ ಸುವಾಸನೆಯೂ ಇರುವ, ಕಾರ್ತಿಕ ಮಾಸದ ಕೆಂಪಗಾದ ಸುಂದರ ಹೊವನ್ನು ತಳೆದ ಜೋಲುವ ಕಿವಿಯ ಪ್ರಕಾಶವು ಶೋಭಿಸಲು, ಸುಂದರವಾದ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಪೂಸಿದ ವಿಭೂತಿಯ ಪ್ರಕಾಶವಾದುದು, ಕಂಡವರ ಕಣ್ಣು ಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸು ವಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ,
 - 932. ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಎಡೆಯೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೊಲ್ಲೆಯ ಮೊಗ್ಗನ್ನು ಸೇರಿಸಿಟ್ಟು ಒತ್ತಾಗಿ ಕಟ್ಟದ ಮಾಲೆಯು ಕೆಳಜೋಲಲು, ಕೊಬ್ಬಿದ ತೋಳುಗಳ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದ ಮಾಲೆಯ ಹೊಗಳು, ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರಿ ಹಾಡಿದ ಸಂಗೀತದಿಂದ ಅರಳಲು, ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಉಟ್ಟ ನಾರುಮಡಿಬಟ್ಟಿಯ ಹೊರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಸುರೆಲೆಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟದ ಸುಂದರವಾದ ಪಟ್ಟಿಯಂತಿರುವ ಮೇಲುವಸ್ತ್ರವು ಅಲ್ಲಾಡಲು,
 - 933. ಕೆಂಪಗಾದ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಹೊಲಿದ ವೆುಟ್ಟು, ಕೆಂಪಗಾದ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಯಾದ ಕೋಲೂ, ಗೀತವನ್ನು ತರುವ ಪುಳ್ಳಂಗುಳಲೂ ವಿುಕ್ಕ ಶೋಭೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು, ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಕಾವಲಿನ ಗೋಪಾಲಕರೂ, ಕರುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿದ ಹಸುಗಳೂ ತನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಿಬರಲು, ಹೊಗಳು ಅರಳುವ ಮಾಲೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಗೋಪಾಲನಾದ ಆನಾಯನು ಪಶುಕೂಟಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡು ವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆ ಹೋದನು.
 - 931. ವೆಣ್ಯೋಟ ಲಿಲೈ ಚ್ಚುರುಳಿಱ್ ಸೈನ್ತೋಟ್ಟು ವಿರೈತ್ತೋನ್ ಅಂತ್ರಿಕ್ಕೊಳ್ಳಲ ಮಲರ್ ಪುನೈನ್ತ್ನ ವಟಕಾತಿ ನೊಳಿತಯಣ್ಯ,
 ತ್ತಿಣ್ಯೋಲ ನೆಱ್ತಿಯಿನ್ ಮೇ ಹ್ಜೀರುನೀಹ್ತೀ ನೊಳಕಣ್ಟೋರ್
 ಕಣ್ಯೋಟ ನಿಱೈನ್ತಾರಾ ಕ್ಕವಿನ್ ವಿಳಣ್ಯ ವಿಚೈಯಣಿನ್ತು,
 - 932. ನಿಜೈನ್ತನೀ ಅಣಿಮಾರ್ಪಿ ನಿರೈಮುಲ್ಲೈ ಮುಕೈ ಚುರುಕ್ಕಿ ಚ್ಚೆಱಿನ್ತವುನೈ ವಟನ್ತಾಲ ತ್ತಿರಟೋಳಿನ್ ಪುಟೈಯಲಜ್ಕ ಲಱೈನ್ತಚುರು ಮ್ಪಿಚೈಯರುವ್ಪು, ವರೈಯುಟುತ್ತ ಮರವುರಿಯಿನ್ ಪುಱನ್ತಟೈಯಿನ್ ಮಲಿತಾನೈ ಪ್ಪೂಮ್ಪಟ್ಟು ಪ್ಪೊಲಿನ್ತಚೈಯ,
 - 933. ಚೇನಟಿಯಿ ಜೊಟುತೋಲು ಇಸ್ಟಿ ಪ್ರೈಯಿನಿಲ್ ವೆಣ್ಯೋಲು ಮೇವುವಿ ಚೈ ವೇಯ್ ಪ್ಯುಮುಲು ಮಿಕವಿಳಪ್ಪ, ವಿನೈಚೆಯ್ಯು ಪ್ರಾವಲ್ಪುರಿ ವಲ್ಲಾಯರ್ ಕನ್ ಅುಟೈಯಾ ನಿರೈಚೂಟ ಕ್ರೂ ವಲರ್ತಾರ್ ಕ್ಯೋವಲನಾರ್ ನಿರೈಕಾಕ್ಕ ಪ್ರು ಅಮ್ರೋನ್ತಾರ್.

- 934. ನೀಲಬಣ್ಣದಿಂದ ಕೂಡಿದ ದೊಡ್ಡ ನವಿಲುಗಳು ಶಬ್ದಿಸಲು, ಸಾಲಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ತುಂಬಿಗಳು ಮುಲ್ಲೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಗೀತವನ್ನು ಹಾಡಲು, ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಗೋಪದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಸುಂದರವಾದ ಬಿಳಿಯ ಮುಲ್ಲೆ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಮುಗುಳು ನಗೆಯನ್ನು ಕಾಣಿಸಲು, ಅಲ್ಲಾಡುವ ಮಿಂಚೆಂಬ ನಡುವೂ, ಸುಳಿಯುವ ಸಂಜೆಹೊತ್ತೆಂಬ ಮೊಲೆಯೂ ಅಲ್ಲಾಡಲು, ಭೂಲೋಕವೆಂಬ ದೊಡ್ಡ ರಂಗದಲ್ಲಿ ನಟನ ವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಗಾಲವೆಂಬ ಪರ್ವವುಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣು ಬಂದಳು.
- 935. ಎಲ್ಲ ಪಕ್ಕೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಶುಕೂಟಗಳನ್ನು ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ವೇಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಎತ್ತಿದ ಕೋಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಗೋಪಾಲಕರು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ನಮಿಸಿ ಬರಲು, ಶೀತಲವಾದ ಮುಲ್ಲೈಕಾಡಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾಯಕನಾದ ಆನಾಯನು ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಬಗ್ಗಿದ ಗೆಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅರಳಿದ ಹೊಗಳಲ್ಲಿ ಜೇನನ್ನುಂಡು ಮಿಕ್ಕ ಶಿರೋಭ್ರಮಣವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಶೀತಲವಾದ ತುಂಬಿಗಳು ಸುತ್ತಿಬರುವ ಶ್ಲಾಘೃವಾದ ಕರ್ಣಕಾರವೃಕ್ಷದ ಪಕ್ಕವನ್ನು ಸೇರಿದನು.
- 936. ಹೀಗೆ ಸೇರಿದ ಆನಾಯನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಮಾಲೆಯಂತೆ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೂ ಗೊಂಚಲುಗಳನ್ನು ಜೋಲಲು ಬಿಟ್ಟು, ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಜೋಲುತ್ತ ಶೋಭಿಸುವ ಜಡೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಂತೆ ನಿಂತ್ರ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಕರ್ಣಕಾರವೃಕ್ಷವನ್ನು ನೇರಾಗಿ ನೋಡಿ, ನಿಂತು, ಮನಕರಗಿ, ತನ್ನನ್ನು ಳ್ಳವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಲೀನನಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದೇಳುವ ಭಕ್ತಿಯ ತಡೆಯನ್ನು ತೆರೆದನು.
- 934. ನೀಲಮಾ ಮಞ್ಞ್ಯೈ ಯೇಜ್ಕ ನಿರೈಕೊಟ ಪುಅವ ಮ್ಪಾಟ ಕ್ಕೋಲವೆಣ್ ಮುಕೈಯೇರ್ ಮುಲ್ಲೈ ಕ್ಕೋಪವಾಯ್ ಮುಱುವಲ್ ಕಾಟ್ಟ ಆಲುಮಿನ್ ನಿಟೈಚೂರ್ಚ್ ಮಾಲೈ ಪ್ಪಯೋತರ ಮಚೈಯ ವನ್ತಾಳ್ ಞಾಲನೀ ಟರಙ್ಕಿ ಲಾಟ ಕ್ಕಾರೆನು ಮ್ಪರುವ ನಲ್ಲಾಳ್.
- 935. ಎನ್ಮುರುಙ್ಕು ನಿರೈಪರಪ್ಪ ವೆಟುತ್ತತೋ ಲುಟೈಪ್ಪೊತುವರ್ ತಮ್ಮರುಙ್ಕು ತೊೞುತಣೈಯ ತ್ತಣ್ಪುಱವಿಲ್ ವರುನ್ತಲೈವರ್ ಅಮ್ಮರುಙ್ಕು ತಾೞ್ನ್ತಚಿನೈ ಯಲರ್ಮರುಙ್ಕು ಮತುವುಣ್ಟು ಚೆಮ್ಮರುನ್ತಣ್ ಚುರುಮ್ಪುಚುೞಲ್ ಚೆೞುಙೊನ್ನನ್ಱೈ ಮರುಙ್ಕಣೈನ್ತಾರ್
- 936. ಚೆನ್ಆಣೈನ್ತ ವಾನಾಯರ್ ಚೆಯ್ತವಿರೈ ತ್ತಾವುವೆನ ವುನ್ಅನ್ ಮಲರ್ ತ್ತುಣರ್ತೊಕ್ಕೆ ಮರುಖ್ಯುತಾರ್ಚ್ ಚಟೈಯಾರ್ಪೋಲ್ ನಿನ್ಆತೊರು ಕೊನ್ಆೈಯಿನೈ ನೇರ್ನೋಕ್ಕೆ ನಿನ್ಅುರುಕಿ ಹೊನ್ಆಿಯಚಿ ನ್ತೈಯಿಲನ್ ಪೈ ಯುಟೈಯವರ್ ಪಾನ್ ಮಟೈತಿರನ್ತಾರ್.

- 937. ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಒಳಗೆ ದ್ರವಿಸಿ ಮೇಲೆ ಉಕ್ಕುವ ಅಮೃತಗೀತೆಯನ್ನು ತರುವ ಕೊಳಲ ದನಿಯಿಂದ, ಬಲವಾದ ಭೂತಗಣದ ಪಡೆಯನ್ನು ಆಳುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ತಾನು ಹಿಂದೆ ಬಾರಿಸಿ ಬರುವ ರೀತಿಯ ವಿಧಿಯಂತೆಯೇ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಎಲುಬನ್ನೂ ಒಳಗೆ ದ್ರವಿಸಿ ಮೃದುವಾಗಿಸತಕ್ಕ ಇನಿದಾದ ಗೀತವನ್ನು ತರುವ ಪುಳ್ಳಂಗುಳಲಾದ ವಾದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ,
- 938. ಏಳು ಬೆರಳುಗಳು ಎಡೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದುದ ರಿಂದಾದ ಇನಿದಾದ ಗೀತವನ್ನು ತರುವ ವಾದ್ಯವನ್ನು ತೆಗೆದು, ಬೀಳುವ ಮಲರುಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಗಳು ಮಕರಂದದ ಹುಡಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ವೃತ್ತವಾದ ದ್ವಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಬ್ಬಿಸುವುದು, ಆರೋಹಣ, ಅವರೋಹಣ, ಸಮನೆಲೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಪರಿಶುದ್ಧ ವಾದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾಳುವೆಯುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ಸುಂದರವಾದ ಅಧರವನ್ನಿಟ್ಟು ಬಾರಿಸಲು,
 - 939. ಮುದ್ರೆ, ದ್ವಾರ ಮೊದಲಾದ ವಿಧಿಯ ತಾನಗಳನ್ನು ಆರಯ್ದು ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿದ ಅಳತೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿಟ್ಟ ಇತರ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಆರಯ್ದು ಮಾಡುವುದಾಗಿರುವ ವಕ್ಕರಣೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಸಿ, ಸಂಗೀತವು ಸಮವಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಷಡ್ಜವೇ ಮೊದಲಾಗಿ ನಿಷಾದದ ವರೆಗೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ, ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚು, ತಕ್ಕು ಎಂಬ ಧ್ವನಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಬಾರಿಸಿ,

^{937.} ಅನ್ ಪೂ ಏ ವಿ ಬೆಟ್ಟೆ ಪ್ರೊ ಬ್ಯು ವು ಮುತವಿಚೈ ಕ್ಯು ಟಲೊಲಿಯಾ ಲ್ ವನ್ ಪೂತ ಪ್ರಟ್ಟಿಯೊಳಿ ಯೆ ಟುತ್ತೈನ್ತು ಮ್ ವಟುತ್ತಿ ತ್ತಾ ಮ್ ಮುನ್ ಪೂತಿ ವರು ಮಳವಿನ್ ಮು ಅಪ್ಪಿ ಮೈ ಯೇ ಯೆ ವೃವಯಿರು ಮ್ ಎನ್ ಪೂಟು ಕರೈನ್ತು ರುಕ್ಕು ಮಿನ್ ನಿಚೈವೇಯ್ ಜ್ಯರುವಿಕಳಿಲ್,

^{938.} ಏಟುವಿರ ಲಿಟೈಯಿಟ್ಟ ವಿನ್ನಾಚೈನ ಪ್ಕುಯನೆಟುತ್ತು ತ್ತಾಟುಮಲರ್ ವರಿವಣ್ಟು ತಾತುಪಿಟ ಪ್ಪನಪೋಲ ಚ್ಚೂಲುಮುರನ್ ಱಿಬನಿನ್ ಕು ತೊಯಪೆರು ನ್ತ್ರನಿತ್ತುಳ್ಳೆಯಿಲ್ ವಾಟಿಯನ ನ್ತೋನ್ಅಲಾರ್ ಮಣಿಯತರಮ್ ವೈತ್ತೂತ,

^{939.} ಮುತ್ತಿರೈಯೇ ಮುತಲನೈತ್ತು ಮುಱೈತ್ತಾನ ಇಸ್ಟ್ರೀತಿತ್ತು ವೈತ್ತತುಳೈ ಯಾರಾಯ್ ಚ್ಚಿ ವಕ್ಕರನೈ ವೞೀಪೋಕ್ಕಿ ಹೊತ್ತನಿಲೈ ಯುಣರ್ನ್ತತಱ್ಪಾನ್ ನೊನ್ ಱು ಮುತಱ್ ಪಟಮುಱೈಯಾಮ್, ಅತ್ತಕೈಮೈ ಯಾರೋಚೈ ಯಮರೋಚೈ ಕಳಿನಮೈತ್ತು

940. ಬದಲಿಸಿ ಬರುವ ಸ್ವರಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರಾಗದ ಅನಂತರದಲ್ಲಿ, ಬೆಳೆಯುವ ಮುಲ್ಲೆಯ ನೆಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ರಾಗವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬಂಜರು ಭೂಮಿಗೆ ತಕ್ಕ ವೀಣೆಗೆ ಹೊಂದಿದ ತಾರವೂ ಉಳ್ಳೆಯೂ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಇಡುವ ತಾನಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಗಾನದಿಯು ಸಂಚರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ಜಡೆಮುಡಿಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳ ಗೀತವು ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಇಳಿಯನ್ನು ಧ್ವನಿಯಾಗುಳ್ಳ 'ಕೊಡಿಪ್ಪಾಲೈ' ರಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ,

941. ಗೀತದ ಲಯದ ನಾಲ್ಕು ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಿಸ್ಪಾಲೈಗೆ ಹೊಂದಿದ ವಿಭಾಗ ವನ್ನು ತೆಗೆದು ಸ್ವರ ಉಂಟಾಗುವ ಏಳು ದ್ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆರಳುಗಳನ್ನಿಡುವ ತೆಗೆಯುವ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಗೀತೆಯ ಕೆಂಪಗಾದ ಕಾಂತಿಯು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸಂಚರಿಸಿ ಶೋಭಿಸಲು, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಂಚಾಕ್ಷರದ ಗೀತಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಐದು ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಬೆಳಿಸಿದವನಾಗಿ,

942. ನುಂದ್ರ ನುಧ್ಯಮ ತಾರಕಗಳೆಂಬ ಮೂರು ಬಗೆಯ ಶ್ರುತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ವರಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ದ್ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಂದ್ರ ಮಧ್ಯಮ ತಾರಕವಾಗಿ ಬೆರಳು ಗಳನ್ನಿಟ್ಟು, ಎಡೆಯಲ್ಲುಳ್ಳ ದ್ವಾರಗಳನ್ನು ತಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಜೆಲುವಾದ ಕೆಂಪಗಾದ ಹಣ್ಣಿ ನಂತಿರುವ ಅಧರವೂ, ಕೊಳಲಿನ ದ್ವಾರದ ಬಾಯಿಯೂ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿ ಲಯಪಡಲು,

- 940. ಮಾಱುಮುತಱ್ ಪಣ್ಣಿ ನ್ ಪಿನ್ ವಳರ್ಮುಲ್ಲೈ ಪ್ಪಣ್ಣಾ ಕ್ಕಿ ಯೇಱಿಯತಾ ರಮುಮುಟೈಯು ಙ್ಕಿ ಅಮೈಕೊಳ ವಿಟುನ್ತಾನಮ್ ಆಱುಲವು ಚಟೈಮುಟಿಯಾ ರಞ್ಚ್ಚಿಲುತ್ತಿ ನಿಚೈಪೆರುಕ ಕ್ಕೂಱೀಯಪ ಟ್ಟಟೈಕ್ಕುರಲಾ ಙ್ಕೊಟಿಪ್ಪಾಲೈ ಯಿನಿನಿಱುತ್ತಿ,
- 941. ಆಯನಿಚೈ ಪ್ಪುಕನಾನ್ ಕಿ ನಮೈನ್ಕ್ರಪುಕಲ್ ವಕೈಯೆಟುತ್ತು ಮೇಯತುಳೈ ಪಜ್ಞುವನ ವಿಟುಪ್ಪನವಾಮ್ ವಿರನಿರೈಯಿಆ್ ಚೇಯವೊಳಿ ಯಿಟೈಯಲೆಯ ತ್ತಿರುವಾಳ ನೆಲುತ್ತಷ್ಟು ನ್ತೂಯವಿಚೈ ಕಿಳೈಕೊಳ್ಳು ನ್ತುಱೈಯಇ್ಟಿನ್ ಮುಱೈವಿಳೈತ್ತಾರ್,
- 942. ವುನ್ಕರತ್ತು ವ್ಯುತ್ತಿನುತ್ತು ನ್ತಾರತ್ತುವರ್ ವರನ್ ಮುಱೈಯಾಆ್ ಱನ್ತಿರಿಕಣ್ ಮೆಲಿವಿತ್ತು ಇ್ಚವುಐೈಣ್ಬುಮ್ ವಲಿವಿತ್ತುಮ್ ಅನ್ಕರತ್ತು ವಿರಜ್ಞಾಿಂಬೀಲ್ಕ ಳಳವುಪೆಜ ವಚೈತ್ತಿಯಕ್ಕೆ ಚ್ಚುನ್ತರಚ್ಚೆ ಪ್ರನಿವಾಯುಮ್ ತುಳೈವಾಯುಮ್ ತೊಟಕ್ಕುಣ್ಣ,

943. ಸಂಗೀತ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರವುವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಪೆರುವಣ್ಣ, ಇಡೈವಣ್ಣ, ನಡವಾತ್ತು ಎಂಬ ಗೀತದ ಬಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಧುರವಾದ ನಾದದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ, ತಾಳ, ಗೀತ, ತೂಕ್ಕು, ನಡೆ ಮೊದಲಾದ ಗತಿಗಳೊಡನೆ, ರಾಗದೊಡನೆ ಸೇರಿ ವ್ಯಾಪಿಸುವ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹರಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

944. ತ್ಯಾಗಿಯಾದ ಆಯನಾರನು ಬಾರಿಸುವ ಚೆಲುವಾದ ದ್ವಾರವನ್ನುಳ್ಳ ಪುಳ್ಳಂಗುಳಲ್ಲಿ, ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಅಂತರಂಗ ವಸ್ತುವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ನುಡಿಸಲು, ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ, ಏಳುವ, ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಗೀತ ಧ್ವನಿಯ ಪ್ರವಾಹವಾದುದು, ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಮೇಲಾದ ಬಾನಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ದೇವರುಗಳ ಕಲ್ಪಕವುರದಲ್ಲಿ ವರ್ಧಿಸಿದ ಜೇನನ್ನು ತಿಳಿಯಾದ ಅಮೃತದೊಡನೆ ಕಲೆತು ಕಿವಿದ್ವಾರವಾಗಿ ಉಣ್ಣಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಲು,

945. ಹಿಂದೆ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಮೇದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಶುಗಳು ಕೂಡ ಇವರ ಪಕ್ಕವನ್ನು ಸವಿಗಾಪಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಮರೆತು ಅಲ್ಲಾಡದಂತೆ ನಿಲ್ಲಲು, ತಾಯ ಮೊಲೆಯನ್ನು ಣ್ಣು ತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಹಾಲಿನ ನೊರೆಯನ್ನು ಕೊಂಡ ಬಾಯುಳ್ಳ ಕರುಗಳ ಕೂಟವೂ ಹಾಲುಣ್ಣು ವುದನ್ನು ತಾವು ಮರೆತಿರಲು, ಬಲವಾದ ಕೊಂಬುಗಳುಳ್ಳ ವೃಷಭ ಕೂಟ ಗಳೂ, ಜಿಂಕೆ ಮೊದಲಾದ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ರೋಮಾಂಚಗೊಂಡು ಬಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಲು,

^{943.} ಎಣ್ಣಿಯನೂ ಆೈರುವಣ್ಣ ಮಿಟೈವಣ್ಣಮ್ ವನಪ್ಪೆನ್ನುಮ್ ವಣ ವಿಚೈ ವಕೈಯೆಲ್ಲಾ ಮಾತುರಿಯ ನಾತತ್ತಿಲ್ ನಣ್ಣಿ ಯಪಾ ಣಿಯುಮಿಯಲು ನ್ತೂಕ್ಕುನಟೈ ಮುತಱ್ಕತಿಯಿಱ್ ಪಣ್ಣ ಮೈಯ ವೆಲುಮೋಚೈ ಯೆಮ್ಮರುಐ್ಕುಮ್ ಪರಪ್ಪಿನಾರ್.

^{944.} ವಳ್ಳಲಾರ್ ವಾಚಿಕ್ಕುಮ್ ಮಣಿತ್ತುಳೈವಾಯ್ ವೇಯ್ಐ್ಯುಟಲಿನ್ ಉಳ್ಳುಱೈಯ ಇ್ಟ್ ಟುತ್ತಾಕ ವೋಐ್ಕಿಯೆಟು ಮತುರವೊಲಿ ವೆಳ್ಳನಿಜೈ ನ್ತೆವ್ವುಯಿರ್ಕ್ಕು ಮ್ಮೇಲಮರರ್ ತರುವಿಳೈತೇನ್ ಜಿಳ್ಳಮುತಿ ನುಟರ್ನ್ಕಲನ್ತು ಚಿವಿಪ್ಪಾರ್ಪ ತೆನತ್ತೇಕ್ಕ,

^{945.} ಆನಿರೈಕ ಳಱುಕರುನ್ತಿ ಯಚೈನಿಟಾ ತಣೈನ್ತಯರ ಪ್ಪಾನುರೈವಾಯ್ ತ್ತಾಯ್ಮುಲೈಯಿಟ್ ಪಜ್ಞುವಿುಳ ಜ್ವನ್ ಅೇನಮು ನ್ತಾನುಣವು ಮಱನ್ತೊಟ್ ಮತ್ತಟಮರುಪ್ಪಿನ್ ನಿಟೈಕ್ಕುಲಮು ಮಾನ್ ಮುತಲಾ ಜ್ಕಾನ್ ನಿಲಜ್ಭು ಮಯಿರ್ಮುಕಿಟ್ ತ್ತು ವನ್ತ್ರಣೈಯ,

946. ನಟನವಾಡುವ ನವಿಲ ಕೂಟಗಳು ಅಲ್ಲಾಡದೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಲ್ಗು ತುಂಬಿದ ಮನದೊಡನೆ ಹೆಕ್ಕಿಗಳ ಕೂಟವೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ನಿಲ್ಲಲು, ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ನಡೆಯುವ ಗೋವಳರ ಸಮೂಹವೂ ಗೀತವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸದೆ ಅಂತೆಯೇ ನಿಂತರು.

947. ನಾಗಲೋಕದಲ್ಲುಳ್ಳವರು ತಾವು ಹಿಂದೆ ಬಂದು ಅಭ್ಯಾಸವಾದ ಪಾತಾಳ ಬಿಲಗಳ ದಾರಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ಜೆಲುವಾದ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು ಗೀತದಿಂದ ಮೈಮರೆತವರಾಗಿ ಆ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ತುಂಬಿದರು. ಕಮ್ಮಿಯಾಗದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ವಿದ್ಯಾಧರರೂ, ಚಾರಣರೂ, ಕಿನ್ನರರೂ, ದೇವತೆಗಳೂ ತಾವು ಬಾಳುವ ಜೆಲುವಿನ ಆಕಾಶದ ನೆಲೆಗಳಿಂದ ಗೀತಕ್ಕೆ ವಶಪಟ್ಟವರಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಮರೆತು ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದರು.

948. ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು ಕಲ್ಪಕಹೊವನ ಉದ್ಯಾನಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದು ಮಲ ರಂತಿರುವ ತಮ್ಮ ಕೈಗಳಿಂದ ಅಮೃತಫಲವನ್ನುಣ್ಣುತ್ತಿದ್ದ ಬಾಯನ್ನುಳ್ಳ ಮೃದುವಾದ ಗಿಳಿಗಳೊಡನೆ ತಮ್ಮ ತಲೆಕೂದಲು ಅಲ್ಲಾಡುವಂತೆ ತಂತಮ್ಮ ವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಶೀಘ್ರ ವಾಗಿ ಏರಿ ಬಂದು ಸಪ್ತಸ್ವರಗಳಿಂದ ಹೊಮ್ಮಿದ ಆ ಗೀತದ ಅಮೃತವನ್ನಾ ಸ್ವಾದಿಸಿದರು.

^{946.} ಆಟುನುಯಿ ಲಿನಪ್ಕಳುನು ಪ್ಕಚೈನಯರ್ನ್ತು ನುರುಪ್ಕಣುಕ, ವಾಟುಚೆನಿ ಯಿಚೈನಿಱೈನ್ತ ವುಳ್ಳನೊಟು ಪುಳ್ಳಿನನುು ಮಾಟುಪಟ ನ್ತುಣರ್ವಿಎಂಬೆಯ, ಮರುಪ್ಕುತೊಲಿಲ್ ಪುರಿನ್ತೊಲುಕು ಪ್ಕೂಟಿಯನ್ ಕೋವಲರು ಪ್ಕುಱೈನಿನೈಯಿನ್ ಅುಱೈನಿನ್ಆತಾರ್.

^{947.} ಪಣಿಪುವನ ಜ್ಕಳಲುಳ್ಳಾರ್ ಪಯಿಲ್ಸ್ ಬಿಲ್ಬಾಳ್ ನಟಿಯಣೈನ್ತಾರ್; ಮಣಿವರೈವಾ ಅರಮಕಳಿರ್ ಮರುಜ್ಕುಮ್ಮಯ ಜೀನರ್ಮಲಿನ್ತಾರ್; ತಣಿನಿಲೊಳಿ ವಿಞ್ ಚೈಯರ್ಕಳ್ ಚಾರಣರ್ಕಿನ್ ನರರಮರರ್ ಅಣಿನಿಚುನ್ನು ಲಯರ್ವನಿಯ್ತಿ ನಿಮಾನಜ್ಯಣ್ ಮಿಚೈಯಣೈನ್ತಾರ್.

^{948.} ಚುರಮಕಳಿರ್ ಕಟ್ಪ್ರಕಪ್ಪು ಇ್ಟ್ರೀಲೈಕಳಿನ್ ಮರುಙ್ಕಿರುನ್ತು ಕರಮಲರಿ ನಮುತೂಟ್ಟು ಜ್ಕನಿವಾಯ್ಮೆ ನ್ ಕಿಳ್ಳೈಯುಟನ್ ವಿರವುನಱು ಙ್ಕುೞಲಲೈಯ ವಿಮಾನಜ್ಕಳ್ ವಿರೈನ್ತ್ರೇಱಿ ಪ್ಪರವಿಯವೇ ಅೀಚೈಯಮುತ ಇೈವಿಯಟುತ್ತು ಪ್ಪರುಕಿನಾರ್,

- 949. ಇತರರನ್ನು ಕಷ್ಟಪಡಿಸುವವರೂ, ಅವರಿಂದ ಕಷ್ಟಕ್ಕೊಳಗಾದವರೂ, ಕೊಂಡ ಅನುಭವವು ಒಂದಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯದುಂಟಾಗುವಂತೆ ಲಯಪಟ್ಟುದರಿಂದ, ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದ ಬಿಳಿದಾದ ಹೆಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ ಹಾವು ಗೀತದಿಂದ ಮೈಮರೆವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ತನ್ನ ವೈರಿಯಾದ ನವಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು, ಸಿಂಹವು ದೊಡ್ಡ ಆನೆಯೊಡನೆ ಸೇರಿ ಬರುವುದು. ಹುಲಿಯ ಬಾಯಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಮೇಯುತ್ತ ಜಿಂಕೆಯು ಬರುವುದು.
- 950. ಗಾಳಿಯೂ ವೇಗವಾಗಿ ಬೀಸದು. ವುರಗಳಲ್ಲಿ ಮಲರನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಗೆಲ್ಲುಗಳು ಅಲ್ಲಾಡವು. ಕರಿಯ ಗಿಡಗಳಿಂದ ಬೀಳುವ ಅಬ್ಬಿಗಳೂ ಕಾಡತೊರೆಗಳೂ ಕಬ್ದಿಸಿ ಓಡವು. ದೊಡ್ಡ ಮುಗಿಲ ಕೂಟಗಳು ಸಂಚಾರಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಳೆನೀರನ್ನು ಸುರಿಸವು. ಆಕಾಶದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಳಗನ್ನೂ ಮಾಡವು. ಸಪ್ತಸಮುದ್ರಗಳೂ ತುಳುಕವು.
 - 951. ತುಂಬಿದ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಕರ್ಣಿಕಾರ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮುಡಿ ಜಡೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ, ಶ್ರೀಪಾದ ಭಕ್ತನಾದ ಆನಾಯನು ಕೆಂಪಗಾದ ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಾರಿಸಿದ ಕೊಳಲ ಗೀತಸ್ವರವು ಒಳಹೊಕ್ಕುು ಕರಗಿಸಿದುದರಿಂದ, ಈ ರೀತಿ ಚರಾಚರಗಳೂ ಗೀತಮಯವೇ ಆಗಿ, ತಮ್ಮ ಶರೀರ ಮತ್ತು ಅದರದಲ್ಲಿರುವ ಜ್ಞಾನೇಂ ದ್ರಿಯಗಳು, ಕರಣಗಳು ಇವನ್ನು ಸಂಗೀತಮಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿದುವು.

^{949.} ನಲಿವಾರು ಮೆಲಿವಾರು ಮುಣರ್ವೊನ್ಅರ್ಾಯ್ ನಯತ್ತಲಿನಾನ್, ಮಲಿವಾಯ್ ವೆ ಳ್ಳೆಯಿಜ್ಞರವ ಮಯಿನ್ಮಾತು ಮರುಣ್ಬು ವಿಟು; ಇ್ಚಲಿಯಾತ ನಿಲೈಯರಿಯು ನ್ತಟ್ಟುರಿಯು ಮುಟನ್ ಚಾರುಮ್; ಪುಲಿವಾಯಿನ್ ಮರುಜ್ಕಣೈಯುಮ್ ಪುಲ್ವಾಯ ಪುಲ್ವಾಯುಮ್.

^{950.} ವುರುವಿಯಕಾಲ್ ವಿಚೈತ್ತಚೈಯಾ; ಮರಣ್ಕಳ್ನುಲರ್ ಚ್ಚಿನೈಚಲಿಯಾ; ಕರುವರೈವೀಟ್ ಅರುವಿಕಳುಮ್ ಕಾನ್ ಯಾಜುಮ್ ಕಲಿತ್ತ್ರೋಟಾ; ಪೆರುಮುಕಿಲಿನ್ ಕುಲಣ್ಕಳ್ ಪುಟೈ ಪೆಯರ್ ಪೊಟೀಯ ಪ್ರುನಲ್ ಚೋರಾ; ಇರುವಿಚುಮ್ಪಿ ನಿಟೈಮುಟಣ್ಕಾ; ವಿಟುಕಟಲುಮ್ ಇಟೈತುಳುಮ್ಪಾ.

^{951.} ಇನ್ವಾಲು ನಿಟ್ಪನವುಮ್ ಚರಿಪ್ಪನವುಮ್ ಇಚ್ಛಿಮಯಮಾಯ್ ಮೆಯ್ವಾಟುಮ್ ಫುಲನ್ ಕರಣ ಮೇವಿಯವೊನ್ ಅಾಯಿನವಾಲ್ ಮೊಯ್ವಾಚ ನಱುಣ್ಯೊನ್ಆೈ ಮುಟಚ್ಚುಟೈಯಾರ್ ಅಟಿತ್ತೊಣ್ಟರ್ ಚೆಲ್ನಾಯಿನ್ ಮಿಚೈವೈತ್ತ ತಿರುಕ್ಕುಟಲ್ವಾ ಚನೈಯುರುಕ್ಕ.

Selection .

- 952. ಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತನ ಭಕ್ತಿಯುತವಾದ ಕೊಳಲ ಥ್ವನಿಯು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ತುಂಬಿ, ಬಾನಿನ ಲೋಕವನ್ನೂ ತನ್ನ ವಶವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಹುಸಿಭಕ್ತಿಗೆ ದೊರಕ ದವನೂ, ಪೊನ್ನಂಬಲದಲ್ಲಿ (ಹೊನ್ನಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ) ತಿರುನಟನವನ್ನು ಮಾಡುವವನೂ ಆದ ಈಶ್ವರನ ಕಿನಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೇರುವಂತೆ ವರ್ಧಿಸಿತು.
- 953. ಆನಾಯರನ ಕೊಳಲ ಗೀತಧ್ವ ನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಕರುಣಾಂತಃ ಕರಣವುಳ್ಳ ತಪೋವಲ್ಲಿಯಾದ ಉಮಾದೇವಿಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಗೀತಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲ ಕಾರಣನಾದ ನೊಸಲಕಣ್ಣುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ವೃಷಭವಾಹನದ ಮೇಲೇರಿ ಬಾಲಚಂದ್ರನು ತಂಗುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ಜಡೆಯು ಜೋಲುವಂತೆ ಅಂತರಿಕ್ಷಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.
- 954. ಎಲ್ಲಾ ದೆಸೆಗಳಿಂದಲೂ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಎದುರುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಗಿ ಕೂಡಿ ಶಿವಗಣನಾಥನು ಬರುವ ಹೊತ್ತು ಕೊಳಲಗೀತಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಬೇರೆ ಧ್ವನಿಗಳು ಎಡೆಹೊಕ್ಕು ಸೇರದಂತೆ ಅಲೆಯಂತೆ ಏಳುವ ಕೊಳಲನಾದದಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ಪಂಚಾಕ್ಷರದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಗೀತವನ್ನು ಆಶಿಸುವ ಅನುಗ್ರಹನಟನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಬಂದು ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತನು.
 - 952. ವೆುಯ್ಯ ನ್ ಪರ್ ಮನತ್ತನ್ ಪಿನ್ ನಿಳೈನ್ತ ಇಚೈ ಕ್ಕುಬಲೋಚೈ ವೈಯನ್ತ್ರನ್ ನೈಯುಮ್ ನಿಱೈನ್ತು ವಾನಮ್ ತನ್ ವಯಮಾಕ್ಕಿ ಪ್ಪೊಯ್ಯ ನ್ ಪು ಕ್ಕೆಟ್ಟಾತ ಪೊಜ್ಪಾಪಿ ತುವಿಲ್ ನಟಮ್ಪುರಿಯುಮ್ ಐಯನ್ ಅನು ತಿರುಚ್ಚೆ ವಿಯಿನ್ ಅರುಕಣೈಯ ಪ್ಪೆರುಕಿಯತಾಲ್
 - 953. ಆನಾಯರ್ ಕುಟಲೋಚೈ ಕೇಟ್ಟರುಳಿ ಅರುಟ್ಕರುಣೈ ತಾನಾಯ ತಿರುವುಳ್ಳವುಗೆ ಉಟೈಯತವ ವಲ್ಲಿಯುಟನ್ ಕಾನಾತಿ ಕಾರಣರಾಮ್ ಕಣ್ಣು ತಲಾರ್ ವಿಟೈಯುಕೈತ್ತು ವಾನಾಱು ವನ್ತಣೈನ್ತಾರ್ ಮತಿನಾಱು ಇ್ಚಟೈತಾಟಿ.
 - 954. ತಿಚೈಮುಲುತು ಜ್ಯಣನಾತರ್ ತೇವರ್ಕಟ್ಟು ಮುನ್ನೆರುಜ್ಕಿ ವಿಚೈಮಿಟೈನ್ತು ವರುವ್ಪೊಲುತು ವೇಜ್ಯೊಂಲಿಕಳ್ ವಿರವಾಮೇ ಅಚೈಯಎಲು ಜ್ಯುಲಲ್ ನಾತ ತ್ತ್ರಜ್ಟ್ಟಿಲುತ್ತಾಲ್ ತಮೈಪ್ಪರವುಮ್ ಇಚೈವಿರುಮ್ಬುಮ್ ಕೂತ್ತನಾರ್ ಎಲುನ್ತ್ರರುಳಿ ಎತಿರ್ನಾನ್ಅರ್ಾ. 42

- 955. ಈ ರೀತಿ ವೈಷಭದ ಮೇಲೇರಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಿಂತ ಮೊದಲಿನವನು (ಶಿವಸರಮಾತ್ಮನು) ಸರ್ನಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹಿರಿಯನಾದ ಆನಾಯನ ಕೊಳಲ ಬಾಜನೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ 'ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಈ ನೆಲೆಯಿಂದ ನನ್ನೆ ಡೆಗೆ ನೀನು ಬರುವವನಾಗು' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು, ಆ ರೀತಿ ಯೇ ಅನಾಯನ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಆ ನೆಲೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈಶ್ವರನ ಪಕ್ಕವನ್ನು ಸಮಿಾಪಿಸಿದನು.
 - 956. ದೇವತೆಗಳು ಸುರಿಸುವ ಕಲ್ಪಕ ಹೂವುಳಿಯು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಲೋಕದ ಮೇಲೆ ಶೋಭಿಸಲು, ಅಗಣಿತಮುನಿಗಳ ಕೂಟಗಳು ವೇದವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಲು, ಹಿರಿಮೆ ಯುಳ್ಳ ಆನಾಯನು ಕೊಳಲ ಗೀತವನ್ನು ನುಡಿಸುತ್ತ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಡನೆ ಹೋಗಲು, ಪುಣ್ಯವಸ್ತುವಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಪೊನ್ನಂಬಲವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಶರಣನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

ಸ್ತುತಿ

957. ಪರವೆಯರು ವುನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಣಯದ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಕೆಂಜೆಡೆಯ ನಟನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಧೆರಿಸಿ ಕೊಂಡ ಕರ್ಣಾಭರಣಗಳು ಬೀಸುವ ಪ್ರಕಾಶವು ಇರುಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸಲು, ಅವನನ್ನು ಪರವೆಯರ ಮಾಳಿಗೆಗೆ ದೌತ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಎರಡುಸಲ ಹೋಗುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸುವವನಾದ ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ನಂಬಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ಸೇವಕರಾಗಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕವನು. ಆದುದರಿಂದ ದೋಷಯುಕ್ತವಾದ ಕರ್ಮಕಾರಣವಾದ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳಲಾರೆವು.

ವೇಱು

957. ತೀತುಕೊಳ್ ನಿನೈಕ್ಕು ವಾರೋ ಇ್ಟ್ ಇ್ಟಟ್ಟಿ ಕ್ಕೂತ್ತರ್ ತಮ್ಮೈ ಕ್ಕಾತುಕೊಳ್ ಕುಟ್ಮಿಕಳ್ ನೀಡು ಜ್ಯತಿರ್ ನಿಲ ವಿರುಳ್ಕಾಲ್ ಚೀಪ್ಪ ಮಾತುಕೊಳ್ ಪಲವಿ ನೀಕ್ಕ ಮನೈಯಿಟ್ಟಿ ಯಿರುಕಾರ್ಅ್ ಜೆಲ್ಲ ತ್ತೂತುಕೊಳ್ ಪವರಾ ನಮ್ಮೈ ತ್ತೊಟುಮ್ಪುಕೊ ಣ್ಟುರಿಮೈ ಕೊಳ್ನಾರ್.

^{955.} ಮುನ್ನಿನ್ ಅ ಮಅವಿಟೈ ಮೇಲ್ ಮುತಲ್ವನಾರ್ ಎಪ್ಪೊ ಅುತುಮ್ ಚೆನ್ನಿ ನ್ ಅ ಮನಪ್ಪೆ ರಿಯೋರ್ ತಿರುಕ್ಕು ಅಲ್ವಾ ಚನೈಕೇಟ್ಕ 'ಇನ್ನಿ ನ್ ಆ ನಿಲೈಯೇನಮ್ ಪಾಲಣೈವಾಯ್' ಎನ ಅವರುಮ್ ಅನ್ನಿ ನ್ ಅ ನಿಲೈ ಪೆಯರ್ ಪ್ಪಾರ್ ಐಯರ್ ತಿರು ಮರುಜ್ಕಣೈನ್ತಾರ್.

^{956.} ವಿಣ್ಣ ವರ್ಕಳ್ ಮಲರ್ಮಾರಿ ಮಿಟೈನ್ತುಲಕಮ್ ಮಿಚೈವಿಳಙ್ಯ ಎಣ್ಣಿಲರು ಮುನಿವರ್ಕುಅಾಮ್ ಇರುಕ್ಕುಮೊಟಿ ಎಟುತ್ತೇತ್ತ ಆಣ್ಣ ಲಾರ್ ಕುಬಿಜ್ ಕರುವಿ ಅರುಕಿಚೈತ್ತ ಜ್ಯುಟರ್ನ್ ಜಿಲ್ಲ ಪ್ರುಣ್ಣ ಯನಾರ್ ಎಬುನ್ತರುಳಿ ಪ್ಪೊಟ್ಫೊತುವಿ ನಿಟೈಪುಕ್ಕಾರ್.

ಮುವ್ಮೈಯಾಲುಲಗಾಂಡ ಸರ್ಗ (ಜಡೆಮುಡಿ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ, ವಿಭೂತಿ ಎಂಬ ಮೂರು ಚಿಹ್ನೆಗಳನ್ನು ತಾಳಿ ಲೋಕವನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಸರ್ಗ).

15. ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರ

958. ಪಾಂಡೈನಾಡು ಸಂಪತ್ಸವೃದ್ಧವಾದ ಭಾಗ್ಯವಂತ ಗೃಹಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು. ಅಲ್ಲಿನ ಮನೆಗಳ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳು ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಸೂಸುವ ಮಣಿಗಳಿಂದ ಖಚಿತವಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಶಿಖರಗಳು ಮೇಘಗಳು ತಂಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಸ್ಪ್ರದವಾಗಿರುವುವು. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ, ವಿವಿಧ ವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುವ ಜನರ ಸ್ತುತಿಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವಂತೆ ಪುರಾತನತೆಯ ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಆ ನಾಡು ಈಡಾಗಿದೆ.

959. ಪ್ರೀತಿಯ ಶೀತಲವಾದ ಮುತ್ತು, ತಳಿರುಗಳುಳ್ಳ ಬಾಗುವ ಲತೆಯಂತಹೆ ನಡುವನ್ನೂ ನಿಡಿದಾದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕಣ್ಣು ಗಳನ್ನೂ ಬಿದಿರಿನಂತಹೆ ತೋಳುಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣು ಗಳ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯುತವಾದ ಮಧುರವಾಕ್ಕುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕೆಂಬಾಯಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತವೆ. ತಂಪಾದ ಪ್ರಕಾಶಯುತವಾದ ಮುತ್ತುಗಳು, ನಿಡಿದಾದ ತೀರಗಳ ಮಣ್ಣ ನ್ನು ಕೊಚ್ಚಿ ಹರಿಯುವ ಶೈತ್ಯಯುತವಾದ ತಾಮ್ರಪರ್ಣಿ ನದಿಯು ಸೇರುವ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ.

960. ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರಿ ಝೇಂಕರಿಸುವ ಚಂದನ ತೋಟಗಳಿಂದ ಸುತ್ತು ವರಿದ ಪೊದಿಯಮಲೆ¹ಯಿಂದ ಬೀಸುವ ತೆಂಗಾಳಿಯು ಸುವಾಸನಾಯುತವಾದ ಶೈತ್ಯ ವನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನೂ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅನಂತವಾದ ಮೇಲ್ಮೆ ಯುನ್ನೂ ದೈವಭಕ್ತಿಯುತವಾದ ತಮಿಳನ್ನೂ ಆ ತೆಂಗಾಳಿಯು ತರುವುದು.

ಮುಮ್ಮೈಯಾಲುಲಕಾಣ್ಣ ಚರುಕ್ಕಮ್

15. ಮೂರ್ತ್ತಿ ನಾಯನಾರ್

- 958. ಚೀರ್ಮನ್ನು ಚೆಲ್ವಕ್ಕುಟ ಮಲ್ಕು ಚಿಜಪ್ಪಿ ನೋಙ್ಯು ಜ್ಕಾರ್ಮನ್ನು ಚೆನ್ನಿಕ್ಕತಿರ್ ಮಾಮಣಿ ಮಾಟ ವೈಪ್ಪು ನಾರ್ಮನ್ನು ಚಿನ್ತೈಪ್ಪಲ ನಜ್ಜುಜೈ ಮಾನ್ತರ್ ಪೋಜ್ಜುಮ್ ಪಾರ್ಮನ್ನು ತೋ ನ್ಮೈ ಪ್ಪುಕಲ್ ಪೂಣ್ಟತು ಸಾಣ್ಟೆ ನಾಟು.
- 959. ಚಾಯುನ್ತಳರ್ ವಲ್ಲಿ ಮರುಙ್ಕು ನೆಟುನ್ತ ಟಙ್ಕಣ್ ವೇಯುನ್ಪುಟು ತೋಳಿಯರ್ ಪಣ್ಪಟು ವಿುನ್ಚೋಆ್ ಚೆಯ್ಯ ವಾಯುವ್ಪುಟುಂ; ನೀಳ್ಕರೈ ಮಣ್ಪೊರುನ್ ತಣ್ಪೊ ರುನ್ತ್ರಮ್ ಪಾಯುಙ್ಕಟ ಲುಮ್ಪಟುಮ್; ನೀರ್ಮೈ ಪಣಿತ್ತ ಮುತ್ತಮ್.
- 960. ಮೊಯ್ ನೈತ್ತನ ಣೈನೈ ಆ ಚೂಟನ್ ಮುರನ್ರ ಚಣ್ಕಿನ್ ಮೈನೈತ್ತ ಚೋಲೈನುಲ ಯನ್ತರ ವನ್ತ ಮನ್ತ ಮೈವೈತ್ತತಾ ಲುನ್ತರುಮ್; ಞಾಲ ಮಳನ್ತ ಮೇನ್ ಮೈ ತ್ತೈನತ್ತನಿು ಟುನ್ತರುಞ್ ಚೆನ್ವಿ ಮಣಞೈ ಯಿಾರಮ್

^{1.} ಪೊದಿಯ ಮಲೆ - ಅಗಸ್ತ್ಯ ನಿರುವ ಮಲೆ.

- 961. ಎಸಳುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದೆ ತಾವರೆಯುಲರಿನ ವೇಲೆ ನೆಲಸಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿರಿಮೆಯಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಿರುವುದೂ, ಅಲ್ಲಿಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂತಿರುವ ಹೆಂಗಸರ ವೀಣೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂದಲಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಧುರ ಸಂಗೀತವೂ ತುಂಬಿ ಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿರುವುದೂ ಆದ ಆ ನಗರವು ಮಧುರಾಪುರಿಯೆಂಬ ನಗರ.
 - 962. ಹಾಡುಗಳು ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾಗುವ ಸಂಘಗಳ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ವರ್ಧಿಸುವ ಹಳಿತಮಿಳು ನೆಲೆಗೊಂಡ ಆ ಸುಂದರವಾದ ಪುರಾತನ ನಗರದಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸುವ ಸ್ಥಳಗಳೂ ಇವೆ. ದೊಡ್ಡ ತಲೆಗಳುಳ್ಳ ಎಮ್ಮೆಗಳು ಅಲ್ಲಾಡದೆ ನಿಂತಿರಲು, ಅವುಗಳ ಹಾಲುಸುರಿಯುವ ಮೊಲೆಗಳ ಹೆತ್ತಿರ, ಜೇನಿನಿಂದ ಒದ್ದೆಯಾದ ಪಂಕಜಗಳಿಂದ ಹಾರುವ ಶೇಲ್ ಮಿಾನುಗಳು ಹಾರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಿಯೂ ಮುತ್ತುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ.
 - 963. ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇರಿ ಸುರಿದ ಮಾಲಿಯು, ಮಂದಾನಿಲವು ಬಂದು ಮೆಲ್ಲನೇ ಬೀಸುವ ಉಪ್ಪಂಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಂಡಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕೆಂಪಗಾದ ಕರತಳಗಳು ತಾಳಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಚಂದನ ಪೂಸಿದ ಮೊಲೆಗಳ ಮೇಲಿವೆ. ಮುತ್ತಿನಂತಿರುವ ಬೆವರ ಹನಿಗಳ ಸಾಲು ಕರ್ಣಾಭರಣಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಸುಂದರವಾದ ಮೊಗದಾವರೆಗಳ ಮೇಲಿವೆ.

^{961.} ಚೂಡುನ್ಮುತೞ್ ಪ್ರಜ್ಕರು ಮಾಕವ ತ್ತೋಟ್ಟಿನ್ ವೇಲಾನ್ ಶಾೞ್ವಿಸ್ಥಿಯೆನ್ ಜುನ್ತ್ರನಿ ವಾಟ್ವತ ತ್ತೈರು ಲೊಪ್ಪಾರ್ ಯಾೞೀನ್ ಮೊಟಿ ಯಿಜ್ ಕುಟ ಲಿನ್ನಿ ಚೈ ಯುಞ್ಚು ರುಮ್ಪುವರ್ ವಾಟುನ್ನ ಕ ರಮ್ಮತು ರಾಪುರಿ ಯೆನ್ಸ್ ತಾಕುಮ್.

^{962.} ಚಾಲ್ಪಾಯಮು ವ್ಮೈತ್ತವಿಂಟ್ ತಣ್ಕಿಯ ವಣ್ಯಣ್ ಮೂತೂರ್ ನೂಲ್ಪಾಯಿಟ ತ್ತುಮ್ಮುಳ; ನೋನ್ಅಲೈ ಮೇತಿ ಪಾಯ ಪ್ಪಾಲ್ ಪಾಯ್ ಮೇಲ್ ಪಾಯ್ ಮೈ ತೋಯ್ಮುತು ಪ್ರಣ್ಯಯಮ್ ಪಾಯ ವೆಣ್ಯು ಇಸ್ ಚೀಲ್ ಪಾಯ್ತಟ ತ್ತುಮ್ಮುಳ; ಚೆಯ್ಯು ಹ್ ವಿು ಕ್ಕೇಕು ಚಣ್ಯಮ್.

^{963.} ವುನ್ತಾನಿಲಮ್ ವನ್ತಚೈ ಪನ್ತರಿನ್ ಮಾಟ ಮುನ್ಅೀಆ್ ಪನ್ತಾಟಿಯ ಮಣ್ಕೈಯರ್ ಪಬ್ಬಯ ಚಿಪ್ಕೈ ತ್ತಾಬ್ಭುಞ್ ಚನ್ತಾರ್ಮುಲೈ ಮೇಲನ; ತಾರ್ಚ್ಕುಟೈ ವಾರ್ಣ್ಮು ಕಪ್ಪೊಆ್ ಚಿನ್ತಾಮರೈ ಮೇಲನ; ನಿತ್ತಿಲಞ್ ಜೀರ್ನ್ತ ಕೋವೈ.

964. ಆ ಹಳೆಯ ಊರು, ಸತ್ಯವಸ್ತುವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸುವಂತಹ, ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳು ವಿವರಿಸುವ, ನಿಜವಾದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ತರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅನುಗ್ರಹಿ ಸಿದ ತಿರುವಾಲವಾಯಿ (ಮದುರೆ). ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಸಾರದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಉನ್ನತಿಗೆ ಕೊಂಡುಹೋಗುವ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನು ತಾನೇ ಮೊದಲಿನವನಾಗಿದ್ದು ಸಂಘವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಬಂದುದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುವವಾದುದರಿಂದ ಅದು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಲಾ ದುದಲ್ಲವೇ?

965. ಆ ಸುಂದರ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ವಣಿಜಕುಲದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪುರಾತನವಾದ, ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಉತ್ತವುವೆಂದು ಎನ್ನಿಸಲ್ಪಡುವ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ, ಅಲ್ಲಿನ ನಿವಾಸಿಗಳು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾಗಿ ಒಬ್ಬನು ಅವತರಿಸಿದನು. ಅವನು ಎಲ್ಲ ಆಪತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಡರಿಸುವ, ವೃಷಭವಾಹನನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಊರುಗೋಲಂತೆ ದೃಢಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕವನು.

966. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಬಹುವಾದ ಭಕ್ತಿಯೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸೆಯಾದುದರಿಂದ, ಬಂಧು ಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ನೇಹಿತರಿಂದಲೂ ದೊರೆಯಬಹುದಾದ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ಈಶ್ವರನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಅನುಗ್ರಹವೆಂದೇ ತಿಳಿದವನೂ, ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ವರ್ಧಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೇ ತನ್ನ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಉಳ್ಳವನೂ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನು.

^{964.} ಮುಮ್ಮೈಪ್ಪುವ ನಜ್ಕಳಿನ್ ಮಿಕ್ಕತನ್ ಱೀಯಮ್ ಮೂತೂರ್ ಮೆಯ್ಮೈಪ್ಪುರು ಳಾನ್ತ್ರಮಿಟ್ ನೂಲಿನ್ ವಿಳಜ್ಕು ವಾಯ್ಮೈ ಚ್ಚಿಮ್ಮೈಪ್ಪುರು ಳುನ್ತರು ವಾರ್ತಿರು ವಾಲ ವಾಯಿಲ್ ಎಮ್ಮೈಪ್ಪವನ್ ತೀರ್ಪ್ಪವರ್ ಚಪ್ಕ ಮಿರುನ್ತ, ತೆನ್ಅಾಲ್.

^{965.} ಅಪ್ಪೊಟ್ ಪತಿಲಾಟ್ ವಣಿಕಕುಲ ತ್ತಾನ್ಱ ತೊನ್ಮೈ ಚೈಪ್ಪ ತ್ತಕುಚೀರ್ ಕ್ಯುಟಿಚಿಯ್ತವ ಇೈಯ್ಯ ವನ್ತಾರ್ ಎಪ್ಪ ಜ್ಞೀನೈಯುವು ಅಱುತ್ತು ಏಱುಕೈ ತ್ತೇಜು ವಾರ್ತಾಳ್ ಮೆಯ್ ಪ್ಪ ಜ್ಞೀನಪ್ಪಜ್ಞೀ ನಿಟಾತ ನಿರುಪ್ಪಿನ್ ನಿುಕ್ಕಾರ್.

^{966.} ನಾಳುವ್ಪುರು ಜ್ಕಾತಲ್ ನಯಪ್ಪುಅುಮ್ ವೇಟ್ರೈಯಾಲೇ ಕೇಳುಮ್ ತುಣೈಯುಮ್ ಮುತಱ್ಕೀಟಲ್ ಪತಜ್ಕ ಳೆಲ್ಲಾಮ್ ಆಳುವ್ಪುರು ಮಾನ್ಅಟಿ ತ್ತಾಮರೈ ಅಲ್ಲ ತಿಲ್ಲಾರ್ ಮೂಳುವ್ಪುರು ಕನ್ಪನು ಮ್ಮೂರ್ತಿಯಾರ್ ಮೂರ್ತಿಯಾರ್ ತಾಮ್.

334

967. ಸಾಯಂಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಕೆಂಜೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ತಿರುವಾಲವಾಯಿ (ವುದುರೆ) ಯಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಈಶ್ವರನಿಗೆ ಪೂಸುವ ಚಂದನಲೇಪನವನ್ನು ಒಂದುದಿನವೂ ತಪ್ಪಿಸದೆ, ಆ ತನ್ನ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಉಳಿದ ಭಕ್ತರು ಸಂತೋಷಿಸುವಂತೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ,

968. ವನದುರ್ಗವುಳ್ಳ ಬಡಗುದೆಸೆಯ ಕರುನಾಡವರ ಅರಸನು, ತನ್ನ ಸೇನಾ ಬಲದಿಂದ ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಪಾಂಡ್ಯನಾಡನ್ನು ಕೈವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಆನೆ ಕುದುರೆ ಕಾಲಾಳು ರಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡ ಸಮುದ್ರತೀರದಂತಿರುವ ಸೇನೆಯನ್ನು ಕೂಡಿ ಕೊಂಡು ತೆಂಕಣದತ್ತ ಬಂದನು.

969. ಬಂದು ಸೇರಿದ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನೆಲವೇ ಕಾಣದಂತೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪಸರಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಚಂದನ ತೋಟಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಪೊದಿಯವುಲೆ (ಅಗಸ್ತ್ಯವುಲೆ) ಯಿರುವ ತಮಿಳುನಾಡನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಪಾಂಡ್ಯ ಅರಸನ ಶೌರ್ಯವು ನಾಶ ವಾಗುವಂತೆ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿ, ತನ್ನ ಆಜ್ಞಾಚಕ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ತೋಟಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮದುರೆ ಮಹಾನಗರವನ್ನು ತನ್ನ ಮುಖ್ಯಪಟ್ಟಣವಾಗಿಕೊಂಡು ಆಳಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.

^{967.} ಅನ್ತಿ ಸ್ಪಿ ಟೈ ಚೆ ಇ್ಟ ಟೈ ಮೇಲಣೆ ಆಲ ವಾಯಿಲ್ ಎನ್ ತೈ ಕಣಿಚ ನ್ತ್ರನಕ್ಕಾಸ್ಪಿ ಟೈ ಎನ್ ಱು ಮ್ಮು ಟ್ಟಾ ಅನ್ತ ಚ್ಚೆಯಲಿನ್ ನಿಲೈನಿನ್ ಅಟಿಯಾ ರುವಪ್ಪ ಚಿನ್ತೈ ಕ್ಕಿನಿತಾಯ ತಿರುಪ್ಪಣಿ ಚೆಯ್ಯು ಮ್ ನಾಳಲ್.

^{968.} ಕಾನ ಕ್ಕಟಚೂಳ್ ವಟುಕ್ಕರು ನಾಟರ್ ಕಾವನ್ ಮಾನ ಪ್ಪಟೈಮಣ್ಣನ್ ವಲಿನ್ತು ನಿಲಾಸ್ಕೊಳ್ ವಾನಾಯ್ ಯಾನೈ ಕ್ಕುತಿರೈ ಕ್ಕರುವಿಪ್ಪಟೈ ವೀರರ್ ತಿಣ್ಟೇರ್ ಚೇನೈ ಕ್ಕಟಲು ಇಸ್ಕೊಟುತೆನ್ ಆಿಚೈ ನೋಕ್ಕೆ ವನ್ತಾನ್.

^{969.} ವನ್ತುಜ್ಞ ಪೆರುನ್ಪುಟೈ ಮಣ್ಪುತೈ ಯಪ್ಪ ರಪ್ಪಿ ಚ್ಚನ್ತಪ್ಪುತಿ ಯಿಲ್ ತಮಿಟ್ ನಾಟುಟೈ ಮನ್ನನ್ ವೀರನ್ ಚಿನ್ತಚ್ಚೆರು ವೆನ್ಜ್ ನ್ನಾಣೈ ಚಿಲುತ್ತು ಮಾಹ್ಬಾಲ್ ಕನ್ತಪ್ಪುಟಿಲ್ ಚೂಟ್ ಮತು ರಾವುರಿ ಕಾವಲ್ ಕೊಣ್ಟಾನ್.

970. ಹೆಚ್ಚಾದ ಶೌರ್ಯದಿಂದ ಸಂಪತ್ತಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಮಿಳುನಾಡನ್ನು ಮತ್ತೂ ನರ್ಧಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಬಡತನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಆ ಆರಸನು, ನಿಡಿದಾದ ಮೇರುವನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಸೇವಕತನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವಿಭೂತಿ ಯನ್ನು ಧರಿಸುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಅರ್ಹಂತರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದನು.

971. ನಂಚಕನಾದ ನೀಚಶ್ರಮಣನ ಕಪಟತಪಗಳನ್ನು ನಿಜವೆಂದು ನೆನೆಸಿ, ಆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಪತನವನ್ನು ಹೊಂದುವ ಆ ಕೆಟ್ಟರಾಜನು ತಾನು ಹೀಗೆ ಕೆಳಬಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಸರ್ಪ, ಚಂದ್ರ ಇವುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಜಡೆಯಿಂದಲಂಕೃತನಾದ ಶಿವವರ ಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರನ್ನೂ ಕೆಟ್ಟದಾದ ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮಫಲದಿಂದಾಗಿ ಶ್ರಮಣ ಮತವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿದನು.

972. ಕೆಂಪಗಾದ ಆಕಾಶವನ್ನು ಹೋಲುವ ಜಡೆಯುಳ್ಳವನೂ, ವೃಷಭ ವಾಹನವುಳ್ಳವನೂ, ತಿರುವಾಲವಾಯಲ್ಲಿ (ಮದುರೆಯಲ್ಲಿ) ತೋರಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ಪರಮನೂ (ಶ್ರೇಷ್ಠನೂ) ಆದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರಿಗೂ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನಿಗೂ, ಕರ್ಗಲ್ಲಿನಂತೆ ಹೈದಯವಿರುವ ಆ ವಂಚಕನು, ಕೆಟ್ಟುದಾದ ಶ್ರಮಣ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಕೊಂಡ ಹೀನರುಗಳನ್ನು ಒಡಂಬಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಹೀನಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ನೆನೆದು,

^{970.} ನಲ್ಲಾಣ್ ಮೈಯಿನ್ ನಣ್ಟ ಮಿಟ್ ನಾಟು ನಳನ್ನು ಟುತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಾನಿಲೈ ಒನ್ ಆೀಯ ಇನ್ ಮೈಯಿನ್ ನೀಣ್ಟ ಮೇರು ನಿಲ್ಲಾನ್ ಆಟ ಮೈತ್ತಿ ಆ ಮೇವಿಯ ನೀಜ್ಜೀನ್ ಚಾರ್ಪ ಚೆಲ್ಲಾತರು ಕನ್ತರ್ ತಿಜತ್ತಿನಿಜ್ ಚಿನ್ತೈ ತಾಟ್ ನ್ತಾನ್.

^{971.} ತಾಲುಇ್ಚುವುಣ್ ಕೈಯರ್ ತವತ್ತೈವು ಯೈನ್ ಜು ಚಾರ್ನ್ತು ವೀಲುಙ್ಕೊಟ ಯೋನ್ಅತು ವನ್ ಜಿಯುಮ್ ವೆಯ್ಯ ಮುನ್ನೈ ಚ್ಚೂ ಬುಮ್ ವಿನೈ ಯಾಲ್ ಅರ ವಇ್ಚುಟರ್ ತ್ತಿಙ್ಕ ಳೋಟುಮ್ ವಾಲುಇ್ಚಟೈ ಯಾನ್ ಅಟಿ ಯಾರೈಯುಮ್ ವನ್ ಮೈ ಚಿಯ್ವಾನ್.

^{972.} ಚೆಕ್ಕರ್ಚ್ಚಟೈ ಯಾರ್ವಿಟೈ ಯಾರ್ತಿರು ವಾಲ ವಾಯುಳ್ ಮುಕ್ಕಟ್ ಪರ ನಾರ್ತಿರು ತ್ತೊಣ್ಟರೈ ಮೂರ್ತ್ತಿ ಯಾರೈ ಮೈಕ್ಕಜ್ ಪುರೈ ನೆಜ್ಚಾಟೈ ವಜ್ಚಾಕನ್ ವೆಜ್ಚಾ ಮಣ್ ಪೇರ್ ಎಕ್ಕರ್ಕ್ಕುಟ ನಾಕ ಇಕಟ್ ನ_ನ ಚೆಯ್ಯ ಎಣ್ಣಿ.

- 973. ಕೊನೆಯಿಲ್ಲದ ನಿಘ್ನಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ, ಆ ಭಕ್ತನು, ತಾನು ಆಚರಿಸಿ ಬಂದ ಹಿಂದಿನ ಪದ್ಧತಿಯಾದ ಚಂದನ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ತಂತನ್ಮು ಹಿರಿಮೆಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನಾ ಚರಿಸುವ ಹಿರಿಯ ರನ್ನು ಅವರ ಸನ್ಮಾರ್ಗಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಡೆಯತಕ್ಕವನು ಯಾವನು?
- 974. ಹೀನವಾದ ಅನೇಕ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡಿದರೂ, ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯದಿಂದ ದೂರವಾಗದ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನು, ಚಂದನವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ದಾರಿಯನ್ನೂ, ಕ್ರೂರವಾದ ಕೇಡನ್ನು ಮಾಡುವ ಆ ಪಾಪಿಯು ತಡೆದುಬಿಟ್ಟನು. ಶುದ್ಧವಾದ ನೀರುಳ್ಳ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಡೆಯವನ ಭಕ್ತನು ಈ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಮನನೊಂದನು.
 - 975. ದುಷ್ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ಶ್ರಮಣರೊಡನೆ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುವ ಈ ಕೆಟ್ಟ ಪಾಪಿಯು ಸಾಯಲು, ಸತ್ಯವಾದ ವೇದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ದನ್ನು ತರುವ ವಿಭೂತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶೈವಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಉತ್ತಮ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಅರಸರನ್ನು ಈ ನೆಲವು ಹೊಂದುವ ಕಾಲವೆಂದು ಬರುವುದೋ? ಎಂದು ಮನದಲ್ಲಿ ನೆನೆದವನಾಗಿ,

- 974. ಎಳ್ಳು ಞೈಯಲ್ ವರ್ನ್ ವೈಕಳ್ ಎಲ್ಲೈಯಿ ಲ್ಲಾತ ಚೆಯ್ಯ ತ್ತಳ್ಳು ಞೈಯ ಲಿಲ್ಲವರ್ ಚನ್ತನ ಕ್ಯಾಪ್ಪು ತ್ತೀಟ ಕ್ಕೊಳ್ಳುನ್ತು ಜೈ ಯುಮ್ ಅಟೈ ತ್ತಾನ್ ಕೊಟು ಜ್ಯೋನ್ ಮೈ ಚೆಯ್ವಾನ್; ತೆಳ್ಳುಮ್ ಪುನಲ್ ವೇಣಿಯರ್ ಕ್ಕನ್ ಪರು ಇಟ್ಟಿನ್ತೈ ನೊನ್ತು.
- 975. 'ಪುನ್ಮೈ ಚ್ಚೆಯಲ್ ವರ್ ಅಮರ್ಣ್ ಕುಣ್ಟರಿಜ್ ಪೋತು ಪೋಕ್ಕುಮ್ ವನ್ ಮೈ ಕೊಟುಮ್ಪಾ ತಕನ್ ಮಾಯ್ ನ್ತಿಟ ವಾಯ್ ಮೈ ವೇತ ನನ್ ಮೈ ತ್ತಿರುನೀ ಜ್ಞುಯರ್ ನನ್ನೆ ಱಿ ತಾಜ್ಕು ಮೇನ್ ಮೈ ತ್ತನ್ ಮೈ ಪ್ರುವಿಮ ನ್ನರೈ ಚ್ಚಾರ್ವತೆನ್ ಜು?' ಎನ್ ಜು ಚಾರ್ವಾರ್.

^{973.} ಅನ್ತವ್ ಇಲ ವಾಮಿ ಟೈ ಚೆಯ್ಯವುವು ಅನ್ಪ ನಾರ್ ತಾಮ್ ಮುನ್ ತೈ ಮ್ಮು ಆೈ ಮೈ ಪ್ಪಣಿ ಮುಟ್ಟಲರ್ ಚೆಯ್ತು ವನ್ತಾರ್; ತನ್ತಮ್ ಪೆರುಮೈ ಕ್ಕಳವಾಕಿಯ ಚಾರ್ಪಿಲ್ ನಿಜ್ ಕುಮ್ ಎನ್ತಮ್ ಪೆರುಮ ಕ್ಕಳೈಯಾವರ್ ತಟುಕ್ಕ ವಲ್ಲಾರ್?

976. ಕೋಪಿಯೂ ಕ್ರೂರಕಂಟಕನೂ ಆದ ಆ ಬಡಗ ಕರುನಾಡ ಅರಸನು ಚಂದನ ಪಡೆಯುವ ದಾರಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲು, ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನು ಚಂದನವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಆ ಹಗಲು ಕಳೆಯುವವರೆಗೂ ಹುಡುಕಿಯೂ, ತಿರುವಾಲವಾಯಲ್ಲಿ (ಮದುರೆಯಲ್ಲಿ) ತನ್ನ ತಂದೆಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಂದನವು ಎಲ್ಲೂ ಸಿಗದೆ ಮನಕಲಕಿ ವ್ಯಥಿಪಟ್ಟು ತನ್ನ ಒಡೆಯನಾದ ಈಶ್ವರನ ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

977. 'ನಟನವನ್ನು ಮಾಡುವ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಿವ್ಯ ಲೇಪನ ಕೈಂಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಇಂದು ವಿಘ್ನವು ಏರ್ಪಟ್ಟರೂ, ಚಂದನವನ್ನು ತೇಯುವ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ವಿಘ್ನವು ಬಂದು ಸೇರದು' ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ, ದುಂಡಗಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವ ಚಂದನ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮುಂಗೈಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಹೊರಗಿನ ಚರ್ಮ, ನರ, ಎಲುಬುಗಳು ಆರೆದು ಹೋಗುವಂತೆ ತೇದನು.

975. ಈ ರೀತಿ ಕಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೇದ ಮುಂಗೈಯಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿದು, ತೇದ ಭಾಗವೆಲ್ಲಾ ಎಲುಬು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದರೊಳಗಿರುವ ಮೂಳೆಯ ಭಾಗವೂ ಹೊರ ಬೀಳಲು, ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನೊಡೆಯನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಸಹಿಸದಾದನು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯು,

- 976. ಕಾಯ್ ವು ಜಿಹ್ಜಿ ಜ್ಯೊಟು ಕಣ್ಟಕನ್ ಕಾಪ್ಪ ವು ಇ್ವಿನ್(ಅು) ಆಯ್ ವು ಕೊಟ್ಪಿ ಆ್ ಪಕಲೆಲ್ಲೈ ಅಟ್ಟು ನಾಟ ಏಯ್ ವು ಜಿನ್ ತೈ ಜಿಲಾತು ಚಿನ್ ತೈ ಚಾಯ್ ವು ಜ್ಞೀಟ ವನ್ತನರ್ ತಮ್ಪಿರಾನ್ ಕೋಯಿಲ್ ತನ್ನಿ ಲ್.
- 977. ನಟ್ಟವ್ಪುರಿ ವಾರಣಿ ನಜ್ಞೀರು ಮೆಯ್ ಪ್ಪು ಚ್ಚಿನ್ ಅು ಮುಟ್ಟುಮ್ಪರಿ ಚಾಯಿನು ನ್ತೇಯ್ ಕ್ಕುಣ್ಕೈ ಮುಟ್ಟಾ ತೆನ್ ಅು ವಟ್ಟನ್ತಿ ಕರ್ಲ್ ಪಾಱೈಯಿನ್ ವೈತ್ತು ಮುಟಣ್ಕೈ ತೇಯ್ ತ್ತಾರ್ ಕಟ್ಟುಮ್ಪು ಆ ನ್ತೋಲ್ ನರಮ್ ಪೆನ್ ಪು ಕರೈನ್ತು, ತೇಯ.
- 978. ಕಲ್ವಿನ್ ಫುಱ ತೇಯ್ ತ್ರ ಮುಟಿಷೈ ಕಲುಟ್ ನ್ತು ಚೋರಿ ಚೆಲ್ಲು ಮೃರ ಪೈಷ್ಕಣುಮ್ ಎನ್ ಫು ತಿಜನ್ತು ಮೂಳೈ ಪುಲ್ಲು ಮೃಟಿ ಕಣ್ಟು ಪೊಟುತ್ತಿಲರ್ ತಮ್ಮಿ ರಾನಾರ್; ಅಲ್ಲಿ ನ್ ಕಣ್ ಎಟುನ್ತ (ತು) ಉವನ್ತರುಳ್ ಚೆಯ್ತ ವಾಕ್ಯು.

- 979. 'ಅಯ್ಯಾ! ಭಕ್ತಿಯ ದಾರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಡ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕೆಡುಕನ್ನು ತೋರಿಸಿದವನು ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಸೆಳೆದುಕೊಂಡ ಈ ನಾಡೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀನು ಪಡೆದು, ಹಿಂದೆ ಅನುಭವಿಸಿದ ದುಃಖಗಳನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡು, ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ನಿಯತಿಯಾದ ಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಕೊನೆಗೆ ನನ್ನ ಉತ್ತಮಲೋಕವನ್ನು ಸೇರುವವನಾಗು!' ಎಂದು ಹೇಳಲು,
- 980. ಈ ದಿವ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ, ಎದ್ದು, ಅಂಜಿ, ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು, ತೇದ ಗಾಯದ ಹುಣ್ಣು ಗುಣವಾಗಿ, ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಅವನ ಕೈಯ ಸೌಂದರ್ಯವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನೂ ಶೋಭಿ ಸುವ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿದನು.
- 981. ವಿುಂಚು ತೋರಿಬರುವ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದಷ್ಟೇ ಇರುವ ಶರೀರವು, ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ, ಅಷ್ಟು ಸಮಯವೂ ಬಾಳದಿರುವುದು ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ಶ್ರಮಣ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಬಡಗ ಕರುನಾಡ ಅರಸನ ಜೀವಿತಕಾಲವು ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ ಮುಗಿದುಹೋಯಿತು.
- 979. 'ಅನ್ಏನ್ ತುಣಿ ವಾಲ್ಇತು ಚಿಯ್ತಿಟಲ್; ಐಯ! ಉನ್ಪಾಲ್ ವನ್ಪುನ್ಕಣ್ ವಿಳೈತ್ತವನ್ ಕೊಣ್ಟವುಣ್ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಯೂಣ್ಬು ಮುನ್ಪನ್ನಲ್ ಪುಕುನ್ತನ ಮುಜ್ಞವುಮ್ ನೀತ್ತು ಕ್ಯಾತ್ತು ಪ್ರಿನ್ಫಾನ್ಪಣಿ ಚಿಯ್ತುನಮ್ ಸೇರುಲ ಕೆಯ್ತು' ಕೆನ್ನ.
- 980. ಇವ್ವಣ್ಣವರ್ ಎಲುನ್ತತು ಕೇಟ್ಟಿಲು ನ್ತಞ್ಚಿ ಮುನ್ಫ್ ಚೆಯ್ವಣ್ಣವರ್ ಒಲೀನ್ತಿಟ ತ್ತೇಯ್ನ್ತಪುಣ್ ಊಟು ತೀರ್ನ್ತು ಕೈವಣ್ಣವರ್ ನಿರಮ್ಪಿನ ವಾಚಮೆ ಲ್ಲಾಣ್ಕ ಲನ್ತು ಮೊಯ್ವಣ್ಣ ವಿಳಣ್ಕೊಳಿ ಎಯ್ತಿನರ್ ಮೂರ್ತ್ತಿ ಯಾರ್ತಾಮ್.
- 981. ಅನ್ನಾಳ್ಇರ ವಿನ್ ಕನ್ ಅವುಣ್ ಪುಕಲ್ ಚಾರ್ನ್ಸ್ತು ವಾಟುವು್ ಮನ್ ನಾಕಿಯ ಪೋರ್ ವಟು ಕಕ್ಕರು ನಾಟರ್ ಮನ್ ನನ್. ತನ್ ನಾಳುವು ಮುಟನ್ತತು ಚಜ್ಚರನ್ ಚಾರ್ಪಿ ಲೋಕ್ಕು ವಿನ್ ನಾಮೆನ ನೀಟೆಯ ಮೆಯ್ ನ್ನಿಲೈ ಯಾಮೈ ವೆಲ್ಲ.

- 982. ಹೀಗೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜೀವಿತವಿರುವ ಭಕ್ತರು, ಶಿವಲೋಕ ವನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸೇರುವಂತೆ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರನ್ನು ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಕಷ್ಟ್ರಗೊಳಿಸಿದ ಆ ದುಷ್ಟನು, ಕ್ರೂರವಾದ ನರಕದೆಡೆಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಬೀಳಲು ಸತ್ತು ಹೋದನು.
- 983. ಪೂರಾ ಕೇಡುಗಳನ್ನೇ ಮಾಡಿದ ಆ ಮೂರ್ಖನು ಸತ್ತುಹೋದಾಗ, ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಲತೆಯಂತೆ ಇರುವ ಅವನ ಹೆಂಡಿರುಗಳೊಡನೆ ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೈ ಮರೆತು ಪ್ರಲಾಪಿಸಿ ದುಃಖದಿಂದ ಬಾಡಿದವರಾದರು. ಮತ್ತು ಅವನ ಮರಣದಂತೆ ಸಂಜೆಯ ಅನಂತರ ಬರುವ ಯಾಮಕಾಲವು ಬಂತು. ಆಮೇಲೆ ಉಷ್ಣ ಕಿರಣವುಳ್ಳ ಸೂರ್ಯನು ಉದಯಿಸುವ ಕಾಲವೂ ಬಂತು.
- 984. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಅಮಾತ್ಯರು ಕೂಡಿ, ತಾವು ಕರ್ತವ್ಯದಂತೆ ಮುಗಿಸಬೇಕಾದ ಅಂತಿಮ ಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮುಗಿಸಿ, ಹೆರಿತವಾದ ಶಕ್ತ್ರ್ಯಾಯುಧವನ್ನು ಕೊಂಡ ಆ ಅರಸನಿಗೆ ಕುಲಪುತ್ರರಿಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದರು.
- 982. ಇನ್ವಾ ಱುಲಕತ್ತಿನ್ ಇಅಪ್ಪ ಉಯರ್ನ್ತ ನಲ್ಲೋರ್ ಮೆಯ್ವಾ ಟುಲಕತ್ತು ವಿಱೈನ್ತಣೈ ವಾರ್ಕ ಳೇಪೋಲ್ ಅವ್ವಾ ಱಾನಾರ್ ಆಟಿಯಾರೈ ಅಲೈತ್ತ ತೀಯೋನ್ ವೆವ್ವಾಯ್ ನಿರಯ ತ್ತಿಟೈವೀಟ ವಿರೈನ್ತು ವೀನ್ತಾನ್.
- 983. ಮುಟುತುಪ್ಪಟು ತೇವುರಿ ಮೂರ್ಕ್ಟನ್ ಉಲನ್ತ, ಪೋತಿನ್ ಎಟುತುಣಸ್ಕೊಟಿ ಪೋಲ್ಪವ ರುಟ್ಪಟ ಏಜ್ಕು ಚುಜ್ಞವನ್ ಮುಟುತುಮ್ಪುಲರ್ ವುಜ್ಞತು; ಮಜ್ಞವನ್ ಅನ್ನ ಮಾಲೈ ಪ್ಪೊಟುತುಮ್ಪುಲರ್ ವುಜ್ಞತು; ಜೆಜ್ಕತಿರ್ ಮಿಾತು ಪೋತ.
- 984. ಅವ್ವೇಲೈಯಿಲ್ ಅಪ್ಕಣ್ ಅಮೈಚ್ಚರ್ಕಳ್ ಕೂಟಿ ತ್ರಪ್ಕಳ್ ಕೈವೇಜುಕೊಳ್ ಈವು ವರುಪ್ಕಟನ್ ಕಾಲೈ ಮುಜ್ಜಿ ವೈವೇಲವನ್ ಅನ್ ಕುಲ ಮೈನ್ತರುಮ್ ಇನ್ ಮೈ ಯಾಲೇ ಚೆಯ್ವೇಜುವಿ ನೈತ್ತಿಅ ಇ್ಟ್ರಿನ್ತನೈ ಚೆಯ್ತು ತೇರ್ವಾರ್.

- 985. 'ಈ ನಾಡು ನೀಚವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದುಬಾರದಂತೆ ಒಬ್ಬ ಅರಸ ನಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ನಾಡು, ಪೈರು, ವಸತಿ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳನ್ನು ಕೂಡಿದ್ದರೂ, ನಾಡಿನ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ಆಲೋಚನೆಯಿರುವ ಸೇನೆ ಯಿರುವ ಅರಸನ ಎರಡು ತೋಳುಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ, ಬಾಳುವೆಯನ್ನು ನಡೆಯಿಸುವ ಶಕ್ತತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯದು.
- 986. 'ಹಲವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ಪಾಲಿಸಿ ಲೋಕವನ್ನು ಕಾಪಾಡ ಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ತನ್ನ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ಜೀವಿಗಳು ತಂತಮ್ಮ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಳಲು ಆನುಕೂಲಮಾಡಿಕೊಡುವ ಅರಸರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಂತಹ ಭೂಲೋಕವನ್ನೆ ಣಿಸುವಾಗ, ಅದು ಇನಿಯ ಉಸಿರಿಲ್ಲದೆ ಬಾಳುವ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗುವುದು'.
- 987. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೆಲವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ, 'ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಅರಸ ನಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕುದು ಇದೇ' ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಿ, 'ಕಾಡಿಗೆಯ ಮಲೆಯಂತಿರುವ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಆನೆಯನ್ನು ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಕೈಮಲೆಯ (ಕೈಯಿರುವ ಮಲೆ ಯಂತಿರುವ ಆನೆಯ) ಸೊಂಡಿಲಿನಿಂದ ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟವರೇ ಈ ಲೋಕದ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವರು' ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.
- 985. 'ತಾಲುಞೈಯ ಲಿನ್ಱೊರು ಮನ್ನವನ್ ತಾಙ್ಕ ವೇಣುಟ್ವಮ್; ಚೂಲುಮ್ಕುಟಿ ಯುಮ್ಮುತ ಲಾಯಿನ ಕೊಳ್ಕೈ ತ್ತೇನುಮ್ ಚೂಲುಮ್ಪುಟೈ ಮನ್ನವನ್ ತೋಳಿಣೈ ಕ್ಯಾವ ಲಿನ್ಱಿ ವಾಲುನ್ತತೈ ತ್ತನ್ಜೀನ್ತ ವೈಯಕಮ್' ಎನ್ಅು ಚೊನ್ನಾರ್.
- 986. 'ಪನ್ಮುಜೈ ಉಯಿರ್ಕಳ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ ಪಾಲಿತ್ತು ಞಾಲ ಜ್ಕ್ಯಾಪ್ಪಾನ್ ತನ್ನಟು ಜ್ಕುಟೈಕೀರ್ ತ್ತತ್ತಮ್ ನೆಜೀಕಳಿಲ್ ಚರಿತ್ತು ವಾಡುಮ್ ಮನ್ನರೈ ಇನ್ ಆಿ ವೈಕುಮ್ ಮಣ್ಣು ಲ ಕೆಣ್ಣು ಜ್ಕಾಲೈ ಇನ್ನುಯಿಂರ್ ಇನ್ ಜೀ ವಾಡುಮ್ ಯಾಕ್ಕೈಯೈ ಓಕ್ಕುಮ್' ಎನ್ ಪಾರ್.
- 987. ಇವ್ವಕೈ ಪಲವುಮ್ ಎಣ್ಣಿ 'ಇಣ್ಕಿಸಿ ಅರಚರ್ ಇಲ್ಲೈ; ಚೆಯ್ವತೈ ಇತುವೇ' ಎನ್ ಅು ತೆಳಿಪವರ್ 'ಚಿರಪ್ಪಿನ್ ಮಿಕ್ಕ ಮೈವರೈ ಅನೈಯ ವೇಟ ಪ್ಕಣ್ಕಟ್ಟಿ ವಿಟ್ಟಾಲ್ ಮುಂ ಕ್ರೈವರೈ ಕೈಕ್ಕೊ ಣ್ಟಾರ್ಮಣ್ ಕಾವಲ್ ಕೈ ಕೊಳ್ವಾರ್' ಎನ್ ಅು.

988. ಆವೇಲೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿದಂತೆ ಕ್ರಮವಾದ ಮಹತ್ವವುಳ್ಳ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಆನೆಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಚಿಸಿ, ಮಳೆಸುರಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಮುಗಿಲಂತೆ ಮದಸುರಿಸುವ, ವಿಶಾಲವಾದ ನೊಸಲಪಟ್ಟವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಆನೆಯನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ವಸ್ತ್ರದಿಂದ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, 'ಈ ಹಿರಿಯ ನೆಲದ ಅರಸಾಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ತೋಳಬಲುಮೆಯಿಂದ ಧರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಅರಸನನ್ನು ನೀನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುವವನಾಗು' ಎಂದು ಹೇಳಬಿಟ್ಟರು.

989. ಕಣ್ಣುಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟ ಆ ಮದ್ದಾನೆಯು ಕಾವಲುಳ್ಳ ಆ ಹಳೆಯ ಊರಿನ ಎಲ್ಲಿಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸುತ್ತಿ, ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ, ಸ್ಥಿರವಾದ ಸುಂದರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಕಪಾಲಿ ಮದಿಲು ಸುತ್ತುವರಿದ ತಿರುವಾಲವಾಯಲ್ಲಿ ಆಗಸವನ್ನು ದಾಟಿ ಎತ್ತರವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದ ದೇವಾಲಯದ ಗೋಪುರದ ಮುಂದೆ ಬಂದಿತು.

990. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿದ ಭಕ್ತನಾದ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನು 'ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವೇ ಇದಾಗಿದ್ದರೆ, ಈ ನೆಲವನ್ನು ಧರಿಸುವ ಆರಸಾಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸುವೆನು' ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಾಳಿದ್ದ ದೌಬಲ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕರ್ಣಿಕಾರ ಪುಷ್ಪವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದೇವಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದನು.

- 988. ಚೆಮ್ಮಾಣ್ವಿನೈ ಅರಚ್ಚನೈ ನೂನ್ ಮು ಟಿಯ್ತು 'ತೋಳಾಲ್ ಇಮ್ಮಾನಿಲಮ್ ಎನ್ತ ಓರ್ ಎನ್ತ ಲೈ ಏನ್ತು' ಕೆನ್ ಅು ಪೆಯ್ಮಾ ಮುಕಿಲ್ ಫೋಲ್ಮ ತಮ್ ಪಾಯ್ಪೆರು ಕೋಟೈ ನೆಆ ಕ್ಕೈಮ್ಮಾವೈ ನಟನ್ತು ಕಿಲ್ ಕೊಣ್ಟು ಕಣ್ ಕಟ್ಟ ವಿಟ್ಟಾರ್.
- 989. ಕಣ್ಕಟ್ಟ ವಿಟುಙ್ಕಳಿ ಯಾನೈ ಅ ಕ್ಕಾವಲ್ ಮೂತೂರ್ ಮಣ್ಕೊಟ್ಟುಆ ವೀತಿ ಮರುಙ್ಕು ವಿರಿನ್ತು ಪೋಕಿ ತ್ತಿಣ್ಸ್ಟ್ಹೊಟ ಮಾಮತಿಲ್ ಚೂಲ್ತಿರು ವಾಲ ವಾಯಿನ್ ವಿಣ್ಪಿಆ್ಪಟ ಓಙ್ಕಿಯ ಕೋಪುರಮ್ ಮುನ್ಪು ಮೇವಿ.
- 990. నిజ్కుమోజర్ నిన్ కణ్ నికటాన్తే కణ్టి తేదణ్టరో 'ఈజ్కిప్పేరు మాన్ అరు కామోఎనిలో ఇన్తే పేయుమో తాజ్కుప్పేయలో పూణ్ పనో ఎన్ జుళ్ళమో తళవు౯ నిజ్కి ప్పూజ్కిన్ జిక్కి మిల్బిన్తవరా కేగియిజూ పుజత్తు నిజ్సి.

342

- 991. ಪಟ್ಟದಾನೆಯು ಆ ಎಡೆಗೆ ತ್ವರಿತದಿಂದ ನಡೆದುಹೋಗಿ, ಲೋಕದ ಜನರು ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ತ್ಯಾಗಿಯಾದ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನನ್ನು, ತನ್ನ ನೊಸಲಪಟ್ಟದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಮಣಿಗಳು ನೆಲವನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುವಂತೆ ಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆತನನ್ನೆತ್ತಿ ಆಗಲೇ ತನ್ನ ಪಿಡರ (ಬೆನ್ನ) ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು.
- 992. ದೋಷಗಳು ಅಳಿಯುವಂತೆ ಯೋಚಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಅಮಾತ್ಯರೆಲ್ಲಾ, ಆನೆಯಿಂದ ಎತ್ತಲ್ಪಟ್ಟು ಅದರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡವನಾದ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯ ನಾರನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅವನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಎದ್ದರು. ಆಗ ಆ ಊರು ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕಡಲಂತೆ ಘೋಷಿಸಿತು.
- 993. ಚೆಲುವಾದ ಕಯಲು ವಿಶಾನಿನಂತೆ ಕಣ್ಣುಳ್ಳ, ಸುಂದರವಾದ ಹೊನ್ನಿನ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಆಲಂಕೃತವಾದ ಮರದ ಕೊಂಬಿನಂತಿರುವ ಅಮ್ಮ ನವರನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಸುಂದರವಾದ ಲಿಂಗರೂಪಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಲೋಕವನ್ನು ಆಳುವವನಾದ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನ ಎಲ್ಲಾ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾದ್ಯ ಗಳೂ ಶಂಖಗಳೂ ಶಬ್ದಿಸಿದುವು. ಭೇರಿಯೊಡನೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಹಲವಿಧ ವಾದ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೊಳಗಿದುವು. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆಶೀರ್ವಾದ ಧ್ವನಿಗಳು ಕೇಳಬಂದುವು.
 - 991. ವೇಟ ತ್ತರಚಪ್ರಣ್ ನಿರೈನ್ತು ನಟನ್ತು ಚೆನ್ ಅು ವಾಟ್ನು ಜ್ಞಾಲಕಞ್ಚ್ ಯ್ ತನತ್ತಿನಿನ್ ಹಳ್ಳ ಲಾರೈ ಚ್ಯೂಟ್ಫ್ರೊ ಆ್ ಚುಟರ್ ಮಾವುಣಿ ಮಾನಿಲ ನ್ತೋಯ ಮುನ್ ಪು ತಾಟ್ನು ಜ್ಞಿಟುತ್ತು ಪ್ರಿಟರ್ಮಾತು ತರಿತ್ತ ತನ್ ಜೀ.
 - 992. ಮಾತಜ್ಯಮ್ ಎರುತ್ತಿನಿಲ್ ವೈತ್ತವರ್ ತಮ್ಮೈ ಕ್ಯಾಣಾ ಎತಜ್ಕಿಟ ಎಣ್ಣಿಯ ತಿಣ್ಮೈ ಅಮೈಚ್ಚರ್ ಎಲ್ಲಾಮ್ ಪಾತಜ್ಕಳನ್ ಮಾತು ಪಣಿನ್ತೆಟು ಸ್ತಾರ್ಕಳ್ ಅಪ್ಪೋತು ಓತಜಕ್ಕಿಳರ್ ವೇಲೈಯೈ ಒತ್ತೊಲಿ ಮಿಕ್ಕ ತವ್ವೂರ್.
 - 993. ఆజ్మజ్మళ్ మురన్ అనే తార్మే కళ్; వేరి యోటుమో ఎజ్కిజ్కుమో ఇయప్పిన వెల్లియమో; ఎల్ల్ట్రీ యిల్ల అజ్మజ్కు మెలిన్తనే వాటాత్త్తేలి; అమ్మేటా ఈేమ్పిన్ వజ్మనో అరు ళాలాలుల కాళ్ళవరా వాజ్కరా ఎజ్కుమా.

https://archive.org/details/muthulakshmiacademy

- 994. ಕೆಂಸಗಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಪಟ್ಟದಾನೆಯಿಂದ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರ ನನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ಮಧುರಸವನ್ನೊ ಳಕೊಂಡ ಮಲರ ಮಾಲೆಗಳೂ, ಕಾಂತಿಯುತವಾದ ಮಣಿಮಾಲೆಗಳೂ ಸುತ್ತಲೂ ಉಳ್ಳ ಮಕುಟಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಂಟಪದ ಸುಂದರ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕೊಂಡುಬಂದು, ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನೇರಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಚಂದ್ರನಂತೆ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯ ಕೆಳಗೆ ಅರಸರುಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಿಂಟಧಾರಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಮಾಡುವವರಾಗಿ,
- 995. ತಕ್ಕುವಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಲಾದ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಮಂತ್ರಗಳಿಂದಾಗಿಸಿದ ಹೋಮಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಮುಫ್ಪುರಿನೂಲನ್ನು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸುತ್ತಿದ ಹೊನ್ನಕೊಡಗಳಲ್ಲಿ ಪವಿತ್ರವಾದ ಗಂಗೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ತೀರ್ಘಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ಧ್ಯಾನಿಸತಕ್ಕು ಮಂತ್ರಯೋಗವುಳ್ಳ ದೇಶಿಕರು ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ದರು.
- 996. ತನ್ನ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಶಿವಪರವಾತ್ಮ್ರನನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನು, ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಂದು ನಮಿಸಿ ಎದ್ದುನಿಂತ ಮಕುಟಧಾರಣೆಯ ಮಂಗಳಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಆ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಹಿಂದೆ ಆಚರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಶ್ರಮಣಧರ್ಮವು ಹೋಗಿ, ಮೊದಲಿದ್ದ ಶೈವಧರ್ಮವು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವುದಾದರೆ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಆರಸಾಲ್ವಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವನು' ಎಂದನು.
- 994. ವೆಜ್ಕಟ್ಕಳಿ ಜ್ಞೀನ್ಮಾಚೈ ನಿರ್ಣಾಟುವರ್ ಇಡೀಚ್ಚಿ ವೇರಿ ತ್ತೊಜ್ಕಟ್ಕುಟರ್ ಮಾಲೈಕಳ್ ಚೂರ್ಚಾಮುಟ ಚೂಟು ಚಾಲೈ ಆಜ್ಕಟ್ಕೊಟು ಪುಕ್ಕರಿ ಯಾಚನ ತ್ತೇಜ್ಞೀ ಒಜ್ಜ್ಟಿ ತ್ತಿಜ್ಕಟ್ಕುಟ್ಟಿ ಕೀಡ್ಉರಿ ಮೈಚ್ಚೆಯಲ್ ಚೂರ್ಟ್ನ್ತು ಚೆಯ್ವಾರ್.
- 995. ವುರ್ನನು ನ್ರಿ. ಚೈವೇತಿಯಿಲ್ ಮಬ್ಬಲ ಆಕು ತಿಕ್ಕಣ್ ತುನ್ನನು ಇ್ಯುಟರ್ವನ್ನು ವಳರ್ತತ್ತು ತ್ತುತೈನ್ತ, ನೂಲ್ಚೂಟ್ ಪೊನ್ಸಾನ್ ಕಲಚಿಬ್ಬಳ್ ಕುಟಿಬ್ಬಳ್ ಪೂರಿತ್ತ ತೂನೀರ್? ಉನ್ನನು ಇೈಯಲ್ ಮ ನ್ತಿರಯೋಕರ್ ನಿಱುತ್ತಿ ನಾರ್ಕಳ್.
- 996. ವಶ್ತುಜ್ಞೀಲು ಮಹೈಲ ಮಾರ್ಡ್ನರ್ಕಳ್ ತಮ್ಮೈ ನೋಕ್ಕಿ ಚ್ಚಿನ್ತೈಚ್ಚಿದ ಮೇತೆಳಿ ಯುತ್ತಿರು ಮೂರ್ತ್ತಿ ಯಾರ್ಡ್ರಾಮ್ 'ಮುನ್ತೈಚ್ಚೆಯ ಲಾಮ್ಅಮಣ್ ಪೋರ್ಯಮುತಱ್ ಚೈವಮ್ ಓಙೈಲ್ ಇಶ್ತ್ರವೃವಿ ತಾಹ್ಕಿಇ ವ್ವಿನ್ಕರ ಟಾಳ್ವನ್' ಎನ್ಅರ್ಾ.

- 997. ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅಮಾತ್ಯರೂ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ ಪುರೋಹಿತ, ವಿದ್ವಾಂಸರೇ ಮೊದಲಾದವರೂ 'ಹಿರಿಯರೇ, ನೀವು ಹೇಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವಿರೋ ಅಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ರೀತಿ ಆಚರಿಸುವವರು ಯಾರು?' ಎಂದು ಅವನ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೇಳಲು,
- 998. ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನು, 'ಲೋಕವನ್ನು ನಾನು ಆಳಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಾದರೆ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ವಿಭೂತಿಯೇ ನನಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕು ಮಕುಟಾಭಿಷೇಕವಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಾಮಿಯ ಚಿಹ್ನವಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯೇ ಅಲಂಕರಿಸತಕ್ಕ ಪ್ರಕಾಶಯುಕ್ತವಾದ ಮಣಿಗಳಾಗಿಯೂ, ಈಶ್ವರನ ದಿವ್ಯ ಚಿಹ್ನವಾದ ಮೃದುವಾದ ಜಡೆಮುಡಿಯೇ ಅರಸುಮುಡಿ!ಯಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕುದು' ಎಂದನು.
- 999. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಬಹುವಾದ ಕಲ್ವಿಯನ್ನೂ ಋಜುತ್ವ ವನ್ನೂ ಸ್ಥಿರವುತಿಯನ್ನೂ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಅಮಾತ್ಯರು, 'ಇಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ವಾರ್ತೆಯು ಒಳ್ಳೆಯುದಾಗಿದೆ' ಎಂದುಕೊಂಡು, ಹಿರಿಮೆಯ ತಪವುಳ್ಳ ಅರಸನ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆ ಅರಸಾಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಬೇಕಾದ ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ ರಾಜಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು.
- 997. ಅವ್ವಾಱು ನೊೞೀನ್ತತು ಕೇಟ್ಟ ಅಮೈಚ್ಚ ರೋಟು ನೆಯ್ವಾಟ್ತರು ನೂಲಜಿ ನಿನ್ಏಕು ಮಾನ್ತರ್ ತಾಮುಮ್ 'ಎವ್ವಾಜರುಳ್ ಚಿಯ್ತನೈ ಮಜ್ಞವೈ ಯನ್ ಅೀ ಯಾವರ್ ಚಿಯ್ವಾರ್ ? ಸೆಂಯೋಯ್ !' ಎನಚ್ಚೇವಟಿ ತಾೞ್ನ್ತು ಚಿಪ್ಪ.
- 998. 'ನೈಯವು ಮುಱೈಡೆಯ್ ಕುವನಾಕಿಲ್ ವಯಬ್ಭು ನೀಱೀ ಚೆಯ್ಯುಮ್ ಅಪಿಟೀಕಮುಮಾಕ, ಜೆಲುಜ್ಕ ಲನ್ ಕಳ್ ಐಯನ್ ಅಟೈಯಾ ಳಮುಮಾಕ, ಅಣಿನ್ತು ತಾಜ್ಕುಮ್ ಮೊಯ್ಪುನ್ ಚಟೈಮಾ ಮುಟಿಯೇಮುಟ ಯಾವ' ತೆನ್ಱಾರ್.
- 999. ಎನ್ಱಿವ್ವರೈ ಕೇಟ್ಟಲುವು ಎಲ್ಲೈಯಿಲ್ ಕಲ್ವಿ ಯೋರುವು ವನ್ ತಿಣ್ಮತಿ ನೂಲ್ವಳರ್ ವಾಯ್ಮೈ ಅಮೈಚ್ಚರ್ ತಾಮುಮ್ 'ನನ್ ಱಿಜ್ಕರುಳ್ ತಾನ್' ಎನ ನಜ್ಜವ ವೇನ್ತರ್ ಚಿನ್ತೈ ಒನ್ ಅುಮ್ಆರ ಚಾಳ್ಉರಿ ಮೈಚ್ಚೆಯ ಲಾನ ಉಯ್ತತ್ತಾರ್.

^{1.} ಮುಡಿ - ಕಿರೀಟ.

1000. ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಕೂಟವಾಗಿ ವುಂಗಲಧಿನಾದಗಳು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ತುಂಬಲು, ಧರಿಸತಕ್ಕ ಮುಡಿಯನ್ನು ಜಡೆಮುಡಿಯಾಗಿ ಕೊಂಡು, ಅರಸುತನದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಿದ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನು, ಹಿಂದಿನಕಾಲದಲ್ಲಿ ವರಾಹಾವತಾರವನ್ನೆತ್ತಿದೆ ವಿಷ್ಣುವು ಹುಡುಕುವ ದಿವ್ಯಪಾದಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಸುಂದರಲಿಂಗಸ್ವರೂಪಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ತಿರು ವಾಲವಾಯ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಸೇರಿ ನಮಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ, ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಮೇಲೇರಿ ಬೀದಿಯ ದಾರಿಯಾಗಿ ಅರಸುಸವಾರಿ ಹೋಗುವವನಾಗಿ,

1001. ವಿುಂಚುವ ಮಣಿಮಾಳಿಗೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಲಿ ಆನೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಇಳಿದು, ಚೆಲುವಾದ ಕೂಟಮಂಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸುವರ್ಣಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ, ಸುಂದರವಾದ ಚಾಮರಗಳಿಂದ ಎಳೆಗಾಳಿಯು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹಿತವಾಗಿ ಬೀಸಲ್ಪಡಲು, ಬೆಳ್ಗೊಡೆಯ ನೆಳಲ್ಲಿ ಲೋಕರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದವನಾಗಿ ಅರಸುಗೆಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದನು.

1002. ವಿವಿಧಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ನೀತಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಅಮಾತ್ಯರು, ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ನಿಲ್ಲಲು, ಕಲಹವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಶ್ರಮಣರಾಳ್ವಿಕೆಯ ಕಟ್ಟು ಪಾಡು ಅಳಿದುಹೋಗಿ, ನೆಲೆಯಾಗಿ ಬರುವ ವಿಭೂತಿಮಾರ್ಗವೂ ಮತವೂ ನಿಡಿದಾಗಿ ಬಾಳಲು, ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಪಸರಿಸಿದ ಶೈವಮತವು ಉಚ್ಛಾರಯಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು,

^{1000.} ಮಾಟಿಪ್ಕುಮ್ ನೆರುಪ್ಕಿಯ ಮಪ್ಕಲ ಓಚೈ ಮಲ್ಕ ಚ್ಚುಟುಷ್ಚಟೈ ಮೆಳಲಿ ಅಣಿನ_ವರ್ ತೊಲ್ಲೈ ಏನಮ್ ತೇಟುಪ್ಕಟ ಲಾರ್ತಿರು ವಾಲವಾಯ್ ಚಿನ್ ಈ ತಾರ್ಚನ್ತು ನೀಟುಪ್ಕಳ ಜ್ಞೀನ್ ಮಿಚೈ ನೀಳ್ಮ ಈ ಕೂಟು ಪೋನ್ತಾರ್.

^{1001.} ವಿುನ್ನನುಮ್ಮಣಿ ಮಾಳಿಕೈ ವಾಯಿಲಿನ್ ವೇಟ ಮಿಾತು ತನ್ನಾನ್ ಅಪಿನ್ತು ತಯಾತ್ಕೊಳಿ ಮಣ್ಟ ಪತ್ತಿ ಆ್ ಪೊನ್ನಾನ್ ಅರಿ ಮೆಲ್ಲಣೈ ಚ್ಚಾ ಮರೈ ಕ್ಯಾಮರ್ ಪೂಪ್ಕಾಲ್ ಮನ್ನಾನುಜ್ಯುಟೈ ನೀಟಲ್ ಇರುನ್ತ ನರ್ ವೈಯಮ್ ತಾಜ್ಕು.

IOO2. ಕುಲವುನ್ತು ಆೈ ನೀತಿ ಅಮೈಚ್ಚರ್ ಕುಅಿಪ್ಪಿನ್ ವೈಕ ಕ್ಕಲಕಞ್ಚ್ ಯ್ ಅವುಣ್ ಚೆಯ ಲಾಯಿನ ಕಟ್ಟು ನೀಣ್ಕಿ ನಿಲವುನ್ತಿರು ನೀಜ್ಞು ನೆಱಿತ್ತು ಆೈ ನೀಟು ವಾಟ ಉಲಕೆಣ್ಕುವರ್ ನಿರಮ್ಪಿಯ ಚೈವವರ್ ಉಯರ್ನ್ತು ಮನ್ನ

346 1003. ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಳ್ಳವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಸತ್ಯವಾದ ಸೂಕ್ಷಾರ್ಥ ಗ್ರಂಥಗಳು (ಶಿವಾಗವುಗಳು) ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು, ಸಂಸಾರವನ್ನು ನೀಗಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗುವ ವಿಭೂತಿ, ದಿವ್ಯವಾದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಮಾಲೆ, ಧರಿಸಿಕೊಂಡ ಜಡೆ ಎಂಬ ನೊದಲ ಮುಮ್ಮೈಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನು ತಾನೇ ಲೋಕ ವನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡು ಬಂದನು.

1004. ಪರಿವುಳ ದ್ರವೃಗಳ ವಾಸನೆಯನ್ನು ಸೂಸುವ ತಲೆಕೂದಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸದಾ ತೊರೆದ ಶೀಲವನ್ನು ಮೇಲ್ಗೊಂಡವನಾಗಿ, ಕ್ರೂರವಾದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸುಖಗಳನ್ನೂ ವೈರಿಗಳನ್ನೂ ಒಡನೊಡನೆಯೇ ಗೆದ್ದು, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಜ್ಞ್ಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು, ಪ್ರಳಯಕಾಲದವರೆಗೆ ಸುಖವನ್ನು ತರುವಂತೆ ಜೀವಿ ಗಳಿಗೆ ಬರುವ ಎಡರುಗಳು ಬಾರದಂತೆ ಕಾಪಾಡಿ,

1005. ತನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಇತರ ರಾಜರು ಸುತ್ತಿಬಂದು ನವಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಲು, ಕೇಡುಗಳು ಪೀಡಿಸದ ರೀತಿಯಿಂದ ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಆಳಿಕೊಂಡು, ದಿವ್ಯಕೈಂಕರ್ಯದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗದ ಪರವೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹದ ಅರಸಾಳ್ವಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಗೆಜ್ಜೆ ಗಳಿಂದಲಂಕೃತವಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನು ಸೇರಿದನು.

- 1003. ನುತಲಿನ್ ಕಣ್ ವಿೞೀತ್ತವರ್ ವಾಯ್ಮೈ ನುಣಖ್ಯು ನೂಲಿನ್ ಪತವೆುಣ್ಣುವರ್ ನಿಱೈನ್ತು ವಿಳಣ್ಯ ಪ್ರವಣ್ಯಳ್ ಮಾಱ ಉತವುನ್ತಿರು ನೀಱುಯರ್ ಕಣ್ಟಿಕೈ ಕೊಣ್ಣ ವೇಣಿ ಮುತನ್ಮುಮೈ ವಯಿ ನಾಲ್ಉಲ ಕಾಣ್ವನರ್ ಮೂರ್ತ್ತಿಯಾರ್ ತಾಮ್.
- 1004. ಏಲಙ್ಕಮಲ್ ಕೋತೈಯರ್ ತನ್ತಿ ಅಮ್ ಎನ್ ಅುಮ್ ನೀಜ್ಬುಮ್ ಚೀಲಪ್ಕೊಟು ವೆಮ್ಬುಲನ್ ತೆವ್ವುಟನ್ ವೆನ್ ಅು ನೀಕ್ಕಿ ಞಾಲನ್ತ್ರನಿ ನೇವಿ ನಟಾತ್ತಿ ನಲ^{ಜ್ಫೊಳ್} ಊಟಿ ಕ್ಕಾಲಮ್ ಉಯಿರ್ ಕಟ್ ಕಿಟ ರಾನ ಕಟನ್ತು ಕಾತ್ತು.
- 1005. ಪಾತಮ್ ಪರ ಮನ್ ನವರ್ ಚೂಲ್ ನ್ತು ಪಣಿನ್ತು ಪ್ರೋ ಎತನ್ಪಿಣಿ ಯಾವಕೈ ಇವ್ವುಲ ಕಾಣ್ಟು ತೊಣ್ಟಿನ್ ಸೇತನ್ಪುರಿ ಯಾಅರುಟ್ ಪೇರರ ಚಾನ ಪ್ರೇಕ್ಷು ನಾತನ್ ಕಟಿಆ್ ಚೀವಟ ನಡ್ಡಿ ನರ್ ಅಣ್ಣ ಲಾರೀ.

^{1.} ಮುಮ್ಮ - ತ್ರಮ.

1006. ಅಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಚಂದನಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಮೊಳಕೈಯನ್ನು ತೇದ, ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ಮೇಲೇರಿ ಅರಸಾಳ್ವಿಕೆಗೆ ಬಂದ, ಭಕ್ತನಾದ ಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಮೋಡಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ, ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಉದ್ಯಾನವನಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ, ಪ್ರಕಾಶಯುಕ್ತವಾದ ಮಾಡಬೀದಿ¹ಗಳುಳ್ಳ ತಿರುಪ್ಪುಗ ಲೂರಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಮುರುಗನಾರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಹೋಗುವೆನು.

^{1006.} ಅಕಲ್ಪಾ ಱೈಯಿನ್ ವೈತ್ತು ಮುೞಙೈವಯೈ ಅನ್ ಜು ತೇಯ್ ತ್ತ ಇಕಲಾರ್ಕಳ ಜ್ಞಾನ್ ಪರೈ ಏತ್ತಿ ಮುರುಕ ನಾರಮ್ ಮುಕಿಲ್ ಚೂಟ್ ನಡುಞ್ವೀಲೈಯಿನ್ ಮೊಯ್ಯೊಳಿ ಮಾಟವೀತಿ ಪ್ರುಕಲೂರ್ ವರುಮ್ ಅನ್ತ್ರಣರ್ ತನ್ತಿ ಆಮ್ ಫೋಜ್ಜಿ ಲುಜ್ಞಾಮ್.

^{1.} ಮಾಡ ಬೀದಿ – ದೇಗುಲದ ಬೀದಿ.

348

ಸೆರಿಯ ಫುರಾಣಂ

16. ಮುರುಗ ನಾಯನಾರ

1007. ಪರಾಗಗಳನ್ನೊಳಕೊಂಡ ಹೊಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ತಲೆಕೂದಲುಳ್ಳ ಪಾರ್ವತೀಮಾತೆಯವರ, ತಳಿರಂತಿರುವ ಕೈಗಳಿಂದ ಆಲಿಂಗನಹೊಂದಿನ ದಿವ್ಯಶರೀರ ವನ್ನೂ, ಮೇಲೆ ಗಂಗೆಯುಳ್ಳ ಜಡೆಮುಡಿಯನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಆಶಿಸಿ ಬಂದು ನೆಲಸಿರುವ ಊರಾದುದು, ಕಾಂತಿಸೂಸುವ ಮಣಿಮುಡಿಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜೋಳರ, ಕಾವೇರಿನದಿಯು ಹರಿಯುವ ನಾಡಿನಲ್ಲುಳ್ಳ, ಮಲರುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ದೊಡ್ಡ ನಂದನಗಳಿಂದಲೂ, ಕೊಳಗಳಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ತಿರುಪ್ಪೂಂ ಪುಗಲೂರ್1 ಎಂಬುದಾಗಿದೆ.

1008. ಖ್ಯಾತಿಯುಳ್ಳ ಪುರಾತನವಾದ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ, ಉತ್ತಮ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸಿನಂತೆಯೇ, ಅವರ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ರಕ್ಷೆಯಂತಿರುವ ವಿಭೂತಿಯ ಪವಿತ್ರ ವಾದ ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯ ನಡುಯಾಮದ ಕತ್ತಲೆಯು ಮಾತ್ರ ಬಿಳಿ ದಾಗುವುದಲ್ಲ; ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಮಲರುಗಳ ಮೇಲೆ ನೆಲಸುವ ಮಧುರವಾದ ಜೇನನ್ನುಳ್ಳ ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳ ಕರಿತುಂಬಿಗಳೂ, ತಮ್ಮ ಕಪ್ಪು ಬಣ್ಣ ವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬೆಳ್ಳಗಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವುವು.

16. ಮುರುಕ ನಾಯನಾರ್

1007. ತಾತು ಚೂಟು ಬ್ಯುಟನ್ ಮಲೈಯಾ ಟಳಿರ್ಕೈ ಚೂಟು ನ್ತಿರುವೇನಿ ಮಾತು ಚೂಟುವರ್ ಪುನಱ್ಕಾತ್ಮಿ ವೇಣಿ ನಮ್ಮರ್ ವಿರುಮ್ಪುಪತಿ ಜೋತಿ ಚೂಟು ಮಣಿವರೌಲಿ ಜ್ಟೋಟರ್ ಪೊನ್ನಾ ತ್ತಿರುನಾಟ್ಟು ಪ್ರೋತು ಚೂಟುನ್ ತಟಘ್ಟೋಲೈ ಪ್ರೊಯ್ ಕೈ ಚೂಟುವರ್ ಪೂಮ್ಪುಕಲೂರ್.

1008. ನಾವು ಮೂತೂರ್ ಮಹ್ಞತನು ಣಲ್ಲೋರ್ ಮನಮ್ಪೋ ಲವರಣಿನ್ತ ಟೇಮ ನಿಲವು ತಿರುನೀಜ್ಞೀನ್ ಚಿಜನ್ತ ವೆಣ್ಮೈ ತ್ತಿರುನ್ತೊಳಿಯಾಲ್ ಯಾಮ ವಿರುಳುಮ್ ವೆಳಿಯಾಕ್ಕು ವಿುರವೇ ಯಲ್ಲ; ವಿರೈಮಲರ್ಮೇಜ್ ಕಾಮರ್ ಮತುವುಣ್ ಚಿಱೈವಣ್ಟು ಜ್ಕಳಜ್ಜು ವಿುನ್ಱೀ ವಿಳಜ್ಭುಮಾಲ್.

^{1.} ತಿರುಪ್ರಾಂಪುಗಲೂರ್ - ದಿವ್ಯವಾದ ರಮಣೀಯವಾದ ಪುಗಲೂರು.

1009. ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಪಸರಿಸುವ ತುಂಬಿಗಳು ಅರಳಲು ತಯಾ ರಾಗಿರುವ ಮೊಗ್ಗುಗಳುಳ್ಳ ಎಳೆಯ ಗೆಲ್ಲುಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡಲು, ಆ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಅರಳಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಣ್ಣದಿಂದಲೂ ಮಾಧುರ್ಯದಿಂದಲೂ ಕೂಡಿದ ಜೇನನ್ನು ಸುರಿಸುವುವು. ಹೀಗೆ ಜೇನನ್ನು ಸುರಿಸುವುದು ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಅರಳಿದ ಮಲರು ಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಶೀತಲವಾದ ನಂದನಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯೌವನವೂ ಮಾರ್ದವವೂ ಉಳ್ಳ ಸಾರಿಕೆ ಪಕ್ಷಿಗಳ, ರಾಗದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಇಂಪಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ಬಾಯಿಯೂ, ತಿರುಪ್ಪದಿಕಗಳೆಂಬ ಮಧುರವಾದ ಜೇನನ್ನು ಸುರಿಸುವುವು.

1010. ತುಂಬಿಗಳು ಹಾಡಲು ನೀರುಳ್ಳ ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ತಾವರೆಗಳು ಅರಳಿ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು 1 ಸುರಿಸುವುವು. ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಬಿರಿದು ಅರಳಿದ್ಯ ಶೀತಲವಾದ ತಾವರೆಮಲರುಗಳು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ದೇವರುಗಳಿಗೆ ನಾಯಕನಾದ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ತಿರುಪ್ಪಾಡುಗಳಾದ ತೇವಾರಗಳ ಅಮೃತವು ವರ್ಧಿಸಲು, ಅದನ್ನು ಕಿವಿಗಳಿಂದಲೂ ಬಾಯಿಗಳಿಂದಲೂ ಉಣ್ಣುವ ಭಕ್ತರ ಮೊಗದಾವರೆಗಳೂ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಹನಿಹನಿಗಳಾಗಿ ಸುರಿಸುವುವು.

IOII. ಹಿರಿಮೆಯೂ ಸಂಪತ್ತೂ ಸೇರಿ ಶೋಭಿಸುವುದು ಆ ಸುಂದರವೂ ಶೀತಲವೂ ಆದ ಪುಗಲೂರು. ಅಲ್ಲಿ ಪುರಾತನನಾದ ವೇದಮೊದಲಿಗನಾದವನು ಹಿರಿಮೆಯ ವೇದಿಯರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದನು. ಅವನು ಜ್ಞಾನನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವನು. ನಾಗ ಭೂಷಣನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಕೆಳಗೆ ನಿರ್ದೋಷವಾದ ಪೂರ್ಣಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದ್ರವಿಸುವ ಮನಸ್ಸಿನವನಾದ ಆತನು ಮುರುಗನಾರ್ ಎಂಬವನು.

^{1009.} ನಣ್ಣು ಮಿಚೈ ತೇರ್ ಮತುಕರಣ್ಯ ಣನೈಮೆನ್ ಚಿನೈಯಿನ್ ಮರುಣ್ಯಲೈಯ ವಣ್ಣ ಮತುರ ತ್ತೇನ್ಪೊಟಿವ ವಾಚ ಮಲರ್ವಾ ಯೇಯಲ್ಲ; ತಣ್ಣೆ ನ್ ಚೋಲೈ ಯೆಮ್ಮರುಣ್ಯು ಇ್ಚಾರು ಮಟಮೆನ್ ಚಾರಿಕೈಯಿನ್ ಪಣ್ಣಿ ನ್ ಕಿಳವಿ ಮಣಿವಾಯುಮ್ ಪತಿಕ ಚ್ಚಿಟುನ್ತೇನ್ ಪೊಟಿಯುಮಾಲ್.

ICIO. ನಣ್ಟು ಪಾಟ ಪುನ್ಹ್ಣಟತ್ತು ಮಲರ್ನ್ತು ಕಣ್ಣೀ ರರುಮ್ಪುವನ ಕೊಣ್ಟ ವಾಚ ಮುಕೈಯವಿೞ್ನ್ತ ಕುಳಿರ್ ಪಷ್ಯಯಣ್ಯ ಳೇಯಲ್ಲ; ಅಣ್ಟರ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಱಿರುಪ್ಪಾಟ್ಟಿ ನಮುತಮ್ ಪೆರುಕ ಚ್ಚಿವಿ ಮಟುಕ್ಕು ನ್ತೊಣ್ಟರ್ ವತನ ಪಜ್ಯಯಮು ನ್ತುಳಿತ್ತ ಕಣ್ಣೀ ರರುಮ್ಪುಮಾಲ್.

IOII. ಆನ ಪೆರುಮೈ ವಳಞ್ಚಿ ಅನ್ತ ವನ್ತ್ರಣ್ ಪುಕಲೂ ರತು ತನ್ನಾನ್ ಮಾನ ಮಱೈಯೋರ್ ಕುಲಮರಪಿಸ್ ವನ್ತ್ರಾರ್ ಮುನ್ತೈ ಮಱೈಮುತಲ್ ವರ್, ಘಾನ ವರಮ್ಪಿನ್ ಱಲೈನಿನ್ ಅಾರ್, ನಾಕಮ್ ಪುನೈವಾರ್ ಜೇವಟಿ ಕ್ಕೀಟ್ ಊನ ಮಿನ್ ಆೀ ನಿಱೈಯನ್ ಪಾ ಲುರುಕು ಮನತ್ತಾರ್ ಮುರುಗನಾರ್.

^{1.} ಕಣ್ಣೀರ್ - ಕಳ್+ ನೀರ್ = ಮಧುರಸ, ಜೀನು.

350

IOI2. ಆತನು ತಾನರೆ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ತಂಗಿರುವ ಏಡಿಗಳು ತಮ್ಮ ನಿಪ್ರಿಯಿಂ ದೇಳಲು, ಅಲರುವ ಕೆಂದಾವರೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಯಲ್ ವಿರಾನುಗಳು ನೀರ ಕಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾರುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ತಿರುಪ್ಪುಗಲೂರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಬಾಳಿ ಬರುವವನಾಗಿ, ವೈಷಭದ ಮೇಲೇರಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಆಳಾಗುವ ಸತ್ಯಸ್ವಭಾವದ ತ್ರಪಸ್ಸಿನಿಂದ, ಅವನ ಸಿಕ್ಕಲಾದ ಜಡೆಯ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕರಿಸಲು ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ತಿರಿದು ತರುವನು.

1013. ಆತನು ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ನೊದಲೇ ಎದ್ದು ಪುನೀತವಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಮುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಶೋಭಿಸುವ ಗಂಗೆ ಚಂದ್ರರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಲು, ಸುಗಂಧವನ್ನು ಸೂಸುವ, ಆಗ ತಾನೇ ನಗುತ್ತಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಹೊಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಅವುಗಳ ಜಾತಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಹೂಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವನು.

1014. ಗೆಲ್ಲುಗಳಿರುವ ಹೂಗಳನ್ನು, ನೆಲದಲ್ಲಿರುವ ಹೊಗಳನ್ನು, ಶೀತಲವಾದ ನೀರು ಹೊಗಳನ್ನು, ಕೋವುಲವಾದ ಬಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಹೊಗಳನ್ನು, ವೇದಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಾಯಿಯ ಮುಗುಳುನಗೆಯ ಕಾಂತಿಯು ಪಸರಿಸುವಂತಿರುವಾಗಲೇ, ಕನಕಗಿರಿಯನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗಿಸಿ, ಹಾವನ್ನು ಹೆಗ್ಗವಾಗಿ ಕಟ್ಟದವರ ಶ್ರೀಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಲು ತಕ್ಕುದಾದ ಹೊಗಳೆಂದು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ,

- 1012. ಅಟೈವೇ ಲಲನನ್ ಱುಯಿಲುಣರ ವಲರ್ಚಿ ಬ್ರವುಲ ವಯಱ್ಕಾರುಲ್ನಣ್ ವುಟೈವೇ ಲುಕಳು ಸ್ತಿರುಪ್ಪುಕಲೂರ್ ಮನ್ ಸಿ ವಾಟು ನ್ರನ್ ಮೈ ಯಾರಾಯ್, ವಿಟೈವೇಲ್ ವರುವಾರ್ ಕ್ಯಾಳಾನ ಮೆಯ್ ಮೈ ತ್ರವತ್ತಾ ಲವರ್ ಕಜ್ಜೈ ಚ್ಚಟೈವೇ ಲಣಿಯ ತ್ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳಿ ತ್ತಾವುಮ್ ಪಱಿತ್ತು ಚ್ಚಾತ್ತುವಾರ್,
 - 1013 ಪುಲರುವು ಪೊಟುತಿನ್ ಮುನ್ನೆಟುನ್ತು, ಪುನಿತ ನೀರಿನ್ ಮೂಟ್ ಕಿ ಪ್ಪುಂಡು್, ಮಲರು ಇತ್ಚೆವ್ವಿ ತ್ತವ್ಪುರುಮಾನ್ ಮುಟಿಮೇಲ್ ವಾನೀ ರಾಱುಮತಿ ಯುಲವು ಮರುಜ್ಕು ಮುರುಕುಯಿರ್ಕ್ಕ, ನಕೈಕ್ಕುಮ್ ಪತತ್ತಿ ನುಟನ್ಪು ಹಿತ್ತಿ ವಲಕಿನ್ ಮಲರ್ಕಳ್ ವೆವ್ವೇಱು ತಿರುಪ್ಪು ಜ್ಕೂಟೈ ಕನಿಲಮೈ ಪ್ಪಾರ್.
 - 1014. ಕೋಟ್ಟು ಮಲರು, ನಿಲಮಲರು, ಜ್ಕುಳಿರ್ನೀರ್ ಮಲರು, ಜ್ಕ್ಯೂಟು ಜ್ಕ್ಯೊಟಿಯಿನ್ ಆತೋಟ್ಟು ಮಲರು ಮಾಮಲರು, ಇ್ಚುರುತಿ ಮಲರು ನ್ರ್ತಿರುವಾಯಿಅ್ ಕಾಟ್ಟು ಮುಜುವ ನಿಲವಲರ ಕೃನಕ ವರೈಯಿಜ್ ಪರ್ನನಕನಾಣ್ ಪೂಟ್ಟು ಮೊರುವರ್ ತಿರುಮುಟಿಮೇಱ್ ಪುನೈಯ ಲಾಕು ಮಲರ್ತೆಂನ್ತು,

1015. ಜನಿನಾರದಿಂದಲಂಕೃತನಾದ ಎದೆಯುಳ್ಳ ಮುರುಗ ನಾಯನಾರನು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಬಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ಅವನ್ನು ಸುರಿದು ಮಾಡುವ ಮಾಲೆಗಳಾಗಿಯೂ, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಇಂಡೈ ಹೂಗಳನ್ನು ಕರ್ಣಾಭರಣಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾಗು ವಂತೆ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಾಲೆಗಳಾಗಿಯೂ, ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸುವ ದಂಡಿ ನಂತಿರುವ ಹೂವಿನ ದಂಡೆಗಳಾಗಿಯೂ, ಪಾದಗಳನ್ನ ಲಂಕರಿಸಲು ಕಟ್ಟದ ಮಾಲೆ ಗಳಾಗಿಯೂ, ತೋಳ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕರಿಸುವ ಸಣ್ಣ ದಾದ ಪರಾಗಗಳನ್ನು ಬೀಸುವ ಮಾಲೆಗಳಾಗಿಯೂ ವಿರಚಿಸಿ,

1016. ಆ ಹೊಗಳ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ವಿಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ, ಅವುಗಳನ್ನೆ ತ್ತಿಕೊಂಡು ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಮಾಡತಕ್ಕ ಅರ್ಚನೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಯಂತೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದನು. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ತಿರುಪ್ಪದಿಕಗಳಲ್ಲಿ ಪರವಸ್ತುವಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವ ಶಿವಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನ್ನು ನಾಲಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಡೆಬಿಡದೆ ಕೊಂಡವನಾದನು.

1017. ಶಾಸ್ತ್ರನಿಂದಿತವಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೀಗೆ ತಕ್ಕ ಸನ್ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ವೇದಿಯನಾದ ಮುರುಗನಾರನು, ವೇದಗಳು ಮೊದಲಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ ಶಿವಜ್ಞಾನವನ್ನು ಚೆಂಬೊನ್ನಿನ ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದು ಕಾಪಾಡುವ ಅಮ್ಮನವರ ಮೊಲೆಹಾಲಿನೊಡನೆ ಉಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

^{1015.} ಕೊಣ್ಟುವನ್ತು, ತನಿಯಿಟತ್ತಿ ಲಿರುನ್ತು, ಕೋಕ್ಕು ಜ್ಯೋವೈಕ್ಕಳುವರ್ ಇಣ್ಟೈ ಚ್ಚುರುಕ್ಕು ನ್ತಾಮಮುಟ ನಿಣೈಕ್ಕುಮ್ ವಾಚ ಮಾಲೈಕಳುವರ್ ತಣ್ಟಿ ಆರ್ ಕಟ್ಟು ಜ್ಕಣ್ಣಿ ಕಳು ನ್ತಾಳಿಆ್ ಪಿಣೈಕ್ಕುಮ್ ಪಿಣೈಯಲ್ ಕಳುಮ್ ನುಣ್ಟಾ ತಿಜೈಕ್ಕು ನ್ತೊಟೈಯಲ್ ಕಳು ಇ್ವಮೈತ್ತು ನುಟಿಜ್ಕು ನೂನ್ಮಾರ್ಪರ್,

^{1016.} ಆಪ್ಯ ಪ್ರಣಿಕ ಳಾನವಜ್ಞು ಕ್ಕಮೈತ್ತ ಕಾಲ ಪ್ರಳಲಮೈತ್ತು ಹಾಪ್ಕಿ ಕ್ಕೊಟುಚಿನ್ ಅನ್ಪವಿನೊಟು ಇಸ್ಟಾತ್ತಿ ವಾಯ್ನ್ನ ವರ್ಚ್ಚನೈಕಳ್ ಪಾಪ್ಕಿ ಆ್ ಪುರಿನ್ತು ಪರಿನ್ತುಳ್ಳಾರ್; ಪರಮರ್ ಪತಿಕ ಪ್ಪಜ್ಞಾನ ವೋಷ್ಕಿ ಚ್ಚಿಆನ್ತ ವಞ್ಚಿಲುತ್ತು ಮೋವಾ ನಾವಿ ನುಣರ್ವವಿನಾರ್.

^{1017.} ತಳ್ಳು ಮುಜೈಮೈ ಯೊಟ್ನಿಟಿವಿ ತ್ತಕುತಿ ಯೊಟುಕು ಮುಜೈಯುವರ್ತಾನ್, ತೆಳ್ಳು ಮುಜೈಕಳ್ ಮುತಲಾನ ಞಾನ ಞೈಮ್ಪೊನ್ ವಳ್ಳತ್ತಿಲ್ ಅಳ್ಳಿ ಯಕಿಲ ಮಿಾನ್ ಜಳಿತ್ತ ವಮ್ಮೈ ಮುಲೈಪ್ಪಾಲುಟನುಣ್ಟ ಪಿಳ್ಳೈ ಯಾರ್ಕು ನಣ್ಣುರುಮಾಮ್ ಸೆರುಮೈ ಯುಟೈಯಾ ರಾಯಿನಾರ್.

IOI8. ಹಂಸರೂಪವನ್ನೂ ವರಾಹರೂಪವನ್ನೂ ತಾಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮೆನಿಷ್ಣು ಗಳೆಂಬ ಇಬ್ಬರು ದೇವರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಾರದ, ತಿರುಪ್ಪುಗಲೂರಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ವರ್ಧಮಾನವೀಶ್ಯರಂ ಎಂಬ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದಿವಸವೂ ಆತನು ಪೂಜೆಯನ್ನು ಬಿಡದೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಹೇಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯನ್ನು ತನ್ಮಯತೆಯಿಂದ ಜಪಿಸಿ ನಮಿಸುತ್ತಾ ಬಂದನು.

1019. ಹೀಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮುರುಗನಾರನು ಸುಂದರವಾದ ಪುಗಲಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಿರುಜ್ಞಾನಸಂಬಂಧರ ಮಂಗಲ ವಿಪಾಹಕ್ಕೆ, ತಾವು ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಪೂಜಾ ಫಲದಿಂದ ಬಂದು ಸೇರಿ, ಕೆಂಗಣ್ಣುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ವೃಷಭವನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಮಹದನುಗ್ರಹವಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡಲು, ತನ್ನ ಈಶ್ವರನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಗಳ ನೆಳಲೆಡೆಯನ್ನು ಸೇರಿದವನಾದನು.

1020. ಹಾವನ್ನಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ನಡುಭಾಗವನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನ ರ್ಚಿಸಿ, ಅದರ ಫಲವಾಗಿ ಅವನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸೇರುವ ತಿರುಪ್ಪುಗಲೂರ ಮುರುಗ ನಾಯನಾರನ ನಿಜಕೈಂಕರ್ಯದ ರೀತಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ವಂಚನೆಯಿಲ್ಲ ದವರಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಶ್ರೀರುದ್ರದಿಂದ ಸ್ತುತಿಸುವ ಭಕ್ತನಾದ ಪಶುಪತಿ ನಾಯನಾರನು ಶಿವನನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳುವೆನು.

- 1018. ಅನ್ ನ ವಟವು ಮೇನಮುಮಾ ಯಱೀವಾ ರಿರುವ ರಱೀಯಾಮೇ ಮನ್ ನುವರ್ ಪುಕಲೂ ರುಱೈವಾರೈ ವರ್ತತ್ತ ಮಾನ ವೀಚ್ಚುರತ್ತು ನನ್ ನರ್ ಮಕಿಟ್ ಚ್ಚಿ ಮನಜ್ಫೊಳ್ಳ ನಾಳುಮ್ ಪೂಚೈ ವಲುವಾಮೇ ಪನ್ ನುಮ್ ಪೆರುಮೈ ಯುಞ್ಚಿ ಟುತ್ತುಮ್ ಪಯಿನ್ ಹೇ ಪಣಿನ್ತು ಪರವಿನಾರ್.
- 1019. ಅಜ್ಯ ಣನುರು ನ್ಲಿರುನುುರುಕ ರಟಕಾರ್ ಪುಕಲಿ ಬ್ಪಿಳ್ಳೈಯಾರ್ ಪೊಜ್ಕು ಮಣತ್ತಿನ್ ಮುನ್ ಚೆಯ್ತ ಪೂಚೈ ಯತನಾಱ್ ಪುಕ್ಕರುಳಿ ಚೈಜ್ನ ಣಟಲೇ ಱುಟೈಯವರ್ ತಾ ಇ್ಚಿ ಆನ್ತ ವರುಳಿನ್ ಪೊರುಳಳಿಕ್ಕ ತ್ತಜ್ಕಳ್ ಪೆರುಮಾ ನಟನೀಟ ಆಲೈಯಾಮ್ ನಿಲೈಮೈ ಚಾರ್ವವುಜ್ಞಾರ್.
- 1020. ಅರವ ನುಣಿನ_ ವರೈಯಾರೈ ಯರುಚ್ಚಿ ತ್ತವರ್ ತ ಬ್ಯಟನಿಟರ್ಱ್ ಕೀರ್ಟ್ ವಿರವು ಪುಗಲೂರ್ ಮುರುಕನಾರ್ ಮೆಯ್ಮ್ಸೈ ತೊಣ್ಟಿನ್ ಆಿಅಮ್ ಪೋಜ್ಞ್, ಕ್ಕರನಿ ಲವರ್ ಸಾಲ್ ವರುವಾರೈ ಕ್ಕರುತ್ತಿ ಲುರುತ್ತಿ ರಣ್ಯೊಣ್ಟು ಪರವು ಮನ್ ಪರ್ ಪಚುಪತಿಯಾರ್ ಪಣಿನ್ತ ಪೈರುಮೈ ಸಕರ್ ವುಜ್ಞೀನ್.

^{1.} ಪುಗಲಿ - ಶೀರ್ಕಾಳಿ.

17. ರುದ್ರ ಪಶುಪತಿ ನಾಯನಾರ

- 1021. ಎತ್ತರವಾಗಿ ಪಸರಿಸಿರುವ ನೀರುಹೂಗಳು ಅರಳಿರುವ ತಟಾಕಗಳಿಂದ ವಿಶಾಲವಾದ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾವೇರಿನಾಡಿ!ನಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠಕುಲದವರಿರುವ, ಕೊರತೆ ಯಿಲ್ಲದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯುಳ್ಳ ಮನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೇಲಾದುದು ಹಿರಿಯ ತಿರುತ್ತಲೆಯೂರು.
- 1022. ವೇದಿಯರ ಹೋವುಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಧಿಸುವ ಅಗ್ನಿಯು ಮಳೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಮಲರುಗಳು ತುಂಬಿದ ನಂದನಗಳು ಜೇನನ್ನು ಕೊಡುವುವು. ಪಂಚಕವ್ಯದಿಂದ ಅಭಿಷೇಕಹೊಂದುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಆ ಊರು ಪಶುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಆ ಊರು ಧರ್ಮ ನೀತಿ ಹಿರಿಮೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು.
- 1023. ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳುಳ್ಳ ಆ ಹಿರಿಯ ನಗರದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀಷ್ಠ ವಾದ ವೇದಗಳು ಹೇಳುವ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸದಾ ನಿಲ್ಲುವ, ಉತ್ತಮ ವೇದಿಯರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಪರಿಶುದ್ಧ ನಾದವನು, ಕೆಂಗಣ್ಣು ಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ವೃಷಭವನ್ನೇರಿ ಬರುವವನೂ, ಸಂಪತ್ತು ತುಂಬಿದ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತದ ಮಗಳಾದ ಲತೆಯಂತಿರುವ ಪಾರ್ವತೀ ಮಾತೆಯನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡವನೂ ಆದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಅಡಿಮೆಂಯನ್ನು ಆಶಿಸುವ ಪಶುಪತಿ ನಾಯನಾರನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನು.

17. ಉರುತ್ತಿರ ಪಚುಪತಿ ನಾಯನಾರ್

- 1021. ನಿಲತ್ತಿ ನೋಙ್ಕಿಯ ನಿವನ್ತೆ ಟು ಮೈರುಮ್ಪುನ ನೀತ್ತಮ್ ಮಲರ್ತ್ತ ಟಮ್ಪಣೈ ವಯಲ್ ಪುಕು ಪೊನ್ನಿನನ್ ನಾಟ್ಟು ಕ್ಕುಲತ್ತಿ ನೋಙ್ಕಿಯ ಕುಱೈವಿಲಾ ನಿಱೈಕುಟ ಕುಟುಮಿ ತ್ತಲತ್ತಿನ್ ಮೇಮ್ಪಟು ನಲತ್ತತು ಪೆರುನ್ತಿರು ತ್ತಲೈಯೂರ್.
- 1022. ವಾನ ಳಪ್ಪನ ಮುಱೈಯವರ್ ವೇಳ್ವಿಯಿನ್ ವಳರ್ತೀ ತ್ತೇನ ಳಪ್ಪನ ನಱುಮಲರ್ ಚೆಹೀಚೆಲು ಇ್ಟ್ರೋಲೈ; ಆನ ಳಪ್ಪನ ವಞ್ಚುಕ ನ್ತಾಟುವಾರ್ ಕೃವ್ವೂರ್ ತಾನ ಳಪ್ಪನ ತರುಮಮು ನೀತಿಯು ಇ್ವಾಲ್ಪುಮ್.
- 1023. ಅಜ್ಡ್ರಣ್ ಮಾನಕ ರತನಿಟೈ ಯರುಮಅೈ ವಾಯ್ಮೈ ತ್ತುಙ್ಚ ವೇತಿಯರ್ ಕುಲತ್ತಿನಿ ಜ್ಞೌೋನ್ಱೀಯ ತೂಯೋರ್ ಚೆಙ್ಕ್ರಣ್ ಮಾಲ್ಏಟೈ ಯಾರ್ಚಿಟುಮ್ ಪೊನ್ಮಲೈ ವಲ್ಲಿ ಪಙ್ಕಿನಾರಟಿ ಮೈತ್ತಿಅಮ್ ಪುರಿಪಚು ಪತಿಯಾರ್.

^{1.} ಕಾವೇರಿನಾಡು - ಚೋಳನಾಡು. 2. ಅಡಿಮೆ - ದಾಗ್ಯ.

354

1024. ವುಹಾವಿಷ್ಣು ವಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಮಲರಿ ನಂತಹ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಭಕ್ತನು ವೇದದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ರುದ್ರಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೊಂಡು, ಸ್ತುತಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಘ್ನವಿಲ್ಲದೆ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿ ಸ್ತುತಿಸುವ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ನಿಂತವನು.

1025. ಆತನು ಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿಗಳು ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದಂತೆ ಕೂಟವಾಗಿ ಶಬ್ದಿಸಲು, ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೃದುವಾದ ಜೇನನ್ನುಣ್ಣುವ ತುಂಬಿಗಳು ಪಾಡಲು, ಕರಿದಾದ ವರಾಲ್ ಮಾನುಗಳು ಹೊರಳಾಡುವ, ನೀಳವಾದ ಕಯಲ್ ಮಾನುಗಳು ಓಡಾಡುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ, ಬೆಂಕಿಯೆದ್ದಂತೆ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ಅರಳಿದ ಕೆಂದಾವರೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮೃದುವಾದ ತಟಾಕದಲ್ಲಿಳಿದು,

1026. ತಿಳಿಯಾದ ಶೀತಲವಾದ ತಟಾಕದ ನೀರು ಕತ್ತಿನವರೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟು ಕೆರೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು, ಕೈಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಜೋಡಿಸಿ, ನೀರು ಉಬ್ಬಿ ಅರ್ಬಿಯಂತೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವ ಬಿಳಿದಾದ ಅಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಗಂಗೆಯ ನೀರು ತುಂಬಿ ಕೆಳ ಬೀಳುವ ಜಡೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅಂಗೀಕರಿಸುವ ಶ್ರೀರುದ್ರ ವನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಪಿಸಿದನು.

- 1024. ಆಯ ನನ್ನಣ ರರುನುಱೈ ಯುರುತ್ತಿರ ಇತ್ಯೊಣ್ಬು ಮಾಯ ನಾರಱಿ ಯಾನುಲರ್ ಚ್ಚೇನಟೆ ನಟುತ್ತು ನ್ತೂಯ ನನ್ಪೊಟು ತೊಟರ್ಪನಿ ವಿಟೈಯಱಾ ಚ್ಚುರುತಿ ನೇಯ ನೆಞ್ಜಾನ ರಾಕಿಯ ತ್ತೊಟ್ಜಿಲೈ ನಿನ್ಆಾರ್.
- 1025. ಕರೈಯಿಲ್ ಕಮ್ಪಲೈ ಪುಳ್ಳೊಲಿ ಕಟ್ಟ್ಯಾಟ ಮರುಜ್ಕು ಪಿರಚ ಮೆನ್ಚುರುಮ್ ಪಟ್ಟಿನ್ತಿಟ ಕ್ಕರುವರಾಲ್ ಪಿಱಟು ನಿರೈನೆ ಟುಜ್ಕುಯ ನೀರಿಟೈ ನೆರುಪ್ಪೆಟು ನ್ತನೈಯ ವಿರೈನೆ ಕಿಟ್ನಾಟೆ ಜ್ಕಮಲಮೆನ್ ಪೊಯ್ಕೈಯುಣ್ ಮೇವಿ,
- 1026. ತೆಳ್ಳು ತಣ್ಪುನಲ್ ಕಟುತ್ತಳ ವಾಯಿಟೈ ಚ್ಚಿಱಿಯ ವುಳ್ಳು ಅಪ್ಪುಕ್ಕು ನಿನ್ ಅುಕೈ ಯುಚ್ಚಿಮೇಜ್ ಕುವಿತ್ತು ತ್ತಳ್ಳು ವೆಣ್ಟೈ ಕೃಣ್ಕೈನೀರ್ ತತುವ್ಪಿಯ ಚಟ್ಟಿಯಾರ್ ಕೊಳ್ಳು ಮನ್ ಪಿನಿ ಲುರುತ್ತಿರ ಙ್ಕುಱಿಪ್ಪೊಟು ಪಯಿನ್ ಅತಾರ್.

1027. ವೇಲಾದ ವೇದಗಳ ಫಲವಾದ ರುದ್ರವುಂತ್ರವನ್ನು ಕ್ರವುದಂತೆ ನಿಡಿದಾದ ಹೆಗಲಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಯಂಕಾಲವೂ ತಪ್ಪದೆ, ತಾವರೆಯ ಗರ್ಭದಲ್ಲಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಂತಿದ್ದ ಪಶುಪತಿ ನಾಯನಾರನು, ಕೆಲಕಾಲ ಒಂದೇ ಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಈ ೀತಿ ಎಣಿಸಿ ಜಪಿಸಿದಾಗ, ಉಮಾಮಾತೆಯವರನ್ನು ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದಿಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಸಂತೋಷಿಸಿದನು.

1028. ಆಶೆಯು ಹೆಚ್ಚಿದ ಭಕ್ತನ ಶ್ರೇಷ್ಠತಪಸ್ಸಿನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೂ ಆ ತಪಸ್ಸಿನೊಡನೆ ಸೇರಿದ ವೇದಮಂತ್ರದ ನಿಯತಿಯ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಹೆಚ್ಚುವಿಕೆಯನ್ನೂ, ಅಂಗೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಆದಿನಾಯಕನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರೀತಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು, ಪಶುಪತಿಯಾದ ಪರಮೇಶ್ವರನ ದೋಷರಹಿತವಾದ ಶಿವಲೋಕವನ್ನು ಅವನು ಸೇರಿದನು.

1029. ಹೆಚ್ಚಾದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಶ್ರೀರುದ್ರವನ್ನು ಜಸಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ನಟನವಾಡುವ ಶ್ರೀಪಾದದ ಸಾಮಾಪ್ಯವನ್ನು ನಾಯನಾರನು ಸೇರಿದನು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ರುದ್ರಪಶುಪತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಲೋಕವು ಸ್ತುತಿಸಲು ವಿಖ್ಯಾತವಾಯಿತು.

- 1027. ಅರುವು ಱೈಪ್ಪರು ನಾಕಿಯ ವುರುತ್ತಿರ ಮತನೈ ವರುಮು ಱೈಪ್ಪರುವು ಪಕಲುಮೆ ಲ್ಲಿಯುಮ್ ವಟು ವಾಮೇ ತಿರುಮ ಲಾರ್ ಪ್ರೊಕು ಟ್ಟಿರುನ್ತವ ನನೈಯವರ್ ಚಿಲನಾಳ್ ಒರುಮೈ ಯುಯ್ ತ್ತಿಟ ವುಮೈಯಿಟ ಮಕಿಟ್ ನ್ತವರ್ ಉವನ್ತಾರ್.
- 1028. ಕಾತ ಲನ್ ಪರ್ ತ ಮರುನ್ತ್ ವ ಪೈರುಮೈಯು ಜ್ಕಲನ್ತ್ ವೇತ ಮನ್ತಿರ ನಿಯತಿಯಿನ್ ಮಿಕುತಿಯುಮ್ ವಿರುಮ್ಪಿ ಯಾತಿ ನಾಯಕ ರಮರ್ ನ್ತರುಳ್ ಚೆಯ್ಯಮ ಜ್ಞವರ್ ತಾನ್ ತೀತಿ ಲಾನಿಲೈ ಚ್ಚಿವಪುರಿ ಯೆಲ್ಲೈಯಿಱ್ ಚೇರ್ ನ್ತಾರ್.
- 1029. ನೀಟು ಮನ್ ಪಿನಿ ಲುರುತ್ತಿರ ಮೋತಿಯ ನಿಲೈಯಾಲ್ ಆಟು ಚೇವಟ ಯರುಕುಱ ವಣೈನ್ತನ; ರವರ್ ಕ್ಕು ಪ್ಪಾಟು ಪೆಜ್ಜಚೀ ರುರುತ್ತಿರ ಪಚುಪತಿ ಯಾರಾ ಜ್ಯೂಟು ನಾಮಮು ನಿಕೆಟ್ ನ್ತತು ಕುವಲಯಮ್ ಪೋಜ್ಞ.

356

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಿಂ

1030. ಹರಿತವಾದ ತ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಶಿವಪರನಾತ್ಮನ ಸಾಮಾಪ್ಯ ದಲ್ಲಿರುವ ರುದ್ರಪಶುಪತಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಪ್ರಾಕಾರದಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ತಿಲ್ಲೆ ಯ ಎಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನಾಳೈ ಪೋವ²ರಾದ ಕಾರ್ಯವುಳ್ಳ ಪುರತ್ತಿರುತ್ತೊಂಡ³ರ ಕ್ರಮವನ್ನು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳುವೆನು.

^{1030.} ಅಯಿಲ್ ಕೊಣ್ ಮುಕ್ಕುಟು ಮಿಸ್ಪಟ್ಟಿ ಯಾರ್ ಮರು ಇಕ್ಕರುಳಾರ್ಜ್ ಪಯಿಲು ರುತ್ತಿರ ಪಡುಪತಿ ಯಾರ್ ತಿಜಮ್ ಪರಚಿ ಯೆಯಿಲು ಟೈತ್ತಿಲ್ಲೈ ಯೆಲ್ಲೈಯಿ ನಾಳೈಪ್ಪೋ ವಾರಾ ಇಟ್ಟಿಯಲು ಟೈಪ್ಪುಜ ತ್ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟರ್ ತಿಜತ್ತಿನೈ ಮೊೞಿವಾಮ್.

^{1.} ತಿಲ್ಲಿ—ಚಿದಂಬರ. 2. ನಾಳೈ ಪೋವರ್—ನಾಳೆ ಹೋಗುವವರು. 3. ಪುರತಿರು ತ್ತೊಂಡರು—ದೇಗುಲಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಹೊರಗೇ ಇದ್ದು ದರ್ಶಿಸಿದ ಭಕ್ತರು.

18. ತಿರುನಾಳೈಪ್ಪ್ರೋವಾರ್ ನಾಯನಾರ

1031. ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ತಣ್ಣೀರುಳ್ಳ ಕೊಳ್ಳಿಡಂ ಎಂಬ ನದಿಯು ಚಿನ್ನದ ಹುಡಿಗಳನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ರತ್ನಗಳನ್ನೂ ಅಲೆಗಳೆಂಬ ಕೈಗಳಿಂದ ಮೊಗೆದು ತರಲು, ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ ತಾವರೆ ಮಲರುಗಳೆಂಬ ಕೈಗಳಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗದ್ದೆಗಳುಳ್ಳ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ತರುವ ನೀರನಾಡಿನ! ಮೇಲ್ಕಾ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳುದು ಆದನೂರು ಎಂಬ ಊರು. ಲೋಕವು ಅದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿ ಸ್ತುತಿಸುವ ಪಳಮೆಯೂ ಸಂಪತ್ತೂ ಉಳ್ಳ ಊರು ಅದು.

1032. ವಿಭೂತಿಯ ಹಿರಿದಾದ ಪ್ರಕಾಶವು ತುಂಬಿ ಶೋಭಿಸುವ ಆ ಊರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಕಬ್ಬಿನ ರಸವು ಹೆರಿದು ತೆರೆಯಂತೆ ಹೊಡೆಯುವ ಹುಣಿಗಳುಳ್ಳ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ, ತಗಡಿನಂತಿರುವ ವರಾಲ್ ಮಾನುಗಳು ಎದ್ದು ಹಾರುವಂತೆ ಕೋಣಗಳನ್ನು ಹೂಡಿದ ನೇಗಿಲು ಹೋಗುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ, ನೇಗಿಲಿನ ಬಲವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಮೊನೆಯಿಂದ ಕೀರಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ, ಮೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾಡಿ, ಮೇಲೆ ಬಂದು, ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಏಡಿಗಳು ಮರಿಗಳನ್ನು ಹೆರುವುವು. ಅಲ್ಲಿ ಶ್ಲಾಘ್ಯವಾದ ಕಮಲಗಳು ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುವುವು.

18. ತಿರುನಾಳೈಪ್ಪ್ರೋವಾರ್ ನಾಯನಾರ್

- 1031. ಪಕರ್ನ್ತುಲಕು ಚೀರ್ಪೋಜ್ಖುವರ್ ಪಟ್ಟಿಯುವಳವರ್ ಪತಿಯಾಕು ನ್ತಿಕಲ್ನು ಪುನಜ್ ಕೊಳ್ಳಿಟವರ್ ಪೊನ್ ಚೆಟುಮಣಿಕ ಟೆರೈಕ್ಕರತ್ತಾನ್ ಮುಕುನ್ತುತರ ವಿರುಮರುಜ್ಕು ಮುಳರಿಮಲರ್ ಕ್ರೈಯೇಜ್ಕುಮ್ ಆಕನ್ ಪಣೈನೀರ್ ನನ್ನಾಟ್ಟು ಮೇಜ್ಕಾನಾ ಟ್ಟಾತನೂರ್.
- 1032. ನೀಜ್ಞಲರ್ ಪೇ ರೊಳಿನೆರುಙ್ಕು ಮಸ್ಪತಿಯಿ ನಿಱೈಕರುಮ್ಪಿನ್ ಚಾಜ್ಞಲೈವರ್ನ್ ಕುಲೈವಯಲಿ ಜ್ಞಕಟ್ಟುವರಾ ಲೆಚಪ್ಪಕಟ್ಟೀರ್ ಆಜ್ಞಲವರ್ನ್ ಕೊಟುಕ್ಕಿಟಿತ್ತ ಚಾಲ್ ವಟಿಪೋ ಯಚೈನ್ತ್ರೇಜೀ ಚ್ಚ್ರೀಜ್ಞಲವರ್ನ್ ಕರುವುಯಿರ್ ಕ್ಕ ಮುರುಕುಯಿರ್ ಕ್ಕು ಇೈಟುಙ್ಕಮಲಮ್.

^{1.} ನೀರನಾಡು-ಚೋಳನಾಡು.

- 1033. ವೊಗ್ಗುಗಳು ತುಂಬಿದ ಗೆಲ್ಲುಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಪರಿಮಳ ವನ್ನು ಪಸರಿಸಲು ಬಹುವಾದ ತಳಿರುಗಳಿಂದ ದಿನಕರ ಮಂಡಲವನ್ನು ಸವರುವಂತಿರುವ ಬಲವಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮರಗಳ ಕೂಟವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಮೇಘಗಳು ಆ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗಿ ಅವು ಅಲ್ಲಾಡುವುದರಿಂದ, ತುಂಬಿಗಳು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುರಲು, ನಿಜವಾದ ಮಳೆಯೂ ಮಧು ಮಳೆಯೂ ಒಂದರ ಹಿಂದೊಂದು ಅ ಹೂವಿನ ತೋಟಗಳಲ್ಲಿ ಸುರಿದುಕೊಂಡೇ ಇರುವುವು.
 - 1034. ತೆಂಗಿನ ಎಳೆಹಾಳೆಗಳು ಬಿರಿದು ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುವುವು. ಹಸು ರಾದ ಕಾಯಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಬಲವಾದ ಕೊಲೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿರುವ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳ ಕೆಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮರವು ಅಲ್ಲಾಡುವಂತೆ ಅದನ್ನು ತಾಗಿ, ದೊಡ್ಡ ನೀರ ಹಳ್ಳಗಳಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ಹಾರಿದ ಬಾಳೆ ವಿರಾನುಗಳು, ತಾವು ತಿರುಗಿ ಕೆಳಗೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಾಗ ಒಡನೆಯೇ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಗಳು ಕೊಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದ ಹೆಲಸಿನ ಮರಗಳ ಬೆಳೆದ ಹೆಣ್ಣು ಗಳಿಗೆ ತಾಗಿ ಅವು ಬಿರಿದು ಅವುಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಮಧುರಸದ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಆ ಬಾಳೆ ವಿರಾನುಗಳು ಎದ್ದು ಹಾರುವುವು.
 - 1035. ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಸಿಗುವ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ, ದೇಹಶ್ರವುದ ಕೆಲಸದಿಂದ ಬೆಳೆ ಯುವ ಹೆಸುರಾದ ತರಕಾರಿ ತೋಟಗಳಿಂದ ಬರುವ ಸಂಪತ್ತುಗಳೂ ಇರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಎಲ್ಲಿಲ್ಲೂ ತೋರಿಬರಲು, ಅವುಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೊ ಳಕೊಂಡ, ಮೇಘವನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಎತ್ತರವಾದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಾಳಿಗೆಗಳು ಶೋಭಿಸಲು, ಪಕ್ಕದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಮನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಒತ್ತೊತ್ತಾದ ವಸತಿ ಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದುದು ಆ ಆದನೂರು.
 - 1033. ನನೈವುರುವು ಇ್ಚಿನೈಪೊತುಳಿ ನಟುವಿರೈ ಚೂರ್ಟ್ ಚೆಜ್.ತಳಿರಿ ಜ್ಞಿನಕರವು ಣ್ಟಲಮ್ ವರುಟು ಇ್ಟ್ರೆಟುನ್ತರುವಿನ್ ಕುಲಮ್ಪೆರುಕಿ ಕ್ಯನವುರುವಿ ಯಚೈನ್ತಲೈಯ ಕ್ಯಳಿವಣ್ಟು ಪುಟೈಚೂಟ ಫ್ರುನನ್ ಮಟೈಯೋ ಮತುಮಟೈಯೋ ಪೊಟಿಪೊಟಿಯಾ ಪೂಞ್ಚೋಲೈ.
 - 1034. ಪಾಳೈವಿರಿ ಮಣಜ್ಯಮಲುಮ್ ಸೈಜ್ಯಾಯ್ವನ್ ಕುಲೈತ್ತೆಜ್ಕಿನ್ ಜಾಳತಿರ ಮಿಚೈಮುಟ್ಟ ತ್ತಟಜ್ಕಿಟಜ್ಕು ನೆಲಪ್ಪಾಯ್ನ್ತ ವಾಳೈಪುತೈ ಯಚ್ಚೊರಿನ್ತ ಸಲಮಿತಪ್ಪ ವರ್ಣಪಲವಿ ನೀಳಮುತಿರ್ ಕನಿಕಿಲೀತೇ ನೀತ್ತತ್ತಿ ನೆಲುನ್ತುಕಳುಮ್.
 - 1035. ವಯಲ್ ವಳವುು ಇ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪಟುಸೈ ನ್ತುಟವೈಯಿಟೈ ವರುವಳಮುಮ್ ವಿಯಲಿಟಮೆ ಜ್ಯಣುನಿಱೈಯ ಮಿಕ್ಕಪೆರು ನ್ತಿರುವಿನವಾಮ್ ಪುಯಲಟೈಯು ಮಾಟಜ್ಕಳ್ ಪೊಲಿವೆಯ್ತ ಮಲಿವುಟೈತ್ತಾ ಯಯಲಿಟೈವೇ ಆಟನೆರುಜ್ಕ ಕ್ಕುಟನೆರುಜ್ಕಿ ಯುಳತವ್ವೂರ್.

1036. ಆ ಊರಿನ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮರುದ ನೆಲವನ್ನು ಸೇರಿದ ಗದ್ದೆಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲುಳ್ಳ, ಹುಣಿಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿ, ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಆಶಿಸುವ ಕೃಷಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಕ್ಕುಬಾಧ್ಯತೆಯುಳ್ಳ, ಪಳ್ಳರ! ಸಂತತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ, ಹಸುರಾದ ಸೋರೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಹಿಡಕೊಂಡು ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬಿದ ಹಳೆಯ ಮಾಡುಗಳುಳ್ಳ, ಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ಹೊದೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಅವರ ಸಣ್ಣ ಮನೆಗಳು ಹಲವು ತುಂಬಿರುವ ಒಂದು ಹೊಲೆಯರ ಪಾಡಿ ಇದೆ.

1037. ಕೂರಾದ ಉಗುರುಗಳನ್ನೂ ಮೃದುವಾದ ಪಾದಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಹೆಣ್ಣು ಕೋಳಿಗಳ ಸಣ್ಣ ಮರಿಗಳ ಕೂಟಗಳು ಸುತ್ತಿ ತಿರುಗುತ್ತವೆ. ಅವುಗಳೊಡನೆ, ಇದಿರುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಚರ್ಮದ ಬಾರುಗಳು ಹಾಕಿರುವ, ಬಾಗಿದ ಉಗುರುಗಳುಳ್ಳ ನಾಯಿಗಳ ಎಳೆಮರಿಗಳು ಓಡಾಡುತ್ತವೆ. ಕರಿದಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಬಳೆಗಳನ್ನು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಕೊಂಡ ಕರಿಯ ಬಾಲಕರು ನಾಯಿಮರಿಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ಓಡಲು ಅವು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಬಗಳುವ ಮೃದುವಾದ ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಆ ಬಾಲಕರ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಶಬ್ದಗಳು ಅಡಗಿಸುವುವು.

^{1036.} ಮಹ್ಞನ್ನೂರ್ ಫ್ರು ಅಮ್ ಪಣೈಯಿನ್ ವಯನ್ ಮರುಷ್ಕು ಪೆರುಷ್ಕುಲೈಯಿ ಅ್ ಚುಹ್ಲಮ್ ವಿರು ಮ್ರಿಯಕಿಟಮೈ ತ್ತೊ ಟಿಲುಟವರ್ ಕಿಳೈ ತುವನ್ ಅಿ, ಪ್ಪಹ್ಷಿಯ ಪೈ ಜ್ಯೂಟಚ್ಚು ರೈ ಮೇಱ್ ಪಟರ್ ನ್ತ್ರಪಟ ಜ್ಕೂರೈ ಯುಟೈ ಪ್ರು ಆ್ಕುರಮ್ ಪೈ ಚ್ಚಿಹ್ಜಿಲ್ ಪಲ ನಿಲೈತ್ತು ಳತೋರ್ ಪುಲೈ ಪ್ರಾಟಿ

^{1037.} ಕೂರುಕಿರ್ ಮೆ ಲ್ಲಟಿಯಳಕಿನ್ ಕು ಅುಮ್ಪಾರ್ ಪು ಕ್ಯು ಟುಚ್ಚು ಟಲುಮ್ ವಾರ್ ಪಯಿನ್ ಮುನ್ ಅೀಲಿನಿನ್ ಅವಳ್ಳು ಕಿರ್ ನಾಯ್ ತ್ತುಳ್ಳು ಪ ಅಭ್ಯ ಕಾರಿರುಮ್ಪಿನ್ ಚರಿಚೆ ಆೀಕೈ ಕ್ಯರು ಇಚ್ಚಿ ಅಾರ್ ಕವರ್ ನ್ತೋಟ ವಾರ್ ಚಿ ಆುಮಿನ್ ಕುರೈ ಪ್ರಟಕ್ಕು ಮರೈ ಕ್ಕಚೈತ್ತ ವಿರುಪ್ಪು ಮಣಿ.

^{1.} ಪಳ್ರರು-ಆದಿದ್ರಾವಿಡರ ಒಂದು ವಿಭಾಗ.

1038. ಬಲವಾದ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಚರ್ಮಗಳ ವೇಲೆ ಹೊಲೆಯರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹೊಲತಿಯರು ನಿದ್ರಿಸಿಡುವ ನೆಳಲುಳ್ಳ ಮರುದ ಮರಗಳಿವೆ. ತನ್ನ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕಾವುಗೊಳಿಸುವ ಹೆಣ್ಣು ಕೋಳಿಗಳು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾದ ದೊಡ್ಡ ಮಣ್ಣಿ ನ ಪಾತ್ರಗಳು ಮಣ್ಣಿ ನಲ್ಲಿ ಹೊದೆದಿಡಲ್ಪಟ್ಟವೆ. ಅವುಗಳಿಗೆ ನೆಳಲನ್ನು ತರುವುದು ಮೃದು ವಾದ ಗೆಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ ಮಂಜಿಮರಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನೂ, ಬಾರುಕಟ್ಟದ ಪಱಿಗಳನ್ನು ತೂಗಾಡಿಸಿಟ್ಟ ಮಾಮರಗಳನ್ನೂ, ಸಣ್ಣ ತಲೆಗಳುಳ್ಳ ನಾಯಿಮರಿಗಳು ತಂಗುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ಕೆಳಪೊಟರೆಗಳುಳ್ಳ ತೆಂಗಿನ ಮರಗಳನ್ನೂ ಆ ಹೊಲೆಯರ ಪಾಡಿಯು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಳಕೊಂಡಿರುವುದು.

1039. ವಿುಕ್ಕ ಬಲುನೆಯುಳ್ಳ ಆ ಪಳ್ಳರು ಕೃಷಿಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲವಾದ, ಅರುಣೋದಯದ ಕಾಲವನ್ನು ಅಳೆದು ತೋರಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಗುವ, ಕೆಂಪಗಾದ ತಲೆಯ ಜುಟ್ಟುಳ್ಳ ಹುಂಜ ಗಳು ತಂಗುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ, ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಶೀತಲವಾದ ಗೆಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ ಕಾಂಚಿ ಮರದ ವಿಶಾಲವಾದ ನೆಳಲ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ದಟ್ಟವಾದ ಕೂದಲುಗಳುಳ್ಳ, ಚಿಕ್ಕ ಹೊಲತಿಯರು ಬತ್ತಕುಟ್ಟುವ ಹಾಡಿನ ಶಬ್ದವು ಆ ಪಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಸರಿ ಸಿರುವುದು.

1040. ತಟಾಕಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಶೀತಲವಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಿ ಸುವುವು. ಅಲ್ಲಾಡಿ ಹೋಗುವ ಕಾಲಿನ ನಡೆಯುವಿಕೆಯ ಚಲನೆಯಿಂದ ಮೊಗ್ಗು ಬಿಟ್ಟು ಅರಳುವ ಜೇನನ್ನು ಸುರಿಸುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ಕುವಲಯಗಳೊಡನೆ ಹಸಿಯಾದ ತಲಿಕೂದಲ್ಲಿ ಬತ್ತದ ಕದಿರುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡ, ಎಳೆ ಹೊಲತಿಯರು ಕಳ್ಳನ್ನು ಕುಡಿದು ಕುಣಿದಾಡಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗಿ ಮೊಳಗುವ ಪರಿಗಳೂ ಶಬ್ದಿಸುವುವು.

^{1038.} ವರ್ಗಚಿಅುತೋರ್ ಮಿಚೈಯುಬತ್ತಿ ಮಕವುಅಕ್ಕು ನಿಜರ್ನ್ ಮುತುನ್, ತರ್ನಚಿನೈಮೆನ್ ಪೆಟೈಯೊಟುಬ್ಬು ನ್ಪಟಿಬ್ಬುಬೀಚಿ ಪ್ರುತೈನೀಟರ್ ಮೆರ್ಗಚಿನೈಯ ವರ್ಜ್ಚಿಕಳುಮ್, ವಿಚಿಪ್ಪುಟ್ಟುತೂ ಬ್ಬಿಯಮಾವುಮ್, ಪುರ್ನ್ಆಲೈನಾಯ್ ಪ್ರುನ್ಜಿಪ್ಪುಮುಚಿತ್ತಿ ಪ್ರು ಮುಟೈತ್ತೆ ಬ್ಬುಮ್.

^{1039.} ಚೆಱಿನಲಿತ್ತಿಣ್ ಕಟೈಞರ್ನಿನೈ ಚ್ಚೆಯಲ್ಪುರಿನೈ ಕೆ ಟೈಯಾನು ಕ್ಕುಹೀಯಳಕ್ಕೆ ನೆಟೈಕ್ಕುಳ್ಚ್ ಪ್ಯುಟುನಿುವಾ ರಣಚ್ಚೇಕ್ಕೈ ವೆಹಿನುಲರ್ತ್ತ್ರಣ್ ಚಿನೈಕ್ಕಾಳ್ಟ್ ವಿರಿನೀಟಲ್ ಮರುಣ್ಕಿಲ್ಲಾಮ್ ನೆಹಿಕುಟಿಹ್ಮುನ್ ಫುಲೈಮಕಳಿರ್ ನೆಹ್ಕುಹುಪಾ ಟ್ಟ್ರೊಲಿಪರಕ್ಕುಮ್.

^{1040.} ಪುಳ್ಳುನ್ತಣ್ ಪುನಜ್ಕಲಿಕ್ಕುಮ್, ಪೊರ್ಯಕೈಯುಟೈ ಪ್ಪುಟೈಯೆಜ್ಕು, ನ್ತಳ್ಳುನ್ತಾ ಣಟೈಯಚೈಯ ತ್ತಳೈಯವಿಜ್ ಪೂ ಜ್ಯುನಕೈಮತು ವಿಳ್ಳುಮ್ ಪೈ ಜ್ಯುಜಿಜ್ಕಿತಿರ್ ನೆಲ್ ಮಿಲೈಚ್ಚಿಯಪುನ್ ಫುಲೈಚ್ಚಿಯರ್ ಕಳ್ ಕಳ್ಳುಣ್ಟು ಕಳಿತೂಜ್ಕ ಕೃಜಿಜ್ಕುಪಜಿತಿ ಯುಜ್ಕಲಿಕ್ಕುಮ್.

- 1041. ಸತ್ಯವಾದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿಸಿ ವೈದ್ಧಿ ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಪೂರ್ವಜನ್ಮ್ರವಾಸನೆಯೊಡನೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂದವತರಿ ಸಿದವನಾಗಿ ನಂದನಾರ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬನು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲುಳ್ಳ ಹೊಲೆಯರ ಕೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳುವವನಾದನು. ಆವನು ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಊರ ಹೊಲೆಯರ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಸಬನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಾಧ್ಯತೆಯುಳ್ಳವನು. ಈ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಸಮಾನರಿರಲಿಲ್ಲ.
- 1042. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂದವತರಿಸಿ ತನಗೆ ತಿಳಿವು ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದಂದಿನಿಂದ, ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಶಿರೋಭೂಷಣವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ಸುಂದರನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಷ್ಠವಾದ ಪೇರಾಸೆಯಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನಾ ಶಿಸುವ ಚಿಂತನೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಮರಹಿನಲ್ಲಾದರೂ ಬೇರೆ ನೆನಹೇ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿ, ತಾನು ಹುಟ್ಟಿದ ವಂಶಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಶಿವಧರ್ಮಗಳನ್ನಾ ಚರಿಸುವ ಕಾರ್ಯವುಳ್ಳವನಾಗಿ, ಆತನು ಶಿವಪಾದಸೇವೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತನು.
- 1043. ಡೋಲು ಬಡಿಯುವ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಊರಲ್ಲಿ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾನ್ಯ ನೆಲದ ಆದಾಯವನ್ನು ತನ್ನ ಅಶನಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಜನ್ಮ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಬರುವ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಆ ನಾಯನಾರನು ತನ್ನ ದಿವ್ಯ ಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತನು. ಎಲೆಯ ಆಕಾರದ ಹರಿತವಾದ ಮೂರು ತುದಿಗಳುಳ್ಳ ಶೂಲವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಸೇನೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದೇವಾಲಯ ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಭೇರಿ,
- 1041. ఇబ్బటిత్తా కియకట్టిఞ రిరుప్పిన్ వర్మే స్పీనిన్ వాట్నార్; మేయా బ్పరివు జీవన్ కటఱ్కి విళ్ళిత్తవుణర్ ఫేంటుమో వెన్కార్; అబ్పతియి లూరా ప్పుల్బేమ్మే యాన్ జీతేంటి జ్ఞూయత్తార్; ఒప్పిలవర్ నెన్నెనా రేనెపేంరువ రుళరానార్.
- 1042. ಪಿಅನ್ತುಣರ್ ವು ತೊಟ್ಙ್ಕಿಯಪಿನ್ ಪಿಆೈ ಕ್ಕಣ್ಣಿ ಪ್ರೆರುನ್ತಕೈ ಪಾಆ್ ಚಿಅನ್ತಪೆರು ಜ್ಘಾತಲಿನಾಱ್ ಚಿಮ್ಮೈಪುರಿ ಚಿನ್ತೈಯರಾಯ್ ಮಆನ್ತುಮಯ ನಿನೈವಿನ್ಱಿ ವರುಪ್ಪಿಆಪ್ಪಿನ್ ವಟಿವನ್ತ ಅಅಮ್ಪುರಿಕೊಳ್ ಕೈಯರಾಯೇ ಯಟಿತ್ತೊಣೈ ನೆಱಿನಿನ್ಱಾರ್.
- 1043. ಊರಿಲ್ ವಿಟುಮ್ ಪಱೈತ್ತುಟವೈ ಯುಣವುರಿಮೈ ಯಾಕ್ಕೊಣ್ಟು ಚಾರ್ಪಿಟಲ್ ವರು ನ್ತೊ ಆಿಲ್ ಚೆಯ್ವಾರ್ ತಲೈನಿನ್ ಅಾ<mark>ರ್ ತೊಣೈನಾಲ್,</mark> ಕೂರಿಲೈಯ ಮುಕ್ಕುಟುಮಿ ಪ್ಪಟೈಯಣ್ಣ ಲ್ ಕೋಯಿ ಆೊಂದುಮ್ ಪೇರಿಕೈಯೇ ಮುತಲಾಯ ಮುಕಕ್ಕರುವಿ ಪಿಱವಿನುಕ್ಕುಮ್,

362

1044. ವೈದಂಗ ಮೊದಲಾದವುಗಳ ಮುಖಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವ ಚರ್ಮ, ಕಟ್ಟುವ ಚರ್ಮನ ಚರ್ಮ ಪರ್ನು ಪರ್ಮಿ ಚರ್ಮ, ಸಂಗೀತವನ್ನು ನುಡಿಸತಕ್ಕ ವೀಣೆಗೂ ಯಾಲ್ ವಾದ್ಯಕ್ಕೂ ಹೊಂದುವ ತಂತ್ರಿಗಳು, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಅರ್ಚನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಗೋರೋಚನವೇ ಮೊದಲಾದ ವಸ್ತುಗಳು – ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆತನು ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

1045. ಈ ರೀತಿ ತನ್ನ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಮಾಡುವುದರೊಡನೆ ಆತನು ದೇವಾಲಯದ ಮಹಾದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಸತ್ಯವಾದ ಹಿರಿದಾದ ಭಕ್ತಿಯ ಹೆಚ್ಚಳದಿಂದ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಂತಹ ದಿವಸದಲ್ಲಿ,

1046. ಶಿರುಪ್ಪುಂಗೂರಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಶಿವಲೋಕನಾಥನ ಕೆಂಪಗಾದ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ನೆನೆದು ಆಸೆಯೊಡನೆ ತಾನು ಆಶಿಸಿದ ಕೈಂಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತದೇಕಚಿತ್ತನಾಗಿ, ಆತನು ಆದನೂರಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಮಿಕ್ಕ ವ್ಯಸನವುಳ್ಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಆ ಸ್ಥಳದ ಸಮಿಾಪವನ್ನು ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

^{1044.} ಪೋರ್ ನೈತ್ತೋಲ್ ನಿಚಿನಾರಿನ್ ಱೀನೈಯನವುನ್, ಪುಕಲುನಿುಚೈ ನೇರ್ ನೈತ್ತ ನೀಣೈಕ್ಯುಮ್ ಯಾಡುಕ್ಕು ನಿಲೈವಕೈಯಿಲ್ ಚೀರ್ವುಜ್ಜಿ ತನ್ತಿರಿಯು, ನ್ತೇವರ್ಪಿರಾ ನರ್ಚ್ಚನೈಕಟ್ ಕಾರ್ ವತ್ತಿ ನುಟನ್ ಕೋರೋ ಚನೈಯುವಿವೈ ಯಳಿತ್ತುಳ್ಳಾರ್.

^{1045.} ಇವ್ವಕೈಯಾ ಇನ್ತೊಟೀಲಿ ನಿಯನ್ಅವೆಲಾ ವೆುವ್ವಿಟಿತ್ತು ಇಸ್ ಚೆಯ್ವನವುಜ್, ಕೋಯಿಲ್ ಕಳಿ ಜೀರುವಾಯಿಜ್ ಪುಱನಿನ್ಅು ವೆಯ್ವಿರವು ಪೇರನ್ ಪು ಮಿಕುತಿಯಿನಾ ಲಾಟುತಲುಮ್, ಅವ್ವಿಯಲ್ ಪಿಜ್ ಪಾಟುತಲು ಮಾಯ್ ನಿಕಟ್ ವಾ ರನ್ನಾಳಲ್,

^{1046.} ತಿರುಪ್ಪುನ್ಕೂರ್ ಚ್ಚಿವಲೋಕನ್ ಚೇವಟಕಣ್ ಮಿಕನಿನೈನ್ತು ವಿರುಪ್ಪಿನೊಟು ನ್ತಮ್ಪಣಿಕಳ್ ವೇಣ್ಟವನ ಚೆಯ್ವತಆತ್ಕೀ ಯರುತ್ತಿಯಿನಾ ಲೊರುಪ್ಪಟ್ಟ ಜ್ಯಾತನೂರ್ ತನಿನಿಸ್ಅುಮ್ ವರುತ್ತಮುಜು ಜ್ಯಾತಲಿನಾಲ್ ವನ್ತವ್ವೂರ್ ಮರುಜ್ಕಣೈನ್ತಾರ್.

1047. ಸ್ತೋತ್ರರೂಪವಾದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹಾಡಿ ದೇವಾಿಲಯದ ಮಹಾ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಂಡು ಕುಂಬಿಡಬೇಕೆಂದು¹ ನೆನೆದ ನಂದನಾರನಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನಾಗಿ, ಮೇಘಗಳು ಏರಿ ಚಲಿಸುವ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ತಿರುಪ್ಪುಂಗೂರಿನ ಶಿವಲೋಕನಾಥನು ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಇರುವ, ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ ವೃಷಭವನ್ನು ಸರಿದು ಇರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ತನ್ನನ್ನು ನಂದನಾರನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ದರ್ಶಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

1048. ಶಿವಲೋಕನಾಥನ ದೇವಾಲಯದ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಕೊಂಡು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭವವನ್ನು ದಾಟಸುವ ಶಿವಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತವನಾದ ನಂದ ನಾರನು, ಈಶ್ವರನನ್ನು ನಮಸ್ಕರಿಸುವ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ನಮಿಸಿ ಎದ್ದು, ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಚರ್ಮದ ಬಾರುಗಳು ಅಲೆಯುತ್ತಿರಲು, ಹೋಗುತ್ತಾ ಆ ದೇಗುಲದ ಹಿಂಬದಿಯ ಸಮಿಸಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳ್ಳವಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೊಳವಾಗಿ ಅಗೆದನು.

1049. ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಸಾಲಾಗಿ ಅರಳಿದ ಕರ್ಣಕಾರಪುಷ್ಪವನ್ನು ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸುಂದರವಾದ ಶ್ರೀಮುಡಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹದಿಂದ, ವಿಶಾಲವಾದ ಕೊಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆ ಹಳ್ಳವನ್ನು ಅಗೆದ ಮೇಲೆ, ತನ್ನ ಪರಮಾತ್ಮನು ಇದ್ದನುಗ್ರಹಿಸಿದ ದೇವಾಲಯದ ಹೊರಭಾಗ ದಿಂದಲೇ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವಾಗಿ ಬಂದು, ನಮಿಸಿ ಎದ್ದು, ಆನಂದದಿಂದ ನಟನವಾಡಿ, ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

- 1047. ಚೀರೇಱು ಮಿಚೈ ಪಾಟಿ ತ್ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟರ್ ತಿರುವಾಯಿಲ್ ನೇರೇಕುವು ಪಿಟವೇಣ್ಟು ಮೆನನಿನೈನ್ತಾರ್ ಕ್ಕತುನೇರ್ವಾರ್ ಕಾರೇಱು ಮೆಯಿಱ್ಪುನ್ಕೂರ್ ಕ್ಕಣ್ಣು ತಲಾರ್ ತಿರುಮುನ್ಪು ಪೋರೇಜ್ಞೈ ವಿಲಜ್ಕವರುಳ್ ಪುರಿನ್ತರುಳಿ ಪ್ಪುಲಪ್ಪಟುತ್ತಾರ್.
- 1048. ಶಿವಲೋಕ ಮುಟೈಯವರ್ತ ಸ್ತ್ರಿರುವಾಯಿಲ್ ಮುನ್ನಿನ್ ಅು ಪವಲೋಕ ಜ್ಯಟಪ್ಪವರ್ತವರ್ ಪಡೆವಿಟ್ಟು ಪ್ಪಡೆನ್ತ್ತೆ ಅುನ್ತು ಚುವಲೋಟು ವಾರಲೈಯ ಪ್ಪೋವಾರ್ಪಿನ್ ಪೊರುಚೂಅಲ್ ಅವಲೋಟು ಮಟುತ್ತತುಕ ಹ್ಟ್ರಾತಂತ್ತು ಕ್ಕುಳನ್ತೊಟ್ಟಾರ್.
- 1049. వట్జ్యూణ్బ పూన్నికటి మెణిముట్యూర్ తిరువరుళా జ్ఞట్జ్యూణ్బ ఈళక్తతే ఉమ్బేక్తేక్స్ట్స్, అమ్పేరుమాన్ ఇట్జ్యూణ్బ ఈంయుల్పుఆమ్ వలజ్యూణ్బు, వణిన్తేటున్తు, నట్జ్యూణ్బు, విట్టిఈ్యణ్బు, తమ్పతియి నణ్ణినార్.

^{1.} ಕುಂಬಿಡಬೇಕೆಂದು - ನಮಸ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು.

1050. ಈಶ್ವರನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಹಲವು ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿ ನಮಿಸಿ, ಸತ್ಯವಾದ ಧಿವ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ನಂದನಾರನಿಗೆ, ಪ್ರೀತಿಯು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚುವ ಚಿತ್ತದೊಡನೆ ತಿಲ್ಲೆಯ ತಿರುವಂಬಲ ವನ್ನು ಸೇರಿ ನಮಿಸಬೇಕೆಂದು ಅತಿಶಯವಾದ ಆಶೆಯು ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಬಂತು.

1051. ಅವನು ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆಯೇ ಮಾಡದವನಾದನು. ಸೂರ್ಯೋ ದಯವಾದ ಮೇಲೆ 'ಆ ದಿವ್ಯಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ನನ್ನ ಕುಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾಗಿಲ್ಲ' ಎಂದು ನೆನೆದವನಾಗಿ, 'ಈ ಎಣಿಕೆಯೂ ನನ್ನ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯೇ' ಎಂದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ತಡೆದಿಡುವನು. ಆಮೇಲೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಏಳುವ ಆಶೆಯು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಅತಿಶಯಿಸಲು 'ನಾಳೆ ಹೋಗುವೆನು' ಎನ್ನುವನು.

1052. ಈ ರೀತಿ 'ನಾಳೆ ಹೋಗುವೆನು' ಎಂದು ಹಲದಿವಸಗಳು ಕಳೆಯಲು, ಮನಸ್ಸು ತಾಳದೆ, ಪೂಳೆಯ ಹೊ²ವಿನಂತಹ ಜನ್ಮದ ಕಟ್ಟು ನೀಗಲು, ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಆಸೆಪಟ್ಟವನಾಗಿ, ಹಾಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಂಗಾರ ಹೂ ತುಂಬಿದ ಕವುಂಗುಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ, ಆ ಹಳೆಯ ಊರಿನಿಂದ ಹೊರಟು, ಬಾಳೆಮಿಾನುಗಳು ಎದ್ದು ಹಾರುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಚಿದಂಬರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದನು.

^{1050.} ಇತ್ತನ್ ಮೈ ಯಾಚರ್ ಮಕಿಟ್ ಪತಿಪಲವು ಇಟ್ಟಿನ್ ಱಿ ಅೈ ಇಟ್ಟಿ ಮೊಯ್ ತ್ತತಿರು ತೊಣ್ಟು ಜೆಯ್ತು ವಿರವುವಾರ್ ವಿ ಕೈ ಟುನ್ತ ಚಿತ್ತವೊಟು ನ್ತಿರುತ್ತಿಲ್ಲೈ ತ್ತಿರುಮನ್ ಅು ಚೆನ್ ಱೀ ಅೈ ಇ್ಟ ಉಯ್ ತ್ತಪೆರು ಜ್ಯಾತಲು ಇರ್ ವೊಟಿಯಾತು ವನ್ತುತಿಪ್ಪ,

^{1051.} ಅನ್ ಜೀರವು ಕಣ್ಟುಯಿಲಾರ್; ಪುಲರ್ ನ್ನತಪ್ಪಿ 'ನಣ್ಯಿಯ್ತ ಒನ್ ಜೀರುಣೈ ತರುತನ್ ಮೈ ಯುಜುಕುಲತ್ತೋ ಟಿಚೈ ವಿಲ್ಲೈ' ಎನ್ 'ಜೀತುವು ಮೆಮೈರುಮಾ ನೇವ' ಲೆನ ಪ್ಪೋಕ್ಕೊ ಟೀವಾರ್; ನನ್ ಜುಮೆಲು ಜ್ಕಾತನ್ ಮಿಕ 'ನಾಳೈಪ್ಪೋ ವೇ' ನೆನ್ ಪಾರ್;

^{1052. &#}x27;నాళ్ళేవ్పు' వే?' నేనోటు నాళో ಕళాజేల త్ర్మరియాతు, పూళ్ళేవ్పు వామ్పిటవి ప్పిణిప్పోటియ ప్పోవారాయో, ప్పాళ్ళేవ్పు జ్ఞముకుటుత్త వటమ్పతియి సిన్లోటుమ్పోయో, వాళ్ళేవ్పు' త్రేటుమ్పటన ఇ్యూటోతీల్లో మరుజ్భణ్యవారో;

^{1.} ಜಿನಂಬರದ ಚಿತ್ಸಭೆ. 2. ಮೃದುವಾದ ಹತ್ತಿಯಂತಿರುವ ಬಿಳಿದಾದ ಒಂದು ಹೂ.

1053. ಹಾಗೆ ಸೇರುವಾಗ ಅದರ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ನಮಿಸಿ, ಎದ್ದು ವರ್ಧಿಸುವ ಕೆಂಪಗಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವಂತೆ ಸದಾ ನಡೆದು ಬರುವ ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಏಳುವ ಹೊಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ದೊಡ್ಡ ಯಾಗ ಕೂಟಗಳೂ, ವೇದಗಳನ್ನು ಓದುವ ಮಠಗಳೂ, ಸಮಿಾಪದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಕೀಳಾದ ತನ್ನ ಕುಲವನ್ನು ನೆನೆದೇ, ಅಂಜಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೋಗದವನಾಗಿ ನಿಂತನು.

1054. ಆ ರೀತಿ ನಿಂತ ನಂದನಾರನು, ಅಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ನೆನೆಯುವವನಾಗಿ, 'ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ, ಇವುಗಳನ್ನೂ ದಾಟ, ಊರನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ಪ್ರಾಕಾರದ ದ್ವಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದಂತಿರುವ ಮಾಳಿಗೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮೊತ್ತವಾಗಿ ವೇದಿಕೆಗಳೊಡನೆ ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಮೂರುಸಾವಿರ ಹೋಮಕುಂಡಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವರು'.

1055. 'ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇರಲು, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ' ಎಂದಂಜಿ, ಆ ಊರಿನ ಮದಿಲ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲೇ ಅಡಗದ ಪೇರಾಸೆಯು ಉಪಮಾತೀತ ವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಅತಿಶಯಿಸಲು, ಒಳಗೇ ಮನಸ್ಸು ದ್ರವಿಸಿ, ಕೈಗಳಿಂದ ನಮಿಸಿ, ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಆ ನಗರದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನೇ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು ಈ ರೀತಿ ಇರುವವನಾದನು.

^{1053.} ಚೆಲ್ಕಿನ್ಆ ಪೋಟ್ತ್ ತನ್ತ ತ್ತಿರುವೆಲ್ಲೈ ಪಡಿನ್ತೆ ಟುನ್ತು, ಪಲ್ಕು ಸ್ಟ್ ನ್ತೀವಳರ್ತ್ತ ಪಯಿಲ್ ವೇಳ್ವಿ ಯೆಟುಮ್ಪು ಕೈಯುಮ್, ಮಲ್ಕುಪೆರು ಜ್ಕುಟೈ ಯೋತು ಮಟ್ಡಾಣೆರು ಜ್ಕಿನವುಜ್ಕಣ್ ಟಲ್ಕುನ್ತ ಜ್ಯುಲನಿನೈನ್ತೇ ಯಜ್ಚಿಯಣೈ ನ್ತಿಲರ್ ನಿನ್ಆತಾರ್.

^{1054.} ನಿನ್ಅವರ ಜೈಯ್ತರಿಯ ಪೆರುಮೈಯಿನೈ ನಿನೈಸ್ಪಾರ್ 'ಮುನ್ ಚೆನ್ಅೀಯವು ಜ್ಯಟನ್ತೂರ್ ಚೂ ಟಿಯ್ಹಿಳಿರುವಾ ಯಿಲೈಪ್ಪುಕ್ಕಾಆ್ ಕುನ್ಆನೈಯ ಮಾಳಿಕೈಕ ಟೊಜುಜ್ಕುಲವುಮ್ ವೇತಿಕೈಕಳ್ ಒನ್ಆೀಯಮೂ ವಾಯಿರಮ ಜ್ಯುಳವೆನ್ ಪಾ ರಾಕುತಿಕಳ್;'

^{1055. &#}x27;ಇಪ್ಪರಿಚಾ ಯಿರುಕ್ಕವೆನ ಕ್ಕೆಯ್ತಲರಿ' ತೆನ್ಅಞ್ಚಿ ಯಸ್ಪತಿಯಿನ್ ಮತಿಱ್ಪುಜತ್ತಿ ಲಾರಾತ ಪೆರುಙ್ಭಾತಲ್ ಒಪ್ಪರಿತಾಯ್ ವಳರ್ನೊತ್ತು ವುಳ್ಳುರುಕಿ ಕ್ಕೈತೊಟುತೇ ಚಿಪ್ಪರಿಯ ತಿರುವೆಲ್ಲೈ ವಲಙ್ಕೊಣ್ಟು ಚೆಲ್ಕಾನ್ಜಾರ್.

366

1056. ಈ ರೀತಿ ರಾತ್ರಿಹೆಗಲೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಆ ರೀತಿಯನ್ನು ನೆನೆದು, ಕ್ಷೀಣಿಸಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಶ್ರೀಪಾದಭಕ್ತನು ದುಃಖಿಸಿ, 'ಕಾಡಿಗೆಯಂತೆ ಕರಿದಾದ ಶ್ರೀಕಂಠವನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಚಿತ್ಸಭೆಯ ದಿವ್ಯನಟನವನ್ನು ನಮಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?' ಎಂದು ನೆನೆದೇ ದುಃಖದೊಡನೆ ಕೂಡಿ,

1057. 'ದುಃಖವನ್ನು ತರುವ ಹೀನವಾದ ಈ ಜನ್ಮವೇ ಅದಕ್ಕೆ ತಡೆಯಾಗಿದೆ' ಎಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆನೆದು ನಿದ್ರಿಸುವವನಾದನು. ಆ ನೆಲೆಯನ್ನು ಚಿತ್ಸಭೇಶ್ವರನು! ತಿಳಿದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಆ ದಿವ್ಯಭಕ್ತನ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯಸನಗಳನ್ನೂ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ, ಮಂದಹಾಸದೊಡನೆ ಹೀಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನಾದನು

1058. 'ಈ ಜನ್ಮವಾದ ಶರೀರವು ತೊಲಗುವಂತೆ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಮೂರೆಳೆಯ ಉಪವೀತವನ್ನು ಕೊಂಡ ವೇದಿಯರೊಡನೆ ಸೇರಿ ನೀನು ಬಾ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಸತ್ಯವಸ್ತುವಾದ ಈಶ್ವರನು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಲ್ಲೈವಾಟಂದಣರಿಗೂ² ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಸಿಸಿ ಚಿತ್ಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು (ಅಂತರ್ಧಾನ ನಾದನು).

^{1056.} ಇವ್ವಣ್ಣ ಮಿರವುಪಕಲ್ ನಲಞ್ಚುಯ್ತ ಜ್ಕಿಯ್ತರಿಯ ಅವ್ವಣ್ಣ ನಿನೈನ್ತ್ರಲೀನ್ತ ನಟತ್ತೊಣ್ಟ ರಯರ್ವೆಯ್ತಿ, 'ಮೈನಣ್ಣ ತ್ತಿರುಮಿಟ್ಹರ್ಾ ವುನ್ಅೀನಟ ಬ್ಯುಮ್ಪಿಟುವ ತೆವ್ವಣ್ಣ' ಮೆನನಿನೈನ್ತೇ ಯೇಚಅವಿ ನೊಟುನ್ತುಯಿಲ್ವಾರ್,

^{1057. &#}x27;ಇನ್ ನಱರು ಮಿೞೀಪಿಱನಿ ಯಿತುತಟೈ' ಯೆನ್ ಱೀತುಯಿಲ್ವಾರ್, ಅನ್ನಿಲೈಮೈ ಯಮ್ಪಲತ್ತು ಳಾಟುವಾ ರಱೀನ್ತರುಳಿ, ಮನ್ ನುತಿರು ತ್ತೊಣ್ಟರವರ್ ವರುತ್ತವುಲಾ ಶ್ರೀರ್ಪುತಱ್ಕು ಮುನ್ ನಣೈನ್ತು ಕನವಿನ್ ಕಣ್ ಮುಱುವಲೊಟು ಮರುಳ್ಚೆಯ್ವಾರ್,

^{1058. &#}x27;ಇಪ್ಪಿ ಅವಿ ಪೋಯ್ ನೀಜ್ಕ ವೆರಿಯಿನಿಟೈ ನೀಮೂಟ್ಕಿ ಮುಪ್ಪುರಿನೂರ್ ಮಾರ್ ಪರುಟರ್ ಮುನ್ ನಣೈವಾ' ಯೆನ್ ನಮೊಟ್, ನ್ತಪ್ಪರಿಚೇ ತಿಲ್ಲೈವಾ ಅನ್ತ್ರಣರ್ ಕ್ಯು ಮೆರಿಯಮೈಕ್ಕ ಮೆಯ್ ಪ್ಪೊರುಳಾ ನಾರರುಳಿ, ಯಮ್ಪ ಲತ್ತೇ ಮೇವಿನಾರ್.

^{1.} ಚಿತ್ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಟನವಾಡುವ ಶಿವಪರವಾತ್ಮನು. 2. ಚಿದಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರು.

1059. ತಮ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ತಪಸ್ವಿಗಳೂ ವೇದಿ ಯರೂ ಆದ ತಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಲ್ಲಾ ಚಿತ್ಸಭಾನಾಯಕರ ಮಹಾ ದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಬಂದು ಸೇರಿ 'ನಮ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಾಲಿಸುವೆವು' ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಿ, ವಿುಕ್ಕ ಪ್ರೀತಿಯೊಡನೆ ಬರುವವನಾದ ದಿವ್ಯಭಕ್ತನ ಸಮಿಾಪ ಸಾರಿದರು.

1060. 'ಸ್ವಾಮಿ, ಚಿತ್ಸಭಾನಾಯಕರು ಉಷ್ಣವಾದ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ತಮಗೆ ತಯಾರಿಸಿ ತರಲು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಂತೆ ಈಗ ನಿಮ್ಮೆಡೆಗೆ ಬಂದೆವು' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ಕ್ಷೀಣಿಸಿ ವ್ಯಥೆಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ದಿವ್ಯಭಕ್ತನಾದ ನಂದನಾರನು, 'ಈಗ ನಾನು ಉಜ್ಜೀವಿಸಿದೆನು' ಎಂದು ನಮಿಸಿದನು. ದೈವಿಕ ವೇದಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಅಂತೆಯೇ ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

1061. ವೇದಿಯರು ಆ ರೀತಿ ತಿಳಿಸಿದೊಡನೆ, ತೆಂಕು ದಿಕ್ಕಿನ ಪ್ರಾಕಾರದ ಹೊರಗಿರುವ, ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಉನ್ನತವಾದ ಮಹಾದ್ವಾರದ ಮುಂದೆ, ಜಡೆಮುಡಿಯನ್ನು ಳ್ಳವನ¹ ತುಂಬಿದ ಹಿರಿದಾದ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ವೇದಿಯರು ಬೆಂಕಿ ಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ ಅಗ್ನಿಕುಂಡವನ್ನು ಸೇರಿ, ಈಶ್ವರನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೇ ಆತನು ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಂದನು.

- 1059. ತಮ್ಪೆರುಮಾನ್ ಪಣಿಕೇಟ್ಟ್ ತವಮಱೈಯೋ ರೆಲ್ಲಾರುಮ್ ಅಮ್ಪಲವರ್ ತಿರುವಾಯಿನ್ ಮುನ್ಪಚ್ಚ ಮುಟನೀಣ್ಟೆ 'ಯೆಮ್ಪೆರುಮಾ ನರುಳ್ಚೆಯ್ತ ಪಣಿಜೆಯ್ವೇ' ಮೆನ್ಱೇತ್ತಿ ತ್ತಮ್ಪರಿವು ಪೆರುಕವರು ನ್ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟರ್ ಪಾಱ್ಚಾರ್ನ್ತಾರ್'.
- 1060. 'ಐಯರೇ! ಯಮ್ಪಲವ ರರುಳಾಲಿ ಪ್ಪೊಟುತಣೈನ್ತೋಮ್ ವೆಯ್ಯವಟ ಲಮೈತ್ತುಮಕ್ಕು ತ್ತರವೇಣ್ಟೆ' ಯೆನವಿಳಮ್ಪ, ನೈಯುಮನ ತ್ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟರ್ 'ನಾನುಯ್ನ್ತೇ' ನೆನತ್ತೊಟುತಾರ್; ತೆಯ್ವಮಱೈ ಮುನಿವರ್ಕಳು ನ್ತೀಯಮೈತ್ತ ಪಟಮೊಟಿನ್ತಾರ್.
- 1061. ವುಱೈಯವರ್ಕಣ್ ಮೊಟೀನ್ತತಱ್ಪನ್ ಆೆನ್ಅಿಚೈಯಿನ್ ವುತಿಅ್ಪುಅತ್ತು ಪ್ಪಿಱೈಯುರಿಞ್ಚು ನ್ತಿರುವಾಯಿನ್ ಮುನ್ನಾಕ ಪಿಞ್ಞಕರ್ತ ನಿಱೈಯರುಳಾನ್ ಮಱೈಯವರ್ ಕಣೆರುಪ್ಪಮೈತ್ತ ಕುಟಿಯೆಯ್ತಿ ಯಿಱೈಯವರ್ತಾಣ್ ಮನಙ್ಕೊಣ್ಟೇ ಯೆರಿಚೂಟ ವಲಙ್ಕೊಣ್ಬಾರ್,

^{1.} ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ.

1062. ಆವೇಲೆ ನಂದನಾರನು ಕೈಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ನಮಿಸಿ, ಪಂಚಕೃತ್ಯ ನಟನ ವನ್ನಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ನೆನೆದು, ಅಗ್ನಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಆ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಯೆಯ ಅಸತ್ಯ ಶರೀರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಪುಣ್ಯಶರೀರದ ಮಹಾ ಮುನಿಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ, ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿದಾದ ಉಪವೀತವು ಶೋಭಿಸಲು, ಜಡೆ ಮುಡಿಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಮೇಲೆದ್ದು ಬಂದನು.

1063. ಆ ರೀತಿ ಕೆಂಪಗಾದ ಅಗ್ನಿಯ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಏಳುವಾಗ ಆತನು ಕೆಂಪ ಗಾದ ಮಲರ ಮೇಲೆ ಬಂದೆದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಂತೆ ತೋರಿದನು. ಆಗ ದೊಡ್ಡ ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಬಾನದುಂದುಭಿಯ ನಾದವು ಮೊಳಗಿತು. ದೇವರುಗಳು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಘೋಷಿಸಿ, ಹೊಸತಾದ ಎಸಳುಗಳುಳ್ಳ ಮಂದಾರದ ಶೀತಲವಾದ ಮಲರ ಮಳೆಯನ್ನು ಕರೆದರು.

1064. ಕೂಡಿ ಇದ್ದು ನೋಡಿದ ಈಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹವುಳ್ಳ ತಿಲ್ಲೈವಾಲಂದಣರು! ಭಕ್ತನನ್ನು ಕೈಮುಗಿದು ನಮಿಸಿದರು. ಸ್ತೋತ್ರಕ್ಕೆ ಸಿಗದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಭಕ್ತನೂ ನಮಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂತಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದನು. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವೇದಗಳು ಸುತ್ತು ವರಿದು ಸ್ತುತಿಸುವ ಆ ಚಿತ್ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ಅನುಗ್ರಹ ದಿವ್ಯನಟನವನ್ನಾಡುವ ಶ್ರೀಪಾದವನ್ನು ನಮಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, 'ನಾಳೆ ಹೋಗುವವನಾದ ವೇದಮುನಿವರನು' ಬರುತ್ತಿರುವನು.

^{1062.} ಕೈತೊಟುತು ನಟನುಟು ಬ್ಯಟಲುನ್ನಿ ಯಟಲ್ ಪುಕ್ಕಾರ್, ಎಯ್ತಿಯವ ಪ್ಪೊಟುತಿನ್ ಕಣೆರಿಯಿನ್ ಕಣಿಮ್ಮಾಯ ಪ್ರೊಯ್ತಕೈಯು ಮುರುವೊಟ್ತು ಪ್ಪುಣ್ಣಿಯಮಾ ಮುನಿವಟವಾಯ್ ಮೆಯ್ತಿಕಟ್ ವೆಣ್ಣು ಲ್ ನಿಳಜ್ಭ ವೇಣಿಮುಟ ಕೊಣೈಟುನ್ತಾರ್.

^{1063.} ಚೆನ್ತೀನೇ ಲೆಟುಮ್ಸೊಟುತು ಚೆನ್ಮುಲರ್ನೇಲ್ ವನ್ತೆಟುನ್ತ ವನ್ತಣನ್ಫ್ ಜಿನ್ಜಿನ್ ನಾರ್ತನ್; ರನ್ತರತು ನ್ತುಪಿನಾತನ್ ವನ್ತೆಟುನ್ತ ತುಯರ್ವಿಚುಮ್ಪಿಲ್; ವಾನರ್ಕಣ್ ಮಕಿಟ್ಸ್ತಾರ್ತ್ತು ಪ್ರೈನ್ತುಣರ್ ಮ ನ್ತಾರತ್ತಿನ್ ಪಣಿಮಲರ್ಮಾ ರಿಕಳ್ಫೆಟಿನ್ತಾರ್.

^{1064.} ತಿರುವುಟೈರು ತಿಲ್ಲೈವಾ ಅನ್ತಣರ್ಕಳ್ ಕೈತೊಟುತಾರ್; ಪರವರಿಯ ತೊಣ್ಟರ್ಕಳುಮ್ ಪಣಿನ್ತುಮನ ಬ್ಯಳಿಪಯಿನ್ಱಾರ್; ಅರುಮಱೈಚೂಟ್ ತಿರುಮನ್ಈ ಲಾಟುಕಿನ್ಈ ಕಟಲ್ವಣಬ್ಯ ವರುಕಿನ್ಆಾರ್ ತಿರುನಾಳೈ ಪ್ರೋವಾರಾ ಮಱೈಮುನಿವರ್.

^{1.} ಚಿವಂಬರ ದೀಕ್ಷಿತರು.

1065. ಆತನು ಚಿದಂಬರದ ದೀಕ್ಷಿತರುಗಳೂ ಒಡನೆಯೇ ಬರಲು, ನಗರದ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿ, ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕೈಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಗೋಪುರ ವನ್ನು ನವಿಸಿಸಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ದೇಗುಲದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಲೋಕವನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅನುಗ್ರಹನಟನವನ್ನಾಡುವವನ ಸಭೆಯ ಸಮಾಪವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಆವೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಕಂಡವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.

1066. ದೀಕ್ಷಿತರು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡರು. ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನುಳ್ಳ ಮುನಿ ಗಳು ಸ್ತುತಿಸಿದರು. ತನ್ನನ್ನು ಬಂದು ಸೇರಿದ ದಿವೃಭಕ್ತನ ಕರ್ಮದೋಷವನ್ನು ತುಂಡರಿದು, ಸುಂದರವಾದ ತಾವರೆಯಂತಿರುವ ಪಾದದ್ವಂದ್ವಗಳನ್ನು ನಮಿಸಿಕೊಂಡಿರು ವಂತೆ, ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಆನಂದಮಹಾನಟನವನ್ನಾಡಿದ ಚಿತ್ಸಭಾನಾಯಕನು ಆ ಭಕ್ತನಿಗೆ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.

1067. ದೋಷಯುಕ್ತವಾದ ಶರೀರವನ್ನು ಬಿಡುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜನ ಮಾಡಿ ಮೇಲೆದ್ದು ದೋಷದೂರವಾದ ವೇದಮುನಿವರನಾಗಿ ಚಿತ್ಸಭಾನಾಯಕನ ಶ್ರೀಪಾದವನ್ನು ಸೇರಿದವನ ತೇಜೋಮಯವಾದ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಆ ಕೃಪಾ ಫಲದಿಂದ, ತಿರುಕುರಿಪ್ಪುತೊಂಡನೆಂಬ ಕರ್ಮಬಂಧವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ವನ್ನು ಮಾಡಿದವನ ದಿವ್ಯಕೈಂಕರ್ಯದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಹೇಳುವೆವು.

^{1065.} ತಿಲ್ಲೈವಾ ಅನ್ತ್ರಣರು ಮುಟನ್ಚಿಲ್ಲ ಚ್ಚೆನ್ಆೆಯ್ತಿ, ಕ್ಕೊಲ್ಲೈಮಾನ್ ಮಱೀಕ್ಕರತ್ತಾರ್ ಕೋಪುರತ್ತೈ ತ್ತೊಟುತಿಱೈಞ್ಚಿ, ಯೊಲ್ಲೈಪೋ ಯುಟ್ಪುಕುನ್ತಾ; ರುಲಕುಯ್ಯ ನಟಮಾಟುಮ್ ಎಲ್ಲೈಯಿನೈ ತ್ತಲೈಪ್ಪಟ್ಟಾರ್ ರಿಯಾವರ್ಕಳು ಜ್ಕಣೈಲರಾಲ್.

^{1066.} ಅನ್ಡಡರ್ಕ ಳತಿಚಯಿತ್ತಾ; ರರುಮುನಿವರ್ ತುತಿಚೆಯ್ತಾರ್; ವನ್ತಣೈನ್ತ ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟರ್ ತಮ್ಮೈವಿನೈ ಮಾಚಱುತ್ತು ಚ್ಚುನ್ತರತ್ತಾ ಮರೈಪುರೈಯು ನ್ತುಣೈಯಟಿಕ ಟೊಟುತಿರುಕ್ಕ ವನ್ತಮಿಲಾ ವಾನನ್ತ ಪ್ರೆರುಜ್ಕೂತ್ತ ರರುಳ್ಪುರಿಸ್ತಾರ್.

^{1067.} ಮಾಚುಟಮ್ಪು ವಿಟತ್ತೀಯಿನ್ ಮಷ್ಟನಇ್ಚಿಯ್ ತರುಳಿಯೆಲು ನ್ತಾ ಚಿನ್ ಮಜೈ ಮುನಿಯಾಕಿ ಯಮ್ಪಲವರ್ ತಾಳಟೈನ್ತಾರ್ ತೇಚುಟೈಯ ಕೞಲ್ ನಾೞ್ ತ್ತಿ ಶ್ರು ಕಬ್ಬ ತ್ತೊಣ್ಟರ್ ವಿನೈ ಪ್ಪಾಚಮಱ ಮುಯನ್ ಅವರ್ ತ್ರಿರುತ್ತೊಣ್ಟೆ ನ್ ಪರಿಚುರೈಪ್ಪಾಮ್.

370

19. ತಿರುಕುರಿಪ್ಪುತೊಂಡ ನಾಯನಾರ

1068. ಯುಕ್ತವಾಗುವಂತೆ ಹಲಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ಕರುಣಾಮಯಿ ಯಾದ ತಾಯಂತಿರತಕ್ಕ ಉಮಾದೇವಿಯವರು ಏಕನಾದ ಆಕೆಯ ನಾಯಕನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೂ ಸ್ತುತಿಸಲು ಆಗಮದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ತನ್ನೆಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವಂತೆ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿರುವಂಥಾದ್ದು ತೊಂಡೈ ನಾಡು.

1069. ಹಿತವನ್ನುಳ್ಳ ಸಮನೆಲೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಆಶೆಯುಳ್ಳ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಪ್ರಧಾನವಾದ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬಗಳು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿ ಅಭಿವರ್ಧಿಸಲು, ಬಲವಾದ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಕಾರಗಳನ್ನುಳ್ಳ, ಹಲವು ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳ ನಗರಗಳನ್ನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಕೂಡಿಕೊಂಡುದಾಗಿ, ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲದ ಪುರಾತನವಾದ ಮೇಲ್ಮೆಯೊಡನೆ ಕೂಡಿ ಕೊಂಡಿರುವುದು ನಿಸ್ತಾರವಾದ ತೊಂಡೈನಾಡು.

1070. ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ವಭಾವವನ್ನೇ ಆಶಿಸುವ ಪಟ್ಟಿಯನೂರಿನ ವೇಳಾಳೆ!ರು, ತಮ್ಮ ವೇಲೆ ನಿಂದೆಯು ಬಂದಾಗ, ತಮ್ಮ ಜೀವವನ್ನೂ, ವಣಿಜನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ ತಾವು ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯಮಾತನ್ನೂ ತೂಗಿನೋಡಿ, ಜೀವಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹಿರಿದಾದ ಆ ಮಾತನ್ನೇ ಕಾಪಾಡಿದ ಮೇಲ್ಮೆಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ತೊಂಡೈನಾಡು.

19. ತಿರುಕ್ಕು ರಿಪ್ಪುತ್ತೊಣ್ಣ ನಾಯನಾರ್

- 1068. ಏಯು ಮಾಜುಪ ಲ್ಲುಯಿರ್ಕಳು ಕೈಲ್ಲೈಯಿಲ್ ಕರುಣೈ ತ್ತಾಯ ನಾಟನಿ ಮಾಯಿನ ತಲೈವರೈ ತ್ತಬುನ ಲಾಯು ನಾನ್ಮಜೈ ಪೋಜ್ಞನಿನ್ ಅರುನ್ತ್ವವರ್ಮ ಪುರಿಯ ತ್ತೂಯ ಮಾತವ ಇೈಯ್ತತು ತೊಣ್ಣೈನನ್ ನಾಟು.
- 1069. ನನ್ ಮೈ ನೀಟೆಯ ನಟುನಿಲೈ ಯೊಡುಕ್ಕತ್ತು ನಯನ್ತ ತನ್ ಮೈ ಮೇನಿಯ ತಲೈಮೈಚಾಲ್ ಪೆರುಐ್ಕುಟೆ ತಣ್ಶಿಪ್ಪ ವನ್ ಮೈ ಯೋಣ್ಕಿಯಿಲ್ ವಳಮ್ಪತಿ ಪಯಿನ್ ಅತು ವರವ್ಪಿನ್ ತೊನ್ ಮೈ ಮೇನ್ ಮೈಯಿ ನಿಕಟ್ ವತು ಪೆರುನ್ತೊಣ್ಣೈ ನಾಟು.
- 1070. ನಜ್ಞೀ ಅಮ್ಪುರಿ ಸಚಿತೃಯನೂರ್ ಚ್ಚಿಜುತ್ತೊಣ್ಟರ್ ನವೈವನ್ ತುಜ್ಞ ಪೋತುತ ಮ್ಮುಯಿರೈಯುವು ವಣಿಕನು ಕ್ಕೊರುಕಾಜ್ ಚೊಜ್ಞ ಮೆಯ್ ಮ್ಮೈಯು ನ್ತೂಕ್ಕಿಯ ಚ್ಚೊಲ್ಲೈಯೇ ಕಾಕ್ಕ ಪ್ರಜ್ಞ ಮೇನ್ ಮೈಯಿ ನಿಕೆಟ್ ನ್ತತು ಪೆರುನ್ತೊಣ್ಣೈ ನಾಟು.

^{1.} ಕೃಷಿ ಕರ್ಮವನ್ನು ಮಾಡುವೈಜನ.

1071. ಶಿನಸರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹದ ರೂಪವೇ ವಿಭೂತಿಯಾಗುವು ದೆಂದು ಆ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆನಿಂತು ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನಮಿಸುವ ರೀತಿಯಿಂದ, 'ಚೇರ ಅರಸನು ತಾನು ಸೇವಕನು' ಎಂದು (ವಿಭೂತಿಯಂತಿರುವ ಬಿಳಿದಾದ ಒಗರು ಮಣ್ಣಿ ನಿಂದ ಲೇಪಿತವಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳ ಅಗಸನನ್ನು) ನಮಿಸುವ, ಬಹುದೂರ ಹಬ್ಬದ ಕೀರ್ತಿ ಮಿಕ್ಕ ಚೇರ ಅರಸನ, ಶ್ರೀಯುತವಾದ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಾಳಿ ಬರುವ, ಕಾಂತಿ ಯುತವಾದ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ವಿಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವೀರರು, ಮೈದುನರು ಎಂಬ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುವ ನಿಡಿದಾದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಒಳಕೊಂಡುದು ದೊಡ್ಡ ತೊಂಡೈನಾಡಾಗಿದೆ.

1072. ಕಪ್ಪು ಶೋಭಿಸುವ ಕಂಠವುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಮಾಡುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನಾ ಶಿಸುವ ಉಮಾಮಾತೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಗಳನ್ನಾ ಚರಿಸಿದುದರಿಂದ, ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಉನ್ನ ತವಾದ ಪ್ರಾಕಾರ ವನ್ನುಳ್ಳ ಶೋಭಿಸುವ ತೊಂಡೈ ನಾಡು ಶಿವಮಾರ್ಗದ ನಿಯತಿಯುಳ್ಳು ದೆಂದು ಜನರು ಹೊಗಳುವ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನೊ ಳಗೊಂಡಿದೆ.

^{1071.} ಆಣೈ ಯಾಮೆನ ರೀಜುಕ 'ಣ್ಟಟಿಚ್ಚೇರ' ನೆನ್ನನುಞ್ ಚೇಣು ಲಾವುಚೀರ್ ಚ್ಚೇರನಾರ್ ತಿರುವುಲೈ ನಾಟ್ಟು ವಾಣಿ ಲಾವುಪೂಣ್ ವಯವರ್ ಕಡ್ ಮೈತ್ತುನ ಕ್ರೇಣ್ಮೈ ಪೇಣ ನೀಟಿಯ ಮುಱೈಯತು ಪೆರುನ್ತೊಣ್ಟೈ ನಾಟು.

^{1072.} ಕಱೈವಿ ಳಙ್ಕಿಯ ಕಣ್ಟರ್ಪಾರ್ಟ್ ಕಾತಲ್ ಚೆಯ್ ಮ್ಮು ಆೈಮೈ ನಿಟೈಪು ರಿನ್ತಿಟ ನೇರಿಟೈ ಯ ಅಮ್ಪುರಿ ನ್ತತನಾಲ್ ಪಿ ಪ್ರಿಯು ರಿಷ್ಟ್ರಾಯಿ ಆ್ ಪತಿಪಯಿಲ್ 'ಪೆರುನ್ತೊಣ್ಟೈ ನಾಟು ಮು ಟೈ ಮೈ ಮೈ ಯಾ' ಮೆನ ಫಲಕಿ ನಿನ್ ಮಿಕುನೊಟ್ ಯುಟೈತ್ತಾಲ್.

^{1.} ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಕಥೆಯಿದೆ.

372

ನಾಲ್ಕು ರೀತಿಯ ನೆಲಗಳಿಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿರುವ ಸ್ವಭಾವ

1073. ಬೆಟ್ಟದ ಸವಿಗಾಪದ ಕುರಿಂಜಿ1 ಸ್ಥಳಗಳು, ದೋಷರಹಿತವಾದ ಕೆಂಪ ಗಾದ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳು ಜಲಸಾತಗಳಿಂದಲೂ ನದಿಯಿಂದಲೂ ಇಳದು ಬರುವಂತಹ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನುಳ್ಳುದಾಗಿವೆ. ಕಾಡಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಮುಲ್ಲೈ 2 ನೆಲಗಳು ಹೊಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಗಳ ಕೂಟಗಳು ಹೊಸ ಜೇನನ್ನು ಕುಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾಗಿವೆ. ಬಯಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಮರುದ ಸ್ಥಳಗಳು ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ನಿಡಿದಾದ ಕಯಲ್ ವಿರಾನುಗಳು ಕಟ್ಟಹುಣಿಗಳು ಒಡೆಯುವಂತೆ ಹಾರಾಡುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾಗಿವೆ. ಕಡಲಿನ ಸಮಿಸಪ ವಿರುವ ನೈದಲ್ ಸ್ಥಳಗಳು ಪರತಿಯರು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಒಣಗಿಸುವುದಕ್ಕೆಡೆ ಯಾಗಿವೆ.

1074. ಕೊರಗರು ರತ್ನಗಳನ್ನು ನೀರಿನಿಂದ ಆರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಸಾಡಿ ಅಲಸಂಡೆ ಬೀಜಗಳನ್ನು ಬಿತ್ತುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾಗಿವೆ ಕುರಿಂಜಿ ಸ್ಥಳಗಳು. ದನ ಕೂಟಗಳು ಜಿಂಕೆಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ ಆಡುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾಗಿವೆ ಕಾನ್ ಗಳು. ಹಕ್ಕಿಗಳು ತಾವರಿಹೂಗಳಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಇರಾಲ್ ವಿಶಾನುಗಳನ್ನು ಉಣ್ಣುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾಗಿವೆ ಗದ್ದೆಗಳು. ಸುರಾ ವಿಶಾನುಗಳ ಮುಳ್ಳುಗಳುಳ್ಳ, ಕೊಂಬುಗಳನ್ನು ದೈವವಿಗ್ರಹದಂತೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾಗಿವೆ ಕಡಲ ಸಮಿತವದ ನೆಲಗಳು.

ನಾನಿಲ ಪ್ರೋತು ವಿದುಲ್ಪು

^{10/3.} ತಾವಿಲ್ ಚೆಮ್ಮಣಿ ಯರುವಿಯಾ ಱಿಟಿ ವನ ಚಾರಲ್; ಪೂವಿಲ್ ವಣ್ಟಿನಮ್ ಪುತುನಱ ವರುನ್ತುವ ಪುಱವಮ್; ವಾವಿ ನೀಳ್ಕೆಯಲ್ ವರಪ್ಪುಱ ಪುಕೈಪ್ಪನ ಮರುತಮ್; ನೀವಿ ನಿತ್ತಿಲಮ್ ಪರತ್ತಿಯ ರುಣಕ್ಕುವ ನೆಯ್ತಲ್.

^{1074.} ಕುಅವರ್ ಪರ್ನವುಣಿ ಯರಿತ್ತಿತೈ ವಿತೈಪ್ಪನ ಕುಱಿಇ್ಟ್; ಕಅವೈ ಯಾನಿರೈ ಮಾನುಟನ್ ಪಡಿುಲ್ಪನ ಕಾನಮ್; ಪಅವೈ ತಾವುರೈ ಯಿರುನ್ತಿ ಆ ವರುನ್ತುವ ಪಡಿನಮ್; ಚುಅವ ಮುಣ್ಮರು ಪ್ಪಣಜ್ಕುಯರ್ ವನಕಟಿ ಚ್ಚೂಡಿಲ್.

^{1.} ಮಲೆಯಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಸ್ಥಳ. 2. ಕಾಡಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಸ್ಥಳ. 3. ಬಯಲಿ ನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಸ್ಥಳ. 4 ಸಮುದ್ರ ಸನಿಶಾಪದ ಸ್ಥಳ. 5. ಪರತಿ – ಬೆಸ್ತರ ಹೆಂಗಸು. 6. ಕಾನ – ಕಾಡು.

1075. ಬೆಟ್ಟದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನೇಘಗಳು ಬಾಧಿನಿಂದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತನೆ. ಮುಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಸಮಿಾಪದೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೀತಲವಾದ ಗೊಂಚಲುಗಳುಳ್ಳ ಕರ್ಣಿಕಾರ ಹೊಗಳು ಹೊನ್ನನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತವೆ. ನೀರಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಾಲುವೆಗಳು ಗದ್ದೆಗಳಿಡೆಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ಹೆಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತವೆ. ಕಡಲ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಕೇದಗೆ ಬನಗಳನ್ನು ಇದಿರು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ ಬಂದರುಗಳಲ್ಲಿ ಹಡಗುಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಸಮುದ್ರಯಾನಗಳು ಆನೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಬಂದು ಇಳಿಸುತ್ತವೆ.

1076. ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಊರುಗಳು ತುಂಬಾ ಜೇನುಹಾಕಿ ಕಲಸಿದ ಕೆಂಪಗಾದ ತಿನೆ ಧಾನ್ಯದ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಒಳಗೊಂಡುದು. ಮುಲ್ಲೈನೆಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ವಿಶಾಲವಾದ ಪಾಡಿ²ಗಳು ಹಾಲು ಸೇರಿದ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿದ ಸಣ್ಣ ಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನ ವನ್ನೊಳ ಕೊಂಡುದು. ಮರುದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಶೀತಲವಾದ ಹದವಾದ ನೀರಿನ ಪ್ರದೇಶಗಳುಳ್ಳ ಊರುಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬತ್ತದ ಅಕ್ಕಿಯ ಅನ್ನ ವನ್ನೂ, ತುಪ್ಪವನ್ನೂ, ಕಬ್ಬನ್ನೂ, ಇನಿದಾದ ಫಲಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡ ಆಹಾರವನ್ನು ಒಳಕೊಂಡಿವೆ. ನೆಯ್ದಲ್ ನೆಲವಾದ ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಎಡೆಗಳು ಮಿಾನುಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಪುಷ್ಕಲವಾದ ಆಹಾರವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ.

1077. ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಕೊಳಲಂತೆ ಶಬ್ದಿಸುವ ತುಂಬಿಯ ಕೂಟಗಳು ಕುರಿಂಜಿ ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುವು. ಮುಲ್ಲೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಮೃದಂಗವೇ ಮೊದಲಾದ ಪರೆಗಳು ಮೇಘಗಳಂತೆ ಶಬ್ದಿಸಲು, ಮುಲ್ಲೆ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಪುಷ್ಪಿಸುವುವು. ಮರುದ ನೆಲವು ತೊಂಡು ಮಾತಾಡುವ ಮೃದುವಾದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಗಿಳಿಮರಿಗಳು ತಮಗೆ ನಿದ್ರಿಸುವ ಎಡೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಮರುತ ಮರಗಳನ್ನು ಒಳಕೊಂಡಿವೆ. ನೆಯ್ದಲ್ ನೆಲಗಳು ನೆಳಲನ್ನು ತರುವ ಕೇದಗೆ ಬನಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ನೆಯ್ದಲ್ ಹೂಗಳು ಅರಳಿರುವ ಜಲವಸತಿಗಳನ್ನೊ ಳಕೊಂಡಿವೆ.

^{1075.} ಕೊಣ್ಟಲ್ ವಾನತ್ತಿನ್ ಮಣಿಜೊರಿ ವನಕುಲ ವರೈಪ್ಪಾಲ್; ತಣ್ಟು ಣರ್ಕ್ಕೊನ್ಱೈ ಪೊನ್ಜೊರಿ ವನತಳ ವಯಱ್ಪಾಲ್; ವಣ್ಟನ್ ಮುತ್ತನೀರ್ ಮಣ್ಬುಕಾಲ್ ಜೊರಿವನ ವಯಅ್ಪಾಲ್; ಕಣ್ಟನ್ ಮುನ್ಱುಱೈ ಕ್ಯರಿಜೊರಿ ವನಕಲ ಜ್ಯಟಿಆ್ಪಾಲ್.

^{1076.} తేఁని జిృన_జి ని_న్యేయిట్ తెరువుల్మి జ్హిడ్జూర్; హాని జిృన_పుజూ పతత_న ముల్లిృనిఁళ్ బాట్; తూనే లన్ననేయక్ శన్నలిన్ శనియత ణ్కుజిృయూర్; మాని జిృన_పేఁ రుణవిన వేఁల్మివేృ బ్పిట్జుళ్.

^{1077.} ಕುೞಲ್ ಜೆಯ್ ನಣ್ಟಿನ ಬ್ಯುಱೀಞ್ಚಿಯಾೞ್ ಮುರಲ್ವನ ಕುಱೀಞ್ಟ; ಮುೞವು ಕಾರ್ ಕೊಳ ಮುಲ್ಲೈಕಣ್ ಮುಕೈಪ್ಪನ ಮುಲ್ಲೈ; ಮುೞಲೈ ನೆುನ್ ಕಿಳಿ ಮರುತಮರ್ ಜೀಕ್ರೈಯ ಮರುತಮ್; ನಿಟಲ್ ಜೆಯ್ ಕೈತೈಚೂೞ್ ನೆಯ್ತಲ ಬ್ಯಟೀಯನ ನೆಯ್ತಲ್.

^{1.} ಹೊನ್ನಿ ನಂತಹ ಬಣ್ಣ ವುಳ್ಳ ಎಸಳುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತವೆ. 2. ಪಾಡಿ - ಗ್ರಾಮ.

374

ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲದ ವುಹಿಮೆ

1078. ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಪತ್ಸವು ದ್ಧವಾದ ಈ ನಾಲ್ಕು ಬಗೆಯ ನೆಲಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಬೇಡರು ತಿನೈ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿರುವ ಹಲವು ದೊಡ್ಡ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನೂ ಸೋಗೆಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ನವಿಲುಗಳು ಕೂಡಿ ಇರುವುವು. ಆ ತಿನೈ ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಕಾಯುವವರು ಸುರುಳಿಯಾದ ತಲೆಕೂದಲುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ನವಿಲಿನಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ ಕೊರತಿಯರು.

ಶ್ರೀ ಕಾಳಹೆಸ್ತಿ

1079. ಸುಂದರವಾದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವಿಷ್ಣು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ದೇವ ಸ್ತ್ರೀಯರ ಕರಿಯ ತಲೆಕೂದಲುಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ತುಂಬಿಗಳು, ಕಾಂತಿಸೂಸುವ ಆಭರಣ ಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮೊಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕೊರತಿಯರ ಕೂದಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೇರಿಡೆ ಹೋಗದೆ ಇರುವಂತಹ ಎಡೆಗಳನ್ನೂ, ಕೆಂಪಗಾದ ಕಣ್ಣು ಗಳನ್ನುಳ್ಳ ವಿಷ್ಣು ವನ್ನು ವೃಷಭವಾಹನವಾಗುಳ್ಳ ಶಿವಪರವಾತ್ಮನ ಶ್ರೀ ಕಾಳಹಸ್ತಿ ಎಂಬ ಮೇಘಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಬೆಟ್ಟವನ್ನೂ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಳಕೊಂಡುದರಿಂದ, ಆ ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲವು ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳುದಾಗಿದೆ.

1080. ಆಲ್ಲಿನ ವಿಶೇಷವಾದ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ನೆನೆದು, ತಪವನ್ನು ಮಾಡಿದ ದೇವತೆಗಳೂ, ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರೂ, ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ಬೇಡರುಗಳಾಗಿಯೂ ಬೇಡಿತಿಯರಾಗಿಯೂ ಹೆುಟ್ಟಿ, ನಮಿಸುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ, ಗಂಗೆಯು ಇರುವ ಜಡೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತಿರುವಿಡೈಚ್ಚುರವೂ, ಇದ್ದು ವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಬಾಳ್ವೆವುಳ್ಳುದೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಮೇಲ್ಮೆಯಿಂದ ಮಿಕ್ಕುದು ಆ ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳ ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲ.

^{1078.} ಮಲ್ಕು ಮೆಸ್ಪರು ನಿಲಜ್ಕಳಲ್ ವರೈವುಣರ್ ಕುಱೀಞ್ಚಿ ಯೆಲ್ಲೈ ಯೆಜ್ಕಣು ಮಿಅವುಳ ರೇನನ್ ಮುನ್ ವಿಳೈಕ್ಕುಮ್ ಪಲ್ಪೆ ರುಮ್ಪನಮ್ ಪಯಿಲ್ವನ ಪಟರ್ಚಿಕಿತೈ ತ್ತ್ರೋಕೈ, ಚೊಲ್ಲು ಮುಖ್ಪನ ಜ್ಕಾಸ್ಪವು ಇ್ಚುರಿಕುೞ ಜ್ಞೀಕೈ.

^{1079.} ಅಜ್ಯರ್ಣ ವಾರ್ನ್ ವಿಚ್ಛೆ ಯರವ್ಪೈಯರ್ ಕರುಜ್ಯು ಅಜ್ ಚುರುಮ್ಪು ಪೊಜ್ಭು ಪೂರ್ಣಮುಲೈ ಕೊಟಚ್ಚಿಯರ್ ಕುಟರ್ನ್ ಮೂರ್ಚ್ ಪ್ರಿಸ್ಟ್ ಚ್ಚಿಜ್ಯರ್ಣ್ ಮಾಲ್ ವಿಟೈ ಯಾರ್ ತಿರು ಕ್ಯಾಳತ್ತಿ, ಯೆನ್ ನು ಮಜ್ಭುಲ್ ಚೂಲ್ ವರೈ ನಿಲವಿಯ ವಾರ್ಜ್ ವಿನಾನ್ ಮಲ್ ಕುಮ್.

^{1080.} ಪೇಜು ವೇಱುಚೂ ೞೀನೈಯನ ರರವ್ಪೈಯರ್ ಪಿಜನ್ತು ಮಾಱೀಲ್ ವೇಟರು ಮಾತರು ಮಾಕನೇ ವಣಜ್ಭುಮ್ ಆಱು ಚೂಟ್ಚುಚಟೈ ಯಣ್ಣ ಲಾರ್ ತಿರುವಿಟೈ ಚ್ಚರಮು ಜ್ಯೂಱು ಮೇನ್ಮೈಯಿನ್ ಮಿಕ್ಕತ ನ್ನಾಟ್ಟುವರ್ಣ್ ಕುಱೀಞ್ಚ್ಚು.

1081. ಚಿಲುನಾದ ಚಿನ್ನದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಮಲರುಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಕೊಂಡ, ನೀಳನಾಗಿ ಕಟ್ಟದ ತಲೆಕೊದಲುಗಳುಳ್ಳ ಬೇಡಸ್ತ್ರೀಯರೊಡನೆ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರು, ಸುನಾಸನೆಯಿಂದ ಕೊಡಿದ ಹೊಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಬೆಟ್ಟದ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಳ್ಳ ಕೊಳಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಮುಳುಗತಕ್ಕೆ ನಿಡಿದಾದ ಎಡೆಗಳನ್ನೂ, ದೇವತೆಗಳ ನಾಯಕನಾದ ಶಿವಪರೆಮಾತ್ಮನು ಇದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ತಿರುಕ್ಕಳುಕ್ಕುನ್ರವನ್ನೂ ಆ ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲವು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಳಕೊಂಡಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮರದ ಗೆಲ್ಲುಗಳ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರು ವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ಆ ನಾಡ ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲವು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸು ಕಮ್ಮಿಯುದೇನು?

ನಾಲ್ಕು ನೆಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸೇರದಿರುವ ಕುರಿಂಜಿ ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲಗಳ ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದ ನೀರಿಲ್ಲದ ಬಂಜರುಭೂಮಿ – ಸಾಲೈ

IOS2. ಸುಂದರವಾದ ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲಕ್ಕೂ ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲಕ್ಕೂ ಸಮಿಸಹದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಎತ್ತರವಾದ ನೆಲಗಳಾಗುಳ್ಳ ಕೆಲ ಎಡೆಗಳು ನೀಲಕಾಂತಿ ಯುಳ್ಳವಳಾದ ಖಡ್ಗವನ್ನು ತಾಳಿದ ದುರ್ಗೆಯ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಒಳಕೊಂಡಿದ್ದು ವಸಂತಕಾಲದ ನಡುಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಪಾಲೈನೆಲ¹ವೆಂದು ಕರೆಯುವಂತಿದೆ.

IOS3. ಹೊ ಗೊಂಚಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಸುರಿರುವ ತುಂಬಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ, ದೊಡ್ಡ ಪ್ರವಾಹವನ್ನುಳ್ಳ ಕಾಡಿನ ತೊರೆಗಳು ಎಡೆಎಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿದು, ಹೊರ ಪಕ್ಷಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ಮೃದುವಾದ ಎಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕುರುಂದ ಮರದ ನೋಲಿ ಹಬ್ಬದ ಹೊಂದುವ ಹೆಂದರದಂತಿರತಕ್ಕೆ ಮುಲ್ಲೈ ಬಳ್ಳಿಗಳ ಮೃದುವಾದ ಪೊದರುಗಳಲ್ಲಿ ಹುದು ಗಿರುವ ಮೊಲಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ, ಅಮೇಲಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಅಡಗುವ ನೀರಪ್ರದೇಶಗಳುಳ್ಳ ಮುಲ್ಲೈ ಫೆಲಗಳೂ ಅಲ್ಲಿವೆ.

- IOSI. ఆమ్వేనా వారాశుబటా శేంటిడ్డియ రుట్ర్మి మశళరా మేమ్పు లావులరా జ్కున్మినట్ న్యాటుస్వళా వర్కేష్మినా అుమ్మరా నాయశరా కిరుశ్మలు శ్వవాజము ముట్కిత్వాలా శింమ్పరా వణ్ముగుంటా శంజగభ్వజియా శవబ్యుబ్బి యుటకేంగి?
- IO82- ఈడుల ముక్ష్మియు బృధికార్మియు మెట్రెక్క్ క్లోవ్య జిల్లు వాట్పెట్మ్ ఫికలిఈగ్ ట్మెబ్మెకు సిరెన్స్త కాల వేకపోతాకా శేటున్ను కడకా మొదుకిన్ని వృత్తి బ్యాల్మి యుధకత్తిల లాననే వృశివరినో మురిమ్ము.
- 1083. జి.అల్లు మేల్ల్లోయిన్ బ్రేజిక్తేనే కుణరో ఉక్కరుమో వర్కోవడ్ వర్పే రుమ్పునటూ శాస్త్రియే ఆట్లీయేట్కో వరన్ను శింల్ల్లో మేల్లిణర్ శ్వురుస్త్రమే(టా వేటరోన్తే వూమో వన్నరో ముల్ల్లో మేన్ బ్రేకెన్ ముయలుశ్రీ క్రేటిజ్మున్(టో ముల్లీ).

^{1.} ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲಪ್ಪರುವ ದೇವರು - ಮುರುಗನ್, ಮುಲ್ಲೈ - ನಿಮ್ಮ, ಮರುದಂ - ಇಂದ್ರ, ನೈಡರ್ - ವರುಜ, ಪಾಲ್ಮೆ - ಮರ್ಗಿ.

376

1084. ಎರಡಾಗಿ ತುಂಡುಮಾಡಿದ ಶೀತಲವಾದ ಚಂದ್ರನಂತಿರತಕ್ಕ ನೆತ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಗೊಲ್ಲಿತಿಯರ ಹೆಲ್ಲಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಮುಲ್ಲೆಯ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಕದ್ದುಕೊಂಡಿವೆ ಎಂದು 'ಕಳಾ' ಹಣ್ಣು ಗಳ ಸಣ್ಣ ಗಿಡಗಳು ಹೊಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವುವು. ಅದನ್ನು ಆ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಮುಲ್ಲೆಯು ತಿಳಿದು, ಆ ಗೊಲ್ಲಿತಿಯರ ಕೂದಲ ಕಾಂತಿಯಂತೆ ಇರುವ ಹಣ್ಣು ಗಳನ್ನೊ ಳಕೊಂಡ ಆ ಕಳಾ ಮರಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೂ ಆ ಕದಿಯುವ ಸ್ವಭಾವವಿದೆಯೆಂದು ನಗುವುವು.

1085. ಆ ಮುಲ್ಲೆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಗೊಲ್ಲಿತಿಯರ ಕತ್ತಿಯಲಗಿನಂತಿರುವ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಸೋಲನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಜಿಂಕೆಯ ಕೂಟಗಳು ಎಲ್ಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ಆ ಗೊಲ್ಲಿತಿಯರ ನಡುಗಳಿಂದ ಸೋಲನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಹೂವಿನ ಬಳ್ಳಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇವೆ. ಮುಲ್ಲೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ದೈವವೆಂದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಅರ್ಥ ಪುಷ್ಟಿಯುಳ್ಳ ತಮಿಳು ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಕೆಂಪಗಾದ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ವಿಷ್ಣುವು ಪೂಜಿಸಿದ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಾಸಿಸಿರುವ ತಿರುಮುಲ್ಲೈವಾಯಿಲ್ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವೂ ಅಲ್ಲಿದೆ.

1086. ನಿಭೂತಿಯು ಶೋಭಿಸುವ ದೇಹವನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಬಾಲ ಚಂದ್ರನು ಶೋಭಿಸುವ ಶ್ರೀಮುಡಿಯಲ್ಲಿರುವ ಉಪವೆಯಿಲ್ಲದ ಗಂಗೆಯು, ಅವನಿಗೆ ಮಜ್ಜನ ಜಲವನ್ನು ತರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿ, ನೀರನ್ನು ತರುವ ಕಾಂತಿಯುತವಾದ ಮಲರುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕಲಿಗೈ ಮಾನಗರ (ತಿರುವೂರಲ್) ಎಂಬ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಹಿರಿಯ ಕ್ಷೇವುನಿಧಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ, ಮುಲ್ಲಿ ನೆಲವು ಒಳಗೊಂಡು ಶೋಭಿಸುವುದು.

^{1084.} ಪಿಳವು ಕೊಣ್ಣ ತಣ್ ಮತಿನುತೞ್ ಪೇತೈಯ ರೆಯಿಣ್ಣಿತಿ ಕ್ಯಳವು ಕೊಣ್ಣುತು ತಳವೆನ ಕ್ಕಳವಲರ್ ತೂಣ್ಣುಮ್; ಅಳವು ಕಣ್ಣುವರ್ ಕುಟನಿಜ ಜ್ಯನಿಯುಮ ಕ್ಕಳವೈ ತ್ತಳವು ಕಣ್ಟೆತಿರ್ ಚಿರಿಪ್ಪನ ತಮಕ್ಕುಮು ಣೈನ್ ಅು.

^{1085.} ವುಣ್ಕೈ ಯರ್ಕ್ಕುವಾಳ್ ವಿಟೀಯಿಣೈ ಕೋಜ್ಜವಾನ್ ಕುಲ್ಸ್ಕಳ್ ಎಣ್ಕು; ಮಜ್ಞವ ರಿಟೈಕ್ಕಿಟೈ ಮಲರ್ಕ್ಕೊಟಿ ಯೆಣ್ಕುವಸ್, ಅಜ್ಕಾಣ್ 'ಮುಲ್ಲೈಯಿನ್ ಱೆಯ್ವ' ಮೆನ್ ಅರುನ್ತಮಿ ಟುರೈಕ್ಕುಞ್ ಚೆಪ್ಕಾಣ್ ಮಾಹಿತಿಂಟು ಇಟ್ಟಿವನ್ಮಕಿಟ್ ತಿರುಮುಲ್ಲೈ ವಾಯಿಲ್.

^{1086.} ನೀಟು ಚೀರ್ತಿರು ಮೇನಿಯರ್ ನಿಲಾತ್ತಿಕಟ್ ಮುಟಿಮೇನ್ ಮಾಱಿಲ್ ಕಣ್ಕೈತಾ ನವರ್ಕ್ಕುಮ ಇ್ಚನನ್ನರ ವಣೈನ್ತೇ ಯೂಟು ನೀರ್ತರು ಮೊಳಿಮಲರ್ ಕ್ಕಲಿಕೈಮಾ ನಕರೈ ನೇಟು ತನ್ಪರು ನೈಪ್ಪಿನ ವಿಳಣ್ಯುಮಾ ಮುಲ್ಲೈ.

1087. ಸುನಾಸನಾಯುತವಾದ ಮೈದುವಾದ ಮಲರುಗಳು ತುಂಬಿದ ಮುಲ್ಲಿಯ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮುಲ್ಲಿ ನೆಲದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಬಯಲ ನೆಲದಲ್ಲಿ, ಬೀಸುವ ತಿಳಿಯಾದ ಅಲೆಗಳುಳ್ಳ ಹಲ ನದಿಗಳು ಓಡಿ, ಹಸುರಾದ ಎಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ತಾವರಿಗಳು ಅರಳುವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ಗಡ್ಡೆಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೂ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಶಬ್ದದ ಹೆಚ್ಚಳವುಳ್ಳ ಬಲವಾದ ದಡೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕೊಳಗಳಲ್ಲೂ, ಏರಿಗಳಲ್ಲೂ ಆ ನದಿಗಳ ನೀರು ಬಂದು ಸೇರುವುದು.

1055. ನಿಶೇಷವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನುಳ್ಳ ವಸಿಷ್ಠಮುನಿಗಳೊಡನಿರುವ ಕಾಮ ಧೇನುವಿನ ಮೊಲೆಯು ಸುರಿಸಿದ ಹಾಲಾದುದು, ಹೆಚ್ಚುವ ತೀರ್ಭವಾಗಿ ರೂವುಗೊಂಡು ನಂದಿಮಲೆಯಿಂದ ಬಂದೇ, ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲುಳ್ಳ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ, ಚಂದ, ಅಗಿಲು ಮೊದಲಾದುವುಗಳೊಡನೆ ಮಣೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡಿಬಂದು ತಾವರೆಯ ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬು ಮಂತೆ ಕೆಳಗಳಿದು ಓಡಿಬರುವುದು. ಅದು ಪಾಲಿಯಾರು! ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದು.

1089. ಪಾಲಾರು, ಮಗು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ತಡವಲು ಹೆಚ್ಚುವ ಹಾಲನ್ನು ಮುರಿಸುವ ಸ್ತನಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಾಯಿಯುಂತೆ, ಕೃಷಿಕರು ವಸಂತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೊಯಿಗೆಯು ದಿನ್ನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟ ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು, ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚುವ ನೀರು ಕಾಲುವೆಗಳ ದಾರಿಯಾಗಿ ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲೂ ತುಂಬಿ ಮೇಲೇರಿ ಹೋಗಿ, ಹಳ್ಳಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ನಿಡಿದಾದ ಗಜ್ಜೆಗಳ ದೊಡ್ಡ ಮಡೆ2ಗಳನ್ನು ಒಡೆಯುವುದು.

^{1087.} ವಾಚ ವೆಂನ್ ಮಲರ್ ಮಲ್ಕಿಯ ಮುಲ್ಲೈ ಜೂಲ್ ಮರುತಮ್ ವೀಚು ತೆಡ್ಟೆರೈ ನತಿಸಲ ಮಿಕ್ಕುಯರ್ ನ್ಹೋಟ ಪ್ಪಾಚ ಟೈತ್ತಟ ನ್ವಾಮರೈ ಸಲನ್ಯೂಷ್ ಮರುಷ್ಕುಮ್ ಪೂಚಲ್ ವರ್ನಕರೈ ಕ್ಯುಳ್ಯೂಳು ಮೀರಿಯುಮ್ ಪುಕುಮ

Io88. కుబ్మ మూకవన్ ఈరసిరున్ కిరుముల్మి జీఆరవాలా వ్యబ్భు క్రంక్లమారకో నెస్త్రిమాలో వర్మిసుడ్కి వ్యూన్త్తి అబ్య జీక్తిల ఆగ్హైన్లనే మెతీలితకు మణిశాళా వెబ్బ దుక్తేకు స్ట్రిక్సినే స్త్రికింకు వాలి.

^{1089.} ಪಿಳ್ಳೈ ತ್ರೈವರ ಸ್ಪ್ರೆರುಕುಪಾಲ್ ಚೊರಿಮುಲೈ ತ್ತಾಯ್ಫ್ರೇನ್ ಮಳ್ಳರ್ ವೇಸಿಲಿನ್ ಮಣ್ಣೀಟರ್ ಪಿಚ್ಛಿನ್ತುಕೈ ಪರುಟ ಲಳ್ಳ ನೀರಿರು ಮರುಣ್ಯುಕಾಲ್ ವಟಿಸಿಸುತೆ ನ್ಲೇಱಿ ಪ್ರಳ್ಳ ನೀಳ್ವಯಜಿಕ್ ಪರುಮಟೈ ಯುಟೈಪೈತು ಪಾಲಿ.

^{1.} ಸಾಲಿಮಾರು - ಸಾಲಾರು, 2. ಮಜೆ - ಮಾಡು, ಅಣಿಕಟ್ಟನ ನೀರನ್ನು ಹೊರಬಿಡುವ ಭಾಗಿಲು.

1090. ಆ ರೀತಿಯ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುವುದರಿಂದ ಗದ್ದೆಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಿಸುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರವಾಹವು ತುಂಬಿ, ಬಲವಾದ ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಕೊಳಗಳೊಡನೆ ಸೇರಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ ದೊಡ್ಡ ಬಾಗಿಲುಗಳುಳ್ಳ ಮದಗಗಳ ಬಾಯಿಗಳು ತೆರೆದು ಬಿಡಲು, ಆ ದ್ವಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಹೋಗಿ, ಕೃಷಿಕರು ನೀರಬರವನ್ನು ಕಂಡು ಘೋಷಿಸುವ ಧ್ವನಿಯು ಹೆಚ್ಚುವಂತೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಎಡೆಗಳುಳ್ಳ ಕಾಲುವೆಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ನೀರು ಹಾಯುವುದು.

1091. ಉಪಮಾತೀತವಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೋಣಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದೆ ಹೆಲ ನೇಗಿಲುಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಉಳಲು, ಹೀಗೆ ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತು ಕೆಸರಾಗಿ ಮಾಡು ವವರೂ, ಕೆಂಪಗಾದ ನೆಲ್ಲ ಬಿಳಿದಾದ ಮೊಳಕೆಗಳನ್ನು ಬೀಸಿ ಬಿತ್ತಿ ನಾಟ ಮಾಡುವವರೂ ಹಾಗೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆದ ನಾಟೆಯನ್ನು ಕೀಳುವವರೂ, ನಾಟೆಯನ್ನು ನಡುವವರೂ ಆದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕೃಷಿಕರ ಹಲ ವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವರ ಶಬ್ದವು ಹೆಚ್ಚುವುದು.

1092. ನೀರು ಬರುವ ದೊಡ್ಡ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ಬಾಳೆಮಿಾನುಗಳು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ನಿಂತು ತಡೆಯಲು, ಅದರಿಂದ ಆ ನೀರು ತುಂಬಿ ಕಾಲುವೆಗಳ ದೊಡ್ಡ ಪಕ್ಕಗಳು ಒಡೆದು ಹೋಗುವಂತೆ ನೀರಕಾಲುವೆಗಳು ಬೇರೆ ದಾರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಶೋಭಿಸುವ ನೀರುಳ್ಳ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗುಳ್ಳ ಶೇಲ್ ಮಾನುಗಳ ಕೂಟವು ಹಳ್ಳವಾದ ಗದ್ದೆಯ ನಿಡಿದಾದ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರವೇಲೊಂದಿದ್ದುಕೊಂಡು ಪಕ್ಕಗಳನ್ನು ಎತ್ತರವಾಗಿ ಮಾಡುವುವು. ಮದಗುಗಳ ಒಳಹೋಗಿ ನೀರು ಬರುವ ದಾರಿಯನ್ನು ದೊಡ್ಡ ವರಾಲ್ ಮಾನುಗಳು ತಡೆದುಬಿಡುವುವು.

^{1090.} అన్నేయ వాకియ నకివర న_కనావణ్య మరుజ్కినా ಕನೈನೆ ಟುಮ್ಪುನ నిజ్యాన్పుకిణ్ కర్మే బ్పేరు జ్కుళజ్కళ్ పున్నేయి రుజ్కట్ మేకకువాయా కిటన్పిట్ ప్పుజమ్ప్వేయా పిన్మేళా రాంరావ్పూలి యేటుబ్బేనికరా వెటజ్కువ వియన్కాలా.

^{1091.} మాజిలో నెబ్ప్ కెట్టి, రావల నేరుజ్కిట్ నెయుల్కళా జింటు జియ్ప నెరా, జీన్మిలినా నేణా ముళ్ళి జితాజు నాఱు వారా బ్రవరా, పెటిక్సునెరా, నెటుబెన, రాన నేంఱు బెల్విన్మే యుట్టిబ్పేరు జృన్పుల్మి మిశుమాలా.

^{1092.} వరుమ్పు నఱ్పిరు జూర్కెల్కళ్ళి మఱిత్తికి వాళ్ళి నేరుజ్కు లీశ్రివ్వట్ పిలజ్కువ పిఱజ్కునిఁరా బ్రెటినమా; నేరుజ్కు ఊఱ్కుల ముయురాత్తువ నిఁళాశర్శి; బృటుత్తు ఆట్టరుజ్కృత్తి నిఁరావట శృఱుబ్బన బరుచరా జ్ఞింశంతి.

1093. ನೀರ ಸಂಸತ್ತು ಹೆಚ್ಚುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಮರುದ ನೆಲದ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹುಣಗಳನ್ನುಳ್ಳ ದೊಡ್ಡ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳೆದೆದ್ದ ಕೆಂದಾವರೆ ಹೊವಾದ ಅಸನದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭವನ್ನು ಕೊಂಡು, ಬಲಹೀನವಾಗಿರುವ ಶಂಖಗಳು, ಆ ಹೂವಿನ ಒಳಗೆಲ್ಲಾ ಶಂಖಗಳ ಹೆಸುರಾದ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು, ಶೋಭಿಸುವ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಪರಿವೇಷ ವನ್ನು ಕೊಂಡ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಂತೆ ಇವೆ.

1094. ಎತ್ತರವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಕೆಂಪಗಾದ ನೆಲ್ಲ ಪೈರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಾದ ಕಬ್ಬುಗಳು ಇವೆ. ಆ ಸುಂದರವಾದ ಕಬ್ಬುಗಳ ಒತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕೌಂಗುಗಳನೆ. ಆ ಕೌಂಗುಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಡಿದಾದ ಗೊಲೆಗಳನ್ನು ಳೃ ತೆಂಗುಗಳೂ, ಹಸುರಾದ ಕಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಳೃ ಬಾಳೆಗಳೂ, ಬಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಹೆಲಸಿನ ಮರಗಳೂ, ಜೋಲುವ ಇನಿದಾದ ಫಲಗಳುಳೃ ಮಾನುರಗಳೂ ಇವೆ. ಇವನ್ನೊಳಗೊಂಡು ನಿಡಿದಾದ ಬೇಲಿಯನ್ನು ಳೃ ನಂದನವನಗಳಿವೆ.

1095. ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಪುರಾತನ ಊರುಗಳು, ಶೀತಲವಾದ ದೊಡ್ಡ ಗಜ್ಜೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಊರುಗಳು ಬತ್ತದ ಕಣಜಗಳು ಧಾರಾಳ ವಾಗಿರುವ ಮನೆಗಳನ್ನೊ ಳಗೊಂಡಿವೆ. ನಂಟರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಉಪಚರಿಸುವ ಹಿರಿಮೆ ಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾದ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬಗಳು ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ಉಪ್ಪರಿಗೆಗಳಿರುವ ಬೀದಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ.

^{1093.} తెళ్ళిత్త టెమ్పణ్యి యిటున్ జీ న్యామర్శి తె. ఏడినా ఇళ్ళిత్త కుల్వళ్ళి శణ్పటు బ్పనవిట్ళి యిజ్కుమా; విళ్ళిత్త బాజీగిళి విళజ్కునిళా విజుమ్పిట్ళి యూరాకగళా వెళ్ళిత్త మామతి పూనాఱుళ మరుతనురా వృఖ్య.

^{1094.} ಓಜ್ಯು ಚೆನ್ನೆಲಿನ್ ಪುಟೈಯನ ವುಯರ್ಕಟ್ಕೆ ಕ್ಯರುಮ್ಪು; ಪೂಜ್ಯ ರುಮ್ಪುಯನ್ ಮಿಟೈವನ ಪೂಕ; ಮ ಪ್ಪೂಕೆ ಪ್ಪಾಜ್ಯು ನೀಳ್ಕುಲೈ ತ್ತಿ ಜ್ಯುಪೈ ಜ್ಯತಲಿವಣ್ ಪಲವು ತೂಜ್ಯು ತೀಜ್ಯನಿ ಚ್ಚೂತನೀಳ್ ವೇಲಿಯ ಚೋಲೈ.

IO₇5. ನೀಟು ತಣ್ಪಣೈ ಯುಟುತ್ತನೀಣ್ ಮರುಜ್ಕಿನ; ನೆಲ್ಲಿನ್ ಕೂಟು ತುನ್ಱೀಯ ವಿರುಕ್ಕೈಯ; ವಿರುನ್ತೆತಿರ್ ಕೊಳ್ಳುಮ್ ಪೀಟು ತಙ್ಕಿಯ ಪೆರುಙ್ಕುಟಿ ಮನೈಯಅಮ್ ಪಿಅಙ್ಕು ಮಾಟ ಮೋಙ್ಕಿಯ ಮಅುಕನ; ಮಲ್ಲನ್ ಮೂ ತೂರ್ಕಳ್.

380

1096. ವೇದಿಯರ ಸಂಪತ್ಸವು ವಧ್ಧವಾದ ಊರುಗಳು, ಪುರಾತನವಾದ ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಮೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೋದುವ ಶಬ್ದವು ಹೆಚ್ಚಿರುವ, ಗೃಹಸ್ಥಾ ಶ್ರಮಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸುವ ಆಹುತಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ದಟ್ಟವಾದ ಹೊಗೆಯು, ಮಳೆಯನ್ನು ತರುವ ಮುಗಿಲಕೂಟಗಳನ್ನು ಪಸರಿಸುವ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಹೆಚ್ಚಳವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ.

1097. ಕೇಡುಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುವಂತೆ ತೀಕ್ಕಾಲಿ ಎಂಬ ಅಸುರನಿಗೆ ಪರ ಮಾತ್ಮನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವಂತಹ, ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಉದಿಸಿರುವ ವಂಶದ ವೇದಿಯರ! ಊರಾದ ತಿರುವಲ್ಲಂ ಎಂಬ ಸ್ಥಳವು ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷೆ. ಗಳನ್ನು ಆಶಿಸುವ ಭಕ್ತಿಯ ಹೆಚ್ಚಳದ ಚೆಲುವಿನಿಂದ ಶೋಭಿಸುವುದು.

1098. ಆ ಮರುದ ನೆಲವು, ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲದ ಬೆಟ್ಟದ ಬದಿಗಳಿಂದ ಬರುವ ಅರ್ವಿಗಳು ಸುರಿಯುವಾಗ ಕೊಂಡುಬರುವ ಕೆಂಪಗಾದ ರತ್ನಗಳೂ, ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲದ ಸಮಾಪದ ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲದಿಂದಲೂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದ ಮಲರುಗಳೂ ಕಲೆತು ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುತ್ತಿರುವ ಪಾಲಾರು ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ, ಗಂಗೆ ಯುನ್ನುಳ್ಳ ಜಟಾಜೂಟನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೆಲೆನಿಂತಿರುವ ತಿರುಮಾಲ್ ಪೇರು ಎಂಬ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ದೇವಾಲಯವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು.

^{1096.} ತೊಲ್ಲೈ ನಾನ್ಮು ಮುತ್ತುರು ಬ್ಯಲೈಯೊಲಿ ತುವನ್ ಜೀಯಿಲ್ಲ ಅಮ್ಪುರಿ ನ್ತಾಕುತಿ ವೇಳ್ವಿಯಿ ಲೆಲುನ್ತ ಮಲ್ಯು ತಿಹ್ಪುಕೈ ಮಟೈತರು ಮುಕಿ ಆ ಕುಲಮ್ ಪರಪ್ಪು ಆ ಚಿಲ್ವ ಮೋಜ್ಕಿಯ ತಿರುಮ ಆೈ ಯವರ್ ಚಿಲುಮ್ ಪತಿಕಳ್.

^{1097.} ತೀತು ನೀಙ್ಕಿಟ ತ್ರೀಕ್ಕಾಲಿ ಯಾವುವು ಣಱ್ಕು ನಾತರ್ ತಾವುರುಳ್ ಪುಡಿಸ್ತತು; ನಲ್ವಿನೈ ಪ್ಪಯನ್ ಚೆಯ್ ಮಾತರ್ ತೋನ್ ಆಿಯ ಮರಪುಟೈ ಮಱೈಯವರ್ ವಲ್ಲವು ಪೂತಿ ಚಾತನಮ್ ಪೋಜ್ಜಿಯ ಪೊಱ್ಪಿನಾಲ್ ವಿಳಜ್ಭುಮ್.

^{1098.} ಆರುವಿ ತನ್ನಡೆ ಮ್ಮಣಿಕಳುಮ್ ಪುಅವಿಲಾಯ್ ಮಲರುಮ್ ಪರುವಿ ಯೋಟೈಕ ಣಿಟೈನ್ತಿಟಿ ಪಾಲಿಯಿನ್ ಕರೈಯಿನ್ ಮರುವು ಕಣ್ಕೈವಾರ್ಟ್ ಚಟೈಯವರ್ ಮಕಿಲ್ಸ್ತಾಮಾರ್ಜ್ ಪೇಱಾಮ್ ಪೊರುವಿಲ್ ಕೋಯಿಲು ಇ್ಯೂಟ್ ನ್ತತ ಪ್ರುಅಮ್ಪಣೈ ಮರುತಮ್.

^{1.} ಆ ವೇದಿಯರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಶಿವಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಹುಟ್ಟ ದ್ವರೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ.

1099. ಪಸರಿಸುವ ಅಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ನದಿಗಳ ದಡಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಶಿವಾಲಯ ಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡು, ದೊಡ್ಡ ಸೊಂಡಿಲುಳ್ಳ ಆನೆಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸುಲಿದ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನು ಆಶಿಸಿ ನೆಲೆನಿಂತ ತಿರುಪ್ಪಾಶೂರನ್ನೂ ಸಮಿಸಪದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡ ಆ ಹಿರಿಮೆಯ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಆ ಮರುದ ನೆಲವು ಮಾಡಿದೆಯಲ್ಲವೆ? ಆದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ರಿಂದಲೂ ಆಶಿಸತಕ್ಕ ಅದರ ಮೇಲೈಯನ್ನು ಕುರಿತು ಎತ್ತಿಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಬೇರೇನಿದೆ?

ನೆಯ್ದಲ್ ನೆಲ

IIOO. ಹೊಗಳಿರುವ ನೀರು ತುಂಬಿದ ಬಯಲಿನ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಮರುದ ನೆಲಕ್ಕುಳ್ಳ ರಾಗಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ವೇಷಧಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಬಂಧುಗಳೊಡನೆ ಕೂಡಿ, ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಮೃದುವಾದ ಮಲರುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾಮರಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಶೀತಲವಾದ ನೆಳಲಲ್ಲಿದ್ದು ಮರುದ ನೆಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವೀಣೆಯನ್ನು ಶಬ್ದಿಸುವರು. ಅಂತಹ ಸುಂದರವಾದ ಶೀತಲವಾದ ಬಯಲು ನೆಲದ ಸಮಾಪದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪುಕೆಸರ ನೆಲವನ್ನುಳ್ಳ ನೆಯ್ದಲು ನೆಲವು1 ಇದೆ.

IIOI. ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಬಿಳಿಯ ಮಳಲುಳ್ಳ ಕಡಲ ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ಬೆಸ್ತರು ಬಲೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಂಪಗಾಗಿ ನಿಡಿದಾದ ಕಣ್ಣು ಗಳುಳ್ಳ ಬೆಸ್ತರ ಹೆಂಗಸರು ಶೆರುಂದಿ ಹೊಗಳ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ತಯಾರಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಜನರು ಉಪ್ಪನ್ನು ಅಳೆಯುವರು. ನವಿಲಿನ ಜೆಲುವನ್ನೂ ಹಂಸದ ಗಮನವನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಅಲ್ಲಿಯ ಹೆಂಗಸರು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಅಳೆಯುವರು.

^{1099.} ನಿರುಮ್ಸು ನೋನ್ ಮೈಯೆನ್ ಪಕರ್ ವತು? ನಿರಿತಿರೈ ನತಿಕಳ್ ಅರುಜ್ಯ ರೈಪ್ಪಯಿಲ್ ಚಿವಾಲಯ ಮನೇಕಮು ಮಣೈನ್ತು ಪರುಜ್ಕೈ ಯಾನೈಯೈ ಯುರಿತ್ತವೆ ರಿರುನ್ತ್ ವ ಪ್ಪಾಚೂರ್ ಮರುಜ್ಕು ಚೂಟ್ತವಮ್ ಪುರಿನ್ತ್ತತೆ ಕೀನ್ ಆತೋ? ಮಲ್ಲ ಮರುತಮ್.

IIOO. ಪೂವು ರುಮ್ಪುನಲ್ ವಯಅ್ಕಳನ್ ಪಾಟಿಯ ಪೊರುನರ್ ತಾನು ರುಙ್ಕಿಳೈ ಯುಟನ್ ಱಟ ಮೆನ್ ಮಲರ್ ಮಿಲೈನ್ತು ಮಾನು ರುಙ್ಕುತ ಣ್ಣೇ ಜಲಿನ್ ಮರುತಯಾಟ್ ಮುರಲು ಙ್ಕಾಮರ್ ತಣ್ಪಣೈ ಪ್ಪು ಅತ್ತತು ಕರುಙ್ಕೞಿ ನೆಯ್ತಲ್.

IIOI. ತೂಯ ವೆಣ್ಟು ಆೈ ಪರತವರ್ ತೊಟುಪ್ಪನ ವಲೈಕಳ್; ಈಯ ನೀಳ್ ವಿಟಿ ಪ್ಪರತ್ತಿಯರ್ ತೊಟುಪ್ಪನ ಚೆರುನ್ತಿ; ಆಯ ಪೇರಳ ತ್ತಳವರ್ ಕ ಳಳಪ್ಪನ ವುಪ್ಪು; ಚಾಯನ್ ಮೆನ್ ನಟೈ ಯಳತ್ತಿಯ ರಳಪ್ಪನ ತಾಳಮ್.

^{1.} ಲವಣಭೂಮಿ.

382

IIO2. ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಬೆಸ್ತರು ಕ್ರೂರವಾದ ಕೊಲೆಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಂದುಹಾಕಿದ ಕಡಲಮಿನುಗಳು ಮಾರಾಟವಾಗುವುವು. ಬೆಸ್ತರ ಹೆಂಗುಸರು ಮಣಲ ದಿಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ಹವಳಗಳನ್ನು ಮಾರುವರು ಸಗರರಿಂದ ತೋಡಲ್ಪಟ್ಟುದೆಂದು ಹೇಳುವ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಕಡಲುಕರೆಯ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜನರು ಮುಳುಗಿ ಶಂಖಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತರುವರು. ಎಳಮಾವಿನಕಾಯಿಯ ಹೋಳುಗಳಂತಿರುವ ಕಣ್ಣು ಗಳುಳ್ಳ ಬೆಸ್ತರ ಹೆಂಗಸರು ಕಡಲತೀರದಲ್ಲಿ ಮಾಯುವರು.

IIO3. ಸುಳಿಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನೀರುಳ್ಳ ಕಡಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ದಡೆ ಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ಪುನ್ನೆ ಮರಗಳ ಹೊಗಳು ತಮ್ಮ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಹೊನ್ನಿನಂತಹ ಪರಾಗದ ಹುಡಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವುವು. ಅರಳುವ ನೆಯ್ದಿಲ ಮಲರುಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ ತುಂಬಿಗಳು ಉಣ್ಣು ವಂತೆ, ನಿಡಿದಾದ ಓಲೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕೇದಗೆಯ ಮುಳ್ಳು ಪೊದರುಗಳು ಕಟ್ಟದ ಬುತ್ತಿಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಕೊಡುವಂತೆ ಹೂವಿನ ಹುಡಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವುವು.

IIO4. ಕಡಲ ಕರೆಯ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗ್ಯಸವೃುದ್ಧವಾದ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ದಾರಿಗಳನ್ನು, ಮುಳ್ಳುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಕೆಂಪಗಾಗಿಯೂ ಶೀತಲವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೋಮಲವಾದ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ತುಂಬಿದ ಮುಳ್ಳುಗಿಡಗಳು ಮರೆಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲುಳ್ಳ ನುಣುಪಾದ ಮಳಲ ಬಿಳುಪನ್ನು, ಹೆಂಸಗಳು ಓಡಿಯಾಡುವ ಬದಿಯ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಳೆತುಳ್ಳ ಹೊಗಳ ಪರಾಗಗಳು ಮರೆಮಾಡುತ್ತವೆ.

^{1102.} ಕೊಟುವಿ ನೈತ್ತೊಟ್ಟಿ ನುಳ್ಳೆಯರ್ ಕಳ್ ಕೊಟುಪ್ಪನ ಕೊಟುಮಾನ್; ಪಟುಮ ಣಱ್ಕರೈ ನುಳ್ಳೆಚ್ಚಿಯರ್ ಕೊಟುಪ್ಪನ ಪವಳವರ್; ತೊಟುಕ ಟಱ್ಟ್ಷಣ್ಕು ತುಱೈಯವರ್ ಕುಳಪ್ಪನ; ವವರ್ತತರ್ಮ ವಟುವ ಕ್ಕಿರ್ಕ್ಕಣ್ ಮ ಜ್ಕೈಯರ್ ಕುಳಿ ಪ್ಪನಮಣರ್ ಕೇಣೆ.

^{1103.} ಚುೞೀಪ್ಪು ನಱ್ಕಟ ಲೋತಮುನ್ ಚೂೞ್ನುಕೊ ಣ್ಟಣೆಯ ವೞಿಕ್ಕ ರೈಪ್ಪೊತಿ ಪೊನ್ನವಿಟ್ ಪ್ಪನಮಲರ್ ಫ್ಪುನ್ನೈ; ವಿೞೀಕ್ಕು ನೆಯ್ತಲಿನ್ ವಿರೈಮಲರ್ ಕ್ಕಟ್ಚುರು ಮ್ಪುಣ್ಣ ಕ್ಕಟಕ್ಕ ರೈಪ್ಪೊತಿ ಚೋಱವಿಟ್ ಪ್ಪನಮಟಱ್ ಕೈತೈ.

^{1104.} ಕಾಯಲ್ ವರ್ಣ್ ಕರೈ ಪ್ರುರೈನೆಱೀ ಯುಟೈಪ್ಪನ ಕನಿಮುಟ್ ಜೀಯ ತಣ್ಣ ಅುಞ್ ಚೆಲುಮುಕೈ ಚೆಆೀಯುಮು ಣ್ಟಜ್ಕಳ್; ಆಯ ನುಣ್ಮಣಲ್ ವರ್ಣ್ ಮೈಯೈ ಮಱೈಪ್ಪನ ವರ್ನನ ನ್ರಾಯ ಮುನ್ಱುಱೈ ಚ್ಚೂಅಲ್ ಚೂಟ್ ಞಾಟಲಿನ್ ಅಾತು.

1105. ಓಡಿಬೀಳುವ ದೊಡ್ಡ ಅಲೆಗಳಿರುವ ಕಡಲಭಾಗದ ಮುಂದೆ ಗುಡಿಸಲು ಗಳಿರುವ ಎಡೆಗಳಿನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಿದಿರಂತಿರುವ ತೋಳುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಪರತಿ¹ಯರು ತಾವು ಹರಹಿದ ಕಯಲು ಮಿಾನುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣು ಗಳಾದ (ಕಯಲು) ಮಿಾನುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಮಿಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರುವರು. ಅವರ ಇನಿದಾದ ಬಾಲ ಭಾಷೆಯಂತಿರುವ ಮಾತುಗಳು ಆ ನೆಲದ ಶೆವ್ವಳಿರಾಗದ ವೀಣೆಯ ನಾದದಂತೆ ಇವೆ.

1106. ಅಜ್ಞಾ ನದ ಕೆಟ್ಟಕಾರ್ಯವುಳ್ಳ ಒಬ್ಬ ಅರಸನು ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲತಕ್ಕ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಮ್ಮಿಮಾಡಿದನು. ಆ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಮ್ಮಿಮಾಡಿದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ, 'ತಿರುವೊತ್ತಿಯೂರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು' ಎಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಬರೆದನು. ಅಂತಹ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿರುವ ದೇವಾಲಯದ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರ ವಾದ ಕಡಲಕರೆ ಇರುವುದು.

1107. ಚರಿತ್ರೆಯ ಸತ್ಯವನ್ನು ನೆಲೆಯಾಗಿಸಿದ ಹೊಗಳಿಕೆಯನ್ನುಳ್ಳ2 ತಿರುವುಯಿಲಾಪುರಿ, ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಮಲರುಗಳು ತುಂಬಿದ ಶೀತಲವಾದ ಉದ್ಯಾನ ಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ತಿರುವಾನ್ಮಿಯೂರು ಮೊದಲಾಗಿ, ವಿಷದ ಚೀಲವನ್ನುಳ್ಳ ಹಾವನ್ನು ಆಭರಣವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ನೆಲಸಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಆ ನೆಯ್ದಲ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನೆ ಡೆಯಲ್ಲಿ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಆ ನೆಯ್ದಲ ನೆಲವು ಮಾಡಿದ ತಪಸ್ಸು ಸಣ್ಣ ದಾದೀತೋ?

IIO5. ವಾಮ್ಮೆ ರುನ್ತಿರೈ ವಳಾಕಮುನ್ ಕುಟಪಯಿಲ್ ವರೈಪ್ಪಿ ಜ್ಞಾಮ್ಪ ರಪ್ಪಿಯ ಕಯಲ್ಕಳಿನ್ ವಿೞೀಕ್ಕಯ ಱವಿರ ಕ್ಕಾಮ್ಪಿ ನೇರ್ವರು ನ್ತೋಳಿಯರ್ ಕ್ಕಟಿಕ್ಕಯಲ್ ವಿಲೈಚೆಯ್ ತೇಮ್ಪೆ ತಿನ್ತಚಿನ್ ಮಟಲೈಮೆನ್ ಮೊಟಿಯಚೆ ವ್ವೞಿಯಾೞ್.

IIO6. ಮರುಟ್ಕೊ ಟುನ್ತೊ ಟಿ ನ್ತಿ ಟಿಲ್ ಮನ್ ನವ ವಿಱಕ್ಕಿಯ ವರಿಯೈ ನೆರುಕ್ಕಿ ಮುನ್ 'ತಿರು ವೊಜ್ಜಿ'ಯೂರ್ ನೀಜ್ಕು' ವೆನ್ ಱತಿಲುತುಮ್ ಒರುತ್ತರ್ ತಮ್ಮೆರು ಜ್ಯೋಯಿಲಿ ನೊರುವುಱ ಇ್ಚೂಟ್ ನ್ತ ತಿರುಪ್ಪ ರಪ್ಪೈಯು ಮುಟೈಯತ ತ್ತಿರೈಕ್ಕಟಲ್ ವರೈಪ್ಪು.

^{1107.} ನೆುಯ್ತು ರುಮ್ಬುಕಟ್ ತ್ತಿರುಮಯಿ ಲಾಪುರಿ ವಿರೈಚೂರ್ಟ್ ನೊಯ್ತು ಯುಣ್ಯುತಣ್ ಪೊಟ್ಜೀರು ವಾನ್ ಮಿಯೂರ್ ಮುತಲಾ ಪ್ರೈತ ರುಮ್ಪುಣಿ ಯಣಿನ್ತ್ವವರ್ ಪತಿಯೆನೈ ಪ್ಪಲವಾಲ್; ನೆಯ್ತು ಲೆಯ್ತುಮುನ್ ಚೆಯ್ತವ ನ್ನಿಱೈತ್ತವ ಇಬ್ಬಿ ಆೀತೋ?

^{1.} ಪರತಿ - ಬೆಸ್ತರ ಹೆಂಗಸು. 2. ಪೂಂಬಾವೈ ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣೆ ನ ಎಲುಬುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಿರುಗಿ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಚರಿತ್ರೆಯು ಇಲ್ಲಿ ಸೂಚಿತವಾಗಿದೆ.

384

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

(I) ನೆಯ್ದಲೂ ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲವೂ

IIO8. ಶಂಖಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ವೇಲೇಳುವ ತೆರೆಗಳುಳ್ಳ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಹರಡಿರುವ ಹವಳದ ಬಳ್ಳಿಯ ಕೋಮಲವಾದ ತುದಿಗಳು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗುಳ್ಳ ಚಂದನ ಮರಗಳ ಗೆಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬುವುದಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾದ ನೆಯ್ದಲೂ ಕುರಿಂಜಿಯೂ ಕೂಡಿದ ನೆಲದ ಭಾಗಗಳಿವೆ. ಅಲ್ಲಾಡುವ ನಿಡಿದಾದ ಧ್ವಜಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮನೆಗಳಿರುವ ಮಾಮಲ್ಲೈ ನಗರದಂತಿರುವ ನಗರಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ.

(2) ವುರುದವೂ ಕುರಿಂಜಿಯೂ

IIO9. ವುಲೆಗಳೇ ಕಣ್ಣು ಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡುವುವು ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗು ವಂತೆ, ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ಶೇಲ್ ವಿಸಾನುಗಳು ಮಲೆಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ಪಾರೆಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಹೊರಳುವುವು. ಹುಣಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಗದ್ದೆಗಳ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನೊಗವನ್ನಿಟ್ಟ ಕರಿದಾದ ಕೋಣ ಗಳು ಹೋಗುವುವು ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಕರಿದಾದ ಗಂಡು ಜಿಂಕೆಗಳು ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಅಲೆಗಳುಳ್ಳ ನೀರನ್ನುಳ್ಳ ಗದ್ದೆಗಳು ಕುರಿಂಜಿ ನೆಲದೊಡನೆ ಸೇರಿದ ಎಡೆಗಳು ಹಲವಿವೆ.

(3) ಮುಲ್ಲೆಯೂ ಕುರಿಂಜಿಯೂ

IIIO. ಪಶುಕೂಟಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಮೊಲವು ಮಲೆಯ ಶಿಖರದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರನಲ್ಲಿರುವ ಮೊಲದ ಗುರುತನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ತನ್ನ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮೊಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದರಿಂದಲೂ, ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲದಲ್ಲಿರುವ ಧಾನ್ಯರಾಶಿಗಳನ್ನು, ಮಲೆಗಳನ್ನು ಮಜ್ಜನ್ನ ಮಾಡಿಸುವ ನೀರುಳ್ಳ ಮೇಘಗಳು ಸೇರುವುದರಿಂದಲೂ, ಮುಲ್ಲೆಯೂ ಕುರಿಂಜಿಯೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುವಂತಹ ನೆಲಗಳು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ.

^{1108.} ಕೋಟು ಕೊಣ್ಟೆಟು ನ್ರಿರೈಕ್ಕಟಱ್ ಪವಳವೆುನ್ ಕೊಟುನ್ತು ಮಾಟು ಮೊಯ್ವರೈ ಚ್ಚನ್ತನ ಚ್ಚಿನೈವಿುಚೈ ವಳರುಮ್ ನೀಟು ನೆಯ್ತ್ತಲು ಙ್ಯುಱೀಞ್ಚಿಯುಮ್ ಪುಣರ್ನಿಲವರ್ ಪಲವಾಲ್ ಆಟು ನೀಳ್ಕೊಟೆ ಮಾಟಮಾ ಮಲ್ಲೈಯೇ ಯನೈಯ.

^{1109.} మెల్మీవీ టిబ్పేన వేనవయుజూ జేఁల్వర్మీ బాజ్కి త్తల్బేయు శ్రీబ్పేవు న_ళ్ళజ్జీజు విట్టినేటు బ్హరుమాన్ శల్మీశు తిబ్పేన శరువ్పుశ ట్విఁరానిశరా బ్పవుమాయూ అల్బేవు నజ్పణ్యే శుజిందాస్టియేం టెణ్బివన వెనేఁశమా.

IIIO. ಶುಣರ್ನ್ನ ವಾನಿರೈ ಶ್ರುಅವಿಟೈ ಕ್ಯುಅುಮುಯಲ್, ಪೊರುಪ್ಪಿನ್ ಅಣೈನ್ನ ವಾನ್ ಮತಿ ಮುಯಲಿನೈ ಯಿನಮೆನ ವಣೈನ್ತು ಮಣಜ್ಕ್ಕೋಳ್ ಕೊಲ್ಲೈಯಿನ್ ವರಕುಪೋರ್ ಮಣ್ಟನ ವರೈಕ್ಕಾರ್ ಇಣೈನ್ತು ಮುಲ್ಲೈಯು ಜ್ಯುಆೀಞ್ಚಿಯು ಜ್ಕಲಪ್ಪನ ವೆಜ್ಭುಮ್.

^{1.} ಮಾಮಲ್ಲೈ - ಮಹಾಬಲಿಪುರ,

(4) ನೆಯ್ದಲೂ ಮುಲ್ಲೆಯೂ

IIII. ಬೆಸ್ತರು ತಾವು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಾನಿನ ರಾಶಿಗಳನ್ನು ಗೋಪಾಲಕರು ಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಿಂದ, ಅವರಿಂದ ಕವುತಾರಿ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ ಕೋಳಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದಲ್ಲೂ, ನೆಯ್ದಲ್ ನೆಲದಲ್ಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗಿಯರು ತಾವು ಗೋವಳಿತಿಯರಿಂದ ಕೊಳ್ಳುವ ಅವರಿ ಮತ್ತು ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಹೆವಳಗಳನ್ನೂ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಅಳೆದು ಕೊಡುವುದರಿಂದಲ್ಲೂ, ಕಡಲು ಸಮಾಪದ ನೆಯ್ದಲ್ ನೆಲವೂ ಮುಲ್ಲೈ ನೆಲವೂ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸೇರಿಕೊಂಡು ದಾಗಿದೆ.

(5) ಮರುದವೂ ಮುಲ್ಲೆಯೂ

III2. ಒಂದನ್ನೊಂದು ಸಮಿಸಪದಲ್ಲಳ್ಳ ಸುವಾಸನೆ ಬೀರುವ ಮುಲ್ಲಿ ನೆಲದೆ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಗೊಲ್ಲಿತಿಯರ ಸುಂದರವಾದ ನಡೆಯನ್ನೂ, ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಗಜ್ಜೆ ಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮರುದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ರೈತರ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ರೂಪನ್ನೂ ಆಶಿಸಿ ನಡೆಯುವ ಹಂಸವೂ (ಮರುದ) ನವಿಲೂ (ಮುಲ್ಲೆ) ಇದಿರೆದುರು ಇರುವುದರಿಂದ, ಮುರುದವೂ ಮುಲ್ಲೆಯೂ ಕೂಡುವುದಾದ ಹಲವು ನೆಲಗಳು ಆ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಇವೆ.

^{1111.} ಕವರು ಮಿಾನ್ ಕುವೈ ಕಟಿಂದುವರ್ ಕಾನವರ್ ಕ್ಯಳಿತ್ತು ಚ್ಚಿವಲು ಇಸ್ಟ್ರೀವಲುವುಗ್ ಮಾಹಿಂದುುಇಳ್. ಚಿಹುಕಟಿ ಚ್ಚಿದುರ್ ಕ ಳವರೈ ಯೇನಲು ಕೈಯಿುಹಿಂದು ಪವಳಮು ತ್ತ್ರಳನ್ತು ಮುವರಿ ನೆಯ್ತ್ತಲು ಇಳ್ಳಾನಮು ಇ್ಯಳನ್ತುಳ ಪೊಡುಕ್ಕಮ್.

^{1112.} ಅಯನ ಅುಮ್ಪುಱ ನಿನಿಲಿಟೈ ಚ್ಚಿಯರಣಿ ನಟೈಯುಮ್ ನಿಯನೆ ಟುಮ್ಪಣೈ ಯುಟತ್ತಿಯರ್ ಚಾಯಲುಮ್ ನಿರುನ್ಪು ಯಿಯಲು ಮನ್ನಮು ನ್ತೋಕೈಯು ಮೆತಿರೆತಿರ್ ಪಯಿಲ ವಯಲು ಮುಲ್ಲೈಯು ಮಿಯೈವನ ಪಲವುಳ ಮರುಜ್ಚು.

386

(6) ನೆಯ್ದಲೂ ಮರುದವೂ

III3. ಅಲೆಗಳು ಮುಂದೆ ಹೊರಳಿ ಆಮೇಲೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಕಡಲಿನಿಂದ ಹಿಂದೆಯೇ ತಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟ ಬಿಳಿದಾದ ಮುತ್ತುಗಳೂ, ಕವುಂಗಿನ ಪಕ್ಷವಾದ ಹಾಳೆಗಳಿಂದ ಉದಿರಿದ ಹೂಗಳೂ ಕಲೆತು ಸೇರುವುದರಿಂದ, ಬೆಸ್ತರ ಹೆಂಗುಸರೂ, ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಎದ್ದ ಬಿದಿರಿನಂತೆ ಎತ್ತರವಾದ ಕೋಮಲವಾದ ತೋಳುಗಳನ್ನು ಳ್ಳ ಉಳತ್ತಿಯರೂ¹ ಬದಲಿಸಿ ಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ನಿಡಿದಾದ ನೆಯ್ದ ಲೂ ಮರುದವೂ ಆದ ನೆಲಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿವೆ. (ಬೆಸ್ತರ ಹೆಂಗುಸರು ತಪ್ಪಿಹೋಗಿ ಉದುರಿದ ಹೂಗಳನ್ನೂ, ಉಳತ್ತಿಯರು ಮುತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಬಾಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವರೆಂದು ಭಾವವು).

III4. ಈ ರೀತಿಯ ಕುರಿಂಜಿ, ಮುಲ್ಲೆ, ಮರುದ, ನೆಯ್ದಲ್ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ರೀತಿಯ ನೆಲಗಳಲ್ಲೂ ಅವುಗಳ ರಚನಾ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲೂ ತಮತಮಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಹಲ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿರುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಿ, ಕೆಟ್ಟ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ನೆನೆಯದ ಮನಸ್ಸನ್ನುಳ್ಳ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಜನರು ಬಾಳಿಕೊಂಡು ಬರುವ ತೊಂಡೈ ನಾಡಿನ ಸ್ವಭಾವವು ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೆ ಸಿಲುಕೀತೋ?

ಕಾಂಚಿ ನಗರದ ಮಹಿಮೆ

III5. ಇಂತಹ ಸಂಪತ್ತುಗಳನ್ನು ತರುವ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಹಿಮೆ ಯುಳ್ಳ ಕಾಂಚೀಪುರವೆಂಬ ನಗರವು, ಸತ್ಯವಾದ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ತರುವ ಹಿರಿಮೆಯಿಂದ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಹೊಂದುವಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಳಿಯದೆ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವು ದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸ್ತುತಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ ನೆಲೆಯನ್ನು ಳ್ಳುದು.

^{1113.} ಮಿಗಳು ಮೋತಮುನ್ ಕೊಟಿತ್ತವೆ ಣ್ಟರಳಮು ಙ್ಯಟಿಕಿನ್ ಪಾಳೈ ಯುಕ್ಕವುನ್ ವಿರಲವಿಱ್ ಪರತ್ತಿಯರ್ ಪಣೈಮೆನ್ ಱೋಳು ಅತ್ತಿಯರ್ ಮಕಳಿರ್ಮಾ ಱಾಟಿಮುನ್ ಱೊಕುಕ್ಕು ನೀಳು ನೆಯ್ತಲು ಮರುತಮು ಙೈಲನ್ತುಳ ನಿಲ್ಲಾಳ್.

^{1114.} ಆಯ ನಾನಿಲ ತ್ತವೆಬೃತಿಯಿ ಆತ್ತಮ ಕೃಟುತ್ತ ಮೇಯ ಜೆಯ್ತೊಬೌಲ್ ವೇಜುಪಲ್ ಕುಲಜ್ಯಳಿನ್ ವಿಳಜ್ಭಿ, ತ್ತೀಯ ವೆನ್ ಪನ ಕನವಿಲು ನಿನೈವಿಲಾ ಚೈನ್ತೈ ತ್ತೂಯ ಮಾನ್ತರ್ವಾಬ್ ತೊಣ್ಟೈನಾ ಟ್ಟಿಯಲ್ ಚೊಲ್ ವರೈತ್ತೋ?

III5. ಇವ್ವ ಳನ್ತರು ಪೆರುನ್ತಿರು ನಾಟ್ಟಟ್ಟೆ ಯೆನ್ಜುಮ್ ಮೆಯ್ವ ಳನ್ತರು ಚಿಱಪ್ಪಿನಾ ಲುಲಕೆಲಾಮ್ ವಿಯಪ್ಪ 'ವೆವ್ವು ಕಣ್ಕಳು ಮುಳ್ಳ' ತೆನ್ ಱಿಯಾವರು ಮೇತ್ತು ಇತ್ಕುವಿ ಳಣ್ಕಿಯ ನಿಲೈಯತು ಕಾಞ್ಚುಮಾ ನಕರಮ್.

^{5.} ಉಳತ್ತಿ - ರೈತ ಹೆಂಗುಸ್ತು.

III6. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪಳವೆುದುನ್ನುಳ್ಳ ಕಾಂಚೀನಗರದಲ್ಲಿ ಅಂಬಿಕೆಯು ತನ್ನ ನಾದುಕನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠಪೂಜನದಿಂದ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಲೋಕವು ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ, ದೋಷವಿಲ್ಲದ ಅನೇಕ ಧರ್ಮ¹ಗಳನ್ನು ನೆಲೆ ಯಾಗಿಸಿದ ಮೇಲ್ಮೆಯುಳ್ಳ ಆ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದಂತೆ ಹೇಳತೊಡಗುವೆನು.

III7. ಬೆಳ್ಳಿ ಮಲೆಯ ಶ್ರೀಕೈ ಲಾಸದಲ್ಲಿ ಇದ್ದನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಸ್ತುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪನಿತ್ರಜಲವಾದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಜಡೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅನು ಗ್ರಹಿಸಲು, ಲೋಕದ ಜನರನ್ನು ಆಳಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಉಮಾದೇವಿಯು ನಮಿಸಿ, ನಿರ್ಮಲ ವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳುವ ಶಿವಾಗಮಗಳ ವಿಭಾಗಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಶಿವನಿಂದ ನೇರಾಗಿ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದಳು.

III8. ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದ ಆಗವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾ ತ್ಮನು, ತಾನು ಆಶಿಸುವ ಸತ್ಯವಾದುದು ಶಿವಪೂಜನವೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅನುಗ್ರಹಿ ಸಲು, ಅದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡವಳಾಗಿ ಹೆಂಗುಸರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೇಷ್ಠಳಾದ ಹಿರಿ ತಪಸ್ಸಿನ ತುದಿಯಂತಿರುವ ಉಮಾಮಾತೆಯು ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪೂಜಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಶಿಸಿದಳು.

- III6. ಆನ ತೊನ್ನಕ ರಮ್ಪಕೈ ತಮ್ಪೆರು ಮಾನೈ ಮಾನ ವರ್ಚ್ಚನೈ ಯಾಲೊರು ಕಾಲತ್ತು ನಟೀಪ ಟ್ಟೂನ ಮಿಲ್ಲಱ ಮನೇಕಮು ಮುಲಕುಯ್ಯ ವೈತ್ತ ಮೇನ್ಮೈ ಪೂಣ್ಟವ ಸ್ಪ್ರೆರುಮೈಯೈ ಯಱೀನ್ತ್ತವಾ ವಿಳಮ್ಪಿಲ್,
- 1117. ವೆಳ್ಳ ಮಾಲ್ವರೈ ಕ್ಕಯಿಲೈಯಿಲ್ ವೀಜ್ಞೀರು ನ್ತರುಳಿ ತ್ತುಳ್ಳು ವಾರ್ಪುನಲ್ ವೇಣಿಯಾ ರರುಳ್ಚೆಯ ತ್ತೊಟುತು ತೆಳ್ಳು ವಾಯ್ ವೈಯಿ ನಾಕವು ತ್ತಿಜನೆಲಾ ನ್ತೆರಿಯ ವುಳ್ಳ ವಾಜುಕೇ ಟ್ಟರುಳಿನಾ ಳುಲಕೈಯಾ ಳುಟೈಯಾಳ್.
- III8. ಎಣ್ಣಿ ಲಾಕಮ ಮಿಯಮ್ಪಿಯ ವಿರೈವರ್ತಾಮ್ ವಿರುಮ್ಪುಮ್ ಉಣ್ ಮೈ ಯಾವತು ಪೂಚನೈ ಯೆನವುರೈ ತ್ತರುಳ ಅಣ್ಣ ಲಾರ್ತಮೈ ಯರುಚ್ಚನೈ ಪುರಿಯವಾ ತರಿತ್ತಾಳ್ ಪೆಣ್ಣಿ ನಲ್ಲವ ಳಾಯಿನ ಪೆರುನ್ತವ ಕ್ಕೊಲುನ್ತು.

^{5.} ಮೂವತ್ತೆರಡು ಧರ್ನುಗಳು - ಆನ್ನದಾನ, ವಿದ್ಯಾದಾನ ಇತ್ಯಾದಿ ಧರ್ಮಗಳು.

III9. ಉಮಾದೇವಿಯ ವುನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ಆಶೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ಮುಗುಳುನಗೆಯನ್ನು ಸೂಸುತ್ತ, 'ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಇರುವುದೇನು?' ಎಂದು ಕೇಳಲು, 'ನಾಥನೇ! ದೇವನಾದ ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಆಗಮದ ರೀತಿಯಂತೆಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ನನ್ನ ಆಶೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ಉಳ್ಳ ಸ್ತನಗಳಿರುವ ಅಮ್ಮೆಯು ನವಿಸಿ ಸ್ತುತಿಸಲು,

II20. ದೇವದೇವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು, 'ತೆಂಕುದಿಕ್ಕು ಮಾಡಿದ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾಗಿ, ಯಾರೂ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರತಕ್ಕುದೂ, ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅಳಿಯದೆ ನೆಲೆಯಾಗಿರುವುದೂ, ಕಾಂಚೀನಗರವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಾಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಾವು ಆಶಿಸಿ ಇದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಎಡೆಯನ್ನು ಸೇರಿ ನೆಲೆಯಾದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮಾಡುವವಳಾಗು!' ಎಂದಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಲು, ಉಮಾದೇವಿಯು ನಾಯಕನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಾಗದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ಅವನಿಂದ ಅನುಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ (ಕೈಲಾಸದಿಂದ) ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದಳು.

III9. ನಜ್ಕೈ ಯುಣ್ಣಿ ಆೈ ಕಾತಲೈ ನೋಕ್ಕಿ, ನಾಯ ಕನ್ಈರು ವುಳ್ಳತ್ತು ಮಕಿಟ್ ನ್ತೇ, ಯಜ್ಕು ಣೆಯ್ತಿಯ ಮುಱುವಲು ನ್ತೋನ್ಅ, 'ವಟುತ್ತ ತೆನ್ಕೊ ನಿನ್ ಪಾ' ಲೆನ ವಿನವ, 'ವಿಜ್ಕು ನಾತ! ನೀ ಮೊಟ್ ನ್ತವಾ ಕಮತ್ತೀ ನಿಯಲ್ಪಿ ನಾಲುನೈ ಯರುಚ್ಚನೈ ಪುರಿಯ ಪ್ರೊಜ್ಕು ಚಿನ್ಜತೆನ್ ನಾಚೈ' ಯೆನ್ ಅೀಆೈ ಇ್ಟ್ ಪ್ಪೋಕ ಮಾರ್ತತ್ತ ಪೂಡ್ ಮುಲೈಯಿನಾಳ್ ಪೋಆ;

1120. ತೇವ ತೇವನು ಮತುತಿರು ವುಳ್ಳ, ಇಟ್ಟಿಯ್ತು 'ತೆನ್ಱಿಚೈ ಮಿಕ್ಕಡೆಯ್ ತವತ್ತಾಲ್, ಯಾವ ರುನ್ತನೈ ಯಟೈವತ್ತು ಮಹ್ಮನೀ, ಲೆನ್ ಅು ಮುಳ್ಳತು ಕಾಞ್ಚು; ಮಹ್ಹತನುಳ್ ಮಾವ ಮರ್ನ್ತನ ಮ್ಮಿರುಕ್ಕೈಯಿ ಲಣೈನ್ತು, ಮನ್ ನು ಪೂಚನೈ ಮಕಿಲ್ ನ್ತುಚೆಯ್ ವಾ' ಯೆನ್ ಅತೀವ, ವೆಮ್ಮೆರು ಮಾಟ್ಟಿಯುಮ್ ಪಿರಿಯಾ, ವಿಚೈವು ಕೊಣ್ಟೆ ಬು ನ್ತರುಳುತ ಅಕ್ಕಿಚೈನ್ತಾಳ್. 1121. ದೋಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ, ಹಲಬಗೆಯ ಯೋನಿಭೇದವಾದ ಎಂಬತ್ತನಾಲ್ಕು ನೂರಾಯಿರ (ಲಕ್ಷ) ವರ್ಗಗಳೊಳಗೆ ಇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಾಪಾಡಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಕರುಣೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಆ ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೇ ಪೂಜೆಮಾಡುವುದನ್ನಾ ಶಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ, ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಉಮಾದೇವಿಯು ಹೊರಟಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ, ಅಮ್ಮನು ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಕರಣಗಳೊಡನೆ ಪರಿಜನ ಗಳನ್ನು ಪರ್ವತರಾಜನು ದೇವಿಯೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

II22. ಹಲಜೀವಿಗಳೂ ದೇವತೆಗಳೂ ತನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬರಲು, ಅಮ್ಮೆಯು ಕಾಂಚಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟದಳು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿ ಪದ್ಮನೆನ್ನುವ ಮಹಾನಾಗವೊಂದು ದೇವಿಯ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ತನ್ನ ತಲೆಯವೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, 'ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ತಾಯಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ತಾಯಿಯೇ, ಸೇವಕನಾದ ನಾನು ಜೀವಿಸುವ ಬಿಲದ ಸಮಾಪವಿರುವ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿರ ಬೇಕು' ಎಂದು ಬೇಡಲು, ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಸಮ್ಮತಿಸಿ,

II2I. ఏక మిల్వల యోగియిణో వెత్తు నానోకు నూజూయి రెన్ననుళో వృత్త మేక ముమ్పుర న్రారుళును క్కరుణ్యే ప్పిరానోమే టిన్నవా కమనటి మేణి వ్యోకు నిరోమ్మేయి జ్ఞిమిటుతెనళో మేణితే, మ్పేరుప్పిలో వేన్ననుమో ఏరుప్పిల్వ న్రేయ్మి మాత చెమ్పురి న్రారుళుత జ్యమ్మన్తే వేళత్తు టుమ్పురి ఆనెబ్యళ్యే ఏటుత్తానో.

II22. ತುನ್ನು ಪಲ್ಲುಯಿರ್ ವಾನವರ್ ಮುತಲಾ
ಚ್ಚೂಟ್ನ್ತು ಟನ್ ಚೆಲ ಕ್ಕಾ ಞ್ಯಿಯಿ ಲಣೈಯ
ತ್ತನ್ ನೈ ನೇರ್ವರುಮ್ ಪತುಮಮಾ ನಾಕ
ನ್ತ್ರಮ್ಮಿ ರಾಟ್ಟಿಕಾ ಟಲೈಮಿಚೈ ವೈತ್ತೇ
'ಯನ್ ನೈ ಯಾಯುಲ ಕನೈತ್ತೈಯು ಮಾನ್ ಱಾ!
ಯಟಿಯ ನೇನುಱೈ ಪಿಲಮತ ನಿಟೈಯೇ
ಮನ್ ನು ಕೋಯಿಲ್ ಕೊ ಣ್ಟರುಳುವಾ' ಯೆನ್ ನ,
ಮಲೈಮ ಟನ್ತೈಮ ಜ್ಞತಕ್ಕುರುಳ್ ಪುಂನ್ತು,

II23. ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲುಳ್ಳ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳ ಅನುಗ್ರಹಾರ್ಥ ವಾಗಿ, ನಿರವಧಿಕ ಪ್ರೇವುಪೂರ್ಣ ಅನುಗ್ರಹಚಿತ್ತೆಯಾಗಿ, ಬಾಲಚಂದ್ರನು ನೆಲಸಿದ ಜಡೆಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ದಿವೃಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಲಾಶಿಸಿ, ತನ್ನ ವಾಸ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಯಾವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಿದರೂ ತಿಳಿಯದಂತಹ ಮೊದಲಿಗನಾದ ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನು, ತನ್ನ ದಿವೃಲೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣದಂತೆ ಮರೆಯಾಗಿರಲು, ವಿಶೇಷವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಪೊನ್ನಮಲೆಯ ಬಳ್ಳಿ, ಯಾಗಿರುವ ಉಮಾಮಾತೆಯು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು.

II24. ಹೈದಯವು ಈಶನನ್ನು ಕಾಣುವುದನ್ನೇ ಆಶಿಸಲು, ವಾಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವು ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯೇ ನೆಲಸಿರಲು, ಅಮ್ಮನು ಕೆಂದಾವರೆಯಂತಿರುವ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ನವಿಸಿಕೊಂಡು, ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಅಸಾಧ್ಯ ತಪವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲು, ಆಕೆಯ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಪತಿಯಾದ ಈಶನು ಸಹಿಸುವನೋ? ಅವನು ಸಹಿಸಲಾರದೆ, ದೋಷ ರಹಿತವಾದ ಮಾಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಪರ್ವತತನೆಯೆಗೆ ತೋರುವಂತೆ ಶಿವಲಿಂಗರೂಪದಲ್ಲಿ ತೋರಿಕೊಂಡನು.

1123. ಅಮ್ಯ ಮಣ್ಣು ಲ ಕತ್ತುಯಿರ್ ತಟ್ರಿಸ್ಪ ವಳವಿ ಲಿನ್ ಪತ್ತಿ ನರುಟ್ ಕರು ವಿರುತ್ತಿ ತ್ತಿಜ್ಕ ಟಜ್ಕುಯ ಪುರಿಚಟ್ಟಿ ಯಾರ್ ಕ್ಕು ತ್ತಿರುನ್ತು ಪೂಚನೈ ವಿರುಮ್ಪಿನಳ್ ಚೆಯ್ಯ, ವೆಜ್ಕು ನಾಟವು, ನ್ತಿರುವಿಳ್ಳೆ ಯಾಟ್ಟಾ ಲೇಕ ಮಾಮುತ ಲೆತಿರ್ ಪ್ರಟಾ ತೊಟ್ಯು ಪ್ರೊಣ್ಕು ಮಾತವ ಇತ್ಪಿಯ್ತು ಕಾ ಣ್ಪತಜಕ್ಕೀ ಪುರಿವು ಚೆಯ್ತನಳ್ ಪೊನ್ ಮಲೈ ವಲ್ಲಿ.

1124. ನೆಷ್ಟ್ ಮಿಾಚನೈ ಕ್ಯಾಣ್ಪತೇ ವಿರುವ್ಪಿ ನಿರನ್ತ ರನ್ತಿರು ವಾಕ್ಕಿನಿ ನಿಕಟ್ಟ ತಷ್ಟ್ ಟುತ್ತುಮೇ ಯಾಕವಾ ಳುಟೈಯು ವಮ್ಮೈ ಚೆಮ್ಮಲರ್ ಕ್ರೈಕುವಿ ತ್ತ್ರಿಱೈಷ್ಟ್ ತ್ತಷ್ಟ ಮಾಕಿಯ ವರುನ್ತವರ್ಮ ಪುರಿಯ ತ್ತರಿಪ್ಪ ರೇಯವ ಟನಿಪ್ಪೆರು ಜ್ಯಣವರ್ ವಷ್ಟು ನೀಕ್ಕಿಯ ಮಾವಿನ್ ಮೂಲತ್ತ್ರಿನ್ ವನ್ತು ತೋನ್ಱೀನಾರ್ ಮಲೈಮಕಳ್ ಕಾಣ. 1125. ಹೀಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ತೊಂಡೆಹಣ್ಣಿ ನಂತಿರುವ ಬಾಯಿಯುಳ್ಳ ಅಮ್ಮೆಯು, ತನ್ನ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲವಾಗಿ ಮಾವಿನಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ತನ್ನ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು, ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುವ ಕೂದಲಜಡೆಯು ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜೋಲಲು ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಆಸೆಯು ಒಳಗೊಳಗೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲು, ಪ್ರೇಮದಿಂದಾದ ಬಯಕೆಯು ಮಿತಿಮಿಾರಲು, ತಾನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಪೂಜಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು, ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಅರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಿಸಿದಳು.

1126. ದೇವದೇವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪೂಜೆಗಾಗಿ, ಆತನು ತಾನೇ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆನಿಂತವಳಾದ ನಮ್ಮ ಮಾತೆಯು ಅರ್ಚಿಸುವಂತೆ ಆಕೆಯ ಕಣೆಯಂತಿರುವ ಚೇಟಿಯರು ಹೂವಿನ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮೆಲ್ಲಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಅಂಬಿಕಾವನವೆಂಬ ನಂದನವನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ಹೊಸಮಲರುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದರು.

1125. ಕಣ್ಣ ಪೋತಿಲ ಪ್ಪೆರುನ್ತವ ಪ್ರಯನಾ

ಜ್ಯಮ್ಪ ವೇವಿಯ ತಮ್ಪೆರು ಮಾನೈ

ವಣ್ಟು ಲಾಜ್ಯುಬ ಆ್ಯಜ್ಜೈ ಮುನ್ ಆಾಬ

ವಣಜ್ಭಿ ವನ್ತೆಲು ಮಾಚೈಮುನ್ ಪೊಜ್ಭ

ಕೊಣ್ಟ ಕಾತಲಿನ್ ವಿರುಪ್ಪಳ ವಿನ್ಅಂ

ಕ್ಯುಜೀತ್ತ ಪೂಜನೈ ಕ್ಯೊಳ್ಕೈಮೇ ಆಸ್ಕ್ರೊಣ್ಟು

ತೊಣ್ಟೈ ಯಜ್ಯಣಿ ವಾಯುಮೈ ನಜ್ಫೈ

ತೂಯ ವರ್ಚ್ಚನೈ ತೊಟಿಜ್ಯುತಲ್ ಪುರಿವಾಳ್,

II26. ಉಮ್ಪರ್ ನಾಯಕರ್ ಪೂಚನೈ ಕ್ಕವರ್ತಾ ಮುರೈತ್ತ ವಾಕವು ತ್ತುಹ್ಮಾನೈಯೇ ತಲೈನಿ ಸ್ಥೆಮ್ಸಿ ರಾಟ್ಟಿಯರ್ ಚ್ಚನೈಪುರಿ ವತನು ಕ್ಕಿಯಲ್ಪಿಲ್ ವಾಟ್ತಿರು ಚ್ಚೀಟೆಯ ರಾನ ಕೊಮ್ಮ ನಾರ್ಕಳ್ಪೂ ಮ್ಪಿಟಕೈಕೊ ಣ್ಟಣೈಯ ಕ್ಕುಲವು ಮೆನ್ ಆಳಿ ರಟಿಯಿಣೈ ಯೊತುಙ್ಕಿ ಅಮ್ಮ ಕಾವನ ಮಾನ್ತಿರು ವನತ್ತಿ ಅಾನ ತೂನಱುಮ್ ಪುತುಮಲರ್ ಕೊಯ್ತಾಳ್ 1127. ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸರಿಯಾದ ಪೂಜೆಯ ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳನ್ನು ತಿಳಿದವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧನಗಳನ್ನು, ಎಂದರೆ ಕೊಯ್ದ ಹಲವು ಮಲರುಗಳು, ಕಂಬೈನದಿಯ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಿರುಮಜ್ಜನ ನೀರು, ಪೂಸುವ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳು, ತುಪ್ಪದ ಶ್ರೀಕರವಾದ ಧೂಪದೀಪಗಳು ಇವೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಮಾತೆಯು ಆಶಿಸಿದಾಗ, ಚೇಟಿಯರು ತೆಗೆದುಕೊಡಲು, ಆಗಮಗಳಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಅತಿಶಯ ಪೂಜೆಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಉಮಾಮಾತೆಯು ತಪ್ಪದೆ ನಡೆಸಿದಳು.

1128. ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪರವಸ್ತುವಾದ ಮಲೈವಲ್ಲಿ¹ಯು ಕೈಗಳನ್ನು ಪಡೆದುದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಶಿವಪೂಜೆಮಾಡುವುದೇ ಎಂದು ಏಕಾಮ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ದೇವದೇವನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಸೆಯನ್ನು ಹೈದಯದಲ್ಲಿ ಪಡೆದು, ಎಲ್ಲಾ ಶುಭಗಳು ವರ್ಧಿಸಲು, ಶಿರಸಾ ನಮಿಸಿ ಎದ್ದು ಮಾಡುವ ಪೂಜೆಯು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಅಂದೇ ವರ್ಧಿಸಿತು.

TI27. ಕೊಯ್ತ, ಪನ್ನನುಲರ್ ಕನ್ಪೈ ಮಾ ನತಿಯಿಟ್ ಕುಲವು ಮಣ್ಣನ ನಿಲವುನೆಯ್ ಪ್ಪುಚ್ಚು ನೆಯ್ತ ರುಣ್ಯೊಟು ನ್ತೂಪತೀ ಪಣ್ಯಳ್ ನಿಱೈನ್ತ ಚಿನ್ತೈಯಿ ನೀಟೆಯ ವನ್ಪಾಸಿಗ್ ವೆಯ್ತು ರುಮ್ಪಟಿ ವೇಣ್ಟಿನ ವೆಲ್ಲಾಮ್ ವೇಣ್ಟುಮ್ ಪೋತಿನಿ ಲುತವಮೆಯ್ ಪ್ಪುಚೈ ಯೆಯ್ತು ವಾಕಮ ವಿತಿಯೆಲಾ ಇಣ್ಣಿಯ್ತಾ ಳುಯಿರ್ಕ ಳಿಯಾವೈಯು ವಿಶಾಸ್ಅವೆ ವ್ರಿರಾಟ್ಟೆ.

II28. ಕರನ್ನ ರುವ್ಪುಯ ನಿತುವೆನ ವುಣರ್ನ್ಸ್ತು
ಕಮ್ಪ ಮೇವಿಯ ವುಮ್ಪರ್ನಾ ಯಕರ್ ಸಾ
ನಿರನ್ನ ಕಾತಲ್ ಜಿ ಯುಳ್ಳತ್ತ ಳಾಕಿ
ನೀಟು ನನ್ ಮೈಕ ಳಿಯಾವೈಯುಮ್ ಪೆರುಕ
ವರನ್ನ ರುಮ್ಪೊರು ಳಾಮಲೈ ವಲ್ಲಿ
ಮಾಱಿ ಲಾವಕೈ ಮಲರ್ನ್ನ ಪೇ ರನ್ ಸಾಹ್
ಚಿರಮ್ಪ ಣಿನ್ತೆ ಲು ಪೂಚೈನಾ ಟೋಟು
ನ್ತಿರುವು ಳಜ್ನೊಳ ಪ್ರೆರುಕಿಯ ತನ್ ಱೀ.

^{5.} ಮಲೈವಲ್ಲಿ - ಪರ್ವತದ ಬಳ್ಳಿ, ಸಾರ್ವತೀಮಾತ್ತೆ

II29. ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಸೆಯಿಂದ ಮಾತೆಯು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಏಕಂಬನಾಥನೂ ಮಾತೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ದಿವ್ಯಲೀಲೆಯ ಮೂಲಕ, ಆಕೆಯನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ಏಳು ಕಡಲುಗಳೂ ಒಂದಾಗಿ ಮೇಲುಕ್ಕೆ ಆಕಾಶವನ್ನೂ ತನ್ನೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ, ಕಂಬೈ ನದಿಯ ನೀರು ತುಂಬಿ ಬರುವಂತೆ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದನು.

1130. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಆ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಸುಂದರವಾದ ಕಯಲ್ ನಿರ್ವಾನಂತೆ ಕಣ್ಣು ಗಳುಳ್ಳ ಅಮ್ಮೆಯು ನೋಡಿ, ಆಕಾಶವನ್ನೂ ಒಳಕೊಳ್ಳು ವಂತೆ ಮೇಲೇರುವ ಜಲಪ್ರವಾಹವು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬರುವುದು ಎಂದು ಹೆದರಿ, ಮನಸ್ಸಿ ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ, ನೀರು ಮೇಲೆ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಯಲ್ಲು ಶೀತಲವಾದ ಚಂದ್ರನು ಮಲರುವುದಕ್ಕೆ ಡೆಯಾದ ಜಡೆಯುಳ್ಳ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡಳು.

II29. ನಾತ ರುವ್ಪುರು ವಿರುಪ್ಪೊಟು ನಯನ್ತು
ನಣ್ಕೈ ಯರ್ಚ್ಚನೈ ಚೆಯ್ಯುಮ ಪ್ಪೊಟುತಿನ್
ಕಾತಲ್ ಮಿಕ್ಕತೋರ್ ತಿರುವಿಳೈ ಯಾಟ್ಟಿಆ್
ಕನಣ್ಕು ಆೈಕ್ಕರುಳ್ ಪುರಿನ್ತಿಟ ವೇಣ್ಟೆ
ಯೋತ ಮಾರ್ಕಟ ಲೇಟುವೊನ್ ಜಾಕಿ
ಯೋಜ್ಕಿ ವಾನಮು ಮುಟ್ಪಟ ಪ್ಪರನ್ತು
ಮಾತು ಚೆಲ್ವತು ಪೋಲ್ವರ ಕ್ಕಮ್ಪೈ
ವೆಳ್ಳ ಮಾನ್ತಿರು ವುಳ್ಳಮು ಇೈಯ್ತಾರ್.

II30. ಅಣ್ಣ ಲಾರರುಳ್ ವೆಳ್ಳತ್ತೈ ನೋಕ್ಕೆ
ಯಜ್ಕು ಯುಚ್ಕಣ್ಣೆ ತಮ್ಪೆರು ಮಾನ್ ಮೇಲ್,
ವಿಣ್ಣೆ ಲಾಜ್ಕೊಳ ವರುಮ್ಪೆರು ವೆಳ್ಳ
ಮಾತು ವನ್ತುಟು ಮನವರು ಕ್ಕೊಣ್ಟೇ
ಉಣ್ಣಿ ಲಾವಿಯ ಪತೈಪ್ಪುಟು ಕಾತ
ಲುಟರ್ನ್ ಜೀರು ಕ್ಕೈಯಾ ಜ್ಞುಟುತ್ತುನಿ ಲ್ಲಾಮೈ
ತಣ್ಣೆ ಲಾಮಲರ್ ವೇಣಿಯಿ ನಾರೈ
ತ್ತಟುವಿ ಕ್ಕೊಣ್ಟನ ಟರ್ನ್ ನೈಯೇ ಯೊಪ್ಪಾಳ್.

394

II3I. ಪರ್ವತರಾಜಕುಮಾರಿಯಾದ ಮಾತೆಯು ಪ್ರೇಮನಿಶೇಷದಿಂದ ಕೈ ಕೊಂಡ ತಪಃಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿ, ಮಾಮರದ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ತೋರಿಕೊಂಡ ದೇವನಾದ ನಾಯಕನನ್ನು ಮೊಲೆಯೆಂಬ ಪರ್ವತದಿಂದಲೂ, ಬಳೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಕೈಗಳೆಂಬ ಕೆಂದಳಿರುಗಳಿಂದಲೂ, ನಿಶೇಷವಾದ ಆಸೆಯಿಂದ ಆಲಿಂಗಿಸಲು, ಲೀಲಾನಿನೋದದಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ಮಾತೆಯ ಶ್ರೀಸ್ತನಗಳಿಗೆ ಮೆತ್ತಗೆನಿಸುವಂತೆ ಆನೆಯ ತೊವಲಿನಿಂದ ಮುಚ್ಚಿದ ತನ್ನ ಶರೀರವನ್ನು ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

II32. ತನ್ನ ಪ್ರಿಯೆಯಾದ ಅಮ್ಮೆಯು ಆಲಿಂಗಿಸಲು, ಏಕಂಬಲಾನನು ಶರೀರವನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿಸಿ ಆಶ್ರಯವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುದನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ಥಾವರಜಂಗಮ ಗಳಾದ ದೇವತೆಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಏಳು ಜಾತಿಯ ಜೀವವರ್ಗಗಳೆಲ್ಲಾ ಏಕತೆಯಿಂದ 'ನಮ್ಮ ಮಾತೆಯವರು ಆಲಿಂಗಿಸಲು ಏಕಂಬರರು ಮೆತ್ತಗಾದ ಶರೀರವುಳ್ಳವರಾದರು' ಎಂದು ಸ್ತುತಿಸಲು, ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಕಲ್ಪಕದ ಹೊಸ ಮಲರುಗಳನ್ನು ಬಾನವರು¹ ಸುರಿಸಲು, ಆ ಸಮಯವೇ ಕಂಬೈ ನದಿಯು ನಮಿಸಿ ತನ್ನ ಮೇಲೇರಿದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಯಥಾಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡಿತು.

II31. ಮಲೈಕ್ಕು ಲಕ್ಕೊಟಿ ಪರಿವುಱು ಪಯತ್ತಾಲ್ ಮಾನಿನ್ ಮೇನಿಯ ತೇವರ್ನಾ ಯಕರೈ ಮುಲೈಕ್ಕು ವಟ್ಟ್ರೀಟು ವಳೈಕ್ಕೈಯಾಲ್ ನೆರುಕ್ಕಿ ಮುಱುಕು ಕಾತಲಾ ಲಿಱುಕಿಟ ತ್ತ್ವೞುವ ಚ್ಚಿಲೈತ್ತ ನಿತ್ತಿರು ನುತ್ಹೆ ರು ಮುಲೈಕ್ಕು ಇಸ್ಟಿನ್ತ ಳಿರ್ಕ್ಕರ ಜ್ಯಳುಕ್ಕುಮೆ ತ್ತೆನವೇ ಕೊಲೈಕ್ಕ ಳಿಜ್ಜುರಿ ಪುನೈತ್ತತ ಮ್ಮೇನಿ ಕುಟ್ರಿನ್ತು ಕಾಟ್ಟಿನಾರ್ ನಿಟ್ರಿನ್ತಕೊಳ್ ಕೈಯಿನಾರ್.

1132. ಕಮ್ಸ್ ರ್ ಕಾತಲಿ ತಟುವಮೆಯ್ ಕುಟ್ಬಿಯ ಕ್ಕಣ್ಟು ನಿಟ್ಪವು ಇ್ವರಿಸ್ಪವು ಮಾನ ಉಮ್ಸ್ ರೇಟುತ ಲಿಯೋನಿಕ ಳೆಲ್ಲಾ ಮುಯಿರುಮ್ ಯಾಕ್ಕೈಯು ಮುರುಕಿಯೊನ್ ಆಾಕಿ 'ಎಮ್ಪಿ ರಾಟ್ಟಕ್ಕು ಮೆಲ್ಲಿಯ ರಾನಾ ರೆನ್ ಟು ಮೇಕಮ್ಪ' ರೆನ್ ಆತಿಟು ತ್ತ್ವೀತ್ತ ವಮ್ಸು ಲಾಮಲರ್ ನಿಟಿೃಪವಿಹ್ ಪೊಟಿಯ ಕ್ಕಮ್ಪೈ ಯಾಜುಮುನ್ ವಣಣ್ಕಿಯ ತನ್ಆತೀ.

^{1.} ಬಾನವರು - ದೇವತೆಗಳು.

II33. ಸಂಪತ್ ರೂಪವಾದ ಪರಿಶುದ್ಧ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ, ಉಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ಗಂಗೆಯಿಂದ ತೊಯ್ದ ಜಡೆಯನ್ನೇ ಮುಡಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಕಿನಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಯ ಶಂಖದ ಉಂಗುರ, ರುದ್ರಾಕ್ಷಿ ಮಣಿ – ಇವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಯೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟ ಆದಿದೇವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಜಿಂತಿಸತಕ್ಕ, ತನ್ನನ್ನು ಹೊಂದಲು ಮಹಾತಪವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ, ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ವನು. ಅವನು ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದ ಮಾತೆಯ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಸತ್ಯವಾದ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡಲು ಆ ತಪವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಬಳೆಗಳ ಗುರುತನ್ನೂ ಸ್ತನಗಳ ಲಾಂಛನವನ್ನೂ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡನು.

1134. ಅಮ್ಮೆಯ ದೋಷವನ್ನು ನೀಗಿಸುವ ಅಮೃತದಂತಹ ಶ್ರೀಸ್ತನದ ಲಾಂಛನವುಳ್ಳ ತನ್ನ ದಿವ್ಯರೂಪವನ್ನು ಪಾರ್ವತೀಮಾತೆಗೆ ಕಾಣಿಸಿ, ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಪರಮಾತ್ಮನು 'ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವವಳಾಗು' ಎಂದನುಗ್ರಹಿಸಲು, ದೋಷರಹಿತವಾದ ಪೂಜೆಯು ಇನ್ನೂ ತೀರದುದನ್ನು ತಿಳಿಯಿಸಲು, ವೇದಕಾರಣನಾದ ಏಕಂಬರ ಕೆಂದಾವರೆ ಯುಂತಹ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ,

II33. ಪೂತಿ ಯಾಕಿಯ ಪುನಿತನೀ ಜಾಟಿ
ಪ್ರೊಣ್ಯು ಕಣ್ಕೈ ತೋಯ್ ಮುಟಚ್ಚಟೈ ಪುನೈನ್ತು
ಕಾತಿಲ್ ವೆಣ್ಕುಟ್ಳಿ ಕಣ್ಟಿಕೈ ತಾಟ
ಕ್ಕಲನ್ತ ಯೋಕತ್ತಿನ್ ಮರುವಿಯ ಕರುತ್ತಾಲ್
ಆತಿ ತೇವನಾ ರಾಯುಮಾ ತವಞ್ಚಿ
ಯವ್ವರ ಜ್ಯೊಲೋ ವಕಿಲಮಾನ್ ಅಳಿತ್ತ
ಮಾತು ಮೆಯ್ಪ್ಪಯನ್ ಕೊಟುಪ್ಪವೇ ಕೊಣ್ಟು
ವಳೈತ್ತ ಅುಮ್ಬುಟನ್ ಮುಲೈ ಚ್ಚುವ ಟಣಿನ್ತಾರ್.

I134. ಕೋತಿ ಲಾವಮು ತನೈಯವರ್ಣ್ ಮುಲೈಕ್ಕು
ಕ್ಕುಟೈನ್ತ ತಮ್ಮಣ ವಾಳನ ಆಣ್ಕೀಲಮ್
ಮಾತು ವಾಟವೇ ಕಾಟ್ಟಿಮು ನಿನ್ ಅು
'ವರಙ್ಕಳ್ ವೇಣ್ಟುವ ಕೊಳ್ಳ' ವೆನ್ ಆರುಳ
ವೇತ ಕಾರಣ ರಾಯವೇ ಕಮ್ಪರ್
ಏರೈಮ ಲರ್ಚ್ಚಿಯ್ಯ ತಾಮರೈ ಕ್ಕಟಿರ್ಣಿಕೀ
ಅೇತ ನೀಙ್ಕಿಯ ಪೂಚನೈ ಮುಟನ್ತ
ತಿನ್ಮು ತಾನಅಿ ವಿಪ್ಪತಜ್ ಕಿಣೈಫ್ಚ್,

396

1135. ದೇವದೇವನ ಇದಿರು ನಿಂತು ಮಾತನಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಂಜಿ, ಅಂಜಲಿಯನ್ನೆತ್ತಿ, 'ದೇವರು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ನನ್ನ ಈ ದಿನದ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮಿಕ್ಕಿರುವ ಭಾಗವನ್ನೂ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು, ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುವ ಬಾಚಿದ ಕೂದಲುಳ್ಳ ಬೆಟ್ಟದ ಮಗಳ ಮೊಗದಾವರೆಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಲರಿನಂತಿರುವ ಕಣ್ಣು ಗಳುಳ್ಳ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ತ್ರಿಪುಂಡ್ರವಾಗಿ ಧರಿಸಿದ ವಿಭೂತಿಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, 'ನನ್ನಲ್ಲಿ ನೀನು ಮಾಡುವ ಪೂಜೆಯು ಎಂದಿಗೂ ಮುಗಿಯದು' ಎಂದು ಹೇಳಲು,

1136. 'ಪರಮಾತ್ಮನೇ, ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಈ ಪೂಜೆಯು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲು, ದೇವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ದೋಷದೂರವಾದ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಆಚರಿಸುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ಶಿವನಿಂದೆ ಮೊದಲಾದ ದೋಷಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಆ ದೋಷಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮಾಡುವ ಹಿರಿಯ ತಪಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ನಾನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಂತಾಗಬೇಕು' ಎಂದು ಜೀವಿಗಳ ಭವಬಂಧನವನ್ನು ನಾಶಿಸುವುದನ್ನೇ ಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಮ್ಮೆಯು ವರವನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

1135. ಅಣ್ಟರ್ ನಾಯಕ ರೆತಿರ್ ನಿನ್ಅು ಕೂಟು
ವುಳವಿನಾ ಲಞ್ಚು, ಯಜ್ಚಾಲಿ ಕೂಪ್ಪಿ,
'ಕೊಣ್ಟ ವಿಜ್ಞಾೈಯೆನ್ ಪೂಚನೈ ಯಿನ್ನುಜ್
ಕುಱೈನಿ ರಮ್ಪಿಟ ಕ್ಕೊಳ್ಕ' ವೆನ್ ಆರುಳ,
ವಣ್ಟು ವಾರ್ಕುಟನ್ ವುಲೈವುಕಳ್ ಕವುಲ
ವತನ ನೋಕ್ಕಿ, ಯ ಮ್ಮಲರ್ ಕಣೆ ಜ್ಞೀಯಿನ್ ಮೇಲ್ ಮುಣ್ಟ ನೀಜ್ಞರ್ 'ನಿನ್ ಪೂಚನೈ ಯೆನ್ ಅು
ವುಚಿವ ತಿಲ್ಲೈನಮ್ ಪಾ' ಲೆನ ಮೊಟಿಯ,

1136. 'ಮಾಱಿ ಲಾತ ವಿಪ್ಪುಚನೈ ಹೆುನ್ಜು ಕೊಣ್ಟರುಳಿ,
ಮನ್ನ ವೆಪ್ಪುರಾನ್ ಮಕಿಟ್ನು ಕೊಣ್ಟರುಳಿ,
ಯಾಱಿ ಲಾತನಿ ಪೃತಿಯಿನು ಳೆಲ್ಲಾ
ಮಹಮುಮ್ ಯಾನ್ ಜೆಯ ವರುಳ್ ಜೆಯ ವೇಣ್ಟುಮ್;
ವೇಱು ಚೆಯ್ವಿ ನೈ ತಿರುವಟ ಪ್ರಿಟೈತ್ತ
ಲೊಟಿಯ ವಿಜ್ಯುಳಾರ್ ವೇಣ್ಟಿನ ಚೆಯಿನುಮ್
ಪೇಜು ಮಾತವ ಪ್ರಯನ್ ಕೊಟು ತ್ತರುಳ
ಪ್ರಜವುಮ್ ವೇಣ್ಟು' ಮೆನ್ ಅನಳ್ ಪಿಜ ಪ್ರೊಟಿಪ್ಸಾಳ್.

1137. ನುಲೆಯ ನುಗಳು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ವೃಷಭದ ಮೇಲೇರಿ ಬರುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ಅವನು ಆಶಿಸಿದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವವನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ವಿಘ್ನವಿಲ್ಲದೆ ವರ್ಧಿಸಲು ಕಾರಣವಾಗಿ, ಇಹೆಪರೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಎರಡು ನಾಳಿ ನೆಲ್ಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಕಾಂಚಿನಗರದಲ್ಲಿ ಬಾಳುವ ಕೀಳುವೇಲೆನ್ನದೆ ಸಮಸ್ತರೂ ಮಾಡುವ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಅವರು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ತಪಸ್ಸುಗಳಾಗಿ ಫಲಿಸುವಂತೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ವರಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

1138. ಈ ರೀತಿ ಚಿಂತಿಸಲು ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದವಳಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾತೆಯು, ತನ್ನ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಂತೋಷಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಂತೆ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅದರ ಫಲವನ್ನು ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುವುದ ರೊಡನೆ, ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮವನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವರ್ಧಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮೇಲ್ಮೆ ಹೊಂದುವಂತೆ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳವಾದ ತಿರುಕಾಮಕೋಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ನೆಲಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಮೂವತ್ತೆರಡು ಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ವರ್ಧಿಸಿದಳು.

1137. ವೀಟೈಯಿನ್ ಮೇಲವರ್ ಮಲೈಮಕಳ್ ನೇಣ್ಟ,
ವಿರುಮ್ಪು ಪೂಚನೈ ಮೇವಿವೀ ಜ್ಞೀರುನ್ತೇ,
ಯಿಟೈಯ ಆತಾವಅಮ್ ವಳರ್ಕ್ಕುಮ್ವು ತ್ತಾಕ
ವಿಕಪ ರತ್ತಿರು ನಾಟೀನೆ ಲ್ಲಳಿತ್ತು,
ಕ್ಕಟೈಯ ರಾಕಿಯು ಮುಯರ್ನ್ತವ ರಾಯು
ಹತ್ಯಾಷ್ಟ್ ವಾಟ್ಪಿವರ್ ತಾಷ್ಟ್ರಾಯ್ತೀ ವಿನೈಯು
ನ್ತಟೈಪ ಟಾತುಮೆಯ್ ನ್ನೆ ಆಿಯಟೈ ವತಆತ್ಕಾ
ನ್ತವಜ್ಯ ಳಾಕವು ಮುವನ್ತರುಳ್ ಜೆಯ್ತಾರ್.

1138. ಎಣ್ಣ ರುವ್ಪುರು ವರಜ್ಯಣ್ ಮುನ್ ಪೆಹ್ಹಿ

ಹೆಸ್ಟವ್ಪು ರಾಟ್ಟಿತ ಮ್ಪಿ ರಾನ್ ಮಕಿಲ್ ನ್ರರುಳ

ಮಣ್ಣಿ ನ್ ಮೇಲ್ ನಲೀ ಪಾಟುಚೆ ಯ್ತುರುಳಿ

ಮನೈಯ ಅಮ್ಪೆರು ಕ್ಯುಜ್ಕರು ಹೈಯಿನಾ

ನಣ್ಣು ಮನ್ ನುಯಿರ್ ಯಾವೈಯುಮ್ ಪಲ್ಯ

ನಾಟು ಕಾತಲಿ ನೀಟಿಯ ವಾಲ್ ಕ್ರೈಟಿ

ಪ್ಪುಣ್ಣಿ ಯತ್ತಿರು ಕ್ಯಾಮಕ್ಕೋ ಟ್ಟಿತ್ತು

ಪ್ರೊಲಿಯ ಮುಪ್ಪತೋ ಟರಣ್ಟ ಅಮ್ ಪುರಕ್ಕುಮ್.

398

1139. ದೊಡ್ಡ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡುವ ಧರ್ಮವೆಂಬ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳ ಅಮ್ಮೆಯು, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂಬ ತನ್ನ ಗೃಹದಲ್ಲಿಡಲು ದೊಡ್ಡ ದೀಪಗಳಾದ ಮೂರು ಸೊಡರುಗಳು, ಆ ಅಮ್ಮೆಯು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬಂದುದರ ಫಲವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತೆ ಉದಯ ವಾಯಿತೋ ಎಂಬಂತೆ ಅಲ್ಲಾಡುವ ಮೂರು ಹೊಸ ನೀಲಮಲರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಒಂದು ಹೂ, ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದುಬಾರಿ ಹೂಬಿಡುವ ವಿಶೇಷತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿ ನೆಲಸುವಂತೆ ಪೂರ್ಣವಾದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಮಹತ್ತಾದ ತಿರುಕಾಮಕೋಟದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಧರ್ಮಗಳು ನೆಲಸುವಂತೆ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವಳು.

1140. ತಿರುಕಾವುಕೋಟದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ಮೇಲೆ, ನಡು, ಕೆಳಗೆ ಎನ್ನುವ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲುಳ್ಳವರೂ ಸ್ತುತಿಸುವ ತೀರ್ಥವಾದ ಶೀತಲವಾದ ನೀರುಳ್ಳ ಒಂದು ತಟಾಕವು, ನಿರ್ಮಲವಾದ ಅಲೆಯು ಬೀಸುವ ಕಡಲೆಂಬ ಮೇಖಲೆಯಿಂದ ಸುತ್ತುಗೊಂಡ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಗೃಹಸ್ಥ ಧರ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದಲು ತಕ್ಕುದಾದ ಮೆಟ್ಟಲು ಗಳುಳ್ಳ ಏಣಿಯಂತೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜಲಶರೀರವಾಗಿಯೇ ತುಂಬಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಇರುವುದಾಗಿ, ತನ್ನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವವರ ಎಲ್ಲಾ ಪಾಪಗಳನ್ನೂ ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಒಳ್ಳೆಯ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಾ ಸ್ತುತಿಸುವ ಮಹತ್ವದಿಂದ ಉಲಗಾಣಿ ಎಂದು ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದ ಒಂದು ತೀರ್ಥವಾಗಿದೆ.

1139. ಅಲಕಿ ನೀಟನ ತ್ತಜಪ್ಪೆರು ಇ್ಚ್ವಿಲ್ವಿ
ಯಣ್ಟ ಮಾನ್ತಿರು ಮನೈಕ್ಕಿಟು ನ್ತೀಪ
ಮುಲಕಿಲ್ ವನ್ತುಜು ಪಯನಱ ನಿಕ್ಕ
ವೋಜ್ಕು ನಾನ್ ಮಲರ್ ಮೂನ್ ಜುಟ ನೊನ್ ಜು
ನಿಲವ ವಾಣ್ಟೆನು ಕ್ಕೊರುಮುಱೈ ಚೆಯ್ಯು
ನೀಟು ತೊನ್ ಮೈಯಾ ನಿಱೈನ್ತಪೇ ರುಲಕ
ಮಲರ್ ಪೆ ರುನ್ತಿರು ಕ್ಕಾಮಕ್ಕೋ ಟ್ಟತ್ತು
ವೈತ್ತ ನಲ್ಲಱ ಮುನ್ ನವೇ ಮನ್ ನುಮ್.

1140. ತೀಣ್ಕು ತೀರ್ಕ್ಕುನ ಜ್ಞೀರ್ತ್ತಣ್ಕಳ್ ಪೋಜ್ಞು ಹ್ಟ್ರೀ ಜ್ಟಿ ನಾಜ್ಞೀರು ಕ್ಕಾನುಕ್ಕೋ ಟ್ಟಿತ್ತಿನ್ ಪಾಣ್ಕು ಮೂರ್ನ ಕಿತ್ತಿನು ಳ್ಳೋರುವರ್ ಪರವು ತೀರ್ತ್ತಮಾಮ್ ಪೈಮ್ಪು ನ್ ಆರ್ ಕೇಣಿ, ವಾಣ್ಕು ತೆಣ್ಟೆರೈ ವೇಲೈಮೇ ಕಲೈಚೂಟ್ ವೈಯ ಕನ್ತನ ಕ್ಕೆಯ್ತಿಯ ಪಟಯಾ ಯೋಣ್ಕು ತನ್ ವಟ ವಾಯ್ ನಿಕಟ್ ನ್ತೆ ನ್ ಆು ಮುಳ್ಳ ತೊನ್ ಅುಲ ಕಾಣಿಯೆನ್ ಅುಳತಾಲ್.

1141. ಒಳ್ಳೆಯ ಧರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಅಮ್ಮೆಯವರ ತಿರುಕಾಮಕೋಟದ ಮೇಲುಭಾಗಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರು ಬರುವಾಗ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಾನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸರುತವಾಗಿ ಹೋಗದೆ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಹೋಗುವುದರಿಂದ, ಸರಿಯಾದ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಬದಲಿ, ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಎಡೆಯ ನೆಳಲುಗಳು ಬದಲಿರುವುದರಿಂದ ಆದ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಭಾರತಿಯು, ಈ ಭೂಲೋಕದವರೆಲ್ಲರೂ ಕಾಣು ವಂತೆ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಆಗುವುದು. ಅದು ಈಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ತೋರುವುದು.

1142. ಕಾಳಿಕಾದೇವಿಯ ಹಿತವಾದ ಬಲವಾದ ಕಾವಲುಳ್ಳ ಆ ಕಾಂಚೀನಗರದ ಎಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಕಾಂಚೀನದಿಯ ತೀರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೆಲಸಿರುವ ತಿರುಪ್ಪೆರುಂ ಪೆಯರಿರುಕ್ಕೈ ಎಂಬ ದೇಗುಲದಲ್ಲಿ, ಬೆಂಗದಿರನು ಮೇಲೇರುವ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕಾಲ ದಲ್ಲಿಯೂ, ಪಡುಗಡಲಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಸಂಧ್ಯಾಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ, ತನ್ನ ನೆಳಲು ತನ್ನೆಡೆ ಯಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗದ ಸೌಭಾಗ್ಯವುಳ್ಳ, ಕಾಂಚಿತ್ತಾನಂ (ಕಾಂಚಿಮರ ಇರುವ ಎಡೆ) ಎಂಬುದು ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನೂ ಆನಂದವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

1141. ಅನ್ತ ವಿುನ್ಱೀನ ಲ್ಲಅನ್ಪುುರಿ ನ್ರಳಕ್ಕು ನುಮ್ಮೈ ತನ್ಱೀರು ಕ್ಕಾವುಕ್ಕೋ ಟ್ಟೃತ್ತಿಲ್ ನನ್ತು ಚನ್ತಿರ ಚೂರಿಯರ್ ವಿಶಾತು ನಟ್ಟಿಕ್ಕೂ ಭಾತತನ್ ಮರುಜ್ಕುವೋ ತಲಿನಾಱ್ ಚನ್ತ ಮಾತಿರ ಮಯಜ್ಕಿಯೆ ಮ್ಮರುಜ್ಕು ಞ್ವಾಯೈ ಮಾಱೀಯ ತನ್ಈಚೈ ಮಯಕ್ಕ ವಿನ್ತ ಮಾನಿಲ ತ್ತವರೆಲಾ ಜ್ಯಾಣ ವೆನ್ಱು ಮುಳ್ಳತೊನ್ ಱೀನ್ ಅುಮ ಜ್ಕುಳತಾಲ್.

II42. ಕನ್ ನಿ ನನ್ ನೆಟು ಜ್ಕಾಾ ಪ್ಪುಟೈ ವರೈಪ್ಪಿ ಆ್
ಕಾಞ್ಚಿ ಯಾನ್ತಿರು ನತಿಕ್ಕರೈ ಮರುಜ್ಕು
ಚೆನ್ ನಿ ಯಿ ಆಿಪ್ಪಿ ಟೈ ಯಣಿನ್ತವರ್ ವಿರುಮ್ಪು
ತಿರುಪ್ಪೆ ರುಮ್ಪೆಯರಿ ರುಕ್ಕೈಯಿ ಜ್ಞೀಕೆ ಆ್ನ್ಸ್ತ್ ಮನ್ ನು ವೆಜ್ಕತಿರ್ ಮಾತೆಲು ಮ್ಪೇತು ಮ ಆಿತ್ತು ಮೇಲ್ಕಟ ಜ್ಞಾ ಲೈವಿಲು ಮ್ಪೋತು ನ್ತನ್ ನಿ ಅಆ್ ಪಿರಿ ಯಾತವರ್ಣ ಕಾಞ್ಚಿ ತ್ತಾನ ಮೇವಿಯ ತನ್ ಮೈಯು ಮುಟೈತ್ತಾಲ್.

400

1143. ವೇದಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿ, ಕಡಿದಾದ ತಪವನ್ನು ಮಾಡಿ, ದೃಢ ನಿಯಮಗಳನ್ನಾಚರಿಸಿ, ಮುನಿಗಳು ಆಗಮವಿಧಿಯಿಂದ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಲ್ಯು ದೇವತೆಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳೂ, ತುಂಬಿದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು, ಆಶಿಸಿದ ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಅವರವರಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನೆಲಸಿರುವ ಸ್ಥಳಗಳು ಆ ನಗರದ ಎಲ್ಲೆಗಳೊಳಗೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿವೆ.

1144. ಆ ಕಾಂಚೀನಗರದ ಎಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ, ಆ ಸ್ಥಳವಿಶೇಷದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ, ಹತ್ತಿರ ಬಂದ ಒಂದು ಆನೆಯನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮೊಲವು ತನ್ನಿಂದ ದೂರ ಓಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣಹೋದ ಶರೀರಗಳು ಪುನಹ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಸ್ಥಳವದು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣುವುದಕ್ಕಸಾಧ್ಯವಾದ ಅಮರ್ತ್ಯಸ್ಥಳ ಎಂಬ ಎಡೆಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಆ ನಗರದ ವಿಶೇಷಗುಣಗಳು.

II43. ಮು ಕೈಕ ಳಾಹ್ಹಾತಿ, ತ್ತರುನ್ತವನ್ ಪುರಿನ್ತು, ಮಾಹೀ ಲಾನಿಯ ಮನ್ತಲೈ ನಿನ್ ಹು, ಮು ಹೈಮೈ ಯಾಲ್ವರುಮ್ ಪೂಚನೈ ಜೆಯ್ಯ, ಮುನಿವರ್ ವಾನವರ್ ಮುತಲುಯಿ ರೆಲ್ಲಾ ನಿಹೈಯು ಮನ್ ಪಿನಾ ಲರುಚ್ಚನೈ ಜೆಯ್ಯ ನೀಟು ಕಾಮಜ್ಯ ಳವರವರ್ ಕ್ಕರುಳಿ ಯಿ ಹೈವರ್ ತಾಮಕಿಟ್ ನ್ತರುಳಿಯ ಪತಿಕ ಳೆಣ್ಣಿ ಅನ್ತವ ತ್ತಿರುನಕ ರೆಲ್ಲೈ.

1144. ಮನ್ ನು ಕಿನ್ ಅವ ತ್ತಿರುನಕರ್ ವರೈ ಸ್ಪಿನ್
ವುಣ್ಣಿ ನ್ ಮಿಕ್ಕುತೋರ್ ನನ್ ಮೈಯಿ ನಾಲೇ,
ತುನ್ ನುಮ್ ಯಾನೈಯೈ ತ್ತೂಜಿಲ್ ವಾರ್ಟ್ ಮುಯನ್ ಮುನ್
ಅುರಕ್ಕೆ ವೆಯ್ತಿಯ ತೊಲೈ ವಿಲೂ ಕ್ಕತ್ತಾ
ಜ್ಞನ್ ನಿ ಲತ್ತು ನಿನ್ ಆತಜ್ಞುತಲ್ ಚೆಯ್ಯು
ನ್ತಾನ, ಮನ್ ಅಿಯು ನ್ತನುವೆಲು ನ್ತರಣಿ,
ಯೆನ್ನಿ ಲತ್ತಿನು ಜ್ಯಾಣ್ಪರು ವಿ.ಅವಾ
ತ್ತಾನ ಮೆನ್ ಆಿವೈ ಯಿಯುಲ್ಪಿನಿ ಲುಟೈತ್ತಾಲ್.

1145. ಪಾಪರಾಶಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಸುಖವನ್ನು ತರುವ ಪುಣ್ಯ ತೀರ್ಥವೂ, ಬೇಡಿದವರಿಗೆ ಬೇಡಿದುದನ್ನೀಯುವ ಇಷ್ಟಸಿದ್ಧಿ ಎಂಬ ತೀರ್ಥವೂ, ಹಿತವನ್ನು ತರುವ ಮಂಗಲತೀರ್ಥವೂ, ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ತೀರ್ಥಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಗೂಡಿದ ಸರ್ವತೀರ್ಥ ಎಂಬಿವೇ ಮೊದಲಾದ ಆ ನಗರದಲ್ಲುಳ್ಳ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ತೀರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳು ಬಿಡದೆ ಬಂದು ಮಿಂದು ಹೋಗುವರು.

1146. ಒಂದು ದಂಟನಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹೊಗಳನ್ನು ಬಿಡುವ ಹೊನ್ನ ಕಮಲ ಗಳುಳ್ಳ ತಟಾಕಗಳೂ, ಉಕ್ಕಿ ಹರಿಯುವ ನೀರು ಪಡುಮುಖವಾಗಿ ಓಡಿ ಅಮೇಲೆ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವ ನದಿಯೂ, ಅದರೊಡನೆ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಕೆನ್ನೈದಿಲೆಗಳೂ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಹಸುರು ತಾವರೆ ಹೂಗಳೂ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಅರಳುವ ಪಾದರಿ ಹೊಗಳೂ ಅಲ್ಲದೆ ನೀಲಮೇಘದಂತೆ ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ ಅಮ್ಮೆಯು ಇದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸದ, ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಡದ ಹುಣಸೆಮರವೂ ಇದೆ

1145. ಈಣ್ಟು ತೀವಿನೈ ಯಾವೈಯು ನೀಕ್ಕೆ
ಯನ್ಪ ಮೇತರುಮ್ ಪುಣ್ಣಿಯ ತೀರ್ತ್ತ್ರಮ್
ವೇಣ್ಟೆ ನಾರ್ತಮ ಕ್ಕಿಟ್ಟಚಿ ತ್ತಿಯತಾಯ್
ವಿಳಣ್ಣು ತೀರ್ತ್ತ, ನನ್ ಮಣ್ಕಲ ತೀರ್ತ್ತ,
ನೀಣ್ಟ ಕಾಪ್ಪುಟೈ ತ್ತೀರ್ತ್ತ, ಮೂನ್ ಱುಲಕಿ
ನಿಕೆಟ್ ನ್ತ ಚಾರುವ ತೀರ್ತ್ತವೇ ಮುತಲಾ
ವಾಣ್ಟು ನೀಟೆಯ ತೀರ್ತ್ತವೆ ಡ್ಣಿಲವು
ಮಮರ ನಾಟ್ಟವ ರಾಟುತ ಲೊಟಿಯಾರ್.

1146. ತಾಳ ತೊನ್ಱಿನಿನ್ ಮೂನ್ ಅುಪೂ ಮಲರು
ನ್ನಮನಿ ಯಚ್ಚೆ ಅು ನ್ರಾಮರೈ ತ್ತಟೆಮು
ನೀಳ ವಾರ್ ಪುನಲ್ ಕುಟತಿಚೈ ಯೋಟೆ
ನೀರ್ಕೆ ರಕ್ಕುಮಾ ನತಿಯುಟ, ನೀಟು
ನಾಳ ಲರ್ನ್ಸ್ ಚೆ ಬ್ಯುವಕೈಪೈ ಜ್ಯಮಲ
ನಣ್ಪ ಕಜ್ಜರುಮ್ ಪಾಟಲ ಮನ್ಹ'
ಕ್ಯಾಳ ಮೇಕನೊ ಪ್ಪಾಳುಱೈ ವರೈಪ್ಪಿ ಆ್
ಕಣ್ಪ ಟಾತತಾ ಯಾಪ್ಪುಳಿ ಯುಳತಾಲ್.

1147. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಇತರರ ಪಡಿನೆಳಲನ್ನು ಕಾಣಿಸದೆ, ತನ್ನೊಳಗೆಯೇ ಅಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಒಂದು ಕೊಳ, ಸ್ವಲ್ಪ ಉಂಡರೂ ನಂಜಾಗಿ ಕೊಲ್ಲುವ ನೀರುಳ್ಳ ಒಂದು ತಟಾಕ, ವಂಚನೆಯೊಂದೂ ಇಲ್ಲದೆ ಬಂದು ಒಳಪ್ರವೇಶಿಸಿದವರು ವಾನರರಾಗಿ ರೂಪಭೇದವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಸ್ನಾನಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆರೆಯೊಂದು, ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಸುಖವನ್ನು ಕೊಡುವ ಬಿಲವೊಂದು ಇಂತಹ ಅತಿಶಯಗಳು ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹಲವಿವೆ.

1148. ಐದು ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಳನ್ನೂ, ನದಿಯಂತೆ ಪ್ರವಹಿಸುವ ಮದಜಲವನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ಆನೆಮುಖದ ವಿನಾಯಕ ದೇವರು ನಿಂತು ಕಾಪಾಡಲು, ಪಾದಕಮಲ ಗಳಲ್ಲಿ ಬಲವಾದ ಕಡಗವು ಶಬ್ದಿಸಲು, ನಡುರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಚರಿಸುವ ನೀಳವಾದ ಮೇಘ ದಂತೆ ಕರಿದಾದ ಮೈಯನ್ನೂ, ನಂಜು ಒಸರುವ ಹಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ ಹಾವನ್ನು ದಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಥರಿಸಿದ ನಡುವನ್ನೂ ಉಳ್ಳ, ಹೆದರಿಕೆಯನ್ನು ತರುವ ಮೂರು ತುದಿಗಳುಳ್ಳ ಶೂಲ ವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಪಡೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಭೈರವ ದೇವರು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಲು, ಕ್ರೌಂಚಮಲೆಯನ್ನು ಇಬ್ಭಾಗವಾಗಿ ತುಂಡುಮಾಡಿದ ಶಕ್ತಿ ಆಯುಧವುಳ್ಳ ಮುರುಗ ದೇವನು ಕಾಪಾಡಲು ಆ ನಗರವು ಎಸೆಯುವುದು.

II47. జూయ్మి మున్పిణీ క్కుజ్కిణ జ్యీన్లో అు,

కాజ్జ్ ముణ్ణిన ఞాబ్జెన్_ట్ మేంన్ జు,

మూయ్మి యిన్ జికిన న్హాళ్ళట్టి న్హార్ కళ్,

వాన రక్తురు వామ్పిల మేంన్ జు,

మేందు వవ్వురు నింజ్కొట్ క్కుళిక్కుమో

విశజ్కు పుందూ క్యేయు మేంన్ జు, విణ్ణ వరింం
టాయు మిన్ జముయూ క్కుమ్పిల మేంన్ జింం,
టేస్టియ వాకీయు వకితియుమూ జలవాలా.

1148. అళ్ళు వాన్ కర క్వాటిటి మకక్వు రాన్యే నిజ్కవు, మర్భేయిరు ట్విరియు మళ్ళు నిళ్వకు పూలుమా మేఁని మలరో బ్ప కబ్కళిలో వణ్డిల మ్వేలిబ్ప నళ్ళు నల్కేయి జ్ఞరవవే జ్ఞర్బేయి నామ మూన్ జిలియి ప్పట్టియుట్మి ప్పిళ్ళ్ళ యేశ్కు లిన్ జిపిమన్ జిరియువు, జ్యున్ జ మేజిన్తి విలవన్ కాక్కవు మిజ్బియువూ. II49. ಶಿವಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಾಸಿಸಿ ಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ಶಕ್ತಿಯೋಗಿಗಳೂ, ಶಿವಯೋಗ ಸಾಧನೆಯುಳ್ಳ ಮಹಾಶಿವಯೋಗಿಗಳೂ, ಅಳಿನಿಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಆಯುಷ್ಯ ನಿರುವ ಮಹಾತಪಸಿಗಳು ನೆಲಸಿರುವ ಎಡೆಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇವೆ. ಸಿದ್ಧರು, ವಿದ್ಯಾಧರರು, ರಾಕ್ಷಸರು, ಗಂಧರ್ವರು ಎಂಬಿವರು ಇರುವ, ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕವಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಿಡಿದಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಬಳುಕುವ ಬೆತ್ತವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಾದ ಆನೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಿಹೋಗುವ ಹರಿಹರಪುತ್ರನಾದ ಐಯನಾರನು ಸಂಭ್ರಮ ದಿಂದ ಬರುವ ವೈಹಾಳಿ ಬೀದಿಯೊಂದೂ ಅಲ್ಲಿದೆ.

1150. ತನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದವರು ತಮ್ಮ ರೂಪವನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತಿಳಿಯು ದಂತೆ ಮರಸಿ, ತಾವು ಅವರನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆ ಇರುವ ಒಂದು ಎಡೆ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿದೆ. ಧ್ಯಾನಯೋಗದ ಮುನಿವರರೂ ಯೋಗಿನಿಯರೂ ಸೇರಿರುವ ಒಂದು ಯೋಗಸೀಠವು ಅಲ್ಲಿದೆ. ನಾಶವಿಲ್ಲದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕಾಪಾಡಿ ಬರುವ, ಕಾಮಾಕ್ಷೆ ಮಾತೆಯು ಇದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ದೇವಾಲಯವಾದ ಭೋಗಪೀಠವೂ ಅಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪರಮಾತ್ಮ ನಾದ ಏಕಾಂಬರನಾಥನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಕಾಂಚೀ ಪುರದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಅಳತೆಗೆ ವಿಸಾರಿದ ಬಹಳ ಅತಿಶಯಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನೆ ಲ್ಲಾ ಯಾರು ತಾನೇ ತಿಳಿಯಲು ಸಮರ್ಥರು ?

1149. ಚತ್ತಿ, ತಱ್ಪರ ಚಿತ್ತರೋ ಕಿಕಳು

ಇಸ್ಟಾತ ಕತ್ತನಿ ತ್ತಲೈವರು ಮುತಲಾ
ನಿತ್ತ ಮೆಯ್ತಿಯ ವಾಯುಣ್ಮೆಯರ್ ತ್ರವರ್ಕ

ಜೀಟು ವಾಲ್ತುತಿರು ಪಾಟಿಯು ಮನೇಕ

ಇಸ್ಟಿತ್ತರ್ ವಿಷ್ಟ್ಟ್ರಾಯ ರಿಯಕ್ಕರ್ ನ್ವರುವರ್
ನಿಕಲ್ಸ್ನು ಮನ್ನುವಾರ್ ಚಿಣ್ಣುಕೈ ಯೇನ್ತಿ,
ವಿತ್ತ ಕಕ್ಕರಿ ಮೇಆ್ಕೊಳು ಇಸ್ಕಾರಿ
ಮೇವು ಚೆಣ್ಟಣೈ ವೆಳಿಯುಮೊನ್ ಅುಳತಾಲ್.

II50. ವನ್ನ ಟೈನ್ತವರ್ ತಮ್ಮುರು ಮಾಯ

ಮಜ್ಞು ಳಾರೈತ್ತಾ ಬ್ಯಾಣ್ಸಿಟ ಮುಳತು;

ಚಿನ್ತೈ ಯೋಕತ್ತು ಮುನಿವರ್ಯೋ ಕಿನಿಕಳ್

ಚೇರುಮ್ ಯೋಕಪೀ ಟಮುಮುಳ; ತೆನ್ ಱು

ಮನ್ತ ಮಿಲ್ಲಱರ್ಮ ಪುರಪ್ಪವಳ್ ಕೋಯಿು

ಲಾನ ಪೋಕಪೀ ಟಮುಮುಳ ತಾಕು;

ಮೆನ್ತೈ ಯಾರ್ಮಕಿಟ್ ಕಾಞ್ಚಾನೀ ಟೆಲ್ಲೈ

ಯೆಲ್ಲೈ ಯಿಲ್ಲನ ವಳ್ಳವಾ ರಱಿವಾರ್ ?

II5I. ಸದಾ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಜ್ಯೋತಿಯೊಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿ, ಅಂಧಕಾರ ವನ್ನು ನೀಗಿಸುವುದು. ದೇವತೆಗಳು ಬಂದು ವಿಹರಿಸುವಂತಹ ರುದ್ರನಂದನ ಎಂಬ ಹೂತೋಟವು ಅಲ್ಲಿದೆ. ತಂತಮ್ಮ ಭವವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವ ಸತ್ಯಜ್ಞಾನ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವರು ತೀಡಿದರೆ, ಓಡು ಮೊದಲಾದ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಹೊನ್ನಾ ಗಿಸುವ ಒಂದು ಶಿಲೆಯೂ ಉಂಟು. ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಮಾತೆಯು ಷಣ್ಮತಗಳನ್ನೂ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳನ್ನೂ ತಾನು ಕಾಪಾಡುವಳು. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಇಂತಹ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಇಷ್ಟೆಂದು ಹೇಳತೀರದು.

1152. ಎಂದಿಗೂ ಅಳಿಯದೆ ನೆಲೆಯಾಗುಳ್ಳ ಈ ಕಾಂಚೀನಗರದ ಹಿರಿಮೆ ಹೀಗಿದೆ. ಹಿಮಾಲಯದವರೆಗೆ ಇರುವ ನಾಡುಗಳನ್ನು ಕೀಳ್ಪಡಿಸಿ ವ್ಯಾಘ್ರಧ್ವಜವನ್ನು ಆ ಹಿಮಾಲಯದ ಮೇಲೆ ನಾಟದ ಪರಾಕ್ರಮವುಳ್ಳ, ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುವ, ಕರಿಕಾಲ ಪೆರುವಳತ್ತಾನ್ ಎಂಬ ಚೋಳ ಅರಸನಿಗೆ, ಹಿಂದೆಯೇ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಿಂದುಮೇದನ್ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಬೇಡನು ಹೋಗಿ ಇದರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ಅವರು ಆ ಜಾಗವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾಲ್ಕುಗಾವುದ ದೂರ ಸುತ್ತಲಾಗಿರುವ ಎಲ್ಲೆಯುಳ್ಳ ಒಂದು ನಗರವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಅನೇಕ ಕುಟುಂಬಗಳು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಹಿರಿಮೆಯೊಡನೆ ಆ ನಗರವು ಶೋಭಿಸುತ್ತದೆ.

II51. ತೂಣ್ಟು ಜೋತಿಯೊನ್ ಜಿೆಲುನ್ತಿರು ಟುರಕ್ಕು ಇಬ್ಬರರ್ಕಳ್ ವನ್ತುಚೂ ಲುರುತ್ತಿರ ಜೋಲೈ, ವೇಣೈ ನಾರ್ಕಟವರ್ ಪಿರಪ್ಪಿನೈ ಯೊಲೀಕ್ಕು ಮೆಯ್ನ್ನೆ ಜೀಕ್ಕಡೆನ್ ಜಾರ್ಕಲಾಮ್ ವಿರುವ್ಪಿ ತ್ತೀಣೈಲ್ ಯಾವೈಯು ಇಸ್ಟಿಮ್ಪೊನಾ ಕ್ಕುವತೋರ್ ಚಿಲೈಯು ಮುಣ್ಮುರೈ ಚೆಯ್ವತರ್ಜ್ ಕರಿತಾ ಲಾಣ್ಟ ನಾಯಕಿ ಚಮಯ ಜ್ಯಳಾಜು ಮಕಿಲ ಯೋನಿಯು ಮಳಿಕ್ಕುಮ ನ್ನಕರಮ್.

1152. ಎನ್ಱು ಮುಳ್ಳವಿ ನ್ನಕರ್ಕಲಿ ಯುಕತ್ತಿ ಲಿಲಜ್ಕು ವೇಱ್ಕರಿ ಕಾಣ್ಪಿರು ವಳತ್ತೋನ್ ವರ್ನ ಆಟ್ಪುಲಿ ಯಿಮಯಮಾಲ್ ವರೈಮೇಲ್ ವೈಕ್ಕ ವೇಕುವೋನ್ ಅನಕ್ಕಿತನ್ ವಳಮೈ ಕೆನ್ ಆು ವೇಟರ್ನಮುನ್ ಕಣ್ಟುರೈ ಚೆಯ್ಯ ತ್ತಿರುನ್ತು ಕಾತನಾನ್ ಕುಟ್ಪಟ ವಕುತ್ತು ಕ್ಕುನ್ ಆು ಪೋಲುಮಾ ಮತಿಲ್ಪುಟೈ ಪೋಕ್ಕಿ ಕ್ಕುಟಯಿ ರುತ್ತಿನ ಕೊಳ್ಕೈಯಿನ್ ವಿಳಜ್ಭುಮ್.

https://archive.org/details/muthulakshmiacademy

404

II53. ಶೀತಲವಾದ ಕಾಂಚೀವುರದ, ಹೊಗೊಂಚಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕೋವುಲವಾದ ಗೆಲ್ಲಗಳು ಗಾಳಿಯಿಂದ ಅಲುಗಿ ಅಲ್ಲಾಡಲು, ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಗಳು ಕಾಂಚಿ 'ಸಣ್' ನ ಇನಿದಾದ ರಾಗವನ್ನು ಹಾಡುವಂತಹ ಸ್ಥಳವಾದ ಮಾವಿನ ತೋಟೆ ಗಳನ್ನು ಬೇಲಿಯಾಗುಳ್ಳ ಗದ್ದೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮರುದ ನೆಲವನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲುಳ್ಳು ದಾಗಿ, ಲೋಕದಲ್ಲೇ ನೀಳವಾದ ಕಾಂಚಿನಗರದ ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಡೆಯಿಂದ ಸುತುವರಿದ, ಸಂಪತ್ತುಳ್ಳ ಅಗಳಾದುದು, ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾದ ವೇದಗಳು ಶಬ್ದಿ ಸಲು ದೈವಿಕ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳ ಮಹತ್ತಾದ ಕಾಂಚಿ ಎಂಬ ಆಭರಣವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ನಡುವುಳ್ಳ ಪಾರ್ವತೀಮಾತೆಯು, ಕಾಪಾಡುವುದರಿಂದ, ವರ್ಧಿಸುವ ಕರುಣೆಯೆಂಬ ಕಡಲು ಈ ಲೋಕವನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದಿದ್ದರೆ ಹೇಗಿದ್ದೀತೋ ಹಾಗೆ ಇರುವುದಾಗಿದೆ.

II54. ತುಂಬಾ ನೀರುಹೊಗಳು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಾದ ಆ ಕಂದಕವು, ಗೊಂಚಲುಗಳಾಗಿ ಅರಳಿದ ಹೂಗಳನ್ನು ಮುಡಿದ ಕೂದಲುಳ್ಳ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯು, ಏಕಾಂಬರನಾಥನು ಆಶಿಸಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಪೂಜಾಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ನಿಜವಾದ ಆಗಮಗಳ ವಿಧಿಯಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವ ಮಂತ್ರಮೂಲಕ ರಚಿಸಿದ ಪ್ರಾಕಾರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕಂದಕಗಳನ್ನು ಹೋಲುವುದು. ಅದಲ್ಲದೆ ಆ ಕಂದಕವು ಕೇಡುಗಳಿಲ್ಲದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯುಳ್ಳ ಕಾಂಚಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸೇರಿದವರಿಗಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿದ ದೋಷಗಳನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಆ ಕಾಂಚಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಿಬಂದು ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನೂ ಉಪ್ಪಿನ ರುಚಿಯನ್ನೂ ನೀಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದೊಡ್ಡ ಕಡಲನ್ನೂ ಹೋಲುವುದು.

1153. ತಣ್ಕಾಜ್ಚಿ ಮನ್ಚಿಸೈಪ್ಪು ಜ್ಯೊಮ್ಮ ರಾಟಲ್ ಚಾರ್ನ್ಸ್ ಚೈಯ ವತನ್ಮರುಜ್ಯು ಚುರುಮ್ಪು ತಾಟ್ನ್ಸ್ತು ಪರ್ಣಕಾಜ್ಚ್ ಯಿಚೈಪಾಟುವರ್ ಪಟಲ ವೇಲಿ ಪ್ರಣೈಮರುತಮ್ ಪುಟೈಯುಟೈತ್ತಾಯ್ ಪ್ರಾರಿ ನೀಟು ನ್ರಿಕ್ ಕಾಜ್ಚು ನಕರ್ನೊಚ್ಚಿ ಯಿಜ್ಚು ಚೂಲ್ನ್ತ್ ಪ್ರಿಕಿಟು ಚಿಟುಜ್ಭುಟಿಜ್ಯು ತಿರುಮುಕ್ತಿಕ ಳೊಲಿಕ್ಕು ನ್ರೆಯ್ವ ವರ್ಣಕಾಜ್ಚ್ ಯಲ್ ಕುನ್ ಮಲೈ ಪಲ್ಲಿ ಕಾಕ್ಕ ವಳರ್ಕರುಣೈ ಕ್ಕಟಲುಲಕ ಇ್ಟೂ ಟ್ ನ್ರಾಸ್ ಮಾನುಮ್.

II54. ಕೊನ್ನಲರ್ ಪೂ ಜ್ಯುಟಲಿಮೈಯ ಕ್ಯೊಮ್ಪು ಕಮ್ಪರ್ ಕೊಳ್ಳು ಮ್ ಪೂ ಚನೈಕು ಅತ್ತ ತಾನ ಜ್ಯಾಕ್ಕ ಮನ್ನಿರಮಾ ಮತಿಲಕಟ್, ಯವರ್ ತಾನ್ ತನ್ನ ವಾಯ್ ಮೈಯಾ ಕಮವಿತಿಯಿನ್ ವಕುಪ್ಪು ಪ್ಪೋಲು; ಮನ್ನ ಮಿಲ್ ಚೀರ್ ಕ್ಯಾ ಇ್ಚಿಯೈವ ನ್ನ ಟೈನ್ತಾರ್ ಕ್ಯನ್ ಅಂ ಯಟೈಕಳಜ್ಯ ಮುಜುಪ್ಪರಿತೆನ್ ಅ ಅಿನ್ತು ಚೂಟ ವನ್ನ ಹೈನ್ತು ತನ್ ಕ ಅುಪ್ಪು ಮುವರ್ ಪ್ಪು ನೀಕ್ಕು ಮೂಕಟಲುಮ್ ಪೊಲುಮಲರ್ ಕ್ಕಿಟಿಜ್ಕು ಮಾತೋ.

406

1155. ಆ ನಗರದ ಮದಿಲಿನ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಅಲ್ಲಿಯ ದೊಡ್ಡವರ ಮನಸ್ಸಿ ನಂತೆ ಉನ್ನ ತವೂ ಸ್ಥಿರವೂ ಆದ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳುದಾಗಿ, ಲೋಕದವರನ್ನು ಉಜ್ಜೀವಿ ಸುವ, ಉಮಾದೇವಿಯನ್ನು ಒಂದು ಭಾಗದಲ್ಲುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಸನ್ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲದೆ ದುರ್ಮಾರ್ಗಗಳು ಬರದಂತೆ ತಡೆಯುವವುಗಳೂ, ಸಂಪತ್ತಿನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಎಸೆಯುವವುಗಳೂ ಆಗಿ, ಆಗಮವಿಧಿಗಳು ವರ್ಧಿಸುವ ಹಿರಿದಾದ ಕಾಂತಿಯಿಂದ ಎಂದೆಂದಿಗೂ, ವಿಸ್ತಾರವೂ ನೀಳವೂ ಆದ ಆಕಾಶವನ್ನು ಅಳೆಯುವಂತಹ ಸ್ವಭಾವ ವುಳ್ಳುದಾಗಿದೆ.

1156. ಎಣೆಯಿಲ್ಲದ ಕನಕವುಯವಾಗಿರುವ ಮಾಳಿಗೆಗಳು ಅನೇಕವುಳ್ಳ ಸುಂದರವಾದ ಬೀದಿಗಳೂ, ನಿಡಿದಾದ ರಸ್ತೆಗಳೂ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಬಂದ ಅಮೂಲ್ಯ ವಸ್ತುಗಳು ಮಾರಲ್ಪಡುವ ಅಂಗಡಿಬೀದಿಗಳೂ, ಇನ್ನಿತರ ಬೀದಿಗಳೂ – ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆ ನಗರವು, ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ರೇಖೆಗಳಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ವಿಭಾಗ ಹೊಂದಿರುವ ನವಖಂಡಗಳಂತೆಯೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅನೇಕ ಖಂಡಗಳುಳ್ಳ ಬೇರೊಂದು ಭೂ ಮಂಡಲವನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಳಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತೆ ಶೋಭಿಸುವ ಮಹರ್ ಲೋಕದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ.

II55. ಆಜ್ಕುವಳ ರೆಯಿಲಿನುಟನ್ ನಿಳಜ್ಕುವಸ್ ವಾಯಿ

ಲಪ್ಪತಿಯಿಲ್ ವಾಜ್ಪಾನೆರಿಯೋ ರುಳ್ಳ,ವಸ್ ಪೋಲ
ವೋಜ್ಕುನಿಲೈ ತ್ತ್ರನ್ ಮೈಯವಾ ಯಕಿಲ ಮುಯ್ಯ
ಪುಮೈಪಾಕ ರರುಳ್ ಜೆಯ್ತ ಪೊಜುಕ್ಕ ಮಲ್ಲಾ
ಜ್ಞೀಜ್ಕುನೆಜಿ ಯಟೈಯಾತ ತಟ್ಟಿಯು ಮಾಕಿ
ಜ್ಜೆನ್ನೆ ಜೀಕ್ಕೆ ಣಿಕಜ್ ವಾಯ್ ಮೈ ತಿರುನ್ತು ಮಾರ್ ಕ್ಕ
ನ್ತಾಜ್ಕುಲವ ನಿಲವಿವಳ ರೊಳಿಯಾ ಲೆನ್ ಜು
ನ್ತಟನೆಟುವಾ ನಳಪ್ಪನವಾ ನ್ತಕೈಯ ವಾಕುಮ್.

1156. ಮಾಱುಪೆಱ ಲರುಙ್ಕನಕ ಮಾಟ ನೀಟು ಮಣಿಮುಜುಕು ನೆಟುನ್ತೆರುವುಮ್ ವಳತ್ತಿಲ್ ವನ್ತ ವಾಱುಪಯಿ ಲಾವಣವೀ ತಿಕಳು ಮುಜ್ಜು ಮಮೈನ್ತನಕ ರಣಿವರೈಕ ಣಟುವು ಪೋಕ್ಕಿ ಕ್ಕೂ ಅುಪಟು ನವಕಣ್ಟ ಮನ್ ಱಿ ಮಲ್ಕ ಕ್ಕೊಣ್ಟವನೇ ಕಙ್ಕುಙ್ಟ ಮಾಕಿ ಯನ್ ನ ವೇಱೊರುಮ ಣ್ಣು ಲಕುತನಿ ಲುಳತಾ ಮೆನ್ ನ ವಿಳಙ್ಕಿಯಮಾ ಲೋಕನಿಲೈ ಮೇವಿ ಜ್ಞನ್ ಜೀ. 1157. ಎರಡು ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎತ್ತರವಾಗಿ ನೀಳವಾಗಿ ಹೆಬ್ಬಿದ ಕಾಂತಿ ಬೀರುವ ಮಾಳಿಗೆಗಳ ಪಪ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ನುಣುಪಾದ ತಲೆಕೂದಲುಳ್ಳ ಹೆಂಗಸರ ಕೂಟಗಳು ಅಲಂಕಾರವಾಗಿ ಜೋಲಾಡುವಂತೆ ತೂಗಿಸಿಕೊಂಡ ಶೀತಲವಾದ ಮುತ್ತುಮಾಲೆಗಳ ಕಾಂತಿಯ ಹೆರಹು ಬೀರುವ ಬೀದಿಗಳು, ಎಲ್ಲಿಯಿಲ್ಲದ ಬಣ್ಣ ಗಳನ್ನೊ ಳಕೊಂಡ ನಕ್ಷತ್ರ ಗಳನ್ನು ಮೇಲ್ಕೊಂಡು ಮೇಘಗಳಿಡೆಯಿಂದ ಬರುವ ದೈವಿಕವಾದ ಗಂಗೆಯೇ ಮೊದಲಾದ ಪನಿತ್ರ ನೆದಿಗಳಿಗೆ ಹೋಲುವೆಯಾಗಿವೆ.

II58. ಅಲ್ಲಿಯ ಬೀದಿಗಳುದ್ದಕ್ಕೂ ಕೆಲವು ಮಾಳಿಗೆಗಳು ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಹೆರಿಸುವ ಅೆಂಬೊನ್ನಿ ನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೆಳನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀಲಮಣೆಗಳ ನ್ನಿರಿಸಿದ ಪಡಿಗಳುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿ, ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ವಹ್ಯ ಮಡೆಜಾತಿಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ ಜಾಲರಿಯನ್ನು ಒಳಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಅಳತೆಯಿಲ್ಲದ ಕಾಂತಿಯೇ ಘನವಾಗಿ ನಿಂತ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಅಡಿಯನ್ನು ಹೆಂಡುಕಿ ಕಾಣುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವರಾಹರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ನೆಲವನ್ನು ತೋಡಿ ಹೊರಟ ವಿಷ್ಣು, ಮುಡಿ ಯನ್ನು ಕಾಣುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ವರಾಹರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ನೆಲವನ್ನು ತಾಳಿ ಮೇಲೆ ಹೋದ ಬ್ರಹ್ಮೆ - ಆವರಂತೆ ನಿಡಿದಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿವೆ.

II57- బాకమరు జ్మారుప్రోట్టియు ముయరాన్ను సిణ్బ బేటరింళమూ కిక్కే సిర్మికళా నయినామేనా కంన్... జ్ఞోంగిక్కియూక జ్యుటామెల్టియ కంత్తక్కు ముక్కినా జుటరాక్కూన్మే క్యూకరా సిగామ్మే కుత్మేన... పిటి మూకమిట్ట్ యూళకట్మాన్స్ మనాని సిత్తు మరుజ్ముతా రిక్కియల్టియ వరెమ్మిలో వెణ్య, మేగికపిట్ట్ కిటాకేం... టాక్ మీడ్కు క్యేత్మే మిగిక కికళా కలమేజా మేగల్ విళజ్మి యంత్మేమా...

II58. శిశరీతిలిడ్డ్ జ్మనేకమరు న్నానాయో మాట్స్, కాటా సిల్యేరీతాలో సోలడోడ్డ్ వానేమో వేతితి కేత్మతప్పేక్తు మాకేతరుకాంటా కేనోన జాల్మి కులవరురిక్తా అమ్మేక్తే, కేతికోక్కే యాలో దుళవలో జుటర్ ప్పిటమ్బానాలో నేమ్మే, క్ర్మేటీ దుకిటా స్పేనే మానాను, మెనోనే మాకి వెళరోవిజుప్పు, లిలుస్తానుమో వేశాల సోటు మాళిక్మియు ముళమ్యా మఱుకు కేతాటుమో.

408

1159. ಕಾಂತಿ ಸೂಸುವ ರತ್ನ ಖಚಿತವಾದ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗೋಪುರಗಳ ವೇಲು ಚಾವಣಿಯ ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಶಿಲೆಗಳು ಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಕೆಂಬಣ್ಣ ವುಳ್ಳ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನು ಕಂಡು ದ್ರವಿಸಿ ಸುರಿಸಿದ ನೀರಿನಿಂದ, ವ್ಯಾಘ್ರ ಚರ್ಮವನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಏಕಾಂಬರನಾಥನ ಪಸರಿಸಿದ ನೀಳವಾದ ಜಡೆಯನ್ನೂ, ಅವನು ಆ ಜಡೆಯ ಮೇಲೆ ಧರಿಸಿದ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಕಂಡು ನಮಿಸಿ, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದ್ರವಿಸಿ ದೇಹವೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣೀರಿನಿಂದ ತೊಯ್ಯುವಂತೆ ನಿಲ್ಲುವ ಭಕ್ತರನ್ನು ಹೋಲುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಗೋಪುರಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿವೆ.

1160. ಮುಗಿಲು ಮುಟ್ಟುವ ಧ್ವಜಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟದ ಶಿಖರಗಳುಳ್ಳ, ಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ಸ್ಫಟಕಶಿಲೆಯಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ, ಗೋಪುರಗಳ ಹೊರಗೆ ಸುತ್ತುವ ಚರಾಚರ ಗಳಾದ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳ ನೆಳಲು ಬೀಳುವುದರಿಂದ ಉಂಟಾದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಗಳ ಸೇರುವಿಕೆ ಯಿಂದ, ಅಧಿಕ ತಪವನ್ನು ಮಾಡುವ ಪಾರ್ವತೀಮಾತೆಯ ಸ್ತನದ ಗುರುತನ್ನೂ ಬಳೆಗಳ ಗುರುತನ್ನೂ ತಳೆದ ಏಕಾಂಬರನಾಥನು, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನಿಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡಲು, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನೂ ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ನೆಲೆಯನ್ನೂ ಕೊಂಡಂತೆ ಇದೆ.

1159. ವಿುನ್ಪೊಲಿಪನ್ ಮಣಿಮಿಟೈನ್ತ ತವಳ ಮಾಟ ವಿಚೈಪ್ಪಯಿಲ್ ಚ ನ್ತಿರಕಾನ್ತ್ವರ್ಮ್ ವಿಚುಮ್ಪಿನ್ ಮಾತು ಪೊನ್ಪುರೈಯು ಇ್ಚ್ಚೆಕ್ಕರ್ ನಿಜ ಪ್ಪೊಲುತು ತೋರ್ನಜುವರ್ ಪುನ್ಜಿಪುಮತಿ ಕಣ್ಟುರುಕಿ ಪ್ಪೊಲಾನ್ತ ನೀರಾಲ್ ವನ್ಪುಲಿಯಿ ನುಂಯಾಟೈ ತ್ತಿರುವೇ ಕಮ್ಪರ್ ವಳರ್ ಚಟೈಯು ಮಿಳಮ್ಪಿ ಆೈಯು ಜ್ಕಣ್ಟು ಕುಮ್ಪಿಟ್ಟನ್ ಪುರುಕಿ ಮೆಯ್ ಪೊಟ್ಯಯ ಕ್ಕಣ್ಣೀರ್ ವಾರು ಮಟೆಯವರು ಮನೈಯವುಳ ವಲಕಿ ಲಾತ.

1160. ಮುಕಿಲುರಿಷ್ಟು ಜ್ಯೂಟಿತೊಟುತ್ತ ಮುಟಿಯ ವಾಕು ಮುಲುಪ್ಪಳಿಜ್ಕಿನ್ ಮಾಳಿಕೈಕಣ್ ಮುಜ್ಜು ಇ್ಟುಜ್ಜು ನಿಕರಿಲ್ ಚರಾ ಚರಜ್ಕಳೆಲ್ಲ ನಿಅರಿ ನಾಲೇ ನಿಱೈತಲಿನಾ ನಿಱೈತವಞ್ಚು ಯಿಮಯ ಪ್ಪಾವೈ ನಕಿಲುೞುತ ಚುವಟುಮ್ ವಳೈ ತ್ತ್ತಳುಮ್ಪುಮ್ ಪೂಣ್ಟ ನಾಯಕನಾರ್ ನಾನ್ ಮುಕಟ್ಕು ಪ್ಪಟೈಕ್ಕ ನಲ್ಕು ಮಕಿಲಯೋ ನಿಕಳೆಲ್ಲಾ ಮಮೈತ್ತು ವೈತ್ತ ವರುಮೈರುಮ್ಮ ಣ್ಟಾರನಿಲೈ ಯನೈಯ ವಾಕುಮ್.

II61. ಚಿನ್ನದ ಲೇಸವುಳ್ಳ ಮಾಳಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಇಂಸಾದ ನೂಪುರಗಳನ್ನೂ ಸುಂದರವಾದ ಚೆಂಡುಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ, ಬಾಗಿದ ಹುಬ್ಬು ಗಳುಳ್ಳ ಲತೆಗಳಂತಹ ಹೆಂಗಸರು ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿಕೊಂಡು ಆಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವರ ಆಭರಣಗಳಿಂದ ಹೊನ್ನಿನ ಹುಡಿಗಳು ಚದರಿ ಬೀಳುವುವು. ನಾಯಕರಿಂದ ಕೂಡಿದ ಹೆಂಗಸರು ಪ್ರೇಮಾತಿಶಯದ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಚೆಲ್ಲುವ ಅಭರಣಗಳಿಂದ ಬಿದ್ದ ಮಣೆಗಳನ್ನು ಚೀಟಗಳು ಕೂಡಿಸಿ ಸೇರಿಸುವರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಮಳೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನವಮಣೆವರ್ಷವೂ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಸುರಿಯುವುದು.

II62. ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ವಾಸಸ್ಥಳನೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳ ಚಿನ್ನ ದುಪ್ಪರಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಬೀಳಲು, ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುವ ದೊಡ್ಡ ಮಕರಕುಂಡಲಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಹೆಂಗಸರು, ತಮ್ಮ ನಾಯಕರು ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಏರುವ ಮೊದಲೇ ಸುವಾಸನೆಯುಳ್ಳ ನೀರಿನಿಂದ ಆಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ, ಪರಿಕುದ್ಧವಾದ ಮಡೆಗಳನ್ನು ಸುರಿದೆ, ಚಂದವಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಜೀರ್ಕೊಳವಿಗಳಿಂದ ಕೆಂಪು ಕುಂಕುಮದ ನೀರ ಕಾರಂಜಿಗಳನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸುವಾಸನೆಗೆ ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುತ್ತನೆ, ಈ ನೀರ ಹೆನಿಗಳಿಂದ ಒಪ್ಪೆಯಾಗಿ, ಸುಂದರವಾದ ಮಡೆಗಳಿರುವ ಗೋಪುರಗಳ ಮೇಲ್ಭಾಗ ಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ತಂಗುವ ಕರಿಮುಗಿಲುಗಳು ಕೆಮ್ಮುಗಿಲುಗಳಾಗಿ ತೋರುವುವು.

IIÓI. ప్రేజ్శకన మాళకృమేంగా మునాజి నినాజు ప్రజ్యకబ్య మడిన్నన్నేమా వ్యేజ్లి యాటునూ నిజ్పురుల క్యేట్మట్వారా కళనాకళా జిన్ని నిటువనవు, బ్యిటువుతుడ్కి మీడు మాకరా ఆజ్పుముకిరా కలనియినిజూ వరన్ను జిన్ను మడిమడిడ్డి ట్యరాకీతాక్కు మవ్యయం, మాకి నజ్మనక మట్కియనాజి శ్యాడ్డ్తి యీడ్ల్కి నవమడిమా రియునావులియు నాళు నాళుమా.

II62. ಪೂರ್ವಕಳು ಕ್ಯುಟ್ಟ್ರಿಯುಳಿನು ನ್ಹ್ರಕ್ಟೆಯ ಪಾನ ಪೊನ್ ಮಾಟ ತ್ಹರಮಿಯಣ್ಯಳ್ ಪೊಲಿಯ ನಿನ್ ಅು ಮಾನುಕರ ಕ್ಯುಟ್ಟ್ರಿ ಮಕಳಿರ್ ಮೈನ್ಡ್ಯ ರಜ್ಯಣ್ ವರ್ನ್ಹ್ವೀಟು ಮುನ್ ನಟುಸೀರ್ ಪಣ್ಟ ಲಾಟ ತ್ತೂ ಮಣಿಪೊನ್ ಪುನೈನಾಳ ತ್ತುರತ್ತಿ ವೀಚು ಇ್ಚುಟರ್ ವಿಟುಚಿ ಜ್ಯುಜ್ಭು ಮನೀರ್ ತ್ತುವಲೈ ತೋಯ್ ನ್ಡ ಕಾಮರ್ ಮಣಿ ನಾಚಿಕೈಯನ್ ಮರುಜ್ಯು ತೆಜ್ಯು ಜ್ಯರುಮುಕಿಲ್ಕಳ್ ಚಿಮ್ಮುಕಿಲ್ಕ ಳಾಕಿ ಕ್ಯಾಟ್ಟುಮ್. 1163. ಎತ್ತರವಾದ ನಿಡಿದಾದ ಬೆಟ್ಟಗಳಂತೆ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ, ಸುಣ್ಣದ ಗಾರೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬಿಳುಪಾದ ಮಾಳಿಗೆಗಳ ನೀಳವಾದ ಶಿಖರಗಳ ತುದಿಯನ್ನು ಸೇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಸೋಪಾನ ಪಐ್ತಿಗಳನ್ನು, ಮೇಲಿರುವ ಸ್ವರ್ಗಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಿರುವ ಪವಿತ್ರತೆಯಿಂದ, ಆ ಸೋಪಾನ ಪಐ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಬರುವ, ಏರಿ ಬರುವ, ಕುಮಾರ ಕುಮಾರಿಯರನ್ನೂ, ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಳಿದು ಬರುವ ಏರಿ ಬರುವ ದೇವಸ್ತ್ರೀಪುರುಷರನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಿರುವ ಮಾಳಿಗೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಇವೆ.

1164. ಗದ್ದಲದಿಂದ ಕೂಡಿದ ರಥಬೀದಿಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮಾಳಿಗೆಗಳ ಸುಂದರ ಮಣಿಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಗೋಪುರಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ, ವಿಶಾಲವಾಗಿಯೂ ನೀಳ ವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮಠಕತಮಣಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಬೀರುವ ದಿಣ್ಣೆ ಗಳವೆ. ಅವುಗಳ ಪಕ್ಕಗಳುಳ್ಳ ಸೋಪಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಲತಿಗೆಯನ್ನೂಡಿದ ಪಾದಗಳುಳ್ಳ, ಕುರುವಪುಷ್ಪ ಗಳನ್ನು ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಹೆಂಗಸರು ಏರಿಬರಲು, ಅವರ ಪಾದಗಳ ಹೆಜ್ಜೆಗಳು ಕರಿಕಡಲ ನಿಡಿದಾದ ಅಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗಿ ತೋರುವ ಹೆವಳದ ತಳಿರುಗಳಂತೆ ಶೋಭಿಸು ಸುವುವು. ಇಂತಹ ಮಾಳಿಗೆಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಹಲವಿವೆ.

1163. ಇನುನುಲಿಯ ನೆಟುತ್ತನೆಟು ನರೈಕಳ್ ಪೋಲ
ನಿಲಣ್ಯು ಚುತೈ ತ್ತನಳನಾ ಳಿಕೈನೀಳ್ ಕೋಟ್ಟು
ಚ್ಚಿನೈಯಟೈಯು ಇ್ಟ್ರೀಸಾನ ನಿರೈಯುನು್ ನಿಣ್ಣು
ನ್ತೆರಿವರಿಯ ತೂಯ್ ನೈಯಿನಾ, ಲನಜ್ಜುಟ್ ಚೇರ್ನ್ತು
ತಮಱ್ಕಳುಟ ನಿಟೀನ್ತೇಱು ವೈನ್ತರ್ ನೂತರ್
ತಜ್ಕಳೈಯುನು್, ನಿಚುಮ್ಪಿಟೈನಿನ್ ಱೀಟಿಯಾ ನಿಱ್ಕು
ಮನುರರೈಯು ಮರಮಕಳಿರ್ ತಮೈಯುನು್, ನೆನ್ವೇ
ಱಜೀನರಿತಾ ನ್ತಕೈನೈಯನ ವನೇಕ ಮಜ್ಕಣ್.

1164. ಅರವನೆಟು ನ್ರೇರ್ ನೀತಿ ಯರುಕು ಮಾಟ ತ್ತಣಿನುಣಿಕ್ಕೋ ಪುರತ್ತಯಲೇ ನಿಯಲ್ವಾಯ್ ನೀಣ್ಟ ನಿರವುನುರ ಕತಚ್ಚೋತಿ ನೇತಿ ತ್ತಿಣ್ಣೈ ನಿಳಿಮ್ಪು ನೊಳಿ ತುಳುನ್ಪು ಮುಱೈ ಪ್ಪಟಿಮಾ ತೇಱು ಜ್ಯುರನಮರು ಜ್ಯುಟನ್ ನುಟನಾ ರಟಿಯಿ ಲೂಟ್ಟು ಜ್ಯುಟನ್ಪುಟುತ್ತ ಚೆಮ್ಪ ಞ್ಚಿನ್ ಚುನಟ್ಟು ಕ್ಕೋಲಮ್ ಪರವೈನೆಟು ನ್ರರಜ್ಯ ಮಿಚೈ ನಿಳಜ್ಭಿ ತ್ತೋನ್ ಅುಮ್ ಪವಳನಅು ನ್ತಳಿರನೈಯ ಪಲವುಮ್ ಪಾಜ್ಯರ್. II65. ಕೋಪಗೊಂಡ ಅನೆಯ ಘೀಂಕಾರವೂ, ಕುದುರೆಯ ಹೇಷಾರವವೂ, ಅಗಲವೂ ನಿಡಿದೂ ಅದ ರಥಚಕ್ರೆಗಳು ಸುತ್ತುವಾಗ ಅಗುವ ಶಬ್ದವೂ, ಸುಂದರವಾದ ಚೆನ್ನದಿಂದಲಂಕೈತವಾದ ಬೀದಿಗಳುಳ್ಳ ನರ್ತವರಂಗಗಳಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುವ ನರ್ತಕೆಯರ ಕಾಲಂದುಗೆಗಳ ಶಬ್ದವೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಬರುವುದು. ದೇವೇಂದ್ರನ ಐರಾವತದ ಮೊಳಗೂ, ಸೂರ್ಯನ ತೇರಿಗೆ ಹೊಡಿದ ಕುದುರೆಗಳು ಕಿಳಿರುವ ರವವೂ, ಬ್ರಹ್ಮದೇವನ ತೇರಿನ ಶಬ್ದವೂ, ದೇವವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಆಡುವ ದೇವಸ್ತ್ರೀಯರ ಕಾಲಂದುಗೆಗಳ ಶಬ್ದದೊಡನೆ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ತುಂಬಿದೆ.

II66. ಆ ನಗರವು ವೇದವಿದರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಇರುವ ಸ್ಥಳವಾಗಿದೆ. ಆಲ್ಲಿ ಆಹುತಿಗಳ ಹೊಗೆಯು ತುಂಬಿದ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಸ್ವರ್ಣಮಯವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ಮಾಳಿಗೆಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಬೀದಿಗಳಿವೆ. ಪಕ್ಕದ ಯೋಗಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರು ಗಳು ಪಡೆಯುವಂತಹ ಹವಿರ್ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಬರುವಂತೆ ಅಮಂತ್ರಿಸುವ ಆ ಮಂತ್ರಗಳು, ದೇವರುಗಳ ನಾಯಕನಾದ ಏಕಾಂಬರನ ದಿವ್ಯಸನ್ನಿ ಧಿಯಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದ ಗೋವುರ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಸಾಂದ್ರವಾಗಿ ಸೇರಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಜಾಗದಿಂದ ಯಾಗಶಾಲೆಗೆ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುವು.

II65. వేమ్బు జీన క్వళజ్ఞకిరావు మరవి నారావు మే వియనేటున్హేటా క్యాలిజ్యీ వ్యవహా విజవ జూక వేమ్బేనామణి విశికేళ లరక్కు లాటు మరివుయూడూ పురవూలియ్య టెమ్మేయు మిచ్చు; రువ్వరిని స్విరనాకళజ్జోనా ముజక్కు న్వేయ్య వుయురిరవి మాక్యలివు మయుడూరా శిక్త్వీటా జమ్మిజ్మీయుమా విమానక్కు శాటు న్వేయ్య న్ఫార్మేయరాడూ పురవరన క్తుటినికి వెల్కుమా.

III66. అరుముట్కియ న్నజర్మన్ను మరుత్క్కి యాన వారుకియన్ ప్రేయేటుక్క వమ్మేన్ మాట వ్రేమటురు కింటుమ్మిక్క జ్యాల్కి యజ్కుమ్ నేటుమవిన్నా ఉబ్బాటిక్కుమే పేజ్లి మీరితుగ్ వరుముక్కిమ్మే యుట్కిర్కేవీటు మస్విరమే మార్రుజ్ముమో వానవర్గా యారర్ కరువేగ లేమ్మర్ మున్జ్ జ్ఞోరుమలికిం ఆక్యూటిరిక్కే నీరుజ్ము మేలికి క్రివర్మియు మెటిక్కారి కిక్కాణ్కు జీల్లుమో.

https://archive.org/details/muthulakshmiacademy

1167. ಅರಸುವಂಶದವರು ವಾಸಿಸುವ ದೊಡ್ಡ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಚಿತ್ರಕೂಟ ಗಳಿರುವ ಮನೆಯಂಗಳಗಳಲ್ಲಿ, ರಸ್ತೆಗಳ ಸಂಧಿಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಅಗಲವಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ, ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟದ ಹಗ್ಗಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಆನೆಗಳನ್ನೂ ಕುದುರೆಗಳನ್ನೂ ಏರಿ ಅವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ, ಕಾಂತಿ ಸೂಸುವಂತೆ, ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಸೂಸುವ ಹೂಗಳಿಂದಲೂ, ಮಣಿಮಾಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಅಲಂಕೃತರಾದ ರಾಜಕುಮಾರರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಅತಿಶಯವಾದ ಬಿಲ್ಲುವಿದೈ ಖಡ್ಗವಿದೈ ಮೊದ ಲಾದವುಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ವಿದ್ಯಾಧರರಾದ ದೇವಕೂಟದವರು ಸಾಲಾಗಿ ಗುಂಪುಕೂಡಿದ ದೇವವಿಮಾನಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನೆಲದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದು ಮತ್ತೂ ನಿಲ್ಲ ಲಪೇಕ್ಷಿಸುವರು.

1168. ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಸೂಸುವ ಹಲವುಣಿಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ವಣಿಜರು ಆ ನಗರದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ರತ್ನಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತವಾದ ಬಾಗಿಲುಗಳುಳ್ಳ ವಣಿಜರ ದೊಡ್ಡ ಮಹಡಿಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ನವಮಣಿರಾಶಿಗಳು ತುಂಬಿವೆ. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಕೈಲಾಸಪತಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಕಾಂಚಿ ಯಲ್ಲಿರುವ ಹಲಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದಿವ್ಯವಾದ ಏಕಾಂಬರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಕುಬೇರನು ದರ್ಶಿಸಲೂ ಸ್ತುತಿಸಲೂ ಬಂದು ತಂಗಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅಳಕಾಪುರಿಯ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಆ ನಗರವು ತೋರುವುದು.

1167. ಅರಚರ್ಕುಲ ಸ್ಪ್ರೆರುನ್ತೆರುವು ನ್ರೆಜ್ಞೀ ಮುಜ್ಞ ತ್ರಾಯುತಪ್ಕಳ್ ಪಯಿಲುವುಗೆನಿಯ ಲಿಟಮು ಮಬ್ಬರ್ಟ್ ಪುರಚೈವುತ ಕ್ಕರಿಕಳೊಟು ಪುರನಿ ಯೇಅುಮ್ ಪೊಲ್ಪುಟೈಯ ನೀತಿಕಳುಮ್ ಪೊಲಿಯ ವೆಜ್ಕುಮ್ ವಿಚ್ಛುಮೆ ನಿರ್ಣ್ಪುಟೈಯ ಬೀತಿಕಳುಮ್ ಪೊಲಿಯ ವೆಜ್ಕುಮ್ ನಿರೈ ಚೆಯ್ ನಲು ನ್ತೊಟೈಯುಲಪ್ಕ ಅ್ಕುಮರರ್ ಚೆಯ್ಯುಮ್ ನಿಯಪ್ಪು ಜುಚೆಯ್ ತೊಟ್ಲುಟ್ಟು ನಿಷ್ಕ್ಟ್ರಾ ನಿಣ್ಣೋರ್ ನಿರೈಚೆಆಿಯುಮ್ ನಿಮಾನವೂರ್ ತಿಕಳಿನ್ ಮೇಲು ನಿಲನಿುಚೈಯುಮ್ ಪಲಮುಜೈಯು ನಿರನ್ತು ನೀಜ್ಕ್ಯಾರ್.

1168. ವೆಯಿಲುವಿುಟುಮ್ ಪನ್ಮಣಿಪ್ಪೂಣ್ ವಣಿಕ ಮಾಕ್ಕಳ್ ವಿರವುನಿತಿ ವಳಮ್ಪುರುಕ್ಕುಮ್ ವೆಜುಕ್ಕೈ ವಿುಕ್ಕ ವಯಿನಿಲವು ಮಣಿಕ್ಕಟೈಮಾ ನಕರ್ಕ ಳೆಲ್ಲಾಮ್ ವನಪ್ಪುಟೈಯ ಪೊರುಟ್ಕುಲಜ್ಕರ್ಣ ಮಲಿತ ಲಾಲೀ ಕಯಿಲೈಮಲೈ ಯಾರ್ ಕಚ್ಚಿ ಯಾಲ ಯಜ್ಕಳ್ ಕಮ್ಪಮುಮೇ ವಿಯತನ್ಮು ಕಣ್ಟು ಪೋಜ್ಞ ಪ್ರಯಿಲುಮುರು ಪ್ರಲಕೊಣ್ಟು ನಿತಿಕ್ಕೋನ್ ಅಜ್ಕ ಪ್ರಯಿಲಳಕಾ ಪುರಿವಕುತ್ತ ಪರಿಚು ಕಾಟ್ಟುಮ್. II69. ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಲಚಂದ್ರನನ್ನುಳ್ಳ ಏಕಾಂಬರನ್ನು ಸುವರ್ಣಗಿರಿಯ ಲತೆಯಾದ ಕಾಮಾಕ್ಷಿಮಾತೆಗೆ ಎರಡು ನಾಳಿ ಬತ್ತವನ್ನು ಉಣಿಸಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದನಷ್ಟೆ! ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪಡೆದ ಆ ಮಾತೆಯು ಅದನ್ನು ವಿಶೇಷ ಉತ್ಸವಗಳು ನಡೆಯುವ ದಿವ್ಯಕಾಂಚಿಯ ಎಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವೇಳಾಳರೆಂಬ ಪವಿತ್ರ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮಹಾಭಾಗ್ಯವಂತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಳು. ಆ ವೇಳಾಳರು ಅದನ್ನು ಪಡೆದು, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲಾಗುವ ಪಯಿರುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳೂ ಜೀವಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

1170. ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ನಾಲ್ಕು ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಒಡನಾಟ ಸಂಪರ್ಕಗಳಿಂದ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕುಲಭೇದಗಳಲ್ಲಿ ತಂತಮ್ಮ ಅರ್ಹತೆಗನುಸಾರವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಗಳೊಡನೆ ಕಲೆತು, ತಂತಮ್ಮ ವಂಶಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾದ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ ಅನುಸರಿಸುವ ಗುಣದಿಂದ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಲಬಗೆಯ ಸುಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಉಂಟಾದುವು.

1169. ವಿಅವುಮಲಿ ತಿರುಕ್ಕಾಣ್ಚಿ ವರೈಪ್ಪಿನ್ ವೇಳಾಣ್ ವಿಲುಕ್ಕುಟಿಮೈ ಪ್ಪೆರುಣ್ಚಿಲ್ವರ್ ವಿಳಣ್ಕುಮ್ ವೇಣಿ ಮಟವಿಳವೆ ಣೈಣ್ಕಳ್ಪುನೈ ಕಮ್ಪುರ್ ಚೆಪ್ಪೊನ್ ಮಲೈವಲ್ಲಿ ಕ್ಕಳಿತ್ತವರು ಳುಣವಿನ್ ಮೂಲ ನ್ತೊಅವುಲಕು ಪೆಱುಮವಟಾ ನರುಳ ಪ್ಪೆಜ್ಞು ತ್ತೊನ್ ನಿಲತ್ತು ಮನ್ ನುಪಯಿರ್ ವೇತ ವಾಯ್ ಮೈ ಯುಅವುತೊಟ್ ಲಾರ್ಱ್ ಪೆರುಕ್ಕೆ ಯುಯಿರ್ಕ ಳೆಲ್ಲಾ ಮೇಣ್ಕವರು ನ್ತರುಮವಿನೈ ಕ್ಕುಳರಾ ಲೆನ್ ಅುಮ್.

1170. ಓಣ್ಕಿಯನಾ ಱ್ಯುಲತ್ತೊವ್ವಾ ಪ್ಪುಣರ್ವಿ ಜ್ಞಮ್ಮಿ ಲುಯರ್ನ್ನನವು ಮಿಟೀನ್ತನವು ಮಾನ ಚಾತಿ ತಾಬ್ಯುಲುಮಿ ಪ್ಪಿಆನ್ತಕುಲ ಪೇತ ಮೆಲ್ಲಾ ನ್ತನ್ತಕೈಮೈ ಕೇಜ್ಞತನಿ ಯಿಟ್ಜೂರ್ ಮೇವಿ ಯಾಜ್ಯುನಿಜೈ ಕಿಳೈಪಯಿನ್ ಅು ಮರಪಿ ನಾಜ್ಞ ವಟುತ್ತವಿನೈ ತ್ತೊ ಆೀನ್ ಮುಆೈಮೈ ವಲಾಮೈ ನೀಟು ಪಾಜ್ಯುವಳ ರಿರುಕ್ಕ್ನೈನಿಲೈ ಪಲವು ಮೆಲ್ಲಾಮ್ ಪಣ್ಪುನೀ ಟಿಯವುರಿಮೈ ಪ್ರಾಲ ವರ್ನ ಆೇ.

https://archive.org/details/muthulakshmiacademy

1171. ಆದಿದೇವನ ಪುರಾತನವಾದ ಮದಿಲಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಆ ಕಾಂಚೀ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬೀದಿಗಳು, ಜ್ಯೋತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮಣಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಧೂಪದೀಪಗಳನ್ನೂ, ದೋಷವನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಂತೆ ಚಲಿಸುವ ಸತಾಕೆಗಳನ್ನೂ ಉಳ್ಳ ಉತ್ಸವಗಳಿಂದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪಡೆದಿರುವುದು.

1172. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಮಹಡಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ತೋರಣಗಳಿವೆ. ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಮದಿಲಿನ ತುದಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮೇಘಗಳು ಮುಸುರಿವೆ. ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಬೀರುವ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಎತ್ತರವಾಗಿರುವ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಮಂಗಳಗಳು ಜರಗುತ್ತವೆ. ಭಕ್ತರು ಸುತ್ತಿ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬರುವ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದೇವರುಗಳ ಕೂಟವು ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ.

1173 ವೇದಜ್ಞರಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನಡೆಸುವ ಯಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಂಕಿಯು ಕಂಡುಬರುವುದು. ಹೆಂಗಸರ ಕೂದಲಲ್ಲಿರುವ ಮಲರುಗಳೇ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿರುವವು ಗಳು. ರಮಣೀಯವಾದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ಬೀದಿಗಳೇ ಕವಲುಳ್ಳವುಗಳು. ದೊಡ್ಡ ಮರಗಳಲ್ಲಿ ಕುರುಕ್ಕತ್ತಿ ಮರಗಳೇ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಇರುವವುಗಳು.

- 1171. ಆತಿ ಮೂತೇಯಿ ಲನ್ನ ಕರ್ ಮನ್ ನಿರು ಹೋತಿ ನೀಣ್ಮಣಿ ತ್ತೂ ಪಮುನ್ ತೀಪಮು ಪ್ರೋತಿಲ್ ಪಲ್ಲಿಯ ಮುಪ್ಯೂಟಿ ಯುಮ್ಪುಯಿಲ್ ವೀತಿ ನಾಳು ಮೊಟಿಯಾ ವಿಚಾವಣಿ.
- 1172. ವಾಯಿ ಲೆಜ್ಕಣು ನ್ತೋರಣ, ಮಾನುತಿಲ್ ಞಾಯಿ ಲೆಜ್ಕಣು ಞ್ಯೂಟ್ಮುಕಿ, ನಾಣ್ಮತಿ ತೋಯಿ ಲೆಜ್ಕಣು ಮಜ್ಕಲ, ನ್ತೊಣ್ಟರ್ಚೂಟ್ ಕೋಯಿ ಲೆಜ್ಕಣು ಮುಮ್ಪರ್ ಕುಲಕ್ಕುಟಾಮ್.
- 1173. ವೇತ ವೇತಿಯರ್ ವೇಳ್ವಿಯೇ ತೀಯನ; ಮಾತ ರೋತಿ ಮಲರೇ ಪಿಣಿಯನ; ಕಾತಲ್ ವೀತಿ ವಿಲಕ್ಕೇ ಕವಲೈಯ; ಚೂತ ಮಾತವಿ ಯೇಪುಅ ಇ್ಟೂಟ್ವನ.

https://archive.org/details/muthulakshmiacademy

414

II74. ನವಿಲಿನಂತೆ ಜೆಲುವೆಯರಾದ ಹೆಂಗಸರ ನಡುವೇ ಕ್ಷೀಣಿಸುವವುಗಳು. ಆ ಹೆಂಗಸರ ಕೂಟಗಳನ್ನುಳ್ಳ ಮಹಡಿಗಳ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಧ್ವಜಗಳೇ ಚಲಿಸುವವುಗಳು. ಕೆಂಪಗಾದ ಹೊನ್ನಿನ ಬಣ್ಣ ವನ್ನುಳ್ಳ, ನೆತ್ತಿಪಟ್ಟಕವನ್ನುಳ್ಳ ಆನೆಗಳೇ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವುಗಳು (ಅಮಲಿನಿಂದ ಇರತಕ್ಕವುಗಳು). ಪಸರಿಸಿದ ಉದ್ಯಾನಗಳಲ್ಲುಳ್ಳ ಮರಗಳೇ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು (ಪಯು = ಪ್ರಯೋಜನ, ಭಯ) ಹೊಂದಿರುವವುಗಳು.

1175. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರ ಮೇಲಣ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಕೊಂಡಾಡತಕ್ಕುದು. ಶೀತಲವಾದ ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಮಲರುಗಳ ಪರಾಗಗಳೇ ಧೂಳು (ತುಗಳ್ = ಪರಾಗ, ಹುಡಿ, ದೋಷ) ಗಳು ಆಗಿವೆ. ಸುಂದರವಾದ ನಿಡಿದಾದ ಮಣಿಮಾಲೆಗಳೇ ಕೆಳಗೆ ಜೋತು ಇರುವವುಗಳು. ಅಳತೆ ಇಲ್ಲದ ಕುಂಕುಮಗಟ್ಟಿಯ ಮಿಶ್ರಣವೇ ಬೆರಕೆ ಇರುವವುಗಳು.

1176. ನಿಜಯವನ್ನುಳ್ಳ, ದೇವತೆಗಳಂತೆ ಆಟವಾಡುವುದನ್ನೂ, ಕಾಯಸಿದ್ಧಿ ಯನ್ನು ಪಡೆದು ಇತರರಂತೆ ದೇಹವು ಅಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡಿ, ದೀರ್ಘಕಾಲವಿರುವ ಸಿದ್ಧ ರಂತೆ ಎಂದೆಂದೂ ಬಾಳುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನೂ, ಇತರ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನೂ, ಹೊಂದಲು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಶೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರಿಗೆ ತಂತಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳನ್ನು ಆ ದಿವ್ಯನಗರವು ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು.

- 1174. ಚಾಯ ಲಾರ್ ಕ ಣುಚುಪ್ಪೇ ತಳರ್ವನ; ವಾಯ ಮಾಟ ಕ್ಕೊಟಿಯೇ ಯಚ್ಛೆವನ; ಚೇಯ ವೋಟೈ ಕ್ಕಳಿಱೇ ತಿಕೈಪ್ಪನ; ಪಾಯ ಜೋಲೈ ತ್ತರುವೇ ಪಯತ್ತನ.
- 1175. ಅಣ್ಣ ಲಾರನ್ ಪರ್ ಪೇಮು ನಾರ್ ತ್ತನ; ತಣ್ಣ ಱುಞೈಟು ನ್ತಾತೇ ತುಕಳನ; ವಣ್ಣ ನೀಣ್ ಮಣಿ ಮಾಲೈಯೇ ತಾಲ್ ವನ; ಎಣ್ಣಿ ಲ್ ಕುಣ್ಯುಮ ಚ್ಚೇಟೀ ಯಿಟುಕ್ಕಿನ.
- 1176. ವೆನ್ಱಿ ವಾನವರ್ ತಾಮ್ ವಿಳೈ ಯಾಟಲು ಮೆನ್ಱು ಮುಳ್ಳವರ್ ವಾಟು ವಿಯಱೈೈಯು ನನ್ಱು ಮುಳ್ಳತ್ತು ನಣ್ಣಿ ನರ್ ವೇಟ್ ಕೈಕ ಳೊನ್ಱು ಮಙ್ಕೊಟಿ ಯಾವಕೈ ಯುಯ್ ಪ್ಪತು.

416

ಪೆರಿಯ ಪುರಾಣಂ

1177. ತ್ರಿಪುರಗಳನ್ನು ದಹಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಇದ್ದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಕಾಂಚೀಪುರವು ತನ್ನ ಕೀರ್ತಿ ಹೆಬ್ಬಿದ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಹೆದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಉಳ್ಳ ಎಲ್ಲೆ ಇಲ್ಲದ ಎಲ್ಲಾ ಭೋಗಸಮೃದ್ಧಿಗೆ ಹೇತುವಾದ ಭಾಗ್ಯಗಳಲ್ಲಾ ತುಂಬಿರುವ ಒಂದು ಭಾಂಡದಂತೆ ಇದೆ.

^{1177.} పురజ్క టన్ వరా కాళ్కి పురమ్పు కటా ಪరమ్పు నిఁట్పువ నమ్పతి నాన్ కినుమా వరమ్పులో పూక వనప్పిన్ వళమేలా నిరమ్పు కూర్తల మేన్ న నిజక్కిన్త కాల్.

ತಿರುಕುರಿಪ್ಪುತೊಂಡ ನಾಯನಾರ ಚರಿತೆ

1178. ಇಂತಹ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಕಾಂಚೀನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಾಳು ವವನು, ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕುಲಕ್ರಮದಿಂದ ಏಕಾಲಿಕುಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನೂ, ಸೌಭಾಗ್ಯ ಕರವಾದ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನೂ, ಶೈವಶೀಲವಾದ ತಪೋಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತವನೂ, ವಿಷಕಂಠನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವನೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನು.

1179. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದನತರಿಸಿದವೇಲೆ ಮನವೇ ಮೊದಲಾದ ತ್ರಿಕರಣ ಗಳನ್ನೂ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಪಾದಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಅರ್ಪಿಸುವವನಾಗಿ, ಶಿವಪುಣ್ಯವುಳ್ಳ ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತರ ಅಂತರಂಗದ ದಿವ್ಯಕುರುಹುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಅವರಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಕಾರಣದಿಂದ 'ತಿರುಕುರಿಪ್ಪು ತೊಂಡನು' ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಹೆಸರನ್ನು ಆ ಭಕ್ತನು ಪಡೆಯುವವನಾದನು.

1180. ತೇರುಗಳ ಶಬ್ದವೂ ಕುದುರೆಗಳ ಶಬ್ದವೂ ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವ ಕಾಂಚೀ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಬಟ್ಟಿ ಮಡಿಮಾಡಿಕೊಡುವ ದೊಡ್ಡ ಮಡಿವಾಳನು ತಾನೇ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗದ ದೊಡ್ಡ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇವನು, ಗಂಗೆಯ ನೀರು ಶಬ್ದಿಸಲು, ಸರ್ಪಗಳು ಅಲುಗಲು, ಚಂದ್ರನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ತಲೆಮುಡಿಯನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳುವಾಗಲೇ ಮನಸ್ಸು ಕರಗುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಡಿಮಾಡಿ ಕೊಡುವನು.

ತಿರುಕ್ಕುರಿಪ್ಪುತ್ತೊಣ್ಣ ನಾಯನಾರ್ ಚರಿತಮ್

- II78. ಅವ್ವಕೈಯ ತಿರುನಕರ ಮತನ್ ಕಣೊರು ಮರುಜ್ಯುಱೈವಾ;
 ರಿವುವಲಕಿಱ್ ಪಿಱಪ್ಪಿನಾ ಲೇಕಾಲಿ ಕ್ಯುಲತ್ತುಳ್ಳಾರ್;
 ಚಿವ್ವಿಯವನ್ ಪುಟೈಮನತ್ತಾರ್; ಚೀಲತ್ತಿ ನೆಱೀನಿನ್ಱಾರ್;
 ಮೈವಿರವು ಕಣ್ಟರಟ ವಟೀತ್ತೊಣ್ಟ ರುಳರಾನಾರ್.
- I179. ವುಣ್ಣಿ ನ್ ಮಿಚೈ ವನ್ನ ತಱ್ ಪಿನ್ ವುನಮುತಲಾ ಯಿನಮೂನ್ ಅು ನುಣ್ಣ ಲಾರ್ ಚೇವಟಿಯಿನ್ ಚಾರ್ ವಾಕ ವಣೈ ವಿಪ್ಪಾರ್ ಪುಣ್ಣಿ ಯವುಯ್ ತ್ತೊಣ್ಟ ರ್ ತಿರು ಕ್ಕು ಆಿಪ್ಪರಿನ್ತು ಪೋಜ್ಞಾನಿಲೈ ತ್ತಿ ಹ್ ವೈಯಿನಾ 'ಜ್ಞೀರುಕ್ಕು ಆೀಪ್ಪುತ್ತೊಣ್ಟ' ರೆನು ಇ್ಚಿ ಆಪ್ಪಿ ನಾರ್.
- 1180. ತೇರೊಲಿಕ್ಕ ಮಾವೊಲಿಕ್ಕ ತ್ತಿಚೈಯೊಲಿಕ್ಕುಮ್ ಪುಕಲ್ ಕ್ಯಾಞ್ಚಿ 'ಯೂರೊಲಿಕ್ಕುಮ್ ಪೆರುವಣ್ಣಾ' ರೆನವೊಣ್ಣಾ ವುಣ್ಮೈಯಿನಾರ್; ನೀರೊಲಿಕ್ಕ ವರಾವಿರೈಕ್ಕ ನಿಲಾಮುಕಿಲ್ ಕ್ಕು ನ್ತಿರುಮುಟಿಯಾರ್ ಪೇರೊಲಿಕ್ಕ ವುರುಕುಮವರ್ ಕ್ಕೊಲಿಪ್ಪರ್ ಪೆರು ವಿರುಪ್ಪಿನೊಟುಮ್.

418

1181. ಕಾಂತಿಯುಕ್ತವಾದ ತಾವರೆಮಲರನ್ನು ಹೋಲುವ ಶ್ರೀಪಾದಗಳ ನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರ ಬಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ದೂಳಿನಿಂದಾದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಹೋಗ ಲಾಡಿಸುವವನಂತೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ವಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಬಂದ ದೋಷಗಳಾದ ತ್ರಿಮಲಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಬರುವ ಜನ್ಮ ಎನ್ನುವ ಕೊಳೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಂತೆ, ಒಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ,

1182. ಸ್ವರ್ಣವುಯವಾದ ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತರಾಜನು ಪಡೆದ ಮಗಳಾದ ಹೂವಿನ ಲತೆಯಂತೆ ಉಳ್ಳ, ಪಾರ್ವತೀಮಾತೆಯ ತಪದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಹಿಂದೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಬಂದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ತನ್ನ ಸೇವಕ ರಲ್ಲಿ ಅಸಮಾನನಾದ ಆ ಭಕ್ತನ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವನನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವನಾಗಿ,

1183. ಅತಿಯಾದ ಚಳಿಯಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿರುಕುರಿಪ್ಪು ತೊಂಡನಲ್ಲಿಗೆ ಬಡವನ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಳೆಯಾದ ಕಂಥೆಯೊಡನೆ ಮಹಾಶಿವತವಸಿಯ ವೇಷದಿಂದ, ವಿಷ್ಣುವೂ ಕಂಡರಿಯದ ಮಲರಂತಹ ತನ್ನ ಪಾದಗಳು ಸಣ್ಣ ನಡೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ದೋಷವನ್ನು ತಿಳಿಯದ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಭಕ್ತನ ಮುಂದೆ ಸೇರಿದನು.

- 1181. ತೇಚುಟೈಯ ನುಲರ್ ಕ್ಕನುಲ ಚ್ಚೀನಟಿಯಾ ರಟಿಯಾರ್ ತನ್ನು ಚುಟೈಯ ತುಕಣ್ ಮಾಡು ಕ್ಕಲೀಸ್ಪಾರ್ ಪೋ ಜ್ಞಿನಿಲ್ಲೈ ವಿನೈ ಯಾಡುಟೈಯ ನುಲಮೂನ್ ಕು ಮಣೈಯವರುಮ್ ಪೆರುಮ್ ಪಿಹವಿ ಮರಚುತನೈ ವಿಟಕ್ಕಬಿತ್ತು ವರುನಾಳಿ ಲಜ್ಕೊರುನಾಳ್,
- 1182. ಪೊರ್ನ್ನವುಯ ಪ್ರೈರುಪ್ಪರೈಯನ್ ಪಯನ್ತರುಳುಮ್ ಫೂಜ್ಕ್ಕಿಟಿತ ನರ್ಗ್ ನಿಲೈವೈ ಯನ್ ಅಳಕ್ಕ ವೆಲುನ್ತರುಳು ನವ್ಪುರುಮಾನ್ ಆರ್ನ್ ನುಟೈಯ ವಟಿಯವರ್ತ ನ್ತ್ರನಿತೊಣ್ಟರ್ ತಮ್ಮುಟೈಯ ವನ್ನಿಲೈವೈ ಕಣ್ಟನ್ ಪರ್ ಕ್ಕರುಳ್ ಪುರಿವಾನ್ ವನ್ತ್ರಣೈವಾರ್,
- 1183. ಚೀತಮಲಿ ಕಾಲತ್ತು ತ್ತಿರುಕ್ಕುಜೀಪ್ಪು ತ್ತೊಣ್ಟರ್ ಪಾ ಲಾತುಲರಾಯ್ ಮೆಲಿನ್ತು ಮಿಕ ವಲುಕ್ಕಟೈನ್ತ ಕನ್ತೈಯುಟನ್ ಮಾತವವೇ ಟನ್ತಾಣ್ಕಿ ಮಾಲಱೀಯಾ ಮಲರಟಕಳ್ ಕೋತಟೈಯಾ ಮನತ್ತವರ್ ಮುನ್ ಕುಹುನಟೈ ಕಳ್ ಕೊಳಕ್ಕು ಅುಕ್ಕಿ

https://archive.org/details/muthulakshmiacademy

1184. ನಿಭೂತಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ವೇಷದಿಂದ, ತನ್ನ ದಿವ್ಯದೇಹ ವನ್ನು ಕರಿಯ ವೇಘವು ಆವರಿಸಿದೆಯೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಕೊಳೆಯಾದ ಕಂಥೆಯೊಡನೆ ಬರುವ ದೇಹಕಾಂತಿ ಉಳ್ಳ ಹಿರಿಯ ತಪಸಿಯನ್ನು ತಿರುಕುರಿಪ್ಪು ತೊಂಡನು ಕಂಡು, ಸಂತಸದಿಂದ ಇದಿರುಗೊಂಡು, ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚ ಉಂಟಾಗಲು ಅವನನ್ನು ನವಿಸಿ ಎದ್ದನು.

II85. ಬಂದ ತವಸಿಗಳ ಮನದೊಳಗಿನ ಕುರುಹೆನ್ನು ತಿಳಿದೇ, 'ಹಿರಿಯ ತಪಸಿಗಳೇ! ದೇವರ ದಿವೃಶರೀರವು ಆಯಾಸಗೊಂಡ ಕಾರಣವೇನು?' ಎಂದು ಇನಿದಾದ ಹಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೈಮುಗಿದು, 'ತಮ್ಮ ಕಂಥೆಯನ್ನು ಒಗೆದು ತರುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳಲು, ನೀಲಕಂಠವನ್ನು ಮರೆಸಿ ಬಂದವನಾದ ಮಹಾತಸಸಿಯು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು.

1186. 'ಈ ಕಂಥೆಯಾದುದು ಕೊಳೆಯು ಹೆಚ್ಚಿರುವುದರಿಂದ ತೊಳೆಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದರೂ, ನಾನು ನನ್ನ ಶರೀರದ ಚಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ಅದನ್ನು ಬಿಡಲಾರೆನು. ಪಡು ಕಡಲಿನಿಂದ ಅಸ್ತ್ರಗಿರಿಯಾದ ಆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಬೆಂಗದಿರನು ಸೇರುವುದರೊಳಗಾಗಿ ನೀನು ಅದನ್ನು ಒಗೆದು ತರುವುದಾದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಗೆದುಕೊಂಡು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ತಾ' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

II84. ತಿರುವೇನಿ ವೆಣ್ಣೀಜು ತಿಕೞ್ ನ್ತೊಳರು ಜ್ಯೋಲತ್ತು ಕ್ಕರುವೇಕ ಮೆನವಟುಕ್ಕು ಕ್ಕನ್ತೈಯುಟ ನೆಲುನ್ತರುಳಿ ವರುವೇನಿ ಯರುನ್ತವರೈ ಕ್ಕಣ್ಟು ಮನ ಮಕಿೞ್ ನ್ತೆತಿತ್ ಕೊ ಣ್ಟುರುಮೇವು ಮಯಿರ್ಪ್ಪುಳಕ ಮುಳವಾಕ ಪ್ಪಣಿನ್ತೆ ೞುನ್ತಾರ್.

I185. ಎಯ್ತು ಮನರ್ ಕುಱಿಪ್ಪಱಿನ್ತೇ ಯಿನಿಯನೊಟಿ ಪಲನೊಟೀನ್ತು 'ಚೆಯ್ತ್ರ ನತ್ತೀರ್ ತಿರುಮೇನಿ ಯಿಳೈತ್ತಿರುನ್ತ್ಯ ತೆನ್?' ನೆನ್ ಅು, ಕೈತೊಟುತು 'ಕನ್ತೈಯಿನೈ ತ್ತನ್ತರುಳು ಙ್ಯಟುವ' ವೆನ, ಮೈತಿಕಟ್ ಕ ಣ್ಟ ಙ್ಯ ರನ್ತ್ರ ಮಾತವತ್ತೋ ರರುಳ್ ಚೆಯ್ವಾರ್.

II86. 'ಇಕ್ಕನ್ತೈ ಯಟುಕ್ಕೇಱಿ ಯೆಟುಕ್ಕವೊಣಾ ತೆನಿನುವರ್ಯಾನ್ ಮೆಯ್ ಕ್ಕೊಣ್ಟ ಕುಳಿರ್ ಕ್ಕುಟೈನ್ತು ವಿಟಮಾರ್ಟ್ಟಿನ್; ಮೇಲ್ಕಟಿಆ್ಪ್ರಾಲ್ ಅಕ್ಕುನ್ಅವರ್ ವೆಜ್ಕತಿರೋ ನಣೈವತನ್ ಮುನ್ ಅರುವೀರೇಲ್ ಕೈಕ್ಕೊಣ್ಟು ಪೋಯೊಲಿತ್ತು ಕ್ಕೊಟುವಾರು ಜ್ಕಟಿತೆನ್ ಅಾರ್.

420

1187. ತವಸಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಭಕ್ತನು 'ಈ ಕಂಥೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಾವುಸಮಾಡದೆ ಇಂದು ಸಂಜೆಯ ಮೊದಲೇ ಒಗೆದು ತರುವೆನು' ಎನ್ನಲು ಆ ತವಸಿಯು, 'ಈ ಕಂಥೆಯನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಒಗೆದು ಒಣಗಿಸಿ ಇಂದೇ ತಾರದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನಾಗುವಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಆ ಕಂಥೆಯನ್ನು ಒಗೆಯಲು ಕೊಟ್ಟು ಹೋದನು.

1188. ತವಸಿಯು ಹೇಳಿದ ಹೊತ್ತಿನೊಳಗೇ ಒಗೆದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭಕ್ತನು ಕಂಥೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ, ಮಲರುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ತಟಾಕದಲ್ಲಿ, ಬೇಗನೇ ಅದರ ಕೊಳೆಹೋಗುವಂತೆ ಒಗೆದು, ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿ ಹದವಾಗಿ ಕುದಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಒಗೆಯಲು ತೊಡಗುವಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವು ದಾಟ ಪಿಂಬಗಲಾಗಿ, ಜಿಂಕೆಯನ್ನೂ ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ದವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ಮಳೆಯು ಜೋರಾಗಿ ಸುರಿಯಲಾ ರಂಭಿಸಿತು.

1189. ದಿಕ್ಕು ತಿಳಿಯದೆ ಜನರು ಭ್ರವಿಸುವಂತೆ, ಹೊರಗೆಲ್ಲಾ ಕವಿದ ಮುಗಿಲಿನ ಕೂಟಗಳು ದಟ್ಟವಾಗಿ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಸುರಿಯುವ ಮಳೆಯ ಧಾರೆಯು, ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನೂ ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ದಟ್ಟವಾಗಿರಲು, ಭಕ್ತನು ದುಃಖ ದಿಂದ ಮರೆವು ಕವಿದಂತಾಗಲು ಆಯಾಸಗೊಂಡು, ಮಹಾತಪಸಿಗಳಿಗೆ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ನೆನೆದು ಮನಸ್ಸು ಒಡೆದವನಾಗಿ 'ಇನ್ನು ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ?' ಎಂದು ನಿಂತನು.

^{1187. &#}x27;ತನ್ನರುಳು ಮಿಕ್ಕನ್ನೈ ತಾೞಾತೇ ಯೊಲಿತ್ತುಮಕ್ಕಿನ್ ಱನ್ನಿಪಟು ವತನ್ ಮುನ್ ನ ನ್ನರುಕಿನ್ ಱೀ' ನೆನವವರು 'ಜ್ಕನ್ನೈಯಿತು ವೊಲಿತ್ತುಣಕ್ಕಿ ಕ್ಕಟಿತಿನ್ ಱೀ ತಾರೀರೇ ಲಿನ್ನವುಟಱ್ ಕಿಟರ್ ಚಿಯ್ತಾರ್' ರೆನ್ ಆುಕೊಟು ತ್ತೇಕಿನಾರ್.

^{1188.} ಕುಱೀತ್ತಪೊಟು ತೇಯೊಲಿತ್ತು ಕ್ಕೊಟುಪ್ಪತಜ್ಭು ಕ್ಕೊಟುಪೋನ್ತು ವೆಱೀತ್ತಟನೀರ್ ತ್ತುಱೈಯಿನ್ ಕಣ್ ಮಾಡೆಱಿನ್ತು ಮಿಕಪ್ಪುಟುಕ್ಕಿ ಪ್ಪಿಱೀತ್ತೊಲಿಕ್ಕ ಪ್ಪುಕುಮಳವಿಱ್ ಪೆರುವುಕಲ್ಪಾಯ್ ಪಿನ್ ಪಕಲಾಯ್ ಮಱೀಕ್ಕರತ್ತಾರ್ ತಿರುವರುಳಾಲ್ ಮಟೈಯೆಡುನ್ತು ಪೊಡೀಸ್ತಿಟುಮಾಲ್.

^{1189.} ತಿಚೈವುಯಜ್ಕು ವೆಳಿಯಟೈತ್ತ ಚೆಱೀಮುಕಿಲಿನ್ ಕುೞಾಮಿಟೈನ್ತು, ಮಿಚೈಜೊರಿಯುಮ್ ಪುನಹ್ಟಾರೈ ವಿೞೀನುೞೈಯಾ ವಕೈಮಿಟೈಯ, ವಚೈವುಟೈಯ ಮನತ್ತನ್ ಪ ರಱಿವಮಱ, ನ್ತರುನ್ತವರ್ ಪಾ ಲಿಚೈವುನಿನೈ, ನ್ತಟಿ, 'ನ್ತಿನಿಯಾ ನೆನ್ ಜೆಯ್ ಕೇ' ನೆನನಿನ್ ಅಕಾರ್.

- II90. ಎಡೆಬಿಡದೆ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆ ಒಂದುವೇಳೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಂತೀತು ಎಂದು ಕಾಸಾಲಿಯಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಭಕ್ತನು ಸುಮ್ಮನೆ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಕಾದನು. ಆದರೂ ಮಳೆ ಬಿಡುವ ರೀತಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ವೈರಿಯಂತೆ ರಾತ್ರಿಯು ಸಮಿಾಪಿಸಲು, 'ಆಹಾ! ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ದೇಹವು ಕಷ್ಟಪಡುವ ಪವಿತ್ರ ತಪಸಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸೇವಾವೃತ್ತಿಯು ತಪ್ಪಿಬಿಟ್ಟಿತಲ್ಲಾ!' ಎಂದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದನು.
- IIGI. ಸುರಿಯುವ ಮಳೆಯು ನಿಲ್ಲದುದರಿಂದ 'ತವಸಿಯು ಹೇಳಿದ ಕಾಲವು ದಾಟಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಒಗೆದು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಸಿದ್ಧತೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನುಕೂಲಿಸಿಕೊಂಡು ಒಣಗಿಸುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿನು. ಭಾಗ್ಯವಂತನಾದ ತವಸಿಯ ದಿವ್ಯಶರೀರವು ಶೀತದಿಂದ ಬಾಧೆಪಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ನನ್ನಂತಹ ನೀಚ ಭಕ್ತನಿಗೆ ಇನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವು ಇದು ತಾನೇ' ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಎದ್ದವನಾಗಿ,
- 1192. 'ಕಂಥೆಯನ್ನು ಒಗೆಯಲಿಕ್ಕಿರುವ ಈ ಪಾರೆಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಅದು ಚೂರಾಗಿ ಬೀಳುವಂತೆ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳುವೆನು' ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸ್ಕಿ ಭಾಗ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಆ ಪಾರೆಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ತಾಡಿಸಿ ಬಡಿಯುವಷ್ಟ ರಲ್ಲಿ ಆ ಪಾರೆಕಲ್ಲಿನ ಪಕ್ಕದಿಂದ ಸುಂದರವಾದ ಬಳೆಯ ಗುರುತನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಏಕಾಂಬರ ನಾಥನ ಹೊವಿನಂತಹ ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತವಾದ ಕೈಯು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ತಲೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತು.
- 1190. ಓವಾತೇ ಪೊೞೀಯುವುೞೈ ಯೊರುಕಾಲ್ವಿ ಟ್ಟ್ರೊೞೀಯುವೆುನ, ಕ್ಯಾವಾಲಿ ತಿರುನ್ತೊಣ್ಟರ್ ತನಿನಿನ್ಱಾರ್; ಏಟಕ್ಕಾಣಾರ್; ಮೇವಾರ್ಪೋಱ್ ಕಣ್ಕುಲ್ವರ, 'ಮೆಯ್ ಕುಳಿರುಮ್ ವಿೞುತ್ತವರ್ಪಾ ಲಾವಾವೆನ್ ಕುಜ್ಜೀವ ಲೞೀನ್ತವಾ!' ವೆನವಿೞುನ್ತಾರ್.
- 1191. ವಿಟುನ್ತ ನುೞೈ ಯೊೞೀಯಾತು, ನೆುಯ್ತ್ತನರ್ ಜೊ ಲ್ಲಿಯನೆಲ್ಲೈ ಕೞೀನ್ತತು; ಮುನ್ ಪೊಲಿತ್ತು ಮನೈ ಕ್ಯಾಾಜೀಜ್ಯ ವಱಿಸ್ತಿ ಲೇನ್ ಜಿಟುನ್ತ ನರ್ತ ಸ್ತಿರುಮೇನಿ ಕುಳಿರ್ಕಾಣು ಸ್ತ್ರೀಜ್ಕಿಟೈತ್ತ ತೊಟುವ್ಪು ನೇ ಱ್ಕಿಸಿಯಿತುವೇ ಚೆಯ' ಲೆನ್ ಜು ತುಣಿನ್ತೆ ಟುವಾರ್;
- 1192. 'ಕನ್ರೈವುಟೈ ತ್ತಿಟವೆಜ್ಜು ಜ್ಕಆ್ಫ್ರಾಟೈ ವಿಚೈತ್ತಲೈಯೈ ಚ್ಚಿನ್ತವೆಟು ತ್ತೇಜ್ಞುವ' ನೆನ್ ಅಣೈನ್ತು ಚೆಲುಮ್ ಪಾಟೈವಿಪಿಚೈ ತ್ತನ್ತಲೈಯೈ ಪ್ಪುಟೈತ್ತೆಜ್ಞ, ವಪ್ಪಾಟೈ ತನ್ ಮರುಜ್ಭು ವನ್ತೆ ಅುನ್ತು ಪಿಟಿತ್ತತಣಿ ವಳೈತ್ತಮುಮ್ಪರ್ ಮಲರ್ ಚೈಜ್ಫೈ.

422

1193. ಬಾನಿನಿಂದ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಜಡಿನುಳೆಯು ಮಲರವುಳೆಯಾಯಿತು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಧುರಸದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಕರ್ಣಿಕಾರ ಮಲರಮಾಲೆಯನ್ನು ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ವಾಹನವಾದ ವೃಷಭದ ಮೇಲೆ ಸತಿಯಾದ ಉಮಾ ಮಾತೆಯೊಡನೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವಿತ್ತನು. ನಿಜಭಕ್ತನು ತುಂಬಿದ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಮನಕರಗಿ ಕೈ ಎತ್ತಿ ನಮಸ್ಯರಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ನಿಂತನು.

1194. ಎದುರಿಗಿದ್ದ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ನಾದ ಏಕಾಂಬರನಾಥನು 'ನಿನ್ನ ಪ್ರೇವುದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆನು. ನೀನು ಇನ್ನು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನನ್ನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುವವನಾಗು' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ಚೆಲುವಾದ ಏಕಾಂಬರದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದನು (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ನೆಲೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹಬ್ಬಿದ ವ್ಯಾಪಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದನು).

1195. ಹಿರಿಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ತಿರುಕುರಿಪ್ಪು ತೊಂಡ ನಾಯನಾರನ ದಿವ್ಯಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ, ಲೋಕವಿಡೀ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ತಂದೆಯ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿದ ಚಂಡೀಶ ನಾಯನಾರನ ಚರಿತೆಯನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗುವೆನು. ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ನಿಜಭಕ್ತನು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪಿತ್ತನ್ ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಹೇಳಿದುದ ರಿಂದ ಇದರ ನಿಜತತ್ವವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ಹೇಳಲು ಯಾರು ತಾನೇ ಶಕ್ತರು?

^{1193.} ವಾನಿಱೈನ್ತ ಪುನನ್ನು ಟೈಪೋಯ್ ಮಲರ್ಮಟೈಯಾ ಯಿಟಮರುಜ್ನು ತೇನಿಱೈನ್ತ ಮಲರಿತಟೀ ತ್ತಿರುಮುಟಿಯಾರ್ ಪೊರುವಿಟೈಯಿನ್ ಮೇನಿಱೈನ್ತ ತುಣೈವಿಯೊಟುಮ್ ವೆಳಿನಿನ್ಜಾರ್; ಮೆಯ್ತ್ರೊಣ್ಟರ್ ತಾನಿಱೈನ್ತ ವನ್ಫರುಕ ಕೈತೊಟುತು ತನಿನಿನ್ಜಾರ್.

^{1194.} ಮುನ್ನವರೈ ನೇರ್ನೋಕ್ಕಿ ಮುಕ್ಕಣ್ಣರ್ 'ಮೂವುಲಕು ನಿನ್ನಲೈಮೈ ಯಱೀವಿತ್ತೋಮ್; ನೀಯುವಿನಿ ನೀಟೆಯನಮ್ ಮನ್ನುಲಕು ಪಿರಿಯಾತು ವೈಕುವಾ' ಯೆನವರುಳಿ ಯನ್ನಿಲೈಯೇ ಯೆಟುನ್ತರುಳಿ ಯಣಿಯೇಕಾ ವ್ಯುರಮಣೈನ್ತಾರ್.

^{1195.} ಚೀರ್ನಿಲವು ತಿರುಕ್ಕುಱಿಪ್ಪು ತ್ತೊಣ್ಟರ್ತಿರು ತ್ತೊಟಿಲ್ ಪೋಜ್ಜಿ ಪ್ಪಾರ್ಕುಲನ ತ್ತನ್ತೈತಾ ಳಜನೆಜೀನ್ತಾರ್ ಪರಿಚುರೈಕ್ರೇನ್; ಪೇರರುಳಿನ್ ಮೆಯ್ತ್ರೋಟ್ಟರ್ 'ಪಿತ್ತ' ನೆನ ಪ್ಪಿತಜ್ಞುತಲಾ ಲಾರುಲಕಿ ಲಿತನುಣ್ ಮೈ ಯುಱೀನ್ತು ರೈಕ್ಕ ವಿಚೈನ್ತೆ ಜುವಾರ್?

423

20. ಚಂಡೇಶುರ ನಾಯನಾರ

II96. ಸುಂದರವಾದ ಶೀತಲವಾದ ಕಾವೇರಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಬತ್ತದೆ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ಹರಿಯುವ ಸೌಭಾಗ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ಜೋಳನಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಪುಣ್ಯಪ್ರದವಾದ ಮಣ್ಣಿ ನದಿಯ ತೆಂಕು ದಡದಲ್ಲಿ, ಹಿಂದೆ ಕ್ರೌಂಚವುಲೆಯು ಸೀಳಾಗುವಂತೆ ಹೊಡೆದ ಕೂರಾದ ಶಕ್ತ್ಯಾಯುಧದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ದೇವತೆಗಳ ಕ್ರೂರ ವೈರಿಗಳಾದ ಶೂರರುಗಳು ಕ್ಷಯಿಸಲು, ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ ಆಜ್ಜ್ಲೆಯಿಂದ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವೇದಿಯರುಗಳು ತುಂಬಿದ ಹಳೆಯ ಊರು ಶೈವಯುತವಾದ ಶೇಯ್ ಇಲೂರು ಎಂಬುದು.

1197. ಶಿವಮಾರ್ಗಸಾಧನವಾದ ವಿಭೂತಿಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಪಟ್ಟವರಾಗಿ, (ದ್ವಿಜರೆನಿಸಿದುದರಿಂದ) ಎರಡು ಜನ್ಮದ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ, ಅಹವನೀಯವೇ ಮೊದಲಾದ ಮೂರು ಅಗ್ನಿಗಳನ್ನು ವರ್ಧಿಸುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಂತವರಾಗಿ, ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳನ್ನೂ ವಿಧಾನಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದವರಾಗಿ, ಐದು ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ವಶದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರಾಗಿ, ಯಜನ, ಯಾಜನ ಮೊದಲಾದ ಆರು ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸುವವರಾಗಿ, ಏಳು ಲೋಕಗಳೂ ಸ್ತುತಿಸತಕ್ಕವರಾಗಿರುವ ವೇದಿಯರುಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವುದು ಆ ಊರು.

20. ಚರ್ಣೈಚುರ ನಾಯನಾರ್

- 1196. ಪೂನ್ತ್ ಹ್ ಪೊನ್ನಿ ಯೆನ್ತಾಳುಮ್ ಪೊಯ್ಯಾ ತಳಿಕ್ಕುಮ್ ಪುನನಾಟ್ಟು ವಾಯ್ನ್ತ ಮಣ್ಣಿ ತ್ತೆನ್ ಕರೈಯಿನ್ ಮನ್ನ, ಮುನ್ನಾಳ್, ವರೈಕಿಟಿಯ ಏನ್ತು ಮಯಿಲ್ ವೇ ನಿಲೈಕಾಟ್ಟಿ, ಯಿಮೈಯೋ ರಿಕಲ್ ವೆ ಮ್ಪಕೈಕಟಕ್ಕು ಆ್, ಚೇನ್ತ ನಳಿತ್ತ ತಿರುಮಱೈಯೋರ್ ಮೂತೂರ್ ಚೆಲ್ವ ಚ್ಚೇಯ್ ಆಲೂರ್.
- 1197. ಚೆನ್ಮೈ ವೆಣ್ಣೀ ಜ್ಞೌನಿರುವೈಯಿನಾ; ರಿರಣ್ಟು ಪಿಜಪ್ಪಿನ್ ಚಿಜಪ್ಪಿನಾರ್; ಮುಮ್ಮೈ ತ್ತಟಲೋಮ್ ಸಿಯನೆಜೀಯಾರ್; ನಾನ್ ಕು ವೇತ ಮುಱೈಪಯಿನ್ಜಾರ್ ತಮ್ಮೈ ಯೈನ್ತು ಪುಲನುಮ್ ಪಿನ್ ಚಿಲ್ಲು ನ್ತಕೈಯಾ; ರಜುತೊಚಳಿನ್ ಮೆಯ್ ಮ್ಮೈ ಯೊಟುಕ್ಕ ಮೇಟುಲಕುಮ್ ಪೋಜ್ಬು ಮಱೈಯೋರ್ ನಿಳಜ್ಭುವತು.

424

II98. ದೋಷರಹಿತವಾದ ಜಿಂಕೆಯ ಚರ್ಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೂರೆಳೆಯ ನೂಲನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಎದೆಯನ್ನೂ ನಯವಾದ ಕೂದಲುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜುಟ್ಟನ್ನೂ ಉಳ್ಳ, ವೇದವನ್ನು ಓದುತ್ತಿರುವ ಕೂಟವಾಗಿ ಸೇರಿದ ಕಿರಿಯ ವಟುಗಳೂ, ಅವರಿಗೆ ವೇದವನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುವ ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ಆಚಾರ್ಯನೂ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ತಾರಕೆಗಳನ್ನೂ ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಹೋಲುವರು. ಆಚಾರ್ಯ ಮಠಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶಬ್ದಿಸುವ ಮುಗಿಲುಗಳು ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಚದರುವಂತೆ ವೇದಘೋಷಗಳು ಮೊಳಗುವುವು.

1199. ಯಾಗಗಳು ನಡೆಯಲ್ಪಡುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ವೇದಿಯರು ಕೊಡುವ ಹನಿರ್ಭಾಗಗಳನ್ನು ಉಣ್ಣಲು ಬರುವ ನಿಷ್ಣುವೂ ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಏರಿಬರುವ ಹರಡಿದ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನುಳ್ಳ (ಗರುಡನೂ ಹಂಸವೂ ಆದ) ಪಕ್ಷಿಗಳು ಆಕಾಶದಿಂದ ಬಂದು ತಂಗು ವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದ ಸ್ಥಳದಂತೆಯೂ, (ಹಾಗೆಯೇ ಬರುವ) ದೇವೇಂದ್ರನ ವಾಹನವಾದ ಐರಾವತವೆಂಬ ಆನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಆಲಾನಸ್ತಂಭದಂತೆಯೂ, ನಾಟಲ್ಪಟ್ಟ ಯೂಪಸ್ತಂಭಗಳ ಕೂಟವು ಅಲ್ಲಿದೆ.

1200. ಹೋನುಗಳಿಗೆ (ಪಂಚಕವೃಕ್ಕಾಗಿ) ಸಾಕಲ್ಪಡುವ ಪಶುಗಳು ಇನಿದಾದ ಹಾಲನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಅಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವುವು. ತಾವು ಅಭ್ಯಸಿಸಿದ ವೇದ ಶಾಖೆಗಳನ್ನು ದೃಢಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ವಟುಗಳು ಹೋವುಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಮಿಧೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಬರುವರು. ಹೂಗಳು ತುಂಬಿದ ತಟಾಕಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮಿಂದು ವೇದಿಯರ ಹೆಂಗಸರು ಒಳಗೆ ಬರುವರು. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ನಿಡಿದಾದ ಬೀದಿಗಳು ಹಲವು ಆ ನಗರದಲ್ಲಿವೆ.

^{1198.} ಕೋತಿನ್ ಮಾನ್ಆೋಆ್ ಪುರಿಮುನ್ನೂ ಲ್ ಕುಲವುಮಾರ್ ಪಿಆ್ ಕುಣಿೈಕ್ಕುಟುಮಿ ಯೋತು ಕಿಟೈಚೂಟ್ ಚಿಜುವರ್ ಕಳು ಮುತವುವು ಪೆರುಮೈ ಯಾಚಾನುಮ್ ಪೋತಿನ್ ವಿಳಜ್ಕು ನ್ತಾರಕೈಯು ಮತಿಯುಮ್ ಪೋಲ ಪ್ರುಣರ್ ಮಟಜ್ಕಣ್ ಮಾತು ಮುೞಜ್ಕು ಮುಕಿಲೊತುಜ್ಕ ವೇತ ಪೊಲಿಕಣ್ ಮುೞಜ್ಕುವನ.

^{1199.} ಯಾಕ ನಿಲವುಞ್ ಚಾಲೈತೊಱು ಮಱೈಯೋ ರೀನ್ತ ವವಿಯುಣವಿನ್ ಪಾಕನುಕರ ವರುಮಾಲು ಮಯನು ಮೂರುಮ್ ಪಟರ್ಚಿಅೈ ಪ್ರುಹ್ ಮಾಕ ಮಿಕನ್ತು ವನ್ತಿರುಕ್ಕುಞ್ ಚೇಕೈ ಯೆನವುಮ್, ವಾನವರ್ಕೋ ನಾಕ ಮಣೈಯು ಜ್ಕನ್ತೆನವು ನಾಟ್ಟುಮ್ ಯೂಪ ವೀಟ್ಟಮುಳ.

^{1200.} ತೀಮ್ಪಾ ಲೊಟುಕ ಪ್ಪೊಟುತುತೊಟು ಮೋನು ತೇನು ಚ್ಚಿಲ್ವನವುನ್, ತಾಮ್ಪಾ ಟಿಯಚಾ ವುಜ್ಯಣಿಪ್ಪೋರ್ ಚಮಿತೈ ಯಿಟಕ್ಕೂ ಣ್ಟಣೈವನವುಮ್, ಪೂಮ್ಪಾ ಚಟೈನೀರ್ ತ್ತಟಮೂಟ್ಕಿ ಮಱೈಯೋರ್ ಮಕಳಿರ್ ಪುಕುವನವು ಮಾಮ್ಫೂನ್ ಮೈಯಿನಿಲ್ ವಿಳಜ್ಭುವನ ವಣಿನೀಣ್ ಮಱುಕು ಪಲವುಮುಳ.

1201. ಆ ಸುಂದರವಾದ ನಗರದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿ ನದಿಯ ಅಲೆಗಳು ಮುತ್ತು ಗಳನ್ನು ಸುರಿಸುವ ತೀರಗಳ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವಾದ ಯಾಗಶಾಲೆಗಳು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ವಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದ ಹೊರಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ ಯಾಗವಿಧಿ ಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗುವ ಯಾಗ ಮುಖಂಡರುಗಳ (ದೇವತೆಗಳ) ದೊಡ್ಡ ರಥಗಳೂ, ಆ ವಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಹವಿರ್ಭಾಗಗಳನ್ನುಂಡು ಹೋಗುವ ದೇವತೆಗಳು ಏರಿಹೋಗುವ ವಿಮಾನಗಳೂ ದಟ್ಟವಾಗಿವೆ.

1202. ಕಾಲುವೆಗಳ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆನ್ನೈದಿಲೆಗಳೂ, ನೀರಿನಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದ ಘಲವತ್ತಾದ ಗದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಂಪುನೆಲ್ಲಿನ ತೆನೆಗಳ ಕಟ್ಟುಗಳೂ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುವ ಕವುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಹೂಬಿಟ್ಟ, ಜಲಸಮೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾದ ಕವುಂಗಿನ ಹೂವಿನ ಹಾಳೆಗಳೂ, ಎಲೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ತಾವರೆಕೊಳದ ನಿಡಿದಾದ ಹೂಗಳಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುವ ಕಯಲ್ ಮಾನುಗಳೂ, ನಡೆಯುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲುಹಂದರದಂತೆ ಹೆಬ್ಬಿದ ಮೃದುವಾದ ಮುಲ್ಲೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳೂ, ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಗೆಲ್ಲುಗಳುಳ್ಳ, ಕಾಂಚಿಮರಗಳೂ ಅಲ್ಲಿವೆ.

1203. ಆ ಊರಾದುದು ಜೋಳವಂಶದಲ್ಲಿ ಅಭಯನ್ ಎಂಬ ಕುಲೋತ್ತುಂಗ ಜೋಳನೆಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವನಾಗಿ ತಿಲ್ಲೆಯ (ಚಿದಂಬರದ) ಎಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹೆಲಭಾಗಗಳನ್ನು ಸ್ವರ್ಣಮಯವಾಗಿ ಹೊದೆಸಿದ ಜೋಳರಲ್ಲಿ ರಣವೀರರಾಗಿ ಖ್ಯಾತಿಹೊಂದಿದ ಅನಪಾಯ ಜೋಳನು ಅವತರಿಸಿದ ಪುರಾತನವಾದ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟಧಾರಣೆಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾವಿರಿಪೂಂಪಟ್ಟನಂ, ತಿರುವಾರೂರು, ಉಱೈಯೂರು, ಶೇಯ್ ಘಲೂರು, ಕರುವೂರು ಎಂಬ ಐದು ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ಶೋಭಿಸುವುದು.

^{1201.} ವಾಲ್ಫೋರ್ಟ್ ಪತಿನು ಜ್ಞತನ್ ನುರುಣ್ಭುನುಣ್ಣಿ, ತ್ತಿರೈಕಳ್ ನಯಲ್ವರನ್ಪಿನ್ ಜಾಲ್ವು ಜ್ಞರಳ ಇ್ಟ್ರೂರಿಕುಲೈಪ್ಪಾರ್ಟ್ ಚಮೈತ್ತ ಯಾಕ ತ್ತ್ರಟಞ್ವಾಲೈ ಚೂರ್ಲ್ ವೈ ಪ್ಪಿಟಣ್ಯ ಹೆರುಣ್ಕಿಯುಳ ತೊಟಣ್ಯು ಚಟಣ್ಯು ಮುಟಿತ್ತೇಜುನ್ ನೇಳ್ವಿ ತ್ತಲೈನರ್ ಸೆರುನ್ತ್ರೇರ್ಕಳ್ ವಿಜ್ಣೋ ರೇಜುನ್ ವಿಮಾನಜ್ಕಳ್.

^{1202.} ವುಟೈಯಿಆ್ ಕಲುನೀರ್ ಚೆಲುನೀರ್ಚೂಟ್ ವಯಲಿಆ್ಚಾಲಿ ಕ್ಕಿತಿರ್ಕ್ಕ್ಹ್ರಿತಿ ಕ್ಕಿತ್ರಿಕ್ಕ್ಹ್ರಿತಿ ಪುಟೈಯಿಆ್ ಚುರುಮ್ಪು ಮಿಟೈಕಮುಕು ಪುನಲಿಆ್ ಪರಮ್ಪು ಪುಮ್ಪಾಳೈ ಯಟೈಯಿಆ್ ಪಯಿಲು ನ್ರಾಮರೈನೀ ಳಲರಿ ಜ್ಞಾಯಿಲು ಜ್ರಮಲ್ ಕಳ್ನಬಿ ನಟೈಯಿಆ್ ಪಟರ್ಮಿನ ಕೊಟಮೆಳವ ನನೈಯಿ ಜ್ಞಿಕಲುಞ್ ಚಿನೈಕ್ಕಾಞ್ಚಿ,

^{1203.} ಚೆನ್ನ, ಯಪಯನ್, ಕುಲೋತ್ತುಜ್ಯ ಚ್ಚೋಟನ್, ಱಿಲ್ಲೈ, ತ್ತಿರುವೆಲ್ಲೈ ಪೊನ್ನಿನ್ ಮಯಮಾ ಕ್ಕಿಯವಳವರ್ ಪೋರೇ, ಱಿನ್. ಮರಪನ್ ಪುರಿಕಾಕ್ಕು ವುನ್ನರ್ ಪೆರುಮಾ, ನನಪಾಯನ್ ವರುನ್ತೊನ್ ಮರಪಿನ್ ಮುಟಚೂಟ್ಟು ನ್ತನ್ಪು ನಿಲವು ಪತಿಯೈನ್ತಿ ನೊನ್ ಜಾಯ್ ವಿಳಜ್ಕು ನ್ತಕೈತ್ತವ್ವುರ್. 54

426

1204. ತಮಿಳಿನ ಪಣ್ಗೀತಕ್ಕೆ ಫಲವಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಧುರ್ಯವನ್ನು, ಹಾಲಿಗೆ ಫಲವಾದ ಇನಿದಾದ ರುಚಿಯನ್ನು, ಕಣ್ ಪಡೆದುದಕ್ಕೆ ಫಲವಾದ ಹಿರಿಯ ಕಾಂತಿಯನ್ನು, ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಫಲವಾದ ಪಂಚಾಕ್ಷರಗಳನ್ನು, ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಫಲವಾದ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆಯನ್ನು, ವೇದಕ್ಕೆ ಫಲವಾದ ಶೈವವನ್ನು ಹೋಲುವಂತೆ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಫಲವಾಗಿರುವ ಆ ನಗರದ ಸೌಭಾಗ್ಯದ ಹಿರಿಮೆಯು ಅಳತೆಗೆ ಸಿಕ್ಕೀತೇ?

1205. ಹಿರಿಮೆಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಆ ನಗರದ ಬ್ರಾಹ್ಮ್ರಣರಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಗೃಹಸ್ಥ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ, ಕಾಶ್ಯಪ ಗೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ರತ್ನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಂಜನ್ನೂ ಕೊಡುವ ಹಾವಿ ನಂತೆ, ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳೆಂಬ ಎರಡು ಕರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಲು ರೂಪತಾಳಿಬಂದವನಾದ ಎಚ್ಚುತತ್ತನ್ ಎಂಬವನೊಬ್ಬನು ಇರುತ್ತಿದ್ದನು.

1206. ಆ ವೇದಿಯನ ಪತ್ನಿಯು, ಅವನಂತೆಯೇ ಕುಲೀನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ದವಳು. ನಂಟರಿಷ್ಟರ ಕೂಡುವಿಕೆಯನ್ನ ಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮವನ್ನು ನಡೆಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯುಳ್ಳವಳು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾಗಿರುವ ಪುತ್ರಸಂಪತ್ತನ್ನು ಪಡೆದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದ ತಪವನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ಮಾಡಿದವಳು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪುತ್ರರಿಂದ ಪಡೆಯುವ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲೆಯಾಗಿರುವ ಫಲವನ್ನು ಪಡೆಯುವವಳು. ಲೋಕದ ತೊಡರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಡರಿಸಲು ಸಹಾಯಕವಾದ ಶಿವಾನುಭವವು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಗುಣವುಳ್ಳವಳು. ಅವಳು ಪವಿತ್ತಿರೈ ಎಂಬ ಹೆಸರುಳ್ಳವಳು.

1204. ಪಣ್ಣಿ ನ್ ಪಯನಾ ನಲ್ಲಿಚೈಯುವು ಪಾಲಿನ್ ಪಯನಾ ವಿುನ್ಚುವೈಯುಜ್ ಕಣ್ಣಿ ನ್ ಪಯನಾಮ್ ಪೆರುಕೊಳಿಯು ಜ್ಕರುತ್ತಿನ್ ಪಯನಾ ಮೆಟುತ್ತ ಇಬ್ಬಮ್ ವಿಣ್ಣಿ ನ್ ಪಯನಾಮ್ ಪೊಟಿಮಟಿೈಯುಮ್ ವೇತಪ್ಪಯನಾಞ್ ಚೈವ ಮುಮ್ಫೋನ್ ಮಣ್ಣಿ ನ್ ಪಯನಾ ಮಪ್ಪತಿಯಿನ್ ವಳತ್ತಿ ನ್ ಪೆರುಮೈ ವರಮ್ಪು ಟೈತ್ತೋ.

1205. ಪೆರುಮೈ ಸಿಅಙ್ಕು ಮಸ್ಪತಿಯಿನ್ ಮಱೈಯೋರ್ ತಮ್ಮುಟ್ ಪೆರುಮನೈವಾಟ್ ತರುಮ ನಿಲವು ಕಾಚಿಪಕೋ ತ್ತಿರತ್ತು ತ್ತಲೈಮೈ ಚಾನ್ಮರಸಿ ಲರುಮೈ ಮಣಿಯು ಮಳಿತ್ತತುವೇ ನಞ್ಚು ಮಳಿಕ್ಕು ಮರವುಪೋ ಲಿರುಮೈ ವಿನೈಕ್ಕು ಮೊರುವಟಿವಾ ಮೆಚ್ಚ ತತ್ತ ನುಳನಾನಾನ್.

1206. ಮಜ್ಞೈ ಮಱೈಯೋನ್ ಱೀರುಮನೈವಿ ವಾಯ್ನ್ತ ಮರಪಿನ್ ವನ್ತುತಿತ್ತಾನ್; ಚುಜ್ಞಮ್ ವಿರುಮ್ಪು ಮಿಲ್ಲಾಟ್ ಕ್ರೈ ತ್ತೊಟೀಲಾ ಳುಲಕಿ ಜ್ಞುಣೈಪ್ಪು ತಲ್ವರ್ ಪೆಜ್ಜು ವಿಳಜ್ಕು ನ್ತವಞ್ಚಿಯ್ತಾಳ್; ಪೆಜುಮ್ಪೇ ಱೀಲ್ಲೈ ಪ್ರಯನ್ ಪೆಜುವಾಲ್; ಪಜ್ಜುವಾಲ್; ಪೆಜುವಾಲ್; ಪೆಜುವಾಲ್; 1207. ಹಿತವನ್ನು ಮಾಡುವ ಅವಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ, ಹಿತವನ್ನು ತರುವ ವೇದೆ ನೀತಿಗಳು ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ಬರಲೂ, ವೇದಿಯರ ಕುಲವು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲೂ, ಏಳು ಲೋಕಗಳೂ ಮೇಲ್ಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲೂ, ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯ ನಟನವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶೈವಪೂಜಾನಿಯಮವು ನೆಲೆಪಡಲೂ, ಮಹಾ ತಪಸ್ವಿಗಳ ವಿಜಯವು ಶೋಭಿಸಲೂ, ವಿಚಾರಶರ್ಮನು ಬಂದು ಅವತರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

1208. ಅವರಿಗೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಲು, ಆರಂಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಛಂದಸ್ಸುಗಳಿರುವ ವೇದಗಳು ಬಂದು ಸೇರಲು, ಮೊದಲಿಗನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಹಿಂದೆಯೇ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಶಿವಾಗಮಗಳನ್ನು ಈ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದುದರಿಂದ ಮೊಗ್ಗಾಗಿ ಅರಳುವ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಬರುವ ಸುಗಂಧದಂತೆ ಚಿಂತನೆಯು ಅರಳಲು ಅದರೊಡನೆ ಅರಳುವ ಪಕ್ಷವಾದ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು.

1209. ನಿಳು ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಲು ಶ್ಲಾಘನಾರ್ಹವಾದ ಉಪನಯನನೆಂಬ ಪನಿತ್ರನಿಧಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ನಿಂದಾರ್ಹವಲ್ಲದ ಎಲ್ಲಾ ನಿದೈಗಳೂ ಅವನನ್ನು ಸೇರಿದ್ದರೂ, ಹೆತ್ತವರು ತಮ್ಮ ನಿಶದವಾದ ವಂಶಕ್ರಮದಂತೆ ಅವನಿಗೆ ವೇದವನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು.

^{1207.} ನನ್ಱಿ ಪುರಿಯು ಮವರ್ತವ್ಪು, ನನ್ಮೈ ಮಟೈಯಿನ್ ಜುಟೈವಿಳಜ್ಭ, ಎನ್ಜು ಮಟೈಯೋರ್ ಕುಲಮ್ಪರುಕ, ವೇಟು ಪುವನ ಜ್ಕಳು ಮುಯ್ಯ, ಮನ್ಱಿ ನಟ್ಞ್ಚುಯ್ ಪವರ್ಚೈವ ವಾಯ್ಮು ವಳರ, ಮಾತವ ತ್ತ್ರೋರ್ ವೆನ್ಱಿ ವಿಳಜ್ಭ, ವನ್ತುತಯ ಇ್ಟ್ರಿಯ್ತಾರ್ ವಿಚಾರ ಚರುಮನಾರ್.

^{1208.} ಐನ್ತು ವರುಟ ಮವರ್ ಕ್ಕಣೈಯ ವಙ್ಕ ಮಾಜು ಮುಟನಿಱೈನ್ತ ಚನ್ತ ಮಱೈಕ ಳುಟ್ಪಟಮುನ್ ಱಲೈವರ್ ಮೊೞಿನ್ತ ವಾಕಮಙ್ಕಣ್ ಮುನ್ತೈ ಯಱಿವಿನ್ ಱೊಟರ್ಚ್ಚಿಯಿನಾನ್ ಮುಕೈತ್ತ ಮಲರಿನ್ ವಾಚಮ್ ಪೋಱ್ ಚಿನ್ತೈ ಮಲರ ವುಟನ್ಮಲರು ಇ್ಟಿಪ್ತಿ ಯುಣರ್ವ ಚಿಱನ್ತತಾಲ್.

^{1209.} ನಿಕಲು ಮುಱೈ ಮೈ ಯಾಣ್ಟೇಲು ನಿರಮ್ಪುಮ್ ಪರುವಮ್ ವನ್ತ್ರೆಯ್ತ ಪ್ಪುಕಲುಮ್ ಪೆರುಮೈ ಯುಪನಯನ ಪ್ಪೊರುವಿಲ್ ಚಟಣ್ಯು ಮುಟಿತ್ತಱಿವಿ ನಿಕಳು ನೆಱಿಯ ವಲ್ಲಾತ ವೆಲ್ಲಾ ಮಿಯೈನ್ತ್ರ ವೆನಿನುನ್ತ ನ್ತಿಕಲು ಮರಪಿ ನೋತುವಿಕ್ಕು ಇಟ್ಟಿಯ್ ಕೈ ಪಯನ್ತಾರ್ ಚೆಯ್ವಿತ್ತಾರ್.

428

- 1210. ಜ್ಞಾನವು ಪ್ರಕಾಶಿಸಲು ಕಾರಣವಾದ ವೇದಗಳನ್ನೂ ಅವುಗಳನ್ನೊಳ ಕೊಂಡ ಹಲ ಕಲೆಗಳನ್ನೂ ಗುರುವು ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಮೊದಲೇ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜ್ಞಾನಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ, ಬೋಧಿಸುವ ಗುರುವು ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕಲೆಗಳಿಂದ ಉದ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಡುವ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲೆಯಾಗಿರುವ ವಸ್ತು, ಅನುಗ್ರಹನಟನ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀಪಾದವೇ ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ತನ್ನ ಚಿಂತನೆಯಿಂದಾಗಿ ಆ ಕಿರಿಯ ಉತ್ತಮ ಭಕ್ತನು ಅತಿಶಯಿಸಿದನು.
 - 1211. 'ಅನುಗ್ರಹನಟನವನ್ನು ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯಪಾದಗಳನ್ನುಳ್ಳವನು ನನ್ನ ಒಡೆಯನು' ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಸದಾ ಎಣಿಸುತ್ತಾ ಒಡನೆಯೇ ಉದಯವಾದ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚುವ ಸ್ನೇಹದ ಮೂಲಕ ಸ್ವಭಾವಸಹಜ ಕರ್ತವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿಸುವ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಯು ಸ್ಥಿರವಾಗಿರುವಂತಹ ಸೌಭಾಗ್ಯವು ಈ ರೀತಿ ಪ್ರಕಾಶಿ ಸುತ್ತಿರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ,
 - 1212. ಓದುವ ವಟುಗಳ ಕೂಟದೊಡನೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವವನು, ಊರವರ ಗೋವುಗಳ ಸಾಲಿನೊಡನೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಸುರಿಯಾದ ಒಂದು ಹಸು ತನ್ನನ್ನು ಮೇಯಿಸುವವನನ್ನು ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಹಾಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಬರಲು, ಆತನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂಕೋಚವಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಕೋಲನ್ನೆತ್ತಿ ಅದನ್ನು ಹೊಡೆದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹುವಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿ, ಅವನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿ, ಆತನ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ತತ್ವವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ವಿಚಾರಶರ್ಮನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು.
 - 1210. ಕುಲವು ನುಱೈಯುನ್ ಪಲಕಲೈಯು ಙ್ಕೊಳುತ್ತು ವತನ್ ಮುನ್ ಕೊಣ್ಟನೈನ್ತು ನಿಲವು ಮುಣರ್ವನ್ ಆೀಱಜ್ಕಣ್ಟು ನಿಱುವು ಮಱೈಯೋ ರತಿಚಯತ್ತಾರ್; 'ಅಲಕಿಲ್ ಕಲೈಯಿನ್ ಪೊರುಟ್ಕೆಲ್ಲೈ ಯಾಟು ಙ್ಕಟಲೇ' ಯೆನ ಕ್ಕೊಣ್ಟ ಚೆಲವು ಮಿಕುನ್ತ ಚಿನ್ತೈಯಿನಿ ಜ್ಞೀನ್ತಾರ್ ಚಿಱೀಯ ಪೆರುನ್ತಕೈಯಾರ್.
 - 1211. ನಟನೇ ಪುರಿಯು ಞೈಡಟಿಯಾರ್ ನಮ್ಮೈ ಯುಟೈಯಾ' ರೆನು ಮೆಯ್ಮೈ ಯುಟನೇ ತೋನ್ ಅು ಮುಣರ್ ನಿರ್ನ್ ಹೊಲಿಯಾ ತೂಅುವರ್ ವಲಿಯನ್ ಪಿನ್ ಕಟನೇ ಯಿಯಲ್ಪಾಯ್ನ್ ಮುಯುಜ್ಜಿವರು ಜ್ಘಾತನ್ ಮೇನ್ ಮೇ ಲಿಲುಜ್ನರುತ್ತಿನ್ ಆೇಟನೇರ್ ನಿಱ್ಕು ಞೈಮ್ಮಲಾರ್ ತಿಕಲುನಾಳಿ ಲಾಜ್ಕೊರುನಾಳ್,
 - 1212. ಓತು ಕಿಟೈಯಿ ನುಟನ್ಫೋವಾ, ರೂರಾ ನಿರೈಯಿ ನುಟನ್ಫುಕ್ಕ ಪೋತು, ಮಜ್ಞ ಜಿಸ್ಕಾರುಪುನಿಜ್ಞಾ ಪೋಜ್ಜು ಮವನ್ಮೇನ್ ಮರುಸ್ಪ್ರೋಚ್ಚ, ಯಾತು ಮೊನ್ಱು ಜ್ಕೂಚಾತೇ ಹುಟುತ್ತ ಕೊಲ್ಕೂ ಣ್ಟವನ್ ಪುಟೈಪ್ಪ, ಮಾತು ಚಿನ್ಱು ಮಿಕುಮ್ಪರಿವಾಲ್ ವೆಕುಣ್ಖು, ವಿಲಕ್ಕಿ, ಮೆಯ್ಯುಣರ್ನ್ತು,

1213. ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿವುಲವಾದ ವಿದ್ಯೆಗಳು, ಆಗಮಗ್ರಂಥ ಸಮೂಹಗಳು, ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ ವೇದಗಳು – ಇವುಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ, ಶೋಭಿಸುವ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸ್ಪ್ರಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ಪಶುಗಳ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಯಥಾವತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿದ ವಿಚಾರಶರ್ಮನು ಆ ಗೋವಳನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸಿದನು.

1214. ಎಲ್ಲಾ ಯೋನಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಲಾದುದು ಗೋವುಗಳ ಜಾತಿ. ಎಲ್ಲಾ ಪುನೀತವಾದ ತೀರ್ಥಗಳೂ ಗೋವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಹಿರಿಮೆಯುಳ್ಳ ದೇವತೆಗಳೂ ಮುನಿಗಳ ವೃಂದವೂ ಗೋವಿನ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುವರಲ್ಲವೇ?

1215. ಗೋವಿನ ಹಿರಿಮೆಯು ಹೀಗಿದೆ. ಕರುವನ್ನು ಹಾಕಿದ ಆ ದಿವಸಕ್ಕೇ, ಚಿದಂಬರದಲ್ಲಿ ನಟನಮಾಡುವ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ, ವೃದ್ಧಿಹೊಂದುವ ಬಾಲಚಂದ್ರ, ಗಂಗೆ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ನರುವಲೈ ಮಾಲೆ – ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜಡೆಯ ತಿರುಮಡಿಯ ಮೇಲೆ, ಆತನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವೂ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಆದ ತಿರುಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ (ತುಪ್ಪ, ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ಗೋಮಯ, ಗೋಮೂತ್ರಗಳೆಂಬ) ಪಶುಸಂಬಂಧವಾದ ಐದು ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನೂ ಆ ಗೋವುಗಳೇ ಕೊಡುವುವು.

^{1213.} ಪಾವು ಙ್ಯಲೈಕ ಳಾಕವುನೂಱ್ ಪರಸ್ಪಿನ್ ಅೊಕುತಿ ಪ್ಪಾನ್ಮೈ ಯಿನಾನ್ ವೇವುಮ್ ಪೆರುಮೈ ಯರುಮಱೈಕಣ್ ಮೂಲಮಾಕ ವಿಳಙ್ಯುಲಕಿಲ್ ಯಾವು ನ್ರೈಳಿನ್ತ್ರ ಪೊರುಣಿಲೈಯೇ ಯೆಯ್ತು ವುಣರ್ನ್ತ್ರ ವುಳ್ಳತ್ತಾ ಲಾವಿನ್ ಪೆರುಮೈ ಯುಳ್ಳಪಟ ಯಱೀನ್ತಾ ರಾಯಱ್ ಕರುಳ್ ಜೆಯ್ವಾರ್,

^{1214. &#}x27;ತಙ್ಕು ಮಕಿಲ ಯೋನಿಕಟ್ಕು ಮೇಲಾಮ್ ಪೆರುಮೈ ತ್ತಕೈಮೈಯನ; ಪೊಙ್ಕು ಪುನಿತ ತೀರ್ತ್ತ್ರಙ್ಕ ಳೆಲ್ಲಾ ಮೆನ್ಱುಮ್ ಪೊರುನ್ತುವನ; ತುಙ್ಕ ವಮರರ್ ತಿರುಮುನಿವರ್ ಕಣಙ್ಕಳ್ ಚೂೞ್ನ್ತು ಪಿರಿಯಾತ ಅಙ್ಕ ಮನೈತ್ತು ನ್ತಾಮುಟೈಯ ವಲ್ಲ ವೋನ ಲ್ಲಾನಿನಙ್ಕಳ್?

^{1215. &#}x27;ಆರು ಚಿಱಪ್ಪಿ ನಾರ್ಜ್ ಸೆಜ್ಜ ವರ್ನ್ ಮನ್ ಮಾಡುವುಬ್ಬರಿಯು ನಾಯ ನಾರ್ ಕ್ಕು ವಳರ್ ಮತಿಯು ನತಿಯು ನಕುವೆ ಣ್ಟಲೈತ್ತೊಟೈಯು ವೇಯ ವೇಣಿ ತ್ತಿರುಮುಟಿಮೇಲ್ ವಿರುಮ್ಪಿ ಯಾಟಿ ಯರುಳು ತಱ್ಕು ತ್ತೂಯ ತಿರುಮ ಇ್ಚನಮೈನ್ತು ಮಳಿಕ್ಕು ಮುರಿಮೈ ಚ್ಚುರಸಿಕಟಾಮ್;

430

1216. ಶ್ರೇಷ್ಠರಾದ ದೇವತೆಗಳೊಡನೆ ಸದಾ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಕಾಪಾಡುವ ಆದಿಕಾರಣನ್ನೂ, ತಿರುನೀಲಕಂಠನ್ನೂ, ಕೆಂಪಾದ ಜಡೆಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ದಿವ್ಯನಟನವುಳ್ಳ ಪರಮಾತ್ಮನು ಪೂಸುವ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಗೋಮಯ ವನ್ನು ಕೊಡುವುವು ಈ ಹಸುಗಳೆಂದಮೇಲೆ ಬೇರೇನು ಹೇಳಲಿದೆ?

1217. ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಯೋಚಿಸಲಿದೆಯೇ? ಜಿಂಕೆಯ ಮರಿಯು ಜಿಗಿದಾಡು ವುದಕ್ಕೆಡೆಯಾದ ದಿವ್ಯಹಸ್ತವನ್ನುಳ್ಳವನ್ನೂ, ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಹಾವುಗಳ ಪ್ರಕಾಶ ಯುತವಾದ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಗಂಗೆಯ ನೀರು ತೊಳೆಯುವ ಜಡೆಯುಳ್ಳವನೂ ಆದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಉಮಾಮಾತೆಯೊಡನೆ ದೇವತೆಗಳು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತನ್ನ ವಾಹನವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವೃಷಭದೇವನ ಕುಲವಲ್ಲವೇ ಈ ಪಶುಕುಲವು?

1218. ಎಂಬಿವೇ ಮೊದಲಾದ ಹೆಲವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ, 'ಕರುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಗೋಜಾತಿಯನ್ನು ಸುಖ ತರುವ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮೇಯಿಸಿ ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕರ್ತವ್ಯವೇ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಇದೇ ಚಿದಂಬರ ನಟನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಮಾರ್ಗವೂ ಆಗಿದೆ' ಎಂದುಕೊಂಡು, ಇದಿರು ನಿಂತ ಗೋವಳನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನೀನು ಇನ್ನು ಗೋವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿ,

^{1216. &#}x27;ಚೀಲ ಮುಟೈಯ ಕೋಕ್ಕುಲಜ್ಕಳ್ ಚಿಹಕ್ಕು ನ್ತಕೈ ಮೈ ತ್ತೀವರುಟನ್ ಕಾಲ ಮುಡುತು ಮುಲಕನೈತ್ತು ಜ್ಕಾಕ್ಕು ಮುತಜ್ಕಾ ರಣರಾಕು ನೀಲ ಕಣ್ಟರ್ ಚೆಯ್ಯಚಟೈ ನಿರುತ್ತರ್ ಚಾತ್ತು ನೀಡುತರು ಮೂಲ ಮವತಾ ರಞ್ಚಿಯ್ಯು ಮೂರ್ತ್ತ ಮೆನ್ಜ್ಲಾಲ್ ಮುಟವೆನ್ನೋ?

^{1217. &#}x27;ಉಳ್ಳು ನ_ಕೈವೈ ಯಿನಿಪ್ಪಿಜವೇ ಅುಳವೇ! ಯುಟೈಮಾನ್ ಮಅ್ ಕೈನ್ ಅು ತುಳ್ಳು ಬ್ಯರತ್ತಾ ರಣಿಸಣಿಯಿನ್ ಚುಟರ್ ಚೂಟ್ ಮಣಿಕಳ್ ಚುರನತಿನೀರ್ ತೆಳ್ಳು ಇ್ಚುಟೈಯಾರ್ ತೇವರ್ ಕಟಮ್ ಪಿರಾಟ್ಟ್ರೆ ಯುಟನೇ ಚೇರ ಮಿಚೈ ಕ್ಕೊಳ್ಳು ಇ್ಚಿನಮಾಲ್ ವಿಟೈತ್ತೇವರ್ ಕುಲಮನ್ ಅತೋವಿ ಚ್ಚುರಪಿ ಕುಲಮ್?

1219. 'ಇನ್ನು ಈ ಗೋಸಮೂಹವನ್ನು ನಾನೇ ಮೇಯಿಸುವೆನು' ಎಂದು ಶಿಳಿಸಿದನು. ಗೋವಳನೂ ಹೆದರಿ ಅವಧಿಗೆ ನಮಿಸಿ, ದನಮೇಯಿಸುವ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ತಾನೂ ವೇದಿಯರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಗೋವುಗಳ ಹತ್ತಿರ ವಿದ್ದು ಆ ಹಿರಿಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವನಾಗಿ, ಹಸುರು ಪೈರುಗಳಿಗೆ ಮಳೆಯು ಹೇಗೋ ಅಂತೆಯೇ ಪಶುಕೂಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಈಡುಪಟ್ಟನು.

1220. ಗೋವುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವ ಕೋಲನ್ನೂ ಹಗ್ಗವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು, ಎಳೆಕೂದಲಿನ ಜುಟ್ಟು ಅಲುಗಾಡಲು, ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಮೃಗಚರ್ಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಜನಿವಾರವು ವಿರಾಜಿಸಲು, ಹಾಲೂ ಕರುಗಳೂ ವರ್ಧಿಸುವಂತೆ ಪಶುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಹುಲ್ಲನ್ನು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಮೇಯುವಂತೆ ಮಾಡಿ,

1221. ಹೆುಲ್ಲು ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಪಶುಕೂಟಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿ, ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬಿಟ್ಟು, ಕೈಯಿಂದ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಕಿತ್ತು ತೆಗೆದು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಪಾಡಿ, ಅವುಗಳ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ, ಇನಿದಾದ ನೀರುಳ್ಳ ತೊರೆಯಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶೀತಲವಾದ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿಸಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಭಯನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸುಗಮವಾದ ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ನಡೆಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು, ನೆಳಲಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಲು ಬಿಟ್ಟು, ಅಮೃತದಂತೆ ರುಚಿಯುಳ್ಳ ಹಾಲನ್ನು ತರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಒಡೆಯರಾದ ವೇದಿಯರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ತಲಪಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

- 1219. 'ಯಾನೇ ಯಿನಿಯಿ ನ್ನಿರೈಮೇಯ್ಪು' ನೆನ್ಱ್; ರಞ್ಚಿ ಯಿಟೈಮಕನು ನ್ತಾನೇ ರಿಱೈ ಞ್ಚಿ ವಿಟ್ಟಕನ್ಱರ್ನ; ಆರಾಮು ಮಱೈಯೋ ರಿಚೈವಿನಾ ಲಾನೇ ನೆರುಜ್ಕುಮ್ ಪೇರಾಯ ಮಳಪ್ಪು ರಾಕಿ, ಪ್ರೈಜ್ಯೂಟ್ ಕ್ಕು, ವಾನೇ ಯೆನ್ನ ನಿರೈಕಾಕ್ಕ ವನ್ತಾರ್ ತೆಯ್ವ ಮಱೈಚ್ಚಿಱುವರ್.
- 1220. ಕೋಲು ಜ್ಕಿಯಿುಱು ಜ್ಯೋಣ್ಟುಕುಟಿೈ ಕ್ಕುಟುಮಿ ಯಲೈಯ ಕ್ಕುಲವುಮಾನ್ ಆೋಲು ನೂಲು ಇ್ಚು ಅುಮಾರ್ಪಿ ಜ್ಞುವಳ ವರೈಕ್ಕೋ ವಣ ಇ್ಚುಟರ, ಪ್ಪಾಲುಮ್ ಪಯನುಮ್ ಪೆರುಕವರುಮ್ ಪಚುಕ್ಕಳ್ ಮೇಯ್ ಕ್ಕುಮ್ ಪಾನ್ಮೈಯಿನಾಆ್ ಚಾಲುಮ್ ಪುಲ್ಲಿ ನವೈವೇಣ್ಟು ನ್ತನೈಯು ಮಿಚೈಯು ನ್ತಲೈ ಚೈನ್ಆು,
- 1221. ಪತವು ಕಾಲ ಜ್ಯಳಿನ್ ವೇಯ್ತ್ತುವ್ ಪಟೀತ್ತು ಮಳಿತ್ತುಮ್ ಪರಿವಕ್ಷಾ ಯಿತಮು ಣ್ಯುಟೈಯು ಣ್ಹ್ಹಣ್ಣೀ ರೂಟ್ಟಿ ಯಚ್ಚ ಮೆತಿರ್ನೀಕ್ಕೆ, ಯತರ್ನ ಲ್ಲನಮುನ್ ಚೆಲನೀಟ ಲಮರ್ವಿ, ತ್ತಮುತ ಮತುರ ಸ್ಪಾಲ್ ಉತವುಮ್ ಪೊಟುತು ಪಿಟೈಯಾಮ ಲುಟೈಯೋ ರಿಲ್ಲ ನ್ನೊಟುಮುಯ್ತ್ತಾರ್.

432

1222. ಮಣ್ಣಿ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮುಲ್ಲಿಯ ಕಾಡುಗಳ ಪಕ್ಕ ದಲ್ಲಿಯೂ, ಬತ್ತದ ಗದ್ದೆಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೂ, ಶೀತಲವಾದ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಆಯ್ದು ತೆಗೆಯುವ ಮರುತ ನೆಲದ ಉದ್ಯಾನಗಳು ಇರುವ ತೀರಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೂ, ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಬೆಳೆದು ಹೆಚ್ಚುವ ಪಶುಕೂಟಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿ ಸಮಿಧೆಗಳನ್ನೂ ಅಗ್ನಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿಯು ಬರುವ ಮೊದಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಗಲುಗಳು ಹಲವು. ಅಂತಹ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ,

I223. ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದ ಪಶುಕೂಟಗಳೆಲ್ಲಾ ಚೆಲುವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿ, ನೇಯುವ ಇನಿದಾದ ಹುಲ್ಲನ್ನೂ ಬಯಸುವ ತಣ್ಣೀರನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವಂತೆ ಸೇವಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿ, ರಾತ್ರಿಯೂ ಹಗಲೂ ಪರಿಶುದ್ಧವೂ ಮಧುರವೂ ಆದ ಹಾಲು ತುಂಬಿದ ಕೆಚ್ಚಲುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿ, ಹಾಲನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.

1224. ತಾವು ನಡೆಸುವ ವೃತ್ತಿಯಾದ ಯಾಗವಿಧಿಯು ನೆರವೇರುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವ ಹೋವುಧೇನುಗಳು, ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚಲೋದಾಗಿ ಶೋಭಿಸಿ, ಹಿಂದಿಗಿಂತಲೂ ಅನೇಕ ಪಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡುವವುಗಳಾದುವು. ಈ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯು ಮೇಯಿಸುವ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತವೇಲೆ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನೋಡಿಕೊಂಡುದರಿಂದ ಈ ಸಂಪತ್ತು ಬಂತು ಎಂದು ವೇದಿಯರೆಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು.

- 1223. ಆಯ ನಿರೈಯಿನ್ ಕುಲಮೆಲ್ಲಾ ಮಟಕಿನ್ ವಿಳಣ್ಕಿ ಮಿಕಪಲ್ಕಿ ಮೇಯ ವಿನಿಯ ಪುಲ್ಲುಣವುಮ್ ವಿರುಮ್ಬು ಪುನಲು ಮಾರ್ತಲಿನಾಲ್ ಏಯ ಮನಣ್ಕೊಳ್ ಪೆರುಮಕಿಟ್ ಚ್ಚಿ ಯೆಯ್ತಿ ಯಿರವು ನಣ್ಪಕಲುನ್ ತೂಯ ತೀಮ್ಪಾನ್ ಮಟಪೆರುಕಿ ಚ್ಚೊರಿಯ ಮುಲೈಕಳ್ ಚುರನ್ತ್ರನವಾಲ್.
- 1224. ಪೂಣು ನ್ತೊಟೀಲ್ ವೇಳ್ ವಿಚ್ಚಟಿಬ್ಬು ಪುರಿಯ ವೇನು ತೇನುಕ್ಕಳ್ ಕಾಣುಮ್ ಪೊಲಿವಿನ್ ಮುನ್ ನೈಯಿನು ಮನೇಕ ಮಟಿಬ್ಬು ಕೆ ಜಪ್ಪನವಾಯ್ ಪ್ರೀಣು ನ್ತಕುತಿ ಯನ್ ಪಾಲಿ ಬ್ಬಿರಮ ಚಾರಿ ಮೇಯ್ ತ್ರತರ್ಜ್ ಪಿನ್ ಮಾಣು ನ್ರಿ ಅತ್ತ ವಾನವೆನ ಮೆ ಟೈಯೋ ರೆಲ್ಲಾ ಮನಮಕಿ ಟ್ ನ್ರಾರ್.

^{1222.} ವುಣ್ಣಿ ಕ್ಕರೈಯಿನ್ ವಳರ್ಪುಱನಿನ್ ಮಾಟುಮ್ ಪಟುಕರ್ ಮರುಣ್ಕಿನಿಲುನ್, ತಣ್ಣಿ ತ್ತಿಲನೀರ್ ಮರುತತ್ತ ಣ್ಟಲೈಚೂರ್ಟ್ ಕುಲೈಯಿನ್ ಚಾರ್ಪಿ ನಿಲುಮ್, ಎಣ್ಣಿ ಆತ್ ಪೆರುಕು ನಿರೈಮೇಯ್ತ್ತು ಚ್ಚಮಿತೈ ಯುಟನ್ಮೇ ಲೆರಿಕೊಣ್ಟು ನಣ್ಣಿ ಕ್ಕಣ್ಕುನ್ ಮುನ್ಫುಕುತು ನನ್ನಾಳ್ ಪಲವಾ ಮನ್ನಾಳಲ್.

1225. ಪಶುಕೂಟವು ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದುದರಿಂದ, ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ತಮ್ಮ ಕರುಗಳನ್ನು ಒಂದುವೇಳೆ ಅಗಲಿಬಿಟ್ಟರೂ ತಮ್ಮ ಒಡನೆಯೇ ಇದ್ದ ಪುಟ್ಟ ವೇದಕರುವಾದ ವಿಚಾರಶರ್ಮನನ್ನು ಕಂಡು ಸಮಿಸಪ ಬಂದು, ಮನಕರಗಿ, ಆ ಕರುವಿಗೆ ತಾವು ತಾಯಾದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವುಗಳಾಗಿ, ಅಂಬಾರವವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ತುಂಬಿದ ಕೆಚ್ಚಲಿನಿಂದ ಕರೆಯದೆಯೇ ಹಾಲನ್ನು ಸುರಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.

1226. ತನ್ನನ್ನು ಸಮಿಾಪಿಸಿ ಪಶುಗಳು ಮೊಲೆಹಾಲನ್ನು ತಾವೇ ಸುರಿಸು ವುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಿಸಿ, ಭಾಗ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಹಾಲು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ಆದೀತು ಎಂದು ಎಣಿಸಿಯೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಆಳಾಗಿ ಉಳ್ಳ ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ವಿಚಾರಶರ್ಮನು ಯುಕ್ತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಆ ಜ್ಲ್ಯಾನದಿಂದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಉತ್ತಮ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಬಯಕೆಯು ಚಿಗುರಿ ಎದ್ದಿತು.

1227. ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಅರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮುಂದರಿಸುವಂತೆ ಆ ಎಳೆಯ ಭಕ್ತನು ಆಟವಾಡುವ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕುವ ಪ್ರೇಮದಿಂದ, ಮಣ್ಣಿ ನದಿಯ ಮಳಲಿನಿಂದ ಆತ್ತಿ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ, ಕೆಂಗಣ್ಣಿನ ವೃಷಭವನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಉಳ್ಳವನ ದಿವ್ಯಶರೀರವಾದ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಮಳಲಿನಿಂದಲೇ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಶಿವಾಲಯ, ನೀಳವಾದ ದೊಡ್ಡ ಗೋಪುರ, ಸುತ್ತಿನ ಆಲಯ ಇವೆಲ್ಲವುಗಳನ್ನೂ ಕ್ರಮವಾಗಿ ರಚಿಸಿದನು.

- 1225. ಅನೈತ್ತು ತ್ತಿ ಆತ್ತು ಮಾನಿನಙ್ಯ ಳಣೈನ್ತ ಮಕಿಟ್ ಚ್ಚಿ ಯಳವಿನ್ಅ ಮನೈಕ್ಕಟ್ ಕನ್ ಜು ಪಿರಿನ್ತಾಲು ಮರುವು ಇ್ಚಿರಿಯ ಮಅೈ ಕ್ಕನ್ ಜು ತನೈಕ್ಕ ಣ್ಟರುಕು ಚಾರ್ನ್ತುರುಕಿ ತ್ತಾಯಾ ನ್ತನ್ ಮೈ ನಿಲೈಯಿನ ವಾಯ್ ಕ್ಕನೈತ್ತು ಚ್ಚುರನ್ತು ಮುಲೈಕ್ಕಣ್ಕಳ್ ಕಱವಾ ಮೇಪಾಲ್ ಪೊಟಿ ನ್ನನವಾಲ್.
- I226. ತಮ್ಮೈ ಯಣೈನ್ತ ವಾನ್ಮುಲೈಪ್ಪಾಲ್ ತಾನೇ ಪೊಟೀಯ ಕ್ಕಣ್ಬುವನ್ತು ಚೆಮ್ಮೈ ನೆಱೀಯೇ ಯುಜುಮನತ್ತಿ ಜ್ಞೀರುಮ ಇ್ವನಮಾ ಜ್ಯುಱೀಪ್ಪುಣರ್ನ್ತೇ ಎಮ್ಮೈ ಯುಟೈಯ ವಳ್ಳಲಾ ರೆಯ್ತ ನಿನೈನ್ತು ತೆಳಿನ್ತತ ನಿಲ್ ಮೆಯ್ಮೈ ಚ್ಚಿವನಾರ್ ಪೂಚನೈಯೈ ವಿರುಮ್ಪುಮ್ ವೇರ್ಟಕೈ ವಿಳೈನ್ತೆ ಅಲುಮ್,
- 1227. ಅಪ್ಯಣ್ ಮುನ್ನೈ ಯರ್ಚ್ವನೈಯಿ ನಳವಿನ್ ಆೊಟರ್ಚ್ಚಿ ವಿಳೈ ಯಾಟ್ಟಾ ಪ್ರೊಪ್ಕು ಮನ್ಪಾನ್ ಮಣ್ಣಿ ಮಣಱ್ ಪುಳಿನ ಕ್ಯುಆೈಯಿ ಲಾತ್ತಿ ಯಿನ್ ಕೀಟ್ ಚ್ಚಿಪ್ಕಣ್ ವಿಟೈಯಾರ್ ತಿರುಮೇನಿ ಮಣಲಾ ಲಾಕ್ಕಿ ಚ್ಚಿವಾಲಯಮುನ್ ತುಜ್ಕು ನೀಟು ಕೋಪುರಮು ಇ್ವುಜ್ಞಾ ಲಯಮುಮ್ ವಕುತ್ತಮೈ ತ್ತಾರ್.

434

1228. ಆತ್ತಿ ಮಲರು, ಸಮೃದ್ಧವಾದ ಚಿಗುರು ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಮುಲ್ಲೆಯ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲರಿದ ಮಲರುಗಳೊಳಗೆ ತಾನೇ ಆಯ್ದು ಶಿವ ಪರಮಾತ್ಮನ ಜಡೆಯ ತಿರುಮುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಅಲಂಕರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಲವು ಹೂ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು, ತಾನು ಎಲೆಗಳನ್ನು ಕೋದುಮಾಡಿದ ಹೊವಿನ ಬುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಅವುಗಳ ಸುವಾಸನೆಯು ಕೆಡದಂತೆ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟನು.

1229. ನವಕುಂಭಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದರ್ಭೆಹುಲ್ಲು ತುಂಬಿದ ಸುಂದರ ವಾದ ಬಹಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ನದೀ ಸಮಾಪದ ಏಕಾಂತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ನೇಯು ತ್ತಿರುವ ಪಶುಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಗಮಿಸಿ ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ದನವೊಂದನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿ ಅದರ ಮೊಲೆಯನ್ನು ತೀಡಲು ಅದು ಅಂಬಾರವದೊಡನೆ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಹಾಲನ್ನು ಸುರಿಸಿತು.

1230. ಆ ಹಾಲನ್ನು ಕೊಡಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಕೊಂಡುಬಂದು ದೇವ ದೇವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಬಿಳಿ ಮಳಲಿನಿಂದ ನಿರ್ಮಿತವಾದ ದೇವಾಲಯದೊಳಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಇದಿರಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ತುಂಬಿಗಳು ಮುಸುರುವ ಹೂಮಾಲೆಗಳಿಂದ ಉತ್ತಮ ವಿಧಿಗಳಿಂದ, ಪೂರ್ವಜನ್ಮವಾಸನೆಯಿಂದಾದ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅರ್ಚನೆಯನ್ನು ತಿಳಿದು, ಹಾಲಿನ ತಿರುಮಜ್ಜನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ,

- 1228. ಆತ್ತಿ ಮಲರು ಇೈಟುನ್ನಳಿರು ಮುತಲಾ ವರುಕು ವಳರ್ ಪುಱ ವಿಱ್ ಪೂತ್ತ ಮಲರ್ಕ ಟಾನ್ತೆರಿನ್ತು ಪುನಿತರ್ ಕಟಲ ತ್ತಿರುಮುಟಿಮೇಱ್ ಚಾತ್ತ ಲಾಕು ನ್ತಿರುಪಳ್ಳಿ ತ್ತಾಮಮ್ ಪಲವು ನ್ತಾಣಿಸ್ಯಾಯ್ತು ಕೋತ್ತ ವಿಲೈಪ್ಪು ಜ್ಕೂಟೈಯಿನಿಱ್ ಕೊಣರ್ನ್ತು ಮಣನ್ನ ಣ್ಕಿಟವೈತ್ತಾರ್.
- 1229. ನಲ್ಲ ನವಕು ಮೃಜ್ಕಳ್ ಪೆಱ ನಾಟಿ ಕ್ಕೊಣ್ಟು ನಾಣಅ್ ಪೂ ಜ್ಕೊಲ್ಲೈ ಯಿಟಿತ್ತು ಜ್ಕುಱೈ ಮಱೈವು ಮೇವು ಜ್ಕೋಕ್ಕ್ ಳುಟರ್ನಾ ಕೊಟ ವೊಲ್ಲೈ ಯಣೈನ್ತು ಪಾಲಾಕ್ಕ ಳೊನ್ ಱು ಕ್ಕೊರುಕಾ ಲಾಕವೆತಿರ್ ಜೆಲ್ಲ ವವೈಯು ಜ್ಕನೈತ್ತುಮುಲೈ ತೀಣ್ಟ ಚೈಟುಮ್ಪಾಲ್ ಪೊಟಿನ್ತ್ರನವಾಲ್.
- 1230. ಕೊಣ್ಟು ವುಟುತ್ತ ಕುಟನಿಱೈಯ ಕ್ಕೊಣರ್ನ್ತು ವಿರುಮ್ಪು ಜ್ಯೂಳ್ ಕೈಯಿನಾಲ್ ಆಣ್ಟರ್ ಪೆರುಮಾನ್ ವೆಹ್ಮ್ಮಾಲಾ ಲಯತ್ತು ಳವೈಮುನ್ ಱಾಪಿತ್ತು ವಣ್ಟು ಮರುವು ನ್ತಿರುಪಳ್ಳಿ ತ್ತಾಮ ಜ್ಯೂಣ್ಯು ವರನ್ ಮುಱೈಯೇ ಪಣ್ಮೈ ಪ್ರರಿವಾ ಲರುಚ್ಚಿತ್ತು ಪ್ರಾಲಿನ್ ಱೀರುಮ ಇ್ವನಮಾಟ್ಟಿ,

- 1231. ತಿರುತಿರುಗಿ ಈ ರೀತಿ ಹಾಲಿನಿಂದ ಅಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿಸಲು, ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಗ್ರಹಿಸುವವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ತನ್ನ ಭಕ್ತನ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಾರಣವಾಗಿ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚುವ ಆಸೆಯು ವರ್ಧಿಸಿ ಪಕ್ವವಾದ ಪ್ರೇಮವು ಹೆಚ್ಚಲು ಶಿವಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತು ಆ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವವನಾದನು.
- 1232. ಹಿರಿಮೆಯು ಶೋಭಿಸುವ ಶೇಯ್ ಇಲೂರಿನಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ಸಿಳ್ಳೆಯಾರನು (ಬಾಲಭಕ್ತನು) ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏಕೀಭವಿಸಿದ ನೆನಹಿನಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಪೂಜನೆಯ ಅಂಗಗಳಾದ ತಿರುಮಜ್ಜನವೇ ಮೊದಲಾ ದವುಗಳಿಂದ ತಾನು ಹುಡುಕಿಕೊಳ್ಳ ಲಾರದುದನ್ನು ಭಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಿದ್ಧಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರುವ ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅರ್ಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಮಿಸಿ, ಸಂತೋಷಿಸುವವ ನಾದನು.
- 1233. ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ವೇದಿಯ ವಟುವು ತಿರುಮಜ್ಜನ ಮಾಡುವ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಪೂಜೆಗೆ, ಪ್ರೇಮ ತುಂಬಿದುದರಿಂದ ಕೊಡಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಲು ತುಂಬುವಂತೆ ಕರೆದೂ, ಪಶುಕೂಟಗಳು ಪುನಃ ಕೆಚ್ಚಲು ತುಂಬಿ, ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹಾಲಿನ ಪ್ರಮಾಣವು ಕಮ್ಮಿಯಾಗದೆ, ವೇದಿಯರುಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹಿಂದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳೆಲ್ಲಾ ಅಂತೆಯೇ ಇದ್ದುವು.
- 1231. ಮಿಗಳ ಮಿಗಳ ವಿವ್ವಣ್ಣ ಮ್ ವೆಣ್ಪಾಲ್ ಚೊರಿಮ ಇ್ಚುನಮಾಟ್ಟ ಆಳ ವುಟೈಯಾರ್ ತಮ್ಮುಟೈಯ ವರ್ಷ ರನ್ಪಾನ್ ಪಾಲುಳತಾಯ್ ಮೂಳ ವಮರ್ನ್ತ ನಯಪ್ಪಾಟು ಮುತಿರ್ನ್ತ ಪಜ್ಜು ಮುಜ್ಜಚ್ಚೂಲ್ ಕೋಳ ಮತನಿ ಲುಣ್ಣಿ ಆೈನ್ತು ಕುಱಿತ್ತ ಪೂಚೈ ಕೊಳ್ಕಿನ್ ಜಾರ್.
- 1232. ಪೆರುವೈ ಪಿಅಣ್ಕು ಇ್ಚೇಯ್ ಇಲೂರ್ ಪ್ಪಿಳ್ಳೈ ಯಾರ್ತ ಮುಳ್ಳತ್ತಿಲ್ ಒರುವೈ ನಿನೈವಾ ಲುಮ್ಪರ್ಪಿರಾ ನುವಕ್ಕುವು ಪೂಚೈ ಯುಱುಸ್ಪಾನ ತಿರುವು ಇ್ಚನವೇ ಮುತಲವಜ್ಜಿ ಜ್ಞೀಟಾ ತನವನ್ ಪಿನಿನಿರಪ್ಪಿ ವರುವು ನ್ನೆ ಱೀಯೇ ಯರ್ ಚ್ಚನೈ ಚೆಯ್ ತರುಳಿ ವಣಣ್ಕಿ ಮಕಿಲ್ ಕಿನ್ಆರ್-
- 1233. ಇಱೈಯೋ ನಟಕ್ಕೀರ್ ಮಱೈಯವನಾ ರೆಟುತ್ತು ತ್ತಿರುವು ಇ್ವನಮಾಟ್ಟು ನಿಆೈಪೂ ಚನೈಕ್ಕು ಕ್ಕುಟಿಜ್ಕಳ್ ಪಾಲ್ ವಿರಮ್ಪ ಚ್ಚೊರಿನ್ತು ನಿರೈಕ್ಕುಲಜ್ಕಳ್ ಕುಱೈಪಾ ಟರ್ನ್ ಆ ಮಟಪೆರುಕ ಕ್ಕುವಿನ್ತ ಮುಲೈಪ್ಪಾಲ್ ಕುಱೈವಿನ್ ಆ ಮಟಪೆರುನ್ ಮನ್ ಪುರ್ಯಪ್ಪಾಲ್ ಕುಜೈವಿನ್ ಆ ಮುಟೈಯೋರ್ ಮನೈಯಿನ್ ಮುನ್ ಪು ತರುಮ್ ವಳಜ್ಕಳ್ ಪೊಲಿಯ ವೈಕುಮಾಲ್.

436

1234. ಹೀಗೆ ಮತ್ತೂ ಹಲದಿನಗಳು ಶ್ರೇಷ್ಠರೀತಿಯ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ಉದ್ಯವಿಸಿ, ಅದೇ ಪವಿತ್ರವಾದ ಒಂದು ಆಟದಂತಾಗಲು, ಮೂರೆಳೆಯ ನೂಲಿನಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾದ ಎದೆಯುಳ್ಳ, ವಿಚಾರಶರ್ಮನು ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಂತೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವ ಈ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಇದನ್ನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪೂಜೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯದ ಅನ್ಯನೊಬ್ಬನು ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳಿಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

1235. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ, ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವೇದಿಯರು, 'ಆತನಿಗೆ ಪಶುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದುದರಿಂದ, 'ಅವುಗಳ ಇಚ್ಛಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಆ ರೀತಿಯಾಗಿಯೇ ನಾನು ಮೇಯಿಸುವೆನು' ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಪಶುಗಳ ಹಾಲನ್ನು ಕರೆದು ವಂಚಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಮಾಣವಕನ ದುಷ್ಟವರ್ತನೆಯನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ತಂದೆಯಾದ ಎಚ್ಚತತ್ತನನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

1236. ಅಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತನರು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು, ಆ ಉಚ್ಚಸಭೆಯವರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, 'ನಿನ್ನ ಮಗನು ಊರವರ ಪಶುಕೂಟಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಿ ತಾನು ಮಾಡುವ ಅಕ್ರಮವನ್ನು ನೀನು ಕೇಳು' ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿ ನಡೆದ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದರು.

^{1234.} ಚೆಯಲಿ ಪ್ಪಟಿಯೇ ಪಲನಾಳು ಇ್ಚುಅನ್ತ ಪೂಚೈ ಚೆಯ್ವತಱ್ಕು ಮಯಲ್ವು ಜ್ಞತುವೇ ತಿರುವಿಳೈಯಾ ಟ್ಟಾಕ ಮುನ್ನೂಲಣಿಮಾರ್ಪರ್ ಇಯಲ್ಪಿ ಆ್ ಪುರಿಯ ಮಜ್ಞೀತನೈ ಕ್ಕಣೈ ತ್ತಿಅತ್ತೈ ಯುಆೀಯಾತ ಅಯನ್ ಮ ಜ್ಞೀನಿತ್ತಾನ್.

^{1235.} ಅಜ್ಟೊಱ್ ಕೇಟ್ಟ್ ವರುಮಱೈಯೋ 'ರಾಯ ನರಿಯಾ ನೆನ್ಱವಱ್ಞೌನ್ ಇಚ್ಚೈ ವೞಿಯೇ ಯಾನ್ ಮೇಯ್ ಪ್ರೇ ನೆನ್ಱೆ ಮ್ ಪಟುಕ್ಕ ಟಮೈ ಕ್ಕಱನ್ತು ಪೊಚ್ಚ ಮೊಡುಕು ಮಾಣವಕನ್ ಪೊಲ್ಲಾ ಬ್ಯುರೈಕ್ಕ ವವನ್ ಜಾತೈ ಯೆಚ್ಚ ತತ್ತನ್ ಅನೈಯಟೈಮಿ' ನೆನ್ ಅಾ ರವೈಯಿ ಲಿರುನ್ತಾರ್ ಕಳ್.

^{1236.} ಆಜ್ಕು ಮರುಜ್ಕು ನಿನ್ಱಾರ್ಕ ಳವ್ವ ನ್ರಣನ್ಅರ್ನ ಱೀರುಮನೈಯಿನ್ ಪಾಜ್ಕು ಚೆನ್ ಜು ಮಹ್ಞವನೈ ಯಟೈತ್ತು ಕ್ಕೊಣ್ಟು ವರ, ಪ್ಪರನ್ತ ಓಜ್ಕು ಚಪೈಯೋ ರವನೈಪ್ಪಾರ್ 'ತ್ತೂರಾ ನಿರೈಮೇಯ್ ತ್ತುನ್ ಮೈಕನ್ ಚೆಯ್ ತೀಜ್ಕು ತನ್ ನೈ ಕ್ಕೇ' ಳೆನ್ ಅು ಪುಕುನ್ತ ಪರಿಚು ಚಿಪ್ಪುವಾರ್.

- 1237. 'ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳ ಹೋವುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಪಶು ಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮೇಯಿಸುವವನಂತೆ, ಸುವಾಸನೆ ಯನ್ನು ಬೀರುವ ಹೂಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಮಣ್ಣಿನದಿಯ, ಮಣಲ ತೀರದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕರೆದು ಹಾಲನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಸುರಿದು, ಮನಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನು ವರ್ತಿಸುವನು ಎಂದು ಹೇಳಿದನು' ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರು ತಿಳಿಸಿದರು.
- 1238. ನೇದಿಯರು ಇಂತೆಂದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಹೆದರಿ, 'ಹಿರಿಮೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ! ನಟುವು ಮಾಡಿದ ಈ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಿಳಿಯೆನು. ಇದುವರೆಗೆ ಆದ ತಪ್ಪನ್ನು ನೀವು ಸೈರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು' ಎಂದು ತಪ್ಪೊಸ್ಪಿಕೊಂಡು ನಮಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕೊಂಡು 'ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಈ ವರ್ತನೆಯು ಮರುಕಳಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪು ನನ್ನದಾಗುವುದು' ಎಂದು ಎಚ್ಚತತ್ತನು ಹೇಳಿದನು.
- 1239. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರುಗಳಿಂದ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು, ಸಂಜೆಯ ಸಂಧ್ಯಾ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಮಗನಿಂದ ತನಗೆ ಬಂದ ಅಪಮಾನ ಇದೊಂದು ಎಂದು ನೆನೆದುಕೊಂಡು, ಮಗನೊಡನೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸದೆ, 'ಇದರ ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವೆನು' ಎಂದೆಣಿಸಿ, ಆ ರಾತ್ರಿಯು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ಮಗನು ತಾನು ಪಶುಕೂಟಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ಕೊಂಡುಹೋದ ಅನಂತರ ವೃದ್ಧ ವೇದಿಯನಾದ ಯಜ್ಞ ದತ್ತನು ಆತನನ್ನು ಮರೆಯಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು.
- I237. 'ಅನ್ತ ಣಾಳ ರಾಕುತಿಕ್ಕು ಕ್ಕ ಅಕ್ಕುಮ್ ಪಡುಕ್ಕ ಳಾನವೆಲಾ ಇ್ಚಿನ್ತೈ ಮಕಿಟ್ ನ್ತು ಪರಿವಿನಾ ಜ್ಞಿರಳ ಕ್ಕೊಟುಪೋಯ್ ಮೇಯ್ ಪ್ಪಾನ್ ಫೋಱ್ ಕನ್ತ ಮಲಿಪೂ ಮ್ಪುನನ್ ಮಣ್ಣಿ ಮಣಲಿಆ್ ಕಱನ್ತು ಪಾಲುಕುತ್ತು ವನ್ತ ಪರಿಚೇ ಚೆಯ್ ಕಿನ್ ಆಾ ನೆನ್ ಅಾ' ನೆನ್ ಅು ವಾಯ್ ಮೊಟಿನ್ತಾರ್.
- 1238. ಮಟ್ಟಿಯೋರ್ ಮೊಟಿಯ ಕ್ಕೇಟ್ಬೆ ಆ್ಟ್ 'ಚಿಟುಮಾ ಣವಕನ್ ಚೆಯ್ತವೀ ತಿಱೈಯು ನಾನ್ ಮುನ್ ಪಟೀನ್ತಿಲೇ; ನಿತಱ್ಕು ಮುನ್ ಪು ಪುಕುನ್ತ ತನೈ ನಿಟ್ಟಿಯುವು ಪೆರುಮೈ ಯನ್ತಣರ್ ಕಾಳ್! ಪೊಟುಕ್ಕ ವೇಣ್ಟು ನೀಜ್ಕ ಳೆನ ಕ್ಕುಟೈಕೊ ಣೈಟೈ ಆ್ಟ್ಕಿ, 'ಯಿನಿಪ್ಪು ಕುತಿಟ್ ಕುಹ್ಜ ಮೆನತೇ ಯಾ' ಮೆನ್ ಜಾನ್.
- 1239. ಅನ್ತ ಣಾಳರ್ ತಮೈವಿಟೈಕೊ ಣ್ಟನ್ಪಿ ತೊಟುತು ಮನೈ ಪುಕುನ್ತು 'ವನ್ತ ಪಟೀಯೊನ್' ಜಿನಿನಿನೈನ್ತೇ ಮಕನಾರ್ ತಮಕ್ಕು ವಾಯ್ ನೇರಾನ್ 'ಇನ್ತ ನಿಲೈಮೈ ಯುಜಿವೇ' ನೆನ್ ಜೀರವು ಕಟೀನ್ತು ಸಿರೈಮೇಯ್ ಕ್ಕ ಮೈನ್ತ ಣಾರ್ತಾಮ್ ಪೋಯಿನಪಿನ್ ಮುಟೈನ್ತು ಚೆನ್ಜಾನ್ ಮುಜೈಮುತಿಯೋನ್.

- 1240. ಈ ರೀತಿ ಹೋದ ವೇದಿಯನಾದ ಯಜ್ಞ ದತ್ತನು ತನ್ನ ಮಗನಾದ ವಿಚಾರಶರ್ಮನು ಆ ಊರ ಪಶುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಬೀರುವ ಕಾಡುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೇಯಿಸುವವನಾಗಿ ಮಣ್ಣಿ ನದಿಯ ಮಣಲ ದಿಣ್ಣೆ ಯಲ್ಲಿ, ಅಂದು ಮೇಯಿಸಲು ಕೊಂಡುಹೋದ ಆ ಕೃತ್ಯವನ್ನು ನೆನೆದು ಅಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ಕುರವ ಮರದ ಮೇಲೇರಿ ಇನ್ನು ಮುಂದಾಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು.
 - 1241. ನಿರ್ಭರ ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಯಾದ ನಿಚಾರಶರ್ಮನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳಂತೆಯೇ ಮಣಲಲ್ಲಿ ಶಿವಾಲಯವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅಂದು ಅರಳಿದ ಮೊಗ್ಗುಗಳನ್ನೂ, ಕೋಮಲ ವಾದ ಮಲರುಗಳನ್ನೂ ಕೊಯ್ದು, ಅನುಸರಿಸಿ ಬಂದ ಪಶುವಿನ ಮೊಲೆಯಿಂದ ಸುರಿದ ಹಾಲಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ ಕೊಡಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸುವ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಬಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ಬೇಕಾದ ಪೂಜಾದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡನು.
 - 1242. ಆಟವಾಡಿದುದರಲ್ಲಿಯೇ ನಿಧಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಪೂಜನೆಯನ್ನು ತೊಡಗಿ, ತನ್ಮಯವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ, ಭಕ್ತರನ್ನು ಆಳಾಗಿಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಶ್ರೀಮುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಸುವಾಸನಾಯುಕ್ತವಾದ ಹೂಮಾಲೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಅರ್ಚಿಸಿ ಮಧುರವಾದ ಹಾಲಿನ ಪೂರ್ಣಕುಂಭಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಿರುಮಂಜನ ವನ್ನು ಮಾಡಿದನು.
 - 1240. ಚಿನ್ಅ ಮುಱೈಯೋನ್ ಱೀರುವುಕನಾರ್ ಚಿಅನ್ತ ವೂರಾ ನಿರೈ ಕೊಟುಪೋಯ್ ಮನ್ಆನ್ ಮರುವುಮ್ ಪುಱವಿನ್ಕಣ್ ಮೇಯ್ಪ್ಪಾರ್ ಮಣ್ಣಿ ಮಣಅ್ಕುಅೈಯಿ ಲನ್ಈು ತಿರಳ ಕ್ಕೊಟುಚಿನ್ಈ ವತನೈ ಯುಱೀನ್ತು ಮಱೈನ್ತಪ್ಪಾ ನಿನ್ಈ ಕುರವಿನ್ ಮಿಚೈಯೇಱ್ ನಿಕಲ್ವ ತಱೀಯ ವೊಳಿತ್ತಿರುನ್ತಾನ್.
 - 1241. ಅನ್ ಪುರಿಯುವು ಸಿರವುಚಾ ರಿಕಳು ಮೂಟ್ಕಿ ಯಾನಾರ್ಕ್ಕು ಮುನ್ ಪು ಪೋಲ ಮಣರ್ಟ್ ಕೋಯಿ ಲಾಕ್ಕಿ ಮುಕೈ ಮೆನ್ ಮಲರ್ ಕೊಯ್ತು ಪಿನ್ ಪು ವರುಮಾನ್ ಮುಲೈ ಪೊಟಿಪಾಲ್ ಪೆರುಕು ಙ್ಯುಟಜ್ಕ್ಯಳ್ ಪೇಣುಮಿಟನ್ ತನ್ ಸಾರ್ಜ್ ಕೊಣರ್ನ್ತು ತಾಪಿತ್ತು ಪ್ಪಿ ಅವುಮ್ ವೇಣ್ಟು ವನ ಚಮೈತ್ತಾರ್.
 - 1242. ನಿನ್ ಐತಿಯಿನ್ ವಿಳೈಯಾಟ್ಟಾ ನಿಟ್ಟಿನ್ತ ವರುಮ್ಪೂ ಚನೈ ತೊಟ್ಟ್ಬ್ಲಿ ಯೊನ್ ಐ ಮುಳ್ಳ ತ್ತುಣ್ ಮೈಯಿನಾ ಲುಟೈಯ ನಾತನ್ ಆೀರು ಮುಟಿಮೇನ್ ಮನ್ ಅಲ್ ವಿರವು ನ್ತಿರುಪ್ಪಳ್ಳ ತ್ತಾಮ ಇತ್ಪಾತ್ತಿ ಮಳ್ಚಾನಮಾ ನನ್ ಅು ನಿ ಟಿಪ್ಪಿ ತಿನ್ನು ಪಾಟ್ಕುಟ್ಟು ಕಟುತ್ತು ನಯಪ್ಪು ಜ್ಞಾಟುತಲುಮ್.

1243. ಆಗ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಏಳುವ ಪ್ರೀತಿಯೂ, ಪೂರ್ವಜನ್ಮನಾಸನೆಯೂ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೇಳಹೋಗುವ ಸ್ವಭಾವವೂ ಹೊಂದುಗೆಯಾಗಲು, ಅವನಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು, ಹಾವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡ ಜಡೆಮುಡಿಯುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹವೋ ಇದು ಎಂಬಂತೆ, ತಿಳಿವು ನಾಶವಾಗಿ, ಕುರವ ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಮುದಿವೇದಿಯನಾದ ಯಜ್ಞದತ್ತನು ಕರ್ಮಾಯತ್ತವಾಗಿ ಕೋಪವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲು ಅದನ್ನು ನೋಡಿದನು.

1244. ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ವೇಗವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ತಲಸಿ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ದಂಡದಿಂದ ಮಗನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದು ಕ್ರೂರವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಲು, ದಿವ್ಯಕೈಂಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾಯದ ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತನು, ತನ್ನ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಮ್ಮುವ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ಮಯನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವಾವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

1245. ಕೋಪಗೊಂಡ ಎಚ್ಚದತ್ತನು ಹಲವು ಸಲ ಹೊಡೆಯಲು ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾದ ಹಿರಿಯ ಭಕ್ತನು ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯದವನಾಗಿ ಹಾಲಿನಿಂದ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ತಿರುವುಂಜನ ವನ್ನು ಮಾಡುವ ದಿವ್ಯಕೈಂಕರ್ಯದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸದೆ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ಅರಿವು ಕೆಟ್ಟು, ಭ್ರಾಂತಿ ಹೊಂದಿ, ಬಹುವಾಗಿ ಕೋಪಿಸಿ, ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಕೃತ್ಯದಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಹೋಗುವ ನೀಚಕೃತ್ಯದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವನಾದ ಆ ವೇದಿಯನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ತಿರುವುಂಜನದ ಹಾಲು ಚೆಲ್ಲಿಹೋಗುವಂತೆ ಆ ಹಾಲಿನ ಕೊಡವನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆದನು.

- 1243 ಪರವ ಮೇನ್ ಮೇ ಲೆಲುಮ್ಪರಿವುಮ್ ಪಟ್ಟಿಯ ಪಾನ್ ಮೈ ಮಿಕುಮ್ ಪಣ್ಪುಮ್ ವಿರವ ಮೇತ ಕ್ಕವರ್ ತಮ್ಪಾನ್ ಮೇವುಮ್ ಪೆರುಮೈ ವೆಳೆಪ್ಪಟುಪ್ಪಾ ನರವ ಮೇವು ಞ್ಚಟೈಮುಟಿಯಾ ರರುಳಾ ಮೆನ್ ನ ವಱಿವಟ್ನು ಕುರವ ಮೇವು ಮುತುಮಱೈಯೋನ್ ಕೋಪ ಮೇವುಮ್ ಪಟ ಕಣ್ಟಾನ್.
- 1244. ಕಣ್ಟ್ರಪೋತೇ ವಿರೈನ್ತಿ ಅೀನ್ತು ಕಟಿತು ಚೆನ್ ಅು ಕೈತ್ತಣ್ಟು ಕೊಣ್ಟು ಮಕನಾರ್ ತಿರುಮುತುಕಿ ಅತ್ಯಾ ಪುಟೈತ್ತು ಕ್ಕೊಟತಾ ಮೊಲೀಕೂ ಅ ತ್ತೊಣ್ಟು ಪುರಿಯು ಇ್ಟ್ ಆೀಯಪೆರು ನ್ತೋನ್ ಅ ಲಾರ್ ತಮ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಮೇನ್ ಮಣ್ಟು ಕಾತ ಲರ್ ಚ್ಚನೈಯಿನ್ ವೈತ್ತಾರ್ ಮಹಿತಿನ್ ಅಅೀ ನ್ತಿಲರಾಲ್.
- 1245. ವೇಲಾಮ್ ಪೆರಿಯೋರ್ ಪಲಕಾಲುಮ್ ವೆಕುಣ್ಟೋ ನಟಕ್ಕ ವೇಱುಣರಾರ್ ಪಾಲಾರ್ ತಿರುಮ ಇ್ವಾನಮಾಟ್ಟುಮ್ ಪಣಿಯಿಟ್ ಚಲಿಯಾ ತತುಕಣ್ಟು ಮಾಲಾ ಮಱೈಯೋನ್ ಮಿಕಚ್ಚೆಯಿರ್ತ್ತುವೈತ್ತ ತಿರುಮ ಇ್ವಾನಕ್ಕುಟಪ್ಪಾಲ್ ಕಾಲಾ ವಿಟಱಿ ಚ್ಚಿನ್ತಿನಾನ್ ಕೈಯಾಱ್ ಕಟೈಮೈ ತ್ತಲೈನಿನ್ಱಾನ್.

440

1246. ಜೆಲ್ಲುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಆ ಕಿರಿಯ ಭಕ್ತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಆ ದೋಷಿಯನ್ನು ತನ್ನ ತಂದೆಯೆಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿದು, ಅವನ ಕಾಲುಗಳು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗಾಗಿದ್ದ ಹಾಲನ್ನು ಜೆಲ್ಲಿದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆ ಪಾಪಿಯನ್ನು ದಂಡಿಸಲು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಇದಿರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದು ಮಡು (ಕೊಡಲಿ) ವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದನ್ನು ಕೊಂಡವನಾಗಿ ಆ ಭಕ್ತನು ಆ ದೋಷಿಯ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿದನು. ಆತನು ಮಣ್ಣಿ ನವೇಲೆ ಬಿದ್ದನು.

1247. ಬೀಸಿದ ಆ ಕೋಲೇ ಅರ್ಚನೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಟ್ಟ ವಿಘ್ನವನ್ನು ಹೋಗ ಲಾಡಿಸುವ ಆಯುಧವಾಗಿ ಒದವಲು, ಪೂಜೆಯನ್ನು ತಡೆದ ತಂದೆಯ ಎರಡು ಕಾಲು ಗಳನ್ನೂ ಕತ್ತರಿಸಿ ಬೀಳಿಸಿದ ಮಗನು, ತನ್ನ ಪೂಜೆಗೆ ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ವಿಘ್ನವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದವನಾಗಿ, ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಅರ್ಚಿಸತೊಡಗಲು, ದಟ್ಟವಾದ ನೀಳ ಜಡೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ಉಮಾದೇವಿಯೊಡನೆ ವೃಷಭದ ಮೇಲೇರಿ,

1248. ಭೂತಗಣಗಳು ಸುತ್ತುವರಿದು ಬರಲು, ಪುರಾಣಮುನಿಗಳೂ, ದೇವತೆ ಗಳೂ, ವೇದವಾಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಸ್ತುತಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು, ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡನು. ಹೀಗೆ ವಿಮಲಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶಿವಹರಮಾತ್ಮನು ಕರುಣಿತುಂಬಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಆನುಗ್ರಹಿಸಲು, ಪಕ್ವವಾದ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಬಾಲಕನಾದ ವಿಚಾರಶರ್ಮನು ಕಂಡು ನಮಿಸಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದವನಾಗಿ, ಆತನ ಪಾದಮಲರುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು.

- 1246. ಚಿನ್ತುರ್ಮ್ ಪೊಲುತಿ ಲತುನೋಕ್ಕು ಇಟ್ಟಿ ಅವರಿ ರಿಅೈಯಿ ಹೀಯೋನೈ ತ್ತನ್ತೈ ಯೆನವೇ ಯಹೀನ್ತವನ್ ಅನ್ ಅಾರ್ಳಕಲ್ ಚಿನ್ತು ನ್ತಕುತಿಯಿನಾನ್ ಮುನ್ತೈ ಮರುಜ್ಕು ಕಿಟನ್ತಕೋ ಲೆಟುತ್ತಾರ್ ಕ್ಕತುವೇ ಮುಱೈ ಮೈಯಿನಾಲ್ ವನ್ತು ಮಲುವಾ ಯಿಟವೆ ಹೀನ್ತಾರ್; ಮಹ್ ಮೇಲ್ ವೀರ್ಲ್ ನ್ತಾನ್ ಮಟೈಯೋನುಮ್.
- 1247. ಎಱೀನ್ತ ವತುವೇ ಯರ್ಚ್ಚನೈಯಿ ಲಿಟೈಯೂ ಅಕ್ಷಾನ್ ಪಟ್ಟಿಯಾಕ ನುಱೀನ್ತ ತಾತೈ ಯಿರುತಾಳು ನ್ತುಣಿತ್ತ ವೈನ್ತರ್ ಪೂಚನೈಯಿಲ್ ಅಱೀನ್ತ ವಿಟೈಯೂ ಅಕ್ಷಾೀನರಾಯ್ ಮುನ್ಫೋ ಲರ್ಚ್ಚಿ ತ್ತಿಟ ಪ್ರುಕಲು ಇಟ್ಟಿ ಆೀನ್ತ ಚಟೈನೀಣ್ ಮುಟಿಯೂರು ನ್ತೇವಿ ಯೋಟುಮ್ ವಿಟೈಯೇಆ್,
- 1248. ಪೂತ ಕಣಪ್ಕಳ್ ಪುಟೈ ಚೂಟ ಪ್ಪುರಾಣ ಮುನಿವರ್ ಪುತ್ತೇಳಿರ್ ವೇತ ಮೊಟ್ಕ ಳೆಟುತ್ತೇತ್ತ, ನಿಮಲ ಮೂರ್ತಿತ್ತಿ, ತಿರುವುಳ್ಳ ಪ್ಯಾತಲ್ ಕೂರ ವೆಳಿಸ್ಪಟಲು ಜ್ಯಣ್ಟು ತೊಟುತು ಮನಪ್ಕಳಿತ್ತು ಪ್ರಾತ ಮಲರ್ಕಣ್ ಮೇಲ್ನಟುನ್ಕಾರ್ ಸತ್ತಿ ಮುತಿರ್ನ್ತ ಪಾಲಕನಾರ್.

1249. ನೀಳವಾಗಿ ನೆಯ್ದ ಕರ್ಣಕಾರ ಮಾಲೆಯು ಸುತ್ತುವರಿದ ಜಡೆಯನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು, ತನ್ನ ಆಶ್ರಯಕೊಡುವ ಎರಡು ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದವನನ್ನು ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ 'ನನಗಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಪಡೆದ ತಂದೆಯು ಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ನೀನು ತುಂಡರಿಸಿದೆ. ಇನ್ನು ನಾನೇ ಮತ್ತಿನ ತಂದೆಯಾದೆನು,' ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿ, ತುಂಬಿದ ಕರುಣೆಯಿಂದ ಮೈ ತಡವಿ, ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ಮೂಸಿ, ಸಂತೋಷಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

1250. ಕೆಂಗಣ್ಣಿನ ವೃಷಭವನ್ನುಳ್ಳ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನ ಮಲರಿನಂತಹ ತಿರು ಕೈಯಿಂದ ತಡವಲ್ಪಟ್ಟ ಬಾಲಕನಾದ ವಿಚಾರಶರ್ಮನು, ಆ ಎಡೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತನ್ನ ಭೌತಿಕ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ಅಳತೆಗೆ ಸಿಗದ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಶಿವಮಯವಾಗಿ ಹೊಮ್ಮಿ ಎದ್ದ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ತಾವರೆ ಹೂವಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ ಮೊದಲಾದ ಹಿರಿಯ ದೇವತೆಗಳು ಸ್ತುತಿಸಲು, ತನ್ನನ್ನು ಸುತ್ತುವರಿದು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಶಿವಕಾಂತಿ ಯೊಳಗೆಯೇ ತೋರಿದವನಾದನು.

1251. ದೇವರುಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನು ವಿಚಾರಶರ್ಮನನ್ನು ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಧಿಪರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, 'ನಾವು ಉಂಡು ಮಿಕ್ಕ ಶೇಷವು, ಉಡುವ ಉಡೆಗಳು, ಧರಿಸುವ ಮಾಲೆ, ಆಭರಣ ಮೊದಲಾದವುಗಳು – ಇವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೂ ನಿನಗೇ ಅಧಿಕಾರವಿರುವಂತೆ ಚಂಡೀಶನೆಂಬ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿವು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವನ ಸುಂದರವಾದ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮುಡಿಗೆ ಬಾಲಚಂದ್ರನಿರುವ ತನ್ನ ಜಡೆಯಲ್ಲಿ ಸೂಡಿದ ಕೊನ್ನೆ ಮಲರಮಾಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಮುಡಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನು.

- 1249. ತೊಟುತ್ತ ವಿತಟೀ ಚೂರ್ಚಚಟೈಯಾರ್ ತುಣೈತ್ತಾ ಣಿೞರ್ಱ್ ಕೀರ್ ವಿಜುನ್ನವರೈ ಎಟುತ್ತು ನೋಕ್ಕಿ 'ನಮ್ಪೊರುಟ್ಟಾ ಲೀನ್ಅ ತಾತೈ ವಿೞವೆಱೀನ್ತಾಯ್; ಆಟುತ್ತ ತಾತೈ ಯಿನಿಯುನಕ್ಕು ನಾ' ಮೆನ್ ಅರುಳ್ಚೆಯ್ ತಣೈತ್ತರುಳಿ ಮಟುತ್ತ ಕರುಣೈ ಯಾಹ್ಹಿಟಿವಿ ಯುಚ್ಚಿ ಮೋನ್ತು ಮಕಿೞ್ನ್ತರುಳ,
- 1250. ಜಿಜ್ಕರ್ಣ್ ವಿಟೈಯಾರ್ ತಿರುಮಲರ್ಕ್ಕೈ ತೀಣ್ಟ ಪ್ರೆಜ್ಜ ಚಿಜುವನಾ ರಜ್ಕರ್ಣ್ ಮಾಯೈ ಯಾಕ್ಕೈಯಿನ್ ಮೇ ಲಳವಿನ್ ಜುಯರ್ನ್ಸ್ತ ಚಿವಮಯಮಾಯ್ ಪ್ರೊ ಜ್ಕ್ ಯೆಟುನ್ತ್ತ ತಿರುವರುಳಿನ್ ಮೂಚ್ಕಿ ಪ್ರೂ ಮೇ ಲಯನ್ ಮುತಲಾ ನ್ತುಜ್ಕ ವಮರರ್ ತುತಿಚೆಯ್ಯ ಚ್ಚೂಟ್ ನ್ತ್ತ ಪೊಳಿಯಿ ಜೋನ್ ಱೀನಾರ್.
- 1251 ಅಣ್ಟರ್ ಪಿರಾನು ನ್ರೊಣ್ಟರ್ತನು ಕೃತಿಸ ನಾಕ್ಕಿ ಯನೈತ್ತುನಾಮ್ ಉಣ್ಟ ಕಲಮು ಮುಟುಸ್ಪನವು ಇ್ಯೂಟು ವನವು ಮುನಕ್ಕಾಕ ಚ್ಚರ್ಜ್ಟೇ ಚನುಮಾಮ್ ಸತನ್ತ್ಮನ್ತೋ' ಮೆನ್ಆ ಪೃವರ್ವೊ ಆಟ ಮುಟತ್ತು ತ್ತುಣ್ಟ ಮತಿಜೇರ್ ಚಟೈಕ್ಕೊನ್ಆೈ ಮಾಲೈ ವಾಜ್ಕ್ ಚ್ಚೂಟ್ಟಿನಾರ್,

442

1252. ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವರೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹರಹೆರ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಲು, ಎಲ್ಲೆಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೂವುಳೆಯು ಸುರಿಯಲು, ಹಲಸಾವಿರ ಶಿವಗಣ ನಾಥರೂ ಹಾಡಿಯೂ ಆಡಿಯೂ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಹೊಂದಲು, ವೇದಗಳು ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪೂರ್ಣವಾದ ಸ್ತುತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು, ನಾಲ್ಕು ಸುತ್ತಲೂ ಹಲ ವಾದ್ಯಗಳು ಮೊಳಗಲು, ಶೈವ ಸನ್ಮತವಾದುದು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ, ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯನಾದ ನಾಯನಾರನು ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನಮಿಸಿ, ನಾಯಕನೆನಿಸಿದ ತನ್ನ ಚಂಡೀಶ ಪದವಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನು.

1253. ವಯೋವೃದ್ಧ ವೇದಿಯನಾದ ಎಚ್ಚುತತ್ತನು ಲೋಕವು ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಶಿವಾಸರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿಯೂ, ಶಿವಸರಮಾತ್ಮನ ದಿವ್ಯಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ವೇದೋಕ್ತ ವಾದ ಸದಾಚಾರವಿರುವ ಶೇಯ್ ಇಲೂರಿನ ಪಿಳ್ಳೆಯಾರನ (ಬಾಲಭಕ್ತನ) ದಿವ್ಯಹಸ್ತವು ತಾಳಿದ ಚಿಲುವಾದ ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ತುಂಡರಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದರಿಂದ, ಆ ಅಸರಾಧದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತನಾಗಿ, ತನ್ನ ಸ್ವಂತದವರೊಡನೆ ಮೊತ್ತಮೊದಲಿಗನಾದ ಶಿವನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸೇರುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಪಡೆದನು.

1254. ಅಯೋಗ್ಯಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದ ತಂದೆಯ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿ ಯಿಂದ ತುಂಡರಿಸಿ ಬೀಳಿಸಿದ ವೇದಿಯ ಬಾಲಕನು ಅದೇ ಶರೀರದಿಂದಲೇ ಶಿವಪರ ಮಾತ್ಮನ ಮಗನೆನಿಸಿಕೊಂಡನು. ಯಾರು ತಾನೇ ಇದರ ನೆಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವರು? ಈಡಿಲ್ಲದವನಾದ ಶಿವಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ತಂದ ಭಕ್ತರು ಯಾವುವನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವುಗಳೇ ತಪವಾಗುವುದಲ್ಲವೇ?

- 1252. ಎಲ್ಲಾ ವುಲಕು ಮಾರ್ ಪೈಟುಪ್ಪ ವೆಙ್ಕುಮಲರ್ ಮಾ ರಿಕಳ್ ಪೊಟೀಯ ಪ್ಪಲ್ಲಾ ಯಿರವರ್ ಕಣನಾತರ್ ಪಾಟ ಯಾಟ ಕ್ಕಳಿಪಯಿಲ ಚ್ಚೊಲ್ಲಾರ್ ಮಱೈಕ ಟುತಿಚೆಯ್ಯ ಚ್ಚೂಟ್ ಪ ಲ್ಲಿಯಜ್ಭು ಳೆೞಚ್ಚೈ ವ ನಲ್ಲಾ ಆೋಜ್ಕ ನಾಯಕಮಾ ನಜ್ಕಳ್ ಪೆರುಮಾನ್ ಆೊಟು ತಣೈನ್ತಾರ್.
- 1253. ಞಾಲ ಮಱೀಯ ಬ್ಪಿಟೈಪುರಿನ್ತು ನಮ್ಪ ರರುಳಾ ನಾನ್ ಮುಟೈ ಯಿನ್ ಚೀಲ ನ್ತಿಕಟು ಞೈೀಯ್ ಇಲೂರ್ ಬ್ಪಿಳ್ಳೈ ಯಾರ್ ತ ನ್ತಿರುಕ್ಕೈ ಯಿಟ್ ಕೋಲ ಮಟುವಾ ಲೇಜುಣ್ಟು ಕುಣ್ಣ ನೀಣ್ಕಿ ಚ್ಚುಜ್ಞಮುಟನ್ ಮೂಲ ಮುತಲ್ವರ್ ಚಿವಲೋಕ ಮೆಯ್ ತ ಪೈಜ್ಞಾನ್ ಮುತು ಮಟೈಯೋನ್.
- 1254. ವನ್ತು ಮಿಕೈಜೆಯ್ ತಾತೈತಾಣ್ ಮಲುವಾ ಜ್ಞುಣಿತ್ತ ಮಜೈ ಚ್ಚಿ**ಲು**ವರ್ ಆನ್ತ ವುಟಮ್ಪು ತನ್ನುಟನೇ ಯರನಾರ್ ಮಕನಾ ರಾಯಿನಾರ್; ಇನ್ತ ನಿಲೈಮೈ ಯಜೀನ್ತಾರಾರ್? ಈಜೀ ಲಾತಾರ್ ತಮಕ್ಕನ್ ಪು ತನ್ತ ವೆಟೆಯಾರ್ ಜೆಯ್ತನವೇ ತವಮಾ ಮನ್ಆೋ ಚಾಜ್ಜುಜ್ಕಾಲ್?

443

ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ ನಾಯನಾರನ ಸ್ತುತಿ

1255. ನಿಷವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಚೆಲುವಾದ ಕಂಠವನ್ನುಳ್ಳ ಪರಮಾತ್ಮನ ಭಕ್ತರ ಹಿರಿನೆಯನ್ನು, ಪ್ರೇಮತುಂಬಿದ ಹೃದಯದಿಂದ, ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳೂ ತಿಳಿದು ನಮಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ತಿರುತ್ತೊಂಡತ್ತೊಗೈ ಮೂಲಕ ಹಿಂದೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ದಿವ್ಯವ್ಯ ಕ್ತಿಯಾದ ಆಳಾಗಿಸಿಕೊಂಡ ನಂಬಿಯ ಸುವಾಸನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಲರಿ ನಂತಹ ಮೃದುವಾದ ಪಾದಗಳನ್ನು ನಮಿಸಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತ ಈ ಜನ್ಮವನ್ನು ನಮಿಸುವೆವು.

^{1255.} ನೇಚ ನಿಱೈನ್ತ ವುಳ್ಳತ್ತಾ ನೀಲನಿಱೈನ್ತ ವುಣಿಕಣ್ಟ ತ್ತೀಯ ನಟಿಯಾರ್ ಪೆರುಮೈಯಿನೈ ಯೆಲ್ಲಾ ವುಯಿರು ನ್ತೊಲವೆಟುತ್ತು ತ್ತೀಚ ಮುಯ್ಯ ತ್ತಿರುತ್ತೊಣ್ಟ ತ್ತೊಕೈಮುನ್ ಪಣಿತ್ತ ತಿರುವಾಳನ್ ವಾಚ ಮಲರ್ಮನೆ ಕಟಲ್ ವಣಜ್ಕ ವನ್ತ ಪಿಱಪ್ಪೈ ವಣಜ್ಕು ವಾಮ್.

CC-0. In Public Domain. Digtized by Muthulakshmi Research Academy

ಅನುಬಂಧ ೧

ಪೆರಿಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ವೃಷ್ಣಗಳ ಹೆಸರುಗಳು

ಪನೆಮರ ವಾಂಚಿನುರ ತೆರುಂದಿಮರ	១ 25 "	ಪದ್ಮ 68 "	ವನ್ನಿ (ಬನ್ನಿ) ^{ಕುರವಂಕ} (ಕುರಾವುರ) ಪೊನ್ನೆ	សូម 77 "	ಪದ್ವ 230 "
ಕೊಂಗುವುರ	"	"	ಕೊಂಗೈ	94	272
ಞ೯ಾೞಲ್ವುರ(ಕುಂಕುನು	76	229	ఇండ్బి	307	889
ವಂಜಿವುರ	"	"	ನರುವಿಲ	321	930
ಕೊನ್ರೈ	77	230	ಕಳಾವುರ	376	1084

ಅನುಬಂಧ ೨

ಪೆರಿಯಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಮಿಾನುಗಳ ಹೆಸರುಗಳು

ಕಯಲ್೩ಾನು	26	70	ವರಾಲ್ಮಾನು	254	TOO
ಮಲಂಗುಮಾನು				354	102
	70	228	ಇರಾಲ್ಮಾನು	372	1074
ಕೆಂಡೆಮಿಾನು	96	278	ಸುರಾಮಾನು		
ಶೇಲ್ ಮಿಾನು					"
0,00000	332	902	ಬಾಳೆಮಿಾನು	378	1092

ಅನುಬಂಧ ೩

ಪೆರಿಯವುರಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸ್ಥಳಗಳ ಹೆಸರುಗಳು

ತಿರುನಾವಲೂರು	10	17	ತಿರುಮುನೈ ಪಾಡಿ	47	137
ಪು ಲಿಯೂರು	14	31	ಪುತ್ತೂ ರು		143
ಕಂಬಾನದಿ	15	34	ತಿರುವಣ್ಣೈನಲ್ಲೂ ರು		183
ಕಾಂಚೀ	",	"	ತಿ ರುವರುತ್ತುರೈ ದೇವಾಲ	ಯ 67	201
ಕಾವೇರಿ	17	41	ತಿರುತ್ತುರೈಯೂ ರು	71	215
ತಿರುವಾರೂ ರು	28	76	ಪೆಣ್ಣೈ ೖಯಾರುನದಿ	72	218

	ಶುಟ	ಪ ದ್ಮ		ಪುಟ	ಸದ್ಮ್ರ
ತಿರುವದಿಕೈ ವೀರಟ್ಟಾನ	72	218	ಉಡುಪ್ಪೂರು	221	64I
ಕೆಡಿಲನದಿ	73	220	ತಿರುಕಾಳತ್ತಿ	"	640
ತಿರುಮಾಣಿಕ್ಕು ಳಿ	75	226	ಪೊತ್ತ ಸ್ಪ್ರಿನಾಡು	99	640
ತಿರುತ್ತಿನೈ ನಗರ	,,	227	ತಿರುವುುಗಲಿನ ದಿ	255	737
తిల్లేన్న	,,	"	ತಿರ್ರಕ್ಕಡ ವ್ಯಕು		
ತಿರುಚಿತ್ರಂಬಲ	82	240	(ಜೋಳನಾಡು)	284	821
ತಿರುವಣುಕ್ಕನ್	*		ತಿರ ಸ್ಪನಂದಾಳ್	291	843
ತಿರುವಾಯಿಲ್ (ಶ್ರೀದ್ವಾರ)) ,,	"	ಕಂಜಾರೂರು	296	856
ಕಳುವುಲಂ	85	247	ಕಣಮಂಗಲ	309	893
ಶುಗಲಿ	85	248	ನೇನ್ ಮಲನಾಡು	317	916
ತಿ ರುತ್ತೋಣಿಪುರ	,,	249	ತಿರುವುಂಗಲ	319	892
ತಿರುಕ್ಕೋಲಕ್ಸಾ	86	250	ಮ ಧ್ಯ ೆ		
ತಿರುವು _ವ ರ್ಣ್ ಕೂರು	86	251	(ತಿರುವಾಲವಾಯಿ)	332	961
ತಿ ರುಮಯಿಲಾಡುತುರೈ	,,	252	ತಿರುಪ್ಪುಗಲೂ ರು	347	1006
ತಿರುವಂಬರ್ ಮಾಗಾಳ	,,,	,,	ಪು ಗಲಿ	352	1019
ತಿರುವು _ಎ ಗಲೂರು	87	253	ತಿರುತ್ತ ಲೆಯೂರು	353	1021
ತಿರುವುಪರೀಶುರ	134	386	ಆದನೂರು	357	1031
ಪೂಮ್ಪುಕಾರ್	137	393	ಕೊಳ್ಳಡಂ ನದಿ	"	"
ತಿರುಚ್ಚಾಯಕ್ಕಾ ಡು	147	419	ತಿರುವ್ಪುಂಗೂರು	362	1046
ಇಳಿಯಾನ್ ಗುಡಿ	151	430	ತೊಂಡೈನಾಡು	370	1068
ತಿರುಕ್ಕೋವಲೂರು			ಪೞೈಯನೂರು	370	1070
(ಚೇದಿ ೯ಾಡು)	160	457	<u>ತಿರುಕ್ಕಾಳತ್ತಿ</u>	374	1079
ತಿ ರುಚ್ಚಿಂಗುನ್ರೂರು	168	482	ತಿರುವಿಡೈಚ್ಚು ರ	374	1080
ಪಳೈಯಾಱೈ	172	492	ತಿರುಕ್ಕಳುಕ್ <u>ಸು</u> ನ್ರ	375	1196
ತಿರುನಲ್ಲೂರು	173	495	ತಿರುಮುಲ್ಲೈವಾ ಯಿಲ್	376	1085
ಕರುವೂರು	188	542	ಕಲಿಗೈ ಮಾನಗರ		
ತಿರುವಾನಿಲೈ ದೇವಾಲಯ	٥ "	"	(ತಿರುವೂರಲ್)	27	"
ಎಯಿನನೂರು	207	598	ವಾಲಿಯಾರು	377	1088

	ಪು!	ಟಿ ಪದ್ಮ		ಶ್ರಟ	ಪದ್ಮ
ತಿರುವಲ್ಲಂ	380	1097	ಕಂಬಾನದಿ	392	1127
ತಿ ರುಮಾಲ್ಪೇರು	,,	1098	ತಿರ.ಕಾವುಕೋ ಟ	397	1138
ಪಾಲಾರ್ ನದಿ	,,	1098	ಉಲಗಾಣಿ ತೀರ್ಥ	398	1140
ತಿರುವ್ಪಾಶೂರ್	381	1099	ತಿರುಪ್ಪೆರುಂ-		
ತಿ ರುವೊತ್ತಿಯೂರು	383	1106	ಪೆಯ೦ರು ಕ್ಕೈ	399	1142
ತಿ ರು ವುಯಿಲಾವುರಿ	>>	1107	ಕಾಂಚಿತ್ತಾನಂ	>>	"
ತಿರುವಾನ್ಮಿ ಯೂ ರು	"	"	ಅವುರ್ತ್ಯ ಸ್ಥಳ	,,	1144
ಮಾವುಲ್ಲೈ ನಗರ	384	1108	ಇಷ್ಟ್ರಸಿದ್ಧಿ , ಮಂಗಳ		
ಕಾಂಚೀ	386	1115	ತೀರ್ಥ, ಸರ್ವತೀರ್ಥ	401	1145
ಅಂಬಿಕಾವನ	391	1126	ಶೇಯ್ ಇಲೂರು	423	1196

ಅನುಬಂಧ ೪

ನಾಯನಾರರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ಥಳಗಳೂ

_	ತಿರುನಾವ ಲೂರು
	<u>తిల్లో</u> న
_	ಪೂಂಪುಗಾರ್, ಶುಗಾರ್
_	ತಿರುಚ್ಚಾಯ ಕ್ಕಾಡು
	ಇಳಿಯಾನ್ ಗುಡಿ
	ತಿರುಕ್ಕೋವ ಲೂ ರು
_	ತಿರುಚ್ಚೆಂಗುನ್ರೂರು, ತಿರುವಾರೂರು
_	ಪಳೈಯಾಜೈ, ತಿರುನಲ್ಲೂರು
_	ಕರುವೂರು .
_	ಎಯಿನನೂರು (ಜೋಳನಾಡು)
	ಉಡುಪ್ಪೂರು (ಪೊತ್ತಪ್ಪಿನಾಡು)
_	ತಿರುಮುಗ ಲಿ ನದಿ

iv

ಕಲಯು — ತಿರುಕ್ಕಡವೂರು - ತಿರುಪ್ಪನಂದಾಳ್ ಮಾನಕ್ಕಂಜಾರ; ಏಯರ್ ಕೋರ್ಡ್ ಕಲಿಕ್ಸಾಮನಾರ್ - ಕಂಜಾರೂರು - ಕಣಮಂಗಲ ಅರಿವಾಳಾ ಯ __ ತಿರುಮಂಗಲ ಆನಾಯರ್ **—** ವುಧುರೆ (ತಿರುವಾಲವಾಯಿ) ಮೂರ್ತಿ ಕರುನಾಡು - ತಿರುವುೃಗಲೂರು, ಪುಗಲಿ ಮುರುಗ ರುದ್ರಪಶುಪತಿ - ತಿರುತ್ತಲೆಯೂರು - ಆದನೂರು, ತಿರುವು ುಂಗೂರು, ತಿರುನಾಳೈ ಪ್ರೋವಾರ್ ತಿಲ್ಲೈ (ಚಿದಂಬರ) ತಿರುಕು<u>ಿ</u>ಪ್ಪುತೊಂಡ - ಕಾಂಚಿ ಚಂಡೇಶುರ - ಶೇಯ್ ಇಲೂರು

ಅನುಬಂಧ ೫

ಸ್ಥಳಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಭೂಪಟ (ಭೂಪಟವನ್ನು ಇದಿಂನ ಪುಟದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ.)

